

BIBLIOTECA NAZ.

Vittorio Emanuele III

XV

E

14

NAPOLI

SS. D. N.
BENEDICTI XIV.
O P E R A
IN DUODECIM TOMOS DISTRIBUTA
T O M U S V I I I .

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000 S. MICHIGAN AVE.

INDICES LOCUPLETISSIMI
RERUM ET NOMINUM
QUÆ CONTINENTUR
IN OPERE
DE
SERVORUM DEI BEATIFICATIONE
ET
BEATORUM CANONIZATIONE
SANCTISS. DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIV.
PONT. OPT. MAX.

O L I M
PROSPERI CARD. DE LAMBERTINIS

PRIMUM ANCONITANÆ ECCLESIE EPISCOPI,
DEINDE BONONIENSIS ARCHIEPISCOPI

QUI NUNC PRIMUM PRODEUNT

A D U S U M
ACADEMIÆ LITURGICÆ CONIMERICENSIS

ROMÆ MDCCLI.

EXCUDEBANT NICOLAUS ET MARCUS PALEARINI
ACADEMIÆ LITURGICÆ CONIMERICENSIS TYPOGRAPHI.
SUPERIORUM FACULTATE.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1910

CHICAGO, ILL.

W.

INDEX LOCUPLETISSIMUS RERUM

QUÆ IN TOTO OPERE

DE SERVORUM DEI BEATIFICATIONE, ET BEATORUM CANONIZATIONE

CONTINENTUR.

Abbas. Abbatia.

Abbates olim ex regularis Constitutionis præcepto hospites ad mensam habere debebant; ideo tres pauperes cum ipsis assidere consueverant. *h. 2. c. 34. n. 32.* Hæc quorundam Abbatum hospitalitas nimis splendida fuit. *ibid.*

Abbatès duodecim ab Innocentio III. missi fuerunt ad Albigensum hæresim convertendam, ex quibus Abbas Petrus à Castronovo, jussu Comitiss Tolosani occisus miraculis claruit, & ab eodem Pontifice Martyr declaratus fuit. *h. 1. c. 29. n. 8.*

Abbatès olim in Consistorio semipublico pro Canonizatione coactò sententiam tulisse dicuntur, sed tempore Gregorii XIII. id obsolevisse videtur. *h. 1. c. 34. n. 17.* Abbatès, & Abbatie plures olim in Urbe fuerunt. *n. 17.*

Abbatia Claravallensis circa annum 1155. fundata fuit. *h. 1. c. 13. n. 17.*

Abbatias insignes Gregorius XIII. Collegiis ab ipso institutis univit. *h. 1. c. 34. n. 13.* Abbatie Urbi conterminæ Cardinalibus ut plurimum conferuntur. *ibid.*

Abstinencia.

Abstinencia est ciborum suberactio. *h. 3. c. 24. n. 39. & 42.* Non est virtus, nisi cum mentis hilaritate, & propter Dei gloriam fiat. Est etiam specialis virtus, & pars subjectiva Temperantiæ. *ibid.*

Acta.

Acta coram uno Judice legitima, & valida vim habent coram alio. *h. 2. c. 1. n. 3. & 11.*

Acta Martyrum

Acta Proconsularia Martyrum erant, quæ a Notariis Gentilibus scribebantur, eaque Christiani ab iisdem Notariis emebant. Aliquando eadem Acta a Christianis Notariis in Gentilium Tribunalibus scribebantur. *h. 1. c. 3. n. 4.* Alia sunt Martyrum Acta, quæ Christiani scribebant, se Gentilibus immittentes, dum Martyr a Jure interrogebatur. *n. 5.*

Tom. VIII.

Acta Martyrum sincera colligi Episcopi curabant a Romana Ecclesia id facere edocli vel lege, vel exemplo, Romani quippe Pontifices Urbis Regionès Notariis, Diaconis, & Subdiaconis dividebant, ut Acta Martyrum sincera colligerent. *h. 1. c. 3. n. 12. & 3.*

Acta quædam Martyrum ab Eusebio Cæsariensi collecta, & peculiari libro scripta fuerunt. Hic tamen liber Romæ inventus non fuit, cum Eulogius Alexandrinus illum a S. Gregorio M. petiit: ejusdem vero fragmentum alibi postea repertum est. *h. 1. c. 4. n. 13.*

Acta Martyrum ab una ad aliam Ecclesiam per literas encyclicas transmittuntur. *h. 1. c. 4. n. 1.* Mittebantur etiam ad Romanum Pontificem, ut Martyrum cultus introduceretur, vel ut introduci approbaretur. *n. 12. 13. & 15.*

Acta Martyrum sedulo examinabantur, antequam cultus iis decerneretur, in quo examine plura ponderabantur. *h. 1. c. 3. n. 6.* Examen hoc ad unumquemque Episcopum in sua diocesi pertinebat. *n. 7.* sed etiam ad Romanum Pontificem Acta examinanda mittebantur. *n. 6.* uti missa fuerunt Acta S. Vigili Episcopi Tridentini. *c. 4. n. 12.* Examini succedebat Judicium. V. *Judicium.*

Acta Martyrum antiqua rejicienda non sunt, licet plurima in iis miracula referantur. *h. 1. c. 29. n. 3.*

Acta particularia.

Acta S. Dionysii Areop., quæ super sunt, nonnullis incerta videntur. *h. 1. c. 4. n. 5.*

Acta S. Ignatii Martyris vel ab eorundem Scriptoribus, vel a Romana Ecclesia aliis Ecclesiis denunciata fuerunt. *h. 1. c. 4. n. 8.* Eadem sincera sunt. *ibid.*

Acta S. Catharinæ Virginis Alexandrinæ a quibusdam in dubium revocantur. *h. 3. c. 43. n. 3.*

Acta S. Patrocli ex Italia in Galliam delata fuerunt. *h. 1. c. 4. n. 15.*

A

Acta

Aſſa S. Benigni, quæ allata ex Italia dicuntur, iſo ſubſtantialibus vera ſunt. *L. 1. c. 26. per tot. c. 4. n. 5.*

Aſſa S. Eutropii iocerta videntur. *V. Epistoſa.*

Aſſa SS. Pudentianæ, Praxedis, & Pudens dubia ſunt. *L. 1. c. 5. n. 8.*

Aſſa pro cauſa Petri de Lucemburgo non Concilio Conſtantiensi, ſed Martini V. adſcribenda ſunt. *L. 1. c. 11. n. 12.*

Aſſa S. Proculi Martyris, & Proteſtoris Bononiæ, quæ circumferuntur, aut falſa, aut vitiaſa ſunt. *L. 1. c. 18. n. 9.*

Aſſa S. Mercurii Martyris diverſis ſæculis à diverſis Auſtoribus deſcriptis fuerunt. *L. 3. c. 14. n. 3.*

Aſſa S. Liberii, ſive Oliverii, qui in Cathedrali Anconitana colitur, alia apocrypha, alia ſincera inveniuntur. *L. 2. c. 18. n. 2.*

Aſſa Franciſci Hieronymi Simò ad ritum Congregationis miſſa, & Congregationi Inquisitionis Romanæ tradita in huius Archivo extant. *L. 2. c. 8. n. 6.*

Aſſa Beatificationis, & Canonizationis.

Aſſa Sanctorum pro eorumdem Canonizatione aliquando Cardinalibus Canonizationi refragantibus examinanda committebantur. *L. 1. c. 20. n. 11.* Aliquando in ſolemni Canonizationis actu recitabantur. *L. 3. c. 5. n. 15.*

Aſſa omnia in cauſis Beatificationis, & Canonizationis nulla ſunt, ſi omittatur proceſſus ordinarius, vel Apoſtolicus ſemper non cultus, neque ſententia ſuper eodem a Iudice ſeratur, & a ſacra Congregatione approbetur. *L. 2. c. 16. n. 3.*

Aſſa ſeries in cauſis Canonizationis, quæ a Romanis Pontificibus extra Concilia olim petraſtabantur, multa continebat. *L. 1. c. 20. n. 7. & ſeqq.*

Aſſa ſeries juxta præſentem diſciplinam in cauſis Confeſſorum, quæ poſt Urbani VIII. decreta introducuntur, & quæ per viam non cultus procedunt plura contioet. *L. 1. c. 22. n. 1. ad 10.* Hæc ſeries ante Clementis XI. tempora quoad dubia de miraculis, ac de progreſſu ad Beatificationem, quæ in Congregatione generali diſputabantur, diverſa erat. *c. 23. n. 2. ad 9.* In iisdem cauſis Aſſorum ſeries in tranſitu a Beatificatione ad Canonizationem pluribus perficitur. *c. 26. per tot.*

Aſſa ſeries in cauſis Martyrum per viam non cultus procedentibus, quæque poſt Urbani VIII. decreta introducuntur in pluribus æquiparatur ſeries Aſſorum in cauſis Confeſſorum, in nonnullis diſ-

fert, quæ recententur. *L. 1. c. 26. per tot.*

Aſſa ſeries in cauſis Confeſſorum, vel Martyrum, quæ poſt Urbani VIII. decreta introducuntur, & procedunt per viam caſus excepti. *L. 1. c. 31. n. 1. & ſeqq.* In iſſdem cauſis in tranſitu a Beatificatione æquipollenti ad formalem Canonizationem quænam Aſſorum ſeries requiritur. *c. 32. n. 1.*

Aſſa ſeries in cauſis ſive Martyrum, ſive Confeſſorum, ſive per viam non cultus, ſive per viam caſus excepti procedentibus: quæ ante Urbani VIII. decreta introduxerunt poſt eadem reſumuntur, initium habet a commiſſione reſumpriva, & pluribus perficitur. *L. 1. c. 33. n. 1.*

Aſſa ſolemniſ Beatificationis, & Canonizationis. *V. Solemnitas.*

Aſſa cultus, ſive ſervi Dei Beatificationis, & Canonizationis exhiberi poſſunt. *V. Cultus.*

Aſſa Pontificiæ auſtoritatis in cultu Sanctis decernendo a primis Eccleſiæ ſæculis ad tempora Alexandro III. poſteriora. *V. Romanus Pontifex.*

Aſſa virtutum.

Aſſa virtutis in proceſſu ordinario probati non excluduntur, ſi alii ejuſdem virtutis aſſus iſo Apoſtolicoproceſſu probentur. *L. 1. c. 7. n. 6.*

Aſſa humani.

Bonitatem habent ex objecto, ex circumſtantiis, & ex fine operantis. Aſſus ex objecto bonus, ſed ex fine & ex circumſtantiis malus, totus malus. *c. 1. c. 41. n. 13.*

Aliquis aſſus neque bonus neque malus deſinite eſt ex objecto, ſed ex fine: ſiſnis vero bonus a prava medi electione vitatur, neque ab ea pravitate aufert, ſed minuit. *ibid.* Omnia hæc conſideranda ſunt, dum in ſacra ritum Congregatione de geſtis Servorum Dei agitur. *n. 14.* ubi ponitur exemplum.

Aſſa inter ſe diverſiſſimi, ex fine, & ex circumſtantiis boni ſunt, & ex eadem charitatis radice procedunt. *L. 3. c. 41. n. 15. & 16.* ubi reſeruntur exempla. In examine geſtorum alicujus Servi Dei, ſi dubium de alicujus aſſus bonitate, vel malitia occurrat, id ex reliquis vitæ curſu, & ex aliis rebus geſtis reſolvendum erit, quæ ſi heroicæ fuerint, præſumendum erit aſſum bonum fuiſſe. *n. 19.* Idem ſervandum eſt, ſi occurrat actus ſingularis, & inſolitus, aut qui divinis præceptis adyerſari videatur. *n. 20.*

Ad-

Adminiculum.

Ex processu etiam nullo desumi potest,

h. 2. c. 42. n. 3.

Adminiculum validum in causis criminibus & in causis Beatificationis, & Canonizationis ex testibus singularibus singularitate adminiculatoria desumitur.

h. 3. c. 4. n. 7. Adminiculum quoque suppedant testes, qui in pubertate testantur de iis, quæ in *pupillari* ætate videntur. *c. 6. n. 3.*

Adminiculum ad credendum, mortem fuisse a Persecutore Martyri infligam ex odio in Fidem, desumitur ex insuata Persecutoris morte. *h. 3. c. 14. n. 13.*

Adoratio.

Adorationis nomen comprehendit cultum Deo, Sanctis, & hominibus exhibitum. Sed adoratio Dei latría, adoratio Sanctorum dulia, adoratio hominum cultus civilis appellatur. *h. 1. c. 1. n. 15.*

Adoratio latría, & adoratio dulzæ habent ætus communes, qui solo interno sensu distinguuntur. *h. 2. c. 7. n. 9.*

Advocatus causarum Beatificationis,

& Canonizationis.

Advocatus duodecim, præter Advocatos Consistoriales, sacra rituum Congregatio approbare pro causis Beatificationis, & Canonizationis consuevit, quorum quilibet sex tantum causas eodem tempore perfratari potest, quod tamen non observatur. *h. 1. c. 19. n. 15.* Hic Advocatus merces tenuissima assignata est. *c. 46. §. 2. num. 15.*

Advocatus causæ Beatificationis, & Canonizationis, etiam si Clericus, vel Religiosus sit, testimonium in eadem causa ferre nequit; si, dimisso officio, examinetur, examen tamquam adminiculum admitti potest. *h. 3. c. 6. n. 10.*

Advocatus Consistorialis.

Advocatus Consistorialis Collegium illud est, & ex probis, doctisque viris compositum. *h. 1. c. 19. n. 16.* Ipsi BENEDICTUS XIV. sedile in Capellis Pontificis ante scannum Cubiculariorum ad honorem assignavit. *c. 18. n. 4.*

Advocati Consistoriales scribunt in iure in causis Beatificationis, & Canonizationis *h. 1. c. 19. n. 15.* Et in publicis Consistoriis ipsi solum pro Beatificationibus, & Canonizationibus *exorant. n. 16.*

Advocatus Consistorialis in publico Consistorio pro Canonizatione facienda coacto, longam habet orationem de vita, & miraculis Canonizandi, ac de petitionibus eorum, qui Canonizationem de-

poscunt. *h. 1. c. 34. n. 6.* Hæc oratio subiecta fuit perorationibus, quæ a Præfatis olim super eadem re habebantur. *c. 21. n. 6. §. 7.* Si inter Advocatos Consistoriales esset aliquis de Dominio Principis Canonizationem petentis, eligebatur, ut peroraret, & mox pro Canonizatione supplicabat. *n. 7.* In tertio Consistorio compendiosè repetebat, quæ suse in alio Consistorio exposuerat. *num. 6. §. 8. §. 9.*

Advocati Consistoriales antiquitus omnes Consistoriales causas in Consistorio perorabant, ac res profanas, & casus facinorosos confingebant. Nunc hærum orationum loco unus ex ipsis in quolibet publico Consistorio orationem de rebus gestis alicujus Servi Dei recitare debet. *h. 1. c. 35. n. 7 ad 17. V. Oratio, Primus,* qui relicto usu illos casus fingendi, Servorum Dei causas peroraverit, fuit Joseph Baila, secundus Julius Cincius. *n. 17.* Olim Advocatus, dum pro Dei Servo perorabat, Commissionem in formalisignabili præ manibus habebat, quod modo non fit. *ibid., & n. 15.*

Advocatus Consistorialis in solemnibus Canonizationis actu peragitur. *V. Solemnitas Canonizationis.*

Advocatus in Consistorio peroranti pro aliquo Dei Servo olim honoraria a causarum Procuratoribus præstabantur, nunc a Curia criminali Gubernatoris Urbis. *h. 1. c. 35. n. 14. §. 17.* Expleta Canonizationis causa, Advocatus Consistorialis peroranti centussexcentum a causæ Postulatoribus solvuntur inter alios Advocatos distribuendi majori parte pro Oratore servata. *c. 46. §. 6. n. 34.* Peroranti autem, dum Cardinalibus recens creatis pileus traditur, vel Regius Legatus publice admittitur, aurei decem ab eadem Curia Gubernatoris Urbis persolvuntur. *ibid.*

Advocatus Fiscalis.

Eligitur ex Advocatorum Consistorialium coetu. Olim Fidei etiam Promotorem agebat; sed a Clemente XI. utrumque officium separatum fuit. *h. 1. c. 18. n. 5. §. 6.*

Advocatus Fiscalis, & Advocatus Reorum in Congregationibus, & in Tribunalibus Inquisitionis quomodo se gerant. *h. 1. c. 18. n. 2.*

Aer.

Aer juxta diversam temperiem vim habet cadavera diu conservandi incorrupta, vel cito destruendi. *h. 4. p. 1. c. 30. n. 5.*

Erarium.

Erarium Pontificium superfluis re-

dundare divitiis novovelli conquervitur. Exhaustum tamen est, licet redundare, opibus oportere. *h. 1. c. 46. n. 1. & 2.* Alii contendunt, ex ipso desumendas esse expositas pro Beatificationibus, & Canonizationibus, sed immerito. *n. 3. V. Expense.*

Agnus Cereus, seu aqua *be Dei*.

In eius consecratione *Agnus* nediſſa adhibetur, cui miscetur balsamum, christus superinfunditur, & preces a Summo Pontifice recitantur. Qui eos devote deferunt, a multis periculis, & morbis liberantur. *h. 1. c. 5. n. 12.* Exempla. *n. 12. & 14.* Plus virtutis illis inest, si ab optimo, quam si a bono Pontifice consecrantur. *n. 13. & 15.*

Cereorum Agnorum usum quidam induitum exitimaat circa seculum IX. ad retinendam memoriam solempnis baptismi olim in Paschate, & Pentecoste usitati; sed probabilius ad initium seculi V. vel ad Constantini tempora refertur; nam in tumulo Mariæ Augustæ Conjugis Honorii Imperatoris unus Agnus Cereus reperiuntur. *h. 1. c. 2. n. 21. & 12.*

Cerei Agni in magna veneratione habendi sunt. In iis imprimuntur Imagines Sanctorum, etiam Græcorum, & forte imprimi etiam possunt Imagines Beatorum. *h. 1. c. 2. n. 21. n. 12. & 13.*

Altare.

Altaria super Martyrum sepulchra olim erigebantur. *h. 1. c. 3. n. 7. & 8.*

Altarium erectio publicum cultum importat. idcirco post Urbani VIII. decreta, quidquid alii antea senserint, neque publice, neque privatim in honorem non dum Beatorum altaria dedicari possunt. *h. 2. c. 9. n. 1. & seqq. & c. 14. n. 6.*

Altaria in spelunca S. Ignatii, & in ejusdem, ac S. Philippi Neri cubiculis erecta fuerunt. *h. 2. c. 9. n. 3.*

Altaris erectio supra corpus Joannis de Sacramentis Beatificationem dumtaxat importavit. *h. 1. c. 6. n. 9.* Item Altaris erectio supra corpus S. Romualdi Abbatis quinquennio post ejus obitum, de licentia Sedis Apostolicæ, cujus tamen indulgentia non *reperitur*. *h. 4. c. 1. n. 2. & 3.* Altaria quoque erecta referuntur supra quorundam corpora, qui ordines ab Episcopis Simoniacis receperant. *ibid.*

Altare in S. Didaci Canonizatione constructum fuit, ut super illud Summus Pontifex in ea solemnitate Missam celebraret. Altare vero lapideum illi superimpositum Canonici S. Petri, ad quos hoc pertinebat, Regis Hispaniarum Oratori donavit, ut ad Regem transmitteretur.

Pontifex illud Indulgentiis auxit, & quibusdam sacris viris facultatem concessit, ut in eo celebrare possent. *h. 1. c. 36. & 10. n. 27.*

Amaurosi.

Amaurosi, seu gutta serena est oculorum morbus proveniens ex interceptione spirituum animalium per nervos opticos ad oculos descendentium. *h. 1. c. 9. n. 9. & 10.* Insanabilis est, si interceptio sit a spiritibus nervos intus non irradiantibus; sanabilis, si ab humoribus, & lymphis in ventriculis cerebri omnium collecta. *ibid. V. Miraculum.*

Amicitia.

Amicitia, seu affabilitas est pars potentialis iustitiæ, & virtus, quæ ordinis convenientiam observat. *h. 3. c. 24. & 12. n. 17. & 18. & 19.*

Amor.

Amor Dei efficax an peccatorem justificet sine formali poenitentia, quaestio est inter Theologos. *h. 3. c. 15. n. 10.*

Status habitualis puri amoris Dei sine ullo remunerationum desiderio videtur excludere spem Theologicam. *h. 2. c. 31. n. 7. ad 10.* Doctrina Archiepiscopi Cameracensis de huiusmodi amore damoata est. *ibid.* Velle amare Deum propter ipsum solum, etiam si ad hoc oporteret pati æterna Inferni tormenta, an sit *laudabile*, disputatur. *ibid.*

Amoris Dei obiectum primum est ipse Deus in se perfectus, & beatus; secundarium est idem Deus, ut benevolus, & beatificus. *ibid.*

Unusquisque se ipsum magis, quam proximum amare tenetur. Sed aliquo modo salvari potest, quod aliquis propter amorem proximi paratus sit ad propriæ æteræ salutis discrimine sustinendum. *h. 2. c. 31. n. 11.* Omnia hæc causam Beatificationis, & Canonizationis cursum non retardant, & quomodo. *ibid.*

Anachoreta.

Io vastissimis solitudinibus ab omnibus segregati, omnibusque incogniti, herbis, & aqua vivebant, eosque S. Augustinus excellens sanctitatis fastigium appellat. *h. 3. c. 27. n. 17. & 18.* Hi persecutionum tempore esse ceperunt. Poenitentia sacramento non indigebant, vel si opus erat aliquando e solitudine discedentes illud recipiebant. *n. 9.* Eucharistiam recipiebant, vel quia illam secum deferabant, vel quia ipsis mittebatur, vel quia religiosi viri a Spiritu Sancto missi, aut Angeli illam iisdem ministrabant. *ibid.*

And.

Anasarca.

Est hydrops species, in qua ad corporis ambitum inter musculorum interstitia, cutem, & glandulas aqua effunditur. *l.4. p.1. c.17. n.2. V. Hydrops.*

Aneurysma.

Aneurysma, seu arteriæ dilatatio, est tumor ortus ab interna arteriæ tunica dehiscente, ceteris dilatatis. *l.4. p.1. c.19. n.16.* Ejus definitio. *n.17.* Dividitur in legitimum, & spurium. *n.18. c.19.* Legitimum aliquando est cum integra tunicarum arteriarum scissura, aliquando cum sola dilatatione. *n.20.*

Aneurysmata alia sunt apparentia, alia occulta: hæc ex quibusdam signis dignoscuntur. *l.4. p.1. c.19. n.21.*

Aneurysmata sunt iter insaniabiles; minora tamen, & recentia aliquando curantur. *l.4. p.1. c.19. n.22.* Insaniabiles aneurysmatis plures enumerantur qualitates, & signa. *n.23.*

In aneurysmate pulsatio cordis potest vicinas costas frangere, parum distantes potest luxare, vel flectere, vel extollere. *l.4. p.1. c.19. n.26.* Quid advertendum sit pro miraculo sanationis ab hoc morbo. *V. Miraculum.*

Angelus.

Angelorum tria tantum nomina Ecclesia agnoscit, videlicet, *Michael, Gabriel, Raphael.* *l.2. c.72. n.4. & l.4. p.2. c.30. n.3.* Alia nomina ab aliis excogitata rejicit, & si in Galliis quondam perperam invocata referuntur. *ibid.*

Angeli neque futura libera, & contingenta, neque præterita, neque cordis secreta naturaliter prænoscere possunt; & si Deus hæc illis revelet, Prophetæ fiunt. *l.3. c.45. n.8.* Possunt ex mutatione status agentis cogitationes in genere cognoscere. *c.46. n.3.* Possunt quoque certo cognoscere, quæ necessario: conjecturaliter, quæ plerumque: nullatenus, quæ raro ex suis causis proveniunt. *ibid.*

Angeli corpora obediunt ad motum localem. *l.4. p.1. c.1. n.16.* Et ipsi ea possunt ab uno loco ad alium mira celeritate, & quasi instantanee movere. *c.6. n.7.* *Angeli* non sunt natura impeccabiles, sed quia beati, & in gratia confirmati sunt. *l.4. p.1. c.6. n.12.* Hominibus ex imperio Dei dumtaxat interveniunt beneficia præstant juxta ordinem a Deo constitutum; non tamen per operationes extraordinarias, nisi Deus eundem ordinem laxet. *ibid.*

Angelos sæpius apparuisse, constat ex veteri Testamento. *l.3. c.50. n.3.* In apparitionibus aërea corpora assumpserunt. *n.4.* Fuernnt etiam causæ efficientes apparitionum imaginariarum, præcipue quæ in somno contigerunt. Exempla. *ibid.* Sub figura humana apparere solent. *c.51. l.3.* Quædam Angelorum apparitiones, assumpto corpore, miracula sunt. *l.4. p.1. c.1. n.16.* Potest tamen Angelus bonus corpus assumptum uni ostendere, & aliis celare, non propria, sed Divina virtute. *c.32. n.15.*

Angeli nequeunt miracula patrare, ad ea tamen concurrunt vel precibus, vel materiam virtute sua naturaliter disponendo, vel tamquam Dei instrumenta agendo: idque etiam quoad miracula solius naturæ corporeæ vires excedentia, cum hæc miracula Angeli virtute quidem propria, sed jubente Deo faciant. *l.4. p.1. c.2. n.7.* Virtutes vocantur Spiritus, per quos signa, & miracula frequentius fiunt. *ibid.* Angeli in corpora sublunaria ad Dei nutum dumtaxat agunt. *n.8.* Periculosa est cujusdam doctrina, in miraculis antiquæ iegis non Angelos Divinæ, sed Deum Angelicæ voluntatis fuisse executores; nam Deus Angelis tamquam ministris in iis patrandis usus est. *ibid.*

Angelorum ordines novem numerantur. *l.4. p.2. c.30. n.2.* Figura humana Angeli iustis apparuerunt, & circumscripti sunt, eademque figura eos pingi posse, non vero corporeos esse affirmavit Concilium Laodicenum. *n.4.*

Angeli custodes singulis hominibus, Regnis, & Provinciis assignantur. *l.4. p.2. c.30. n.14.*

Angelorum cultus.

Angeli tamquam Dei ministris, hominumque intercessoribus cultum, & preces exhiberi posse constat ex veteri, & novo Testamento, & ex aliis monumentis. *l.4. p.2. c.30. n.1.* Et Concilium Laodicenum affirmat, Angelos figura humana pingi, & coli posse. *n.4.* In eodem Concilio tamen, & in Apocalypsi prohibetur Angelorum cultus, qui idololatriam sapiat. *n.1.*

In litaniiis Angeli invocantur, & S. Michael in benedictione incensi ad offeritorium in Missa invocatur, quamquam fortassis ibi *Gabriel* ponendus esset. *l.4. p.2. c.30. n.5.*

Templa Deo in omnium, aut singulorum Angelorum honorem, aut in memoriam

riam insignis apparitionis alicuius, qualia Romæ, in monte Gargano, & alibi in honorem S. Michaelis ob insignes ejus apparitiones dicata referuntur. *h. 4. p. 3. c. 30. n. 6. ad 10.* Et ad Ecclesiam Gargani montis frequens olim erat *Christiano-*rum peregrinatio. *n. 9.*

Officium in honorem S. Michaelis in Ecclesia universali recitatur. *h. 4. p. 2. c. 30. n. 11.* Et in pluribus Ecclesiis, & Ordinibus Regularibus Officium in honorem S. Gabrielis recitatur circa festum Annuntiationis B. M. V. quod S. Gabriel Divini Verbis Incarnationem annuntiaverit. *n. 12.* In honorem S. Raphaelis Officium, & Missa celebratur præcipue in ministerii commemorationem Tobias præstiti. *n. 13.*

Angelum Custodem quis private colere potest sub peculiari nomine sibi relevato, quemamodum S. Joanni a Cruce, & alteri Dei Servæ revelatum fuit. *h. 5. c. 37. n. 4. & 10.* Tempia in honorem Angelorum Custodum omnium dicantur. *h. 4. p. 2. c. 30. n. 6.* Et in eorum Officium pro universali Ecclesia concessum *cl. n. 11.* In Lusitania recitatur Officium in honorem Angeli Custodis ejusdem Regni. *n. 14.*

Angelus mali.

Angelis malis integrali post peccatum, omnis virtus naturalis, & potestas operandi ad extra remanet, quamquam ejus subiectio aliquatenus immutata *cl. h. 4. p. 1. c. 3. n. 2.* Vera miracula operari nequeunt. *ibid. V. Miraculum.* Minus possunt, quam naturali virtute possent, quia Divina eos Providentia reprimi. *ibid. V. Dæmon.*

Angina.

Angina molestus est spirandi, & deglutendi labor, faucibus inflammatis, & intumescenibus. *h. 4. p. 1. c. 18. n. 34.* Distinguitur in *veram*, & *nocturnam*; utraque cum diversa febris conjuncta est, & aliquando periculosa. Si absque materiæ expurgatione sanetur, incidit in pulmonis inflammationem, & vita periclitatur. Unicum adversus eam remedium est venæ sectio. *ibid.* An ejus sanatio adscribi miraculo possit. *V. Miraculum.*

Animæ Animal.

Animæ creatio naturæ vires excedit, non tamen est præter ejus ordinem, ideoque non est miraculum, quamquam animæ creatio, & infusio in Adami corpus miraculo adscribitur. *h. 4. p. 1. c. 1. n. 4.*

Animæ tota in toro, & tota in qualibet corporis parte est. *h. 4. p. 1. ult. n. 2.* Præcipuam in cerebro sedem, non in glan-

dula pineali, multo minus in corde, probabilius habet. *n. 3. 4. & 5.* Vim non habet in famem, similisque corporis motus, sed in alios. *n. 10.*

Animam hominis immortalem esse, naturalibus rationibus demonstrari potest. *h. 3. c. 19. n. 10.* In nullo raptu, & ecstasi anima a corpore separatur, quicquid alii de quibusdam fabulose asseruerint. *c. 19. n. 2.* Neque separata ad illud redire naturali ulla, aut Dæmonis virtute, sed Divina potest. *ibid.* Dubitatur, an S. Pauli anima in suo raptu ad tertium cælum separata a corpore fuerit. *ibid.* Animæ a corpore separatæ, & particulari resurrectione ad illud redituræ, in Purgatorio, vel in Inferno detinentur. *h. 4. p. 9. c. 21. n. 31.*

Animas mortuorum aliquando apparuisse, habetur ex veteri Testamento. *h. 3. c. 50. n. 3.* Apparent vero animæ Beatorum, damnatorum, & purgantium, non infantium in peccato originali decedentium. *h. 4. p. 1. c. 31. n. 3.* referuntur exempli. *n. 5. ad 10. V. Apparitio.*

Animæ quædam ex ira maxime venenosa fiunt. *h. 4. p. 1. c. 14. n. 15.*

Antichristus.

Antichristus tria præcipue prodigia operabitur: faciet, ut ignis de cælo descendat; bestie imagini spiritum dabit, ut loquatur; illamque interfestam vitæ restituet. *h. 4. p. 1. c. 3. n. 19.* Hæc, & siquæ alia faciet, non erunt vera miracula, sed signa mendacia ad homines decipiendos. *ibid.*

Antipapa. Pseudopontifex.

Antiquitas.

Antiquitas, propterquam in Sanctorum causis post multos ab eorum obitu annos introductis testes de auditu probant, in sexaginta annorum lapsu verius contuitur. Alii tamen eam in centum, vel septuaginta annorum lapsu reponunt. *h. 3. c. 1. n. 5.*

Aphorismus.

Aphorismi Hippocratis non sunt æternæ veritatis. *h. 4. p. 1. c. 19. n. 6.*

Apoplexia.

Apoplexia est repentina motus, & sensus subductio cum principum facultatum læsione. *h. 4. p. 1. c. 19. n. 2. & 3.* Distinguitur in humoralem, & organicam. Humoralis fit, vel obstruptione, vel externa nervorum compressione, aut ex sero exuberante, vel ex sanguinis redundantia, aut nimio fervore: hæc ebriis aliquando contingit. *n. 2.* Nonnulla sunt Apo-

Apoplexiæ signa, quibus ab aliis simili-
bus differt. [n.3.](#)

Apoplexia fortissima est, cum respira-
tio omnino prohibetur, vel est insensibili-
lis: Fortis, cum respiratio offenditur,
non aboletur: minus gravis, cum respi-
ratio minus læditur: levis, cum respira-
tio vix a naturali motu declinat. [l.4. p.1.](#)
[c.19. n.4.](#) Prima, & secunda species nul-
tatenus, aut saltem difficillime curantur:
tertia, & quarta difficulter. [n.5. & 6.](#) Si-
quis apoplexia correptus, mortem effu-
giat, in paralyism incidit. *ibid.* An ejus
sanatio miraculo tribui possit. V. *Miraculum.*

Apostolatus. Apostolus.

Apostolatus missionem significat, & of-
ficium, potestatem, ac summam in Ec-
clesia dignitatem. [l.4. p.2. c.12. n.4.](#) Plu-
res sunt veri Apostolatus notæ, & re-
fcluntur nonnulli, qui eas male constituunt.
ibid.

Apostolis a Christo electis Mathias in Ju-
de proditoris locum, Paulus, & Barnabas
additi sunt. Primus inter omnes Petrus
in Evangelii nominatur ut ejus primatus
intelligatur. [l.4. p.2. c.12. n.1.](#) Post
Christum, B. Virginem, & S. Joannem
Baptistam Apostoli gratia, & gloria alios
Sanctos antecesserunt, ita ut nullus alius iis
comparari possit. *ibid.* Apostoli omnes
S. Petro tamquam Ecclesiæ capiti subje-
cti fuerunt, licet parem cum eo habe-
rent potestatem Evangelium in toto Or-
be prædicandi, Ecclesias fundandi &c. [n.4.](#)
Olim Apostoli omnes unico scito cole-
bantur. [c.16. n.42. V. Festum.](#)

Apostoli gratiam generum linguarum
habuerunt, ita ut omnium idioma-
ta loquerentur, & intelligerent; aliquando
unico idiomate loquentes ab omnibus va-
riorum linguarum auditoribus intellige-
bantur. [l.2. c.48. n.6.7. & 8.](#) Interdum In-
terpretes adhibuerunt. [n.11. V. Interpret.](#)

Apostoli alii, præter illos a Christo
electos, in sacris Scripturis, in Martyro-
logio, & Brevariis Romano, & in aliis
monumentis resecuntur. [l.4. p.2. c.12.](#)
[n.4.5. & 6.](#) Nemini tamen præter nomi-
natos in sacris Scripturis, cultus sub A-
postolorum ritu deferendus est. [n.7.](#)

Apostolus alicujus nationis posset au-
toritate summi Pontificis aliquis appel-
lari, qui eam ad Fidem Christianam con-
verteret. [l.4. p.2. c.12. n.2. ad 7.](#) ubi re-
feruntur exempla S. Martialis Episcopi
Lemovicensis, & aliorum.

Apotheosis.

Apotheosis Gentilium solemnitas erat a-
licujus hominis inter Deos adscriptio: pe-
culiari ritu, & Romani Senatus autori-
tate apud Romanos perciebatur. [l.1. c.1.](#)
[n.1. ad 10.](#) Pro Apotheosis peragenda
unicus testis sufficiebat, assensens se vidisse
consecrandum in cælum ascendere.
[num.11.](#)

Prima apud Romanos Apotheosis fuit
Romuli. [l.1. c.1. n.11.](#) Et apud Gentiles
Augustorum, & Augustarum tantum.
Apotheosis peragebatur. [n.12.](#)

Apotheosis ritus post liberum Christianæ
Religionis exercitium non viguit.
[l.1. c.1. n.12.](#) Eaque a Sanctorum Canoni-
zatione differt. [n.10. & seqq. V. Canoni-
zatio.](#)

Apotheosis Christi inter Gentiles pro-
posita, & rejecta. [l.1. c.1. n.3. ad 9. V. Christi-
us.](#)

Apparatus.

Apparatus splendidissimus fit in Vati-
cana basilica pro Canonizationis solemnita-
te, & fusc describitur. [l.1. c.46. §.7.](#)

Apparitio.

Apparitio pro eadomre cum visione su-
mitur, nisi quod apparitio dicitur, quan-
do sola apparentis species obtutibus se-
ingerit, sed quis appareat, ignoratur;
visio autem, quando cum externa appari-
tione ejus intelligentia conjungitur.
[l.2. c.50. n.1.](#)

Apparitio triplex est: corporalis, ima-
ginaria, & intellectualis. [Exempl. l.2. c.50.](#)
[n.3. De Apparitionibus](#) intellectualibus in-
telliguntur illa Prophetarum verba *Hec
dicit Dominus. ibid.* In apparitione pure in-
tellectuali nulla potest deceptio inveni-
ri. [n.9.](#) In apparitione intellectuali spes-
cies, quæ a Deo revelantur, ab ipso,
non ab Angelis conferuntur. [n.4. Frequenti-
ores sunt apparitiones corporales, quam
intellectuales. l.4. p.2. c.52. n.11.](#)

Apparitiones aliz sunt naturales, aliz
præternaturales. [l.2. c.50. n.10. & 11.](#)
Naturalis apparitio ex præcedenti natu-
rali causa dignoscitur. [c.51. n.1. V. Visio.](#)
Apparitionum vere supernaturalium, &
divinarum plures enumerantur qualita-
tes, & indicia. [c.52. n.4. ad 9.](#)

Deus sepe apparuisse, & locutus fuisse
dicitur in veteri, & novo Testamento.
[l.2. c.50. n.2. & 3. V. Deus.](#) In veteri au-
tem ejus apparitiones non fuerunt per-
sonales, sed per Angelos. [n.4.](#)

Apparuit sepe Christus Dominus ante,
& post passionem, & post ascensionem
suam.

suam. *l.3. c.50. n.6.* Ante ascensionem omnes ejus apparitiones personales fuerunt: post ipsam quædam fuerunt personales, pleræque impersonales; sed incertum est, an appendendo ad terras descenderit. *ibid.* Aliquando Christus in Sacramento altaris apparuit sub speciebus, & formis peregrinis, & inusitatis. *n.8.* Hujusmodi apparitiones contingere possunt, facta vel in oculis videntium, vel in speciebus sacramentalibus immutatione. Primo modo contingunt, quando unus dumtaxat apparitionem videt; secundo modo quando omnes eandem, & ad longum tempus vident: utroque modo Christus in Sacramento remanet. *ibid.* Eadem apparitiones a Dæmone esse possunt. *c.51. n.3.* Apparitio Christi in judicio particulari est Divina, licet per Angelum fiat. *n.7.* V. *Christus.* Spiritum sub specie Christi, vel B. Virginis; aut alterius Sancti apparentem non licet adorare, nisi sub conditione actu explicita. *n.8.* Apparuerunt sæpe Angeli. V. *Angelus.*

Apparitiones Sanctorum nonnullæ in sacra Scriptura referuntur. *l.4. p.1. c.32. n.2.* ubi quædam ejusdem scripturæ loca explicantur, quæ omnibus mortuorum apparitionibus obstat videntur.

Apparitiones Servorum Dei, vel Beatorum, si veræ sint, & cælestes miracula recensent, etiam ad Beatificationis, & Canonizationis effectum, concurrentibus debitis requisitis. *l.4. p.1. c.32. n.11. ad 16.* Idem dicendum est, si vivus in uno loco existens in alio appareat. *n.17. l.18.*

Apparitiones Servorum Dei vel Beatorum in patrione miraculi factæ pretermitti in ejusdem approbatione consueverunt. *l.3. c.5. n.15.* Illius, cui factæ sunt, testimonio, vel co: sarii, aut Rectoris spiritualis, qui ab eodem audivit, probantur. *ibid.*

Apparitiones Servorum Dei sæpe in sacra rituum Congregatione examinatz fuerunt, raro approbatæ. Apparitiones vero Christi, B. Virginis, & Angelorum factæ Servis Dei aliquando approbationem obtinuerunt: approbatio tamen Fidei certitudinem non exigit. *l.2. c.32. n.12.*

Apparere solet dæmon, vel in alicujus animalis corpus intrans, & humanas in eo voces effingens, vel ærenum sub figura humana corpus assumens. exempla. *l.3. c.50. n.9.* Imaginariz illius apparitiones sunt, cum alicujus phantasmam commoveret, multaque in ea repræsentat, & sug-

gerit. *ibid.* Apparet etiam sub figura bestiarum, vel sub specie Sanctorum, ut incautos decipiat. *c.51. n.3.* Si figuram humanam assumat, ea est atra, & deformis. *ibid.*

Appositio manus Sedis Apostolica.

Apostolica Sedes manum ad Beatificationis, & Canonizationis causam apposuisse dicitur, si commissio signata, non verò si solum petita fuerit. *l.1. c.22. n.6. l.7. c.4. n.3. l.7. c.35. n.12.* Appositio hæc ex Apostolicis extraordinariis Indultis non infertur. *l.2. c.38. n.14.* Post hanc appositionem nemo potest se cause immiscere sub pena nullitatis actorum. *c.35. n.12.*

Approbatio Martyrii, virtutum, miraculorum, l.1. librorum Servorum Dei.

Approbatio Martyrii, & causæ Martyrii in causis Beatificationis, & Canonizationis præmittenda omnino est miraculorum, seu signorum approbationi, eademque vel potest in sacre rituum Congregationis regestis adnotari, ut cum miraculorum approbatione publicetur, vel potest ante miraculorum discussionem publicari. *l.1. c.27. n.4.*

Martyrium, virtutes, & miracula Servorum Dei ut approbari a Summo Pontifice possunt, duæ ex tribus partibus suffragiorum Cardinalium, & Consultorum præcipue peritiorum requiruntur, & sufficiunt. *l.1. c.22. a n.13. ad 20. In.* hujusmodi approbatione Pontifex Secretarium Sacre Congregationis, & Fidei Promotorem advocat. *n.21.*

Approbatio librorum continentium res gestas Servorum Dei, facta a Sede Apostolica majorem probationis vim, quoad Beatificationem, & Canonizationem illis non addit, quam si absque approbatione impressi fuissent. *l.2. c.11. n.7.* Approbatio eorundem librorum ab Ordinariis facta juxta Urbani VIII. decreta, ad libros, non ad veritatem eorum, quæ in libris narrantur, referenda est: idcirco non prærequirit demonstrationem veritatis narratorum, neque ex illa approbatione majorem fidem libri acquirunt. *c.12. n.7.*

Approbatio processuum. V. Processus.

Aqua.

Aqua vera de perforato Christi latere effluxit. *l.4. p.1. c.31. n.6.*

Aqua in vigilia Epiphaniæ benedicta diu incorrupta servatur. *l.4. p.2. c.20. n.22.* Hujus benedictionis mos ex frequenti in Epiphania baptismatis usu ortus, etiam nunc

nunc in Orientali, & Occidentali Ecclesia, uti in quibusdam Romæ Ecclesiis, viget. *ibid.*

Aque amarae probabilis absque miraculo in Mara dulces effectæ fuerunt propter naturalem immixti in eas a Moysè ligni virtutem. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 7. & 10.* Aquæ vero Hiericuntis *pestima*, immixto ab Eliseo sale, per miraculum *sanatæ* sunt. *ibid.*

Aqua marina salsa in fontes transiliens diversimodè dulcis fieri dicitur. Eam dulcem, & potui aptam per artem reddere sæpe, sed frustra tentatum est; ideoque solum per miraculum talis a S. Francisco Xaverio reddita fuit, quæ & gustata plures morbos expulit. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 10. & 18.*

Archiepiscopus.

Archiepiscopi Beatificationes interdictæ sunt. V. *Beatificatio. Canonizatio.* Archiepiscopi in Urbe commorantes ad Consistorium pro Canonizatione peragenda cœcium vocantur. *l. 1. c. 34. n. 2. & 10.* In Consistoriis semipublicis suffragium ferunt. *n. 14. V. Consistorium.*

Archivum.

Archivum, ex quo Scripturæ in processu Apostolicum compulsandæ pro causis Beatificationum, & Canonizationum extrahuntur, debet esse publicum, vel etiam privatum, dummodo peculiariter custoditum, ut scripturæ probationem faciant. Exempla. *l. 2. c. 52. n. 7.*

Archivi Congregationis rituum Inspector est ejusdem Congregationis Notarius. *l. 1. c. 19. n. 6.* Urbanus VIII. eidem archivo locum in palatio vaticano assignavit. In eo processus causarum Beatificationis, & Canonizationis una cum eorum interpretationibus, ab aliis scripturis separati custodiuntur. *n. 7. & 8.* Protonotarius illius claves custodit, processuum inventarium conficit quolibet anno revidendum, & quomodo. *ibid.* Post Innocentii XI. decreta, processus in Archivo existentes non commodantur amplius causarum Procuratoribus, & Postulatoribus. Si antea commodati fuissent, & reddendi sint, non possunt à Notario recipi, nisi à Fidei Promotore recognoscantur. *n. 9.*

Arduum opus.

Arduum opus maturitatem, industriam, & celeritatem postulat. *l. 2. c. 5. n. 14.*

Argumentum negativum.

Argumentum negativum vini aliquam, Tom. VIII.

& efficaciam habet. *l. 2. c. 10. n. 1.* Apud quosdam in thesi tantum negativæ vim habet. *n. 2.* Apud alios majoris efficaciz illud est, quod aliqui positivi admixtum habet. *n. 3. & segg.* Ejus tamen vis, aut inanitas à circumstantiis pendere videtur. *n. 6.* Difficiliter admittitur ad probandum in causis Beatificationis, & Canonizationis. *ibid.*

Ariditas.

Ariditas est ultimus morbi status, & arida corporis pars dici potest vita care-
re. l. 4. p. 1. c. 12. n. 17. Plures ab ariditate per miraculum liberati fuerunt. Quomodo in hoc miraculum statuendum sit. *ibid. V. Miraculum.*

Armeni.

Armeni, alique Orientales quomodo ad unitatem cum Ecclesia Romana adducti fuerint. *l. 1. c. 38. n. 12. V. Orientales.*

Armeni in Latinis dioccesibus viventes ad Latinorum festa, quæ de præcepto sunt, observanda obligantur. *l. 1. c. 38. n. 13. V. Festum.*

Armenos ad Fidem Catholicam revocare tentavit Clemens VI. curavitque, ut ipsum Patriarcha eam dilucide profiteretur. *l. 1. c. 11. n. 2.*

Ar.

Ar, quæ Notoria dicitur, omnes liberales disciplinas illicè disci jactat, premissis quibusdam, quæ ad pietatem ipsæ stare videntur, sed tamquam inefficax, & illicita rejicienda est. *l. 3. c. 42. n. 14.*

Arthritis.

Arthritis cum podagra convenit. Ab acido, vel alkali oritur. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 8.* Dividitur in vagam, & fixam; hæc verò in chiram, gonagram, ischiadem, & podagram. Hic morbus olim rarus, nunc frequentissimus est, & quare. Nonnumquam est hæreditarius. *ibid.*

Arthritis non est lethalis, nisi gravia accedant symptomata. Difficiliter curatur, nisi recens sit, illique exacta præcipue vißus ratione propius occurrendum est; & ita nonnulli ab ea naturaliter liberati sunt. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 9.* Hæreditaria, in tophos concreta, & in senibus insanabilis est. *n. 10. & 11.* Ejus sanatio naturaliter decrevit. *n. 11.* Ejus sanatio a possit miraculo tribui. *V. Miraculum.*

Articulus.

Articulus est pars intentionis continens id, quod quis probare intendit. *l. 2. c. 44. n. 2.* Plures articuli in una positione distingui possunt. In construendis processibus quoad Beatificationis, & Ca-

Canonizationis causas necessarii sunt. *ibid.*

Articulus quosdam, præter exhibitos in Curia, & ab urbe missos, admitti a Iudicibus Remissorialibus posse, sacra rituum Congregatio in pluribus causis sensisse videtur. Sed tutius est, ut in materia saltem miraculorum, si novis articulis opus sit, ii ad Urbem mittantur, & Fidei Promotor interrogatoria super illidem conficiat. *h. 2. c. 67. n. 3.*

Ascites.

Ascites præcipua est Hydropis species, & aqua in ea vel est in cavitatibus, vel inter peritonæum, & musculos. *h. 4. p. 6. c. 15. n. 2. V. Hydrops.*

Assumptio B. M. Virginis.

V. Maria Virgo.

Atrophia.

Atrophia ultimus est ioveteratæ paralytis gradus. *h. 4. p. 6. c. 12. n. 4.*

Attestatio.

Attestationes Confessariorum, & aliorum, quod aliquis Dei Servus per totam vitam, vel per longum tempus a peccatis venialibus immunis fuerit, quomodo intelligendæ sint. *h. 3. c. 39. n. 5. & seq. V. Peccatum.*

Attestationes extrajudiciales in causis Beatificationis, & Canonizationis prohibite sunt. Si in aliquo processu reperiatur, processus ex aliis fundamentis approbatur cum clausula, *deprecatu attestacionibus.* *h. 2. c. 49. n. 21. Eadem* attestaciones, etiam virorum dignitate, ac probitate insignium, ante, vel post Urbani VIII., & Innocentii XI. decreta editæ, adminiculi, non probationis vim habent. *h. 3. c. 10. n. 13.*

Attestatio Cardinalis Gesualdi, commissionem pro unaquaque causa capiendam non esse necessariam, expenditur. *h. 2. c. 35. n. 3.*

Attestationes Magistratus, & Vicarii Generalis Brixienfis S. Jacobo de Marchia faventes circa controversiam cum Inquisitore Brixie habitam de Sanguine Christi in triduo passionis a Divinitate separato. *h. 2. c. 30. n. 7.*

Atroxio.

Atroxio an sufficiat ad justificationem in Martyrio obtinendam, variæ sunt Auditorum sententiæ. *h. 3. c. 15. n. 14.*

Auctor. Auctoritas.

Auctor alicujus libri non censetur damnatus, damnato ejus libro, si Romani Pontificis correctioni librum supposuerit. Auctore autem damnato, ejus

quoque libri damnati censentur. Exempli. *h. 2. c. 33. n. 9.*

Auctoritas Romanæ Ecclesiæ requiritur pro Sanctorum veneratione. *V. Ecclesia.*

Auctoritas Romani Pontificis olim, quoque interveniebat in cultu Sanctorum decernendo. *V. Romanus Pontifex.*

Auditor. Rota.

Tribus Rotæ Auditoribus a sacra rituum Congregatione, vel a Summo Pontifice designatis Sanctorum causæ olim committebantur. *h. 1. c. 17. n. 8.* Jurisdictio per Commissionem à Pontifice signatam diversimode iis dabatur. *ibid.* Magno labore, studio, ac maturitate causas examinabant: Theologorum, Medicorumque judicium in dubiis exquirebant. *n. 9.* Suas relationes ab ipsis subscriptas Summo Pontifici, vel rituum Congregationi exhibebant. Et Congregatio aliquando reprobavit, quæ ab ipsis admissa fuerant. *n. 10. & h. 3. c. 4. n. 9. & seq.*

Autem institutam sacram rituum Congregationem Rotæ Auditoribus processuum Canonizationum examen committebatur. *h. 1. c. 15. n. 13. & 14.* Ipsi existimant in Martyrum causis miracula non esse necessaria, sed signa sufficere, & emendandum esse lectionem Holtiensis miracula requiritis. *c. 28. n. 15. & c. 30. n. 1. & 2.* Sensisse videntur, posse sine Apostolica auctoritate aliquos publici cultus actus non Beatificato, neque Canonizato exhiberi. *h. 2. c. 9. n. 3.*

Auditor. Rota, præsertim causæ Commissarij, Consiliorio interesse debebant. *h. 1. c. 22. n. 6. & 9.*

Mos causas Canonizationis commitendi Rotæ Auditoribus duravit post institutam rituum Congregationem, & post Urbani VIII. decreta. *h. 1. c. 17. n. 7. & 12.* Cessavit autem tempore Innocentii X. n. 13.

Nunc tres Auditores Rotæ, tamquam Consultores, Congregationi rituum interveniunt. *h. 1. c. 17. n. 6. & 13.* Illi proscripturis Beatificationis, & Canonizationis discutendis, unus Familiaris, non tamen Advocatorum, Procuratorum, aut Postulatorum causarum opera uti possunt. *c. 16. n. 17. & 18.*

Antiquiores duo Auditores ad Consiliorum semipublicum pro Canonizatione coactum vocantur. *h. 1. c. 34. n. 10.* In eo pro S. Didaci Canonizatione suffragium non tulerunt. *n. 12. V. Consiliorum semipublicum.*

Avi

Avicula vivæ Summo Pontifici Mis-
sam in solemnitate Canonizationis cele-
branti in parvo quasillo offeruntur. *l. 2. c. 26. §. 11. 29. & seqq.* Aliquando, ab-
scisso a Cæremoniarum Magistro quasilli
reticulo, aviculis evolare permissum
fuit, quod amplius non fit, cum nullum
præterat mysterium. *n. 34.*

Hanc avicularum oblationem Benedi-
ctus XIII. in Canonizationibus ab ipso
celebratis recusavit; eam tamen Cle-
mens XII. resumpsit. *l. 2. c. 36. §. 12. n. 35.*

Aulea.

Aulea Basilicæ Vaticanæ ut pararen-
tur, Alexander VII. ejusdem basilicæ fa-
bricam ære alieno gravavit. *l. 2. c. 46. §. 8. n. 48.* Quid statuerit ad illud dissolven-
dum. *ibid. V. Canonizatio.*

Aureola.

Aureola dicitur quasi parva aurea co-
rona, & est privilegium privilegiatæ
victoriæ præmium. *l. 2. c. 15. n. 5.* Triplex
est aureola, nempe Virginum, Marty-
rum, & Confessorum, quæ triplici respon-
det victoriæ, de carne, de mundo, &
de Diabolo. *ibid.*

Aureola Martyril Martyribus adultis,
non infantibus proprie competit. *n. 4.*

Aurora.

Aurora Borealis in Septentrione fre-
quens, aliquando etiam in Italia apparuit.
l. 4. p. 1. c. 25. n. 18. Diversimode apparet
naturaliter. *ibid. V. Miraculum.*

Austeritates.

Austeritates gravissimis in carcere,
qui Pœnitentiæ dicebatur, quidam Pœ-
nitentes *exercebantur.* *l. 2. c. 24. §. 4. n. 46.*

Autographum.

Autographum, seu originale opus ab
aliquo Dei Servo scriptum ut plurimum
revidendum est, dum ejus Beatificatio,
& Canonizatio pertractatur. *l. 2. c. 26. n. 6. & 7.* Revisiti Postulatoribus retin-
endum est, dummodo ejus exemplar
cum autographo collatum in sacræ ri-
tuum Congregationis actis dimittatur.
n. 8. Si dissenter legatur, potest ejus su-
mi exemplum *n. 9. V. Revisio.*

Azymus.

Azymo ne, an fermentato pane Latina
Ecclesiæ primis temporibus in Missæ Sa-
crificio usa sit, non satis exploratum est
inter scriptores. *l. 1. c. 36. §. 12. n. 35.*

Baptismus.

Baptismus non est differendus *l. 4. p. 1. c. 21. n. 32.*

Baptismus solemnus olim solo Paschæ, &

Pentecostes tempore peragebatur, qui
mos seculo IX. desiisse dicitur. *l. 4. p. 2. c. 21. num. 12.*

Baptismus sanguinis, & baptismus pœ-
nitentiæ eandem regenerandi vim cum
baptismo aquæ habent in eo, qui habet
Baptismum aquæ in proposito. *l. 3. c. 1. §. 2. n. 10.* Baptismus vero sanguinis in sacra-
mentalibus non supplet vices baptis-
mi aquæ. *ibid.*

Baptismus fluminis Cathecumenus
pro Christo moriturus probabilius deside-
rare tenetur, ut inter Martyres recen-
seatur. *l. 3. c. 15. n. 11.* Imo tenetur bap-
tismum recipere, si possit. *n. 12.*

Baptismi Græcorum formam Conci-
lium Londinense, & Eugenius IV. va-
liditatem nunquam impugnarunt. *l. 2. c. 73. num. 2.*

Baptismus ab Arianis, & Macedonianis
collatus nullus erat, nulla ab ipsis tacta
SS. Trinitatis assertione: validus a Nuv-
tarianis Trinitatis assertoribus. *l. 4. f. 1. c. 9. n. 6.*

Baptizandis nomen alicujus Sancti in
Martyrologio descripti imponendum est,
non tamen de præcepto: sed nullo modo
Idolorum, aut iactæ religionis Pœnitentium
nomina imponi possunt. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 18.* Antiquissima est hæc consuetudo ex
Patribus, aliisque monumentis. *n. 19.*

Basilica.

Basilicæ super Martyrum corpora olim
erigebantur. *V. Ecclesiæ.* Basilicis Late-
ranensi, Vaticanæ, & Liberianæ Cardi-
nales olim interviebant. *V. Cardinales.*

Basilica Vaticana a Constantino pri-
mum erecta, a Summis Pontificibus fun-
ditus reedificata, magnificentissime am-
plificata, & elegantissime, ac singulari
studio ornata fuit, & merito. *l. 1. c. 46. §. 7. n. 33. & §. 8. n. 45.* Ejus aulicæ quomodo
comparata sint. *n. 48. V. Aulea.*

In Basilica Vaticana Imperatores, &
Reges aliquando coronati fuerunt, & alia
plura in ea peragi consueverunt, quæ
summam ejus præstantiam commendant.
l. 1. c. 26. §. 2. n. 3.

In Basilica Vaticana prima Beatifica-
tionis solemnitas celebranda est. *l. 1. c. 24. n. 2.* Ut revera plures in ea celebratæ re-
cententur. *a. n. 4. ad 12.*

Basilica eadem jus ex consuetudine
descendens habet, ut Canonizationis so-
lemnitas in ea celebretur. *l. 1. c. 26. §. 2. n. 3.* In ejusdem solemnitate egregie orna-
tur. *c. 46. §. 7. n. 39.* Illius Sacrario qua-
genti aurei in Beatificationibus, mille

B 2 in

in Canonizationibus a causarum Postulatoribus pro suppellectili a Canonicis æditus comparanda solvi debeat. [6.5. n.37. 6.32.](#)

Basilica Vaticanæ mensa Capitularis, & Fabrica ære alieno laborant, ejusque redditus io Reip. Christianæ periclitantis subsidium aliquando erogatur. [6.5. n.46. 6.5. n. n.33.](#)

Beatificatio.

Beatificatio est permissio, ut Dei servus in aliquo ut plurimum determinato loco publice colatur sub appellatione Beati. [6.2. c.71. n.4. 6.37. n.10. 6.11.](#) Adeoque consistit etiam in limitata Officii, & Missæ in honorem Servi Dei concessione. [6.35. n.10.](#) Cultus in Beatificationibus regulariter est permissivus, & cordatus: in quibusdam tamen Beatificationibus fuit præceptivus, & fere universalis, ut pluribus constat exemplis, quæ recenseantur. [6.39. n.5.6. 6.2. V. Cultus.](#) Supradicta permissio modo approbans, modo suspendens [6.11. c.40. n.1. V. Permissio.](#)

Beatificatio sola antiquitus io usu erat: eaque perhibebatur, cum Episcopi in suis diocesisbus alicui Dei Servo publicum cultum jure suo decernebant, quæ etiam particularis Canonizatio ab aliquibus dicitur, & accedente Ecclesiæ universalis, ac Summi Pontificis assensu, vera erat Canonizatio. [6.1. c.6. n.9. 6.30. n.6.](#) Hoc Episcoporum jus beatificandi usque ad Alexandri III. tempora persistit. [n.7.](#) Sed ab eodem Pontifice Episcopis sublata fuit beatificandi auctoritas. [n.8.](#) Et ita est Summo Pontifici reservata, ut neque Patriarchis, neque Primatibus, neque Legato de latere, neque Cardinalium Collegio, neque Concilio Generali, etiam Sede Apostolica vacante, neque cuiquam alii competat. [cap. 11. 101.](#)

Beatificationes a summis Pontificibus ante Gregorij X. tempora celebratæ fuerunt. [6.1. c.9. n.11.](#) Sed quando eas peragere ceperint, non satis constat. [6.37. n.8.](#) Tempore Alexandri III. propriè summi Pontificis Beatificationes privative facere ceperunt. [n.9.](#) Quamquam etiam post hujus Pontificis Decretalem nonnullæ ab Episcopis Beatificationes propria auctoritate factæ referuntur. [6.10. n.8.](#)

Beatificationis munus post reservatum Sedi Apostolicæ beatificandi jus, aliis Episcopis delegatum fuit, & nonnullæ recententur Beatificationes a Pontificibus per suos Delegatos peractæ. [6.1. c.20. n.19. 6.44. n.13. 6.14.](#)

Beatificationes quædam ab Episcopis factæ, postea falsæ, & erroneæ cognitæ fuerunt. [6.1. c.42. n.7.](#)

In Beatificationibus Ecclesia exaltator, Hæretici *confunduntur*. [6.1. c.3. n.3. V. Canonizatio.](#)

In Beatificationibus summi Pontifices varias cultus species coocesserunt. [6.1. c.37. n.10. 6.11.](#) Aliquando volentes Beatificationis honorem alicui Dei Servo indulgere, eorum imagines in Ecclesiis, corporum translationes, tabellas, & lumina ad eorum sepulcra, festum, reliquiarum expositionem, commemorationem in Officio, & Missam in eorum honorem permittunt. [6.2. c.9. n.4.](#) In Beatificationibus peragendis, approbando sacræ rituum Congregationis sententiam, diversimode procedunt. [6.1. c.23. n.6. 2. 6.8.](#)

Beatificatio antiquitus mox semper Canonizationem præcedebat, nunc fere semper. [6.1. c.20. n.1.](#)

Beatificationis, & Canonizationis causa, ut inchoari possit, qui processus, & sententia requiratur juxta Urbani VIII. Breve. [6.2. c.11. n.4. V. Breve.](#) Ad Beatificationem obtinendam quid processus ab Ordinariis constituti profuit. [6.4. c. n.4. ad ult. V. Processus.](#) Diversæ sunt Beatificationis causæ. [V. Causa.](#)

Beatificationes plures Summorum Pontificum auctoritate peractæ recententur. [6.1. c.9. n.4. 6.2. c.13. n.17. c.20. n.16. & seqq. c.24. n.5. 6.39. c.44. n.22.](#)

Beatificatio Petri de Lucemburgo a Martino V. incepta, a Clemente VII. expleta fuit. [6.1. c.11. n.12.](#)

De Beatificatione Nicolai Lincopensis, Brimuphi Scareosis Episcoporum, & Ingridis Monialis adum fuit in Concilio Constantiensi, sed a Martino V. Beatificatio expedita fuit. [6.1. c.11. c.13.](#) Beatificatio Luciferi Calaritano, & Raymundi Lulli eo fit admittenda. [6.1. c.40. n.2. 3. 6.4.](#)

Beatificationes nonnullæ expletæ sunt pluribus approbatis miraculis pro singularibus duobus dumtaxat approbatis. [6.1. c.22. n.10.](#)

Beatificatio est inchoata Canonizatio, adeoque in eadem, qua Canonizatio, Basilica celebranda est, & qua solemnitate. [6.1. c.24. n.1. 6.39. V. Solemnitas.](#) Quamquam nonnullæ Beatificationes alibi celebratæ referuntur. [6.16. 6.2. V. Uti- cam Beatificationem](#) Clemens XI. absol- vit. [V. Clemens.](#)

Bea-

Beatificatio multiplex.

Beatificatio alia est formalis, alia æquipollens. Formalis est, cum discussis, atque approbatis virtutibus, aut martyrio, & signis, seu miraculis, Summus Pontifex indulget, ut aliquis Dei Servus appelleretur Beatus, & in aliquo determinato loco colatur. Æquipollens, cum admissa fama virtutum, aut martyrii, & signorum, seu miraculorum, necnon admisso alicujus speciei præcedenti cultu, Pontifex sententiam Ordinarii, vel Delegati super eodem cultu confirmat. *l. 1. c. 42. n. 8.*

Beatificatio formalis gravior est æquipollenti. *l. 1. c. 42. n. 9. & 10.* An Romani Pontificis iudicium in ea sit infallibile. *ibid. & seqq. V. Iudicium*

Beatificatio formalis expleri nequit, nisi duo miracula approprentur. *l. 1. c. 33. n. 12.* Sufficit tamen, ut unum in vita, aliud post mortem patratum sit. *n. 18.* Nonnulli tradunt, Beatificationes formales fieri posse, & factas fuisse ex solis Ordinarium processibus. *l. 2. c. 6. n. 2.* Sed numquam videtur a Sede Apostolica concessum fuisse, ut pro formalibus Beatificationibus processus Ordinarius haberetur ut Apostolicus. *n. 3. & seqq.*

Beatificatio æquipollens quoddam Ordinariorum processus, & sententias exigit, & quadam actorum serie perficitur. *l. 1. c. 31. n. 1. 2. 3. & 4.* Et ex solis Ordinarium processibus expleri potest, & passim expleta est. *l. 2. c. 6. n. 1.*

Beatificatio æquipollenter Dei Servus dici potest, cum ab Ordinario, vel Delegato sententia super casu excepto prolata, & a sacra rituum Congregatione confirmata, & Congregationis responsum a Summo Pontifice approbatum fuerit. *l. 1. c. 31. n. 1. & seqq.* Plures recensentur æquipollentes Beatificationes a Summis Pontificibus expletæ, cum quibus casus excepti referuntur. *n. 6. ad ult.*

A Beatificatione ut transitus fiat ad Canonizationem, quid hodie requiratur, & quid olim in more positum esset. *l. 1. c. 25. tot. V. Transitus.*

Beatificatio in quo differat a Canonizatione.

Beatificatio, quidquid alii senserint, neque cum Canonizatione confundenda est, neque post delatum ad Sedem Apostolicam ejus iudicium particularis Canonizatio dicenda. *l. 1. c. 39. n. 2. & 4.*

Beatificatio antiquitus a Canonizatione differabat, quod Beatificatio esset cultus in aliqua diocesi ab Episcopo præceptus; Canonizatio autem ejusdem cul-

tus ad universam Ecclesiam, Summo Pontifice consentiente, extensio. *l. 1. c. 39. n. 3.*

Beatificatio est actus præcedens, & præparatorius, & cultus: restricti permissionem importat; Canonizatio est actus præparatus, & extremus, & cultum ad universam Ecclesiam extendit, & præcipit. *l. 1. c. 39. n. 5. 6. & 7.* Aliquando tamen in Beatificatione cultus fuit præceptus, sed per actum directum ad definitivam sententiam. *n. 8. & 12.* & aliquando ad universam Ecclesiam fuit extensus, sed non præceptus. *n. 9. & 13.*

Beatificatio in a Canonizatione differentia proprie consistit in definitiva sententia, quia Summus Pontifex præcipit, Canonizatum in universa coli Ecclesia, quæ sententia in Beatificatione deest. *l. 1. c. 39. n. 14.* Neque dici potest, Beatificationem a Canonizatione differre, quod in Canonizati, non in Beatificati honorem Officium, & Missa celebrantur. *c. 42. n. 17.*

Beatus.

Beati titulus in universa Ecclesia est notitia de cultu pro determinato loco in Beati honorem concessio. *l. 1. c. 42. n. 12.*

Beati in Martyrologiis, aliisque monumentis appellantur Petrus Apostolus, aliique sanctitate celebres. *l. 1. c. 27. n. 7.*

Beatus juxta S. Sedis, & Congregationis rituum consuetudinem dicitur, qui Beatificationem formalem, vel æquipollentem obtinuit. *l. 1. c. 37. n. 7.*

Beatis non est Sancti titulus tribuendus, neque eorum capita diademate, sed radiolis ornari possunt. *l. 1. c. 37. n. 13.* Quis cultus illis exhiberi possit. *ibid. V. Cultus.*

Bellum.

Bellum juri Divino non repugnat, & a Sanctis Regibus, & Pontificibus aliquando gestum est. *l. 3. c. 26. n. 16.* Ut bellum sit iustum, Principis auctoritas, iusta causa, & recta bellantium intentio requiruntur. Exempla. *n. 17.*

Bellum a Christianis pro recuperanda Hierosolyma, hortante S. Bernardo, susceptum infelicem habuit exitum. *l. 3. c. 47. n. 8.*

Benedictio.

Benedictio a S. Francisco scripta contra quasdam sui Religiosi tentationes, Assisi processionaliter prima die Augusti deferretur. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 6.*

Beneficentia.

Est actus charitatis, non specialis virtus. *l. 3. c. 23. §. 4. n. 30.*

Be.

Beneficium.

Beneficia Divina alla toti hominum generi communia sunt, alia alicui populo, vel familiæ, aut personæ. *l.4. p.1. c.4. n.1.*

Beneficia Ecclesiastica magis idoneis conferenda sunt. *l.3. c.34. n.18.* In Beneficiis Parochialibus post Tridentinum Concilium conferendis examen requiritur. *ibid.*

*Benevolentia.**V. Charitas.**Bibliotheca.*

Bibliotheca Coccini olim Rotæ Auditoris Patribus Societatis Jesu testamento relicta, multa continet jura forensia, & Canonizationum. *l.2. c.52. n.7.*

Biretum.

Biretum rubrum Gregorius XIV. Cardinalibus Regularibus concessit. *l.2. c.24. §.58. n.227.*

Bona Ecclesiastica, & Patrimonialia.

Bona Capituli, aliusve Religiosi loci nequeant sine Sedis Apostolicæ facultate alienari pro expensis causarum Beatificationis, & Canonizationis. *l.1. c.ult. n.6.* Potest tamen Procurator bona constituentis obligare. *n.7. V. Procurator.*

Bonorum Ecclesiasticorum redditus Episcopis superflui in pios usus erogandi sunt, sed incertum adhuc, an qui eos male impendit, ad restitutionem teneatur. *l.3. c.34. n.26.* Eosdem redditus in nepotibus, & consanguineis ditandis erogare non licet. *n.28.* Malus cornus usus Beatificationis causæ obstat. *ibid. & n.27.*

Bona patrimonialia, vel quasi patrimonialia Episcopus potest quibuscumque e largiri. *l.3. c.34. n.23. & seqq.*

Bononia.

Bononiense institutum pluribus institutum una cum Academia Bononiensi de rebus physicis conjunctum est. *l.4. p.1. c.27. n.16.* Laudatur elegantissima dissertatio ab his Academicis super longis naturalibus jejuniis edita. *ibid.*

Brachium.

Brachia dextera SS. Stephani Hungariæ Regis, & Nicolai Myrensis incorrupta remanserunt ob longam, & frequentem elemosynarum erogationem. *l.4. p.1. c.30. n.15.*

Breve Apostolicum.

Breve ab Urbano VIII. editum fuit, quo Decreta ab ipso edita quoad Sanctorum cultum, imagines, libros, res gestas, & causas Servorum Dei confirmavit. *l.2. c.12. n.4. & seqq.* Per idem Breve statutum est, in iisdem causis processum super non

cultu conficiendum esse distinctum a processu super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, & ab Ordinario, vel Delegato ferendam esse sententiam super Decretorum observantia, ut causæ Beatificationis, & Canonizationis inchoari possint. *ibid.*

Breve Apostolicum, quo Congregationis decretum super casu excepto confirmatur, ad ejus substantiam non pertinet. *l.2. c.17. n.2.*

Breve Innocentii VIII. de corpore B. Joannis de Dukla transferendo, in forma non authentica exhibitum, propter circumstantias adminiculi loco habitum fuit ad immemorabilem cultum probandum. *l.2. c.24. §.43. n.173.*

Brevia Pii II. ad S. Jacobum de Marichia, & ad alios circa quæstionem de sanguinis Christi separatione a Divinitate in triduo Passionis. *l.2. c.30. n.8. & 10. V. Ind. Nom. propr.*

Breve Innocentii VIII., quo Norvegis permisisse dicitur, ut Missam sine vino celebrarent, fabulosum est. Impostores strangulati fuerunt. *l.2. c.31. n.2.*

Breve Beatificationis & Commissionis. *Brevibus* Beatificationis olim apostolica fuit clausula: *Poste Pontificem, eandemque sibi libuisset, procedere ad Canonizationem.* *l.1. c.25. n.12.* Nunc hujusmodi clausula omittitur. *n.13. V. Clausula.*

In omnibus Beatificationis formalis *Brevibus* juxta hodiernam disciplinam indulgetur, ut Beatificatus Beati nomine appelletur, ejus Reliquiæ venerationi publicæ exponantur, non tamen in processibus; imagines splendoribus ornamentis, Officium, & Missa celebrentur. *l.4. p.2. c.1. n.4.*

In *Brevibus* Beatificationum conceditur, ut primum Beatificationis festum cum Officio, & Missa in determinatis locis primo anno a data *Brevis*, die ab Ordinariis statuenda, celebretur. *l.1. c.24. n.15. V. Solemnitas Beatificationis.*

Breve Beatificationis S. Francisci Salesii ad cap.44. libri Ecclesiastici alludit. *l.1. c.22. n.5.*

Breve Commissionis expediri consuevit post institutam ritum Congregationem. *l.2. c.35. n.6. V. Commissio.*

Breviarium.

Breviarium nomen an ex compendiosis Officiis, quæ a Franciscanis olim in Missionibus recitari consueverant, & postea in Capellam Pontificiam, & in reliquis Urbis Ecclesiis in vieda fuisse, derivatum sit,

fit, incertum est. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 2.* Breviarii nomen olim solis probabiliter Rubricis, deinde toti Officio attributum est. *ibid.*

De Breviarii Romani emendatione, tum a nonnullis Pontificibus, tum in Concilio Tridentino actum fuit, at S. Pius V. rem totam absolvit, proscriptis aliis Breviariis, nisi antea a Sede Apostolica approbatis, aut per ducentos annos usitatis. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 3.* Licet in Basilica Vaticana fuit antiquum Breviarium retinuit. *ibid.*

Breviarii correctio nil addi, aut minui S. Pius V. præscripsit, sed ob novos errores alii Pontifices illud emendarunt. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 4.*

Breviarium Romanum correctum ceteris prægit, & quædam Concilia decreverunt, ut alia Breviaria ad præscriptum Constitutionis S. Pii V. emendarentur. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 5.* Hoc Breviarium tamquam fabulis refertum nonnulli tralucunt. *n. 7.* Historici tamen in eo relatæ, & approbatæ non modicam obtinent auctoritatem. In his vero potest quis difficultates modelle Sedi Apostolicæ exponere. *n. 8.* Quæ in Breviario proponuntur ex sacris Scripturis desumpta, fidem Divinam exigunt; quæ ex SS. PP. Homiliis, & sermonibus, debitam reverentiam; quæ ex Historicis, fidem dumtaxat humanam, neque his sine fundamento refragari licet. *ibid.* ubi referuntur exempla.

Breviarium ab unoquoque Episcopo pro sua diocesi corrigi, & edi posse, præcipue ubi nec Breviarium Romanum, nec Bullæ Pontificum hoc præcipientes recipiuntur, quidam audacter asserunt. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 6.* Sed tutius est, ut Episcopi in hoc Seculo Apostolicam consulant. *n. 7.* In Breviaria ab ipsis edita errores in Fide aliquando irrepleverunt. *ibid.*

Breviaria quædam antiquissima hymnum, & lectiones proprias SS. Felices de Valois, & Joannis de Matha exhibent. *l. 1. c. 11. §. 9. n. 12.*

Breviarium Græcorum, *Anthologium* dictum, Romæ examinatum, approbatum, & typis editum fuit. *l. 1. c. 38. n. 10.* Item Breviarium Maronitarum. *n. 11.* In Breviariis Orientalium Romæ editis Officia præscribuntur Sanctorum, quos ipsi ante schisma colebant, nulla facta mentione Sanctorum postea Canonizatorum. *num. 15.*

Bubones.

Bubones sunt febris pestilentis signum. *l. 4. p. c. 18. n. 13.* Naturaliter cessare possunt. *n. 11.* Si ad maturitatem perveniant, sanitatem, si sponte retrocedant, mortem denuntiant. *n. 26.* De miraculosa bubonum sanatione. *V. Miraculum.*

Bulla.

Bullarum expeditione subsidium aliquod Romano Pontifici præstat æquum est. *l. 1. c. 46. c. 2.*

Bullam Canonizationis Pontifex in Canonizationis acta decernit. *l. 1. c. 36. §. 9. n. 18. & §. 14. n. 38.* Ante Bullæ expeditionem, Canonizationis festum olim non celebrabatur, nisi ex speciali concessione, ut pro seculo S. Francisci Salesii contigit. *ibid.*

Bulla Canonizationis, si a Pontifice, qui Canonizationem celebravit, non expeditur, a successoribus peculiari modo expeditur, idque primus præstitit Gregorius XI., & postmodum alii Pontifices. *l. 1. c. 36. §. 14. n. 38. & c. 9. p. 11. l. 2. c. 24. §. 26. n. 91.* In Bulla narratur Canonizationis gesta; id vero Honorius III. non servavit, servarunt tamen alii Pontifices. *l. 1. c. 36. §. 14. n. 38.* Benedictus XIII. Bullas breves voluit. *ibid.*

Bullæ quædam Canonizationum Missam, & Officium in Canonizati honorem non memorant, in aliis Bullis eadem conceduntur, in aliis præcepta sunt. *l. 1. c. 38. p. 5. & 7.*

Bullæ quædam Canonizationum testantur, depositiones testium in Consistorio secreto fuisse perpenas. *l. 1. c. 21. n. 2.*

Bullæ alie Canonizationum particularibus personis inscriptæ referuntur. *l. 1. c. 39. n. 11.*

Bulla quædam Urbani VIII. Episcopis beatificandi, & cultum publicum decernendi omnino abstulit, & Sedi Apostolicæ reservavit. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Bulla Canonizationis S. Franciscæ Romanæ ad cap. 44. Lib. Ecclesiastici alludit. *l. 1. c. 12. n. 5.*

Bulla Gregorii XI., qua libri Raymundi Lulli damnantur, non est a Nicolao Emmerico confecta. *l. 1. c. 40. n. 4.* An extet in Pontificiis regellis, non constat; alibi reperiri dicitur. *ibid.*

In Bulla *Unigenitus* non omnes propositiones sub eadem censura damnatæ fuerunt. *l. 1. c. 45. n. 63. & 27.*

Cadaver.

Cadavera Servorum Dei in eorum funere aliquando super Magnatum humeros deferuntur, & pretiosis vestibus induuntur. *l.2. c.12 n.9. & 10.* Hæc, si sincere fiant, neque publicum important cultum, neque Urbani VIII decretis adversantur. *ibid.*

Cadaverum proprium est humi decumbere, sed corpus S. Francisci Assisensis integrum, stans oculis apertis inventum est. *l.4. p.1. r.31. n.1.* Quorundam Sanctorum corpora sedent, alia genu flexo manserunt. *ibid.*

Cadavera paulo post obitum inflexibilia sunt. *l.4. p.1. r.31. n.2. & 3.* Nonnulla possunt aliquando esse naturaliter flexibilia *ibid.* Aliquando hominum, & animalium cadavera naturaliter se movent, rubent, calida permanent, & in iis ungues, capilli, & dentes crescunt. *n.5.* Sanguis e cadaveribus intra modicum post obitum tempus potest naturaliter effluere. *n.6. & 7.* Cadaver potest naturaliter non male, non tamen bene olere. *n.24. ad ult.*

Cadaverum conservatio, & corruptio.

Cadaverum hominum, qui heroicis virtutibus fulserunt, incorruptio miraculo tribuitur. *l.4. p.1. r.30. n.1. V. Miraculum.*

Corpus Christi in sepulchro Divina fuit virtute a corruptione servatum. *l.4. p.1. r.30. n.7.* Sic etiam multorum Sanctorum: At plurimum corrupta sunt. *n.3. & 8.*

Cadavera incorrupta non sunt dicenda, quæ integra inventa, & aeri exposita in cineres statim dilabuntur, ut aliquando contigit. *n.4.* Idcirco pro vera incorruptione causa, & genus incorruptionis advertenda sunt. *ibid.* Diversa aeris, & terræ temperatio potest cadavera cito corrumpere, vel diutius incorrupta conservare. *n.5.* Ex propria temperatione, & ex aliis pluribus causis possunt cadavera diu incorrupta conservari. *n.6.* Sed fabulosa creditur cadaverum incorruptio ex planearum influxu, ex nativitate tertio, aut sexto Kalen., vel Id. Febr., aut ex obitu in excommunicatione. *n.7.* Possunt artificialiter cadavera ad plura secula conservari. *ibid.* Viva calx non conservandis, sed corripendis cadaveribus inservit. *ibid.*

Cadaverum naturalis incorruptio tri-duum ut plurimum non excedit. *l.4. p.1.*

c.30. n.21. Diuturnior sit a Deo, vel per naturalis qualitatis infusionem, vel probabilis perlubrationem Divini concursus cum causis naturalibus corruptionem inducentibus. *ibid. & n.21.* Incorruptio hæc in sui ortu, & conservatione miraculum exigit. *ibid. & n.20. V. Miraculum.* Gigantea Hectoris, aliorumque Trojanorum, & Græcorum heroum cadavera in urbis Kioviæ cryptis incorrupta conservari dicuntur. *n.24.*

Cadavera ex putredine potissimum, & ex exsiccatione corrumpuntur: exsiccatio quippe est vera corruptio, licet vulgo incorruptio dicatur. *l.4. p.1. r.30. n.9. & 10.* Si extrema narium pars, reliquo corpore remanente, desideretur, signum est corruptionis ex marcore, & ex cartilaginis contractione provenit. *ibid.* Aliquando notabilis corporis pars, reliquis corruptis, incorrupta remanet. *num.15.*

Cæcitas. Cæcus.

Cæcitas ex pluribus causis provenire, & naturaliter expelli potest. *l.4. p.1. r.9. n.8. & seqq.*

Cæcus a Christo illuminatus *Lut.18.* an idem fuerit cum eo, de quo SS. Mattheus, & Marcus non satis constat. *l.4. p.1. r.9. n.3.* Cæcus natus, vel sævus si absque remediis, vel his inutiliter adhibitis, visum præcipue in instanti recipiat, id miraculo tribuitur. *n.5. V. Miraculum.*

Cæremonia. Cæremoniale.

Cæremoniarum Liber, & Magister. V. Liber. Magister.

Cæremoniale in bibliotheca Vaticana asservatum ad seculum 14. pertinet. *l.2. r.3. n.1.* Hoc, & aliud Cæremoniale testantur, Ordinarii processum olim in causis Servorum Dei non fuisse adhibitum. *ibid.*

Calamitas.

Calamitates olim ab Ethnicis ascribebantur sceleribus, de quibus Christiani falso accusabantur. *l.3. r.13. n.5.*

Calculi Sanatio. V. Jficuria.

Calix.

Calix argenteus in Canonizationis solemnitate hodie cubiculi Pontifici Magistro, & Palatii Apostolici Præfeco datur loco vestium, quæ olim dabantur. *l.1. r.46. §.6. n.35.*

Calices die obitus anniversaria quorundam Dei Servorum oblati fuerunt ante eorumdem Beatificationem, & Canonizationem. *l.2. c.9. n.3.*

Cal-

Calvinistæ.

Calvinistarum furor in Sanctorum etiam Reliquias debacchatus est. *l.2. c.24. §.54. n.215.*

Calumnia.

Calumnias Christi, & Sancti Ecclesiæ fructuosiores passus sunt. *l.2. c.41. n.1.* Calumniæ adversus Sanctos sunt Diaboli opera. Et admirandum est Dei consilium in iis permittendi. *ibid.*

Calumniæ in Sanctos aliquando ante, aliquando postea a scriptoribus excitatæ, & promotæ fuerunt ad eorum sanctitatem obscurandam. *l.2. c.41. n.1. §.3.*

Calumniæ veteribus Curitianis intentatæ fuerunt, quos essent Imperatorum inimici; & nefandissimorum scelereum rei, & idcirco multi Martyres extiterunt. *l.3. c.13. n.5.*

Calumnias repellere licet; sed perfectio est a repulsu abstinere, nisi quis muneris, aut alieni boni ratione repellere teneatur. *l.3. c.41. n.7.*

Calumnias quomodo Servi Dei sustulerint, in eorum causis queritur. *l.3. c.41. n.6.* Plura in hoc Fidei Promotor, Postulatores, & qui Rituum Congregationi intersunt, advertere debent. *l.2. c.41. n.2.*

Camaldulenses.

Camaldulensium Eremitarum Congregatio, quæ Montis Coronæ dicitur, a Paulo Justiniano instituta est. *l.1. c.41. n.4.*

Campus Sanctus.

Campisanti Pilani terra de longinquo allata cadaverum pulpam illico destruebant, quam vinum nunc fere assit. *l.4. p.1. c.30. n.5.*

Cancer.

Cancer causæ plures esse possunt. *l.4. p.1. c.15. n.15.* Omnes corporis partes cancro officii possunt, sed præcipue laxiores, & fungosæ. *n.16.* Ex pluribus signis cancer dignoscitur. *ibid.*

Cancer incipiens aliquando curatur: confirmatus, licet ulceratus, insanabilis est, & medicamentis potius irritatur. *l.4. p.1. c.17. n.17. §.19.* Curatus, vel repululatus, vel in alios morbos degenerat. *ibid.* Exulcerati canceri plura enumerantur signa. *ibid.* Cancer occultus, vel nullam, vel longissimam, & per efficacissima remedia curationem exigit. *n.5.* Quid advertendum, ut ejus sanatio miraculo adscribatur. *V. Miraculum*

Candela.

Candele pro solemnibus Canonizationis

Tom. VIII.

processione pluribus distribuuntur. *l.1. c.36. §.6. n.10.* In Canonizatione S. Stanislaus Martyris omnibus Canonizationis præsentibus distributæ fuerunt, quod in posterum numquam amplius, iustis de causis, factum est. *ibid.*

Candelis, & cereis funeralibus Basilicæ Vaticana in solemnitate Canonizationis copiosissime ornatur. Quidquid ex eis superest, Capitulo cedit, inter Canonicos Beneficiatos, & Clericos Beneficiarios distribuendum. *l.1. c.36. n.7. n.39.* Hic cereorum ornatus Canonizationem valde decet. *n.42.* Cereorum usus in Ecclesiis etiam interdum decentissimus, & antiquissimus est. *n.42. §.43.*

Canis.

Canis rabidi plura enumerantur signa. *l.4. p.1. c.14. c.20.* Non solus canis inter animalia rabie afficitur. *n.13.*

Canon, Canonici.

Canon Missæ seculo 4. antiquior est. *l.1. c.5. n.6.* In Canone Missæ Romano B. Virgo, Apostoli, & duodecim Martyres nominantur; non autem Confessores, qui tamen memorantur in Canone Ambrosiano, & aliarum particularium Ecclesiarum. *ibid.*

Canonici, quibus juxta Concilium Tridentinum literæ Apostolicæ inscribendæ sunt; debent esse Cathedralis Ecclesiæ. *l.2. c.45. n.14.* Duo Canonici, vel duæ Dignitates debent succedere in locum unius Episcopi, si hic absit, in consecrandis processibus pro causis Beatificationis, & Canonizationis. *ibid.*

Canonizandus.

Canonizandus debet esse universaliter, & simpliciter bonus. *l.2. c.24. n.8.* Is vero ab Ecclesia inter servos, & amicos Dei refertur. *l.1. c.1. n.13.*

*Canonizationis origo, & præceptum,**et a Beatificatione differentia.*

Canonizatio Sanctorum, quidquid hæretici blaterent, ex Gentilium Apotheosis non descendit, neque cum ea convenit. *l.1. c.1. n.10. 11. §.16.* Sed ex antiquissima descendit Ecclesiæ disciplina, quæ cautum est, nemini publicum cultum, privato, sed Ecclesiastico judicio exhibendum esse. *ibid.* Canonizationem enim cum Sanctorum invocatione, & cultu connecti, etiam Hæretici faciunt. *c.12. n.1.*

Canonizationis substantialia in libro Ecclesiastici continentur. *l.1. c.12. n.5.* Ejus vero præceptum in epistola S. Pauli ad Rom. *ibid.*

Canonizatio est sententia Summi Pontificis

ficis ultimo definitiva, qua Beatus inter Sanctos refertur, & in uersa Ecclesia coli præcipitur. *h. l. c. 39. n. 5. 6. & 14.* Et per hanc sententiam a Beatificatione distinct. *ibid.*

Canonizationis potestas.

Canonizandi potestas ab utilitate Sanctorum invocandi provenit. *h. l. c. 12. n. 1. & segg.* eademque ex sacris scripturis desumitur. *n. 5. V. Potestas.*

Canonizationis jus ad Romanum Pontificem pertinet. *h. l. c. 10. n. 8.* Aliis quibuscumque exclusis. *c. 11. n. 2. segg.* Neque Episcopis id umquam licuit. *V. Episcopus.* Neque umquam Canonizationis definitio a Romanis Pontificibus, quidquid alii exempla congerentes sentiant, delegata aliis fuit. *c. 7. 10. & segg.* Quando hoc jus Romano Pontifici fuerit reservatum. *V. Romanus Pontifex.* Certe Canonizationis ritus Joanne XV. antiquior est. *c. 10. n. 8.* Imo a primis Ecclesie seculis Sanctorum Canonizationes, interueniente Romani Pontificis auctoritate, peractæ sunt, ut pluribus constat exemplis. *c. 7. 8. 9. & 10. per tot.* Prima vero sollemnis Canonizatio, vel fuit illa S. Ludgeri a Leone III. expleta. *c. 7. n. 12.* vel probabilius fuit illa S. Udalrici sub Joanne XV. *c. 8. n. 2.*

Canonizationis gravitas, & utilitas.

Canonizatio inter causas majore recensetur, & est quæstio de Fide, ac de Religione. *h. l. c. 1. 7. & 10.* Ipsi Romani Pontifices hanc gravitatem sæpe extulerunt. *c. 15. a. n. 1. ad 9.*

Canonizatio res potius Divina, quam humana est: in ea Cardinales sunt Consultores, Papa Judex. *h. l. c. 31. n. 15.*

Canonizatio pendet ex syllogismo, cuius major propositio est revelata, & est de Fide; minor vero est moraliter evidens, adeoque Canonizatio, & Canonizati sanctitas ad Fidem pertinere posse, nonnulli contra alios putant. *h. l. n. 24. & segg.* Id tamen Sedes Apostolica nondum definiit. *n. 26. & 17.* Sed qui Canonizationi refragatur, anathemati subicitur. *ibid.*

Canonizatio à quibusdam dicitur quid medium inter res Fidei, & res particulares. *h. l. c. 45. n. 22.* Aliquo modo ad factum pertinet. *c. 44. n. 4.* Connektitur cum Fidei, & morum materia. *ibid.* Summa diligentia a Romanis Pontificibus tam in Conciliis, quam extra Concilia peragi consuevit. *c. 20. n. 1. & segg. V. Diligentia.* An Pontificis iudicium infallibile sit in Canonizatione, & ad Fidem pertineat. *c. 43. 101.*

V. Judicium. Tres sunt Canonizationis causæ finales. *V. Causa.*

Canonizationes non redduntur contemptibiles per earum repetitionem: neque nimis frequentes sunt. *h. l. c. 13. n. 16.* Imo aliquando responsum fuit magnas inductas esse in Ecclesia Occidentali pro Canonizationibus expensas, ne eadem frequenter fierent. *c. 46. n. 4.* In Ecclesia Orientali Canonizationes a Patriarcha hæretico, & schismatico Constantinopolitano in Episcoporum Synodo promouentur, sed raro propter graves expensas. *ibid.*

Canonizationis difficultates non ab expensis, sed a rigido causarum examine, provenit. *h. l. c. 46. n. 5.* Reselluntur Hæretici Canonizationem inipugnantes. *c. 12. numer. 3.*

Canonizationes interdum peragere expedit, quia Deus in Sanctis laudatur. *h. l. c. 13. n. 1.* Ecclesia exaltatur, Hæretici confunduntur. *n. 3.* Intercessores nostri apud Deum multiplicantur. *n. 4.* Nova, temper habentur virtutum exempla, & magna spiritualis lætitiæ materia, ac Deus glorificatur. *n. 5. & segg.*

Canonizationis usus, & disciplina.

Canonizationes de omnibus, qui virtutibus, vel Martyrio, & miraculis splenderunt, indiscriminatim fiunt. *h. l. c. 1. n. 12.* Et Canonizationis disciplina in sacra scriptura fundatur. *c. 12. n. 5.*

Pro Canonizationibus obtinendis instantiæ apud Sedem Apostolicam tempore Joannis XV. primum propositæ fuerunt. *h. l. c. 10. n. 8.*

Canonizationes plures a Romanis Pontificibus in Conciliis particularibus, vel Generalibus, vel extra Concilia, vel paulo ante eadem expletæ sunt. *h. l. c. 10. n. 1. & c. 15. n. 11. & 12.* Extra Concilia, ex tam Martyrum, quam Confessorum ordinata quadam Actorum serie celebrari cæperunt. *c. 20. n. 7. & segg. c. 22. 101. & c. 25. ad 33.*

Canonizationis decretum, vel in aula Concilii, vel in templo, vel in ejus platea publicatum fuit. *h. l. c. 36. §. 2. n. 3.* Aliqua Canonizatio in Consistorio peracta est. *ibid.*

Canonizationes ex Urbani VIII. decretis pertractari nequeunt, nisi post quinquaginta annos ab obitu Canonizandi elapsos. *h. l. c. ult. n. 7.* Et nonnullæ post ducentesium, trecentesium, & quadringentesium annum celebratæ sunt. Olim

Olim vero quædam ante quinquagesimum expletæ enumerantur. *ibid.*

Canonizationes an umquam peractæ sint ex solis Ordinariorum processibus, non constat. *l. 2. c. 3. n. 9.* Quid vero lidem processus pro Canonizatione obtinenda profint. *c. 4. n. 4. §. seqq. V. Processus*

In Canonizationis negotio olim non opus erat vocare eos, quorum intererat, si vero aliquis zelo permotus Canonizationi se opposuisset, audiendus erat *ad informandum extra iudicium*. *l. 1. c. 18. numer. 7.*

Canonizatio nulla, quidquid alii sentiant, expleri potest, si constat de virtutibus, non de miraculis: neque si constat de miraculis, non autem de virtutibus. *l. 1. c. 14. n. 1. c. 27. n. 6. §. 7. c. 33. n. 15. §. 17. §. l. 2. c. ult. n. 10.* Miracula vero necesse est, ut post obitum, & post Beatificationem patrata, & a Summo Pontifice examinata, & approbata sint. *l. 1. c. 25. n. 1. §. seqq. V. Miraculum.*

Canonizationes nonnullæ expletæ sunt, discussis, approbatisque virtutibus per testes de auditu, Historicosque contemporaneos. *l. 3. c. 8. n. 14. ad 20.* Aliæ expeditæ per Historicos non contemporaneos. *n. 21.* Nunc Canonizationes per viam casus excepti fortassis absolvi nequeunt, nisi habeantur Historici contemporanei, qui scripserint ea, quæ a Servis Dei fieri viderant. *ibid.* Plures referuntur Martyrum Canonizationes, discussis miraculis celebratæ. *l. 1. c. 29. num. 6. §. 7.*

Canonizatio peragi nequit, si Canonizandus opera conscripserit continentia doctrinam Ecclesiæ Catholicæ adversantem. *Exempla. l. 2. c. 25. n. 5. 7. §. 10.* Neque si soluin quoad scientiam perfectus fuerit. *n. 8.* Neque canonizari omnes iusti debent, sed perfectiores, & perfectissimi. *l. 1. c. 14. n. 9.* Canonizari tamen potest, quem pro veniali commissio peccato satisfecisse non constaret Ecclesiæ: non autem, si non constaret, satisfecisse pro lethali. *n. 10.*

Canonizari vivens virtutibus, & miraculis clarus non potest. *l. 1. c. 14. n. 11. §. seqq.* Quodautem fertur, templi B. M. Virginis in hac vita degenti erecta fuisse, Ecclesiæ huiusmodi narrationes permittit, non approbat. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 10.*

Pro Canonizatione obtinenda olim necesse erat, ut rite examinarentur ea omnia, quæ ante Beatificationem discussa, & approbata fuerant. *l. 1. c. 25. n. 5.*

ad 12. Nunc satis est, ut Cardinalis causæ Relator in Congregatione coram Pontifice referat, quæ Beatificationem præcesserunt, & subsecuta sunt. *num. 2. §. seqq.*

Canonizationem decernere Pontifex non consuevit, edito decreto de tuto ad eam progressu, nisi novæ Populorum, & Principum petitiones exhibeantur, & temporum adit opportunitas. *l. 1. c. 34. n. 1.* Idcirco nonnumquam Canonizatio ab uno Pontifice decreta, a Successoribus perficitur. *Exempla. ibid.* Canonizationis faciendæ dies a Pontifice statuta in ultimo manifestari Consistorio consuevit. *c. 36. n. 1.*

Canonizatione unica plures inter Sanctos referri consueverunt, ut expensæ vitentur. *l. 1. c. 13. n. 16.* Idque si fiat, Canonizandi nominari debent, servato ordine Hierarchico. *c. 36. §. 4. n. 6.* Alexander VII. statuit, ut in unaquaque Canonizatione sex millia scutorum Basilicæ Vatinæ solverentur pro dissolvendo ære alieno in aulæ Basilicæ comparandis acce pto. *c. 46. §. 8. n. 48.* Basilicæ fabrica ære alieno levata, Pontifices eam summam, vel omnino condonarunt, vel diminutam dari passi sunt, & in pias causas erogarunt. *ibid.* Pro quibusdam Canonizationibus peragendis pecunia a piis Fidelibus legata fuit. *c. ult. n. 1.*

Canonizatio multiplex.

Canonizatio olim alia particularis, alia universalis dici poterat. Particularis, tunc sola in usu erat, cum Episcopus in sua diocesi cultum publicum alicui Dei Servo decernebat. Universalis, cum idem cultus, Ecclesiæ universali approbante, & Summo Pontifice consentiente, ad universam Ecclesiam extendebatur. *l. 1. c. 6. n. 9. §. c. 39. n. 2.* Canonizatio particularis non erat, nisi Beatificatio. *ibid.*

Canonizatio nunc duplex est, formalis, & æquipollens. Formalis, cum Summus Pontifex, judiciali forma, consuetisque cæremoniis servatis, aliquem per definitivam sententiam inter Sanctos refert. Æquipollens, cum, iis omnibus omisiss, Pontifex aliquem in universa Ecclesiæ coli præcipit. *l. 1. c. 41. n. 1.* *Exempla.* Canonizationis æquipollentis. *n. 2. ad ult.*

Canonizatio, aut Beatificatio formalis alicujus pueri in Fidei odium occisi nulla adhuc a Sede Apostolica facta est. *l. 3. c. 15. n. 6.* Canonizationes, & Beatificationes formales sunt, ut certos habeamus

mus intercessores, & eorum gesta imitatur. *ibid.*

Canonizatio neque formalis, neque æquipollens inferri potest ex imaginibus in loco sacro positis, & titulo, ac ornamentis Sanctorum insignitis. *l. 1. c. 41. §. 10. n. 31. & 32.* Neque ex alicujus descriptione in Romano Martyrologio. *c. 43. n. 14.*

Canonizationes æquipollentes sine ullo processu aliquando factæ sunt. *l. 2. c. 6. n. 1.* Canonizationes formales, quiquid nonnulli sentiant, numquam post earum Sedi Apostolicæ reservationem ex solis Ordinariorum processibus factæ sunt. *n. 23. & 4.*

Canonizationes multæ formales post æquipollentem Beatificationem peractæ sunt, prævio virtutum formali examine, quod utique necessarium est in iis causis, quibus cultus sine illo examine antea concessus fuerat. *l. 1. c. 32. n. 11.* Canonizationes duorum Presbyterorum secularium, multorum Fundatorum, & Propagatorum Religionum, quorundam Abbatum, aliorumque plurium juxta recentiorum Ecclesiæ disciplinam expletæ recententur, & quomodo, & a quibus Pontificibus. *l. 1. c. 26, §. 2. n. 3. §. 3. n. 4. & l. 2. c. 35. n. 1.* Canonizatio S. Jacobi de Marchia ob quamdam imperitiam diutius protrahæ fuit. *l. 1. c. 33. n. 13.*

Canonizationis solemnitas.

Canonizationes solennes plerumque Romæ celebratæ sunt: nonnullæ in aliis Civitatibus. *l. 1. c. 26. n. 1. & seqq.* In Canonizationis solemnitate fit sollemnis processio, gestatur vexillum, distribuuntur candelæ, conceditur Indulgentia. *ibid. & §. 6. V. Processio. Vexillum. Candelæ. Indulgentia. Solemnitas. Canonizationis.*

Canonizationis causæ, & subiectum.

V. Causa. Subiectum.

Canonizatus.

Canonizatus esse Sanctum, æternaque gloria frui, certum est, nec nisi sub censuris negari potest. *l. 1. c. 45. a n. 1. ad 25.* Nondum tamen definitum est, id esse de Fide. *n. 26. & 27.* Non potest Canonizatio dulci cultus impune negari. *n. 23. & 28.* Neque pro eo orari potest.

Canonizati in Sanctorum catalogum referuntur: invocantur in publicis precibus, & aliis publici cultus actibus honorantur. *l. 1. c. 38. n. 1. V. Cultus.*

Canonizati absolute, vel saltem particulariter apud nonnullos dicuntur ii, qui Episcopali judicio cultum antiquitus

obtinuerant. *l. 1. c. 39. n. 2.* Canonizatus aliquis non est dicendus eo solum, quod Sanctus denominetur, ejusque imago in loco sacro ornamentis Sanctorum propriis depicta sit, si aliæ desint circumstantiæ. *l. 1. c. 41. §. 10. n. 31.*

Capellani Papæ.

Capellani Papæ dicebantur olim Rotæ Auditores, iisque processuum examen in causis Sanctorum committebatur. Et propter eorum absentiam Canonizatio Laurentii Dublinensis per unam diem dilata fuit. *l. 1. c. 15. n. 13. V. Auditores.*

Capitulum. Capitulare.

Capitulum Lateranense jurisdictionem spirituales habet in Territorio Ferentilli. *l. 2. n. 4.*

Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, Sede Episcopali vacante, dicitur Ordinarius. Succedit Episcopo in omni jurisdictione ordinaria, adeoque in causis Beatificationis, & Canonizationis processum super pluribus construere potest. *l. 2. c. 2. n. 2.*

Capitulum Generale Carthusianorum an. 1515. nonnihil pro suo Ordine statuit quoad cultum B. Brunonis eorum Fundatoris a Leone X. concessum. *l. 1. c. 41. §. 3. n. 7.*

Capitulare Caroli M. prohibet Sanctorum cultum, nisi ab Episcopo approbetur. *l. 1. c. 6. n. 3.*

Carcer Poenitentiae describitur. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 46.*

Cardinalatus.

Cardinalatus nonnulli respuerunt. *l. 3. c. 31. n. 4.* Ad Cardinalatum inviti, & reluctantes assumendi sunt, ambientes rejiciendi. *n. 10.* Cardinalatus non dicitur appetitus, imo iuste acceptatur, si Pontifex jubeat, præcipue si ipsi manifestentur, quæ acceptioni obstat exstimabantur. *n. 9.* In causis Servorum Dei inquirendum est, an Cardinalatus appetiverint. *n. 3. & 8. V. Dignitas.*

A Cardinalatu non sunt excludendi nepotes, & propinqui Romanorum Pontificum, cum ex eis plures moribus, & doctrina fulserint. *l. 3. c. 34. n. 28.* Si aliquis ex iisdem ad hanc dignitatem promoveatur, aliqua ex proventibus Ecclesiasticis summa moderata assignari potest. *ibid.*

Cardinalis.

Cardinales sunt partes corporis Pontificis, & post ipsam ceteris omnibus digniores sunt. *l. 3. c. 31. n. 5.* Qualitates, quæ juxta S. Paulum, & Concilium Tridentinum in Episcopo requiruntur, ad Car-

Cardinales etiam spectant. *n. 7. & c. 33. n. 15.* Multi Cardinales in his excelluerunt. *n. 16.* Plures sunt eorum dotes. *c. 33. n. 10.* Cardinales decet moderatus fastus. *n. 12.* Exempla. *n. 13.* Modestia Sacerdotalis, & similia Cardinalibus commendantur. *n. 14.*

Cardinales purpureo Galero donavit Innocentius IV., ut denotetur, Ecclesiam Romanam in Fidei, & Iustitiæ persecutione caput opponere debere cruentandum. *l. 3. c. 33. n. 10.* Cardinales Ordinum Monasticorum rubro bireto Gregorius XIV. decoravit. *ibid.*

Cardinales nonnulli extra Urbem morantur Ecclesias sibi creditas regentes: major eorum pars Romæ residet: omnibus communis est Romani Pontificis electio. *l. 3. c. 33. n. 11.* A tempore Nicolai II. hoc jus Pontificem eligendi ad ipsos delatum est. *ibid.* Cardinales omnes ad Conclave pro Pontificis electione accedere debent, nisi legitime impendantur, & electio ad accedentes pertinet. *n. 23.* Meliorem eligere sub peccato tenentur. *ibid.* Pontificatum eis desiderare non licet. *n. 24.* insignia exempla. *ibid.*

Cardinales Summi Pontificis Consilarii sunt ex officio. *l. 3. c. 33. n. 18.* Qualitates in his Consiliariis requiritur, & optimorum exempla Consiliorum recensentur. *n. 19. & 20.* Cardinalis non lædit debitum Papæ obsequium, si propositus ab eo rebus, reverenter consulendo, dissentiat. *ibid.* Doctrina, loquendi libertas, & alia plura in Cardinali requiruntur, dum consilium Pontifici præstat, & sententiam proferat: subjectio autem, cum Decretum a Pontifice prolatum est. Exempla. *n. 21.* Disputatur utrum in his V. Card. Ximenes, excesserit. *ibid.* Legationibus incorrupte, pie, & leniter Cardinales fungi debent. Insignia exempla. *n. 22.*

Cardinales septem Episcopi olim Lateranensis Ecclesiæ interferebant: totidem Basilicis S. Petri, & S. Mariæ Majoris. *l. 3. c. 33. n. 13.*

Cardinales quoad causas Beatificationis, & Canonizationis.

Cardinales in his causis sunt Consultores. *l. 1. c. 21. n. 15.* Et Summus Pontifex eorum consilia in iisdem causis ex honestate exquirere debet. *c. 15. n. 10.* Et eorum opera usus est etiam ante institutionem sacram rituum Congregationem. *ibid. & n. 12. & 17.*

Cardinalis unus examen olim Audito-

rum Rotæ examini in causis Canonizationis, ante quam hæc in Consistorio proponerentur, superadditum fuit. *l. 1. c. 15.* Postea tres Cardinales, unus Episcopus, alter Presbyter, alius Diaconus subrogati fuerunt. *n. 16.* hisque propinæ in Canonizatione solvebantur. *c. 46. §. 4. n. 25.* Iidem oblationes in Missa solemnitate Canonizationis olim faciebant. *c. 36. §. 11. n. 29.*

Cardinales soli in primo Consistorio coram Pontifice olim pro causis Canonizationum habendo conveniebant. *l. 1. c. 21. n. 1. & 2.* Nunc Cardinales omnes in Urbe degentes ad Consistorium pro iisdem causis vocantur: & quid in eo agere debeant. *c. 34. n. 2. & 4. V. Consistorium.*

Cardinales octo a Sixto V. pro S. Didaci causa deputati fuerunt. *l. 1. c. 16. n. 2.* Sex testati sunt de veritate eorum, quæ in vita S. Philippi Nerii narrabantur. *l. 2. c. 1. n. 13.*

Cardinales Beatificationes, & Canonizationes peragere nequeunt. *V. Beatificatio. Canonizatio.* Nonnunquam in his causis testes fuerunt. Super interrogatoriis deponere debent, aliter eorum attestaciones essent extrajudiciales: sed in eorum depositionibus interrogatoriis quædam relicantur. *l. 2. c. 49. n. 19.* Cardinalis vero Medicus valide sine interrogatoriis in causa Servi Dei Card. Barbadici testem egit, quia simul, & eodem modo cum Magno Etruriæ Duce ejus fratre deposuit. *n. 20.*

Cardinales, eorumque responsa referuntur, qui Congregationibus sub Clemente VIII. circa Servorum Dei cultum habitis intersuerunt. *l. 2. c. 10. n. 2. & seqq.*

Cardinales Congregationis rituum.

Cardinalis Præfectus, causarum Relatores, ceterique hujus Congregationis Cardinales a Summo Pontifice eliguntur. *l. 1. c. 16. n. 12.* Secretum inviolabiliter, & sub gravi pœna servare jurejurando interpositum, & ad alia plura tenentur. *n. 15. & 16.* Duorum Familiarium opera non tamen Advocatorum; Procuratorum, aut Postulatorum uti possunt in Beatificationum, & Canonizationum Scripturis expendendis. *n. 17. & 18.*

Cardinales suffragium ferunt in Congregationibus, & in Consistoriis. *l. 1. c. 6. n. 4. & 7. c. 35. n. 12. & 14.* Cardinalis Præfectus relationem causæ in Consistorio secreto legit. *c. 34. n. 3. & 4. V. Consistorio.*

Horium. Suffragium. Cardinales Congregationis rituum exquisitissimas diligencias in causa S. Caroli Borromæi adhibuerunt, & quare. *c. 49. n. 5.*

Cardinalibus Congregationis rituum non amplius, ut olim, propinæ solvuntur; *l. 10. c. 56. §. 4. n. 25. 26. §. 27.* Sed occasione Canonizationis pictura Canonizandi imaginem representans ipsis datur. Cardinales vero causæ Relator illam obtinet, etiam in causæ introductione. *n. 26.* Tot Cardinales Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, quot sunt Canonizandi, e Congregatione rituum assumuntur, ut in Missa solemnisi Canonizationis oblationes faciant. Si tot non sunt Cardinales Episcopi, eliguntur Cardinales Presbyteri. *c. 36. §. 11. n. 29.*

Cardinales Sanctitate celebres, & de quorum Beatificatione, & Canonizatione agi contingit.

Cardinales nonnulli procul dubio inter Beatos, & Sanctos numerantur. *l. 3. c. 33. a. n. 1. ad 9.* Incertum tamen est, an SS. Hieronymus, & Anselmus Cardinales fuerint, & a quo Pontifice B. Andreas de Comitibus Cardinalis creatus fuerit. *n. 2.* Quorundam aliorum Cardinalium causæ Beatificationis, & Canonizationis pertractantur, confectis jam processibus, assignata commissione introductionis. *n. 9.* Aliorum Cardinalium pietate illustrium editæ vitæ sunt. *ibid.*

Si de Cardinalis causa Beatificationis, & Canonizationis agendum sit, inquirendum est, quomodo in consilio Summo Pontifici præstando, & in ejusdem electione se gesserit, quomodo legationes administraverit, & in aliis pluribus excelluerit, quæ recensentur. *l. 3. c. 33. a. n. 10. ad 24.* Atque in his omnibus, & in laboribus pro Ecclesia, ac Sede Apostolica exantlati momentum constitui poterit, ut, ceteris etiam secundum personæ statum non deficientibus, tutum de heroicis eorum virtutibus judicium feratur. *n. 25.*

Cardinalis Urbis Vicarius.

Cardinalis Vicarius Papæ in Urbe est tamquam Ordinarius, & a sacra rituum Congregatione constituitur Delegatus cum facultate substituendi Episcopum pro conficiendis auctoritate Apostolica processibus super non cultu, vel casu excepto in causis Sanctorum. *l. 1. c. 17. n. 2. §. 12. c. 49. n. 3. exempla. n. 5. §. 6. §. 24. §. 32. n. 12.* Facilius vero constituitur pro casu excepto ex Pontificio indulto,

quam pro non cultu. *n. 6.* Id erat in usu ante Urbani VIII. Decreta, tamquoad Dei Servos in Urbe, vel prope Urbem, quam in remotissimis regionibus sepultos. *n. 4. §. seqq.*

In iis processibus conficiendis idem Cardinalis, vel ab eo deputatus, quocumque voluerit, Notario idoneo uti potest. *l. 1. c. 19. n. 5.*

Cardinali Urbis Vicario Literarum Remissoriales, & Compulsoriales non inseriuntur proconficiendis in Urbe Apostolicis processibus super non cultu, vel super casu excepto, sed sufficit Congregationis decretum in Actis exhibitum. *l. 2. c. 45. Carmelitarum.*

Carmelitarum Ordo an ab Elia institutus fuerit, magna olim fuit controversia, cui nunc silentium impositum est. *l. 4. p. 2. c. 29. n. 13.* Idem Ordo Officium S. Eliæ recitat. *ibid.*

Carthusiani.

Carthusianorum Ordo seculo XI. ortus plures viros sanctitate insignes habuit, & habet, pauci tamen ex iis canonizati sunt, & canonizantur, & quare. *l. 1. c. 13. n. 8.* Ad cuiusdam Carthusiani Monachi sepulcrum miracula eidem solita cessant, jubente Priore, ne Monachorum quies dissolveretur. *ibid.*

Castitas.

Castitas est subiectiva Temperantiæ pars, & pudicitia etiam, ac Virginitas appellatur. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 39.* Est virtus contra concupiscentiam distincta ab abstinencia. *n. 42.*

Castitas triplex est. Conjugalis, Virginalis, & Virginalis. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 56.* Virginalis etiam apud Ethnicos in magno pretio habita fuit: excellentissima est in genere castitatis. *ibid.* Conjugalis donum Dei est, & consideratur in matrimonio rato, & consummato, cujus rei plura sunt exempla. *n. 57. §. 58.* Heroica est in conjugibus, qui per totam vitam se continent, ut orationi, & jejuniis vacent, dummodo abut incontinentiæ periculum. *ibid.* Ubi heroicæ castitatis conjugalis exempla. Ad castitatem in matrimonio servandam Catharina S. Birgitæ filia virtum adduxit, ideo tamquam infans traducta fuit. *l. 2. c. 41. n. 6.*

Castitas virginalis est ab aliis nuptiis, desuncto primo viro, abstinencia. Etiam apud Ethnicos olim summopere laudata est, & a legibus civilibus per annum præcepta. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 59.* Heroicæ virginalis castitatis exempla. *ibid.* V. Vidua Ca-

Castitas illibatissima requiritur in Servo Dei Religioso. *l.3. c. 35. n. 7. V. Regularis.*

Cassitas Christianæ ejusdemque generis actus heroici sunt, si prompte, delectabiles, etiam cum vitæ discrimine exerceantur, quamquam hoc discrimen non est ad heroicitatem necessarium. *l.3. c. 24. §. 4. n. 56.*

Casus ab Urbani VIII. Decretis exceptus.

Casus exceptus ab Urbani VIII. decretis dicitur, quia cum idem Pontifex publicum prohibuisset cultum erga eos, qui a Sede Apostolica, neque Beatificati, neque Canonizati essent, illos exceptit, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur. *l.1. c. 32. n. 6. & fusius, l.2. c. 17. n. 1.*

In causis per viam casus excepti procedentibus non expectatur decennium, ut de his agatur. *l.1. c. 31. n. 3.* Dubia de virtutibus, de Martyrio, & de miraculis aut signis quo ordine in his causis proponantur. *c. 32. V. Dubium.*

In casus excepti causis pro formali Canonizatione obtinenda expendendæ sunt virtutes in causis Confessorum, Martyrum & causâ Martyrij in causis Martyrum, & in utriusque causis agendum est de miraculis, vel signis, quæ post indultam venerationem supervenerunt. *l.1. c. 32. n. 1.* Hic ordo, quidquid alii opponant, neque nimis laxus, neque nimis rigidus est. *a. n. 2. ad ult.* Neque formalis Canonizatio obtinetur; nisi post virtutum, aut Martyrii approbationem quatuor miracula, quæ post indultam venerationem contigerint, per testes de visu probata approbentur juxta recentius BENEDICTI XIV. decretum. *n. 4.*

In casus excepti causis, præter processum super fama virtutum, & miraculorum, conficiendus est processus, & ab Ordinario, vel Delegato ferenda est sententia super casu excepto, eademque a sacra rituum Congregatione confirmanda. *l.2. c. 17. n. 1. & 2.* Si Ordinarius, vel Delegatus hanc sententiam in processu omittat, sacra rituum Congregatio mandat, ut eam proferant. *l.1. c. 31. n. 3.* Hic processus olim conficiebatur, & sententia ferebatur a Cardinali causæ Relatore. *l.2. c. 17. n. 3.* Si sententia confirmari non

possit, ex Actis tamen de casu excepto constet, sacra Congregatio sententiam non confirmat, sed respondet ita constare de casu excepto, ut adulteriora procedi possit. *ibid.*

Processus, & sententia super casu excepto omitti possunt, si Pontifex ab iis dispenset, & in processibus ante Urbani VIII. decreta confessis super virtutibus, Martyrio, & miraculis probetur etiam casus exceptus; aut si causa versetur inter exceptas a Decretis Urbani VIII. ratione cultus a Summis Pontificibus, vel a Sacra Congregatione concessi. Et tunc pro causa satis est, ut authenticæ cultus concessionis asserantur. *l.2. c. 17. n. 4. §. 6.* Idem peculiaris processus, & sententia super casu excepto requiruntur, si causa ad formalem Canonizationem tendat, non tamen requiruntur, ut cultus remaneat. *n. 7.* Si Ordinarii comperient aliquem cultum ab Urbani decretis exceptum esse, non debent illum abolere, possunt vero super eo ferre sententiam, quæ non indiget Apostolicæ confirmatione, nisi ad Beatificationem, aut Canonizationem procedendum sit. *ibid.* Si vero non esse casum exceptum, deprehendant, rem debent ad Sedem Apostolicam deferre, ut hæc decerneret, utrum cultus retinendus sit. *ibid.*

Casus exceptus aliquando ex solis Ordinariorum processibus probari potest. *l.2. n. 4. n. 2.* Alia *V. in verb. Processus.*

Casuum ab Urbani VIII. decretis exceptorum quinque sunt species: nempe, per communem Ecclesiæ consensum; per Patrum, virorumque sanctorum scripta; per Summi Pontificis indultum; per sacri rituum Congregationis permissionem; & per immemorabile; vel longissimum tempus. *l.2. c. 17. n. 2.* Et plures casus excepti approbati sunt. *r. 24. tot & l.1. c. 31. a. n. 1. ad ult.* Judicium in causis casus excepti quomodo absolvatur. *V. Judicium.*

Casus exceptus per communem Ecclesiæ consensum, vel Patrum, virorumque Sanctorum scripta.

Casus exceptus per communem Ecclesiæ consensum est, cum Dei Servus in majori saltem Orbis Catholici parte colitur. *l.2. c. 19. n. 2.* Ille casus respicit Dei Servos post Beatificationis, & Canonizationis causas Sedi Apostolicæ referatas mortuos. *ibid.*

Pro hujus casus excepti declaratione opus est, ut cultus in Ecclesiis tam Reg-

gularium, quam Secularium, præsertim in Cathedralibus, exhibitus sit. *l. 2. c. 19. n. 3.* Impossibile fere est hunc casum posse declarari, nam præter alia, innumeri fere processus requirerentur. *n. 4.* Et sane nullus hujusmodi casus ab Urbani VIII. tempore declaratus est. *n. 3.*

Casus exceptus per Patrum, virorumque Sanctorum scripta nunquam declaratus fuit, quin simul cultus immemorabilis probaretur. l. 2. c. 19. n. 5.

Ut casus hujusmodi exceptus declaratur, primo statuendum est, quinam nomine Patrum intelligantur. *l. 2. c. 19. n. 6.* Hic casus non videtur comprehendere eos, qui diu ante causam Beatificationis, & Canonizationis Sedi Apostolicæ reservationem obierunt, & in Patrum, aut virorum sanctorum scriptis tanquam Sancti laudati sunt. *ibid.* Imo hoc ipsum Sacramentum Congregatio deberet solemniter explicare, si de hoc casu excepto seorsim a cultu immemorabili agendum esset. *ibid.* Ab hoc eodem casu idem excludendi sunt, si per extremum Sedi Apostolicæ Decretum, veteri more canonizati essent. *ibid.* Si pro hoc casu declarando necesse sit, ut Servi Dei cultum obtineant, determinandum esset cultus initium, vel etiam statuendum esset, cultum fuisse, introductum ante tempora, quibus Patres, vel viri sancti scripserint. *ibid.*

Pro casu eodem excepto declarando oporteret, ut Patres, aut viri Sancti de Servis Dei jam mortuis in suis scriptis loquerentur. *l. 2. c. 18. n. 8.* Neque satis esset, ut Sancti titulum alicui, præconii. aut muneris gratia, tribuerent. *n. 9.* Sed oporteret, ut de ejus sanctitate, miraculis, & cultu testimonium redderent. *n. 10.* Sufficeret quoque, si viri Sancti testarentur, se animam Servi Dei vidisse in cælum ob heroicis virtutes receptum, dummodo visio vere cælestis fuisset: non vero sufficeret, si alii de ejusmodi virorum Sanctorum visionibus testimonium perhiberent. *n. 11. 12. & 23.* Necessarii quoque essent processus tum Ordinarii super sana virtutum, aut Martyrii, & signorum seu miraculorum, tum *Remissionibus, & Compulsorialis. n. 7.*

Casus exceptus per Pontificia Indulta, & per Sacra rituum Congregationis permissionem.

Casus exceptus ex Romanorum Pontificum Indulto innititur Apostolicis eorum concessionibus. l. 2. c. 20. n. 1. Aliquando tamen casus exceptus in Congregatione

rituum declaratus fuit ex cultu immemorabili, licet Apostolica adesset indulgentia; alias ex Apostolicis indultis simul ex Patrum, virorumque Sanctorum scriptis, interdum ex solis Apostolicis indultis. *ibid.*

Pro casu excepti ex Pontificiis Indultis approbatione non fufficit scriptura, in qua Pontifex aliquem nominet Beatum, neque indultum, in quo ipse Beatum appellat *enunziative*, multo minus, si enuntiatio sit in diplomate ad alium finem exarato. Exemplum. *l. 2. c. 20. n. 2.* Neque si Pontifex aliquid egisset, quod privatum potius, quam publicum cultum, aut voluntatem introducendi publicum cultum præferret. Exemplum. *n. 3.*

Pro eodem casu excepto sufficiens venerationis indulta, tam in scriptis, quam viva vocis oraculo lata; neque indulta viva voce facta per subsequentes quorundam Pontificum constitutiones revocata sunt. *l. 2. c. 20. n. 4. & 5.* Neque opus est, ut indultum, causa *judicialiter* cognita, emanaverit, sed satis est, ut probationibus extrajudicialibus innixum fuerit, sed in causæ progressu non modica esset inter utrumque differentia. *n. 6.*

Casus hujusmodi exceptus fundari potest in Pontificio indulto, ut Servi Dei imago in Ecclesiis inter alias Sanctorum imagines, aut cum signis publici cultus exponeretur. l. 2. c. 20. n. 8. Vel ut ejus corpus in locum honorificentiorum ad inducendum, aut augendum publicum cultum transferretur. *n. 9. 10. & 11.* Vel ut ejus nomen in Romano Martyrologio describeretur, vel in aliis hujus generis indultis, quæ cum exemplis recensentur. *n. 12. ad ult.*

Casus exceptus ex permissione Congregationis rituum est, cum ipsa, vi jurisdictionis per bullam Sixti V. obtente, alicui Dei Servo publicum aliquem cultum exhiberi permittit. l. 2. c. 21. n. 1. & 2. Hic casus exceptus in pluribus convenit cum casu excepto ex Pontificio indulto. *n. 3.*

Casus exceptus tam ex Pontificiis indultis, quam ex Congregationis permissione ut approbetur, satis est, ut indulta, aut permissiones in forma authentica exhibeantur. l. 2. c. 21. n. 3. Neque peculiaris processus requiritur, nisi eadem authentica decissent. *ibid.* Oportet insuper, ut indultorum usus usque ad petitionem approbationis continuatus probetur; ad hoc vero *extrajudiciales* sufficiunt probationes, si indulta authentice exhibita fue-

fuerint. *ibid.* Sufficiunt quoque ad probandam cultus continuationem a die latæ sententiæ usque ad petitionem approbationis, si notabile tempus intercesserit. *ibid.*

Casus exceptus per immemorabilem temporis cursum.

Casus exceptus constituitur a cultu immemorabili sine alterius rei adiutorio. *l.2. c.19. n.5.*

Casus exceptus ex cultu immemorabili frequentissimus est. *l.2. c.22. n.1.* Tempus immemorabile, seu longissimum pro hoc casu excepto requisitum, debet esse centum annorum ante Urbani VIII. Constitutionem, sine ulla interruptione. *n.2. & c.21. n.9.* Terminus vero huius centenariæ produci potest usque ad annum 1634., quo idem Pontifex per Breve Apostolicum sua Decreta de non cultu confirmavit, non ultra. *c.22. n.3. & 4.* Neque attendenda sunt gesta post eundem annum. *ibid. & n.4.* Sententia tamen, quæ ab Ordinario, vel Delegato ante annum 1632. super hoc casu excepto lata esset, & in qua pro centenariæ complemento ratio haberetur gestorum post annum 1634. potest a sacra Congregatione confirmari. *n.6. 7. & 8.*

In casu huius excepto iudicio centenariæ annorum numerus pro cultu immemorabili requisitus, potest, deficientibus testibus, probari per authentica documenta. *l.2. c.23. n.1. V. Centenarius.*

Documenta. Tempus vero immemorabile probandum est per testes provectæ ætatis. *n.2.* Tempus immemorabile hoc modo probatum suffragari videtur, saltem tanquam adminiculum ad probandum centenarium. *n.3. ad 7. V. Testes.*

Pro casu excepto ex tempore immemorabili opus est, ut cultus fuerit publicus, & hic in pluribus constitui potest; quæ enumerantur. *l.2. c.23. n.8. & 9.* Item ut centum annis ante Urbani VIII. Constitutionem fuerit exhibitus, & usque ad Ordinarii, vel Delegati sententiam, ejusque approbationem continuata, si inter sententiam, & approbationem notabile tempus intercesserit. *n.10.*

Cultus vero, & ejus usque ad sententiam continuatio probari debet *judicialiter*, & per processum. Ejus usque ad sententiæ confirmationem assiduitas probari potest *extrajudicialiter*. *ibid.* Cultus immemorabilis approbatio completitur præseptione, & possessionem. *ibid.* Et pro casu excepto opus est, ut exhibitus fuerit

Tom. VIII.

cum scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii; cuius scientiæ, & tolerantia nonnullæ enumerantur approbationes. *n.11.* In ejusdem casu excepti iudicio advocandi sunt Periti, ut recognoscant characteres, & alia. *n.12. V. Periti.*

In casibus, quæ per viam casus excepti ex tempore immemorabili procedunt, valde dubium est, utrum pro Canonizatione obtinenda sufficiant miracula post centenarium cultum patrata, an alia requirantur, quæ post confirmatam Ordinarium, vel Delegati super hoc casu excepto sententiam contigerint. *l.2. c.21. n.9. & 10. V. Miraculum.*

Catalogus.

Catalogus Canonizatorum est potius cor, & mens Ecclesiæ, quam Romanum Martyrologium. Catalogus vero scriptus Canonizationi accidentaliter est. *l.1. c.38. n.2.*

Catacumba. V. Coemeterium.

Catechumenus pro Christo moriturus an teneatur baptismum recipere, vel saltem desiderare. *V. Baptismus.*

Catholici.

Catholici recte Hæreticorum criminationes super Canonizationis potestate refellunt. *l.1. c.12. n.7. & 8.*

Causa.

Causæ majores ad Sedem Apostolicam deferendæ sunt, & quænam eæ sint. *l.1. c.11. n.10.*

Causæ Beatificationis, & Canonizationis alia sunt Confessorum, alia Martyrum, alia ante, alia post Urbani VIII. Decreta introductæ, alia per viam non cultus, alia per viam casus excepti ab iisdem Decretis procedunt. *l.1. c.22. n.2.* In unaquaque ex his causis distincta servatur actorum series. *ad cod. c.36. ad 38.*

Causæ eædem quoad famæ probationem, & in quibusdam aliis, æquiparantur causis criminalibus, sed in nonnullis differunt. *l.2. c.40. n.7. & c.53. n.6.* A solis Procuratoribus Collegii Palatii Apostolici agitantur, quorum quisque quatuor dumtaxat ex iis causis pertractare deberet, sed id non observatur. *l.1. c.19. n.2.* In iisdem causis Advocati Consistoriales in jure scribunt. Sed alii quoque a sacra rituum Congregatione pro iisdem causis approbantur. *n.19.* Harum causarum scripturæ quando imprimi possint? *n.18. V. Scripturæ.* Causas easdem cum Romanis Pontifices in Synodis annualibus definiebant. *c.7. n.17.*

D

Can-

Causæ finales Canonizationis actu erprimuntur. *h.1. c.13. n.8.*

Causa Martyrii V. *Martyrium.*

Causæ matrimonialis, & criminales ab Episcopis, non ab inferioribus iudicandæ sunt. *h.2. c.2. n.6.*

Censura.

Censuræ nonnullæ inferendæ sunt asserenti, Romanum Pontificem in aliqua Canonizatione errasse, aut ab eo Canonizationis dulcæ cultu non esse colendum. *h.1. c.15. n.28.*

Censuræ Theologicæ propositionibus cum sana doctrina non coherentibus inuendæ exponuntur. *h.2. c.18. n.5.* Alia est censura contra novam doctrinam. *n.6. V. Doctrina.*

Centenarius.

Centenarius annorum numerus integer omnino necessarius est ad declarandum, casum exceptum ratione cultus immemorabilis. *h.2. c.22. n.2.* Centenarius hic numerus de jure probandus esset per testes in ætate centum quatuordecim annorum constitutos. *h.23. n.1.* Deficientibus his testibus, probari potest per historias, & per similia documenta. *ibid.*

Centenarius annorum numerus in Constitutione Urbani VIII. *Super præjudicialibus Ecclesiæ* servatus, non tempore editæ Constitutionis, sed tempore litis introductæ debet esse completus. *h.2. c.22. n.7.* Id probabiliter locum habet circa centenariam in ejusdem Constitutione *Super c. in Servorum Dei* servatam, si super eodem causa sententia ab Ordinario, vel Delegato ante annum 1652. lata esset. *ibid.*

Centenariam non inicit modicus temporis defectus. *h.2. c. ult. n.6.*

Centurio.

Centurionis officium s. his Romanis civibus conferebatur: ideoque Centurio, cujus puerum Iesus sinavit, probabiliter erat Gentilis, non Prosclytus. *h.4. p.1. c.12. n.1.*

Centuria, qui Christi morientis Divinitatem confessus fuit, probabiliter vocabatur Longinus. *h.4. p.2. v.10. n.10.*

Cerebrum.

Cerebrum vel. cerebellum pluribus centiat, & protegitur. *h.4. d.1. c. ult. n.4.* Ex eo nervi omnes originem habent. *num. 51.*

Cerebrum animæ phantasie, seu imaginationis, adeoque imaginum sensibilibus, & intellectualium sedes est. *h.4.*

p.1. c. ult. a n.4. ad 9. Cerebrum hominum majus, & perfectius est cerebro cujuscumque bruti. *n.4.*

Cereus.

Cereis accensis die, noctuque Ecclesiæ etiam antiquitus ulla est. *h.1. c.46. §. 7. num. 41.*

Cereis finales adhibentur in solemnitate Canonizationis, & Summo Pontifici offeruntur. *h.1. c.36. §.6. n.10. & §.11. n.29. & segg. V. Candela. Oblatio.*

Charitas.

In charitate consistit perfectio ex natura sua. *h.3. c.22. n.8.* Actus specie diversissimi ex charitate prodierunt, omnes honesti propter finem, & circumstantias. *c.41. n.16.* Minimus charitatis actus pluris faciens est, quam revelationes, & apparitiones. *c.51. n.12.*

Charitas erga Deum.

Charitas est habitus supernaturalis inclineans ad amandum Deum super omnia amore amicitie. *h.3. c.23. §.3. n.21.* Est virtus omnium excellentissima, sine qua perfecta virtus esse nequit, cum sit virtutum forma. *ibid.*

Charitatis perfectio alia est solum in Patria possibilis; alia possibilis in via, sed non omnibus communis. *h.3. c.23. §.3. n.22.* Charitatis gradus decem enumerantur. *n.23.* Per charitatem homo aliquo modo Deo assimilatur. *ibid.*

Charitas in voluntate existit, & ex actibus externis est dignoscenda, quod plures enumerantur. *h.3. c.23. §.3. n.24.* Ex his actibus comprobabitur habitus communis charitatis: heroica vero erit, si iidem frequenter, prompte, alacriter, delectabiliter, in arduis, & cum vitæ bonorumque periculo exerceantur. *n.25.* Alii plures recensentur actus, & signa extrinseca, quibus Deus intrinsecam Servorum suorum charitatem manifestare dignatur. *Exempla. n.26. & 27.*

Charitati respondet Sapientiæ donum. *h.3. c.23. §.3. n.25.*

Charitas in Proximum.

Charitatis habitus recte ad proximi dilectionem extenditur, & quomodo. *h.3. c.23. §.4. n. 28.* Charitas erga proximum in pluribus Scripturæ locis præcipitur. *n.29.* Misericordia a Charitate distinguitur, non vero Benevolentia, & Beneficentia. *n.30. V. Misericordia.*

Charitatis erga proximum actus, ex quibus sanctitas inferitur, sunt elemosinæ spirituales, & corporales. *h.3. c.33. §.4. n.31.* Devis inquirendum est in cau.

causis Servorum Dei juxta voluſcuſque ſtatum, & conditionem. *ibid.*

Charitatis ejusdem communis plura reſentiunt ſigna: eademque heroicam charitatem denotant, ſi prompte, facile, jucunde, frequenter, & in arduis exhibentur. *l. 3. c. 23. §. 4. n. 34.* Alia plura ſunt huius heroicæ charitatis ſigna in rebus corporalibus. *n. 36.* Auditores Roræ in ſuis relationibus conſueverunt charitatis actus ſpirituales a corporalibus ſeparare. *n. 35.* Charitatis erga proximum heroicæ exempla. *n. 32. & ſeqq.*

Chorea.

Choreas a viris cum ſœminis ante fores Eccleſiæ in ſeſto S. Xyſti Papæ I. in civitate Alatrina duci ſolitas, ejusdem civitatis Episcopus prohibuit, approbante ſacra Episcoporum, & Regularium Congregatione, aliis fruſtra renitentibus. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 34.*

Chriſtianus.

Chriſtianum nomen Tiberil Imperatoris tempore orum eſt. *l. 1. c. 1. n. 3.* Idemque Chriſtianorum accuſatoribus mortem minitatus ſuit. *n. 3. & 4.*

Chriſtiani apud Ethnicos, tamquam ſervi plebei, & humiles perſonæ habebantur, ideo ignis ſupplicio ſæpe aſſecti fuerunt. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.* Trajanus veniam Chriſtiani, ſuadente Plinio, obtulit, ſi a Fide Chriſti reſceſſiſſent. *l. 3. c. 14. n. 5.*

Chriſtiani Jeruſolymitani egeſtate preſſi, ab aliis ſublevantur. *l. 1. c. 47. §. 9. num. 49.*

Chriſtus.

Chriſti conceptio ſuit ſimpliciter miraculoſa, ſecundum quid vero naturalis. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 2.* Ejus corpus eodem momento integrum, compaſſum, animatum, & Verbo Divino unitum ſuit. *ibid.* Evangelio repugnat dicere, Chriſtum non in utero, ſed juxta cor Virginis fuiſſe conceptum, idque proinde ſuſpectum, & damnatum eſt. *l. 2. c. 32. n. 8.*

Chriſtus, a primo ſuz conceptionis inſtanti ſuit beatus. *l. 3. c. 50. n. 5.* In ſacris literis appellatur Sanctus Sanctorum: talis & pater Deus, & n. homo quia caput eſt Eccleſiæ, gratiam habuit ingenitam, aliſque de cauſis. *l. 1. c. 37. n. 7.*

Chriſtus, vi unionis hypſtaticæ, habuit in via ſcientiam beatam, & inditam: ex propria habituall ſcientia potuit ſine ulla Divina revelatione prophetare, & quamcumque rem occultam cognoscere. *l. 3. c. 45. n. 10.* Habuit per habitum diſcretionem ipſiſſimum, genera linguarum, &

alias gratias gratis datas. *c. 48. n. 4. & 9.* Habuit Spiritus Sancti dona, ex quibus omnes ejus operationes fuerunt. *c. 22. n. 1.* Ejus opera alia pure Divina, alia pure humana, alia theandrica fuerunt. *l. 4. p. 1. c. 2. n. 9.* Licet omnis ejus actio dici theandrica poſſet. *ibid.*

Chriſtus de ſe ipſo teſtimonium perhibuit. *l. 3. c. 10. n. 11.* In ipſo quedam occultæ Divinitatis majestas reſucebat, ideo S. Matthæus eum ſtatim ſecutus eſt. *l. 4. p. 1. c. 28. n. 9.* Summa auctoritatem, & vendentes a templo ejecit. *ibid.* Præcepta naturalia ante legem Moſaicam inſtituta non revocavit. *l. 2. c. 31. num. 4.*

Chriſtus plus ceteris amabatur a Petro, at plus ceteris diligebat Joannem. *l. 3. c. 26. n. 4.* In vita activa, & contemplativa, per illos diſcipulos denotata, ſe exercuit. *ibid.* Plures calumnias paſſus eſt. *l. 2. c. 41. n. 1.* Aliquando fugit, Hebræis perſequentibus, ob Fidem, quam prædicabat. *l. 3. c. 16. n. 14.*

Chriſtum Dei Filium adoptivum eſſe, aliqui Patres dixiſſe videntur, & quomodo intelligendi ſint. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 1. & 2.* Utrum in hoc Felix, & Elipandus erraverint, diſputatur. *n. 4.* Certe non erravit S. Ildelſonius. *n. 5. 6. & 7.*

Chriſti Apotheoſis. *Apparitio*, *Judicium*, & *Jejunium*.

Chriſti Apotheoſim Tiberius, ejus aſſis a Pilato arcepiſ, tentavit, itenique Hadrianus, & Severus. *l. 1. c. 1. n. 2. ad 9.* Idemque Severus ejus imaginem in ſuo Larario collocavit. *l. 3. c. 14. n. 6.* Senatus Romanus Apotheoſim illam reſcit. Sed revera Divino judicio impedita ſuit, & quare. *l. 1. c. 1. n. 1. & ſeqq.*

Chriſtus ſæpe apparuit ante paſſionem, poſt reſurrectionem, & poſt aſcenſionem, ſed poſt aſcenſionem non omnes ejus apparitiones fuerunt perſonales. *l. 3. c. 50. n. 6.* Incertum eſt, an quando poſt aſcenſionem perſonaliter apparuit, ad terras deſcenderit. *ibid.* Aliquando apparuit in Sacramento altaris, quin ab eo diſcederet. *v. 8. V. Apparitio.*

Chriſto judicandi poteſtas competit ratione Divinæ Hypoſtaſis, & meritum. *l. 3. c. 51. n. 7.* Hæc poteſtas in particulari & univerſali judicio exercet. *ibid.* Utrum Chriſtus judicium particulare, per ſeipſum, an per Angelos, & utrum ad illud veniat per præſentiam realem, an ſolum per efficaciam, diſputatur. *ibid.*

Christus in jejunio quadragenario famem singulis diebus probabilis non sensit, & quomodo illud transigere potuerit. *l.4. p.1. c.27. n.3. & 4.* Suscepit illud, ut exemplum daret, & quadragesimale jejunium consecraret. *n.14.*

Christi miracula.

Christus habuit constantem, & permanentem virtutum, & miraculorum operationem. *l.3. c.44. n.7.* Decentissimum, & convenientissimum fuit, ut miracula operaretur, non autem necessarium. *l.4. p.1. c.2. n.3.* Revera patravit miracula, ut etiam infideles testantur, & S. Gregorius Nazianzenus versibus expressit. *ibid.* Illa tamquam emblemata Hæreticus quidam perperam explicuit. *ibid.* Genuinum vero est Josephi Hæbraei de Christo, ejusque miraculis testimonium. *l.1. c.1. n.9.* Christus signis publicis discipulos roboravit. *c.15. n.5.*

Christus primum miraculum fecit in nuptiis Canæ Galilee. Alia, quæ ab ipso in infantia patrata dicuntur, apocrypha sunt. *l.4. p.1. c.2. n.4.* In iis nuptiis hydrias aqua ab aliis impleri voluit, & ad Architrictinum deferri, ut certo miraculum conversionis aquæ in vinum constaret. *c.23. n.10. & 11.* Alia multa miracula patravit. *c.2. n.5.* Omnium ejus miraculorum præclarissimum fuit, venditum, & ementium e templo ejectio. *c.19. n.9.*

Christi miracula ad ejus opera theandrica pertinent. *l.4. p.1. c.2. n.6.* Omnia miracula fecit virtute excedente vires naturæ creatæ visibilis, & invisibilis. *c.6. n.8.* Aliquando orationem non propter necessitatem, sed propter exemplum miraculis præmisit. *c.2. n.6.* Tres mortuos resuscitavit, & conveniens fuit, ut eum corpore animam curaret, & quoad homines, creaturas irrationales, & corpora cælestia faceret miracula. *ibid.* Aliquando miracula patravit sola voluntate, interdum voluntate, & verbo, nonnumquam his contactum, & instrumentum addidit. *ibid.* Tantam habuit miraculorum gratiam, ut aliis facultatem dare posset eadem faciendi. *n.9.* Et promissit, miraculorum donum in Ecclesia permaniturum. *ibid.* Ipse ut homo utrum physica, an moralia miraculorum causa dici possit, disputatur. *n.10.*

Christus plures per miraculum sanavit, omnesque arte medica insanabiles erant. *l.4. p.1. c.9. n.3. & 6.* Cæcis visum, mutis, & surdis, ejecto ab his Dæmonio, loquelam, & auditum restituit. *c.10. n.1.*

& 2. gibbosos sanavit. *c.11. n.14.* Centurionis puerum, aliosque paralyticos curavit. *c.12. n.1. & seqq.* Alium ab epilepsia liberavit. *c.13. n.1.* alios a mania. *c.14. n.1.* ab hydrope. *c.15. n.1.* mulierem a fluxu sanguinis. *c.16. n.1.* & Malcho abscissam auriculam per magnum miraculum restituit. *n.32.* Leprosos mundavit. *c.17. n.1. & 2.* In primi Leprosi munda-tione plures hæreses consultavit. *ibid.* Obsessos a Dæmone liberavit. *c.19. n.2. & 10.*

Christus panes, & pisces ad turbas reficiendas per miraculum multiplicavit. *l.4. d.1. c.54. n.2. & quomodo. n.5.* alias res cur non addiderit. *n.6.* congruenter miracula fecit circa creaturas irrationales. *n.5.* Super mare ambulavit, eoque insperante, tranquillitas facta est, & Discipuli magnam piscium copiam concluserunt. *c.23. n.1.* Ficum sine fructu inventam maledictione arefecit, per quod causam reprobationis Judæorum Apostolis manifestavit. *n.4.*

In Christi transfiguratione duplex intervenit miraculum. *l.4. p.1. c.26. n.11. & 12.* Miraculosum fuit ejus jejunium. *c.27. n.4.* Sanguineus ejusdem sudor in Gethsemani probabilis fuit naturalis. *c.25. a. n.1. ad 7.* Tenebræ in Christi morte, Veli Templi, & petrarum discissio, terræ motus, & monimentorum apertio miraculo tribuuntur. *n.25. a. n.5. ad 12.* Miraculum fluxus sanguinis, & aquæ ex aperto illius latere probabiliter in eo constituitur, quod sanguis, & aqua distincte, & successive fluxerint. *c.31. n.6.* Ejus corpus in sepulcro incorruptum virtute Divina permansit. *c.30. n.2.*

Christi Passio, Transfiguratio, & Translatio.

De Christi Passione nihil est fingendum, quod ab Evangelistis non sit narratum, vel ex his, adjuncta Patrum expositione, colligi non possit. *l.2. c.32. n.9.*

Christus Passionem suam voluit, licet sine Crucifixigentium peccato compleri non posset. *l.3. c.16. n.2.* Ad Martyrium nos cohortatus est. *ibid.* Ipse est Martyrum exemplar: patiendo, non armis pugnando testimonium veritati perhibuit. *c.18. n.5.*

Christus animæ affectiones tristitiam, & timorem habuit, aliter tamen acceteri homines. *l.1. p.1. c.26. n.6.* Ipse in hortu Gethsemani orans sudorem vere sanguineum effudit. *n.1. ad 7.* Cum flagellaretur, & crucifigeretur, verenda sua

velamine sibi oblato obtexit. *l. 3. c. ult. n. 17.* Tribus, vel quatuor clavis crucifixus *et ibid.* de qua re diversæ sunt Sanctorum revelationes, & Auctorum opiniones. *l. 2. c. 32. n. 6.*

Christum fuisse mortuum, dum miles latus ejus lancea aperuit, definitum est contra aliquos oppositum erronee sentientes. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 6.* Ex aperto ejus latere sauguis, & aqua probabiliter successe fluxerunt. *ibid.*

Christi sanguis *V. Sanguis.*

Christi corpus in sepulchro mansisse incorruptum, de Fide est, licet naturaliter fuisset corruptendum. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 2.* Christus cur tertia die resurrexerit. *c. 21. n. 10.*

Christus transfigurari voluit, ut gloriam suam ostenderet, & ad ejus desiderium excitaret, adeoque Moyses, & Elias, ac tres Discipuli opportune adfuerunt. *l. 4. p. 1. c. 52. n. 2.* Probabilius in monte Thabor transfiguratus est. *c. 26. n. 9.* quin ullam substantiæ, aut corporis mutationem passus sit. *n. 10.* Totum corpus resplendit splendore ad anima, & supposito Divino proficiscente. *n. 11.* Gloria animæ Christi non nisi in Transfiguratione incorpore redoundavit, ne redemptionis mysterium impeditur. *ibid.* & *n. 12.* Christi claritas in Transfiguratione diserebat a claritate, quam Moyses habuerat. *n. 13.* Fuit vera lux propter animæ beatitudinem. *c. 17.*

Christi translatio ad pinnaculum templi fuit localis, non imaginaria, incertum tamen, utrum per aera translatus, an ductus fuerit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 10. Alia Vid. in Ind. Sandi.*

Cilicium.

Cilicio primus Patriarcha Jacob indutus dicitur. Eo frequenter David, alique ex veteri Testamento usi sunt. *l. 3. c. 28. n. 3.* Cilicium aliud est indumentum ex pilis asperis contextum; aliud est quædam catenula instar cinctorii ex filo ferreo, aut alterius metalli compacta. *ibid.*

Cingulum.

Cingulum a se manifestum B. M. Virgo eundem Presbytero apparere in civitate Dertusana super altare reliquisse dicitur. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 8.* Hoc cingulum, pariente Hispaniarum Regina, ad hujus oraculum caute deferretur, donec ipsa pepererit. *ibid.* De Officio proprio apparitionis hujus, & cinguli valde disceptatum est. *n. 9.* Probabile est, B. M. Virginem cingulo in hoc mundo usam fuisse. *ibid.*

Circumstantia.

Circumstantiæ honestas, & laudabiles reddunt actus inter se diversos. *l. 3. c. 41. n. 13.* Exempla *n. 14. & seqq.*

Cisterciensis.

Cisterciensium Ordo a silva Cisterciensi nomen accepit, in qua Robertus Monachus primum monasterium extruxit, & S. Benedicti regulam adamussim servari voluit. *l. 1. c. 13. n. 17.* Propagatus fuit, cum S. Bernardus illi nomen dedit. *ibid.* Quosdam viros sanctitate celebres protulit, qui etiam alieubi coluntur, fertur tamen noluisse quemdam suum alumnum canonizari. *ibid.*

Citatio.

Citatio tres actus continet, Judicis commissionem, Nuntii citationem, & relationem. *l. 2. c. 48. n. 9.* Citatio quoad omnes hos actus, quæ hat die in Dei, & Sanctorum honorem feriat, est valida, sed melius est his diebus ab ea abstinere. *ibid.*

Citandi aliquando necessarii sunt Fidei Promotor, Subpromotor, & Promotor Fiscalis in causis Servorum Dei, & quomodo. *l. 2. c. 47. n. 7. V. Promotor, &c.* Testes a Curatore citantur personaliter, vel affixa Citationis copia ad ollium domus. *c. 48. n. 4.* Notarius vero tenetur Curiorum relationem de citatione in acta referre. *ibid.*

Civilis observantia. V. Cultus.

Claudicatio.

Claudicatio a quatuor potissimum causis provenit, ad quas aliæ referri possunt. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 7. ad 10.* Claudicationes aliæ sunt naturaliter sanabiles, aliæ non. *n. 11. & 12.* An harum sanationes miraculo tribuendæ sint. *ibid. V. Miraculum.*

Claudi a nativitate ab Apostolis, & aliorum Sanctorum intercessionem per miraculum sanati aliquando fuerunt. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 1.*

Clavis. Clavus.

Claves Archivi Congregationis rituum a quo custodiuntur. *l. 1. c. 29. n. 7. & 8. V. Archivum.*

Clavibus duabus custodiuntur elemosynæ pro Sanctis Palestine locis collectæ, quarum una a Commissario locorum eorundem, altera a Syndico retinetur. *l. 1. c. ult. n. 8.* Pro elemosynæ a fratribus Minoribus pro Servorum Dei causis deposita claves duæ, una apud Depositarium, alia apud Postulatorem utiles essent. *ibid.*

Claves templorum SS. Bellini, & Huberti mirabiliter profunde demoris a canibus rabidis. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 2.*

Cl.

Clavis ad summum quatuor! Christus crucifixus fuit, plures tamen coluntur, & quare. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 17.* Horum clarorum unum S. Helena in fræno, alium in diademe collocavit, & Constantino filio misit. *c. 25. n. 7.* Eosdem Constantino poli diu asservatos S. Gregorius M. ad Latinos transulisse dicitur. *ibid.* Diadema illud Modoetiz asservatur. *a. n. 2. ad 7. V. Coronæ.*

Clausula.

Clausula generalis non comprehendit, nisi æquales expressit. *l. 2. n. 7.*

Clausula, ut *Servus Dei per cultus concessionem non intelligatur canonizatus*, ut p. a Romanis Pontificibus appositæ sunt in cultu. erga Dei Servos concedendo. *l. 1. c. 20. n. 16. & 19.* Et in Brevibus Beatificationis *c. 39. n. 4.* Eadem facit, ut Beatificatio dici particularis Canonizatio non possit. *ibid.* Tandem clausula hujusmodi ab aula recessit, & quare. *c. 42. num. 17.*

Clausula, ut *decretum hujusmodi... ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis*, ac in *acis Campi Floræ affixum omnes ardet*, ac *si personaliter intimum fuisset* appositæ tunc Urbani VIII. decretis ad tollendam eorum ignorantiam. *l. 2. c. 11. num. 3.*

Clausula, salva in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium, appositæ Brevibus approbationis cultus immemorabilis denotat, iudicium Romani Pontificis in Beatificatione æquipollenti non esse infallibile. *l. 1. c. 49. n. 9.* Similis clausula addita Brevi, quo Decretum Congregationis ritum super casu excepto confirmatur, facit, ut Brevi nihil addat substantiale. *l. 2. c. 17. n. 2.*

Clausula, ne ad ulteriora procedatur ante examen operum Servorum Dei, additur Signaturæ Commissionis concessæ ante eorumdem operum revisionem. *l. 2. c. 27. num. 7.*

Clausula, ut *duo saltem procedant*, apponi consuevit Literis Remissorialibus inscriptis. tribus Episcopis pro consiciendis Apostolicis processibus in causis Sanctorum. *l. 2. c. 45. n. 12.* Clausula eadem æque respicit processus constructionem, ac litterarum exhibitionem, itant litteræ duobus solis valide præsententur, & duo. soli valide procedant. *c. 46. n. 2.* Alia vero clausula similibus literis appositæ, si omnes interesse nequiverint, duo nihilominus exequantur, operatur, ut litteræ pro actus validitate tribus sint exhibendæ, neque

duo soli procedere possint, nisi de tertii impedimento constet. *n. 3.*

Clausule aliæ apponuntur literis remissorialibus, quæ pro similibus causis Episcopo, ac quibusdam Canonici, vel Dignitatibus inscribuntur. *l. 2. c. 45. n. 14. & 18.* Porro cian sula, ut *Episcopus cum duobus Canonici*, vel ut *quatuor Canonici ad minimum procedant*, si *Episcopus infirmus, vel mortuus sit*, additæ literis inscriptis Episcopo, & quatuor Canonici, operantur, ut quatuor Canonici valide procedere possint, Episcopo vere, ac legitime impedito. *c. 46. n. 5.*

Clausula firmis remanentibus ceteris, qui in præcedentibus literis remissorialibus fuerant in iudices deputati, operatur, ut processus Apostolicus in causis Sanctorum sit validus, etiam si aliquis, cui alter substitutus est, se immisceat. *l. 2. c. 46. n. 9.*

Clausula, demptis attestationibus extrajudicialibus, additur approbationi processus, cui eodem attestationes insertæ sunt. *l. 2. c. 49. n. 21.*

Clausula, se non adstringi ad *onus superflue probationis* appositæ a peritis causarum patronis in exhibitione articulo- rum, quo spectet. *l. 1. c. 49. n. 7.*

Clausura.

Clausura Monialium a sacris Canonibus, & a Concilio Tridentino præcipitur. *l. 3. c. 35. n. 15.*

Clementia.

Clementia est pars potentialis Temp- rantiz: est virtus punitiones exteriores moderans. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. & 43.*

Clericus.

Clerici Seculares, & Regulares violantes Urbani VIII. decreta de non cultu quasdam penas incurrunt. *l. 2. c. 16. n. 2, V. Poena.*

Clerici Seculares, licet recentiores, præcedunt Regularibus quamvis antiquioribus. *l. 1. c. 36. §. 4. n. 8.*

Cluniacensis.

Cluniacensis Congregatio aliquandiu laudabiliter floruit, postmodum laxata est. *l. 1. c. 13. n. 17.*

Coemeterium.

Coemeteria a primis Ecclesiæ temporibus appellata fuerunt loca, in quibus Martyrum, aliorumque Fidelium corpora sepeliebantur. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 2.* Catacumbæ etiam, aliisque nominibus appellari consueverunt, & a Gentilibus cæpta fuerunt, & quomodo. *ibid.*

Coemeteria aliquam venerationem me- rentur. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 3.* In iis olim Mis-

ſe celebrabantur, & reliquæ ſacræ functiones peragebantur, præcipue perfecutionum temporibus. *ibid.*

In his cœmeteriis innumeri Martyres ſepulci ſunt; multorum nomina ignorantur, non ex Chriſtianorum incuria, ſed ob Gentilium ſurorem. *l.4. p.2. c.17. n.4. & ſeqq.* Soli Chriſtiani, quidquid Hæretici calumniantur, in iis ſepeliebantur, ſed non omnes ibi ſepulci pro Sanctis, aut Martyribus habendi ſunt. *n.7. & 8.*

Coemeteria Urbis certe exhausta non ſunt, quidquid alii autem, licet diu ſacra corpora, & Reliquiæ ex iis extrahi, & ad alias Eccleſias transferri conſueverint. *l.4. p.5. c.27. n.9. & ſeqq.*

In Coemeteriis Signa, quæ Martyrum corpora diſtingunt, ſunt inſcriptiones nomen, & titulum Martyris exhibentes ut illa cum corpore S. Felicii Papæ II. inventa, nec tunc ſolus Sancti titulus olim Chriſtianis omnibus communis. *l.4. p.2. c.27. n.13. & 14.* Alia ſigna ſunt vera Martyrii inſtrumenta, non jam ſolum depicta. *c.13. & ſeqq.* Symbolum , quod explicatur *pro Chriſto*, probabilius neque Martyrem, neque Confeſſorem ſignificat, ſed ſolum hominem Chriſtianum. *n.18.* Palmæ ſepulcris incisæ, & vaſcula ſanguinea cum corporibus reperta Martyrum denotant. *n.16. 20. & 21.* Congregatio tamen Indulgentiarum Palmarum dumtaxat, & vaſculorum ſigna tamquam indubitata diſjunctive admittit. *a. n.22. ad 25.* Vaſa vero ſanguinea ſunt ſigura certiffima. *n.4.* Solæ Palmæ probabiliter apud quosdam non ſunt certum Martyrii ſignum. *n.26.*

Ex coemeteriis quomodo ſacræ Reliquiæ extrahendæ, extraxæ quomodo cultodiendæ, & diſtribuendæ ſint. *l.4. p.2. c.28. a. n.1. ad 11. V. Reliquiæ.* In proceſſionibus circumferri poſſunt. *a. n.30. ad ult.*

Ex coemeteriis corpora, ignoto ut plurimum nomine, extrahuntur; quod probe laudabiliter iis imponitur. *l.4. p.2. c.28. n.12. & 13.* Hic moſ eſt antiquiſſimus, ut ab exemplis conſtat. *n.14.* Nomina imponuntur appellativa Sanctis omnibus communia. *n.15.* Neque huiusmodi inpoſitio niendacium, aut ſuperfluitatem, aut conſuſionem inducit. *n.16.* Quo cultu hi Sancti colendi ſint. *a. n.17. ad 19. V. Cultus.*

Collatio.

Collatio, ſeu auſcultatio proceſſus exſcripti, ſen: Tranſumpti. in cauſis San-

ctorum a Notariis coram Iudicibus, & Subpromotore abſolvenda eſt. *l.2. c.50. n.2. V. Tranſumptum.*

In collatione ſecunda Carthagenenſi leſiæ fuerunt literæ Secundi Tigiltiani de Martyribus ſuæ provinciæ. *l.1. c.11. num.9.*

Collectio.

Collectio ſecunda Decretalium ab Antonio Auguſtino publici juris facta in cap. *Audivimus de Rel. & ven. SS.* habet verbum publicæ, quod deſideratur in Collectione S. Raymundi de Pennafort, de qua re plura eruditi opinantur. *l.1. c.7. num.3.*

Collegium.

Collegium Cardinalium neque Beatificationes, neque Canonizationes explere poteſt. *V. Beatificatio. Canonizatio.*

Collegium Procuratorum Palatii Apoſtolici a Paulo VI. melius reſtaum ſuit. Iidemque Procuratores Beatificationum, & Canonizationum cauſas privative agitant. *l.1. c.19. n.12. V. Procurator.*

Color.

Color corporis exterior humorem, intus latentem patefacit. *l.4. n.1. c.20. num.37.*

Columba.

Columbæ albæ vivæ Pontifici offeruntur in Miſſa ſolemnis Canonizationis. *l.1. c.36. §.11. n.39. & ſeqq. V. Oblatio.*

Columna.

Columna, ad quam Chriſtus flagellatus eſt, Romam deportata probabiliter non eſt integra, ſed ejus pars. *l.4. p.2. c.10. num.16.*

Cômets.

Cômets ſunt corpora naturalia cœleſtia extra atmophæram noſtram, quantum antiqui a vaporum exhalationibus heri, & memoranda portendere ſenſerunt. *l.4. p.1. c.25. n.13.* Apparuerunt diverſæ molis, coloris, figuræ, motus, & durationis. *ibid.* an aliquando tribus miraculo poſſint. *n.23. & ſeqq. V. Miraculum.*

Commemoratio.

Commemorantur Sancti ante Deſunctos in Officio Syriaco, in Liturgia Neſtorii, & in Canone Æthiopum. *l.1. c.28. n.1.* In quibusdam Liturgiis, & Officiis commemorationes Sanctorum, & mortuorum in unam coaluerunt, quin amplius Diaconi preces inter ipſas mediant, errore fortalliſ Librariorum. *c.12.*

Commemoratio Servi Dei in Divinis Officiis, vel extra Officia ex Pontificum per-

permissione fufficit pro casu excepto ex Pontificio indulto. *l.2. c.20. n.12. & 15.*

Commissarius. Commissio.

Commissarius Cameræ Apostolicæ differtimode in Congregationibus se gerit. *l.1. c.18. n.*

Commissarii causarum Beatificationum, & Canonizationum Consistorio interesse debebant. *l.1. c.21. n.6 & 9.*

Commissio sive introductionis, sive reasumptionis quid importet. quomodo petenda, & signanda. V. *Signatura Commissionis.*

Commonitorium.

Commonitorium Vincentii Lirinensis ab insignibus Scriptoribus laudatur. *l.2. c.29. n.7.*

Communio.

Communio sacramentalis in re, vel in voto necessaria est ad salutem necessitate mediæ. *l.3. c.27. n.19.* Ejus frequentia est laudabilis, & apud antiquos in usu fuit. *n.5. V. Sacramentum.*

Comparatio Scripturarum V. Scriptura.

Compendium.

Compendium totius causæ Canonizationis a rhenum Secretaria, vel a Fidei Promotore componitur, ut in Consistorio secreto legatur loco proluxæ relationis, quæ a Cardinali Præfesto Congregationis rituum legi consueverat. *l.1. c.34. n.3.* Idem compendium post publicum Consistorium mittitur ad singulos Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos suffragium laturos in Consistorio semipublico. *n.10.*

Compulsatio.

Compulsationis facultas in literis remissorialibus exprimens est post Alexandri VII. Decretum, ex quo intelligenda est etiam quoad litteras ante illud editas nondum executioni demandatas. *l.1. c.47. n.1.* In iuribus in processum Apostolicum compulsandis plura observanda sunt. *c.52. tit. V. Processus Compulsorialis.*

Compulsorialis litteræ. V. *Litteræ.*

Conceptio Immaculata B. Mariae Virginis. V. Maria Virgo.

Concilabulum. Concilium.

Concilabulum Pseudo episcoporum in Hispania, olim collectum Regi infideli Cordubæ imperanti suasis, ut Martyrium veta-ret, & quosdam pro Fide mortuos a Martyribus abjudicavit, quod miracula non edidissent. *l.1. c.29. n.4.* Perpe-ram damnavit Martyrium spontaneum. *l.3. c.16. n.10.*

Concilia generalia primis tribus Ec-

clesiæ sæculis celebrata non fuerunt. *l.1. c.10. n.2.*

Concilium generale legitime congregatum prærogativam habet *Infallibilitatis*, & potestatis de Fide decernendi. *l.1. c.43. n.1.* Infallibilitas hæc intelligenda est post summi Pontificis confirmacionem, & ante ipsam circa ea, quæ Pontifex Legatis decernenda commisset. *c.44. n.16.* Legati ad Concilium accedere solent instructi de rebus de Fide decernendis. *ibid.* In Conciliis generalibus Deus exoratur, ut errores avertat. *n.21.* In Conciliis generalibus pro articulis Fidei definiendis fufficit pluralitas suffragiorum. *l.1. c.22. n.14. & 18.*

Concilium generale, Sede Apostolica vacante, solum regimini Ecclesiæ consulere potest. *l.1. c.11. n.6.* Neque generale neque provinciale Beatificationes, aut Canonizationes peragere potest sine Pontificia auctoritate. *n.5. & 13.* Asta vero, & miracula quorundam Sanctorum in Conciliis examinata fuerunt, & Canonizationes a Summis Pontificibus diligentissime exploræ fuerunt. *c.20. n.1. & segg.* Aliquando usus viguit canonizandi in Concilio generali. *c.8. n.15.* Et plures Pontifices Concilii plenarii adven-tum pro Canonizatione requiri responderunt. *n.12. 14. 17. & c.9. n.2.* Concilia generalia defini-verunt, Sanctis, eorumque reliquiis cultum exhibendum. *esse. c.45. n.27.*

Concilium plenarium, in quo definitum fuit, baptizatos ab Hæreticis non esse rebaptizandos, fuit, vel Arelatense 1., vel Nicænum 1. *l.2. c.29. n.2.* In Conciliis, & extra Concilia Pontifices hæreses damnavunt. V. *Romanus Pontifex.*

Concilium generale VII. declaravit, se Sanctorum imaginibus latræ cultum non asserere soli Deo debitum. *l.1. c.44. n.20.*

Concilium Arausicanum I. Semipelagianorum errorem damnavit. *l.2. c.29. num. 4.*

Concilium Basileense iterum celebrari anno 1436. captem est. *l.2. c.34. n.7.*

Concilium Carthaginense definit, Martyrum passiones in anniversariis eorum memoriis legendas esse. *l.1. c.7. n.5.* In Concilio Constantiensi de quorundam Dei Servorum Canonizatione, & cultu actum fuit. *l.1. c.9. n.10. & c.11. n.11. & segg.* Idem Concilium definit, Sanctos, eorumque reliquiis coli debere. *c.45. n.27.* Wiclei, & Joannis Hus errores damnavit. *ibid. & n.23.*

Con

Concilii Illiberitani canon 60. ut si quis idola fregerit, & ibidem occisus fuerit, inter Martyres non recensatur, diversas habet explicationes, & sortassis contra Circumcelliones editus fuit. l. 3. c. 17. n. 15.

Concilium Tridentinum Ecclesiæ disciplinam innovavit, ut Episcopus a solo Summo Pontifice deponeretur. l. 1. c. 11. n. 10. Pius IV. liberam eidem Concilio permisit definitionem de rebus Sedi Apostolicæ reservatis. c. 44. n. 16. Hujus Concilii Decretum de non admittendis miraculis, neque reliquiis, nisi ab Episcopo recognitis, & approbatis, non da Servorum Dei nondum beatificatorum, neque canonicorum, sed de Beatorum, & Sanctorum reliquiis, & miraculis intelligendum est. l. 2. c. 1. n. 7. 11. 12. & 13. Aliud decretum, ne insolite imagines exponantur, apud quosdam intelligitur de Imaginibus SS. Trinitatis, & Sanctorum approbaturum. c. 10. num. 6. Idem Concilium commendat confessionem peccatorum venialium. l. 3. c. 22. n. 4. & frequentem Eucharistiæ assumptionem, ac Missæ celebrationem. n. 5. & 6.

Concio.

Concio a Summo Pontifice habenda est in Consistorio pro Canonizatione Sanctorum. l. 1. c. 21. n. 3. Exempla. ibid. l. 1. c. 20. n. 14.

Conciani in Canonizationibus Pontificis consueverunt. l. 1. c. 36. §. 13. n. 36. Exempla harum concionum. ibid. Introducta consuetudine, ut Secretarius Breuium Advocato Consistoriali pro Canonizatione supplicanti respondeat, concio ejusmodi omissa fuit, non tamen a Clemente XI. n. 37.

Concionem S. Joannes a Capistrano habuit ad Cruce signatos contra Turcas pugnaturos. l. 3. c. 18. n. 7.

Conditio.

Conditioes nonnullæ servandæ sunt in conficiendo novo Transumpto processus super casu excepto, si primum Transumptum fuisset deperditum. l. 2. c. 50. n. 8.

Confessio. Confessor.

Confessarius jure divino, naturali, & Ecclesiastico prohibetur revelare ea, quæ in confessione audivit. l. 3. c. 7. n. 1. Potest tamen virtutes, revelationes, & similes gratias, quas in confessione a servis Dei audivisset, manifestare post eorum obitum, nisi ad melius declarandum peccatum exposita fuissent. ibid. Confessarii examen de his est utile, non ne-

cessarium in causis Beatificationis & Canonizationis. n. 2. ad 6.

Confessariorum attestaciones, aliquem Dei Servum immunem omnino a peccatis venialibus fuisse intelligi possunt de peccatis venialibus deliberatis, sed caute in causis Beatificationis, & Canonizationis recipiendæ sunt. l. 3. c. 39. n. 11. V. Perccatum. Confessarius P. Angelæ de Fulgineo fidelis, ac probus in scribendis omnibus, quæ sibi a Beata communicabantur. l. 2. c. 26. n. 1.

Confessarius potest, urgente necessitate, quod in confessione audivit, revelare, non tamquam in confessione intellectum, sed si illud ante, vel post confessionem audivisset. l. 5. c. 7. n. 5. Disputatur, an Confessarius ex penitentis permissione aperuerit conjurationem contra Innocentium IV. in confessione audiatam. ibid.

Confessionis sacramentalis multa documenta celavit disciplina Arcani, aliquod tamen quoad Monachos extat antiquissimum testimonium. l. 3. c. 27. n. 11. & 12. Confessio peccatorum venialium etiam seculo octavo in usu fuit. n. 4.

Confessionem sacramentalem debet pro Christo moriturus Martyrio præmittere, si possit, aliter de ejus Beatificatione non esset agendum. l. 3. c. 15. n. 13.

Confessio Martyrum. V. Martyrium.

Confessor olim dicebatur, qui illatis pro Christi confessione tormentis superstes in pace moriebatur. l. 1. c. 2. n. 6. Aliquando Confessoris nomen veris Martyribus attributum fuit. ibid.

Confessor nunc dicitur, qui vita sancte transacta in pace quiescit. l. 1. c. 2. n. 6. Hujusmodi Confessores à Patribus primorum Ecclesiæ temporum laudati sunt, & Martyribus accensiti c. 5. n. 2.

Confessorum nomina ab una ad aliam Ecclesiam propagata fuerunt. l. 1. c. 6. n. 7. Et eorum virtutes a probis viris scriptæ posteritati tradite sunt. c. 6. n. 6. Venerationem Confessoribus negantes, tamquam hæretici a quibusdam synodis habentur. c. 5. n. 7. Quando autem Confessorum cultus ceperit, non satis constat. n. 3. & sepe. Cultum vero non habuerunt sine Ecclesiastico judicio. c. 6. a. n. 1. V. Cultus.

Confessores in canone Missæ non nominantur. V. Canon. Ritus Mozarabum orationes habet pro Confessoribus, quæ tamen, sicuti & aliæ ejus generis, intelliguntur, ut profint illis ad honorem. l. 1. c. 5.

c. 5. n. 6. Confessores sunt Canonizationis subiectum. c. 14. n. 5. *Subiectum*. In Confessorum causis, resolutio dubio super virtutibus, decretum de ipsis statim publicatur. c. 27. n. 4.

Confidentia.

Confidentia beneficialis plene probatur per testes singulares, per presumptiones, & per conjecturas. l. 3. c. 2. n. 5.

Confirmatio.

Confirmatio sacramenti ordinarius minister est Episcopus. l. 3. c. 24. num. 16. Hoc sacramentum non est ad salutem æternam absolute necessarium, negligere vero, aut indigne suscipere, sacrilegium est: peccant Episcopi illius collationem omitentes. *ibid.*

Confraternitas.

Confraternitas erecta in Ecclesia SS. Domini, & Jacobi de Mevania Diocesis Spoletinæ pluribus Indulgentiis dotata est. l. 2. c. 24. §. 10. n. 34.

Congregatio.

Congregationes quindecim Sixtus V. in Urbe instituit. l. 1. c. 16. n. 1. In Congregationibus uniusque liberum est, sensum suum aperire. c. 21. n. 5.

Congregationis Concilii declaratio circa auctoritatem Ordinariorum in approbandis miraculis Sanctorum non canonizatorum non est constituta, sed vera. l. 2. c. 1. n. 12. Eadem Congregatio definiuit, jus ferendi anathema in territorio separati Præfatum inferiorum pro revelatione rerum deperditarum pertinere ad Sedem Apostolicam. c. 2. n. 6.

Congregatio Indicis opuscula Launoni proscriptum. l. 1. c. 44. n. 18.

Congregationis Indulgentiis, & sacris Reliquiis præpositæ est examinare Reliquias recens inventas. l. 4. p. 2. c. 28. n. 3. Quæ signa admisit veri Martyri in Caticumbus. c. 27. n. 22. & 25. V. *Coemeterium*.

Congregatio Inquisitionis nonnulla respondit quaestis Euthymii Archiepiscopi Græci Tyri, & Sydonis, qui quosdam Græcorum ritus immutaverat. l. 1. c. 38. n. 12. Nonnulla statuit circa cultum Clementi Calaritano. c. 40. n. 2. & quoad complementum centum annorum ab Urbano VIII. statutorum pro cultu immemorabili. l. 2. c. 22. n. 4. Ob non completum illum numerum substituit cultum B. Hieronymi Emiliani n. 5. V. *Cultus*. In hac Congregatione ad res definiendas sufficit pluralitas suffragiorum. l. 1. c. 22. n. 15. & 18.

Congregatio de Propaganda Fide statuit, ritus Orientalium a Sede Apostolica approbatos immutari non debere absque eiusdem Sedis licentia. l. 1. cap. 38. num. 12.

Congregatio rituum.

Congregatio rituum quinta est ex Congregationibus a Sixto V. institutis, in qua causæ Beatificationis, & Canonizationis discutuntur, antequam ad Concistorium deferantur. l. 1. c. 16. n. 1. Aliæ negotia in eadem pertractantur. n. 4.

Congregatio rituum modo *ordinaria*, modo *antepræparatoria*, modo *præparatoria*, modo *generalis*, modo *particularis* dicitur. l. 1. c. 16. n. 4.

Congregatio ordinaria statuti temporibus in palatio Apostolico cogenda esset. Nonnulli solum in eam conveniunt: in hac agitur de præcedentiis, de Beatificationibus, & Canonizationibus, de Officio & Missa, de electione Sanctorum in patronos, de eorum descriptione in Martyrologio, & de similibus soli Cardinales suffragium ferunt. l. 1. c. 16. n. 4. & 14. p. 2. c. 1. n. 1. Aliæ *ordinarie* Congregationis species sub Benedicto XIV. instituta est, cui Pontifex intervenit, & specialia dubia discutuntur. l. 1. c. 16. n. 4. Congregatio *ordinaria* potest eligere Iudices. c. 22. n. 8. In ea agitur de validitate processus Apostolici super sacra sanctitatis, & miraculorum in genere, & de aliis. n. 9. & c. 26. n. 1. Ad Congregationem ordinariam pertinet dare facultatem transferendi corpora Servorum Dei, si ad horum causas Sedes Apostolica manum apposuerit. l. 4. p. 2. c. 22. n. 3. 4. & 5. Pertinet etiam materia de identitate corporum, & Reliquiarum Sanctorum. n. 1.

Congregatio antepræparatoria recens instituta est, statuti loco, & tempore cogitur, unica causa in ea discutitur, soli Consultores suffragium ferunt, quamvis alii interveniant. l. 1. c. 16. n. 5. Agitur in ea de miraculis. c. 26. n. 1.

Congregatio præparatoria statuto loco cogitur, unica causa in ea discutitur, soli Consultores suffragium ferunt, alii tamen interveniunt. l. 1. c. 16. n. 6. In eadem agitur de miraculis, ac de aliis. *ibid.* & c. 26. n. 1.

Congregatio Generalis coram Pontifice cogitur, de multis in ea agitur. l. 1. c. 16. n. 7. Raro cogitur, olim plures, nunc paucæ causæ in ea discuti possunt. Cardinales, & Consultores in ea suffragium ferunt. *ibid.* & n. 8. 9. & 10. In ea agitur

de

de miraculis, & de eorum dubio, ac de alijs. c. 26. n. 1. Olim miracula, & dubium, an his approbatis, *deveniri possit ad Canonizationem* in eadem Congregatione generali proponebantur tam pro Beatificatione, quam pro Canonizatione, cum aliquo tamen discrimine. n. 2. 3. & 4. Dux vero Congregationes generales sub Clemente XL habitæ fuerunt, ut de his rebus distinde ageretur. n. 6. In Congregatione generali, & ordinaria quædam dubia proponuntur. l. t. c. 22. n. 11. & c. 23. n. 2. & seqq.

Congregationi particulari pauci interveniunt. l. t. c. 16. n. 11.

Congregationis rituum Cardinales, Præfectus, Relatores, Consultores a summo Pontifice eliguntur. l. t. c. 16. n. 12. & seqq. Pauci olim, nunc plures Cardinales, & Consultores ei adscripti sunt. c. 22. n. 14. Et isti ad nonnulla tenentur. c. 16. n. 5. & 16. V. Cardinales. Consultores. Eadem Congregatio habet suum Protonotarium, Secretarium, & Notarium. V. Protonotarius. Secretarius. Notarius.

Congregatio rituum non statim, ac instituta fuit, causarum Beatificationis, & Canonizationis cognitionem assumpsit. l. t. c. 16. n. 3. Ejus jurisdictio magna ex parte a signatura commissionis pendet. l. 2. c. 27. n. 3. Potest concedere, ut processus in causis Sanctorum aperiantur. l. t. c. 22. n. 4.

Congregationis rituum olim subiciebantur Auditori Rotæ relationes; ipsa aliquando non approbavit, quæ ab Auditoribus in suis relationibus admissæ fuerant, ideoque nonnullæ causæ absolute non fuerunt. l. t. c. 17. n. 10. & 11. Si Congregationis iudicium sensui Auditorum consonabat, causa ad Consistorium deferrebat, secus non. *ibid.* Ejusdem Congregationis sensus quis fuerit, cum aliquando post virtutum, & miraculorum approbationem dixit, posse ad Canonizationem procedi, & interim indulgeri Beatificationem. c. 25. n. 12.

Congregatio rituum ante Urbani VIII. Decreta poterat, inconsulto Summo Pontifice, alicui Dei Servo publicum cultum indulgere; nunc id non potest. l. 2. c. 21. n. 2. & c. 24. §. 56. n. 220. Quia apud ipsam appellentur Servi Dei, & Venerabiles Servi Dei. l. t. c. 37. n. 2. & 4. V. Servus Dei, Venerabilis Dei Servus.

Congregatio rituum nondum decrevit,

miracula requiri in causis Martyrum. l. t. c. 28. n. 15. Ea tamen exigere consuevit. c. 30. tot. Statuit, approbante Pontifice, non congruere, ut, nondum resolutio dubio super virtutibus, procedatur ad miraculorum discussionem. c. 27. n. 5. Censuit, in causis casus excepti procedi posse ad Canonizationem, approbatis duobus miraculis post indultam venerationem patris. c. 32. n. 3.

Congregatio rituum, cum aliquem Beatitatis honorem indulsit, firmiter inhiæsit Pontificum indultis, quæ antequam ipsa institueretur, lata fuerant. l. 2. c. 9. n. 5. Plura statuit, & servat quoad processum, Delegatos, sententiam super non cultu, vel casu excepto, & quoad sepulchra Servorum Dei. V. Processus. Delegatus. Sententia. Sepulchrum. Potest subdelegare alios pro conficiendis processibus. V. Subdelegatio. Nonnulla statuit in sua epistola encyclica quoad processum ab Episcopis, vel Nuntiis conficiendos. l. 2. n. 9. & to. V. Episcopus. Nuntius.

Congregatio rituum accuratissimas constituit taxationes circa expensas in causis Canonizationum faciendas, sed expedit, ut novodecreto eas clarius decerneret ad lites inter Postulatores, & Fidei Subpromocorem avertendas. l. t. c. 46. §. 3. n. 24. Sullulit propinas. §. 4. n. 26. & 27. V. Propina.

Congregationis rituum institutum sub Clemente XL servatum quoad miraculorum approbationem, & quod resolutionem de progressu ad Beatificationem, aliquando post illius Pontificis obitum servatum, nonnumquam immutatum fuit. l. t. c. 22. n. 21. & 23. Aptissimum tamen est, adeoque servandum. *ibid.* & c. 23. n. 8.

Congregatio rituum summa prudentia, & pietate procedit in concedendis Officiis Sanctorum cum lectionibus propriis, tam pro particulari, quam pro universali Ecclesia. l. 4. p. 2. c. 10. tot. V. Officium. In hac Congregatione quomodo suffragia ferantur. V. Suffragium.

Congregatio specialis.

Congregationes speciales sub Clemente VIII. coactæ fuerunt, in quibus plura discussa fuerunt quod cultum Servis Dei nondum Beatificatis, neque Canonizationis præstandum. l. 2. c. 10. n. 2. 3. & 4. Plures Cardinales, & Theologi illis interfuerunt. *ibid.*

Congregatio specialis sub Innocent. XII. destinata pro fidei pecuniarum erogatione

tioue in causis Beatificationis, & Canonizationis plura decrevit, quoad easdem pecunias. *h. 1. c. ult. n. 4.* Sed ejus Decreta, neque promulgata, neque executioni mandata fuere. *n. 5.* Alia Congregatio specialis sub eodem Pontifice nonnulla declaravit circa administrationem pecunie a Fratribus Minoribus pro iisdem causis apud Syndicum depositæ. *n. 17.*

Congregatio specialis sub Innocent. XI. habita fuit pro taxatione emolumentorum Subpromotoris Fidei, & aliorum in causis Beatificationis, & Canonizationis. *h. 1. c. 46. §. 3. n. 18.*

Congruentia.

Congruentia inter processum ordinarium, & Apostolicum in quo consistat. *h. 2. c. 5. 101. V. Processus.*

Conjugatus.

In *Conjugatorum* causis Beatificationis specialiter inquirendum est de educatione familie, de administratione rei familiaris, & de operibus misericordie. *h. 3. c. 37. n. 20.*

Conscientia.

Conscientia ex parte objecti duplex est: bona, aut mala. Ex parte operantis dividitur in rectam, erroneam, dubiam, probabilem, & scrupulosam. *h. 3. c. 30. n. 20.* Diversa est conscientia vere timorata a conscientia iocunter scrupulosa. *ibid.*

Consilium.

Consilium datur a Christo de perfectione acquirenda. *h. 3. c. 26. n. 3.*

Consilium Cardinalium, & aliorum a Romano Pontifice in Canonizationibus adhibetur. *h. 1. c. 8. a n. 12. ad 17. §. c. 9. n. 2.* Idem Pontifex in arduis consilium aliorum ex honestate requirere tenetur. *V. Romanus Pontifex.*

Consistorium.

Consistorii iudicio accedere debet iudicio Congregationis rituum pro Canonizatione peragenda. *h. 1. c. 34. n. 1. §. 2.* Consistorii Decreta olim Sedis Apostolicæ Protonotarii adnotabant, nunc ejus Secretarius adnotat. *h. 1. c. 17. n. 1. §. 2.* Consistorii examen, cui Papa, Cardinales, & Episcopi adessent, accessit examini Auditorum, & trium Cardinalium in causis Sanctorum. *h. 1. c. 15. n. 16.*

Consistorium duplex olim coram Pontifice habebatur pro causis Canonizationum. Ad primum soli Cardinales conveiebant; & examinabatur causa a Cappellani Papæ discussa. Pontifex consilium Cardinalium requirebat, an esset

procedendum ad Canonizationem, & si hoc ipsum expedire videretur, desinitio inter Cardinales secreto custodiebatur. *h. 1. c. 21. n. 1.* Legebatur præterea testium depositiones. *n. 2.* Ad alterum Consistorium Archiepiscopi etiam, Episcopi, & Præsules apud Sedem Apostolicam degentes accedebant. *n. 1. 3. §. 9.* In hoc Pontifex sermonem habebat, ut omnibus causæ status, & merita innotescerent. *n. 3. §. 9.* Episcopi suffragium ferebant. *n. 4.* Subsecutus temporibus septem, aut octo Præsules eligi consueverunt, ut in Consistorio causam perorando expoherent. *n. 5.* His substitutus fuit Advocatus Consistorialis, qui de totius causæ serie orationem haberet. *n. 6.*

Consistorium tertium aliis duobus olim additum fuit, cui Rotæ Auditores, præsertim causæ Commissarii aderant. *h. 1. c. 21. n. 6. §. 9.* In hoc Consistorio Advocatus Consistorialis summam referre debebat, quæ fassus in secundo Consistorio exposuerat, & quare. *ibid. §. n. 8. §. 9.* Pontifex de iustis, & meritis causæ loquebatur, & Cardinalium, & Episcoporum suffragia exquirebat. *n. 8.*

Consistorii iudicium debet sacrorum rituum Congregationis iudicio accedere, ut alicujus Beati Canonizatio peragatur. *h. 1. c. 34. n. 1. §. 2.* Ideo si Pontifex solemnem Canonizationem peragere deliberaverit, advocantur Cardinales omnes in Urbe degentes, Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi etiam Titulares, & Orientales in Urbe commorantes, ut suffragium in Consistorio præstent. *ibid.*

Consistorium secretum nunc primo loco pro eadem Canonizatione peragenda cogitur, cui soli Cardinales interveniunt. *h. 1. c. 34. n. 3.* Hoc secretum Consistorium cum intimatur, unicuique Cardinali notum fit, quid in eo agendum sit, & ad unumquemque transmittitur vitæ, virtutum, & miraculorum, necnon adorum causæ compendium, a Secretario Congregationis rituum, vel a Fidei Promotore compositum, & formis impressum. *h. 1. c. 34. n. 4.*

In hoc *Consistorio* secreto Pontifex primo Cardinales alloquitur, quaerens consilium super Canonizatione faciendâ. *h. 1. c. 34. n. 3. §. 4.* Cardinalis Congregationis rituum Præfatus strictiorem causæ relationem, quæ olim longior esse consueverat, Cardinalibus assistantibus legit.

regit. *ibid.* Pontifex eisdem interrogat, an ipsis placeat, ut ad Canonizationem deveniatur, iique successive assurgentes aperto capite respondent, *placet*, vel *non. ibid.* Hic ordo in Consistorio secreto servatur sive de unius, sive de plurium Canonizatione agatur. *ibid.*

Consistorium publicum Consistorio secreto succedit pro Canonizatione peragenda, ad quod per intimationem vocantur Cardinales, Decani Episcoporum, & alique plures, quos acciri solemne est. *l. t. c. 34. n. 5.* Nemo ab hoc Consistorio excluditur. Advocatus Consistorialis longam in eo habet orationem super Canonizandi vitam. *n. 6.* Fidei Promotor nullam emittit protestationem. *ibid.* Praefatus Secretarius Brevium nomine Pontificis omnes hortatur, ut piis operibus Divinum implorent auxilium, & monet Pontificem velle in proximo Consistorio audire Cardinalium, & Episcoporum iure tam gravi sententiam. *n. 7.* Si plures simul Canonizandi sint, plura coguntur publica Consistoria. *n. 8.*

Consistorium publicum non semper cogitur pro Canonizatione facienda, sed pro aliis etiam rebus peragendis cogitur: at in unoquoque publico Consistorio Advocatus Consistorialis orationem habet de gestis alicujus servi Dei, cujus etiam Beatificationem, & Canonizationem petit, & Fidei Promotor protestationem emittit. *l. t. c. 35. n. 1. & 4.* Olim in publicis Consistoriis Advocatus fidei casus, & facinorosos proponebat; cui mori orationes de gestis, & Canonizatione Servorum Dei substituerunt. *ibid. & n. 2. 3. 5. & seqq.* Primum publicum Consistorium, in quo hujusmodi orationes habitz sunt, refertur. *n. 17.*

Consistorium semipublicum ultimo loco pro Canonizatione peragenda cogitur, & in hoc tam Cardinales, quam Episcopi facultatem habent ferendi suffragium, quod quidem Episcoporum suffragium non est superfluum. *l. t. c. 34. n. 9.* Antequam hoc Consistorium congregetur, preces indicuntur ad opem Divinam implorandam. *n. 10.*

Ad *Consistorium* semipublicum Cardinales omnes, Patriarchae, Archiepiscopi, & Episcopi Romae praesentes per intimationem vocantur, & certiores sunt, ferendam esse super Canonizatione sententiam. *l. t. c. 34. n. 10.* Vocantur alii plures, & Clemens XI. voluit, ut con-

tra morem adesset etiam Fidei Promotor. *ibid.* Ad Patriarchas, & reliquos transmittitur compendium gestorum. Servi Dei, quod antea ad Cardinales transmissum fuit. *ibid.*

Consistorium semipublicum a Pontificis allocutione initium habet, qui Cardinalium, & Episcoporum sententias super Canonizatione requirit, & ipsi in uno, eodemque Consistorio suffragium ferre debent. *l. t. c. 34. n. 11.* Cardinales primum, deinde Episcopi suffragantur. Absentes impediti suffragium suum ad Secretarium Congregationis mittunt. *n. 12.* Pontifex aliorum orationibus sese commendat, diemque peragenda Canonizationis statuit: tum aliam, nonnulla a Fidei Procuratore, & a Protonotariis antiquiore peraguntur. *ibid.*

In *Consistorio* hoc semipublico Abbates, & Protonotarii suffragium aliquando tulerunt, id vero obsoletum est; & Abbates tempore fortassis Gregorii XIII. ad hoc Consistorium vocari desierunt. *l. t. c. 34. n. 13.* In Consistorio tamen semipublico pro Canonizatione S. Iudaci congregato, neque Auditores Rotae, neque Protonotarii, neque Abbates tulerunt sententiam. *n. 12.*

In his *Consistoriis* semipublicis Cardinales, Patriarchae, & ceteri distincto ordine, & diversis caeremoniis suffragium ferunt, Episcopi vero praecedunt Protonotarios. *l. t. c. 34. n. 14. & 15.* Tot habentur semipublica Consistoria, quot sunt Canonizandi, & quare. *n. 16.* In ultimo Consistorio manifestari consuevit dies Canonizationis faciendae a summo Pontifice statuta. *c. 36. n. 1.*

Constitutio.

Constitutionibus novis Romani Pontificis non obstringuntur subditi quatuor Patriarchalium Ecclesiarum Orientalium, nisi in tribus casibus, qui recensentur. *l. t. c. 38. n. 15.*

Constitutio Sixti V. de institutione Congregationum Cardinalium attingitur. *l. t. c. 16. n. 1. & 2.*

Constitutiones Urbani VIII. super cultu Servorum Dei, & super praedjudicialibus Ecclesiae referuntur. *l. 2. c. 22. n. 7.*

Consultores Congregationis rituum.

Consultores Congregationis sacrorum rituum ex cetero Praesidium Romanae Curiae, ex clero seculari, & Regulari a summo Pontifice eliguntur. *l. t. c. 16. n. 13.* Nonnulli vero sunt, qui aliquod adfci-

scium

scium Consultores nati dicuntur. *ibid.* Consultores aliqui semper ex Familiis Prædicatorum, Minorum Observantium, & Jesuitarum assumi consueverunt. *n. 4.* Benedictus XIII. voluit, unum insuper ex Familia Minorum Conventualium, alterum ex Congregatione Barnabitarum, alium ex ordine Servorum B. M. Virginis assumi. *ibid.* Clemens XII. venit, ne Consultores Regularia, quibusdam ob aliquam dignitatem exceptis, interfessent Congregationibus, dum agitur de Servis Dei ejusdem regularis inilituti. *ibid.*

Consultores Congregationis rituum secretum sub excommunicationis pœna servare debent, interposito etiam iurejurando. *l. 1. c. 16. n. 15. & 16.* Alia plura ex officio peragere debent. *ibid.* Possunt in verbali insinuatione Procuratoribus, & Advocatis difficultates proponere, quin secretum violent. *n. 19.*

Consultores, quidquid olim fuerit, nunc Postulatores in causis Beatificationis, & Canonizationis agere nequeunt, sub aliqua pœna. *l. 1. c. 9. n. 24.* Neque alterius opera uti possint in studio causarum Beatificationis, & Canonizationis, nisi Pontifex permittat. *c. 6. n. 8.*

Consultores in Congregationibus absentes absentiae exultationem ad Congregationis Præfectum, vel Pro-præfectum transmittere debent. *l. c. c. 6. n. 23.* Suum autem suffragium scriptum ad Fidei Promotorem, vel ad Secretarium, vel ad aliquem ex Cardinalibus Congregationis in eadem Congregatione legendum. *n. 21.*

Consultores suffragium ferunt in sacra Congregatione, sed diversimode. *l. 1. c. 16. n. 5. & 7. & 22. V. Suffragium.* Aliqua inter eos fuit discrepantia super necessitate miraculorum in causis Martyrum. *c. 30. n. 3.*

Consultoribus Congregationis rituum propinæ olim pro Canonizatione solvebantur, non autem nunc. *l. 1. c. 46. §. 4. n. 27. & 27.* Occasione Canonizationis Imago Canonizandi depicta eis datur. *n. 28.*

Consultores quidam vocati fuerunt ad Congregationes sub Clemente VIII. habitas circa cultum Servorum Dei nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum, iidemque sententias super hac re tulerunt. *l. 2. c. 10. n. 4.*

Contagium.

Consagium a contactu rerum peste infe-

starum provenit. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 5.*

Contemplatio. Contemplativus.

Contemplatio duplex est, acquisita, & infusa, quæ in pluribus conveniunt, & differunt. *l. 3. c. 26. n. 7.* Ad infusam, nonnulla concurrunt Spiritus Sancti dona, eademque perfectis, & non perfectis aliquando conceditur. *ibid.* In acquisita raro, in infusa sæpe ecclasiis, & raptus contingit. *ibid. & c. 49. n. 15. & 16.* Acquisita potest ecclasiis naturalem parere. *ibid.*

Contemplationi difficillime sine mortificatione via aperitur. *l. 3. c. 28. n. 9.*

Contemplativi perfecti perfectam cum Deo unionem acquirunt. *l. 3. c. 26. n. 6. V. Oratio mentalis. Unio.* Non soli contemplativi canonizantur. *n. 8.*

Continentia.

Continentia est pars potentialis temperantiæ, & aliquid habet de virtute, in aliquo a virtute deficit. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 43.* Versatur circa concupiscentias delectationum tactus, hisque resistit, non moderatur. *ibid.*

Conversio.

Conversio hominis gravissime tentati, vel peccatoris aliquando miraculo adscribitur. *l. 4. p. 1. c. 28. tot. V. Miraculum.* Admirabiles fuerunt conversiones Sanctorum Matthæi, Pauli, & Latronis. *n. 9. & 10.*

Conversio unius rei in aliam accidentalis, vel substantialis est, cujus miraculosa extant exempla. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 7. & 8.* Accidentalis fit inducendo novam formam accidentalem, remanente eadem materia, & forma substantiali. Substantialis vero, inducenda nova forma substantiali, veteri exclusa. *n. 9.* quomodo in Eucharistia fiat conversio. *ibid.*

Cor.

Cor aut sit sensibile virtutum omnium, & interiorum affectionum principium, controvertitur. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 25.*

Cor Jesu Christi colendum esse, ostenderunt Postulatores Officii, & Missæ in ejus honorem, quod tamen Officium a sacrorum rituum Congregatione non obtinuerunt. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 19. ad 25.*

Cor alicujus Servi Dei a corpore separatum, & in loco secreto asseveratum, nec venerationi expositum, non adversatur non cultui. *l. 2. c. 13. n. 6.* Hoc modo conservata fuerunt corda SS. Francisci Salesii, Vincentii de Paulis, & aliorum. *ibid. & n. 8.*

Corona

Corona.

Corona Christi spinæ dñæ in castro Tarregæ diocesis Celsionensis asservantur. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 12.* Ramus quinque spinarum ejusdem coronæ in civitate Monachiensis Bavariæ colitur. *n. 15.*

Corona Christi Parisiis coli cepit, ædificato a S. Ludovico Rege sacello, idemque cultus ad Ecclesiam Lugdunensem, & ad civitatem Monachiensem extensus fuit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 13. & 15.* Spinæ tamen hujus sacræ coronæ in locorum Patronatus eligi nequeunt. *n. 16.*

Corona in oppido Modoetiæ asservata Ferrea dicitur, quod in ea unus ex clavibus Christi a S. Helena insertus fuerit. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 1.* & 3. Hanc coronam S. Gregorius M. Reginz Theodolindæ dono dedisse dicitur. *n. 4.* Hac corona Bononiam a Modoetiensibus allata, Carolus V. in eadem civitate coronatus fuit, & alii Imperatores eadem, aliisque coronis in diversis locis coronari consueverant. *n. 7.* Corona hæc Ferrea in cruce aurea collocata inter alias instrumentorum Passiois Christi Reliquias Modoetiæ colitur, permittente sacrorum rituum Congregatione, apud quam, uti & Modoetiæ, plura de ejus cultu, & identitate acta sunt. *n. 22. ad 7.*

Corpus.

Corpora Servorum Dei in sepulchro sepurato, vel in communi in capsa separata sepeliri possunt, quin Urbani VIII. Decreta, aut Jus commune violentur. *l. 2. c. 12. n. 13.* Idque expediret, ne de horum corporum ideotitate dubium iurgeret. *ibid.* Corpora eadem, quæ aliquando in sepulchro super terram eminenti condita erant, sub humo sepulta, fuerunt ob comprobandam Urbani VIII. Decretis obedientiam. *n. 14.* aliquando ex sacræ rituum Congregationis permissione in loco elevato sepulta remanserunt intra, vel extra Ecclesiam, dummodo nullam esset publici cultus signum, ideoque non cultus quoad hæc fuit comprobatus. *ibid.* Comprobantur hæc exemplis corporum B. Hyacinthæ de Marefcottis, Servi Dei Joannis de Britto, & aliorum. *ibid.* Similia referuntur de corporibus BB. Liberii, seu Oliverii, Antonii Fatati, Gabriels Ferretti, Ludovici Morbioli, Helenæ ab Oleo, & Luciz Bononienfis, quæ in quibusdam locis coluntur. *l. 2. c. 18. a n. 22. ad 5. & a n. 9. ad 15.*

Corpus S. Margaritæ de Cortona, quod

incorruptum esse antea probatuus fuerat, a Cardinali ejus causæ Relatore cum Secretario Congregationis rituum denuo visitatum fuit. *l. 2. c. 53. n. 19.* Corpus B. Archangeli Canucti in Ecclesia S. Ambrosii Eugubii incorruptum conservari dicitur. *c. 18. n. 18.*

Corpora Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum sæpe auctoritate Episcopi elevata, & translata fuerunt: in his translationibus nonnulla servanda sunt. *l. 4. p. 2. c. 12. & 23. 101.* Corpora SS. Leonis Papæ I., Cæcilie, aliorumque solemniter translata referuntur. *c. 23. n. 1. & a n. 6. ad 15. & c. 20. n. 3. V. Elevatio. Translatio.*

Corpora eadem sunt colenda, atque, si intacta sint, novis vestibus induenda. *l. 4. p. 2. c. 16. V. Reliquie.*

Corredor.

Corredoris scripturarum Beatificationis, & Canonizationis merces taxata est. *l. 1. c. 46. §. 2. n. 15.*

Crisis.

Crisis est subita, ac repentina morbi mutatio. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 27.* Datur crisis bona, mala, imperfecta, & perfecta. Perfecta dicitur, quæ cum omni morborum allevatione fit. *n. 8.* Criticum aliquod accidens se offert, quando crisis futura est. *ibid.*

Crisis subita, & naturalis etiam in morbis diuturnis contingere potest. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 37. Miraculum.*

Crux.

Crucis signum testis apponere debet suo examini in causis Sanctorum, si scribere nesciat. *l. 2. c. 49. n. 18.*

Crux præfulgens mortem S. Petri Cælestini gloriosam reddidit. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 32.*

Cruciata sub Sixto IV. contra Turcas publicata fuit. *l. 2. c. 24. §. 59. n. 229.*

Cubiculum.

Cubicula, seu cellæ Sanctorum in facella, & Ecclesiis aliquando conversa fuerunt ante eorum Beatificationem, & Canonizationem. *l. 2. c. 9. n. 3. & 5.* Id post Urbani VIII. Decreta non licet amplius, quia publicum cultum importat. *ibid.*

Cultus in genere.

Cultus alius Latriæ, alius Dulix, alius Hyperdulix, alius Civilis. *l. 1. c. 1. n. 14.* Latria Deo, Dulia Sanctis, Hyperdulia Christo, & B. Virgini, civilis hominibus venit. *ibid.* Latriæ cultus Imaginibus Sanctorum non tribuitur. *c. 44. n. 20.*

n. 20. Non potest autem negari Holiæ. consecratæ. *ibid.*

Cultus ab Episcopo in sua diocesi decretus Canonizatio particularis, seu potius Beatificatio erat. l. 1. c. 6. n. 9. Accedente totius Ecclesiæ, ac Summi Pontificis consensu, fiebat Canonizatio. *ibid.*

Cultus immemorabilis.

Cultus ab immemorabili, aut ex alio titulo alicui Dei Servo exhibitus ut retineatur, neque signatura commissionis, neque processu, neque sententia opus est, nisi aliquid obset, aut ad Beatificationem, vel ad Canonizationem procedendum sit. l. 2. c. 17. n. 7. *Cultus* non est amovendus, pendente iudicio super tempore immemorabili. c. 22. n. 1.

Cultus per centum annos non interruptus ante Urbani VIII. Decreta præstius requiritur pro declaratione casus excepti ratione cultus immemorabilis. l. 2. c. 22. n. 2. Idem cultus per authentica documenta probandus est; Testes autem adminiculo esse possunt. c. 23. n. 1. & 7. V. *Cultus exceptus*. Plures Beati, & Servi Dei cultum immemorabilem possident. c. 18. a n. 2. ad 22. & c. 24. tot.

Cultus permissus, & præceptus.

Cultus alius dicitur permissus permissione approbante, qualis in Beatificatione formali, vel æquipollenti habetur; alius permissus permissione suspendente, quæ neutram Beatificationem constituit. l. 1. c. 40. n. 1. Explicantur hæc exemplis cultus Luciferi Calaritani, & Raymundi Lulli. n. 2. & 3.

Cultus permissio pro aliquo determinato loco infertur ex imaginibus in loco sacro auctoritate potissimum Pontificis collocatis cum titulo, & ornamentis Sanctorum. l. 1. c. 41. §. 10. n. 31. & 32.

Cultum dumtaxat permitti in Beatificatione, multi sentiunt. l. 1. c. 93. n. 5. & 6. Idque regulariter verum esse exemplis constat. n. 8. Ex aliis exemplis eruitur, cultum in Beatificatione fuisse præceptum, coarctatum tamen, & per actum directum ad sententiam definitivam. *ibid.*

Cultus in Beatificatione ad aliquam Provinciam, vel Familiam coarctatus conceditur. l. 1. c. 6. n. 9. & c. 39. n. 9. Aliquando universæ Ecclesiæ concessus fuit. l. 1. c. 39. n. 9. Non tamen per modum præcepti, & actus extremi, sed definitivi, sed per modum simplicis facultatis. n. 13.

Cultus in Canonizatione præcipitur. In nonnullis tamen antiquis Canonizationum Bullis habetur per verba horatiiva, in aliis per verba præceptiva. l. 1. c. 39. n. 10.

Cultum in Canonizatione præceptum ad universam extendi Ecclesiam, præcipue demonstrat sollemnis sententia Summi Pontificis: quamquam nonnulla Canonizationum diplomata particularibus personis inscripta fuerint. l. 1. c. 39. n. 11. Hoc præceptum præstandi cultum Canonizatione utramque Ecclesiam Occidentalem, & Orientalem sub æquali gravitate comprehendit, non autem quoad Missam, & Officium. c. 38. n. 8. 14. & 15. V. *Præceptum*.

Cultus in Brevibus Beatificationum concessus, in bullis Canonizationum præceptus intelligitur juxta Ecclesiæ institutionem ad colendos Beatos, & Sanctos. l. 2. c. 7. n. 8.

Cultus privatus, publicus, & sollemnis.

Cultus privatus dicitur, qui a privata persona, locoque, & modo privato exhibetur. l. 2. c. 7. n. 9.

Cultus privatus Servis Dei viventibus præstari potest, multo magis defunctis, qui in cælis pro nobis intercessores regnare piè creduntur. l. 2. c. 7. a n. 4. ad ult. & c. 9. n. 1. Similis cultus exhiberi defuncto potest, de cuius æterna salute opinio adit valde probabilis. lib. 3. cap. 25. num. 18.

Cultum dumtaxat privatum Importat populorum concursus in funere Servorum Dei; item cadaveris delatio a Magnatibus, osculatio manuum, & pedum, directio vestium, præclara gesta picturis representata, si tamen hæc sincera devotione sine humana industria fiant. l. 2. c. 12. n. 9. Similem cultum important pretiosæ vestes, quibus Servorum Dei cadavera induuntur, & funebres orationes eorum laudibus. n. 10. Item eorumdem separatim, ac pretiosum sepulchrum diversis locis, & modis locatum sine publici cultus signis. n. 12. & seqq. Privatum cultum important flores privata, non publica auctoritate oblatis. n. 15.

Cultus privatus, & publicus quosdam habent adus communes per agentis forum animum distinguendos. lib. 2. cap. 7. num. 9.

Cultus dupliciter publicus dicitur. Primo cum palam, & coram aliis: secundum cum publica auctoritate exhibetur. l. 2. c. 7. n. 5. Publicus enim dicitur cultus ratione

gione loci, ubi exhibentur, ratione personæ, quæ illum exhibet, si nempe sit Ecclesiæ Minister, & ratione qualitatis, si nempe cultus sit ab Ecclesia institutus. *n. 6.*

Cultus publicus nulli exhiberi potest ante Ecclesiæ & Sedis Apostolicæ iudicium. *l. 1. c. 1. n. 16. & l. 2. c. 1. n. 8. & 9. Insigne exemplum.* *l. 1. c. 2. n. 13. & 14.*

Cultus publico vetitum est colere Servos Dei nondum Beatificatos, neque Canonizatos. *l. 2. c. 7. n. 3.* Possunt tamen iidem in loco publico coli cultu, qui non sit ab Ecclesia institutus ad colendos Beatificatos, & Canonizatos, neque ejus nomine exhibeatur. *n. 5. & seqq.*

Cultus publicum poterat olim sacrum Congregatio Servis Dei indulgere, inconlulta Sede Apostolica, V. Congregatio. Sedes vero Apostolica cultum publicum non iis indulget, nisi longe post eorum obitum, & post approbatas virtutes, aut probatum cultum immemorabilem. *l. 3. c. 3. n. 8.* Aliquando tamen cultus publicus in alienius Servi Dei honorem conceditur, prævia solida virtutum, & miraculorum, aut Martyrii, & signorum fama, quin ullum præcelsit iudicium examen dependenter a processibus. *l. 1. c. 32. n. 9.* Nonnumquam post discussas, approbatasque virtutes una cum miraculis, aut post approbatum Martyrium, huiusque causam eum signis, & miraculis. *ibid.*

Cultus publicum præferunt imagines Servorum Dei quomodocumque in Ecclesiis, & altaribus tam publicis, quam privatis, aut inter imagines aliorum Sanctorum expolitæ, aut cum laureolis, vel radiis, seu splendoribus depictæ. *l. 2. c. 9. n. 4. & c. 11. n. 2. 5. & c. 14. n. 1. 3. & seqq.* Aut si eorum genibus sit aliquis provolutus. *c. 14. n. 2.* Aut si idem Dei Servus in altari representetur, cultum genibus flexis Christo, B. Virgini, aut alicui Sancto præstans. *ibid.* non autem, si ita in altari depictus esset ob aliam causam a cultu disparatam. *ibid.* Neque publicum cultum important Imagines Servorum Dei sine laureolis depictæ, licet pretiosa eorum mors, aut insigne factum representetur. *n. 1.* Quare ab Urbani VIII. Decretis solum vetitæ sunt Servorum Dei imagines, quæ publicum cultum important. *c. 11. n. 5. & 12.*

Cultus publicum important libri continentes Martyrium, virtutes, revelationes, & miracula Servorum Dei non

Tom. VIII.

dum Beatificationum, neque Canonizationum, ideoque juxta Urbani VIII. Decreta iniprini nequeunt sine Ordinariorum approbatione, & quomodo. *l. 2. c. 11. n. 6. & 13. V. Liber.*

Cultus publicum important lampades, & lumina ad Servorum Dei sepulchra accensa, & votivæ tabellæ oblatæ, nisi hæc seorsum ab Ecclesia custodiantur. *l. 2. c. 9. n. 4. et c. 11. n. 10. 11. et 14.*

Cultus publicum denotant erectio altarium in alicujus honorem, ejusdem in Divinis Officiis commemoratio, Officium sive proprium, sive de communi, invocatio in litaniiis, & cellarum Servorum Dei in Oratoria, vel Ecclesiis conversio. *l. 2. c. 14. n. 6.* Item omisso consuetorum suffragiorum die obitus, vel anniversaria eorumdem Dei Servorum, & Missæ de SS. Trinitate, vel de æterna sapientia, aut de omnibus Sanctis celebratio. *ibid. et c. 3. n. 4. et c. 20. n. 16. et 17.*

Cultus publicum importat corporum, aut reliquiarum Servorum Dei ad publicam venerationem expositio, etiam in altari domus privatæ. *l. 2. c. 13. n. 10. et 11.*

Cultus publicum non important jejunia in vigilia diei anniversariæ Servorum Dei, neque abstinencia ab operibus servilibus eadem die, nisi hæc indita a superiore Ecclesiastico, aut ex aliorum impulsu, aut auctoritate publica fuerint. *l. 2. c. 13. n. 3.* Neque Panegyrica oratio, quamvis tutius est ab hac abstinere. *n. 4.* Neque Festa civilia in honorem Dei Servorum celebrata. *n. 5.* Neque eorum Reliquiæ, ut etiam cor, in loco separato, ac secreto asservatæ. *n. 6.* aut ad infirmos delatæ, aut ad collum suspensæ. *num. 11.* Neque hoc, quod die obitus Servorum Dei horum consanguinei lutosas vestes non assument. *c. 12. n. 1.*

Cultus publicum non inducunt elogia Beati, vel Sancti in libris de gestis Servorum Dei, si ea supra mores, & opinionem, non supra personam cadant. *l. 2. c. 12. n. 2. ad 4.* Neque titulus Martyris, dummodo in ejusmodi libris statutæ adint protestationes, & moderationes. *n. 5.*

Cultus publicus in Ecclesia non competit omnibus in cælum receptis, sed iis tantum Beatis, qui virtutibus heroicis, & miraculis floruerunt. *l. 2. c. 9. n. 11.*

De cultu publici actibus, qui Servis Dei

Lei nondum Beatificatis, neque Canonizatis exhiberi possent, actum fuit sub Clemente VIII; sed quæstio resoluta non fuit. *l. 2. c. 10. n. 2. 3. & 4.* Eadem sub Paulo V. resumpta fuisse dicitur, sed Decreta, quæ hic Pontifex fortasse edidit, executionem non obtinuerunt. *n. 5. 6. & 7.* Recensentur iidem publici cultus actus. *n. 3. 4. & 6.* Tandem Urbanus VIII. publicum cultum iis exhiberi vetuit, qui a Sede Apostolica neque Beatificati, neque Canonizati essent, iis exceptis, qui vel ab immemorabili, vel ex Apostolicis, aut Congregationis rituum indultis, vel per Patrum, virorumque scripta jam colebantur. *l. 1. c. 31. n. 1. & l. 2. c. 11. tot.*

Cultum publicum nunc nulli exhibere licet ante Sedis Apostolicæ iudicium. *l. 2. c. 1. n. 8 & 9.* Eadem tamen Apostolica Sedes quosdam publici cultus actus erga non Beatificatos, neque Canonizatos toleravit; sed iussit de causis. *c. 9. n. 6.* Circa huiusmodi cultum vero antiquas leges instauravit, novasque condidit. *n. 7. & c. 10. n. 1. V. Sedes Apostolica.* Rotæ quoque Auditores olim sensisse videntur, nonnullos publici cultus actus posse non Beatificato, neque Canonizato exhiberi sine Apostolica auctoritate. *c. 9. n. 3.* Afferuntur exempla eorum relationibus. *ibid.*

Cultum publicum exhibens iis, qui a Sede Apostolica neque Beatificati, neque Canonizati sunt, reus est superstitionis, & ab Inquisitoribus contra hæreticos interrogari posset, quid sentiat de Romani Pontificis auctoritate. *l. 2. c. 16. n. 1.* Nonnullas poenas incurrit. *n. 2. V. Poena.*

Cultus publicus erga prædictos introductus, sed ante sententiæ de non cultu confirmationem sublatus, non impedit approbationem non cultus, neque causæ progressum ad ulteriora. *l. 2. c. 16. n. 4.* In cultu publico erga Beatificatos moralis tantum certitudo sanctitatis continetur. *l. 1. c. 42. n. 16.* Cultum Pontificibus recens defunctis vetuit S. Gregorius. *c. 5. n. 3.*

Cultus sollemnis est, qui ut ab Ecclesia institutus impenditur sub determinatis caeremoniis ab eadem approbatis in Dei, Sanctorumque obsequium. *l. 2. c. 7. n. 9.* Cultus erga SS. Trinitatem, Christum, ejusque Passionis Instrumenta,

& Reliquias.

V. Trinitas. Christus. Clavus. Corona. Feltum. Lanca. Officium. Plaga. Pre-

sepe. Scala Sancta. Sindon. Sudarium. Titulus.

Cultus erga B. M. Virginem ejusque Reliquias, & erga Angelos.

V. Maria Virgo. Angeli. Littera. Cultus indebitus.

Cultus Confessorum, & Martyrum.

Cultus tam Confessoribus, quam Martyribus prohibitus est, nisi Ecclesiasticum præcesserit de eorum sanctitate iudicium. *l. 1. c. 6. n. 2. & seqq.*

Cultus Confessorum ab sæculo IV. coeperit, incertum est. *l. 1. c. 5. n. 3. ad ult.* Primus inter Confessores S. Martinus cultum obtinuit. *n. 5.*

Cultus religioso Christiani olim Martyrum memorias recolabant. *l. 1. c. 2. n. 11. & 12.* Martyribus vindictis, eorumque Reliquiis cultus religiosus primis temporibus præstitus fuit. *c. 2. n. 9. & seqq.* Hic cultus altaris potissimum, aut

Oratorii erectione explebatur. *c. 3. n. 7.* Cultus religiosus privato alicujus iudicio Martyribus exhiberi non poterat. *l. 1. c. 2. n. 12. & 14.* Ideo Cæcilianus Lucillam reprehendit, quæ privato iudicio ossa cuiusdam tamquam Martyris colebat. *n. 13. & 14.*

Cultum Martyribus decernebat Episcopus, in cujus diocesi Martyr passus fuisset. *l. 1. c. 3. n. 7.* In Africana Ecclesia id ad Primate pertinebat. *ibid.* Neque is cultus decernebatur, nisi examinatis Martyrum Actis. *n. 6. & 7.*

Cultus Martyrum ab una ad alias dioceses, consentientibus earum Episcopis, extendebatur per litteras encyclicas. *l. 1. c. 4. n. 1.* Et ex monumentis exteris constat, cultum Martyrum, qui Romæ patiebantur, extra Urbem fuisse propagatum. *n. 9.*

Columur tamquam Martyres nonnulli, qui Christum negaverant, sed resipiscientes pro eodem occubuerunt. *l. 2. c. 33. n. 6.*

Cultus Beatorum.

Cultus Beatorum, ut sit legitimus, debet esse concessionis conformis. *l. 1. c. 37. n. 12.* Neque illi permisum est in cultu Beatorum excedere limites verbales Brevium Beatificationis. *n. 13. V. Religiosi.*

Cultus varias species Summi Pontifices erga Beatos concesserunt pro aliquibus determinatis locis. *l. 1. c. 37. n. 11.* ubi plura referuntur exempla. Cultus Officii, & Missæ in loco determinato ut plurimum pro Beatis conceditur. *c. 25. n. 5.*

n. 5. *¶* c. 42. n. 8. Beati in patronos eligi nequeunt. c. 37. n. 13. Alia multa sub Alexandro VII. statuta, & a sacra Rituum Congregatione declarata sunt quoad Beatorum cultum, nempe quoad eorum Imagines in locis sacris reponendas, quoad altarium erectionem in eorum honorem, quoad eorum Missam, Officium, commemorationem, invocationem, Reliquias, & similia. *ibid.* Beati cultum vel ab immemorabili, sciente, & patiente Sede Apostolica, aut Ordinario, vel ex Pontificis, aut Congregationis Rituum indultis possidentibus, illi adus cultus exhiberi possunt, qui vel ab immemorabili præstari consueverunt, vel in indultis designati sunt. n. 8.

Cultum Summi Pontificis per se, vel per suos Delegatos nunquam Beatis concesterunt, nisi causa cognita, præmissisque exquisitis diligentibus. l. 1. c. 20. a. n. 16. ad 19.

Cultus, qui Beatis nondum Canonizatis exhibetur, oritur ex pia opinione, & Fide humana cum morali certitudine de eorum æterna felicitate. l. 1. c. 42. n. 1.

Cultus aliquis Servis Dei nondum Beatificatis, neque Canonizatis exhiberi potest. In hoc aliquis olim fuit excessus, cui Sedes Apostolica occurrere studuit. l. 2. c. 9. et 10. tot. V. *Cultus privatus*.

Cultus Sanctorum.

Cultus Sanctorum entium falsorum Numinum substitutus est. l. 1. c. 1. n. 18. Eundem Sacre Scripturæ testantur. n. 16. Colendi vero sunt Sancti, tamquam amici, & Servi Dei. n. 13.

Cultus Sanctorum initium habuit ab Episcopis locorum, in quibus Sancti obierunt. l. 1. c. 6. n. 9. Primis etiam Ecclesiæ seculis a Romanis Pontificibus fuit decretus. V. *Romanus Pontifex*.

Cultus Sanctorum est quædam nostræ Fidei professio, ideoque non potest esse erroneus. l. 1. c. 47. n. 11. Augetur in Canonizationibus. c. 13. n. 10. Neque per recentiorum Sanctorum Canonizationes, quidquid alii dixerint, antiquorum cultus minuitur. n. 15. Eundem cultum cum Canonizatione connecti, Hæretici fatentur. c. 12. n. 1. Cultus Sanctis Canonizatis exhibitus oritur ex insalubili de eorum sanctitate notione, orta ex Ecclesiæ definitione, de qua dubitare nemini licet. c. 42. n. 1. est præceptivus, & universalis. c. 25. n. 5. *¶* c. 39. n. 10.

Cultus Sanctorum Canonizatorum, consistit in septem actibus, seu honoribus, qui iisdem deferuntur. Ipsi nempe Catalogo Sanctorum adscribuntur: in vocantur in publicis Ecclesiæ præcibus Tempia, & altaria in eorum honorem eriguntur: Officium, & Missa celebratur: Festum peragitur: Imagines eorum cum radils, & diademate pinguntur: Reliquiæ publice honorantur. l. 2. c. 38. tot. De Officio, & Missa. V. *Officium*. Qui negaret, Doliæ cultum Canonizatis exhibendum esse, non esset hæreticus, sed aliis censuris notandus esset. c. 45. n. 28.

Coluntur nonnulli Sancti alio ab oblitæ, quæ disciplina, solum seculo v. admissa fuit. l. 2. c. 13. n. 1.

Cultus erga Sanctos electos in Patronos. V. Patronus.

Cultus Sanctorum Baptizatorum, quorum corpora & cimiteriis eruantur.

Cultu aliquo hi Sancti coli possunt, non tamen per Missam, & Officium, idque pluribus de causis. l. 4. p. 2. c. 28. a. n. 17. ad 27. Ex peculiariibus tamen circumstantiis Officium, & Missa in eorum honorem aliquando concessa fuerunt. n. 28. Si vero conllet, eadem ab immemorabili in alicujus ex his Sanctis honorem celebrari, retineri possunt. n. 29.

Corpora, sen Reliquiæ horum Sanctorum in Processionibus deferri possunt. l. 4. p. 2. c. 28. a. n. 30. ad ult.

Cultus Sanctorum Veteris Testamenti.

Cultum horum Sanctorum quoad Festa, Officia, Missas, & similia Summus Pontifex cultui Sanctorum novi Testamenti æquare de potestate absoluta, non de ordinaria posset. l. 4. p. 2. c. 29. n. 2. *¶* 3. Maxima in hoc inter utroque Sanctos differentia semper intercessit, cum modus ad insinuandam veritatem, Christum Cælorum portas aperuisse, aptior visus sit colere Sanctos novi præ Sanctis veteris Testamenti. *ibid.* *¶* n. 4.

Coluntur Officio, & Missa in tota Ecclesia Occidentali soli Martyres Machabæi ex Sanctis veteris Testamenti. l. 4. p. 2. c. 29. a. n. 5. ad 8. In quibusdam locis particularibus, & Ordinibus Occidentis erecta sunt Tempia, & altaria, celebratur ex indultis specialibus Missa, & Officium in honorem quorundam Sanctorum veteris Testamenti, qui recensentur. n. 11. 12. *¶* 13. Nonnulli quoque ex his Sanctis in Martyrologio Romano memorantur, & in Litanis invocantur,

cantur, quamquam ad Limbum descendunt. *l. 20. n. 11. 12. & 13.*

Coluntur in Ecclesia Orientali plures ex veteri Testamento, quorum Festa in Græcorum Mencligiis, & Synaxariis, & in aliis monumentis annunciantur. *l. 4. p. 2. c. 29. n. 9. & 10.*

Cultus Eliæ, & Henoch adhuc viventium quomodo intelligendus. *l. 1. c. 14. n. 13.*

Cultus peculiaris erga nonnullos Pueros in odium Christi occisos, & erga alios Beatos, Sanctos, & Servos Dei.

Coluntur Pueri Innocentes ab Herode interfecti, & alii Pueri a Judæis, vel ab aliis Tyrannis occisi. *l. 1. c. 14. n. 3. & seqq. & l. 3. c. 15. n. 2. & seqq.*

Cultus Caroli M. a Pseudopontifice concessus perseverat in quibusdam Ecclesiis, scientibus, & patientibus legitimis Pontificibus. *l. 1. c. 9. n. 4.*

Cultum seculo IV. obtinuit S. Ephrem Syrus. *l. 1. c. 5. n. 4.*

Cultus publicus SS. Bellino, Fidentio, & Maximo præstitus fuit ab Attilæ adventu in Italiam. *l. 1. c. 8. n. 9.*

Cultus religiosi initium erga S. Joannem Chrysostrum in ejusdem Reliquiarum translatione constituitur, cultum privatum ante habuit. *l. 1. c. 7. n. 6.*

Cultus S. Josephi apud antiquos modicus, subsequens temporibus valde amplificatus est. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 8. et seqq.*

Cultus SS. Pudens, Pudentianæ, & Praxedis ante seculo IV. anterior sit, incertum. *l. 1. c. 5. n. 8.*

Cultus Thomæ Lancastræ Comiti tamquam Martyri exhibitus fuit. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Cultus post discussa miracula delatus fuit Petro de Castro Novo Cisterciensi, & aliis, qui recensentur. *l. 1. c. 29. a n. 8. ad 16.*

Cultum antiquissimum in particularibus Ecclesiis obtinent S. Liberius, seu Oliverius unus ex Anconæ Patronis, & nonnulli alii, quin dedicati, aut a Sede Apostolica Canonizati fuerint, aut super eorum cultu commissio signata, aut ab Ordinariis sententia lata sit. *l. 2. c. 18. a n. 2. ad 22.* Alii plures sunt, quorum cultus vel ratione temporis immemorabilis, vel ex Pontificiis, aut sacrorum rituum Congregationis indultis ab eadem Congregatione declaratus, & a summis Pontificibus tamquam casus exceptus approbatus est, prævia signatura

commissionis, prævis processibus, & sententia. *c. 24. 101.*

Cultus B. Joannis Bini, & S. Rosæ Limanæ concessus universæ Ecclesiæ fuit, a tequam canonizarentur. *l. 1. c. 29. n. 9.* Peculiarem quendam cultum habent Alexander II., & nonnulli alii Pontifices, quorum Imagines in abside sacelli S. Nicolai prope Lateranum depictæ sunt. *c. 41. a n. 17. ad 32.*

Coluntur Officio, & Missa ex peculiis titulis B. Rita de Cassia, & alii plures, licet in eorum causis processus numquam super casu excepto confectus sit. *l. 4. p. 2. c. 5. a n. 2. ad ult. c. 6. n. 2. & c. 20. n. 14.*

De cultu S. Rochi, & aliorum, de quorum causis in Concilio Constantiensi actum fuit, nonnulla referuntur. *l. 1. c. 11. n. 11. et seqq.*

Cultum in quibusdam locis obtinent Cassianus, Vincentius Lirinensis, & Faustus Rejenis. *l. 1. c. 29. num. 5. et seqq. Plura vide, si liber in Ind. SS.*

Cultus indebitus, et sublati.

Cultus errore populi, & sine Episcoporum examine introductus, Decretis postea Ecclesiasticis remotus est. *l. 1. c. 6. n. 5. et 10. n. 3.* In id summi Pontifices, Præfules, & alique viri sanctitate insignes incubuerunt, etiam post reservatas Sedi Apostolicæ Beatificationis, & Canonizationis causas *ibid. et l. 2. c. 28. n. 1.*

Cultus cum Officio erga B. Virginem, sub titulo de Remedio rejeſtus est. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 30.* Et cultus ejusdem in Sacramento altaris. *n. 32.* Et sub vulgar titulo *del lume. n. 33.* Item prohibendum festum secundinarum ejusdem. *n. 34.* Et alia quædam fella, & processiones, quæ ineptis ritibus, & cæremoniis in Galliis celebrabantur. *ibid. et n. 35. et 36.*

Cultum cultum latroni diu exhibitum S. Martinus sustulit. *l. 1. c. 6. n. 1. et c. 42. n. 7.* Idipsum nonnulli alii contra quodam immerentes sedulo præstiterunt. *c. 6. n. 5. c. 42. n. 7. & l. 2. c. 8. a n. 1. ad 6.*

Cursor.

Cursor in causis Beatificationis, & Canonizationis a Judicibus Remissorialibus eligitur, cujus præcipuum munus est testes, & Fidei Promotorem pro die, & hora citare. *l. 2. c. 47. n. 10.*

Dæmon.

Dæmon corporibus nocere nequit, nisi Deus permittat. *l. 3. c. 30. n. 6.* Ex hac permissione morbos aliquando immitit. *ibid. & n. 8.* Multus Dei Ser-

vos vexavit, & ipsum Christum tentavit. *n.13.* Viros perfectos suis tentationibus vehementius angit. *n.11.*

Dæmon futura libera certo prædicere nequit. *h.3. c.46. n.3. 5. 6.* ex his, quæ certo oovit, potest multa conjecturaliter prædicere, & certo, quæ a causis necessariis pendet. *ibid.* Potest memoria retinere, quæ ab aliis accepit, vel coram se gestis sunt: scire præsentia obscura exterius, non autem spontaneas hominum cogitationes; & mira celeritate denuntiare ea, quæ in remotis regionibus aguntur. *ibid.* Ex bonorum Spirituum revelatione potest futura aliqua revelare, permittente Deo, & prædicere, quæ facturus est. *ibid.* Dæmonis oracula, vel falsa, vel ambigua fuerunt. *c.47.*

Dæmon in mentem humanam non potest oovas rerum species, vel scientiarum habitus infundere; potest vero intellectum reddere subliorem ad functiones ingenii. *h.3. c.47. n.9.* Aliqua scientia, ejus ope aliquando tempore brevissimo acquisita fuit. *ibid.* Potest facere, ut quis pluribus linguis loquatur, idque indicat, aliquem ab eo obsideri. *c.48. n.10.* Dæmonis operatio est hominis eversio. *c.43. n.9.* Quomodo ejus apparitiones, & visioes haot. *c.59. n.9. V. Apparitio. Visio.*

Dæmonis concubitus communiter admittuntur, sed dubium est, an, & quomodo generare possint. *h.4. p.1. c.3. n.3.* Striges ab eo ad conventicula deportari dicuntur. *ibid.* Virgas Magorum Pharaonis in serpentes convertit, probabiliter per semios habentia vim putrescendi, & cooersionem illam efficiendi. *n.4.*

Dæmon aliquid ultra naturæ sensibilis vires operatus est, dum serpens Hevam allocutus fuit. *h.4. p.1. c.3. n.11.* Non potest facere vera miracula. *V. Miraculum.*

Dæmones corpora non ingrediuntur, nisi facultate a Deo obteota. *h.4. p.1. c.29. n.2. V. Obsequio.* Quomodo expelluntur. *a. n.6. ad ult. V. Exorcismus.*

Decennium.

Decennium a die, qua processus Ordinarium in Aetis sacre Congregationis ritum exhibiti sunt, elabi debet io causis per viam non cultus procedentibus, antequam de signatura commissiois agatur, nisi Pontifex dispenset. *h.2. c.4. n.7. 6. c.36. n.2. 3. 4.* Decennii lex inducia est, ne testes paulo post obitum Ser-

vorum Dei examinati nimis animose deponant. *n.4.*

Decennium pro obtinenda signatura commissiois non est expectandum in causis per viam casus excepti procedentibus, & post Urbani VIII. Decreta introductis. *h.2. c.37. n.2.*

Decima.

Decima decimarum in lege veteri summo sacerdoti a Levitis debebantur. *h.1. c.46. n.2.*

Decretalis. Decretum.

Decretalis Alexandri III., quod noo liceat aliquem pro sancto venerari sine auctoritate Romanæ Ecclesiæ, diversimode a Theologis, & Canonistis explicata fuit. *h.1. c.10. n.3. 6. 8.* Per eam canonizandi jus Sedi Apostolicæ reservatum est. *c.11. n.9.*

Decretalis Fabiani Pontificis de Aetis Martyrum colligendis incerta est. *h.1. c.3. n.3.*

Decretum Gratiani antiquioribus canonum collectionibus in usu prævaluit. *h.4. p.2. c.17. n.10.* Ab Eugenio II. probabilius non fuit approbatum. *ib.* Mendiscatebat, idcirco auctoritate summorum Pontificum fuit emendatum, pro qua emendatione ab Universitate Lovaniensi, & Hispaniis monumenta advenrunt. *ibid.* Gregorius XIII. emendato litteras præxit, ne amplius immutaretur, noooulli tamen adhuc emendandum esse censuerunt. *ibid.*

Decretum Alexandri VII., quo probationes super fama sanctitatis io genere, vel super virtutibus, aut Martyrio, & miraculis in specie, adjuvari post earumdem promulgationem in causis Beatificationis prohibentur, quasdam admittit explicationes. *h.2. c.53. a. n.11. ad 19.* Huic decreto derogatum fuit in causa S. Fidelis a Sigmaringa. *n.20.*

Decreto generali BENEDICTI XIV. statutum est, ut io causis Beatificationis, & Canonizationis per viam casus excepti procedentibus, virtutes aut Martyrium per testes de auditu probari possint, sed pro Canonizatione obtinenda quatuor miracula per testes de visu probata afferantur. *h.1. c.32. n.5. 6. h.3. c.3. n.24. et seqq.* Testes quoque de auditu ad probandas virtutes, aut Martyrium admitti posse in causis per viam non cultus procedentibus idem Pontifex decrevit, si testes de visu sine Postulatorum culpa deficient, & ex aliis probationibus subsidiariis moralis virtutum, aut Mar-

Martyrii certitudo confurgat : at pro Beatificatione obtinenda quatuor miracula per testes de visu probata adducantur. *l. 3. c. 3. n. 24. et seqq.*

Decretum Clementis XII., quo statuitur, ut testes ex officio a Judicibus, five Ordinariis, five Delegatis in processibus super miraculis examinentur sub pœna nullitatis, referretur, & expenditur. *l. 2. c. 48. a n. 16. ad 26.*

Decretum Gelasii Papæ de non legendis in Romana Ecclesia Martyrum Actis, nisi a Catholico Autore sub proprio nomine scripta sint, neque contradictionem importat, neque omnimodam eorum Actorum lectionem prohibet. *l. 3. c. 9. n. 2.*

Decreto peculiari S. Gregorius Magnus constituit, ne feretrum, quo Romanorum Pontificum recens defunctorum corpora ad sepulcrum deferbantur, ullo tegmine velaretur. *l. 1. c. 5. n. 3.*

Decreta Pauli V. circa venerationem Servorum Dei nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum, nec promulgata fuerunt, neque effectum obtinuerunt. *l. 2. c. 10. n. 5. § 7.*

Decreta generalia Urbanus VIII. quoad cultum Servorum Dei iustis de causis promulgavit, & specifica forma confirmavit. *l. 2. c. 11. n. 1. et 4.* Horum Decretorum exemplaria ad Episcopos missa fuerunt. *n. 2.* Decreta hæc plura statuunt quoad Servorum Dei Imagines pingendas, & retinendas, quoad libros eorum gesta continentes, quoad votivas tabellas, & lumina ad eorum sepulcra apponenda, quæ explicantur *n. 15. ad 17.* Decretum prohibens imagines, & cultum Servorum Dei nondum a Sede Apostolica Beatificatorum, aut Canonizatorum statim in remotissimis etiam regionibus observatum fuit. *n. 2.*

Decretum Urbani VIII. circa modum admittendi elogia Beati, vel Sancti in libris de gestis Servorum Dei vim Decreti generalis habet, & omnes Ordinarios comprehendit. *l. 2. c. 12. n. 2.*

Decretis ejusdem Pontificis de non agitando dubio de virtutibus in causis Beatificationis, & Canonizationis, nisi post elapsos quinquaginta annos ab obitu Beatificandi, & Canonizandi, numquam intelligitur derogatum esse, nisi id in Pontificis scripto specialiter exprimitur. *l. 1. c. 22. n. 9.*

Decretum instar regulæ generalis ad

correctionem antiquioris ritus editum est, ne amplius in causis exceptis ratione cultus a Summis Pontificibus, vel a sacrorum rituum Congregatione concessi novus processum super casu excepto construeretur, sed sufficeret Brevium concessionum producere, ut idem casus exceptus declararetur. *l. 2. c. 17. n. 5.*

Decretum concessionis litterarum remissorialium, & compulsorialium expeditur a Secretario Congregationis rituum, memorando Judices, quibus litteræ inscribuntur, nec publicatur, nisi cum Fidei Promotore conferatur. *l. 2. c. 34. n. 5.*

Delegatio. Delegatus.

Delegatio coram Notario, & testibus intimari Delegatis debet. *l. 2. c. 46. n. 1.* Nova delegatio necessaria est pro Episcopo, cui litteræ remissoriales, & compulsoriales pro consuecendis Apostolicis processibus in causis Sanctorum non fuerint exhibitæ, cum ipse unus esset ex tribus Judicibus, quibus ex inscriptis fuerant. *n. 2.*

Delegatus per litterarum autographarum acceptionem statim legitimam acquirit jurisdictionem. *l. 2. c. 46. n. 1.* Hæc jurisdictionis non expirat per mortem Delegantis, si negotium ceptum sit. *n. 4.* Et Rotæ Auditores senserunt, Delegatos in causa Canonizationis valide construere processum, mortuo Pontifice delegante. *ibid.*

Delegati pro consuecendis Apostolicis processibus in causis Sanctorum possunt examinare testes, recipere scripturas, & quasvis probationes. *l. 2. c. 44. n. 13.* Possunt censuris compellere eos, qui examinari. & scripturas exhibere nolunt. *ibid.*

Delegati duo ex tribus per litteras remissoriales designatis cum clausula: *si omnes interesse nequeverint, duo nibilominus exequantur*, valide interesse nequeunt in causis Sanctorum, nisi de tertii impedimento constet. *l. 2. c. 46. n. 3.* Congregatio sacrorum rituum annuere consuevit, ut uni Delegato impedito alius substituitur. *n. 9. & c. 45. n. 12.* Aliquando processum validum esse censuit, si ejus Delegati aliis testium examen commississent, licet in remissorialibus præscriptum fuisset, ut ipsi per se procederent. *c. 46. n. 10.*

Delegatus non tenetur uti Notario Delegantis. *l. 1. c. 19. n. 5.* In causis Servorum Dei potest ferre sententiam super

per non culta. c. 22. n. 7. A Delegatis Romanorum Pontificum nonnullæ Beatificationes peractæ fuerunt. c. 20. n. 19.

Deopisio Testium. V. Testis.

Examen. Deus.

Deus in sacris Scripturis Sanctus, & Sanctus Sanctorum appellatur. Substantialiter, & a se ipso Sanctus est. l. 1. c. 37. n. 7. Deum existeri an sit per se notum, disputatur. l. 3. c. 19. n. 10. Ipsum in Sanctis suis laudari, Canonizationum Bullæ testantur. l. 1. c. 3. n. 6.

Deus invisibilis sub visibili forma undecies apparuisse dicitur in veteri Testamento. l. 3. c. 50. n. 2. Novies Abrahamo locutus est. Aliis quoque apparuit, & locutus est, pluribusque modis externa ejus vox audita est, ut ex Propitiatorio, Urim & Thumim. *ibid.*

Deus solus est causa efficiens principalis miraculorum. l. 4. p. 1. c. 2. n. 1. & 2. Cum miracula efficit, non immutatur. c. 1. n. 12. Aliquando per dæmones miracula facit ad puniendos impios. c. 3. n. 7. 12. & 13. Nonnumquam ad intercessionem Sanctorum operatur miracula, & postea cessat. l. 2. c. 15. n. 2. V. *Miraculum.*

Deus est semper gratiæ auctor, etiam si Sacramenta illam physice causent. l. 4. p. 1. c. 2. n. 9. Dei simulacrum in templis collocari potest. p. 2. c. 21. n. 3.

Diaconus.

Diaconi potissimum ex Fidelium elemosinis olim necessaria Servi Dei in carcere detentis subministrabant summa liberalitate. l. 3. c. 15. n. 5.

Diaconi cujusdam Janensis Parisi nomine sepulcrum miraculis cornicasse, perperam fauti res contendunt. l. 4. p. 1. c. 7. n. 20. & seqq. V. *Miraculum.*

Diadema.

Diadema Regium apud Romanos, & exteras Gentes olim ex fascia candida constabat. l. 2. c. 12. n. 12. In sacris imaginibus diadema est. circulus lucidus circa caput. *ibid.* Diademate ornari nequeunt capita Beatorum. l. 1. c. 37. n. 13. Bene vero Canonizatorum. c. 38. n. 1.

Diadema orbiculatum circa capita in sacris imaginibus appositum est sanctitatis, & cultus Ecclesiastici argumentum. l. 1. c. 41. §. 10. n. 22. Mos pingendi Angelorum capita diademate orbiculato ornata seculo v. ineunte coepit, & seculo vi. exeunte ubique viguit. n. 22.

Diadema quadratum apponi solebat capitibus Romanorum Pontificum, qui

viventes pingebantur. l. 1. c. 4. §. 10. n. 21. Hoc diadema multa significabat. *ibid.*

Dialogus.

Dialogorum liber S. Gregorio adscribitur. v. *Liber.*

Dialogus adversus Fraticellos an a S. Jacobo de Marchia conscriptus fuerit, dubitatum fuit in ejus causa. l. 2.

Dies obitus.

Dies, quo obitus contigit, Sanctis etiam antiquitus coli consueverunt. l. 2. c. 13. n. 1. Dies, quo S. Julianus Martyr colendus esset, divinitus manifestatus fuit. *ibid.* Die obitus Servorum Dei ab operibus servilibus abstinere privatæ personæ possunt sine nota publici cultus. n. 2.

Dignitas.

Dignitates Pontificiæ, Cardinalitiæ, & Episcopalis summis laudibus a pluribus extolluntur. l. 3. c. 31. n. 5. Qualitates, quibus præditus esse debet, qui ad has dignitates ascendit, a S. Paulo recensentur, iisque vix ullus præditus est; vel se præditum reputare potest. n. 7. In his dignitatibus considerari possunt cura utilitatis proximorum, gradus celsitudo, & honor celsitudinem comitans. n. 6. Præsumptuosum est appetere celsitudinem, itemque proximorum utilitatem, non secundum se, quod esset laudabile, sed propter celsitudinem, ideoque simplex harum dignitatum desiderium culpa non vacat. n. 6. & 7.

Dignitates Ecclesiasticæ non sunt recusantibus conferendæ, præceptum vero, ut ex acceptentur, de nolentibus debet efficere volentes. l. 3. c. 31. n. 12. Et sicuti peccat, qui eas appetit, ita qui a Summo Pontifice jussus acceptare recusat; sed qui se omnino indignum, & inhabilem certo cognoscit, ne jussus quidem in propriam electionem licite consentit. *ibid.*

Dignitates Ecclesiasticæ non sunt libenter acceptandæ, nisi debitis intervenientibus circumstantiis, quæ plures enumerantur. l. 3. c. 31. n. 8. §. 10. & 11. Neque ad eas accedendum est, nisi vocante Deo, cujus vocationis quædam sunt indicia. n. 12. Et nonnulli Pontificum, Cardinalatum, & Episcopatum omnino recusant, alii inviti, & coacti susceperunt. n. 1. 2. 3. & 12.

Dignitas ut a contemptu vindicetur, personas in ea constitutas cultus, & ornatus modestus decet. l. 3. c. 41. n. 17. Illud tamen veteres Sancti Episcopi vitaverunt,

runt, moderni amplexi sunt: alii palam adhibuerunt, occulte respuerunt. *ibid.*
Dignitates Ecclesiasticas quomodo Servi Dei obtinuerint, & in eis se gesserint, exacte inquiritur in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis. *l. 3. c. 31. 32. 33. & 34. tot. V. Cardinalis. Episcopus. Romanus Pontifex.*

Diligentia.

Diligentia exquisitissima a Romanis Pontificibus adhibita fuerunt in Beatificationibus, & Canonizationibus tam ante, quam post institutam sacrorum rituum Congregationem. *l. 1. c. 20. tot.*

Diligenter summi Pontifices, & Praefules Ecclesiae caverunt, ne immerentes quidam colerentur. *l. 2. c. 8. tot.*

Diluvium.

Diluvium universale ex pluribus circumstantiis miraculosum fuit. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 25.*

Diptycha.

Diptychorum duplex erat genus. Unum continens nomina eorum, pro quibus orabatur, alterum eorum, quorum memoria agebatur. *l. 1. c. 6. n. 7.*

In *diptychis* sacris Beati, non Beati, & Episcopi describebantur. *l. 1. c. 7. n. 6.* In ipsis post graves controversias nomen S. Joannis Chrysostomi, iussu Romani Pontificis descriptum fuit. *ibid.* Et nomen Nicolai I. Pontificis n. 14.

Disciplina.

Disciplina Canonizationis. V. *Canonizationis.* *Disciplina* Ecclesiastica derogare Romanus Pontifex potest. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 7.*

Disciplina, seu castigatio spontanea ad concupiscentiam domandam pia, & laudabilis est. *l. 3. c. 28. a n. 6. ad t. V. Morisificatio.*

Discretio spiritum. V. *Gratia gratis data.*

Discurfus.

Discurfus, seu syllogismo theologico utitur Romanus Pontifex in Canonizatione. *l. 1. c. 45. n. 24. & 25.*

Difteria.

Difteria, quae etiam tormina a torquendo dicitur, alia levis est, & sine febre, aut cum modica, alia maligna, & cum gravi febre. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 3.*

Dispensatio.

Dispensatio Apostolica necessaria est, tam ut possit ante elapsum decennium a die, quo Ordinarii processus Congregationi rituum exhibit fuerunt, peti signatura commissionis; quam ut haec petitio fiat in Congregatione ordinaria.

l. 2. c. 36. n. 4. & 5. Haec dispensationes iustis de causis facile conceduntur. *ibid.*

Dispensatio, ut testis super virtutibus, aut miraculis examinetur ante inchoatum, vel absolutum iudicium super non cultu, vel casu excepto, derogat Decretis Urbani VIII. & Constitutioni Decreta confirmanti. *l. 2. c. 53. n. 3.* Difficiliter conceditur, aliquando tamen concessa est. *ibid.* Frequentius conceditur, ut ante absolutum iudicium super fama sanctitatis in genere testes in specie examinentur. *n. 4.* Exempla, & ratio. *n. 5. & 6.*

Dispensatio, ut omisso super sanctitate processu in genere, heret inquisitio in specie, quidquid olim fuerit, post Urbani VIII. Decreta non in aliis causis per viam non cultus procedentibus, nisi causis Martyrum conceditur. *l. 2. c. 39. n. 3. & 4.* Conceditur in aliis causis, quae per viam casus excepti procedant. *ibid.* Neque conceditur, etiam si fama sanctitatis comprobata sit in processu ordinario, & quare. *n. 5. & 6.*

Dispensatio Apostolica operatur, ut in causis, quae per viam non cultus procedunt, probatis in processu ordinario miraculis per testes oculatos, per auctores vero in Apostolico, uterque processus conjungi possit ad effectum Beatificationis, & Canonizationis. *l. 2. c. 5. n. 10.* Item si Pontifex dispense a compilatione processus Ordinarii in Apostolicum, quae compulsatio pro simili conjunctione requiritur. *n. 12.*

Dispensatio requiritur, ut dubium de validitate & relevancia processus super fama sanctitatis in genere proponatur in Congregatione ordinaria. *l. 2. c. 39. n. 11.* Haec dispensatio semper conceditur, & quare. *n. 12.* Non requiritur tamen, ut validitas processus ordinarii, & Apostolici super non cultu, aut casu excepto in eadem Congregatione expendatur. *c. 43. n. 3.*

Dispensatio, ut ante elapsos ab obitu Servi Dei quinquaginta annos proponi possit dubium de virtutibus, aut de Martyrio, a Summo Pontifice est petenda, & quomodo concedatur. *l. 2. c. ult. n. 6.* Denegata fuit in causa S. Aloysii Gonzagae. *n. 4.* concessa in quibusdam aliis. *n. 5.* Conceditur verò in causis Martyrum, & Confessorum, nonnullis concurrentibus circumstantiis, quae enumerantur. *n. 6.*

Dispensatio, ut in una eademque Congregatione proponeretur dubium de virtutibus

entibus theologalibus, & dubium de virtutibus Cardinalibus olim ex consuetudine petebatur; nunc non requiritur. *l.2. c. ult. n.8.*

Dissertatio.

Dissertatio BENEDICTI XIV. de Ferrorum immunitate. *l.4. p.2. cap.16. 101.*

Diffusulatio.

Diffusulare crimen non semper ignavia est. *l.2. c.42. n.3.*

Divinatio.

Divinandi munus nonnulli Philosophi animæ perperam tribuerunt: alii animo a sensibus expedito. *l.3. c.46. n.1.* Multi hæc negant, explicantes, quomodo prudentes, & rerum usu experti, necnon fatui, stupidi, melancholici, ac morientes iudicium aliquod de futuris ferre possint. *n.4. c. 6.*

Divus.

Divus dicebatur apud Ethnicos, qui per apothecium consecratus esset. *l.1. c.1. n.12.* Alii etiam ita appellati sunt. *ibid.* Hoc nomen non est Ecclesiasticum, sed profanum, & a Ven. Card. Bellarmino reprobatum. *c.37. n.7.*

Doflor. *Doflorina.*

Doflores olim in Ecclesia fuisse, ex S. Paulo, & ex aliis monumentis eruitur. *l.4. p.2. c.1. n.8. c. seqq.* sex enumerantur Ecclesiæ Doflores. *n.11. c. 12.* Doflorem Ecclesiæ constituunt eminens doctrina, insignis sanctitas, & Pontificis, vel Concilii generalis declaratio. *n.13.* Leo in honorem quorundam aliorum Sanctorum Officium, & Missæ pro Ecclesia universali, vel pro Ecclesiis particularibus sub titulo Dofloris concessa fuerunt. *n.15. c. 16.* non vero in honorem aliorum. *n.14.*

Dofloris titulus quibusdam sanctis concessus fuit ante concessionem Officii, & Missæ in eorum honorem. Alii uti Doflores coluntur, quin ab Ecclesia ut tales formaliter declarati fuerint. *l.4. p.2. c.12. n.9.* Alii in Ecclesia universali, vel in Ecclesiis particularibus sub titulo Dofloris coluntur ritu paululum diverso. *ibid.* Alii ut Confessores non Doflores coluntur, licet in Canonizatione Officium eis sub titulo Dofloris concessus fuerit. *ibid.* Officium Dofloris nunquam separatur ab Officio Confessoris. *ibid.*

Doflorina charitate insignis in sanctis commendatur, quæ sane plures floruerunt. *l.2. c.25. n.9.*

Doflorina a Servis Dei tradita sedulo Tom. VIII.

advertenda est in eorum operum revisio, ne in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.2. c.28. n.5.* Pluribus censuris doctrina notari potest. *ibid.* Doctrina nova dicitur, quæ res vanas, Scripturisque & Patribus adversantes proferit; aut quæ studio novitatis Ecclesiæ regulis adversatur. *n.7.* Non autem quæ licet aliquid de novo dicat, nova tamen non docet, neque si vox nova usurpetur, solum ut Fidei mysteria facilius explicentur, & hæreses refellantur. *ibid.*

Doctrina, quæ dum a Dei Servo scripta fuit, non erat censura digna, non impedit causæ progressum, si revisio tempore propter novam Ecclesiæ definitionem censura notetur. *l.2. c.29. c. 30. 101.* Neque Doctrina ab aliquo Dei Servo contra Ecclesiæ definitiones in rebus Fidei, & morum tradita, si eadem retractata fuerit. *c.33. a. n. t. ad 7.* Impedit; si solum Ecclesiæ iudicio submissa. *n.13.* Doctrina retractata habetur, ac si nunquam tradita fuisset. *ibid. V. Revisio.*

Doctrina Servi Dei nunquam approbata dici potest, sed ad summum non reprobata, approbata a sacrorum rituum Congregatione, & a Pontifice confirmato Revisorum iudicio, quod ejus opera non adversentur Urbani VIII. Decretis. *l.2. c.34. n.12.* Quare potest reverenter impugnari, etiam Dei Servo inter Beatos, vel Sanctos relato. *ibid.*

Documentum.

Documenta authentica ad probandum centenarium numerum annorum cultus in iudicio super casu excepto ex cultu inmemorabili sunt historiæ a viris fide dignis cum debitis circumstantiis conscriptæ, legata Missarum, antiqua Breviaria, visitationes Episcoporum, votivæ tabellæ, & alia hujusmodi, dummodo consint, omnia hæc centum annis ante Urbani VIII. Constitutionem præstita fuisse. *l.2. c.23. n.1.*

Documenta authentica super cultu S. Brunonis ex archivo majoris Carthusiæ Gratiopolitane desumpta fuerunt. *l.1. c.41. §.3. n.7.*

Dominicum.

Dominicum apud veteres Christianos sacra Mytheria significabat. *l.3. c.14. n.12.*

Domus Lauretana. V. *Lauretana.*

Donum Spiritus Sancti.

Donum Spiritus Sancti sunt habitus, quibus homo perficitur ad prompte eidem Spiritui obediendum. Conneftuntur invicem in charitate, ita ut charitate præditus

dictus omnia hæc dona habeat. *l. 3. c. 22. n. 1.* Dona eadem virtutibus moralibus, ac theologicis donis præferuntur. Et Christiana virtus aliquod ex iis donis annexum habere debet, ut sit heroica. *ibid.*

Donum intellectus correspondet Fidei theologicæ. *l. 3. c. 23. §. n. 4.* *Donum timoris* respondet Spei. *§. 2. n. 20.*

Donum sapientiæ est ille dulcis gustus, qui in contemplatione, & notitia rerum Fidei credendarum, & agendarum obtinetur, & correspondet charitati. *l. 3. c. 23. §. 3. n. 25.*

Donum consilii convenit prudentiæ. *l. 3. c. 24. §. 1. n. 7.* *Donum fortitudinis* virtuti fortitudinis. *§. 3. n. 32.* *Donum timoris* virtuti temperantiæ. *§. 4. n. 44.* *Donum timoris Dei*, vel sapientiæ & consilii humilitati respondet. *n. 53.*

Donum lacrymarum. V. *Lacrymæ.*

Dormientes.

Dormientes in sacris scripturis appellantur, qui piè & religiose moriuntur. *l. 3. c. 49. n. 5.* *Dormientes* dicti fuerunt septem pii viri, vel quia a temporibus Decii ad tempora Theodosii in spelunca clausi dormierint, vel alia de causa. *ibid.*

Dubia, quæ in causis Beatificationis

& Canonizationis agitantur.

Dubium de Martyrio, & causa Martyrii in causis Martyrum æquivalens dubio de virtutibus in causis Confessorum, eodemque modo disputatur, & contra. *lib. 1. c. 27. num. 3. & 4. & l. 3. cap. 21. n. 1.* Idem dubium una cum dubio de signis, & miraculis in causis Martyrum proponi potest. *c. 27. n. 8.* In causis Confessorum non sunt complicanda dubia de virtutibus, & de miraculis, sed successive proponenda, quod etiam BENEDICTUS XIV. statuit. *ibid.*

Dubia Martyrii, miraculorum, & virtutum ter in sacrorum rituum Congregatione examinantur. *l. 1. c. 16. n. 5. 6. 7. & 10.*

Dubium de miraculis in causa B. Josephi Martyris in abstracto disputari sacra Congregatio iussit. *l. 1. c. 30. n. 3.* In aliis Martyrum causis absolute disculsum fuit. *n. 4. ad 8.* *Dubium* complexivum miraculorum, & signorum in eadem Congregatione proponi in causis Martyrum iussit de causis permittitur. *c. 28. n. 15.*

Dubium de virtutibus, aut de Martyrio solum post quinquaginta annos ab obitu Servi Dei elapsos proponi potest, nisi Pontifex dispenderit. *l. 1. c. 22. n. 9. &*

l. 2. c. ult. n. 1. & seqq. In hoc numquam Urbani VIII. Decretum derogatum intelligitur, nisi in Pontificis rescripto id specialiter exprimat. *ibid.* *Dubia* eadem in tribus Congregationibus proponuntur. *l. 1. c. 22. n. 10.* Etiam in causis post Urbani VIII. Decreta reassumptis. *c. 33. n. 5.* In causis per viam cuius excepti procedentibus, proponuntur, approbato casu excepto. *c. 32. n. 1.* Quod autem in huiusmodi causis hæc dubia agitentur, neque nimis rigidum, neque nimis laxum est. *n. 6. ad 21.*

Dubia tantum de virtutibus, de miraculis, & an tuto procedi possit ad Beatificationem, & Canonizationem in generali Congregatione, cetera dubia minora in ordinaria proponuntur. *l. 1. c. 22. n. 11.* *Dubium* de virtutibus theologicis, & illud de virtutibus Cardinalibus olim in distinctis Congregationibus proponebantur, nunc in una, eademque Congregatione utrumque dubium proponi potest. *l. 2. c. ult. n. 8.* Si dum de virtutibus, aut de Martyrio agitur in Congregatione antepreparatoria, aut preparatoria dubium aliquod excitetur, quo non resolutio, impeditur progressus ad ulteriora, & Consultores suffragium nullum ferre audeant, Pontifex annuere consuevit, ut hoc dubium in Congregatione ordinaria discutatur, si pendeat a cognitione facti, Consultoribus ignotis, Cardinalibus vero perspectis. *n. 11. & 12.* *Dubia*, quæ in Congregatione ordinaria proponuntur, possunt, eadem annuente, iterum examinari. *n. 15.* *Dubia* de virtutibus, aut de Martyrio, aut de miraculis in Congregatione generali coram Pontifice proposita, examinari in eadem iterum possunt, si Pontifex nullam tulerit sententiam, secus si tulerit. *ibid.* In causis, quæ ante plures annos discussæ fuerunt, dubia illa prius in Congregatione preparatoria proponenda sunt. *ibid.*

Dubia de virtutibus favorabiliter resoluta, proponitur in sacrorum rituum Congregatione dubium de miraculis. *l. 1. c. 22. n. 10.* *Dubium* de miraculis proponi nequit, nisi dubium de virtutibus resolutum sit. *c. 27. n. 5. 6. 7. & l. 2. c. ult. n. 8. & seqq.* Horum dubiorum resolutionem in Congregatione generali Papa solum approbare consuevit, duabus ex tribus suffragiorum partibus in ejusdem rei approbationem convenientibus. *l. 1. c. 22. n. 13. ad 20.*

Du-

Dubia, an sit signanda commissio introductionis, et an sententia iudicis ordinarii, vel delegati super casu excepto, vel super non cultu sit confirmanda proponuntur ut plurimum in Congregatione ordinaria, aperti, exemplatisque processibus. *l. 1. c. 31. n. 3. et l. 2. c. 15. n. 2. 3. et c. 17. n. 2.* Dubium de casu excepto aliquando ex Pontificis indulgentia sine novo processu, ac sententia resolvitur. *l. 2. c. 17. n. 4.*

Dubium de validitate, & relevantia, processus super fama sanctitatis in genere, & de eadem fama in Congregatione generali proponendum esset, sed nunc in ordinaria ex dispensatione semper proponitur. *l. 2. c. 39. n. 11. & 12.*

Dubium, an procedi possit ad Beatificationem, vel Canonizationem proponitur in Congregatione generali, absoluto iudicio super Martyrio, vel super virtutibus, & miraculis. *l. 1. c. 22. n. 21. & c. 27. n. 9.* Olim hoc dubium proponebatur in eadem Congregatione generali, in qua virtutes, & miracula approbata fuerant, & Cardinales, & Consultores super eodem dubio suffragium ferebant. *c. 23. n. 2. 3. 4. & 9.* Cum aliquo tamen discrimine inter Beatificationem, & Canonizationem. *c. 26. n. 4.* Nonnumquam propositum fuit in Congregatione ordinaria, Consultoribus ad eam de mandato Papæ absentis accitis, in qua super hoc suffragiorum pluralitas sufficeret. *c. 23. n. 5. & c. 26. n. 5.* Sub Clemente XI. idem dubium discussum fuit in Congregatione generali distincta ab ea, in qua miracula approbata fuerant, & hic ordo optimus videtur, & servandus, quamquam aliquando fuerit paululum immutatus. *c. 22. n. 21. & seq. c. 23. n. 9. & c. 26. n. 6.* Circa dubium de progressu ad Canonizationem suffragia Cardinalium, & Consultorum quomodo conferrentur. *ibid. V. Suffragium.* Dubii super progressu tam ad Beatificationem, quam ad Canonizationem resolutio a summis Pontificibus deferri consuevit. *c. 22. n. 21. & 22. & c. 26. n. 7.* Tandem mentem suam super id, quibusdam servatis, aperiant. *ibid.*

Dubium memoriale, vel a Clemente VIII. confectum, vel ipsi ab alio præsentatum fuit super cultu Servorum Dei nondum a Sede Apostolica Beatificatorum; eademque dubia in peculiaribus Congregationibus sub eodem Pontifice coactis discussa fuerant. *l. 2. c. 10. n. 3.*

Dubium de bonitate, vel malitia actionis in causis Servorum Dei ex reliquo vitæ cursu resolvendum est. *l. 3. c. 41. n. 19. V. Attus.* Similiter in dubio de re aliqua singulari, & insolita, aut si aliquid præceptis Decalogi, ac legi naturæ adversari videatur. *num. 20. V. Impulsus. Præceptum.*

Dubia. V. Cultus.

Duplicitas.

Duplicitas est, qua quis aliud in ore, aliud in corde habet: opponitur simplicitati. *l. 3. c. 24. §. 1. n. 11.*

Dux.

Dux M. Etruræ, & Dux Mutinæ testimonium modo speciali in causa Servi Dei Gregorii Card. Barbadici perhibuerunt. *l. 2. c. 49. n. 20.*

Dysuria.

Dysuria est difficilis urinx emissio, aliquoties periculosa. *l. 1. p. 1. c. 19. n. 12.*

Ebrietas.

E*brietas podagram causare potest.* *l. 4. p. 1. c. 19. n. 8.* Ecclesia vix orare permittit pro iis, qui in ebrietate occiduntur. *l. 1. c. 10. n. 3.*

Ecclesia.

Ecclesia corpus est, Fideles membra. *l. 1. c. 45. §. 8. n. 49.* Ecclesia potestatem habet annuntiandi Evangelium in toto terrarum orbe. *l. 3. c. 17. n. 14.*

Ecclesia universa neque in moribus, neque in cultu Sanctorum in errorem induci potest. *l. 1. c. 42. n. 9.* Præservatur enim a Deo. *n. 10.* Et a Spiritu Sancto dirigitur, ne in rebus Fidei erret. *n. 11.*

Ecclesie veræ signum est Martyrum multitudo, licet non continua. *l. 3. c. 20. n. 14.* In ea Sancti snere, sunt, & erunt, eademque in Beatificationibus, & Canonizationibus exaltatur. *l. 1. c. 13. n. 3. & 8.* In Ecclesia triumphante ut aliquis Sanctus sit, sufficit perseverantia finalis; in Ecclesia militante virtutes, & miracula requiruntur. *c. 28. n. 9. & 10.* Gratia miraculorum necessaria est in Ecclesia. *n. 14. V. Miraculum.* Hæreticum est potestatem canonizandi ei denegare. *V. Hæresis.*

Ecclesie nomen in Decretis Urbani VIII. accipitur pro Ecclesia universali. *l. 2. c. 19. n. 2.* Antiquis etiam perfectionum temporibus sacram suppellectilem pretiosam adhibuit. *l. 1. c. 46. §. 7. n. 41.* Ex cereis accensis die, nocturne usque usque. *n. 42. et 43.* Aurum habet, ut in necessitatibus erogat. *§. 8. n. 46.* Tempo-

re Concilii Constantensis in tres partes scissa erat. *c. 11. n. 11.*

In *Ecclesia* Occidentali, & Orientali coluntur etiam Sancti veteris Testamenti. *V. Cultus.*

Ecclesia Romana in gravioribus causis non præcipitanter, sed ponderato agit. *h. 2. c. 3. n. 5.* Olim Ecclesias Inferiores certiores reddebat de Martyriorum, qui Romæ patiebantur. *h. 1. c. 4. n. 8.* Sine ejus auctoritate non licet quemquam ut Sanctum venerari.

Ecclesia, seu Templum.

Ecclesie olim super Martyrum corpora erigebantur. *h. 1. c. 3. n. 7. et 8.* Et Martyria dictæ fuerunt. *V. Martyrium.*

Ecclesie B. M. Virginis adhuc viventi a S. Jacopo Apostolo in Hispaniis erectæ fuisse dicuntur. *h. 1. c. 14. n. 11. et 12.* Id *Ecclesia* non approbat, sed dici permittit. *h. 4. p. 2. c. 10. n. 20.* *Ecclesia* S. Mariz trans Tiberim a Callisto Pontifice ædificata fuit in loco, quem Alexander Severus Christianis concessit. *h. 3. c. 13. n. 6.* *Ecclesia* S. Mariz ad Nives ædificata, & dedicata creditur, cum nix Exquilini collis partem noctu in Urbe contextit, cujus rei historia defenditur. *h. 4. p. 2. c. 9. n. 5.*

Ecclesia Salsenium appellata prope Bizantium in S. Michaelis honorem ædificata fuit. *h. 4. p. 2. c. 30. n. 9.* Aliæ Ecclesie in honorem Angelorum erectæ sunt. *num. 6.*

Ecclesia Pratenfis in Cathedralē erecta, & æque principaliter Pistoriensis unita fuit. *h. 2. c. 2. n. 8.*

Ecclesiarum ornamenta tamquam peccatum Valdenses, alique calumniati sunt; revera tamen Ecclesie antiquitus ditissime ornate erant. *h. 1. c. 46. §. 8. n. 44.* Et plures a piis Regibus, & Principibus ædificatæ, reparatæ, ditatæ, & splendide ornate fuerunt. *n. 48. et h. 3. c. 36. n. 14.*

In *Ecclesia*, ejus sacello aliquo testes examiandi sunt in causis Sanctorum. *h. 2. c. 49. n. 22. V. Locus.*

Ecclesiastici liber. V. Liber.

Ecclesiastici seculares pauci juxta recentiorē disciplinam canonizati sunt. *h. 3. c. 35. n. 1.* In eorum causis Beatificationis, & Canonizationis, præter alia, indagandum est, quomodo clericatum susceperint, & in eo vixerint, & quomodo ordines, & alia munera exercuerint. *n. 2. et 3. V. Dignitas. Cardinalis. Episcopus. Ecclesiastici Regulares. V. Regiō.*

Eclipsis.

Eclipsis celeberrima, Christo moriente, contigit, de qua diversa sunt scriptorum testimonia, & sententiæ. *h. 4. p. 1. c. 25. n. 5. ad 10.* Eclipses extra tempora astronomica contingentes miraculo adscribi possunt. *n. 15. V. Miraculum.*

Eclasis.

Eclasis raro accidit in contemplatione acquisita, sæpe in insula. *h. 3. c. 26. n. 7.* Ad aliquam ex gratiis gratis datis reducit. *c. 49. n. 1. et 15.*

Eclasis, & raptui revelationes, & similia ut plurimum, conjunguntur. *h. 3. c. 49. n. 1.* *Eclasis* appellatur etiam nientis excessus, eamque patitur, qui extra se ponitur secundum vim apprehensivam & appetitivam. *n. 2.* In apprehensiva *eclasis* est formaliter, in appetitiva causaliter. *ibid.* In *eclasi* anima aliquando omni sensuum usu, vegetatione remanente, destituitur, numquam a corpore separatur, quæ separatio non est ad *eclasi* necessariam. *ibid.* Raptus supra *eclasi* addit violentiam, sed promiscue sumuntur. *n. 3.*

Eclasis alia naturalis, quæ a causis naturalibus procedit; alia Dæmoniaca, quæ a Dæmone singulari modo fit. *h. 3. c. 49. n. 4. et 5.* Utriusque peculiaria sunt signa & circumstantiæ, ex quibus dignoscatur. *n. 5. et 6.* Alia est Divina, cum Deus per se, vel per Angelum bonum a sensibus hominem alienat, eademque a Deo immitti potest, nulla præcedente hominis meditatione. *n. 4. et 5.*

Eclasis non datur per modum habitus. *h. 3. c. 49. n. 6.* In *Eclasi* Divina homo tam interne, quam externe compositus est, loquitur cælestia, ad se reversus est humilis, & hæc *eclasis* in oratione, & similibus contingit, & ex aliis peculiaribus signis, & circumstantiis antecedentibus, concomitantibus, & subsequētibz cognoscitur. *n. 7.* A magnitudine admirationis, amoris, & exultationis provenit, & in ea quædam contingit lassitudo membrorum, & post ipsam cessat. *n. 8.*

In *eclasi* Divina magis, quam in dæmoniaca corpus a terra elevari potest. *h. 3. c. 49. n. 9.* Motus corporis vere iudecentes, præcipue inhonesti, signa sunt *eclasis* diaboliæ, alii solum insoliti etiam ad Divinam referri possunt. *n. 10.*

Eclastici alii dicunt jubilatōrii, qui in *eclasi* saliant, alii eruptores, qui in verba prorumpunt. *h. 3. c. 49. n. 11.* Voces, & clamores, sed sine horrore, & sanctita-

tem

tem spirantes in ecclasi Divina intervenire possunt; quæ omnia cum omnibus circumstantiis pro ecclasi divina advertenda sunt. *ibid.*

Ecclasiæ ea, quæ in ecclasi divina per visionem imaginariam sibi a Deo revelata sunt, memoria retinet, & post ecclasi narrare potest; quæ vero per visionem intellectualem, remaneat in mente, sed ecclasticus postea referre nescit. *l. 3. c. 49. n. 12.* Ex defectu potestatis referendicæ, quæ in ecclasi visa sunt, non infertur defectus ecclasi Divinæ; similis enim potestas datur ecclastico, qui prophetare debet, & ad aliorum utilitatem. *ibid.* Ecclasi dæmoniaca viri contemplativi aliquando decipi possunt, permittente Deo, ut humiliores reddantur. *n. 13.* Ex vehementi contemplatione ecclasi naturalis sequi potest. *n. 14.* Aliquando in ecclasi intervenit luxuria spiritalis, cum ecclasticus consolationem tamquam finem principalem respicit. *n. 13.*

Ecclasiæ, & raptus ut ratio habeatur in causis Beatificationis, & Canonizationis, probandum est, ex signis ecclasiæ vere fuisse Divinam, & ecclasticum virtutibus heroicis floruisse. *l. 3. c. 49. n. 13. & 14.* Ecclasi Divina per se non confert ad probandam sanctitatem, neque est passio sanctificans, neque gratiæ sanctificantis effectus; sed, positus virtutibus heroicis, aliquod sanctitatis argumentum indirecte præbet, hujusmodi enim ecclasiæ viris perfectis ut plurimum dantur. *n. 14.* Eadem ecclasiæ nunquam inter miracula approbantur, bene vero signa comitantia, ut splendor. *ibid.* Disputatur, an ecclasticus in actibus intellectus, & voluntatis mereatur. *ibid.*

Edictum.

Edicta adversus scientes, & non denunciantes cultum, promulgari possunt, ut probetur non cultus. *l. 2. c. 15. n. 10.*

Edictum contra Christianos Nicomediz sub Diocletiano, & Maximiano affixum insignis quidam vir discepsit, & ideo Martyr occubuit. *l. 3. c. 17. n. 8.*

Electio Sanctorum in Patronos. V. Patronus.

Electio Romani Pontificis. V. Romanus Pontifex.

Eleemosyna.

Eleemosyna est actus charitatis per misericordiam exercitus: alia est corporalis, alia spiritalis. *l. 3. c. 23. §. 4. n. 31.*

Eleemosynæ a piis Fidelibus aliquando pro Servorum Dei causis subministran-

tur. *l. 1. c. ult. n. 3.* Pro fidei earum erogatione multa a particulari quadam Congregatione statuta sunt. *n. 4.* Si quid ex his post Beatificationem superfit, non potest in alium usum converti, inconsulta Sede Apostolica, quæ indulgere debet, ut in usum voluntati dantium proximorum commutetur, puta in ædificationem facelli in honorem Canonizati. *n. 8. et 9.* Exemplum in causa Servi Dei Jacobi Illyrici. *ibid.* Eleemosyna collecta, ut transitus fiat a Beatificatione ad Canonizationem, non potest erogari in solutionem æris alieni pro Beatificatione contracti, neque in alium usum sine Sedis Apostolicæ facultate, neque Creditores super ea jus habent. *n. 8.*

Eleemosynarum Fratribus Minoribus strictioris observantiæ subministratarum dominium, proprietas, & possessio penes subministrantem remanet, donec in rem constitutam converſa fuerint. *l. 1. c. ult. n. 7.* Dominium eleemosynæ aliis Fratribus Observantibus datæ transit in jus Sedis Apostolicæ. *n. 9.* Disputatur, an Fratres Minores eleemosynas pro Servorum Dei causis quærere sine regulæ læsione possint, & apud quem collectæ deponendæ sint. *a. n. 12. ad 17. V. Ordo Scraphicus.*

Elevatio corporum Sanctorum.

Elevabantur olim corpora Sanctorum auctoritate Episcopali, uti elevata fuerunt corpora Ursuari Laubienſis Abbatiss, Folcuini Tarvennensis Episcopi, & aliorum. *l. 1. c. 6. n. 2. 4. et 5. c. 10. n. 7.* Sæpe in his elevationibus auctoritas Romani Pontificis intervenit. *c. 7. n. 16. c. 8. n. 5. 11. et 14. c. 9. n. 3.*

Elevatio corporum Canonizandorum aliquando in solemnem Canonizationis Actum facta, vel demandata fuit. *l. 1. c. 36. §. 8. n. 16.*

Elogium.

Elogia Beati, vel Sancti admitti possunt in libris de gestis Servorum Dei, si ea cadant supra mores, & debite adſint protestationes, non vero si cadent supra personam. *l. 2. c. 12. n. 2.* Elogium sanctitatis sub imagine Francisci Scuderi pluribus rationibus quidam sustinuerunt. *n. 4.* Elogium insigne super sepulcrum Mariæ filiæ Ducis Sabaudiz ab Alexandro VII. compositum fuisse dicitur. *ibid.* Quædam ejusmodi elogia tamquam supra mores, & opinionem candentia, neque non cultui adversantia, ad imagines, vel sepulcra Servorum Dei, vel in libris

libris de eorum gestis apposita, sacra rituum Congregatio permisit; alia tamen personam respicientia abradi iussit. *n. 2. & seqq.*

Elogium addendum nominibus Sanctorum, qui in Martyrologio describuntur, ex probatis Auctoribus, vel ex traditione, aut ex processibus desumendum est. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 1.* Reperiuntur in Martyrologio elogia desumpta ex sanctitate, seu virtutibus. *n. 2.* Ex miraculis. *n. 3.* Ex sanctitate simul, & miraculis. *n. 4.* Ex doctrina. *n. 5.* Ex sanctitate simul, & doctrina. *n. 6.* Ex institutione Ordinum. *Regularium. n. 7.* Ex gratiis a Deo intercessione Sanctorum collatis. *n. 8.*

Elogium, quo S. Gertrudis Islebiensis in Martyrologio Romano descripta est, ex dono revelationum funitur. *l. 1. c. 41. §. 11. n. 39.* Elogium B. Ludovici Morbioli extra portam Ecclesie, in qua sepultus est, cernitur. *l. 2. c. 18. n. 6.*

Elogium, quo B. Nicolaus Albergatus in Martyrologio Romano describitur, BENEDICTUS XIV. composuit. *l. 2. c. 24. §. 58. n. 227.* Elogium tunc Beati Felicis a Cantalicio in quibusdam Martyrologiis omissum, iussu sacrorum rituum Congregationis restitutum est. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 11.* ubi de aliis aliorum sanctorum elogiis.

Empyema.

Empyema est morbus hydropi pectoris affinis, & fit, cum humor peccans in pus conversus in cavum thoracis effunditur, ibique stagnat. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 13.* Periculosus est in sinistro, quam in dextro latere, vel si totam thoracis cavitatem, quam si partem occupet. *n. 14.* Disrupto empyemate febris cessatio, & plura alia signa comitantia, salutem indicant; contraria mortem denotant. *n. 14.* Insigne exemplum. *n. 15. & seqq.* Pro salute opus est, ut suppuratio quadraginta diebus majori ex parte fiat. *n. 16. & 17.* De miraculosa huius morbi sanatione. *V. Miraculum.*

Energumenus.

Energumenorum magna erat multitudo in Ecclesiis primordiis. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 6. V. Obsessus.*

Epidemia.

Epidemia morbos tam pestilentes, quam non pestilentes, in aliquo loco communes comprehendit. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 6.* Non omnis epidemia est pestis. *ibid.*

Epilepsia.

Epilepsia probabiliter laborabat Luna-

ticus a Christo Domino *Matth. 17.* curatus. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 1.* Hic morbus a Græcis sacer pluribus de causis vocabatur. *n. 3.* Est universalis convulsio, quæ ab humoris copia, & a qualitate venenata, & substantiæ cerebri graviter insensa provenit. *ibid.* Ex pluribus Symptomatibus certo cognoscitur, ab aliis morbis distinguitur, & gravior, vel levior dicitur. *n. 4. & 7.*

Epilepsia post vigesimum quintum annum superveniens, aut si hæreditaria sit, insanabilis fere est. *n. 5. & 6.* Quando ejus sanatio tribuenda miraculo sit. *n. 8. & seqq. V. Miraculum.*

Episcopatus. Episcopus.

Episcopatum nonnulli iuviste recusant, alii inviti, & coacti susceperunt. *l. 3. c. 31. n. 4.* Plura requiruntur, ut Episcopatus licite acceptari, & recte administrari possit. *a. n. 5. ad 12. V. Dignitas.*

Episcopi olim venerabiles dicti fuerunt. *l. 1. c. 37. n. 6.* Episcopi discipulos sunt Apostolorum in Apostolatu duntaxat suarum diocesium, intra quos eorum jus coercitum est. *l. 3. c. 17. n. 14.* Si alibi Infidelibus prædicare velint, a Romano Pontifice missionem impetrent. *ibid.*

Episcopi plures Inter Sanctos relati sunt post reservatas Sedi Apostolicæ Canonizationum causas. *l. 3. c. 34. n. 1.* Insigna morum, zeli propagandæ, ac defendendæ Fidei, sollicitudinis pastoralis, & aliarum virtutum Episcoporum propriarum exempla. *a. n. 2. ad 5.*

Episcopi antequam consecrentur, de pluribus interrogantur, & promittendo respondent. *l. 3. c. 34. n. 6.* Præcipuum eorum munus est, prædicare & inlittere. *n. 7.* Ad prædicationem iure divino, & Ecclesiastico tenentur quoad suas dioceses. *c. 17. n. 14.* Episcopi, relictis curis secularibus, ad divina profusius converti debent, iis curis exceptis, quas Episcopi temporale dominium Episcopatus annexum habentes assumere tenentur; neque Sanctitati obeſt, si omnia hæc rite componentur. *c. 34. n. 8.*

Episcoporum est administrare iustitiam, corrigere excessus maxime Clericorum, & similia. *l. 3. c. 34. n. 9.* Ministros, consiliarios, & familiares idoneos eligere, quorum primus est Vicarius Generalis. *n. 10. et 11.* Ministri, nec familiares, neque Consanguinei Ecclesiam regere, & gubernare debent, imo tutum, & sorte necessarium est, propinquos a reditu ad-

administratione, & Ecclesiæ gubernatione arceat. *n.12.*

Episcopi idonei ministros nasci ab admisionibus, & negotiorum expeditione liberi non sunt. *l.3. c.34. n.12.* Suas diceceses visitare, ut sanam doctrinam, bonosque mores tueantur, populoque recte componant. *n.13.* Synodo cogere. *n.4.* In suis dicecesibus, sed non otiosi, residere debent. *n.15.*

Episcopus ordinarius sacramenti Confirmationis minister est; olim huc illic Episcopi concurrabant ad Confirmationem ministrandam. *l.3. c.34. n.16. V. Confirmatio.* In ordinibus conferendis cuncti, & integerrimi Episcopi sint, & alia peragere debent, quæ si omittant, peccant. *n.17.* Ecclesiastica beneficia magis idonea conferant. *n.18.* Peccant, si Confessarios idoneos suis ovibus non præficiant. *n.19.* Monialium regimini invigilare debent ita tamen, ut cum illa solitarie non convertantur. *n.20.*

Episcopus in examine, atque consecratur, promittit venerationem, & obsequium erga Sedem Apostolicam. *l.3. c.34. n.21.* De hoc, & de reliquis supra recensitis inquirendum est in causis Beatificationis & Canonizationis Servorum Dei Episcoporum. *ibid.* Item quomodo se gesserint cum Principibus sæculi, & libertatem Ecclesiasticam defenderint. *n.22.* Quomodo reditus Ecclesiasticos, & elemosinas erogaverint. *n.23.* Bona patrimonialia, vel quasi patrimonialia possunt licite quibuscumque voluerint elargiri, dummodo recto affectu id faciant. *ibid.* Aliqui Sancti Episcopi etiam hæc bona in pios usus erogarunt. *n.24.* Non obstat virtutibus Episcopi quoad Beatificationem, & Canonizationem, quod de bonis patrimonialibus favore sanguineorum tellatus sit: imo non debet Servus Dei Episcopus ea distrahere, si ex testamento majorum in familia remanere debeant. *n.25.*

Episcopi redditus Ecclesiasticos propriæ sustentationi superfluos in pios usus erogare tenentur, sed indecise adhuc, utrum ex charitate, an ex iustitia. *l.3. c.34. n.26.* Abusus horum reddituum, aut usus in nepotibus, & sanguineis ditandis obstat heroicis virtutum Episcoporum. *c.27. & 28.* In hoc moderationes a Servis Dei in Ecclesiastica dignitate constitutis servandæ statutæ sunt. *ibid. & n.29.* Hæc moderationes sunt antiqui juris declarationes, ideo-

que de iis querendum est in causis Servorum Dei præmortuorum. *n.30.* ut recta eorumdem reddituum erogatio in causis Beatificationis, & Canonizationis bene roica judicetur, requiritur aliquid arduum; & non commune aliis probis Episcopis. *n.31.*

Episcopus nihil sine maturo consilio agere debet. *l.3. c.34. n.22.* Et vitæ activæ, & contemplativæ vacare. *c.26. n.4.* An ei liceat fugere tempore persecutionis. *c.16. n.15. & 16. V. Fuga.* Sancti veteres Episcopi omnem ornatum etiam exteriorem vitarunt, non item moderni: utrique laudabiliter propter circumstantias. *c.41. n.17.*

Episcoporum Germaniæ nullus, præter Salisburgensem, Henrici Imperatoris factum adversus Paschalem Papam II. improbat. *l.1. c.41. §.10. n.26.* Episcopo indigenti subsidium persolvitur. *c.46. n.2.* Episcopi quidam Galli Semipelagianum errorem secti excusantur. *l.2. c.29. a. n.3. ad 9.* Episcopi, propositis, non tactis Evangeliiis, sed manu ad pedus admota jurant. *c.48. n.7.* Olim festa de præcepto statueri poterant. *l.4. p.2. c.16. n.11. V. Festa.* A solo Summo Pontifice deponi possunt. *l.1. c.11. n.10.*

Episcopus quoad causas Beatificationis, & Canonizationis.

Episcopus olim, in cujus dicecesi Martyrium contigerat, iura habebat actuum Martyris examinandi, & cultum publicum erga ipsum decernendi, Cleri sui consilio adhibito; vel de Martyrio ad Primatem scribebat, ut ab hoc, Episcoporum consilio interveniente, actusque examinatis, Martyr vindicaretur, ut Africanæ Ecclesiæ mos erat. *l.1. c.3. n.7. c.6. n.9. c.29. n.4.* Id ipsum quoad Confessores in more positum erat. *ibid. & c.6. n.2. & seqq.* Quoad Martyres miracula non exigebat, ut cultum ei decerneret. *c.28. n.2. & c.29. n.4.* Sed Episcoporum decreta de Sanctorum cultu vim in universa Ecclesia non habebant, nisi accedente Romani Pontificis auctoritate. *c.7. n.1.*

Episcopi antiquitus Beatificationem, non autem veras Canonizationes peragere poterant. *l.1. c.6. n.9. & c.10. n.6.* Hoc Episcoporum jus Beatificationes peragendi independentes a Summo Pontifice vixit usque ad Alexandri III. tempora. *c.10. n.7. & c.37. n.9.* Quamquam etiam

etiam post ejusdem Alexandri Decretalem, & post Innocentium III. usque ad Concilium Tridentinum nonnulli Episcopi jure beatificandi usi sunt, & Officium, & Missam in honorem Beatorum concesserunt, sed Urbanus VIII. id penitus sustulit. *c. 10. n. 8. & c. 11. n. 2.*

Episcopi aliquando errant in cultu Servus Dei discernendo. *l. 1. c. 42. n. 6. & 7. & c. 43. n. 14.* Episcopi particularis judicium numquam in Ecclesia pro infallibili habitum est. *c. 42. n. 6.* Aliquando quoad Beatificationes in aliqua re decernerunt. *c. 11. n. 7. & 9.*

Episcopi aliquando jurisdictione conficiendi processus in causis Servorum Dei se privatos reputasse dicuntur. *l. 2. c. 3. n. 1.* Verum ipsi, licet nondum consecrati, illos conficere possunt. *c. 2. n. 1.* Per se ipsos de sacrorum rituum Congregationis mandato illos construere debent; sed si impediti sint, Vicarium generalem, vel alium in dignitate Ecclesiastica constitutum subrogare possunt. *n. 9.* Reliquias, miracula, & revelationes Servorum Dei aliquo modo approbare possunt. *c. 1. tot. V. Ordinarius. Processus.*

Episcopus, cui a sacrorum rituum Congregatione inscribuntur litteræ particulares circa non cultum, vel casum exceptum alicujus Servi Dei, compendiaris per se, vel per Vicarium agit inquisitiones, & notitias excipit, ad Congregationem, vel ad Episcopum, qui processum construit, transmittendas. *l. 2. c. 45. n. 8.* Omnes diligentias in conficiendis processibus solitas adhibere debet, præsentem semper Promotorem Fidei. *ibid.* Episcopi tribus inscribuntur litteræ remissoriales pro conficiendis Apostolicis processibus in causis Beatificationis, & Canonizationis: uni impedito alius substituitur. *n. 10. V. Litteræ remissoriales.* Episcopo committitur electio Canoniceorum, & Dignitatum, pro conficiendis processibus, si iis omnibus litteræ remissoriales inscribantur. *c. 46. n. 8.* Electis decedentibus, Episcopus alios Theologos, & Canonistas eligere potest, & bene se gereret, si hac facultate uteretur. *ibid.*

Episcopi omnes, etiam Titulares, & Orientales in Urbe præsentem, vocantur ad Consistorium pro Canonizatione eorum. Invitantur quoque plures absentes. *l. 1. c. 34. n. 2.* Tectio capite fident, dum suffragia in Consistorio semi-

publica dantur, & Protonotariis Apostolicis præferuntur. *n. 14.* Sedent etiam in Pontificia Capella; sed si tamquam Consultores alicui Congregationi interveniant, stant, nisi Pontifex sedere permittat. *n. 15.*

Episcopi Suffraganeis, & Titularibus inscribi possunt litteræ remissoriales pro conficiendis processibus Apostolicis in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l. 2. c. 45. n. 10.* Episcopi Titulares probabiliter non sunt necessario vocandi ad Concilia generalia, neque in his suffragium decisivum habent. *l. 1. c. 34. n. 2.*

Epistola.

Epistole Abgari Edessæ Regis, & Christi ad Abgarum an sint genuinæ, controversatur. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 7.* Hanc Christi Epistolam Gelasius Papa inter apocrypha rejecit, fortassis ne cum scripturis Canonicis compararetur. Si genuina sit, inter sacras Reliquias numeratur, & colitur, sicuti & epistola B. M. Virginis ad Messanenses. *ibid.* Hæc B. Virginis epistola cultum aliquem obtinet, sed de ejus veritate multi dubitant. *c. 31. n. 26.* Alia epistola a B. Virgine & ab ejus Filio ad S. VValechem Abbatem scripta a quibusdam admittitur. *ibid.*

Epistole Pilati ad Tiberium de Christi actis varia sunt exemplaria. *l. 1. c. 1. n. 2.* Epistolam a Presbyteris Achajæ de S. Andrea Martyrio scriptam Hæretici corruerunt. *c. 4. n. 1.*

Epistole encyclicæ de nomine, & actis Martyrum ab una ad aliam Ecclesiam mittebantur, ut eorum cultus extendetur, quarum epistolarum plures supersunt. *l. 1. c. 4. n. 1. 2. & 6.* Similes epistolæ ad Romanam Ecclesiam, Romanique Pontificem scribantur. *n. 4. 7. et seqq.* Epistola encyclicæ Ecclesie Smyrnenis de Mart. rio S. Policarpi antecedentem etiam ejus sanctitatem testatur. *c. 2. n. 9. et c. 39. n. 2.*

Epistola encyclicæ instructiva a sacrorum rituum Congregatione Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis scripta fuit pro rite conficiendis processibus in causis Servorum Dei. *l. 2. c. 2. n. 5. 7. 9. & 14. & c. 43. n. 10.* Epistola hæc non respicit processum super obedientia Decretis Urbani VII. præstanda. *n. 13.* Explicatur epistola. *n. 14. & 21.* Inserta fuit illidem Decretis. *c. 1. n. 4.* Alia hujusmodi epistola composita fuit, sed non missa. *c. 43. n. 7. & 10.*

Epistole commendantes agitationem cau-

causarum in sacrorum ritum Congregatione, caute a Cardinalibus, & Consultoribus accipientibus eidem Congregationi referendæ sunt. *l. 1. c. 16. n. 16.* Principes ad Summum Pontificem epistolam mittunt pro impetranda signatura, commissionis, quarum præcipue in summario informationis eduntur, reliquis solum indicatis, vel omnes in libello separato typis imprimuntur. *l. 2. c. 36. n. 10.* Ad eundem effectum necessariæ sunt Episcoporum epistolæ super continuatione, & augmento sanctitatis Servorum Dei. *n. 19.*

Epistola a Fidei Promotore ad Subpromotorem in partibus scribenda est pro recta processum Apostolicorum constructione. l. 2. c. 44. n. 7. et 8.

Epistola a Iudicibus delegatis in causis Servorum Dei ad sacrorum ritum Congregationem expresscripta litterarum remissorialium scribenda est super fide testibus in processu Apostolico examinatis habenda. l. 2. c. 39. n. 11. et 12. et c. 50. n. 4. Mos scribendi hæc epistolam antiquior est epistola encyclica & formula litterarum remissorialium. *ibid.* Index Ordinarius S. Sedem solum monere debet de processu a se confectio. *ibid.* Subdelegatus processum Apostolicum conficiens ejusmodi epistolam ad Delegatum scribere debet, hic aliam cum ipsa ad sacram Congregationem mittit. *c. 50. n. 5.* Hæc epistola omittitur, si Subdelegati a Cardinali Vicario processum conficiant. *ibid.*

Epistolam Ordinarius scribere ad S. Sedem debet de processu a se constructo in causis Beatificationis, & Canonizationis. Iudices vero remissoriales debent insuper eandem S. Sedem informare de fide testibus habenda. l. 2. c. 50. n. 4. et 5.

Epistola Innocentii I., qua Arcadium Imperatorem, aliosque S. Joannis Chrysostomi persecutores excommunicavit, an genuina sit, controversatur. l. 1. c. 7. n. 3. et 6. Epistolæ S. Aticii, & Cyrilli Alexandrini testatur, Romanos Pontifices jussisse, nomen ejusdem S. Joannis in sacris Diptychis recipi. *ibid.* Epistolam Hadrianum II. ad Concilium Tricassinum scripsit, ut Nicolaus I. Diptychis inferberetur. *n. 14.*

Epistole Canonizationis Theobaldi Eremitæ utrum ab Alexandro II.; an ab Alexandro III. expeditæ sint, incertum. l. 1. c. 8. n. 10. Per epistolam Clemeos VI. Patriarcham Armenorum monuit, ut

Tom. VIII.

Patrum traditiones, & Sedis Apostolicæ Constitutiones servaret. *c. 11. n. 2.* Summi Pontifices, præter bullam Canonizationis, alias epistolæ ad omnes, vel ad unius nationis Præsules, vel ad alios scribere consueverunt, Canonizationem indicantes, & ad cultum Canonizationis præstandum excitantes. *c. 36. §. et n. 14.*

Epistole Launoji, quibus Romani Pontificis infallibilitatem deprimere conatus est, refelluntur. l. 1. c. 44. n. 18.

Epistola Caroli Bovilli de admirabili jejunio B. Nicolai Flue Eremitæ. l. 2. c. 24. §. 4. n. 13. Epistola S. Francisci Salei ad Paulum V. pro impetranda Canonizatione B. Amadei III. Ducis Sabaudicæ. *§. 14. n. 46.* Epistola Caroli Ducis Calabriæ ad Joannem XXII. pro obtinenda Canonizatione B. Augustini Dalmatæ. *§. 29. n. 95.* Epistola Philippi III. Hispaniarum Regis ad Archiepiscopum Panormitanum pro impetranda a sacrorum rituum Congregatione facultate transferendi corpus B. Benedicti a S. Philadelphio. *§. 56. n. 223.* Alia Epistola Urbani VIII. qua populum Panormitanum, venerantem ejusdem B. Benedicti corpus laudavit. *ibid.*

Epistolam Pelagius II. scripsit adversus Joannem Jejunatorem Patriarcham Constantiopolitanum, qui Oecumenici nomen temere assumpserat. l. 2. c. 36. n. 16. Epistola S. Bernardi adversus Vvilelmum Archiepiscopum Eboracensem. *c. 41. n. 13.* Epistolæ S. Leonis M. adversus S. Hilarium quidam narrationi Honorati Massiliensis temere possunt. *n. 10. et 11.* Epistola Goffridi Galli Cardinalis adversus Ven. Robertum de Arbrissello an genuina sit, controversatur. *n. 12.*

Epistola Theodori Episcopi Iconii de Martyrio SS. Quirici, & Julittæ inter acta sincera Martyrum recensetur. l. 3. c. 15. n. 6. Epistola S. Ludovici Gallicæ Regis, in qua nonnulli ab Infidelibus capti, & occisi Martyres appellantur. *c. 18. n. 7. et 7.* Anthographum Epistolæ Mariæ Stuartæ Gallico Idiome exaratum ad Sixtum V. in archivo Castri S. Angeli assertatur. *c. 13. n. 10.*

Epistolæ Indicas de Martyrio eorum, qui in Japonia patiuntur, Romæ præmissa debita protellatione, imprimi permisso est. l. 2. c. 12. n. 5.

Epitaphium.

Epitaphium S. Kiliani, & sociorum.
H Mar.

Martyrium translationem, & Canonizationem ipsorum testatur. *l. 1. c. 7. n. 8.*

Eques.

Equites Melitenes, & Templarii specialem habuerunt institutionem, regulam, & professionem. *l. 3. c. 35. n. 16.* Quid inquirendum esset in horum causis Beatificationis. *ibid.*

Equites temporibus Machabæorum, per aera Jerosolymæ miraculose discurrerentes cladem civitatis prænuntiaverunt. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 26.*

Eremita.

Eremitarum quatuor sunt species. Alii nempe in aliqua approbata Religione tria vota substantialia emittunt: alii in Congregatione aliqua modum vivendi ab Episcopo approbatum servant, & ad Episcopi subjectionem, & ad continentiam tenentur: alii auctoritate Episcopi alicujus Ecclesiæ servitio addicti sunt, & habitum ab eo suscipiunt: alii in eremum, habitum ad libitum suscepto, secidunt. *l. 3. c. 35. n. 15.* In omnium causis Beatificationis diversa inquirenda sunt. *ibid.*

Eremitæ, seu solitarii olim nonnulli prope monasteria, vel pagos debebant, Ecclesias, & sacramenta frequentabant. *l. 3. c. 27. n. 16.* Alii in vastissimis solitudinibus ab omnibus segregati vivebant. *n. 17. V. Anachoreta.*

Erysipelas.

Erysipelas cum febris pestilenti aliquo modo convenit, & differt, ejusque plura sunt synonymata. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 29.* Melius est, illud ex internis ad exteriora prodire, quam ab externis ad interiora verti. *ibid.* Distinguitur in *verum*, & *nonverum*. *Nonverum* aliud phlegmonides, aliud scirrroides, aliud ædenatoides dicitur. *Verum* non exulceratum facilius curatur. *n. 32.* Erysipelas in capite periculosum est. *ibid.* De miraculosa ejus sanatione. *V. Miraculum.*

Evangelium.

Evangelium ab omnibus, qui in causis Beatificationis, & Canonizationis jurant tangendum est, Episcopis, & Cardinalibus exceptis. *l. 2. c. 48. n. 1. 3. et 6.* Si Evangelia non tangantur, actus est nullus. *n. 7.* Ideoque necessarius omnino est hujusmodi tactus in his causis. *n. 12.*

Eucharistia.

Eucharistiam esse sacrificium, quod soli Deo offertur de Fide est. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 3.* Antiquitus etiam laici Eucharistiam propriis manibus ori admovebant,

qui mos abrogatus est: Sacerdos tamen ægrotus id sine culpa facere potest, si sacri viatici delator consentiat. *l. 3. c. 38. n. 7.*

Eucharistiam bis eadem die extra Missam recipere non licet, etiam si mortis periculum urgeat. *l. 3. c. 38. n. 22.* Si aliquis Dei Servus proxime moriturus Eucharistiam per modum viatici, juxta intervenientem causam, non recipiat, id Beatificationi, & Canonizationi non obstat. *ibid.* Eadem ante Martyrium sumenda est, si possit. *c. 15. n. 14.* Hæc sumptio ante Martyrium adumbrata videtur in buccella casei a Christo S. Perpetuz Martyri porrecta. *ibid. V. Sacramentum.*

Evidentia.

Evidentia physica in testibus, moralis in Indicibus optima est quoad virtutes, & miracula in causis Servorum Dei. *l. 3. c. 1. n. 2.*

Eutrapelia.

Eutrapelia est temperantiæ pars potentialis, & virtus, quæ versatur circa ludos, horumque immoderationem cohibet. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. §. 43.*

Examen.

Examen rigorosum præcedit Sanctorum Canonizationem. *l. 1. c. 12. n. 8.*

Examen testium turmatim examinatum nullum est; aliquando tamen fuit admissum, cum alii testes singillatim examinati essent. *l. 2. c. 49. n. 2.* Nullum quoque est, si factum non sit super omnibus interrogatoriis. *n. 3.* Nisi in examine unius testis omittantur interrogatoria respicientia aliquid, quod testis dixit se clausum non esse, aut negative respondendo ad aliquod interrogatorium, sequentia interrogatoria omittantur. *n. 4.* Aut omittatur interrogatorium, & responsio testis super quiddam alicujus miraculi in specie. *n. 5.* Aut si interrogatoria omnia respiciant articulos, super quibus testis inductus non est, vel evacuata fuissent in responsionibus ad præcedentia interrogatoria. *n. 6.* Declaratur exemplis. *ibid.*

Examen in causis Beatificationis, & Canonizationis nullum est, nisi prius super interrogatoriis, postea super articulis fiat. *l. 2. c. 49. n. 7.* Validum tamen est peractum super interrogatoriis licet omittatur super articulis. *ibid.* Neque debet examen concipi relate ad antecedentem testificationem, nisi forte testes deponentes super articulis se referant ad responsiones datas super interrogatoriis;

roriis; vel deponentes super uno interrogatorio se referant ad deposita super alio. *n. 8. c. 9.* An id fieri in aliis causis possit, disputant Auctores, *ibid.* In causis Beatificationis testis, quamquam a Iudice non interrogatus, debet causam scientiæ reddere, ut ejus examen sit legitimum, eique credatur. *n. 10.* Initio examinis omnium testium, etiam ex officio, interrogatoria aperiuntur, & in singulis sessionibus aperiuntur, ex clauduntur, sigilloque judicium obsignantur. *n. 11. c. 12.*

Examen testium in causis Beatificationis debet esse clarum, ac Iudices dumtaxat, & Fidei Subpromotor, ac Notarius adesse debent, si alii interfint, examen est invalidum. *l. 2. c. 49. n. 13. 16. c. 17.* Examen in fine cujuslibet sessionis a teste, a Iudice, a Subpromotore, & a Notario est subscribendum, si testis litteras nesciat, signum Crucis facere debet. *n. 18.* Examen in eadem sessione non absolutum subscribi valide potest dum in alia sessione absolvitur, dummodo depositio prior testi legatur: hæc lectio est utilis, non ad validitatem necessaria. *ibid.* Examen M. Ducis Etruriæ, & Ducis Mutinæ in causa Servi Dei Gregorii Card. Barbadii; & examen Leopoldi I. Imperatoris in causa Servi Dei Dominei a Jesu Maria singulari, ac notabili modo exceptum fuit. *n. 20.*

Examen testium in causis Beatificationis, & Canonizationis non est peragendum die feriata in honorem Dei, & Sanctorum, neque nocte. *l. 2. c. 48. n. 9.* Periculum nocte non esset nullum, præcipue si die inceptum ad aliquot noctis horas protrahatur. *ibid.* Excipiendum est in Ecclesia, vel in scello Palatii Episcopalis, vel Palatii Gentilium Episcopi, vel in Canslro Monasterii: aliquando valide fuit receptum in Oratorio domus privatae. *c. 49. n. 22.* Examen Monialium excipiendum est in loco Confessionis, vel in Communionis, vel in Collocutorio. *ibid. V. Monialis.* Examen est validum, licet in quolibet actu non exprimat locus, & focus loci. *ibid.*

Examen testium in processu Ordinario causarum Beatificationis, & Canonizationis valide recipitur a solo Notario de mandato Judicis; sed consultius a Iudicibus recipiatur. *l. 2. c. 47. n. 2.* In processibus Apostolicis, quidquid ante novam formulam remissorialium fuerit, neque Notario a Iudicibus remissoriali-

bus committi, neque ab eo solo valide recipi potest. *ibid.* Examen Confessarium, & Directorum spiritualium valide prodest in causis Servorum Dei. *l. 3. c. 26. n. 9. V. Oratio mentalis.*

Excommunicatio.

Excommunicatio pro revelatione rerum deperditarum, vel subreptarum ab Episcopis ferri potest; at quoad Territorium separatum Praefulum inferiorum a Sede Apostolica ferenda est. *l. 2. c. 2. n. 6.*

Excommunicationi, quæ videtur Hæreticorum propria, subjiciuntur, qui Canonizationi refragantur. *l. 1. c. 45. n. 27.* Similis pena in bulla *Unigenitus* imponitur adversantibus eidem bullæ. *ibid.*

Excommunicationi latae sententiæ summo Pontifici reservatæ subduntur Iudices, Subpromotores, Notarius, Protonotarius, & testes secretum circa acta processus Apostolici in causis Sanctorum non servantes. *l. 2. c. 44. n. 16.* Et quicumque in visitatione sepulchri, aut translatione Servorum Dei aliquid eidem sepulcro addere, aut subtrahere audent. *n. 13. & c. 51. n. 1. & 7. & l. 4. p. 2. c. 22. n. 4. & 21.* Eandem penam incurrunt Indices remissoriales, & testes juramentum in iisdem causis violantes. *l. 2. c. 48. n. 1. & 6.*

Excommunicationem incurrunt, qui ex Urbis Cameteriis, non qui aliter sacras Reliquias surripiunt. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 37.*

Excusor

Excusori Scripturarum Beatificationis, & Canonizationis peculiaris merces taxata est. *l. 1. c. 46. §. 2. n. 15.*

Exemplar. Exemplatio.

Exemplum.

Exemplaria Decretorum Urbani VIII, ad Episcopos missa fuerunt promulganda. *l. 2. c. 11. n. 3.*

Exemplar processum authenticum a Notario sacre rituum Congregationis faciendum, & Subpromotori tradendum est. *l. 2. c. 4. n. 7.*

Exemplar operis autographi alicujus Servi Dei pro revisione exhibiti dimittendum est in actis sacre rituum Congregationis, si autographum ipsum Consultatoribus restituitur. *l. 2. c. 26. n. 8.* Si autographum difficulter legatur, exemplar ex permissione ejusdem Congregationis sumi potest. *n. 9. V. Revisio.*

Exemplaria quædam scripturarum causæ Beatificationis, & Canonizationis typis imprimi possunt, antequam causa absolvetur. *l. 1. c. 19. n. 20. V. Scriptura.*

piura. Exemplaria Martyrologii Romani, & Officii Sanctorum a sacra rituum Congregatione concessi, & a Typographo Camerali Urbis excusi, necessaria sunt, ut in aliis locis imprimi possint. *l. c. 19. n. 23.*

Exemplatio processuum faciendi est per scribam a Judicibus electum. *l. 2. c. 50. n. 1. V. Transumptum.*

Exempla virtutum Christianidelibus imitanda proponere valde prodest. *l. 1. c. 17. n. 5. & 6.*

Exorcismus. *Exorcista*. *Exorcismi*, qui dicuntur Salomonis, hodie superstitioni reputantur. *l. 4. p. t. c. 29. n. 6.* *Exorcismi* sunt ordinarii dum expellendi Dæmones, iisque non quicumque Fidelis etiam in peculiari casu, sed soli Exorcistæ ad Sacerdotium promoti probabiliter uti possunt. *n. 7.* Herbis, & similibus rebus naturalibus Dæmones ab obsessis non expelluntur, nisi fortassis indiditæ, expulso videlicet humore morbofo. *ibid.* Quomodo David cithara, & Tobias fumo cordis piscis Dæmonem expulerint, & Reges Hispaniarum idiplum præstent, disputatur. *ibid.* Siue exorcismus, per merita aut Reliquias Sanctorum Dæmones mirabiliter corporibus expelluntur. *n. 8.* *Exempla*. *ibid.* usque ad *n. 1.* *Exorcismi* aliquando Dæmon in obsessis resistit. *n. 13.*

Exorcizandi munus olim Christianis omnibus commune erat; mox ad solos Exorcistas restrictum fuit. *l. 4. p. t. c. 29. n. 6.* *Exorcizandi* modus alius solemniter erat inter Missarum solemnias, alius privatus ab Exorcistis privatim adhibitus. *ibid.*

Exorcistæ, & *Exorcistatus* Ordo in Ecclesia Occidentali, & Orientali antiquitus viguerunt, sed apud Græcos a pluribus seculis defuerunt. *l. 4. p. t. c. 29. n. 6.*

Experimentum.

Experimento Gasparis Neumanni materies quædam sicca in phialis crystallinis clausa admoto mortui capite, ebulliebat. *l. 4. p. t. c. 31. n. 5. & 8.*

Experimento Hellotii oleum in phiala prius sub aqua desidit, inde enatat. *l. 4. p. t. c. 31. n. 17.*

Expensæ in causis Sanctorum.

Expensæ huiusmodi ut evitentur, plures Beati simul Canonizari consueverunt. *l. 1. c. 17. n. 16.* Ab ætario Pontificio, quidquid alii didicerint, non sunt desumendæ, neque Romanæ Curie ambitio-

ni referendæ, aut in alia pia opera erogandæ. *c. 46. n. 3.* Aliquando dictum fuit, has expensas exigi, ut Principes, & populi a pretendendis Canonizationibus abstinerent. *n. 4.*

Expensæ Canonizationem difficilem non reddunt. *l. 1. c. 46. n. 5.* Necessariæ sunt, non tamen immodicæ, atque Summi Pontifices imminuerunt. *n. 6. 9. 38. & 50.* Aliquando prohibuerunt. *n. 7.* Neque a sanctitate Canonizationis alienæ sunt. *n. 8.* Superflue sublatae sunt. *n. 50.* Nunc non excedunt centussex 14000., easque BENEDICTUS XIV. ad novam taxam reduxit. *ibid.*

Expensæ graves sunt in processibus extra Urbem conficiendis. *l. 1. c. 46. §. 1. n. 10.* *Expensæ* modica taxata est a sacra rituum Congregatione pro Notariis, Interprete, & Revisore processuum. *n. 11. & 12.* Pro Fidei Subpromotore. *ibid.* & §. 3. a *n. 17.* ad 24. Pro mercede Postulatoris, Procuratoris, Advocati, Medici, & Excusoris Scripturarum. *§. 2. tot.* *Expensæ* aliæ versantur circa propinas. *§. 4. tot.* Aliæ circa strenas. *§. 6. n. 34.* & circa vestes tum Pontificales, tum alii solvendas. *n. 35. & §. 7.* Aliæ sunt pro Basilica Vaticana magnificentissime ornanda in solemnitate Canonizationis, pro ejusdem Sacratio, & auleis. *§. 5. n. 30. 31. 32. V. Basilica. Propina. Sirena. Vestes.*

Pro Expensis Beatificationis, & Canonizationis aliquando loca montium, vel aliam pecuniam pii Fideles relinquunt. *l. 1. c. ult. n. 1.* Neque caput huiusmodi pecuniae in Monte Pietatis, vel in Aede aumularia S. Spiritus reliquæ, neque aliud erogandum est sine Fidei Promotoris, vel Subpromotoris subscriptione, uti aliquando factum est. *n. 2.* Pro iisdem expensis aliquando pecunia ex elemosynis constat. *n. 3.* Ut fideliter erogetur, nonnulla statuta fuerunt a particulari Congregatione ad id deputata. *n. 4.* Pro his expensis neque Capitulum, neque Monasterio, neque aliis Regularibus bona alienare licet sine Sedis Apostolicæ facultate, licet Rota aliter sentiat. *n. 6.* Potest tamen Procurator causæ conflictu alienare bona Constituentis, & pecuniam fœnore accipere. *n. 7.* Fratres Minores Regulam non lazdunt, si elemosynas pro dictis expensis quantant. *a. n. 10. ad 19. V. Ordo Scraphicus.*

Extorres.

Extorres olim dicebantur, qui perfectionis tempore sponte, vel coacti fue-

glebant, aut se occultabant. *l. 1. c. 2. n. 3.*
Si in iis circumstantiis occubissent,
Martyres credebantur. *ibid.*

Extrajudicialis attestatio.

Extrajudiciales attestaciones in causis
Beatificationis, & Canonizationis non
sunt exquirendæ, neque in processibus
admittuntur. *l. 2. c. 49. n. 21.*

Fabrica Basilicæ Vaticanæ. V. Basilicæ.

Facultas.

Facultas Sedis Apostolicæ requiri-
tur, sub pœna excommunicationis,
ut bona ecclesiastica alienari, aut obli-
gari possint. *l. 1. c. ult. n. 6.* Sine hac fa-
cultate bona eadem ne pro expensis qui-
dem Beatificationis, aut Canonizatio-
nis alienari possunt. *ibid.* Necessaria,
quoque est, ut pecunia pro Canonizatio-
ne post Beatificationem ex elemosynis
collecta in alium usum convertatur. *n. 8.*

*Fama Sanctitatis, Martyrii,
& Miraculorum.*

Fama sanctitatis in genere est commu-
nis opinio de integritate vitæ, & vir-
tutibus per continuatos actus supra com-
munem operandi modum a Servis Dei
exercitis, ac de miraculis eorum inter-
cessione a Deo patrat. *l. 2. c. 39. n. 7.*
Fama eadem orta ex miraculis relatis in
libris cum debita protestatione editis,
quin tamen miracula ipsa coram Ordina-
rio approbata sint, non subsisteret. *c. 12.*
n. 6. *Fama sanctitatis* comitatur, & for-
tassis causat cultum. *c. 39. n. 4.*

Fama Martyrii in genere est commu-
nis opinio, quod aliquis, vel aliqua pro
Christi Fide, vel virtute, quæ ad Fidem
reducatur, illatam sibi mortem patien-
ter tulerit, & quod signa, vel miracula
ejus intercessione contigerint. *l. 2. c. 39.*
n. 7.

Fame probatio.

Fama a rumore distinguitur. *l. 2. c. 39.*
n. 8. Substantia iudicii famæ sanctitatis
in genere in Decretis generalibus Ur-
bani VIII. continetur, idemque iudi-
cium pluribus perficitur. *ibid.* & *n. 9.*
& *seqq.* eius usus recentior ab antiquo-
ri in aliquibus discrepat. *n. 13. V. Judi-*
cium.

Fama in genere etiam per processum
Apostolicum probanda est, antequam
inquiratur in specie; abinquisitione in
genere facile dispensatur, etiam post
Urbani VIII. decreta, in causis Marty-
rum per quancumque viam procedenti-
bus, & in aliis causis: quæ per viam ca-

sus excepti procedant. *l. 2. c. 39. n. 2.*
ad 6.

Fama probatur per testes, & per Hi-
storicos, ac per donaria ad sepulchra Ser-
vorum Dei oblata, quæ tamen sicuti &
Historici, sunt pura adminicula. *l. 2.*
c. 40. n. 1. Duobus testibus de jure pro-
batur, sed ex initio sacre Congre-
gationis sex, aut octo examinantur: ne-
que opus est, ut sint contelles, sed suffi-
ciunt singulares singularitate adminicu-
lative. *n. 2.* idque eadem Congrega-
tio in quibusdam causis admisit. *n. 3.* Tes-
tis de fama deponens, juxta Bartolum
debet nominare personas, a quibus rem
audivit, juxta Baldum sufficit, ut asse-
rat, se audivisse rem publice dici. *n. 4.*
In praxi circa famæ sanctitatis probatio-
nem retinenda est Bartoli doctrina, nisi
eam recepit sacra rituum Congregatio.
n. 5. & 7. Doctrina Baldi recipi poterit
saltem in factis antiquissimis, ac dum-
agitur de fama sanctitatis deducenda ex
processu ordinario pro obtinenda *signa-*
tura commissionis; non vero quando in
iudicio inquisitionis in genere fama de-
ducitur ex processu Apostolico. *n. 7.* An
Congregatio eadem in factis antiquis
Baldo umquam adhæserit, non constat.
n. 6.

Fame legitima origo sufficienter deditur
ex vita Servi Dei ab aliquo anti-
quo, & probato Auctore typis edita, non
autem a moderno Scriptore exarata, licet
hanc ab Ordinariis, consilio Theologo-
rum adhibito, revivam Sedes Apostoli-
ca edi permisisset. *l. 2. c. 40. n. 8.* Nisi vita
a recenti probato Auctore edita proces-
sibus inniteretur, & viri graves electi
opus approbassent, & cum processibus
contulissent, ac nonnulli Cardinales,
jussu Summi Pontificis illud examina-
ssent, edique posse censuissent, & hoc
iudicium Ponticis approbasset. *n. 9.*

Fame Servorum Dei aliquando in
processibus testes adversantur. *l. 2. c. 41.*
n. 2. In famæ iudicio qualitas testium,
causa dictorum, & circumstantiæ pon-
derandæ sunt. *n. 4. & 6.* Si quis ru-
mor contra famam sanctitatis insurrex-
rit, & perseverans fama, cessaverit,
pro eadem standum est. *n. 7.*

Famam Sanctorum aliquando Scripto-
res post eorum obitum obscurare studuit
l. 2. c. 41. n. 2. Exempla. *n. 3.* In hoc Scrip-
torum qualitates, scribendi modus,
crimina Servis Dei a Scriptoris obje-
cta, Pœnitentia a Servis Dei de criminibus

bus fortassis patris peracta, & alia plura advertenda sunt, ut tutum de fama iudicium feratur. *a. n. 8. ad 14. & c. 42. 101.* Et alii Scriptores consulendi sunt. *c. 42. n. 2. a. n. 4. ad 7. & n. 11.*

Fama continuatio sufficienter probatur per Ordinarii epistolam, & per testes ad perpetuum rei memoriam examinatos si notabile tempus a die confecti processus ad propositionem dubii de fama sanctitatis in genere in Congregatione rituum elapsum sit. *h. 2. c. 40. n. 3. Dubium de fama sanctitatis in genere proponendum esset in Congregatione generali coram Pontifice, at facili dispensatione semper in ordinaria proponitur. h. 2. c. 39. n. 12.*

Familiares.

Familiarium opera uti possunt Cardinales, Rota Auditores, & Secretarius Congregationis rituum pro studio causarum Beatificationis, & Canonizationis. *h. 1. c. 16. n. 17.*

Fascinatio.

Fascinatio alia est vulgaris, alia physica, alia dæmoniaca. *h. 4. p. 1. c. ult. n. 12.* In pueris ex vetularum aspectu pluribus modis contingere potest. *ibid.*

Fassii.

Fassii apud Tertullianum dicuntur tabulæ Ecclesiasticæ, quæ Martyrum nomina continebant. *h. 1. c. 1. n. 3.* Orti sunt a litteris encyclicis, quæ ab una ad aliam Ecclesiam de Martyrum passione scribebantur. *ibid.*

Febris.

Febris varias habet definitiones. *h. 4. p. 1. c. 18. n. 4.* Non est revera morbus, sed inordinata fermentatio in sanguine excitatus ad ipsum depurandum, ideoque non semper nocua est, sed aliquando salutaria. *ibid.* Nonnumquam convulsioni remedium est. *n. 35.* Febri valde gravi laborabant foci S. Petri, & filius Reguli, quos Christus curavit, & quidam alius a S. Paulo curatus. *n. 1. 2. & 3.*

Febris hæctica tres habet gradus, qui describuntur. In primo gradu facile, in secundo difficilis, in tertio nullatenus curatur. *h. 4. p. 1. c. 18. n. 8.* Exemplum. *n. 4. et 7.* Distinguitur a lenta; hæc enim curari potest. *n. 8.* Hæctica esse sine labe pulmonum, & expulsiōe sanguinis potest, ad hunc solum contagiosa est, cum phthisi conjungitur, & ob varias circumstantias potest ad plures annos durare. *num. 11.* Hæc fortassis locum non habent, ubi hæctica ad marasimum devenit. *ibid.*

Febris cum delirio, lethargo, tremore,

virium iactura, & cibi fastidio vicinam mortem prænunciat. *h. 4. p. 1. c. 18. a. n. 12. ad 15.* Febris malignæ causæ est nimia sanguinis crassities, ac nimia solutio, cujus varii recensentur effectus. *n. 16.* Prima non tam difficulter, secunda vix curatur. *ibid.* Febris pelli- lentialis sine bubonibus esse potest. *a. n. 21. ad 24.* Hujus febris venenum per excretionem dumtaxat expellitur. *n. 26.* Febris pleuritica mortalibus peculiaris sunt signa. *n. 36. V. Pleuritis.* Quid advertendum ut sanatio ab his febribus miraculosa dicatur. *V. Miraculum.*

Fel. piscis Callionymus ad extergendas albugines prodest. *h. 4. p. 1. c. 9. n. 11.*

Femina.

Femina in causis Beatificationis, & Canonizationis, & in quibuscumque aliis causis in testes admittuntur, si de facto, & sensu proprio deponent, si honestæ sint, aliisque conditionibus præditæ. *h. 3. c. 6. a. n. 4. ad 7.*

Festum.

Festa Sanctorum festis Gentilium sub- stituta sunt. *h. 1. c. 1. n. 18.* Et festa Martyrum olim compledebantur. *c. 4. n. 14.* In sanctorum festis eorum auxilium, & exemplum, & confusio nostra considera- ri debent. *c. 13. n. 10.* Festa celebrantur, vel cum positivo assensu universæ Ec- clesiæ de sanctitate illius, cujus festum celebratur, vel solum ex mera permis- sione. Ex primo, non ex secundo modo celebrandi festum certo alicujus sancti- tatis infertur. *c. 42. n. 16.*

Festum celebratur in honorem Can- onizatorum. *h. 1. c. 38. n. 1.* Et in solemnî Canonizationis actu decrevit. *c. 36. §. 7. n. 11. et seqq. §. 9. n. 21. & §. 10. n. 23.* Festum Canonizationis ante expeditio- nem bullæ Canonizationis olim celebra- ri non poterat; nisi ex speciali gratia, ut in honorem S. Francisci Saleii factum fuit. *§. 14. n. 38.* Festa quorundam San- ctorum in Canonizatione, vel post statu- tæ fuerunt. *c. 8. n. 7. 10. 16. 17. c. 10. n. 7. 8. c. 13. n. 17.* In utraque Ecclesia celebrantur festa Sanctorum veteris Testa- menti. *h. 4. p. 2. c. 29. a. n. 5. ad ult.* Festum Sancti non Canonizati a solo Romano Pontifice induci potest; aliquid tamen ex antiqua consuetudine inditum fuit. *h. 2. c. 9. n. 5.*

Festa in honorem Beatorum celebrari nequeunt, nisi ex Apostolico indulto, & ex devotione. *h. 1. c. 27. n. 13.* Festum so- lemne in honorem Servi Dei a summo Pon-

Pontificæ concessum fuisse pro casu excepto ex Pontificio indulto. *l. 2. c. 20. n. 13. & 14.* Festa civilia in Servorum Dei honorem neque juri communi, neque Urbani VIII. Decretis adversantur; cum sint cultus pure civilis, nisi cum jejunio ex publica auctoritate agantur. *c. 13. n. 5.*

Festa ab Episcopis in suis diocesis statutata recolenda sunt. *l. 2. c. 1. n. 7. & 12.* Nonnulla festa celebrari sancivit Concilium Moguntinum. *l. 1. c. 5. n. 7.* Quæ aditum aliis festis instituendis aperiant facrorum rituum Congregatio fere non admittit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 3. & 24.*

Festa de præcepto minui oportere, Henricus IV. Galliarum Rex Clementi VIII. exposuit. Sed diminutionem Urbani VIII. peculiari constitutione statuit. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 6.* Hæc Constitutio non fuit ubique recepta. *c. 16. a. n. 22. ad 25.* nonnulla festa, ab eodem Urbano sublata, antea in desuetudinem abierant. *n. 19. 20. & 21.* Festis vero in Constitutione Urbani de præcepto designatis Clemens XI. festum immaculæ B. M. V. Conceptionis addidit. *c. 15. n. 10.* alia, particularia festa de præcepto in Hispaniis observantur. *n. 11.*

Festa de præcepto a Principibus secularibus constitui nequeunt, & aliquando rejecta fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 9.* Posset Episcopus festa de præcepto in sua diocesi constituere cum consensu saltem capituli. *n. 12.* Et sic olim festa constituebantur. *c. 16. n. 11.* sed non expedit, ab Episcopis constitui, nisi ex gravissimis circumstantiis. *c. 15. n. 13.* Imo post Urbani VIII. constitutionem non debent Episcopi id præsumere inconsulta Sede Apostolica. *c. 16. n. 11. & seqq.* Potest absolute summus Pontifex festa de præcepto ubique constituere. *n. 14. & 15.* Festa ex voto indulta videntes dumtaxat post dictam Constitutionem obligant: quoad alios reducta sunt ad solam devotionem. *c. 15. n. 14.*

Festorum imminutionem plures in dignitatibus constituti BENEDICTO XIV. insinuarunt. *l. 4. p. 2. c. 16. a. n. 1. ad 4.* Imminui possent primo si quædam ex recensitis in Urbani Constitutione expungantur, quod difficulter admitti potest. *a. n. 16. ad 21.* Secundo si per hebdomadam occurrentia in Dominicam transferantur; sed juxta alios nullum festum, nisi ex solemnioribus sit, die Dominico esse celebrandum. *a. n. 22. ad 25.*

Tertio si juxta methodum a Concilio Provinciali Tarraconensi an. 1727. propositam, & a Benedicto XIII. probatam permittatur, ut Fideles quibuldam diebus festis de præcepto, auditio sacro, operibus servilibus vacent. *n. 26. 27. & 40.* Id conveniens esse exempla ostendunt. *a. n. 34. ad 38.* Quarto si quædam festa de præcepto conjungantur, aliqua in dies Dominicos transferantur, in aliis, auditio sacro, opera servilia permittantur. Et quænam, & quomodo festa conjungi possint. *n. 41. 42. & 43.* Hujusmodi conjunctioni obitare non videtur, quod Sancti, quorum festa conjunguntur, diversis obierint diebus. *n. 44. & 45.* Aut a die, quo obierunt, removeantur. *a. n. 46. ad 56.* Aut tres Sancti eodem die colantur. *n. 55.* Aut aliqua in Breviario, & Missali immutatio sit facienda. *n. 57.* Omnia hæc de festis expendenda proponuntur. *a. n. 58. ad 65.*

Festa omnium Apostolorum in festo SS. Petri, & Pauli olim continebantur, mox in festo SS. Philippi, & Jacobi, excepta solemnitate SS. Petri, & Pauli. *l. 2. p. 2. c. 16. n. 43.* Festum Sancti, cujus obitus dies ignoratur, recte in ejus translatione recolitur. *n. 47.* Ex SS. Patronis principalibus unus dumtaxat festum in singulis locis de præcepto est celebrandum. *c. 15. n. 6.* Ex peculiaribus circumstantiis etiam de Patrono minus principali festum de præcepto celebrari potest. Exemplum. *n. 7.*

Festum SS. Trinitatis in Ecclesiam Romanam introductum, & ad universam extensum fuit sub Joanne XXII. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 2.* Non celebratur festum unius dumtaxat personæ SS. Trinitatis. *n. 3. V. Trinitas.*

Festivitates Domini ex triplici causa institutæ sunt. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 4.* Festum cum officio in honorem cordis Jesu petendum, & non concessum. *c. 30. a. n. 19. ad 25.* V. Cor. Festum Corporis Christi institutum est ex revelatione facta B. Julianæ Virginis in Civitate Leodiensi, & extensum, cum Hostia Sacerdote incredulo celebrante, vera caro cruore repleta apparuit. *cap. 31. num. 24.* Festum SS. Nominis Jesu ultimum est in ejus honorem concessum. *n. 5.*

Festa B. M. Virginis. V. *Maria V. B.* Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ institutum est ante festum Nativitatis B. M. semper Virginis, & in universa Ecclesia celebratur, quia Joannes in utero

utero matris sanctificatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 12.* Græci Conceptionem etiam S. Joannis recolunt. *ibid.* Festa quædam, præter principalia, celebrantur in honorem SS. Petri, & Pauli. *n. 14.* Et in honorem S. Joannis Evangelistæ. *n. 15.* Festum Conversionis S. Pauli in quibusdam Mart. rologiis sub nomine Translationis annuntiatur, fortassis quod aliqua ejus Reliquiarum translatio in Urbe facta sit. *n. 14.*

Festum in quibusdam Galliz Ecclesiis olim agebatur, in quo nonnulli Pontificalibus induti more Episcoporum benedicebant, alii ut Reges, & Duces induti procedebant, quod nunc vetitum est. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 34.*

Festa Latinorum observanda sunt ab Armenis, & Græcis in Latinis diocesium commemorantibus. *l. 1. c. 38. n. 15.* Eugenius IV. Festa designavit, in quibus Armeni universali Ecclesiz Græcæ, & Latinæ se conformare debent. *ibid.*

Ficus.

Ficus in Palestina mense martio fructus habent. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 14.* Ficus sine fructu a Christo inventa, & ideo maledicta, & arescens causam reprobationis Judæorum præsentavit. *ibid.*

Fides, Fiducia.

Fides definitur: *Sperandarum substantiarum, argumentum non apparensum.* *l. 3. c. 23. §. 1. n. 1.* Fidei forma est charitas, in quantum hæc ejus actus reddit vitæ æternæ meritorius. *ibid.* Fides formata, non autem informis, est virtus, & ex operibus ex charitate factis comprobatur. *ibid.* *§. 2. n. 2.* Fidei actus eterni alii in dictis, alii in factis consistunt, idque exempla Sanctorum ostendunt. *n. 3.* Fides spem præcedit. *§. 2. n. 12.*

Fides catholica revelationibus innititur, quæ Apostolis, & Prophetis factæ sunt; neque crevit quoad substantiam, licet nunc aliqua explicatio credantur, quæ olim latebant. *l. 3. c. ult. n. 2.* Fides divina an ex privata revelatione haberi possit, disputatur. *n. 12.* Ex revelatione tantum probabiliter Fides divina esse nequit. *n. 13.* Non tenemus, neque debemus Fide catholicam assentiri privatis revelationibus, quas alii habuerunt, etiam si approbatæ sint. *n. 15.*

Fidei mysteria humano nequeunt ingenio comprehendere, ideo Divino indigent testimonio confirmari. *l. 1. c. 27. n. 8.* Fidelis habitum amittit, qui unicum Fidei articulum negat. *l. 3. c. 20. n. 7. §. 4.* Fi-

des romanet, amissa per peccatum charitate, nisi peccatum sit infidelitatis. *c. 21. n. 13.* Ad Fidei articulos definiendos in Conciliis generalibus sufficit pluralitas suffragiorum. *l. 1. c. 22. n. 15.*

Fidei veritates aliæ sunt theoreticæ, quæ Dei, ejusque attributorum, ac Jesu Christi cognitionem præstant. *l. 3. c. 19. n. 7.* Aliæ practicæ, quæ Christianis operandi regulas præscribunt, & in operatione consistunt. *n. 8.* Fides est orationis fundamentum. *c. 25. n. 1.* Plures ejus recensentur gradus. *l. 1. c. 43. n. 13.* Aliarum virtutum opera Fidei oblationes aliquo modo esse possunt, in quibus tamen non semper speculativa veritas, ut in cultu Sanctorum, requiritur, sed sufficit practica. *n. 12.* Fidei certitudinem non exigit approbatio visionum, prophetiarum, & similibus, quæ de Servis Dei referuntur. *l. 2. c. 32. n. 12.*

Fidem Catholicam Gentiles, & Hæretici plures susceperunt propter miracula, & sanctitatem Christianorum. *l. 1. c. 13. n. 9.* Disputatur, an Principes Catholici possint ad eandem Fidem amplectendam compellere Infideles sibi subiectos, qui eam nunquam susceperunt. *l. 3. c. 17. n. 11. §. 12.* Minis, & terroribus compelli Hæretici, & Schismatici possunt, & pertinaces morte puniri. *n. 13.*

Fidei actus exteriores debite, licet cum mortis periculo, proferri laudabile est. *l. 1. c. 2. n. 5.* Fides credendorum, vel agendorum, seu Fidei veritates tam practicæ, quam theoreticæ sunt vera causa Martyrii ex parte Martyris. *l. 3. c. 19. a. n. 1. ad 8.* Fidei consilio aliquando est ad salutem necessaria. *c. 23. n. 4.* Deficientes a Fide *Lapso* *Blasphemi*, aliisque nominibus apud veteres appellabantur. *l. 1. c. 2. n. 2.* Sed si ad eam revcrsi, & pro eadem inortui fuissent, inter Martyres computabantur. *l. 3. c. 15. n. 8.*

Fidei regula est, neminem per totam vitam omnia peccata venialia vitare, nisi speciali privilegio, posse. *l. 3. c. 39. n. 11.* V. *Peccatum.* Habitus Fidei communis ab externa confessione eorum, quæ in corde per Fidem creduntur, ab observantia præceptorum, & ex aliis pluribus dignoscitur. *c. 23. n. 4.* Ex iisdem colligitur Fides heroica Servorum Dei, si eadem frequenter, facile, prompte, delectabiliter, & in arduis exercentur, ad quæ concurret Spiritus Sancti donum intellectus. *n. 4. §. segg.* Dignoscitur etiam ex zelo dilatandæ Fidei, & moris

refor.

reformandi, nec non ex muneribus, & ex circumstantiis, in quibus Servi Dei fuerant constituti, dummodo perfectiori modo eadem exerceantur. *n. 8. p. 1. c. 17. n. 21.* Invenientia, & in senibus difficillius, quam recens, & in juvenibus curatur. *n. 26.* Sanata reverti potest, vel in alium morbum converti. *n. 27.* Est aliorum morborum medela, *ibid.* Quid advertendum, ut ejus sanatio miraculo ascribitur. *V. Miraculum.*

Fides Catholica in Canonizationibus exaltatur. *l. 1. c. 13. n. 8. & 9.* Quædam Fidei nostræ professio est cultus Sanctis exhibitus. *c. 43. n. 21.* De Fide est Sanctos esse colendos, eorumque Reliquiis venerationem esse exhibendam. *c. 45. n. 27.* Disputatur inter Auctores, an de Fide sit, Romanum Pontificem in Sanctorum Canonizatione errare non posse, & Canonizatum esse Sanctum. *a. n. 1. ad 27.*

Fides, prout est gratia gratis data apud quosdam est certissimus assensus principis Catholicæ Fidei, qui in Evangelico Doctore est præsumendus. *l. 3. c. 44. n. 1.* Vel est Fides miraculorum. *n. 2.* Vel est constantia in Fide, aut extensiva perfectio cognitionis Fidei quoad modum concipiendi, persuadendi, & deudendi doctrinam Fidei, vel Fides particularium revelationum. *n. 3.* Non est habitus scientificus, sed peritia ad docendum. *n. 4.* Probabiliter est fervor, & constantia Fidei coram Tyranno: probabilis est in Denm fiducia ad impetrandum, unde dicitur patrativa miraculorum. *ibid.*

Fiducia est integralis pars fortitudinis, & promptum facit animum ad agrediendum. *l. 3. c. 24. §. 1. n. 30.*

Finis.

Finis bonus a prava melius electione, vitatur, neque ab ea pravitate anfert. *l. 3. c. 41. n. 13.* Alius tamen inter se diversos reddit honestos. *a. n. 1. ad 18.*

Finis generalis primarius miraculorum, omniumque operum Dei est ipsius gloria. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 1.* Fines secundarii, qui ad primarium ordinantur, sunt offensio veritatis doctrinæ Fidei, & morum, attestatio veræ sanctitatis alicujus, beneficium, & ultio Divina. *ibid.*

Fisci.

Fisci Procurator citatus fuisse dicitur in quibusdam Canonizationis bullis. *l. 1. c. 18. n. 9.*

Fiscalis Procurator Cameræ Apostolicæ vocatur ad Consistorium pro Canonizatione peragenda coactum. *l. 1. c. 34. n. 10.* In eo Protonotarios Apostolicos rogat, ut unum, vel plura instrumenta de Summi Pontificis oratione, & deliberatione, ac de Cardinalium, aliorumque sententiis conficiant. *n. 12.*

Tom. VIII.

Fistula.

Fistula in aliquo corpore callosus est sinus, per quem aliquid assiduo expurgatur. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 21.* Invenientia, & in senibus difficillius, quam recens, & in juvenibus curatur. *n. 26.* Sanata reverti potest, vel in alium morbum converti. *n. 27.* Est aliorum morborum medela, *ibid.* Quid advertendum, ut ejus sanatio miraculo ascribitur. *V. Miraculum.*

Flagellantes. Flagellatio.

Flagellantes erant viri, & mulieres rudis potissimum, indocti, & inconditi ex Hungaria magnam Europæ partem circumcursantes, qui bis in die se palam ad sanguinem flagellabant, & hæretica dogmata prohibebant. *l. 3. c. 28. n. 10.*

Flagellatio voluntaria. *V. Mortificatio.*

Flores.

Flores, & frondes inter Ecclesiæ ornamenta recensentur. *l. 2. c. 12. n. 15.* Ad sepulchra Servorum Dei, etiam Martyrum non vindicatorum, oblata publicum cultum non important, nisi publica auctoritate, aut ex alicujus testamento offerantur. *ibid.*

Fluxus sanguinis. V. Sanguis.

Fœcunditas mulieris post longam sterilitatem potest esse miraculosa. *l. 1. p. 1. c. 20. n. 29.*

Fœtus.

Fœtus proprio cœnatu ab utero matris etiam præmortuus, egredi potest. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 17.* Fœtus gemelli. *n. 19. 20. & 21.* *V. Gemelli.* Plurimi simul in eodem utero generari fœtus possunt. *n. 21.* Exemplum admirandum. *n. 22.* Usque ad decimum quartum mensem fœtus vivi in utero gestari, & incolomes edi naturaliter possunt. *n. 25.* Ferunt, fœtum aliquando quatuor, interdum octoginta annis in utero vivum gestatum fuisse. *ibid.*

Fœtus in utero mortuus matri periculum affert: ut aliquando eadem incolui, post longum tempus eductus fuit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 26.* Exempla mirabilia. *ibid.* In partu difficili præter naturam fœtus non potest naturaliter restari, & aptam figuram acquirere, ut ab utero exeat. *n. 33.* Fœtum in utero mortuum esse, tutius dignoscitur ex tactu uteri, num idem fœtus motu careat. *n. 35.*

Fons. Fonticulus.

Fontium naturalis origo pluribus modis esse potest. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 8.* Sæpe Sanctorum meritis fontes perennes eruperunt. *n. 2. V. Miraculum.*

Fonticulus brachio inuictus aliquando aduersus polypum prodest. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 39.*

Foramen ovale.

Foramen ovale in foetibus ante partum interit ad sanguinis transmissionem. *l. 4. c. 21. n. 28.* Ferunt in pueris ad quinquennium, in orinatores diutius remanere apertum; & in adultis cuiusque aetatis, & sexus apertum sepe deprehensum fuisse, ejusque beneficio amphibia animalia diutius sub aquis vivere. *ibid.* Sed probabilius in hominibus intra paucas post partum hebdomadas coalescit, & aboletur. *c. 22. n. 13.*

Forma. Formula.

Forma per æquipollens adimpleri potest, quando respicit certum effectum. *l. 2. c. 46. n. 6.*

Forma Baptistini Græcorum. V. *Baptismus.*

Formula juramenti præstandi a Cardinalibus, & Confultoribus sacrorum rituum Congregationis. *l. 1. c. 16. n. 16. a* Judicibus remissorialibus, a Notario, Procuratore, & ab aliis pluribus in causis Sanctorum. *c. 19. n. 3. l. 2. c. 48. n. 1. 2. l. 3. V. Juramentum.*

Formula professionis Fidei, quam olim Summus Pontifex electus emittebat. *l. 3. c. 32. n. 3.* *Formula* protestationis initio, & fini librorum de gestis Servorum Dei iuxta Urbani VIII. Decreta appendæ. *l. 2. c. 11. n. 8. l. 9.*

Formula sententiæ a Summo Pontifice in solemnem Canonizationis actu prolata plura continet. *l. 1. c. 13. n. 10. l. c. 36. l. 9. n. 21.* Aliquando in ea tacita est mentio Missæ, & Officii recitandi in honorem Canonizati, aliquando non, & hoc aptius videtur. *n. 22.*

Formula sententiæ, qua Judices Ordinarii, vel delegati utuntur super non cultu non videtur efficere, ut idem non cultus probeatur quoad ea loca, ubi solum possibile est, cultum fuisse introductum. *l. 2. c. 15. n. 12.*

Fortitudo.

Fortitudo alia est iustorum, alia reproborum. *l. 3. c. 24. l. 3. n. 27.* Fortitudo Christiana large sumpta complectitur omnes virtutes: stricte accepta est virtus firmans animum ad agendum, vel patiendum ea, quæ recte rationi consentanea sunt. *n. 28.* Tollit impedimentum difficultatis, ut voluntas rectitudinem rationis sequatur. *ibid.*

Fortitudo, ut est quedam firmitas ani-

mi, conditio est cuiuslibet virtutis; ut est firmitas in sustinendis, & repellendis difficultatibus, specialis est virtus. *l. 3. c. 24. l. 3. n. 29.* Cohibet timorem, moderatur audaciam, ejusque principalior actus est sustinere. *ibid.* Nullas habet partes subiectivas, sed integrales, nempe fiduciam, magnificentiam, patientiam, perseverantiam. *n. 30.*

Fortitudinis communis actus sunt, ardua tam de præcepto, quam de consilio secundum rectam rationem ob finem supernaturalem aggredi; mala propter Deum sustinere. Heroicæ vero, eadem promptè, facili, & jucunde, etiam cum vitæ bonorumque discrimine exhibere, & ad hæc datur Spiritus Sancti donum fortitudinis. *n. 32.* Heroicæ Christianæ fortitudinis exempla. *n. 33. l. seqq.*

Franciscana.

Franciscana historia a Jacobo Oddo scripta a pluribus laudatur. *l. 2. c. 24. l. 17. n. 58.*

Fraticelli.

Fraticellorum, & *Bizzacorum* hæresis Liberatum quidam faciunt Audorem. *lib. 2. cap. 24. l. 3. 34. num. 128.* Sed verius Auctor fuit Hermanus quidam Pangilopus. *n. 129.* Quem aliqui Populi 20 annis tamquam Sanctum coluerunt, sed Bonifacius VIII. exhumari, & comburi iussit. *c. 25. n. 7.*

Frateres Minores.

Frateres Minores elemosinas querere, & alia recipere possunt pro expensis causarum Beatificationis, & Canonizationis. *l. 1. c. ult. a. n. 1. ad 19. V. Elemosina.*

Frateres iidem, ubicumque sint in Missionibus, jurisdictionem quasi Episcopalem ex privilegio habent, nisi Catholici adfint Episcopi. *l. 2. c. 2. n. 4. V. Jurisdictio.*

Frequentia Sacramentorum.

V. *Sacramentum.*

Fuga.

Fuga in persecutione, per se loquendo, licita est. *l. 3. c. 16. n. 14.* Sed Episcopis, ceterisque animarum curam gerentibus vetita est, si ex eorum præsentia conjunctio gregis, ex absentia dispersio prævideatur. *n. 15.* Fugere tamen possunt, ut tempore opportuniore gregi suo prorsint, dummodo interim nulla Divini honoris, aut subditorum subversio timeatur. *ibid.* Multo magis Præsul fugere potest, si a Persecutoribus specialiter queratur, dummodo prius regi consulat. *n. 16.*

Fuga

Fuga in persecutione aliquando licet, aliquando permittitur, nonnumquam præcipitur. *l. 3. c. 16. n. 18.* Privatis personis licet in persecutione remanere, si id proximorum utilitati, aut Dei gloriæ expedire videatur, & in Fide constantes se fore sperent. *n. 17.* Hoc modo permissio potest esse a Charitate imperata. *n. 17.* Fugæ regula esse debet major Dei gloria, & Ecclesiæ utilitas. *n. 19.*

Fundator.

Fundator Religionis, si cum aliis ejusdem Cleri canonizetur, prænominandus est, licet tempore posterior, non vero, si alii Sacerdotes fuerint; & non ipse. *l. 1. c. 36. §. 4. n. 8.* V. *Solemnitas Canonizationis.*

Fundator Congregationis Montis Olivæ fuit B. Bernardus Ptolemæus. *l. 1. c. 13. n. 8.* Fundatores Ordinis Servorum B. M. Virginis septem recensentur. *n. 15.* *l. 17. c. 24. §. 4. n. 161. c. 162.* Hi in eremam Montis Senari in Tuscia secesserunt, ibique Ordinem instituerunt. *n. 164.* A Gaufrido Cardinali Legato ad moniti pristinam vitæ rigorem remiserunt. *n. 165.* Sex in ea eremo obierunt, sed omnes septem ibi sepulti sunt, quorum capita sub altari scelli post Chorum remoto pallio, conspiciuntur. *n. 164.* De omnibus approbatus est casus exceptus ex cultu immemorabili. *n. 161. c. 162. c. 161. c. 31. n. 15. c. 17.* Septimi ex his Fundatoribus, nempe B. Alexii Falconerii causa separatim ab aliis sex promotæ, & absoluta fuit. *l. 2. c. 24. §. 4. n. 163.* Fundatrix Monialium Congregationis Vallis Umbrosæ fuit B. Humilitas. *l. 1. c. 31. n. 15.*

Fundatores Religionum miris laudibus extolluntur, & congrue Officio, & Misa, postquam canonizati sunt, in universa Ecclesia coluntur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.*

Funus.

Funeri Servorum Dei magnus intervenit Populorum concursus, & alia plura sunt, quæ si devotione sincera, ac sine humana industria fiant, publicum cultum non important. *l. 3. c. 12. n. 9. c. 10.* An consuetæ Ecclesiæ Officia pro defunctis in his funeribus omitti possint. *n. 11.* V. *Officia.* Funeri S. Clara Innocentius IV. S. Bonaventuræ Gregorius X. adfuit. *ibid.* Ea, quæ in funere S. Francisci Saleis facta sunt, quidam Joannes Fabius improbat, sed cæcus, & elinguis factus peccatum suum agnovit. *n. 9.* In funere Romanorum Pontificum res ipso.

rum gestu piæ exponuntur, ut ejus factum fuit in supere Cardinalis Gabrielis Paleosi primi Archiepiscopi Bononiensis. *ibid.*

Furum Corporum, & Reliquiarum, Sanctorum.

Furto ex Ecclesiâ S. Thomæ de Formis sublatum fuit corpus S. Joannis de Matha, & in Hispanias asportatum. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 12. et seqq.* Item Reliquia Præputii Christi. *n. 46.* Et corpora SS. Romani, & Bertulphi Abbatum, aliorumque plurium. *n. 39. ad 49.* Non tamen corpora SS. Benedicti, & Scholasticæ ex Monasterio Cassinensi. *n. 53.*

Furta hujusmodi improbantur. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 56.* Non licet sub pictatis specie sacra Corpora, & Reliquias furari, nisi ex Infidelium manibus. *c. 26. n. 21.* Sedes Apostolica aliquando ea liberaliter iis permittit, ad quos e furum manibus devenissent. *n. 22.* Aliquando restitui jussit. *n. 23. c. 24.*

Gangrana.

Gangrana neque tumor, neque ulcus est, sed de mollioris partis affectu quædam mortificatio, & a sphacelo per magis, & minus differt. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 21.* Periculosa est, & in sphacelum degenerat, ni cito curetur, ejusque curatio in juvene facilis est. *n. 26.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Gaudium.

Gaudium repentinum, & immodica lætitia de bono obtento aliquibus mortem attulerunt, alios a morbo liberaverunt. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 32.*

Gemelli.

Gemelli sunt, vel qui simul concipiuntur, vel qui simul eduntur, licet non simul concepti sint. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 19. c. seqq.* Fere gemelli, qui simul concepti simul eduntur. Ex vivaciore sunt unius, quam diversi sexus. *ibid.*

Generatio.

Generationis terminus in hominibus annus septuagesimus, in mulieribus quinquagesimus est, sed aliquando scilicet. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.*

Gentilium consecratio, & ad fidem conversio. V. *Apotheosis. Fides.*

Gibba.

Gibba proprie dicitur, cum vertebrae ad exteriora luxantur, & in dorso tumor apparet. Altera sit ex luxatione ad anteriora; alia ex luxatione in alterutrum latum, & vocatur obliquatio, & tortuositas. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 15.* De miraculosa

lofa ejusfana tione . V. *Miraculum* .

Gigas .

Gigantes utrum ex furtivo concubitu a Dæmonibus, gigantea assumpta specie, cum mulieribus habito, an aliter nati olim fuerint, disputatur . l. 4. p. 1. c. 3. n. 3.

Globulus .

Globuli carnei in corde, vel in cysti biliaria B. Claræ de Montefalco inventi, singuli; bini, & terni æqualiter ponderant . l. 2. c. 24. §. 47. n. 180.

Globuli precarii, seu Rosarii an intercessione Servæ Dei Joannæ a Cruce vere in cælum ab Angelo delati, & ibi a Christo cum Indulgentiarum largitione benedicti fuerint, discutitur . l. 2. c. 36. n. 18.

Gloria .

Gloria facilius contemnenda dicitur, quam contemnitur; & viri excellentes Regna facilius, quam gloriam partiuntur . l. 2. c. 42. n. 1.

Gloria inanis . V. *Vana gloria* .

Glossa .

Glossa gravis est auctoritatis; licet tamen ab ea aliquando recedere . l. 1. c. 44. n. 5. §. 6. Errores aliquos continet; & sano sensu intelligentia est, ubi adversari Romani Pontificis infallibilitati in Canonizatione videtur . *ibid* .

Gorcomienses .

Gorcomienses Martyres novemdecim fuerunt; eorum nomina, gradus, & ordines recensentur . l. 1. c. 24. n. 10.

Græci .

Græci celebritates etiam rerum memorabiliū, ut celebrationis Conciliorum, natalis, seu dedicationis urbis Constantinopolitanæ, & similium peragunt . l. 4. p. 2. c. 9. n. 15.

Græcis summi Pontifices Officium, & Missam Latino ritu interdixerunt . l. 1. c. 38. n. 12. Clemens VIII. Græcum-Catholicum Episcopum Romæ morari voluit, ut ab eo Græci Latini Italici, Insularumque adjacentium Episcopi subiecti ordinarentur . *ibid* . In Ecclesia Collegii Græci Urbis Officia, & Missæ palam celebrantur .

Græcorum ad unitatem, abjurato schismate, revertentium ritus, & consuetudinem quoad Missam, & Officiū Summi Pontificis non improbarunt, sed permiserunt, secus animarum periculo, & dummodo ecclesiasticæ honestati non derogarent . l. 1. c. 38. n. 9. §. 10. eorum Brevarium Romæ editum est . *ib* . V. *Brevarium* .

Grando .

Grando fit cum vapores in aere sublimiori in guttas concretæ intensiori frigore congelant . l. 4. p. 1. c. 25. n. 33. eaque major fit, si plures globuli ventorum impetu cohæreant . *ibid* . ex circumstantiis miraculosa esse potest, uti fuit in Ægypto . *ibid* . & in Gabaon . c. 1. n. 11.

Gratia .

Gratia est ens supra naturam . l. 1. c. 28. n. 14. Non est verum miraculum, sed ex aliqua circumstantia miraculi speciem præsefert; neque attenditur in causâ beatificationis, & Canonizationis . l. 4. p. 1. c. 1. n. 13.

Gratia alia est gratum faciens, alia gratis data, quam gratiæ divisionem primus inter Theologos Alexander de Ales tradidit . l. 3. c. 42. n. 1. Prima est donum supra naturam a Deo concessum primario ad propriam uniuscujusque salutem, & excellentior, quam altera, quæ est manifestatio spiritus, & donum ad aliorum utilitatem principaliter relatum . *ib* . §. 2. c. 45. n. 3.

Gratia gratis data essentialiter sensibilis, & evidens est in suis effectibus . l. 3. c. 42. n. 4. Communis est iustis, & peccatoribus . n. 5. Frequentius tamen datur iustis, licet non omnibus, cum non sit necesse ad communem Ecclesiæ utilitatem, uti fuit in principio prædicationis Evangelicæ . n. 12. c. 48. n. 4.

Gratiæ gratis datæ enumerantur ab Apostolo . l. 3. c. 42. n. 3. Christus eas habuit per modum habitus; ceteri per modum actus transeuntis . c. 48. n. 4. §. 6. Considerandæ sunt in causis Beatificationis, & Canonizationis, si consistet de virtutibus heroicis, & vitæ innocentia, cum hæ gratiæ possint per accens, & dispositive facere gratum habentem . c. 42. n. 6. §. 7. c. 44. n. 10. c. 48. n. 5. In sacrorum rituum Congregatione de his gratis iudicium fertur sub dubio virtutum, & in discussione causæ considerantur tamquam signa manifestantia præsumptionem earumdem virtutum . n. 8. His gratis deficientibus, tuto in huiusmodi causis ad ulteriora procedi potest, si adsint virtutes . a. n. 9. ad ult. neque in omnibus Canonizationum bullis memorantur . n. 12.

Gratia gratis data discretionis Spiritum .

Gratia hæc ad Fidei confirmationem refertur . l. 3. c. 48. n. 1. Est vel cognitio cogitationis cordis, in quo sensu cum propheta convenit . *ibid* . Vel iudicium, quo

quo discernuntur varii motus, de quibus dubitari potest a bono ne, an a malo spiritu proveniant. n.2.

Gratia gratis data discretionis spirituum consistit in hoc quod spiritus non per regulas asceticas, & mysticas, sed per Spiritus S. insinuum discernantur. l.3. c.48. n.4. Et sic discretio spirituum est mentis illustratio, qua homo sine errore iudicat, a quo principio proprii, aut alieni motus, & cogitationes ad elevationem pertinentes excitentur. *ibid.* Difficiliter spiritus discernuntur. n.3. exemplum hujus gratiæ. n.5.

Gratia gratis data Fidei. V.F. det.

Gratia gratis data generum linguarum. *Gratia* hæc inferior est gratia prophetiæ: qui eam habet non loquitur eleganter idiomata peregrina, sed juxta commune modum. l.3. c.48. n.6. Alii præter Christum, & Apostolos eandem habuerunt. *ibid.* et n.7. et 8.

Gratia eadem si in alicujus Servi Dei causa occurrat opus est, ut viri probi testentur, eum nunquam aliis linguis operam dedisse. l.3. c.48. n.10. Si asseratur, ipsum unico idiomate loquentem a pluribus diversorum idiomatum fuisse intellectum, asserendi erunt testes diversarum nationum astantes, se audivisse eum in proprio uniuscujusque idiomate eadem loquentem. n.10. Si in linguarum usu vanitasprehendatur, a Deo non processisse dicitur, si usus in peccatorum conversionem fuerit, pro Dei dono habebitur, eisque maxima habenda erit ratio in causa Beatificationis, & Canonizationis, positus præcipue virtutibus. *ibid.*

Gratia Interpretationis Sermonum.

Gratia hæc vel est expositio verborum unius idiomatis per verba alterius, vel doctrina mysteriorum in verbis latentium. l.3. c.48. n.11. Vix de hac gratia agendum erit in prædictis causis; si enim aliquis Dei Servus absque humano studio abita sacre Scripturæ mysteria explicuerit, ad scientiam infusam id erit referendum. *ibid.*

Gratia Prophetiæ ad Fidei confirmationem refertur. l.3. c.48. n.1. V. *Prophetia.*

Gratia sanitatum, & virtutum, seu miraculorum. Gratiæ istæ sere conveniunt cum gratia Fidei. l.3. c.44. n.5. *Gratia* sanitatum significat curationes mirificas a morbis corporis. *Gratia* virtutum comprehendit cetera mirifica supra naturam. *ibid.*

Gratia virtutum, seu miraculorum non est manens in anima per modum habitus, uti fuit in Christo, sed consistit in hoc, quod cum Deus ipsam alicui tribuit, interdum movet ejus mentem ad faciendum aliquid, quod sequitur opus mirificum, interdum ad hoc ipsum aliqua ejus re externa tamquam instrumentum utitur. l.3. c.44. n.7. Initio Ecclesiæ necessaria fuit gratia, & frequentia miraculorum, & nunc in Ecclesiæ corpore manet non quidem in definitia personis. n.8. l.1. c.28. n.14. Potest conferri peccatoribus, utpote gratis data; sed plerumque Sanctis confertur. l.3. c.44. n.9. l.10. De eadem agendum est in causis Beatificationum, & Canonizationum, in quibus tamen miracula non examinantur, nisi de virtutibus heroicis constiterit. *ibid.*

Gratia Sermonis Sapientiæ, & Sermonis Scientiæ.

Gratiæ gratis datæ non censentur hi sermones, prout inter dona Spiritus S. numerantur, sed prout significant abundantiam Sapientiæ, & Scientiæ ad alios instruendos, & contradicentes convincendos. l.3. c.43. n.2. Primus sermo a secundo differt. n.1. Sermo Sapientiæ est externus de rebus Divinis absque humano studio acquisitus, itaut appareat esse a spiritu, & nemo valeat illi contradicere, increduli convertantur, & credentes in Fide firmentur. Sermo scientiæ est externus de rebus moralibus ad salutem æternam relatis. n.3. ad 7. Hi sermones pertinent etiam ad mulierem ad privatam, non ad publicam doctrinam. n.7. Ad eosdem sermones refertur scientia infusa. n.8. l. seqq. V. *Scientia.*

Gratitudo.

Gratitudo est pars potentialia iustitiæ, & virtus, quæ gratiam beneficentibus rependit. l.3. c.24. §. 2. n.17. l. seqq. Eximie gratitudinis exempla in S. Pio V. n.20.

Habitus.

Habitus ex pluribus, continuatisque actibus innotescunt, & in dubio virtutum in causis Beatificationis, & Canonizationis de habitibus, non de actibus quæstio fit. l.2. c.6. n.6.

Habitus Fidei, Spei, & Charitatis probabilius parvulis, & adultis in Baptismo infunduntur. Nonnulli post Concilium Tridentinum putant de Fide esse, eodem iustificati tribui. l.3. c.21. n.13.

Habitus heroicus, & Divinus non differt

differt a virtute communi, nisi secundum perfectionem modum. *l. 3. c. 22. n. 8.*

Habitum nigrum Ordo Servorum.
B. V. Mariz in memoriam dolorum ejus ipsa monstrante, assumpsit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 9.*

Hebræi. V. Judæi.

Hæmorrhagia. Hæmorrhœssa.

Hæmorrhagia multiplex est, nempe narium, pulmonum, ventriculi, hæmorrhoidalis, uteri, urinalis, & cerebri. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 4.* Dantur quoque hæmorrhagiæ oculorum, aliarumque corporis partium, *n. 5.* Hi morbi aliquando sunt critici, interdum periculosi. *a n. 6. ad 7.*

Hæmorrhagia quæcumque sanata nonnumquam redit, vel in alium morbum convertitur. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 19.* A Christo Domino, aliorumque Sanctorum intercessione curata fuit. *n. 1. 2. & 3.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Hæmorrhœssa, quam Christus a duodennali sanguinis fluxu liberavit, probabilis muliebri fluxu continuo, præter regulam purgationum, laborabat. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 1.* Sanata duas æneas statuas, Christo unam, sibi alteram erexit. *c. 8. n. 12.*

Hæresis. Hæreticus.

Hæresis initium est error in intellectu, complementum vero pertinacia voluntatis. *l. 2. c. 33. n. 9.* Est malum gravissimum specialissima indigens medela ab Ecclesiastico potissimum Judice asserenda. *l. 3. c. 41. n. 4.* Romani Pontifices in Conciliis, & extra concilia hæreses damnarunt. Si Episcopi, vel Concilia eas aliquando damnarunt, Pontifices damnationem auctoritate sua roborarunt. *l. 1. c. 10. n. 2.*

Hæresis est canonizandi auctoritatem Ecclesiæ, & Summo Pontifici, & Sanctos invocandos esse negare. *l. 1. c. 12. n. 1.* An sit hæresis asserere, Pontificem in Sanctorum Canonizatione errare posse, aut negare Canonizatum esse Sanctum, discutitur. *c. 45. n. 2. 3. 8. 11. 22. 23. 27. & 28.* Hæresis nota inuitur propositioni, quæ Fidei Catholicæ proxime adversatur. *n. 23.* Privilegium dandi possessionem dominiorum Ecclesiasticorum, quod Principes seculares usurparunt, an hæresim contineat, disputatur. *c. 41. §. 10. n. 28.*

Hæreticus formaliter est, qui negat aliquid ad Fidem directe pertinens. *Hæ-*

reticus virtualiter, qui negat aliquid ex Fide illatum. *l. 1. c. 45. n. 22. & 23.* Hæreticum non facit error, sed animus obstinatus. *l. 2. c. 33. n. 5. & n. 10.* Nonnullos ab Hæreticorum numero exclusisset emendationis voluntas, si fuisset sincera. *n. 10.* Quosdam excusavit doctrinæ simplicitas, & imperitia, & debita & prompta Ecclesiæ, & correctioni subiectio. *ibid.* Hæreticus non est, qui scribendo in Fide erravit, sed scripta sua Ecclesiæ, ac Sedis Apostolicæ judicio subiecit. *a n. 8. ad ult.*

Hæreticus post secundam correctionem est vitandus; si sit obstinatus, aliorum est procuranda conversio, & ipse severe redarguendus. *l. 3. c. 41. n. 4.* Hæreticus recens leniter redarguendus est. *ibid.* Hæretici non sunt laudandi, etiam si aliquid boni in eorum operibus reperitur. *n. 5.* Nonnulli ex SS. Patribus de iis acriter, alii mitius locuti sunt. *ibid.* Aliquando Hæretici, & Schismatici ad Fidem Catholicam compelli possunt, & pertinaces morte puniri. *c. 17. n. 13.* In Hæreticos etiam deinceps juxta Canones proceditur. *l. 1. c. 8. n. 6.*

Hæretici nonnulli ad Fidem Catholicam conversi sunt propter sanctitatem, & miracula Christianorum. *l. 1. c. 13. n. 9.* Hæretici vero vera miracula operari nequeunt; admittunt tamen ea inferioris notæ a Dæmone fieri posse. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 14. & 15. et c. 7. n. 7.* Hæretici quidam Principes ad Catholicam Ecclesiam miraculorum argumento redierunt, sed hæreticus Arius fraudulenter simulans se velle patrare miraculum, quemdam se cæcum fingentem revera excæcavit. *c. 7. n. 7.*

Hæretici jactant, se plures habere Martyres. *l. 3. c. 20. n. 1.* sed Martyres non sunt sive pro sua secta defendenda, sive pro aliquo articulo Catholico moriantur. *ib. & n. 3.* Hæreticus enim negat unum Fidei articulum, Fidei habitum amittit. *ibid.* Invincibiliter hæreticus, & habitualiter dispositus ad omnia credenda, quæ a legitimo proponente sibi proponerentur, Martyr esse posset coram Deo, non coram Ecclesia, si pro vero Fidei articulo moreretur. *ibid.*

Hæretici ad verum Martyrium satis esse credunt, ut quis Romanæ Ecclesiæ advertitur, ideo in suis Pseudomartyrologiis inter Martyres recensent etiam eos, qui contrariæ sectæ adhaeruerunt. *l. 3. c. 20. n. 4.* Hæretici moderni ad verum Mar-

Martyrium causam non requiri contendunt. *n. 14.* Et antiquos Ecclesie Martyres ad ipsos, non ad Catholicos pertinere. *n. 12.* Pro vindicandis suis Pseudomartyribus has statuant qualitates, nempe, ingentem multitudinem, fortitudinem, & pietatem, omnemque ætatem, ac sexum. *n. 8.* Sed refelluntur. *n. 9. ad ult.* Nonnulli ex eorum Pseudomartyribus mortem intrepide aspexerunt. *n. 12.*

Hæretici potestatem canonizandi impugnant, Sanctos subfannant, Ecclesiamque, ac summum Pontificem Divina sibi in hoc usurpare distant, sed a Catholicis valide refelluntur. *l. 1. c. 12. n. 7. & 8.* Præterea ab Ecclesia Romana facile miracula approbati perperam calumniantur. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 36.* Ipsi autem in Beatificationibus, & Canonizationibus confunduntur. *l. 1. c. 13. n. 3.*

Hæreticum nonnulli eum esse dicunt, qui assereret, summum Pontificem errare posse in condendis legibus toti Ecclesie communibus, adeoque eum, qui negaret, eundem Pontificem in canonizando infallibilem esse. *l. 1. c. 45. n. 24.* Alii neque hunc, neque eum, qui negaret Canonizatum cum Christo regnare, hæreticum esse contendunt, donec a Sede Apostolica oppositum definiatur. *n. 26. & seqq.* Neque hæreticus statim is censendus est, qui negat aliquid a summo Pontifice declaratum in materia Fidei. *n. 23.*

Hæreticos quomodo Servi Dei correxerint, inquirendum est in eorumdem Dei Servorum causis, qui Hæreticorum conversioni operam dederunt. *l. 3. c. 41. n. 4.* In hoc plura advertenda sunt, & nonnullæ recescentur regulæ, juxta quas judicium ferendum est. *ibid.* Ab Hæreticorum Mageburgensium calumniis S. Annonem Episcopum Ecclesie libertatis vindicem Baronius vindicat. *l. 2. c. 42. n. 11.*

Hernia.

Hernia aquosa, aut ventosa levis est, & curatu facilis. Carnosa, intestinalis vel omentalis gravis est, & difficulter curatur. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 18.* In pluribus rebus hujusmodi herniæ consistunt. *ibid.* In hernia nonnulla recescentur signa rupti peritonæi, vel relaxati. *n. 25.* In veterata, & in senibus difficulter curatur. *n. 26.* De miraculosa ejus sanatione. *n. 24. ad ult. V. Miraculum.*

Heros.

Heros omnium virtutum moralium collectione constituitur: quæ cum in Infidelibus non sit, heros proprie inter ipsos non invenitur. *l. 3. c. 21. n. 7.* Herois nomen præferre vanam gloriam consuevit, a qua Christiana religio abhorrebat. Re tamen heroes fuerunt Christi Martyres, Virgines, & Confessores. *n. 8.* Martyribus primum, inde Confessoribus nomen illud attributum est. *ibid.* Martyrum heroicitas in sola morte, Confessorum in tota vita consistit. *ibid.*

Heroicitas est actus excellentia supra communem operandi modum. *l. 3. c. 21. n. 10.* Excellentia hæc ab operis arduitate ut plurimum oritur, & ex circumstantiis judicanda est. *n. 11.*

Heros numquam debet a semita virtutis deficere. *l. 3. c. 21. n. 11.* Disputatur, an heros sit, qui baptismalem innocentiam per totam vitam conservavit. *c. 22. n. 9. & seqq.* Heroicus esse potest actus ex voto, ex instituto, aut ex præcepto patrat. *n. 8.*

Historia. Historicus.

Historie de cultu, vel virtutibus, & miraculis Servorum Dei a viris fide dignis centum annis ante Urbanum VIII. Constitutionem conscriptæ, sunt authentica documenta ad cultum centenarium probandum pro casu excepto ex immemorabili. *l. 2. c. 23. n. 2.* Miracula pro folas historias numquam probantur. Virtutes vero & Martyrium per ipsas præcipue a contemporaneis fide dignis scriptas probari possunt in causis Beatificationis, & Canonizationis per viam casus excepti procedentibus, & in quibus testes de visu haberi nequeunt; non tamen in causis per viam cultus, quæ directas exigunt probationes. Si Historiæ eum testibus de visu concordent, vim adminiculi habent. *c. 12. n. 7. & 3. c. 8. n. 1. ad 6.* Historiæ, seu vitæ Sanctorum, adhibitis testibus fide dignis editæ, uti edita fuit vita S. Parisii Bononiensis, aliquam fidem, facerent in hujusmodi causis. *cod. l. 2. c. 12. n. 7.*

Historiæ referentes virtutes, aut Martyrium Servorum Dei typis non impressæ vim probationis, aut adminiculi habere possunt, si a majoribus pro genuinis habitæ sint. At si a majoribus memoratæ non fuerint, examinanda erit earum sinceritas. *l. 3. c. 9. n. 1.* Neque contentenda est historia anonyma manuscripta, vel typis edita. *n. 2.*

Historia.

Historia ab encomio differt. *l. 3. c. 9. n. 3.* *Historia* de Martyrio, vel de rebus gestis Servorum Dei, in quam historici conciones, & encomia de suo inferuerit, fide non caret. *ibid.* Neque rejicienda est, si paucos errores contineat, aut uni antiquæ historiæ non congruat; secus, si omnibus historicis ætati Servorum Dei contemporaneis repugnet. *n. 4.* In his causis historiæ æqualis auctoritatis in substantia facti discordes, rem incertam reddunt: at si in accidentalibus dissentiant, de substantia non erit dubitandum. *n. 5.*

Historia de visionibus, apparitionibus, revelationibus, aliisque rebus gestis Servorum Dei ab iisdem Servis scripta probationis vim habet in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis, positis debitis circumstantiis, quæ recententur. *l. 3. c. 10. n. 11.* Idque admittendum videtur, etiamsi ea omnia per alios testes probari potuissent, qui tempore confecti processu mortu essent. *ibid.*

Historia, quæ sit scriptura authentica solum ad perpetuum rei memoriam exarata, in qua testes iurejurando miraculum de visu referant; siue sit antiqua scriptura exhibens antiquum miraculum manu Episcopi de visu referentis subscripta, aut ejus sigillo munita, non probationis, sed adminiculi vim habet in his causis, licet de ejus identitate constet. *l. 3. c. 10. n. 12.*

Historicorum vitia sunt nimis amor, aut odium, gratia, & simula. *l. 2. c. 42. n. 3.* Inter historicos antecessendi sunt, qui severitatis prudentiam adinvennerint, ac solo amore veritatis scripserunt. *ibid.* Si Historici præcipue hæretici Servis Dei obloquantur, alii contemporanei consulendi, & quædam alia advertenda sunt, ut tutum iudicium in causis Beatificationis, & Canonizationis formari possit. *ibid. c. 11.*

Historicus Gentium nonnulli dicunt, exactius Imperatorum, & Philosophorum, quam Historicis Christianis Sanctorum res gestas scripsisse. *l. 2. c. 8. n. 7.* Diplomatus magis, quam Historicis, licet coævis, credendum est. *n. 4.* Probi vero Historici in causis Beatificationis, & Canonizationis æqualiter probant, ac testes de auditu, si isti causam scientiæ, non in Historicis, sed in continuata fama a maioribus transmissa reponant. *ibid.* Ut Historici a vim probationis, vel adminiculi admittantur, singulari delectu opus est. *n. 7.*

Historicorum quatuor sunt gradus. Primus eorum, qui res, quas narrant, geri videntur. Secundus eorum, qui ea scribunt, quæ acceperunt ab aliis, qui rei gestæ interfuerunt. *l. 3. c. 8. n. 8.* Huiusmodi Historicis primum auctoritatis pondus debetur, si probi fuerint: majus tamen primis, quam secundis. *n. 9. c. 10.* Tertius Historicorum gradus est eorum qui narrant res, quas acceperunt ab aliis, qui illas narrari audiverunt ab aliis, qui iisdem rebus interfuerunt. *n. 8.* His Historicis minus, quam aliis primi, & secundi gradus deferendum est; fidem tamen merentur, si probi fuerint. *n. 10.* Quartus gradus est eorum, qui ex aliis historicis colligunt ea, quæ scribunt. *n. 8.* His tanta debetur auctoritas, quantum aliis, & quibus sue scripta hauserunt. *n. 10.* Si plures ex istis aliquid de rebus antiquis, licet non adeo remotis, sine alicujus vetustioris testimonio proferrant, contententur est. *ibid.*

Historici non contemporanei aliquando contemporaneis præferuntur. *l. 3. c. 8. n. 9. c. 19.* *Historici*, qui ex fama a maioribus accepta historiam Sanctorum scribunt, in causis Beatificationis, & Canonizationis vim excludentis probationis non habent. *n. 11.* In causis per viam non cultus procedentibus, & probationes subsidarias respondentibus Historicis quicumque adminiculi dumtaxat vim habent in dubio de Martyrio, aut vi tutibus. *n. 12.* In causis vero per viam casus excepti, & in aliis probationes subsidarias & testes de auditu propter antiquitatem, & propter alias circumstantias admittentibus vim probationis obtinent, si fide digni sint. *n. 13.* Exempla. *n. 14. ad 21.* Si duo Historici miraculum etiam cum juramento referant, nil probant in his causis. *n. 3.*

Ex Historicis non contemporaneis olim in quibusdam causis virtutes approbate fuerunt; quod fortassis nunc non admitteretur. *l. 3. c. 8. n. 21.* Ideoque in causis per viam casus excepti, si desint Historici primi generis, consultus est, eodem casu approbato, ab ulteriori opere pro Canonizatione abstinere. *ibid.*

Historicus posterioris ævi referens aliqua, de quibus antiquiores, & coævi siluerunt; an fide careat circa probationem virtutum, & Martyrii in causis Sanctorum, disputatur. *l. 3. c. 10. n. 11. ad 4.* Si res ad punctum argumenti negativi redacta sit, hujus argumenti vis neque admit-

admittenda, neque rejicienda indistincte est. n. 5. Cum materia ipsa, vel temporum circumstantiæ aliquando fidem, & auctoritatem conciliare ei possint. n. 6. Vix tamen ejusmodi Historici ad probandum admitti in iisdem causis possunt. *ibid.*

Historicus contemporaneus quoad causas Beatificationis, & Canonizationis a nonnullis dicitur, qui intra quinquaginta ab obitu Servi Dei, vel Beati annos, vel post unum, aut duo circiter secula vixit. Sed ad probandas virtutes, aut Martyrium in specie post approbatum casum exceptum, *Historicus* contemporaneus dicitur, qui scripsit ea, quæ ipse audivit, aut ab iis, qui viderant, audivit. *h. 3. c. 10. n. 9.* Insuper opus est, ut totum vitæ cursum quoad Confessores, & omnia ad verum Martyrium spectantia quoad Martyres exponat. n. 10. *Historici* iidem vitam Beati referentes, si inverisimilia, aut ridicula admisceant, ad probandum Martyrium, aut virtutes admittuntur, si inverisimilitudines, & improbabilitates nimis crassæ, & frequentes non sint. n. 8. Narratio *Historici* utcumque probi, & sancti examini subijcienda est, ut veræ probationis vim in his causis obtineat. n. 7.

Homilia.

Homiliam Origenes in *Ezechiel*; in qua Angeli invocantur, & quam S. Hieronymus in Latinum vertit, genuinum Origenis opus esse Hæterodoxi perperam negant. *h. 4. p. 2. c. 39. n. 1.*

Honestas.

Honestas dicitur quasi honoris status. Generatim est veluti genus ad omnes virtutes. Sed moralis *Honestas* est pars integralis Temperantiæ, quæ turpissimum omne repellit. *h. 1. c. 24. §. 4. n. 39. & seqq.*

Hostia.

Hostia consecratæ insignis miraculum in Galliis patrum ut typis editum vulgaretur, S. Pius V. litteras Nuntio Apostolico dedit. *l. 4. p. 2. c. ult.* *Hostia* consecrata sanguine prodigiose respersa, & miraculis coruscans in Ecclesia Domus S. Crucis Ordinis Prædicatorum diocesis Janrien. conservabatur, in qua propterea Ecclesia Indulgentiæ concessæ sunt. n. 7. Et in Ecclesia S. Mariz de Vado Ferrariz, ubi cum Parochus Sacrum faciens in Fide hæsitaret in *Hostiæ* elevatione, Infantulus adstantibus apparuit, & in frastone tantus manavit san-

Tom. VIII.

guis, ut totum Capellæ cælum sanguineis stellis respersum fuerit. *ibid.*

Hostiæ viginti quatuor consecratæ in Ecclesia Collegii. Complutensis Societatis Jesu ab anno 1597. conservantur, quas adolescens a Mauri surreptas P. Joanni Suarez tradidit. *l. 4. p. 2. c. ult. n. 8.* Experimento tentato ut corrumpere-
tur, incorruptæ permanerunt. Officium, & Missa in earum honorem non fuerunt concessa, cum consecratio, & identitas sufficienter non probarentur. num. 9. & seqq.

Humilitas.

Humilitas est potentialis Temperantiæ pars, & virtus animi cohibens, ne in excelsa immoderate tendat. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. & 43.* Commendatur in Evangelio, & est quasi dispositio ad liberum hominis accessum in spiritualia, & Divina bona. n. 47.

Humilitas alia est Philosophica Innine naturali nota, alia Christiana per Fidem cognita, & ad finem supernaturalem directæ, & hæc dividitur in communem cuilibet Christiano sub præcepto necessariam, & in *Humilitatem* perfectiorum, quæ honores etiam debitos rejicit. *h. 3. cap. 24. §. 4. num. 49.* *Humilitatis* gradus respectu ejus, cui *Humilis* se subjicit, sunt tres: juxta ordinem actionum, quibus ad perfectissimum *Humilitatis* gradum pervenitur, sunt septem: per comparationem actionum interiorum ad exteriores, vel contra, duodecim enumerantur. n. 50.

Humilitas Christiana in medio extremorum consistit. Excessus malus est; sed in demissione erga Deum nullus datur. *h. 3. c. 24. §. 4. n. 51.* De *humilitate* inquirendum est in causis Beatificationis, & Canonizationis. n. 48. *Humilitatis* gradibus respondent plures actus, qui præcipue in earundem causarum examine occurrunt. n. 52. Qui actus heroici sunt, si prompte, delectabiliter, & etiam in arduis eliciantur. n. 53. *Humilitatis* respondet doctum timoris Dei, vel Sapientiæ, & Consilii. *ibid.* Heroicæ *Humilitatis* præclara exempla. n. 54. & 55. & *l. 2. c. 24. §. 44. n. 75.*

Hydrocephalus.

Hydrocephalus est hydrops capitis pueris familiaris. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 6.* Alius aquosus, & lethalis, alius ventosus, & absque periculo est. n. 7. In aquoso materia vel inter cutem, & pericranium; vel inter pericranium, & cranium, vel inter

K

inter

inter cranium, & meninges, vel inter meninges, & cerebrum manet. *n. 8.* Primo, & secundo modo facile curatur, tertio, & quarto insanabilis est. Hæc ponderanda sunt, ut Hydrocephali sanatio miraculo tribuatur. *n. 9.* Si crisis naturalis in sanatione contingat, miraculum non approbatur, cuius rei celebre est exemplum in causa S. Laurentii Justiniani. *n. 10.* *Id.* *n. 11.* Mirabilis sanatio contigit intercessione S. Vincentii. *ibid.* V. *Miraculum.*

Hydrophobia.

Hydrophobia, seu aversio ab aqua oritur a rabie, eamque horrenda comitatur mania. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 11.* Invadit eum, qui a cane, vel ab alio animali rabido mordetur. *n. 12.* Siquidem plura animalia huic morbo obnoxia sunt. *ibid.* Potest ab intrinseco, etiam in homine oriri. *n. 14.* Ira vehemens, & calor æstivus pro antecedentibus, & conjunctis Hydrophobia causis haberi solent. *n. 15.*

Hydrophobia sunt animalia rabida, & homines ab illis morfi. Exempla. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 16.* Hæc aversio ab aqua probabilis ex eo oritur, quod aquæ, & liquorum visu rabidum virus ita excitetur, & ebulliat, ut vehementius, crudeliusque interiores partes commoveat: alii aliter sentiunt. *n. 17.*

Hydrophobia gradus tres enumerantur, quorum aliqua recensentur signa, & tempus. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 18.* Primus, & secundus, non autem tertius, curari possunt. *ibid.* Aliquando sanari videtur, sed revertitur. Exemplum. *n. 19.* De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Hydrops.

Hydrops alius incipiens, alius confirmatus, alius primarius, & per consensus. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 2.* Universalis, & perfectus dicitur, si totum corpus, particularis, & imperfectus, si partem occupet. *ibid.* Tres sunt Hydropis species: *ascites*, *tympaanites*, & *anasarca*, quæ pluribus modis fiunt. *ibid.* Præcipuus est *ascites*, cuius plura sunt signa, quæ mortem proximam indicant, si is confirmatus sit. *ibid.* *Id.* *n. 4.* Tympanites, & anasarca aliquando facile, aliquando difficulter curantur. *ibid.* Hydrops pulmonum, aut pectoris fit, cum serum in pulmones, aut in thoracis cavitatem confluit, ibique stagnat, & hic pluribus signis indicatur. *n. 12.*

Hydrops lethalis est, si morbo acuto

superveniat, aut sanationi recidiva succedat. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 4.* Aliquando etiam inveteratus curatus est. *n. 5.* Christus, & alique Sancti nonnullos ab Hydrope liberarunt. *n. 1.* Sanatio ab Hydrope incipiente, & per consensum miraculo non ascribitur, cum facilis sit. *n. 3.* V. *Miraculum.*

Hymnus.

Hymni veni creator Spiritus, & Te Deum laudamus in solemnibus Canonizationis actu canuntur. *l. 1. c. 20. n. 8. et c. 36. u. 11. 12. 13. et 18. V. Solemnitas Canonizationis.*

Hymni proprii Officio S. Josephi additi sunt, instante Ven. Serva Dei Clara Maria de Passione. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 20.* In aliis Officiis Hymni proprii reperiuntur. V. *Officium.*

Hyperdulia. V. Cultus.

Hysterica Passio.

Hysterica passio, seu uteri suffocatio, qua mulieres interdum laborant, ab epilepsia differt, quod in ea semine non ita a ratione, ut epileptici, abalienantur. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 11.* A vitio uteri producit, vel a vitio succorum digestionis interventum, & quasdam partes afficiunt. *n. 11.* Est morbus periculosus, si paroxysmi sæpius recurrant, aut symptomata gravia fiant. *n. 13.* Ejus liberatio difficulter ascribitur miraculo potest. *n. 14.* V. *Miraculum.*

Idiantia. V. Vanagloria.

Identitas Sanctorum Corporum, et Reliquiarum.

Identitas hæc in Congregatione rituum ordinaria transada est. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 1.* Olim ignis experimento probabatur. *n. 3.* Exempla. *n. 4. 5. et 6.* Ab hoc experimento nunc abstinendum est. *n. 7.*

Identitatis ejusdem judicium ad Episcopum pertinet, sed in quibusdam casibus Sedis Apostolicæ interponitur judicium. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 8.* In eodem iudicio satis de identitate constat, si ad sint probationes moraliter evidentes. *n. 7. 8. et 9.* Majores vero probationes exiguntur, si de hac identitate in sacrorum rituum Congregatione agatur, quia approbatio Apostolica majoris est ponderis. *cod. n. 9.*

Identitati comprobandæ miracula summo opere profunt, ut auctoritate, & exemplis constet. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 10. ad 13.* Non sunt tamen necessaria. *n. 13. et c. 23. n. 5.* In Congregationibus Concilii, & rituum

rituum approbata fuit identitas corporum SS. Placidi, & Sociorum Martyrum, Medici inter ruinas antiquæ civitatis Otriculanz iuventi, & aliorum. Et quomodo . c. 24. n. 14. et seqq.

Identitati sacrarum Reliquiarum probandæ non sufficit unus testimonium, licet adminiculis vallatum, ut contigit de Mitra S. Pii V., & de indumento S. Felicis. l. 4. p. 2. c. 25. n. 1. Verum admissa fuit identitas Coronæ serree, quæ Modociæ aservatur. a. n. 2. ad 7. V. *Corona*. Et identitas Corporis S. Joannis de Matha Romæ sursum sublata, & Matritum translata, a. n. 8. ad ult. In hoc identitatis iudicio testimonia eorum admittuntur, qui Reliquias surripuerunt, vel in surreptionem contulerunt. n. 3. Declaratur ex exemplis. a. n. 38. ad 50. Aliquando sacra rituum Congregatio Officium, & Missam propter insignem aliquam Reliquiam concedit, sed circa *aprobationem Reliquiæ*, ne per hoc concessionem approbati. siue alio examine identitas videatur. n. 54. Declaratur exemplo. n. 55.

Idololatra. V. *Lapsus*.

Idola. *Idololatria*.

Idola si Artifices fabricent, peccant: si mori malint, quam ea fabricare, inter Martyres reocentur. l. 3. c. 19. n. 14. Quales fuerunt etiam ii, qui speciali Spiritus S. impulsu illa frugerunt: quamquam nascentis Ecclesiæ Patres optarunt Idola gentium, non vi, sed pietate, ac religione aboleri, ne Ecclesiæ progressus humanis tribueretur auxiliis. c. 17. n. 5. et seqq. Post Constantioi, & Constantii leges pure frangi idola, & eorum aræ poterant. n. 9.

Idololatria Ethnicorum quadruplicis generis erant, & Christianis ioterdicta. l. 3. c. 14. n. 7.

Jeiunium.

Jeiunium in sacris scripturis commendatur, eoque Nioivitz, præcipiente, Rege, usi sunt. l. 3. c. 28. n. 2. Apud Hæbræos a cibo, & potu in jejuio abstinendum erat, cuiusmodi fuerunt jejuia in primitiva Ecclesia, nec non Moysis, Eliæ, & Christi. l. 4. p. 1. c. 27. n. 1. quorum jejunia miraculosa fuerunt. Christus singulis jejunii diebus famem probabilius non sensit, idemque jejunium diversimode a Theologis constituitur. n. 4.

Jeiunium absque ullo prorsus externo alimento ad plures dies, & annos produci naturaliter potest, cujus nonnulla

sunt modi, & exempla. l. 4. p. 1. c. 27. n. 10. et seqq. Et io ægrotis contingere potest. n. 14. Alii hypocritæ admiranda jejunia simulant. n. 9. Neque laudatur jejunium, quod alia pia opera impedit. n. 14.

Jeiunium aliud est supra, aliud intra naturam. l. 4. p. 1. c. 27. n. 13. Eucharistia jejunium non frangit, ut Græci erronee sentiunt. n. 6. 7. et 8. Miraculo in loquissimis jejunii non obstat, quod species Eucharistice nutriant. *ibid.* Nonnulli Sancti jejunia ad plures dies, & annos produxerunt, sumpta dumtaxat Eucharistia. n. 5. Nondum definitum est loquissima, & asperissima jejunia recensenda inter miracula esse. n. 2. V. *Miraculum*.

Jeiunium Sancti viri veteris, & novi Testamenti in arduis facinoribus susceperunt. l. 4. p. 1. c. 27. n. 14. Insignia referuntur jejunia B. Nicolia Flue. n. 1. S. Joannis Baptistæ aliorumque Sanctorum. l. 3. n. 24. 54. n. 45.

Jeiunium in vigiliis Servorum Dei non videtur privatis personis prohibitum esse, nec publicum importat cultum, nisi sit ab Ecclesiastico Superiore inditum, aut ex aliorum impulsu, vel ex publica auctoritate suscipiatur. l. 2. c. 13. n. 3. Sancti & pii viri in aliorum Sanctorum vigiliis jejunarunt. *ibid.*

Jesuitæ.

Jesuitæ in numero Cleri secularis quoad locum ponendi sunt. l. 2. c. 10. n. 4. Propriæ conscientie rationem suis superioribus io scriptis reddere teocetur. l. 3. c. 10. n. 11.

Ignis.

Ignis aliquando ex toto hominis corpore, vel ex capite emicat. Ioterdum circa homines apparet baculo, vestibus, aut haste adhibereos. l. 4. p. 1. c. 26. n. 21. Aliquando ex hominum corporibus erumpens eosdem coonburit. n. 19. et 30.

Ignis olim summum erat supplicium, & in servos, & aliquando in liberos plebeios & humiles, ideoque etiam in Christianos adhibebatur, quibus sæpe non nocuit. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6. Igis experimento plura olim probabantur. n. 3. et seqq. et l. 3. c. 23. n. 3.

Ignis sicut flammulæ ex terra parum elatæ: statot, vel moventur, & ut plurimum sequeotem fugiunt. Aliquando incendia excitarunt. l. 4. p. 1. c. 25. n. 21.

Ignis lambens ex subtili, & pingui exhalat.

halatione ositur. Innoxius est ob summam materię raritatem. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 23. et 24.* Nonnulla circumferuntur illius exempla. *n. 22.* Non semper naturalis est. *n. 25. V. Miraculum.*

Illegitimi.

Illegitimi ad sacros Ordines a solo Romano Pontifice, vel per hujus dispensationem promoveri possunt. *l. 1. c. 11. n. 2.*

Ileos. V. Volvulus.

Imaginatio.

Imaginatio in cerebro residet, ibique specialia exercet munia, quę cum ipsis describuntur. *l. 4. p. 1. c. ult. a n. 6. ad 10.* Non potest vires suas naturaliter exercere in corpus alienum a se remotum. *n. 12. et 13.* Potest tamen in corpus ab imaginantis corpore non separatum, uti est factus in utero. Idque etiam in brutis; nam & ipsa imaginacionem habent, difformem tamen, neque tam perfectam ut homines. *n. 14.* Exempla admiranda in mulieribus gravidis & brutis. *a n. 15. ad 18.*

Imaginatio potest agere in proprium imaginantis corpus, ut constat in Noctambulis. *l. 4. p. 1. c. ult. num. 18. et 20.* Potest morbos inducere, vel tollere movendo spiritus, & humores, vel causando purgationes, & vomitum, vel aliter prodesse saluti panlatim, vel etiam statim in gravibus morbis obtinendę, sed aliquando recidiva, aut methastasis supervenit. Instantanea aliqua sanatio non miraculo, sed vi imaginacionis tribuenda est, precipue in morbis feminarum. *a n. 23. ad 29.* Potest ad tempus dolorum impetum reprimere. *n. 25.*

Imaginatio nequit morbos organicos tollere. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 30.* Potest in instanti alios a spiritibus provenientes; non autem si a fluidis oriuntur, quorum viciata sit qualitas. *n. 31.* Morbum gravem, viciata fluidorum quantitate, nequit expellere, nisi excitata crisi; qua non excitata, morbus sublatu revertitur. Neque potest morbos partium solidarum tollere, nisi vitium a fluidis derivetur. *ibid.* Omnes hos morbos Imaginatio aliquando fortassis pepulit, sed in magna ira, vel timore, aut morte certo imminente, non autem ob spem, gaudium, & fiduciam sanctitatis obtinendę. *n. 32.*

Imaginatio tribuenda illa non sunt, quę inter miracula approbantur. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 34. V. Miraculum.*

Imago.

Imagines Christi, Deiparę, & Sanctorum in Templis præsertim retinendę, & colendę sunt: non tamen insolitę, nisi ab Episcopo approbatę sint. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 1.*

Imago Dei pingi potest formis, quibus apparuit, & rite nunc in Templis collocatur: oppositum damnatum est. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 3.* Tripliciter Deus pingi potest: vel reputando eum esse, ut pingitur, quod est erroneum: vel ad repræsentandam aliquam historiam: vel ut ejus majestas oculis proponatur. *ibid.* Imagines SS. Trinitatis primis Ecclesię seculis non fuerunt in usu: quando pingi cęptę sint, ignoratur: seculo v. depictę inveniuntur: illę ab Ecclesię probantur, quę Patrem in forma senis cum Christo in sinu, vel ad latus, ac Spiritu S. in forma columbę inter utrumque repræsentant. *ibid.* Spiritu S. sub columbę specie, Angeli sub humana forma recte pinguntur. *ibid.* Christus sub specie agni ab antiquo pingitur. *n. 6.*

Imagines sacrę quomodo pingendę sint, plures Auctores insinuant. Quędam Imaginum species reprehenduntur. Imagines Martyrum abscessum caput manibus gestantium quibudam displicent, & unde ortę sint. *l. 4. p. 1. r. 21. n. 4.* Omnes sacrę Imagines pingendę sunt illo habitu, & forma, quę ab antiquo tempore in Ecclesię Catholica in usu fuit. *n. 6.*

Imagines B. V. Marię vestibus rubra, & cærulea a temporibus Apostolorum pingi ceperunt. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 8.* An vero B. Virgo septem dolorum habitu nigro pingi possit, questio est. *a n. 7. ad 10.* Vicitia fuit Imago ejusdem Rosarium Sanctis Clarę, & Francisci exhibentis. *n. 10.* Licet pingere imagines B. Virginis Eucharistiam recipientis, cujusmodi imago Romę reperitur. *n. 14.*

Imago B. V. Marię a S. Luca depicta ad Pulcheriam ab Eudoxia missa fuit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 28. & 29.* Alia in Basilica Libermana extat, ubi a Capitulo basilicę Officio proprio colitur. *num. 30.* Imago S. Marię in Porticu in pretioio lapide depicta est. *n. 30.* Imago B. Marię del Putg a S. Petro Nolascio reperta fuit. *l. 1. c. 41. §. 4. n. 9. in tenor. Instr.* Ex alia ejus Imagine in civitate Pistoriensis sudor effluxit, cum civitas eadem civilibus bellis exæstaret. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 7.* Imago B. M. Virginis an centum annis ante ejus nativitatem consecrata fuerit, questio est. *l. 1. r. 14. n. 11.*

Ima.

Imagines B.M. Virginis, Christi, Angelorum, Pontificum, & aliorum Sanctorum in abside sacelli S. Nicolai in Patriarchio Lateranensi specialibus insignibus, inscriptionibus, & forma representantur. *h. 1. c. 41. §. 10. n. 10. & 20.* Imagines SS. Augustini, & Nicolai de Tolentino pingi habitu Fratrum Augustinianorum Disfaccatorum non debent. B. Clara de Montefalco pingenda est habitu Ordinis S. Augustini. *h. 4. p. 2. c. 21. n. 5.* B. Petrus Paschasius habitu Trinitariorum non est representandus. Congregatio sacrorum rituum amoveri iussit imaginem Eli inusitatu modo a Patribus Basilianis expositam. *n. 10.* Disputatur adhuc, num S. Joannes Gualbertus albus cuculle, & B. Petrus Ursiculus vestibus albis, an nigris pingi debeant. *ib.*

Imagines SS. Francisci, & Antonii Patavini unaquæque ex Franciscanis familiis juxta proprium, quo utitur, habitum exponit, de qua re controversiæ inter eadem familias aliquando exarserunt. *h. 4. p. 2. c. 21. n. 11.* Sancti, Beati; & Servi Dei Ordinis S. Francisci de Obliervantia pingi debent juxta particularem statum membri Obliervantiæ, in quo mortui sunt. *ibid.*

Imagines Sanctorum Canonizatorum cum radiis, & diademate pingendæ sunt. *h. 1. c. 38. n. 1. & h. 2. c. 10. n. 6.* Quamquam hoc etiam modo depictæ, typis impressæ auctoritate superiorum, & in Ecclesiis, & altaribus collocatæ ante Beatificationem fuerunt imagines SS. Franciscæ Romanæ, Philippi Neri, & aliorum. *h. 2. c. 9. n. 3. & c. 10. n. 2.*

Imagines Sanctorum etiam Græcorum in cereis Agnis Dei imprimuntur. *h. 4. p. 2. c. 21. n. 13.* Imago Canonizandi pingitur in vexillo, quod in processione Canonizationis deferretur. *h. 1. c. 36. §. 2. n. 10.* Imagines S. Simeonis Stylitæ adhuc viventis ad portas quædam in tutelam, & præsidium collocatæ, earumque violatores puniti fuerunt. *h. 2. c. 11. n. 15.* Imago S. Paulini pariter viventis cum imagine S. Martini in Baptisterio Ecclesiæ posita fuit, quod ipse S. Paulinus reprehendit. *c. 14. n. 3. & 5.* Imago S. Rochi in solemnibus processione in Urbe Constantinensi ad pestem avertendam delata fuit. *h. 1. c. 36. §. 6. n. 10.* Imagines dumtaxat Sanctorum in choro retinendæ sunt. *h. 2. c. 9. n. 5.*

Imagines Beatorum cum radiis dumtaxat, & splendoribus pingi possunt. *h. 2. c. 10. n. 6.* Imprimi fortassis possunt in

Agnis Dei. *h. 4. p. 2. c. 21. n. 13.* In Ecclesiis, aliisque sacris locis aut in altaribus eolendæ exponi, inconsulta Sede Apostolica, non debent in locis in Beatificationis indulto non expressis, etiam si essent imagines æquipollentes Beatificationum. *h. 1. c. 20. n. 18. & c. 37. n. 13. & h. 4. p. 2. c. 21. n. 7. ad 11.* Imago B. Nicolai Albergati radiis orata pluribus in locis cernitur. *h. 2. c. 18. n. 16.* Quomodo pingenda sit, BENEDICTUS XIV. nuper statuit. *c. 24. §. 58. n. 227.*

Imaginem novi, & incogniti Sancti prætextu novi miraculi erigi Synodus Carnotensis vetuit. *h. 2. c. 8. n. 5.* Jussu Congregationis rituum remotæ fuerunt insolitæ & improprie imagines Beati, seu Sancti Liberati de Lauro. *c. 17. n. 7. & c. 24. §. 36. n. 129. & 131.*

Imagines Servorum Dei nondum Beatificationum, neque Canonizationum pingi cum radiis, laureolis, aut diademate non debent, neque cum persona ad eorum genua provoluta, quia id cultum importat. *h. 2. c. 11. n. 5. & c. 14. n. 1. & 2.* Neque representando Servos Dei cultum flexis genibus exhibentes Christo, vel B. Virgini, aut alicui Sancto, si hujusmodi imagines in suo essent altari collocandæ. Permittuntur vero, si ad aliud, quam ad publicum cultum referendum in altari collocarentur, e. g. ad ostendendum, fuisse Servum Dei erga aliquam Ecclesiam beneficium. *ibid.* Imagines Servorum Dei dantur cum scripturis Cardinali Relatori, aliisque, dum petitur introductio causæ, ac signata commissione. *n. 1.*

Imagines Servorum Dei non debent in altari sub specie alicujus Sancti Canonizati exponi; Ideoque amota fuit imago quædam sub specie S. Francisci Xaverii in quodam sacello depicta. *h. 2. c. 24. n. 2.* Possunt juxta nonnullos extra templum privatim coli. *c. 9. n. 1.* Alii docuerunt in Ecclesiis collocari posse. *n. 2.* Sed post Urbani VIII. Decreta consultius est, ut in Ecclesiis non collocentur, licet sine laureolis, radiis & splendoribus depictæ sint, & extra altaria, ac foris a Beatorum, vel Sanctorum Imaginibus reponantur. *c. 14. n. 3. 4. et 5.* Ante eadem Decreta in Ecclesiis cum diademate retinebantur. *c. 11. n. 12.* Sed ab his Decretis vetitæ sunt, & post ipsa quædam Servorum Dei Imagines vetitæ fuerunt. *ib.* Aliæ ab Ecclesiis, & choro, & a sepulchris amotæ fuerunt. *c. 9. n. 5. et c. 14. n. 5.*

Ima.

Imagines Romanorum Pontificum. viventium olim depictæ fuerunt cum tabula, seu diademate quadrato in capite *l. 1. c. 41. §. 10. n. 22.* Imagines Benefactorum in Ecclesiis licite collocantur. *l. 2. c. 14. n. 2.* Imagines Imperatorum, Regum, & Episcoporum ad Ecclesiarum ornatum ponuntur. *Exempla antiqua. n. 3.* Timotheus CP. Mifam non inchoabat, nisi imagines Macedonii antecessoris ab Ecclesia amoverentur. *ibid.* Baronius reprehendit imaginem Acacii viventis in Ecclesiis positam. *ibid. et n. 5.* Imaginem F. Hieronymi Savanarolæ radiato capite S. Philippus Neri in sacro cubiculo retinuisse dicitur. *l. 3. c. 25. n. 19.*

Immemorable.

Immemorable tempus quomodo probandum sit, nulla peculiaris lex scripta demonstrat; ex Glossis tamen eruitur, testes de immemorabili deponere debere, se rem a suis Majoribus audivisse, Majores vero a suis antiquioribus. *l. 2. c. 23. n. 2. V. Testes.*

Immundities.

Immundities aliqui Sancti respue- runt, alii admiserunt. Utrumque bonum ex circumstantiis, & sine bono *l. 3. c. 41. n. 5.*

Imperator. Imperium.

Imperatoribus Romanis ignis præferebatur in claritatis, & gloriæ signum. *l. 2. c. 11. n. 17.* Olim tribus coronis coronabantur, Aquiligrani, Mediolani, & Romæ per manus Summi Pontificis. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 7.* Henricus IV. Imperator Paschalem Papam II. cum aliis in carcere detruit, damnatumque privilegium dandi investituræ dominorum Ecclesiasticorum vi & unius ab eo extorsit. *l. 1. c. 41. §. 10. n. 26. et 27.*

Imperii Orientalis excidium a S. Catharina Bononiensi prænunciatum fuit, idque Clemens XI. in Consistorio pro ejusdem Sanctæ Canonizatione coacto Episcopis Orientalibus memoravit. *l. 1. c. 34. n. 2.*

Impulsus.

Impulsus ad res inusitas, & singulares in causis Servorum Dei suspectus est, sed non statim dammandus. *l. 3. c. 41. n. 20.* An ex Deo fuerit, aut si res præceptis Decalogi, & legi naturali adversari videantur, id ex pluribus cognosci potest, quæ enumerantur. *ibid.*

Incendium.

Incendium Sodomæ ex circumstantiis

miraculo tribuitur. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 25.*

Incessus.

Incessus nuptiæ frequentes olim inter Hispaniæ Principes fuerunt ob eorum incuriam, nimiamque illorum temporum simplicitatem. Exemplum. *l. 2. c. 24. §. 30. n. 108. & seqq.*

Inclusus.

Inclusus dicebantur Monachi, qui in aliquo loco seposito se occludebant, eorumque tres erant ordines. Aliquando in Ecclesiam conveniebant, cum Viris illustribus colloquebantur, & Sacramenta recipiebant. *l. 3. c. 27. n. 5.*

Incorruptio Cadaverum. V. Cadaver.

Miraculum.

Indicium.

Indicia futuræ ianfitatis in tenera ætate sunt puerilium ludorum, & seculi illecebrarum neglectus, misericordia in pauperes, & abstinencia. *l. 3. c. 39. n. 2.*

Indulgentia.

Indulgentia an possit subesse errori, disputatur. *l. 1. c. 43. n. 23.* Tempus Brevium Indulgentiarum decurrere incipit a die Datis. *l. 2. c. 50. n. 7.* Indulgentias plenarias an quis omittere possit, volens propriis operibus in hoc mundo, vel patiendi in alio satisfacere Divinæ justitiæ de peccatis commissis, quæstio est. *c. 41. n. 15.* Id non impedit progressum causarum Beatificationum, & Canonizationum. *ibid.*

Indulgentiæ olim in honorem Beatorum concessæ fuerant. *Exempla. l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* Nunc in honorem dumtaxat Sanctorum, qui in Martyrologio Romano descripti sunt, & pro prima solemnitate Beatificationis, vel Canonizationis quoad Basilicam Vaticanam, aliasque subinde Ecclesias. *ibid. & l. 1. c. 8. n. 10.* Indulgentia hæc plenaria conceditur pro ipsa die Canonizationis; alia minor confertur visitantibus Canonizati sepulcrum natali ipsius die. *l. 1. c. 36. §. 5. n. 9.* Quis Pontifex Indulgentiam plenariam occasione Canonizationis primus concessit, non satis constat. *ibid.*

Indulgentiam plenariam Deus, orante S. Francisco, concessit pro Ecclesia S. Mariæ Angelorum, seu *portuicula*, ita tamen ut S. Franciscus illam a Summo Pontifice impetraret, & Pontifex revera illam perpetuam statuit. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 5.* Aliquando Indulgentiæ concessæ sunt recolentibus memoriam sacrarum Reliquiarum. *n. 4.* Et pro Sanctorum, & Beatorum translatione; & Festo. *l. 1. c. 20. n. 15.*

.n.19. c.14. n.4. c.41. §.1. n.49. l.2. c.24. §.53. n.211. Item visitantibus, & adiuvantibus Ecclesias, aut Capellas iis erectas, vel in quibus eorum corpora requiescunt. l.2. c.20. n.10. c.24. §.10. n.33. §.34. c. §.55. n.218. Ubi referuntur exempla.

Indultorum.

Indulta Apostolica circa cultum Servorum Dei modo ampliora, modo strictiora fuerunt. l.2. c.21. n.4. Quodlibet tamen, sive in scriptis, sive vivæ vocis oraculo prodierit, sufficit, ut casus exceptus ex Pontificio Indulto approbatur, quamquam ad hunc effectum consultus sit, ut plura exhibeantur, si plura edita fuissent. *ibid.* c.20. n.4. et 6. Indultum vivæ vocis oraculo latum in causa B. Nicolai Albergati dubium est. n.5. Indulta vivæ vocis oraculo edita, & a Gregorio XV., & Urbano VIII. revocata, sunt illa, quæ Ordines Regulares, non quæ Servorum Dei cultum respiciunt. *ibid.*

Indulta pro firmando casu excepto important permissionem publici cultus, & alia huiusmodi, quæ recensentur. l.2. c.20. n.7. Non autem sunt Scriptura privata, in qua Summus Pontifex aliquem appellet Beatum, neque Breve, aut aliud diploma, in quo Beatum enuntiative vocet. n.2.

Indulta venerationis non faciunt, ut in transitu a Beatificatione equipollenti ad formalem Canonizationem virtutes, vel Martyrium, & huius causa non examinentur, si hæc ante Beatificationem discussa non fuissent. l.1. c.32. a n.10. ad 13. V. *Virtus Martyrium*. Indulta Apostolica extra, iudicialia non sufficiunt, ut Santa Sedes manum ad causam appo- fuisset dicatur. l.2. c.38. n.14.

Indultum Sedis Apostolicæ de erigendo altari super corpus S. Raimundi Abbatis in pluribus archivis conquistum, numquam inventum fuit. l.1. c.41. §.1. n.2. Indultum Congregationis rituum de corpore B. Jacobi Illyrici publicæ venerationi iterum exponendo refertur. l.2. c.24. §.28. sub n.102.

Indultorum tempus sedulo in his causis est animadvertendum, quia si plura indulta erga eundem lata fuissent, miracula patrata inter primum, & sequentia indulta proderunt ad Canonizationem obtinendam. Exempla. l.2. c.21. a n.4. ad 8.

Infalibilitas.

Infalibile est Concilium generale in

rebus Fidei definiendis. l.1. c.43. n.1. Infalibilem esse Romani Pontificis iudicium in Canonizatione, plures admittunt, contra alios. c.42. tot. Infalibilitas hæc Pontificij dignitati incommunicabiliter annexa est. c.44. n.7. c.8. Neque huic infalibilitati obest, si Canonizatio alteri committatur, cum necessario sit a Summo Pontifice confirmanda. n.16. Neque protestatio, qua olim Pontifices protestabantur, se per Canonizationem non intendere aliquid contra Fidem, aut Ecclesiam Catholicam, aut honorem Dei facere. a n.17. ad ult. V. *judicium. Protestatio.*

Infans.

Infantes omnes pro Christo occisi veri sunt Martyres. l.3. c.15. n.3. Etiam si in materno utero occidantur. n.4. Infantibus tamen *Aureola* proprie non competit. *ibid.* V. *Aureola*.

Infantibus ab Herode occisis usum rationia acceleratum Divina virtute fuisse, ideoque Martyres acti, & voluntate fuisse, *Aureolamque* meruisse, quidam dixerunt, sed reselluntur. l.3. c.15. n.4. Plura recensentur infantum Martyria. n.6. Nullus tamen infans Martyr a Sede Apostolica Beatificatus, vel Canonizatus formaliter est. *ibid.*

Infideles.

Infideles, aut Hæretici testari pro Catholico, adeoque etiam in causis Beatificationis, & Canonizationis precipue Martyrum possunt. l.3. c.7. n.7.

Infideles habere possunt veras, & in suo genere perfectas virtutes morales, vitæ æternæ non meritorias: non omnia eorum opera sunt peccata. l.3. c.21. n.6. Aliquam virtutem heroicam habere possunt, sed numquam proprie habuerunt. n.7.

Informatio.

Informationes verbales in causis Beatificationis, & Canonizationis non sunt inutiles, neque difficultates in iis exlatæ iuramento de servando secreto adversantur, sicuti neque in sacre Rotæ auditorio. l.1. c.16. n.19.

Inquisitio.

Inquisitio innititur conjecturis, & indicijis. l.3. c.8. n.12. Inquisitio in genere in causis Beatificationis, & Canonizationis absolvenda est, antequam procedatur ad inquisitionem in specie. l.2. c.39. n.2. c. seqq.

Inquisitionis Congregatio. V. *Congregatio*. Inquisitorum licentia requiritur, ut

ut Officia Sanctorum a Congregatione rituum concessa imprimi extra Urbem possint. *h. 1. c. 19. n. 23.*

excludere potest. *h. 3. c. 40. n. 5. & 11. & seqq. V. Vana gloria.*

Intercessio.

Intercedere Sanctos pro nobis apud Deum, ex Patri doctrina eruitur. Et Basilides quidam intercessione S. Potamienæ conversus fuit. *h. 1. c. 12. n. 4. & 5.* Intercessio veterum Sanctorum effectum, & miracula nostris precibus obtinere potest, non ideo tamen dammandæ sunt recentiorum Sanctorum Canonizationes, quorum intercessione spiritualia, & temporalia bona in nos derivantur. *h. 1. c. 13. n. 17. & 14.* Intercessores nostri per Canonizationes apud Deum multiplicantur. *n. 4.*

Intercessio Sanctorum per invocationem probatur. *h. 3. c. 5. n. 6.*

Intercessio pro reis iustitiam non lædit, neque Servorum Dei causis obstat. *h. 3. c. 41. n. 7.*

Interpres, Interpretatio.

*Interpres*ibus usi fuerunt SS. Apostoli Petrus, & Paulus, & Interpretes Apostolis operam suam præstabant, vel eum ii uni Genti loquerentur, & aliqui adessent sermonis illius ignari, vel eum captu difficilia pronunciarent. *h. 3. c. 48. n. 11.* Controversatur tamen, quomodo S. Paulus Tito Interprete usus fuerit. *n. 12.*

Interpres processum extero idioma consuetum in causis Beatificationis, & Canonizationis a Cardinali causæ Relatorum eligitur, citato, & auditu Fidei Promotore. Jurare debet, se munus fideliter impleturn, & transgressor puniatur. *h. 1. c. 19. n. 10.* Huic interpreti sua merces assignata est. *c. 45. §. 1. n. 12.*

Interpres pro exanimo testis, cujus idioma non intelligitur, eligendus est a iudicibus: debet juramentum emittere de munere fideliter exercendo, & secreto servando. *h. 2. c. 49. n. 14.*

Interpretatio sermonum. V. *Gratia gratis data.*

Interrogatoria.

Interrogatoria inventa sunt pro veritate a testibus eruenda. *h. 2. c. 44. n. 3.* In expeditione literarum remissorialium in causis Beatificationis, & Canonizationis duo Interrogatoriorum exemplaria Notario Congregationis rituum traduntur, quorum unum apud ipsam remanet, alterum ad eos mittitur, ad quos literæ diriguntur. *n. 8.*

Interrogatoria pro iisdem causis olim a Rotæ Auditoribus, vel ab aliis compon-

Inscriptio.

Inscriptio clara exhibens nomen, & titulum Martyris in Cæmeteriis, uti fuit illa cum corpore S. Felicis Papæ inventa, est indicium Martyrii. *h. 4. p. 2. c. 27. n. 14.* Inscriptiones imaginibus Martyrum appositæ aliquando cultum præferebant, & ideo deletæ fuerunt, interdum permixtæ tamquam non cultui minime adversantes. Exempla. *h. 2. c. 12. n. 5.*

Inscriptio quædam reprehenditur, in qua *Divæ* titulus immerenti mulieri tribuitur. *h. 1. c. 1. n. 12.* Inscriptio in sacra-rio basilicæ Vaticanæ cernitur in honorem Alexandri VII., qui subsidium ex Canonizationibus illi contulit pro suppliciliis comparanda. *h. 1. c. 46. §. 5. n. 32.*

Instrumentum.

Instrumenta melius, quam testes probant res antiquas. *h. 2. c. 23. n. 7.* De prima Beatificationis, & Canonizationis solemnitate in Basilica Vaticana expleta, Instrumentum conficitur. *h. 1. c. 24. n. 4. & c. 36. §. 9. n. 18.* Instrumenta super sanctitate S. Petri Nolasci referuntur. *c. 41. §. 4. n. 9.*

Instrumentum productum In actis causæ S. Raymundi de Pennafort videtur indicare ordinarium processum in eadem eam confectum fuisse. *h. 2. c. 3. n. 4.* Instrumento Ordinarii aliquando non cultus, vel ejus amotio probatur. *c. 15. n. 15.*

Instrumentum Polydori Ludovici Serantonii circa prodigia luminis ad sepulcrum B. Antonii de Stroneonio visi, & rosæ vividæ carnis in ejus dextera inspectæ refertur. *h. 2. c. 24. §. 19. n. 61.*

Instrumentum separatim de transumpti processu Apostolice occlusionis, obligatione exteriori, ejusque traditione Portitori faciendum est, eidemque Portitori tradendum, ut Romam deferatur. *h. 2. c. 50. n. 3.* Si dubium insurgat, utrum aliqua particula transumpti eum originali concordet, Episcopus Instrumentum super hoc ad Congregationem rituum mittere debet. *n. 8. V. Transumptum.* Instrumentum in visitatione sepulcri Servorum Dei a Notario exarandum est. *c. 51. n. 3.*

Intentio.

Intentio vanam gloriam arguere, vel

nebantur, nunc a Fidei Promotore. *l. 2. c. 44. n. 12.* Antiquissimus est ritus mittendi ab Urbe hæc Interrogatoria, quamquam noonulli senserint hanc missionem fuisse arbitram. *ibid. c. n. 10. c. 11.* Præter hæc, alia a Iudicibus remissorialibus Interrogatoria fieri possunt. *c. 47. n. 3.* Ad iuxta hæc Interrogatoria aliquando testes ex officio valide examinentur. *n. 1. V. Testis.* Custodienda sunt Iudicum sigillis obsignata. *n. 15.*

Interrogatoria ab Urbe missa solemniter Iudicibus remissorialibus, ab his Promotori Fiscali in Fidei Subpromotorem electo tradenda sunt. *l. 2. c. 49. n. 11.* Aperiuntur, dum testium inchoatur examen, idque initio cuiuscumque sessionis, qua absoluta clauduntur, & Iudicum sigillis obsignantur: quod observandum, est, donec omium testium, etiam ex officio inductorum, examen absolvatur. *ibid. c. n. 12.* Absoluto examine, non occluduntur, ad omnes apertiones, & non occlusionis actus in processu exprimi debent. *n. 11.* Occlusioni alii præter Iudices, Notarium, & Subpromotorem interesse possunt. *n. 13.* Post ultimam testium depositionem processui inferenda sunt: si ante inferantur, processus adhuc est validus, dummodo in eusdem executione, seu explanatione inserta fuerint. *n. 18.*

Interrogatoria generalia in Cardinalium examine refecantur. *l. 2. c. 49. n. 19.* In Interrogatoriis pro iudicio famæ sanctitatis in genere inquiritur de populo- rum erga Dei Servum devotione, de famæ origine, continuatione, interpolatione, diminutione, & augmento. *c. 39. n. 8. c. 9.* Ultimam Interrogatorium omnium circumstantiarum veræ famæ complexum exponitur. *n. 10.*

Intimatio.

Intimatio Consistorii pluribus perficitur. *l. 1. c. 34. n. 2. c. seqq. V. Consistorium.* Intimatio Congregationis in causa S. Fracisici Salefi quomodo facta fuerit. *c. 23. n. 3.*

Investitura.

Investitura, seu possessionem dominiorum Ecclesiasticorum dare Imperatores olim præsumebant; sed Romani Pontifices id eis denegarunt, & ideo persecutiones passi fuerunt. *l. 1. c. 41. §. 10. n. 17. 27. c. 28.* Ad ea præsumptio hæresim saperet. *n. 28.*

Invocatio.

Invocatio Sanctorum ex veteri, ex novo Testamento, & ex Patribus constat. *Tom. VII.*

l. 1. c. 12. n. 2. c. seqq. Eamque adversus Hæreticos doctus recentior strenue propugnavit. *ibid.* Hæreticum est, negare Sanctorum Invocationem, & ipsi Hæretici fatentur, illam cum Canonizatione connecti. *n. 1.*

Invocatio Sanctorum apud Judæos usitatum fuisse ex eo conjicitur, quod ipsi putant, Eliam a Christo in Cruce invocari. *l. 1. c. 12. n. 2.* Ipsa tamen neque in veteri, neque in novo Testamento frequenter memoratur iustis de causis. *c. 1. n. 17.* Invocandi sunt Sancti cum veteres, tum recentiores, non autem populi, nisi eorum sanctitas ab Ecclesia declarata sit. *c. 13. n. 4. c. 14.*

Invocatio Sanctorum solo invocantis dicto probatur. *l. 3. c. 5. n. 17.* Si invocans mortuus fuerit, invocatio per duos testes, qui se ab invocante invocationem audivisse cootestentur, vel ex votivis tabellis, aut ex alia voti solutione comprobatur. *n. 18.* Si invocans puer sit, ejus depositioni de sua invocatione additi aliquando sunt duo testes, ut invocatio probaretur: interdum probata fuit ex dictis testium cum antiqua tabella voti- va. *ibid.*

Ira.

Ira majorem habet efficaciam, quam spes, gaudium, & fiducia boni obtinendi. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 32.* Diveras, & graves motiones in corpore, necnon hydrophobiam, & rabiem causat. Interdum morbos, & mortem intulit: ex ira animalia quædam maxime venenosa sunt. *ibid. c. 14. n. 15.* Ira salivam, & reliqua fluida inficere potest, itant ex illorum communicatione eveniat, quod in contagio, & similibus morbis solet. *c. 14. n. 15.*

Iris.

Iris est areus discolor ex luminis solaris in nube rosida receptione, & reflectione factus. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.* Eam, Dens assumpsit in signum fœderis inter se, & homines. *ibid.*

Iseburia.

Iseburia est urinæ suppressio valde periculosa, & post septimum diem mortem iofert. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 12.* Aliqui tamen longe post septimum diem ab hoc morbo coevaluisse dicuntur. *n. 13.* De miraculosa ejus sanatione. *V. Miraculum.*

Itinerarium S. Leonis IX. describitur. *l. 1. c. 8. n. 9.*

Judei.

Judeorum seu Hæbræorum mulieres habitationes sepositas habere solebant, & tam

& tam nuptæ, quam sponsæ in sponso-
rum domibus habitabant. *l. 4. c. 2. c. 10.
c. 15.*

Judex Summo Pontifici, & it Principi-
bus Christianis subiecti aguntur Apo-
stolicis Constitutionibus ad aliquem
de eorum erroribus, de veteri Testa-
mento, & de Christi adventu saltem semel
in hebdomada audiendum, pœna ad-
versus contumaces statuit. *l. 3. c. 17. n. 14.*
Quosdam pueros in diversis locis occide-
runt, & propter pueri Tridentini occi-
sionem vi a Christianis exagitati
fuerunt. *l. 1. c. 14. n. 4.*

Judex.

Judex interdum potest sine injuria
condemnare innocentem. *l. 3. c. 30. n. 18.*

Judices ex testibus de visu habent mo-
ralem rei evidentiam, qua majorem de
alicujus sanctitate habere nequeunt. *l. 3.
c. 1. n. 2.*

Judices laici aliquando processus con-
fecerunt in causis Beatificationis, & Ca-
nonizationis, quod nunc non licet. *l. 2.
c. 2. n. 13.*

Judex Ordinarius est, qui ex proprio
munere jurisdictionem exercet. *l. 2. c. 2.
n. 1. V. Episcopus. Ordinarius.*

Judices Remissoriales sunt, quibus a
sacra Congregatione rituum inscribun-
tur literæ remissoriales ad conficiendos
processus Apostolicos in causis Beatifica-
tionis, & Canonizationis. *l. 2. c. 44. n. 5.
& c. 45. n. 7. V. Delegatus. Literæ re-
missoriales. Processus.* Si in Urbe pro-
cessus conficiendus sit, delegatur Car-
dinalis Urbis Vicarius. *c. 45. n. 2. & seqq.
V. Cardinalis Vicarius.*

Judices Remissoriales possunt alios
subdelegare. *l. 2. c. 46. n. 10. V. Subdele-
gatus.* Et novos articulos, ac nova in-
terrogatoria, præter missa ab Urbe, fa-
cere. *c. 47. n. 3. V. Articulus. Interroga-
toria.* Debent eligere Notarium, &
Scribam pro exscriptione, & collatione
processus. *c. 50. n. 1. & seqq. V. Collatio.
Notarius. Scriba. Transscriptum.*

Judices tam Ordinarii, quam Dele-
gati invigilare debent, ne processum ex-
pensæ augeatur. *l. 1. c. 46. §. 1. n. 10.*
Si processus in Urbe fiant, *Judices* gratis
interveniant. *n. 11.*

Judex processum conficiens, ad se-
pulcrum Servi Dei cum Promotore Fi-
scali, & Notario accedit, & omnia dili-
genter investigat, ut cognoscat, an obedi-
entia Decretis Urbani VIII. præstita
sit. *l. 2. c. 15. n. 8.* Hic *Judicis* accessus ad
hæc sepulcra in duobus tantum casibus

omitti potest. *n. 9.* Si *Judex* delegatus
accedere nequeat, alius est substituen-
dus, obtenta a sacra Congregatione fa-
cultate. *ibid.* *Judices* debent testium exa-
men in fine cujuslibet sessionis subscribere.
re. c. 49. n. 18.

Judicium.

Judicium quomodo a Christo fiet. *l. 3.
c. 51. n. 7. V. Christus.*

Judicii unius acta in alio *Judicio* in ea-
dem causa, & inter easdem personas ali-
quando consistunt. *l. 2. c. 5. n. 3.*

Judicium Ecclesiasticum in causis Beatificationis, et Canonizationis.

Judicium Ecclesiasticum olim succe-
debat examini Astorum Martyrum quo-
ad cultum iisdem Martyribus decernen-
dum. *l. 1. c. 3. n. 7.* Hoc *Judicium* in Afri-
cana Ecclesia ad Primatem Cartaginien-
sem, in aliis diocæsis ad Episco-
pos pertinebat, & altaris potissimum,
aut oratorii erectione explebatur. *ibid.*
Simile *judicium* interveniebat in cultu
Confessoribus decernendo. *c. 6. 101.*

Judicium super non cultu in his causis
absolvitur, delato ad sacre Congrega-
tionis rituum Secretarium processu, ri-
teque aperto, &, præter alia, sententia
Delegati vel Ordinarii super non cultu
ab eadem Congregatione, Pontifice ap-
probante, confirmata. *l. 2. c. 15. n. 3.* Ab-
solvitur, etiam confirmari sententia,
non possit, dummodo ex Actis constet,
fuisse obedientiam Decretis præstitam.
n. 4.

Judicium super casu excepto absolvi-
tur, facto processu ab Ordinario super
fama virtutum, ac miraculorum petita
signatura Communionis, facto alio pro-
cessu, lataque sententia super casu ex-
cepto, & post alia, confirmata eadem
sententia cum Pontificis approbatione.
l. 2. c. 17. n. 2.

Judicium famæ sanctitatis, vel Mar-
tyrii in genere absolvendum est, ante-
quam inquiratur in specie. *l. 2. c. 39. n. 2.
& seqq.* Substantia *Judicii* famæ sancti-
tatis in genere in Urbani VIII. Decretis
continetur. *n. 8.* Pro hoc *Judicio* plura
quærenda sunt circa eandem famam, ut
de populorum concursu ad sepulcrum
Servi Dei, & similibus. *n. 10.*

Judicii ejusdem praxis importat, ut
processus in genere cum Episcoporum,
qui eum confecerunt, epistola super tes-
tium fide, & processum momento ad Ur-
bem mittatur, in Congregatione ordi-
naria petatur ejusdem processus apertio,
& in

& in Generali, vel ex dispensatione in eadem Ordinaria dubium de illius validitate, & relevantia proponatur. Fidei Promotor processus validitatem, & famę probationem impugnare, Postulatores defendere duplici Scriptura debent. Tum res in Congregatione discutitur, quę si pro validitate, & probatione steterit, Pontifice confirmante, Judicium hoc absolutum est. *l. 2. c. 39. n. 11.*

Judicium idem nunc ab usu antiquiori per hoc differt, quod olim illud in Cardinalium Consistorio proponebatur, nunc in Congregatione rituum. Hodie fit processus formalis super inquisitione in genere, olim solum cum testibus ad perpetuam examinationis: nunc processus in genere ad Urbem mittitur, olim Judices post inquisitionem in genere inquirebant in specie, quin primum processum ad Urbem mitterent. *l. 2. c. 39. n. 13.*

Judicium qualitatıs revelationum, meditationum, visionum, & Prophetiarum Servorum Dei in Congregatione rituum instituitur, dum de virtutibus, & gratiis gratis datis agitur post Fidei Promotoris animaverſiones, in quo Judicio plura de iisdem inquirentur. *l. 2. c. 32. a n. 8. ad 12.* Judicium de iisdem circa doctrinam, quam fortassis continent, & prout esse possent gratiæ gratis datę, expletur in Congregatione sine ullius expressione. *n. 12.* Judicium vero circa eorum approbationem instituitur, instantibus peculiariter Postulatoribus. Sed approbatio difficulter obtinetur. *ibid.*

Judicium Romani Pontificis in Beatificationibus, & Canonizationibus, & in aliis rebus.

Judicium Romani Pontificis infallibile est in doctrina Fidei, & morum. *l. 1. c. 43. n. 1.* Et in approbatione alicujus Instituti Regularis. *c. 42. n. 11.* Infallibilitatem hujusmodi extulit Sixtus V., non tamen definitivę videtur. *c. 43. n. 2.*

Judicium idem, quod in Beatificatione formali interponitur, gravius est, quam illud, quod in Beatificatione æquipollenti intervenit. *l. 1. c. 42. n. 10.* Est solum permittens & ad finem conduens: non videtur esse infallibile, neque ad Fidem pertinere, licet alii aliter sentiant. *a n. 10. ad ult.* Est certum moraliter. *n. 4. & 16.* Et temeritatis, aut gravioris theologice censurę nota efficiendus esset, qui assereret Summum Pontificem in hoc aliquando errasse. *ibid. & n. 10.* Judicii ejusdem infallibilitas noo

Infertur ex Officii, & Missę in Beatorum honorem concessione. *n. 11. & 17.*

Judicium Romani Pontificis in Beatificatione æquipollenti neque præcipiens, neque extremum est. *l. 1. c. 42. n. 9.* Probabiliter non est infallibile, neque ad Fidem pertinens; temerarius tamen esset, qui diceret Pontificem in hoc aliquando errasse. *ibid. & c. 43. n. 14.*

Judicium Episcoporum in cultu decernendo, seu in Beatificationibus, quas olim peragebant, interdum fuit erroneum. *l. 1. c. 42. n. 6. & 7. & c. 43. n. 14.*

Judicium super dubiis virtutum, miraculorum, & de progressu ad Beatificationem, aut ad Canonizationem diserte Summi Pontifices consueverunt, ut sufficiens, indititque precibus Divinam opem implerent. *l. 1. c. 22. n. 13. & 21. & n. 23. n. 2. & seqq.*

Judicium Romani Pontificis in Canonizatione a Spiritu Sancto dirigitur, ut erret. *l. 1. c. 43. n. 10. & 11.* Ejusque præsentia, non hominum testimoniis innititur. *c. 44. n. 19.* Judicium hoc est infallibile juxta communionem sententiam validis innixam fundamentis, quę recevantur. *c. 43. tot.* Refelluntur, quę adversus hanc sententiam militare videntur. *c. 44. tot.*

Judicii ejusdem infallibilitas juxta nonnullos de Fide est: alii oppositum sentiunt. *l. 1. c. 45. a n. 1. ad 26.* Utraque sententia in sua probabilitate relinquitur, donec Sedis Apostolicę judicium prodeat. *n. 27.* Qui vero assereret, Romanum Pontificem in aliqua Canonizatione errasse, aut aliquem Sanctum ab eo Canonizatum Dulzē cultu non esse colendum, si non hæreticus, temerarius tamen esset, aliisque censuris theologice, & poenīs obnoxius. *n. 28.*

Juramentum.

Jurare per Cæsarem, Cæsarisque fortunam Christianis olim non licebat, quia hæc a Gentilibus pro Diis habebantur. Permissum vero erat jurare per Cæsaris salutem. *l. 3. c. 14. n. 8.*

Juramentum qui emisit, se ad carcerem rediturum, au redire teneatur, si certo sciat se injusta morte afficiendum esse, & non rediens an sit perjurus, disputatur. *l. 3. c. 26. n. 20.* Qui vero ex odio in Fidem carceribus mancipatus esset, & sub juramento redeundi dimitteretur, redire debet, etiamsi injustam mortem timeat. *ibid.*

Juramentum a Cardinalibus in electione Summi Pontificis, & in causis Beatificationis, & Canonizationis, nec non a Consultoribus Sacrorum rituum, aliisque pluribus in iisdem causis præstandum.

Jurare singulis vicibus, quibus suffragium præstant, Cardinales debent, se meliorem in Pontificem electuros. *l. 3. c. 33. n. 23.* Juramentum quoque emittere debent Cardinales sacre Congregationis rituum de munere fideliter exercendo, & secreto sub perjurii, & excommunicationis pœna servando in causis ad eandem Congregationem spectantibus, vel non spectantibus, cujus Juramenti formula refertur. *l. 1. c. 162. n. 16.* Hoc Juramentum recipit tam ea, quæ in Congregatione generali, quam alia, quæ in aliis Congregationibus geruntur. *ibid.* Neque illi informationes verbales adverlantur. *n. 18. V. Informatio.*

Juramentum simile, paucis immutatis, emittendum est a Consultoribus ejusdem Congregationis, & a Familiaribus, quorum opera Cardinales, Auditores, & Secretarius in his causis utuntur. *l. 1. c. 16. n. 16. & 17.* Item ab Interprete tum processum, tum examinis testium. *c. 19. n. 10. & l. 2. c. 49. n. 14.* Et a Judicibus remissorialibus, antequam inchoent processum, cujus Juramenti forma refertur. *l. 2. c. 14. n. 16. & c. 48. n. 1.*

Juramentum de secreto servando a Magistris cœremoniarum Congregationis rituum intervenientibus emittendum est. *l. 1. c. 16. n. 18.* De veritate dicenda præstandum est a Medicis vocatis ad recognoscendum corpus Servi Dei in visitatione sepulcri. *l. 2. c. 51. n. 4.*

Juramentum de munere fideliter implendo, & secreto servando emittere debet Notarius, antequam inchoetur processum tam in Curia, quam extra Curiam. *l. 2. c. 48. n. 2.* Et Notarius, quoties Episcopus, cui sacra Congregatio particulares inscribit litteras pro inquisitione facienda circa non cultum, vel casum exceptum. *c. 45. n. 8.* Item Notarius pro collatione processus deputatus. *c. 50. n. 2.* Neque sufficit Juramentum in prima officii assumptione emissum. *c. 48. n. 2.* Hoc Juramentum ab his Notariis emittitur, tactis Evangeliiis. *c. 44. n. 13.* Notarius sacre Congregationis, statim ac electus est, peculiare emittit juramentum. *l. 1. c. 19. n. 3.* Notarius ab Episcopo deputatus, ut cum originali

opere alicujus Servi Dei conferat exemplar mittendum ad sacram Congregationem, jurare debet de munere fœcienter exercendo. *l. 2. c. 16. n. 9.*

Juramentum de munere fideliter implendo emittere debet Nuntius, & Curator in his causis. *l. 2. c. 44. n. 13.* Neque sufficit emissum in prima officii assumptione. *c. 48. n. 2.*

Juramentum de munere fideliter implendo, & veritate dicenda præstare debent Periti designati ad recognoscendos characteres, statuas, vel imagines, & alia in judicio casus excepti, vel non cultus. *l. 2. c. 23. n. 12. & c. 45. n. 8.* Et ad recognoscenda jura in processu compulsa. *c. 52. n. 3. & 6.*

Juramentum simile præstare debet Portitor processuum. *l. 2. c. 44. n. 13.* Neque sufficit emissum in prima officii assumptione. *c. 48. n. 2.*

Juramentum calumnix præstare debet Procurator causæ Canonizationis, ut & in aliis causis Ecclesiasticis, quod olim non erat necessarium. *l. 2. c. 48. n. 3.* Hujus Juramenti forma. *ibid.* Si Fidei Subpromotor præstationem ejusdem juramenti opponat, Juramentum tamen non præstetur, processus est nullus. *ibid.* Idem Juramentum a Procuratore præstatur, si scripturæ in processu compulsa per comparationem recognoscendæ sint. *c. 52. n. 5. & 6.*

Juramentum de munere fideliter exercendo præstare debet Promotor Fiscalis, dum inquisitio fit circa non cultum, vel casum exceptum. *l. 2. c. 45. n. 8.* Juramentum de fidelitate in munere, & de secreto servando emittere sub gravibus pœnis debet Protonotarius in curia. *l. 2. c. 44. n. 16. & c. 48. n. 2.* Necnon Revisor processuum extero idonate conscriptorum. *l. 1. c. 18. n. 10.* Et Scriba electus ad processum exhibendos. *l. 2. c. 50. n. 1.* Et Subpromotor Fidei tam in Curia, quam in partibus. *l. 1. c. 18. n. 11. l. 2. c. 44. n. 16. & c. 48. n. 2.*

Juramentum de veritate dicenda, & secreto servando præstare debent testes in causis Beatificationis, & Canonizationis, & in Juramento residet substantia eorum depositionis. *l. 2. c. 48. n. 6.* Ubi assertur Juramenti forma. Qualitas secreti servandi in hoc juramento si desit, non reddit nullos processus Ordinarios, sed omnino necessaria est post Innocentii XI. Decreta, *num. 8.* Neque constat, qualitatem hanc esse conditionem

Jura-

Juramenti judicialis . *ibidem*.

Jurant communiter Episcopi, simplices Sacerdotes, & Praetules Romanae Curiae, tacto pectore. Sed in causis Beatificationis omnes testes sub nullitatis poena jurare, tactis Evangeliiis, debent, solis Episcopis, & Cardinalibus exceptis, qui tacto solum pectore jurant. *l.2. c.44. n.13. & c.48. n.7.* Separatim quoque, non turmatim jurare debent, neque opus est, ut per diem ante examen jurent. *n.10.* Si testis, postquam juravit, examen non absolvit, non tenetur iterum jurare, dum examen resumitur, nisi super novis articulis producatur, aut magnum temporis intervallum inter primam, & secundam depositionem intercesserit, aut res de duplii effecti iudicio. Exempla. *n.11.* Testes jurare debent etiam in compulsiore scripturam. *c.72. n.5. & 6.*

Juramentum testium in his causis praestandum est in loco sacro. *l.2. c.49. n.22.* *V. Loc.* Quoad processum Ordinario valde a solo Notario de Ordinario, vel iudicio ab eo Subdelegatorio mandato recipitur. Quoad processum Apostolicos coram Iudicibus sub nullitatis poena emittendum est. *c.47. n.2.*

Juramentum Iudicum, Subpromotoris, Protonotarii, & testium ut probetur, nunc opus est, ut Notarius *dispositio* testium iuramenti praestationem tactis &c. juxta formam in remissoriales insertam. *l.2. c.48. n.12.* De juramento Notarii Aduarii constare debet per *rogatum* alterius Notarii. *ibid.* De iure communi Juramentum aliter sortibus probari posset. *ibid.*

Jurisdiclio.

Jurisdiclio Congregationis sacrorum rituum magna ex parte pendet a signatura Commissionis. *l.2. c.27. n.3.*

Jurisdictionem Ordinariam habet Capitulum, seu Vicarius Capitalis, sede vacante. *l.2. c.2. n.2.* Et Vicarius Apostolicus. *n.3.* Jurisdictionem quasi Episcopalem habent Praefules inferiores in suo Territorio separato; necnon Fratres Minores, & Mendicantes in quibusdam circumstantiis, & locis. *a. n.4. ad 8.*

Jurisdiclio Delegati in causis Beatificationis, & Canonizationis adempta per alterius substitutionem censetur, nisi in substitutione aliquo modo praeservata sit. *l.2. c.46. n.9.*

Jurisdiclio super cuiusdam processum

constructione inter Praepositum Pratensem, Episcopum Pistoriensem, & Archiepiscopum Florentinum controversa, huic postremo a sacra Congregatione adjudicata fuit. *l.2. c.2. n.8.*

Jus.

Jus Beatificandi, & Canonizandi Summo Pontifici reservatum est. *V. Romanus Pontifex.*

Jurium correctio vitanda est. *l.2. c.11. n.1.* Jura in compulsiorem processum compulsi, a Peritis recognoscenda, a Iudicibus Promotore, aut Subpromotoribus observanda sunt. *l.2. c.53. n.3.* Recognitio per comparisonem cum alia scriptura, vel per testes fieri potest. *n.5. et 6.* Jura haec ex archivis desumpta probationem faciunt, si archivum sit publicum, vel privatum peculiariter custoditum, & alia adminicula fidei scripturis conciliant. Exempla. *n.7.*

Justificatio. Justitia. Jus.

In *Justificatione* implenda tria considerari possunt. Opus solius virtutis Divinae agentis: forma supernaturalis industria; & aliquid praeter consuetum operandi ordinem. *l.4. p.1. c.28. n.5.* Exempla. *n.7. et 9.* Haec *Justificatio* inter miracula recensetur, si extraordinario modo contingat. *c.1. n.1.*

Justitia large, & stricte sumitur. Large pro quocumque virtutis actu accipitur, unde omnes viri boni in sacris Scripturis Iusti appellantur. *l.3. c.24. §.2. n.13.* Dicitur quoque legalis, & est virtus universalis, & aliquantulum particularis. *ibid.*

Justitia stricte sumpta est constans, & perpetua voluntas ius suum unicuique tribuens. *l.3. c.24. §.2. n.14.* Se habet ad alterum, & ideo a fortitudine, & temperantia distinguitur. *n.15.* Dividitur in commutativam, quae inter partes servat aequalitatem rei ad rem, & in distributivam, quae proportionum servat aequalitatem. *n.16.* Habet suas partes subiectivas, & potentiales, quavis haec ex alio capite a propria Iustitiae ratione desciunt, & recensentur. *a. n.16. ad 19.* Ad Iustitiam pertinent Decalogi praepcepta. *n.17.*

Justitia cum humilitate, & pietate, conjuncta extollitur. *l.3. c.24. §.2. n.21.* Ejus, & annexarum virtutum actus dicuntur heroici, si prompte, facili, delectabiliter, & in arduis exercentur. *n.26.* De Iustitia, ejusque partibus inquirendum est in causis Beatificationis, & Ca-

& Canonizationis secundum uniuscuiusque statum, & conditionem. Exempla. *n. 20.* Iusticiam non lædit, qui pro reis intercedit. *c. 41. n. 7.*

Iulli querendi, & excipiendi sunt ad eorum benedictionem recipiendam.

Kalendaria a Fastis, seu tabulis Ecclesiasticis orta sunt. *lt. c. 4. n. 3.* A Martyrologiis differunt; quod ad particulares spectent Ecclesias, & particularium Ecclesiarum sanctos contineant. *n. 14.*

Kalendarium Bucherianum Liberii tempore editum est. *lt. c. 4. n. 14.* Solam recipit Romanam Ecclesiam; paucos continet externos Martyres, & ex Romanis nonnulli in eo desiderantur. *ibid.*

Lacryma.

Lacryme in oratione tam vocali, quam mentali signum, & argumentum sunt excellentis orationis. *lt. c. 26. n. 10.* Infignia exempla. *ibid.* Modus in lacrymis adhibendus est, & cavenda sunt extrema, complacentia, & arrogantia, pusillanimitas, & dissidentia. *n. 11.* De Lacrymis ratio habenda est in causis Beatificationis, & Canonizationis, momentum vero non in ipsis, sed in fine constituendum est. *n. 10. et 11.*

Lacryme sanguineæ ab oculis fluere naturaliter possunt. *lt. p. 1. c. 26. n. 5. et 7.* An miraculo tribui possint. V. *Miraculum.*

Lancea.

Lanceam, quæ Christi latus aperuit, Pragæ conservari quidam contendunt, præcipue quia Innocentius VI. Festum, & Indulgentiam in ejus honorem concessit. *lt. p. 2. c. 25. n. 55.* Lanceam hanc Henricus I. Imperator a Rodulpho Burgundiae Rege minis extorsit. Alii dicunt, hanc esse Lanceam Constantini, in qua pars Clavorum Christi absconditur. *ibid.*

Lanceam item Christi ex S. Andrea revelatione cuidam Clerico Gallo facta inventam fuisse fertur sub columna in Ecclesia S. Petri Antiochie a Christianis in bello sacro subactæ. *lt. p. 2. c. 24. n. 5. et 6.* Ad hoc comprobandum Clericus per ignem transit, & paulo post obiit, in eorum tamen, num ex igne, an ex alia causa. *ibid.*

Lancea vera, qua Christi latus confossum fuit, sub finem sæculi vt. Hierosolymis Constantinopolim translata, & in Templo S. Sophiæ, inde in Ecclesia S. Joannis de Petra collocata fuit, reli-

qua ejusdem parte in Palatio Imperiali. *lt. p. 2. c. 31. n. 8. 9. et 10.* Hæc pars fuit culpis, quæ postea Venetis pignori data, & a S. Ludovico Galliarum Rege redempta in Sacello Palatii Parisiensis collocata est. *n. 11. et 12.* Aliam partem, quæ in Ecclesia S. Joannis de Petra remanserat, Bajazettes Turcarum Tyrannus Anconam per Legatum transmisit, & Innocentio VIII. dono dedit, quæ Romam delata in Basilica Vaticana colitur; cum qua convenire pars, quæ Parisiis extat, experimento factum, invenitur. *n. 13. et c. 23. n. 4. et 5.*

Lapis.

Lapides contra Cananæos in descensu Bethoron non fuerunt proprie grandio, sed veri lapides a Deo miraculose ex cælo immissi. *lt. p. 1. c. 1. n. 1.*

Lappi.

Lapporum nonnulli Negatores, & Blasphemi, nonnulli Idololatæ, alii Sacrificati, & Thuzificati juxta diversâ eorum opera dicebantur. *lt. c. 2. n. 2.*

Lappi alii dicebantur Libellatici, vel quia potestantes, se Christum non sequi, a Magistratibus libellum securitatis obtinebant; vel quia Indicibus libellum exhibebant proferentes, se Christianam deferere Religionem. *lt. c. 2. n. 2.* Alii soluta pecunia se a vexatione obtento securitatis libello, redimebant, Fidem tamen palam profitebantur, & hi, quidquid alii senserint, inter Lappos non computabantur. *n. 4.*

Latini.

Latina Ecclesia primis temporibus azymone an fermentato pane usâ in Sacrificio fuerit, non satis constat. *lt. c. 36. et 2. n. 35.*

Latinis facultas a Summis Pontificibus adempta est celebrandi Missam, & Officium ritu Græco. *lt. c. 38. n. 3.*

Latvia. V. Cultus.

Latro.

Latrones cum Christo crucifixi diversis appellantur nominibus, sed incertis. *lt. p. 2. c. 12. n. 10.* Latro bonus in Ecclesia Occidentali, & Orientali colitur. Et in quibusdam Regionibus Officio colitur proprio sub ritu Confessoris non Pontificis, & titulo S. Latronis, quamvis eum nonnulli Martyrem existimaverint. *ibid. et c. 3. c. 39. n. 5.*

Lauræ.

Lauræ erant cellæ circa Monasteria erectæ, in quibus Monachi quidam sub unius Præsidis cura ab aliis separati vive-

vebant. *l.3. c.27. n.8. & 13.* Differebant a Cœnobitis, quod in his vita communis, in illis separata agebatur. In Lauras tamen secedere nemini licebat, nisi postquam in Cœnobio se in virtutibus exercuisset. *ibid.*

Lauria in cella quinque diebus manebant in silentio, pane, aqua, & dactylis contenti: Sabbato, & Dominica in Ecclesiam ad Synaxim, & Collectam conveniebant, perceperant Eucharistia, aliquid coctum, & parum vini in Cœnobio sumebant. *l.3. c.27. n.8. & 13.*

Laurarum vestigium cernitur in Monte Luco apud Spoletum, quæ ab antiquis aliquo modo differunt. *l.3. c.27. n.14.*

Lauretana Domus.

Lauretanum B. M. Virginis domum eandem esse, in qua Verbum caro factum est, Pontificia comprobant diplomata. *l.4. p.2. c.10. n.11.* Probabilis hæc erat domi pars, in qua B. Virgo, Hæbrearum mulierum more, seorsim degebat. *n.15.* Officio proprio colitur. *n.11. et seqq.*

Lauretana hæc domus in Dalmatiam primum, inde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ ad Angelis translata fuit. *l.4. p.2. c.10. n.12. & 13.* Refelluntur, qui hanc translationem tamquam fabulosam traducunt, asseruntque eandem Domum ante translationem fuisse dirutam, eo quod ubi domus erat, Ecclesia olim ædificata fuisset, & a Barbaris postea destruxa. *n.14. 15. & 16. & l.3. c.10. n.5.*

Lectiones Officii.

Lectiones in Officium Divinum Monachi primum inseruerunt. Propriæ appellantur illæ, quæ res gestas Sancti referunt, in cuius honorem Officium recitatur. *l.4. p.2. c.10. n.2.* Huiusmodi lectiones tam pro particularibus, quam pro universali Ecclesia singulari diligentia componendæ, & statuto ordine examinandæ & approbandæ sunt. *n.3.4. et 6.* Olim quoque Lectiones in Officio recitabantur, sed non uti nunc digestæ. *n.5.*

Lectiones propriæ Sanctorum Canonizationum ex bullis Canonizationum desumi possunt, & hæc ulteriori non indigent examine. *l.4. p.2. c.10. n.5.* Desumi etiam possunt ex aliis probatis documentis. *ibid.* Pro Sanctis antiquis, & pro æquipollenter Beatificatis tuto deducuntur ex SS. Patribus, qui vitas eorum scripserunt. *n.5. et 6.* Desumi etiam possunt ex probatis Historicis, quantum

fieri potest, contemporaneis, aut ex monumentis inconcussæ traditionis. *n.6. et 7.* Pro formaliter Beatificatis recte deducuntur ex processibus, vel ex Brevisibus Beatificationum. *n.5.* Exempla horum omnium. *n.8. ad 30.*

Lectiones propriæ particularibus Ecclesiis concessæ, si ad universalem extendantur Ecclesiam, iterum examinantur, cum verior requiratur historia in Lectionibus pro universali, quam pro particulari Ecclesia. *l.4. p.2. c.10. n.26.*

Lectiones de quibusdam Sanctis veteris Testamenti a sacrorum rituum Congregatione approbatæ sunt, & sub quadam methodo ex sacra scriptura desumi possunt. *l.4. p.2. c.29. n.13.*

Lectiones proprias B. Nicolai Algerati BENEDICTUS XIV. composuit. *l.2. c.24. §.58. n.277.* Lectiones propriæ pro formaliter, vel æquipollenter Beatificatis an essent concedendæ, nonnullæ fuerunt controversiæ. *l.1. c.42. n.10. & l.4. p.2. c.2. n.13. & 14.* Lectiones S. Maximi pro Ecclesia Patavina reformatæ sunt. *l.1. c.8. n.9.*

Legalitas.

Legalitas Episcopis, in cuius diocesi fit processus in causis Beatificationis, & Canonizationis, Transumptio addenda est, ut Transumptum facilius in Urbe recognoscatur. *l.2. c.50. n.3.* Quid agendum, si hæc Legalitas omittatur. *c.51. n.10. & seqq. V. Transumptum.*

Legatus.

Legatus de latere neque Beatificationes neque Canonizationes peragere potest. *l.1. c.11. n.4.* Legatus a Latere in Bohemiam missus fuit ad promulgandam Canonizationem S. Procopii Abbatis. *l.1. c.9. n.8.*

Legati a Waldemaro Rege ab Alexandro III. missi fuerunt pro impetranda Canonizatione S. Canuti junioris Danicæ Regis, eorumque reditus, Canonizatione impetrata, referunt. *l.1. c.9. n.3.*

Legenda.

Legenda vitæ B. Stephanæ de Quinzanis a F. Petro Ordinis Prædicatorum composita, a Sixto Illuminato ejusdem Ordinis exemplata, in processu causæ ejusdem compulsata, & occasione signaturæ Commissionis revisa fuit. *l.2. c.24. §.51. n.195. & 196.*

Legio.

Legio Christianorum in exercitu Marci Aurelii Imperatoris fulmina, & pluvias precibus e cælo deduxit, ideoque fulminatrix appellata. *l.1. c.28. n.13.*

Le-

Lepra.

Lepra morbus est naturaliter insana-
bilis. *l. 4. p. t. c. 17. n. 2. & 3.* Ea olim
homines, ædes, & vestes inficiebantur
cujus nonnulla recensentur indicia. *n. 3.*
Sanguis corruptus exterior prodicens,
vel quidam vermes Lepram causant,
quæ quidem non inveterata curari po-
tèst. *ibid.*

Lepra Hæbreorum diversa erat a le-
pra Græcorum, Arabum, & Europæo-
rum, hæc enim peculiaris morbus erat.
l. 4. p. t. c. 17. n. 5. *Lepra* in siccam, sa-
niosam, & malignam, seu elephantia-
sim dividitur. Scabies, Psora, & *Lepra*,
gradibus tantum distant. *ibid.*

Leprosi, etiam Reges, olim ab alio-
rum contubernio in arva, & loca infre-
quentia segregabantur. *l. 4. p. t. c. 17. n. 3.*
Leprosorum magnus quondam fuit in
Europa numerus obnationum, vel re-
rum exterarum commercium. *n. 5.* *Le-*
prosi plures a Christo mundati sunt. *n. t.*
& 2. De miraculosa horum morborum
sanatione. *V. Miraculum.*

Lex.

Lex humana in causis particularibus
derogationem patitur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 7.*
Lex declaratrix respicit futura, & præ-
terita. *l. 2. c. 22. n. 6.* Declaratrix Con-
stitutionis Urbani VIII. super cultu Ser-
vorum Dei futura dumtaxat respicit. *n. 7.*

Leges antiquiores circa cultum erga
Dei Servos non Beatificatos, neque Ca-
nonizatos adhibendum renovatæ, & no-
væ conditæ sunt propter diminutam ho-
minum simplicitatem, aulamque mali-
tiam. *l. 2. c. 9. n. 7.* Et propter nimiam
Ecclesiasticorum Superiorum toleran-
tiam, & ad controversias dirimendas.
c. 10. n. 1.

Leges Ecclesiasticæ non respuunt civi-
les, neque istæ Ecclesiasticas, immo his
deficientibus, ad Civiles confugiendum
est. *l. 3. c. 1. n. 8.* *Lex* nulla adhuc lata est,
ut quodlibet negotium duobus testibus
absolvi possit, & debeat. *c. 5. n. 9.*

Leges Romanæ non permittunt, deli-
ctum penitentia exculari, eo præcipue
ad Judicis tribunal constituto. *l. 3. t. 4.*
n. 5. Id vero aliquando fuit Christianis
indultum. *ibid.*

*Libellatici. V. Lapsi.**Liber.*

Librum Henochi olim extitisse quidam
existimant, ex quo ejus quedam prophe-
tia manavit, quam citat S. Judas Apolto-
lus. *l. t. c. 12. n. 5.* *Liber* Ecclesiastici plu-

res Legis naturæ, & Mosaicæ Sanctos
memorat, cujus Auctor Siracides fuit.
ibid. In illius capite 44. gesta Sanctorum
a Scriptoribus adnotari, & a populis
laudari præcipitur, & disciplinæ, & pote-
statis Canonizationis fundamenta sta-
tuuntur; & substantialia Canonizationis
continentur. *ibid.*

Liber Pontificalis tamquam genuinus
defenditur. *l. t. c. 3. n. 2.* *Liber* omnium
pene Martyrum nomina continens in
Ecclesia Romana asservabatur. *c. 4. n. 13.*
Librum de Martyribus Ensebius a sua
Historia distinctum scripsit. *ibid.*

Liber S. Hilarii, qui in archivo Basilicæ
Vaticanæ asservatur, omnium est an-
tiquissimus. Aliquando fuit corruptus
quoad verbum adoptatur, sed fraus de-
tecta fuit. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.*

Liber Dialogorum S. Gregorii vere
opus ejus est. *l. 4. p. t. c. 2. n. 9.* *Liber*
exercitiorum S. Ignatii ad scientiam in-
susam pertinet, & vere a S. Ignatio,
quidquid alii dicunt, compositus fuit.
l. 3. c. 43. n. 12.

Libri continentes virtutes, Marty-
rium, aliaque gesta eorum, qui cum sa-
ma sanctitatis moriuntur, typis mandari
nequeunt sine debitis protestationibus, &
sine Ordinariorum approbatione, & Se-
Apostolica permissione, aliter nullius
roboris sunt: quin etiam eo modo im-
pressi majorem quoad Beatificationem,
& Canonizationem non faciunt proba-
tionem. Congregatio Inquisitionis cum
dat imprimendi facultatem, observan-
tiam Decretorum injungit. *l. t. c. 19. n. 22.*
l. 2. c. t. n. 8. & c. 11. n. 6. 7. & 13. Revi-
dendi quoque sunt. *cod. n. 7.* Quemadmo-
dum ante quemcumque Inquisitionis a-
ctum revisioni subjiciuntur libri a Ser-
vis Dei scripti, quorum Beatificatio, &
Canonizatio pertrahatur, nisi Pontifex
dispensaverit. *l. 2. c. 27. n. 1. V. Revisio.*
Qui libros prædictos sine debitis pro-
testationibus excidunt, pœnas incurrunt.
c. 16. n. 2. V. Poena.

Liber sacrarum Cæremoniarum sub
Leone X. editus, non a Christophoro
Archiepiscopo Corcyrensi, sed ab Augu-
stino Piccolomineo Episcopo Pientino
compositus fuit. *l. t. c. 21. n. 2.*

Liber pro Lucifero Calaritano ince-
ptus, sed non absolutus in bibliotheca
Clementis XI. extat. *l. t. c. 40. n. 2.* *Libri*
a Raymundo Lullo conscripti plurimos
continent articulos hæresi infectos, & a
Gregorio XI. damnatos. *n. 4.* Duo verius
Libri

Libri Prioratus Aurelianensis de S. Gauderio Canonizatione testantur . c. 9. n. 7.

Liberalitas .

Liberalitas est potentialis iustitiæ pars, & virtus, qua hujus mundi rebus bene utimur . l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. & segg. Egregia liberalitatis SS. Pii V., Paulini Nolanii, & Antonii Abbatis exempla . n. 20. & 25.

Libra .

Libra occidua septuaginta duobus foliis constare sub Constantino cæpit . l. 3. c. 5. n. 5.

Lignum .

Lignum vitæ in Paradiso terrestri vim conservandi vitæ habebat naturalem . p. t. c. 30. n. 21. Lignum a Moyse in aquas amaras immissum naturali probabiliter virtute illas effecit dulces . c. 23. n. 7. & 10.

Lilium .

Lilium prodigiosum ex ore B. Francisci Patritii desundi prodit, in cuius foliis verba Ave Maria aureis litteris descripta erant . l. 2. c. 24. §. 57. n. 225.

Lingua .

Lingua hominis naturalem quidam putarunt esse Hebraicam, alii Phrygiam ex quodam experimento, sed perperam . l. 4. p. 1. c. 10. n. 5. Genera Linguarum . V. Gratia gratiæ data .

Lingua præ ceteris humani corporis partibus corruptioni propter suam texturam obnoxia est . Sed usque adhuc SS. Antonii Patavini, Joannis Nepomuceni, & Cataldi Archiepiscopi Tarentini linguæ incorruptæ mirabiliter servantur . l. 4. p. 1. c. 30. n. 15. Quidam homo amissa lingua loquebatur, ceterasque linguæ functiones obibat . c. 106. 6.

Liquor .

Liquores aliquando e Corporibus, Reliquiis, & Sepulchris Sanctorum manant . Exempli . l. 4. p. 1. c. 31. n. 19. & 20. V. Miraculum .

Litania .

Litania aliquando Processionem, aliquando genus quodcumque precum, interdum Sanctorum seriem significat; qui in quibusdam precibus coluntur, & invocantur . l. 4. p. 2. c. 20. n. t. Hæretici a Litania aliquando exclusi fuerunt . *ibid.*

Litania, prout Sanctorum seriem, & invocationem complectitur, a viris Apostolicis instituta est . l. 4. p. 2. c. 20. n. 2. & 25. Quidam Monachus, nomine S. Sigeberti, Regis Austriæ e Litaniis abrafo, immobilis factus fuit, donec nomen

Tom. VIII.

propria manu restituit . n. 2. In quibusdam antiquis Litaniis aliqui Sancti non invocantur, qui in modernis extant, & contra . *ibid.* In quibusdam particularibus Litaniis olim Beati, & Servi Dei, aliquando Apostolica accedente auctoritate, invocati fuerunt, quod nunc non licet . *ibid.* & l. 2. c. 14. n. 7.

In Litaniis Sancti Patroni alieni invocari dicuntur . l. 4. p. 2. c. 20. n. 4. Omnis Sanctus ab Ecclesia approbatus posset in iis invocari, nisi Ecclesia vetaret . n. 26. & 27. In recensendis Sanctis in Litaniis illi videntur anteposendi, qui prius obierunt . n. 43. & 47. Et periculosum est ordinem servare ex majori, vel minori sanctitate . n. 46. S. Maria Magdalena inter Virgines, & viduas recensetur, licet Virgo non fuerit . n. 57.

Litaniis Sanctos addere neque Patriarchæ, neque alii inferiores possunt, neque aliæ præter communes in Breviario Romano impressas, & eas, quæ in sacra Aede Lauretana canuntur, recitari a te edi possunt, nisi a sacrorum rituum Congregatione approbentur . l. 2. c. 14. n. 7. & l. 4. p. 2. c. 20. n. 3. Sacra Congregatio additionem aliquando permittit, sed ut plurimum vetuit . Exempli . l. 4. p. 2. c. 20. n. 4. Idque, ut uniformis servetur orandi modus, neve aliis additionibus via aperiat . n. 28. Nihilominus, pluribus postulantis, & BENEDICTI XIV. tunc Fidei Promotore, amplo edito suffragio, insinuante, S. Josephi nomen tam Litaniis majoribus, quam illis pro commendatione animæ præscriptis, auctoritate BENEDICTI XIII. additum est, quod in antiquioribus Ecclesiæ universalis Litaniis descriptum olim erat, & in aliis particularibus reperitur . n. 5. ad 59. Litaniæ Bononienses indicantur . n. 22.

Litaniæ pro benedictione aquæ in Vigilia Epiphaniæ in Rituali Romano impressæ privata auctoritate institutæ sunt, & ideo reprobandæ . l. 4. p. 2. c. 20. n. 56.

Litteræ Apostolicæ .

Litteræ Apostolicæ in forma Brevis super Beatificationibus expediendæ sunt per Secretarium Brevium, & in ipsis Missa, & Officium in honorem Beatificatorum concessa, & loca, quibus conceduntur, exprimi debent . l. t. c. 22. n. 21. et 24. et c. 23. n. 9. Totum hoc Clemens XI. per semetipsum præstitit super Beatificatione S. Joannis Francisci Regis . n. 24. Litteras Apostolicas super Canonizatione

M

ne

ne Pontifex decernit in solemnī Canonizationis actu. *cap. 36. §. 9. num. 18. V. Solemnitas.*

Litteræ Apostolicæ Urbani V. ad Archiepiscopum Ravennatensem, ejusque suffraganeos de abrogando cultu FF. Jacobi, & Franciscini tamquam Sanctis præstito, referuntur. l. 2. c. 8. n. 2. Et ad Episcopos Britannicæ pro tollendo cultu erga Carolum de Blesio. n. 3.

Litteræ Apostolicæ Innocentii VIII. FF. Minoribus Observantibus de Ancora inscriptæ pro collocando in novo sepulchro corpore B. Gabrielis Ferretti ejusdem Ordinis. l. 2. c. 18. n. 4.

Litteræ Apostolicæ Clementis X. approbantes sententiam Ordinarii super cultu immemorabili, & casu excepto in causa B. Petri Palchasi. l. 2. c. 24. §. 8. n. 22. Et in causa B. Ludovicæ Albertonix. §. 9. n. 25.

Litteræ Apostolicæ Innocen. XI. confirmantes in forma Brevis Decretum Congregationis rituum super cultu immemorabili, & casu excepto in causâ B. Petri de Armengol. l. 2. c. 24. §. 16. n. 51.

Litteræ Apostolicæ Innocen. XII. confirmantes Decretum Congregationis rituum de confirmanda sententia Delegati super cultu immemorabili, & casu excepto in causa B. Joannæ filix Alfonsi V. Lusitanæ Regis. l. 2. c. 24. §. 20. n. 61.

Litteræ Apostolicæ Innocentii XII. approbantes Decretum Congregationis rituum de confirmanda sententia Delegati super cultu immemorabili, & casu excepto Servæ Dei Mariæ de Capite, vulgo della Cabeza. l. 2. c. 24. §. 26. n. 89.

Litteræ Apostolicæ Clementis XI. approbantes Decretum Congregationis rituum de confirmanda sententia Ordinarii super immemorabili B. Lucie Narnensis cultu, & casu excepto. l. 2. c. 24. §. 31. n. 111. & in causa B. Gregorii X. §. 35. n. 120. Aliæ ejusdem litteræ circa cultum, & imagines B. Liberati de Lauro. §. 34. n. 124.

Litteræ Apostolicæ in forma Brevis Innocentii XIII. approbantes Decretum Congregationis rituum de confirmanda Episcopi sententia super immemorabili B. Andræ de Comitibus cultu, & casu excepto. l. 2. c. 24. §. 40. n. 155.

Litteræ Apostolicæ Benedicti XIII. approbantes in forma Brevis Decretum Congregationis rituum de confirmanda Ordinarii sententia super cultu inme-

morabili, & casu excepto in causa B. Serapionis Martyris Ordinis B. M. Virginis de Mercede. l. 2. c. 24. §. 42. n. 167.

Litteræ Apostolicæ Clementis XII. approbantes Decretum Congregationis rituum de confirmanda sententia Episcopi super cultu immemorabili, & casu excepto B. Mieheline Tertiariæ Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci. l. 2. c. 24. §. 45. n. 176.

Litteræ Apostolicæ BENEDICTI XIV. quibus in forma Brevis approbatum est rescriptum Congregationis rituum de confirmanda sententia Delegati super cultu immemorabili, & casu excepto in causa B. Joannæ Valesiæ. l. 2. c. 24. §. 54. sub n. 217. Aliæ ejusdem Pontificis litteræ, quibus in forma Brevis approbatur cultus B. Nicolai Albergati. §. 58 n. 227.

Litteræ Compulsoriales, et Remissoriales.

Litteræ Compulsoriales in causis Beatificationis, & Canonizationis sunt illæ, per quas Judex supremus Judicibus delegatis dat facultatem compellendi quoslibet, ut scripturas, & instrumenta ad causam pertinentia producant. l. 2. c. 44. n. 3. A Notario exarantur, a Cardinali Præfesto, & ab aliis subscribuntur. c. 15. n. 15.

Litteræ Remissoriales sunt, per quas Judex superior Judicibus inferioribus facultatem tribuit vocandi, & examinandi testes, & recipiendi probationes in iisdem causis. l. 2. c. 44. n. 3. Remissoriæ forma pro construendis Apostolicis processibus in his causis edita est inter Decreta Urbani VIII., & in ea præscribuntur, quæ ad validitatem eorundem processuum necessaria sunt, & recensentur. n. 13. De natura Remissoriæ est, ut quidquid agitur, non servata ejus forma, nullitatis vitio laboret. n. 18. Si Transumptum horum processuum deperdatur, & novum efficiendum sit, observanda est Remissoriæ forma, quæ in conscribendo processu servata fuit. c. 50. n. 8. In literis Remissorialibus post Decretum Alexandri VII. exprimenda est compulsandi facultas. c. 47. n. 1.

Litteræ Compulsoriales, & Remissoriales expediendæ sunt, servata quadam methodo, quæ describitur. l. 2. c. 44. n. 4. ad 9. Expeditio hæc est adus Inquisitionis. c. 27. n. 1. Neque amplius Pontificis, sed Congregationis rituum nomine expediuntur. c. 46. n. 4.

Litteræ eadem petuntur in Congregatione ordinaria. l. 1. c. 22. n. 8. l. 2. c. 15.

n. 2. et c. 44. n. 4. Peti autem, & obtineri possunt post signatam Commissionem. *l. 2. c. 35. n. 11. et c. 39. n. 1.* Expediuntur pro conficiendis Apostolicis processibus super non cultu, vel casu excepto, si huiusmodi processibus ab Ordinariis facti non sint. *c. 15. n. 2. et c. 17. n. 2.* Item pro conficiendis Apostolicis processibus super fama sanctitatis, vel Martyrii & miraculorum in genere, novæ vero literæ Remissoriales requiruntur pro iisdem in specie. *c. 39. n. 1. et l. 1. c. 22. n. 8.*

Litteræ Remissoriales pro conficiendo Apostolico processu super non cultu, vel casu excepto in causis ante Urbani VIII. Decretis introductis expediuntur resumptis iisdem causis. *l. 1. c. 33. n. 3.* Ejusmodi processu approbato, aliæ literæ Remissoriales expediendæ essent pro conficiendo alio Apostolico processu super fama virtutis, vel Martyrii, & miraculorum, vel signorum. *n. 4.*

Litteræ Remissoriales frequenter expediuntur pro examinandis testibus super cultu immemorabili. *l. 2. c. 23. n. 5.* Et pro conficiendis Apostolicis processibus super miraculis post Beatificationem patris, ut transitus fiat ad Canonizationem. *l. 1. c. 26. n. 1.*

Litteræ Remissoriales a Bonifacio IX. expeditæ fuerunt, ut inquireretur in sanctitatem, & miracula Richardi Archiepiscopi Armachani. *l. 2. c. 30. n. 2.* *Litteræ Remissoriales* amissæ in causa B. Joannis de Dukla, & duplicatæ postea concessæ fuerunt. *c. 24. § 43. n. 172.*

Litteræ Compulsoriales, & Remissoriales pro conficiendis in Urbe Apostolicis processibus super non cultu, vel casu excepto non inscribuntur Cardinali Vicario, sed sufficit Decretum Congregationis rituum in adis exhibendum. *l. 2. c. 45. n. 6.* Pro his processibus extra Urbem construendis olim literæ ejusmodi inscribebantur omnibus Episcopis, in quorum diocæsis probationes super non cultu vel casu excepto excipiendæ erant: nunc soli inscribuntur Episcopo, in cujus diocesi Servus Dei sepultus est, cum facultate alium substituendi; aliis vero ad eundem effectum dantur literæ particulares. *Exempla. n. 7. et 8. et l. 1. c. 22. n. 8.* Quid agere debeant Episcopi particularibus his literis acceptis. *ibid. V. Episcopus.*

Litteræ Compulsoriales, & Remissoriales pro construendis in Urbe processibus super fama sanctitatis, & super vir-

tutibus, Martyrio, ac miraculis in genere, vel in specie Cardinali Vicario non inscribuntur, sed sufficit Decretum prædictum. *l. 2. c. 45. n. 9.* Si isti processus extra Urbem construendi essent, literæ eodem olim nni duntaxat, aut duobus Episcopis, & nonnullis Regularibus, vel quibusdam tantum Regularibus, vel uni solum Regulari, vel nonnullis Presbyteris secularibus inscribebantur. *Exempla. n. 11.* Nunc tribus inscribuntur Episcopis, inter quos sit is, in cujus diocesi processus conficiendus est; & Episcoporum nomine intelliguntur etiam Titulares, & Suffraganei; apponitur clausula, ut duo saltem procedant, si unus impeditus sit. *n. 10. et 12.* Si tres, vel duo Episcopi convenire nequeant; literæ inscribuntur uni Episcopo cum quatuor Dignitatibus, seu Canonicis, vel duobus Episcopis cum duobus Dignitatibus, aut Canonicis eligendis ab Episcopis, dummodo sint Cathedralis Ecclesiæ. *ibid. Exempla. n. 13. et 14.* Si Canonici electi ante inchoatum, vel absolute solum processum decedant, alii ab Episcopo eligi possunt. *c. 46. n. 8.* His literis uni Episcopo, & quatuor Canonicis inscriptis apponitur clausula, ut vel ipse cum duobus Canonicis, vel, eo impedito, quatuor Canonici procedant. *c. 45. n. 14.* Intcriptis vero duobus Episcopis, ac duobus Canonicis apponitur clausula, ut vel duo Episcopi, vel, uno impedito, alter cum duobus Canonicis procedat. *ibid.*

Litteræ eodem aliquando inter alios Vicario Generali inscriptæ fuerunt, ut is vices suppleret unius ex Episcopis, qui interesse processui conficiendo deberent. *Exempla. l. 2. c. 45. n. 15. et 16.* Aliquando Vicario Capitulari & Dignitatibus & Canonicis inscriptæ fuerunt, ita ut Vicarius esset loco unius Episcopi, Dignitates essent loco aliorum duorum Episcoporum, cum clausula, ut vel ipse cum quatuor Dignitatibus, vel, eo impedito, quatuor Dignitates procederent. *Exempla. n. 17.* Interdum inscriptæ fuerunt Episcopo Auxiliatori & tribus in Dignitate Ecclesiastica constitutis, si impediti essent Canonici Metropolitanæ, & apposita fuit clausula, ut ipse cum duobus ex iis procederet. *n. 18.* Nonnumquam datæ sunt inquisitori hæreticæ pravitatis. *ibid.* Interdum inscriptæ fuerunt uni Episcopo cum facultate deputandi tres Sacerdotes alienjus Ordinis

dinis Regularis, qui confessioni processus conjunctim interessent. Exempla. n. 19.

Litteræ Compulsoriales & Remissoriales tribus Episcopis inscripæ cum clausula, ut duo saltem procedant, sufficit, ut duobus præsententur processum conficere intendentibus, æque a duobus valide acceptari, & aperiri sine tertio possunt. l. 2. c. 46. n. 2. Utiliter tribus exhibentur, sic enim, uno ex duobus deficiente, tertius jure suo ea exequi posset, secus, si huic non fuissent exhibitæ. *ibid.* Eadem cum clausula, si omnes interesse nequiverint, duo nihilominus exequantur, tribus sunt præsentandæ pro assus validitate, neque duo procedere possunt, nisi de tertii impedimento constet. n. 3.

Litteræ hujusmodi, juxta Auditorum Ræ sententiam, Judices delegati exequi, mortuo Pontifice delegante, possunt, si negotium ante mortem ceptum fuerit. Exemplum. l. 2. c. 46. n. 4. Inscriptas Canonice, sive Dignitatibus valide exequi eorum successores possunt, si addita fuerit clausula, ut successores legitime exequi possint; vel si in iis non fuerit expressum proprium Canonicorum nomen, etiamsi expressum fuerit nomen Dignitatis, nisi forte ex Dignitatis expressione colligatur, electam personæ industriam fuisse. n. 7. Neque possunt successores illas exequi, si expressum fuerit in ipsis nomen Canonicorum proprium, vel illorum simul, & Dignitatis. *ibid.* Literas easdem Delegati exequi in dictis possunt, etiamsi in ipsis solus Civitatis facta mentio fuerit. c. 47. n. 1.

Liturgia.

Liturgia Occidentalis Ecclesiæ etiam ante schisma Græcorum aliquomodo ab Orientali differebat. l. 1. c. 38. n. 8. Orientalibus ad unitatem cum Ecclesia Romana reversis suæ in Urbe Liturgiæ, & ritus permittuntur. a. n. 9. ad 13. In Liturgiis olim commemorationes Sanctorum, & mortuorum distinctæ erant. n. 1. V. Commemoratio.

Locus.

Locus, in quo Sanctorum Corpora, & Reliquiæ conservanda sunt. V. Reliquiæ.

Locus, in quo testes examinentur, & processus construantur in causis Beatificationis & Canonizationis, designandus est, ut processus sit validus. l. 2. c. 49. n. 22. Locus Audientiarum est palatium

Episcopale, locus loci est aula, aut alia illius pars. Locus pro testium juramento, & examine excipiendo est Ecclesia, locus loci est aliquod ejus sacellum; ut testes a perjurio, & falsitate absterreantur. Quamquam nunc sacellum palatii Episcopalis, aut palatii gentilitii ejusdem Episcopi, aut alterius Domus privatæ, si in eo Missa celebratur, aut monasterii claustrum, quicquid olim fuerit, sit locus ad eundem effectum sufficiens. *ibid.*

Locus examinis Monialium est locus Confessionis, vel Communionis, aut Collocutorium. l. 2. c. 49. n. 22. In parva Ecclesia, aut Oratorio non est opus ut designetur locus loci. *ibid.* In quolibet examinis actum exprimendus est locus, & locus loci, non tamen pro examinis validitate. *ibid.*

Lotio.

Lotio pedum Hospitum ex itinere adventantium in more fuit apud Judæos, & populos ipsis finitimos. Exempla. l. 3. c. 37. n. 12.

Ludos.

Ludos publicus in honorem Beatorum celebratus, uti fuit ille in honorem B. Joannis de Prado, cultum religiosum non importat. l. 2. c. 13. n. 5. Ludos ad statum Eudoxiæ viventis peractos S. Joannes Chrysostomus jure de causis improbat. *ibid.*

Ludi inverecundi ut in Sanctorum festis prohiberentur, Benedictus XIV. per literas encyclicas Episcopos admonuit. l. 4. p. 2. c. 31. n. 35. Horum ludorum exemplum. n. 34.

Lumen.

Lumen quoddam habetur in visionibus, apparitionibus, locutionibus, & revelationibus intellectualibus, & explicatur. l. 3. c. 50. n. 4.

Lumina ad Servorum Dei sepulcrum accendere prohibitum est. l. 2. c. 11. n. 10. Et quare. n. 17. Si vero ex permissione Summi Pontificis accendantur, sufficiens pro casu excepto ex Pontificio indulto. c. 20. n. 12.

Lumina in Sanctorum honorem accensa peculiarem habent significationem. l. 2. c. 11. n. 17. Lumen prodigiosum a puero visum fuit ad sepulcrum B. Antonii de Stronconio. c. 24. p. 19. n. 61.

Luna.

Lunæ dies in Martyrologio numerantur pro statuendo Paschatis die. l. 4. p. 2. c. 19. n. 11. Hæc numeratio confert etiam

ut

ut citius apte serventur in Officiis celebrandis. *ibid.*

Lux.

Lux corporis gloriosius non differt specie a luce nostra, licet a causa diversa prodeat. Videri potest ab oculo non glorificato. *l.4.p.1.c.26.n.16.*

Lux primo creationis Mundi die creata fuit, & rationi consentaneum fuit, ut Sole prior eilet, licet a Sole, mundo jam perfecto, pendeat. *l.4.p.1.c.26.n.18.* Diffinitur, utrum hæc lux fuerit spiritualis, an corporalis, an mystica. *ibid.* Et utrum lux sit substantia corporea, an accidentis. *n.19.*

Macabæi.

Macabæi soli ex Martyribus veteris Legis in Ecclesia Occidentali coluntur Officio, & Missa, *l.1. c.14. n.5.* Cujus rei plures afferuntur rationes. *l.4.p.2. c.29. n.5. ad 8.* Idem ultimi fuerunt Martyres Synagogæ. *n.8.* Eorum corpora in Urbe in Basilica S. Petri in vinculis condita sunt. *n.5.*

Magi.

Magi, qui Christum in cunabulis venerati sunt, ad novum pertinent Testamentum, & diversa circa finem sæculi duodecimi nomina sortiti sunt. *l.4.p.2. c.20. n.14.* Eorum corpora Mediolani inventa, & Colonia intranslata Officio, & Missa coluntur. *ibid.*

Magi Pharaonis in Ægypto potuerunt virgas in serpentes, & aquam in sanguinem convertere, non contra. *l.4.p.1. c.3. n.12.*

Magister ceremoniarum.

Magistri ceremoniarum Congregationi rituum sine suffragio intervenientes juramentum emittunt de secreto servando. *l.1. c.16. n.18.*

Magister ceremoniarum in solemnibus Canonizationis actu officium suum præstat in petenda Canonizatione. *l.1. c.36. §.9. n.18. V. Solemnitas.*

Magnificentia.

Magnificentia est pars integralis fortitudinis, & pertinet ad executionem operis cum fiducia inchoati. *l.3. c.24. §.3. n.30.*

Mandatum.

Mandatum procurat speciale, vel generale cum libera facultate, seu communicatione totius auctoritatis hodie in causis Beatificationis & Canonizationis est necessarium, & authenticum in actis exhibendum est. *l.2. c.17. n.6.*

Mania.

Mania ex ira, aliisque causis oriri potest. *l.4.p.1. c.14. n.4.* Plura enumerantur Maniæ, Maniacorumque requisita, & symptomata. *ibid.* Est gravis morbus, & difficulter curatur, præcipue inveteratus. *n.5.* Insanabilem esse Jurisperiti minus recte sentiunt. *n.3.* Facilius curatur, & minus periculosa Mania est, quam risu comitatur, dummodo motus convulsivus pro risu non sumatur. *n.7.*

Maniaci aliquando sanati videntur, prudenter loquentes, sed dolose, ut a vinculis solvantur. *l.4.p.1. c.14. n.8.* Aliquando Mania vere cessat, sed recurrit. *ibid.* Helleboro ab antiquis curabatur; juvant quoque evacuationes, venæ sectio, febris, aut alius morbus, in quem ipsa converti potest. *n.9.* Demiraculosa ejus sanatione. *V. Miraculum.*

Manfuerudo.

Manfuerudo est potentialis pars Temperantiæ, & virtus passionem iræ diminuens. *l.3. c.24. §.4. n.39. et 43.*

Manuscriptum.

Manuscripta possunt probationis, vel adminiculi vim in causis Beatificationis, & Canonizationis habere. *l.3. c.9. n.1.* Plura jacent occulta, quæ lucem mereantur, & laudantur Manuscriptorum collectiones, & editiones. *ibid.*

Manuscriptus codex continens astra Congregationum sub Clemente VIII. habitatum circa cultum Servorum Dei extat in Conventu Carmelitarum S. Mariæ trans Pontem Urbis. *l.2. c.10. n.2. et 4.*

Manuscripta Historia de virtutibus, donis supernaturalibus, & felici morte B. Petri de Pisis asservatur in Conventu S. Onuphrii de Urbe, & an. 1500. scripta existimatur. *l.2. c.24. §.21. n.70. & seqq.*

Mare.

Mare rubrum virga a Moyse percussum vere, quicquid alii sentiant, divisum fuit. *l.4.p.1. c.1. n.10.*

Maria Virgo Beatissima. *V. Ind. Sancta.*

Maronita.

Maronitæ possunt in Ecclesia sui Collegii Urbis Missas, & Officia Arabico, vel Chaldaico idiomate celebrare. Eorum Breviarium, aliquæ Ecclesiastici libri ad ejusdem Ecclesiæ utrum in Urbe typis editi sunt. *l.1. c.38. n.11.*

Martyr.

Martyr idem est, ac Fidei testis. *l.3. c.11. n.1.* Poena non facit Martyrem, sed causa. *l.13. n.1. et c.19. n.1.*

Mar-

Martyres erant, qui pro Fide, vel in tormentis, vel post tormenta in pace moriebantur. *l.1. c.2. n.7.* Hi dicebantur *Martyres consummati*, sive *coronati n.9.* Alii *designati* appellabantur, quibus mortis sententia tantum notificata erat. *ibid.* Alii *vindicati* dicebantur, quibus nempe cultus Ecclesiastico iudicio delatus erat, sine quo coli non debebant. *n.9. ad 14.* Isti aliquando *Venerabiles* dicti sunt. *c.37. n.6.*

Martyrum ingens fuit multitudo, quidquid Dodvvelius somniaverit. *l.1. c.4. n.14. et l.3. c.20. n.10. et 11.* Eorum nomina ab una ad aliam Ecclesiam mittebantur, præcipue ad Romanam. *l.1. c.4. 101.* *Martyres*, qui in Urbe passi fuerant, ab exteris scriptoribus laudati sunt. *n.9. et seqq.* In Missa quoque *Martyres* quotidie memorabantur. *n.13.* Alias *Martyris* memoria dicebatur Ecclesia, vel ara super *Martyris* corpus erecta. *c.7. n.11.*

Martyres nonnulli tormenta propria scripserunt. *l.3. c.10. n.11.* Gentiles vero curabant, ne Christiani *Martyrum* Reliquias sepelirent. *V. Reliquiæ.* At Christiani Servis Dei in carcere detentis, & *Martyrio* destinatis necessaria ad victum, & vestitum, opera potissimum Diaconorum, subministrabant. *c.5. n.5.* Aliquando id tanta fiebat liberalitate, ut *Martyres* inebriati vino, quod eis mirra conditum dabatur, ut tormenta fortius sustinerent, Præfidi respondere nequiverint. *ibid.* Presbyteri quoque eos visitabant, sacrificium eorum ipsis offerebant, & ad mortem pro Christo ferendam eos hortabantur. *n.16. et 17.* sed S. Cyprianus enixe commendabat, ut omnia hæc caute agerentur, & necessaria dumtaxat subministrarentur. *n.15.*

Martyri injuriam facis, qui oras pro *Martyre*, ait Innocentius III. Id vero de *Martyre* vindicato intelligendum est. *l.1. c.14. n.14. l.2. c.12. n.11. et l.3. c.15. n.8.* Ecclesia neque preces, neque Sacrificia Deo pro *Martyribus* offert. *l.3. c.15. n.8.* *Martyres* tamquam Deos a Christianis adorari Pagani, & Judæi calumniati sunt, sed calumniam Clerici Smyrnenfes repulerunt. *l.1. c.2. n.10.* Solum Christiani *Martyrum* memoriam cultu religioso recolant. *n.11.* *Martyres* necessitatibus vivorum interfunt. *l.4. p.1. c.32. n.13.* Ex *Martyribus* veteris legis soli Machabæi coluntur. *l.1. c.14. n.5.*

Martyres proprie quinquam dici possunt. *Martyr* est, qui pro confessione veræ Fi-

dei Divinæ, non vero fidei humanæ, & acquisitæ moritur. *l.3. c.19. n.17.* Qui *Martyrium* desiderat, non est proprius *Martyr*, potest tamen habere æquale, vel etiam majus meritum, & præmium, ac *Martyr* stricte talis. *c.11. n.4. et 5.* Neque proprii *Martyres* sunt, qui claustralem observantiam, & virginitatem servarunt, aut in eharitate se exercuerunt, aut ægritudinem tolerarunt, aut peste laborantibus inservientes obierunt, nisi sorte huic servitio a Tyranno additis fuissent, ut morerentur. *n.2. 6. et seqq.* Plures ex his ab Ecclesia coluntur, ut Confessores. *ibid.*

Martyrum plures sunt gradus. *l.3. c.12. n.10.* *Martyres* improprie ab aliquibus illi dicuntur, qui excommunicationem injuste irrogatam patienter sustinent. *n.1.* Ad *Martyrem* constituendum mors regulariter requiritur. *n.10.* *Martyres* tamen sunt qui ab accepto lethali vulnere miraculose liberati supervivunt, quique carceres, exilia, ærumnasque pro Christo usque ad obitum patiuntur. *n.3.* Exempla. *n.4. ad 9.* Et qui in tormentis nullum dolorem, Divina eos protegente gratia, sentiunt. *n.11.* Exempla *n.12. et seqq.*

Martyr non est, qui lethalius pro Christo vulneribus acceptis, Medicorum cura sanatur, neque is, qui ex levi vulnere moritur, qui noluit Medicum advocare, nisi sorte citra culpam eum non accessisset. Exemplum. *n.3. c.12. n.15.* Neque is, qui tormentis supervixit, nisi constet, eum mortem divinitus evasisse, & superatis tormentis nunquam a charitate, & gratia excidisse. *n.20.* Aut Divina autoritas testificationibus fide dignis comprobata Ecclesiæ suaderet, eum esse *Martyrem*. Exempla. *n.21.*

Martyr ut pro Fide Christi interfectus dicatur, si adultus sit, verius requiritur, ut *Martyrium* per actum voluntatis acceptet. *l.13. c.16. n.3. et 4.* Nonnulli *Martyres* Spiritus S. impulsu sponte se *Martyrio* obtulerunt. *n.9. et seqq.* Alii ad mortem sibi inferendam Tyrannos provocarunt. *c.17. n.1. et 3.* Nonnulli SS. mulieres, ne contumarentur, & SS. Massæ Caudicæ, ne Jovi sacrificarent, mortem sibi intulerunt, & coluntur ut *Martyres*. *c.11. n.10.* Laudantur a SS. Patribus, & a culpa excusantur, quia prædicto impulsu id fecerunt. *n.12.* Alii *Martyres* eodem impulsu Tempia, & Idola gentium destruxerunt. *c.17. n.5.* Ex pluribus signis ejusmodi impulsus dignosci

sci potest. *n.1. & seqq.* An liceat Martyri provocare Tyrannum ad mortem sibi inferendam. *ibid.* V. *Martyrium*. Laudandus est Martyr, qui in potestate Tyranni constitutus, tormentisque subiectus, vel proximum Evangelium annuntiat, iniquas sectas condemnet, vel ad sacrificandum Idolis adactus Idola etiam in regionibus Infidelium frangat, & alia huiusmodi peragat. *c.17. n.2. & seqq.*

Martyr esse nequit, nisi Christum patiendi imitetur. *h.3. c.17. n.5.* Eidemque necessaria est usque ad obitum, & in ipso obitu patientia, & constantia in Fide, & in voluntate moriendi pro Fide, neque repugnare debet. *n.4. & a. n.10. ad 13.* Ideoque Martyr probabilius non videtur esse, qui Persecutori invadenti resistit, & in contentione occiditur ex odio in Christum; adeoque pro Fide pugnans. *n.1. 2. & 3.* Neque is, qui in bello causa Religionis suscepto occumbit. Ex huiusmodi enim morientibus nullus hactenus inter Martyres recensitus est. *n.4. & seqq.* Sed nonnulli Martyrem existimant eum, qui in eo bello vulneratus mortem voluntarie acceptet eo temporis intervallo, quod inter vulnus, & mortem intercedit; vel si pugnando in manus incidat Infidelium, & tentatus ad Fidem deserendam, mori maluerit. *n.7. & 4.* Non tamen Martyr esset qui a Principe infideli propter delicta damnaretur, licet profiteretur se propter Fidem mortem acceptare. *n.14.*

Martyres veri sunt etiam ii, qui licet flagitiosi fuerint, aut Christi Fidem negaverint, pro Christo tamen moriuntur. *h.2. c.29. n.2.* cuius rei plura referuntur exempla *ibid.* & *h.3. c.15. u.13. & 18.* Nonnulli Pseudo-Episcopi a numero Martyrum excludunt quosdam Martyres Cordubenses, quia hi miracula non ediderant; id vero consultavit Eulogius Archiepiscopus Tolitanus, qui miraculorum defectum in Martyrum morte incredulitati Barbarorum adscripsit. *h.1. c.29. n.4. & 5.*

Martyrum Christianorum innumerabilis fortitudo, ac patientia ex pluribus monumentis adstruitur. *h.3. c.20. n.10. & 11.* Multitudo hæc est signum veræ Ecclesiæ, si idonea addit Martyrii causa. *n.14.* Martyrum numero a Summo Pontifice adscriptus, procurante Honorio Imperatore, fuit Telemachus Monachus a Gladiatoribus occisus, dum eorum spectacula compescere conabatur. *h.1.*

c.11. n.13. Martyres veri erunt tempore Antichristi, quamquam non erunt miracula. *c.29. n.4.* Schismaticus mere materialis potest esse Martyr. *h.3. c.20. a.6. & 7.*

Martyres falsi.

Martyres falsi olim erant, sicut vel Martyrii laudem, vel Christianorum subsidia ambientes, vel ut scelus poenæ, aut græis alieni gravitatem declinarent, carceribus se offerebant. *h.1. c.3. u.6.* Martyrem fuisse Temisonem Donatistam, perperam Donatistæ contendunt. *c.20. n.7.*

Martyres esse neque Hæretici, neque Schismatici possunt, quamquam ipsi faciant plures ex suis Martyres exitisse, falsas causas & qualitates prætextentes. *h.3. c.20. tot. & h.1. c.3. n.7. V. Hæretici. Schismatici.*

Martyrum vindictio, & cause Beatificationis, & Canonizationis, & quid in his advertendum sit.

Martyris vindictio olim pertinebat ad Episcopum, in cuius diocesi Martyr occubisset: in Africana Ecclesia ad Primarem pertinebat. *h.1. c.3. n.7.* Exemplum. *c.11. n.9.* Eadem vindictio, altaris potissimum, aut oratorii erectione, perficiebatur. *c.3. n.7.*

Martyrum causæ facilius expediuntur, quam causæ Confessorum. *h.1. c.27. n.8. c.30. n.9. & h.2. c.39. n.4.* In iis proponuntur simul dubia de Martyrio, & causa Martyrii, nec non de miraculis, seu signis. *h.1. c.27. n.8.* Expleto super Martyrio, ejusque causa iudicio, proponitur in Congregatione generali dubium, an his omnibus approbatis tuto deveniri ad Beatificationem possit. *n.9.* Olim in iisdem causis actum fuit etiam de virtutibus, non est tamen necessarium. *c.29. n.1. & 2.* Sed valde utile. *c.27. n.2.* Olim quoque in Martyrum vindicatione actum fuit de miraculis, sed tunc non erat necessarium. *c.29. n.3.* Exempla. *a. n.9. ad 16.* Dubium de Martyrio in his causis quomodo agitur. *V. Dubium.*

Martyres, quotquot a S. Sede, & a Congregatione rituum usque adhuc declarati sunt, vel agitur, ut declararentur, in tormentis revera obierunt. *h.3. c.12. n.20.* Interna Martyrum perseverantia in his causis ex signis externis probanda est, neque solum sufficit, ut non appareat contrarium. *c.18. n.14.* Exempla. *n.15.* Si aliquis Dei Servus a tormentis per miraculum liberatus in pace quiesceret, aut

aut ex ærumnis pro Christo assidue toleratis moreretur, valde dubium est, utrum ejus causa Beatificationis, & Canonizationis introducenda, & explenda esset tamquam Martyris, an potius tamquam Confessoris. *c. 12. n. 16. et 18.* Nonnulli putant, huc consensum esse in gratia confirmatum, adeoque inter Martyres recensendum. *n. 16.* Sed hoc valde incertum est, imo nonnulli tormentis superstitibus gravibus se inquinaverunt sceleribus. *n. 18.* Ideoque probandum esset, cum toto, quo supervixit, tempore, nunquam charitate cessidisse, & in virtutibus heroicis se exercuisse, ac sancte obiisse. *n. 19.*

Martyr, si Catechumenus sit, instante morte, debet baptismum fluminis saltem in voto, si non possit in re, suscipere. *l. 3. c. 15. n. 12.* Si baptizatus sit, & peccaverit, debet Martyrio contritionem, vel saltem attritionem præmittere. *ibid.* Si in Congregatione rituum agatur de Martyrio Catechumeni, qui potuisset baptismum fluminis recipere, & non recepisset, imponendum est causæ silentium. *ibid.* Item dicendum de Martyre, quem constaret grave peccatum commisisse, non vero doluisse, neque Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ sumpsisse, cum potuerit. *n. 13. et 14.*

Martyrium causæ per viam non cultus procedentes, & post Urbani VIII. Decreta introductæ peculiari actorum serie expediuntur. *l. 1. c. 27. tot.* Et quæ procedunt per viam casus excepti. *c. 31. tot.* Et in transitu a Beatificatione æquipolenti ad formalem Canonizationem. *c. 32. tot.* Et quæ ante eadem Decreta introductæ fuerunt, & post ipsa resumuntur, per quamcumque viam procedant. *c. 33. tot.* Processus quinam fiant in his causis. *V. Processus.*

Martyrum causæ, postquam Sedi Apostolicæ privative reservatæ fuerunt, discussis miraculis, absolutæ sunt. *l. 1. c. 29. a n. 6. ad ult.* Et postquam in Congregatione rituum discussæ fuerunt. *c. 30. tot.* Ideoque necessaria videntur miracula in causis Martyrium, quamquam id nondum decretum est. *n. 9.* Neque beatificari, neque canonizari Martyres possunt, nisi duo miracula approbentur, sive Martyres sanctitate, vel dignitate aliqua ante Martyrium insignes fuerint, sive judicialiter, sive non servata iudicii forma, sed privata auctoritate interficiantur. *c. 27. n. 9. et c. 28. n. 8.* Plura de his An-

tores disputant. *c. 28. a n. 1. ad 7.* Olim Martyres, uti tales declarati fuerunt sine miraculis, ex aliqua re miraculis æquivalenti, quæ ante, vel post Martyrium, vel in Martyrio contigit. *n. 6.*

Martyres omnes Canonizationis subiectum esse possunt. *l. 1. c. 14. m. 1.* Martyrum causæ apud Sedem Apostolicam discussæ postquam ad ipsam privative delatæ sunt, recensentur. *c. 29. a n. 6. ad ult.* Quæ in sacrorum rituum Congregatione expeditæ fuerunt, enumerantur. *c. 30. a n. 1. ad 8.* *Alia vid. in verb. Causa. Miraculum. Martyrii examen &c.*

Martyrium.

Martyrium idem est, ac Fidei testimonium, & est voluntaria mortis tolerantia propter eandem Fidem, vel propter virtutem in Deum relata. *l. 3. c. 11. n. 1.* Dux personæ ad Martyrium requiruntur, nempe Persecutor, qui pœnam infligat, & Martyr, qui illam sustineat. *ibid. & n. 2. & seqq.* Oportet quoque, ut Persecutor mortem re ipsa Martyri inferat, vel causam mortis necessariam ponat, idque ex odio in Fidem, vel in aliquid, quod ad Fidem pertineat. *c. 12. n. 1. 2. & 3.* Ex parte Martyris necessaria est ad verum Martyrium iuxta causam, & iuxta voluntas, ideo Martyr non fuit S. Latio cum Christo crucifixus. *l. 4. p. 2. n. 10.* Martyrium censetur consummatum momento immediate post Servi Dei mortem sequenti. *l. 3. c. 18. n. 18.*

Martyria olim discussæ fuerunt Ecclesiæ sed verius Martyria erant altaria Martyrum cineribus imposita, quæ latine *Confessio* appellabantur. *l. 1. c. 3. num. 8.* Martyrii signa in cœmeteriis alia, præter vasa sanguinea, esse possunt. *l. 4. p. 2. c. 27. a n. 13. ad ult. V. Cœmeterium.*

Martyrium laudabiliter desiderari, & a Deo peti potest, immo hoc desiderium est perfectissimum supererogationis opus; neque obstat, quod per hoc desiderari, & peti Tyranni peccatum videatur. *l. 3. c. 16. n. 2.* Mortis acceptio causa deferendæ Fidei consensit actum in specie Martyrii. *n. 3.* Adultus, ut sit Martyr, probabilius debet Martyrium acceptare per actum voluntatis, & hæc acceptio est actus meritorius vitæ æternæ, & sufficit actualis, virtualis, & habitualis, non autem interpretativa. *n. 4. & 5.*

Martyrio sponte se offerre vetitum, fuit. *l. 3. c. 16. n. 7.* Exceptis iis, qui Fidem negaverant. *n. 8.* Nonnulli Martyrio

rio se obtulerunt, & uti Martyres conluntur. *n. 9.* In hoc finis, & difpofitio fe offerentis attendi debent, & rectus Martyrii finis multiplex effe poteft. *n. 12.* Laudabiliter quis fe offerre Martyrio poteft, ut alios ad Idololatria retrahat, vel nutantes in Fide confirmet. Exempli. *n. 9.* Vel fi ex fententia Fides periclitetur, aut ejus depreffio confecutura fit. *n. 10.* Vel ut grave malum avertatur, neve alii pro eo, qui fe offert, ad fupplicia trahantur. Exempli. *ibid.* Licet hoc ipfum ex Spiritus Sancti impulfu, & ex aliis graviffimis caufis, quæ recenlentur. *n. 12.* An liceat perfecutionis tempore fugere. *n. 13. et feqq. V. Fuga.*

Martyrii generaliter non licet Tyrannum provocare ad Martyrium fibi inferendum. *l. 3. c. 17. n. 1.* Multominus id licere juxta Concilii Illiberitani definitionem videtur, antequam Martyr in Tyranni poteftatem deveniat. *n. 5.* Aliqui tamen Martyres tam antequam in Tyranni poteftatem devenirent, quam in ejus poteftate conftituti eundem ad Martyrium difce, vel factis provocarunt. *n. 2. 3. 6. & 8.* Utrumque licet, fi fpeciali Spiritus Sancti impulfu, vel pro bono Fidei, & Religionis, aut ex aliis juftis circumftantiis fiat. *n. 3. 7. et a. n. 9. ad 15.* Pluribus ejusmodi impulfus dignofci poteft. *n. 2.* Martyrio non obftat, quod quis publica Principum auctoritate, & in regionibus, in quibus Infideles Catholicis Principibus fubditi funt, Idola, & Idolorum templa evertat, & ideo occidatur. *n. 15.* Neque quod quis aliquos virtutis adus cum vitæ periculo exerceat, & Tyrannus propterea tamquam provocatus illum interficiat. *n. 16.* Provocatio enim proprie defumitur ex adibus talis naturæ, ut dubitari liceat, utrum Tyrannus ex odio in Fidem, an ex alio motivo mortem inflixerit, ideoque examinandæ funt eventuum circumftantiæ. *ibid.*

Martyrium Aretæ, & fociorum, necnon fociorum S. Babylonis, aliorumque puerorum an genuinum fit, & admittendum, difputatur. *l. 1. c. 14. n. 4. et 5.* Alia plura Martyria particularia referuntur. *l. 3. c. 1. n. 10. c. 12. a. n. 4. ad 14. c. 13. a. n. 3. ad 12. c. 14. a. n. 2. ad 12. c. 15. a. n. 10. ad 14. et n. 18. c. 16. n. 9. et 10. c. 17. a. n. 6. ad 9. c. 18. n. 6. 8. 15. 16. et 17. et c. 19. n. 4.* Aliorum Martyria recenlentur, qui finit interempti, & finit coluntur. *c. 18. n. 19.* Nonnulli Pseudo-

epifcopi Regi Arabum Cordubæ olim imperanti fuafuerunt, ut Martyrium veltaret. *l. 1. c. 29. n. 4.*

Martyrii caufa ex parte Martyris.

Martyrii caufa ad verum Martyrium requiritur in Martyre, & in Tyranno, & de eadem in Congregatione rituum inquiritur, cum de Martyrio, ejusque caufa dubium proponitur. *l. 3. c. 13. n. 1.* Caufam hanc Hæretici perperam excludunt. *c. 20. n. 14. & 15.*

Martyrii caufa unica quoad Martyres eft Fides credendorum, vel agendorum, adeoque Martyrii caufa poteft effe exercitium virtutis, in quam cadit præceptum, aut confilium Fidei. *l. 3. c. 19. & feqq.* Dummodo virtus certa fit, & indubitata, cui ex parte objecti fubeffe falum non poffit. *n. 17.* Plures coluntur ut Martyres propter poteftatis, libertatis, & immunitatis Ecclefiafticæ defenfionem, propter juftitiam, caftitatem, mifericordiam, & charitatem interempti. *n. 4.* Pro Fide agendorum moretur, qui nollet facere aliquid a Fide Chriftiana vetitum, vel recessum ab ea fignificans, aut ex incumftantiis cum ejus præceptis incompatibile, aut Chriftianæ Religionis noxium; vel fi aliquid ageret cum ea confentaneum, licet a Tyrannis iojuffe vetitum; vel fi indui veltitum damnatæ fectæ proteftativo, aut in Templum Infidelium ingredi in eorum fectæ proteftationem nollet. *n. 5. & 6.*

Martyrii caufa in Martyre funt etiam omnes Fidei veritates theoreticæ, & præctiæ, idelt propter adum Chriftianæ virtutis, vel propter deteftationem peccati. *l. 3. c. 19. n. 7. & 8.* Dummodo Martyr inanem gloriam moriendo non appetat. *n. 9.*

Martyrii caufa non eft veritas lumine naturali propofita. *l. 3. c. 19. n. 10.* Dubitatur, an hujusmodi veritas poffit effe Martyrii caufa, fi effet cum Fide connexa, & ad ipsam præambula. *ibid.* Neque veritas uni particulariter revelata; hæc tamen poffet effe Martyrii caufa coram Deo, fi moribus, aut Ecclefia regimini non opponeretur, & vere a Deo proveniret. *n. 11.* Neque fententia ab Ecclefia nondum definita. *n. 12.* Difputatur, an Martyrii caufa poffit effe fententia afferens, B. V. Mariam fuiffe fine peccato originali conceptam. *ibid. & n. 13. & feqq.* Non eft Martyrii caufa ratio philofophice dumtaxat bona.

na . *num. 16.* Neque articulus falsus, licet invincibiliter credatur verus, & ad Fidem Christianam pertinens . *n. 17.* Martyr esset, qui vitam daret, ne Scilicet oriretur, vel, ut ortum extinguere . *c. 20. n. 2.*

Martyrii causa in Tyranno .

Martyrii causa in Persecutore debet esse odium in Christi Fidem, vel in opus ab ea præscriptum . l. 3. c. 13. n. 2. Sufficit, si Persecutor, non ex odio in Fidem, sed putans se verum crimen vindicare, mortem Martyri decernat, dummodo crimen ab Accusatore objectum sit, qui ex odio in Fidem calumniam illuxerit . *n. 4.* Exempla . *n. 5. et 6.* Sufficit, si ex odio in Fidem moveatur ad mortem Martyri inferendam, licet causam disparatam prætexat, ut fecit Nero Imperator . *n. 7. et 8.* Aut occasionem aliunde desumat . Exempla . *n. 12.* Neque requiritur, ut Persecutor occidi Dei Servum expresse jubeat, sed satis est ut talia proferat verba, quibus incitati alii Servum Dei interficiant . Exempla . *n. 11.* Persecutor, seu Tyrannus qui sit . *V. Persecutor .*

Martyrii vis quoad delenda peccata .

Martyrium instat Baptismi operatur remissionem peccatorum . l. 1. c. 30. n. 3. Est per se proxima, & certissima causa beatitudinis . *n. 9.* & sanctitatis . *c. 28. n. 2.*

Martyrium dicitur Baptismus Sanguinis: supplet vices Baptismi aquæ, & in pueris delet originale peccatum quoad culpam, & poenam, eodemque modo in adultis non baptizatis debet etiam actualiter peccatum . *l. 3. c. 15. n. 1. 2. 7. et 8.* Disputatur, utrum ex opere operato, an ex opere operantis id efficiat . *num. 8.* Quomodo cumque in Martyrio gratia conferatur, in adulto Martyrium sufficiens dispositiones quædam necessariæ sunt . *n. 9.* Catechumenus Baptismus aquæ ante Martyrium suscipere tenetur: Baptizatus, qui peccata commisit, Confessionem Sacramentalem præmittere, & Eucharistiam recipere, si possit, sui minus, dolere debet, aliter Martyrium non iustificat, cum Divinum præceptum de Sacramentis ante mortem suscipiendis non solvat . *n. 10.* Disputatur, utrum sufficiat attritio, an requiratur contritio, & hæc virtualis sufficiat . *n. 11.* Ad Martyrium speciali modo Ignatii de Azevedo, alique Servi Dei se præparant, & hæc præpa-

ratio considerata fuit in approbatione Martyrii . *n. 10.*

Martyrii, & causæ Martyrii probatio, & examen .

Martyria sancta juxta regulas a Spiritu S. traditas probanda sunt . l. 1. c. 4. n. 7. Martyrium satis probatur per testes singulares . *l. 3. c. 2. n. 7.* Probationes Martyrii in specie in causis per viam non cultus procedentibus æquiparantur probationibus in causis criminalibus . *c. 3. n. 2.* Aliquando Martyrium sufficienter probatur per testes de auditu . *n. 9. ad ult. V. Testes .*

Martyrium etiam in specie in causis per viam casus excepti, & in antiquis, in quibus defuncti testes de visu, ex Hilloricis, præcipue cœvis, probari potest, præcipue post approbatum casum exceptum; non tamen in causis per viam non cultus, quæ probationes necessarias requirunt . l. 3. c. 8. n. 2. 4. 5. & 19. & c. 10. n. 8. et seq. V. Hilloricus .

Martyrium plene probatum in processu Apostolico, licet non in ordinario, sufficit ad causam Beatificationis, & Canonizationis . l. 2. c. 5. n. 5. Postulatores curare debent, ut in processu Apostolico, re adhuc integra, testes oculati de Martyrio deponant . *n. 7.* In causis per viam casus excepti Martyrium approbatur, licet in processu tam ordinario, quam Apostolico ex testibus auritis, & ex similibus probationibus probetur . *n. 8.* In causis per viam non cultus Martyrium per testes oculatos in processu ordinario, per testes auritos in Apostolico probatum, approbati posse videtur, & quomodo . *ibid. & n. 9.*

Martyrii veritatem ex ingenti multitudine, fortitudine, & pietate, omnique sexus, & ætatis morientium comprobati Hæretici contendunt . l. 3. c. 20. n. 8. Sed hæc solæ qualitates non sufficiunt, juvant tamen pro Catholicorum, non Hæreticorum Martyrii veritate probanda . *n. 13. & 14.* Veri Martyrii signa externa sunt miracula, quibus Catholicorum, non Hæreticorum Martyria illustrantur . *ibid.*

Martyrium & causæ Martyrii S. Thomæ Cantuariensis aliquando inter Magistros Parisienses controversum fuit ob miraculorum defectum . l. 1. c. 29. n. 7. Quorundam aliorum antiqua Martyria approbata sunt, discussis miraculis . *n. 9. et seqq.* Martyrium Mariz Stuartæ Reginæ facile probari posset, si de eo agere-

re.

retur. l. 3. c. 13. n. 10. Martyrium vero B. Camillæ Gentili valde dubium est. n. 12.

Martyrii causa tam ex parte Tyranni, quam ex parte Martyris an sine miraculis sufficienter constare possit, disputatur. l. 1. c. 30. n. 9. Causam hanc in Tyranno fuisse odium in Fidem probari potest ex mortis sententia ab ipso publica auctoritate prolata. l. 3. c. 14. n. 2. Ex disceptatione inter Martyrem, & Tyrannum circa Religionem habita, & in actis descripta. n. 3. Ex beneficiis, vel muneribus, aut ex impunitate Martyri a Tyranno oblatis, si a proposito, & a Christi Fide resliret. n. 5. Ex morte Servo Dei infida, quia Christianus erat, vel quia facere aliquid noluit, quod recessum a Christiana Fide significaret, vel ab ea vetitum, aut ratione circumstantiarum ab ipsius præceptis dissonum esset, vel eidem Fidei detrimentum afferret, vel quia aliquid fecit Christianæ Religionis consentaneum; licet a Tyranno injuste prohibitus. a n. 6. ad 13. Ex infelici Persecutorum morte adminiculum saltem desumitur ad credendum, Dei Servos fuisse ab eis ex odio in Fidem interfectos. n. 13. & 14. Non obstat Martyrio, quod quis a Tyranno occidatur, quia aliquos virtutum actus exerceat. c. 17. n. 16. Obstat vero, quod aliquis Persecutori se invadenti resistat, licet in contentione, ex odio in Christum occidatur. c. 18. a n. 1. ad 9.

Martyrium, & causa Martyrii in causis per viam casus excepti, si ante Beatificationem æquipollentem approbata non fuissent, & a Beatificatione ipsa æquipollenti ad formalem Canonizationem procedendum esset, examinanda, & approbanda sunt vel per modum dubii, vel per modum juridicæ relationis in Congregationibus, vel particulari, vel antepreparatoria, præparatoria, & generali. l. 1. c. 32. a n. 6. ad 17. & c. 42. n. 9. Huic examini non obstat periculum, ne quæ pro Beatificatione æquipollenti approbata fuerunt, reprobentur in dicto transitu; nam casus exceptus approbatur solum per hoc, quod constat de fama Martyrii, Canonizatio autem non fit, nisi de Martyrio ipso constat. c. 32. n. 16. In huiusmodi causis, dum discutitur dubium de Martyrio, non respondetur absolute constare de Martyrio, sed ita constare; ut &c. exempla. n. 17.

De Martyrio, & causa Martyrii agen-

dum est in Martyrum causis post Urbani VIII. Decreta resumptions, si in sacrorum rituum Congregatione de Martyrio antea ratio habita fuerit dependentem solum a processu ordinario. l. 1. c. 33. n. 9. Imo etiam dependentem a processu Apostolico, si iudicium Rotæ Auditorum de Martyrio, ejusque causa non fuisset ab eadem Congregatione approbatum. n. 10. Secus, si fuerat approbatum. n. 11. De Martyrio agendum est etiam post formalem Beatificationem, si ad Canonizationem procedendum sit. c. 42. n. 9.

Martyrium, & causa Martyrii in causis Martyrum discutienda, & resolvenda sunt ante miraculorum discussionem, neque umquam eorum resolutio, & approbatio usque ad miraculorum approbationem suspendenda est, sed vel in Regellis sacræ Congregationis est adnotanda, ut cum miraculorum approbatione publicetur, vel ante miraculorum discussionem publicanda est. l. 1. c. 27. n. 4. Universa Actorum series in Martyrum causis servanda exponitur. a c. 27. ad c. 33.

Martyrio, ejusque causa approbatis, finalis in Fide, & Charitate perseverantia dici potest approbata; certitudo tamen de Martyrio, & causa Martyrii ex miraculis etiam desumenda est. l. 1. c. 27. n. 4. Perseverantia ejusmodi alia est interna, alia externa. Interna ex signis externis desumitur. l. 3. c. 18. a n. 14. ad ult. V. Perseverantia.

Martyrologium.

Martyrologia a Fastis, seu tabulis Ecclesiasticis orta sunt. l. 1. c. 4. n. 3. Ad universam spectant Ecclesiam, omniumque pene SS. Martyrum, & Confessorum nomina continent. n. 14.

Martyrologium Romanum est catalogus omnium Sanctorum. l. 4. p. 2. c. 17. n. 1. Non tamen rigorose, cum Beatorum etiam nomina contineat. l. 1. c. 38. n. 2. Olim in choro legebatur post Primam, nunc ante versiculum *Pretiosa*, & correctum adhibendum est. l. 4. p. 2. c. 17. n. 1.

Martyrologium vetustius Ecclesiæ Occidentalis S. Hieronymo tribuitur. Editum Romæ est, inventis alibi exemplaribus. l. 4. p. 2. c. 17. n. 2. Martyrologia ediderunt etiam Ven. Beda, Rabanus, VVandelbertus, Ado, Rosvveydus, Usuardus, & Notkerus. *ibid.* Rosvveydi Martyrologium dicitur esse illud, quod

S. Gregorius olim commemoraverat. Illud Ussardi inter Benedictinos primum, inde in aliis Ecclesiis, excepta Vaticana, quæ suum habebat, & adhuc extat, legi consuevit. *ibid.* Martyrologium Ussardi ediderunt Bellinus, Solleus, Maurolicus, Molanus, & ex autographo Monachus quidam Benedictinus. Aliud a Galefio fuit editum. *n. 3.* *Cap. 4.* Alia Martyrologia ediderunt Ferrarius, Florentinus, Angelinus Lubinus mappis geographicis, & notis historicis, Franciscus Maria de Alse Archiepiscopus Hydruntinus, Abbas Castellain, Arturus, Saussajus, & Tamaus. *n. 7.*

Martyrologium Romanum corrigi, edique iussit Gregorius XIII. electis ad hoc clarissimis Viris, qui recensentur. Hi pluribus Martyrologiis usi sunt, & alios Sanctos addiderunt ex Menologio, & ex Patribus de promptis. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 5.* Tertia hujus Martyrologii editio fuit sincerior: notas sub Sixto V. Baroniis addidit, sed Gregorii XIII. nomen Martyrologium retinuit. *n. 6.* Editum iterum in Urbe fuit, a latis nominibus Stephani Abbatis, aliorumque Monachorum Martyrum, sed hujus Martyrologii nullum in Urbe exemplar remansit. *ibid.* Sub Urbano VIII., & Innocentio XI. iterum recognitum fuit, & additi fuerunt Sancti eoque Canonizati, expuncto Sulpitio Severo. *n. 7.*

In *Martyrologium Romanum* errores aliquando irreperunt quoad nonnullos in illo descriptos, qui juxta veterem disciplinam vel a Summis Pontificibus, vel ab Episcopis beatificati formaliter, vel æquipollenter fuerunt, non autem quoad eos, qui beatificati, vel canonizati a Summis Pontificibus sunt, postquam beatificandi jus privative ad hos delatum est. *lt. c. 43. n. 14.* Romani Pontifices diligenter curarunt, ut Martyrologium Romanum sincerum ederetur, quamquam errores in eo adhuc superesse dicuntur. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 8.* Correctus fuit error commemorationis S. Synoridis Martyris. Non sunt ab eo expungendi SS. Firmus Tagastensis, & Theodotus Leodiceus Episcopi. Dubitatur de translatione corporis S. Bartholomæi Apostoli ad Insulam Tiberinam, licet in Martyrologio commemoretur. *num. 9.* Emendati quoque fuerunt errores quoad titulum *Sandæ* attributum Agneti a Monte Politiano ante Canonizationem;

quoad SS. Joannem de Matha, & Felicem de Valois, & quoad elogium B. Felici a Cantalicio, qui sane errores Typographorum incuria, aut malitia irrepserant. *n. 11.* Ex his, & similibus non minuitur Romani Martyrologii auctoritas, neque cuiquam licet in hoc agere censorem, at Sedi Apostolicæ subjicienda sunt, quæ in eo emendanda deprehenduntur, & Ecclesiæ judicium expectandum est. *n. 9. & 10.* Ex errore in Martyrologio inferri error in Canonizatione non potest, neque omnia in Martyrologium inserta tamquam inconcusæ veritatis retineantur. *ibid.*

Martyrologium Romano sub Gregorio XIII. aliisque Summis Pontificibus edito, Sanctorum dumtaxat a Romanis Pontificibus, vel aliquo ex modis ab Ecclesiâ approbatis Canonizatorum nomina Apostolica auctoritate addi possunt. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 1. 2. 3. et 6.* Probatum & declaratur exemplis. *n. 7. et 8.* Nomina hæc cum aliquo elogio describuntur. Si consistet de Canonizatione illius, cuius nomen describendum est, de descriptione, & de elogio simul agitur. Si vero Canonizatio probanda sit, prius de nominis descriptione, inde de elogio agendum est. Et quoad hoc, auditio Fidei Promotore, proponitur dubium, an nomen in Martyrologio sit describendum, quo dubio affirmative, resolutio, alicui ex Cardinalibus sacre Congregationis committitur elogii compositio: compositum in eadem Congregatione refertur, ut approbetur: approbatum a Summo Pontifice confirmatur. *n. 4. et c. 19. n. 1. et seqq. V. Elogium.*

Martyrologium Romano, post ultimam ejus editionem non sunt apponenda. Beatificatorum nomina, nisi sacrorum rituum Congregatio ob speciales circumstantias id permittat. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 9. et 10.* Qui cultum immemorabilem, præsertim si sub titulo *Sandæ*, possident, Missæque, & Officium propria, vel de contini obtinent, Martyrologio de jure ascribendi sunt, si ante *Decretalem* in cap. *Audivimus* ex consuetudine, Pontifice saltem tacite consentiente, in Ecclesia universali coli ceperint, licet cultu ad eandem extento, postquam particulares Episcopi in determinatis provinciis illum decreverint. *n. 10. et 11.* Secus, si cultum immemorabilem post illam *Decretalem*, etiam in Congre-

gregatione discuffum, & approbatum obtinuerint, niſi Congregatio id indulgendum eſſe, aſſuente Pontifice, conceſcat. *n. 12. et ſeqq. Exempla. n. 15.*

In Martyrologio Feſta etiam Converſionis, aut Ordinationis quorundam Sanctorum, Inventionis, aut Translationis SS. Corporum, & Reliquiarum, & victoria a Chriſtianiſ ad Echinadas Inſulas de Turcis relata, necnon Luna annuntiantur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 9. & 11. Indulgentiæ in Sanctorum dumtaxat honorem conceduntur, qui in Martyrologio recententur. n. 12. V. Indulgentia.*

Martyrologio ſi alicujus nomen apponatur, id ex ſe neque formalem, neque æquipollentem Canonizationem importat. *l. 1. c. 43. n. 14.* Diſputatur, an id importet deſcriptio ex conceſſione Summi Pontificis facta, quæ utique ſufficit pro caſu excepto ex Pontificio Indulto. *l. 2. c. 20. n. 13.* Deſcriptio Sanctorum in Martyrologio ad rerum geſtarum hiftoriam potius, quam ad publicum, & univerſalem Eccleſiaſticum cultum pertinet. *l. 1. p. 2. c. 19. n. 14. 15. & 16.* Sanctorum nomina, & geſta in Martyrologio annuntiantur, ut Fideles ad imitationem, & cultum publicum, vel privatum, præceptum, vel permiſſum, juxta Canonizatorum, & Beatorum, & conceſſionum differentias, excitentur. *n. 16.* Baptizandis imponenda eſſent nomina Sanctorum, qui in Martyrologio deſcripti ſunt. *n. 18. & 19.*

Martyrologio Romano nomina quædam Sanctorum apponenda erant. *l. 1. p. 2. c. 19. n. 17.* Cumque ad hoc oporteret ut novum Martyrologium ederetur, ſub BENEDICTO XIV. auctum, correctum, que editum eſt. *ibid. & c. 17. n. 12.*

Martyrologium Romanum a Typographo Camerali imprimendum eſt. Et in aliis locis ſolum inſtar hujus imprimi poſſeſt. *l. 1. c. 19. n. 23.*

Maſſa Candida.

Maſſa Candida ſunt tercentum SS. Martyres, qui ne Jovi ſacrificarent, in ignem & vivam calcem ſe inſecerunt. *l. 3. c. 11. n. 10.*

Mathematici.

Mathematici a Congregatione rituum conſultantur, cum de quibuſdam miraculis in ea agitur. *l. 1. c. 19. n. 17.*

Matrimonium.

Matrimonium ratum, non conſummatum, Romanus Pontifex aliquando ſolvit, non tamen de Fide eſt, id ab eodem

Pontifice fieri poſſe. *l. 1. c. 42. n. 13.* Matrimonium antecedens non ſolvitur per ſubſequentem Baptiſmum. *l. 2. c. 31. n. 4.*

Matrimonium ſine Parochi, & teſtim præſentia contractum nullum eſt ex concilio Tridentino. *l. 2. c. 43. n. 17.* Prohibetur ab eodem Concilio Matrimonium filiifamilias ſine conſenſu parentum, & Matrimonium ſine præcedentibus denuntiationibus; contracta tamen valida remanent. *ibid.*

Matrimonium inter B. V. Mariam, & S. Joſephum fuit verum, & cum virginitatis voto conſtitit. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 57.* Ex traditione habetur S. Joſephum nullum aliud matrimonium cum alia femina contraxiſſe. *ibid.* Alia recententur Matrimonia, in quibus conjuges virginitatem ſervavunt illibatam. *ibid.*

Medicamentum. Medicus.

Medicamentum aptum, & proſicuum ſi alicui morbo applicatum fuerit, ſubſecuta ſanatio non miraculo, ſed medicamento eſt tribuenda, ſecus, ſi medicamentum noxium, aut inutile fuerit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 8.* In dubio ſanatio cenſebitur naturalis. *ibid.* Medicamenta ad hoc inutilia non ſunt dicenda, ſi inter applicationem, & ſanationem tempus aliquod interceſſerit. *n. 10. V. Miraculum.*

Medici abſentes vix ſerre de morbis judicium, & de curatione conſilium poſſunt. *l. 3. c. 7. n. 9.* Parum proſiciunt in curandis oculorum affectibus inveteratis. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 5.*

Medici Phyſici, & Chirurgi a ſacrorum rituum Congregatione conſultantur, ubi opus fuerit, cum de miraculis in cauſis Beatificationis, & Canonizationis agitur, ſive Poſtulatorum ſcripturam alicujus Medici in miraculi probationem adducant, ſive non. *l. 1. c. 19. n. 17.* Eos utique peritiores Cardinalis cauſæ Relator ſecreto, & ex officio eligit, ut pro veritate ſcribant, & ad hoc ipſum præſtant juramentum. *ibid.*

Medicos, qui infirmos miraculoſe ſanatos curant, examinare utile eſt ad miraculum dignoſcendum. *l. 3. c. 7. n. 8.* Diſputatur, an eorum teſtimonium pro miraculi approbatione ſit neceſſarium. *n. 9.* Ad Medicos a ſacra Congregatione deputatos pertinet rationes, cauſas, & momenta morborum ab aliis Medicis allata ponderare, ut dignoſceatur, an ſanationes miraculo ſint adſcribendæ. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 4.* Eorumque judicium pluris quam

quam aliorum æstimatur . n.5. Quamquam Medici miraculis adversari dicuntur . l.3. c.7. n.8.

Medici, vel Chirurgi advocandi sunt in visitatione sepulchri Servorum Dei, si inquirendum sit, an eorumdem Dei Servorum corpora incorrupta sint, vel odorem assent . l.2. c.51. n.4. V. *Sepulcrum*.

Medicorum merces in causis Beatificationis, & Canonizationis nondum statuta est, sed plerumque Advocatorum præmia non excedit . l.1. c.46. §.2. n.15.

Meditatio.

Meditatio orationem vocalem antecedit . l.3. c.26. n.2. V. *Oratio mentalis*. Meditationes Servorum Dei revisioni subiiciendæ sunt in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis . l.2. c.32. n.8. V. *Judicium*.

Memoriale.

Memorialia pro Beatificationibus, & Canonizationibus in sacrorum rituum Congregatione non leguntur, nisi a Procuratore subscripta sint . l.1. c.19. n.11.

Memoriale dubiorum circa cultum Servorum Dei. V. *Dubium*.

Mendacium.

Mentiri ne pro Religione quidem licet, quidquid alii senserint . l.4. p.2. c.10. n.6.

Mendicantes.

Mendicantes adversus Richardum Armachanum Archiepiscopum acriter insurrexerunt apud Summum Pontificem, quia ille dixerat, Fideles, qui in Paschate apud Religiosos Confessionem Sacramentalem explerent, teneri iterum apud proprium Parochum confiteri . l.2. c.30. n.2. V. *Ordo Religiosi*.

Menologium.

Menologia Græcorum a Menæis differunt: hæc enim, Officia, illa vitas Sanctorum singulis per annum diebus assignant . l.4. p.2. c.19. n.20. *Menologia* Martyrologiis Latinorum respondent. *ibid.* In his terræ motus, hæresum cessatio, alique mirabiles eventus præter alia annunciantur . n.10.

Menologium a Basilio Macedone, vel ab alio Basilio Imperatore auctum fuisse dicitur . Dimidiatum Constantinopoli allatum in Bibliothecam Vaticanam illatum fuerat, inde, Summorum Pontificum opera, cum imaginibus editum est. Altera pars in Monasterio Cryptæ Ferratæ inventa fuit a Clemente XL, qua-

mobrem *Menologium* iterum editum est . l.4. p.2. c.19. n.20.

Menſa.

Menſa Capitularis Basilicæ Vaticanæ multo ære alieno obstricta est. Eam a debito centum millium centusium monetæ Romanæ Benedictus XIII. liberavit . l.1. c.46. §.5. n.33.

Mercenarius, *Merces*.

Mercenarius bonus æternam mercedem principaliter respicit, malus creatam . l.2. c.31. n.9.

Merces modica Fidei Subpromotori, Notario, Interpreti, & Revisori processuum in causis Beatificationis, & Canonizationis assignata est . l.1. c.46. §.1. n.10. & seqq. Modica est merces Postulatoris, Procuratoris, Advocati, Medici, Excusoris, & Correctoris Scripturarum . §.2. 101. Merces aliqua effloribus sacrorum corporum ex Cæmeteriis solvenda est . l.4. p.2. c.28. n.9.

Meretrice.

Meretrices quædam Martyrio coronatæ fuerunt, & quare . l.3. c.15. n.13.

Meritum.

Merita per peccatum mortificata, per poenitentiam reviviscunt; incertum tamen ad quem gratiæ, & gloriæ gradum reviviscant . l.3. c.39. n.7.

Merita Sanctorum recentiorum inferiora esse meritis Sanctorum antiquiorum, nonnulli disstant, sed reselluntur . l.1. c.13. n.11. & 12. Nonnulli tamen canonizantur merito inferiores aliis, qui non canonizantur, idque ad Divinam dispensationem referendum est . *ibid.* & n.16.

Meteora.

Meteora plura cælestia, & terrestria describuntur . l.4. p.1. c.25. a n.16. ad 22. V. *Miraculum*.

Methodus.

Methodus quædam in Sanctis in Romano Martyrologio describendis servanda est . l.4. p.2. c.18. n.4.

Metropolitanis Beatificatio, & Canonizatio interdita est. V. *Beatificatio Canonizatio*.

Militia.

Militare etiam sub Ethnicis Principibus per se Christianis licebat, sed ob frequentes peccandi occasiones deferenda militia erat . l.3. c.14. n.9.

Miles Christianus, si in bello Religionis causa suscepto in manus Infidelium incidat, tentatusque ad Fidem deferendam mori malit, probabiliter est Martyr . l.3.

h. 3. c. 18. n. 3. & 4. secus si pugnando occidatur, licet ex odio in Fidem. *ibid.* & n. 5. & seqq. Militia Papalis quis fuerit auctor. h. 3. c. 36. n. 16. V. Romanus Pontifex.

Mirabile.

Mirabilia non habent rationem veri miraculi, neque in causis Beatificationis, & Canonizationis attenduntur. h. 4. p. 1. c. 1. n. 13.

Miraculum in genere.

Miraculum est illud, quod fit præter ordinem naturæ, idest præter ordinem propriæ causæ. h. 4. p. 1. c. 1. n. 3. Propterea miraculum dicitur insolitum, non quia ad hoc paucitas, & infrequentia requiratur. n. 5. Dicitur etiam admiratione plenum, & ideo effectus debet esse manifestus, causa vero omnibus occulta. *ibid.* Ea quæ causam alicui dignitatis occultam habent, non miracula, sed mira, & mirabilia dicuntur. n. 13.

Miraculum vel quoad facti substantiam, vel quoad subiectum, vel quoad modum debet naturæ vires excedere. h. 1. c. 28. n. 12. & h. 4. p. 1. c. 1. n. 7. Apud nonnullos datur quartus miraculorum gradus, nempe ex circumstantiis. h. 4. p. 1. c. 1. n. 8. Excessus supra naturæ vires potest esse maior, vel minor, non quoad Deum, sed quoad naturæ facultatem; hinc miracula alia supra, alia contra, alia præter naturam sunt. n. 6. & 7. Miraculum majus est, si excessus sit quoad facti substantiam; minus, si quoad id, in quo fit; inferius, si quoad modum. *ibid.* Miracula supra naturam dicuntur, quando forma a Deo inducitur, quæ a natura, saltem in eo statu, induci non posset. n. 9. Contra naturam, cum in hac dispositio remanet contraria effectibus, quos Deus producit. n. 10. Præter naturam, cum res a natura produci posset, sed non modo, quo a Deo producit. n. 11.

Miracula dicuntur virtutes, si attendatur id, quod fit: dicuntur signa, respectu ejus, propter quod fiunt; portenta, & prodigia propter excellentiam. h. 4. p. 1. c. 1. n. 13. Signa sunt miracula minora, portenta vero majora. *ibid.* Disputatur, an miracula a signis differant. h. 1. c. 28. n. 14. & 15. Miracula vera non sunt automata, neque mirabilia, neque gratiæ, quamquam hæc ea aliqua circumstantia miraculi speciem præseferunt. *ibid.*

Miraculum quoad nos est id, quod per virtutem creatam nobis ignotam fit

præter ordinem naturæ creatæ nobis notæ, nempe quod naturæ creatæ visibilibus, & corporeæ, non Angelicæ vires excedit. h. 4. p. 1. c. 1. n. 14. & seqq. Majora tamen sunt, quæ totius naturæ creatæ visibilibus, & invisibilibus vires excedunt. n. 17.

Miracula la attribuantur Fidel. h. 1. c. 11. n. 7. Et inter Ecclesiæ Catholicæ notas recensentur, in aliis vero falsis esse non possunt. c. 13. n. 9. Imo miraculorum beneficio multi Infideles, & Hæretici ad veram Fidem conversi sunt. *ibid.* & h. 4. p. 1. c. 7. n. 7. Miraculorum gratia in Ecclesiâ datur. h. 3. c. 44. n. 6. & seqq. Eademque singulis seculis miraculis cõruscavit. h. 4. p. 1. c. 7. n. 7. Idem donum in ea perseveraturum est, quamquam frequentiora in persecutoribus miracula fuerunt. c. 1. n. 9. Sunt grave argumentum contra incredulos. c. 7. n. 7.

Miraculorum causa efficiens.

Miraculorum causa efficiens principalis est solus Deus, leges a se libere statutas, cum ei libuerit, invertens. h. 4. p. 1. c. 2. n. 1. & c. 7. n. 4. Miraculum aliquo modo dicitur creatio mundi, in stititio impij, & omne aliud opus, quod a solo Deo fieri potest. c. 28. n. 5. Deus miracula vitia, ridicula, vel inutilia, indecentia, & obsecra non operatur, neque umquam ad patranda miracula hominibus delirantibus usus est. c. 7. n. 15. & 16.

Miracula ut a Christo fierent, decentissimum fuit, uti revera plura ipse virtute Divina fecit, & verum est Josephi Hæbræi testimonium de Christi miraculis. h. 4. p. 1. c. 1. n. 3. ad 6. c. 9. n. 3. c. 10. n. 1. & c. 12. n. 1. & seqq. c. 14. n. 1. c. 16. n. 1. c. 17. n. 1. & 2. c. 21. n. 2. c. 23. n. 10. & 11. c. 24. n. 1. & c. 27. n. 3. & 4. Christus publicis miraculis discipulos roboravit. h. 1. c. 15. n. 5. Miracula sanationum ab ipso patrata corpus, & animam juvarunt. h. 4. p. 1. c. 8. n. 2.

Miracula Angeli boni per se facere nequeunt. h. 4. p. 1. c. 2. n. 7. Si Deus ad patranda miracula Angelis bonis utatur, hi miracula facere dicuntur. c. 3. n. 13. V. Angelus.

Miracula Sancti homines ediderunt; sed Sancti veteris Testamenti frequentius in vita, Sancti vero novi Testamenti frequentius post obitum, & quare. h. 4. p. 1. c. 2. n. 9. Puris creaturis non datur miraculorum potestas per modum habitus. Exdemque in patrandis miraculis instrumenta sunt potentie Divinæ. n. 10. Di-

Disputatur, utrum Sancti, & ipse Christus ut homo sint causa physica, an moralis miraculorum; si sicut causa physica, id Majestati Divinæ non officeret. *ibid.*

Miracula vera Dæmones virtute sua naturali efficere nequeunt. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 2.* Quamvis admittantur vera miracula facultatem naturæ visibilis, & corporæ non excedentia, & in Dæmonibus integra post peccatum naturalis eorum virtuti remanserit, vera miracula ipsi operari nequeunt, quia eorum potestas a Deo est impedita. Et si quando Deus illam relaxat, præfertim ad impios puniendos, & per eos miracula operatur, ipsi non dicuntur miracula efficere, cum hæc pro objecto laudem, & gloriam Divinam babeant, quam ipsi aspernantur. *n. 5. ad 15.* Hæretici quidam admittunt, posse inferioris notæ miracula a Dæmone fieri. *n. 14.* Insolita, & admiranda Dæmones in rebus corporeis operantur, vel per sensuum interiorum, & exteriorum illusionem, vel per summam, & imperceptam celeritatem, vel applicando activa passivis, ut vel aliquid insolitum, vel solitum inusitato, & incognito modo generetur. *n. 3. & 4.* Miraculum non fuit, quod Achab a Dæmone deciperetur. *n. 8.*

Miracula vera ab Infidelibus, Hæreticis, & Schismaticis fieri nequeunt. Potest tamen Deus iis tamquam instrumentis in miraculorum patratione uti, per quæ veritas ad Fidem, aut ad mores pertinentes approbetur. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 15.* Siquæ ab ipsis patrata referuntur, Dæmonis ludibria, & præstigiæ fuerunt. *ibid.* Aliquando Deus inter Gentiles per bonos, vel etiam per malos Angelos mirabilia operatus est in alicujus veritatis, aut virtutis commendationem, non pro errore, aut peccato confirmando, ut cum muliercula alligata zona immobilem navim traxit, & virgo vestalis aquam cribro hausit. *n. 16. & 17.* Miracula quæ ab Apollonio Thianeo, Vespasiano, & Hadriano patrata narrantur falsa sunt. *num. 18.* Miraculum non fuit, quod Alexandro Macedone cum exercitu transiente, ventus cessaverit, & mare recesserit. *c. 5. n. 28. & 29.*

Miraculorum potestate se præditos esse Hæretici plures, qui recensentur, frustra jactarunt. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 18. & c. 7. n. 7.* Neque novum sidus an. 1572. visum in scissæ Calvinianæ approbatio-

nem apparuit. *c. 3. n. 18.* Intercessione peccatorum defunctorum nulla sunt miracula. *c. 7. n. 19.* Quamquam nonnulli ferunt, miracula ad impium sepulcrum aliquando patrata fuisse. *n. 18.* Sed reselluntur miracula, quæ ad sepulcrum Diaconi Parisii Janenitis contigisse S. Etarii jactarunt. *n. 20. et seqq.*

Miracula vera non erunt illa prodigia, quæ Antichristus operabitur, sed signa quædam præstigiola, & mendacia ad homines decipiendos. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 19.* Per malos homines, & peccatores vera miracula fieri possunt, nam gratia gratis data miraculorum aliquando ob Fidei ædificationem, aliorumque salutem indignis confertur. *n. 20.* Sed juxta alios miraculorum gratia Peccatoribus viventibus a Deo de lege ordinaria non datur. *c. 7. n. 19.* Privilegium sanandi strumas non hæreditario jure, aut innata virtute, sed gratia gratis data, Reges Galliæ obtinent. *c. 3. n. 21.* Id S. Eduardus Angliæ Rex per miraculum obtinuit, ejusque intercessione in posteros derivatum est. *ibid.*

Miraculo non est tribuenda instantanea ab aliquo morbo sanatio, si potius imaginationis vi causari possit, præcipue in feminis. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 23. & seqq.* Imaginatio enim plura cauere potest, quorum beneficio morbi pauciat, vel etiam iam illanti tollantur, sed recidiva, aut metatis superveit, idemque id sanationibus non obstat, quæ uti miracula approbantur, quales sunt sanationes a morbis organicis, & ab aliis, qui imaginationis vi tolli nequeunt. *n. 25. ad 31.* Quamquam fortassis imaginatio gravissimos morbos aliquando tulit, sed in hypothesi gravis iræ, aut gaudii, ac timoris, & mortis certo imminenti, non spei, & fiducia sanitatis aliorum intercessione obtinendæ. *n. 32.* Et licet imaginationis, & desiderii vis æquare timoris, & iræ vim possit, plura tamen quoad sanationes miraculo ascribendas examinantur, quæ in sanationibus imaginationis vis secutus non inveniuntur. *n. 33.* Imaginatio enim miracula operari nequit, & illa, quæ tamquam miracula approbantur, eius efficacæ tribui nequeunt. *n. 34.* Ecclesia vero inter miracula non admittit sanationes, quæ ab imaginatione quocumque modo proficiantur. *ibid.*

Miraculorum causa finalis.

Miraculorum finis primarius & generalis

ralis est Dei gloria. Fines secundarii, qui tamen ad primum ordinantur, sunt ostensio veritatis doctrinæ Fidelis, & morum, attestatio veræ sanctitatis, beneficia, & ultio Divina. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 1. & c. 5. n. 26. & 27.* In præfenti providentia Deus neque operatur, neque operari vera miracula de potentia ordinaria potest in falsæ doctrinæ, aut falsæ sanctitatis confirmationem. An id posset in alia providentia, disputant Theologi. *c. 4. n. 2. ad 6.*

Miraculum verum si in alicujus rei attestationem fiat, impossibile est, eam rem non esse veram. l. 4. p. 1. c. 4. n. 3. Et Deus falsitatis esset testis, si verum miraculum in falsitatis confirmationem faceret. *n. 5.* Christus, & Paulus miracula in suæ missionis attestationem protulerunt. *n. 4.* Potest esse falsa hæc illatio: *Fecit miraculum: ergo ejus Fides est vera.* Semper vera erit hæc alia: *Fecit miraculum verum in confirmationem Fidei, quam professabatur: ergo hæc Fides ipsius erat vera. n. 6.* Miracula patrata in confirmationem Fidei, vel sanctitatis bas reddunt non evidentem veras, sed evidenter credibiles. *c. ult. n. 34.*

Miraculum ordinatur ad bonum præsens. l. 1. c. 28. n. 14. Et Deus ad hominum utilitatem miracula dupliciter operatur. *c. 30. n. 10.* Miraculum aquæ, quæ evenit, dum Judæus baptizatus ad Episcopum Novatianum accessit, ut rebaptizaretur, non Novatiano, sed Sacramento tribuendum est, ne huic per iterationem injuria fieret. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 6.*

Miraculi veri a falso differentia.

Miraculorum differentiam hujusmodi in pluribus, sed non satis apte, Canonistæ constituunt. l. 4. p. 1. c. 4. n. 7. & 8. Aptiora adducunt Theologi, ponderatis his, quæ ad veritatem miraculorum Christi pertinent. *n. 8. & 9.* Ex quorum doctrina miracula vera a falsis differunt *efficacia, duratione, utilitate, modo, fine. n. 10. & seqq. & c. 7. n. 14. & seqq.*

Miracula certo falsa sunt, si aliqua vi, vel per Dæmonis invocationem, aut per pactum cum eo initum, vel modo superstitioso, aut per Sacramentorum, vel Sacramentalium abusum edantur. l. 4. p. 1. c. 4. n. 11. In causis Beatificationis, & Canonizationis miraculorum veritas, vel falsitas certa, vel dubia apparet ex testium depositionibus, ex facti natura, & modo, & ex similibus, quæ in sacrorum rituum Congregatione ponderantur.

Tom. VIII.

n. 13. Regulas a Summis Pontificibus statutas ad vera miracula dignoscenda applicari falsis posse Hæretici quidam obmurmurant. *c. 7. n. 22.*

Miraculum apparitionis Servorum Dei, & Beatorum.

Miraculo tribuitur, si Dei Servus, vel Beatus intellectualiter, vel corporaliter appareat, si tamen apparitio vera, & cœlestis fuerit. l. 4. p. 1. c. 32. n. 11. & seqq. Idque etiam in judicio Beatificationis, & Canonizationis, dummodo probatæ fidei sit is, qui apparitionem sibi factam refert, & aliquis effectus ex apparitione secutus aliis testibus comprobetur. *n. 14.* Etiam si alii præsentem apparitionem non viderint. *n. 15.* Examinaudus est ejusmodi effectus, qui si cœlesti apparitioni congruat & naturæ vires superet, sacra rituum Congregatio consuevit illum, concurrentibus debitæ requisitis, tamquam miraculum approbare, omissa apparitione. *n. 16. & l. 2. c. 32. n. 12.*

Miraculo, concurrentibus firmis probationibus, ceterisque veræ apparitionis indicibus, adscribitur, si aliquis vivus in uno loco existens, in alio appareat, l. 4. p. 1. c. 32. n. 17. & 18. Ubi referuntur exempla.

Miracula in Cadaveribus, Reliquiis, & Sepulchris Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum contingunt.

Miraculo tribuitur, quod cadaver nullo sulcro nixum flet, sedeat, aut genuflecto maneat, si tamen molle, ac flexibile sit, secus, si exsecratum, & musculi ex ariditate contracti sint, nisi fortassis, per aliquod tempus tractabile fuerit, ad quod referri miraculum possit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 1. Exempla horum miraculorum præcipue in corpore S. Francisci de Assisio. *ibid.* Quamquam etiam sine miraculo cadaver aliquod flexibile esse potest. *n. 2. 3. & 4.* Nec facile miraculo adscribitur motus, rubor, aut color cadaverum, nec quod in his ungues, capilli, & dentes aliquando crescant. *n. 5.*

Miraculo multi tribuunt incorruptionem cadaverum hominum illorum, qui virtutibus heroicis in vita flourerunt. l. 4. p. 1. c. 30. n. 1. et 2. Corpus Christi nec Divinam virtutem incorruptum remansit, quod tamen corruptionem subisset, si suæ naturæ fuisset relictum. *ibid.* Alia recensentur Sanctorum cadavera, quæ incorrupta remanserunt. *n. 3.* Alia quoque cadavera incorrupta naturaliter

O

raliter

raliter remanere ex pluribus causis naturalibus possunt. *a num. 4. ad 8.*

Miraculum ut dicatur, & tamquam Beatificationis, & Canonizationis fundamentum admittatur cadaveris incorruptio, opus est, ut nulla naturalis causa incorruptionis præcesserit, neque corpus putredinem, aut exsiccationem fenderit, sed tractabile, & flexibile sit, veluti recte, & sedulo sacra Congregatio pendere solet. *l. 4. p. 1. c. 30. a num. 4. ad 14.* Ubi referuntur exempla. Incorruptio huiusmodi in quibusdam Canonizationum bullis refertur; sed non tamquam miraculum, & quatenus ut miraculum, huic non est innoxium Canonizationis Decretum, nisi incorruptio descriptas habuerit qualitates. *n. 14.* Hæc locum habent quoad partem corporis incorruptam, & a reliquo corpore separatam, ideoque incorruptio linguæ S. Joannis Nepomuceni inter miracula secundi generis relata est. *n. 15.*

Miraculum novum, & distinctum existimatur incorruptionis continuatio post indultum venerationem, aut post formalem Beatificationem, dummodo in eodem statu incorruptio permaneat. *l. 4. p. 1. c. 30. a n. 6. ad 22.* Ubi recensentur exempla. Continuatio huiusmodi ex iis est, quæ juxta Theologos miraculum in sui productione, & novum, ac distinctum miraculum in sui conservatione exigunt. *n. 20. et 22.*

Miraculum hoc incorruptionis a Deo fit, vel per infusionem naturalis qualitatis miraculum non excludentis, vel probabilius per subtractionem sui concursus cum causis naturalibus corruptionem inducentibus. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 21. et 22.* Nisi vero inter incorruptionem, & ejus conservationem distincta miracula admittantur, infinita fere miraculorum multiplicatio admittenda esset. *num. 23.* An autem miraculum continuatæ incorruptionis ad Canonizationem obtinendam eum alio miraculo sufficiat, id iudicio sacræ Congregationis definiendum relinquitur, cum hoc modo nulla adhuc Canonizatio expleta sit. *ibid.*

Miraculo conservari incorrupta quædam corpora in cryptis Kijovæ Lutheranus quidam perperam scribit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.* Miraculum non fuit, quod Alexandri Macedonis cadaver incorruptum aliquandiu remanserit. *c. 5. n. 28. et 29.*

Miracula nonnulla aquæ, olei, aut alterius liquoris e corporibus, Reliquiis, & sepulcris Sanctorum manantis recensentur. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 19.* Hæc in causis Beatificationis, & Canonizationis pertractata, & inter miracula recensita fuerunt. *n. 20.* Si in iisdem causis similia miracula proponantur, & miraculose infirmorum sanationes ex iis liquoribus adstruantur, sanationes eadem ponderandæ sunt, ut tamquam miracula approbentur. *n. 21.* Si miraculum in præcisa liquorum effusione constituitur, quædam demonstranda sunt, ita ut loci naturæ fluxus ille tribui nequeat, quod magis constabit, si liquor, subdudis Reliquiis, in eo loco cesset. *ibid.*

Miraculo adscribitur odor e corpore Servi Dei incorrupto, vel corrupto manans, si a nulla naturali causa procedat, neque sit momentaneus, sed perseverans, suavis, & nemini noxius. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 24. et 25.* Exempla advertenda referuntur. *n. 26. et 27.* Miraculum hoc ab incorruptionis miraculo distinguitur. *n. 28.*

Miraculum fluxus sanguinis, & aquæ ex effosso Christi latere in quo contituendum fit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 6. V. Christus.* Miraculo non tribuitur sanguis e cadavere, aut cadaveris parte fluens, licet virtutes approbatæ sint, nisi fluxus post longum tempus contingat. *num. 7.* Neque sanguis extra cadaver conservatur, nisi liquidus, & vivus diu post appareat, aut statim temporibus absque naturali causa liqueat. *ibid.* Exempla miranda recensentur. *n. 6. et 9.* Miraculum sanguinis S. Januarii coram ejusdem Sancti capite ebullientis a pluribus Hæreticorum calumniis vindicatur. *a num. 10. ad 18.*

Miraculum coeleste, seu quod in celo contingit.

Miraculo procul dubio tribuitur stella, quæ in Christi nativitate apparuit, necnon tenebræ, & alia, quæ in ejus morte eontigerunt. *l. 4. p. 1. c. 25. a n. 1. ad 12.* Idem dicendum de similibus, quæ in Beatificationis, & Canonizationis iudicio approbata sunt. *n. 12.*

Miraculo non sunt tribuendæ stellæ de novo apparentes, neque aliæ obscuratæ, aut quæ ineertas periodos habent, neque Cometæ. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 13. & 14.* Neque eclipses Solis, & Lunæ, etiam si Sol annulum lucidum in observatione præferat, aut cælo sereno obscuratur, aut sangui-

sanguinea in eclipsi Luna appareat. *n. 15.* Nisi forte eclipses extra tempora astro-nomica contingant. *ibid.* Neque Parhelium, vel Paratylene, neque refractiones in nubibus speciem hominum, vel animalium, aut monstrorum exhibentes. *n. 16. et 17.* Neque Auroræ Boreales, neque Turbines cum funellis effectibus, neque stellæ cadentes, neque Globi volantes, neque Ignes fatni, neque fulmina, neque alia Meteora, & Phænomena, quæ describuntur. *a. n. 18. ad 22.* Nisi modus, & circumstantiæ apparitionum aliter insinuent, uti fuerunt Diluvium universale, Incendium Sodomæ, Columna, quæ viam in deserto Israelitis monstravit, Equites per aera Hierosolymæ discurrerent, & alia, quæ recensentur. *n. 24. et seqq.*

Miraculi rationem habere potest Phænomenon a Dei Servo prævisum, ac præ-nunciatum ad malum vitandum, aut quod, eo orante, vere insolitum apparet, ut aliquid in Dei gloriam fiat, si tamen de Servi Dei virtutibus, aut Martyrio constet. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 28. et 29.* Item si Phænomenon, nullo orante appareat, & sub eo aliquid in Dei gloriam fiat, quod aliter non fieret. *n. 30.* Miraculum in his comprobatur ex aliis miraculis, quæ simul, & ad eundem finem a Deo fiunt. *n. 31.*

Miraculo non est tribuenda stella supranascentis, vel morientis Servi Dei domum apprens, nisi forte longe, & extraordinario modo, atque interdiu resplendens permanferit, & manifestationis occasio, aliæque miracula suffragentur. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.* Pluvia lapidea non statim ad miraculum referenda est, nisi circumstantiæ illud demonstrent. *Exempla. n. 33.*

Miraculum conversionis unius rei in aliam.

Miraculo tribuitur conversio unius rei in aliam, dummodo juxta consuetum naturæ cursum non fiat, neque mere apparens sit, sed nova forma revera inducatur, & alia plura concurrant, & probentur. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 8. 10. et 11.* Ubi referuntur exempla, & exponitur miraculum conversionis aquæ in nuptiis Canæ Galilææ.

Miraculis secundi generis probabiliter adnumeratur conversio facta per novæ formæ inductionem. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 12.* Sed dubium est, utrum miraculis secundi, an tertii generis adscribenda

sint, si per unius rei in locum primæ substitutionem fiat. *ibid.*

Miracula Domini in Elementa.

Miracula domini in elementa, in plantas, & in creaturas irrationales a Christo, a Prophetis, & aliorum Sanctorum meritis referuntur. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 1. et 2.* Cujusmodi sunt fontes illico erumpentes, transietatio sicco pede super undas absque cymba, transitus per ignem, ejusque extinctio, & confectio absque læsione. *a. n. 2. ad 7.* Hæc tamen repro-bantur, si tamquam examina, & experimen-ta fiant, quibus Deus tentetur ad operandum miraculum, nisi ejus adfit promissio. *n. 4. et 5.*

Miraculis hujusmodi, saltem quoad modum, non obstat, quod in incessu super aquas corpus levitatem, aut aquæ soliditatem induerit, aut aquæ fluiditas suspensa fuerit, neque quod fontes naturaliter pluribus modis oriri possint. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 8. et 9.* Falsum est humani corporis constitutionem ab igne naturaliter non lædi. *ibid.* Ut miraculum in his omnibus constitutur, plura sedulo quoad testes, facta, & modum ponderanda sunt, quæ recensentur. *n. 10. et seqq.* Miracula quædam expendantur respicientia arbores, & plantas. *n. 14.*

Miraculum compressionis Jordanis fluminis, cum illum trajicere B. Angelus Carmelita cum sociis nequiret, a genuinum sit, disputatur. *l. 1. c. 29. n. 14.* Alia miracula, quibus nonnulli Sancti maria, & flumina, extensio super aquas pallio transierunt, referuntur. *l. 2. c. 42. n. 2. et l. 4. p. 1. c. 24. n. 3.*

Miraculum ejunctionis Dæmonum.

Miracula plura a Christo, & interces-sione aliorum Sanctorum, necnon ad sacra-tum Reliquiarum contactum in expellendis Dæmonibus ab obsessis patrata sunt, inter quæ enumeratur illud, quo Comes quidam Orthonis Imperatoris liber a Dæmone mansit, admotis ad ejus colum S. Petri catenis. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 3. ad 11.*

Miraculo ut tribuatur Dæmonis ab aliquo obseño expulso, consistere per testes testes debet de vera obsessione, neque sufficit Exorcizæ attestatio, & opus est, ut ad Servi Dei invocationem, vel ad Reliquiarum contactum liberatio sine exorcismis, aut naturali remedio subita, ac perfecta sequatur. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 10. et 12.* Longum quoque tem-

O 2 pus

pus expectandum est, ut de liberatione contlet. n. 14.

Miraculum Jejunii.

Miraculosa fuerunt quadragenaria Christi, Moyses, & Eliæ jejunia. l. 4. p. 1. c. 27. n. 3. & 4. Alia mirabilia quorundam Sanctorum jejunia referuntur. n. 5.

Miraculo longi jejunii non officit sumptio Eucharistiæ. l. 4. p. 1. c. 27. n. 6. 7. & 8. Multi putant, longum jejunium miraculo tribuendum esse, si Dei Servus jejunans illud a Deo petierit ad Fidei articulum probandum, si heroicis virtutibus præditus fuerit, & si illud, sumpta Eucharistia, sustinuerit. n. 17. Sed in judicio Beatificationis, & Canonizationis plura quoad factum, seu jejunium ipsum, quoad jejunii causam, tempus, & circumstantias, nec non quoad jejunantis qualitates, opera, & virtutes ponderanda sunt. n. 14.

Mirabile, & supra naturam fuisse longum jejunium prædicta omnia indicare possunt, de eo tamen agi non potest tamquam de miraculo ad Canonizationem obtinendam. l. 4. p. 1. c. 27. n. 15. Quoad Beatificationem obitare videtur, quod hujusmodi miraculum esset in vita patrum, & quod non sufficit, aliquid esse, supra naturam, ut de eo tamquam de miraculo agatur, idcirco dubitatur, utrum hoc jejunium tamquam miraculum post virtutum dubium, an in eodem dubio tamquam aliquid alias mortificationis illustrans proponendum sit. ibid.

Miraculum multiplicationis rerum.

Miracula hujusmodi nonnulla in sacris scripturis, & in aliis monumentis a Christo, aliorumque Sanctorum intercessionem patra referuntur. l. 4. p. 1. c. 23. n. 1. ad 4. Quomodo hæc multiplicatio fiat. n. 5. V. Multiplicatio.

Miraculis ut rerum multiplicatio tribuatur, plura advertenda sunt, inter quæ ipsa rel multiplicatæ qualitas, cum Deus hoc miraculum faciat in rebus homini non superfluis. l. 4. p. 1. c. 23. n. 6. Si per novæ materię additionem fiat, probabiliter inter miracula secundi generis recensetur, sed dubium est, si per substantiam aliarum rerum ab Angelis delationem fiat. n. 12.

Miraculum negativum, idest præservationis, et liberationis a morte, et ab aliis damnis, et periculis.

Miraculi negativi indoles, & qualitas exponitur. l. 4. p. 1. c. 22. n. 1. & 2. In

miraculis negativis non adest præsumptio præsumptionis, eademque admittuntur in judicio Beatificationis, & Canonizationis. n. 2. 3. & 4. ubi referuntur exempla.

Miraculorum negativorum primum, est pestis extinctio, quod ut approbetur, opus est, ut pestis lumopere ingravescens, invocato Dei Servo, vel Beato, statim cessaverit. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 22. n. 5. & 6. Neque obilaret, quod tempore hyemali, vel flantibus salubribus ventis, vel postquam diu grassata esset, vel post adhibitas diligentias cessaverit, neque si ex peste correptis pauci post invocationem morerentur, obilaret vero, si morbo corriperebantur. Exempla. n. 7. & 8.

Miraculum negativum præservationis a morte ob submerisionem in aquis, ut approbetur, satis est, ut demersus modico tempore absque respiratione sub aquis permanerit. l. 4. p. 1. c. 22. n. 9. ad 14. Exemplum advertendum. ibid.

Miraculum negativum præservationis a gravi damno in iis, qui ab alto decidunt, ut comprobetur, magna requiritur inter utrumque extremum distantia Judicis arbitrio juxta decidentis circumstantias ponderanda; item quod cadens in molle aliquid, aut leve non incidat, sed illæsus omnino remaneat. l. 5. p. 1. c. 22. n. 15. ad 18. Alia plura advertenda sunt, quæ grave damnum avertere in similibus possunt. Exemplum. ibid.

Miraculum præservationis a morte, vel a gravi læsione eorum, qui sub ruina donus, vel sub rota currus, aut in aliis periculis repente constituuntur, ut admittatur, plura sunt advertenda, itaut si quis, invocato Dei Servo, vel Beato, sub fornice etiam casu in ruina composito reperiat, levis currus velociter currat, & in aliis periculis aliquo naturali modo salvus esse potuerit, miraculum non sit approbandum. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 22. n. 19.

Miraculum præservationis a morte, vel a vulnere ex magno sclopi, aut alterius tormenti bellici ictu ut admittatur, summo examine opus est, & advertenda sunt corpora intermedia obfistentia, loci distantia, pulveris pyrii qualitas, & modus arinandi tormentum. Exempla. l. 4. p. 1. c. 22. n. 20.

Miraculum conservationis alicujus civitatis a periculo ex ignito globo eidem imminenti non approbatur, quia globus a ven-

a ventis alio impelli potest, neque constar, ventos species Dei providentia ortos fuisse. *l.4. p.1. c.22. n.22.* Approbatur, pluribus concurrentibus circumstantiis, præservatio ab incendio ex aliis causis orto. Exempla. *ibid.*

Miraculum Resuscitationis mortuorum.

Miracula hujusmodi nonnulla in sacris scripturis recensentur. *l.4. p.1. c.21. n.2.* Particularis hominum resuscitationes Sanctorum intercessionem factæ inter miracula saltem secundæ classis semper habitæ sunt. *n.5.* Neque a miraculis excluduntur bestiarum resuscitationes. *n.6.* ubi referuntur exempla.

Miraculo ut tribuatur mortuorum resuscitatio, probanda est vera mors præcedens, & hæc ex tempore post mortem transacta, vel ex aliis signis dignoscenda. *n.7. 8. & 9.* Quoddam tempus requiratur, ut de morte ex apoplexia, ex suffocatione, & ex aliis causis constet, exponitur. *num.11.* Plura recensentur secutæ mortis signa. *num.12.* Experimentum aliorum iustissimum ad mortem deprehendam est forte sternutatorium naribus admotum. *n.13.*

Miracula quædam resuscitationis mortuorum in aquis demersorum recensentur. *l.4. p.1. c.21. n.18. & 19.* Ut tutum de hujusmodi resuscitatione iudicium feratur, demersio ætas, natandi usus, tempus permanentiæ sub aquis, & alia advertenda sunt. *n.19. et seqq.* & examinandum, an extractus ex aquis suspensus pedibus fuerit, ut aquam evomeret & licet non evomuerit, non statim pro mortuo habendus est. *ibid.* An syncope, aut apoplexia correptus fuerit, ideoque de horum morborum signis, & tempore indagandum est, nisi invincibilis astit mortis causa, tempus vero a demersionis momento metiendum est. *ibid.*

Miraculum resuscitationis ut admitatur, quanto tempore resuscitatus vivere debeat, non satis constat. *l.4. p.1. c.21. n.30.* Ubi animæ post mortem maneat ante hujusmodi resuscitationem, disputatur. *n.31.*

Miraculum stupendum resuscitationis cuiusdam Gentilis in Provincia Kenxi Imperii Sinarum ut baptizaretur, suse exponitur. *l.4. p.1. c.21. n.32. et 33.*

Miracula Sanationum a morbis in genere.

Miracula Sanationum a morbis & infirmitatibus s. pissime in causis Beatificationis, & Canonizationis proponun-

tur. *l.4. p.1. c.8. n.1.* Utque sanationes istæ inter miracula recensentur, requiritur, ut morbus sit gravis, & curatu impossibilis, vel difficilis. *n.2. et 3.* Ad hoc Medicorum præcipue à sacra Congregatione deputatorum iudicium attendendum est. *n.4.* quia alii aliquando falluntur. *n.5.* Item ut morbus non sit in ultima parte status. *n.2.* quia tunc sortiora sunt symptomata, sed repentina solet naturalis ad salutem mutatio succedere. *n.6.*

Miraculose ut sint sanationes, requiritur ut nulla medicamenta adhibita fuerint, vel profuerint. *l.4. p.1. c.8. n.2.* hæc ex testibus, Medico, Pharmacopæo, & ex medicamentorum qualitate comprobari poterunt, & nisi consent, miraculum sanationis rejiciendum est. *n.7.* Applicatis medicamentis aptis, & proficiis, sanatio secuta naturalis dicenda erit, sicuti etiam si dubium de hoc insurgat. Si vero inutilia, aut noxia fuerint, miraculosa censetur. Exempla. *n.8.* Neque obstat, quod in sanatione actio aliqua naturalis, vel motus intervenierit ex se vim non habens efficiendi eventum: neque si remedia, aut actio naturalis fuerint apta, sed divinitus revelata sint. Exempla. *n.9.* Medicamenta non sunt dicenda inutilia, si tempus aliquod inter applicationem, & sanationem intercesserit. *n.10.* Neque rejiciendum miraculum est, statim ac conslet, Medicos ad curationem vocatos, & medicamenta adhibita fuisse, qua in re prudentia cum medica experientia requiritur. *n.11.*

Miraculosa sanatio non debet necessario statim, & in instanti contingere, si inter miracula primi, vel secundi generis recensenda sit, bene vero si inter miracula tertii generis, ad quod sanationes ut plurimum referuntur, qua in re diversæ conciliantur opiniones. *n.2. & a n.11. ad 15.* Inter miracula à sacra Congregatione non recipiuntur sanationes, de quibus Medici, aut testes dicunt, ægrum post Servi Dei, vel Beati invocationem cœpisse melius se habere, inde perfectam consecutum fuisse sanitatem, nisi probetur miraculum secundi generis, vel per ea verba instantaneam significari sanitatem. *n.16.* Sufficit *instantaneitas* moralis, iudicis arbitrio definienda, qui pro instantanea sanatione pronuntiare poterit, quando hæc tanto temporis spatio contigerit, quanto natura-

turaliter contingere non potuisset. Exempla. n. 17. Si post invocationem ab ægro repetitam post aliquod tempus sanatio momento eveniat, a miraculis non est excludenda ob *instantaneitatis* defectum. Si vero æger a prece cessaverit, & ad remedia naturalia confugerit, tum sanitas apparere incipiat, dein persciatur, hæc inter miracula non recensetur. n. 18. Dubitatur, utrum sanatio, quæ in novendialibus precibus paulatim acquiritur, miraculis, an gratis ascribenda sit. *ibid.*

Miraculo ut tribuatur aliqua sanatio, debet esse perfecta. l. 4. p. 1. c. 8. n. 2. 19. 20. Si æger diversis morbis laboret, & momento ab uno dumtaxat convalescat, sanatio hæc perfecta erit, & miraculosa; si eodem modo alter morbus depellatur, duplex erit miraculum. Exempla. n. 21. Quædam depulsi morbi consecutarii, ut cicatrix vulneris sanati, nec perfectæ sanationi, nec miraculo obstant: alia, ut lassitudo virium, obstant miraculis tertii, non secundi generis. n. 22. Exempla. n. 23. Perfecta, & miraculosa esse potest sanatio, licet cum dolore contingat, quamquam miracula sanationum frequentius sine dolore fiunt. Exempla. n. 24. Secus si uni morbo depulso alter succedat, nisi fortassis quis petret, ut morbus, quo affligitur, repelleretur, & alter succederet, quod intelligendum est, ut morbus non recedat naturaliter. Exemplum. n. 25.

Miraculosa sanatio exigat, ut nulla notabilis evacuatio, seu crisis cum causa præcedat. l. 4. p. 1. c. 8. n. 2. 26. Id vero locum habet in morbis acutis, non in chronicis; in bonis, non in malis crisis. n. 26. *Ex se* Requirit præterea, ut morbus sublatus non redeat, sen ne *recidiva* contingat. n. 27. 29. Quomodo hæc *recidiva* obstat, vel non obstat miraculo possit. n. 29. *et* *se* *q* *q* V. *Recidiva*. Si æger per miraculum sanatus dicatur, & in eundem, aut in alium morbum recidat (supposita sanatione perfecta, instantanea, ac sine crisi) caute procedendum est in huiusmodi sanatione miraculis ascribenda, etiamsi nova morbi causa adstruatur; nisi ad maiorem Dei gloriam constet, morbum recurrere, vel æger oraverit, ut ad tempus sanaretur, & iterum infirmaretur. n. 33. Omnia comprobantur. n. 34. *Ex se* *q* *q*.

Miracula sanationum vix approbari possunt, deficiente testimonio Medico-

rum, qui infirmos curarunt; aliquando fortassis ex aliorum tellum depositionibus approbari poterunt. l. 3. c. 7. n. 9.

Miracula sanationum a morbis partibus, et primo ab *Aneurismate*, *Angina*, *Apoplexia*, *Arthritis*, et *Atrophia*, seu membrorum ariditate.

Miraculo ut ascribatur sanatio ab *Aneurismate*, necessarium est Medicorum iudicium, ut qualitas morbi dignoscatur; & Medici symptomata, durationem morbi recidivam, & alia plura ponderare debebunt. l. 3. p. 1. c. 19. n. 28. Cavendum, ne sanatio a pulsatione decretescente, vel deficiente sumatur. *ibid.* Exempla advertenda, n. 33. ad 27. Similia, & alia multa advertenda sunt, ut sanatio ab *Angina* dici miraculosa possit. c. 18. n. 34. Exemplum. *ibid.*

Miraculo ut tribuatur sanatio ab *Apoplexia*, inquirendum est, an morbus fuerit vera *Apoplexia*, & cuius speciei, an sanatio sine causa, & remediis naturalibus, sine recidiva, & metastasi contingerit. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 19. n. 27.

Miraculum sanationis *Arthritidis*, seu *Podagræ* si adstruatur, querendum est de ætate sanati, de morbi ditionitate, de remediis, an morbus fuerit hereditarius, an dolor prorsus cessaverit, ulusque membrorum illico restitutus fuerit, exclusa recidiva, & metastasi. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 19. n. 28. De remediis, ac de perfecta, ac momentanea sanatione querendum est etiam in *Arthritide* *phlogica*. Exemplum. *ibid.*

Miraculum indubitatum est, si post invocationem Servi Dei inveterata *Atrophie*, seu ariditati alicujus partis corporis perfecta sanitas momento succedat, nullis, aut frustra adhibitis medicamentis. Exempla. l. 4. p. 1. c. 12. n. 17.

Miraculosa sanatio a *Bubonibus*. *Miraculo* tribuitur hæc sanatio, si febris pestilens gravis, & cum veris bubonibus fuerit, & hi post invocationem repente, ac perfecte evanuerint. l. 4. p. 1. c. 18. n. 25. Exemplum advertendum. n. 20. ad 28.

Miracula sanationum a *Cæcitate*, *Calculo*, *Cancro*, et *Claudicatione*.

Miracula plura a Christo patrata sunt in *Cæcorum* illuminatione. l. 4. p. 1. c. 9. n. 3. Alia multa referuntur in Canonizationibus Sanctorum. n. 4.

Miraculo tribuenda est *illuminatio* *Cæci* nati. l. 4. p. 1. c. 9. n. 5. et 6. Dummodo *illuminatio* per actus visionis probe-

betur. n. 5. Et cæcitas a leſe proſus viſionis organo, non ex palpebrarum adhæſu, aut ex cataracta, vel ex aliis impedimentis per artem, & medicamenta amovibilibus provenit. Exempla. n. 7.

Sine miraculo ſanari poteſt Cæcus factus ex aquæ humoris effuſione, vel ex ſimplici nervorum opticorum compreſſione, aut a retina nimis laxata, vel intenſa. Exempla. l. 4. p. t. c. 9. n. 8. Cæcitas ab Amauroſi ſeu Gutta ſerena eſt, cum viſus eſt abolitus, nulla apparente in oculis noxa, eſt enim interceptio ſpiritus animalium per nervos opticos ad oculum deſcendentium. n. 9. Pro miraculoſa hujus cæcitatſ illuminatione advertendum eſt, utrum interceptio ſita ſpiritibus nervoſis in irradiantibus, an a lymphâ in cerebri ventriculis nimium collectâ & nervos extra premente. Prima ut plurimum naturaliter eſt inſanabilis, ſecus ſecunda. *ibid.* Exempla. n. 10. et ſeqq. Nervi in Amauroſi finitimi compreſſi vix redigi ad ſuum ſtatum poſſunt. Levior eſt Amauroſis ſenſim, quam repente oborta, difficulter tamen in ſenſibus curatur. n. 11. et 12.

Miraculoſe eſt momentanea ſanatio ab Ophtalmia, nulla præſertim interveniente critica motione, nulliſque adhibitis medicamentis. l. 4. p. t. c. 9. n. 13. Idem dicendum de ſanatione a cæcitate proveniente ex variolarum morbo, quæ oculis corroſerit. n. 16.

Miraculo ut tribuatur liberatio a quacunque cæcitate, evidenter probanda eſt ipſa cæcitas, ejusque duratio, & cauſa. Et ponderandum, utrum cæcitas ab ortu, an poſt ortum fuerit, an medicamenta apta adhibita fuerint, & criſis interceſſerit, & an viſus perfectus, & in inſtanti recuperatus ſit. n. 17. et 18. Id non eſt intelligendum de cæco nato habente organum viſus impeditum, neque de cæco facto ex diſtraſſis partibus viſionis omnino neceſſariis, ſed de cæcitate naturaliter amovibili: ſanatio enim in primo caſu pertinet ad miraculum ſecundi generis, reliquæ ad miracula tertii generis. Exempla. *ibid.*

Miraculum ſanationis a calculo approbatum fuit in cauſa S. Aloyſii Gonzagæ, ex quo conſtat, quid in ſimilibus miraculi approbatione advertendum ſit. l. 4. p. t. c. 19. n. 14.

Miraculum ſanationis a cancro ſi proponatur, primo examinandum eſt, utrum morbus fuerit cancer, an ſcirrhus,

vel tumor canceroſus, non tamen de cauſa quærendum eſt. l. 4. p. t. c. 17. n. 15. Si fuerit cancer verus, & confirmatus, ſanatio, quæ invocato Dei ſervo, vel Beato, perfectâ, abſque recidivâ, & metatâſi advenierit, miraculum erit ſecundi generis, etiam ſi non ſtatim contigerit, & adhibita medicamenta fuerint. n. 19. Exempla. a. n. 6. ad 14. et n. 19. Exploranda eſt Peritorum ſententia, cum teſtes imperiti alios morbos pro cancro facile uſurpent. n. 20.

Miraculoſe ab Apoſtoliſ, aliſque Sanctis nonnulli a nativitate claudi ſanati ſunt. l. 4. p. t. c. 11. a. n. 1. ad 4. Si in Congregatione miraculum ſanationis a claudicatione proponatur, probanda ſunt evidenter claudicatio, ejusque duratio, ſanati ætas, perfectus, & continuatus ſubſequens inceſſus. Advertendæ ſunt claudicationis qualitates, & cauſæ, & an ſanatio tribui naturali cauſæ poſſit: ſi claudicatio naturaliter inſanabilis fuerit, ſubita ejus ſanatio celeberrimum erit miraculum; non ſubita erit miraculum ſecundi generis. n. 12. Exempla. n. 13. et ſeqq.

Miracula ſanationum ab Emphyemate, Epilepſia, et Eryſipelate.

Miraculum ut dicatur ſanatio ab emphyemate, advertenda ſunt morbi gravitas, medicamentorum inuſitatis, ſubita, & perfectâ ſanatio poſt Servi Dei, vel Beati invocationem, & quænam ſint gravitatis ſigna. l. 4. p. t. c. 15. a. n. 14. ad 17.

Miracula a Chriſto, aliorumque Sanctorum interceſſione in liberandis epilepticis patrata ſunt. l. 4. p. t. c. 13. n. 1. et 2. Sanatio ab hoc morbo inter miracula recenſetur, ſi ſi fuerit gravis, ſi ſanatio nulli tribui cauſæ naturali poſſit, & ſi perfectâ, ac momento poſt invocationem ſuccedat. n. 8. In his non attenditur excitatio a paroxyſmo, quæ eſt naturalis, ſed perfectâ ab epileptica diatheſi liberatio. n. 9. Congregatio rituum magna procedit maturitate. *ibid.* et n. 10.

Miraculo tribuitur ſubita ab eryſipelate ſanatio, quæ ad alicujus Servi Dei contactum contingat. l. 4. p. t. c. 18. n. 31. Aliter pro miraculo advertenda ſunt morbi qualitas, remedia adhibita, ſanationis modus, criſis excluſio, ſanitatis perfectio abſque recidivâ. *ibid.* Exempla. n. 30. et 33.

Mi.

*Miracula sanationum a Febri, Fistula,
et a Fluxu sanguinis.*

Miraculo non adscribitur omnis a febris sanatio. l. 4. p. 1. c. 18. n. 5. Miraculis adnumerata sunt instantaneæ, & perfectæ, & absque recidiva sanationes a febris hectica gravi, & tertix speciei, ac confirmata, juxta Medicorum attestaciones. a n. 5. ad 11. Idem dicendum de febris cum delirio, lethargo, tremore, jactura virium, cibique fastidio. a n. 12. ad 15. ubi refertur exemplum.

Miraculo utriusque sanatio a febris maligna, attendenda sunt Medicorum, qui infirmum curarunt, attestaciones, aliorumque pro veritate scribentium, judicium, necnon febris duratio, momentanea, & perfecta sanatio absque crisi, recidiva, & metastasi, virium recuperatio, & an remedia adhibita fuerint. l. 4. p. 1. c. 18. n. 18. Exempla. n. 16. et 17. Si infirmus maligna febris laborans, post continuatas vigilias, invocato Dei Servo, somno corripitur, & incolumis excitetur, sanatio adscribitur miraculo; secus, si febribus acutis, synochis, & ephemeris laboravit. Exemplum. n. 19.

Miraculose ut sit sanatio a fistula, morbus debet esse gravis, & curatu difficilis, & oportet, ut sanatio, nullis, aut frustra adhibitis medicamentis, perfecta, & momento contingerit. l. 4. p. 1. c. 17. a n. 20. ad 27. Congruum tempus expectandum est, ut constet, morbum non rediisse, neque in alium conversum, fuisse. n. 27. De miraculosa sanatione a fluxu sanguinis. V. Sanatio ab Hæmorrhagia.

*Miracula sanationum a Gangræna,
et Gibba.*

Miraculose ut sit sanatio a gangræna, non sufficit, eamdem illico cootigisse, sed oportet, ut morbus gravis, & curatu difficilis fuerit, & sanatio, nullis, aut frustra adhibitis medicamentis, perfecta advenerit, quin post longum tempus recruderit, aut in alium morbum degeneraverit. l. 4. p. 1. c. 17. a n. 24. ad 27. Exempla. n. 22.

Miracula sanationum a gibba cum approbarentur, animadversum fuit, gibbam ex spina, ac vertebra fractis natam, & antiquam fuisse, & ex antiquitate insaniabilem dici, etiamsi ex sola spinæ luxatione proveniret. l. 4. p. 1. c. 11. n. 16. Præterea sublatam fuisse impotentiam ad motum, neque miraculo

obstitit, quod gibba ad modicum tempus perseveraverit, vel, ea sublata, ossis remanserit elevatus. ibid. Aliud approbatum fuit miraculum sanationis pueri ex utraque parte gibbi, & in artubus inferioribus aridi, & sine vitali spiritu in cruribus. ibid.

Miraculose sanationes ab Hæmorrhagia, Hernia, Hydrocephalo, Hydrope, Hydropothia, et Hysterica Affectione.

Miracula in sananda hæmorrhagia a Christo patrata referuntur. l. 4. p. 1. c. 16. n. 1. Similes sanationes, quæ aliorum Sanctorum intercessionem subito, & perfecte contigerunt, inter miracula recensitæ sunt, attentis morbi expulsi magnitudine, aliisque ab morbum, & sanationem pertinentibus. n. 2. et 3. In judicio miraculose sanationis a quacumque hæmorrhagia ponderanda sunt hæmorrhagix species, gravitas, diuturnitas, symptomata, medicamenta, momentanea sanatio cum virium recuperatione, exclusa recidiva in eundem, aut conversione in alium morbum. n. 18. et 19. Sanatio ab hæmorrhagia cerebri miraculum est secundi generis, & potest esse non repentina. ibid. Exempla necessario advertenda. n. 20. Miraculo, quod Parisiis an. 1725. in festo Corporis Christi contigit, cum quædam mulier ante Eucharistiam serventer orans a fluxu sanguinis liberata esset, testatam voluit Deus veritatem de reali Corporis Christi præseoria sub speciebus panis. c. 8. n. 35.

Miraculo non videtur adscribenda sanatio ab hernia aquosa, aut ventosa, sed ab iotestinali præsertim cum omentali conjuncta. l. 4. p. 1. c. 15. n. 24. Quare pro miraculo in hujusmodi sanatione, præter herniæ qualitatem, gravitatem, durationem, & infirmam ætatem, advertendum est, utrum peritonæum scissum fuerit, an solum relaxatum. ibid. et n. 25. et 26. An, & quæ remedia adhibita fuerint, an gravitas sique ad obtentam sanitatem perseveraverit, & post invocationem intestina situm ad locum suum redierint, hiatu glutinato, non tamen penitus, & an sanitas, exclusa recidiva consisterit. n. 27. et 28. idque constabit, si sanatus in pedes assurgat, ceterasque sævi hominis functiones sine subligaculo peragat. n. 29. Exempla advertenda. a n. 20. ad 33.

Miraculo tribuitur sanatio ab hydrocephalo,

phalo, seu hydrope capitis, & ab hydrope pulmonum, sive pectoris, si morbus gravis, & inveteratus fuerit, nullisque, vel frustra adhibitis medicamentis, sanitas subito, ac perfecta abique naturali crisi, & cum virium recuperatione contigerit. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 5. 9. 12. & 13.* Requiritur insuper, ut hydrops in alijs paribus ascites, vel tympanites fuerit. *n. 5.*

Miraculum sanationis ab hydrophobia, & rabie si in Congregatione rituum proponatur approbandum, & morbus ab animalis rabidi morfu provenierit, proponandum est, animal vere rabidum fuisse & mortuus per vulnus, aut cicatricem demonstrandus est, & docendum de signo morbi contracti. *l. 4. p. 1. r. 14. n. 20.* Tres distinguuntur hujus morbi gradus: in primo vismiraculi constituitur in hoc, quod morbus, invocato Dei Servo, vel Beato, ad alios gradus non processerit, ac subito absque medicamentis, crisi, & metastasi cessaverit, & tantum temporis elapsus fuerit, ut Medicorum judicio de perfecta sanatione, & recidivæ exclusione non sit dubitandum. *ibid.* Si morbus in secundo gradu constitit, miraculum desinitur ex non progressu ad tertium gradum, & ex liberatione ab eodem morbo juxta dista de primo gradu. *ibid.* In tertio gradu, miraculum deducitur ex sola morbi cessatione, sed aliquandiu expectandum est, ut tutum feratur judicium. *ibid.* Si morbus ex principio intrinseco ortus sit, prædicta omnia sunt ponderanda, excepto animali rabido, & mortuo. *ibid.* Plura hujusmodi miracula fieri dicuntur, talis clavibus templorum SS. Bellini, Domini, & aliorum. *n. 21.*

Miraculum liberationis ab hysterica mulierum affectione si adstruatur, non est attendenda excitatio a proxyismo, sed ex pulso qualitate morbum. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 14.* Advertendum quoque est, in mulieribus naturales quasdam contingere iucogitas crises, quæ perfectam producere ab hoc morbo liberationem possunt, adeoque difficillime eadem miraculis adscribitur. *ibid.*

Miracula sanationum ab Ileo,
& Ischuria.

Miraculum sanationis ab Ileo. V. a Polculo.

Miraculum sanationis ab ischuria ut admittatur, habenda est ratio temporis retentionis urinæ, gravitatis symptom.

Tom. VIII.

natum, repente perfectæ sanationis, viriumque redintegrationis. *l. 4. p. 1. r. 19. n. 13. & 14.* Exemplum advertendum. *n. 14.* Ischuria periculosior est dysuria, & stranguria: aliquando naturaliter sanatur. *n. 12. & 13.*

Miraculum liberationis a Lepra.

Miracula hujusmodi a Christo, & aliorum Sanctorum intercessione patrata referuntur. *l. 1. p. r. r. 17. n. 1. 2. & 4.* Liberationes a lepra, scabie, & psora ut inter miracula recensentur, advertenda sunt omnia, quæ generatim pro alijs sanationibus inter miracula computandis requiruntur. *n. 5. V. Sanatio.*

Miracula liberationum a Mania,

& Mutitate, seu loquæ privatione.

Miracula in sanandis maniacis a Christo, & aliorum Sanctorum intercessione patrata sunt. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 1. & 2.* Si in Congregatione hujusmodi miracula intercessione alicujus Servi Dei vel Beati patrata proponantur, mania ipsa cum suis requisitis, probanda est, & præter alia investigandum quomodo, & quando sanatio contigerit, cum diebus canicularibus, solstitiis, & æquinoctiis possit esse naturalis; item quamdiu duraverit, de qua propterea non nisi post longum tempus ferri judicium potest. *n. 10.* Alia plura ponderare Medici a sacra Congregatione consulti debebunt. *n. 11.* Si de mania præcipue inveterata, de symptomatum gravitate, de subita, & perfecta sanatione, nullis, aut frustra adhibitis medicamentis, sine crisi, recidiva, aut metastasi constitit, miraculum erit affirmandum *ibid.*

Miracula Christus patravit in curandis mutis, & surdis. *l. 4. p. 1. c. 10. n. c. & 2.* Alia etiam a Sanctis prodierunt. *num. 3.* Nonnulli Martyres, lingua a Tyrannis præcisâ, restitute per miraculum locuti sunt. *n. 4.* Si de miraculis recuperationis loquelæ, & auditus agendum esset, præter alia de infirmitate, & sanatione, earumque causis, ponderandum est, an sanatus fuerit mutus, & non surdus, vel contra, & utrum talis a nativitate, an post nativitatem extiterit: an infirmitas ex malâ organorum conformatione provenerit; nam sic miraculum erit secundi generis, in quo non requiritur, ut sanatio in instanti contingat, bene vero, si ab alijs impediendis infirmitas orta sit, ex quibus miraculum erit tertii generis. *n. 9.* Malum quoque debet esse grave,

P

grave,

grave, ut liberatio adscribitur miraculo, adeoque sola non sufficit in loquendo hæsitantia. Observandum insuper, an post sanationem alii morbi supervenerint. *ibid.*

Miracula liberationum a Paralyfi, a Partu periculoso, a Pleuritide, Podagra, & Polypo.

Miracula insignia Christi operatus est incutrandis Paralyticis *l. 4. p. 1. c. 12. n. 1. ad 4.* Alia Sanctorum intercessione congerunt. *n. 5. & 6.*

Miraculo Medici tribuunt sanationem a paralyfi, si hæc gravis, & diuturna fuerit, aliæque multa tan quoad infirmitatem, quam quod sanationem concurrant. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 14.* Exempla. *n. 15.* Pro miraculo advertendus est itatus morbi præcedens, status perfectæ sanationis, & momentaria ipsa sanatio. *n. 16.* Si etiam sensus in morbo amissus fuerit, observandum est, quomodo, quibus instrumentis, & quo tempore, utrum longe a sanatione, an prope eandem amissio probata sit, & præter alia ponderandum est, utrum sanatio inter miracula, an inter gratias recensenda sit. Exemplum. *ibid.*

Miraculo tribuuntur partus Elisabeth, Saræ uxoris Abraham, Manuæ matris Samsonis, & Elcanæ matris Samuelis. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 3.* Miraculo tamen tribui nequit partus quinque, sex, septem, aut octo mensium, feliciter, invocato Dei Servo, vel Beato, editus, ac diu vivens. *n. 10. ad 13.* Neque si pariens acerbissimis vexata doloribus særum feliciter post invocationem emitat, nisi alius a. cedat morbus, de cuius gravitate, & sanatione ferri iudicium possit. Exemplum. *n. 14.* Neque si post aliquorum vicum labores partus feliciter sequatur, incolumi matre, & filio. Exemplum. *n. 15.* Licet hæc in se miracula esse possint. *ibid.* Neque si aqua præmature, & copiose ejecta, post aliquot dies partus succedat, salvis matre, & fœtu. *n. 16.*

Miraculo non facile adscribitur, quod in partu naturali difficili fœtus, etiam mortua matre, incolumis oriatur. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 17.* Neque si plures eodem partu edantur. *n. 21.* Nisi aliqua circumstantia miraculum demonstret. Exempla. *n. 22.* Neque in partu difficili præter naturam. *n. 27. & 24.* Congregatio ritum raro in prædictis miracula admittit, idcirco in his caute procedendum

est quantum ad miracula pro Beatificatione, & Canonizatione: ad gratias tamen referri possunt. *n. 27. et seqq.*

Miraculi materia supra numerum in causis Beatificationis, & Canonizationis esse felix partus potest, potius nempe binis miraculis diversæ speciei. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 20. n. 30. Et etiam intra numerum, si invocato Servo Dei, vel Beato, mater illico fœtum emittat, utroque incolumi, nullis adhibitis remediis, nulloque superveniente morbo, & si evidens ex pluribus causis simul junctis præcesserit mortis periculum. *n. 31.*

Miraculo ut adscribitur partus obliquus post invocationem feliciter secutus, probandum est, fœtum in ea figura præter naturam fuisse egressum. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 20. n. 32. Pro miraculo reversionis ejusmodi partus ad rectam figuram excludendum est quodcumque remedium naturæ, vel artis, explicanda est positura parturientis, & probanda subita fœtus post invocationem emissio, salvis matre, & filio. *n. 33.* Pro miraculo emissionis fœtus mortui, incolumi matre, probandum est, fœtum per notabile tempus in utero mortuum permansisse, ex causa interna, matrem ex diuturno antecedenti morbo in evidentissimo mortis periculo constitutam non habuisse vires ad parturiendum, peperisse autem sine dolore, feliciter, & statim post invocationem, exclusis remediis, ac subito se bene habuisse. *n. 34.* Ex diversis capitibus omnia hæc sunt ostendenda. *n. 35. ad ult.*

Miraculo adscribi potest mulieris fecunditas post longam sterilitatem a vitio organico manantem. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 29.*

Miraculum ut dicatur liberatio a pleuritide, advertenda sunt morbi natura, & gravitas, crisis facilitas, recidivæ periculum, & utrumque remedium usus. Exempla. l. 4. p. 1. c. 18. n. 38. Subita, perfecta, & constans cum virum redintegratione sanatio a pleuritide in muliere gravida, medicamentis frustra adhibitis, inter miracula recensetur. *n. 39. ad ult.*

Miraculum sanationis a podagra. V. ab Arthritis.

Miraculum sanationis a polypo exigat, ut morbi indoles, & medicamenta adhibita advertantur, & an crisis intercesserit, ac sanatio subita, & perfecta adveniat. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 37.* Exemplum. *n. 38. ad ult.*

Mira-

*Miracula sanationum a Scirrbo,
Scorbuto, Sphacelo, Strumis,
& Surditate.*

*Miraculum sanationis a Scirrbo erit
secundi generis, si morbus inveteratus,
& infanabilis fuerit; secus, si fuerit re-
cens; & in hoc quædam advertenda*
sunt. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 19.*

*In Miraculo sanationis a Scorbuto a l-
vertenda sunt omnia requisita prout aliis
miraculosis sanationibus. l. 4. p. 1. c. 17.
n. 5. V. Sanatio.*

*Miraculum sanationis a sphacelo exi-
git, ut morbus gravis, & curatu diffici-
lis fuerit, & alia plura concurrere de-
beant. l. 4. p. 1. c. 17. n. 26. et 27.*

*Miraculum sanationis a strumis in
quædam Beatificationis causa non fuit
admissum ob varias rationes, quæ in si-
milibus avertitur possunt. l. 4. p. 1. c. 19. n.
30. ad 33. Pro miraculo sanationis a
surditate. V. a Mutitate.*

Miracula sanatio a Tetano.

*Miraculum hujusmodi non admittitur,
si sanatus febris affectus fuerit. l. 4. p. 1.
c. 18. n. 35. Exemplum advertendum. ib.*

Miracula sanationum a Varicibus,

Ulcere, Volvulo, et Vulneribus.

*Miracula vix unquam adscribi possunt
sanationes a varicibus. l. 4. p. 1. c. 19. n. 33.*

*In Miraculo sanationis ab ulcere ad-
vertenda sunt ejus forma, subiectum,
causa, gravitas, diuturnitas, & humo-
rum affluxus; utrum ulcus fuerit inter-
num, ac latens, an externum, & pa-
tens; utrum cum cisis corruptione, an
non. l. 4. p. 1. c. 17. n. 25. Exemplum. n. 22.
et 23. Præter alia requiritur, ut sanatio
sine medicamentis, recidiva, aut meta-
stasi, sed momento, & perfectè contige-
rit. n. 26. et 27.*

*Miraculosa non est sanatio a volvulo,
si hievis, sine febris, & sine signis vi-
cinæ mortis fuerit, licet parum durave-
rit, si remedia adhibita fuerint, & sa-
natio non momento, sed si lum celeriter
contigerit. l. 4. p. 1. c. 19. n. 25.*

*Miracula non adnumerantur sanationes
a vulneribus non lethaliibus, nisi ex
non lethaliibus lethalia fiant. l. 4. p. 1.
c. 16. n. 31. Miraculis secundi generis ac-
centuantur sanationes a vulneribus abio-
lute, & necessarii lethaliibus; miraculis
vero tertii generis sanationes a vulneri-
bus simpliciter lethaliibus, vel factis le-
thalibus, concurrentibus requisitis ad
hæc miraculorum genera necessariis. ib.
& n. 32. In his ponderanda sunt Medico-*

*rum, & Chirurgorum curantia dicta,
& exquirenda aliorum pro veritate scri-
bentium consilia. n. 31. Exemplum confi-
deranda. n. 22. ad 27. & n. 32.*

*Miraculum a Christo patratum in sa-
nanda Malchi auricula fuit secundi ge-
neris, si auricula erat penitus abscessa;
tertiæ, si capiti pendula hærebat. l. 4. p. 1.
c. 16. n. 32. Idem dicendum de abscesso
brachio S. Jacobi Damasceni. ibid. Si
in Congregatione rituum hujusmodi
casus examinetur, similia prædictis ad-
vertenda sunt. ibid.*

Miraculum Sanguinei Sudoris,

& Sanguinearum Lacrymarum.

*Miracula probabilis non est tribuen-
dum sanguineis Christi sudor. l. 4. p. 1.
c. 26. n. 1. ad 7. Idemque dicendum de
simili sudore, ac de sanguineis lacrymis
in aliis Dei Servis. n. 7.*

Miraculum Spiritale.

*Miraculum spiritale est, cum quis gra-
vissimis agitur temptationibus, statim
intercessione, vel per applicationem,
Reliquiæ alicujus Servi Dei, vel alio
modo liberatur, & liber diu permanet.
l. 4. p. 1. c. 28. n. 1. & 2. Exemplum. num. 3.
Grandia sunt hujusmodi miracula. n. 4.
Et inter ipsa recentestur impii justifica-
tio, si, adjuvante Dei gratia, præter
consuetum ordinem in instanti, & per-
fecta fiat, & perfecta diu perseverat. n. 5.
& 6. Exemplum. n. 7.*

*Miracula harum conversionum ut ad
Beatificationis, & Canonizationis ete-
stas admittantur, externo aliquo con-
stare signo debent per tales cunctis
comprobat, non tamen sufficiunt con-
versæ attestations etiam juramento fir-
matæ, nisi summe probus fuerit, ne-
que attestations ejus Confessarii. l. 4.
p. 1. c. 28. n. 8. Si in aliquibus causis tam-
quam miracula abique tali signo admitti
referuntur, Decretum tamen Beatifica-
tionis, & Canonizationis aliis certis
miraculis innixum fuit. ibid. Omnia
hæc elucet in conversionibus SS. Mat-
thæi, Pauli, & Laronis. n. 9. et 10.*

*Miraculum Splendoris ex serozorum
Dissipatione erumpentis.*

*Miraculose dupliciter fuit splendor,
quo Christi facies in admirabili ejus
Transfiguratione respluit. l. 4. p. 1. c. 26.
n. 12. Miraculosus fuit splendor a Moysi
vultu effusus. n. 13. Alia plura hujusmo-
di miracula de aliis Sanctis referuntur.
n. 14. Splendor idem in causa S. Ludovi-
ci recensitus inter miracula fuit, quin
resol-*

refolveretur, utrum fuerit claritas gloriosa, an potius naturalis. *n. 15. et 16.* Admissus quoque in causa S. Ignatii Loyolæ, tamquam communicatus ex consortio sermonis Dei in signum specialis amoris. *ibid.*

*In Miracula splendoris, seu lucis a vultu, vel corpore Servorum Dei viventium manantibus dem pertranſantur, difficultatem ingerere telles poſſunt, cum nonnulli ob infirmitatem, vel ob aliud incommodum radios ſe videre putent, ſed hallucinantur. Exemplum. l. 4. p. t. c. 26. n. 20. Idem efficere ipſa lux poteſt, quæ poteſt eſſe naturalis, ut ignes lambentes. n. 21. & ſeqq. Quamquam hæc aliquando miracula tertii generis eſſe poſſunt. n. 25. Quare ut talis lux, vel ſplendor miraculo tribuatur, inquirendum eſt de teſtium fanitate, & phantafia. n. 26. Teſtium multitudo probationi pondus auget, ſufficit unus fanctitate inſignis. Exempla. *ibid.* Ponderanda eſt natura lucis, quæ miraculoſa eſſe poteſt, ſi ſit ceteris ſplendidior, & alia plura requiſita concurrant neceſſario advertenda, & reſenſita. n. 27. Exempla. n. 28.*

Miraculo indubitanter tribuuntur alii ignes ex alicuius corpore, vel aliter erumpentes, & impios conſumentes, ſi naturalis cauſa deſiciat, & ſagranſi criminis contingant, tempore præſertim per Dei Servum designato, & prænunciato. Exempla. l. 4. p. t. c. 26. n. 29. & 39.

Miracula Terreſtria, ſeu quæ in Terra contingunt.

*Miracula procul dubio fuerunt terræmotus, & petrarum ſciſſio in Chriſti obitu. l. 4. p. t. c. 25. n. 11. et 12. Idem dicendum de ſimilibus, quæ ab Eccleſia tamquam miracula approbata ſunt. *ibid.**

Miraculo non ſunt tribuenda meteora terræ, ut eruſtationes Vulcanorum, abiſſio montium, terræmotus, & ſimilia. l. 4. p. t. c. 25. n. 22. Niſi modus, & circumſtantie, quibus contingunt, aliter innuant. n. 23. et ſeqq.

Miracula ad plurium invocationem ſecuta, cui tribui debeant, et an

Miracula ſemper ad alienius invocationem, & interceſſionem ſiant.

Miraculum patratum ad plurium invocationem, quorum unus Canonizatus ſit, alter non, Canonizati interceſſioni eſt tribuendum. l. 4. p. t. c. 5. n. 7. Si omnes fuerint vel Sancti, vel Beati,

*vel nondum Beatificati, incertum erit, cui miraculum tribuendum ſit, niſi ex aliqua revelatione, aut ex aliis circumſtantiis, aut ex invocantis intentione colligatur, uni potius, quam alteri ex invocatis tribuendum eſſe. *ibid.* Explicatur exemplis in materia de Agnis cæcis ab aliquo Ven. Pontifice benediſtis, & de Euchariſtiæ ſumpſione una cum alicuius Servi Dei invocatione. n. 8. ad 15. In hac re ulterius ponderanda ſunt ſequentia, nempe*

Miraculum ad conjunctam plurium Canonizatorum invocationem patratum, omnibus tribuendum eſt, niſi circumſtantie aliter exigant. Exempla. l. 4. p. t. c. 5. n. 20. Si plures invocentur, ſed circumſtantie innuant uni potius deſerendum eſſe, ita plane erit ſentendum, ut in ſucceſſiva plurium invocatione obſervatur. Exempla. n. 21. Si Canonizatus, & alter non Canonizatus ſimul invocentur, non eſt utrique adſcribendum, niſi ex circumſtantiis deducatur, nondum Beatificato tribuendum eſſe. n. 22. Si ad conjunctam plurium Beatorum invocationem miraculum contingat, omnibus ſimul invocatis tribuendum videtur. n. 23.

Miracula Deus aliquando facit a nullo rogatus; interdum Viros Sanctos non exaudit propter peccata eorum, pro quibus oratur; nonnumquam unum dumtaxat Virum probum exaudit, aliquando duorum ſimul orantium precibus indulget. Exempla. l. 4. p. t. c. 5. n. 24. Aliquando miracula ad oſtendam ſervi ſui, vel Beati ſanctitatem operatur citra ullam eorum invocationem. n. 26.

*Miracula Servi Dei, Beati, & Sancti operantur ex poteſtate, vel ex oratione. l. 4. p. t. c. 5. n. 27. Quæ ex poteſtate ſunt, patrata a Deo dici debent ad eorum oſtendam ſanctitatem. l. 4. p. t. c. 5. n. 27. Heterodoxus quidam ad verum miraculum requirit etiam, ut prænoſcatur ab eo, pro quo ſit, vel ſaltem ut eo contingat momento, quo indiget. n. 28. Reſellitur. n. 29. Prædictio miraculum dumtaxat reddit illuſtrius. *ibid.* Miracula multa ſunt interceſſione Sanctorum, qui inter Monachos ſolitarios vivunt, ne religioſa ſolitudine turbetur. l. t. c. 13. n. 18.*

Miraculorum neceſſitas, numerus, & qualitas in cauſis Beatificationis, & Canonizationis.

Miracula, & virtutes, vel Martyrium
ne.

necessaria sunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.4. p.1. c.5. a n.1. ad 5. et c.7. n.17. et seqq.* Neque ad Canonizationem proceditur folis virtutibus, vel Martyrio, aut folis miraculis approbatis, quidquid alii sentiant. *c.5. a n.1. ad 5. et l.1. c.13. n.18. et c.27. n.6. et 7. et l.2. c. ult. n.10.* Hæc necessitas non est quoad Ecclesiam triumphantem, sed quoad militantem, in qua necessaria est miraculorum gratia. *l.1. c.28. n.9. 10. et 14. et l.4. p.1. c.5. n.5.*

Miracula necessaria sunt tam in causis Confessorum, licet probata fuerit virtus sanctitas, quam in causis Martyrum, licet probatum fuerit Martyrium, & causa Martyrii, quidquid alii dixerint. *l.1. c.30. n.10.* In causis quoque Martyrum necessaria sunt tam pro Beatificatione, quam pro Canonizatione, qualescumque in vita Martyres fuerint, & quomodo-cumque mortem subiverint. *c.28. a n.2. ad ult.* Ubi referuntur aliorum sententiarum. Necessitas eadem in causis Martyrum habetur postquam huiusmodi causæ ad Sedem Apostolicam privative delatæ sunt. Exempla. *c.29. a n.6. ad ult.* Aliquando etiam antiquitus miracula considerata fuerunt in Martyrum vindicatione, sed non erat necessarium. *n.3. et 4.* Neque ex miraculorum relatione antiqua Martyrum acta rejicienda sunt. *ibid.* Ecclesia olim Martyres sine miraculis canonizabat. *c.30. n.5.* Sed post distam reservationem sacrarum Congregatio miracula exigere consuevit. *a n.1. ad ult.* Quamquam ea esse necessaria in his Martyrum causis nondum definivit. *c.28. n.15.* S. Gregorius M. Martyres extollit propter miracula. *c.29. n.4. l.1. c.5. et c.30. n.10.* S. Eulogius contendit miracula non esse necessaria, ut quis pro vero Martyre habeatur. *c.29. n.4. et 5.*

Miracula, pro Beatificatione, & Canonizatione necessaria, debent esse post obitum Servi Dei patrati, ut ex Evangelio deducitur. *l.1. c.14. n.1. c.33. n.15. c.44. n.3. et 4. et l.2. c. ult. n.10.* Quæ in vita patratur, non sunt in his causis inutilia. Deus io vita, & post mortem miraculorum donum Servis suis confert. *l.1. c.33. n.16.* Sed miraculorum gratia in vita est gratis data, & potest esse communis bonis, & malis. *c.44. n.3. et 4.* Miracula post obitum patrata sunt sanctitatis signa. *ibid. et c.30. n.10. c.33. n.15. et 16. l.2. c. ult. n.10. et l.4. p.1. c.5. n.5. et 6. et c.7. n.17. et 18.* Et reddunt san-

ditatem evidenter credibilem. *l.4. p.1. c. ult. n.34.* Iuxta præsentem Sedis Apostolicæ consuetudinem in nullis causis considerari miracula in vita patrata possunt in transitu a Beatificatione sive æquipollenti, sive formali ad Canonizationem. *l.1. c.33. n.17.* Pro Beatificatione formali in causis per viam non cultus sufficit unum miraculum in vita cum alio post obitum patrato. *ibid. et n.18.* Pro Canonizatione obtinenda in causis Confessorum per viam non cultus requiruntur miracula post Beatificationem supervenientia. *c.25. n.1. et seqq. l.1. c.26. n.1.* Et in causis Martyrum. *c.3. n.9. et l.2. c.3. n.24.* Et in causis per viam casus excepti procedentibus. *c.32. a n.1. ad 5.*

Miracula prosumunt ad Sacrarum Reliquiarum identitatem probandam, sed non sunt necessaria. *l.4. p.2. c.24. a n.10. ad 13. et c.25. n.51.*

Miraculorum numerus pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda jam statutus est iuxta præxim Congregationis ritum, & Pontificis Decreta. Hinc æqualia miracula quoad excessum virium oraturæ creatæ, numerum, & probationes in omnibus causis respectu requiruntur. *l.4. p.1. c.6. a n.1. ad 4.*

Miracula plura pro aliquibus Beatificationibus approbata fuerunt. *l.1. c.22. n.10.* Sed pro Beatificatione formali duo miracula requiruntur, & sufficiens tam in causis Martyrum, quam Confessorum. *ibid. l.1. c.27. n.9.* Probabiliter satis est, ut ex duobus his miraculis unum in vita, alterum post mortem patratum sit. *c.33. n.18.* Ubi refertur exemplum. Olim duo quoque miracula, quæ post indultam venerationem, seu Beatificationem super- venerint, pro obtinenda Canonizatione in quibuscumque causis satis erant. *c.26. n.1. et c.32. n.4.* Subsecutis temporibus generatim statum est, ut in causis procedentibus per viam cultus immemorabilis, aut indulti Apostolici, id est per viam casus excepti, quatuor miracula requirantur pro impetranda Canonizatione. *l.3. c.3. n.24. et seqq.* In causis & per viam non cultus procedentibus, in quibus virtutes, aut Martyrium per directas probationes, & per testes de visis probata fuerint, duo miracula sufficiant pro Beatificatione, & alia duo postea supervenientia pro Canonizatione. Si autem virtutes, aut Martyrium per probationes subsidiarias, & per testes de auditu probata sint, quatuor miracula pro

pro Beatificatione, & alia duo, quæ superveniant, pro Canonizatione necessaria sunt. *ibid.* Ubi generalia referuntur Benedicti XIV. Decreta. et l. 1. c. 22. n. 10. In causa S. Petri Regalati idem Benedictus, non obstantibus suis Decretis, declaravit duo miracula post indultam venerationem patrata sufficere pro Canonizatione obtinenda, licet virtutes per probationes subsidiarias probatæ essent. l. 2. c. ult. n. 13. Valde dubium est, an in causa plurium Confessorum, per viam casus excepti, ad quorum collectivam invocationem miraculum aliquod patratum est, quatuor miracula pro eorumdem Canonizatione sufficiant. l. 4. p. 1. c. 5. n. 25.

Miracula tertii generis in his omnibus causis sufficiunt. l. 1. c. 26. n. 1. c. 32. n. 3. et l. 4. p. 1. c. 6. a n. 1. ad 5. Neque Sedes Apostolica aliquod primi, aut secundi generis miraculum pro Canonizationibus unquam exigit. l. 1. c. 26. n. 1. Neque opus est, ut miracula, quæ ad eundem effectum admittuntur, superent vires totius naturæ creatæ visibilis, & corporeæ, invisibilis, & incorporeæ, seu Angeli boni, quæ tamen ab eo in testimonium sanctitatis, & virtutis alicujus Servi Dei parentur. l. 4. p. 1. c. 6. a n. 6. ad ult.

Miracula ad communem, & conjunctam plurium invocationem patrata, in causis Martyrum prosunt ad omnium invocationum Beatificationem, & Canonizationem obtinendam. Exemplum. l. 4. p. 1. c. 5. n. 16. Sed dubitatur an idem dici possit in causis Confessorum, uti est in causa septem BB. Fundatorum Ordinis B. V. Mariæ. *ibid.* c. n. 17. et seqq. In hoc plura proponuntur ponderanda pro dubii resolutione. a n. 19. ad 25.

Miracula, quæ Deus ad Servorum suorum sanctitatem ostendendam operatur citra ullam eorumdem invocationem, attenduntur in judicio Beatificationis, & Canonizationis. l. 4. p. 1. c. 5. n. 26. Admittuntur quoque ea, quæ a Servis Dei ex potestate sunt. n. 27. Et quæ patratur ex delatione Reliquiarum Servorum Dei ad infirmos. l. 2. c. 13. n. 11.

Miracula non in individuo, sed in genere ab Advocato confistoriali referenda sunt in oratione, quæ in publico Confistorio pro causis Servorum Dei habetur. l. 1. c. 35. n. 10.

Miracula, & facinora Canonizandum in basilica Vaticana in solemnitate

Canonizationis depicta exponuntur. Icones postea capitulo cedunt. l. 1. c. 46. §. 7. n. 40. Expositio illa in locum lectionis, quæ olim de miraculis in eadem solemnitate in usu erat, fit, ut cunctorum pietati satisfiat. n. 41. Exempla. c. 36. §. 2. n. 15.

Miracula, de quibus dubitari potest, an post indultam venerationem supervenerint.

Miracula, quæ in causis per viam casus excepti per Summi Pontificis, vel sacre Congregationis Indulta procedentibus inter primum, & sequentis concessæ & auctæ venerationis Indulta contigerunt, proderunt ad Canonizationem obtinendam. l. 2. c. 21. n. 4. & 8. Exempla advertenda. n. 5. 6. & 7. In causis per viam casus excepti ex cultu immemorabili, miracula post centum venerationis annos, ante tamen ejusdem casus approbationem, patrata, utrum dici possint post indultam venerationem contigisse ad effectum obtinendæ Canonizationis disputatur. n. 9. & 10.

Miracula, quæ in causis per viam non cultus postquam Pontifex expediti Beatificationis Decretum jussit, ante vero ejusdem Decreti expeditionem, & publicationem contingunt, dici possunt post indultam venerationem supervenisse, ideoque pro Canonizatione obtinenda prosunt. Exemplum. l. 2. c. 21. n. 11.

Miraculorum Probatio, Dubium, Examen, et Approbatio.

Miraculum a Deo patratum esse ad patrefaciendam alicujus sanctitatem, ex invocatione potissimum probandum est. l. 4. p. 1. c. 5. n. 7. Sed gravis est difficultas, si miraculum ad collectivam plurium invocationem patretur. Exempla. a n. 5. ad 25.

Miracula pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda probanda sunt per testes de visu testes, idque semper exigit sacra rituum Congregatio, neque sufficiunt probata per testes de auditu. l. 3. c. 3. n. 24. & c. 4. a n. 1. ad 5. Duo testes ad hoc satis sunt, si ambo de duobus extremis testimonium reddant. c. 5. n. 10. & 11. Probantur sufficienter per testes singulares. c. 2. n. 8. Sed miracula sic probata prodesse ornatui causæ, non judicio Beatificationis, & Canonizationis poterunt. c. 4. n. 5. Opus est, ut de unoquoque miraculo duo saltem testes contelles testimonium reddant. *ibid.* V. *Te Bis*. Per solas Historias miracula probari

bari nequeunt. *l.3. c.8. n.2. § 3.*

Miracula in processu Apostolico probanda sunt per testes oculos. *l.2. c.5. n.7.* Si in processu ordinario probentur per testes oculos, in processu autem Apostolico per testes de auditu, difficultate uterque processus conjungi poterit ad sufficientem in hac materia probationem. *n.8. § 9. nisi Pontifex dispiciet. n.10.*

Miracula, in processu Apostolico probata sufficiunt pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda: non prorsus probata in solo processu ordinario. *l.2. c.5. n.5. § 6.* In hoc cause anteriores Urbani VIII. Decretis differunt a posterioribus. *n.6.* *Miracula* post formalem Beatificationem supervenientia non possunt pro Canonizatione ex processibus Ordinariorum probari, sed Apostolici processus requiruntur. *c.4. n.3.* Idque etiam in causis Martyrum. *n.10.* *Miraculum* integritatis lingue S. Joannis Nepomuceni probatum init ex processibus Apostolicis, & Ordinariis. *ibid.* Qua in re cause per viam non cultus aliquo modo differunt a causis per viam casus excepti. *n.4.* In causa S. Agnetis a Monte Polittano miraculum, super quo Ordinarius, postquam aliqua in ejus honorem præcesserunt venerationis indulta; processum consecravit, & post signatam Commissionem aliqui testes auctoritate Apostolica examinati super eodem fuerunt, sufficienter ex utroque capite probatum fuit. *c.38. n.14.*

Miraculum relatum in scriptura autentica solum ad perpetuam rei memoriam exarata, & in qua testes de visu miraculum cum juramento referant: vel in scriptura, quam Episcopus miraculum de visu retinens subscripserit, aut sigillo munierit, non probatur. Exemplum. *l.3. c.10. n.12.*

Miraculum spirituale ex signis externis probandum est. *l.4. p.1. c.28. n.8.*

Miraculi continuatio a tempore confecti processus super eodem ad tempus, quo causa super miraculi approbatione proponitur, recte per novos testes probatur, quin Alexandri VII. Decreto de non coadjuvandis probationibus derogetur. *l.2. c.53. n.18.*

Miraculorum dubium in causis Confessorum non potest proponi, & agitari, nisi post discussas, & approbatas virtutes. *l.1. c.27. n.4. et seqq.* Ex miraculis post obitum potissimum patris, & ap-

probatis desumitur sanctitatis argumentum, dummodo heroicæ virtutes Apostolico judicio approbatæ sint. *l.4. p.1. c.7. n.17. et seqq.* Neque suspendenda est resolutio dubii de virtutibus, ut discutatur dubium de miraculis. *n.5. five* miracula exponantur cum animadversionibus Fidei Promotoris super virtutibus, & miraculis, five super virtutibus tantum, nunquam utrumque dubium compingendum est. *n.8. § l.2. c. ult. n.8. et seqq.*

Miraculorum dubium in causis Martyrum proponi, & discutiri potest una cum dubio de Martyrio, & causa Martyrii. *l.1. c.27. n.8.* Nunquam suspendenda est resolutio super Martyrio, ut prius dubium de miraculis resolvatur. *n.4.* Ad summum potest resolutio de Martyrio adnotari in sacre Congregationis regestis, ut postea cum miraculorum approbatione publicetur. *ibid.* Hoc miraculorum dubium in Martyrum causis proponitur, an consistat de miraculis, seu signis; in causis Confessorum, an consistat de miraculis, & quare. *c.28. n.15.* *Miraculorum* dubium ter in sacra Congregatione proponitur. *c.22. n.10.*

Miracula examinanda sunt post virtutum, aut Martyrii approbationem. *l.1. c.27. n.4. et seqq. l.2. c. ult. n.8. et seqq. § l.4. p.1. c.5. n.6.* Approbatio eadem, quæ miraculorum examini anteit, nullum relinquit suspicandum locum de præstigiis in eodem miraculorum examine, & omne Dæmonis factum excludit. *l.4. p.1. c.24. n.13. c.26. n.17. c.27. n.9. § c.29. n.12.*

Miracula post Beatificationem supervenientia in tribus Congregationibus examinantur pro Canonizatione obtinenda. *l.1. c.26. n.1.* Severe examinanda esse ut approbentur, desumitur ex subiecta observantia post Urbani VIII. Decreta. *c.25. n.4. § 5.*

Miraculum nullum, ex Tridentino, admittendum est, nisi ab Ordinariis recognitum, & approbatum sit. *l.2. c.1. n.3.* Ordinarii enim possunt auctoritate sua examinare, approbare, & publicare miracula. *n.6. § 7.* Exempla. *ibid.* Non tamen id possunt quoad miracula nondum Beatificatorum. *n.12.* Antequam miracula typis edantur, non opus est, ut eorum Ordinariis approbentur, sed satis est, ut initio, & huiusmodi librorum debite apponantur professiones. *c.12. n.6.*

Miracula in iudicio Beatificationis, & Ca-

Canonizationis non approbantur ex virtutibus, neque virtutes ex miraculis, sed prius virtutes, deinde miracula approbantur. *l.4. p.1. c.5. n.6.* Sacra rituum Congregatio aliquando reprobavit miracula, quæ Rotæ Auditores in suis Relationibus ex testibus singularibus probata, vel ex alio capite admisserant, interdu eadem corripuit, vel prætermisit. *l.3. c.4. n.9. et seqq.* Miracula per Servi Dei, vel Beati apparitionem patrata, approbantur a Sacra Congregatione, omnia apparitione. *n.15.* Miraculum nationis vix approbari potest, deficiente Medici, qui infirmum curavit, testimonio. *c.7. n.9.* Aliquando ex aliorum testimonio depositionibus approbari fortassis possit. *ibid.*

Miracula si intercessione eorum, qui jam Canonizati sunt, contingant, possunt Ordinarii super iis processum construere, & sententiam ferre. l.4. p.2. c. ult. n.2. Si Ordinarius sententiam non ferat, pertinet ad Congregationem rituum ordinariam, accepto Ordinarii processu, miracula eadem examinare, & approbare, vel reprobare. *n.3.* Declaratur exemplis *n.4.* Si fraudis, vel lucri illiciti, aut affectatæ sanctitatis suspicio subsit, tunc examen pertinet ad Tribunal inquisitionis, ut Rei puniantur. *n.5.* Miraculum quoddam, quod in Hostia consecrata in Gallis contigit, a S. Pio V. approbatum fuit. *n.6.* Alia miracula de Hostiis consecratis narrantur, sed non omnia approbata sunt. *a. n.7. ad 11.*

Miracula discussa ante Urbani VIII.

Decreta quando debeant iterum examinari.

Miracula, quæ ante illa Decreta fuerunt discussa, sed solum in Rotæ auditorio, non in sacrorum rituum Congregatione approbata fuerunt, debent iterum in eadem Congregatione examinari, ut procedi ad Beatificationem possit in causis, quæ post eadem Decreta resumuntur. l.1. c.33. n.12. et 13. Hoc novo examine non opus est, si miracula tam apud Rotam, quam apud Congregationem approbata fuissent, ex quibus proinde possit ad Beatificationem in causis per viam non cultus procedi, & ad Canonizationem in causis per viam casus excepti, dummodo in postremis his causis miracula post insultam venerationem supervenerint. *ibid.* ubi referuntur exempla.

De his omnibus plura sparsim dicuntur, ubi de miraculis in particulari agitur.

Misericordia.

Misericordia significat dolorem de aliena miseria. Est passio, si dolor sit motus appetitus sensitivi: est virtus a caritate distincta, si motus appetitus intellectivi, per quem alicui malum alterius displicet, a ratione regatur. *l.3. c.23. §.4. n.30.* Per misericordiam homo assimilatur Deo per similitudinem operationia. *ibid.*

Missæ.

Missæ sacrificium nomine totius Ecclesiæ offertur. l.1. c.42. n.11. & 17. Non Sanctis, sed Deo in eorum memoriam offertur. *c.38. n.1. & l.2. c.9. n.1.*

Missæ sine vino celebrari nequit, neque id Romanus Pontifex dispensare potest, neque Innocentius VIII. id Norvegis permisit. l.2. c.31. n.2. Utrum de iure Divino, an naturali sub utraque specie Missæ celebranda sit, disputatur. *ibid.*

In Missæ sacrificio opus operantis ab opere operato distinguitur, & fructuosior est Missa a bono, quam a malo Sacerdote celebrata. l.4. p.1. c.5. n.13. Diverso de Sanctis, & Defunctis juxta varias Liturgias commemorantur. *l.1. c.38. n.1.* Martyres quotidie in Missa memorantur. *l.1. c.4. n.13. & 14.*

In Missa duæ olim oblationes fiebant, una ante Missam, vel ante Evangelium, altera pro consecratione, quorum aliquod in Missa consecrationis Episcoporum vestigium remanet. l.1. c.36. §.12. n.35. V. Oblatio. Pro Missæ sacrificio utrum Ecclesia Latina panem fermentatum umquam adhiberit, disputatur. *ibid.*

Missæ votiva publicum importat cultum. l.4. p.2. c.2. n.2. Item Missa de æterna sapientia, de SS. Trinitate, & de omnibus Sanctis. *l.2. c.13. n.4. & c.19. n.13. 16. & 17.*

Missæ Præsanctificatorum Græci utuntur diebus je unii quadragesimalibus. l.4. p.1. c.27. n.7. In ea corpus Christi non conficitur, sed antea confectum ac sanguine intinctum, & in Pyxide conservatum assumitur. *ibid.*

Missæ celebratio fere quotidiana cum debita devotione, & præparatione requiritur in Episcopis, & Sacerdotibus Canonizandis. l.3. c.27. n.1. V. Sacramentum. Frequenter, immo etiam quotidie

tidie Missa ab Episcopis, & Sacerdotibus in primitiva Ecclesia celebrabatur. n. 6. Ex hoc sanctitatis indicium in Servis Dei deprehenditur. Non licet Missæ celebrationem omnino omittere; immo frequenter est celebranda, præcipue ab iis, qui curam habent animarum. *ibid.*

Missa in Solemnitate Canonizationis, & in honorem Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum.

Missa in quibusdam antiquioribus Canonizationibus fuisse a Pontifice celebratam ignoratur. *l. 1. c. 36. §. 10. n. 23.* Ideoque Missam in solemnitate Canonizationis a Pontifice celebrari non est Canonizationis essentia, sed solum in Canonizati honorem cedit. n. 24. Pontifice impedito, aliquis Cardinalis eam celebrat. *Exempla. ibid.* Pluribus tamen de causis, quæ recensentur, congruum est, ut Pontifex eam celebret. *num. 25. c. 26. Et Bonifacius IX. Missam in Basilica Vaticana celebravit post factam S. Birgittæ in Palatii Capella Canonizationem. §. 2. n. 3.*

Pro Missa a Pontifice cantata in Basilica Vaticana occasione Canonizationis, vel alterius festi, Cardinalis Archiepiscopus cum quibusdam Canonicis Basilicæ Pontifici *Presbyterum*, seu viginti quinque denarios antiquæ monetæ offerunt. *l. 1. c. 22. §. 10. n. 26.* In Missa Canonizationis plures, & diversæ oblationes fiunt. *§. 11. a. n. 28. ad 31. V. Oblatio.*

Missa in alicujus honorem celebrata importat publicum cultum. *l. 2. c. 14. n. 6.* Ideo Missa omnium Sanctorum, vel de æterna Sapientia, vel de SS. Trinitate die Servorum Dei anniversaria celebrari in locum Missæ de regule nequit. *c. 13. n. 4.* Eadem tamen Missæ aliquibus anniversariis diebus celebrantur, aliis pariter anniversariis Servorum Dei diebus celebrantur Missæ mortuorum, ut pro anima Ven. Innocentii XI. *ibid.* Sed quæ in honorem Nicolai de Rupe Anachoretæ per sexaginta annos Saxellæ celebrabatur, laudabiliter ab Episcopo Constantiensis vetita fuit. *c. 14. n. 6.*

Missa de SS. Trinitate, vel alia in honorem alicujus Servi Dei a Summis Pontificibus concessa fuisse pro casu excepto ex Pontificio indulto, utpote quæ cultum publicum importat. *l. 2. c. 20. n. 12. 16. & 17.* Missa pro parvulis peculiari modo celebranda est. n. 16.

Missa in honorem Beatorum celebrari nequit, etiam si concessa alta-

rium erecto in ejusdem honorem fuerit, nisi Missa expresse concessa sit. *l. 1. c. 37. n. 13.* Quare in literis Apostolicis in forma Brevis pro Beatificatione, exprimens est Missa, & loca pro quibus conceditur. *c. 22. n. 24.* Uti sane aliquando in facræ Congregationis Decreto de tuto ad Beatificationem progressu sit. *c. 21. n. 4. ad 9.* Et in Brevis Beatificationum. *c. 24. n. 15. & l. 4. p. 2. c. 1. a. n. 4. ad ult.* Olim de hoc ante Beatificationem agebatur. *l. 1. c. 24. n. 24.*

Missa in honorem Beati determinatis personis alicujus Ecclesiæ, vel determinatæ Regularium Ecclesiæ concessa, & statuta die celebranda, non potest ab exteris ejusdemque dignitatis in eadem Ecclesiam confluentibus celebrari, nisi celebrationis permisso ad externos in Brevis Beatificationis extenatur. *l. 1. c. 37. n. 13. & l. 4. p. 2. c. 2. n. 5.* Si Missa, concessa Regularibus, particularis sit extra Missale, exteri aliam de communi ex Missali celebrare debent. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 5.*

Missa in honorem, & in cubiculis quorundam, etiam ex Pontificiis indultis, celebrata fuit, antequam beatificarentur, vel canonizarentur, non tamen celebrari potest, nisi concedatur. *l. 2. c. 9. n. 3. & 5.* *Exempla. ibid. & c. 20. n. 10. c. 24. §. 58. n. 227. & l. 1. c. 39. n. 9.* Missa vero in Beati honorem concessa non probat, Beatificati sanctitatem infallibiliter certam esse, sed tantum moraliter; neque Pontificis judicium in Beatificatione infallibile esse, aut de Fide. *l. 1. c. 42. n. 11. & 17.*

Missa votiva celebrari in Beatorum honorem nequit, nisi ex privilegio. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 2.* Aliæ Missæ pro Beatis concessæ, non sunt transferendæ. *num. 6. V. Translatio.*

Missa aliquando in honorem Sanctorum recte celebratur, vel ad eorum viatorias commendandas, vel ad eorum patrocinium exposcendum, vel in gratiarum actionem pro acceptis, illorum intercessione, beneficiis; non autem offerri illis Sacrificium dicitur. *l. 1. c. 38. n. 1. et l. 4. p. 2. c. 1. n. 3.* Missas Sanctorum Hæretici Protestantes insinuant, sed perperam; appellantur enim Missæ Sanctorum ab istorum festivitatis, vel a pio erga eosdem affectu. *l. 8. p. 2. c. 1. m. 3.* Passim in antiquissimis monumentis inveniuntur Missæ Sanctorum. *Exempla observanda. ibid. et l. 1. c. 6. n. 5.*

Q

Missas

Missas duas olim Papa in festo Sanctorum Petri & Pauli celebrabat, unam in basilica primi, alteram in basilica secundae. l. 4. p. 2. c. 9. n. 13. Missa propria in honorem S. Iosephi concessa pro impetranda bona morte. c. 20. n. 21. Missam *Os iusti* inchoarunt Angeli in funere B. Alberti, & S. Thomæ Cantuariensis. l. 2. c. 12. n. 11. Sed Gregorius X. funeri S. Bonaventuræ in Concilio Lugdunensi II. defuncti præfens Missam unam pro ejus anima, aliam pro defunctis celebrari a Præfultibus, & Presbyteris totius Orbis iussit. *ibid.*

Missæ in honorem fere cuiuscunque Canonizati in aliquo particulari loco hodie celebratur. l. 1. c. 38. n. 7. In universa Ecclesia celebrari, nisi novum ad hunc effectum Summi Pontificis accedat Decretum, nequit, etiam si in bulla Canonizationis Missa concedatur, vel præcipiatur. n. 4. 5. et 6. Exempla. n. 7. In quibusdam Canonizationis bullis Missa conceditur, in aliis præcipitur, in aliis non memoratur. n. 5. Aliquando Missæ in honorem Canonizati celebrandæ mentio facta est in formula sententiæ Canonizationis, aliquando non, quod videtur aptius, & quare. l. 1. c. 36. §. 9. n. 22. Alia vid. sub verb. *Officium*.

Missæ ab Orientalibus peculiari modo in Urbe celebranda est. l. 1. c. 38. n. 11. et 13.

Missale.

Missale Chaldaicum Romæ typis editum est. l. 1. c. 38. n. 11. In Missalibus Orientalium Romæ editis præscribuntur Missæ in honorem Sanctorum, quos ipsi ante schisma colebant, nulla facta mentione Sanctorum postea Canonizatorum. n. 15.

Missale Francorum, & *Missale* Mozarabicum antiquissima memorantur. l. 1. c. 5. n. 4.

Moderatio.

Moderatio est virtus, qua quis rebus externis moderate utitur. l. 3. c. 24. §. 4.

Modestia.

Modestia est pars potentialis Temperantiæ, & modum ponit mediocriter dissilibus. l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. et 43.

Monachus.

Monachi olim dicebantur, qui in Monasteriis, vel Cœnobiis sub cura Abbatum vivebant. l. 3. c. 27. n. 8. Juxta veterem disciplinam ut plurimum erant Laici. n. 9. Quæ tamen disciplina non fuit perpetua, neque universalis. n. 10. Unde & Mona-

chi Sacramenta frequenter suscipiebant, n. 11. et 12.

Monachi Benedictini albis vestibus antiquitus utebantur. l. 4. p. 2. c. 21. n. 10. V. *Vestis*.

Monachorum Carthusianorum, & Cisterciensium institutio, & vicissitudines, l. 1. c. 13. n. 17. et 18. Pauci ex his canonizari dicuntur, multi tamen sanctitate floruerunt. *ibid.*

Monachorum.

Monasteria plura edificata a SS. Regibus, & Principibus, ditataque sunt. l. 3. c. 36. n. 14.

Monasterium Florentiense in Calabria a Joachimo Cisterciensi Abbate institutum nullum sustinuit præjudicium ex eo, quod idem Abbas in Concilio Lateranensi damnatus fuerit. l. 2. c. 33. n. 11.

Monasterium in Silva Fontis Ebraldi a Ven. Roberto de Arbriffello fundatum toti Ordini nomen dedit. Regulam Summi Pontificis approbarunt. Abbatibus Sanctionibus, & Monachis præest. l. 2. c. 41. n. 12.

Monialis.

Moniales testimonium ferre possunt de regulari observantia, & de aliis rebus claustralibus alicujus Servæ Dei idem institutum professæ. l. 3. c. 6. n. 17. In his causis examinantur sunt in loco Confessionis, vel Communionis, aut in collocutorio. l. 2. c. 49. n. 22. Quoad *Moniales* strictissimæ observantiæ, quas videre non licet, consultus est petere facultatem eas videndi in actu examinis. *ibid.*

In *Monialium* causis Beatificationis inquirendum est de eisdem, proportionem servata, ac in causis Servorum Dei Regularium, addita clausuræ observantia. l. 3. c. 35. n. 15.

Montes.

Montes Pietatis B. Bernardinus de Feltro erigit adversus Judæorum usuras curavit. l. 1. c. ult. n. 12. & l. 2. c. 24. §. 5. n. 16.

Montis Senarii in Thufcia siti descriptio. l. 2. c. 24. §. 41. n. 164. In eo fundatus fuit Ordo Servorum B. V. Mariæ. *ibid.*

Morbus.

Morbi corporis aliquando ex naturalibus causis proveniunt, aliquando Deus illos immitit, vel ut peccator converteretur, vel ut iustus exerceatur. l. 3. c. 20. n. 6. Aliquando iusti a Deo corporis morbos possulant, interdum a Demone, per-

permittente Deo, inferuntur. *ibid.* Illustria horum morborum, & patientie in his perferendis exempla. *n. 7. & 8.* Morbus etiam ab imaginatione induci, & tolli potest. *l. 4. p. t. c. ult. n. 21. et seqq. V. Imaginatio.*

Morbus plures habere qualitates debet, ut ejus sanatio miraculosa dicatur. *l. 4. p. t. c. 8. n. 21. & seqq. V. Miraculum.*

Mors.

Mortis jam secutæ non dantur certæ notæ, & aliquando qui mortui credebantur, in sepulchris vivi reperti sunt. *l. 4. p. t. c. 21. n. 8.* Qui repentine moriuntur juxta Rituale Romanum sepeliendi non sunt, nisi post debitum temporis intervallum. *n. 10.* Mors secuta ex certo tempore dignoscitur. *n. 11.* Ex quibusdam signis. *n. 12.* Et experimentis. *n. 13.*

Mortem sibi inferre, nisi jubente Deo, non licet. *l. 3. c. 11. n. 13.* In mortis articulo unusquisque jure Divino tenetur poenitere, & confiteri, & Eucharistiam recipere, si possit. *c. 15. n. 10.*

Mors Servorum Dei in causis Beatificationis, & Canonizationis maxime est advertenda, cum in ea melius virtutum habitus dignoscantur. *l. 3. c. 38. n. 1. & seqq. Exempla, a. n. 4. ad 14.* Quoad hanc mortem consideranda sunt suspicia, & oculorum motus. *Exempla. n. 15.* Non tamen ex corporis agitatione, vel quiete in morte firmiter judicari potest de animæ salute, aut perditione: agitationes sæpe a sola naturali corporis conditione proficiuntur: perturbationes in viris probis nonnumquam, volente Deo, contingunt. *ibid.* Advertenda sunt etiam verba, quibus Servi Dei morituri se Deo commendant. *n. 16.* Et an sacrum Viaticum perceperint. *n. 22. V. Eucharistia.*

Mors alicujus Servi Dei in judicio Beatificationis, & Canonizationis non est exillimanda, tamquam minime sancta ex eo, quod cælestia signa defuerint, quæ in aliorum morte apparuerunt, vel dicta, aut facta intervenerint discrepantia ab his, quæ in aliorum morte contigerunt, ideoque ex aliis rebus desumendum est judicium de pretiosa Servorum Dei morte. *Exempla. l. 3. c. 38. n. 18.* Advertendum est, an fama sanctitatis, populorum concursus, ac prodigia, vel miracula mortem Servorum Dei comitata fuerint. *Exempla. n. 19.*

Mors solitaria Servi Dei Beatificatio-

ni, & Canonizationi non obstat. *Exempla. l. 3. c. 38. n. 21.* Neque mors ex apoplexia, si tamen vis cognitionis remaneat, & cetera bona signa non deficiant, licet loquendi usus amittatur. Neque si cognoscendi vis deficiat post recepta Sacramenta, & post præmissa alia præmittenda. *Exempla. n. 23.*

Morte repentina obeuntes non semper inter damnatos censendi sunt, cum nonnulli Beati sic obierint. *l. 3. c. 38. n. 24.* Difficillime tamen inter Beatos, & Sanctos possunt ab Ecclesia recenseri; non autem est impossibile, si nempe de heroicis virtutibus usque ad obitum constaret, & quæ in obitu defuerunt, non voluntate, sed necessitate defuissent, atque si signis, & prodigiis Deus talem mortem illustraret. *Exempla. ibid.*

Mors subitanea aliquando est Divinæ Providentiæ favor. *l. 3. c. 38. n. 24.* Pretiosa S. Julianæ de Falconeris, ac B. Imeldæ de Lambertinis mors describitur. *n. 25.*

Mors Martyrum. *V. Martyres.* Mors insaufa, & extraordinaria Persecutorum adminiculum suppeditat ad credendum, fuisse ab eis mortem Martyribus inflicam ex odio in Fidem Christianam. *l. 3. c. 14. n. 13.* Plurium Pericutorum mortes referuntur. *ibid.*

Mors Nathanael, & Abiron, Ananias & Saphiræ miraculosa fuit, & quare. *l. 4. p. t. c. 25. n. 24.*

Mortificatio.

Mortificatio carnis, & corporis est cura, & studium, adhibitis opportunis cautionibus, ne concupiscentia spiritui obstat, aut dominetur. *l. 3. c. 28. n. 5.* Consistit in abstinencia, jejuniis, cilicio, chameuniis, spontaneis verberationibus, & similibus, quibus caro affligitur. *n. 6.* Spontaneas tamen verberationes, seu disciplinas quidam ex nonnullis capitibus non approbant. *n. 7. & 8.* Antiquus tamen est, & laudabilis earum usus, & propagatores, non auctores, habuit B. Petrus Damiani, ac B. Dominicum Loricatum. *ibid.* Idemque cum aliis pluribus viris sanctitate insignibus, & populis, Rainerio Eremita Perusino monente, disciplinas usurparunt. *n. 9.* Neque his obstat Clementis VI. Constitutio adversus Flagellantes edita. *n. 10.*

Mortificatio, præter jejunia, & reliqua ab Ecclesia præcepta, non est ad salutem æternam, sed ad Christianam perfectionem acquirendam necessaria.

l.3. c. 28. n. 12. et 13. Insignis mortificationis exempla. *n. 14. et seqq.* Difficillime potest contemplationi via aperiri sine mortificatione. *n. 19.*

Mortificatio eadem ad Temperantiam pertinet; non est virtus, sed virtutis instrumentum, ideoque cum debita moderatione, ac prudenti Magistri spiritualis consilio adhibenda. *l.3. c. 29. n. 1. et 2.* Neque oportet, in omnibus Dei Servis æqualem esse. *ibid. et n. 3.* Neque talem, ut ex ea aliz virtutes impediantur. *ibid. et n. 4.*

Mortificatio immodica probabiliter vitam abbreviat, quamquam etiam rigidissimi poenitentes vitam longius produxerunt. *l.3. c. 29. n. 5. et 6.* Sed mortificatio ejusmodi ad accelerandos naturales vitæ terminos suscepta est graviter peccaminosa. *ibid.* Licita vero est, & meritoria aspera mortificatio ob finem supernaturalem, licet mors ex ea prævideatur, dummodo non intendatur. *ibid.* Mortificationes carceris poenitentiz referuntur. *c. 24. n. 46.*

Mortificationes voluntariæ a Sanctis Viris commendantur. *l.3. c. 29. n. 8.* Miraculis comprobatur est, quam acceptæ Deo mortificationes Laurentii Conversi, & Eremitæ fuerint. *n. 10.* Sed singularitatis vitium in mortificationibus vitandum est. *n. 7.* & aliorum consilium expetendum est, ut prudentis Magistri spiritualis, qui modo frænum, modo carcaria in his addat. *n. 8.*

Mortificatio carnis, & corporis sedulo, & particulariter in causis Beatificationis, & Canonizationis animadvertenda est. *l.3. c. 28. n. 1.* itaut ad ulteriora procedi in eorum causis non possit, qui corpus nimis dilexerint, & ultra necessitatem aluerint, vel ejus macerationi non studuerint, licet eximiis aliis operibus floruerint. *n. 18.* In Servis Dei Regularibus probandæ sunt mortificationes a Regula præscriptæ. Quoad alios advertendæ sunt corporum constitutiones, valetudo, & similia. *c. 29. n. 2.* Qui sacræ ritum Congregationi adscripti sunt, non tam facile de mortificationum excessu judicium ferant, neque virtutes ab eo penitus offuscari facile existiment. *n. 9.*

Motus.

Motus progressivus præcipuus est inter motus ad vitæ commodum necessarios. *l.4. p. 1. c. 11. n. 5.* Describitur. *n. 6.*

Motus sanguinis interior ad aerem

refertur, & musculorum motus, sublato aere, extinguitur. *l.4. p. 1. c. 12. n. 10.*

Mozarabes.

Mozarabicus ritus preces habet pro SS. Confessoribus, quod quomodo intelligendum sit explicatur. *l.1. c. 5. n. 6.*

Mulier.

Mulier, præcipue nobiles, in persecutione Vandalica nudatæ, & cruciatæ fuerunt; inter quas Dionysia quædam reliquis pulchrior tenerum filium ad Martyrium incitavit. *l.3. c. 15. n. 6.*

*Mulier*es propter sexus imbecillitatem illusionibus magis obnoxie sunt, ideo illarum revelationes diligentissime examinandæ sunt. *l.3. c. 4. n. 11.*

*Mulier*es conjugatæ moderationem in sermone adhibere, & alia plura præstare debent. *l.3. c. 37. n. 7.* In eorum causis Beatificationis, & Canonizationis specialia sanctitatis argumenta sunt mansuetudo erga maritum, socrum, & familiam, modestia, & alia plura, quæ recensentur. *n. 10.* Exempla. *n. 11.*

Multiplicatio.

Multiplicatio rerum miraculosa fit, vel per creationem novæ materiæ, vel per rarefactionem, vel probabilius per additionem materiæ præexistentis ab alio corpore separatæ, & multiplicato additæ. *l.4. p. 1. c. 23. n. 5.* Res plures a Christo, aliorumque Sanctorum intercessionem multiplicatæ per miraculum fuerunt. *n. 1. ad 4.* Deus non multiplicat res homini superfluas. Exempla. *n. 6.*

V. Miraculum.

Mumie.

Mumie probabilius sunt cadavera balsamis lita, & sic artificiose diuissime conservata. *l.4. p. 1. c. 30. n. 7.*

Muti.

Muti ex nervi, vel alterius rei defectu sunt. *l.4. p. 1. c. 10. n. 5.* Non omnes qui muti nascuntur etiam muti sunt. Exempla. *n. 6.*

Muti demonium habentibus Christus Dominus, ejecto demonio, loquelam restituit. *l.4. p. 1. c. 10. n. 1.* Quidam ex his erant muti, non a nativitate, sed a dæmone, alii neque a dæmone. *n. 2.* Muti, & Surdi etiam intercessionem Sanctorum curati sunt. *n. 3.* Quid observandum in miraculis sanationum mutorum. *n. 9.*

V. Miraculum.

Mulomedicus.

Mulomedici specie dæmon se videntum S. Benedicto præbuit, & postea Monachum invasit, quem Sanctus, impa-

psita alapa, liberavit. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 10.*

Nativitas S. Joannis. V. Festum.

Natura. Naturale.

Natura ordo duplex est: naturalis unus, quo visibilis mundus regitur: supernaturalis aliter pertinet ad gratiam, & gloriam Sanctorum. Quæ in ultimo hoc ordine contingunt, miraculo ascribuntur. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 1.* Naturæ ordo invertitur vel ab agente creato, cum rem contra naturam impellit, vel a Deo, cum idipsum facit sine agente creato, & hoc ultimum est miraculum. Exempla. *n. 3.*

Naturale aliquod interdum a Deo assumitur in signum supra naturam. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 22.*

Negatio.

Negatio coarctata existentie alienius rei in certo loco satis probatur per solam ejusdem rei in eodem loco non visæ depositionem. *l. 2. c. 15. n. 7.* Negatio aliqua coarctata sufficit ad probandum non cultum quoad sepulcra Servorum Dei. *ibid.*

Negatio coarctata necessaria est in depositione testium de cultu immemorabili ad probandum centenariam requisitam pro casu excepto ex tempore immemorabili. *l. 2. c. 23. n. 2.*

Negatores. V. Lapp.

Nostambulus.

Nostambuli dicuntur, qui dormientes surgunt, huc illuc impavidè discurrunt, & plura peragunt, quæ vigiles nequirent. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 20.* Speciali modo effectus illi contingunt. *ibid.*

Nomen.

Nomen Jesus Sanctissimum S. Bernardinus Senensis in tabella delineatum, post conciones Populo adorandum proponebat. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 5.* Ideo accusatus ut novi cultus induktor fuit, sed a S. Joanne de Capistrano defensio eundem cultum propagavit. *n. 6.* Inde Festum cum Officio a F. Bernardino de Buisis composito Ordini Franciscano concessum fuit, ac postea ad alios Ordines, & ad universam Ecclesiam extensum. *n. 7.*

Nomina appellativa imponuntur Sanctis, quorum corpora, ignoto nomine, e Catacumbis eruiuntur. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 12. ad 16. V. Cosmetarium.* Nomen alicuius Sancti imponendum est illis, qui baptizantur. *V. Baptismus.*

Non cultus.

Non cultus materia non comprehendit eos, qui inter Beatos, vel Sanctos juxta Ecclesie consuetudinem ante, vel post, vel prope Alexandri III. tempora relati sunt. *l. 2. c. 7. n. 2.* Neque eos, qui vel ex tempore immemorabili, vel ex Pontificum aut sacre Congregationis permissione, vel per Patrum, Sanctorumque scripta coluntur; sed eos, quibus nullus publicus cultus concessus est. *ibid.*

Non cultui minime adversantur elogia, seu tituli Sancti, vel Beati, vel Martyris ad imagines, vel sepulcra Servorum Dei, vel in libris eorum gesta continentibus apposita, & elogia mores duntaxat, & opinionem respiciunt; adversantur vero, si ad Servi Dei personam referantur. *l. 2. c. 12. n. 2. ad 8. Exempla. n. 5.* Neque adversatur Servorum Dei sepulcrum separatim, pretiosum, & ornatum, aut supra terram elatum intra, vel extra Ecclesiam sine ullo publici cultus signo. *n. 13. et 14.*

Non cultus Judicium quomodo absolvetur. *l. 2. c. 15. n. 3. ad 5. V. Judicium.* Qui non cultui contra veniunt, puniuntur. *c. 16. n. 1. In Reg. V. Poena.*

Non cultus probatio, et approbatio.

Non cultus probandus est, antequam Sedes Apostolica in causis Servorum Dei inquiret. *l. 1. c. 22. n. 3.* Plene secundum juris solemnitatem, probari debet. *l. 2. c. 15. n. 6.* Non jam quoad loca, in quibus possibile tantum est cultum fuisse introductum. *n. 12.* Sed quoad locum, ubi Dei Servus sepultus est, & quoad alia quædam loca. *n. 6.*

Non cultus quoad sepulcrum Servi Dei concludentissime probandus est. *l. 2. c. 15. n. 7.* Hæc probatio desumitur ex testibus asserentibus, seu nil ad sepulcrum deprehendisse, quod publicum saperet cultum, quod sufficeret ad coarctatam negationem. *ibid.* Desumitur etiam ex successivo Judicis accessu ad illud, & ex aliis rebus ab eodem Judice ibi gestis. *n. 8.* Si Juxda ad sepulcrum accedere nequeat, non cultus probatur per testes. *n. 9.*

Non cultus quoad Ecclesias, & sacella civitatis, aut oppidi, ubi Dei Servus sepultus est, probari potest per testes negationem coarctantes. *l. 2. c. 15. n. 10.* Adde possunt edita adversus scientes, & non denuntiantes publicum cultum. *ibid.* Si Fidei Promotor probasset, cultum in iis locis præstitisse, Possulato-

res

res cultus amotionem quoad illa, aliaque loca demonstrare debent. Exemplum. *ibid.* Quoad alia loca, in quibus probabile est, cultum adesse; coostruendi in iis fuit processus super non cultu. Exempla. *n. 11.* Verum, non cultu quoad sepulcrum concludenter probato, quoad alia loca sufficit de eo Ordinario attestatio. Exemplum. *ibid.*

Non cultus ex solo Ordinarii processu aliquando probari fortasse potest. *l. 2. c. 4. n. 2.* Super non cultu sententia ab Ordinario, vel a sacra rituum Coogregatione ferenda est. *l. 1. c. 22. n. 3.* Et a iudice delegato. *n. 7.* Si notabile tempus a lata ab Ordinario, vel Delegato sententia ad instantiam pro eadem confirmatione transierit, ideoque introductus esse oovus cultus possit, vel iotroductus probetur, non cultus iterum probandus est vel per novum processum, vel per Ordinariorum attestaciones. Exempla. *l. 2. c. 15. n. 13. ad ult. V. Processus. Sententia.*

Non cultus approbatur, etiam si erga Dei Servum introductus antea cultus fuerit, dummodo ante coofirmationem scotoeotie de ooo cultu amotus sit idem cultus. *l. 2. c. 16. n. 4.* Non cultu approbato, si notitia oovi cultus superveniat, Sacra Congregatio Postulatores mooet, ut cultus amotionem ostendant, sine qua progressum causa oon habebit. *ibid.*

Nosocomium.

Nosocomiorum proventus cooverti in usum voluotati Fundatoris proximiorum debent, si infirmi oon ad hoc curandi. *l. 1. c. ult. n. 9.*

Notarius.

Notarii a Summis Pontificibus olim coostruiti fuerunt, ut Martyrum acta sincere colligerent. *l. 1. c. 3. n. 1. et seqq.* Alii Notarii Christiani io Geotiliu tribuovalibus eadem acta scribebant, abstinentes tamen a capitali sententia, & persecutionum edictis scribereodis. *n. 4.*

Notarii alii a Summo Pontifice, & ab Episcopis, alii ab Imperatore, & Principibus superiorem oon cognoscentibus constituuntur. *l. 2. c. 47. n. 8.* A Collegio Protonotariorum Apostolicorum in Notarios coostrui Regulares possunt pro causis piis sui Ordinis quibusdam exceptis. *n. 9.*

Notarius in causis Beatificationis,

& Canonizationis.

Notarius io his causis, quidquid olim alii opinati sint, debet esse Apostolicus,

seu Ecclesiasticus. Et hæc Notarii qualitas, eundemque fuisse in Actuarius processus deputatum speciali modo probari debet. *l. 2. c. 47. n. 8.* Si Iudices attestentur, Apostolicum desicere Notarium, validus erit processus per Notarium Regia auctoritate coostruitum. *n. 9.*

Notarii Regulares non possunt concoscere processus in causis Beatificationis, & Canonizationis Servorum Dei ejusdem Ordinis, sub poena nullitatis post decretum Clemeotis XII. *l. 2. c. 47. n. 9.* Si ante hoc Decretum processus coofecti fuissent, sanari possunt. *c. ult. n. 17.*

Notarius de iure communi possit ex Iudicis commisione recipere jurameotum & exameo testium in causis criminalibus, & gravioribus. *l. 2. c. 47. n. 2.* Io causis vero Beatificationis, & Canonizationis potest illa recipere quoad processum Ordinarium, noo quoad Apostolicum. *ibid.* Io his causis Notarius per se ipsum debet testium depositions clare, & explanate conscribere, aliter depositions rejiciuntur: ooque sufficit sola illius subscriptio. Exempla. *c. 49. n. 14. et 15.* In hac ejuslibet testium debet testium examen subscribere. *n. 18.*

Notarius Apostolicus, vel Ecclesiasticus unus eligendus pro actis processuum io Beatificationis, & Canonizationis, alter pariter Apostolicus, vel Ecclesiasticus a Iudicibus regulariter designandus est, ut cum Notario actuario auscultatioem, seu coofirmationem processuum perficiat. *l. 2. c. 44. n. 13. et c. 50. n. 2.* Si huic pro collatione Notarium unus Iudex sine alio eligeret, collatio nulla esset. *c. 50. n. 2.* Hic idem Notarius jurameotum de munere fideliter exercendo emittere debet. *ibid.* Notarius vero actuarius deberet testari subscriptiones, & sigilla Iudicum in parte interiori traosumpti. *n. 3. et c. 51. n. 12. V. Transumptum.*

Notarius Ecclesiasticus eligendus pro operum Servorum Dei perquisitione. *l. 2. c. 34. n. 2.* Similis Notarius requiritur io visitatione sepulcri Servi Dei, nec sufficit laicus. *c. 51. n. 3. et 5.* debet facere instrumeotum de visitatione. *ibid.* & describere locum, & capsum, in qua corpus, & alia coofioentur. *n. 4.*

Notarius electus pro cooficiendis processibus in causis Beatificationis, & Canonizationis, modica a sacra rituum Congregatione merces taxata est, quam

taxationem se observaturos iurejurando spudent in Officii adeptione. *l. 1. c. 46. n. 11.*

Notarius sacre Congregationis rituum.

Notarium proprium habet sacra rituum Congregatio, cujus Notarii officium iustis de causis non fuit officio Notarii Rotæ, aut Cardinalis Vicarii unitum. *l. 1. c. 19. n. 1.* Olim sacra Congregatio illum ad libitum eligebat, nunc juxta Pontificis mentem speciali modo eligendus est. *n. 2.* Ad ipsum privative pertinent omnes, quæ in sacra eadem Congregatione pertinet, causæ. Aliquando aliorum Tribunalium Notarii in his causis se immiscuerunt, sed reclamante Congregationis Notario fuerunt exclusi. *l. 4.* Sed Cardinalis Urbis Vicarius, vel ejus Deputatus in conficiendis in his causis processibus alio Notario uti potest. *n. 5.*

Notarius idem in officii adeptione juramentum emittere debet de munere fideliter obeundo, & de emolumentorum taxatione observanda. *l. 1. c. 19. n. 3.* Secretarium Congregationis, & Fidei Promotorem adire tenetur, dum Congregationis habendæ sunt. *ibid.*

Notarius idem est custos Archivii Congregationis ejusdem. *l. 1. c. 19. n. 6.* Processus ante Innocentii XI. Decreta Procuratoribus, & Postulatoribus commodatos non potest in Archivum recipere, antequam a Fidei Promotore recognoscantur. *n. 9.* *V. Archivum.* Debet facere authenticum processum exemplar Subpromotori Fidei tradendum. *l. 2. c. 4. n. 7.* Conficit instrumentum de prima Beatificationis solemnitate, quæ in Basilica Vaticana peragitur. *l. 1. c. 24. n. 4.*

Novendium.

Novendiales preces laudabiles sunt, dummodo omnis absit superstitionis suspicio, neque in dierum numero, neque in his, quæ diebus illis fiunt, vis tota constituitur. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 13. et 14.* Defenditur Novendiale in honorem S. Humberti compositum adversus rabidorum canum morsus. *ibid.*

Novendialis precum res nunquam in sacrorum rituum Congregatione, pertractata fuit: & solum hinc extant Literæ Apostolicæ in forma Brevis de iissem precibus in Capella S. Josephi Ecclesiæ S. Ignatii de Urbe peragendis. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 11.* Miracula quædam

post Novendiales preces obtenta referuntur. *n. 12.*

Nuntius.

Nuntii Apostolici olim processus in causis Beatificationis, & Canonizationis jure suo consuebant, uti sane in quibusdam causis eos consecerunt. *l. 2. c. 2. n. 10. et 11.* Id vero vetitum illis fuit in quadam sacre Congregationis epistola, perquam jure illo spoliati sunt. *ibid.*

Nuntius pro citationibus in causis Beatificationis. *l. 2. c. 47. n. 10. V. Curfor.*

Nubes.

Nubes aliquando refractiones quædam, seu luminum penumbras habent, quæ hominum, animalium, & monstrorum speciem naturaliter exhibent. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 17.*

Obedientia.

Obedientia est potentialis pars justitiæ, & virtus exequens actus a superiore præceptos. *l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. & seqq.* Deo valde accepta est. *n. 24.* Heroicæ Obedientiæ exemplum in Abrahamo. *ibid.*

Obedientia cæca requiritur in Servis Dei Religiosis, itaut, habita solum liciti, & honesti ratione, consiliis etiam libenter obtemperent. *l. 3. c. 35. n. 7. V. Regularis.* Superiori tamen neque contra legem Divinam, neque contra Regulam obediendum est. *c. 41. n. 9.*

Obedientia cæca excludit prudentiam carnis, non spiritus. *l. 3. c. 41. n. 9.* Triplex est: una ad salutem sufficiens, qua quis obedit in his, ad quæ obligatur; altera perfecta, & est in rebus licitis; alia indiscreta, & versatur in illicitis. *ibid.* Superiori obediendum est in his, quæ sunt iuxta Regulam, aut ad hanc reducuntur, cetera non sunt de necessitate obedientiæ, sed de perfectione, ideoque in causis Beatificationis, & Canonizationis ponderandum est Superioris præceptum, antequam iudicium de Obedientia feratur. *ibid. & n. 10.*

Obedientia erga Romanum Pontificem est germanus catholicismi character. *l. 3. c. 36. n. 15.*

Obitus dies. V. Dies.

Oblatio.

Oblationes olim fiebant, & nunc in Missa sunt ad sacrificium dumtaxat pertinentes, idest, panis, vini, & cereæ, quorum pars una in sacrificiis, altera in Enlogio, alia in Ministrorum, & pauperum usus cedebat. *l. 1. c. 36. §. 12. n. 35.*

n.35. Dux olim fiebat hujusmodi oblationes, ante Missam una, ad consecrationem altera diebus Dominicis, & sæculo octavo cessarunt, quarum tamen aliquod remanet vestigium in Ecclesia Mediolanensi, & in quibusdam particularibus Missis. *ibid.* Oblatio avium, & animalium in Canone tertio Apostolico proscripta est. Oblatio lactis, & mellis in quodam Carthagineusi Concilio peculiari ratione permixta invenitur. *ibid.*

Oblationes sunt in Missa, quæ a Summo Pontifice, vel ab alio in solemnitate Canonizationis celebratur. *l.1. c.36. §.11. n.28.* Offeruntur Ceret, Panes, Vinum, Turtures, Columbæ albæ, & aviculæ vivæ canstellis inclusæ. *a. n.29. ad 33.* Olim tres Cardinales, quorum unus erat Episcopus, alter Presbyter, tertius Diaconus, qui Canonizandi causam discusserant, oblationes illas cum Oratoribus faciebant. Nunc tres Congregationis ritum Cardinales in iisdem Ordinibus constituti, & tot respectivæ, quot sunt Canonizati, ad eundem effectum eliguntur. *ibid.* Si tot non inveniuntur Cardinales Episcopi, assumuntur Presbyteri. *ibid.* Oblationes istarum habere possunt significationem. *n.30. servato ordine sunt. a. n.29. ad 33.* Olim cæremoniarius Magister quasi reticulum, quo aviculæ includebantur, abscindebat, ut eadem evolerent, sed id merito postea omisum est. *n.34.* Benedictus XII. Turturum, Columbarum & avium oblationes respuat, sed easdem Clemens XII. resumpsit. *§.12. n.35.*

Observantia.

Observantia est potentialis pars Justitiæ, & virtus cultum superioribus deferens. *l.3. c.24. §.2. n.17. et seqq.* Nobile observantiæ exemplum in S. Paula vidua Romana. *n.23.*

Observantia regularis Servorum Dei probanda est per testes Religiosos ejusdem Ordinis. *l.3. c.6. n.15. & 17.* Quomodo probata fuerit in causa S. Joannis Francisci Regis. *n.16.*

Obsessus.

Obsessus ut quis dicatur, Dæmon esse in eo debet, & potestatem aliquam in eum exercere. *l.4. p.1. c.29. n.2.* Dæmon in obsessis est dumtaxat ut motor in corporibus. *ibid.* Potestatem finitam in corpora potissimum habet, in quæ ingreditur, obteota a Deo facultate. *n.3.*

Obsessi in primitiva Ecclesia dicebantur infantes, & alii non baptizati. Sed alii

etiam baptizati, & pueri, obsessi invenerunt, ut constat ex sacris Scripturis. *l.4. p.1. c.29. n.3. 4. & 15.* Homines, & bestias aliquando Dæmones obsident. *n.4.* Obsessi Dæmonis tyrannidem patiuntur interdum in vindictam suorum, auctiorum criminum, aliquando absque culpa, sed inscrutabilibus Divinæ providentiæ rationibus, etiam in spirituale bonum. *ibid.*

Obsidionis veræ multa enumerantur signa. Plures tamen dicuntur obsessi, sed non sunt. Qui se obsessos simulat, puniendi sunt. *l.4. p.1. c.29. n.5. & 13.* Hæreticus quidam negat, eos, quos Christus a Dæmone liberavit, fuisse vere obsessos. *n.4.* Aliquando Dæmon, capta morborum, & pravorum corporis humorum opportunitate, homines obsidet, & morbos immittit. *n.13.*

Obsessi plurimi erant in Ecclesiæ primordiis, & a quocumque Christiano exorcizari poterant. *l.4. p.1. c.29. n.6.* V. *Exorcismus.* Incerta sunt, quæ referuntur de liberatione obsessorum apud Hæbræos, & de Salomonis incantationibus ad fugandos Dæmones. *n.6.* Sæpe per miraculum obsessi liberati fuerunt. *a. n.8. ad 11. V. Miraculum.*

Obsessi sunt irregulares, sed post annum liberationis susceperunt Ordines, accedente Episcopi dispensatione, exerce-re possunt. *l.4. p.1. c.29. n.14.*

Obstaculum.

Obstaculum nullum esse debet, ut signatura Commissionis obtineri possit. *l.2. c.36. n.14.* Obstaculum aptum ad illam retardandam debet esse tale juxta Fidei Promotoris animadversiones, ut statim deprehendatur, non posse in causæ discussione superari, & assimiletur exceptioni peremptoriæ, quæ in civilibus causis a iudicii introductione arceat. *n.15.* Obstaculo per Posulatoris sublati, signatur commissio, aliter obstaculi examen reservatur ad iudicium de virtutibus, & tunc obstaculum a Fidei Promotore resumitur. *n.18.*

Obstava.

Obstava a Festo Tabernaculorum veteris legis ortæ sunt. *l.4. p.2. c.13. n.10.* Beati ritu Ostiæ coli nequeunt, nisi ex facultate Sedis Apostolicæ. *Exempla. ibid.* Aliud exemplum in Beatificatione S. Rosæ Limanæ. *l.1. c.23. n.6.*

Odiu.

Odiu in Christi Fidem, vel in rem a Fide præscriptam debet esse causa Martiri

tyrrii ex parte Tyranni . l.3. c.13. 101.
Quomodo probari id possit. c.14. 101. V.
Martyrium.

Odii hujus nomine intelligitur directa
Fidei infectio, ut eadem a Fidelibus
negetur, vel ut Divina lex violetur . l.3.
c.14. n.13. Intelligitur etiam infectio
alicujus propter opus ex Christi doctrina
necessarium; vel propter exercitium
operis ad Fidem propagandam, vel tuen-
dam, vel illustrandam tendentis, sed ini-
qua humana lege vetiti . *ibid.*

Odor.

Odor suavis e corporibus Servorum
Dei aliquando manat . l.4. p.1. c.31. n.12.
V. *Miraculum.*

Odor probabilis est veluti substantia
fumosa e corporibus odoratis exhalans .
l.4. p.1. c.31. n.22. De causa odoris non
una est Chemicorum sententia, qui etiam
explicant, quomodo odor modo gratus,
modo ingratus sit . n.23. Aliqua mixta,
dum corruptuntur, gratum emittunt
odorem, non tamen corpus humanum
id naturaliter præstat . n.24. Mali odores
aliquando incoluntur profunt; boni,
& suaves sæpe obsuerunt . n.25. ubi cu-
riosa referuntur exempla .

*Officiales in causis Beatificationis,
et Canonizationis.*

V. *Judex, Notarius, Promotor Fidei,
Subpromotor, etc.*

Officium Divinum.

Officium Divinum est certa ratio lau-
dandi Deum auctoritate Præsulum Ec-
clesiæ instituta . Perfolvitur Deo pro
beneficiis acceptis, & recipiendis . l.4.
p.2. c.1. n.2. Non incongrue in Officio
Beati, vel Sancti commemorantur . Sed
Deus invocatur, ut omnium bonorum
auctor, Sancti vero ut pro nobis inter-
cedant . *ibid.*

Officia alia sunt duplicia, alia semidu-
plicia, alia duplicia primæ classis, alia
secundæ classis, quorum tamen ritum
Bonifacius VIII. auctor non est, l.4. p.2.
c.13. n.9. Quoad Officium aliqua sunt in
ter Ecclesiam Occidentalem, & Ori-
entalem differentia, etiam ante schisma
Græcorum . l.1. c.18. n.8.

Officii pars essentialis olim erat solum
Psalterium, S. Gregorius antiphonas,
Monachi lectiones addiderunt . l.4. p.2.
c.10. n.2. In Officio Divino solum Sacram
Scripturam legendam esse nonnulli con-
tendunt, sed erroneæ; nam ad le-
vandam ex continuo Psalmorum can-
tuum expositiones Orthodoxorum

Doctorum, & Asta Sanctorum in Offi-
cium inducta sunt . n.5. V. *Passionaria.*
Non datur Officium votivum . c.2. n.3.

Officium proprium.

Officium proprium dicitur illud, in
quo vel Lectiones secundi nocturni,
Hymni, Antiphonæ, & Responsoria
propria, vel solæ lectiones propriæ le-
guntur . Quamquam sacra rituum Con-
gregatio solas lectiones proprias deinceps
approbare decrevit . l.4. p.2. c.10.
n.2. Positis tamen quibusdam conditio-
nibus . n.3. Lectiones propriæ ex pluri-
bus monumentis desumi possunt, a n.9.
ad 7. V. *Lectiones.*

Officia propria Congregatio eadem
summa prudentia concedit, uti pluribus
contra exemplis . l.4. p.2. c.10. n.8. Ita
plane se gessit, cum Officium pro civitate
Mantux concessit de inventione
Sanguinis Christi, n.8. et *seqq.* & in con-
cessione Officii Translationis almæ Do-
mus Lauretanæ . a n.11. ad 16. Et Offi-
cii B. V. Mariæ de Pilar, in cujus sexta
lectione aliquid addi permisit de tradi-
tione apparitionis ab eadem B. Virgine
S. Jacobo Apollolo factæ de Ecclesia sibi
erigenda . a n.17. ad 20. Quin etiam in
Officio S. Jacobi Majoris Apostoli abso-
lute positus est ejus in Hispaniam adven-
tus, qui aliquando ad traditionem refe-
rebat . n.17. Summa prudentia sacra
eam Congregatio lectiones proprias
concessit pro Officio Sacratissimi Rosa-
rii B. M. Virginis . n.21. et *seqq.* Et plu-
ra peregit quoad Officium proprium
S. Ildesoni Archiepiscopi Toletani,
n.25. et *seqq.* Idem præstitit quoad pecu-
liare Officium in honorem B. M. Virgi-
nis in Basilica Liberiana recitandum, &
quoad alia in honorem S. Mariæ in Por-
ticiu, & de Carmelo . n.28. et *seqq.*

Officium proprium SS. Trinitatis ab
Alcuino compositum fuit . l.4. p.2. c.31.
n.2. Officium proprium cum Missa in
honorem Patris Eterni non fuit admis-
sum . n.3. et 4. Officium proprium Cor-
poris Christi a S. Thoma Aquinate fuit
compositum . n.24. Et proprium SS. No-
minis Jesu ad universam Ecclesiam ex-
tensum est, & quomodo . n.7.

Officio, & Missa coli Instrumenta Pas-
sionis Christi merentur, uti suæ pro-
prio Officio nonnulla coluntur, quæ
enumerantur . l.4. p.2. c. 31. n. 18. Con-
cessum quoque est pro quibusdam locis
Officium, & Missa in honorem Plaga-
rum Christi . n.19. non tamen in hono-

R rem

rem Cordis ejusdem . a . n. 20. ad 25.

Officium proprium S. Josephi a Clemente XI. fuit compositum . l. 4. p. 2. c. 20. n. 20. et 21.

Officium pro Ecclesia universali.

Officii, & Missæ concessioni pro universali Ecclesia titulum suppeditant inventio sacrarum Reliquiarum, insignes eventus, & apparitiones, specialia Charismata Sanctis a Deo collata, peculiares circumstantiæ, & apud Græcos eundem titulum suppeditant res memorabiles, ut celebratio Concilii generalis, Terræmotus, & similia . l. 4. p. 2. c. 9. tot. Omnia clarificantur exemplis inventionis S. Stephani . n. 3. & S. Placidi, & sociorum . n. 4. Dedicacionis S. Mariæ ad Nives . n. 5. quarundam ejusdem apparitionum . n. 6. et seqq. Stigmatum S. Francisci . n. 11. Nativitatis S. Joannis Baptiste . n. 12. Vinculorum, & Cathedræ S. Petri, & Conversionis S. Pauli . n. 14. Et prodigii, quod Romæ contigit, cum S. Joannes Apostolus in ferventis olei dolium missus vegetior exivit . n. 15.

Officium, & Missa universali Ecclesiæ in honorem Sanctorum conceduntur ad libitum, vel de præcepto . l. 4. p. 2. c. 6. n. 5. Aliquando decretum fuit, ne per quinquaginta annos ageretur de Officio, & Missa universali Ecclesiæ concedendis . ibid. Decreta hæc non fuerunt promulgata, caute tamen in hac universali concessione procedendum est, cum immodica hujusmodi concessio Ecclesiasticæ non valde congruat disciplinæ . n. 6. cum Romanus Pontifex derogare disciplinæ possit, sunt hujusmodi concessiones, sed ex specialibus circumstantiis . n. 7. Circumstantiæ autem sunt, quæ sequuntur:

Officium nempe, & Missa conceduntur Ecclesiæ universali in honorem Sancti, qui approbatam aliquam Religionem fundaverit . l. 4. p. 2. c. 6. n. 8. et seqq. Id vero locum non habet in Fundatoribus solum beatificatis . n. 9. Si Religio fundata intra paucas provincias contineatur, concessio ad totam Ecclesiam extendi difficulter potest, etiamsi Fundator canonizatus sit . Exemplum . n. 11.

Officium, & Missam in honorem aliqujus Sancti pro universali Ecclesia concedendi fundamentum esse possunt eximia ejusdem Sancti erga S. Sedem, & universam Ecclesiam merita: & publicum beneficium ejus intercessione ob-

tentum . Exemplum . n. 12. Facta hujusmodi concessio in bulla Canonizationis, & executioni non mandata, vel facta pro determinatis locis, & paulatim ad alia sæpe extensa, poterit pro universali Ecclesia innovari, accedentibus Principum, Episcoporum, aut spectabilis cætus precibus . Exemplum . n. 13. Aliæ esse possunt circumstantiæ pro universali hac concessione, quæ tamen prius sub ritu semiduplici ad libitum, deinde de præcepto, postea sub duplici juxta sacræ Congregationis morem esset perficienda, cum Festa duplicia Dominico præjudicent Officio . n. 14.

Officium, & Missa in honorem Sanctorum non sunt universali Ecclesiæ concedenda, nisi eorum nomina in Martyrologio Romano descripta sint . l. 4. p. 2. c. 6. n. 14.

Officium, & Missa universali Ecclesiæ concessa in Breviarium, & Missale Romanum inferenda sunt . l. 4. p. 2. c. 13. not.

Officium pro particularibus locis.

Officium, & Missa, propria, vel de communi in honorem Sanctorum, vel Beatorum pro particularibus determinatis locis conceduntur ex pluribus titulis . l. 4. p. 2. c. 7. not. Hujusmodi autem tituli sunt, inventio sacrarum Reliquiarum . Exemplum . n. 2. Earundem, etiam ab una ad aliam Cappellam intra eandem Ecclesiam translatio . Exemplum . n. 3. et 4. Insignia beneficia eorum intercessione a Deo collata . Exemplum Portiuncule . n. 5. Prodigia cælestium apparitionum . Exemplum de quibusdam Imaginibus, & apparitionibus B. M. Virginis . a . n. 6. ad ult. et c. 8. n. 2.

Officium hujusmodi conceditur etiam ex titulis desumptis ex egregiis Sanctorum facinoribus, aut Charismatibus . l. 2. c. 7. n. 1. & c. 8. tot. Ubi referuntur exempla Officii concessi in memoriam transverberationis cordis S. Teresie . c. 8. n. 3. & in honorem Stigmatum S. Catharinæ Senensis . a . n. 4. ad 9.

Officium in honorem Servorum Dei.

Officium in alicujus honorem recitatum importat publicum cultum . l. 2. c. 14. n. 6. Aliquando Officium recitatum fuit in honorem quorundam, qui nondum Beificati, neque Canonizati fuerunt . c. 9. u. 3. et c. 9. n. 2.

Officium Divinum a Summo Pontifice in Servi Dei honorem concessum sufficit pro casu excepto ex Pontificio Indulto . l. 2. c. 20. n. 13.

Offi-

Officia, seu suffragia Ecclesiæ pro defunctis consueta non videntur omittenda in obitu, & funere Servorum Dei, nisi Deus aliter nunciet, ut contigit in funere B. Alberti, & S. Thomæ Cantuariensis. *l. 2. c. 12. n. 11. V. Suffragia.*

Officium in honorem Beatorum

Beatificatione formali.

Officium, & *Missa* de Beatis celebrari nequeunt sine expressa concessione. *l. 1. c. 37. n. 13.* Olim de Officio, ejusque ritu, & de locis, quibus in honorem formaliter Beatorum concedendum erat, agebatur in Congregatione generali ante formalem Beatificationem, Id vero suppleri potest a peritis Summi Pontificis, vel Secretarii Brevis. *l. 1. c. 22. n. 24. et c. 24. n. 24.* Prædicta omnia exprimi debent in Litteris Apostolicis in forma Brevis pro formali Beatificatione expediendis. *c. 22. n. 24.* Uti aliquando in iisdem Brevis expressa fuerunt. *c. 24. n. 15.* Et in Decretis Congregationis rituum de tuto progressu ad Beatificationem. *c. 23. a n. 4. ad 9.* Exempla concessionum Officii, & *Missæ* in honorem quorundam Beatorum. *c. 20. a n. 16. ad 19.*

Officium, & *Missa* in honorem eorum, qui formaliter beatificantur, hodie in omnibus formalium Beatificationum Brevis conceduntur. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 4.* Sed de communi. *n. 5.* Aliquando sub ritu semiduplici, interdum sub duplici majori, vel minori. *n. 6.*

Officium, & *Missa* in honorem formaliter Beatificati, qui Regularis fuerit, conceduntur omnibus utriusque sexus Regularibus ejusdem Ordinis. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Conceduntur etiam toti diocesi, in qua Dei Servus Martyrium subierit, vel Episcopatum tenuerit. *n. 8. & 9.* Et locis, in quibus diu vixit, vel egregia sanctitatis specimina dedit. *n. 10.* Et ubi natus fuit, vel mortuus, sed aliquando pro sola Ecclesiæ matrice, interdum pro tota civitate, vel pago. *n. 11.*

Officiis, & *Missæ* hujusmodi concessio determinatæ dici attingitur, omnetque ejusdem loci Sæculares, & Regulares comprehendit. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 12.* Neque sine Apostolico *beneficito* permixtum est Officii, & *Missæ* ejusdem celebrationem a statuta die transferre. *c. 2. n. 6.* Soli in Brevis comprehensum possunt ejusmodi Officium recitare, & *Missam* celebrare, non tamen votum, quod non admittitur. *c. 2. n. 3.* Alii Officium private,

& ex devotione, non in satisfactionem recitare possunt, *ibid. & l. 1. c. 37. n. 13. V. Missa.*

Officium, & *Missa* hujusmodi propagari possunt ad loca in Beatificationis ludo non comprehensa, quod pendet a circumstantiis Congregationis rituum, exponendis. Exemplum. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 12.* Nunc conceduntur etiam lectiones propriæ pro Officio formaliter Beatificatorum. *n. 13. & 14.*

Officium, & *Missa* in honorem formaliter, vel æquipollenter Beatificatorum conceduntur, & in rubricis Martyrologii in aliorum honorem celebrari eadem dicuntur, licet horum omnium nomina in Martyrologio non sint descripta. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 25.*

Officium in honorem Beatorum

Beatificatione æquipollenti.

Officium, & *Missa* in Beatificatione æquipollenti, approbato cultu immemorabili, non intelliguntur concessa, nisi etiam probeatur, eadem fuisse a tempore immemorabili celebrata. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 1. & 2.* Potest sacra rituum Congregatio Otium, & *Missam* ob speciales circumstantias concedere, licet non probeatur specialis eorum celebratio. *n. 3.* Circumstantiæ, & exempla referuntur, & expenduntur. *a n. 4. ad 7.* Neque his obstat Decretum quoddam sub Clemente XII. super iisdem editum, quod explicatur. *a n. 8. ad 11.* Hæc omnia locum habent in casibus exceptis tam ratione immemorabilis, quam ex Indultis Apostolicis, & ex Patrum, Sanctorumque scriptis. *n. 12.* Quoad ritum Officii, & *Missæ* æquipollenter Beatorum, & quoad loca, ad quæ extendi illa possunt, observatur idem, ac pro formaliter Beatificatis. *ibid.*

Officium, & *Missa* in honorem æquipollenter Beatorum statim post approbationem casum exceptum peti, & concedi possunt absque nimis celeritatis nota. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 1.* Concessio hæc fieri potest ante discussionem, & approbationem virtutum, vel Martyrii. *n. 2.* Uti sæpe rationabiliter facta fuit. *n. 3. & 4.*

Officium, & *Missa* pro his Beatis prius de communi concessa, postea cum lectionibus secundi nocturni propriis concedi possunt, uti sæpe hæc lectiones concessæ a sacra Congregatione fuerunt, cujus Decreta pro majori si lemmatate a Summis Pontificibus per litteras in forma Brevis confirmata aliquando fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 5. & seqq.* Aliquan-

do hujusmodi concessionem Summus Pontifex per semetipsum præstitit, uti contigit in causa B. Nicolai Albergati. *l. 2. c. 24. §. 58. tot. sub n. 227.*

Officium, & *Missa* etiam cum lectionibus propriis in honorem Beatorum cultum immemorabilem, vel antiqua venerationis iudulta possidentium concedi, extendi, & elevari possunt, non confecto processu super casu excepto ex quocumque capite, uti sæpe concessa fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 5. tot.*

Ex Officio, & *Missa* in honorem formaliter, vel æquipollenter Beatorum concessis non inferitur, certam infallibiliter, sed solum moraliter esse eorum sanctitatem, neque Romani Pontificis iudicium in Beatificatione infallibile, aut de Fide esse. *l. 1. c. 42. n. 17.*

Officium in honorem Sanctorum Canonizatorum.

Officium de quocumque sere Canonizato hodie in aliquo particulari loco recitatur. *l. 1. c. 38. n. 1. et 3. Officium*, enim, & *Missa* in honorem formaliter, vel æquipollenter Beatorum pro determinatis locis concessa retinentur post completionem eorundem Canonizationem, vel etiam ad alia loca extenduntur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 1.* Sed ut eadem in universa Ecclesia de præcepto celebrentur, nova post Canonizationem concessio, seu novum sacra Congregationis, & Summi Pontificis Decretum requiritur, licet in Canonizationum bullis *Officium*, & *Missa* pro universa Ecclesia permittantur, aut præcipiantur, aut in sententia Canonizationis memorata fuerint. *l. 1. c. 38. & seqq. & c. 36. §. 2. n. 22. & l. 4. p. 2. c. 6. n. 1. Exempla. l. 1. c. 38. n. 7.* Ideoque aptius est, ut in formula sententiæ Canonizationis illa non memorentur, uti aliquando factum fuit. *l. 1. c. 36. §. 9. n. 22. V. Officium pro Ecclesia universali.*

Officium, & *Missa* conceduntur etiam in honorem Sanctorum, qui juxta antiquiorem disciplinam Canonizati fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 2.* Hujus concessionis causa desumitur ex pio Populorum affectu una cum instantiis Regum, vel Principum, necnon Episcoporum, pro quorum diocesibus concedantur, vel quia iidem Sancti fuerunt illarum Episcopi, vel meritis viventes, miraculis mortui in iis floruerunt, vel insignis eorum Reliquia publice in iisdem colitur. *ibid.* Sed sacra rituum Congregatio sæpe decrevit *Officium*, & *Missam* solum celebrari de-

bere in Titulari illius Sancti Ecclesia, vel in qua insignis Reliquia servatur. *n. 3.* Si plures sint Sancti, de quibus *Officium*, & *Missa* pro determinato loco poscuntur, pro aliquibus dumtaxat concessio facienda est; vel conceditur, ut unicum *Officium* de omnibus Reliquiis in eadem Ecclesia asservatis celebretur. *n. 4. Exempla. ibid.*

Officium, & *Missa* celebrari in honorem Sanctorum nequeunt ratione eorum corporis, aut insignis Reliquiæ, quæ etiam publico cultui exponatur, nisi iidem sint in Martyrologio descripti, & de corporis, aut Reliquiæ identitate constet. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* Idque a sacra rituum Congregatione sæpe decretum fuit. *c. 28. a n. 18. ad 24.* Ideoque in Ecclesia universali *Officium*, & *Missa* eorum celebrari nequeunt, quorum nomina non sunt in Martyrologio descripta; neque ullo modo eadem celebrari possunt in honorem eorum, quorum nomina, & acta ignorantur, uti sunt illi, quorum corpora & catacumbis eruntur. *a n. 17. ad 27.* Bis tamen ex particularibus circumstantiis concessio hujusmodi pro determinatis locis facta fuit pro quibusdam Sanctis, quorum corpora ex Catacumbis eruta fuerunt. *n. n. 28.* Retineri quoque possunt, si ab immemorabili celebrari consueverunt. Exempla. *n. 29.*

Officii lectiones, antiphonas, orationes, & Responsoria pro Canonizandis olim Summus Pontifex in Consistorio secreto duobus Cardinalibus componenda committebat. *l. 1. c. 36. §. 9. n. 22.*

Officium, & *Missa* in honorem B. M. Virginis de Remedia prius concessa, & postea revocata fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 30. et 31.*

Officium, & *Missa* celebrantur in honorem Angelorum. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 1. et seqq. V. Angelus.*

Officia duodecim Apostolorum, Evangelistarum, & quatuor Doctorum sub ritu duplici ubique celebrari Bonifacius VIII. decrevit, ipse tamen hujus ritus non est auctor. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 9.* *Officium*, & *Missa* in honorem Sanctorum sub titulo Apostoli, vel Doctoris quomodo concedenda sint. *c. 11. tot. V. Apostolus. Doctor.*

Officium, & *Missa* in honorem Sanctorum Veteris Testamenti celebrantur in Ecclesia Orientali, & Occidentali. *l. 4. p. 2. c. 29. a n. 5. ad ult. V. Cultus.*

Officia Sanctorum a sacra rituum Congreg-

gregatione concessa imprimi extra Urbem nequeant, nisi de Inquisitorum, vel Ordinariorum licentia, habito tamen vel Congregationis Decreto, vel exemplari firmato ab ejus Secretario. *l. 1. c. 19. n. 23.*

Oleum.

Oleum sacrum a Columba cœlitus alatum dicitur ad inungendum Clodoveum Francorum Regem, eoque perenni cæteros Francorum Reges adhuc inungi. *l. 3. c. 36. n. 1.* De quo tamen valde dubitatur. *n. 2.*

Oleo sancto mirabiliter ampullæ vacuæ repleta fuerunt, cum S. Remigius Sacramentum extremæ Unctionis conferre vellet. *l. 3. c. 36. n. 2.*

Opera.

Opera pia bonis, & malis communia sunt. *l. 1. c. 44. n. 3. et 4.* Qui ea facit, nescit, an sit in Dei gratia. *n. 2.*

Ophthalmia.

Ophthalmia est inflammatio tunicæ adnatæ in oculo cum tumore, & dolore, ejusque sanatio aliquando miraculo tribuitur. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 15. V. Miraculum.*

Opus. Opusculum.

Opus aliquod, seu librum, aut scriptum, si sacra rituum Congregatio sciat a Dei Servo, de cujus Beatificatione agitur, compositum fuisse, diligenter tam in Urbe, quam extra Urbem perquiri jubet, & perquisito speciali modo fit. *l. 2. c. 34. n. 1. et 2.* Extra Urbem scribit ad locorum Episcopos, ut per se, vel per alios in Ecclesiastica dignitate constitutos opus exquirant. *n. 2.* Inventum ad eandem Congregationem mittitur cum actis perquisitionis. *ibid.* Si non inveniatur, sacra Congregatio, accepto instrumento de diligentis in perquisitione adhibitis, demandat, ut ad ulteriora in causa procedatur. *ibid.*

Opera nomine alicujus Servi Dei edita, si contendatur, non esse ipsius genuina, id conclusivissimis probationibus ostendendum est, & huiusmodi quidem probationes sunt multiplices generis, & recensentur. *l. 2. c. 34. a n. 3. ad 6.* Eademque probationes locum habent quoad opera manuscripta. *ibid.* Si non constet, opera esse Servi Dei, cui ascribuntur, non sunt pro causæ progressu examinanda, secus, si constet. *ibid.* Exempla. *a n. 7. ad 11.*

Opera Servi Dei, de cuius Beatificatione, & Canonizatione agitur, revivenda sunt ante figuratam commissio-

nis, & ante Commissionem reassumptio-
nis. *l. 1. c. 22. n. 5. l. 2. c. 25. et 26. tot. et c. 38. n. 8. V. Revisto.* Opera eadem si Ecclesiæ proficiant, poterit eorum haberi ratio in discussione virtutum. Laudantur in hoc opera S. Francisci Salesii. *l. 2. c. 25. n. 10.*

Opera quædam B. Sixto III. Papæ, & Martyri falso ascribuntur. *l. 2. c. 24. n. 6.*

Opusculum Cosmæ Vestiarii de Translatione S. Joannis Chrysostomi in Bibliotheca Vallicellana asservatur. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

Oraculum.

* *Oraculum* Dæmonum ut plurimum falsa, vel ambigua fuerunt, ideoque etiam a Gentilibus sanæ mentis contemni meruerunt. Exempla. *l. 3. c. 46. n. 7.* An eadem, & præcipue Delphicum, in adventu Christi cessaverint, disputatur. *n. 8.*

Oratio.

Orationis fundamentum Fides est: affectus vero orandi est affectus Religionis: in oratione autem virtutes omnes tam Theologicæ, quam Cardinales elucet. *l. 3. c. 25. n. 1.*

Oratio est mentis ad Deum ascensio, vel collocutio cum ipso. *l. 3. c. 25. n. 3.* Dividitur in vocalem, & mentalem, meditativam, & contemplativam, publicam, & privatam, in orationem laudis, gratiarum actionis, & petitionis. *ib.* Vocalis est, quæ voce exprimitur, ita tamen, ut niens ori conjuncta sit, mentalis suæ voce sensibili expletur. *n. 4.* Meditativa est attentata cogitatio alicujus mysterii Fidei, vel rei revelatæ, & ratiocinando fit. *n. 7.* Contemplativa est simplex Divinæ veritatis intuitus, cessante discursu. *n. 6.* Oratio publica est, quæ Ecclesiæ nomine fit ab ejusdem ministris: privata, quæ fit a privato pro se, vel pro aliis. *n. 7.*

Oratio ad salutem æternam necessaria est: oratio vocalis est utilis. *l. 3. c. 25. n. 8.* Controvertitur, an ad sit præceptum de privata vocali oratione. *n. 9.* Ad orationem vocalem non est adhibenda multitudo, sed est necessaria attentio, quoad verba, horum sensum, & finem. *ibid.* et *n. 10.* Excellentia orationis vocalis ex actibus externis indirecè desumitur. *ib.*

Oratio dirigitur ad Deum ut auctorem gratiæ, & gloriæ: ad Sanctos, ut pro nobis apud ipsum intercedant, & impetrent. *l. 3. c. 25. n. 16.* Oratio privata an dirigi sine peccato ad defunctum possit, de

de cuius æterna salute probabilis adsit opinio, disputatur: de hoc exarist controversia in causa cuiusdam Servæ Dei, quæ in privata oratione vocali se F. Hieronymo Savanarolæ commendaverat, qui mortis ob quædam asserta delicta traditus fuerat. *a. n. 17, ad 20. Publicæ, seu communis orationis vocalis præceptum aliquibus ab Ecclesiâ imposuim est. n. 21. ubi referuntur excellentis hujus orationis exempla. ibid.*

Oratio mentalis præstat orationi vocali. l. 3. c. 26. n. 2. Omnibus necessarium est orare Deum; meditatio tamen, & contemplatio non est simpliciter ad salutem æternam necessaria. ibid. Neque ullum extat universale præceptum orationis mentalis, ideoque præcepto Divino, & naturali orandi Deum satisfacit per orationem vocalem, vel mentalem. Exciipiuntur, qui speciali voto, aut Instituto ad mentalem tenentur. n. 3. Meditatio seuundum quid est necessaria, adeoque implicite est de consilio, præsertim quoad Religiosos. ibid.

Oratio mentalis meditativa, aut contemplativa diu durare non solet, præcipue acquisita. l. 3. c. 26. n. 9. Exempla perfectæ contemplationis, & meditationis. ibid. Per meditationem aliqua acquiritur cum Deo conjunctio meditantis conditioni consentanea. n. 5. Perfecti contemplativi perfectam cum Deo unionem per contemplationem acquirunt. ib. Contemplari denotat actum; esse contemplativum significat habitum. n. 8.

Orationi non officit aliqua formido de semetipso, aut de rei petitiæ convenientia. l. 4. p. 1. c. ult. n. 32.

Orationes Sanctis porrigendas esse, ex Apocalypsi, & ex D. Petro colligitur. l. 1. c. 12. n. 3. et ex Patribus. n. 4. & 5. Moyses, Salomon, & tres pueri in fornace Babylonis orarunt, Sanctiorum merita commemorando, & Deus ipse orationes Sanctiorum se acceptas habere, eorumque merita pro gratis obtinendis commemorare utile esse professus est. n. 2.

Orationis studium in Canonizandis maxime commendatur. l. 3. c. 25. n. 2. Quoad orationem mentalem in causis Beatificationis, & Canonizationis habenda est ratio heroicæ, & excellentis, cuius plura referuntur exempla. a. n. 10. ad 15. & n. 21. In iisdem causis agitur de meditatione, & contemplatione Servorum Dei, etiam non contemplativo-

rum. c. 29. n. 8. Excellentia orationis mentalis, seu meditationum, & contemplationum Servorum Dei in eorum causis colligi poterit ex Confessoriorum, & Directorum spiritualium examine, & ex eorumdem Dei Servorum scriptis superiorum iussu editis. n. 8. Vel ab eorum ecclesiis, & capitulis, & ex orationis diuturnitate. ibid. Et ex vultu tamquam flamma accenso, n. 10. Et ex ejusdem vultus splendore. n. 12. Ex lacrymis pariter colligitur excellentia orationis tam vocalis, quam mentalis. n. 10. Horum omnium admiranda exempla. n. 9. & 12.

Oratio confessorialis, funebris, et panegyrica.

Oratio de rebus gestis alicujus Servi Dei in unoquoque publico Consistorio habetur ab uno ex Advocatis Consistorialibus, licet proxime futura non sit illius Beatificatio, & Canonizatio, pro qua postea idem Advocatus exorat. l. 1. c. 35. n. 1. & 18. Hæc oratio substituta fuit in locum orationum, quæ olim ab Advocatis Consistorialibus in publico Consistorio circa causas omnes, circa res profanas, & circa atrocita delicta, etiam scilicet habebantur, quæque Urbanus VIII, re in Consistorio secreto mature discussa, Decretis suis abrogavit, a. n. 3. ad 6.

Oratio hujusmodi decet maiestatem causarum Beatificationis, & Canonizationis, sed non est necessaria, & sine ipsa fieri Beatificatio, & Canonizatio potest. l. 1. c. 35. n. 2. Causam, pro qua peroretur, Secretarius Congregationis rituum sedit, Advocatus vero circa suam orationem plura servare debet, quæ recensentur. a. n. 7. ad 17. Fidei Promotor solemnem protestationem adversus hanc orationem emittit. n. 1. Emolumenta autem Advocato peroranti a Curia criminali Urbis perlovruntur, n. 17. & c. 46. §. 6. n. 34.

Oratio circa vitam, & miracula Canonizandi ab Advocato Consistoriali habetur etiam in publico Consistorio pro Canonizatione peragenda coactio, contra quam Fidei Promotor nihil opponit. l. 1. c. 21. c. 6. & c. 24. n. 6. In alio Consistorio Advocatus summatim repetit, quæ susius antea dixerat. c. 21. n. 6. Et hæc oratio substituta fuit in locum perorationum, quæ olim a Præfatis in hac materia habebantur. ibid. Dux tantum hujus-

hujusmodi orationes in uno Consistorio haberi possunt. *c. 34. n. 8. alia vid. sub verb. Advocatus.*

Orationes funebres de rebus gestis Servorum Dei in eorum funere non sunt vetitæ, & haberi, servata moderatione, possunt, cum etiam in aliorum funere fiant. *l. 2. c. 12. n. 10.*

Oratio panegyrica fieri die Servorum Dei anniversaria cum debita moderatione potest, sed tuius est ab ea abstinere. Urbanus VIII. noluit eam pro quodam Dei Servo concedere. *l. 2. c. 13. n. 4.* Similis oratio in Collegio Romano Societatis Jesu quotannis fit in Gregorii XIII. honorem. *ibid.*

Orator. V. Poëtolator. Solemnitas.

Oratorium.

Oratoria super Martyrum sepulcra olim erigebantur. *V. Ecclesia.*

Oratorium, vel sacellum privatum est locus sufficiens pro examine, & juramento testium recipiendo. *l. 2. c. 49. n. 22.*

Ordinarius in causis Beatificationis, & Canonizationis.

Ordinarius dicitur Episcopus in sua diocesi. In causis Beatificationis, & Canonizationis Ordinarius est Episcopus, in cujus diocesi reperitur Servi Dei corpus, vel in qua miracula contigerunt, vel testes examinandi degunt. *l. 2. c. 2. n. 1.* Sede Episcopali vacante, Ordinarius est Capitulum Cathedralis Ecclesiæ, vel Vicarius Capitularis. *n. 2. V. Capitulum. Vicarius Capitularis.* Ordinarius intelligitur etiam Vicarius Apostolicus. *n. 3.* Ordinarii appellatione veniunt etiam Præsules inferiores, jurisdictionem quasi Episcopalem, & Territorium vere separatim habentes. *n. 4. ad 8.*

Ordinarius olim in his causis intelligebatur etiam Vicarius generalis Episcopi, sed hodie regulariter non est. *l. 2. c. 2. n. 9.* Neque Ordinarii in hoc sunt Nuntii Apostolici, uti olim fuerunt. *n. 10. V. Nuntius.* Neque Ordinarii appellatione, quidquid olim fuerit, intelliguntur Superiores Regulares, illius Ordinis, quem Dei Servus professus fuerat, itaut neque attestaciones extrajudiciales recipere possint. *n. 12.* Multo minus Ordinarii in hoc dici possunt Iudices Laici, quicquid aliquando factum sit, itaut neque Iudicibus Ecclesiasticis addi possint. *n. 13.*

Ordinarius jurisdictionem habet in causis Ecclesiasticis propriæ diocesis.

l. 2. c. 1. n. 2. Et primo loco adnendus in causis Servorum Dei pro conficiendis primis processibus, veluti non semel sacra rituum Congregatio respondit. *n. 4.* Ordinarius enim de jure communi, de jure Concilii Tridentini, ex consuetudine, & ex ejusdem Congregationis Decretis jus habet conficiendi processum, & ferendi sententiam super non cultu, & casu excepto, & super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, seu signorum. *n. 1. ad 4.* Neque huic ejus juri officit cap. *Audivimus de Reliq. & vener. Sancti. n. 4.*

Ordinarius, Dei Servo cum fama sanctitatis mortuo, non statim inquirere, sed expectare famæ incrementum debet. *l. 2. c. 4. n. 7.* Processum incipere non debet ante famam virtutis, vel alicujus miraculi, satis tamen est, ut hæc citra juris solemnitatem constent. *c. 2. n. 14.*

Ordinarius in his causis duos conficit processus, unum super famam virtutum, & miraculorum in genere, alterum super non cultu. *l. 1. c. 22. n. 3.* Aliquando tamen permittitur, ut processum super non cultu omittat. *ibid.* utque dictum alium processum construat, non factio processu super non cultu. *l. 2. c. 15. n. 2.* Ipse tamen, sive etiam Delegatus, videtur non posse inquirere in famam, virtutes, & miracula Servorum Dei, nisi prius per legitimum processum constituerit, præstitam fuisse Urbani VIII. Decretis de non cultu obedientiam, & lata fuerit sententia super eadem obedientia. *n. 1.* Hanc enim sententiam Ordinarius ferre debet, aliter sacra rituum Congregatio mandat, ut ferat. *l. 1. c. 22. n. 3.* Processu facto, latæque sententia super non cultu, proponitur in Congregatione ordinaria dubium de ea confirmanda, vel infirmanda. *l. 2. c. 15. n. 1.*

Ordinarius attestaciones sufficiunt ad probandum non cultum quoad ea loca, in quibus verisimile tantum est, cultum erga Dei Servos vigere. *l. 2. c. 15. n. 11.*

Ordinarius debet etiam ferre sententiam super casu excepto, aliter sacra Congregatio mandat, ut proferat. *l. 1. c. 3. n. 3.* Super eodem casu potest etiam processum construere. *l. 2. c. 6. n. 9.*

Ordinarius prædicta omnia pericere possunt, antequam Sedes Apostolica manum ad causam apposuerit, secus post hanc manus appositionem. *l. 1. c. 22. n. 6. & 7. l. 2. c. 6. n. 9. & c. 15. n. 2.* Non p-
funt

sunt construere processum, nec ferre sententiam in causis, quæ ante Urbani VIII. Decreta introductæ fuerunt, & post eadem resumuntur. *h.2. c.38. n.5.*

Ordinarius in causis Servorum Dei, si aliquid grave in contrarium repperit, debet ulteriori inquisitionis super sedere, donec sacra Congregatio præscribat quid agendum sit. *h.2. c.36. n.14.*

Ordinariorum processus in causis Servorum Dei quando primum adhibiti fuerint, quinam iudici, quive solum de nomine fuerint, disputatur. *h.2. c.3. 101.* Quas habeant vires ad Beatificationem, & Canonizationem obtinendam. *c.4. 101.*

Ordinarius potest conficere processum super miraculis post indultam venerationem patris, in causis per viam casus excepti, non in causis per viam non casus procedentibus. *l.2. c.4. n.3. & 5.* Urgente necessitate, potest auctoritate sua examinare, approbare, & publicare revelationes, miracula, & Reliquias recens inventas Sanctorum, non autem Servorum Dei nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum. *c.1. a n.6. ad 13.* In construendo processu, & ferenda sententia super Sanctorum miraculis debet Theologos, alioque pios, & doctos viros consulere. *h.4. p.2. c. ult. n.2. Alia vid. sub verb. Processus. Sententia.*

Ordinariorum licentia requiritur, ut libri de rebus gestis eorum qui cum fama sanctitatis obeunt, imprimantur. *h.1. c.19. n.22.* Et ut imprimi possint Officia Sanctorum, & similia. *n.23.* Ordinarii in approbandis libris de gestis Servorum Dei tenentur adhibere consilium Theologorum, aliorumque piorum, & docto- rum virorum, & alia peragere. *h.2. c.11. n.6.*

Ordo Regularis.

Ordines Religiosi sine Summi Pontificis auctoritate, qui etiam in hoc est infallibilis, institui nequeunt. *h.3. c.35. n.4.* Ordinum Fundatores summopere laudantur. *h.4. p.2. c.6. n.8.* In eorum, & in Reformatorum causis Beatificationis, & Canonizationis plura querenda recensentur. *h.3. c.35. n.4.*

Ordo Prædicatorum primatum habet inter alios Mendicantes. *h.1. c.36. §.4. n.8.* Ferunt Joannem XXII. se obtulisse ad unum ex multis, qui ex hoc Ordine canonizari poterant, canonizandum, quem idem Ordo proponeret. *c.21. n.11.* Alium tamen canonizavit. *n.12.*

Ordo B. M. Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum ex mirabili ejusdem B. Virginis apparitione institutus fuit. *h.4. f.2. c.9. n.6. SS. Joannes de Matha, & Felix de Valois hujus Ordinis institutores non fuerunt, c.17. n.11.* Distinguitur hic Ordo per quartum votum ab ejus Alumnis emittendum manendi in pignus pro Captivorum redemptione. *c.9. n.6.* Horum omnium historia pluribus propugnatur. *n.7. & 8.* De his Missæ, & Officiis cum lectionibus propriis universæ Ecclesiæ concessa sunt. *n.9.*

Ordinis Seraphici Regula Alumnis suis pecuniam prohibet, in quibuscumque tamen necessitatibus eam recipere possunt. *h.1. c. ult. n.11.* Sine Regulæ offensione possunt pro piis operibus, & pro causis Beatificationis, & Canonizationis Servorum Dei, qui eumdem Ordinem professi sunt, elemosinas quærere. *n.12.* Pro his causis possunt siue Regulæ offensione recipere legatum domus, prædii, census, & locorum montium. *a n.13. ad 16.* Immo ex elemosynis pro iisdem causis collectis possunt emere census, & loca montium, dummodo hæc per fideliæ administrationem in eadem causas erogentur. *n.19.* Pecunias ad hunc finem collectas debent apud Depositarium, vel Syndicum, vel in Monte pietatis deponere. *n.22.* Et plura curare pro earum fideli custodia, & recuperatione. *n.18.*

Ordinis Seraphici Fratres sunt incapaces annui redditus, etiamsi sit cum onere celebrationis Missarum. *h.1. c. ult. n.14. & 15.* Si domus, prædium, census, vel loca montium iis legentur, ad Fabricam S. Petri hæc pertinere videntur. *n.13.* Fratres Strictioris Observantiæ elemosynas suis usibus collectas apud Syndicum Nicolai III. & Clementis V. deponunt, itaque earum dominium, proprietatem, & possessum apud dantem remaneat. Cæteri Observantes eas apud Syndicum Martini V. deponunt, earum vero dominium apud Summum Pontificem residet. *n.17.*

Ordines Solitatorum paucos habent Sanctos canonizatos, quia eorum virtutes difficillime probari possunt. *h.1. c.13. n.18.*

Ordo Equitum Templariorum a Clemente V. in Concilio Viennensi suppressus fuit, Magnus Magister, & plerique Equites illius Ordinis mortem ob scelera infamiam impavide sustinuerunt. *h.3. c.10. n.13.*

Ordo Fratrum Humiliatorum a S. Pio V. extin-

extinctus fuit. *lib. 3. cap. 34. num. 9.*

Ordo Romanus Cardinalis Cajetani ad seculum decimumquartum pertinet. *l. 2. c. 3. n. 1.* Testatur, Papam olim in causas Servorum Dei inquirere consuevisse sine processu Ordinarii. *ibid.* Alia describit de his causis. *l. 1. c. 21. n. 2. & 5.*

Orientalis.

Orientalis nationes ad unionem cum Ecclesia Romana sæpe accesserunt, re-tentis earum ritibus, Fidei, ac discipli-næ Christianæ non adversantibus. *l. 1. c. 38. n. 12.* Summi Pontifices sacra ab Orientalibus in Urbe juxta suos ritus fieri voluerunt. Sed Benedictus XIII. iustus de causis constituit, ne ipsi in Urbis Ecclesiæ Missas celebrarent sine licentia Cardinalis Vicarii, neque sine idoneis paramentis, nisi in Ecclesia separata, aut in remoto altari. *n. 13.* In tribus tan-tum casibus Orientales novis Pontificiis Constitutionibus obligantur. *n. 15.*

Ornatus.

Ornatus, & cultus aliquis decet perso-nas in dignitate Ecclesiastica constitu-tas. *V. Dignitas.* Decet etiam Ecclesias. *V. Ecclesia.* Ornatus basilicæ Vaticanæ in solemnitate Canonizationis. *V. Basilica.* Solemnitas.

Osculatio.

Osculatio moderata manuum, & pe-dum Servorum Dei defunctorum priva-tum dumtaxat cultum importat. *l. 2. c. 12. n. 9.*

Offa.

Offa Servorum Dei. *V. Reliquiæ.*

Offa cujusdam hominis defuncti in loco Llani humari S. Carolus Borromæus iussit, ne populus deciperetur. *l. 2. c. 8. n. 5.* Opera Fratrum Prædicatorum, & Minorum confracta, & dispersa fuerunt offa Arnaldi hæretici Albigenfis, & cu-jusdam homicidæ a Judicibus damnati, ut indebitis horum cultus tolleretur. *n. 6.* Innocentius XL iussit, offa Joannis Calæ cum aliis confundi, numquam ex-trahenda. *ibid.*

Pallium.

Pallium altaris, super quo Missa in Canonizationis solemnitate celebra-tur, ad ejusdem usum conservatur. *l. 1. c. 46. §. 7. n. 39.*

Palma.

Palma sepulcri incisæ sunt Martyrii signum. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 19. 22. et 25.* Sed juxta nonnullos sunt Justorum sym-bolum, & victoriam de vitis significant. *n. 26.*

Tem. VIII.

Palpitatio.

Palpitatio cordis motus est ejusdem depravatus, a sanguinis segnitie causa-tus. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 33.* Potest esse tanta, ut colas frangat, vel fleat, vel ex-tollat. *n. 26.*

Panis.

Panem ne azymum, an fermentatum Ecclesia Latina in Missa initio adhibue-rit, quæstio est. *l. 1. c. 36. §. 12. n. 35.* Panes offeruntur celebranti Missam in so-lemnitate Canonizationis. *l. 11. n. 29. 31. & 33. V. Oblatio.*

Panegyrica oratio. V. Oratio.

Parabola.

Parabola nullam usurpavit Christus ex rebus alterius vitæ. *l. 3. c. 30. n. 4.* In parabolis non solent exprimi personarum nomina. *ibid.* Parabola non est, sed historia narratio de rebus gestis B. Jo-bi. *n. 3.* Idem probabilis dicendum est de factis Lazari pauperis, & Epulonis divitis. *n. 4.*

Paralyti. Paralyticus.

Paralyti est abolitio motus ex nervo-rum, & spirituum animalium vitio. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 7.* Vehemens intensus est, & tortior, si motus simul, & sensus amittantur; levior, si alteruter tantum amittatur. Vehemens extensus dicitur, si magnam corporis partem afficiat. Ee vehementior est, quæ crura, quam quæ brachia occupat. *ibid.* Si totum corpus, præter caput, sensu, motuque destitua-tur, appellatur Paraplegia, & Paraple-xia; si media pars totius corporis, & capitis destituitur, Hemiplegia, & He-miplexia dicitur. *ibid.*

Paralyti convulsio, vel partium as-fellarum extenuatio, certa infirmi cras, & morbi diuturnitas vehementiorem, & insanabilem efficiunt. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 8.* Tremor, febris, & sudor in paralyti possunt esse signa naturalis sanationis. *n. 9.* Febris tamen utilis est, quæ mate-riam, a qua paralyti orta est, denno ex-agitat, & absumit, quod vix potest, si materia sit in spinali medulla, vel febris lenta sit. *n. 12.* Sudor paulatim subortus, diuque continuatus naturaliter prodest, secus si unica vice profluat. *n. 13.*

Paralyti a statibus orta durat, iis ma-nentibus; cessat, illis cessantibus. Orta a scorbutica intervallum habet. Pro-veniens a vaporosa materia ad nervo-rum principium transmissa est naturaliter sanabilis. Exemplum. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 10.* Aliquando soluta fuit ex improvviso ti-

S

more,

more, aut ira. *Exempla*. n. 11. Ultimus ejus gradus est atrophica, seu carnis macies. n. 4. Ut ejus sanatio miraculosa dicatur. n. 2. et seqq. V. *Miraculum*.

Paralytici plures a Christo sanati fuerunt, & vere tales erant. h. 4. p. 1. r. 12. a n. 1. ad 4. Alii sanati fuerunt intercessione Sanctorum. n. 5. & 6.

Parafetene.

Parafetene est duplicis Lunæ naturalis apparentia. h. 4. p. 1. r. 25. n. 16. V. *Miraculum*.

Parcitas.

Parcitas est virtus, qua quis rebus externis moderate utitur. h. 3. c. 24. §. 4. n. 43.

Parbellum.

Parbellum est duplicis Solis apparentia. Ejus descriptio, & exempla. h. 4. p. 1. c. 25. n. 16. V. *Miraculum*.

Particula.

Particula seu multiplicem habet significationem. h. 1. c. 28. n. 15. *Particulæ nifi*, & *tantum* a Concilio Tridentino in quibusdam Decretis positæ quam vim habeant. h. 2. c. 2. n. 5. et 6.

Partus.

Partus Elisabeth, Saræ, Manuæ, & Elicanæ miraculo tribuuntur. h. 4. p. 1. c. 20. n. 3.

Partus alius naturalis, alius difficilis naturalis, alius difficilis præter naturam, alius tardus, alius nullus, alius cæsareus appellatur. h. 4. p. 1. r. 20. a n. 5. ad 9. Partus naturalis plures habere conditiones debet. n. 5.

Parienti legitimum tempus est nonnis, aut decimus mensis. h. 4. p. 1. c. 20. n. 10. Partus quinque, sex, septem, aut octo mensium naturaliter potest contingere, & infantes his mensibus nati diu vivere possunt. n. 11. 12. 13. et 21. *Exempla*. n. 13. Partus aliquando longe post novem menses sequitur. *Exempla*. n. 25. Etiam mortuo, & corrupto foetu. *Exempla* stupenda. n. 26.

Partus naturalis viginquatuor horarum spatio concludi debet. Si excedat, periculosus est. h. 4. p. 1. r. 20. n. 15. Quemadmodum si præmatura aquarum copiosa effusio præcedat. n. 26.

Partus viviparorum requirit matris conatum, Immo cum hoc etiam foetus conatus intervenit. Quamquam matre præmorta, foetus proprio nisu edi potest. *Exempla*. h. 4. p. 1. r. 20. n. 17. Hic tamen conatus non intervenit in vegetabilibus; & oviparis. *ibid*.

Partus eodem tres infantes editi, non

sunt facile vitales. Quinque, & plures eodem partu nati possunt. h. 4. p. 1. c. 20. n. 21. & 22. Et aliquando ab eadem matre trecentum sexaginta quatuor infantes eodem partu nati sunt. n. 22. Periculosior est partus duarum foeminarum, quam duorum masculorum. Masculus, & foemina eodem partu geniti sunt naturaliter vitales. n. 2. et 22. Qui in lucem ambo prius pedibus exeunt, Agrippæ vocantur. n. 23.

Parturientis dolores, non spasmodici, neque spurii, neque nimis acuti, & acerbissimi, sed genuini naturaliter proliunt, ut foetus edatur. h. 4. p. 1. c. 20. n. 14. & 39. Dolor in partu est poena peccati primorum parentum, & virilem commixtionem consequitur. Ideo B. M. Virgo sine dolore peperit. n. 39. De partu miraculoso. V. *Miraculum*.

Passio. *Passionalia*.

Passio Christi morientibus legi consuevit. h. 3. c. 38. n. 10. V. *Christus in Ind. S. S.* *Passionis* Dominicæ mytheria in corde B. Claræ de Montefalco insculpta apparent. h. 2. c. 24. §. 47. n. 180.

Passionalia a Fastis Ecclesiasticis orta sunt. h. 1. r. 4. n. 3. *Passionaria*, seu *Sanctoralia* quæ inter Officia Divina in choro legebantur, etiam nunc extant in archivo Basilicæ Vaticanæ. h. 4. p. 2. c. 10. n. 5. Conservantur etiam in Monasteriis. *ibid*.

Passor.

Passores, qui Christum in præsepio adoraverunt, ad novum pertinent Testamentum. h. 4. p. 2. r. 20. n. 14. A Græcis specialiter coluntur. *ibid*.

Patientia.

Patientia est integralis pars fortitudinis, & per eam animus in tristitia non frangitur. h. 3. c. 24. §. 3. n. 30. Heroicæ patientiæ exempla. n. 34.

Patris æterni cultus. V. *Officium Trinitatis*.

Pater. *Patria*. *Patriarcha*.

Patriarchium.

Patres ii sunt, quos Ecclesia uti tales ob doctrinam, sanctitatem, & antiquitatem agnovit. h. 2. r. 19. n. 6. Patrum postremus dicitur esse S. Bernardus. *ibid*.

Patrum unanimis consensus in explanatione Sacræ Scripturæ, rebusque Fidei, & morum est signum, ac testimonium infallibile Divinæ revelationis. h. 2. r. 33. n. 12. Idem consensus falli in materia Fidei discernenda nequit. h. 3. c. ult. n. 5. In legendis Patrum, Sancto-
rum-

rumque operibus regulæ quædam adhibenda sunt. *l. 2. c. 28. n. 2. V. Regula.*

Patres primis Ecclesiæ sæculis Confessores laudantur. *V. Confessor.* Patrum nomen utrum strictè, an late accipiendum sit pro declaratione casus excepti per Patrum scripta, disputatur. *l. 2. c. 19. n. 6.* Ad hunc effectum Patres de Servis Dei jam defunctis loqui debent. *n. 8.* Titulum *Sancti* adhibere non debent ratione præconii, aut panegyris, aut muneris, quod Servi Dei viventes obierint. *n. 9.* Sed serio testari eorum sanctitatem, miracula, & cultum debent. *n. 10.*

Patria Servorum Dei dicitur locus, in quo nascuntur, & moriuntur. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 1.*

Patriarcha Constantinopolitanus schismaticus Canonizationem causas promovet, eademque in Episcoporum Synodo abfolvuntur. *l. c. 46. n. 4.* Patriarchis vero Beatificatio, & Canonizatio interdicta est. *V. Beatificatio. Canonizatio.* Sed Patriarchæ in Urbe degentes vocantur ad Consistorium pro Canonizatione facienda coacti. *l. 1. c. 34. n. 2. c. 10.* Et in Consistorio semipublico suffragium ferunt. *n. 14. V. Consistorium.*

Patriarcha Armenorum olim versutus in Catholica Fide profutenda. *l. 1. c. 1. n. 1.*

Patriarchium antiquum Lateranense in Collegium Præsentiariorum commutatum est. *l. 1. c. 41. §. 10. n. 9. De Sacello S. Nicolai ibi ædificato. V. Sacellum.*

Patronus.

Patronum unum, aut plures Sanctos Communis, Oppida, Urbes, Provincias, & Regna eligere ab antiquo tempore consueverunt. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 1. c. 2.* Olim in Patronos etiam formaliter, vel æquipollenter Beatificati eligebantur a civitatibus Decurionibus, annuente Congregatione rituum. *Exempla. n. 3.* Post Urbani VIII. Decretum ant. 1630 positum, qui in Ecclesia universali sub titulo Sancti coluntur. *n. 4. §. 5.* Post hoc Decretum tamen ex peculiaribus circumstantiis Beati in Patronos principales cum ejusdem Decreti derogatione electi fuerunt. *n. 6. ad 10.* *Exempla de tunc Beatis Stanislao Kostka, & Rosa Limana. ibid. §. 1. l. 1. c. 39. n. 8.*

Patronorum electio a Civitatibus pericienda est per secreta Consilii genera-

lis suffragia: a Regnis per secreta suffragia Populi singularum civitatum, non autem a Repræsentantibus, nisi speciale mandatum habentibus, etiam Ecclesiasticis sint. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 5. c. 5.* Episcopi accedere consensu debet, neque sufficit consensus Vicarii Capitularis, at Sede vacante novi Episcopi consensus expectandus est. *ibid.* Requiritur etiam consensus Cleri Secularis, & Regularis. Sed pro electione Sanctorum in Patronos quorundam Communium sufficit consensus eorum, qui Commune repræsentant, & obligare possunt. *Exempla. ibid.* Electionis causæ in sacra rituum Congregatione sunt expendendæ, nisi aiter Summo Pontifici videatur. *ibid.* Uti horum rationes expenduntur.

In *Patronos* eligi spinæ coronæ Christi nequeunt, licet aliquando id petatum sit; Neque ejus Passionis Instrumenta. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 12. ad 16.* Electio S. Josephi in Patronum Hispaniæ Regnorum non fuit admittenda ob non servatam in electione formam memorati Decreti. *n. 11.* Cui tamen derogatum fuit in electione S. Rosaliæ in Patronam locorum Imperatoris. *ibid.* A Sanctis in Patronos electis plures civitates, & oppida nomen acceperunt. *c. 15. n. 1.*

Patroni alii principales, alii minus principales dicuntur. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 2.* Unus auctoritat in Patronum principalem eligi potest, plures in minus principales. *n. 3.* Quamquam ex peculiaribus circumstantiis plures electi sunt; plurius vero in minus principales electio aliquando interdicta fuit. *Exempla. n. 4. c. 5.* In honorem principalium recitandum est Officium, & Missa sub ritu duplici primæ classis cum octava, etiam a Regularibus, excepta octava. *n. 2.* De minus principi palibus celebrari debet Missa cum Officio sub duplici majori, vel secundæ classis sine octava, Regulares tamen non tenentur. *ibid.*

Pauper. Paupertas.

Pauperes, si vitæ sint honestæ, testimonium ferre possunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l. 3. c. 6. n. 8.*

Paupertas exactissima requiritur in Servo Dei Regulari. *l. 3. c. 5. n. 7. V. Regularis.* Paupertas voluntaria primum est fundamentum ad charitatis perfectionem. *n. 9.*

Pax.

Pax inter Romanos, & Longobardos die 19. Junii inita fuit. *l. 1. c. 41. §. 1. n. 4.*

Peccator . Peccatum .

Peccatores a peccatis resurgentes , & bene agentes a S. Ambrosio laudantur . *l. 2. c. 33. n. 3.*

Peccata a Sanctis ante laudabilem eorum vitam commissa referre utile est, quin illis injuria fiat, cum etiam in sacris Scripturis Sanctorum peccata referantur . *l. 3. c. 39. n. 4.* Peccata Justorum die Judicii probabilius manifestabuntur sine eorum tristitia, vel pudore . *ibid.* Peccati permissio in Prædestinationis est prædellinationis effectus . *n. 7.*

Peccata venialia mortale peccatum non constituunt, sed ad illud disponunt; neque per peccata venialia Justus coram Deo definit esse justus . *l. 3. c. 39. n. 8.* Peccatum veniale fuit titubatio Moysis eum petram, quam educturus, percussit . *ibid.* Peccata omnia venialia collective sumpta, juxta Theologos, nemo potest per totam vitam, vel per longum tempus vitare, nisi ex speciali privilegio, & extraordinariis gratiæ auxiliis . *n. 9. l. 10.* Sed nulla pura creatura, excepta B.M. Virgine, a peccatis venialibus fuit prorsus immunis . *n. 10.* Peccata venialia confiteri non tenemur, licet laudabiliter confiteri ea possimus. Exempla . *n. 11.* Peccatum veniale an sit materia Confessionis . *c. 27. n. 4. V. Sacramentum .*

Peccata au Servi Dei ante conversionem patratorum notitia habenda est in examinandis eorum causis Beatificationis, & Canonizationis, ut discipuli possint, an, & quos dignos poenitentiae fructus fecerint . *l. 3. c. 39. n. 5.* Sed difficulter statui potest spatium temporis poenitentiae hujusmodi pro declaranda Servi Dei sanctitate coram Ecclesia . *ibid. V. Poenitentia .*

Peccata au Servi Dei post conversionem, vel post susceptos heroicos mores commiserint, & novos Poenitentiae fructus dederint, advertendum est etiam in iisdem eorum causis . *l. 3. c. 39. n. 6.* Exemplum . *ibid.* Isti, pro eorum sanctitate coram Ecclesia declaranda, tales virtutum, & poenitentiae exteriores actus edere debent, ut cognosci possint, an ad eundem, vel majorem anterioris sanctitatis gradum pervenerint, vel in inferiori gradu permanerint . *n. 7.* Si ad eundem gradum devenierint, antea laudabilis vitae ratio haberi poterit; sed dubium erit, an sic heroes fuerint, & canonizari possint . *ibid.*

Peccata venialia ex surreptione, vel etiam consulto a Servis Dei commissis Beatificationi, & Canonizationi non obstant, si pro iis vitandis cautela adhibita, piisque operibus satisfactum fuerit . *l. 3. c. 39. n. 8.* Si frequenter, & consulto patrata fuerint, neque probetur, Dei Servum respicuisse, ac satisfecisse, ejus virtutes non sunt approbandae . *ibid.* Si diceretur aliquis Dei Servus ab omni veniali peccato fuisse immunis, caute id intelligendum est, nec tam facile ex Confessoriorum attestationibus probari poterit, & advertendum erit, quot, & quales Servi Dei confessiones iidem Confessarii exceperint . *n. 9. ad ult.*

Peccata quomodo Servi Dei reprehenderint, advertendum est in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis . *l. 3. c. 41. n. 3.* In hoc neque inertiæ, neque nimia severitatis adhibenda est, sed publicum publice, occultum occulte reprehendendum est, quamquam nonnulli Sancti peccata occulta supernaturaliter cognita publice reprehenderunt . *ibid.* Consideranda sunt etiam verba in reprehendendo adhibita; nam juxta personarum qualitatem procedendum est . *ibid.* Cum personis in dignitate constitutis cautela opus est. Si pertinetes, vel publici sint, asperitate utendum est: si respuerint, paterne excipiendi sunt . Exempla . *ibid.* Hæc locum habent etiam quoad Hæreticos . *n. 5.*

Peccant superstitione, qui pacifescuntur, ut qui prior obierit, superstiti appareat, suumque statum indicet . *l. 4. p. 1. c. 32. n. 13.*

Peculium .

Peculio in quibusdam circumstantiis licite Religiosi uti possunt, neque hic usus Canonizationis Servorum Dei Religiosorum obstat . *l. 3. c. 41. n. 12. V. Religiosus .*

Peregrinatio . Peregrinus .

Peregrinationes sacras nonnulli Hæretici execrati sunt; eas tamen multi Sancti susceperunt . Exempla . *l. 3. c. 37. n. 13.* Mulierum peregrinationes suspectæ sunt, nisi eadem vel illius loco natae sint, vel ob eopiosum comitatum securæ reddantur, vel speciali Dei impulsu peregrinationes susceperint . *ibid.* Utiles sunt peregrinationes, si sancte, periculose, si incaute suscipiantur . *ibid.*

Peregrinorum in causis Beatificationis, & Canonizationis inquirendum est de causa, licentia, rebus gestis, & laboribus

ribus peregrinationis, ac de Sacramentorum frequentia. *l. 3. c. 37. n. 13.* Qui per totam vitam, vel per maiorem ejus partem peregrinati sunt¹, canonizari vix poterunt ob probationum defectum, nisi forte testes secum duxissent. *ibid.*

Perfessus.

Perfessi viri cum fiducial Dei possessio- nem sub ratione Beatitudinis, retributio- nis, & mercedis laudabiliter expe- ctarunt. *l. 2. c. 31. n. 9.*

Peritus.

Periti saltem duo ex celebrioribus in judio casus excepti ex tempore immemorabili advocandi sunt, ut recogno- scant characteres, vel statuas, vel ima- gines, eorumque tempus. *l. 2. c. 23. n. 12.* Jurare debent de nuncere fideliter adim- plendo. *ibid.* Scrutari debent, an sta- tue, vel imagines sint illius Servi Dei, de cujus cultu immemorabili agitur, & alia quoad diadema, laureolas, vel ra- dios illarum imaginum observare; tan- dem singillatim deponere, & suorum distincti rationem reddere debent. *ibid.*

Periti antiquorum characterum vo- candi sunt pro recognitione operum Dei, si exploratum non sit, opera eade- m illorum esse. *l. 2. c. 34. n. 5.* Horum Peritorum depositiones juramento firmatæ in processum particularem infer- untur. *ibid.* *Periti* Florentini, & Ro- mani circa characteres opusculorum B. Humilitati attributorum conveni- runt. *ibid.* Hujusmodi *Periti* quod sen- serint circa Dialogum adversus Frati- cellos S. Jacobi de Marchia attributum, quidve de operibus B. Joanni Cantio adscriptis, expointur. *n. 7. 9. 10.*

Periti a Judicibus eligendi sunt pro recognoscendis juribus, seu scripturis in compulsorialem processum compulsan- dis. *l. 2. c. 25. n. 3.* & pro simili recogni- tione per comparationem faciendam. *n. 5.* V. *Processus compulsorialis.*

Permissio.

Permissio approbas intervenit in Bea- tificatione tam formali, quam æquipol- lenti. *l. 2. c. 40. n. 1.* *Permissio* suspendens est, cum Summus Pontifex explicate, vel implicite protestatur, se euntum ali- quem non approbare, & ex hac haberi Beatificationem nequit. *ibid.*

Persecutio. Persecutor.

Persecutionis tempore an omnibus su- gere liceat. V. *Fuga.* In causis Beatifica- tionis inquirendum est, an Servi Dei

persecutiones passi sint, & patieater su- stinuerint. *l. 2. c. 41. n. 1.*

Persecutor seu Tyrannus pro vero Martyrio potest esse Gentilis, Hæreti- cus, vel etiam Catholicus. Exempla. *l. 3. c. 13. n. 3.* *Persecutoris* nomine an is comprehendatur, qui Martyribus occa- sionem præbuit mortem sibi inferendi, disputatur. *c. 11. n. 10.*

Perseverantia.

Perseverantia est integralis pars For- titudinis. *l. 3. c. 24. §. 3. n. 34.* ejus laudes, & heroica exempla. *n. 35. 36.*

Perseverantia donum nemo sibi abso- luta certitudine polliceri sine speciali Divina revelatione potest. *l. 2. c. 32. n. 3.*

Perseverantia in Fide, & in volunta- te moriendi pro Fide requiritur usque ad obitum, & in ipso obitu, ut quis Martyrum catalogo adscribatur. *l. 3. c. 18. a. n. 10. ad 13.* *Perseverantia* alia est interna, alia externa, & hæc judicio Ec- clesiæ in Martyrum causis subjicitur. *n. 14.* Interna eorundem *perseverantia* ex verbis, & signis externis desumitur, ex quibus Ecclesiæ, quantum licet, cer- ta esse in iisdem causis debet. *ibid.* explicat exemplis. *a. n. 15. ad ult.*

Perseverantia finalis in Fide, & Cha- ritate dici approbata quoad Martyres potest, approbato Martyrio, ejusque causa. *c. 27. n. 4.*

Persona.

Personæ authenticæ pro petenda si- gnatura commissionis plures esse possunt tam ex laicis, quam ex Ecclesiasticis. *l. 2. c. 36. n. 7.* Olim pro Canonisatione supplicabant. *c. 3. n. 1.*

Pestis.

Pestis ab aeris corruptione oritur, ejus diversæ aliæ esse causæ possunt. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 6.* Ab una ad aliam regio- nem, ventorum opæ transmitti solet. *ibid.* Omnis *pestis* est epidemia, non contra. *ibid.* *Pestis*, certæ, ingravescens, vel cessantis plura sunt signa. *ibid.* Novem, vel duodecim mensibus durare *pestis* consuevit, aliquando pluribus an- nis. *n. 8.*

Effluens morbi signa sunt febris ar- dentissima, vomitus, delirium, & bu- bones. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 23.* In hoc morbo quid proficiat venæ sectio. *a. n. 21. ad 27.*

Phœnomenon.

Phœnomena naturaliter apparentia, ac miraculo tribui aliquando possunt. *l. 4. p. 1. c. 25. a. n. 13. ad ult.* V. *Miraculum.*

Phan-

Phantasia.

Phantasia in cerebro residet, nec potest in corpus alienum agere. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 6. et seqq.* Potest causare multas mutationes, perturbaciones, aliosque effectus. *l. 3. c. 50. n. 9. Imaginatio.*

Philosophus.

Philosophi quidam animæ, vel animo a seculis expedito divinaudi munus perperam tribuerunt. *l. 3. c. 46. n. 1. ad 6.*

Pictor. Pictura.

Pictores, qui Imagines Servorum Dei cum signis per Urbani VIII. Decreta prohibitis pingunt, certas penas incurunt. *l. 2. c. 16. n. 2. V. Poena.*

Pictura in abside facelli S. Nicolai in Patriarchio Lateranensi olim erat, & restituta est, repræsentans speciali modo, & cum quibusdam peculiaribus signis imagines B. V. Mariæ, duorum Angelorum, & quorundam Romanorum Pontificum, de quorum sanctitate, & rebus gestis agitur. *l. 1. c. 41. n. 18. ad 32. Tota describitur. ibid. Et sculpta repræsentatur. post n. 32.*

Pictura præclara Servorum Dei gesta repræsentantes exponuntur in eorum funere, quæ, si miracula non repræsentent, ad publicum cultum non referuntur. *l. 2. c. 12. n. 9.*

Pictura imaginem Servi Dei canonizandi repræsentans, hodie Canonizationis occasione datur Summo Pontifici, Cardinalibus, & Consultoribus Congregationis ritum. *l. 1. c. 46. n. 28. Cardinali causæ Relatori, Secretario Congregationis, & Fidei Promotori datur tunc, & occasione Beatificationis, & introductionis causæ. ibid. Pium Card. Bellarmini de his picturis iudicium. ibid.*

Pietas.

Pietas est potentiâ pars iustitiæ, & quædam caritatis protestatio erga parentes, & patriam. *l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. et seqq. Pietas sine iustitia esse nequit. n. 21.*

Pictolum.

Pictolum rubrum Gregorius XIV. Cardinalibus Regularibus concessit. *l. 2. c. 24. §. 58. n. 217.*

Plaga.

Plaga Christi Officio, & Missa propriis coluntur. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 19.*

Plebejus.

Plebejorum nomen antiquitus laicis omnibus attributum fuisse soletur. *l. 1. c. 3. n. 3.*

Pleuritis.

Pleuritis consistit in pulmonibus, licet antiqui aliter lenierint. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 37.* Spuria dicitur, si inflammatio externas thoracis partes; vera, si membranae pulmonaris substantiæ superficiem occupet: gravior est, si altius in pulmonis substantiam penetret, & appellatur peripneumonica. *ibid.* Singulæ propria habent signa. *n. 38.*

Pleuritis febribus frequentiores habet crises, & recidivas, quam aliæ febres; & utilius aduersus inflammationem remedium est emissio sanguinis. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 37.*

Pleuritis legitima peculiariter habet signa. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 39. ad 41.* Est morbus acutus. *n. 42.* Ideoque periculosus. *n. 43.* In mulieribus prænantibus perniciosus est, & lethalis. Exemplum. *n. 44. ad ult. De miraculosa pleuritidis sanatione. V. Miraculum.*

Pluvia.

Pluvia lapidea diversimode fieri potest. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 33.* Quidam referunt, eam aliquando naturaliter contingisse. Sed ex circumstantiis miraculo tribui potest. Exemplum. *ibid. V. Miraculum.*

Pœna.

Pœna de Providentia, quod alii S. Hilario tribunt, alii adjudicant, Massiliensium doctrinam sapit. *l. 1. c. 29. n. 5.*

Pœna.

Pœna privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ, necnon pœna suspensionis a Divinis imposita est Clericis Regularibus, qui Urbani VIII. Decretis circa Servorum Dei cultum contraveniunt. *l. 2. c. 16. n. 2.* Clericis Secularibus in hoc imposita est pœna privationis Officiorum, pœna suspensionis a Divinis, ab administratione Sacramentorum, & ab Ordinum executione. *ibid.*

Pœna amissionis librorum imposita est illis, qui libros de rebus gestis Servorum Dei ex eundem sine debitis protestationibus. *l. 2. c. 12. n. 2.* Pictoribus pingentibus Servorum Dei imagines cum signis per dila decreta vetitis irrogata est pœna amissionis imaginum. *ibid.*

Pœna alia pecuniaria, & corporalis ab Ordinariis, aut ab Inquisitoribus imponi potest, quemadmodum sacra Inquisitoris Congregatio graves pœnas irrogavit quibusdam Regularibus propter cultum quibusdam Dei Servis indebite exhibitum. *ibid.*

Pœnitentia . Pœnitentiarius .

Pœnitentia alia solemnis simul, & publica dicitur, alia publica tantum, alia privata, & omnes explicantur. *l. 2. c. 7. n. 9.* Pœnitentia dividitur in pœnitentiam ante Baptismum, & in pœnitentiam mortalium, & venialium. In materia vero Canonizationis dividitur in pœnitentiam peccatorum ante conversionem commissorum, in pœnitentiam mortalium post conversionem patrum, & in pœnitentiam venialium. *l. 3. c. 39. n. 8.*

Pœnitentiæ fructus dignos facit, qui in dolore cordis post poenam tantum affligitur, quantum per culpam deliquit. *l. 3. c. 39. n. 5.* Tempus pro constituendo digno fructu pœnitentiæ heroicæ quoad sanctitatem alicujus Servi Dei coram Ecclesiâ declarandam non potest facile definiri; ideoque is, qui in his causis suffragium ferre debet, perpendet, an ratione diuturni temporis, vel ratione qualitatatis ætuum pœnitens sit inter Sanctos adscribendus. *ibid.*

Pœnitentia de peccatis commissis agenda est ante Martyrium, ut quis pro Fide moriens inter Martyres recipiatur. *l. 3. c. 15. n. 13.*

Pœnitentiæ Sacramentum. *V. Sacramentum.* Pœnitentiæ carcer a S. Joanne Climaco descriptus. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 46.*

Pœnitentia juxta Leges Romanas non excusat delictum, præcipue si reus ad Judicis tribunal constitutus sit, solumque prodesse potest ad poenam temperandam. *l. 3. c. 13. n. 5.* Christianis tamen Trajanus, suadente Plinio, indulgit, posita pœnitentia de Christi Fide. *ibid.*

Pœnitentiarii sub Leone X. suffragium tulerunt in Consistorio Semipublico pro Canonizatione habito, id vero nunc eis non licet. *l. 1. c. 34. n. 13.*

Pontifex Romanus. *V. Romanus Pontifex.*

Polypus.

Polypus est caruncula alba, vel subrubra, narium ossibus inhaerens. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 34.* Inter morbos chronicos, & diuturnos computatur. *n. 37.*

Polypus alius est indolis benignæ, alius malignæ. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 35.* Curatur vel medicamentis carneum concrementum paulatim absumentibus, vel instrumentis illud evellentibus. Si in cancerum abiierit, non est tangendus. *c. 36.* Fonticulus aliquando prodest. *n. 39.* De miraculosa ejus sanatione. *V. Miraculum.*

Portitor.

Portitor a Judicibus remissorialibus in

causis Beatificationis, & Canonizationis eligitur, eique processus sigillis obſignatus traditur ad sacram rituum Congregationem deferendus. *l. 2. c. 47. n. 11.* Portitoris officium in Ecclesiâ antiquissimum est. *ibid.*

Portitor potest esse alia persona legalis a Judicibus non electa. *l. 2. c. 47. n. 12.* Portitor electus a Judicibus, si iter perficere nequeat, potest aliam personam legalem substituere, quæ jurare debet de munere fideliter implendo. Exempla. *ibid.*

Portitor transumpti processus Apostolici destinandus est, antequam idem transumptum subscribatur. *l. 2. c. 50. n. 3. V. Transumptum.*

Portiuncula.

Portiuncula nomen ex quadam proxima villa accepit Ecclesia S. Francisci a quodam Abbate Benedictino prope Assisium concessa. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 5.* Indulgentiam plenariam Deus, orante S. Francisco, pro hac Ecclesiâ concessit, ita tamen ut a Summo Pontifice impetraretur. *ibid.* Hanc Indulgentiam nonnulli tamquam falsosum traduunt, sed ejus veritas vindicatur. *ibid. et l. 3. c. 10. n. 5.*

Positio.

Positio est brevis verborum formula ponentis mentem continens ad veritatem eliciendam concepta. *l. 2. c. 44. n. 2.* Magis late patet, quam articulus: & necessaria est in constructione processus in causis Canonizationis. *ibid.*

Postulator.

Postulatores causarum Beatificationis, & Canonizationis proprie illi sunt, qui easdem causas promovere. Eodemque nomine appellantur ii, qui ab istis electi in Urbe morantur, & causarum expeditioni instant. *l. 1. c. 19. n. 24. et c. 46. §. 2. n. 13.* His pecunia pro eadem expeditione conceditur, nulla tamen merces iisdem a sacra rituum Congregatione taxata est, sed eligentium arbitrio relinquitur. *ibid.* Ad sumptus vitandos Postulatores ex aliquo ordine Regulari a quibusdam eliguntur. *c. 46. §. 2. n. 14.*

Postulatoris munus nunc vetitum est Consultoribus ejusdem Congregationis. *l. 1. c. 19. n. 24.* Neque Postulator potest agere testem in causa, quam promovet; si autem dimisso officio examine, ejus dicta solum administrum præstare possunt, etiamſi Clerici, vel Religiosi sit. *l. 3. c. 6. n. 10.*

Positio.

Postulatores satagere debent, ut testes oculati in processu ordinario examinati, examinentur etiam in processu Apostolico. *l.2. c.5. n.14.* Postulatorum negligentia in hoc an impediat, ne processus Ordinarius cum Apostolico ad faciendam probationem conjungatur. *ibid.* Aliquando Postulatores hanc negligentiam sibi obiectam propulsarunt. *ibid.*

Postulatores caute se gerere debent circa miracula, quæ pro Canonizatione obtinenda requiruntur post indultam venerationem patrata. *l.1. c.33. n.13.* Et quoad petitionem literarum remissorialium. *c.22. n.8.* Et in petenda signatura commissionis, & resumptionis. *c.26. n.1.* Et circa non cultum, & casum exceptum. *l.2. c.1. n.1.* Et in petendis quibusdam dispensationibus pro signatura Commissionis. *l.2. c.36. n.4. et 5.*

Postulatoribus expedit virum gravem constituere pro solutione strenuarum occasione Canonizationis. *l.1. c.46. §.6. n.34.* Nonnulli Postulatores aliquando nimis liberales fuerunt. *n.36.*

Potestas.

Potestas Christi. *V. Christus.*

Potestas canonizandi fundatur in utilitate invocandi Sanctos. *l.1. c.12. n.1.* Idque ex sacra auctoritate colligitur. *n.2. & seqq.* Et congruentissimis rationibus a Theologis probatur. *n.6.*

Potestatis canonizandi usum nonnulli damnant, plures rationes, & inconvenientia prætexentes. *l.1. c.13. n.11.* Sed refelluntur. *n.12. & seqq.* Hæretici potestatem eandem subsannant, quasi Ecclesia, & Romanus Pontifex Divinam sibi per eam potestatem usurpent. *c.12. n.7.* Sed refelluntur. *n.8.*

Præcedentia.

Præcedentie materia in sacrorum rituum Congregatione pertractatur. *l.1. c.16. n.4. et c.19. n.7.*

Præcedentiam Clerus Sæcularis quicumque habet super quemcumque Clerum Regularem. *l.1. c.36. §.4. n.8.* Idemque præcedentie ordo servatur in nominandis Sanctis, qui simul canonizantur. *n.6. & 7.* Ordo Prædicatorum præcedit reliquos Mendicantes, non Monachos. *n.8.*

Pragmatica Sanctio.

Pragmatica Sanctio, quæ S. Ludovici Galliarum Regis nomine circumferretur, vel tota, vel saltem quoad illud caput, quod Sedi Apostolicæ parum honorificum est, apocrypha creditur. *l.3. c.36. n.14.*

Præsumptio spirituale.

Præsumptio spiritualis Auctor est Joannes Moscosi seculi VII. Scriptor, a Patribus septimæ synodi in magna veneratione habitus. *l.2. c.32. n.2.*

Præsumptio iudicii famæ sanctitatis. *l.2. c.39. n.11. V. Iudicium.*

Præceptum.

Præceptum initio mundi Adamo datum crecendi, & multiplicandi, juxta Theologos, adhuc durat, nisi Religionis votum, aut aliud impedimentum obstat. *l.2. c.31. n.3. & 4.* Præceptum Matrimonii est juris naturalis, ideoque, juxta eisdem permanet, cum Caritas præcepta naturalia non revocaverit. *ibid.* Dictum præceptum quomodo cum Evangelico consilio servandi castitatem congruat, & homines obliget, explicatur. *n.5. et 6.* Præceptum ducendi uxorem obligat aliquos indeterminate, nullum determinate, sicuti præceptum elemosynæ. *ibid.*

Præceptum de duobus, vel tribus testibus adhibendis in lege veteri erat iudiciale, quod Christi morte cessavit. *l.2. c.5. n.6.* Præcepta quædam judicialia in sacris Canonibus renovata sunt. *ibid.*

Præcepta Decalogi an Deus dispensare possit, disputatur. *l.3. c.41. n.2.* In causis Servorum Dei si quid occurrat, quod præceptis istis, vel Legi naturæ avertari videatur, quomodo dignosci possit, an ex Deo provenierit. *ibid. V. Impulsus.*

Præceptum colendi Sanctum a summo Pontifice canonizatum, & præceptum celebrandi Missam, & recitandi Officium in ejus honorem, sunt separabilia. *l.1. c.38. n.14.* Præceptum colendi eundem canonizatum juxta nonnullos ad Fidem pertinet, adeoque Occidentalem, & Orientalem Ecclesiam comprehendit, adeo ut par esset Orientalis, & Occidentalis viri transgressio ejusdem præcepti. *ibid.* Præceptum tamen celebrandi Missam, & recitandi officium in honorem canonizati Orientales non comprehendit, nisi a Summo Pontifice exprimat. *n.8. & 15.*

Præceptum orationis mentalis, vel vocalis, an detur. *l.3. c.25. n.3. & 9. V. Oratio.*

Prædestinatus.

Prædestinatus nemo se asserere debet, nisi ex Divina speciali revelatione didicerit. *l.1. c.32. n.3.*

Prædicatorum Ordo. V. Ordo.

Prædicatio.

Prædicare ut quis Evangelium aliis nationibus possit, missionem a Romano Pontifice impetrare debet. *h. 3. c. 17. n. 14.* Episcopus vero in sua diocesi tenetur illud annuntiare. *ibid. V. Episcopus.*

Præfatus.

Præfatus sacræ rituum Congregatio, nls a Summo Pontifice eligitur. *h. 1. c. 16. n. 12.* Ante Urbani VIII. Decreta *Præfatus* idem in Consistorio, vel extra Consistorium Summo Pontifici referebat, Congregationem, discussa causa, sentire procedi posse ad Canonizationem. *h. 1. c. 26. n. 5.*

Præsepe.

Præsepe Redemptoris temporibus S. Hieronymi Bethleemi erat: non anno 352., sed circa 340. ad Urbem translatum, & in basilica S. Mariæ Majoris repositum fuit, quæ proinde ad *Præsepe* dicta est. *h. 4. p. 2. c. 31. n. 15.*

Præful.

Præfules Romanæ Curiz nondum sacerdotes jurant *tallo pectore*. *h. 2. c. 48. n. 7.* Olim septem, aut octo *Præfules* a Summo Pontifice designati consueverunt causarum Canonizationum seriem in Consistorio publico perorando exponere. *h. 1. c. 21. n. 5. V. Consistorium.*

Præful Secretarius Brevium ad Principes in Consistorio publico post secretum coacto pro Canonizatione peragenda, Summo Pontifici nomine, jejunia, & preces indicit ad Divinum implorandum auxilium, & monet, Pontificem eundem in proximo Consistorio audire velle Cardinalem, & Episcoporum sensum in re tanti momenti. *h. 1. c. 34. n. 7.* Similia respondet in solemnibus Canonizationis actu. *c. 36. §. 9. n. 18.* *Præfulibus* quibusdam strenge in Canonizationibus solvuntur. *c. 46. §. 6. n. 34. V. Strenge.*

Præfules inferiores jurisdictionem, quasi Episcopalem, & Territorium vere separatim habentes, possunt conficere processus in causis Beatificationis, & Canonizationis. *h. 2. c. 2. n. 4.* Neque huc eorum jurisdictioni obstat Concilium Tridentinum, neque aliæ dispositiones, quæ recensentur. *a. n. 5. ad 8.* Possunt cognoscere causas criminales, & matrimoniales, non vero ferre excommunicationem. *n. 6.*

Præsumptio.

Præsumptio orta a principii naturali.

Tom. VIII.

bus certam facit probationem. *h. 4. p. 1. c. 22. n. 4.* *Præsumptio* duplex non admittitur in eodem subiecto, sed hæc duplex *præsumptio*, seu *præsumptio* *præsumptionis* non invenitur in miraculis negativis. *n. 1. c. 4.*

Præcatio.

Præcatio publica est, quæ Ecclesiæ nomine fit ab ejus Ministris, privata, quæ privato nomine fit. *h. 2. c. 7. n. 5. V. Oratio.*

Presbyter. *Presbyterus.* *Presbyterium.* *Presbyterorum* secularium si causæ Beatificationis, & Canonizationis promoveantur, de vocatione ad Clericatum, ac de aliis pluribus querendum est. *h. 3. c. 35. n. 2.* Exemplum. *n. 3.* Duo *Presbyteri* seculares juxta recentiorum ritum canonizati sunt. *n. 1.*

Presbyteratus Ordinem dum confert Episcopus, Clero, & populo annuntiat, ut si quis aliquid contra Ordinandos habet, libere pandat. *h. 3. c. 41. n. 1.*

Presbyterium Summo Pontifici a Cardinali Archipresbytero cum duobus Canonici Basilicæ Vaticanæ offertur pro Missa ab eodem Pontifice cantata in eadem Basilica. *h. 1. c. 36. §. 10. n. 26.*

Primas.

Primitibus Beatificationi, & Canonizationi nunc interdita est. *V. Beatificatio, Canonizatio.* Ad Primate Carthagenensem olim in Africana Ecclesia pertinebat Martyrum acta examinare, cultumque iis decernere. *h. 1. c. 3. n. 7.* Non item in aliis partibus. *ibid.*

Principes.

Principes Catholici aliquando *venabiles* appellati fuerunt. *h. 1. c. 37. n. 6.*

Principes Catholici possunt, ac debent Paganos sibi subditos compellere ad legis naturæ observantiam quædam cultum unius veri Dei; prudeniter tamen possunt ab hujus potestatis usu ad tempus abstinere. *h. 3. c. 17. n. 11. c. 12.* An etiam possint eosdem compellere ad Fidem Catholicam recipiendam, contrahitur; possunt vero adigere ad audiendam ejus prædicationem. *ibid. c. n. 14.* Hæretici, & Schismatici possunt minis, & terroribus a nequitia revocari. *n. 13. V. Rex.*

Privilegium.

Privilegium dandi possessionem, seu *investituram* dominiorum Ecclesiasticorum a Principibus secularibus usurpatum S. Gregorius VII., alique Pontifices damnarunt. *h. 1. c. 41. §. 10. n. 17. c. 27.* Paschalis II. vi. & minis coactus illud Hen-

Henrico IV. Imperatori concessit, sed sub quibusdam conditionibus. n.27. quin etiam illud postea revocavit. n.28. & 29.

Privilegium idem vigeat in Ecclesia Orientali, sed Summi Pontifices illud pluribus de causis in Occidentali Ecclesia sustulerunt. l.1. c.41. §.10. n.28. An hæresim contineret, disputatur. *ibid.*

Probatio

Probationes virtutum, & Martyrii in specie in causis Beatificationis, & Canonizationis per viam non cultus procedentibus debent esse æqualis ponderis, ac in causis criminalibus. l.3. c.2. a n.2. ad 5.

Probatio pleoa, non plenissima requiritur in antiquis causis Sanctorum. l.3. c.1. n.6. Probatio semiplena unius testis de visu evadit plena, adjunctis testibus de auditu. n.12. Plena probatio desumitur ex testibus contestibus. c.2. n.1.

Probationes testium in processibus ordinariis legitime exceptæ non sunt negligendæ, neque solum pro adminiculo habendæ. l.2. c.4. a n.6. ad 9. Probatio habita per testes singulares singularitate adminiculativa in his causis est dumtaxat semiplena. l.3. c.4. n.6. Adminiculum tamen suppledat. n.7.

Probatio tantum semipleoa habetur ex scripturarum in processum compulsorialem compulsandarum recognitione per comparisonem facta. l.2. c.52. n.5.

Probatio virtutum, aut Martyrii aliquando ex Historiis desumipoteß. l.3. c.10. tot. V. *Historicus*.

Probationis vim in huiusmodi causis habent visiones, apparitiones, & revelationes, quas sibi factas Servi Dei in scriptis referunt, si tamen ex circumstantiis constet, eas cælestes fuisse. l.3. c.10. n.11. Idem dicendum de aliis rebus, quæ solo Servorum Dei testimonio probari possunt, si tamen de eorum virtutibus, vel Martyrio aliunde constet. *ibid.*

Probationes, quæ in processu Apostolico non satis perspicuam reddunt famam sanctitatis in genere, aut virtutes, vel Martyrium, & miracula in specie, causa in sacra rituum Congregatione proposita, adeoque postquam illæ absolventur, & promulgatae sunt, non possunt ex Alexandri VII. Decreto per novum testium exameo coadiuvari, nisi in quibusdam casibus, qui enumerantur. l.2. c.53. a n.9. ad 20. Probatio autem continuationis non est coadiuvatio, sed ovi facti nova probatio. n.17.

Probationes, quibus ostendendum est, opus aliquod, seu librum non fuisse a Dei Servo conscriptum, licet ipsi tribuatur, debent esse certæ, & concludentes. l.2. c.34. n.4. & 6.

Probationes vulgares, seu experimenta ad aliquid occultum detegendum reprobantur, nisi addit Dei promissio. l.4. p.1. c.24. n.4. & 5.

Processio

Processio quædam in quibusdam Ecclesiis in Nativitate Domini olim erat in usu, in qua nonnulli tamquam Prophetæ, & Sybillæ, & Vates iocundi de adventu Messiae interrogabantur, & respondebant, sed jam obsoleta est. l.4. p.2. c.31. n.34.

Processio solemnns in solemnitate Canonizationis olim post eandem Canonizationem peractum, vel ante fiebat. Hodie a processione solemnitas eadem incipit, & recto ordine, & magnificentia peragitur. l.1. c.36. §.6. n.10. In Canonizatione S. Stanislai Cracoviensis omnibus solemnitati præsentibus candleæ distributæ fuerunt ad processionem peragendam: hodie quibusdam dumtaxat distribuuntur. *ibid.* In hac processione gestatur vexillum, Canonizandi imaginem repræsentans, qui mos, non ex processionali gestatione vexilli S. Rochi in urbe Constantinensi, sed ex miraculosa apparitione vexilli S. Stanislai Martyris occasione Canonizationis ejusdem, ortus est. *ibid.* Processioni huic solemnî non interfuit Clemens XII. in Canonizatione, quam peregit, sed ejus vices Card. Russus supplevit. *ibid.*

Processio alia post Canonizationis solemnitatem instituitur, dum Canonizati vexillum ex Basilica Vaticana ad aliam Ecclesiam transfertur, in qua primam Canonizati festum celebratur, eademque peculiaribus caeremoniis perficitur. l.1. c.36. §.6. n.10.

Processiones in translationibus corporum Sanctorum referuntur. l.4. p.2. c.23. n.3. 4. 5. 13. & 14. Reliquiæ Sanctorum in processionibus deferri possunt. c.26. n.6. Processio solemnns prima die Augusti in civitate Assisiensi ab Ecclesia S. Francisci ad Ecclesiam S. Mariæ Angelorum instituitur, in qua S. Francisci *Benedictio* deferretur. Et hanc processionem sacra rituum Congregatio retinendam esse, contra quorundam sententiam censuit. *ibid.* In processionibus deferri possunt Reliquiæ Sanctorum, quorum

cor-

corpora, ignoto nomine proprio, e cœmeteriis extrahuntur. c. 28. & n. 30. ad 34. V. Reliquia.

Processiones publicæ invenerationem S. Isidori Agricolæ iustitiæ fuerunt, cum nondum beatificatus esset. l. 2. c. 9. n. 3.

Processus in causis Beatificationis, & Canonizationis quæplex est, & a quo, & super quibus fieri possit, ac debeat.

Processuum in his causis tres sunt species. Prima eorum, qui auctoritate ordinaria sunt super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, vel Martyrii. Altera eorum, qui confitui auctoritate ordinaria, vel Apostolica possunt super non cultu, & casu excepto. Tertia eorum, qui Apostolica auctoritate construuntur super fama sanctitatis in genere, & super virtutibus, vel Martyrio, & miraculis in specie, ante, & post Beatificationem. l. 2. c. 43. n. 1.

Processus super fama sanctitatis in genere nunc sit secundum juris solemnitatem: climebat cum testibus ad perpetuam examinatis. Nunc mittitur ad Urbem, & in Congregatione examinatur: olim Iudices aliquando post inquisitionem super fama sanctitatis in genere inquirebant in specie, quia tenerentur primam inquisitionem ad Urbem mittere. Exempla. l. 2. c. 39. n. 13.

Processus super casu excepto non est necessarius, ut post Urbani VIII. Decreta permaneat cultus eorum, qui eundem vel ab immemorabili, vel ex Summi Pontificis, aut sacræ Congregationis Indultis, vel ex Patrum, aut Sanctorum scriptis obtinent, nisi ad Beatificationem, vel Canonizationem procedendum sit. l. 2. c. 17. n. 7. Aliquando pro declarando casu excepto ex cultu immemorabili expedit, ut processus plures super eodem cultu fiant, præcipue quando probationes fieri possunt in pluribus diœcesibus, in quibus idem cultus percrebuit. n. 24. §. 14. n. 43.

Processus super casu excepto pro hoc declarando nunc semper fit ab Ordinario, vel Delegato, olim a Cardinali causæ Relatore aliquando conscribatur. l. 2. c. 17. n. 3. Processus hic Ordinarii vel Delegati duobus in casibus omittitur. Primo si Postulatores in eo dispensentur. n. 4. Secundo si iidem contendunt, causam esse ab Urbani VIII. Decretis exceptam ratione cultus a Summo Pontifice,

vel a sacra Congregatione concessi. n. 5. et seqq. Alia vid. in verb. *Casus exceptus*.

Processus super non cultu separatus a processu super fama sanctitatis, & miraculorum constituendus omnino est pro inchoandis causis Beatificationum, & Canonizationum. l. 2. c. 11. n. 4.

Processus super casu excepto, & super non cultu ab Urbano VIII. instituti fuerunt. l. 2. c. 1. n. 1. Processus illi ut fiant, utque a Iudice Ordinario, vel Delegatione sententia super prædictis feratur, Postulatores eorum respective causarum curare debent. l. 2. c. 17. n. 1. Processus super non cultu debet esse tam rite confectus, ut non cultus ex eo plene probetur. c. 15. n. 6. Processus novus requiritur obtinenda a Sacra Congregatione rituum confirmatione sententiæ super non cultu ex actis præteritis, si notabile tempus inter pronuntiationem sententiæ, & petitionem confirmationis ejusdem intercesserit. c. 15. n. 13. §. 15. Processus super non cultu, & super casu excepto invicem æquiparantur. c. 33. n. 8.

Processus in causis Beatificationis, & Canonizationis constitui possunt a locorum Ordinariis, quo nomine multi intelliguntur. l. 2. c. 2. tot. V. *Ordinarius*. Non possunt fieri ab Ecclesiasticis Secularibus, aut Regularibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, vel Societatis Jesu, aliisque peculiari commemoratione dignis. n. 7. §. 12. Neque a Nuntiis Apostolicis. n. 10. V. *Nuntius*. Neque a Superioribus eorum Ordinum, quos Servi Dei beatificandi professi fuerunt. n. 12. Multo minus fieri possunt a Iudicibus laicis. n. 13. Sed hunc etiam auctoritate Apostolicam. V. *Processus Apostolicus*.

Processuum maxima pars in causis hisdem fit extra Urbem. l. 1. c. 46. §. 1. n. 10. Illique, ad quos pertinet, merces taxata est. *ibid.* §. n. 13. §. 12. V. *Merces*. Non autem absolvis dicitur processus, nisi expleto examine testium ex officio. l. 2. c. 49. n. 12.

Processus Ordinarius super fama sanctitatis, vel Martyrii, & miraculis, seu hæc in genere, & in specie, necnon super non cultu, & casu excepto, ejusdemque processus vis.

Processuum super his omnibus confirmationis ad Ordinarios pertinet de jure communi, de jure Concilii Tridentini, ex consuetudine, & ex Decretis Congregationis rituum. c. 1. a n. 1. ad 6. Imo Sedes Apostolica non inquirat in cujusvis

sanctitatem, nisi ordinaris præcedat processum, uti sæpe sacra Congregatio respondit. *n. 4.* Prius hic ordinarius processum omitti nequit sine Pontificia dispensatione. *ibid.* Sed confesso processu, ipsis non licet miracula, & revelationes approbare, nisi Sanctorum canonizatorum. *n. 6. ad ult.* Ordinarii nomine quoad horum processum constructionem multi intelliguntur. *c. 2. tot. V. Ordinaris.*

Processus ordinarii, ex quo S. Sedes moveatur ad inquirendum in virtutes, & miracula alicujus Canonizandi, nulla sit mentio in jure Pontificio post hujusmodi causas Sedi Apostolicæ reservatas, neque apud antiquos de hac materia Scriptores. *l. 2. c. 3. n. 1.* Neque inter alias supplicationes antiquitus ab eis probabilis adhibebatur, qui Canonizationes petebant. *n. 2.* Ex pluribus Canonizationum bullis eruitur, olim in his causis ordinarios hos processum non fuisse adhibitos. *n. 3.*

Processus Ordinarii in causis Beatificationis, & Canonizationis prima mentio haberi videtur in petitione Canonizationis S. Raymundi de Pennafort sub Nicolao III., aliisque Pontificibus. *l. 2. c. 3. n. 4.* Alii ejusmodi processum exempla extant sub aliis posterioribus Pontificibus. *n. 5. & 6.* Hi tamen processum non fuerunt iuridici, sed solum de nomine. *n. 7.* Auditores Rotæ eisdem tamquam adminiculo solum usi fuerunt. *ibid.* Veri Ordinarii processum ad ea tempora referendi sunt, quibus Rotæ Auditores, & sacra rituum Congregatio eos tamquam probationes cum Apostolicis processibus adhibuerunt in hujusmodi causarum discussione. Exempla. *n. 8. & 9.*

Processum incipere Ordinarii non debent ante famam vel insignis virtutis, vel miraculi, sufficit tamen extrajudicialis horum cognitio. *l. 2. c. 2. n. 14.* Io causis per viam non cultus procedentibus, & post Urbani VIII. Decreta introductis, bini primum processum, unus super fama sanctitatis, & miraculorum in genere, alter super non cultu fieri ab Ordinario debent. *l. 1. c. 22. n. 3.* In causis Martyrum simili modo procedentibus, & introductis, idem quoad processum ordinarios servatur, nisi quod primus processum sit super fama Martyrii, causa Martyrii, & miraculorum, seu signorum, & expedit aliqua inferere de vir-

tutibus, ut facilius Martyrium admittatur. *c. 27. n. 1. & 2.*

Processus ordinarii in causis Confessorum, vel Martyrum per viam casus excepti procedentibus, & post Urbani VIII. Decreta introductis, pro Canonizatione obtinenda sit super fama virtutum, & miraculorum, vel super fama Martyrii, & signorum, seu miraculorum; alter processum sit super casu excepto. *l. 1. c. 31. n. 2.*

Processus, & sententia Ordinarii super non cultu, vel casu excepto juxta Decreta Urbani VIII. debent præcedere quemcumque actum in causis Beatificationis. *l. 2. c. 53. n. 2. & 3.* Aliquando tamen permittitur, ut ante fiat processum, & testes examinentur super virtutibus, & miraculis. *ibid. & c. 15. n. 2.* Ideoque possunt ab Ordinario omitti processum super non cultu, & super casu excepto. *l. 1. c. 22. n. 3. & 31. n. 2.* Processus super casu excepto conficiendus ab Ordinario est sicut alius super non cultu. *l. 2. c. 17. n. 1.*

Processum Ordinario non licet construere super miraculis, quæ in causis per viam non cultus procedentibus post inditam venerationem super venerunt. *l. 2. c. 4. n. 4. et 5.* Aliquando id ei licet in causis per viam casus excepti procedentibus. *ibid.*

Processus ordinarii super non cultu, vel super casu excepto vim per se solos habent probandi non cultum ipsum, & casum exceptum. *l. 2. c. 4. n. 1. et 2.* Processus ordinarii super miraculis Beatificationum intercessione patrati conferunt ad Dei gloriam, & Fidelium pietatem, non ad Canonizationem obtinendam. *c. 1. n. 13.*

Processus primi, qui ab Ordinario in causis sive Martyrum, sive Confessorum per viam non cultus procedentibus contrahuntur super fama, & super virtutibus, Martyrio, causa Martyrii, miraculis, & signis in genere, & in specie: & processus ordinarii in causis per viam casus excepti procedentibus, super prædictis rebus, & aliquando super aliis miraculis post indultam venerationem patratis, confecti, juxta veriorum, & retinendam sententiam prosunt ad Beatificationem, & Canonizationem obtinendam, si iisdem processibus addantur, & congruant processus Apostolici. *l. 2. c. 4. n. 4. 5. et 11.* Aliæ de hoc extant diversæ sententiæ. *a. n. 4. ad 10.*

Pre-

Processus ordinaris solis fieri possunt, factæ sunt, & sunt Beatificationes æquipolescentes. *l.2. c.6. n.1.* Post reservatas Sedis Apostolicæ has causas nunquam ex solis Ordinariorum processibus factæ sunt Beatificationes, aut Canonizationes formales. *n.3. et 4.* quamquam fieri posse nonnulli doceant. *n.2.*

Processum super fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum si Ordinarius per seipsum non possit construere, potest Vicarium Generalem, aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, cum duobus Adjunctis, uno Theologo, altero Canonista deputare, ut processum conficiant. *l.2. c.43. n.10. et 14.* Si alius Episcopus designetur, Adjunctis opus non est. *n.14.*

Processus ordinarii utrite conficiantur, epistola circularis a sacra Congregatione edita est, in qua plura præscribuntur, de modo inchoandi processum, de alio Ecclesiastico ad processum constructionem delegando, de tellium depositionibus, de examinis subscriptione, de juramento a Notario, & testibus præstando, de epistola ad Summum Pontificem scribenda, de exemplari ad sacram Congregationem mittendo, de originali in Ordinarii archivo custodiendo. *l.2. c.43. n.7. ad 14.* Hæc epistola non comprehendit processum super non cultu, neque super casu excepto, sed solos processus informantes super fama sanctitatis, & miraculorum. *n.13.* Juxta Decreta Innocentii XI. in prædicto processu examinandi sunt testes ex officio, non tamen inferendæ extrajudiciales attestations. *n.11. 12. et 14.* Epistola eadem solum instructiva est pro ordinario processu conficiendo. *n.15. et seqq.* Ideo processus validi sunt, etiamsi non omnia in eadem descripta servantur. *ibid. V. Processum validitas.*

Processus ordinarii super virtutibus, Martyrio, & miraculis construendi sunt adhibitis solemnitatibus, quæ in processibus Apostolicis adhibentur. *l.2. c.43. n.21. et c.48. n.19.* Optimum est, ut Ordinarii in omnibus suis processibus testes ex officio examinent, de qua re Decretum a Clemente XII. editum est, & expenditur. *c.48. n.14. ad 26.* Utque in his processibus servantur omnia, quæ in epistola circulari deferibuntur. *n.13.*

Processus plures ordinarii super cultu immemorabili, & casu excepto in

multis Servorum Dei causis constructi referuntur. *l.2. c.18. n.3. 8. 17. 19. et c.24. per tot.*

Processus Apostolicus super non cultu, et casu excepto, super fama sanctitatis in genere, super virtutibus, Martyrio, et miraculis in specie.

Processus quidam Apostolica auctoritate olim super sanctitate, & miraculis in genere sebat post Principum, aliorumque supplicationes Summo Pontifici exhibitas pro aliquo Dei Servo inter Sanctos referendo, qui tamen processus non erat juridicus, utpote sine juridico testium examine constructus. *l.2. c.3. n.2. et seqq.*

Processus super non cultu Apostolica auctoritate fit in causis Beatificationis, & Canonizationis per viam non cultus precedentibus, & post Urbani VIII. Decreta introductis, quando hic processus non fit auctoritate ordinaria. *l.1. c.22. n.3. et 7. et l.2. c.15. n.2.* Plures probationes juridicas excipere, & plures diligentias adhibere super non cultu Index debet, ut processus eundem non cultum recte probet. *n.6. ad 12.* Si post constructum processum super non cultu notabile tempus ante non cultus approbationem transierit, itant novus cultus probabiliter introductus sit, aut revera hic novus cultus etiam post modicum tempus inductus sit, novus Apostolica processus super non cultu, vel super cultus amotione necessarius est, ut non cultus approbetur. *n.13. ad 17.* Ad hoc tamen sufficit publicum Ordinarii instrumentum. *n.15.* Exempla de his omnibus. *c.16. n.1.* Processus Apostolicus super non cultu fieri etiam potest in causis Martyrum. *l.1. c.27. n.2.*

Processus Apostolicus super non cultu, vel super casu excepto, si in Urbe construendus sit, ad hoc Cardinalis Urbis Vicarius delegatur, qui alium ad eundem effectum subdelegare potest. *l.2. n.45. n.2. et 3.* Ad hos processus construendos non expediuntur Litteræ remissoriales, & compulsoriales Cardinali Vicario inscripæ, sed sufficit Decretum Congregationis in actis exhibendum. *n.6.* Idem processus ab eodem Vicario construuntur quoad Dei Servos tam in Urbe, quam in regionibus Urbis proximis, vel ab Urbe remotissimis sepultos, dummodo in Urbe adsint testes idonei, & documenta opportuna. Exempla. *n.4. et seqq.* Non videtur id permittendum

tendum quoad Dei Servus in regionibus ab Urbe non remotissimis sepultos. *n.3.* Facilius id conceditur quoad processus super casu excepto ex Pontificiis indulgentiis, etiam si Dei Servus in locis non adeo distantibus obiisset. *n.6.* Judex a Cardinali Vicario in hoc delegatus potest processum construere usque ad sententiam *exclusive*, quod est intelligendum etiam in delegatione non esse expressum. *ibid.* Si extra Urbem hi processus construendi sint, delegatur Episcopus, in cuius diocesi Servus Dei sepultus est, eique inscribuntur litteræ remissoriales. Et, si magna sit diocesis, datur ei facultas alium Episcopum substituendi. *n.7.* *Gr. 8.* Si in aliis diocesisbus de non cultu, vel de casu excepto agendum sit, harum Episcopis solum litteræ particulares inscribuntur. *n.8.*

Processus Apostolicus super non cultu, vel super casu excepto omnino conficiendus est in causis Canonizationis tam Martyrum, quam Confessorum, quæ ante Urbani VIII. Decreta introductæ fuerant, & postea resumptur. *L.1. c.33. n.3. et 4.* *Processus* Apostolicus super casu excepto in causis Canonizationis tam Martyrum, quam Confessorum, post Urbani VIII. Decreta introductis, construendus est, si ab Ordinario fuerit omisus. *c.31. n.2. Gr. 2. c.37. n.1.*

Processus Apostolica Sedes auctoritate sua contritus exigere in causis Beatificationis, & Canonizationis consuevit, postquam easdem causas sibi reservavit. *L.1. c.6. n.3. et 4.* Horum processuum exempla. *c.3. n.5. et seqq.* In his Apostolicis processibus eadem, quæ in processibus ordinariis, nec non alia plura probantur. *c.5. n.3.* Idemque Apostolici processus accuratiori diligentia construuntur, & ad veritatem asequendam aptiores sunt. *c.6. n.4.* In his examinandi sunt testes oculati, qui in Ordinariis examinati fuerunt, aliter Apostolici processus vilescent, si Possulatorum culpa id præstari non possit. *c.5. n.14.*

Processus Apostolici in causis Beatificationis, & Canonizationis sunt post signatam commissionem. *L.1. c.22. n.7. c.26. n.1. L.2. c.35. n.11. c.36. n.1. c.37. n.1.* Atque ut rite conficiantur iidem processus, Positio, articuli, interrogatoria ab Urbe mittenda, litteræ remissoriales, & compulsores epistola Fidei Promotoris ad Subpromotorem requi-

runtur. *L.2. c.44. n.1. ad 12.* in litteris remissorialibus plura ad hunc effectum præscribuntur, quæ recensentur, & explicantur. *n.13. ad ult.*

Processus Apostolicus supra fama sanctitatis, & miraculorum in genere post alios processus super non cultu, vel casu excepto construendus est in causis Confessorum, antequam fiat processus super virtutibus, & miraculis in specie. *L.1. c.22. n.8. et L.2. c.39. n.2. et 3.* Similis processus super fama Martyrii, & miraculorum in genere conficiendus esset in causis Martyrum, sed in his causis iam per viam non cultus, quam per viam casus excepti procedentibus ab hac inquisitione in genere facile dispensatur a Sede Apostolica, ita ut hac omisa inquiri possit in specie. *L.1. c.17. n.2. et L.2. c.39. n.4.* Ante Urbani VIII. Decreta dispensatio eadem aliquando concessa fuit in causis Confessorum, Virginum, & nec Virginum, nec Martyrum, sed post eadem Decreta nunquam concessa fuit, neque concedenda est, nisi hæ causæ per viam casus excepti procedant. *L.1. c.39. n.4. ad 6.* Ex processu Apostolico probanda est fama sanctitatis in genere, licet probata sit in Ordinario, rigidiusque probatur in Apostolico, quam in Ordinario. *n.6.* Inter utrumque processum non modicum elabi tempus debet. *ibid.*

Processus Apostolicus super inquisitione in genere nunc fit secundum juris solemnitatem, olim fiebat eum testibus *ad perpetuam* examinatis. Nunc processus idem mittitur ad Urbem, antequam inquiratur in specie; olim poterat inquiri in specie, quin primus processus ad Urbem mitteretur. *L.2. c.39. n.13.*

Processus Apostolici super miraculis, quæ post indultam venerationem contingunt, necessarii sunt pro Canonizatione obtinenda, præcipue in causis per viam non cultus procedentibus. *L.2. c.4. n.3.* Siquid de virtutibus, vel Martyrio, aut miraculis plene in processu Apostolico probatum sit, sufficit ad causam Beatificationis, & Canonizationis, licet non plene, vel nullo modo probatum sit in processu ordinario. Exempla. *L.2. c.5. n.5.* Current Possultores, ut, re adhuc integra, oculati testes examinentur in processu Apostolico. *n.7.*

Processus Apostolicus remissorialis super sanctitate vitæ, virtutibus, Martyrio, & miraculis in genere, & in specie,

fi in Urbe conficiendi sint, ad hoc delegatur Cardinalis Vicarius citra literarum remissiorum expeditionem. *l.2. c.45. n.9.* Si extra Urbem construi debeant, ad hunc effectum literæ remissoriales tribus Episcopis inferibuntur, inter quos est is, in cuius diocesi processus construendus est. *n.10.* Olim aliis etiam inferiebantur. *n.11.* Nunc in quibusdam casibus duobus, vel uni tantum Episcopo cum quibusdam aliis inferiri possunt. *a. n.12. ad ult.*

Processus iidem ut rite conficiantur, non semper opus est, ut literæ remissoriales omnibus, quibus inscriptæ sunt, præsententur, & ab omnibus executioni mandentur, sed juxta diversas clausulas literis appositas, id statuendum est. *l.2. c.46. a. n.1. ad 6.* Processus ipsi fieri, vel continuari possunt a successoribus eorum, quibus literæ remissoriales inscriptæ fuerunt, si in his, neque nomen proprium expressum, neque personæ industria electa esset. *n.7.* Episcopus, cui in literis committitur electio aliquorum inferiorum ad processum construendos, potest ad hunc effectum alios eligere, si antea electi decedant. *n.8.* Si uni ex iudicibus impedito alius substituitur, is, qui substitutus factus est, jurisdictionem amittit, vel retinet quoad processum construendos, juxta clausulas a sacra Congregatione in literis adhibitæ. *n.9.* Iudices delegati pro his processibus possunt, vel nequeunt alios subdelegare juxta facultatem illis concessam. *n.10.*

Processus Apostolici ut rite conficiantur, plura observanda sunt quoad compilationem scripturarum. *l.2. c.47. n.1.* Quoad testimonium etiam ex officio vocatorum juramentum, citationem, examen, & inductionem. *n.2. & 4. c.48. a. n.4. ad 13. c.49. per tot. V. Citatio. Examen. Juramentum. Testis.* Quoad Procuratorem. *c.47. n.5. & c.48. n.3. V. Procurator.* Quoad Fidei Promotorem, & Subpromotorem. *n.7. & c.48. n.2. V. Promotor. Subpromotor.* Quoad Protonotarium, & Notarios. *c.47. n.8. & 9. & c.48. n.2. V. Protonotarius. Notarius.* Quoad Cursorem, & Portitorem. *c.47. n.10. & 11. & c.48. n.2. V. Cursor. Nuntius. Poveitor.* Quoad Iudices remissoriales an possint alios articulos, & Interrogatoria addere iis, quæ ab Urbe mittuntur. *c.47. n.3. V. Articulus. Epistola. Interrogatorium. Index. Litteræ remissoriales. Post: o.*

Processus Apostolicus super fama in genere, super virtutibus, aut Martyrio, & miraculis in specie constructo, causaque in sacra Congregatione proposita, si fama, aut aliud ex recensitis non satis in processu probeatur, novus Apostolicus processus super iisdem de jure fieri nequit. Exempla. *l.2. c.49. n.17. rescriptus c.53. n.9. & 10.* Aliquando id concessum fuit, sed Alexander VII. peculiari Decreto vetuit quoad omnes Apostolicos processus. *c.53. n.11. c.12.* Nonnullis casibus hoc Decretum aptari non posse videtur. *a. n.13. ad 19.* eique derogatum fuit in causa S. Fidelis a Sigmaringa. *n.20.*

Processus Apostolici, & Ordinarii conjunctio, et congruentia pro Beatificatione, et Canonizatione obtinenda.

Processus ordinarii in omnibus fere causis conjunguntur cum Apostolicis in gradu æqualis probationis, ideo expedit, ut construantur, servatis solemnitatibus, quæ in Apostolicis processibus servantur. *l.2. c.48. n.19. et c. ult. n.18.*

Processus ordinarii præcipue in Apostolicum non compulsatus in causis Beatificationis, & Canonizationis formalis non habebitur ex dispensatione, ac si esset Apostolica auctoritate constructus super aliquo causæ articulo, vel miraculo, de quo in processu Apostolico testes nihil deposuissent. *l.2. c.5. n.9.* An umquam hæc dispensatio concessa sit, disputari potest. *n.3. et 6.* Sacra Congregatio id modo concessisse, modo negasse videtur, sed Postulatorum supplicationes in hoc exhibitæ fuisse videntur, ut ordinarii processus cum Apostolicis conjungerentur æqualis probationis, non puri administracione. *num. 7.* Ut sane nunc ad æqualem probationem conjungendos esse sacra Congregatio admittit, licet olim res aliter se habuerit. *n.9.*

Processus ordinarii, & Apostolici convenientia non stat in eo, quod ea, quæ in processu ordinario probata sunt, plene probentur in Apostolico; neque in eo, quod probatis in processu ordinario virtutibus, & miraculis, probeatur in Apostolico continuatio famæ sanctitatis, miraculorum, populeque devotionis. *l.2. c.5. n.2.3. et 4.* Sed in eo, quod mortuis testibus oculatis in processu ordinario examinatis, convenient testes de auditu; qui in Apostolico examinentur. *n.2. et 4.*

Pro-

Processuum eorumdem exposita convenientia admittitur sub quibusdam limitationibus, nempe, si aliquid de virtutibus, vel Martyrio, vel miraculis non plene, vel nullo modo probatum sit in processu ordinario, plene tamen probatum sit in Apostolico, id ad causam sufficit; imperfecta vero probatio in processu ordinario adminiculum erit. *l.2. c.5. n.5.* Si aliquod miraculum in processu ordinario, nullo autem modo in Apostolico probatum sit, in hoc convenientia non subsistit. *n.6.* Si res adhuc integra sit, oculati testes super virtutibus, Martyrio, & miraculis examinandi sunt. *n.7.* Si super iisdem in causis per viam non cultus procedentibus probationes omnes directæ, seu per testes oculatos habeantur in processu ordinario, & solæ subsidiariæ, seu per testes auitos in Apostolico, non poterit uterque processus quoad miracula coniungi, nisi sortassis ex Apostolica dispensatione. *n.8.9. et 10.* Quoad alia haberi conjunctio poterit, si abique Postulatorum culpa processus Apostolici tempore opportuno construdi non sint, si testes oculati in processu ordinario nullam patiantur exceptionem, & si in processu Apostolico sint testes ex auditu ab iis, qui viderunt. *n.8. et 9.*

Processus ordinarii, & Apostolici conjunctio sub prædictis limitationibus ut subsistat, opus est, ut approbata sit processus ordinarii validitas. *l.2. c.5. n.11.* Ut idem processus ordinarius compulsatus sit in Apostolico, nisi Pontifex a compulsionem dispenset, & in loco authentico conservatus, adeoque de ejus identitate constet. *n.12.* Ut testes processus ordinarii mortui sint, eum processus Apostolicus fieri coepit. *n.13.* Ut omnis absit Postulatorum negligentia, *n.14.* Viget utriusque processus concordia, si in utroque sint testes oculati, licet in utroque sint alii testes de auditu, & ex utroque ad Beatificationem, & Canonizationem proceditur. *n.7.* In causis per viam casus excepti procedentibus virtutes, & Martyrium ex subsidiariis processibus ordinarii, & Apostolici probationibus unitis approbantur, si probationes in utroque processu conveniant. *n.8.*

Processus ordinarius in Apostolicum compulsatus, si cum eodem Apostolico in gradu æqualis probationis conjungendus sit, non sufficit, ut approbata sit compulsionis validitas, sed requiritur va-

lidity processus approbatio. *lib. 2. cap. 52. num. 2. V. Processus ... validitas, Processus compulsorialis.*

Processus compulsorialis in causis Beatificationis, & Canonizationis ut plurimum sit separatim a processu ordinario, vel Apostolico remissorialis, vel etiam conjunctum, præsertim si probandum sit casus exceptus ex indultis Pontificiis, aut ex sacræ Congregationis rescriptis. *l.2. c.52. n.1.* Si Sedes Apostolica manum ad causam nondum apposuerit, Ordinarius potest compulsoriam processum construere servatis omnibus, quæ in aliis suis processibus servare solet. Si vero manum apposuerit, processum idem construendus est auctoritate Apostolica servatis omnibus solemnitatibus, quæ in processu remissorialis servanda recensentur. *ibid.*

Processus compulsorialis si conjunctum cum processu ordinario, vel remissorialis sit, incensandus est post examen ultimi testis. *l.2. c.52. n.1.* Jura in hunc processum compellenda ut plurimum sunt historiarum, opera a Servis Dei, de quorum Beatificatione, & Canonizatione agitur, conscripta, monumenta eorumdem cultum comprobantia. *n.3.* Processus ordinarius compellatur in processum compulsoriam saltem quoad tertium attestaciones, qui in eodem processu ordinario examinati fuerunt. *ibid.*

Processus compulsorialis cum sit, si scripturæ compellendæ ab aliis acceptæ sint, postea dominis reddendæ sunt. *l.2. c.52. n.3.* Scripturæ compellendæ ad gradum probationis admittuntur, si ex archivo publico desumuntur, vel etiam ex archivo privato, dummodo peculiariter custoditum sit, & alia adminicula scripturis fidem concilient. Exempla. *n.7. V. Processus ... validitas.*

Processus quidam particulares.

Processus super virtutibus, & miraculis Petri de Lucemburgo, postquam Clemens VII. Antipapa ejus causam Beatificationis tribus ex sua obedientia Cardinalibus commiserat, Constantiam a Monacho Cælestino delatus fuit. *l.1. c.11. n.12.*

Processus super delictis, & rebus gestis Servi Dei Magistri Joannis de Avila in tribunali Inquisitionis Hispaniarum, ad quod idem delatus fuerat, compellatur ad BENEDICTUM XIV. hujus jussu deductus, ab eodem perlectus, & ad idem tribunal clausus remissus fuit, ne ab aliis videretur. *l.2. c.36. n.20. et 21.*

Pro-

Processus jussu Innocentii IV. extra-
tus fuit super vita, & miraculis ejus-
dam Servi Dei Laurentii Conversi, &
Eremitæ, cujus autographum diu in ar-
chivo Cæstri S. Angeli delituit: exem-
plar inter Appendices exhibetur. *l. 3. c. 29. n. 10.*

Processus Urbani VIII. construi vo-
luit super criminibus cujusdam Reli-
giosi, qui post crimina ad pœnitentiam
coerctus ejus tempore obiit cum ali-
qua sanctitatis fama, jussitque non ape-
riri processum, nisi volente Pontifice
pro tempore existenti, cum de Reli-
giosi Canonizatione ageretur. *l. 3. c. 39. n. 5.*

Processus ab Episcopo Efestiensi Vi-
cario Apostolico in provincia Kenxi Im-
perii Sinarum ad sacram Congregatio-
nem de Propaganda Fide transmissus
fuit, super cujusdam Sineosis resuscita-
tione, quæ per miraculum coegit, ut
idem baptizaretur, & plura de Fidei
Catholicæ veritate referret. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 33. et 34.*

Processus particularis conficitur super
aliis in revisione operum manuscripto-
rum Servi Dei, de cujus Beatificatione,
& Canonizatione agitur. *l. 2. c. 34. n. 5.*

*Processus ordinarii, Apostolici,
remissivialis, et compulsivialis
validitas, vel nullitas.*

Processus ordinarii super fama sancti-
tatis, vel Martyrii, virtutum, & mi-
raculorum constructi validitas in Con-
gregatione ordinaria ex Apostolica di-
spensatione examinatur, cum de signa-
tura Commissionis agitur. *l. 2. c. 43. n. 2.*
Validitas processus sive ordinarii, sive
Apostolici super non cultu, vel super
casu excepto in eadem Congregatione
sine ulla dispensatione expeoitur. *n. 3. et l. 1. c. 33. n. 4.* Dispensatio necessaria
est, ut in Congregatione ordinaria di-
scutatur validitas processus Apostolici
super fama sanctitatis in genere, super
virtutibus, vel Martyrio, & miraculis
in specie, quæ validas in Congrega-
tione generali discutienda esset. *l. 1. c. 23. n. 9. et l. 2. c. 43. n. 4.* Sed de validitate
processus super fama sanctitatis in ge-
nere tractatur, cum proponitur dubium
super eadem fama, de validitate vero
processus super virtutibus, Martyrio,
& miraculis agitur separatim a dubio su-
per iisdem. *l. 1. c. 43. n. 4.* Olim proces-
sum validitas a Rotæ Auditoribus di-
scutebatur. *c. 35. n. 7.*

Tom. VIII.

Processuum ordinariorum super fama
sanctitatis, aut Martyrii validitas ite-
rum examinauda est, si, Commissione
signata, Postulatores iisdem processibus
cum aliis Apostolicis super virtutibus,
Martyrio, & miraculis in specie uti
velint in linea æqualis probationis; secus
si in linea adminiculi. *l. 2. c. 43. n. 5.* Hæc
iterata validitatis discussio omitti pos-
set, si Fidei Promotor occasione signa-
turæ Commissionis, seu introductionis
causæ, omnia circa validitatem oppo-
suisset, & Postulatores oppositionibus
satisfecissent, postmodum Promotor tes-
taretur se nihil addendum habere, &
exoraret, ut ipsius animadversiones, &
Postulatores responsiones resumeren-
tur. *n. 6.*

Processus ordinarii super fama sancti-
tatis, virtutum, & miraculorum expedit,
ut construantur ad normam epistolæ cir-
cularis, & Decretorum Innocentii XI.,
& cum solemnitatibus quoad processus
Apostolicos servandis; validi tamen
sunt etiam si non omnia hæc, aut aliquid
eorum non observetur. *l. 2. c. 43. n. 15. ad 1.* Neque sacra Congregatio eisdem
sic non confectos, nullos umquam decla-
ravit. *n. 18.* Sed ad eorum validitatem
sufficit, ut observentur, quæ de jure
communis servanda sunt. *n. 21.*

Processus quidam ordinarii in causa
Servi Dei Gregorii Cardinalis Barbadi-
ci admissi fuerunt tamquam validi,
etiam si Duces Etruriæ, & Mutinæ at-
testationes in eis exhibuerint per scri-
pturam speciali modo exaratam, sub-
scriptam, sigillatam, & Judicibus cum
Subpromotore, & Notario traditam. *l. 2. c. 49. n. 20.*

Processus quicumque ab Ordinariis
constructi postquam Sedes Apostolica,
manum ad causam apposuit, nulli sunt,
quamquam olim admissi fuerint. *l. 2. c. 53. n. 7.* Aliquando sacra Congregatio, an-
nunte Pontifice, hos processus super
non cultu sanavit, & sanari poterunt
super casu excepto. *n. 8.* Difficulus sana-
ri possunt quoad virtutes, & miracula,
& solum adminiculi vim habebunt, li-
cet aliquando ex specialibus circumstan-
tiis etiam super miraculis sanati fue-
rint. *ibid.* Hæc sanatio non eximit pro-
cessum ab examine validitatis quoad alia.
ibid. V. Sanatio.

Processus ordinarii super fama sancti-
tatis, virtutum, Martyrii, & miraculo-
rum, vel super obedientia Decretis Ur-
bani

est, & quoad epistolam a Iudicibus scribendam. c. 50. n. 1. *et seqq. V. Epistola. Terminus. Transumptum.* Si Reges, alique Principes, vel Cardinales in his processibus testimonium dicant, nonnulla pro validitate quoad eorum depositiones, & deponendi modum specialiter advertenda sunt. c. 49. n. 19. et 20.

Processus, qui in visitatione sepulchralicujus Servi Dei construuntur, ut validi sint, citandus est Promotor, non est adhibendus Notarius laicus, neque requiruntur testes ex officio, nisi id in remissoria praeferatur. l. 2. c. 50. n. 4. Scilicet sanantur nullitates in hac visitatione contingentes. n. 7. Alia plura in hoc attendenda sunt. a. n. 1. ad 8. V. *Sententia. Sepulchrum.*

Processus tam ordinarii, quam Apostolici valide constitui possunt intra quinquaginta annos ab obitu Servi Dei, & intra idem tempus dicenti potest validitas processus Apostolici in specie. l. 2. c. ult. n. 2. Cum processum validitas dicitur, Pollutatoris tabellam constituunt, in qua testium nomina, & alia ad eos spectantia indicantur. n. ult.

Processus Apostolici, seu remissoriales ut validi sint, a Iudicibus remissorialibus omnia servanda sunt, quae in literis remissorialibus praeferuntur, & recensentur. l. 2. c. 44. n. 7. Alii nulli sunt, nisi inobstantia esset de rebus minoribus, aut quae per aequivalentem, vel maiorem adimplerent suum plerumque haberent, vel superflue cautela adderentur. n. 8. Probationes, & attestationes extrajudiciales in hos processus intendere non sunt, aliter eorum validitas ex aliis fundamentis approbatur cum clausula, *de missis attestacionibus extrajudicialibus.* n. 17. & c. 49. n. 21.

Processus Apostolici si in Urbe conficiendi sunt, delegatus Cardinalis Urbis Vicarius sine literarum remissorialium expeditione, idemque alios subdelegare potest, a quibus, sicuti & ab ipso, plura observanda sunt. l. 2. c. 45. a. n. 2. ad 6. & n. 9.

Processus Apostolici extra Urbem conficiendi validi erunt, etiam si literae remissoriales, & compulsores tribus Episcopis inscriptae cum clausula, *ut duo saltem procedant*, duobus dumtaxat praesentatae fuerint. l. 2. c. 46. n. 2. Si is, cui literae non fuerint exhibitae, velit, altero deficiente, processum construere, nova delegatione opus est. *ibid.* Sed si

in literis addita clausula, *si omnes inter se non fuerint, duo nihilominus exequantur*, literae eodem tribus praesentatae sunt, ut processus sit validus, neque duo procedere possunt, nisi constet, tertium esse impeditum. n. 3.

Processus Apostolicus a Delegatis, mortuo delegante, constructus, esset validus. l. 2. c. 46. n. 4. Item si a Canonico, seu a Dignitatibus in literis remissorialibus cum uno Episcopo delegatis contrueretur, Episcopo eodem ex iusta causa absente. n. 5. & 6. Vel si construeretur a successoribus Episcopi, vel Dignitatum, nisi in literis proprium Antecessorum nomen expressum, aut personae industria electa fuisset. n. 7. Canonici, & Dignitates, vel Successores possunt ab Episcopo ad hunc effectum designari. n. 8.

Processus Apostolicus, quando literae remissoriales tribus Iudicibus inscriptae sunt cum clausula, *ut duo ad minus procedant*, si alteruter ex his impediatur, eique alter a Sacra Congregatione substituitur cum clausula ejus jurisdictionis praeservativa, erit validus, si is, cui substitutio facta est, iterum processus constructioni assistat. l. 2. c. 46. n. 9. Deficiente clausula praeservativa, processus erit validus, si praeter eum, cui alter substitutus fuit, alii duo legitimam jurisdictionem habentes processum construant; secus, si unus dumtaxat cum ipso ad constructionem deveniat. *ibid.*

Processus idem esset validus, si Iudices a Sacra Congregatione delegati cum facultate subdelegandi, alios subdelegaverint, aut si ex legitima causa, sine tali facultate subdelegationem fecerint. Exempla. l. 2. c. 46. n. 10. Alia *vid.* in verb. *Litterae remissoriales.*

Processus Apostolici nunc nulli essent, si testes iuramentum emitterent, & examinarentur coram solo Notario, absque Iudicibus. l. 2. c. 47. n. 2. Validi essent, etiam si Iudices remissoriales nova interrogatoria adderent, praeter ea, quae ab Urbe missa fuerunt. n. 3. Interdum id admissum fuit etiam quoad articulos, sed melius esset, in materia saltem miraculorum, quando novis articulis opus est, ut articuli ipsi ad Urbem mitterentur, & Fidei Promotor opportuna interrogatoria composeret, vel ut omnia in primis articulis iustificarentur. *ibid.* Aliquando tamquam validus admissus fuit processus, in quo testes ex officio exami-

nati fuerunt super interrogatoriis additis a Delegatis, sed tutius super interrogatoriis ab Urbe mitis examinantur. *n.4.* Nulli autem sunt processus Apostolici, in quibus testes ex officio non examinentur, a Subpromotore tamen induci possunt. *c.48. n.26. & 27.*

Processus Apostolici ut validi sint, Fidei Promotor in Curia, Subpromotor extra Curiam in omnibus, & singulis actibus, etiam quoad sepulchri visitationem, citandus omnino est. *l.2. c.47. n.7. et c.45. n.5.* Requiritur Notarius Apostolicus, seu Ecclesiasticus in Actuarius deputatus, & hæc pluribus modis probari possunt. *c.47. n.8.* Neque ad validitatem sufficit Notarius laicus, nisi Apostolicus omnino deficiat, neque sufficit Notarius Regularis in causis Servorum Dei, qui eundem ordinem professi fuerunt. *c.47. n.9. et c.51. n.5.* Si processus a Notariis Regularibus ante Clementis XII. Decretum constructi reperiantur, a nullitate sanari possunt. *c.ult. n.17.* Necessarius est Cursor, seu Nuntius a Iudicibus deputatus. *n.10.* Et Portitor similiter electus, sed hoc munus ab alia persona legali impleri potest. *c.47. n.12.* Requiritur etiam Procurator, qui plura peragit. *c.47. n.6. et c.48. n.3.* Ab hoc, a Iudicibus, & a prædictis omnibus congruum iuramentum emittendum est. *c.48. n.1. et seqq.* Si Procurator iuramentum calumniæ non præstitisset, processus erit validus, nisi Fidei Promotor præstationem opponat. *n.3.* Testes juxta diversas eorum condiciones diversimode jurare debent, & quoad tempus, & modum præstare hoc iuramentum ante, vel post examen, vel in examine, plura attendi debent. *n.6. ad 12. V. Iuramentum.*

Processus Apostolicus in specie, aliquando ex dispensatione, ob quorundam testimonii necessitatem constitui potest ante processum super non cultu, vel casu excepto, aut super fama sanctitatis in genere. *l.2. c.35. a n.2. ad 6.* Si aliquis processus ex aliquo infortunio apertus tradatur, vel sanatur defectus, vel Promotori injungitur, ne defectum opponat. *c.47. n.12.*

Processus huiusmodi a Iudicibus laicis licet ab Episcopo deputatis constructi, nunc proflus nulli sunt, quidquid olim fuerit. *l.2. c.2. n.13.*

Processus Apostolicus remissorialis factus cum compulatione, quin in litteris

remissorialibus compulsi facultas expressa fuerit, si ante Alexandri VII. Decretum super hoc editum constructus sit, facile a nullitate sanatur. *l.2. c.47. n.1.*

Processus compulsi ut validi sint, monendi sunt detinentes jura compulsi, eademque exhibenda sunt, descripta eorum qualitate, & loco, unde desumpta sunt. *l.2. c.52. n.3.* Causæ Procurator debet libros compulsi producere, Iudices cum Promotore, vel Subpromotore debent jura expendere, declarantes ea visibili vitio non laborare. *ibid.* Si jura manuscripta recognosci oporteat, Periti a Iudicibus eligendi sunt, ac disjunctim super eorum peritiis interrogandi, & citandi, & jurjurando adigendi ad veritatem dicendam, siumque iudicium pluribus vallatum circumstantiis proferre debent, & post compulationem subscribere cum Iudicibus, Promotore, vel Subpromotore, & Notario Actuario. *ibid.*

Processus compulsi dum sit scripturæ compulsi per comparationem cum alia scriptura recognosci aliquando debent, quæ recogniti ut valida sit, oportet, ut alia probatio deficiat, idque causæ Procurator jurjurando asseret, Periti saltem duo a Iudicibus eligantur, qui iuramentum calumniæ præstent, suamque relationem in scriptis exhibeant, ac certa sit scriptura, ad quam sit comparatio; sed ex hac recognitione probatio dumtaxat semiplena desinitur. *l.2. c.52. n.3. et 5.* Scripturæ compulsi veritas satis etiam probatur per testes recognoscentes Scriptoris characterem, & jurantes, se scripturæ constructioni interfuisse, aut solum jurantes, se characterem recognoscere, dummodo scriptura sine testibus exarari consueverit, & testium dicta adminiculis fulciantur. *n.6.*

Processus compulsi Apostolicus, in quem depositiones testium in processu ordinario examinatorum compulsi sunt, ut sit validus, non opus est, ut super horum testimonii probitate alii testes examinentur. *l.2. c.52. n.4.* Tandem facienda est transcripti auscultatio, & collatio cum scripturis originalibus, servatis omnibus, quæ in collatione, & auscultatione transcripti processus remissorialis servanda sunt. *n.3.*

Processuum Exemplatio, seu Descriptio, Auscultatio, seu Collatio, Subscriptio, Occlusio, Apertio, Revisio, et Interpretatio.

Processus omnes exemplari, seu exhiberi, antequam completi sint, urgente necessitate possunt, ex facultate sacre Congregationis, si processus sit Apostolicus, vel ex facultate Ordinarii, si de ordinario processu agatur. *l. 2. c. 50. n. 1. et 8.* Exemplari debent per Scribam a Iudicibus eligendum *ibid. V. Scriba.*

Processuum auscultatio, seu collatio per alium Notarium Apostolicum, seu Ecclesiasticum a Iudicibus electum, & Notario actuario additum facienda est. *l. 2. c. 50. n. 2.* In hoc plura observanda sunt. *ibid. V. Collatio.* Iudices, Subpromotor, & Notarius, necnon, si in Urbe processus fiat, Protonotarius, processum subscribere debent post delinatum Portitorem. *n. 3. V. Subscriptio. Portitor.* Processus sigilli Iudicum interius obsignatur cum Notarii *regitu*, & Episcopi *legalitate*. *ibid. V. Sigillum. Legalitas.* Occluditur, & Episcopi diocesani sigillo exterius obsignantur. *ibid. V. Transumptum.*

Processus completi ad Urbem ad Secretarium Congregationis ritum deferuntur, & ab hoc traduntur Notario: iode facultate a Congregatione ordinaria obtenta, aperiuntur coram Cardinali Præfetto sacre Congregationis, citato Fidei Promotore, & allatis testibus pro recognoscendo Iudicum sigillis, & characteribus. *l. 2. c. 22. n. 4.* Si processus sit Apostolicus, aperiendus est coram Protonotario. *n. 7.* Si testes pro recognitione non reperiantur, alii suppetunt modi recognitionis faciendæ, obtenta, si opus fuerit, dispensatione. *l. 2. c. 51. n. 9. et seqq.*

Processus extero idiomate constructi interpretandi sunt per virum a Cardinali Relatore, aut, hoc absente, a Cardinali Præfetto electum, citato, & audito Fidei Promotore. *l. 2. c. 19. n. 10. et c. 22. n. 5.* Interpretatio per alium virum probum ab eodem Cardinali secreto eligendum videanda est. *ibid. Interpretes,* & Revisor juramentum emittunt de fidelitate in munere servanda. *ibid. V. Interpreter.* His merces assignata est. *c. 46. §. 1. n. 2.* Revidendi sunt etiam Fidei Promotore. *c. 18. n. 2.*

Processuum Examen. Exhibitio. Conservatio.

Processus olim a Rotæ Auditoribus, & a Cardinalibus super pluribus examinabantur. *l. 2. c. 35. n. 5. et 7.* Nunc a Fidei Subpromotore examinantur, & in compendium rediguntur. *l. 2. c. 18. n. 12.*

Processus omnes tam ordinarii, quam Apostolici pro obtinenda sigatura Commissionis re assumptionis a sacra Congregatione examinandi sunt, non quoad validitatem, sed ut videatur, an ex eis probetur fama sanctitatis, virtutum, & miraculorum, & an aliquod continent obitaculum. *l. 2. c. 38. n. 8. et 9.* Ideoque omnes prius exhibendi sunt. *n. 8.* Non est necessaria hæc exhibitio, si ante Urbani VIII. Decreta a Rotæ Auditoribus, & a sacra Congregatione virtutes approbatæ fuerint. *n. 10.* Neque adhibendus processus ordinarius, qui non reperitur, dammodo probetur, fuisse diligenter quæsitum, & ostendatur, exhibitum fuisse quando ante eadem Decreta commissio signata fuit. *ibid.* Neque opus est, ut exhibeantur processus Apostolici incompleti. *Exempla. ibid.*

Processuum tam Apostolicorum, quam ordinariorum originalia conservanda sunt in archivio Archiepiscopali, vel Episcopali illius loci, in quo processus confecti sunt. *l. 2. c. 50. n. 8.* Exemplaria, seu transumpta processuum ad Urbem deferuntur. *ibid. et c. 51. n. 9.* Quibusdam servatis cautelis quoad Portitorem, & delationem. *c. 47. n. 11. et 12.* In Urbe conservantur in archivio Congregationis rituum separati ab aliis scripturis. *l. 2. c. 19. n. 7. et 8.* Post Decreta Innocentii XI. Processus sic conservati non commodantur Procuratoribus, aut Postulatoribus. *n. 9.* Antea commodabantur, sed commodati in archivum a Notario non recipiuntur, nisi prius a Promotore recognoscantur. *ibid.*

Processus intra debitum terminum constructi debent. *l. 2. c. 50. n. 6. et 7. et c. ult. n. 6. V. Terminus.*

Procura. Procurator.

Procurator in causis Beatificationis, & Canonizationis cum mandato *Procurare*, quidquid olim alii opinarentur, nuoc omnino requiritur. *l. 2. c. 47. n. 5.* Procuratoris qualitas juxta nonnullos, ex conjecturis probari potest, sed tutius est, ut authenticum *Procurare* mandatum in Actis exhibeat. *ibid. V. Mandatum.*

Procuratoribus Collegii Palatii Apostolici

stolici permissum est agitare has causas, aliis exclusis, nisi Pontifex, aut Congregationem permittat. *l. 1. c. 19. n. 12.* Unusquisque Procurator quatuor duntaxat causas pertractare potest, quamquam id non observetur. *n. 13.* Mutari ex legitima causa, ac de Cardinalis Poneotus licentia potest in quocumque causae statu, sed alter subrogandus est. *ibid.* Procurator mutatus potest in iudicio de sua mutatione agere ad propriam tuendam famam. *n. 14.*

Procurator idem in his causis iuramentum calumnie præstare debet. *l. 2. c. 18. n. 3. V. Juramentum.* Inducit testes, & petere debet a Iudice, ut citentur. *n. 4.* Nō potest in iisdem causis testem agere, etiam si Clericus, vel Religiosus sit. Si dimisso officio examinetur, ejus dicta admioiculi vim habere poterunt. *l. 3. c. 6. n. 10.* Subscribit memorialia, & Scripturas, quæ in Congregatione legenda sunt. *l. 1. c. 19. n. 11.* Modica ei merces taxata est. *l. 46. §. 2. n. 15.*

Procurator in his causis in Consistorio supplicat Papæ, ut Prælatos pro Caonizatione peroratos audiat, eamque perficiat. *l. 1. c. 21. n. 5.* In solemnæ Canonizationis actu per Advocatum Consistorialem Canonizationem petit. *l. 1. c. 36. §. 9. n. 18. §. 19. V. Solemnitas.*

Procurator in causa Beatificationis, & Caonizationis constitutus potest bona constituentes obligare, & pecunias freno accipere pro expensis causæ necessariis, præsertim si iō Procuræ mandato adsint elausulæ ejusmodi facultatem expresse, vel virtualiter exhibentes. *l. 1. c. ult. n. 7.*

Procurator quidam Monasterii Gristani in ebrietate occisus, & ut Martyr falso cultus fuit. *l. 1. c. 10. c. 3.*

Professio. Professor.

Professio Fidei, quam olim Romanus Pontifex electus emittebat, plura continet, & recensentur. *l. 3. c. 32. n. 3.*

Professores olim dicebantur, qui se Martyrio offerebant. *l. 1. c. 2. n. 5.*

Promotor Fidei, & Fiscalis.

Promotor Fidei, & Advocati Fiscalis munera olim una, eademque persona exercuit; sed Clemens XI. Coadjutores pro utroque officio ei dedit, & postea pluribus de causis utrumque officium separavit. *l. 1. c. 18. n. 5. 6. 9. et 10.* Officia eadem a Clemente XII. in eandem personam unita iterum fuerunt, licet eo-

rumdem separatio persistat a Summo Pontifice auferibilis. *n. 10.*

Promotor Fidei muos seculo xiv. non erat. *l. 1. c. 18. n. 7.* Prima ejus mentio sub Leone X. occurrit. *num. 8. §. 9.* Officium Fidei Promotoris, qui tamquam pars formalis in singulis Beatificationis, & Caonizationis causis citetur, ab Urbano VIII. institutum est, & ab eo tempore plures hoc muos laudabiliter exercuerunt. *n. 10.* Nunc in omnibus, & singulis actibus cujuscumque processus Apostolici iō Curia contruendi citandus est sub pœna nullitatis, idque oritur ex literis Apostolicis in forma Brevis pro Fidei Promotore inter Decreta Urbani VIII. impressis cum Decreto irritante. *l. 2. c. 47.* Citandus est etiam pro processuum etiam ordinariorum apertione. *l. 1. c. 22. n. 4. V. Processus.*

Promoter Fidei a Summo Pontifice ex Advocatorum Consistorialium cœtu eligitur. *l. 1. c. 18. n. 4.* Debet revidere processus causarum Beatificationis, & Canonizationis. *n. 12.* Eligit, & removet Subpromotorem, aliumque iō eius locum substituit. *n. 13.* In quacumque Orbis Catholici parte ad construendos processus Apostolicos ut plurimum Fidei mentis Episcopalis, aut alium probum virum iō Subpromotorem eligit; & aliquando hunc ab Urbe mittit. *n. 14.* Potest subscribere Positiones, & Summaria a Postulatoribus allata, cuius rei celebre contigit exemplum tempore, quo BENEDICTUS XIV. Promotorem agebat. *n. 15.* Debet processus ex archivo Congregationis rituum commodatos recognoscere, antequam iterum in archivum recipiantur. *c. 19. n. 9.* Necnon citari, & audiri in electione Interpretis processuum. *n. 10.* Non potest has causas proponere. *c. 35. n. 16.*

Promoter Fidei est unus ex Consultoribus sacræ Congregationis, qui oati dieuotur. *l. 1. c. 16. n. 13.* Et consultus fert suffragium, præterea ei communicantur causarum processus, Summaria, Informationes, & Scripturæ Postulatorum: accedit ad informandum Pontificem, & Cardinales. *c. 18. n. 1.* Ut Consultor tenetur, jubente Pontifice, vel Congregatione, sensum suum, licet causæ propitium, pro veritate exponere. *ibid. et n. 2.* Ante Urbani VIII. Decreta nihil peripicuis sanctitatis argumentis opposebat; postea ut Promotor in dubiis saltem principalioribus aliquid in scriptis

ptis opponere confuevit. *ibid.* Quare in Consistorio publico, cum Advocatus Consistorialis orationem de rebus gestis alicujus Servi Dei habet, aliquid semper opponit, & protestatur. *c. 34. n. 6. et c. 35. n. 1.* Non tamen protestatur contra orationem, quæ super Canonizatione proxime peragenda fit. *c. 34. n. 6.* Olim ad Consistoria semipublica non vocabatur, sed Clemens XI. eum his interesse voluit. *n. 10.* ad Consistorium publicum vocatur per intimationem. *n. 5.*

Promotor idem a Summo Pontifice accessit, dum virtutes, & miracula approbat, & Beatificationem decernit. *lt. c. 22. n. 21. et 22.* Ipse, si Secretarius Congregationis ritum impeditus sit, componit totius causæ Canonizationis peragenda compendium, quod in Consistorio secreto legitur loco proluxæ relationis ejusdem causæ. *c. 34. n. 3. V. Consistorium.* Eidem aliquando committitur revisio librorum continentium res gestas Servorum Dei, antequam typis edantur. *lt. c. 1. n. 7.*

Promotor Fidel diversimode potest difficultates a Revisoribus in revidendis Servorum Dei operibus excitatas, sibi que communicatas exponere. *lt. c. 27. V. Revisio.* Opera eadem perquirere debet, si in Urbe exquirenda sint. *c. 34. n. 2.* Opponere consuevit contra probationem Martyrii, miraculorum, & specialis alicujus actus virtutis per solos duos testes contestes habitam. *lt. c. 3. c. 5. n. 12.*

Promotori Fidei salarium constitutum est sine Postulatorum causarum impensa. *lt. c. 36. §. 3. n. 16.* Hoc salarium nunc diversum est ab eo, quod ei persolvebatur, enim hoc munus cum Advocati Fiscalis munere conjunctum erat. *ibid.* Pro expensis, quas in scripturis suarum animadversionum, & difficultatum facit, aliquid a Postulatoribus ei persolvendum est; laudatur in hoc quorundam Promotorum moderatio. *ibid.*

Promotori Fidei propina pro Canonizatione persolvitur. *lt. c. 46. §. 4. n. 26.* Pisturæ quædam illi dantur in his causis. *n. 18. V. Pistura.* Si Promotor, qui Canonizationis causam cepit, non sit amplius in officio, dum Canonizatio perficitur, propina inter ipsum, & novum Promotorem dimidianda est, non integra singulis solvenda. Exemplum. *n. 29.* Promotoris, vel Subpromotoris subscriptio requiritur in expendenda pecunia a pils

Fidelibus relicta pro causis Beatificationum, & Canonizationum. *c. ult. n. 2. V. Expensu.*

Promotor Fiscalis semper ab Ordinario accersendus est, dum ad sepulcrum Servorum Dei accedit pro examinando non cultu. *lt. c. 25. a n. 2. al. 15.* Extra Urbem interesse debet perquisitioni operum Servorum Dei. *c. 34. n. 2.* Nunc Promotor Fiscalis, dum ordinarii processum in his causis construuntur, citandus est, quidquid olim Doctores opinati sint, non tamen necessario pro validitate. *c. 47. n. 7.*

Propheta, Prophetia.

Propheta dicitur, qui divinitus cognoscit ea, quæ longe distant a sensu, & naturali cognitione hominum, eademque manifestare potest. *lt. c. 45. n. 1. et seqq.*

Prophetia est gratia gratis data, & est futurorum præcognitio; aliquando extenditur ad præterita, & præsentia occulta, & ad internas cogitationes. *lt. c. 45. n. 1. et c. 47. n. 1.* Ut plurimum restringitur ad futura. *c. 45. n. 2.* Ea, quæ per prophetiam cognoscuntur, vel procul sunt a cognitione unius, non omnium hominum, vel excedunt omnium cognitionem propter humanæ cognitionis defectum, vel omnium cognitionem superant, quia in seipsis cognosci nequeunt. *ibid.*

Prophetia consistit in cognitione, & cognitorum manifestatione, & ad eam requiritur lumen supernaturale. *lt. c. 45. n. 3.* Ex parte Dei increatam quodammodo continet actionem, quæ dicitur revelatio, seu locutio Dei. Ex parte Prophetæ dicitur visio, & auditio. *ibid.*

Propheta intellectu opus est, ut repræsententur, quæ debet cognoscere, & manifestare, quod fieri potest: primo secundum exteriorem sensus perceptionem; secundo per sensum internum, Deo novas omnino species imaginationi infundente, vel novo modo ordinando, quæ in ea per habitum existunt a sensibus acceptæ; tertio per repræsentationem omnino intellectualem, & hic tertius prophetiæ gradus est perfectissimus. *n. 4.* In omnibus his gradibus cognitio Prophetæ debet usque ad intellectus judicium pertinere, & solum in ultimo gradu non dependet a sensibus. *ibid.* Prophetica revelatio fit per Angelos, Divina tamen dicitur, nec repugnat, quod Deus per se Prophetæ loquatur. *n. 5.*

Pro.

Prophetia ex parte luminis dividitur in perfectam, per quam certo cognoscitur res revelata, revelatio, & Deum esse, qui revelat; & hæc sola simpliciter prophetia dicitur; & in imperfectam, per quam aliqua veritas cognoscitur, sed non ita certo, neque a quo fiat revelatio, neque utrum spiritus propheticus, an proprius loquatur, & vocatur instinctus propheticus, cui falsum subesse potest. *l.3. c.45. n.6. & 7.* Ex parte objecti dividitur in prophetiam comminationis, per quam Deus futura revelat, quæ in suis causis, & in Decretis conditionalibus cognoscitur; in prophetiam præscientiæ, per quam revelat futura a libero arbitrio creato dependentia; & in prophetiam prædestinationis, per quam revelat, quæ ipse duntaxat sciturus est. *ibid.* Ex parte mediæ dividitur in intellectualem, imaginariam, & corporalem. *ibid.* Ex parte modi dividitur in eam, quæ sit absque alienatione a sensibus, & in eam, quæ cum hac alienatione sit, & vocatur raptus. *ibid.*

Prophetie capaces sunt Angeli boni, Dæmones, viri mulieres, pueri, & Gentiles. Exempla de Sybillis, ac de aliis. *l.3. c.45. n.8.* In homine ut sit Prophetia, non requiritur naturalis dispositio, dummodo intellectu, & sensu possit ad manifestanda revelata aptus; nec bonitas morum, licet multum Prophetæ conferat. *ibid. & n.9.* Exempla de Joanne Darcia puella Aurelianensi, & de aliis. *ibid.*

Prophetie donum est manifestatio spiritus in aliorum utilitatem; ejus usus impediri potest per naturalem indispositionem, sed hæc a Deo, qui est prophetiæ causa, removetur. *l.3. c.45. n.9.* Nullus purus homo prophetiam in habitu, & in potestate sua habuit, ut quancumque rem occultam cognoscere, & pro libito prophetare de ea posset. *n.10.* Hinc ad prophetiæ essentiam pertinet, ut Prophetia cognoscat sibi revelata, Deum esse, qui revelat, nullam ad eam requiri naturalem dispositionem, aut, per se, conjunctionem cum Deo per caritatem, nullogue puro homini datam fuisse per modum habitus. *n.11. & 12.* Prophetæ mens a Deo instruitur, vel per expressam revelationem, per quam propheta discernere potest, quid per propheticum, quid per proprium spiritum dicat, quia de revelatis certus est; vel per occultum instinctum, per quem Propheta non ita potest discernere, & certus esse. *n.11.*

Prophete Dæmonis possunt aliquando ex Divina inspiratione loqui. *l.3. c.46. n.3.* Quid possint Angeli boni, & Dæmones prophetare. *ibid. V. Angelus. Dæmon.* Quidam Philosophi de divinandi munere diversimode sentierunt, sed perperam. *n.1. & seqq. V. Divinatio.*

Prophetia spiritus a temporibus Apostolorum perseverat in Ecclesia. *l.3. c.47. n.1.* Illud Evangelii, omnes *Prophete*, et Lex usque ad Joannem prophetaverunt intelligitur, Prophetas, & Legem usque ad Joannem prophetasse, & promississe Christum, & in Joanne per adimpletionem cessasse. *ibid.*

Prophetia in causis Beaficationis, & Canonizationis, probatis virtutibus heroicis, a Deo data censetur, & maxima de ea habenda est ratio pro arguenda sanctitate. *l.3. c.47. n.2.* Aliquando peccatoribus, sæpius iustus datur. *ibid.* Si fuerit intuitus, & pietati Christianæ contraria, aut de rebus vanis, & inutilibus, asserta sanctitas admittenda non erit. *n.3.* Siquis Prophetiam se dicat, non est audiendus quoad publicos actus, nisi id miraculo, vel Scripturæ testimonio comprobaverit: quoad actus privatarum personarum, si Prophetæ eos dirigat juxta universales Ecclesiæ regulas, unusquisque potest eum sequi; si scius, non est audiendus. *ibid.*

Prophete veri, & falsi plures enumerantur qualitates. *l.3. c.47. n.4. & 5.* In iisdem causis ponderandum erit, an quæ prædicta fuerunt, occulta fuerint; an prædicens potuerit conjecturalem scientiam habere; an ratiociniis pro confirmatione usus sit, vel spe temporalis commodi, aut mente commota, aut dubitanter locutus sit; an saltem aliqua ex his, quæ prophetavit, vere cognoverit. *ibid.* An occultum fuerit, & futurum eveniret, sicuti a Propheta revelatum est. *n.6.* Nisi prophetia fuerit comminativa, & conditionata, quæ vera, & Divina esse potest, licet non eveniat, quod prædictum fuerat. Exempla. *n.7.* vel nisi Prophetæ, etiam verus, cognoverit, quæ Spiritus Sanctus in ejus visis, dictis, aut factis intendit. Exempla. *n.8.* Aut nisi reputaverit, se ex divina revelatione, prædicere, licet ex instinctu duntaxat prophetaverit. *n.9.*

Prophetia comminativa, & conditionalis respicit tantum futura, & quæ ab hominum meritis, vel culpis pendunt: in prædictis causis non est de hac habenda ratio

ratio, nisi ostendatur, Servum Dei cognovisse prophetiæ indolem, & exitum. *n.10.* Neque admittendæ erunt prophetiæ, in quibus Propheta rem non intelligit juxta Dei mentem, nisi forte miraculis subsequentibus illustratæ fuerint. Exempla. *n.11.* Servus Dei, qui ex insensu prophetavit, ut in his causis excusetur, & vere propheta credatur, de correctione constare debet; nam in his verus Propheta se corrigit, falsus in falsitate perdurat. *n.12.*

Prophetiæ Servorum Dei revidendæ sunt, antequam ad ulteriora in causâ procedatur. *h.2. c.32. n.1. 7. & 8.* Prophetiæ donum per testes singulares satis probatur. *h.2. c.3. n.7. V. Testis.* Prophetiæ hujusmodi aliquando in Congregatione rituum approbatæ fuerunt, sed Fidei certitudinem non exigunt. *h.2. c.32. n.12.*

Propina.

Propina, seu sportulæ in causis Canonizationis olim Papæ, tribus Cardinalibus causæ Commissariis, Roræ Auditoribus, & post institutam Congregationem rituum, Cardinalibus, & Consultoribus ejusdem in quadam summa solvebantur. *h.1. c.46. §.4. n.25.* Congregatio ipsa eas iussu Sixti Innocentio XI, qui etiam respectu sui sublatas esse voluit, iuxta S. scelloribus insinavit, & Alexander VIII. confirmavit. *n.26. & 27.* Solvuntur tamen Secretario Congregationis, Promotori Fidei, & Subpromotori propter labores. *ibid.* Sed si isti causam inchoassent, & dum Canonizatio perficitur, officium dimississent, dimittatur dumtaxat propinam obtinebunt. *n.29.*

Propositio.

Propositio damnatarum non una est censura. *h.1. c.45. n.23.* Nonnullæ enumerantur propositiones Theologica censura notandæ. *h.2. c.28. n.1.* In revisione operum Servorum Dei propositiones a Revisoribus censura sua theologia sunt qualificandæ. *ibid. V. Revisor.*

Propositio asserens, neminem salvari posse, qui quotidie orationi mentali aliquantum non vacet, temeritate notatur. *h.2. c.26. n.2.* Damnatæ quoque est propositio asserens, viam purgativam, illuminativam, et univiam, maximum esse absurdum. *n.5.*

Protestatio.

Protestati aliquando in Canonizatione. *Tom. VIII.*

nibus Romani Pontifices fuerunt, se per talem actum non intendere aliquid contra Fidem, aut Ecclesiam Catholicam, aut Dei honorem facere. *h.1. c.44. n.17. 19. & 20.* Nonnulli ex hac protestatione intulerunt, Pontifices in Canonizatione se fallibiles agnovisse. *n.18.* Alii diversimode protestationem eandem explicarunt, sed perperam. *n.19.* Verus illius protestationis sensus exponitur. *n.20.*

Protestatio eadem erat precatio a Pontifice effusa, ne Deus permetteret, ut ipse in re tanti momenti erraret, quæ tamen precatio Pontifici infallibilitati non nocet. *h.1. c.44. n.20.* Et licet non esset precatio, tamen eandem infallibilitatem non minueret. *n.21.* Subsecutus temporibus omitti consuevit. *n.20.* Protestatio Fidei Promotoris, *V. Promotor.*

Protestationes principio, & fini librorum, qui gesta Servorum Dei continent, ab Autore apponendæ sunt, ut a Sede Apostolica admittantur. *h.2. c.21. n.7. et seqq.* ubi refertur protestationum formula. Protestatio alia ponenda est initio librorum, in quibus Servi Dei cum elogio Beati, vel Sancti nominantur, & quam vim habeat. *h.2. c.12. n.2. & 4.* Præmittenda, & postponenda est in libris, qui imprimuntur de occisis ab Infidelibus in odium Fidei. *n.5.* Eadem sufficit, ut libri, in quibus miracula continentur, edi possint, quia miracula ipsa ab Ordinariis comprobentur. *n.6.*

Protonotarius.

Protonotarii Apostolici olim Consistorio pro Canonizatione eo tantum interesse debebant. *h.1. c.21. n.9.* Et Decreta Consistorii adnotabant. *c.17. n.1.* Nunc vocantur ad Consistorium semipublicum occasione Canonizationis peragendæ causam, & instrumenta de sententiis in eo latis conscribunt. *c.34. n.10. & 12.* Possunt Episcopis. *n.14.* Nec suffragium tulerunt pro Canonizatione S. Didaci. *n.12. V. Consistorium.*

Protonotariorum eorundem Collegium facultatem habet creando Notarios, & Tabelliones. Aliquando hæc munera nonnullis Religiosis confert cum facultate ea exercendi in causis piis, Ecclesiasticis, & Beneficialibus sui Ordinis. *h.2. c.47. n.9.*

Protonotarius Congregationis rituum olim ab eadem Congregatione, nunc a Summo Pontifice e Collegio Protonotariorum participantium eligitur, quo

absente, alius subrogatur. *l.1. c.17. n.2. & 3.* Est sacrae Congregationis Consultor, in processibus Apostolicis in Urbe constitutis testium examini intervenit, & hoc ab ejus subscriptione authenticum est. *n.2. & c.47. n.8.* Praest. Notario, & Secretarii vices, aconuote Pontifice, supplet. *c.17. n.2.* Protocolarium antiquior in solemnem Canonizationis actum vocat testes pro instrumento coöficiendo. *l.1. c.36. §.9. n.18. V. S.lemnitas.*

Provocatio.

Provocare Tyrannum an Martyri liceat, aut vero Martyrio obstat. *l.3. c.17. 101. V. Martyrium.* Provocatio proprie desumitur ex iis actibus, de quibus dubitari potest, utrum Tyrannus ex odio in Fidem, an ex alio motivo Martyrem interfecerit. *n.16.*

Prudentia.

Prudentia est recta agibilium ratio, caditque sub electioem. *l.3. c.24. §.1. n.1.* Alia est carnis, alia spiritus. Triplex est: prima falsa, quae habet finem malum; secunda vera, & imperfecta, vel quia habet pro fine bonum particulare, vel quia in principali actu deficit; tertia perfecta, quae ad bonum finem totius vitae recte tendit. *ibid.*

Prudentia perfecta est regula virtutum omnium moralium, & Theologicarum. *l.3. c.24. §.1. n.2. & 8.* Ejus actus sunt consultatio, iudicium, & imperium. *n.3.* Prudentiae partes integrales sunt, memoria, intelligentia, docilitas, solertia, ratio, providentia, circumspectio, cautio. *n.4.* Partes potentiales sunt, eubulia, synesis, gnome. *n.5.* Subiectivae, monastica, economica, politica, militaris. *n.6.*

Prudentiae Christianae communis actus sunt consultare, iudicare, & praecipere de mediis in ordine ad finem supernaturalem; iidemque actus heroicam prudentiam denotant, si facile, expedit, iucunde, & in arduis exerceantur, & ab habitu prudentiae, & a Spiritu Sancti dono coöfili causantur. *l.3. c.24. §.1. n.7.* Exempla. *n.8. & seqq.* In causis Beatificationis inquirendum est de illis tantum prudentiae partibus, in quibus Servi Dei potuerunt juxta vitae suae rationem se exercere. *n.7.*

Prudentiae perfectae necessaria est simplicitas. *l.3. c.24. §.1. n.1. V. Simplicitas.* Prudentiae, non ignaviae aliquando

tribucoda est criminis dissimulatio. *l.2. c.42. n.3.*

Pseudopontifex.

Pseudopontifex adversus Alexandrum III. quatuor insurrexerunt. *l.1. c.9. n.4.* Ex his Paschalis III. Pseudopontifex Carolo Magno cultum decrevit. *ibid.* Clemens VII. Pseudopontifex litteras dedit pro constitutendis processibus super Urbani V. sanctitate. *l.1. c.41. §.10. n.22.*

Publice.

Publice vox diversimode explicari potest. *l.2. c.7. n.5.*

Pudicitia.

Pudicitia ad castitatem ordinatur, non ut ab ea distincta, sed quasi exprimens ejus circumstantiam, cum venerorum signa respiciat. *l.3. c.24. §.4. n.42. & 56.*

Puer.

Puerum in fornacem Babylonis immisorum oratio. *V. Oratio.*

Puer ab Eliseo resuscitatus vere erat mortuus, & hae resurrectio vocationem georum ad Christi Ecclesiam adumbravit. *l.4. p.1. c.1. n.6.*

Pueri esse possunt Christi Martyres. *l.1. c.14. n.3.* Exempla trium puerorum cum S. Babyla occisorum. *n.4. & 5.* Nonnulli recensentur pueri a Judaeis in Christi odium occisi, ex quibus Simeoni puero Tridentino quidam cultus delatus est. *n.4. & 5.* Pueri vero ab Herode iocuncti in Ecclesia universali coluntur, quod etiam Patres mandarunt. *n.3. & 5.* Nullum extat exemplum Canonizationis alicujus pueri Martyris. *n.5.*

Pueri aonis quatuordecim minores testimonium ferre in causis Beatificationis, & Canonizationis oqueunt. Si puberes facti testentur ea, quae in pupillari aetate viderunt, adminiculum praestant. *l.3. c.6. n.3.*

Pulsus.

Pulsus est virium corporis mensura. *l.4. p.1. c.20. n.38.*

Pulvis.

Pulveris nitrati, seu pyrii flamma citissime movetur, ejusque ventus alios ferre omnes superat. *l.4. p.1. c.22. n.21.*

Pulvis sympatheticus vim habet sustendi sanguinem a vulceribus manantem: potest probabiliter sine superstitione adhiberi. *l.4. p.1. c.16. n.21.*

Purgatorium.

Purgatorii auique non sunt in statu merendi, neque, juxta aliquos, orandi. *l.1. c.14. n.8.* An qui in Purgatorio detinentur

nentur, vel detenti fuerunt, possint esse Canonizationis subiectum, disputatur. *a. n. 6. ad 10.* Nonnulli sanctitate, & miraculis claros in Purgatorio quibusdam de causis cruciatis fuisse nonnulli Patres referunt, *n. 8.*

Pyreum.

Pyreum Templum igni a Persis consecratum S. Abda Martyr destruxit, monitusque ab Isdegerde Persarum Rege, reedificare renuit, ideoque interfectus fuit. *h. 3. c. 13. n. 12.*

Rabies. Rabidus.

Rabies hydrophobiam, seu averfionem ab aqua causat. *h. 4. p. 1. c. 14. n. 12. & 17.* Exempla. *n. 16.* Canis, Lupus, aliaque animalia, & homines rabie afficiuntur, *n. 13.* etiam ab intrinseco. *n. 14.* Sed falsum est, *cazulos*, aut simile in rabidiorum urinis apparere. *n. 17.*

Rabies eres habet gradus; singuli peculiaris signa habent: in primo, & secundo gra- u curari potest, secus in tertio. *h. 4. p. 1. c. 14. n. 18.* Aliquando sanata ap- paret, sed recurrit. Exemplum. *n. 19.* plura advertenda sunt, ut sanatio a rabie miraculis accenseatur, *n. 20.* V. *Miraculum.* Qui a rabidis canibus mordentur, mirabiliter sanari intercessione quorundam Sanctorum dicuntur, *n. 21.*

Raptus.

Raptus supra ecclisiam addit violentiam, id est, violentum corporis morum, licet fortassis sufficiat aliquid violentiæ simile. *h. 3. c. 49. n. 3.* Promiscue tamen ecclisias, & raptus sumuntur. *ibid.* V. *Ecclisias.*

Raptus quoad substantiam Divini esse possunt, sed in suis circumstantiis ad species naturaliter perceptas conformati, *h. 3. c. ult. n. 17.*

Ravennates.

Ravennates Praefules ab Aderito ad Severum indicio columbae electi fuerunt, *c. 31. n. 13.*

Recidiva.

Recidiva est morbus factus ex praecedentis morbi reliquiis. Cognoscitur positivum ex modo solutionis morbi prioris, ex intermedio aegrotantis statu, & tempore, & aegritudinum speciebus, *h. 4. p. 1. c. 8. n. 31.* A morborum exacerbationibus, seu accessionibus summo- pere differt. *ibid.* Recidivæ iudicium deferendum est ad Iudicis arbitrium quibusdam circumstantiis adstrictum. *n. 32.* Si infirmus cum Medico certam pecuniam paciscatur, si sanus fiat, & postea in eundem morbum recadat, non tene-

tur solvere, si recidiva statim contingat, secus, si ex intervallo. *ibid.*

Recidiva juxta nonnullos miraculose sanationi obstat. *h. 4. p. 1. c. 8. n. 29.* Exempla miraculorum in infirmitatibus cum recidiva. *n. 30.* In causis Beatificationis, & Canonizationis stricte procedendum est in approbandis miraculis sanationum a morbis, in quibus recidiva con- spicitur. *n. 33.* V. *Miraculum.*

Regula.

Regula S. Benedicti ejus manu conscripta in Monasterii Theani incendio cremata fuit. *h. 4. p. 1. c. 23. n. 12.*

Regula quædam adhibendæ sunt in legendis Patrum, & Sanctorum operibus, *h. 1. c. 28. n. 8.* Et in revidendis operibus Servorum Dei, de quorum Beatificatione, & Canonizatione agitur, *n. 9.*

Regula juris est, actum referri debere ad titulum, de quo constat, *h. 2. c. 11. n. 1.* Regula, ne unius testimonio negotium absolvatur, triginta limitationes patitur. *h. 3. c. 5. n. 9.*

Regulares. V. Religiosi.

Relatio. Relator.

Relatio causarum Beatificationis, & Canonizationis ab uno ex Auditoribus Rotæ, quibus causa commissa fuerat, componebatur, & ab omnibus subscripta, Summo Pontifici, & sacrae rituum Congregationi exhibebatur. *h. 1. c. 17. n. 10. & 11.* Plura earum exemplaria a Pollulatoribus fiebant, & a Secretario Congregationis authentica reddebantur, *ibid.* Mos exarandi has relationes sub Innocentio X, cessavit. *n. 12. & 13.*

Relationum rotalium dicta vim non habent in causis iisdem, nisi a sacra Congregatione recepta, & a Pontifice confirmata fuerint, *h. 3. c. 4. n. 9.* Plures recententur hujusmodi relationes, in quibus multi actus publici cultus erga non Beatificatos, neque Canonizatos memorantur. *h. 2. c. 9. n. 3.*

Relatio juridica a processibus Apostolicis, & ordinariis dependens pro examine virtutum, vel Martyrii, & causæ Martyrii in Congregatione vel particulari, vel antepreparatoria, vel præparatoria, & generali faciendæ est pro transitu a Beatificatione æquipollenti ad formalem Canonizationem. *h. 1. c. 32. n. 10. & 13.* Relatio quædam causæ a Cardinali Præfecto Congregationis rituum in Consistorio secreto legenda est. *c. 34. n. 3. et 4.* Hujus relationis exemplum in-

causa S. Elisabeth Regine Portugallie .
c. 9. n. 11.

Relatio Cardinalis Bellarmini in causa B. Jacobi de Meyania super ejusdem sanctitate, & miraculis. l. 2. c. 24. §. 10. n. 32. Relatio causæ S. Aloyisii Gonzagæ extracta ex bibliotheca Cocchini in Collegio Romano Societatis Jesu existente, admissa, & compulsata fuit propter alias concludentes probationes. c. 52. n. 7.

Relationes revisionis operum Servorum Dei, de quorum Beatificatione, & Canonizatione agitur, absente Cardinali causæ Relatore, per alium Cardinalem a Congregatione nominandum examinandæ sunt, & sensus eidem Congregationi exponendus est. l. 2. c. 27. n. 9. Aliquando hæc relatio commissa fuit Promotori Fidei. *ibid.* Si Revisionum relationes ab unoquoque Cardinali Congregationis legendæ sint, eas debet causæ Relator ad singulos prædictæ Congregationis mittere. n. 10. Si in relationibus difficultates exciterentur, sacra Congregatio, vel Postulatoribus relationes irridit sine Revisionum nomine, vel omnia cum Fidei Promotore communicat, qui vel per animadversiones, vel per compendium difficultates exponit, ut Postulatoribus innotescant. *ibid.* V. *Revisio*.

Relator causarum Beatificationis, & Canonizationis olim a Congregatione rituum, nunc a Summo Pontifice eligitur e numero Cardinalium Congregationis ejusdem. l. 1. c. 16. n. 12. c. 22. n. 5. Relator processus ordinarii confirmatur in Relatorem processus Apostolici. c. 16. n. 12.

Relator causæ olim construebat processum, & ferebat sententiam super casu excepto. l. 2. c. 17. n. 3. In Congregatione præparatoria, inde in generali omnia in processibus ordinariis, vel extrajudicialibus documentis contenta exposebat pro signanda commissione introductionis. c. 35. n. 9. Eidem committitur revisio operum Servorum Dei cum quibusdam facultatibus. c. 27. n. 9.

Relator causæ eligit Interpretem, & Revisorem processum extero idiomate constructorum. l. 1. c. 19. n. 10. In Congregatione coram Pontifice habenda pro Canonizatione debet referre omnia, quæ Beatificationem præcesserunt, & subsecuta sunt. c. 25. n. 2. ad 5.

Religio. Religiosus.

Religio est pars potentialis iustitiæ, & virtus, quæ debitum Deo cultum, tam-

quam omnium principio exhibet. l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. et segg. Est quædam proteritatio Fidei, Spei, & Charitatis. n. 18. Insignis religionis S. Paulæ viduæ Romanæ exemplum. n. 21.

Religio Christiana in Canonizationibus augeatur. l. 1. c. 13. n. 8. §. 10.

Religio institui potest ad Divini cultus, publicæ salutis, & pauperum, & oppressorum defensionem. Exempla. l. 3. c. 35. n. 16.

Religiosi, seu Regularibus, non est permissum, limites verbales Brevium, Beatificationis in cultu Beatorum, præsertim in Missæ celebratione, & Officii recitatione, excedere. l. 1. c. 37. n. 13.

Religiosi, qui eundem Oraminem, quem Servi Dei, de quorum Beatificatione agitur, professi sunt, admittuntur in testes in causis eorumdem Dei Servorum. l. 3. c. 6. n. 13. Præsertim ad probandam regularem observantiam. n. 15. Immo in hoc necessarii sunt. *ibid.* et n. 17. Exempla. n. 18. Dubitatur tamen, an quædam alia plene probeant, propter præsumptam affectionem. n. 14. Exclasi fuerunt in causis S. Joannis Francisci Regis. n. 16. De rebus gestis Servorum Dei, quæ exteris innotescere poterunt, exteri quoque testes cum testibus Religiosis illius ejusdem Ordinis adhibendi sunt. n. 18. Religiosi Historici referentes virtutes alicujus Servi Dei ejusdem instituti probationem, vel adminiculum constituunt. *ibid.*

Religiosorum causæ Beatificationis, & Canonizationis cum pertractantur, querendum est de vocatione ad Religionem, de observantia Regulae, & Constitutionum, an vere a mundo segregati vixerint, & an ad Dignitates Ecclesiasticas vocati humilitatem, & vota Religiosa cum statu assumpto compatibilia observaverint. l. 3. c. 35. n. 5. Nonnulla recensentur vocationis indicia. n. 6.

Religiosorum peculiaris nota sanctitatis desumitur ex progressu de virtute in virtutem, ab exacta observantia votorum, & ex vigilantissima custodia omnium, quæ in Regula, & in Constitutionibus sui Ordinis continentur, si præcepta sint, si non. l. 3. c. 35. n. 7. Requiritur in Regulari cæca obedientia, castitas illibatissima, vigorosissima paupertas. *ibid.* Plurimum perfectioni prodest, ut Religiosus intra cellæ septa se colligat, studique Instituti propriis vacet, præsertim orationi, sacrorumque

librorum lectioni. *ibid.* Religiosos dedecet, aulas frequentare, nisi aliquando ex caritate in proximum. *n. 8.*

Regularis voluntas a muneribus, & Dignitatibus debet esse averia. *Exempla. l. 3. c. 35. n. 10.* Ad Episcopatum, vel Cardinalatum assumptus habitum regularem deferre, & regulares observantias, Officium Pontificale non impediens custodire debet. *n. 11.* Si is e Societate Jesu fuerit, promittere debet, se auditurum, & executurum Præpositi Generalis concilia, si meliora sibi videantur. *ibid.* Testamentum facere prohibentur Regulares ad has dignitates assumpti, nisi Pontifex dispenser. *Exempla. ibid. c. n. 12. ad 13.* De prædictis omnibus inquirendum est in causis Servorum Dei Regularium. *n. 7. et seqq.* Et advertendum, an dimisso ex aliqua causa Episcopatu, ad Monasterium redierint. *Exempla. n. 14.* Hæc cum proportionem locum habent in causis Monialium. *n. 15.*

Religiosi ab una ad aliam Religionem ex levitate transientes improbantur; ex utilitate, aut necessitate, laudantur, neque proprie sic transire ii dicuntur, qui ab una familia ad aliam strictiorem ejusdem Ordinis transeunt. *l. 3. c. 41. n. 8.* Circa Religiosorum obedientiam ponderandum est superioris præceptum. *n. 9. et 10. V. Obedientia.* Si Servi Dei Regulares suum Ordinem laudantes aliis hunc prætulerint, eorum verba vel sunt benigne interpretanda, vel caritati erga eundem Ordinem tribuenda. *Exempla. n. 11.*

Religiosi peculio a confanguineis assignato, aut suis laboribus quæsito, licite uti possunt, si usus ab Ordinis Constitutionibus non abhorreat, si sit in causas licitas, aut necessarias a Superiore approbatas, si parati sint peculium, Superiore præcipiente, resignare. *l. 3. c. 41. n. 12.* Servi Dei Regulares peculio uti canonici possunt, si virtutibus heroicis floruerint. *ibid.*

Reliquiæ Sanctorum.

Reliquiæ Sanctorum olim Patrocinia dicebantur, ideo in Castris, & præliis circumferri solebant. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 4.* Gentiles curabant, ne Martyrum Reliquiæ a Christianis sepelirentur. *l. 1. c. 3. n. 8.* Et Calvinistæ Reliquias B. Joannæ Valentiæ, & S. Guillelmi Patroni principalis civitatis Bituricensis combusserunt, cineresque disperierunt. *l. 2. c. 24. §. 54. n. 275.*

Reliquiæ insignes dicuntur corpus, caput, brachium, crus, pars corporis, in qua Martyr passus est, non vero cineses, nisi acervum constituent, nec vestes, neque alia ingens Sanctorum suppellex. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 3.*

Reliquiam præputii Christi e Sacratio Laterano ad Sancta Sanctorum miles in Urbis direptione an. 1527. abripuit, ac calcans in oppido Calcata in villi scrinio delevit. Inventa post annos 30. & in Ecclesia ejusdem oppidi collocata miraculis coruscavit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 13. c. 25. n. 46.*

Reliquias sacras nemini ex Urbis ecclesiis extrahere licet sub gravibus pœnis. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 2.* Dum in debitis circumstantiis extrahuntur, interesse debet Sacerdos a Cardinali Vicario deputandus: extractæ recognosci debent ab Indulgentiarum Congregatione. *n. 3.* Recognitæ debent sub sigillo clausæ deferri ad Præfectum Sacrarii Apostolici, vel ad alium Sacerdotem deputatum, ut custodiantur. *n. 4.* Insignes Reliquiæ non sunt concedendæ alicui Ecclesie, nisi de ejus dignitate, & merito ex Ordinarii literis constet. Principibus, & Præfatis dari possunt, minores vero Reliquiæ aliis privatis fidelibus conceduntur. *n. 6.* In his casibus Reliquiæ, & accipitium nomina in peculiari libro describi debent. *n. 7.* Retinendum est solum nomen a Cardinali Vicario impositum. *n. 8.* Et ab eodem aliqua merces effossoribus solvenda est. *n. 9.* Pro literis patentibus, eorumque sigillo nihil vel sponte datum accipiendum est sub pœna excommunicationis. *n. 11.* Laudabiliter nomen imponitur sacris corporibus, quæ e Cœmeteriis, sine proprio nomine, extrahuntur. *a n. 12. ad 16.*

Reliquias sacras furari ne pietatis quidem obtentu licet, nisi forte ex Infidelium potestate, ex qua etiam redimi pretio possunt, ne scendantur, uti redemptum fuit S. Augustini corpus. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 21.* Sedes Apostolica Reliquias iis concedit, qui de turam manibus eas reverenter receperunt. *n. 22.* Aliquando tamen relictui iussit sacra corpora ab uno ad alium locum furtim, vel depositi nomine translata, permittens, ut aliqua particula in loco depositi retineretur. *Exempla corporum SS. Joannis a Cruce, & Ildefonsi. n. 23. et 24.* Reliquiæ Sanctorum vini expellendi Dæmones ab obsessis habent, non naturalem, sed a Deo

Deo . lib. 4. p. 1. cap. 29. num. 7. et 10.
Reliquiarum Cultus.

Reliquiis Sanctorum venerationem exhibendam esse, de Fide est, l. 1. c. 45. n. 37. Ita tamen Reliquiæ coluntur, ut Deus adoretur, c. 44. n. 20. Exhibenda est veneratio iis Reliquiis, quæ vel ex communi Christianorum opinione, vel tacito Præsumptum consensu, Sanctorum esse censetur, in quo error præsumendus non est, licet posset contingere, n. 6.

Reliquiis recens inventis veneratio prohibita est antequam a Romano Pontifice approbentur. l. 2. c. 1. n. 7. et c. 7. n. 3. Sed Concilium Tridentinum Episcopis facultatem dedit eas examinandi, & approbandi, quod tamen de Beatorum, vel Sanctorum Reliquiis intelligendum est. c. 1. n. 7. et 11.

Reliquiæ Sanctorum Canonizatorum publice honorantur. l. 1. c. 38. n. 1. Et juxta Theologos possunt ad collum suspensæ deferri. l. 2. c. 13. n. 11. Antiquus est ritus Reliquias Sanctorum ostendendi ad publicam venerationem, licet sine operimento ostendendæ non sunt, l. 4. p. 2. c. 26. n. 5. Easque in processibus deferendi. n. 6. Hæc scriptis Sanctorum manu exaratis, eorumque vestibus tribui possunt, ut potest quæ inter sacras Reliquias recensentur. a n. 6. ad 12. Exponantur Reliquiæ ad Christianorum pietatem excitandam, quod totum Reliquiarum Sanctorum vindicatorum convenit. l. 2. c. 13. n. 10.

Reliquiæ e Cœmeteriis sine proprio nomine erutæ venerationi publicæ non sunt exponendæ, nisi a Summo Pontifice, vel Congregatione Indulgentiarum approbentur. l. 4. p. 2. n. 28. n. 5. Cultu aliquo coli possunt, non tamen Officio, & Missa nisi ex speciali concessione. a n. 17. ad 29. Probabilis in processibus deferri possunt juxta veterem, & recentiorum disciplinam, sed Congregatio eadem nihil super hoc decrevit. a n. 30. ad ult. Vestes, & alia Sanctorum viventium aliquando Fideles pie rapuerunt. l. 2. c. 9. n. 1.

Reliquiæ Beatorum non sunt processionaliter deferendæ nisi ab immemorabili deferri consueverint. l. 2. c. 37. n. 13. Ubi referuntur Congregationis rituum Decreta. & l. 4. p. 2. c. 26. n. 6. et c. 28. n. 30. et 34. Possunt tamen exponi in Ecclesiis, in quibus Missa, & Officium de Beatissimis celebrari possunt. l. 1. c. 37. n. 13.

Reliquiæ Servorum Dei publicæ ve-

nerationi exponi nequeunt. l. 2. c. 9. n. 1. & c. 13. n. 10. Et Summus Pontifex improbat hujusmodi expositionem Reliquiarum Martyrum Gorcomiensium auctoritate Episcopali factam, quam Congregatio rituum tolerandam esse censuerat. l. 3. c. 3. n. 16. Neque possunt Reliquiæ Servorum Dei exponi in altari Domus privatz. l. 2. c. 13. n. 11. Licet tamen eas ad infirmos pie petentes, & ad collum suspensas deferre, quin publicus importetur cultus. ibid. Juxta Bellarminum licet eas coram aliis colere, dummodo scandalum absit, c. 9. n. 1. Si ex Summorum Pontificum permissione processionaliter deferantur, id sufficit pro casu excepto ex Pontificio indulto, c. 20. n. 13, & 14.

Reliquiarum conservatio, et identitas.

Reliquiæ sacræ accurate conservandæ, & custodiendæ sunt. l. 4. p. 2. c. 26. a n. 13, ad 20. Ubi assertur exemplum conservationis Scelæ Sanctæ.

Reliquiæ insignes non in privatis ædibus, neque apud Laicos, nisi forte ad tempus, aut Magnis Principibus, præsertim Ecclesiæ Præsulibus concessæ sint, sed in Ecclesiâ collocari debent. l. 4. p. 2. c. 26. n. 2. Ubi referuntur exemplum corporis S. Aniceti Papæ, & Martyris, quod Dux de Altemps a Clemente VIII. obtinuit, & apud se retinuit. & c. 28. n. 6. Reliquias minus insignes in privatis ædibus Fideles decenter conservare possunt. c. 26. n. 2. In Ecclesiâ vero vel sub humo, vel intra, non supra altaria, supra quæ Missa celebratur, reponendæ sunt, qui ritus antiquissimus est. n. 3. et 4. Parva tamen pars retineri potest, & aptari in Reliquiariis venerationi Fidelium exponendis in solemnitatibus. n. 3.

Reliquiæ, seu Corpora Sanctorum, Beatorum, & Servorum Dei novis vestibus, si veteres attritæ sint, velluntur, permittente sacra rituum Congregatione, dummodo legitima adsit causa, Episcopus, vel Vicarius generalis interveniat, secreto fiat, nihil de sepulcro detrahatur, & vestes veteres in capsâ ob signata apud Ordinarium, vel prope corpus recens indutum asserventur. Si corpus alicujus feminae sit, a feminis quoque, vestibus saltem interioribus, induendum est. Exempla, l. 4. p. 2. n. 26. a n. 8. ad 12.

Reliquiæ Servorum Dei in loco separato, dummodo secreto, asservatz, non cultui minime repugnant. l. 2. c. 13. a n. 6.

a n.6. ad 9. Exempla conservationis Reliquiarum Servorum Dei Rodulphi Aquaviva, & sociorum, ac Leonardi de Fusco. n.11.

Reliquiae, tempore S. Gregorii, ex Sanctorum corporibus non detrahebantur, neque ab Urbe ad alias civitates trans mittebantur. l.4. p.2. c.25. n.4.

Reliquiae Martyrum in Cœmeteriis ex quibuldam indiciis dignoscuntur. l. 4. p.2. c.27. a n.13. ad ult. Reliquiarum identitas pluribus modis probanda est. c.24. tot. Exempla quæstionum super hac identitate pertractatarum. c.25. tot. V. Identitas. Cœmeterium.

Reprehensio Peccatorum, & Hereticorum.

Reprehensio hæc ut recte fiat, plura attendenda sunt. l.3. c.41. n.3. & segg. De hac reprehensione inquirendum est, si opus fuerit, in causis Beatificationis, & Canonizationis. *ibid.* V. Peccatores. Heretici.

Reservatio.

Reservatio causarum Beatificationis, & Canonizationis an ante Alexandri III. tempora facta fuerit Sedi Apostolicæ, nonnulli disputant. l.1. c.10. n.4. et 5. Ab eodem Alexandro reservatio eadem privative facta fuit. n.8. et c.11. n.9. Cujus reservationis rationes recensentur. n.7. et segg. Innocentius III. eam innovavit, & Urbanus VIII. penitus stabilivit. c.10. n.8.

Reservatio quarundam causarum a S. Leone facta fuit. l.1. c.11. n.10.

Respiratio.

Respiratio, & vita reciprocantur, itaut una sine altera stare nequeat. l.4. p.1. c.21. n.22. Respiratio alia sensibilis, alia Insensibilis. n.26. Respirationis usus diversimode explicari potest. n.23. & c.22. n.10.

Respiratione impedita, animal moritur. l.4. p.1. c.21. n.24. Quidam ex consuetudine aliquandiu sine respiratione vivere possunt, pauci tamen ultra duo minuta sub aquis. n.25. Sed probabilius homo, præcipue infans, paucis solum momentis sine respiratione vivere potest. c.22. n.11. et segg.

Resurrectio. Resuscitatio.

Resurrectio Christi ex eo etiam admiranda fuit, quod ab ipso prædicta fuerat. l.4. p.1. c.5. n.29. Illi, qui, Christo resurgente, ad vitam redierunt, utrum ad immortalæ animæ, & corporis vitam resurrexerint, an ut iterum more-

rentur, adhuc disputatur. p.2. c.20. n.23.

Resurrectio a resuscitatione differt. l.4. p.1. c.21. n.1. Alia uniuersalis, alia particularis dicitur. In particulari mors iterum sequitur. De uniuersali disputatur, an qui tunc viuentes inueniuntur, morituri sint. *ibid.* Resurrectionem uniuersalem quidam negarunt. *ibid.* et n.2. Resurrectio requirit numericam rei resurgentis identitatem quoad materiam, & formam. n.6. Utrum dari proprie bestiarum resurrectio, & quomodo fieri possit, disputatur. *ibid.*

Resuscitatio mortuorum soli Deo tribuitur, quidquid Ethnici nonnulli fabulati sint, quoddam nempe naturaliter resuscitados fuisse. l.4. p.1. c.21. n.3. Vera mortui resuscitatio supponit veram animæ, & corporis solutionem. *ibid.* Non resuscitantur particulari resuscitatione, qui in Paradisum ascenderunt, neque ii, qui absoluto decreto damnati sunt. Et qui particulariter resuscitantur, vitam æternam consequuntur. n.31. Resuscitatio demerforum in aquis peculiari modo dignoscitur. a n.18. ad 29. Mirabilis resuscitatio cuiusdam Ethnici Sinensis, ut baptizaretur. n.33. et 34. Alia miraculose resuscitationis exempla. n.2. et 5. V. Miraculum.

Retractatio.

Retractatio est unicuique erroris remedium, ejusque maculam abstergit: Sancti ea usi sunt: ab hæresi vindicati; & facit, ut causæ Beatificationis, & Canonizationis ad ulteriora progredi possint. l.2. c.33. n.7.

Revelatio.

Revelatio supponit visionem, & super hanc addit rei visæ intelligentiam. Exemplum. l.3. c. ult. n.1.

Revelatio privata est, quæ alicui privatæ personæ fit, siue revelatum in commune Ecclesiæ bonum cadat, siue non. l.3. c. ult. n.2. Revelatio hæc alia naturalis dici potest, quæ a causis naturalibus oritur, cuiusmodi causæ nonnullæ esse possunt: alia dæmoniaca, quæ a Dæmone, alia Divina, quæ a Deo procedit. *ibid.* Quidam Hæretici revelationes se habuisse iactarunt. *ibid.* Alii eas dari perperam negarunt. n.3.

Revelatio cœlestis a Dæmoniaca discernitur ex gravium vitiorum approbatione, & ex aliis pluribus signis, sed præcipue ex conformitate cum sacris Scripturis, cum Divinis, & Apostolicis traditionibus, cum moribus, & definitioni-

tionibus Ecclesiæ; non quod statim ac talis conformitas habetur, revelatio censenda sit Divina; sed quod si is omnibus adverteretur, statim inter mendacia, & Dæmonis illusiones rejicienda sit. *l. 3. c. ult. n. 5.* Quare revelatio quædam, quod Christus non in utero, sed juxta cor Virginis conceptus fuerit, suspecta, & damnata fuit, utpote Evangelio contraria. *l. 2. c. 32. n. 8.* Idem dicendum, si revelatio unanimi SS. Patrum, & Theologorum sententiæ adversetur, sed Patrum consensus moraliter intelligendus est. *l. 3. c. ult. n. 5.* Vel si revelatio suadeat malum, aut bonum mixtum malis, vel quod majus bonum impedit; aut si mendacia, contradictiones, res inutilis, & curiosæ in ea inveniantur; si revelatum poterat humana mente deprehendi, vel non sit Divinis attributis conforme, vel non sit eventurum. *n. 6.*

Revelatio de re in Scholis controversa, & nondum ab Ecclesia definita, non censetur Divina. *l. 2. c. 32. n. 8.* Periculosa est revelatio de re Scripturæ sacræ, aut Patribus non consona, & ex quadam de causa tantum deducta. *l. 3. c. ult. n. 6.* Revelationes continentes aliquid, non unanimi, sed communi Patrum, vel Theologorum sententiæ contrarium, vel novum, vel quod adhuc est sub Ecclesiæ judicio, vel in quibus asseritur, aliquid in lege communi sive naturali, sive Ecclesiastica a Deo laxatum, an sint rejiciendæ, disputant Auctores. *n. 7.*

Revelationes si in causis Beatificationis, & Canonizationis asserantur sacris Scripturis, & Traditionibus, aut Ecclesiæ moribus, & definitionibus contrariæ, causæ silentium imponendum est. *l. 3. c. ult. n. 8.* Si vero sint ex aliis supra recensitis, suspectæ erunt, sed ad ulteriora in causâ procedi poterit, sed non ita approbatæ dicendæ sunt, ut absonum sit revelatis refragari. *ibid.* Si vero revelationes non fuerint frequentes, sed pæ, sanctæ, & animarum salutis proficiæ, & si prædictæ absint damnosæ, & suspectæ qualitates, tunc in judicio de Scriptis Servorum Dei dici poterit, eas causæ progressus non obsare. *ibid.* Si virtutes ex revelationibus illustrioribus asserantur, examinandæ erunt aliæ qualitates, quæ in visionibus, & apparitionibus attenduntur. *ibid.* Nempe persona, cui fit revelatio, modus, & effectus revelationis. *n. 9.* Eius petitio,

aut desiderium, communicatio cum viris doctis, aut cum aliis tranquillitas, & jucunditas, aut horror mentis, fuga jactantiæ, humilitas, corporis caligatio, & Sedi Apostolicæ obedientia, & maxime adverterendus est finis, ob quem revelatio aliis indicatur. *n. 10. c. 11.* Diligentissime examinandæ sunt sceminarum revelationes, quamquam fortassis plures sceminis, quam viris revelationes sunt. *n. 11.*

Revelationi privatae assentiri debet, cui facta est; sed controvertitur, an Fide Divina teneatur. *l. 3. c. ult. n. 12.* Juxta aliquos sufficit revelationis probabilitas, ut quis ei credat, si sit de bono faciendo, aut malo vitando, sed verius evidentiâ requiritur, præsertim si res revelata aliquid contra Dei, vel Ecclesiæ præceptum contineat. *n. 13.* Et scripta est sententiâ assensens, posse probabili revelationi Divinam Fidem adhiberi. *ibid.* Is, cui privata revelatio dirigitur, debet ei credere, si sufficienter proponatur. Alii, ad quos non dirigitur, non tenentur credere, & si erodant, assensus erit dumtaxat Fideli humanæ. *n. 14.* Revelationibus privatis a Sede Apostolica approbatis debet, aut potest Fide Catholica assentiri, sed humana, idenque licet ab eis reverenter recedere. *n. 15.*

Revelationem Divinam se habuisse illi, qui Sanctus ex antecipatione ideis, & plinibus existimare potest, quæ vero talis non fuerit, Exempla. *l. 3. c. ult. n. 17.* Potest revelatio quoad substantiam esse Divina, & in suis circumstantiis conformata ad species naturaliter perceptas, Exempla. *ibid.* Neque ex sanctitate ejus, cui revelatio facta est, inferri potest, revelationem fuisse cælestem. *l. 2. c. 19. n. 11.*

Revelationes jussu sæpius conferuntur. *l. 3. c. ult. n. 18.* Revelationes Servorum Dei reviviscunt sunt, antequam in causis Beatificationis, & Canonizationis ad ulteriora procedatur. *l. 2. c. 32. n. 1. ad 8.* Eadem illustriorem reddunt sanctitatem, & in hoc judicio attendendæ sunt, si Congregatio rituum decesset, nihil contra Fidem Catholicam, aut bonos mores illi inesse, neque doctrinam novam, vel peregrinam, aut ab Ecclesiæ sensu, & consuetudine alienam; constare debet de judicio ejus, cum quo Servi Dei suas revelationes communicaverunt, & advertendum est, an

an qualitatibus superius recensitis prædixæ sint. *l. 3. c. ult. n. 18.* Revelatio alicui viro Sanctio facta de alicujus Servi Dei beatitudine, si post iustum examen vere celestis dignoscatur, & de eadem Sanctus ipse testetur, sufficit pro declarando casu excepto per Patrum, Sanctorumque scripta. *l. 2. c. 19. a n. tr. ad ult.* De revelationibus agendum est, quando proponitur dubium de virtutibus. *c. 32. n. 11.*

Revelationes, visiones, & apparitiones Servorum Dei sæpe in Congregatione rituum singillatim examinatz fuerunt, raro tamen integrum earum volumen approbatum est. *l. 2. c. 32. n. 12.* Si approbentur, Fidei certitudinem non exigunt. *ibid. c. n. 11.* Approbatio enim est mera permissio, ut revelationes ad Fideiolum utilitatem edantur, earum vero inter se contrarietas, si adsit, nullam inducit absurditatem. *n. 11.*

Revelationes aliquæ non approbantur, vel etiam approbatæ, sunt apocryphæ; cujusmodi inter alias censetur illa S. Catharinæ Senensis de B.M. Virgine in peccato originali concepta. *l. 3. c. ult. n. 16.* Revelatio S. Birgittæ quod mali Sacerdotes perdidissent clavem, & veri Presbyteri conficiunt vere corpus Christi, qui non sint heretici, benignè est interpretanda. *n. 5.* Revelationes S. Gertrudis Illebensis alteri Gertrudi Nivellesis Martinus del Rio tribuere videtur, easque male accipit Oudin. *l. 1. c. 41. §. 11. n. 35. c. segg.* Innocentius III. ex revelationibus sibi factis quosdam regulares Ordines confirmavit. *l. 2. c. 19. n. 12.*

Revelatio privata speciali modo probanda est. *l. 2. c. 19. n. 12.* Ordinarii possunt Sanctorum, vel Beatorum revelationes auctoritate sua examinare, & urgente necessitate publicare, non vero revelationes Servorum Dei. *c. 1. a n. 6. ad 9.*

Revisio, & Revisor operum Servorum Dei.

Revidenda sunt, juxta legem Decretorum Urbani VIII., ante quemcumque inquisitionis actum opera Servorum Dei, quorum Beatificatio, & Canonizatio tractatur. *l. 2. c. 25. n. 1. c. 2.* Exempla revisionis operum SS. Hildegardis, Birgittæ, Raymundi de Pennafort, & Caroli Berromzei. *a n. 7. ad 7.* Hæc revisio fit, ut dignoscatur, an opera illa sanam, & Ecclesiæ Catholicæ conformem doctrinam contineant, & a quacumque

Theologica censura immunia sint, secus enim Canonizatio non perficitur. *n. 5. c. 7. c. segg. c. 28. n. 2. c. 3.*

Revisioni subiecta sunt omnia omnino Servorum Dei scripta, siue ingentia, siue exigua sint, siue ad aliorum, siue ad proprium, ac privatum commodum, & institutionem exarata, siue Superiorum auctoritate edita, siue edenda, vel non edenda sint. Exempla. *l. 2. c. 26. n. 2.* Si Summorum Pontificum Beatificatio, & Canonizatio pertrahatur, revidenda sunt eorum opera, quæ ante Pontificatum scripserunt, quæ in Pontificatu scripserunt, si vim legis habeant, vel negotia, ac regimen universalis Ecclesiæ respiciant, non sunt revidenda, si vero non sint hujusmodi, revisioni subiecta sunt. *n. 3. c. 4. Exempla. n. 5.* Autographa Servorum Dei opera revidenda sunt, si numquam edita fuerint, aut si post eorum mortem edita sint, cum ab aliis corrigi potuerint, non tamen, si ipsis viventibus edita fuissent. *n. 6.*

Exemplum. *n. 7.* Si autographi eorum per difficultem intelligentiam, fac a rituum Congregatio permittere poterit, ut authenticum illius exemplum sumatur, deputato ab Episcopo loci Scriptore fidei characterem intelligente, alitque adhibitis cautelis, & diligentis quoad Notarios, Promotorem, Fiscalem, subscriptionem, oblationem, & Portitorem. *n. 9.* Si exemplum in Urbe sit, mendum sit, alia servanda sunt. *ibid.* Autographum revisum Postulatoribus restituendum est, dummodo in Actis Congregationis exemplum dimittant. *n. 8.*

Revisioni subdenda sunt opera a Servis Dei scripta, non quæ alii de Dei Servis scripserunt, nisi isti testentur, se ea a Servis Dei accepisse, hæc enim habentur tamquam a Servis Dei scripta. Exempla. *l. 2. c. 26. n. 1.* Si in procedibus testes aliquam retulerant Servi Dei propositionem, hæc non a Revisoribus, sed a Cardinalibus, & Consultoribus examinanda est. *ibid.* Revisores operum, quæ ab aliis de Servis Dei scripta fuerint, omnia diligenter debent advertere, antequam judicium ferant, cum plura in iis possint esse confusa. *ibid.* In causa B. Benedicti XI. revisioni subiectum fuit opus quoddam ei adscriptum, licet fortassis a Benedicto XII. compositum fuerit. *c. 24. n. 11.*

Revisioni subiecta sunt opera, quæ alius

cujus Servi Dei esse certo constat, non quæ incerta sunt, idque diversimode cognosci poterit. *h. 2. c. 34. tot.* Si manuscriptum opus invenitur, in quo alicujus Notarii subscriptio testetur, opus idem fuisse a Servo Dei scriptum, vel dictatum, revidendum est. *n. 5.* Si opus aliquid non invenitur, plures diligentia adhibendæ sunt, sed ad ulteriora in causa progreditur. *n. 1. et 2. V. Opus.*

Revisio operum Servorum Dei faciendæ est ante expeditionem litterarum remissorialium, nisi Pontifex dispensaverit. *h. 2. c. 27. n. 1.* Et nunc recensetur inter requisita pro obtinenda signatura commissionis. *n. 6.* Si commissio introductionis ante revisionem signata sine dispensatione fuisset, causa interrumptur, donec revisio periciatur. *n. 8.* Si ante Beatificationem facta non fuisset, postea faciendæ est. *Exempla. ibid.*

Revisio committitur Cardinali causæ Relatori cum facultate utendi pro revisione uno, vel pluribus Consultoribus Congregationis rituum, vel Inquisitionis, vel aliis sibi bene visis. *h. 2. c. 27. n. 9.* Relatore absente, nulloque in ejus locum subrogato, Congregatio rituum Revisores designat. *ibid.* Si opera sint alicujus molis, & momenti, Relator Revisores designat. Si vero sint exigua, ipse eadem pro extensum in Congregatione legit, ut hæc suum interponat judicium, quod inde Secretarius Summo Pontifici refert: vel dum petitur signatura commissionis, unicuique Cardinali Congregationis rituum exemplaria exhibentur, ut dum agitur de commissione admittenda, opera approbentur. *Exempla. n. 11.* In revisione si major suffragiorum pars conveniat, id per Secretarium Pontifici denunciatur, quo approbante, ad ulteriora progreditur, aliter perpetuum causæ silentium imponitur. *n. 10.*

Revisio eadem a Revisoribus faciendæ est, exprimendo in sua relatione operis titulum, substantiam, divisionem, Auctoris consilium, propositiones censura dignas, difficultates, responsiones, executoris nomen, editionis locum, capitulorum, & paginarum numerum, idque ex Decretis Congregationis rituum. *h. 2. c. 17. n. 12. et 13.* Si ante hæc Decretalia aliqua causa revisio facta fuisset juxta aliam methodum tunc receptam, eademque causa post hæc De-

creta sit absolvenda, revisio iterum faciendæ est, juxta novam methodum in iisdem Decretis statutam. *Exempla. n. 14.* In revisione, quænam doctrina obflare possit causæ progressui, quæve non, fusc exponitur. *cc. 29. 30. 31. et 32. V. De Brina.*

Revisionis judicium absolvendum est, non ad virtutis examen remittendum, nisi quando vel Revisores aliqua virtutibus opposita adnotaverint, vel sacra Congregatio, non obstante doctrinæ approbatione, existimaret aliquid ex ea adversus Servi Dei mores inferri posse. *Exemplum. h. 2. c. 28. n. 4.* Si Revisores, præter doctrinam, aliquid circa mores adnotaverint, sacra Congregatio jubet ad ulteriora progredi, adnotata vero recenseri a Fidei Promotore in animadversionibus super dubio virtutum. *n. 3. et 4.* In hac revisione regulæ adhiberi possunt, quæ pro legendis Patrum, Sanctorumque operibus assignantur. *n. 8.* Aliæ cautelæ a Revisoribus in revisione servandæ sunt. *n. 9.*

Revisio librorum continentium virtutes, Martyrium, & miracula Servorum Dei, vel Promotori Fidei, vel Congregationi Inquisitionis a Sede Apostolica committitur. *h. 2. c. 11. n. 7.*

Revisores operum Servorum Dei a Cardinali causæ Relatore secreto sunt designandi. Relatore absente, nulloque in ejus locum subrogato, a Congregatione rituum eliguntur. *h. 2. c. 27. n. 9. et 10.* Si Relator subrogetur, Revisores a priori Relatore designati, supplicantibus Postulatoribus, a sacra Congregatione confirmantur. *n. 9.* Eliguntur Revisores, si opera revidenda sint alicujus molis, secus, si exigua. *n. 11.*

Revisores relationem suæ revisionis scriptam, ac sigillatam ad Relatorem, vel ad subrogatum deferre debent. *h. 2. c. 27. n. 10.* In relatione exprimere debent Operis titulum, substantiam, divisionem, & reliqua superius indicata. *n. 12. et 13.* Eandem proprio characterē, & nomine subscribere, & omnia Pontificis, & sacre Congregationis judicio subicere debent. *n. 12.*

Revisores ex Decretis Urbani VIII. advertere debent, an in operibus revidentis contineatur error contra Fidem, vel mores, aut doctrinam novam, & pererrantia, & ab Ecclesiæ sensu aliena: cetera ad ipsos non pertinent. *h. 2. c. 25. n. 2. et c. 28. a. n. 2. ad 5.* Unanquamque

propositionem cum sana doctrina non coherens singillatim pendere, & in suffragio Relatori exhibendo propria censura Theologica qualificare debent. *c. 18. n. 5.* Scriptoris mentem non ex aliqua particula, sed ex tota Scripturae textura dijudicare, benignitatem cum severitate adjungere, de alienis sententiis, non ex sua, sed juxta doctrinae probabilitatem judicium formare debent. *n. 9. et 10.*

Revisores in suis revisionibus aliquando adnotant, quosdam Dei Servos asseruisse, Summum Pontificem posse dispensare, ut in quibusdam regionibus Nulla sine vino celebretur. *l. 2. c. 31. n. 2.* Viros, & mulieres teneri, nisi aliter impediantur, matrimonium contrahere. *n. 3. ad 6.* Alios dixisse, paratos se esse ad serviendum Deo propter solum amorem sine ullo premio. *n. 7. ad 10.* Vel omnium salutem, etiam cum prope discrimine desiderare. *n. 12. ad 14.* Alios omisisse Indulgentias Plenarias, ut vel propriis operibus in hoc mundo, vel patiendo in alio, Divinae justitiae satisfacerent. *n. 15.* Nihil tamen ex his cautum progressum impedivit, & quare. *n. 2. ad 15.*

Revisores quoad prophetias, revelationes, & visiones Servorum Dei, adnotare debent, an aliquid his insit contra Fidem, bonos mores, & quam doctrinam contineant. *l. 2. c. 32. n. 8. 9. et 10.* Et an in revelationibus aliquid asseratur revelatum, quod adhuc est sub Ecclesiae judicio. *n. 9.* Aliquando dubitarunt de revelationibus, in quibus Servi Dei dixerunt, nuntiata sibi fuisse suorum peccatorum remissionem. *n. 2.* Vel praedestinationem ad gloriam. *n. 3.* Vel manifestatum sui Angeli Custodis nomen. *n. 4.* Et alia hujusmodi. *n. 5. 6. et 7.* Sed haec intra ipsorum munus adnotata ab ipsis fuerunt, laudabiliter tamen, & fructuose pluribus de causis. *n. 10.*

Revisor interpretationis processum extero idiomate constructorum eligitur a Cardinali causa Relatore. Et jurare debet de munere fideliter adimplendo. *l. 1. c. 19. n. 10.* Congrua merces ei assignata est. *c. 46. §. 1. n. 2.*

Rex.

Reges nonnumquam per se, vel per alios, jurejurando interposito, testimonium in causis Beatificationis, & Canonizationis reddiderunt. *l. 2. c. 49. n. 19.*

Reges Angliae, & Galliae privilegium habere dicuntur sanandi strumas. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 21.* Hispaniarum Reges virtutem habent Daemones ab obsessis expellendi. *c. 29. n. 7.* Haec, si vera sint, ad gratias gratis datas referuntur. *ibid.*

Reges oleo Cathemenurum inter manus, & cubiti juncturam, & inter scapulas inunguntur, non tamen inter Ecclesiasticas personas compunguntur. *l. 3. c. 36. n. 1. §. 3.* Ubi recententur Reges, qui sacro oleo inunguntur. Clodoveus Francorum Rex an sacro oleo a columba caelitus allato inunctus fuerit, non satis constat. *n. 1. §. 2.*

Reges, & Principes aliqui juxta modernum ritum formaliter, vel aequipolenter canonizati sunt. *l. 3. c. 36. n. 4. §. 5.* Quorundam veteris Testamenti Regum sanctitas in sacris Scripturis commendatur. *n. 6.* Virtutibus heroicis nonnulli ex iisdem floruerunt. *num. 7.* Multi quoque post Christi adventum. *n. 8. §. 9.* In causis Beatificationis, & Canonizationis Regum, & Principum, praeter alia ceteris Sanctis communia, & ad Canonizationem necessaria, specialiter quaerendum est de zelo Fidei Christianae conservandae, & propagandae, de cultu erga Deum, de obedientia Romano Pontifici debita, de bellorum gestorum justitia, de recta gubernandi ratione, de exemplo subditis populis exhibito. *n. 10.* Exempla. *n. 11. et segg.*

Reges, & Principes etiam Sancti bella juxta gesserunt. Imo, urgente spirituali, vel temporali suorum populorum periculo, sub mortali tenentur ad bellum defensivum, & offensivum suscipiendum. *l. 3. c. 36. n. 16. V. Bellum.* Reges, & Reginae quomodo in Regno se gerere debeant. *n. 15.* De pluribus admoventur, dum benedicuntur, & coronantur. *n. 18.*

Ritus.

Ritus aliquis, qui re non discussa irreperat, mutari potest, re a sacra Congregatione melius discussa. Exemplum. *l. 3. c. 12. n. 4.*

Ritus Canonizationum Joanne XV. Pontifice antiquior est. *l. 1. c. 1. n. 8.* Ritus antiquus, & modernus peragendi solemnem Canonizationis actum describitur. *l. 1. c. 36. §. 7. & §. 9. n. 18. V. Solemnitas.*

Ritus Abyssinorum, Armeniorum, Chaldaeorum, Copricorum, Graecorum, & Maronitarum ad unitatem cum Ecclesia Romana, ab urato schismate, re-

verforum non fuerunt a Summis Pontificibus reprobati. *l. 1. c. 38. n. 9. ad 12.*

Ritus Ensebianus an. 1575. in Ecclesia Vercellensi cessavit. *l. 2. c. 8. n. 20.*

Ritus Madurensium regionum a Summis Pontificibus vetiti sunt. Eis Servus Del Joannes de Brito usus fuit, non tamen ejusdem causae obstitit, & quare. *l. 2. c. ult. n. 1.* *Ritus* Mozarabicus descriptur. *l. 1. c. 5. n. 6.*

Ritus, sub quo Missa, & Officium in honorem Beatorum conceduntur. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 6. & c. 3. n. 12. V. Missa, Officium.*

Romani Pontificis electio, auctoritas, infallibilitas, & obligatio.

Romani Pontificis electio pertinet ad omnes Cardinales ad couclavē accedentes. Melior est eligendus, & est is, qui Ecclesiae gubernanda inagis idoneus judicatur. *l. 3. c. 33. n. 23.* Jus eligendi Pontificem ad Cardinales a Nicolai II. tempore delatum est. Valida esset alicujus in Pontificem electio, qui non esset Cardinalis, congruum tamen est, ut aliquis ex Cardinalibus eligatur. *n. 11.* In hac electione olim suffragiorum pluralitas sufficiebat, nunc duae saltem ex tribus partibus requiruntur. *l. 2. c. 22. n. 18.*

Romanus Pontifex est Pastor, & Moderator universae Ecclesiae, Episcopus Romae, Metropolitanus Provinciae Romanae, Primas Italiae, & Patriarcha Occidentis, & Princeps alicujus ditionis secularis. *l. 3. c. 33. n. 2.* Toti Ecclesiae praest, & credenda, agendaque proponit. *l. 2. c. 1. n. 9.* Aliquando Venerabilis appellatus fuit. *c. 37. n. 6.* Solus de jure dicitur universalis. *l. 2. c. 19. n. 2.* In schismate tempore Urbani VI. quoniam fuerint legitimi Pontifices. *l. 2. c. 9. n. 10.* Omnes Ecclesiae sequi debent, quae a legitimo Pontifice sancta sunt. *c. 10. n. 2.*

Romanum Pontificatum multi invite susceperunt. *l. 3. c. 31. n. 3. & 8.* Illum jure acceptat, qui eum non appetivit, oblatum recusavit, suas imperfectiones electoribus patefecit, & ipsi in electione persisterunt. *n. 8.*

Romanus Pontifex jus habet Fidem per se, vel per alios omnibus nationibus praedicandi, & curare debet, ut Evangelium praedicetur, ubicunque necesse sit. *l. 3. c. 17. n. 14.* Haereticos in Conciliis, & extra Concilia damnavit, & si ab Episcopis, vel Conciliis damnatae fuerunt, ipse damnationem auctoritate sua roboravit. *l. 1. c. 10. n. 2.* Ad ipsum pertinet

ad dubia Scripturarum, & Sanctitatis declarare. *c. 1. n. 7.* Causae majores ad eundem deferendae sunt etiam post Episcopale judicium. *n. 10.* Qua certitudine certum sit, ipsum habere potestatem solvendi matrimonium ratum, & votum continentiae professioni monasticæ annexum, disputatur. *c. 47. n. 13.* An dispensare possit, ut Missa sine vino celebretur in necessitate. *l. 2. c. 31. n. 2.* Ecclesiasticæ disciplinae derogare potest. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 7.*

Romanus Pontifex utrumque gladium habet, materiale scilicet, & spirituale. *l. 3. c. 32. n. 2. & c. 36. n. 16.* Haereticum incurreret, qui alterutrum ex his gladiis Romano Pontifici adjudicaret. *c. 36. n. 6.* *Romani Pontifices* bellum quando etiam per se ipsos gesserunt, auctor tamen militiae Papalis Gregorius VI. creditur. *ibid.*

Romani Pontifices olim annales Synodos coram te celebrari faciebant. *l. 2. c. 7. n. 17.* Et causas Sanctorum in iis definebant. *V. Causa.* Curarunt, ut Graeci ad unitatem reversi, abjurato schismate, errores abjicerent, & Sedi Apostolicæ subderentur, eorum tamen ritus non reprobarunt, dummodo animarum abesset periculum, neque Ecclesiasticæ honestati derogarent. *c. 38. n. 9.* Quædam tamen circa Missam, & Officium ab iis celebranda statuerunt. *n. 13.*

Romano Pontifici debita non obedientiam SS. Reges, & Principes exhibuerunt, quod est germanus Catholicismi character. *l. 3. c. 36. n. 15.* Idem eligit Cardinales Congregationis rituum, alioque ejusdem Congregationis Officiales. *l. 1. c. 16. n. 12. et seq. V. Congregatio.*

Romanus Pontifex, juxta nonnullos, tunc solum de Fide definit, quando aliquid antea in sacra Scriptura, aut in Apostolicis traditionibus contentum definit. *l. 1. c. 44. n. 4.* Universam Ecclesiam in errorem inducere non potest. *l. 1. c. 43. n. 9.* Ejus judicium in doctrina Fidei, & morum, & in Beatificationibus, & Canonizationibus an sit infallibile, & ad Fidem pertineat, disputatur. *c. 42. c. 43. & c. 44. per tot. V. Judicium.* An de Fide sit, ipsum in Beatificationibus, & Canonizationibus errare non posse. *c. 45. per tot.* Idem infallibilis est in approbando novo Ordine regulari. *l. 3. c. 35. n. 4.* Infallibilitas dignitati Pontificiæ incommunicabiliter annexa est. *l. 1. c. 44. n. 7. et 8.*

Roma.

Romanus Pontifex aliorum consilium lo arduis requirere de honestate debet. *l. 1. c. 22. n. 12.* Non debet secularibus occupationibus se totum dare, eu n p r e c i p u u m ejus munus sit ædificare Ecclesiam, ducere populos, & meditari in lege Domini. *l. 3. c. 32. n. 3.* Humilitati p r æ c e t e r i s i t u d e r e, non solum pro dignitate, sed etiam pro sanctitate sollicitus esse, Familiars probos habere, renuentes, non volentes ad dignitates assumere, eum iniquis Potentibus rigide procedere, & alia plura peragere debet, quæ recensentur. *ibid. et a n. 4. ad ult.* Ubi referuntur exempla.

Romani Pontifices, eorumque Consiliaril ex veritate, & iustitia procedere fatigunt, aliquando tamen ex hominum malitia coram ipsis iustitia obruitur, non tamen in his, in quibus falli nequeunt. Exempla. *l. 3. c. 30. n. 18.*

Romani Pontifices divitias dedecere nonnulli dicunt. *l. 1. c. 46. n. 1.* Pluribus tamen de causis expedit, ut divites sint. *n. 2.* Eorum Nepotibus etiam ad Cardinalitiam dignitatem evehendis, aliquo modo subveniendum est. *ibid.* Eorumdem Pontificum pietas in tuenda ad. versus Christiani nominis hostes Christiana Republica valde enituit. *n. 33. et 47.* Laudatur in hoc Ven. Innocentii XI. & Clementis XI. liberalitas. *ibid.* Pontifices summam sex militum centuriam in Canonizationibus pro dissolutione æris alieni contracti in parandis aulais Vaticanis solvendam, postea vel omnino condonarunt, vel diminutam in pias causas erogari annuerunt. *n. 48.* Templorum ornatui semper prospexerunt, præcipue Templi S. Petri Apostoli. *n. 49.* Hoc reparatione indigens reedificare studuerunt, & magnificentius ornarunt, quorum proinde munificentia laudatur, & defenditur. *n. 46.* Romano Pontifici indigeni Fideles ditiores subvenire debent, ut egentibus subvenire ipse possit. *n. 49.* Idem Pontifices expensas Canonizationum moderari studuerunt, & quasdam sustulerunt. *n. 50. V. Expensa.* *Romanus Pontifex* quoad cultum Sanctis decernendum, et quoad Beatificationem, et Canonizationem.

Romanus Pontifex alias Ecclesias antiquitus de Martyribus, qui in Urbe passi fuerant, admovebat. *l. 1. c. 4. n. 8.* Et aliarum Ecclesiarum ad ipsum de Martyrum actis litteras mittebant. *n. 4. et seqq.* Quare etiam antiquis temporibus Romani Pon-

tificis auctoritas interveniebat pro Sanctorum cultu in tota Ecclesia. *c. 6. n. 9.* Ejus auctoritatis interventum plures Actus a primis Ecclesiarum seculis usque ad Joannem XV. comprobant. *c. 7. n. 1.* Primus actus respicit Vigiliam Episcopum Tridentinum, & Martyrem, cujus Acta ad Romanum Pontificem missa fuerunt, ut ab eo approbarentur. *n. 2.* Secundus actus respicit causam S. Joannis Chrysostomi apud Romanos Pontifices pertractatam. *n. 3. et seqq.* Tertio, Bonifacius III. vitam S. Mauri approbavit. *n. 7.* Quarto, Zacharias Papa corpora S. Kiliani, & Sociorum Martyrum elevari jussit. *n. 8. et 9.* Quinto, Stephanus III. S. Tractatum canonizavit, vel simili auctoritate corpus Othmari Abbatis elevatum fuit. *n. 10.* Sexto, Hadrianus I. S. Albani canonizavit. *n. 11.* Septimo, Leo III. Canonizationem S. Suviberti a Stephano III. inchoatam absolvisse dicitur, sed non satis constat. *n. 12. et 13.* Octavo, Nicolaus I. Apollonem Eremitam Græcum, & Hadrianus II. Walburgam canonizasse dicuntur, vel Hadrianus idem de Nicolai I. nomine sacris Diptychis inscribendo epistola n. dedit. *n. 14.* Sed hæc dubia sunt. *ibid.* Nono, Joannes VIII. quosdam in civitate Cabilonensi coli jussit, & alios canonizavit. *n. 15.* Ultimo, Leo VII., Benedictus VI., & Joannes XIII. quibusdam cultum decreverunt. *n. 16.*

Romani Pontificis auctoritatem in cultu Sanctorum decernendo alii Actus comprobant, a Joanne XV. ad Alexandrum III. *l. 1. c. 8. n. 1. et seqq.* Et primo Joannes idem in Concilio Lateranensi Udalicum Augustæ Vindelicorum Episcopum inter Sanctos retulit. *n. 2.* Secundo, Benedictus VIII. permisit, ut Simeon Monachus Padolironensis haberetur ut Sanctus, eique Ecclesia ædificaretur. *n. 3.* Tertio, Joannes XX., vel Benedictus IX. S. Romualdo cultum indulgit. *num. 4.* Quarto, idem Pontifices S. Adelardi Abbatis Corbejenfis corpus elevari jusserunt. *n. 5.* Quinto, Benedictus idem Simeonem Syracusanum canonizavit. *n. 6.* Sexto, Clemens II. S. Wibradam canonizavit. *num. 7.* Septimo, S. Leo IX. Gerardum Tullenlem Episcopum, & alios canonizavit, quorumdam corpora elevari indulgit, & vitam approbavit, & in aliorum honorem Ecclesias consecravit. *n. 8. et 9.* Octavo Alexander II. S. Aircaldum inter SS. Martyres

re-

reculit, B. Eneconi Abbati cultum decrevit, & Theobaldum Eremitam juxta nonnullos canonizavit. *num. 10.* Nono, Gregorius quorundam Sanctorum corpora elevari, & transferri jussit, & apud quoddam S. Heribertum canonizavit. *n. 11.* Decimo, Urbanus II. Herlenbardum, & Attilanum canonizavit, & alia in hac materia peragit. *a. 12.* Undecimo, Paschalis II. Petri Anagnini Episcopi festum celebrari indulsit, & Angilraminum Centulensem Abbatem canonizavit. *n. 13.* Duodecimo, Callistus II. Hugonem Abbatem Cluniacensem canonizavit, aliis cultum detulit. *n. 14.* Decimotertio, Innocentius II. Godehardum Episcopum in plenaria Synodo, aliosque canonizavit. *n. 15. et 16.* Denique Eugenius III. Henricum Imperatorem inter Sanctos reculit. *n. 17.*

Romani Pontificis auctoritas ab Alexandri III. temporibus semper in Beatificationibus, & Canonizationibus intervenit: plura referuntur exempla. l. 1. c. 9. tot. Romani Pontifices aliquando responderunt de Canonizationibus in Conciliis agendum esse. *c. 8. n. 14. et 17.* idque aliquando in usu fuit. *c. 15. n. 10. et segg.* Audit ritatem tamen habent easdem extra Concilia celebrandi, & hæreses dammandi. *c. 10. n. 1. et 2.* Semper magnas diligentias in hoc adhibuerunt. *c. 20. a n. 1. ad 6.* Super vita, & miraculis diligenter, etiam ante instantiam Sacrorum rituum Congregationem, pro Beatificationibus peragens inquisierunt. *n. 16. et segg.* Reselluntur qui Romanos Pontifices de nimia in canonizando facilitate insimulant. *ibid. et c. 21. a n. 10. ad 15.* Idem Pontifices Canonizationis gravitatem, pluribus extulerunt. *c. 15. a n. 1. ad 9.* Instantiæ ad Romanum Pontificem pro Canonizationibus impetrandis primum sub Joanne XV. satis fuerunt. *c. 10. n. 8.*

Romani Pontifici beatificandi, & canonizandi jus ab Alexandro III. reservatum fuit. l. 1. c. 10. n. 7. ad 8. V. Reservatio. Romani Pontifices post hanc reservationem cultum nonnullis indebitum abrogarunt. *l. 2. c. 8. tot.* Et cultum publicum non Beatificatis, neque Canonizatis prohibuerunt. *c. 9. n. 4.* Volentes autem alicui Dei Servo Beatitatis honorem indulgere, diversa concedunt. *ibid.*

Romanus Pontifex Divina sibi in Canonizatione non usurpat; sed Dei Ser-

vos virtutibus, & miraculis claros in cælo triumphantes, in Ecclesia colendos esse declarat. l. 1. c. 12. n. 8. In Canonizatione est iudex. *c. 21. n. 15.* In his causis, & in aliis arduis, Cardinalium, aliorumque consilia de honestate requirere debet. *c. 15. n. 10. et c. 22. n. 12.* Cardinalium, necnon Episcoporum, & Archiepiscoporum ad id vocatorum opera in his causis ante institutam Congregationem rituum usus fuit. *c. 15. n. 10. et segg.* Auditoribus Rotæ processus examinandos commisit. *n. 13.* Quibus unius, inde trium Cardinalium examen superaddidit. *n. 15. et 16.*

Romanus Pontifex an scire possit, canonizandum habuisse veram caritatem, disputatur. l. 1. c. 44. n. 1. et 4. Et alteri committere posse potestatem definiendi de Fide, & canonizandi, & an aliis umquam Canonizationum de finationes delegaverit. *a n. 7. ad 16.* Postquam beatificandi jus private ipsi reservatum est, Beatificationes aliis Episcopis commisit. *n. 9.* Nunquam ad canonizandum, quidquid alii existerent, coactus fuit. *n. 19.* Divinum auxilium suis, aliorumque precibus in hoc imploravit, quin de sua in hoc infallibilitate dubitaret. *n. 20. Sententiam in Canonizatione proteget absolutam, nec ulli protestationi, sed Spiritus Sancti præsentia inhaerens. n. 21.* Speciali Actorum serie Canonizationes extra Concilia celebrare olim cepit. *c. 20. n. 7. et segg.*

Romanus Pontifex omnia graviter perpendit, dum pro alicujus Canonizatione exoratur, remque in Consistorio secreto Cardinalibus proponit, & alia peragit. l. 1. c. 20. n. 8. Prudenter agit confirmando dubiorum resolutionem in Congregatione ordinaria factam, si suffragiorum pluralitas concurrerit. *c. 22. n. 12.* In Congregatione generali suffragia omnia per se, vel per Secretarium Congregationis notat, animum suum non aperit, sed suis, aliorumque precibus Divinum auxilium implorat. *n. 13. 21. et segg.* Ut in eadem Congregatione prudenter agat in approbatione resolutionis dubiorum de virtutibus, & miraculis, duæ ex tribus partibus suffragiorum requiruntur, præcipue si inter hæc meliorum adsint suffragia. Sola pluralitas non sufficit, ut quidam senserunt, & quomodo suffragia convenire debeant. *a n. 13. ad 20.* Prudenter agit ad-

adhærendo pluralitati suffragiorum circa Concilia generalia. *n. 15.*

Romanus Pontifex circa approbationem virtutum, & miraculorum, & circa solemnem Beatificationem peragendam mentem suam aperit, accitus Secretario Congregationis rituum, & Fidei Promotore; diem Beatificationis statuit, & Secretario Brevium mandat expeditionem litterarum Apostolicarum in forma Brevis. *n. 21. et seqq.* Non omnes Pontifices eodem modo se gesserunt in approbando sensu Sacre Congregationis super tuto progressu ad Beatificationem. *c. 23. n. 6. et seqq.* Quoad Canonizationem peragendam consilium Cardinalium in Consistorio secreto exquirat. *c. 34. n. 4.* Eorundem, & Episcoporum sententias exigit in Consistorio semipublico. *n. 11.* Et aliorum precibus se commendat. *n. 12.* Quando prædictos omnes ad consilium advocare possit post editum Decretum de tuto progressu ad Canonizationem. *n. 1.*

Romani Pontifices in solemnitate Canonizationis protestationem quamdam olim emittebant. *h. c. 44. n. 17. et seqq.* *V. Protestatio.* Solemnitatem Canonizationis antiquitus diverso ritu ac recentioribus temporibus peragebant. *c. 36. §. 7. 8. et 9. per tot. V. Solemnitas.* Concionari in eadem solemnitate consueverunt. *§. 13. n. 26. et 36. V. Concio.* Ei olim pro his causis propinæ solvebantur. *c. 36. §. 4. n. 25. V. Propina.* Pontificale ornamentum integrum, & pretiosum pro eadem solemnitate ei comparatur, quod quidem valde decet, ipse autem cui voluerit Ecclesiam intra, vel extra Urbem, illud donat. *§. 7. n. 39.* Canonizationis expensa moderatus est. *n. 40.*

Romanus Pontifex numquam testimonium reddidit in causis Beatificationis, & Canonizationis; sed aliquando in bullis Canonizationum protulit, quæ sciebant. *h. c. 49. n. 19.* Ipse solus potest inducere solum Sancti ipsum non canonizati. *c. 9. n. 5. V. Festum.* Anilis fabella est, ipsum ex hac vita migrare legit. *h. c. 36. §. 3. n. 4.*

Romanorum Pontificum causæ Beatificationis, & Canonizationis, & cultus.

Romanorum Pontificum quatuor Beatificationis, & Canonizationis causas pertractatæ sunt, postquam hujusmodi

causæ judiciali ordine examinari coeperunt, nempe S. Pii V., B. Benedicti XI., B. Gregorii X., & Ven. Innocentii XI. *h. c. 26. n. 3. et 5.* Si Pontifex, de cujus Beatificatione agitur, opera scripserit, nonnulla advertenda sunt quoad eorum revisionem. *n. 4. V. Revisio.* In his causis inquirendum est, quomodo Servus Dei Pontifex munera tam ad amplissimam ejus Ecclesiasticam dignitatem, quam ad Principis secularis ditionem pertinentia impleverit. *h. c. 37. n. 2.* Quem zelum conservandæ, & dilatandæ Fidei Catholicæ, & jurium Sedis Apostolicæ vindicandorum habuerit, & quomodo alia multa ejus dignitatis propria impleverit, quæ recensentur. *n. 3. et ult.* Illustria Summorum Pontificum exempla, quæ in his omnibus excelluerunt. *n. 4. ad ult.*

Romanorum Pontificum viventium Imagines olim depictæ fuerunt capite ornato tabula, seu diademate quadrato, & quare. *h. c. 41. §. 10. n. 22.* Eos recensens defunctos plebs nimia facilitate colebat, quam propterea S. Gregorius M. peculiari Decreto coercuit. *c. 5. n. 3.* Plures Romani Pontifices sanctitate insignes in Martyrologio Romano descripti sunt, & Officio, & Missa coluntur, & quorundam elenchus, & res gestæ recensentur. *h. c. 32. a p. 4. ad ult. et h. c. p. 2. c. 5. n. 3. et 4.* Sancti Pontifices veteres an alio, quam quo obierunt, die colantur. *h. c. 13. n. 1.*

Rosarium.

Rosarium B. M. Virginis quindecim decadibus Salutationum Angelicarum componitur, oratione dominica, & mysteriis vitæ Christi interjectis. *h. c. p. 2. c. 10. n. 21.* Nonnulli ab Apostolis, vel ab antiquissimis Eremitis, aut ab aliis institutum fuisse existimant. *ibid.* Sed revera S. Dominicus ejus Auctor fuit. *n. 22. et seqq.* Insignes victorias Christiani de Turcis ejus beneficio reportarunt, quare in ejus honorem Missa, & Officium cum lectionibus propriis universæ Ecclesiæ concessa sunt. *c. 9. n. 5. et c. 10. n. 24.*

Rosarium quoddam novum in honorem SS. Trinitatis inventum, reprobatur a Summo Pontifice, & a Congregatione Rituum fuit. *h. c. p. 2. c. 31. n. 27. et seqq.*

Rotæ Auditores. V. Auditores.

Sacellum.

Sacellum S. Nicolai in Patriarchio Lateranensi a Calisto II. ædificatum, & ab Anastasio IV. ornatum fuit l. 1. c. 41. §. 10. n. 18. Hoc sacellum jam dirutum Benedictus XIV. restituit, in cuius altaris abside pictura paulolum immutata eeroitur exhibens Imagines B. Virginis, quorundam Angelorum, & Romanorum Pontificum, quæ describuntur. a. n. 19. ad 32. Ubi picturæ excoptaria ponuntur.

Sacellum peculiare S. Didaci nomine ab Henrico IV. Castellæ Rege ædificatum fuit ob valetudinem, sibi, filiaque impetratam. l. 2. c. 9. n. 3. Cubicula SS. Ignatii, & Philippi Neri in sacella conversa fuerunt. *ibid.*

Sacellum, sive Oratorium palatii Episcopalis, etiam gentilitii, habetur pro loco sacro, in quo testes valide in causis Sanctorum recipiuntur. l. 2. c. 49. r. 22. Idem aliquando existimatum fuit de Sacello Domus privatæ. *ibid.*

Sacerdos.

Sacerdotes de consuetudine jurant, tacto pectore, & ita olim iurabant in causis Beatificationis, & Canonizationis, nunc in iisdem causis jurare debent, tactis Evangelii. l. 2. c. 48. n. 7. Sacerdotis dignitas testibus fidem auget. l. 3. c. 6. n. 2.

Sacramentum.

Sacramenta quædam recepit B. M. Virgo, sed questio est, an ut quis capax sit extremæ unctionis, opus sit, ut actualiter peccaverit. l. 4. p. 2. c. 21. n. 14. In Sacramentorum administratione inter Orientalem, & Occidentalem Ecclesiam aliqua etiam ante Schisma Græcorum dissensio fuit. l. 1. c. 38. n. 8.

Sacramentorum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ usus est nota internæ suavitatis, & ex eo confurgit religionis virtus in gradu heroico. l. 3. c. 27. n. 1. Sacramenti Pœnitentiæ usus, non ex cæremonia, est maximum sanctitatis argumentum: frequens Eucharistiæ sumptio in Canonizandis requiritur. in Sacerdote autem, vel Episcopo celebratio Missæ fere quotidiana necessaria est, cum debita devotione, & præparatione. *ibid.* Illustria hujus frequentiæ, & devotionis exempla. n. 2. c. 3.

Sacramenti Pœnitentiæ materia sufficiens, non necessaria sunt peccata venialia, utilis vero, & pia est eorum con-

fessio, de qua seculi octavi exempla extant. l. 3. c. 27. n. 4. Frequens Eucharistiæ sumptio in primitiva Ecclesia in usu fuit, & Romæ ac in Occidente Fideles quotidie communicebant. n. 5. Laudabilis est frequens, & quotidiana Eucharistiæ sumptio cum debita devotione, sed laudabilis etiam aliqualis ob reverentiam abstinentia, quæ proinde non obstat Servorum Dei sanctitati. *ibid.* Sacramentorum frequentiam S. Ignatius cum sociis Romæ primum, inde tu aliis locis restituit, quod etiam S. Cæteranus curavit. n. 7.

Sacramenta recipere poterant, & frequenter recipiebant Monachi in monasteriis sub Abbatis cura viventes. l. 3. c. 27. a. n. 8. ad 12. Item Lauritæ. n. 13. c. 14. Et Inclusi. n. 15. ac Solitarii, aut Eremitæ prope nonnulla, vel pagos habitantes. n. 16. Vel etiam Solitarii Eremitæ, sive Anachoretæ in solitudine viventes omnibus iocogniti. n. 10. et seqq. Qua et etiam de his, si qui inter Sanctos numerantur, verificatur Sacramento frequentia in canonizandis necessaria. *ibid.*

Sacrarium.

Sacrarium Pontificii sacelli suppellectili tantum non habet, quantum habere putatur. l. 1. c. 47. §. 47. n. 1. Sacrarium Basilicæ Vaticanæ suppellex aliquam Beatificationibus, & Canonizationibus comparatur. §. 5. n. 31. et 32.

Sacrificati. V. Lapsi.

Sacrificium.

Sacrificium soli Deo offertur. Si Missa in alicujus Sancti honorem celebratur, non tamen sacrificium huic offerri dicitur. l. 4. p. 2. c. 1. n. 3. V. Missa.

Salus.

Salus aliorum æterna laudabiliter aliquo modo ex caritate desiderari potest cum propriæ salutis discrimine. l. 2. c. 31. n. 11. SS. Patrum exempla, & Sacræ Scripturæ textus de hoc explicantur. *ibid.* et n. 12. et 13. Eiusmodi desideria tamquam pia, & meritoria aliquo modo admittuntur. *ibid.* c. n. 14. Neque obstant progressus causarum Beatificationis, & Canonizationis. *ibid.*

Salutatio.

Salutatio Angelica, seu oratio Ave Maria &c. temporibus S. Benedicti, & Ven. Beate noudum erat in usu. Eam inter primos Odo Parisiensis Episcopus orationi Dominicæ addidit. l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.

Sanatio

Sanatio.

Sanatio cuiusdam processus, ad cuius constructionem non omnes Iudices in literis remissorialibus designati concurrant, concessa fuit in causa S. Isidori Agricole, licet fortassis non fuisset necessaria. *l. 2. c. 46. n. 6.* Eam aliquando sacra Congregatio concessit, eum Iudices delegati alios ad testes examinandos subdelegarunt. *Exempla. n. 10.*

Sanatio cuiusdam processus a Notario laico constructi concessa fuit in causa B. Gregorii X. *l. 2. c. 47. n. 8.* Aliquando concessa fuit sanatio processus, qui sine Postulatorum culpa apertus fuit traditus. *n. 12.*

Sanationes nonnumquam obtentæ fuerunt propter examen testium in causis Sanctorum receptum extra Ecclesiam, vel locupitium, aut in Oratorio privato. *l. 2. c. 49. n. 22.*

Sanationes defectuum, vel nullitatum in visitatione sepulcri alicujus Servi Dei occurrentium aliquando conceduntur. Exemplum amplissimum in causa B. Ludovici Albertoniz. *l. 2. c. 51. n. 7.*

Sanationis processus ab Ordinario super non cultu, aut casu excepto post appositam a S. Sede manum constructi interdum sacra Congregatio concedit cum clausula, *Si Sanctissimo videbitur.* *Exempla. l. 2. c. 53. n. 8.* Difficiliter conceditur quoad processum super virtutibus, & miraculis, nti sane diversimode concessa, vel denegata fuit in nonnullis causis. *ibid.* Sanatio quoad hunc defectum concessa non constituit processum quoad alia validum. *ibid.*

Sanatio nullitatis processus constructi extra terminum in literis remissorialibus, & compulsorialibus statutum, vel prorogatum, petitur a Congregatione ordinaria, quæ illam, annuente Pontifice, concedit. *Exempla. l. 2. c. ult. n. 16.* Sanatio nullitatis processus a Notario Religioso in causis Servorum Dei ejusdem Ordinis constructi ante Clementis XII. Decretum, quo id prohibetur, peti, & obtineri potest. *Exemplum. n. 17.*

Sanationes ab infirmitatibus sæpissime inter miracula discutienda afferuntur in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 2. et seqq.* Sanatio ut sit miraculosa, non opus est, ut sit in anima, & in corpore, quod fuit proprium miraculorum Christi. *n. 2.* Sacratum Congregatio sanationes ab infir-

mitatibus intermiracula tertii generis non admittit, nisi in instanti contingant. *n. 16. V. Miraculum.*

Sanatio a morbis, seu sanitas a natura induci potest per decubitus, per crismum & per simplicem morbi solutionem, sive coctionem, & quib hæc fuit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 27.* Aliquando ab imaginatione oriri potest. *c. ult. n. 21. & 25. V. Imaginatio.*

Sanctificatio. Sanctitas. Sanctus.
Sanctificatio in utero matris de B. Virgine, de Jeremia, & de S. Joanne Baptista dumtaxat asseri tuto potest. *l. 4. p. 2. n. 10. n. 31.*

Sanctitas est ens supra naturam. *l. 2. c. 28. n. 14.* Definiri potest, munuscula perfecta, & libera ab omni immunditie. Sive apta circa Deum æquitas. Quapropter Theologicas, aliasque virtutes requirit. *l. 3. c. 21. n. 3.* Deus essentialem, & ordinis superioris sanctitatem habet, creaturæ vero participatam, & defectibilem; Comprehensores indeficientem habent. *l. 1. c. 37. n. 7.*

Sanctitas ex Sacramentorum usu colligitur. *l. 3. c. 27. n. 1. V. Sacramentum.* Pro sanctitate Penitentis coram Ecclesia plus requiritur, quam pro sanctitate Innocentis. *c. 22. n. 11.* Ex scientiæ dono sanctitas certo non inferitur. *l. 2. c. 25. n. 8. & 10.* Sanctitatem eorum, quorum animas alii viri Sancti in cœlum ferri viderunt, & tellati sunt, aliunde etiam, probatam fuisse, antequam more antiquo canonizarentur, credendum est. *l. 2. c. 19. n. 11.*

Sanctitas alienius optime inferitur ex celebratione festi cum positivo Ecclesiæ universalis assensu de sanctitate illius, cuius festum celebratur, non autem certo inferitur ex celebratione festi ex mera permissione. *l. 1. c. 42. n. 16.* Neque ex eo quod Ecclesia universalis celebret festum aliquod cum declaratione, se non damnare oppositam sententiam. *ibid.* Neque ex concessione Officii, & Missæ in honorem Beatificationum. *n. 17.*

Sanctitas Canonizandorum, sive Martyrum, sive Confessorum, testimonio hominis per se, & testimonio Dei per miracula loquentis desumitur, & probari debet. *l. 3. c. 27. n. 4. & 8.* Per miracula autem saltem post obitum patrata. *c. 28. n. 11.* Testes de sanctitate evidentiam, physica majorem, Iudices majorem morali habere nequeunt. *l. 3. c. 1. n. 2.* Sanctitas approbata dici potest approbata virtutibus. *l. 1. c. 27. n. 4.* Quorundam fan-

sanctitas defenditur. *l. 2. c. 29. a n. 5. ad 9. c. 30. n. 2.*

Sanctus juxta S. Sedis, & Congregationis ritum consuetudinem appellatur qui vel formaliter, vel æquipollenter canonizatus est. *l. 1. c. 37. n. 7.* Sanctus, & Sanctus Sanctorum in sacris Scripturis dicitur Deus, & Christus. *ibid.* In iisdem Scripturis Christiani olim Sancti dicti fuerunt. Sancti autem sunt, & appellatur qui in Dei gratia moriuntur. *ibid.* Juxta communem Ecclesiæ intelligentiam Sancti appellantur, qui eminentiori sanctitate viuentes fuissent, & post obitum miraculis claruerunt, & cultum obtinuerunt. *ibid.*

Sancti in Ecclesia fuerunt, sunt, & erunt. *l. 1. c. 13. n. 3.* Publice tamen, ut intercessores, non sunt invocandi, nisi eorum sanctitas ab Ecclesia declarata sit. *n. 4.* Decet, ut qui apud Deum Sanctus est, etiam ab hominibus pro Sancto habeatur. *n. 2.* Ut quis in Ecclesia triumphante Sanctus sit, sufficit perseverantia finalis, in Ecclesia militante virtutes, & miracula requiruntur. *c. 28. n. 9. c. 10.* Utile est Sanctorum merita pro gratiis obtinendis commemorare. *c. 12. n. 2.* *V. Intercessio. Invocatio.* In lib. *Ecclesiast.* multi ex lege naturæ, & Mosaica inter Sanctos referuntur, & Sanctorum acta adnotari, & laudari præcipitur. *n. 5.* Eorum vitæ describi consueverunt, ut aliis essent in exemplum. *c. 13. n. 5. c. segg.*

Sancti appellari, & invocari possunt etiam ii, qui nondum canonizati sunt, sed non ita ac si essent ab Ecclesia declarati. *Exempla. l. 2. c. 9. n. 1.* Majores Sancti calumnias sustinuerunt. *c. 41. n. 1.* Antiquitus eodem, quo obierunt die, cultum habuerunt. Disciplina eos alio die colendi seculo quinto admissa fuit. *c. 13. n. 1.* In Sanctorum festivitatisbus quid considerandum sit. *l. 1. c. 13. n. 10. V. Festivitas.*

Sancti veteris Testamenti an esse possint Canonizationis subiectum. *l. 1. c. 14. n. 2.* Aliqui ex iis in particularibus Ecclesiis coluntur. *ibid. V. Subjectum.* Sancti veteres non fuerunt canonizati auctoritate Sedis Apostolicæ, sicuti nunc fit. *c. 6. n. 9.* Sancti baptizati quinam dicantur. *l. 4. p. 2. c. 28. tot. V. Coemeterium.*

San-Telmo appellatus est Petrus Gonzalez, de quo declaratus est casus exceptus, & res geitæ referuntur. *l. 2. c. 24.*

Sanctus a n. 206. ad 211. Nautis periclitantibus sub ignis specie apparere, & opem ferre creditur. *n. 209.*

Sanguis.

Sanguis Christi utrum in triduo passionis a Divinitate separatus, an cum eam unitus remanserit, gravis olim inter Fratres Minores, & Prædicatores controversia exarsit. *l. 2. c. 30. c. segg.* Tempore S. Jacobi de Marchia acris controversia invaluit. *a n. 6. ad 9.* Pius II. controversiæ silentium imposuit. *n. 10.* Concilium Tridentinum definivit, sanguinem esse veram Christi partem, ideoque nunc dicta separatio non potest sine nota suslineri. *n. 11.* An aliquid ex Christi sanguine in terris remanserit, controversatur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 8. c. segg.* Quidam Christi sanguis Mantuæ inventus fuit, & a S. Leone III. approbatus fuisse ferunt. An illuc a Longino, qui Christi latus aperuit, delatus fuerit, non constat, quemadmodum utrum hic sit ex sanguine, qui ex Cariti latere, an ex illo, qui ex ejus imagine a Judeis Beryti crucifixæ manavit. *ibid.* Officium tamen hujus inventionis proprium concessum est. *ibid.*

Sanguinis fluxus pluribus modis contingere potest. *l. 4. p. 1. c. 16. a n. 1. ad 21. V. Hemorrhagia.* Pro silendo sanguinis fluxu in faucibus vasis jugularibus ligamine, vel pulvere sympathetico utendum est, sed a futura abstinendum. *n. 21.* Sanguis e cadaveribus intra paucas ab obitu horas, vel dies manare naturaliter potest. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 7.* Sanguinem ex occisi hominis cadavere coram occisore fluere multi negant, nisi fortassis ex Divinæ Justitiæ providentia ad reos puniendos, vel ex Diaboli operatione ad innocentes vexandos, aut ad reos perpendos. *c. ult. n. 13.*

Sanitatus Gratia. V. Gratia. Sanatio.

Sapientia sermo a sermone scientiæ differt. *l. 3. c. 43. n. 1. c. segg. V. Gratia.*

Scala Sancta.

Scala Sancta Romæ a S. Helena sine miraculo allata fuit: viginti octo gradibus constat. Eam Constantinus Imperator in porticu palatii juxta scalam, quæ ad Patriarchium ducebat, postea Sergius Papa II. ante Basilicam Constantinianam magnifice collocavit. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 13. ad 15.* Cælestinus III. ante Patriarchium juxta porticum Lateranensem posuit, & quare. *n. 16.* Tandem Sixtus V. ad Sanctam Sanctorum eandem, nobili extructo

truo edificio, statuit. n. 18. Dominici crucis vestigia nunc in ea non exstant; cumque gradus ex frequenti ascensu attererentur, ligueo operculo, insinuante BENEDICTO XIV. tunc Fidei Promotore, clausi sunt, rimulis tamen perforato, ut audentes sacra limina cernere, & osculari possent. *ibid.* l. 9. n. 19.

Scapulare.

Scapulare, quo Carmelitarum Ordo distinguitur, B. Maria Virgo Beato Simoni Stok exhibuit, promittens, se Scapularis sociis in Purgatorio existentibus opem allaturam. Hæc, & bulla Sabatina descendunt. l. 4. p. 2. c. 9. n. 10. De illud Officium, & Missa propria ad universam Ecclesiam extensa sunt. *ibid.*

Schisma. Schismaticus.

Schisma est separatio ab unitate Ecclesiæ; raro ab hæresi disjunctum est. l. 3. c. 20. n. 2. l. 5. Pontifices, qui legitimi fuerunt tempore Schismatis ante Concilium Constantiense, recensentur. l. 1. c. 5. n. 10. Schisma in Ecclesia Eboracensi factum fuit, mortuo Turstino, propter Archiepiscopi electionem. l. 2. c. 47. n. 13.

Schismaticus non esset, qui ex duobus ad Summum Pontificatum electis, quorum legitimus ignoraretur, alterutri adhaereret, nisi postquam legitimus declaratus est, illegitimus pertinaciter sequeretur. l. 3. c. 20. x. 6. l. 7. Schismaticus mere materialis esset, qui in dubio illi adhaereret, quem cum pluribus aliis putaret legitimum esse Pontificem, a quo tamen recederet, statim ac talem non esse deprehenderet. n. 7. Illi si sanctitate fulgerent, aut pro Christi Fide morerentur, inter Sanctos referri possent. Exempla. *ibid.* Veri tamen Schismatici, etiam hæretici non sunt, Martires esse nequeunt. n. 2.

Scientia.

Scientiæ sermo est gratia gratis data, & a sapientiæ sermone differt. l. 3. c. 43. n. 1. l. 5. seqq. V. Gratia.

Scientia infusa ad gratias gratis datas sermonum sapientiæ, & scientiæ pertinet. l. 3. c. 43. n. 8. Sanctitas ex ea efficaciter non probatur, eadem tamen in iudicio Beatificationis, & Canonizationis consideratur, si virtutes heroicæ probentur. *ibid.*

Scientia alia est infusa per se, quæ naturaliter acquiri nequit, alia per accedens, quæ naturaliter acquiri potest, sed non acquiritur. l. 3. c. 43. n. 8. Per se

infusa potest a Deo hominibus in hac vita per modum actus communicari. Exempla. *ibid.* Dæmon veram scientiam infundere in mentem humanam nequit, quamquam aliquando per brevissimum tempus aliquo modo infudit. Exempla. *num. 9.* Ex moribus, & ex aliis notis dignoscitur, a quo spiritu scientia huiusmodi procedat. n. 10. De his notis vix umquam agendum erit in Congregatione rituum, & quare. De scientia infusa vero inquiritur, an fuerit eximia, an ars humana præcesserit, & an ejus habenda sit ratio. n. 11. Multi Sancti scientiam infusam habuerunt. Exempla: n. 12. l. 13. Eadem cum acquisita in aliquo Dei Servo esse potest, & probatur, si acquisitæ fines excesserit. *ibid.*

Scientiæ donum, non ex se, sed si cum caritate coniungatur, vitam æternam promeretur. Stare potest cum peccato mortali, quare efficax sanctitatis argumentum ex eo desumi nequit. l. 2. c. 25. n. 8. Scientia multorum Sanctorum tamquam caritate servens laudatur. *num. 9.* Scientia infusa in Sanctorum causis attenditur tamquam adminiculum ad insignem erga Deum caritatem, & reliquis heroicis virtutes dignolendas. *ibid.* Scientia dirigitur bona creata ad bonum Divinum omnibus Sanctis convenit. Scientia vero Deum, ejusque attributa respiciens, si caritatis igne accensa sit, illustriorem reddit Canonizationem, præcipue si fuerit infusa. n. 10.

Scirrbus.

Scirrbus ex quibusdam signis dignoscitur. *lib. 4. pag. 1. cap. 17. n. 16.* Aliquando in cancerum degenerat. *ibid.* Inveteratus dicitur, qui ad plures dies extensus est, & est insanabilis: non inveteratus difficillime curatur, præsertim in partibus internis, & principalibus. n. 19. De miraculosa ejus sanatione. V. *Miraculum.*

Scorbutica affectio.

Scorbutica affectio est symptomatum congeries, quæ corporis organa intus, & foris varie torquet. l. 4. p. 1. c. 17. n. 5. V. *Miraculum.*

Scriba.

Scriba pro transcribendis processibus in causis Beatificationis, & Canonizationis a Judicibus eligitur. Jurare debet fideliter transcribendo processum, & de servando secretum. Quilibet hoc munus obire potest. l. 2. c. 50. n. 1.

Scriptura Sacra.

Scriptura Canonica tempore Siracidis fortasse extitit. *l. 1. c. 12. n. 5.* Versio septuaginta Interpretum probabilis sub Ptolemæo Philadelpho ex puris Hæbraicis fontibus facta est. *Iidem* Interpretes vel in totidem cellulis inclusi, vel probabilis in loco publico, seu in magna basilica ab omni tumultu remota manebant. *l. 3. c. 48. n. 11.*

Scriptura sacra Sanctorum gesta imitanda proponit. *l. 1. c. 13. n. 5. & 6.* In eadem qualitates, & virtutes salvandorum delineatæ sunt, & implicite revelatum est, quinam salvandi sunt. *c. 45. n. 24.* Edictum a Christianæ religionis hostibus olim promulgatum fuit, ut Christiani Sacras Scripturas traderent comburendas, sed plures Fideles obtemperare recusantes Martyrium subierunt præsertim in Africa. *l. 3. c. 14. n. 10. & 11.* Libri Sacre Scripturæ integri suscipiendi sunt. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 2.*

Scripturæ causarum Beatificationis, et Canonizationis.

Scripturæ, quæ res Beatorum gestas referunt, in Ecclesiis, aliisque sacris locis exponi nequeunt, inconsulta Sede Apostolica. *l. 1. c. 37. n. 13.* Scripta Sanctorum strictius ad eos pertinent, quam vestes, ideoque inter eorum Reliquias colenda sunt. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 7.*

Scripturæ Beatificationum, & Canonizationum in Congregatione rituum non leguntur, nisi a Procuratore subscriptæ sint. *l. 1. c. 19. n. 11.* Olim ante finitam causam excudi non poterat. *n. 18.* Alexander VII. concessit, ut nonnullæ etiam ante imprimerentur. *n. 19.* Sexaginta exemplaria tantum excudi possunt, nisi Secretarius Congregationis plura velit: pro impressione nullius licentia requiritur, pro Scripturis Promotoris Fidei sufficit ipsius subscriptio: aliæ a Subpromotore revidentur, & subscribendæ sunt. *n. 20.* Post impressionem ab eodem, & a Secretario subscribendæ sunt. *n. 21.*

Scripturæ eadem typis impressæ majorem, quam manuscriptæ fidem non obtinent ex impressione, subscriptione, & sigillo. *l. 1. c. 19. n. 21.* A Typographo Camerali Urbis imprimi debent sub statuta taxatione, eoque recusante, a quocunque Urbis Typographo imprimi possunt, non autem extra Urbem subcertis precis. *n. 22.* Harum Scripturarum

excusori, & correctori merces signata est. *c. 46. §. 2. n. 15.*

Scripturæ in processum Apostolicum in his causis compulsandæ recognoscendæ sunt, vel per deputatos peritos, vel per comparisonem cum alia scriptura, vel aliis modis, & alia plura observanda sunt, quæ recensentur. *l. 2. c. 52. a n. 1. ad 6.* Hæ scripturæ in his causis probationem constituunt, si nonnullæ concurrant conditiones. *n. 7.*

Scrupulus.

Scrupulus est, cum neutri contradictionis parti adhærendo, iudicium ex se vivibus, & frivolis rationibus retinetur. *l. 3. c. 30. n. 20.* Scrupulositas aliquando a corporis habitudine ad timorem prona oritur, interdum ab ægritudine melancholica, vel a diabolica tentatione, aut a corporalis regimini negligentia. *ibid.* Inaniter scrupulosus a vere timorato differt. Timoratus culpam agnoscit, ubi non est, sed cordis firmitatem, vigilantiam, & sollicitudinem sine anxietate habet, imperturbatus, stabilis, & constans per viam mandatorum Dei incedit. *ibid.* Inaniter scrupulosus timet, mente inconstans, pusillanimis, trepidus, & omnis boni tædium habet. *ibid.* Scrupulos Deus permittit, ut homo in humilitate, patientia, mansuetudine, & caritate exerceatur. Etiam Sancti scrupulos passi sunt. *ibid.*

Secretarius. Secretum.

Secretarius Brevium ad Principes in solemnī Canonizationis actu nonnulla peragit. *l. 1. c. 30. n. 20.* V. Solemnitas. Literas Apostolicas in forma Brevis pro Beatificatione expedit. *c. 22. n. 31. & c. 23. n. 9.*

Secretarius Congregationis Concilii est etiam Secretarius Congregationis super Episcoporum residentia. Eosque intra centesimum ab urbe lapidem ad Consistorium pro Canonizatione peragenda vocat. *l. 1. c. 34. n. 2.*

Secretarius in Canonizationum causis olim ex Collegio Protonotariorum Apostolicorum assumebatur. *l. 1. c. 17. n. 1.* Nunc Secretarius Congregationis rituum a Summo Pontifice eligitur: Episcopi titulo, aliisque prærogatiis insignitur. *num. 5.* Est eiusdem Congregationis Consultor. *num. 4.* Si absit, eius vices Protonotarius supplet. *num. 2.* Congregationis habendæ, dnbierum proponendorum, & causarum notitiam ad eos, qui Congregationi interveni-

re debent, transmittit, & quomodo. Decreta Congregationis adnotare, ipsius rationes, & deliberationes Pontifici referre, epistolas exarare, & subscribere, aliaque ex muore peragere debet. *n. 4.* Scripturas pro his causis impressas subscribere, & sigillo munire debet: quogentorum aureorum penam incurrit, si exemplar sine tali subscriptione, & sigillo retineat. *c. 19. n. 21.*

Secretarius idem duorum familiarium opera uti potest pro studio causarum Beatificationis, & Canonizationis. *l. 1. c. 16. n. 17.* non tamen opera Advocatorum, Procuratorum, Postulatorum causarum. *n. 18.* Debet eligere causas Beatificationis, vel Canonizationis, pro quibus Advocatus Consistorialis in Consistorio perorare debet. *c. 35. n. 8.* Vocatur a Pontifice, dum virtutes, & miracula approbat, & juxta Pontificis mentem decretum edit. *c. 22. n. 21.* *§. 22.* Compendium virtutum, & miraculorum Canonizationis componit, in Consistorio secreto legendum. *c. 34. n. 3.* Ad Consistorium secretum, & semipublicum per intimatio- nem vocatur. *n. 5. §. 10. V. Consistorium.* Eidem propinque occasione Canonizationis solvuntur. *c. 46. §. 4. n. 26.* Dantur etiam quidam picturae, seu imagines. *n. 28. V. Propina. Pictura.*

Secretum inviolabile, etiam cum juramento sub excommunicationis poena servandum est a Cardinalibus, & Consistoriis Congregationis rituum. *l. 1. c. 16. n. 15. §. 16.* & ab aliis. *n. 17. §. 18.* Necnon a Judicibus, Subpromotoribus, Notario, Proconotario, & Testibus in constructione processuum Apostolicorum, & sub quibusdam poenis. *l. 2. c. 44. n. 16.* Et a Scriba processuum. *c. 50. n. 1.* Et ab inter- prete examinis testimonium. *c. 49. n. 14.*

Secundinus.

Secundinus inspersus puer Jesus probabilius natus est. Earum festum, quod antea celebrabatur, postea interdictum est. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 74.*

Sedes Apostolica.

Sedes Apostolica non inquitur in casus Servorum Dei, nisi praecedat fama virtutum, & miraculorum, & probatus sit non cultus. *l. 1. c. 22. n. 3.* Et nisi praecedat processus Ordinariorum. *l. 2. c. 1. n. 4.* olim diverso modo ad hanc inquisitionem movebatur. *l. 2. c. 3. n. 1.* Aliquando nonnulli publici cultus actus erga Dei Servos nondum beatificatos, neque ca-

nonizatos toleravit. *n. 9. n. 6.* Quoad hunc plura statuit. *n. 6. V. Cultus. Lex.*

Sedes Apostolica manum ad causam, apposuisse dicitur, signata commissione. *l. 1. c. 22. n. 6. §. 7. V. Apposio.* Potest Beatificationem, aut Canonizationem ex solo Apostolico processu, vel ordinario peragere. *l. 2. c. 1. n. 4. V. Processus.* Nondum dehoivit, Canonizationem, & Canonizationem cum Christo regnare, esse de Fide. *l. 1. c. 45. n. 26.* Circa elemosinas pro Beatificatione, & Canonizatione collectas, quid indulgere debeatur. *ult. n. 9. V. Elemosina.* Expensarum redundantiam in his causis coercuit. *c. 46. §. 6. c. 38. V. Expensa.* Ejus diligentia in approbandis miraculis, & in Canonizationis Sanctis ab Haeretico laudatur. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 24.* Sacras Reliquias aliquando restitui jussit. *p. 2. c. 26. n. 22. et seqq. V. Reliquiae.* *Alia vid. sub verb. Romanus Pontifex.*

Semiplegiani.

Semiplegianorum error fuit, initium Fidei in nobis esse ex nobis. Nonnulli Sancti hunc errorem secuti sunt, sed excusantur, & quare. *l. 2. c. 29. n. 5. ad 9.* In Concilio Arauxicano secundo hic error damnatus fuit. *n. 4.*

Senatus.

Senatus Romanus Deos creabat. *l. 1. c. 1. n. 4. §. 5.* Christi apothecum peragere renuit, volente Deo. *n. 3. ad 9.* *Senatus*, Populusque Romanus calicis, & cereorum oblationem fieri die obitus S. Philippi Neri decrevit. *l. 2. c. 9. n. 3.* & in honorem B. Ludovici Albertoniarum. *c. 24. §. 9. n. 25. §. 28.*

Sensus.

Sensus aliquando interior & exterius immutantur, itaut nonnulli putent se videre, & audire quod nec vident, nec audiunt. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 26.*

Sententia.

Sententia super obedientia Decretis Urbani VIII. praestita in causis Servorum Dei ab Ordinario, vel a Congregatione rituum ferenda est. *l. 1. c. 22. c. 3.* Haec sententia ab Ordinario, vel a Delegato prolata requiritur ad inchoandas causas Beatificationis, & Canonizationis. *l. 2. c. 11. n. 4.* Super casu excepto ferenda est ab Ordinario, vel Delegato in causis per viam casus excepti, sicuti super non cultu in causis per viam con- onitus procedentibus. *c. 17. n. 1. §. 2.* Nentra pronunciari potest a Subdelegato Cardinalis Urbis Vicarii. *c. 45. n. 6. Po.*

Potest tamen a Subdelegatis aliorum Episcoporum in aliis diocesisbus. *n. 7.*

Sententia super casu excepto nunc fertur ab Ordinario, vel a Delegato, olim etiam a Cardinali causæ Relatore ferebatur. Exempla. *l. 2. c. 17. n. 3.* Sententia hæc duobus in casibus omitti potest. *n. 4. et seqq.* Hæc sententia non est necessaria, ut retineatur eorum cultus, qui vel ab immemorabili, vel ex alio titulo coluntur, nisi ad Beatificationem, vel Canonizationem procedendum sit. *n. 7.* Exempla. *l. 18. n. 2. et seqq.* Si Ordinarius, vel Delegatus sententiam super casu excepto non protulisset, quatenus ea opus sit, sacra Congregatio mandat, ut proferat. *l. 1. c. 31. n. 3.* De hac sententia confirmanda agitur in Congregatione ordinaria. *ibid.* Si sententia eadem casui excepto faveat, & a sacra Congregatione confirmetur, & a Summo Pontifice approbetur, Dei Servus, de quo agitur, dici potest æquipollenter beatificatus. *n. 4.* Multæ ex huiusmodi sententiis approbatæ, vel rejectæ referuntur. *l. 2. c. 24. per tot.*

Sententia Ordinarii, vel Delegati super casu excepto ex cultu immemorabili lata ante annum 1522; quo Congregatio Inquisitionis declaravit, gesta post annum 1524. non esse attendenda pro complemento centenariæ, quæ ab Urbano VIII. pro cultu immemorabili statuta fuit, probabiliter a Congregatione rituum confirmari potest. *l. 2. r. 22. n. 6. et seqq.*

Sententia super non cultu, vel super casu excepto quomodo in visitatione sepulcri ab Ordinario, vel a Delegato ferenda; & publicanda sit. *l. 2. c. 51. n. 8. V. Sepulcrum.*

Sententia super non cultu ab Ordinario ferenda est. *l. 1. c. 22. n. 3.* Aliter vel sacra Congregatio mandat, ut proferat, vel ipsa, aut ejus Delegatus eandem pronunciat. *ibid.* & *l. 2. c. 15. n. 2.* De eadem confirmanda agitur in Congregatione ordinaria. *ibid.* & *seqq.* Si sententia hæc, propter cultum, vel ob alium titulum tales patiatur difficultates, ut confirmari non possit, sed ex Actis constet de obedientia decretis præstita; sacra Congregatio sententiam non confirmat, sed aliunde obedientiam illam declarat, & iudicium super non cultu absolvit. Exempla. *l. 2. c. 15. n. 4. & 5.*

Sententia Judicis ordinarii, vel de-

legati confirmatio si petatur, postquam notabile tempus a tempore, quo lata fuit, decurrerit, ita ut possibile sit, novum cultum fuisse introductum, sententia ex Actis præteritis non confirmatur, nisi novus processus, aut nova Ordinarii responsio super continuatione non cultus accedat. Exempla. *l. 2. c. 15. n. 3.* Tempus hoc notabile de juris rigore est, quod decem annos excedit. *n. 14.* Quidam Postulatores cantiores in his circumstantiis aliquando testes ad perpetuam rei memoriam examinatos, vel Ordinarii epistolam de non cultu attulerunt, pro sententiæ confirmatione obtinenda. *ibid.* Si probetur cultum fuisse introductum, sententia prædicta confirmari non potest, nisi vel novus Apostolicus processus super non cultu, vel super hujus amotione, & alia Delegati sententia afferatur, vel Ordinarii instrumentum de eadem amotione accedat. *n. 15.*

Sententia Congregationis rituum super tuto progressu ad Beatificationem non eodem modo a Pontificibus approbata fuit. *l. 2. c. 23. n. 6. & seqq.*

Sententia a Vicario generali Barebonensi prolata fuit super instrumentum de sanctitate S. Petri Nolasci. *l. 1. c. 41. §. 4. n. 9.*

Sententia a Cardinalibus in Consistorio secreto ferenda est quoad Canonizationem faciendam. *l. 1. c. 34. n. 3.* Ab iisdem, & ab aliis ferenda est in Consistorio semipublico, ordine, & caeremoniis quibusdam servatis, tum scripta, ac subscripta Secretario Congregationis rituum tradi debet. *n. 10. 12. et 14.*

Sententia Canonizationis a Summo Pontifice prolata non est conditionalis, sed absoluta. *l. 1. c. 44. n. 21.* Est definitiva, universamque Ecclesiam respicit. *c. 45. n. 27.* Hujus sententiæ formula. *c. 7. n. 10. V. Formula.*

Sepulcrum.

Sepulera Servorum Dei in loco conspicuo, & peculiari forma constitui possunt. *l. 2. c. 12. n. 12.* Pluribus in locis huiusmodi sepulera videntur. *n. 12.* Idque non cultui non adveniat, si in sepulcro separato, si in communi, sed in capsa separata Servorum Dei corpora sepeliuntur, utrumque enim fieri potest. *ibid.* S. Pius V. vetuit, ne mortuorum sepulera in Ecclesiis super terram elata retinerentur. *n. 14.* Aliqua tamen sepulcra, etiam Servorum Dei post

post illam Constitutionem supra terram elata visuntur, idque non cultui obflare non videtur. n. 14. Sicuti quod flores privatim ad eadem sepulcra afferantur. n. 15.

Sepulcrorum Servorum Dei celebritas consideratur in causis Beatificationis, & Canonizationis. l. 2. c. 7. n. 7. Ut ea probari possit, admittendus videtur aliquis cultus erga Dei Servos nondum beatificatos. *ibid.* Olim tabellæ, aliaque dona, & votiva oblata, & luminaria accensa fuerunt ad sepulcra Servorum Dei, antequam hi beatificati, aut canonizati essent. Exempla. c. 9. n. 3. Sed Congregatio rituum sæpe declaravit, non posse illa fieri absque ejus auctoritate. n. 5. & c. 11. n. 17. Alia exempla earum oblationum, & votorum. c. 11. n. 15. Quod de his fenserint nonnulli Theologi in Hispaniis quoad sepulcrum Servi Dei Simonis de Roxas. num. 16. Quodsi ex Pontificis permissione tabellæ appendantur, & lumina accendantur ad Servorum Dei sepulcra, id sufficit pro casu excepto ex Pontificio iudicio. Exempla. c. 10. n. 12. Sixtus V. ad sepulcrum S. Felices a Cantalicio tunc nondum beatificati tantisper oravit, quod tamen publicam venerationem non importavit. n. 7.

Sepulcrum Servi Dei adire Judex debet, ut non cultus probetur. l. 2. c. 15. n. 8. Qui sane quoad idem sepulcrum concludentissime probandus est. n. 7. Judicis accessus ad sepulcrum omitti nequit, nisi in his non cultus per testes probatur. Si vero Judex impeditus sit, alter substituendus est. Exempla. n. 9.

Sepulcra Servorum Dei a Judicibus delegatis visitanda sunt, dum Apostolicus processus construitur. Nullus potest aliquid in his sepulcris ponere, aut ab eis subtrahere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. l. 2. c. 44. n. 13. Interius, & exterius visitanda sunt, quando processus Apostolicus sit super virtutibus, & miraculis in specie: exterius dumtaxat, quando processus sit super nou cultu, vel super cultu immemorabili: quamquam in his casibus interius quoque visitari possint, si corpus Servi Dei censetur incorruptum, vel odor e sepulcris emanet. c. 51. n. 1. Visitatio sepulcri omittenda est, dum sit processus super miraculis separatim a virtutibus, nisi agendum sit de corporis integritate, & odore. n. 2. Judices

cum testibus, Subpromotore, & Notario Apostolico, vel Ecclesiastico sepulcrum per se ipsos visitare debent: Notarius instrumentum de visitatione construere debet, & valide expedit, ut testes in eodem loco examinentur. n. 3. Si corpus sit incorruptum, vel odorem emittat, e sepulcro educendum est, & rursus in eo reponendum, Notarius locum, & caplam describere debet; advocandi sunt Medici, & Chirurghi, qui, jurejurando interposito, judicium suum scriptum eorum prædictis omnibus, die a Judicibus designanda, exhibere debent. n. 4. In hac visitatione non potest adhiberi Notarius laicus. Citandus est Fidei Subpromotor, cum testes super non cultu auctoritate Apostolica examinandi sunt. Non requiruntur testes ex officio, nisi Remissoria jubeat, aut examinanda sit corporis incorruptio, vel odor. n. 5.

Sepulcri ejusdem visitatio omitti potest, & ad ulteriora progredi, si sepulcrum non reperiatur. Exemplum. l. 2. c. 51. n. 6. Nullitates in visitatione sepulcri occurrentes Summi Pontifices aliquando benigne sanarunt, ut in causa B. Ludovicæ Albertonicæ amplissime Clemens X. præstitit, in cujus Decreto visitationis series describitur. n. 7.

Sepulcri visitatione expleta, Judex ordinarius, vel delegatus, citato Subpromotore, sententiam super non cultu, vel casu excepto ferre debet, quam a Judice subscriptam Notarius accitis testibus publicare debet. l. 2. c. 51. n. 8. Satis est, ut schedula sententiæ Notario tradatur, & absente Judice publicetur. *ibid.*

Sepulcra Beatorum, vel Sanctorum dumtaxat aperiuntur, ut eorum corpora Fidelibus ostenduntur. l. 2. c. 13. n. 10. De sepulcris SS. Joannis Evangelistæ, & Andreæ Apostoli manna mirabilis fluxit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 19. De sepulcro S. Julitiæ Martyris mirabilis aqua manavit. *ibid.*

Seraphicus Ordo. V. Ordo.

Series Actorum in causis Beatificationis, et Canonizationis.

Series Actorum in transitu a Beatificatione ad Canonizationem. l. 1. c. 26. tot. *Series Actorum in causis Martyrum, quæ post Urbani VIII. decreta per viam non cultus introducuntur.* c. 27. tot.

Series Actorum in his causis, postquam Romani Pontifices eas extra Concilia examinare cæperunt, exponitur. l. 1.

h. 1. c. 20. n. 7. et seqq. De Confessoris, quæ pro his causis olim cogebantur. *c. 21. tot.* Series hæc juxta præiens Sedis Apostolicæ institutum, & signanter in causis Confessorum, quæ post Urbani VIII. decreta per viam non cultus introducuntur, diversa est. *c. 22. et 23. tot.* Et in transitu a Beatificatione ad Caonizationem in iisdem causis. *c. 15. et 29. tot.*

1. Series Actorum in causis Martyrum, quæ post eadem decreta per viam non cultus introducuntur. *h. 1. c. 27. et seqq. per tot.*

Series Actorum in causis tam Confessorum, quam Martyrum, quæ per viam casus excepti post prædicta decreta introducuntur. *h. 1. c. 31. tot.* Series eadem in his causis in transitu a Beatificatione æquipollens ad formalem Caonizationem. *c. 32. tot.*

Series Actorum in causis sive Confessorum, sive Martyrum, quæ sive per viam non cultus, sive per viam casus excepti ante Urbani VIII. decreta introducunt fuerant, & postea resumuntur. *h. 1. c. 33. tot.* Series causæ S. Jacobi Piceni. *h. 2. c. 30. n. 12. et seqq.*

Sermo Sapientiæ, et Sermo Scientiæ. *h. 2. c. 43. n. 1. et seqq.* V. *Gratia gratis data.*

Serpens.

Serpens verus Hevam in Paradiso terrestri, opera Dæmonis, allocutus fuit. *h. 4. p. 1. c. 3. n. 11.*

Serpens æneus in templo Salomonis usque ad Ezechiam remansit. *h. 2. c. 11. n. 14.*

Servi Dei, et eorum cultus.

Servi Dei in sacris Scripturis ii appellantur, qui eximiiis virtutibus floruerunt. *lib. 1. c. 37. n. 3.* Servi nomen diversimode accipiunt, & explicant SS. Joannes Chrysostomus, & Augustinus. *ibid.* S. Gregorius M. titulum Servi Servorum Dei pro se, & Successoribus ob humilitatem usurpavit. *ibid.* Abbates aliquando Servi Dei appellati fuerunt, & ita apud Græcos baptizandi omnes appellantur. *num. 2.* Juxta consuetudinem Congregationis rituum ii tantum hoc nomine vocantur, de quorum Beatificatione agitur, etiam in Scripturis ad causam Beatificationis pertinentibus. Eodemque modo, citra Urbani VIII. decretorum læsionem, appellari possunt, qui cum sanctitatis laude moriuntur. *ibid.*

Servi Dei publice coli nequeunt sine Apostolica auctoritate. *h. 2. c. 7. n. 3.* Iidem sive viventes, sive mortui privatim coli possunt. *n. 4.* Quæ in Servorum Dei funere fiunt, quomodo oon cultui non adferuntur. *c. 12. n. 9. et seqq.* V. *Funus.* Eorum sepulcra quomodo constitui possint. *n. 12. ad ult. V. Sepulchrum.*

Servorum Dei festum celebrare, & in eorum vigiliis jejunare personæ privatæ possunt, sine publici cultus nota, nisi publica auctoritate illa fiant. Non licet publicum votum fieri in eorum honorem. *h. 2. c. 13. n. 3.* Panegyricæ orationes de ipsis omittendæ videntur: Non tamen suffragia mortuorum, die obitus, aut anniversionis eorumdem, neque celebranda Missa omnium Sanctorum, aut de Trinitate, vel de æterna sapientia. *n. 4.* Civilia festa in eorum honorem celebrari possunt. *num. 5.* Eorum reliquiæ quomodo honorari, & custodiri possunt. *n. 5. ad 11. V. Reliquiæ.* Eorum imagines quomodo pingi, & collocari possint, & quibus distribuuntur. *c. 14. n. 1. ad 5. V. Imago.* Non licet altaria in eorum honorem erigere, neque eos in Divinis Officialiis commemorare, neque proprium, aut de communi Officium in eorum honorem, nec Missam celebrare. *n. 6.* Neque eos in litanis invocare. *n. 7. V. Cultus.*

Sigillum.

Sigilli Sacramentalis Confessionis custodia potest esse causa Martyrii ex parte Martyris. *h. 3. c. 19. n. 3.*

Sigilla Judicum, qui processus in causis Beatificationis, & Caonizationis construxerunt, apponenda sunt in parte interiori processuum eorumdem. In parte vero exteriori consultus est, ut idem apponatur Episcopi sigillum, in cuius diocesi processus constructi sunt, & quare. *h. 2. c. 50. n. 3. et c. 51. n. 12.* Recognoscenda sunt in apertione processuum. *c. 51. n. 9.* Quid agendum, si recognosci nequeant. *num. 10. et seqq. V. Transumptum.*

Sigilla apponuntur capsis, in quibus Sanctorum corpora coaduntur, ne de eorumdem corporum identitate dubitari contingat. Exempla. *h. 3. p. 2. c. 23. n. 8. ad 14. et n. 16.* Sigillis deficientibus, certitudo moralis sacrorum corporum aliunde desumi potest. *c. 25. n. 36.*

Signatura Commissionis.

Signatura hæc est supplicatio a Postulatoribus Summo Pontifici exhibita, &

ab eo admiffa, & fubfcripta, per quam ipfe facultatem Congregationi rituum impertitur procedendi in caufa Beatificationis, & Canonizationis alicujus Servi Dei. *h. 2. c. 35. n. 1.* Hæc commiffio ex quibufcunq; monumentis non videtur neceffaria pro unaquaque caufa. *n. 2. et 3.* Nunc omnino neceffaria eft, eamque Pontifices pro unaquaque caufa Congregationi rituum dirigere confueverunt. *n. 4.* Ante inftitutam Commiffionem rituum fignatura Commiffionis hujusmodi non erat in ufu. *n. 5.* Post ejusdem Congregationis inftitutionem Commiffio per unum, vel per duplex Breve diverfimode aliquando expediebatur. *n. 6.* Olim Commiffio Auditoribus Rotæ dirigebatur, & a Cardinali Præfetto Congregationis expediebatur, habito Pontificis oraculo. Aliquando a Pontificibus fignata fuit fine Brevis expeditione, & quomodo. *n. 7.* Editis Urbani VIII. decretis, mos ceffavit expediendi Commiffiones per Breve, & earum forma totius caufæ complexiva in Decretis inferta fuit, refervata Pontifici facultate demandandi Commiffiones pro unoquoque articulo. *n. 8.*

Signaturæ olim Commiffio manu Pontificis in Congregatione generali, poftquam Cardinalis Relator omnia in Congregatione præparatoria, & in eadem generali expofueat, quæ in processibus ordinariis, vel in extrajudicialibus documentis continebantur, ex quibus fama fæulitatis, vel Martyrii, aut miraculorum defumebatur. *h. 2. c. 35. n. 9.* Post Decreta Innocentii XI. pro fignanda Commiffione, Procurator caufæ debet informationem, & fummarium ex processu defumptum componere, & cum Subpromotore communicare. Citandus eft Fidel Promotor, qui animadverfiones contra fignaturæ petitionem exarare, eisque Procurator respondere debet. Tum Pontifex per verbum *Placet* commiffionem fignat, & quomodo. *n. 10.*

Signaturæ commiffionis nullum cultus initium importat, fed efficit, ut obtineri poffint literæ remiforiales, & compulforiales pro conftituendis Apoftolicis processibus. *h. 3. c. 35. n. 11.* Commiffione fignata, S. Sedes manum ad caufam appofuiffe dicitur, ideoque nullus potest in pofterum de caufæ immiffere, fub nullitatis pœna; id vero non fequitur, fi commiffio folum petita fuerit. *n. 12. et c. 38. n. 14. et h. 1. c. 22. n. 6.*

Tonu VIII.

Signaturæ Commiffionis non eft actus inquisitionis. Ex juxta Urbani VIII. decreta, & ufum antiquiorem sacræ Congregationis videtur debere operum revisionem præcedere. *h. 2. c. 27. n. 3. et 4.* Sed juxta ufum recentiorum revisio fignaturæ præcedere debet. *n. 5. et 6.* Aliquando, ne probationes deperdantur, commiffio ante revisionem fignari potest, ne claufula tamen, & confectis processibus, ad ulteriora procedatur, nifi opera examinentur. Exempla. *n. 7.*

Signaturæ Commiffionis introductio- nis, vel reafumptionis in caufis per viam non cultus procedentibus non effec- fignanda, nifi faltem in processu ordina- rio habeantur testes de vifu deponentes fuper virtutibus, vel Martyrio in specie. *h. 3. c. 3. n. 14.* Sed fi, non obftante hujusmodi testium defectu, commiffio fignetur, ea prodeffe potest, ut virtutes, vel Martyrium probari poffint per telles de auditu ablis, qui viderunt, & per alia documenta fubfidiaria. *n. 17.*

Signaturæ Commiffio ut plurimum, prævio confilio Congregationis ordinariæ, elapsis decem annis a die exhibitionis processuum ordinariorum, nifi Pontifex difpenfet, ut ante fignetur. *h. 1. c. 22. n. 6.* Signaturæ hæc non eft neceffaria, ut retineatur cultus eorum, qui ab immemorabili, vel ex alio titulo eum obtinent, nifi ab Beatificationem, & Canonizationem procedendum fit. *h. 2. c. 17. n. 7.* In hoc controversia fuit inter Pof- tulatorum, & Fidei Promotorem in caufa B. Liberati de Lauro. *c. 24. §. 34. n. 127.* *Signaturæ* Commiffionis in caufis, quæ poff Urbani VIII. decreta per viam non cultus introducuntur.

Signaturæ hæc importat facultatem examinandi fententiam Ordinarii fuper non cultu, vel conftituendi Delegatum pro conftituendo Apoftolico processu, & ferenda fententia fuper eodem non cultu, nec non inquirendi in genere, & in specie. *h. 2. c. 36. n. 1.* Pro obtinenda hac fignaturæ requiritur primo, ut elapsum fit decennium a die, qua processus ordinarii Congregationi ordinariæ exhibit fuerunt, nifi Papa difpenfet. *n. 2. et 3.* Nonnullæ recentiores circumftantiz, propter quas hæc difpenfatio conceditur. *n. 4.* Secundo, ut petitio fignaturæ ejusdem, quæ in Congregatione generali proponenda effec, non proponatur in Congregatione ordinariæ, nifi Papa concefferit, qui utique facile, & feno

A a

per

per id concedit, & quare . n.2. 6. 5. Tercio, ut præcedat operum revisio, quæ Dei Servus scripisset. n.2. 6. 6. Nisi necessitas aliter suadeat. c. 27. n. 4. ad 7. Quarto, ut Regum, & Principum, aliarumque authenticarum personarum, quæ enumerantur, spontaneæ, & repetitæ supplicationes præcedant. c. 36. n.2. 6. 7. Hæ supplicationes magnam sanctitatis, aut Martyrii, & miraculorum famam, piumque impetrandæ Canonizationis desiderium continere debent. n.8. Principes aliquando per se, nonnumquam per Legatos, nunc sere semper per epistolâs supplicant, & supplicationes per Secretarium in Adis reponendæ sunt. n.9. 6. 10. Quinto, omnes ordinarii processus, quicquid olim in usu fuerit, ante exhibendi, & aperiendi sunt, etiam si Postulatores protestentur, aliquem ex iis esse nullum, eoque uti nolle. n. 11. Sexto, ut hi processus an sint aperte nulli: quamquam de vera eorumdem validitate in causâ decursu agendum est. n.12. Septimo, ut per eosdem ordinarios processus fama virtutum, & miraculorum plene probetur, & quomodo. n.13. Octavo, ut nullum grave obſtaculum introductioni causæ adveseretur, & quodnam esse possit hoc obſtaculum. n. 14. ad 18. Quamquam signatur aliquando Commissio, reservato obſtaculi examine ad iudicium de virtutibus. Exempla. n. 18. V. *Obſtaculum*. Ultimo, ut novæ Episcoporum, aliarumque authenticarum personarum epistolæ adveniant de famæ sanctitatis continuatione per prædictum decennium, & quamquam si longe post illud signatura peteretur, continuatio per novum processum rigorose esset probanda, epistolæ tamen ad hoc sufficiunt. Exempla. n.19.

Signatura Commissionis viam aperit ad Apostolicos processus construendos. l.1. n.22. n.7.

Signatura Commissionis in causis, quæ post Urbani VIII. decreta per viam casus excepti introducuntur.

Signatura hæc importat facultatem examinandi sententiam Ordinarii super casu excepto, & constituendi Delegatum pro construendo Apostolico processu, & ferenda sententia super eodem casu, quatenus hæc ab Ordinario omiſſa fuissent. Item procedendi ad inquisitionem in genere, & in specie super virtutibus, aut Martyrio, & super miraculis

post indultam venerationem patris. l.2. c.37. n.1.

Signatura eadem ut obtineatur, necessaria sunt omnia requisita, quæ pro signatura Commissionis in causis per viam non cultus introducendis recentia sunt, nisi quod non est expedandum decennium a die exhibitionis processuum ordinariorum, & quare. l.2. c.37. n.2. Exempla. *ibid.*

Signatura Commissionis reassumptionis.

Signatura Commissionis reassumptionis duplex est: alia ad causas pertinet, quæ per viam non cultus post Urbani VIII. decreta introducuntur, alia respicit causas ante eadem decreta introductas, sed post illa absolvendas. l.2. c.38. n.1. Prima Commissio necessaria est, ut a formali Beatificatione transitus fiat ad Canonizationem, ut nempe examinentur ea, quæ post indultam Beatificationem supervenerunt. n.2. 6. 11. c.26. n.1. Petitur in Congregatione ordinaria. l.1. c.26. n.1. Olim pro hac obtinenda processus construebatur super incremento famæ sanctitatis, & cultus: nunc satis est, ut Postulatores de iisdem per extrajudiciales attestaciones in supplici libello doceant; juvat, Principum petitiones inferere, si adsint, sed non est necessarium. n.3. Signatur, sicut aliz Commissiones; Fidei Promotor nihil opponit. *ibid.* Signatura hæc non requiritur in causis, quæ post eadem decreta per viam casus excepti introducuntur, sed in his sufficit unica Commissio introductionis, & quomodo. n.4.

Signatura Commissionis reassumptionis in causis ante Urbani decreta introductis, & post hæc absolvendis, dat facultatem resumendi causam, in statu, & terminis, & usque ad Canonizationem prosequendi. l.2. c.38. n.5. Subrogata fuit facultati, quæ, juxta prædicta decreta, a Summo Pontifice obtinebatur, pro his causis prosequendis. *ibid.* In eadem Commissionem datur facultas consiciendi Apostolicum processum, & ferendi sententiam super non cultu, vel super casu excepto; examinandi validitatem processuum constructorum, & novos construendi super fama in genere, aut super virtutibus, vel Martyrio in specie, & super miraculis ante, & post indultam Beatificationem patris. *ibid.* 6. l.1. c.37. tot.

Signatura Commissionis reassumptionis, quæcumque sit, ut obtineatur, non est

est expectandum decennium, neque est necessaria dispensatio, ut causa in Congregatione ordinaria proponatur, neque exiguntur iteratæ Principum supplicationes, neque opus est, ut processuum validitas ante aliquatenus dicatur. *h. 2. c. 38. n. 6.* Olim pro hac obtinenda uocandum erat de non cultu, præsertim si de cultu constaret, ex constructis processibus: nunc signatur Commissio, & postea fit processus super obedientia decretis Urbani præstita, & disputatur dubium super non cultu. *Exempla. n. 7.* *Signatura* eadem ut obtineatur, processus omnes tam ordinarii, quam Apostolici exhibendi sunt, si adsint. *h. 2. c. 38. n. 8.* Non autem, si ante Urbani VIII. decreta virtutes a Rotæ Auditoribus, & a sacra Congregatione approbatæ fuissent; aut si processus ordinarius non reperitur, dummodo probetur, fuisse diligenter inquisitum, & exhibitum, quando ante eadem decreta Commissio signata fuit, aut si processus Apostolici nondum completi sint. *n. 10.* Processus exhibiti examinandi sunt, non quoad validitatem, sed ut videatur, an ex eis probata sit fama sanctitatis, aut Martyrii, & miraculorum, & an aliquod insuperabile obsaculum in iis contineatur. *n. 8. & 9.* Eiusmodi fama, ejusque continuatio probanda est usque ad Commissionem pensionem, non per novum processum, sed per extrajudiciales attestaciones. *n. 11.* Neque expeditur Commissio eadem, nisi opera a Dei Servo scripta, & non revisa, revideantur, & approbentur. *n. 8.*

Signatura eadem petitur in Congregatione ordinaria, & perficitur, servato quodam ordine, ut in Commissionem Introductionis. *h. 2. c. 38. n. 12.* Quoad causas ante Urbani decreta, post monumenta, & per extrajudiciales attestaciones, siue formali processu pertractatas, & in quibus Commissio post eadem decreta signanda sit, dubitatum fuit, utrum Commissio dicenda esset *re-assumptionis*, an *introductionis*, & compositum fuit, ut simpliciter appellaretur *Commissio in statu*, & *ternivis*. *Exempla. n. 13.*

Signum.

Signum est, quod ex plurium circumstantiarum concursu admirationem excitat, quamvis earum nulla naturæ vires excedat. *h. t. c. 28. n. 17.* Celeberrimum sub Marco Aurelio signum pro-

pter Christianæ Legionis preces, & alia multa in persecutionibus, & in mortibus Martyrum contigerunt. *n. 13.*

Signum quoad Beatificationem, vel Canonizationem obtinendam non videtur differre a miraculo tertii generis. *h. 1. c. 28. n. 13. & 14.* Signum est futurorum indicium, naturalia vero non possunt esse supernaturalium signa. *n. 14.*

Simplicitas.

Simplicitas dicitur per oppositum ad duplicitatem. Coniungitur cum prudentia, & consistit in hoc, quod in omnibus actibus nihil proprium, sed aut Dei gloria, aut proximorum salus quaeratur. *h. 3. c. 24. §. 1. n. 11.* Simpliciter indicia sunt, omnibus se æquale præbere, & inservire, cavendo a personarum acceptione; semper, & ubique se eundem gerere; assidua vultus hilaritas; candida culpæ confessio. *Exempla. n. 12.*

Simplicitas, vel *Parcitas*, seu *Moderatio* est pars potentialis Temperantiæ, & virtus, qua quis externis rebus ad corpus pertinentibus moderate utitur. *h. 3. c. 24. §. 4. n. 39. et 43.* *Simplicitas* Christiana antiquorum temporum in cultu Servis Dei cum sanctitatis fama mortuis prædando laudatur. *h. 2. c. 9. n. 5.* *Simplicitas* illa valde diminuta est, & malitia crevit. *n. 7.*

Sindon.

Sindonem, quæ Taurini asservatur, eandem esse, quæ Christi mortui corpus involutum fuit, plures Pontifices testati sunt. *h. 4. p. 2. c. 31. n. 17.* A Castro Camberiaci Taurinum delata fuit, dum S. Carolus Borromæus ad eam inviscendum pedetere ire statuerat. Pluribus in locis Officio tollitur. *n. 18.* Taurini Officium proprium obtinet. *c. 14. n. 15.*

Sobrietas.

Sobrietas est pars subiectiva Temperantiæ. *h. 3. c. 24. §. 4. n. 39.* Est specialis virtus, conservans rationis bonum adversus nimium vini potum. *n. 42.*

Sodalitas.

Sodalitas in honorem trigintatium annorum vitæ Christi instituta, nonnulla Bononiæ peragit in honorem B. Nicolai Albergati. *h. 2. c. 18. n. 16.* *Sodalitas* quædam instituta fuit sub invocatione S. Ildori Agricolæ, cum nondum beatificatus esset. *c. 9. n. 7.*

Sol.

Sol aliquando extra eclipsim, cælo sereno, obscuratus est. Semel per inter-

rum annum sine radiis visus fuisse fertur. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 15.*

Sol. & Luna ad vocem Josue vere unius diei spatio steterunt. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 10.* In horologio Achaz Sol decens lineas reverso curliu repetit in signum valetudinis ab Ezechia obtinendæ. *ibid.*

Solemnitates in processibus servandæ. *V. Processus.*

Solemnitates in conficiendo processus transumpto servatæ, observandæ sunt in novo confluendo transumpto, si primum deperdatur. *l. 2. c. 50. n. 8. V. Transumptum.*

Solemnitas Beatificationis.

Solemnitas prima Beatificationis formalis olim in Ecclesia illius Religionis, vel Nationis celebrabatur, ex qua Dei Servus proderat. Exemplum. *l. 1. c. 24. n. 1.* Sed Alexander VIII. statuit, ut in Basilica Vaticana celebraretur. *n. 2.* Hæc solemnitas pluribus actibus perficitur, qui enumerantur. *n. 3.* Postulatores curant, ut de prima hac solemnitate Notarius Congregationis rituum instrumentum faciat. *n. 4.* Prima solemnitas in eadem Basilica celebrata fuit S. Francisci Salesii, postquam aliæ recensentur. *n. 5. ad 13.*

Solemnitas prima Beatificationis post illam, quæ in Basilica Vaticana celebrata est, ut in aliqua particulari Ecclesia privative celebraretur, aliquando concessum fuit. Exempla. *l. 1. c. 24. n. 4.* In Beatificationum brevibus conceditur etiam, ut primo anno a data Brevis inchoando fiat Beatificationis festum in Ecclesiis determinatorum locorum cum Officio, & Missa die ab Ordinariis statuenda, & intra sex menses prænuncianda. *n. 15.* Pro locis remotis annus inchoandus est a die, quo Breve in iis recipitur. Aliquando tempus pro hoc festo extra Urbem celebrando prorogatum fuit; nonnumquam solemnitas celebratio ad alia loca fuit extensa. Exemplum *ibid.* Univerſo Prædicatorum Ordini concessum fuit, ut Beatificationis S. Rosæ Limanæ solemnitas primo anno cum octava perageretur. *c. 23. n. 6.*

Solemnitas nulla sit pro Beatificatione æquipollenti. *l. 1. c. 37. n. 7.*

Solemnitas Canonizationis juxta ritum antiquiorem.

Solemnitas Canonizationis olim etiam in Conciliis peragebatur. *l. 1. c. 8. n. 2. 8. 9. 12. 14. & seqq. c. 9. n. 1. & c. 10. n. 1.* Quando in Conciliis peragebatur, Canoniza-

tionis decretum in aula Concilii publicabatur. *c. 36. §. 2. n. 7.* Decretum Canonizationis S. Petri Martyris in platea publicatum fuit; decretum vero Canonizationis S. Stanislai in templo recitatum fuit. Hinc consuetudo cepit celebrandi in templo solemnitatem Canonizationis. *ibid.*

Solemnis Canonizationis actus peragebatur, orando prius, & canendo *Veni creator Spiritus &c.* Deinde Papa stans definiebat, eum, de quo agebatur, esse Sanctum, & uti talem colendum, ejusque festum celebrandum esse: canebatur *Te Deum laudamus &c.* Et Papa recitabat orationem Sancto competentem. Diaconus in Confessione, Papa in abolutione, & benedictione Canonizationem faciebat. *l. 1. c. 36. §. 7. 101.* In hac solemnitate miracula, & gesta Canonizandi aliquando recitata fuerunt. *§. 8. n. 15.* Pontifex Canonizationum corpora elevari mandabat, vel ipse, si corpora eadem in loco Canonizationis erant, elevabat. *n. 16.* Idem concionabatur. *§. 13. n. 36. et 37.* Post Canonizationem fiebat processio. *§. 6. n. 10.* Aliquando præter Canonizationis bullam epistolæ quædam ad Præfules, vel ad alios expedite fuerunt Canonizationem indicantes. *§. 14. n. 38.*

Solemnitas Canonizationis juxta ritum recentiorem.

Solemnitas Canonizationis Romæ plerumque, sed etiam in aliis civitatibus celebrata aliquando fuit, in quibus Pontifices morabantur. *l. 1. c. 36. §. 1. n. 2.* Romæ in Basilica Vaticana hæc solemnitates peractæ fuerunt, paucis exceptis, itaut consuetudo, & jus ex consuetudine descendens exigat, ut in eadem Basilica celebrentur, idque Benedictus XIV. peculiari constitutione stabilivit. *§. 2. n. 3.*

Solemnitatis ejusdem dies a Summi Pontificis arbitrio pendet. *l. 1. c. 36. §. 3. n. 4.* Si plures Beati una, eademque solemnitate canonizarentur, in iis nominandis aliquando servatus fuit ordo antiquitatis: nunc prius nominandi sunt, qui fuerunt de clero seculari, servato inter hos antiquitatis ordine, postea qui fuerunt de clero regulari, servato pariter inter hos antiquitatis ordine. Si aliquis Ordinis Fundator, aut Sacerdos inter canonizandos reperiantur, priores respective inter alios ejusdem Cleri nominandi sunt, etiam si tempore posteriores essent. *§. 4. 101.* Hodie indul-

gen-

gentia plenaria omnibus solemnitati presentibus conceditur, visitantibus vero Canonizati sepulcrum natali eius die indulgentia septem annuorum, totidemque quadragenarum conceditur. §. 5. n. 9. Quis Pontifex in hac solemnitate Indulgentiam, quivse plenariam primus concesserit, disputatur. *ibid.*

Solemnitas eadem hodie a processione incipit, in qua vexillum Canonizandi imaginem exhibens gestatur. *l. 1. c. 36. §. 6. n. 10. V. Processio. Vexillum. Candele.* In solemni Canonizationis actu Pontifex Basilicam Vaticanam ingressus solium conscendit, plures ad obedientiam excipit, ter petitur canonizatio, canuntur Litaniz Sanctorum, & hymnus *Veni Creator Spiritus*, ad tertiam petitionem Papa sententiam Canonizationis definitivam pronuntiat, canitur, *Te Deum laudamus*, fit Canonizatorum mentio in oratione, in confessione, & in benedictione, & alia plura peraguntur, ordine, & caeremoniis quibuldam servatis. §. 9. n. 18. et seqq. Congruum est, ut Missa a Summo Pontifice celebretur. §. 10. tot. V. *Missa.* In ea Cerei, panes, & aliz res Pontifici offeruntur. §. 11 et 12. tot. V. *Oblatio.* Pontifex concionatur. §. 13. V. *Concio.* Decernitur hulla Canonizationis. §. 14. n. 38. V. *Bulla.*

In *Solemnitate* eadem strenz quibusdam perfolvuntur, & vestes dantur. *l. 1. c. 46. §. 6. n. 34. et seqq. V. Strenz. Vestes.* Basilica Vaticana magnifice ornatur. §. 7. tot.

Solitarii appellabantur qui in solitudine vivebant. *l. 3. c. 27. n. 16. et seqq. V. Anachoretz. Eremitz.*

Sollicitatio.

Sollicitatio a Confessario facta in Confessione plene probatur per testes singulares, concurrentibus adminiculis. *l. 3. c. 2. n. 5.*

Somnium. Somnus.

Somniorum causa duplex est, interna, & externa. Interna, alia animalis, alia corporalis. Externa alia corporalis, alia spiritalis. In quzitione de visionibus, & apparitionibus, seu revelationibus in somno secutis examinandz sunt naturales somniorum cause, & in his caute procedendum in causis Beatificationis. *l. 3. c. 51. n. 2. Somnia naturalia a causa externa speciali modo sunt nonnulla aliquando vera inventa sunt, sed ad casum referenda sunt. ibid. Corporis humores,*

morbi, & dispositiones ex somniis cognosci possunt. *ibid.* Juxta sacras Scripturas somnia non sunt attendenda. *ibid.*

Somnia a Deo aliquando immittuntur, multa a Deo esse videntur, sed a causis naturalibus procedunt. *l. 3. c. 51. n. 2. Somnia Divina rarissime futura portantur, cum ad publicam utilitatem dentur. ibid.* Discernuntur a diabolicis per plures notas, & signa, quz recensentur. Tutius indicium ex rebus in somnio ostensis desumitur, quam ex modo, quo somnia contingunt. *n. 6. Divinorum somniorum exempla. n. 2. l. 6.*

Somnus in febribus est salutis argumentum. *l. 4. c. 1. c. 18. n. 19.*

Sorti.

Sortes in sacris electionibus nunc omnino prohibitz sunt, licet adhibitz fuerint in electione S. Mathiz, & admittz in quodam Barbinonensi Concilio. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 4.*

Species.

Species, quz sunt rerum revelatarum imagines, insunt intellectualibus visionibus, apparitionibus, revelationibus, & locutionibus Divinis. Et vel noviter conferuntur, vel prius habentur, sed in Dei locutione novum usum accipiunt. *l. 3. c. 50. n. 4.*

Species Eucharisticz nutrire possunt, & ex iis aliquid generari potest. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 6.*

Spes.

Spes multipliciter definitur. *l. 3. c. 23. §. 2. n. 11.* Est virtus Theologica ab aliis distincta, charitatem generatione precedit. *n. 12.* *Spei* actus formaliter elici possunt, interius per mentis elevationem in gloriam eternam Divino auxilio consequendam; exterius, cum hzc verbis exprimuntur. Virtualiter vero per opus externum, in quo actus *Spei* includitur. *n. 13.* In causis Beatificationis, & Canonizationis habitus *Spei* desinitur ex actibus externis formalibus, & virtualibus. *ibid.* Exempla. *n. 14.*

Spes efficit dilectionem, producit delectationem, perficit operationem, confert primum, aliasque habet qualitates. *l. 3. c. 23. n. 15.* Habitibus communis *Spei* inclinat primario ad sperandum ultimum finem, secundario ad speranda media ad illum consequendum necessaria. Item ad sperandum in Deo in omni necessitate, & ad perseveranda adversa propter vitam eternam. *n. 16.* Habitui *Spei* heroicus ad hzc cum summa fiducia, firmissime, alia-

alacriter, prompte, & delectabiliter, aut saltem cum animi præparatione inclinatur. *ibid.*

Spes argumentum sunt omnia opera bona; *Spes* heroicæ argumentum sunt opera sublimia. *h.3. c.23. n.16. Exempla. n.17. & 18.* *Spes* heroica arguitur ex ingressu in Religionem, & ex professione in ipsâ cum abdicatione rerum omnium temporalium, non ex fine humano. *n.18.* Præclarissima exempla. *ibid.* Arguitur etiam ex lætitia de vicinæ mortis nuntio, & ex ejus meditatione. Exempla. *n.19.* *Spes* Theologicæ respondet donum Timoris, non servilis, sed filialis, & casti. *n.20.*

Spes remanet in peccatore, amissa per peccatum caritatis, nisi peccatum fuerit desperationis. *h.3. c. 21. n. 13.* *Spem*, & fiduciam semper temperat conjunctus aliqua timor non obtinendi optatum bonum. Quare *Spes* non causat in corpore motiones, quas ira gignit, & parum professe potest ad sanitatem obtinendam. *h.4. p.1. c.ult. n.32.*

Spine Coronæ Christi in quibusdam locis coluntur. *h.4. p.2. c.14. n.12. et 15. V. Corona.*

Spiritus Sanctus.

Spiritus Sancti impulsu plures Martyrio se obtulerunt, & alia peregerunt. *h.3. c.16. n.9. et seqq. V. Martyr.*

Spiritus Sanctus Romano Pontifici assistit in rebus Fidei definiendis, in Ecclesia gubernanda, & in Sanctorum Canonizatione, ne idem erret. *h.1. c.43. n.10. et seqq. et c.44. n.4. 19. et seqq. et c.45. n.13. et seqq.*

Spbacelus.

Spbacelus neque tumor, neque ulcus est, sed partis mollioris affectus absoluta mortificatio. Dissert a Gangræna per magis, & minus. *h.4. p.1. c.17. n.21.* Est valde periculosus. *n.26.* De miraculosa ejus sanatione. *V. Miraculum.*

Splendor.

Splendor a viventis vultu manans est sanctitatis indicium. *h.4. p.1. c.26. n.14.* In causis SS. Ludovici Bertrandi, & Ignatii Loyolæ miraculo sâscriptus fuit, quin de ejus qualitate aliquid resolveretur. *n.15. & 16. V. Miraculum.*

Splendor in corpore Christi transfigurati fuit vera lux; in aliis Sanctis, si diuturnus sit, & multis perspectus, est physica qualitas; si brevis, & à paucis visus, est apparentia. *h.4. p.1. c.18. n.17.* Etiam Dæmon illum aliquando usurpavit, sed

diversimode. *ibid.* Nonnulli ob infirmitatem, vel phantasiam male affectam putant, se videre splendores, sed hallucinantur. *n.20.* Naturalis splendoris exempla. *n.22. & 23.*

Status.

Status incipientium est eorum, qui justificationem obtinuerunt, passionem tamen non ita moderatas habent, ut facile tentationes superent, & ad hos pertinet via purgativa. *Status* proficientium est eorum, qui passionem habent aliquantum moderatas, ut facile a mortalibus, non a venialibus abstineant; ad hos pertinet via illuminativa. *Status* perfectorum est eorum, qui pace fruuntur, ad quos spectat via unitiva. *h.3. c.26. n.5.*

Stella.

Stella, quæ in Christi nativitate apparuit, probabilis non fuit aliqua communis stella, aut cometa, sed Divina, quædam virtus illustrans intuitum oculos, & mentem, & ad Christum natum perquirendum excitans. *h.4. p.1. c.25. n.2. & seqq.* Vel fuit meteorum aliquod ab Angelo formatum in modum stellæ, aut stella tunc creata in aere terræ vicino. *n.4.* Expleto officio evanuit. *ibid.*

Stella novæ naturaliter aliquando apparuerunt, & fixæ manserunt; aliæ obcuratæ sunt, aliæ incertas habent periodos. *h.4. p.1. c.25. n.14.* Aliæ dicuntur stellæ cadentes. *n.20.* Nonnumquam supra nascentis, aut morientis Servi Dei domum aliqua stella apparuit. *nam.32. V. Miraculum.*

Stellam novam, quæ an. 1572. apparuit, Calvinistæ perperam adstant in eorum sectæ confirmationem apparuisse. *h.4. p.1. c.3. n.18.*

Stemma.

Stemmata, seu insignia familiæ, vel propria nomina templis, aliisque rebus sacris, laudabilibus, & perfectius est, ut ab eo non apponantur, qui illa construit; honestum est illa ex recto fine; vitiosum ad hominum gloriam captandam apponere; & de his inquirendum est in causis Servorum Dei, qui talia apposuerunt. *h.3. c.40. n.14.*

Stigmata.

Stigmata S. Francisci Assisenfis à pluribus Auctoribus relata, Pontificum Constitutionibus comprobantur, eorumque que festum cum Officio, & Missa propria in universa Ecclesia celebratur. *h.4. p.2. c.9.*

609. n. 11. Sixtus IV. sub excommunicationis pœna vetuit, ne S. Catharina Senensis stigmatibus ornata fuisse diceretur, neve ejus imagines iis ornarentur, neque de alio Sancto, præter S. Franciscum, stigmata prædicarentur. Alii subinde Pontifices illa permisierunt, ac postea Officium proprium in commemorationem impressionis stigmatum S. Catharinæ Senensis concessum est. *c. 8. a. n. 4. ad 8. Hæ Pontificum Constitutiones invicem non opponuntur. ibid.*

Stigmatibus decoratæ fuerunt S. Catharina de Ricciis, & B. Lucia Narniensis. *l. 4. p. 2. c. 8. n. 9.* Illa B. Lucie pluribus defensa, & a Congregatione rituum approbata sunt. *l. 3. c. 24. §. 31. n. 13. & 14.*

Stranguria.
Stranguria dicitur, cum urina guttatum emittitur. Est morbus molestus, per se tamen non periculosus. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 12.*

Serene.
Serene in Canonizationis solemnitate perfolvuntur Magistris Cæremoniarum, Secretario Brevium ad Principes, Secretario sacri Collegii, Expositori bullæ Canonizationis, aliisque de bullarum emolumentis participantibus, & de Summi Pontificis familia, nec non aliis pluribus, & quomodo. *l. 1. c. 46. §. 6. a. n. 34. ad 38.* Aliqua moderatio in his; identidem inducenda fuit, & ulteriolem moderationem Postulatores obtinebunt, si peccant. *ibid.*

Striges.
Striges a Dæmone ad conventiculum deportari dicuntur. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 3.*

Struma.
Struma sunt tumores in propria membranis conclusi. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 29.* Difficulter curantur: curatæ deformes relinquunt cicatrices. *num. 33. V. Miraculum.*

Studiøsitas.
Studiøsitas est pars potentialis temperantiæ, & appetitus a vana curiositate refrænata. *l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. & 43.*

Subdelegatio.
Subdelegare Congregationi rituum pro construendis processibus, & examinandis testibus in causis Sanctorum, suisque subdelegatis subdelegandi facultatem dare potest. *l. 2. c. 46. n. 10.* Judices remissoriales non possunt pro eodem effectu, alios subdelegare, nisi subdelegandi fa-

cultas in literis remissorialibus detur. *ibid.*

Subjeetum.
Subjeetum Canonizationis sunt Martyres signis, & miraculis post obitum clari. Et il, qui post heroicarum virtutum exercitium sancte obierunt, & miraculis post obitum floruerunt. *l. 1. c. 14. n. 1.* Utrum hoc subjeetum ii tantum sint, qui statim post obitum in Paradisum recipiuntur, an etiam esse possint, qui aliquando in Purgatorio detenti fuerunt, disputatur. *a. n. 6. ad 10.*

Subjeetum Canonizationis an esse possint Sancti veteris Testamenti, quæstio est inutilis. *l. 1. c. 14. n. 2.* Pueri baptizati, & ante usum rationis mortui, hoc subjeetum esse nequeunt. *n. 3.* Neque probabilius esse possunt pueri in odium Fidei, & Christi ante, vel post baptismum fluminis occisi. *n. 3. & seqq.*

Subjeetum hujusmodi viventes, communiter loquendo, esse nequeunt. *l. 1. c. 14. n. 1. & seqq.* An esse possint Elias, & Henoch. *n. 11. & 13.*

Subpromotor.
Subpromotoris Fidei electio, remotio, & alterius substitutio in ejus locum, a Fidei Promotoris arbitrio pendet. *l. 1. c. 18. n. 14.* Subpromotor idem jurare debet de secreto servando: assistit tamquam Promotor Fiscalis processibus Apostolicis, qui in Urbe consueciuntur, omnesque alii causarum Sanctorum processus, scripturæ, summaria, & informationes ad ipsum deferuntur, & quare. *n. 11.* Comparere potest in Actis coram Notario, Secretario, & Cardinalibus Congregationis rituum ad concordanda causarum dubia, aliaque agere nomine Promotoris. *ibid.*

Subpromotoris onus principale est, processus in compendium redigere, & examinare, necnon rerum obstantium in iis contentarum summarium facere. *l. 1. c. 18. n. 2.* Documenta, & summaria a Postulatoribus allata subscribere, quamquam hæc subscriptio a Promotore aliquando apponi potest. Exemplum. *n. 15.* Nonnullas scripturas, antequam typis imprimantur, & postquam impressæ sunt, revidere, iterumque subscribere debet, antequam publicentur. *c. 19. n. 20. & 21.*

Subpromotor in quocumque Orbis Catholici loco a Fidei Promotore nominatur pro construendis Apostolicis processibus. Ut plurimum nominatur Fiscalis mensæ Episcopalis, vel alius probus vir:

ad

ad loca viciniora etiam ab Urbe mittitur. *l. 1. c. 18. n. 14.* Citandus est in singulis actibus eorumdem processuum, sub pœna nullitatis. *l. 2. c. 44. n. 13.* Potest di-
diare teillum examen. *c. 49. n. 14.* Et in fine cuiuslibet sessionis examen idem sub-
scribere debet. *n. 18.*

Subpromotori pro quolibet conventu ad processum in Urbe contrahendos alli-
gnata est merces unius aurei. *l. 1. c. 44. §. 1. n. 12.* Alia merces ei debetur pro re-
visione, & subscriptione. *§. 2. n. 15.* pro quolibet processu examinando stipen-
dium decem ducatorum illi persolvitur pro quolibet dubio. *§. 3. n. 17.* In exami-
nandis Apollolicis processibus hoc stipen-
dium illi debetur tribus tantum vicibus pro totidem dubiis, licet pluries exami-
nentur. *ibid.* Circa hæc stipendia, & emolumenta lites inter Postulatores, & Subpromotorem insurgunt propter processuum varietatem, & diversitatem, ad quas averteudas expediret, ut sacra Congregatio aliquid de novo statueret. *n. 18. ad 24.*

Subscriptio.

Subscriptio testis addenda est eiusdem examini: si scribere nesciat, sufficit cruce signum. Ponenda est etiam subscriptio Judicum, Promotoris, vel Subpromotoris, & Notarii. *l. 2. c. 49. n. 18.* Si examen in una sessione non absolvatur, sufficit, ut subscriptio ponatur, quod n. do examen in alia sessione absolvitur. *ibid.*

Subscriptio Judicum, Subpromotorum, & Notariorum apponenda est processui, & transumpto ad Urbem mittendo, & quomodo. *l. 2. c. 50. n. 3.* Si processus in Urbe fiat, subscribendus est etiam a Protonotario. *ibid.* Subscriptions Judicum recognoscendæ sunt, dum transumptum in Urbe aperitur. *c. 51. n. 9. ad 12.* Subscriptio Judicum, Promotoris, seu Subpromotoris, Notarii aſſuarum, & Peritorum addenda est scripturarum compulſationi in Apollolicum processum. *c. 52. n. 3.* V. *Processus compulſorialis. Transumptum.*

Subscriptio documentorum, & summariorum a Postulatoribus aliorum, ad quem pertineat. *l. 1. c. 18. n. 15.* V. *Promotor. Subpromotor.* Subscriptio Secretarii Congregationis rituum, & Subpromotoris pro quibusdam scripturis necessariis est. *l. 19. n. 21.*

Successor.

Successor in aliqua dignitate potest

opus ab antecessore in causis Beatificationis, & Canonizationis inceptum prosequi, quibusdam concurrentibus circumſtantis. *l. 2. c. 46. n. 7.*

Sudarium. Sudor.

Sudarium Christi in Basilica Vaticana conservatur. Ejusque conservationi olim in eadem Basilica Oratorium ædificatum fuit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 5.* Christi vultus in eo impressus fuisse dicitur, cum pia mulier, nomine Veronica, illud faciei Christi patientis admovit. Sed probabilius Sudarium hoc Veronicæ dictum est a vera Icone. *n. 14.* Antiquissimum obtinet cultum in prædicta Basilica. Juxta nonnullos in Hispaniis etiam, & Hierosolymia reperitur, quamobrem nonnulli triplicatum fuisse existimant. *ibid.*

Sudor sanguineus Christi corpore in horto Gethsemani revera manavit, neque ad hyperbolicam expressionem referendus est. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 1. 2. §. 3.* In quibusdam vetustis Evangelii exemplaribus Græcis, & Latinis olim scriptus non erat. *ibid.* Probabilius fuit naturalis causæ explicatur. *n. 4. ad 7.* V. *Miraculum.*

Suffragium.

Suffragium in Congregatione rituum plures ferre possunt. *l. 1. c. 16. n. 4. §. seqq.* Consultores, dum suffragium ferunt, nonnulla advertere debent super dubio virtutum, & miraculorum. *n. 20.* Si Cardinalis, vel Consultor ad Congregationem accedere nequeat, suffragium suum scriptum ad Fidei Promotorem, vel ad Secretarium, aut ad aliquem Cardinalem Congregationis mittere debet, ut in eadem legatur. *n. 21.* Consultores in Congregationibus antepreparatoria, & preparatoria suffragium sedentes ferunt, stantes vero in Congregatione generali, & ex aula exeunt, cum Cardinales peculiaribus ceremoniis suffragantur, itaut soli Secretarius, Fidei Promotor, & cæremoniarius Magistri tunc remaneant. *n. 22.*

Suffragiorum pluralitas non sufficit, sed dux ex tribus partibus, saltem de honestate requiruntur, ut Papa dubiorum super virtutibus, & miraculis resolutionem Congregationis generalis approbet. *l. 1. c. 22. n. 13. ad 20.* In quibusdam causis dubia eadem resoluta fuerunt per suffragiorum omnium concordiam. *n. 14.* Pluralitas sufficit in Congrega-

gregatione Inquisitionis, & in Conciliis generalibus etiam quoad Fidei articulos definiendos. *n. 15.* Differentia inter hæc, & causas Beatificationis. *n. 18.* Suffragantium non tam pluralitas, quam prestantia à jure Canonico attenditur. *n. 20.*

Suffragiorum omnium concordia in his causis facile habetur quoad dubium, an tuto deveniri possit ad Beatificationem, & Canonizationem, difficillime in approbatione virtutum, & miraculorum. *h. 1. c. 22. n. 14.* Et quare. *n. 19.* Quoad dubium de progressu ad Beatificationem sufficit suffragiorum pluralitas, si de eo in Congregatione ordinaria agatur. *c. 23. n. 9.* Suffragia Consultorum, & Cardinalium super dubio de progressu ad Canonizationem, non autem de progressu ad Beatificationem, olim Secretarij tradebantur reponenda inter Acta sacræ Congregationis, quod non servatur nunc. *c. 26. n. 4. & 6.* Suffragia lata in Congregatione, cui Pontifex non interfuerat, eidem à Secretario referabantur. *n. 5.*

Suffragium favorabile super dubio virtutum, aut Martyris in specie in quibusdam causis per viam non cultus procedentibus, & in quibus desunt testes de visu, Consultores, ceterique suffragaturi ferre debent, si Pontifex, aut sacræ Congregatio dixerit, habendam esse rationem antiquitatis temporis, & præcedentis publici cultus, licet sublatis concurrentibus testibus de auditu ab iis, qui viderunt, & Historicis præsertim contemporaneis. *h. 3. c. 3. n. 14.*

Suffragium de jure ferre possunt Episcopi in Consistoriis pro Canonizatione peragenda coactis. *h. 1. c. 74. n. 2.* Episcoporum suffragia in Consistorio semipublico non sunt superflua, licet Cardinales in Consistorio secreto in Canonizationem peragenda consenserint. *n. 9.* Suffragium quomodo, & à quibus feratur in Consistorio semipublico. *n. 11. ad 14. V. Consistorium semipublicum.*

Suffragia Theologorum circa doctrinam S. Jacobi Piceni de sanguinis Christi separatione à Divinitate in ejusdem Passione. *h. 2. c. 30. n. 14.* Suffragium Cardinalis Thomæ de non admittendis Officio, & Missa in honorem Iulii Patris æterni. *h. 4. p. 2. c. 31. n. 4.*

Suffragia defunctorum consueta non sunt omittenda de obitu, aut anniversaria Servorum Dei. *h. 2. c. 2. n. 4. Ceterum, VIII.*

lebrata fuerunt in obitu SS. Dominici, Francisci, & aliorum, omittà vero pro quibusdam in odium Fidei occisis. *c. 12. n. 11.*

Summa. Summarium.

Summa Theologica S. Thomæ Aquinatis Vincentio Bellovacensi à quibusdam perperam tribuitur. *h. 3. c. 10. n. 5.*

Summaria causarum à Pollulatoribus allata, à quo subscribi debeant. *h. 1. c. 18. n. 15. V. Promotor. Subpromotor.*

Supellectilem pretiosam Ecclesia in persecutionibus adhibuit. *h. 1. c. 46. §. 7. n. 41.*

Superfectatio naturaliter contingere potest. *h. 4. p. 1. c. 20. n. 22.*

Superstitio.

Superstitio opponitur Religioni, quia cultum exhibet, cui non convenit, & modo, quo non est exhibendus. *h. 2. c. 16. n. 1.* Superstitutionis reus est, qui publice colit eos, qui à S. Sede neque beatificati, neque canonizati sunt. *ibid.*

Superstitione implicita peccant, qui in vita paciscuntur, ut qui prior obierit vivo supersticii appareat, sumque statum indicet. *h. 4. p. 1. c. 32. n. 13.*

Supplicatio.

Supplicationes Regum, aliarumve authenticarum personarum necessariæ sunt pro obtinenda signatura commissionis introductionis. *h. 2. c. 36. a. n. 2. ad 10.* Non pro signatura commissionis reassumptions. *c. 38. n. 6. V. Signatura.*

Surdus.

Surdi, & muti auditum, & loquelam à Christo receperunt. *h. 4. p. 1. c. 10. n. 1. & 2.* Surdi à nativitate plerumque muti sunt. *n. 5.* Per artem curari possunt. *n. 7. et 8.* De miraculosa eorum curatione. *n. 9. V. Miraculum.*

Sybilla.

Sybilla, licet Hæretici negent, vere extiterunt, & in virginis præmium prophetiæ donum habuere. *h. 7. c. 45. n. 8.* Carmina sybillina, quæ nunc circumserruntur, interpolata sunt. *ibid.*

Symbolum.

Symbolum , quod explicatur, pro Christo, Constantinus Imperator Cruci vexillo præfixæ inseruit. Christiani antea illud adhibuerant. *h. 4. p. 2. c. 27. n. 18.* Probabilius non significat Martyrem, neque Confessorem, sed est dumtaxat Christianæ Religionis nota. *ibid.*

Syndicus.

Syndici Apostolici constituti sunt, apud quos Fratres Minores elemosynas depo-

B b

pone-

ponere possint. Fratres strictioris Observantiae utuntur Syndico Nicolai III. & Clementis V. Ceteri Fratres Observantes utuntur Syndico Martini V. l. 1. c. ult. n. 17. Apud Syndicum iidem Fratres deponere possunt elemosynas pro causis suorum Dei Servorum collectas; in hoc tamen non considerabitur ut Syndicus, sed ut alius depositarius, & ut talis distinctionem a Syndicatu rationem de hac pecunia reddere debet. *ibid.*

Synodus.

Synodorum, quae a Romanis Pontificibus celebrabantur, Acta vix scribebantur. l. 1. c. 7. n. 17. Synodus Sinuesana an sit commentitia, disputatur. l. 3. c. 5. n. 5.

Synodus provincialem Ruthenorum Zamoſcæ celebratam Benedictus XIII. s. b. quadam clausula confirmavit, & quomodo. l. 1. c. 38. n. 12.

Tabella. Tabula. Tabulatum.

Tabellarum votiviarum oblatio, & suspensio ad sepulchra Servorum Dei non est absolute prohibita, sed si offerantur, in loco ab Ecclesia secreto, ut etiam in sacario, custodiendae sunt, ita tamen ut cultum non praesentent. l. 2. c. 7. n. 5. & c. 11. n. 10. 11. et 16. De votivis tabellis in memoriam acceptarum gratiarum testatur Theodoretus. c. 11. n. t. Tabellas huiusmodi suspendi posse eruitur aliquo modo ex veteri Testamento. n. 14. Exempla harum votiviarum tabellarum. n. 15. Ex ipsis Auditores Rotæ in pluribus relationibus fundamentum desumpsit ad famam sanctitatis, & populorum devotionem probandam. *ibid.*

Tabellae votivæ ad sepulchrum Servi Dei ex Pontificis permissione appensæ fuisseint pro casu excepto ex Pontificio indulto. Exempla. l. 2. c. 2. n. 12.

Tabella quædam circa testium qualitates confici solet, dum in sacra Congregatione agitur de processuum validitate. l. 1. c. ult. n. 19.

Tabulae Ecclesiasticæ a literis encyclicis ortæ sunt. l. 1. c. 4. n. 3.

Tabulatum amplum fit in Basilica Vaticana pro solemnitate Canonizationis, in quo Pontificius thronus, ac sedilia pro aliis collocantur. l. 1. c. 46. §. 7. n. 39. et 41. Ejus ligna Capitulo cedunt. n. 39.

Taxatio.

Taxatio a sacra Congregatione Notariis præfixa est pro construendis processibus in causis Beatificationis, & Ca-

nonizationis. l. 1. c. 46 §. t. n. 11. Quoad processus remissoriales observanda est taxatio loci, in quo processus construuntur, de qua re lis inter Postulatores, & Notarios aliquando orta est. *ibid.* Plures taxationes olim statutæ erant quoad expensas in his causis faciendas. *cod. c. 16. per tot.* Sed BENEDICTUS XIV. exactissimam constituit. n. 50.

Temperantia.

Temperantia juxta SS. Patres coercet cupiditates, quæ nos a legibus Dei averunt, turpissimam quodcumque repellit, et alia plura bona confert. l. 3. c. 24. §. 4. n. 37. 40. et 41. Est specialis virtus, quæ versatur circa concupiscentiam, ac delectationem, & de consequenti circa tristitiam. *num.* 38. Reliquis virtutibus Cardinalibus, & Theologicis inferior est. *ibid.* Plures enumerantur ejus partes integrales, & potentiales, quæ tamen partim ipsi conveniunt, partim ab ea deficiunt. n. 39. et seqq.

Temperantiæ respondet Spiritus Sancti donum Timoris. *lib.* 3. cap. 24. §. 4. n. 44. De Temperantia, ejusque annexis inquirendum est in causis Servorum Dei secundum eorum statum, & conditionem. *ibid.* Actus Temperantiæ communis sunt ea omnia, quæ ad ipsam, ipsique annexas virtutes pertinent. Actus heroicæ Temperantiæ sunt eadem prompte, delectabiliter, & cum salutis, & vitæ discrimine præstare. *ibid.* Heroicæ Temperantiæ jejunia, & austeritates. n. 45. & 46. Ad Temperantiam pertinent mortificationes carnis, & corporis. c. 29. n. 1. Difficiter invenitur Temperantiæ, aliarumque virtutum mediocritas. *ibid.* V. *Virtus.*

Templum.

Templum veri Dei in veteri Testamento dives erat. l. 1. c. 46. n. 2.

Templa vetusta pluribus in locis exstant in honorem Lazari pauperis, tamquam Sancti, & leproforum Patroni ædificata. l. 2. c. 30. n. 4. Alia in quibusdam Ecclesiis Occidentalis locis erecta sunt in honorem Sanctorum veteris Testamenti. l. 4. p. 2. c. 29. n. 11.

Templa, & altaria in honorem Sanctorum Canonizatorum eriguntur. l. 1. c. 38. n. 1. & 4. Non in honorem nondum Canonizatorum. l. 2. c. 9. n. 1. V. *Cultura.*

Templa salforum numinum in Martyrum templa conversâ fuerunt. l. 1. c. 1. n. 18. Patres nascentis Ecclesiæ optarunt, ut Ethnicorum templa, non vi, & arma

mis, sed pietate, ac religione delerentur. *l. 2. c. 17. n. 5.* Nonnulli Martyres ex speciei Spiritus Sancti impulsu templa illa destruxerunt. *n. 5. & seqq.* Post Constantinum, & Constanti leges jure everti poterant. *n. 9.*

Tempus.

Tempus in rescriptis gratiæ, & justitiæ diversimode incipit decurrere. *l. 2. c. 50. n. 7. V. Terminus.*

Tempus notabile inter sententiam super non cultu latam, & petitionem confirmationis ejusdem quodnam sit. *l. 2. c. 15. n. 13. & 14.*

Tenebræ.

Tenebræ io Christi morte unversam terram, non solum Judæam probabilius comprehenderunt. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 5. & seqq.* Factæ fuerunt vel per Solis eclipsis, Luna inter ipsum, & terram interposita, quæ tunc in plenilunio erat; vel per suspensionem Divinæ efficacitatis ad solaris luminis diffusionem, non autem per nubes, aut per radiorum, & lucis retractionem. *n. 8. et 9.*

Tentatio.

Tentationes carnis patiuntur Servi Dei incipientes, proficientes, & perfecti. *l. 3. c. 30. n. 9. et 10.* Cur Deus illas in viris perfectis permittat. *n. 11.* Nonnulli ad tempus, vel per totam vitam has tentationes ex privilegio speciali non senserunt. *n. 12.* Hoc privilegium in causis Beatificationis nec facile admitendum, nec absolute rejiciendum est, præsertim si aliæ virtutes in gradu heroico probentur, illudque Confessorum juramento confirmetur. *ibid.*

Tentationes reprobationis, desperationis, & contra Fidem Deus permittit in imperfectis, & incipientibus, vel etiam in proficientibus, & perfectis. *l. 3. c. 30. n. 19.* Sex enumerantur harum tentationum species. *ibid.*

Terminus.

Termini vitæ hominis alii sunt supernaturales a Divina providentia constituti, qui produci nequeunt: alii naturales, & arte produci possunt: alii opinati, vel abbreviati dicuntur, qui pariter non possunt produci. *l. 3. c. 29. n. 5.*

Terminus centenariæ ab Urbano VIII. statutz pro cultu immemorabili constituitur in an. 1634, nec ultra produci potest, nisi a Judice Ordinario, vel Delegato sententia ante an. 1652. lata fuisset

super easu excepto ex tempore immemorabili. *l. 2. c. 22. n. 4. et 7.*

Terminus, intra quem absolvendus est processus in causis Beatificationis, & Canonizationis, assignandus est in literis remissorialibus, & computandus a die concessionis earumdem: quo elapso, nec prorogato, processus effect nullus. *l. 2. c. 50. n. 6.* Hæc prorogatio a Congregatione ordinaria sæpius conceditur. *n. 7.* Si in literis istdem non specificetur, terminum a die concessionis computandum esse, computandus erit a die exhibitionis earumdem, ut in aliis rescriptis justitiæ, & contentiosis. *ibid.* In rescriptis gratiæ, ut in materia indulgentiarum, terminus computatur a die data. *ibid.*

Terræmotus.

Terræmotus magnus sub Theodosio Imperatore contigit. Alio terræmotu Constantinopolis concussa fuit, quamobrem publicæ supplicationes institutz fuerunt, quæ omnia in Menologio annuntiantur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 10.*

Terræmotus mirandos effectus naturaliter producit. *l. 4. n. 1. c. 25. n. 23.* Aliquando eos producit supernaturaliter, ut in morte quorundam Martyrum. *ibid. & n. 32.*

Testamentum.

Testamentum vetus promittebat bona temporalia, & præsentia, quibus futura, & spiritualia significabantur. Testamentum novum promittit spiritualia in præsentia, dona gratiæ, virtutes, & in futuro gloriam. *l. 3. c. 36. n. 6.* Hæbræi, qui contemptis rebus temporalibus, adhæserunt spiritualibus, ad Testamentum novum quodammodo pertinebant. *ibid.* Non omnes Sancti ante Christum, mortui ad vetus Testamentum pertinent. *l. 4. p. 2. c. 29. n. 2.* Nonnulli Sancti veteris Testamenti nuove coluntur. *n. 3. ad ult. V. Cultus.*

Testamenta ad pias causas coram duobus testibus facta sustinentur. *l. 3. c. 5. n. 7.* Dubitatur, an coram Parocho, & duobus testibus ad alias causas non pias facta valeant in terris Imperii, & Romano Pontifici subiectis. *ibid.* Probabiliter in his requiruntur solemnitates a jure Civili statutz. *n. 8.* Alexander VII. indulget, ut ingruente lue testamenta in Urbe coram quinque testibus fieri possent. *ibid.*

Testamenti S. Remigii duo sunt exemplaria, unum prolixius, alterum brevius.

vius. Primum supposititium, secundum genuinum reputatur. *l. 3. c. 35. n. 2.*

Testificatio. Testimonium. Testis.

Testificationes extrajudiciales super sanctitate, aut miraculis alicujus Servi Dei a Judicibus non sunt capiendæ, capte autem nullam probationem faciunt, neque in processum inferi possunt. *l. 2. c. 43. n. 12. & 14.* Si in processum sive ordinarium, sive Apostolicum inferantur, processus validus est, demptis iis testificationibus. *n. 20. et c. 44. n. 17.*

Testimonium de se ipsis perhibuerunt Christus, & SS. David, Jeremias, & Paulus. *l. 3. c. 10. n. 11.* Testimonium, quod de seipso Dei Servi perhibent, aliquando, & in quibusdam rebus in eorum causis admittitur. *ibid.*

Testes de Universitate aliquando probant in causa Universitatis ejusdem. *l. 3. c. 6. n. 13. et 18.*

Testes non solum super virtutibus, aut Martyrio, & ejus causa, sed etiam super miraculis requiruntur in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l. 1. c. 27. n. 4.* Testes in his causis falli possunt, & fallere. *c. 44. n. 3. et 4.*

Testium citatio, inducio, et juramentum.

Testes a Procuratore inducuntur, Judex mandat, ut citentur, a Cursore singillatim citantur personaliter, vel citatione ad ostium domus affixa, Notarius Cursoris relationem de citatione facta inter acta referre debet. *l. 2. c. 48. n. 4.* Testes, nisi inducantur, & citentur, dicuntur ultronei, ideoque inepti ad probandum: non citati admitti possent, si induciti a Parte fuissent, vel a Judice moniti, ut examini se subicerent. *ibid.* Quoad Regulares, præter inductionem, & citationem, ut testimonium ferre possint, indigent Superiorum licentia, non tamen absolute pro examinis validitate. *n. 5.* Ex testibus spontaneis, non citatis, neque legitime interrogatis, iudicium dumtaxat desumitur, ut Judex per modum investigationis procedat. *l. 3. c. 8. n. 12. V. Citatio.*

Testis de jure communi jurare debet, vel statim ante examen, vel statim post, dummodo post sponte sua juret. *l. 2. c. 48. n. 10.* Testis, qui non juravit, neque de jure civili, neque de jure Canonico probat, & in causis Sanctorum in juramento residet substantia depositionis testis. *n. 6.* Omnes testes, exceptis Cardinalibus, & Episcopis, jurare debent, testis

Evangelis, sub poena nullitatis. *n. 7.* In processu ordinario sufficit, ut testis juret de veritate dicenda, in Apostolico debet præterea jurare de servando secreto. *n. 8.*

Testes omnes unica die, sed successive in loco destinato, coram Judicibus, & Subpromotore, per diem ante examen jurare debent; testes ex officio jurant in actu examinis; in quo actu alii quoque iterum jurare debent, dum singillatim examinantur; quin immo si non per diem ante examen, sed solum in actu examinis jurarent, adhuc ista pars examinis esset valida, præsertim si Subpromotor non opponeret. *l. 2. c. 48. n. 10.* Si testis, qui juravit, examen non absolvit, non semper tenetur juramentum iterare. *n. 11.* Juramentum speciali modo probandum est. *n. 12.* *Alia vid. sub verb. Juramentum.* An coram solo Notario testis aliquando jurare possit. *c. 47. n. 2.* In loco sacro jurare debent. *c. 49. n. 22.*

Testium examen.

Testes a Judice laico, vel turmatim ab Episcopo examinati, post Urbani VIII. decreta non sufficiunt pro obtinenda signatura Commissionis causæ Beatificationis, & Canonizationis. *l. 2. c. 2. n. 13.* Testes quoad processum ordinarios vaide coram solo Notario examinari possunt, melius coram Judice examinarentur. Quoad processum Apostolicos, quidquid olim fuerit, post editam novam Remissorie formam, nullum esset examen coram solo Notario factum. *c. 47. n. 2.*

Testes a Procuratoribus induciti non omnes necessario examinandi sunt, nisi Judex, aut Fidei Subpromotor opponat, & instet, ut omnes examinentur. *l. 2. c. 49. n. 1.* Singillatim, non turmatim de jure examinandi sunt sub poena nullitatis. *n. 2.* Sub eadem poena examinandi sunt super omnibus interrogatoriis, quibusdam exceptis casibus. *a. n. 3. ad 6.* Super articulis examinari non debent, nisi expleto examine super interrogatoriis, quamquam examen super quibusdam, aut etiam super omnibus articulis non est de jure absolute necessarium. *n. 7.* Non debent se referre ad præcedens examen, nisi forte deponentes super articulis se referant ad responsiones datas super interrogatoriis, aut deponentes super uno interrogatorio se referant ad deposita super alio. *n. 8. et 9.* Tenentur in his causis reddere causam scientiæ, etiam si a Judice non interrogentur. *n. 10.*

Tesium examini Judices dumtaxat, Notarius, & Subpromotor interesse debent, aliter examen nullum est. *l.2. c.49. n.33.* Depositiones scribendæ sunt juxta *tesium*, vel Interpretis idioma. *n.14.* Scribendæ pariter sunt claræ & explanatæ, aliter nullæ sunt. *n.15. et seqq.* Si Testes neque clare, neque recte examinentur, ex decreto Alexandri VII. neque repeti, neque per alios testes coadjuvari possunt, postquam examen promulgatum est. *n.17. et c.53. n.9. ad 12.* Nisi Congregatio rituum ante hoc decretum concessisset facultatem adjuvandi probationes, sed remissoriales nondum expeditæ fuissent. *c.53. n.13.* Aut si articulata in processu Apostolico adjuvanda essent per exhibitionem, & compulsationem scripturarum. *n.14.* Aut si exarata informatione super quocumque dubio, compilatoque summario, difficultas in Congregatione oriatur super probatione alicujus virtutis, vel miraculi, aut alia oppositio excutitur, quæ per *tesium* assertiones in processu existentes, non in summario relatas, submoveri possit. *n.15.* Aut si petantur novæ remissoriales ad probandum miraculum non articulatum in primo processu Apostolico, vel quia tunc non erat patratum, vel quia erat ignotum. *n.16.* Vel si agatur de continuatione alieius facti, cuius existentia in processu probata est, idque locum habet in materia non cultus, & cultus immemorabilis. *n.17.* Et in materia miraculorum. *n.17. et 18.* Vel demum si agatur de re existente, sed variabili. Exemplum. *n.19.* Aliquando huic decreto derogatum fuit. *n.20.* Nunc in processu Apostolico repetuntur dumtaxat testes in processu ordinario examinati, licet non recte tunc examinati essent. *c.49. n.17. & c.5. n.3. & 13.*

Tesses senes, valetudinarii, aut cito abfuturi, de quibus timeretur, ne deficiant, aliquando ex speciali Congregationis rituum permissione, annuente Pontifice, possunt super virtutibus, aut miraculis examinari ante inchoatum, vel absolutum, ab Ordinario processum super non cultu, vel casu excepto, signata tamen Commissionis introductionis, vel reassumptionis. Exemplum. *l.2. c.53. n.2. et 3.* Frequentius sacra Congregatio permittit, ut ejusmodi testes examinentur super virtutibus, & miraculis in specie, aut absolutum, iudicium super fama sanctitatis in genere, neque repe-

tuatur, si absoluto hoc iudicio vivant, & in eodem loco sint. *a. n.4. ad 7.* Similes testes in causis criminalibus non sunt examinandi ante litem contestatam: si examinentur, repetuntur, si vivant & sint in loco, post litem contestatam, quamquam hoc non est omnino certum; sed si repeti nequeant, quia mortui essent, nullam probationem constituunt; at in causis Beatificationis, & Canonizationis, si tempore processus Apostolici mortui sint, probationem faciunt quoad præcedens examen. *n.6.*

Tesses super probitate aliorum *tesium* in processu ordinario examinatum; & quorum dicta in processu Apostolico compulsi sunt, non sunt necessario examinandi. *l.2. c.53. n.4.* Jura compulsianda per testes recognosci possunt. *n.3. & 6. V. Processus compulsorius.*

Tesses instrumentarii in visitatione sepulcri Servorum Dei melius est ut statim in conspectu loci examinentur. *l.2. c.51. n.7.* Ut hoc examen validum sit super non cultu, citandus est Fidei Promotor. *n.5.*

Tesses ab Ordinariis examinati non intersunt ut purum administratum, neque sunt negligendi. *l.2. c.4. n.6. ad 9.*

Tesses quicumque sint iuramento, & siue interrogatoriis examinati, de jure nihil probant. *l.3. c.10. n.13.* In causis Beatificationis, & Canonizationis testes examinari debent in loco sacro, nisi infirmi fuerint. *l.2. c.44. n.13. et c.49. n.22.* In loco sacro a veritatis perturbatione facilius absterrentur. *ibid. V. Locis. Cardinales, Reges, & alii Principes* in his causis testes egerunt, non autem Summi Pontifices. *c.49. n.19. V. Romanus Pontifex. Rex. Cardinalis.*

Tesium depositiones a Subpromotore distandæ, & a Notario per se ipsum scribendæ sunt. *l.2. c.49. n.14.* In hoc cuiuslibet sessionis clauduntur cum interrogatoriis, sigilloque Judicium in processibus Apostolicis obsignantur, & solum initio alterius sessionis aperiuntur. *n.11. & c.44. n.15.* Ab iisdem *testibus*, & ab aliis subscribendæ sunt. *c.49. n.18. V. Subscriptio.* *Tesium* examen in processibus Apostolicis in Urbe contrahendis subscribendum est etiam a Protonotario, ut sit validum. *l.1. c.17. n.2.* Testium depositiones super vita, & miraculis Canonizandi olim in Consistorio legebantur, & examinabatur. *l.1. c.21. n.2. V. Consistorium.*

*Testes adhibentur, & in examine a Notario interrogantur pro recognitione sigillorum, & characterum in aperi-
tione processuum. l.1. c.22. n.4. et l.2.
c.51. n.9.*

Allia vid. in verb. Examen. Judex.

Processus. Transsumptum.

Testes de auditu, & de visu.

Testes de auditu, & de visu proprio, sicut in causis criminalibus, ita in causis Beatificationis, & Canonizationis per viam non cultus precedentibus requiruntur, si agatur de virtutibus, vel Martyrio in specie, neque sufficit unus de visu cum aliis de auditu. l.3. c.3. n.3. et segg. Testes de auditu in hoc adminiculum prællare possunt, aut locum habent, si super alicujus rei probatione testes de visu haberi nequeant. n.6. Quare sanctitas mortis alicujus Servi Dei sufficiunt per testes de auditu ab iis, qui videntur, probatur, si dum processus construitur, mortui essent testes, qui morti prædictæ adfuerunt. ibid. Si per solos testes de auditu nonnulla probentur, causa non est derelinquenda, & quare. ibid.

Testes de auditu admittuntur, & probant virtutes, vel Martyrium in specie in antiquis causis per viam casus excepti etiam ex Indultis Romanorum Pontificum, vel sacræ Congregationis precedentibus. Exempla. l.3. c.3. n.7. Eadem tamen in iisdem causis probanda sunt per testes de visu, si inveniuntur. n.8. Expenditur, an in causis, in quibus non fuit declaratus casus exceptus, & in aliis, quæ per viam non cultus procedunt, testes de auditu præsertim ab iis, qui videntur, sufficienter probent virtutes, vel Martyrium, deficientibus omnino testibus de visu. n.9. ad 17. Quomodo super hoc se gesserint Congregatio rituum, Postulatores, & Fidei Promotor in causis Servorum Dei Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, & Francisci Caraccioli, & B. Hieronymi Emiliani. a n.8. ad 24. Benedictus XIV. decrevit, ut per testes de auditu illa sufficienter probarentur in causis per viam cultus immemorabilis, aut casus excepti, vel etiam per viam non cultus precedentibus, si testes de visu sine Postulatorum culpa deficient, & ex probationibus subsidiariis moralis virtutum, vel Martyrii certitudo consurgat. n.24. et segg.

Testes de auditu in causis post multos

ab obitu Servorum Dei annos introductus admittuntur, & sufficienter probant virtutes, Martyrium, & miracula: Canones, & leges civiles hujusmodi testes in pluribus causis admittunt, & ex iisdem testibus plures Canonizationes expeditæ fuerunt. l.3. c.1. a n.3. ad 11. Ubi exponuntur rationes, & auctoritates. Multo magis probant, si unus testis de visu illis addatur. n.22. In causis, in quibus Summus Pontifex, aut Congregatio rituum dixerit, attendendum esse cultum præcedentem, licet sublatum, & temporis antiquitatem, vel in quibus Commissio signata fuit, testes de auditu ab iis, qui videntur, admitti possunt ad probandas virtutes, aut Martyrium in specie. c.3. n.14. & 15. Nulla adhuc lata est lex, quæ hos testes in dubio virtutum, vel Martyrii excludat. ibid.

Testes de visu potiores aliis sunt, si de virtutibus, si de miraculis agatur. l.3. c.1. n.1. Habent physicam rei evidentiam, quæ majorem de sanctitate habere nequeant. n.2. Probatio semiplena unius testis de visu fit plena ex contestibus de auditu. n.12. Testes de visu co. testes omnino requiruntur ad probanda miracula pro Beatificatione, aut Canonizatione obtinenda, etiam si causa procedat per viam casus excepti, neque sufficiunt testes ex auditu. l.1. c.8. n.12. & segg. l.2. c.4. n.7. & l.3. c.3. n.25. ubi referuntur decreta. & c.4. a n.1. ad 5. Virtutes etiam, & Martyrium ut plurimum per testes de visu probari debent. l.2. c.4. n.7.

Testes de visu in processibus Apostolicis, re adhuc integra, de virtutibus, Martyrio, & miraculis deponere debent. l.2. c.5. n.7. In causis per viam casus excepti precedentibus, testes de auditu in processu tam ordinario, quam Apostolico quoad virtutes, & Martyrium examinati; testes vero de visu in processu ordinario, & testes solum de auditu in processu Apostolico quoad virtutes, Martyrium, & miracula examinati, quid operentur pro eorum rerum omnium approbatione. n.8. 9. & 10.

Testes singulares.

Testes alii singulares dicuntur singulartate oblativa, qui nempe eundem actum affirmant, sed dictum unius oblat dicto alterius, & hi nihil probant. Alii singulares sunt singularitate admeasurativa, vel cumulativa, qui eundem continuum actum partialiter probant. Alii

Alii sunt singulares singularitate diversificativa, qui vel de actibus diversis, sed inter se non oppositis deponunt, vel de actibus diversis, qui ad unum generale determinatum referuntur. *l.3. c.2. n.1.*

Testes singulares singularitate adminiculativa, & diversificativa in civilibus admittuntur ad probandum aliquid in genere generali, vel quod ex actibus successivis coalescit. *l.3. c.2. n.2.* In criminalibus admittuntur ad probandum habitum vitiosum, & usum delinquendi, licet unus testis de uno actu, alius de alio deponat. *n.3.* Probant sufficienter speciem. Exempli. *n.4. § 5.*

Testes iidem admittuntur, & probant virtutes Servorum Dei, de quorum Beatificatione, & Canonizatione agitur, si unus testis de uno, alii de aliis ejusdem virtutis actibus deponant. *l.3. c.2. n.6.* Admittuntur quoque ad probandum Martyrium, & donum prophetiae. *n.7.* Et ad probanda miracula, etiam si unus solus de uno miraculo, alius de alio deponat. *n.8.* Possunt etiam probare famam. *l.2. c.40. n.2.*

Testes singulares singularitate adminiculativa in causis criminalibus, adeoque etiam in causis Beatificationis, & Canonizationis, semper dumtaxat probant. *l.3. c.4. n.6.* Validum tamen præstant adminiculum. *n.7.*

Testium alie qualitates.

Testes quoad Servorum Dei sepulera non cultum satis probant, si asserant, se nihil umquam ad eadem sepulera vidisse, quod publicum cultum saperet. *l.3. c.15. n.7.* Quoad loca, in quibus Servi Dei sepulti sunt, debent negatione coarctata deponere, se nunquam illorum imagines vidisse cum signis publici cultus, neque in Ecclesiis, aut sacellis collocatas. *n.10.*

Testes ad probandum centenarium annorum numerum in iudicio de casu excepto ex tempore immemorabili, de jure debent esse in ætate centum, & quatuordecim annorum, & examinati tempore, quo Urbani VIII. Constitutio edita fuit. *l.1. c.23. n.1.* Sufficiunt tamen constituti in ætate quinquaginta quatuor annorum. *n.2.* Et ut probent cultum immemorabilem, deponere debent, se rem audivisse a suis Majoribus, Majores vero ab antiquioribus: oportet etiam, ut a loco, in quo cultum immemorabilem viguisse probatur, longo tempore non abfuerint: ut negatione coar-

ctata deponant: & ut singuli de singulis adjunctis ad immemorabile necessarii deponant. *ibid.* An autem testes illius ætatis, ac de præfenti examinati, sufficiant ad probandum prædictam centenariam pro casu excepto requisitam, controvertitur inter Auctores, quod tamen a sacra Congregatione non tum definitum est. *a. n.3. ad 6.* Probabilius adminiculum dumtaxat præstabant. *n.7.*

Testes in processibus super sanctitatis fama constructis aliquando eidem famæ adversantur. *l.2. c.41. n.2.* Pro recto famæ iudicio ponderandæ sunt testium qualitates, dictorum causæ, & circumstantiæ. *n.4.* ut si Dei Servum propter alias virtutes odio habuerint, & similia. *n.5. § 6.* Testis, qui malo animo, non ex zelo de Canonizationi opponit, repellitur. *n.14.*

Testes, qui scripturas compulsandas per comparationem recognoscunt, pie ne probant, si jurent, se eas, & Scripturis manum cognoscere, earumque confessioni interfuisse. *l.2. c.52. n.6.* Vel etiam, si solam jurent, se manum recognoscere, dummodo alie circumstantiæ, & adminicula concurrant. *ibid.* Testes testes requiruntur ad probandum unumquodque miraculum pro Beatificatione, vel Canonizatione obtinenda. *l.3. c.4. n.5.* & ad probandos virtutum actus. *n.6. et seqq.*

Testes fide utiqueque digni adhibendi sunt in causis Beatificationis, & Canonizationis. *l.3. c.6. n.1.* Qui in aliis iudiciis repelluntur, multo magis in hoc repellendi sunt. *n.2.* Pueri in eodem iudicio in testes non admittuntur. *n.3.* Admittuntur scemina sub quibusdam conditionibus. *a. n.4. ad 7.* Et pauperes, si honesti sint vite. *n.8. V. Patr. Foemina. Pauper.* Excluduntur Advocatus, Postulator, & Procurator cause. Si dimisso officio examinentur, adminiculo erunt. *n.10.*

Testimonium de propria miraculosa sanatione reddere potest is, qui alicuius Servi Dei, vel Beati intercessione ab aliqua infirmitate convalescit, nec non ejus affines, consanguinei, & familiares. *l.2. c.6. n.11. et 12.* Affines, Amici, Consanguinei, & Familiares Servorum Dei, vel Beatorum testes esse possunt in eorumdem causis, sub quibusdam conditionibus. Exempli. *ibid.* Regulares, idonei, immo necessarij sunt ad probandam regularem observantiam illorum Dei Servorum, qui eundem Ordinem profes-

fessi fuerunt, quod etiam de Monialibus intelligendum est. *n. 13. ad 18.* Exclufi fuerunt io causa S. Joannis Francisci Regis. *n. 16. V. Religioſi.*

Teſtes utiles, non neceſſarii, ſunt Conſeſſarii Servorum Dei, quorum cauſæ Beatificationis, & Canonizationis traduntur. Exempla. *l. 3. c. 7. a. n. 1. ad 6.* Admittuntur etiam Infideles, & Hæretici, præſertim in cauſis Martyrum pro Martyrio declarando. *n. 7.* Medici utiliſſimi, & ſere ſemper neceſſario in teſtes in his cauſis requiruntur. *n. 8. & 9.*

Teſtes in ſubſtantialibus, non in accidentalibus concordare debent; concordia in omnibus fidem non coſciliat, ſed movit. *l. 3. c. 7. n. 10. & 11.* Contrarii non ſunt teſtes, ſi unus referat quod alius non refert, ſed ſi unus affirmet, quod alius negat. *ibid.* Unius teſtis dictum a Poſtulatoribus allatum, quod horum intentioni adverſetur, non eſt a Conſultoribus attendendum, ſi plurium aliorum teſtium dicta prævalere cognoverint. *ibid.*

Teſtes ex Officio.

Teſtes alios, præter ioduſtos a Poſtulatoribus, Ordinarios ex decretis Innocentii XI., & Clementis XII. in ſuis proceſſibus ſuper obedientia decretis Urbani VIII. præſtitis, ſuper vita, moribus, ſama Martyrii, & miraculis Servorum Dei ex officio requirere, & examinare debet. *l. 2. c. 43. n. 11. c. 44. n. 14. & c. 48. n. 13. & 14.* Quamquam ſi huiusmodi teſtes in quocumque ex his ordinariis proceſſibus omittantur, proceſſus iſdem probabiliter validi ſunt. *c. 43. n. 19. & c. 48. a. n. 15. ad 26.*

Teſtes ex officio requiruntur neceſſario in omnibus Apoſtolicis proceſſibus, qui in his cauſis conſtrouuntur, aliter proceſſus iſdem nulli ſunt, quando in litteris remiſſionalibus præcipitur, ut ejuſmodi teſtes examinentur. *l. 2. c. 43. n. 20. & c. 48. n. 26.* A Judicibus inquirendi, & inducendi eſſent, ſed a Subpromotore inquirendi, & induci conſueverunt. *c. 48. n. 27.* Jurant in actu examinis. *n. 10.* Aliquando valide examinati ſuerunt juxta interrogatoria Judicum remiſſionalium, ſed, re adhuc integra, expedit, ut juxta interrogatoria a Fidei Promotore tranſmiſſa examinentur. *c. 47. n. 4.*

Teſtes ex officio non ſunt neceſſarii io viſitatione ſepulcri alicujus Servi Dei, niſi id in remiſſoria præſcribatur, aut de

corporis integritate, vel odore agatur. *l. 2. c. 51. n. 5.*

Teſtium numerus.

Teſtes duo, vel tres cooſcorder de proprio ſenſu deponentes, non vero unus, ſufficere videntur ad aliquod probandum. *l. 3. c. 5. n. 1. et 2.* In quibuſdam cauſis jura teſtes plures, quam duos exigunt: noico teſte aliqui articuli, & cauſæ abſolvi poſſe videntur. *n. 3.* Teſtes ſeptuaginta duo exiguntur ad Præſulem, ſexagintaquatuor ad Præbyterum Cardinalem, viginti quatuor ad Diaconum Cardinalem damnandum. *n. 4.* Teſtes ſeptuaginta duos adhibitos fuiſſe in cauſa S. Marcellii Papæ non ſatis conſtat. Centum interveoerunt in cauſa Epilcopi Toſoſani; ſeptem, vel quatuordecim aut viginti unus requiruntur in accuſatione Præbyterorum: hæc tamen de teſtibus vitæ non probatæ ſortalis intelliguntur. *ibid. et n. 5.* Quot teſtes requirantur ad teſtamentorum validitatem. *n. 7. et 8. V. Teſtamentum.*

Teſtis unus in quibuſdam caſibus ſufficienter probat. *l. 2. c. 5. n. 9.* Nulla adhuc lata eſt lex, ut uoumquodque negotium duobus teſtibus abſolvi poſſit, & debeat. *ibid.* Teſtes duo de viſu, vel auditu proprio concordare ſufficienter probant actum virtutis, & Martyrium in cauſis Beatificationis, & Canonizationis. *n. 10.* Totidem teſtes de viſu conſeſtes miraculum ſufficienter probant, ſi de duobus extremis e. g. de inſirmitate, & de ſanatione, teſtimonium reddant. *ibid. et n. 11.* Duo teſtes conſeſtes de uoico extremo, & alii duo de alio ſufficienter probant miraculum ſecundi, non tertii generis. *n. 11.*

Teſtibus duobus conſeſtibus ſi Martyrium, miracula, & ſamigeratus aliqui virtutis actus probetur, Fidei Promotores opponunt, non conſlare de iis rebus probatis, niſi alii teſtes ſaltem de auditu addantur. *l. 3. c. 5. n. 12.* Ideo conſultus eſt, ut alii teſtes de viſu, vel de auditu ſuper iſdem examinentur, vel ſaltem cauſa reddenda eſt, cur alii non addantur. *n. 13.* Exemplum. *n. 14.*

Teſtimonio unus, ideſt, ejus, qui ſanctus fuit, approbatur miraculum ſanationis per apparitionem Servi Dei, vel Beati patratum, omiſſa tamen apparitione. *l. 3. c. 5. n. 15.* Invocatio uoico teſte, ideſt invocantis dicto probatur. *n. 17.* Si iocovans mortuus ſit, probatur per duos teſtes

testes confestes de auditu ab invocante. n. 18. V. *Invocatio*.

Tetanus.

Tetanus est spasma species, & tensio nervorum in toto corpore. Etiam post septimum diem periculosus est. l. 4. p. 1. c. 18. n. 35. V. *Miraculum*.

Theatini.

Theatinorum primarius Institutor fuit S. Cajetanus. Ab Urbe Theatina, in qua Ordo institutus fuit, nomeo fortassis acceperunt. l. 4. p. 2. c. 6. n. 10.

Theologus.

Theologorum suffragia aliquando exquisita fuerunt i.o causis Canonizationum. l. 1. c. 16. n. 16. & c. 16. n. 2. Eorum consilio uti debet Ordinarii pro recognitione Reliquiarum, miraculorum, & revelationum Sanctorum. l. 2. c. 1. n. 7. & 11. & 12. Nec non i.o recognitione, & approbatione librorum continendum res gestas Servorum Dei. c. 12. n. 2. 6. & 7.

Theologi plures vocati fuerunt ad Congregationes sub Clemente VIII. habitas circa cultum Servorum Dei nondum beatificatorum, neque canonizatorum, in quibus plura gesserunt, quemadmodum & sub Paulo V. i.o eadem materia. l. 2. c. 10. a. 12. 3. ad 5. Quid senserint de decretali Alexandri III. quoad reservationem causarum Beatificationis, & Canonizationis. l. 1. c. 10. n. 8. Hæreticum, aut hæresi proximum est contradicere Theologis, in rem Fidei, & morum ex Fidei principiis unanimiter consentientibus. l. 3. c. ult. n. 5.

Thuribulum.

Thuribula Core, & sociorum, i.o lamas producta, altari in veteri Testamento amica fuerunt. l. 2. c. 11. n. 14.

Thurificatio. V. *Lapsi*.

Titulus.

Titulus, qui causam mortis Christi præferebat, a S. Helena Romam delatus, & in Basilica S. Crucis in Hierusalem collocatus fuit. Cum Basilica an. 1492. restitueretur in ejusdem muro inventus fuit, ubi a Placido Valentio 1000 Imperatore absconditus fuerat. l. 4. p. 2. c. 31. n. 16.

Titulus Apostoli aliis, præter nominatos a Christo, aliquo modo concedi potest. l. 4. p. 2. c. 11. a. n. 1. ad 7. *Titulus* Doctoris quibuscumque duxat concedendus est. a. n. 8. ad 16. V. *Apostolus*. *Doctor*.

Titulus Martyris adhiberi potest in *Im-*
Tom. VIII.

pressionem librorum, in quibus agitur de aliquo ab Iohannibus occiso in odium Fidei. l. 2. c. 12. n. 5. Hic titulus non competit S. Latroci, qui veri Martyrii conditionibus caret. l. 4. p. 2. c. 12. n. 10. V. *Martyr*.

Titulus Beati, Sancti, vel Martyris respicit personam, non mores. l. 2. c. 23. num. 1. *Titulus Beati, & Titulus Sancti* nonnunquam promiscue usurpantur. l. 1. c. 37. n. 7. *Titulus Sancti* olim Christianis omnibus communis erat. l. 4. p. 27. n. 4. *Titulus Sancti Beatis* tribui nequit. l. 1. c. 37. n. 10.

Titulus Servi Dei, Venerabilis Servi Dei, Beati, & Sancti, quibus proprie competat. l. 1. c. 37. a. n. 2. ad 7. V. *Servus Dei*. *Ven. Dei Servus*. *Beatus*. *Sanctus*.

Titulus Beati, & Sancti, iussu Congregationis rituum recentius sinitio quorundam hooorem, postquam approbatus fuit eorum cultus immemorabilis. l. 2. c. 24. c. 30. n. 10.

Titulus Virginis tribuitur etiam feminis, quæ virginitatem in matrimonio servarunt, & iis, quæ viro passæ sunt; noo tamen tribuitur hominibus. l. 4. p. 2. c. 12. n. 11. et seqq. V. *Virgo*.

Titulum Patris nostri non esse nomini S. Januarii addendum in orationibus Officii, & Missæ in Regio Neapolitano ostendit Card. Thomasi. l. 4. p. 2. c. 31. n. 36.

Tituli, propter quos Officium in honorem Sanctorum conceduotur, plures enumerantur. l. 4. p. 2. c. 7. tot. V. *Officium*.

Traditio.

Traditio Majorum supplevit Scripturæ defectum pro notitia Sanctorum Legis naturæ. l. 1. c. 12. n. 5.

Traditio sacrorum Codicum a Gentilibus imperata, & a Christianis denegata, multis fuit Martyrii occasio. l. 3. c. 14. n. 10. & 11.

Transfiguratio.

Transfiguratio apud profanos Scriptores idem sonat, ac metamorphosis; sed talis non fuit Christi transfiguratio, qui nullam passus fuit mutationem. l. 4. p. 1. c. 26. n. 10. Hæc transfiguratio probabilis i.o monte Thabor facta fuit. n. 9. Totum Christi corpus tuoc probabilis resplenduit, quæ claritas ab anima Christi, & a supposito divi. 10 ipsi hipollatice unito manavit per modum affectionis transuocis. n. 11. Claritas eadem fuit dupliciter supernaturalis. n. 12.

C c

TRAN-

Transitus.

Transitus ab una Religione ad aliam improbandus, vel laudandus est juxta diversitas ejus circumstantias, & advertendus in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis, qui sic transierunt. *h. 3. c. 41. n. 8. V. Religiosus.*

Transitus a Beatificatione ad Canonizationem in causis Confessorum per viam non cultus procedentibus, & post Urbani VIII. decreta introductis specialiter fit actorum serie. *h. 1. c. 25. l. 26. tot.* Sublata est consuetudo, quæ olim viguit, examinandi ea, quæ ante Beatificationem serio discussa fuerant. *c. 25. n. 5. et seqq.*

Transitus a Beatificatione æquipollenti ad formalem Canonizationem in causis tam Martyrum, quam Confessorum, quæ post Urbani VIII. decreta per viam casus excepti introducuntur, diversâ actorum serie perficitur. *h. 1. c. 32. tot.* Et in causis, quæ ante illa decreta sive per viam non cultus, sive per viam casus excepti introducuntur post eadem resumuntur. *c. 33. tot.*

Translatio.

Translationes corporum Sanctorum olim Episcopi auctoritate celebratæ fuerunt. *Exempla. h. 1. c. 6. n. 2. et seqq.* Nonnullæ referuntur speciales sacrorum corporum translationes. *h. 2. c. 18. n. 2. 4. 13. 14. l. 16.*

Translatio corporis alicujus Servi Dei jussu Summi Pontificis facta sufficit ad casum exceptum ex Pontificio indulto. *h. 2. c. 20. n. 9. l. 2. seqq.* Corpus S. Pii V. magna solemnitate translatum fuit. *n. 10.*

Translationes sacrorum Corporum ante Constantinum Imperatorem factæ fuerunt. Sub ipso, & post ipsum majori pompa, & solemnitate fieri consueverunt. *Exempla. h. 4. p. 2. c. 22. n. 1.* Corpora Servorum Dei nondum beatificationis, ad quorum causas Sedes Apostolica manum non apposuit, transferri possunt Ordinarii auctoritate; post ejusmodi appositionem necessaria est Congregationis rituum facultas. Corpora eadem de loco ad locum, licet perpetuè translata sepulture, transferri possunt, sine pompa tamen, ac sine populi frequentia, sed secreto, & januis Ecclesiæ clausis, ita ut nulla significetur cultus introductio. In Urbe Secretarius, & Notarius sacræ Congregationis, ac Fidei Promotor, extra Urbem Episcopus, vel Vicarius generalis, Promotor Fiscalis,

& Notarius Ecclesiasticus interesse consueverunt. *a. n. 2. ad 5. p. n. 21.* Idem translationum causæ plures enumerantur. *n. 6.* Nihil corpori addendum, vel detrahendum est, quod aliquando sub pœna excommunicationis Papæ reervata vetitum fuit. *n. 7. et 4.*

Translationes corporum Beatorum fieri nequeunt, nisi auctoritate Summi Pontificis, aut Congregationis rituum, eoque Sedes Apostolica manum ad eorum causas apposuerit. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 7.* Sacra Congregatio facultatem indulgens, modum etiam transferendi præscribit juxta diversas circumstantias. *n. 8.* Occasione translationis sepulcrum collocandum est, sicuti antea situm fuerat. *n. 9.* Declaratur exemplo. *n. 10.* Hujus translationis causæ sunt eadem, ac pro translationibus corporum Servorum Dei. *ibid.*

Translationes corporum Sanctorum ab una Ecclesia, vel civitate ad aliam auctoritate Summi Pontificis peragi consueverunt, quia auctoritate non interveniente, transferentes probabilius excommunicationem non incurrunt. *l. 4. p. 2. n. 22. a. n. 11. ad 14.* Usus transferendi Sanctorum corpora auctoritate Summi Pontificis ex pluribus constat exemplis. *a. n. 15. ad 19.* Causæ hujus translationis præter eas, quæ pro Servorum Dei, & Beatorum translationibus requiruntur, possunt esse loci indecentia, populorum devotio, Divina revelatio, & locus venerabilior. *n. 20.* Modus peragendi has translationes desumi potest ex translationibus SS. Gervasii, & Protasii, Joannis Chrisostomi, Gregorii Nazianzeni, & capitis S. Andreæ. *c. 23. a. n. 1. ad 6.* Claris dignosci potest ex translatione corporis S. Leonis Magni, quæ solemniter, & ritu in Basilica Vaticana sub Clemente XL peculiari ordine celebrata fuit. *a. n. 7. ad 15.* Corpora Sanctorum, dum transferuntur, sub baldachino deferenda sunt. *n. 15.* Ritus translationis mane, Summo Pontifice Missam celebrante, aut ab una ad aliam Ecclesiam, absente Pontifice, aut aliter peragende, a nonnullis Auctoribus describitur. *n. 17. et 18.*

Transferri prima Beatificationis solemnitas, quæ in aliis locis, post celebratam in Basilica Vaticana, peragenda est, non potest, neque Officium, & Missa in Beatorum honorem concessa transferri, inconsulta Sede Apostolica, possunt

sunt a die in Brevi Beatificationis statuta in aliam diem. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 6.*

Transumptum.

Transumptum authenticum documentum auctorum S. Petri Nolaschi ann. 1260. constructum, & in archivo Conventus Barchinonensis Ordinis B. Mariæ de Mercede observati, refertur. *l. 1. c. 41. §. 4. n. 9.*

Transumptum processus, absoluto testium examine, exscribendum est per Scribam a Judicibus electum. *l. 2. c. 50. n. 1.* Quicumque etiam causæ Procurator, vel Religiosus Ordinis, quem Dei Servus professus fuerat, in Scribam eligi potest, & juramentum de adimplendo fideliter ministerio, & de servando secreto præstare debet. *ibid.* Exscriptio, urgente necessitate, fieri potest ante absolutum processum, obtenta tamen facultate a sacra Congregatione, si processus sit Apostolicus, vel ab Ordinario, si huius auctoritate processus construitur. *ibid.*

Transumptum subinde auscultandum, seu conferendum est. Ad hoc, non unus, sed omnes sub nullitatis pœna Iudices alium Notarium regulariter Apostolicum, vel Ecclesiasticum eligere debent, qui, juramento emissio de munere fideliter adimplendo, collationem cum Notario actuarii coram Iudicibus, & Subpromotore absolvere debet. *l. 2. c. 50. n. 2.* Corrighendi sunt errores, & correctioni Iudices, Subpromotor, & Notarii subscribunt. *ibid.* Uterque Notarius testari debet, collationem fuisse a se diligentissime factam, Iudices, præsentem Subpromotorem, declarare debent, transumptum coram se, & coram Subpromotore collatum, ac legitime constructum fuisse. *ibid.*

Transumpti Portitor destinandus est. Tum Iudices, Subpromotor, & Notarius actuarii ad calcem transumpti subscribunt: si processus in Urbe fiat, etiam Protonotarius subscribere debet, alius processus nullam meretur fidem. *l. 2. c. 50. n. 3.* Transumptum sigillis Iudicum intus obsignandum est: Notarius Actuarius omnia hæc testari debet, & addenda est Episcopi *legalitas*, in cuius diœcesi processus confectus est. *ibid.* Occluditur tandem transumptum, & exterius solo eiusdem Episcopi diœcesani sigillo obsignandum est. Inferibitur Congregationi rituum cum expressione illud esse transumptum processus confecti in causa talis Servi Dei. *ibid.* De occlusio-

ne, obsignatione exteriori, & traditione Portitori publicum fit instrumentum, quod eidem Portitori traditur Romam cum transumpto deferendum, & in Aëlis Congregationis exhibendum. *ibid.*

Transumptio epistola a Iudicibus addenda est de fide testibus habenda. *l. 2. c. 50. n. 4. et 5. V. Epistola.* Si dubium infurgat, an aliqua particula transumpti cum originali concordet, Congregatio rituum scribit Episcopo, in cuius archivo originale conservatur, ut præsentibus Subpromotore, & Notario, scrutetur, an particula concordet, necne, & de hoc publicum mittat instrumentum. *n. 8.* Si transumptum deperdatur, novum, authenticum confici potest, servatis tamen omnibus solemnitatibus, quæ in construendo deperdito servatz fuerunt, *ibid.*

Transumptum ad Urbem delatum Secretarius Congregationis rituum tradit Notario. Aperiendum est, obtenta facultate a Congregatione ordinaria, citato Fidei Promotore, & examinatis testibus, qui sigilla, & characteres Iudicum recognoscant. *l. 2. c. 51. n. 9.* Si testes in Urbe non reperiantur, & omnes Iudices transumptum in parte exteriori subscripserint, propriisq; sigillis obsignaverint, sacra Congregatio permittit, ut transumptum aperiatur, si ex certo stemmate, vel characteris Iudicum in Urbe reperto subscriptiones, & sigilla recognosci possint. *Exempla. n. 9. et seqq.* Permittit quoque, si solæ subscriptiones, vel aliqua dumtaxat sigilla aliquo modo recognosci possint. *n. 11.* Si neque sigilla, neque subscriptiones recognosci valeant, interdum scribit Episcopo, in cuius diœcesi processus constructus est, ut sigillorum, & subscriptionum formam mittat, ut per comparisonem recognitio fiat; sed frequentius indulget, ut aperiatur, omnia penitus exteriori recognitione. *ibid.* Omnia hæc locum habent quoad recognitionem sigillorum, & subscriptionum partis interioris, nisi quod nunquam conceditur dispensatio a recognoscendis omnibus omnio sigillis, & subscriptionibus partis interioris. *Exempla. n. 12.* Ideo expedit, ut exterius sigillum, & scriptio dumtaxat Episcopi diœcesani apponatur, interius vero Notarius subscriptiones, & sigilla testetur, & *legalitas* Episcopi eiusdem addatur. *ibid.*

Transumptum processus compulsoria-

lis auscultandum, & conferendum est cum scripturis originalibus, sicut transcriptum processum remissorialis. *l. 2. c. 52. n. 3.*

Tres sunt &c.

Tres sunt, qui testimonium dant &c. Hæc verba *epist.* l. S. Joannis in quibusdam codicibus antiquis desiderantur, & a nonnullis Patribus usurpata non fuerunt. Habentur tamen tanquam verba Divinæ Scripturæ, cum in aliis reperiantur libris, & ab aliis Patribus usurpata fuerint. *l. 3. c. 9. n. 5.*

Tribulatio.

Tribulationes, & ærumnæ aliæ ad partem sensitivam pertinent, eæque sunt morbi corporis, iactura bonorum, amorum, & similibus, tentationes carnis, Dæmonum vexationes, persecutiones malorum, & bonorum hominum. *l. 3. c. 30. n. 2.* Aliæ ad partem rationalem spectant, cujusmodi sunt privatio illuminationis, & inspirationum Divinarum, tentationes contra Fidem, animæ ariditas, ingens scrupulorum multitudo, & similes. *ibid.* Plures ex his tribulationibus passi fuerunt Job, Lazarus pauper, aliique plures. *a. n. 3. ad 9.*

Tribulationibus tentationum carnis urgentur Servi Dei tam incipientes, quam proficientes, & perfecti. *l. 3. c. 30. n. 10.* Tentationibus Dæmonis venementius anguntur viri perfecti, & quare. *n. 11.* Sancti aliquando a Gentilibus, & Hæreticis, interdum ab improbis Catholicis, nonnumquam a probis, sed deceptis tribulationes patiuntur. *n. 14.* Illustria exempla. *a. n. 5. ad 18.*

Tribulationes partis rationalis multæ recententur, & sex harum tentationum species describuntur. *l. 3. c. 30. n. 19.* Has tentationes Deus in incipientibus, proficientibus & perfectis permittit, quarum causa præcipua est superbia; fructus vero sunt gratiæ augmentum, fortitudo ad patiendum, unio cum Deo, & æternæ gloriæ consecutio. *ibid.* Etiam Sancti scrupulos passi sunt. *n. 20. V. Scrupulus.*

Tribulationes omnes prædictas Sancti patienter sustinuerunt. *l. 3. c. 30. n. 21. c. 22.* Potest dari canonizandus, qui tribulationes, seu persecutiones ab hominibus non sit passus; at nulla fortassis est Canonizationis causa, in qua de prædictis tribulationibus non sit agendum. In quibus investigandum erit, an, & quas tribulationes, quæ patientiæ, &

caritate iidem Servi Dei pertulerint, eademque per idoneos testes probandæ sunt. *n. 23.*

Tribulationes partis rationalis probandæ sunt per Confessarios, & Magistros spirituales, vel per scripta ipsorum Dei Servorum, qui Superiorum iussu propriam internam vitam scripserint. *l. 3. c. 30. n. 23.* Hæc vero probationes per alias testium externorum, sicut probationes testium externorum per illas roborantur. *ibid.* Verisimile est, eum superasse tribulationes rationis, qui tribulationes sensus superavit; & inverisimile est, eum superasse internas, qui in externis succubuit. *ibid.*

Tribulationes in hac vita magnum sunt bonum, & utilitatem afferunt; earum causa proxima est Divinæ gloriæ manifestatio. *l. 3. c. 30. n. 24.*

Trinitas.

Trinitas Sanctissima in Canonizationibus glorificatur. *l. 1. c. 13. n. 8.* Officium proprium SS. Trinitatis Aicinius composuit, neque Alexander Papa in *cap. Quoniam* reprobavit; innotuit tamen est, quis hic Alexander fuerit. Festum subinde ad totam Ecclesiam sub *fo. XXII.* extensum fuit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 2.* Sacramentum Congregatio noluit Officium, & Missam propria in solius Patris æterni honorem concedere. Neque propriæ festæ unius dumtaxat Personæ SS. Trinitatis instituta sunt. *n. 3. et 4.* Neque Ecclesia orationes ad unam Trinitatis personam dirigit, quin alios memoret. *ibid.*

Turbo.

Turbines effectus funestos, & violentos in terra, & in mari aliquando naturaliter produxerunt. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 19. V. Miraculum.*

Turcæ Italiam infestaverunt sub Sixto IV. *l. 2. c. 24. §. 59. n. 229.*

Tururum oblatio fit in Missa, quæ in solemnitate Canonizationis celebratur. *l. 1. c. 36. §. 11. n. 29. et seqq. V. Oblatio.*

Tympanites est hydrops species. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 2. V. Hydrops.*

Typographus.

Typographus camerali Urbis privative competit impressio Scripturarum in causis Beatificationis, & Canonizationis, sub statuta tamen taxatione, eoque recusante, impressio cuicumque Urbis Typographo permittitur. *l. 1. c. 19. n. 22.* Ad eundem pertinet excudere Martyrologium Romanum, Officia concessa a

Con-

Congregatione rituum, & concessionis Decreta. n. 23. Ut alii Typographi in Urbe, & extra Urbem illa excudere, possint, nonnulla sunt observanda. *ibid.*

Validitas processuum. V. Processus.

Vampiri.

Vampiri dicti sunt quidam homines mortui, ac tumulati, quos ferunt, illis sepulchris, iurasse, & horribilibus apparuisse. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 4.* Alios aliquando homines, exusto sanguine, interfecisse dicuntur. *ibid.*

Vana gloria.

Vana gloria pluribus modis dici potest.

l. 3. c. 40. n. 7.

Vana gloriæ peccatum est gloriari de re caduca, & fr. gili, quod potest esse mortale ratione materiæ. n. 5.

Vana gloriæ peccatum an commissum Servi Dei, qui egregia sua gesta, ac dona sibi a Deo collata, scriptis, vel verbis retulerint, advertendum est in eorum causis Beatificationis, & Canonizationis. l. 3. c. 40. n. 1. ad 4. Si res relatæ sint gloriæ dignæ, scrutanda est referentis intentio. Necessitas talia referendi, calumniæ, & infamiae depulsio, æstimationis reparatio, & spiritualis aliorum profectus rectam arguunt intentionem. n. 5. et 6. Ponderanda etiam sunt loquentis verba, an scilicet sobrietatem, & modestiam redoleant, an quasi invitatus loquatur, & omnia ad ultimum finem, idest ad Dei gloriam referat. n. 7.

Vana gloria carere existimabitur ejusmodi relatio illorum Dei Servorum, qui humilitate, aliisque virtutibus excelluerunt. l. 3. c. 40. n. 8. Sed imprudentiæ, & jactantiæ nota fortassis non evitabitur, si relationem scripserint absque Superiorum jussu, vel consilio. n. 9. Hanc notam illi non incurrunt, qui propriam futuram Canonizationem debito modo prædicunt. Exempla. n. 10. Servi Dei egregia opera palam exhibentes an vanam gloriam captare studuerint, investigandum erit ex eorum intentione, quæ ab hoc vitio immunis præsumetur, si ex reliquo vitæ cursu de sanctitate constet. n. 11. et seqq.

Vanam gloriam captasse non dicuntur illi Servi Dei, quorum nomina, vel familiæ stemmata ad sacras suppellectiles, & ad alia ædificia eorum auctoritate, vel ære constructa, inscriptis ipsis, apponantur. l. 3. c. 40. n. 14. Neque si apponantur, ipsis scientibus, & volentibus, sine ulla

tamen superbiæ, aut ostentationis intentione, sed ex alio recto fine. Exem. pla. ibid.

Vana gloria filias habet inobedientiam, jactantiam, hypocrisim, contumaciam, pertinaciam, discordiam, & novitatum præsumptionem. l. 3. c. 41. n. 19. An vanæ gloriæ notam incurrerit Religiosus Dei Servus, qui suum Ordinem, nimis, vel supra alios extulerit, disputatur. n. 11.

Variolæ.

Variolæ cæcitatem causare possunt, quæ cæcitas si alicujus Servi Dei intercessione sanetur, miraculo tribuitur. l. 4. p. 1. c. 9. n. 16.

Varix.

Varix est venæ dilatio, & Intorsio. Alia interna, alia externa est. Periculo caret, ideoque non curanda, nisi maxima sit, & sanguinis profusio timeatur, aut valde doleat, vel magnum, & malignum addit ulcus. l. 4. p. 1. c. 19. n. 22. V. Miraculum.

Vas.

Vasculum sanguineum cum corporibus inventum in sacris Cæmeteriis certissimum est Martyrii signum. l. 4. p. 2. c. 27. n. 21. ad 24.

Vaticana Basilica. V. Basilica.

Velamen.

Velamina, quæ Sanctorum corporibus olim admovebantur, Sanctuaria, & Branda dicebantur. l. 4. p. 2. c. 25. n. 4.

Venerabiles.

Venerabiles Dei Servus juxta Congregationis rituum consuetudinem is illicite dicitur, in cujus causa Beatificationis, & Canonizationis signata est commissio introductionis, ideoque cujus fama sanctitatis judicialiter probata est. Late vero in historiis hoc nomine appellati sunt etiam viri, qui cum sanctitatis laude obierunt, præsertim si Episcopi, vel Sacerdotes fuerint. l. 1. c. 37. n. 4.

Venerabilis probabilis inde Beda dicitur est, quia ipsius adhuc viventis, vel nondum inter Sanctos adscripti Homilium in Ecclesia recitabantur. Alii hunc titulum aliunde Bedæ attribunt, sed quædam narratio tamquam fabella deridetur. l. 1. c. 37. n. 5. Venerabiles aliquando dicti fuerunt Summi Pontifices, Episcopi, Principes Catholici, Leges, Nosocomia, & similia. n. 6.

Ventus.

Ventus pulveris pyrii ceteros superat, exceptis fulmineis. l. 4. p. 1. c. 22. n. 21. Ventus aliquando a parte superiori ad

in superiores moveri videtur, sed interim per transversum spirat. n. 22.

Verecundia.

Verecundia est integralis pars Temperantiae, quamquam late duntaxat virtus dici potest. Est dispositio ad Temperantiam; differt a Penitentia, quia torpescit, ut praesens, respicit, propter quod consensionem timet. l. 3. c. 24. §. 4. n. 39. & 41.

Veritas.

Veritas est pars potentialis Iustitiae, & virtus, qua quis talem se demonstrat, qualis est. l. 2. §. 2. n. 17. et seqq. Insigne veritatis exemplum in S. Cypriano. n. 25.

Versus quidam libri Prioratus Anrelianensis, quid exhibeant. l. 1. c. 9. n. 7.

Vestis.

Vestes novae, non personarum, sed Officii propriae, nonnullis Officialibus, & Familiaribus Papae dari in solemnitate Canonizationis consueverunt. l. 1. c. 46. §. 6. n. 35. Vestium largitioni numerata pecunia subrogata fuit, cum magna tamen moderatione, itaut unica pro veste solutio unicuique facienda sit, etiam si plura Officia sustineat, veluti a speciali Congregatione, quicquid olim factum fuerit, statutum est, & observatum. n. 36. et seqq. Vestes Pontificales in eadem solemnitate Summo Pontifici dantur. §. 7. n. 39.

Vestibus pretiosis induuntur corpora Servorum Dei recens defunctorum. l. 2. c. 12. n. 10. Pretiosa vestis, qua S. Franciscus corpus indutum fuit, inter Reliquias usque adhuc aservatur. *ibid.* Vestes quippe Sanctorum inter sacras Reliquias numerantur. l. 4. p. 2. c. 26. n. 7. Intacta Sanctorum corpora novis vestibus identidem induuntur, a n. 8. ad 12. V. Reliquia.

Vestes atrae, si in obitu Servorum Dei ab eorum consanguineis omittantur, id non cultui non adversatur. Exemplum. l. 2. c. 12. n. 11. Huiusmodi vestium usus ab Ecclesia praescriptus non est: non servatur in quibusdam provinciis quoad eos, qui in bello occumbunt. *ibid.*

Vestem nigram, B. M. Virgine praecipiente, suscepit Ordo Servorum eiusdem in memoriam dolorum ipsius. l. 4. p. 2. c. 21. n. 9. An simili veste quaedam Imagines B. M. Virginis ornari possint, disputatur. a n. 8. ad 10. Inter FF. Minores Capuccinos, & Conventuales acris

exarsit controversia, qua veste pingendae essent Imagines SS. Francisci, & Antonii Patavini. n. 11. Qua veste S. Franciscus natus fuerit, non constat. *ibid.*

Vestibus albis Monachi Benedictini antiquitus utebantur; nigris Indui ceperunt, inducto inter ipsos subucularum usu. l. 4. p. 2. c. 21. n. 10.

Vetularum aspectus, & accubitus pueris noxius est. l. 4. p. 1. c. ult. n. 13.

Vexillum.

Vexillum Canonizati imaginem exhibens deferitur in solemnibus processionibus, quae fit in solemnitate Canonizationis. Consuetudo haec invaluit, ex quo in Canonizatione S. Stanislai Martyris vexillum cum ejus imagine ab Angelis gestatum apparuit. l. 1. c. 36. §. 6. n. 10. Totidem vexilla in ea processione deferuntur, quot sunt Canonizati, imino duplex pro unoquoque Canonizato vexillum comparatur, quorum unum in templo Vaticano ex fornice pensile remanet, alterum, expleta Canonizatione, processionaliter deferuntur ad Ecclesiam, in qua primum Canonizati festum celebratur. *ibid.* Hoc vexillum a Clero Vaticano singulari caeremonia traditur iis, qui secundam hanc processionem peragunt. *ibid.* Olim Congregatio rituum praescribebat formam pingendi in vexillo Canonizatum. *ibid.*

Via.

Via mystica triplex est, purgativa, illuminativa, & unitiva. Prima ad incipientes, secunda ad proficientes, tertia ad perfectos pertinet. l. 3. c. 26. n. 5.

Viasicum. V. Eucharistia.

Vicarius.

Vicarius Cardinalis Urbis. V. Cardinalis.

Vicarius Apostolicus ordinarius habet jurisdictionem. Ab eo non ad Papam, sed ad Metropolitanum appellatur. Potest construere processum in causis Beatificationis, & Canonizationis. l. 2. c. 2. n. 3.

Vicarius Capitularis, Sede vacante, Ordinarius dicitur, habet jurisdictionem, & potest processum construere in causa Beatificationis, & Canonizationis. l. 2. c. 2. n. 2.

Vicarius generalis Episcopi unum tribunal cum eo constituit. Habet potestatem quoad ea, quae ad Episcopi jurisdictionem pertinent. l. 2. c. 2. n. 9. An possit construere processum in causis Servorum Dei. *ibid.* V. Ordinarius. Habet divi-

gnitatem quoad præminentiam, ex jurisdictione proveniente . n. c. 45. n. 13. Eidem, & Episcopo æque principaliter eadem causa committi potest, & Vicarius potest esse Episcopi collega. n. 16. Supplere potest vices unius Episcopi in constituendis Apostolicis processibus in prædictis causis. *ibid.*

Vicarius, quem dicunt *Provisionis*, ad Urbem cum Oratoribus Cleri, & Consilii Mediolanensis accessit pro impetrandæ Canonizationis S. Caroli Borromæi. l. 1. c. 35. n. 18.

Victoria.

Victoria insignis Christianis adversus Turcas in Hungaria reportata fuit, cui adfuerunt Joannes Cardinalis Legatus, Joannes Huniades, & S. Joannes Capistrano. l. 2. c. 42. n. 1.

Victoriam insignem Florentini supra Philippum Mediolanensem Ducem, & Nicolaum Piccininum militum Principem, intercessionem S. Andreæ Corsini, obtinuerunt. l. 2. c. 20. n. 17.

Vidua. Viduitas.

Vidua defunctum virum per annum lugere, & ab aliis nuptiis abstinere jure civili jubebatur; sed juxta sacros canones potest intra luctus annum ad secunda vota transire, non autem potest benedictionem a Parocho, sicut in primis nuptiis, obtinere. l. 3. c. 24. §. 4. n. 59.

Vidua jejuniis, & vigiliis vacare, pauperibus subvenire, a juvenum consortio, & ab omni luxu abstinere debet. l. 3. c. 37. n. 6. In viduarum causis Beatificationis specialiter inquirendum est de filiorum educatione, de secessu a seculi turbis, de carnis mortificatione, de pietate erga res sacras, & harum ministros, & de caritate erga pauperes. Exempla. n. 12. An ætas sexaginta annorum, de qua S. Paulus 1. ad Timoth. 5. loquitur, illata fuerit in vidua, ut ceteris præficeretur, vel ut sumptibus Ecclesiæ aleretur, disputatur. *ibid.*

Vidua quædam insignes inter Sanctos relatæ sunt. l. 3. c. 24. §. 4. n. 59. Viduitas secundis nuptiis præferenda est. *ibid.* c. 37. n. 6.

Vigilia.

Vigilia sacra aliquando custoditæ fuerunt occasione translationum corporum Sanctorum. l. 4. p. 2. c. 23. n. 1. c. 12. In vigilia diei anniversariæ Servorum Dei jejunium privatis personis non videtur prohiberi, aut publicum cultum importare. l. 2. c. 13. n. 3.

Vincula.

Vinculorum S. Petri festum in universa Ecclesia celebratur. l. 4. p. 2. c. 9. n. 14. Eorum annulus in Gallias transfatus fuit. *ibid.* Limaturam ex vinculis in parvis crucibus, vel clavibus inclusam Summi Pontifices ad alios Principes mittere consueverunt; & vincula quidem aliquando facile, interdum nullatenus limari poterant. *ibid.*

Vincula hæc constant ex catenis, quibus S. Petrus Romæ, & Hierosolymis victus fuit, quæ invicem junctæ fuerunt. Romæ templum in eorum honorem dicatum est. l. 4. p. 1. c. 29. n. 8. Eadem collo ejusdem euergumeni familiaris Othonis Imperatoris imposita, eundem ab immundo spiritu liberarunt. *ibid.*

Vindicatio.

Vindicatio est pars potentialis Justitiæ, & virtus pertinet ad peccatorum emendationem, Justitiæ conservationem, & Dei honorem. l. 3. c. 24. §. 2. n. 17. et seqq.

Vinum.

Vinum, quod Christus in nuptiis Canæ Galilee ex aqua fecit, fuit optimum, quo melius nullum aliud umquam extitit. l. 4. p. 1. c. 23. n. 10. c. 12.

Vinum Summo Pontifici offertur in Missa, quæ in solemnitate Canonizationis celebratur. l. 1. c. 36. §. 11. n. 29. et seqq.

Viperæ veneno sere carent, nisi subita ira commoveantur. l. 4. p. 1. c. 14. n. 15.

Virginitas. Virgo.

Virginitas est specialis virtus se habens ad castitatem, sicut magnificentia ad liberalitatem. l. 3. c. 24. §. 4. n. 42. Apud Ethnicos Romanos in magno pretio fuit, ita ut nefas apud ipsos esset, Virginem non violatam morti tradere. n. 56. Quamquam id postea obsolevisse videtur, cum multæ Christianæ Virgines Martyrium inviolatæ subierint. *ibid.* Virginitas castitatem conjugalem, & vidualem antecellit, & nonnulla requiruntur, ut sit heroica. *ibid.* V. *Castitas.*

Virginitatem a B. M. Virgine servatam in Matrimonio fuisse tenet Fides Catholica, & admittunt Lutherani, & Calvinistæ, sed non admittunt ex voto servatam fuisse. l. 3. c. 24. §. 4. n. 57. Alii Sancti Virginitatem in Matrimonio custodiverunt. *ibid.* Virginitatis plura sunt signa, & con-ecluræ. n. 60. c. 61. Integritas corporalis, per accedens immunitas a delectatione, materialiter; pro-

propositum perpetuo abstinenti a delectatione, formaliter ad Virginitatem se habent, ideoque Virginitatis prærogativam non amittit femina, quæ illic primum per vim patitur. n.61.

Virginitas ut custodiatur, opus est abstinentia a vino, & a consortio Matronarum: requiritur subiectio parentibus, rarus in publicum egressus, penitentia, & oratio. l.3. c. 37. n. 4. Probanda est in causis Servorum Dei Virginitas, quamquam difficulter probetur, & in probatione per plures conjecturas procedendum est. Exempla. c.24. 6.4. n.60. & 61. In causis Beatificationis Virginitas secularium, præter alia, advertenda sunt, propositum servandæ Virginitatis, sortitudo in rejiciendis nuptiis, amor solitudinis, corporis castigatio, sacra lectio, abstinentia ab hominum commercio, odium vanitatis vestium, misericordia erga pauperes, c. 37. n. 8. Exempla. n.9.

Virgines dictæ fuerunt etiam mulieres, quæ cum Virginitas in monasterio degebant. l.4. p.2. c.12. n.11. Beatæ, & Sanctæ, quæ virginitatem in Matrimonio servarunt, coluntur ut Virgines. n. 12. Pro concessione Officii, & Missæ sub ritu Virginitatis, Ecclesiæ non interponit judicium definitivum quoad Virginitatem. *ibid.* Illæ, quæ vim passæ, numquam in stuprum consenserunt, coli fortassis tamquam Virgines possent. *ibid.* SS. Viri, & si Virgines, non coluntur titulo Virginitatis, quia sub aliis pluribus titulis coli possunt; quamquam ob Virginitatem magis masculi, quam feminae, fortassis honorandi sunt, & quare; utriusque tamen communis erit in cælis aureola. *ibid.* & n.13.

Virtus.

Virtutum operatio, quæ est gratia gratis data, comprehendit omnia opera mirifica supra naturam. l.3. c. 44. n. 5. *V. Gratia.*

Virtutis actum exercere licet cum mortis periculo, & siquis propterea occideretur, Martyr esset. l.3. c. 17. n. 16. Virtutum habitus in vita acquisiti, in morte præcipue splendent, & cognoscuntur. c. 38. n.2.

Virtutes & gratia justificationis, tam parvulis in Baptismo, quam adultis infunduntur. l.3. c. 21. n. 13. Controversiæ adhuc, an dentur virtutes morales infusæ. n.14.

Virtutes Confessorum a probis viris

descriptæ, & posteritati mandatæ fuerunt. l.1. c.6. n.6.

Virtutes Theologicæ, & Cardinales, communes, et heroicæ, earumque necessitas in causis Beatificationis, et Canonizationis.

Virtutis definitio a S. Augustino traditur. l.3. c.21. n.3. Virtutes aliæ Theologicæ, aliæ morales dicuntur; Theologicæ circa Deum immediate versantur. Reliquæ virtutes vel sunt intellectuales, & perficiunt intellectum, vel sunt morales, & appetitum perficiunt. Inter has primum locum Cardinales obtinent, sic dictæ, quia ad has aliæ aliquo modo pertinent. n.3. Omnes ad sanctitatem requiruntur. *ibid.* Virtutes Cardinales dividuntur in politicas, purgatorias, purgati animi, & exemplares. Exemplares in Deo sunt eminentes; politicæ dicuntur, quibus homo recte se habet in rebus humanis gerendis; purgatorie subduntur rationi passionibus animi; purgati animi Intuentur Divina, cum Deo uniantur, & humana nesciunt. c. 22. n.3. Ex virtutibus Theologicis una stare potest sine alia, neque connectuntur inter se ex natura, sed ex Dei liberalitate. c.21. n.12. & 13. Neque certo connectuntur cum virtutibus moralibus. n. 14. Neque morales inter se, nisi sint perfectæ; hinc in causis Beatificationis, & Canonizationis observanda est connexio ad perfectionem dignoscendam, ideoque omnes adstruendæ sunt, non tamen in gradu heroico. n.15.

Virtutis heroicæ etiam Gentiles meminere, eamque non incongrue descriperunt. l.3. c. 21. n.5. Infideles possunt naturali lumine virtutes aliquas morales veras, & in suo genere perfectas habere, non tamen virtutes æternæ meritorias. n.6. Spectata rei natura; possunt etiam habere aliquam virtutem heroicam, quam tamen nunquam proprie habuerunt. n.7. Ad verum heroem constituendum omnium virtutum moralium collectio requiritur. *ibid.* *V. Herois.*

Virtus heroica uni Populo Dei in lege, & Ecclesiæ Catholicæ in lege gratiæ servata fuit. l.3. c. 21. n.9. Virtutes heroicæ illæ tantum sunt, quas Deus in animabus infundit in ordine supernaturali. Ex sunt Theologicæ, & morales, si tamen supremum perfectionis apicem super alios attingunt. *ibid.*

Virtutis heroicitas est excellentia operandi supra communem modum. l.3. c.21.

c. 21. n. 10. Pro causis Beatificationis, & Canonizationis questio instituitur de virtutibus, non politicis, sed Christianis, hisque heroicis, quæ ad has causas necessariæ omino sunt. n. 1. et 11. Heroicis autem ab arduitate ut plurimum oritur, & hæc ex circumstantiis iudicanda est. n. 11. Plures actus heroici requiruntur, ut Servi Dei virtutibus heroicis floruisse dicantur. *ibid* V. *Virtutum probatio*.

Virtus Christiana, ut sit heroica, debet efficere, ut qui ea præditus est, prompte, & desestabiliter operetur: ad hoc debet probabilitus habere annexum aliquod Spiritus Sancti donum. l. 3. c. 22. n. 1. Virtutes Theologicæ Spiritus Sancti donis præferendæ sunt; dona vero virtutibus moralibus. *ibid*.

Virtus heroica juxta nonnullos est sola virtus purgati animi. l. 3. c. 22. n. 4. & 5. Verumtamen heroica quiem est virtus purgati animi, eaque præditi sunt homines a passionum molestiis totaliter purgati, ut Beati in patria, & paucissimi in hac vita perfectissimi, non autem necesse est, ut heroica virtus sit purgati animi, prout heroicitas ad Canonizationem requiritur. n. 6. et 7. Neque virtus heretica passiones excludit. *ibid* Sed elucere potest non solum in perficiendo opere de consilio, sed etiam ex voto, vel ex instituto, aut præcepto. n. 8.

Virtutes solæ non sufficiunt pro Confessorum Canonizatione, sed miracula etiam requiruntur. l. 1. c. 17. n. 18. et c. 27. n. 7. Necessariæ sunt ad Canonizationem. c. 14. n. 1. Io causis Martyrum expedit, ut in processu aliquid de virtutibus inferatur, ut facilius de Martyrio iudicium feratur. c. 27. n. 2. Aliquando in his causis Martyrum de virtutibus aliquid fuit, quamquam non est necessarium. c. 29. n. 1. In causis Confessorum omnes virtutes aliquo modo necessariæ sunt, sed illæ tantum in gradu heroico requiruntur, in quibus Dei Servus secundum statum suum potuit se exercere, cum animi tamen præparatione ad ita se gerendum in aliis. l. 3. c. 21. n. 15. Virtutum mediocritas diffidenter invenitur, cum uno dumtaxat modo attingatur, innumeris ab ea recedi possit. l. 3. c. 29. n. 1.

Virtutes Servorum Dei, qui Dignitates Ecclesiasticas, vel Seculares obtinuerunt. Et Ecclesiasticorum tam Secularium, quam Regularium.

Virtutibus specialibus clarescere debet Romanus Pontifex, cui propterea S. Bernardus, alique peculiaria dederunt monita, ut optime se gereret. l. 3. c. 72. a n. 3. ad ult. V. *Romanus Pontifex*. Aliæ virtutes requiruntur in Cardinalibus. c. 33. 101. V. *Cardinales*. Et in Episcopis. c. 34. 101. V. *Episcopus*. De Ecclesiasticis Secularibus advertenda sunt vocatio ad Clericatum, vita, & munera, in eo exercita. c. 35. n. 2. et seqq. Aliæ plura requiruntur in Ecclesiasticis Regularibus, sive Ordinum Fundatores, sive Reformatores fuerint, sive in eis vixerint, a n. 4. ad ult. V. *Religiosus*. *Virtutibus heroicis* floruerunt aliqui Principes, & Reges ante, & post adventum Christi. l. 3. c. 36. a n. 6. ad 9. In eorum causis Beatificationis de pluribus querendum est. n. 10. V. *Rex*.

Virtutum probatio, examen, & approbatio.

Virtutes in causis Beatificationis, & Canonizationis aliquando sufficienter probantur ex testibus singularibus administrativis, vel diversificativis. l. 3. c. 2. n. 6. In causis per viam non cultus procedentibus probationes virtutum in specie æquiparantur probationibus in causis criminalibus. c. 3. n. 2. In quibusdam ex his causis antiquis, & admittentibus probationes subsidias probantur sufficienter per testes de auditu. a n. 9. ad ult. Et per historias. c. 8. n. 2. 4. et 5. Exempla. a n. 14. ad ult. Non autem in causis per eandem viam procedentibus, & probationes directas exigentibus. c. 8. n. 2. 4. & 5. Virtutum actus probari debent per testes confesses. c. 4. n. 6. et seqq. *Virtutes in causis per viam cultus excepti* procedentibus per historias sufficienter probantur. l. 3. c. 8. n. 4. et 5. Post approbatum casum exceptum exdenti in specie possunt ex Historicis coarctari probari. c. 10. n. 8. et seqq. V. *Testis Historicus*.

Virtutibus heroicis, ut Dei Servus floruisse dicatur, atque adeo ut ejus virtutes tamquam heroicæ amittantur in his causis, non sufficiunt pauci actus heroici, neque multi alienius virtutis, sed opus est, ut per multiplices heroicis actus probetur existentia virtutum Theologicarum, præcipue caritatis in

D d gradu

gradu heroico, tum Cardinalium, seu moralium. Satis tamen est, ut per actus heroicis illæ virtutes Cardinales probentur, in quibus Dei Servus juxta conditionem suam potuit se exercere. *l. 3. c. 21. n. 11.* Ceterum sufficiunt actus communes. *ibid.* Virtutis excellentia, seu heroicitas non probatur, nisi actus heroici prompte, facile, & delectabiliter elicti fuerint. *ibid.* Ut dubium de virtutibus heroicis affirmativè resolvatur, necesse est, ut Heros a virtutis semita nunquam defece rit. *ibid.*

Virtutum heroicitas, prout ad Beatificationem, & Canonizationem requiritur, non satis constat ex innocentia baptismali toto vitæ tempore conservata, & per Confessoriorum attestaciones probata, sed opus est, ut alii testes externos actus a Dei Servo cum requisitis ad virtutem heroicam juxta illius conditionem, & circumstantias elictos comprobent. *l. 3. c. 22. n. 9. et seqq.* Si vero non constet de innocentia, aut cooilet de aliquo peccato, præsertim gravi, requiritur insuper, ut testes mentionem faciant operum difficilium, & arduorum, quæ Dei Servus fecit. *n. 11.*

Virtutes examinantur in causis Confessorum Pontificum, & non Pontificum, Virginum, & non Virginum, & Viduarum. Earumque dubium æquivaleret dubio de Martyrio in causis Martyrum. *l. 3. c. 21. n. 1.* Dum de virtutibus agitur, invitantur omnes, qui Congregationi rituum adscripti sunt, ut quicquid de earum actibus sentiunt, libere exponant. *c. 41. n. 2.*

Virtutes Theologicæ, & Cardinales in una, eademque Congregatione simul sine dispoñatione examinari possunt. *l. 2. c. ult. n. 8. et seqq.* Numquam suspendenda est resolutio super virtutibus, ut interim miracula discutiantur. *ibid.* Ubi referuntur decreta super hoc edita. *l. 1. c. 27. n. 5. et seqq.* In virtutum examine Promotor Fidei, & Consultores advertere debent, an ipsæ ad gradum heroicum ascenderint, & an earum splendor aliquando ab aliis Servorum Dei gestis obnubilata fuerit. *l. 3. c. 39. n. 1.* In causis Servorum Dei, qui Dignitates obtinuerunt, plura advertenda sunt in virtutum examine. *c. 31. 101. V. Dignitas.*

Virtutes in causis per viam casus excepti procedentibus, in transitu a Beatificatione æquipollenti ad Canonizationem, examinandæ omnino sunt, vel per

modum dubii, vel per modum juridicæ relationis dependentis a processibus, & hoc examen institueodum est vel in Congregatione particulari, vel in antepreparatoria, præparatoria, & generali, licet venerationis indulgia præcefferint. Neque obstat quoddam Clementis IX. decretum, quod expenditur, oque ad est periculum, ne approbata reprobentur. *l. 1. c. 32. a. n. 6. ad 16.* In iisdem causis dubio de virtutibus non respondetur absolute, *constare* de virtutibus, sed, *ita constare* de virtutibus, ut &c. *n. 17.* Si vero ante Beatificationem examinatz fuerint, non sunt post examinandæ. *a. n. 18. ad 21.*

Virtutes examinandæ sunt in causis post Urbani VIII. decreta resumtis, si antea de iisdem virtutibus ratio in Congregatione rituum habita fuerit solum dependenter a processu ordinario. *l. 1. c. 33. n. 9.* Et etiam dependenter a processu ordinario, & Apostolico, sed iudicium Rotale de iis non fuerat a sacra Congregatione approbatum. *n. 10.* secus, si fuerat approbatum. *n. 11.*

Virtutes, si ante æquipollentem Beatificationem approbatæ non fuerint, post ipsam approbandæ sunt, si ad Canonizationem procedendum sit. *l. 1. c. 42. n. 9.* De virtutibus aliquo modo etiam post Beatificationem agitur per Canonizationem. *n. 10.*

Virtutes plene probatz in processu Apostolico sufficiunt ad causam, licet non probeantur in ordinario. *l. 2. c. 5. n. 5.* Non sunt excludendi virtutum actus in processu ordinario probati, licet non repetantur in Apostolico, dummodo in hoc alii earumdem virtutum actus probentur. *n. 6.* In processu Apostolico virtutes per testes oculatos probandæ sunt, si possit. *n. 7.* In causis per viam casus excepti procedentibus virtutes approbantur, si in processibus ordinario, & Apostolico probentur per testes de auditu, per historias, simileque probationes. *n. 8.* In causis per viam non cultus procedentibus virtutes per testes oculatos probatz in processu ordinario; per testes autem de auditu in Apostolico, approbati posse videntur, & quomodo. Exemplum. *ibid. l. n. 9.*

Visiones

Visiones non solum sunt ecclasi conjunctæ. Dici possunt revelationes, nisi quod hæc ita dicuntur ex parte Dei, aut alterius revelantis; Visiones vero ita appell-

appellantur ex parte recipientis. *l. 3. c. 50. n. 1.* Visio idem pariter est, ac apparitio; apparitio tamen dicitur, quando apparentis species se obtutibus ingerit, sed apparens ignoratur: Visio autem, cum externæ apparitioni Intelligentiæ coniungitur. *ibid.* Ad claram Dei visionem purus homo in hac vita mortali pervenire naturaliter non potest, nisi ex speciali privilegio. *n. 5.* Multæ referuntur in Sacris Scripturis Dei visiones. *ibid.* Dæmonis visiones singulari modo sunt. *n. 9. V. Apparitio. Revelatio.*

Visiones aliæ sunt naturales: aliæ præternaturales. Præternaturales dividuntur in corporales, imaginarias, & intellectuales. Corporalis est, quæ per visum, vel per alios sensus fit. Imaginaria fit per species, seu figuras, & imagines rerum in phantasia existentes; vel per species antea nunquam receptas, sed a Deo vel ab Angelo immisissas, & contingere potest in vigilia, vel in somno. Intellectualis est rerum Divinarum clarissima manifestatio, vel per gratiam illuminantem, vel per species intellectui a Deo immediate infusus. *l. 3. c. 50. n. 10. & 11.* Visio corporalis, & imaginaria præternaturalis a Deo, & a Dæmone procedere potest. *ibid.* In visione pure intellectuall nulla est deceptio, *n. 9.*

Visio, & apparitio, ut dignoscatur an naturalis fuerit, examinandum est, an aliqua causa naturalis præcesserit, & quæ sint hæ causæ naturales. *l. 3. c. 51. n. 1.* Habenda est ratio ætatis, & sexus. *ibid.* Si agendum sit de visione, & apparitione, seu revelatione, quæ in somno contigerint; examinandæ sunt naturales somniorum causæ, & causæ procedendum est. *n. 2. V. Somnium.*

Visionis Divinæ signa sunt humilitas, & bonus fructus. *l. 3. c. 51. n. 3.* Visiones, & apparitiones dignoscuntur etiam ex persona, cui contigerunt, ut, si virtutibus prædita sit; item ex modo, & ex effectibus; vel etiam ex formis; siquidem Angeli sub unica forma humana apparere solent; Dæmones vero, vel sub humana, sed atra, deformi, mutila, & inusitata, vel sub forma bestiarum, non jam columbæ, aut agni. *ibid.* Aliquando apparent sub figura Angeli lucis, Christi, B. Virginis, aut Sanctorum, suadentque aliquod bonum, vel actum virtutis, ut decipiant, Exempla. *ibid.* Animæ separata etiam Damnaturum, si appare-

ant, apparent sub forma, ex qua cognosci possunt. *ibid.*

Visiones, & apparitiones Divinæ si initio timorem, vel perturbationem incutiant, postea jucundæ sunt. Dæmoniacæ vero si initio turbant, sic perseverant, si initio alliciunt, postea turbant. Exempla. *l. 3. c. 51. n. 3. & 4.* Turbatio accidit in visione corporali, & imaginaria. Potest etiam in Divinis apparitionibus permanere, sed ad poenitentiam inducendam. In diabolicis potest lætitia permanere, at a virtutibus, præsertim humilitate, aliena. *n. 4.* Visio, & apparitio Divina discernitur a pure Angelica ex re, quæ in visione, & apparitione geritur, & ex modo, & auctoritate verborum. *n. 7.*

Visiones, & apparitiones, etiam Divinæ, communes sunt bonis, & malis. Aliquando Gentilibus, & sceleris contigerunt. *l. 3. c. 52. n. 2.* Sunt gratiæ gratis datæ, sed visiones, & apparitiones supernaturales sæpius dantur iustis. De naturalibus, & Dæmoniacis non videtur agi posse in causis Beatificationis, & Canonizationis. Supernaturales vero visiones in iisdem causis considerandæ sunt tamquam gratiæ gratis datæ, concurrentibus debitis qualitatibus, probatque virtutibus heroicis. *ibid.* Exempla. *n. 3.*

Visionum, apparitionum, & revelationum vere supernaturalium qualitates, & indicia sunt, timor Liabolarum illusionum, & ideo abstinentia a desiderandis, & petendis visionibus; earum communicatio cum viris doctis; obedientia Directoribus; & post visiones professus in caritate, & humilitate; dilectio persecutorum, & libentius agere cum minus credulis; tranquillitas, & jucunditas mentis, & desiderium perfectionis; reprehensio interior de imperfectione; petitorum assuetio; exultatio in aliis ad Dei amorem; item si visiones, & apparitiones post orationem, vel post susceptam Eucharistiam contingant; nec non desiderium patiendi pro Deo; carnis castigatio; gaudium in tribulationibus, murmurationibus, & infirmitatibus; amor solitudinis; eadem in prosperis, & adversis animi tranquillitas; conformitas cum Fide, & religione Christiana; nihil reprehensibile habere; ac demum aliorum conversio. *l. 3. c. 52. n. 4. ad 9.*

Visionum nulla est habenda ratio in causis

causis Beatificationis, & Canonizationis, nisi post probatas virtutes heroicas, & nisi vitæ exitus illustis, ac sanctimonia plenus fuerit. *l. 3. c. 52. n. 9.* Neque pro cælestibus, & Divinis habendæ sunt, nisi recensitis qualitatibus præditæ fuerint. *ibid.* Qualitates illæ testimonio Magistrorum spiritualium probandæ sunt. *n. 11.* Sunt instar gratiarum gratis datarum, ideoque illustiores reddunt virtutes, ac virtutibus sunt inferiores. Neque respondere sunt causæ visionibus desinitur. *n. 11. & 9.*

Visionum, apparitionum, & revelationum Dæmoniacarum indicia sunt infidelitas, apostasia a Fide, superbia, hypocrisis, & similia, sed de iis agendum est in Tribunali Inquisitionis. *l. 3. c. 52. n. 12.*

Visiones, & apparitiones omnes ad revelandum occultum potissimum tendunt, siue ad salutem, & instructionem, si a bono spiritu sint, siue ad perniciem, & condemnationem, si a malo spiritu procedant. *l. 3. c. ult. n. t.* Visio non sufficit ad constituendam revelationem. *ibid.*

Visiones Servorum Dei revidendæ sunt ante causæ progressum ad ulteriora. *l. 2. c. 32. n. 1. & 8.* Visiones, apparitiones, & revelationes, quas Servi Dei sibi factas in scriptis referunt, vini probationis habent in eorum causis. *l. 3. c. 10. n. 11.* Refellitur visio quædam, quam Erasmus sibi a S. Francisco factam narrat. *ibid.*

Visitationes Sepulchri Servorum Dei V. Sc. pularum.

Vita.

Vita triplex est, activa, contemplativa, & mixta. Contemplativa activæ, mixta utrique præfertur. *l. 3. c. 26. n. 4.* In Evangelio vita activa significatur per Petrum, qui Christum plus ceteris amabat; Contemplativa per Joannem, qui a Christo plus ceteris diligebatur; hinc vita activa plus diligit Deum, vita contemplativa plus amatur a Deo. *ibid.*

Vita Servi Dei nondum beatificati, neque canonizati evulganda est, juxta Cæparii tententiam, non tamen cum inscriptione, *vita Beati, vel Sancti*, sine licentia Sedis Apostolicæ. *l. 2. c. 10. n. 6.*

Vita Servi Dei eum quibusdam circumstantiis scripta, vel edita originem famæ sanctitatis constituere potest. *l. 2. c. 40. n. 8. et 9.* Mos semper fuit describendi vitas Sanctorum, ut aliis exemplo essent.

l. 1. c. 15. n. 6. Olim vitam Canonizandorum in Concilio legentiam esse Summi Pontificis responderunt. *l. 1. c. 8. n. 14. et seqq.*

Ulcus.

Ulcus est continui solutio cum immixta magnitudine in parte molli, proveniens a materia erodente. Et sic a vulnere distinguitur. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 21.* Ulcus rotundum, & illud, quod fit in partibus nervulis, membranaceis, & cartilagineis, aut in naribus, & ossibus difficiliter curatur. *n. 25.* Sanatum aliquando recrudescit, vel in alium morbum convertitur. *n. 27.* De miraculosa ejus sanatione. *n. 25. et 27. V. Miraculum.*

Unio.

Unio Divina aliquando in unam gentem, interdum in unam civitatem, aut in unam familiam, vel in certos homines fertur. *l. 4. p. 1. c. 4. n. t.*

Unio.

Unio aliqua cum Deo per meditationem acquiritur. *l. 3. c. 26. n. 6.* Unio perfecta per contemplationem obtinetur. Hæc unio facit unum inter Deum, & animam unitate spiritus. *ibid.* Causæ morales, & proximæ ejusdem unionis ex parte animæ sunt contemplatio, & caritas: ex parte Dei est ejus influxus in animam per dona Spiritus Sancti, illuminando intellectum ad Deum sublimius cognoscendum, & inflammando animam ad eum ardentius amandum. *ibid.*

Uniones Armeniorum, aliorumque Orientalium cum Ecclesia Romana factæ sunt, remanentibus eorum ritibus, exceptis iis, qui Fidei, & universali disciplinæ adversarentur. *l. 1. c. 38. n. 2.*

Universitatis testes aliquando probant in ejus causa. *l. 3. c. 6. n. 13. V. Testis.*

Vocatio.

Vocationis ad Religionem indicia plura recensentur. *l. 3. c. 35. n. 6.* De hac vocatione inquirendum est in causis Servorum Dei Regularium. *n. 5.*

Volubilis.

Volubilis est morbus, in quo quidquid per os assumitur, per idem os regegitur, obstructo, aut contorto, & inflammato intestino ileo. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 15.* Accedentibus vomitu stercoreario, singultu, desipientia, vel convulsione, lethalis est, quamquam aliquando curatus fuit. *ibid.* Contingit, cum intestinorum una pars proxime sequentem ingreditur, & difficiliter curatur, si pars superior

rior inferiorem ingreditur . *ibid.* De miraculosa ejus sanatione . V. *Miraculum* .

Votum .

Votiva tabella sepulcris Servorum Dei oblatæ . V. *Tabella* .

Votis autem adionem libertatem, beneficentiam, & sanctitatem falso Sectarii contendunt . *h. 3. c. 22. n. 8.* Mellius esse potest aliquid cum voto, quam sine voto facere, unde aliquid ex voto factum potest esse heroicum. Et ex voto operantis meritum augetur . *ibid.* Votum publicum in honorem Dei Servorum fieri nequit . *h. 2. c. 13. n. 3.*

Votum Virginitatis B. M. Virgo ante matrimonium emisit. Postea idem fortassis fecit S. Joseph. Cum hoc voto verum inter ipsos matrimonium stetit . *h. 3. c. 24 §. 4. n. 57.* In votis continentie, paupertatis, & obedientie consistit perfectio religionis, potissimum tamen est obedientie votum . *h. 3. c. 35. n. 9.* Vera a seculo segregatio causam habet a votis paupertatis, & obedientie . *n. 10.* Votum continentie professioni monasticæ annexum potest a Romano Pontifice solvi . *h. 1. c. 42. n. 13.*

Vota aurea a Philistæis cum arca Domini missa probabilius in templo Domini conspicienda relicta fuerunt . *h. 2. c. 11. n. 14.*

Vox .

Vox nova, quantumvis pia, non est proponenda, nisi ex Patribus consueta, non semper tamen doctrina tamquam nova est qualificanda, licet novæ voces adhibeantur . *h. 2. c. 28. n. 7.* Exempla novarum vocum doctrinam novam non inducunt . *ibid.* V. *Doctrina* .

Urim .

Urim, & Thumim in veteri Testamento quid essent, incertum est . *h. 3. c. 50. n. 2.*

Vulnus .

Vulnera quædam lethalia sunt, nonnulla non lethalia. Nonnulla absolute, & omnino lethalia dicuntur, alia simpliciter lethalia. Non lethalia fieri possunt lethalia per accidens, præsertim in ca-

pite . *h. 4. p. 1. c. 16. n. 28.* Lethalia sunt in vesica, cerebro, corde, præcordiis, tenuioribus intestinis, ventriculo, jecore, pulmone, arteriis, & in visceribus repletis magnis venis. Alia etiam lethalia esse possunt, si inflammationem, gangrænam, dolorem vehementem, aut alia graviora symptomata inferant . *ibid.* His adduntur vulnera levis, vesicæ felleæ, pericardii, spinalis medullæ, renum, œsophagi, venarum, & arteriarum, præcipue circa fauces, guttur, & meninges cerebri. Non omnia tamen insanabilia vulnera sunt lethalia . *n. 29.*

Vulnera prædicta sunt absolute lethalia, si in partibus eorum viscerum organicis fiant; simpliciter, si in superficialibus & extremis sint . *h. 4. p. 1. c. 16. n. 30.* Nonnulla sunt signa vulnerum in illis partibus existentium . *ibid.* Membrum non prorsus abiectum potest medicamentorum ope naturaliter sanari. Auricula graviter vulnerata difficulter curatur . *n. 32.* De miraculosa vulnerum sanatione . *n. 31. V. Miraculum* .

Uxor .

Uxor Lot in salem lapideum vere conversa fuit, & hic lapis etiam nunc extare dicitur, non constat tamen, quomodo id contigerit . *h. 4. p. 1. c. 3. n. 10.*

X *thoris* non particulare nomen, sed par Martyrum significat. Ideo vox illa a Martyrologio Romano fuit expuncta, in quod tamquam Martyris nomen fuit illata . *h. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

Zelus . Zelotypia .

Z *elus* sine prudentia, & scientia nihil proficit, immo nocet . *h. 3. c. 35. n. 4.* In veteri Testamento mulier adultera, quæ Zelotypiæ aquas potabat, in Templo niarebat, innocens nil mali sentiebat . *h. 4. p. 1. c. 24. n. 5.*

Zona .

Zona B. M. Virgo probabiliter præcincta erat, dum in humanis degebat . *h. 4. p. 2. c. 7. n. 9.* Hæc Zona Constantinopolim translata, & ad publicam venerationem exposita fuisse dicitur, & apud Græcos ejus festum celebratur . *ibid.*

LAUS DEO.

AC B. V. MARIE SINE LABE ORIGINALI CONCEPTÆ,
OMNIBUSQUE SANCTIS.

INDEX

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
1000 MUSEUM AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

1967 OCT 10
RECEIVED

INDEX LOCUPLETISSIMUS

NOMINUM PROPRIORUM,

Quæ in toto Opere citantur, exceptis nominibus SANCTORUM,
BEATORUM, & SERVORUM DEI, necnon Auctorum:
eorum enim duplex Index subnectitur.

Aron Sacerdos Reliquias S. Romani
Abbatis furatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 25.*
n. 32.

Abagba Tartariæ Rex a B. Grego-
rio X. ad Fidem Catholicam adductus.
l. 3. c. 32. n. 39.

Abdaramenus Mahumetanus Cordubæ
Rex, & Christianorum persecutor. *l. 3.*
c. 16. n. 10.

Abdus Cardinalis Relator fuit causæ
S. Stanislai Kottkæ. *l. 1. n. 26. n. 8. & l. 2.*
c. 21. n. c. Et Servus Dei Mariæ a Jesu.
l. 2. c. 27. n. 10. B. Hyacinthæ de Marefeotis.
Ven. Martini de Porres. *l. 2. c. 49.*
n. 6. B. Hieronymi Æmiliani. *l. 3. c. 3.*
n. 14. Et S. Benedicti Martyris. *l. 4. p. 2.*
c. 28. n. 29. Quid fenserit de vestium do-
natione in Canonizationibus. *l. 1. c. 46.*
n. 38.

Abgarus Edessæ Rex Epistolam Chri-
sto scripsisse, & ab eo accepisse dicitur.
l. 4. p. 2. c. 26. n. 7.

Abigail marito suo iracundiam Davi-
dis significavit. *l. 3. c. 49. n. 5.*

Abimelech Getaræ Rex uxorem Abra-
hamo eripuit. *l. 3. c. 30. n. 5.* A Deo mo-
nitus, ne eam tangeret. *c. 51. n. 2.* Illo
orante salutem eum aliis obtinuit. *l. 4.*
p. 1. c. 1. n. 11.

Abiron, speciali Dei ultione, a terra
absorptus fuit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 8. c. 4. n. 1.*
& c. 25. n. 24.

Abisaon Davidi patri bellum indixit,
l. 3. c. 16. n. 13. Ejus uxores violavit,
Ammonem fratrem occidit, in prælio
occubuit. *c. 36. n. 7.* Vota in Hebron ob-
tulisse dicit. *c. 37. n. 13.*

Abud Sacerdos an opera Dæmonis
igne consumptus, volente Deo, fuerit.
l. 4. p. 1. c. 3. n. 12.

Acacius Episcopus Constantinopoli-
tanus imaginem suam primus in Eccle-
sia collocavit. *l. 2. c. 14. n. 3.* Improbatur.
n. 5. Romanæ Felicie III. ob sua crimina
vocatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 11.* Ejus nomen
e diptychis expungi jussum fuit. *n. 36.*

Acchab Rex Israel a Dæmone dece-
ptus. *l. 4. c. 3. n. 5.* Absque miraculo. *c. 8.*

Achilles Græcus apud Ethnicos heros.
l. 3. c. 21. n. 5. Incorruptus Kioviæ per-
manere dicitur. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.*

Achilles Muratorius grumos sangui-
nis e dissecto Georgii Julliniani corpore
erutus Fortunio Liceto tradidit. *l. 4. p. 1.*
c. 31. n. 12.

Achillinus sæpe de imaginationis vi-
ribus cum Pomponatio disseruit. *l. 4. p. 1.*
c. 31. n. 12.

Ada Theodorici conjux monasterium
extruxit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.*

Adalbertus octo Angelorum nomina
perperam invocavit. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 30.*

Adamus præceptum a Deo habuit
ampliandi genus humanum. *l. 2. c. 31. n. 3.*

Uxorem Hevam appellavit sociam. *l. 3.*
c. 37. n. 11. Utriusque formatio vera fuit.
l. 4. p. 1. c. 3. n. 11. Et quomodo. *p. 2. c. 31.*
n. 32. Diu vixit. *p. 1. c. 20. n. 4.*

Adolphi Nassavii in Imperatorem ele-
ctio ante revelata fuit. *l. 1. c. 41. n. 35.*

Egidius Foscariensis librum exerci-
tiorum S. Ignatii approbavit. *l. 3. c. 43.*
n. 12.

Egidius Tilmannus miraculose sana-
tus. *l. 1. c. 30. n. 5.*

Aeneas paralyticus a S. Petro Aposto-
lo sanatus. *l. 4. p. 1. c. 2. n. 2. & c. 12. n. 5.*

Aeneas Trojanus apud Gentiles he-
ros. *l. 3. c. 21. n. 5.*

Æsculapius juveni visum reddidisse
dicitur. *l. 3. p. 1. c. 9. n. 12.* Et quomodo.
n. 13.

Agamemnon Iphigeniæ pater. *l. 4. p. 1.*
c. 5. n. 3.

Agatha Catharina Monialis quarum-
dam SS. Pil V., & Felicie a Cantaleio
Reliquiarum identitatem jurejurando
affirmavit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 1.*

Agnès Imperatrix Canonizationem
S. Wiboradæ petiit. *l. 1. c. 8. n. 7. &*
c. 29. n. 7.

Arippinus Episcopus Carthagenensis
baptis-

baptismum ab Hæreticis collatum invali-
dum credidit. *h. 2. c. 29. n. 2. & h. 3. c. 15. n. 18.*

Agilolfus Floriacensis Monachus SS. Benedicti, & Scholasticæ corpora transfu-
lisse dicitur. *h. 4. p. 2. c. 25. n. 53.*

Althulphus Archiepiscopus Moguntinus corpus B. Liobæ transferri, & coli concessit. *h. 1. c. 6. n. 4.*

Alanus Generalis Minister Ordinis SS. Trinitatis Canonizationem SS. Joannis de Macha, & Felicis de Valois obtinuisse dicitur. *h. 1. c. 41. n. 11.*

Alanus Carualis iudex constitutus fuit in controversia inter S. Jacobum de Marchia, & Jacobum Brixientem Inquisitorem. *h. 2. c. 30. n. 9.*

Alba Floria Cardinalis Commissarius pro Canonizatione S. Caroli Borromæi constituit in his causis non operere, eos, quorum interest, vocari. *h. 1. c. 18. n. 7.*

Albanus Cardinalis. V. *Hannibal.*

Albericus Episcopus Hostiensis S. Wilhelmum Eboracensem Episcopum a Sede deiciendum esse pronuntiavit. *h. 2. c. 41. n. 13.*

Albertinus Tyrannus S. Petrum Martyrem occidit. *h. 3. c. 9. n. 5.*

Albertus Cardinalis S. Laurentii in Lucina de miraculis S. Thomæ Cantuariensis testimonium reddidit. *h. 1. c. 29. n. 7.*
Albertus Carradorius miraculum quoddam S. Catharinæ Bononiensis probavit. *h. 4. p. 1. c. 18. n. 14.*

Albertus Cavalcinus, V. *Carolus.*

Albertus.

Albertus hæreticus a S. Zacharia Papa damnatus. *h. 3. c. 32. n. 13.*

Albertus V. Bavaricæ Dux plures SS. Reliquias ab Hæreticis redemit. *h. 4. p. 2. c. 6. n. 4.*

Albison Monachus Leoni IX. asseruit, S. Gerardum sibi apparuisse, suamque apud Deum gloriam manifestasse. *h. 1. c. 20. n. 3.*

Albitus Cardinalis quibusdam Servorum Dei causis interfuit. *h. 1. c. ult. n. 7.*

Albricius sacræ rituum Congregationis Consultor miracula in Martyrum causis excludit. *h. 1. c. 30. n. 3.*

Alcelius resurrectio a mortuis. *h. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*

Alciatus sacræ Congregationis rituum Consultor miracula in Martyrum causis excludit. *h. 1. c. 30. n. 3.*

Alcides apud Gentiles heros. *h. 3. c. 21. n. 5.*

Aleuinus Caroli M., & Ludovici ejus filii Magister a S. Leone III. oburgatus ob libellum ei a Felice Urgellitano dictum. *h. 3. c. 32. n. 23. et h. 4. c. 2. c. 31. n. 2.*

Adobrandus Cardinalis Relatoris causæ Servi Dei Alexandri Luxaghi sententia circa signaturam constitutionis. *h. 2. c. 35. n. 9.* Relator in causa B. Bernardini de Felstro. *c. 49. n. 17.*

Alexander Antiochenus Patriarcha an S. Joannis Chrysolomiti nomen in taceas tabulas retulerit. *h. 1. c. 7. n. 5. et 6.*

Alexander Cappadociæ E. iscopus in castra Hierosolymitana loca visitavit. *h. 3. c. 37. n. 13.*

Alexander Farnesinus Cardinalis pro examinanda causa S. Didaci deputatus. *h. 1. c. 16. n. 2.*

Alexander M. laudatur, quod Darrii filias aspiciere noluerit. *h. 3. c. 21. n. 7.* Iratus flammæ & corpore emisit. *h. 1. p. 1. c. 26. n. 22.* Recedente mare, aliquando transiit, & post mortem incurtus mansisse, gratumque odorem diffusisse dicitur absque miraculo. *c. 5. n. 28. et 29. et c. 31. n. 25.*

Alexander Mamæ filius commendatur, & oburgatur. *h. 3. c. 9. n. 5.*

Alexander VII. Papa suffragium a Fidei Promotore in causa S. Laurentii Justiniani exegit. *h. 1. c. 18. n. 2.* Quis miraculum quoddam approbavit. *h. 4. p. 1. c. 17. n. 7.* Casum exceptum in causa B. Chunegundi Reginæ Poloniæ approbavit. *h. 1. c. 31. n. 13. & h. 2. c. 24. n. 64.* Quosdam canonizavit, quin Missam aliquando celebravit. *h. 1. c. 36. n. 8. & h. 4. p. 1. c. 17. n. 7.* Officium S. Gregorii VII. quibusdam locis concessit. *h. 1. c. 41. n. 32.* Decretum Innocentii XI. de non solvendis propius confirmavit. *c. 46. n. 26. & 27.* Propositiones quasdam damnavit. *h. 3. c. 21. n. 6. & h. 4. p. 2. c. 21. n. 3.* Eus Archiater. *h. 4. p. 1. c. 15. n. 11.* Officium B. Marci de Mercede ampliavit. *p. 2. c. 9. n. 9.* Beatorum Reliquias processionaliter tertio vult. *c. 28. n. 30.*

Alexander IV. Consistorium circa virtutes S. Claræ coegit. *h. 1. c. 15. n. 16.* Eamque apud Anagninam canonizavit. *c. 36. n. 2.* Martyres Sandomirienses colligit. *c. 29. n. 11.* Processum ordinarium in causa S. Petri Nolasci accepit. *c. 41. n. 9.* Indulgentias in honorem B. Sadochy & Sociorum Martyrum concessit. *h. 2. c. 20. n. 13.* Ecaliorum. *h. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* Et Confraternitatis SS. Rosarii. *c. 10. n. 22.*

n.22. Literas remissoriales in causa Nicolai filii Regis Danie expedivit. l.2. c.45. n.11. Primus galermum rubrum Cardinalibus concessit. l.26. c.33. n.10. S. Francisci casaver vidit. l.4. p.1. c.31. n.1. S. Thomæ doctrinam commendavit. p.2. c.11. n.2.

Alexander Salaroli S. Josephum in litaniis describi postulat. l.4. p.20. n.5.

Alexander II. SS. Theobaldum, Aigaldum, & Enconem canonizavit. l.1. c.8. n.11. & c.44. n.9. Mantuæ Synodum habuit. c.8. n.10. Admonitus a B. Petro Damiani fuit, quomodo sanctitas comprobanda sit. l.4. p.1. c.5. n.2. Epistolam accepit de innocuo B. Petri Ignei transitu per ignem. c.24. n.4.

Alexander VII. iussit, suffragium a Fidei Promotore tamquam Consultore fieri in causa S. Francisci Salesii. l.1. c.18. n.2. Nonnulla statuit quoad Notarium Congregationis rituum. c.19. n.2. Et quoad impressionem, & subscriptionem scripturarum in causis Sanctorum. a. n.19. ad 22. Statuit, ut in causis Martyrum per viam non cultus procedentibus Beatificatio Canonizationem antecederet. c.27. n.9. Et ut Beatificationes in Basilica Vaticana celebrarentur. c.36. n.3. Quas primus ibidem celebravit. c.23. n.2.3. & 5. Alia statuit circa Beatorum titulum, & ornamenta. c.37. n.10. Quid egisset circa cultum S. Petri Nolati. c.41. n.10. Et S. Raymundi Nonnati. n.10. Taxationem quandam pro huiusmodi causis publicavit. c.46. n.15. Statuit emolumentum quoddam pro Sacristia Basilicæ Vaticanæ in Beatificationibus, & Canonizationibus. n.31. 32. 33. & 48. Eandem Basilicam ampliavit. n.46. Testes a Iudice laico, vel turmatim ab Episcopo examinatos rejecit pro signatura Commissionis. l.2. c.2. n.13. Nonnulla statuit circa Beatorum Imagines. c.14. n.2. Et circa modum expediendi literas remissoriales. c.47. n.1. Et construendi testamta in Urbe tempore pestis. l.3. c.5. n.8. Et peragendi Beatificationes. l.4. p.2. c.2. n.6. Facultatem dedit Patribus Scholarum Piarum emitendi vota simplicia. l.3. c.30. n.1. Nonnulla egit pro quorundam Sanctorum cultu. n.5. c.34. n.9. & l.4. p.2. c.2. n.8. & 9. c.5. n.7. c.6. n.4. & 7. Conquestus est de Festis de precepto ab Archiepiscopo Parisiensi institutis. c.16. n.13. Quid egisset quoad Missam votivam in Beatorum honorem. c.2. n.2.

Tom. III.

Alexander Severus Imperator cur Christi Apotheosis non celebraverit. l.1. c.1. n.9. Christum coluit, neque Christianis iussum fuit, sed locum in Urbe dedit, quamquam sub eo nonnulli passi fuerunt. l.3. c.13. n.6.

Alexander VI. Iudices delegavit in causa Hieronymi Savonarolæ. l.3. c.25. n.17. Indulgentias qualdam concessit. l.4. p.2. c.18. n.7. & c. ult. n.7.

Alexander Tartagnus diu post mortem in corruptus inventus fuit. l.4. p.1. c.30. n.7.

Alexander III. quibusdam cæremonias in Canonizationibus non utebatur. l.1. c.7. n.13. Plures canonizavit. c.8. n.10. c.9. n.2. & 3. c.10. n.1. & 7. c.36. n.4. 16. 23. 25. l.3. c.36. n.5. Quid egerit in causa S. Bernardi. l.1. c.10. n.1. c.13. n.16. l.2. c.36. n.8. & l.4. p.2. c.12. n.9. Et in causa S. Canuti. l.1. c.29. n.6. Et S. Eduardi. l.1. c.10. n.1. c.36. n.23. & c.39. n.11. Necnon Thomæ Cantuariensis. l.1. c.10. n.1. c.29. n.6. 7. c.36. n.16. & 25. & l.4. p.1. c.5. n.3. Et Guillelmi a Malavalle. l.1. c.9. n.2. c.37. n.9. & c.39. n.12. Cultum sine Summi Pontificis facultate erga defunctos quoscunque quomodo prohibuerit. l.1. c.9. n.2. c.10. n.8. l.2. c.1. n.9. c.7. n.3. & l.4. p.1. c.5. n.2. & 5. Vitam Canonizandum in Concilio examinari edixit. l.1. c.10. n.1. An Episcopis beatificandi auctoritatem interllexerit. n.7. et 8. Aliorum suffragia ante quorundam Canonizationem exegit. l.1. c.15. n.12. & 17. Primus inter Summos Pontifices Beatificationes celebravit. c.37. n.9. Diu vixit post S. Bernardi Canonizationem. c.36. n.4. Ante ejus tempora materia non cultus ad quosdam non pertinet. l.2. c.7. n.2. Novam canonizandi formam induxit. l.3. c.15. n.6. Alia post ipsum indulta est. l.4. p.2. c.20. n.20. n.26. Nonnulla statuit circa testamta. l.3. c.5. n.2. 3. & 7. Ordinem quemdam extinxit. c.35. n.4. Quatuor Antipapæ adversus ipsum insurrexerunt. l.1. c.9. n.4.

Alexander Zaccagnius bibliothecæ Vaticanæ custos, & ad examinandum quemdam S. Jacobi de Marchia dialogum deputatus. l.1. c.24. n.7.

Alexandrinus Cardinalis S. Pii V. nepos, quem sibi Secretarium delegerit. l.3. c.6. n.12.

Alexius Comnenus quo tempore vixit. l.3. p.2. c.7. n.2.

Aloisius Caraffa a S. Andrea Avellino

E c

de

de quibusdam rebus futuris præmonitus fuit. *l. 3. c. 40. n. 10.*

Aloisius Ferdinandus Marfilius, quid circa Bononiense Institutum ege. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 16.*

Aloisius de Granata B. Alvarum coluit. *l. 2. c. 24. n. 207.*

Aloisius Requiescens Hispaniarum Regis Orator Canonizationem S. Disiaci postulavit. *l. 2. c. 36. n. 9.*

Alphonfus Borgia Cardinalis, postea Callistus III. Papa, a S. Vincentio Ferrerio de futuris præmonitus fuit. *l. 3. c. 40. n. 10.*

Alphonfus Cardinalis deputatus pro examinanda causa S. Vincentii Ferrerii. *l. 2. c. 48. n. 1.*

Alphonfus Episcopus Giennensis S. Birgittæ in itinere comes. *l. 3. c. 52. n. 11.*

Alphonfus Gestualdus Cardinalis quid egerit in causa S. Raymundi. *l. 1. c. 26. n. 5.*

Alphonfus Manzanedus Roræ Auditor quid egerit in causa S. Terefiæ. *l. 1. c. 25. n. 9.* Et S. Andreæ Avellini. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 9.*

Alphonfus Aragoniæ Rex quid egerit pro Canonizatione S. Vincentii Ferrerii. *l. 2. c. 48. n. 1. & c. 49. n. 19.* Lestione librorum convaluit. *l. 4. p. 1. c. ult. c. 28. S. Ludovici Episcopi Tolosani corpus abstinuit. p. 2. c. 35. n. 48.*

Alphonfus Palæotus S. Carolum Borromæum sacram Christi Sindonem veneraturum committatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 17.*

Alphonfus Legionis Rex IX. incestuosum, quod contraxit, matrimonium relinquere iussus fuit. *l. 2. c. 24. n. 13.*

Alphonfus Portugalliæ Rex a B. Gregorio X. objugatus, quod bona Ecclesiastica invasisset. *l. 3. c. 32. n. 39.*

Alphonfus V. Portugalliæ Rex pater fuit B. Joannæ Lusitanæ. *l. 1. c. 31. n. 14. & l. 2. c. 23. n. 6.*

Alphonfus Vicecomes Cardinalis quid egerit circa vitam S. Philippi Nerii. *l. 2. c. 11. n. 13.*

Amedeus a S. Bernardino Senensi objugatus, quod errores in Fide Mediolani disseminasset, ejus famam denigrare studuit. *l. 2. c. 41. n. 3. & l. 3. c. 39. n. 6.*

Amerus an unus fuerit ex tribus Magis, qui Christum adoraverunt. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 14.*

Ammon filius David a fratre oceffus. *l. 3. c. 36. n. 7.*

Ambrosius Crollet Carthusiæ Secre-

tarius decretum concessionis Officii Sancti Brunonis exscriptit. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Anacletus Antipapa a Concilio Pisano damnatus. *l. 1. c. 8. n. 16.*

Anacletus II. an Comiti Aliphanò allicuius Sancti corpus petenti dederit corpus S. Sixti *l. 4. p. 2. c. 27. n. 11.*

Ananias coram S. Petro Apostolo expiravit. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 1.*

Anasthasius III. quosdam canonizasse dicitur. *l. 3. c. 19. n. 4.*

Anasthasius Episcopus Antiochenus an literas S. Gregorii M. contra Joannem Jejunatorem accepit. *l. 2. c. 19. n. 2.*

Anasthasius Pseudopatriarcha CP. a S. Gregorio II. excommunicatus. *l. 3. c. 32. n. 9.*

Andreas Auximanus Episcopus processum ordinarium in causa S. Franciscæ Romanæ in Urbe tamquam Papæ Vicarius contruxit. *l. 2. c. 3. n. 7.*

Andreas de Borvil Monachus Canonizationem Petri de Lucemburgo proposuit. *l. 1. c. 11. n. 12.*

Andreas Eudemenius Ven. Bellarmino suavit, ut propriam vitam scriberet. *l. 3. c. 10. n. 11.*

Andreas Faustus Monachus miraculose sanatus. *l. 1. c. 26. n. 8. & l. 3. c. 5. n. 14.*

Andreas Hungariæ Rex bellum adversus Henricum Imperatorem gessit. *l. 1. c. 8. n. 9.*

Andreas Pierius Fidei Subpromotor, cui alii in quibusdam circumstantiis interrogati fuerunt. *l. 1. c. 18. n. 13.*

Angelica a S. Andrea Corsino miraculose sanata fuit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 17.*

Angelus Cælius Advocatus Consistorialis in Consistorio peroravit pro Canonizatione S. Francisci de Paula. *l. 1. c. 21. n. 7.*

Angelus Corarius Antipapa, dictus Gregorius XII. in Concilio Constantiensi depositus fuit. *l. 3. c. 20. n. 7.*

Angelus Maria Quirinus Cardinalis nobilis Venetus. *l. 2. c. 24. n. 18.* Quosdam Ludovici Fulcarenii litteras invenit, & Cypriano Benagliæ misit. *l. 3. c. 10. n. 5.*

Angelus Perutius processum construxit pro translatione Lucie Virginis Bononiensis. *l. 2. c. 18. n. 14.*

Angelus Victorius Medicus a Congregatione rituum super nonnullis miraculis consultus. *l. 1. c. 19. n. 17.*

Anguisciola vices Protonotarii Congregationis rituum supplavit. *l. 2. c. 17. n. 3.*

Anna

Anna de Bourg quomodo obierit. l. 3. c. 20. n. 12.

Anna Coninena celebris in quadam hitoria de Lancea Christi Domini. l. 4. p. 2. c. 31. n. 10.

Anna de Pennalosa corpus S. Joannis a Cruce furtim sublatum restituere iussa fuit. l. 4. p. 2. c. 26. n. 23.

Anna Theodora de Ligniville miraculose convaleuit. l. 1. c. 26. n. 8.

Anselmus Dandinus quando Congregationis rituum Secretarius creatus fuerit. l. 1. c. 17. n. 1.

Antimo Episcopo CP. Eutychiano, rum fautori, excommunicato, alter substitutus fuit. l. 3. c. 32. n. 30.

Antichristo S. Joannes, alique obstant. l. 1. c. 14. n. 12. & 13. prodigia parabit. n. 1. et l. 4. p. 1. c. 3. n. 9.

Antiochus Rex Judææ insensus. l. 3. c. 18. n. 9.

Antonia de Vincentia a gravi mortis periculo liberata, invocato S. Joanne a S. Facundo, fuit, sed sine miraculo. l. 4. p. 1. c. 22. n. 9.

Antonianus quamquam epistolam a S. Cypriano acceperit. l. 1. c. 3. n. 6.

Antonianus Cardinalis quid egerit in causa S. Raymundi. l. 1. c. 26. n. 5. & S. Joannis a S. Facundo. c. 2. n. 13.

Antonina Bellisarii uxor. l. 3. c. 12. n. 9.

Antoninus an S. Dionysio Parisiensi Episcopo in Martyrio adfuerit. l. 1. c. 4. n. 5.

Antoninus Gloche Ordinis Prædicatorum Generalis quid egerit in translatione S. Pii V. l. 2. c. 20. n. 10. l. 4. p. 2. c. 26. n. 10.

Antoninus Pius Imperator apothecum Faustinae uxoris suae celebravit. l. 1. c. 1. n. 11.

Antonius Bambergonus in Elisabetham Angliæ Reginam conspiravit. l. 3. c. 13. n. 10.

Antonius Barberinus Cardinalis quid egerit in causa B. Hieronymi Emiliani. l. 2. c. 48. n. 3. & B. Ritæ de Cassia. l. 4. p. 2. c. 5. n. 4.

Antonius Garaffa Cardinalis quid egerit in causa S. Didaci. l. 1. c. 16. n. 2. & quid senserit de loco, in quo Christus genitus fuit. l. 2. c. 32. n. 8.

Antonius Cardinalis SS. quatuor Coronatorum, quid egerit in causa S. Raymundi. l. 1. c. 26. n. 5.

Antonius Ceruus Fidei Promotor creatus. l. 1. c. 18. n. 10. quid opposuerit in causa B. Jacobi de Mevania. l. 2. c. 35.

n. 8. Et B. Josaphat Pollocensis. l. 3. c. 13. n. 12.

Antonius Contius Decretum Gratiani corrigere tentavit. l. 4. p. 2. c. 17. n. 10.

Antonius Democrates Gratiani Decretum emendare studuit. l. 4. p. 2. c. 17. n. 10.

Antonius Episcopus Constantiæ Arcadium hortatus fuit ad persecutionem suslinendam, asserens per Martyrium, culpas deleri. l. 3. c. 15. n. 8.

Antonius Duca Sacerdos Siculus plura Angelorum nomina in quadam pictura expressit. l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.

Antonius Dux Sessæ in Hispania domesticum facellum habuit, in cuius incendio imago S. Pii V. illæsa permansit. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.

Antonius Franceschettus a Fidei Promotore Viterbium missus, ut Subpromotorem egeret in causa B. Hyacinthæ de Marefcottis. l. 1. c. 18. n. 14.

Antonius Lubianus Zapata falsitatem inventor quasdam bullas se vidisse asserbat. l. 1. c. 41. n. 11. & 12.

Antonius Paechionus quid egerit circa miracula in causa S. Joannis a Cruce. l. 4. p. 1. c. 18. n. 14.

Antonius Picconellius quid egerit circa identitatem corporis S. J.annis de Matha. l. 4. p. 2. c. 25. n. 24.

Antonius Piccus se finxit absque cibo vivere. l. 4. p. 1. c. 27. n. 9.

Antonius Talpa quasdam literas a Cardinali Baronio accepit de Sicula Monarchia. l. 3. c. 33. n. 4.

Antonius Testa Verulanus quoddam Cardinalis Papiensis testimonium de S. Bruonis Canonizatione subscripsit. l. 1. c. 41. n. 7.

Apellius unus ex Magis, qui Christum adoraverunt. l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.

Apollinaris hæreticus leniter a S. Hieronymo impugnatur. l. 3. c. 41. n. 5.

Apollinis cultus miraculose eversus. l. 3. c. 12. n. 13. Ipse Cræsum in Peris bellaturus deceptus. c. 46. n. 7. Apollo Delphicus, & Pythius plura divinabat. c. 46. n. 1.

Apollonius Thianæus Divinitatis opinionem sibi comparavit, & quæ are. l. 3. c. 46. n. 3. Nimis a Philostrato laudatur, & Christo ab Hierocle comparatur. l. 4. p. 1. c. 3. n. 18. A mortuis resurrexisse dicitur. c. 21. n. 3.

Apollonius eclipsim, Christo moriente, observavit. l. 4. p. 1. c. 25. n. 7.

Aquilinus Præfectus Sanctos quosdam

- torqueri iussit. *lib. 3. cap. 12. num. 12.*
Aracius cum alleciis sub S. Hormisdæ Papa damnatus. *l. 3. c. 32. n. 27.*
Aragonia Cardinalis quid egerit in causa S. Joannis a S. Facundo. *l. 2. c. 48. n. 3. Et S. Joannis de Deo. c. 49. n. 22.*
Arcadius Theodosii Imperatoris filius Zouam B. M. Virginis transfudit. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 9.*
Arcadius Imperator epistolam ab Innocentio I. accepit. *l. 1. c. 7. n. 3. Præceptorem habuit Rufinum. l. 3. c. 9. n. 4.*
Archangelus Bianchi Cardinalis quid de S. Pio V. affirmaverit. *l. 3. c. 39. n. 11.*
Archimedes mirabile opus sine miraculo construxit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 13.*
Archintus Nuntius Apollolicus librum de sanctitate Luciferi Calaritani Clementi XI. misit. *l. 1. c. 40. n. 2.*
Architas mirabilia automata construxit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 13.*
Ardingus Episcopus Florentinus atque probavit vivendi normam Fundatorum Ordinis Servorum B. V. Mariæ. *l. 2. c. 24. n. 164.*
Arenius quando Bithesiensem Episcopatum rexerit. *l. 2. c. 24. n. 99.*
Arctas Rex S. Paulum interficere tentavit. *l. 1. c. 36. n. 14.*
Argobastes Comes a S. Ambrosio sæpe invitatus. *l. 3. c. 41. n. 16.*
Aristides Proconculus revixisse dicitur. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*
Aristophanes quid de Esculapio ex Cæione agnovit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 13.*
Arius a S. Athanasio instruitur. *l. 2. c. 28. n. 7.*
Arnaldus Episcopus Barchinonensis processum de S. Petro Nolasco construxit. *l. 1. c. 41. n. 9.*
Arnobius hæreticus leniter a S. Hieronymo impugnatur. *l. 3. c. 41. n. 5.*
Arnulpus Episcopus Lexoviensis quemdam e Sanctorum numero excludere iussus fuit. *l. 1. c. 10. n. 1.*
Arnulpus Marchio Flandriæ corpus S. Bertulphi sublatum adinvenit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 41.*
Asfacius Sedem CP. invasit. *l. 1. c. 7. n. 5.* Ejus nomen Episcoporum tabulis inscriptum, & postea deletum fuit. *n. 6.*
Ascanius V. *Julius Ascanius.*
Ascanius Columna Cardinalis quid in causa S. Raymundi egerit. *l. 1. c. 26. n. 5.*
Ashinus ad arenarias occisus. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 2.*
Astlepiades mortuum resuscitare finxit. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 8.*
Atbalaricus tyrannus cibos sacrilegos S. Sabæ obtulit. *l. 3. c. 14. c. 7.*
Ator unus ex Magis, qui Christum adoraverunt. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*
Attalus epistolam Martyrum Papæ attulit. *l. 1. c. 4. n. 7.*
Atticus Novatianus Episcopus Judæum baptizavit. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 6.*
Attila tyrannus in Italiam venit. *l. 1. c. 8. n. 9.* Anconæ suburbana vallavit. *l. 2. c. 18. n. 2.*
Augustinus Anglorum Episcopus Idolorum tana in templo convertit. *l. 1. c. 1. n. 18.* Nonnulla a S. Gregorio M. obtinuit. *l. 3. c. 1. n. 9. Et l. 4. p. 2. c. 24. n. 9.*
Augustinus Lindfeldius Theophrasti opera edidit. *l. 2. c. 11. n. 14.*
Augustinus Valerius Cardinalis quid in causa S. Raymundi egerit. *l. 1. c. 26. n. 5.*
Augustus Cæsar Divinos honores obtinuit. *l. 1. c. 1. n. 1. et Christo aram dicaverit. l. 1. c. 46. n. 8.*
Aurelianus Imperator Christianos persecutus, infelicer perierit. *l. 3. c. 14. n. 11.*
Aurelius Auricolanus S. Marcellum interfecit. *l. 1. c. 14. n. 8.*
Aurelius Baccius S. Philippi Nerii caput splendens vidit. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 26.*
Auxanius Arelatensis Episcopus quam epistolam a Vigilio Papa acceperit. *l. 1. c. 11. n. 10.*
Auximanus V. *Andreas.*
Azotus Manumetanus Valentis Rex quokiam Martyrio affectus. *l. 1. c. 24. n. 106.* Vidus Fidem Catholicam suscepit, & alia peregit *ibid.*
Azzolus Cardinalis quid egerit in causa S. Rosæ de S. Maria. *l. 1. c. 25. n. 5.* Et aliorum. *l. 2. c. 26. n. 7. c. 48. n. 5. c. 49. n. 1. Et l. 3. c. 30. n. 15.*
- B**aal ab Idololatriis invocatus, & dæmoniaci sentiant. *l. 1. c. 1. n. 7.* Quid de eo hæretici sentiant. *c. 12. n. 8.*
Bajazetes Turcarum tyrannus lanceam Christi Papæ reddidit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 4.*
Balaam magnus Angelum vidit, & adoravit. *l. 1. c. 1. n. 16. Et l. 3. c. 52. n. 3.* Quia cum Hæbreis egerit. *l. 1. c. 45. n. 8. Et 9.* Deus ei apparuit. *c. 46. n. 3. Et c. 50. n. 1.*
Balac Rex frustra per Balaam maledictionem Israelitis intentavit. *l. 3. c. 45. n. 8.*
Baldogorensis cingulum S. Floræ sororis alteravit. *l. 2. c. 13. n. 1.*
Baldwinus Comes bello laceratus. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.*

Baldwinus II. quasdam Reliquias S. Ludovico Regi concessit. *l. 4. p. 2. c. 31. 1. 11. & 12.*

Balneus Cardinalis eum galernum rubrum acciperet, primum publicum Consistorium habitum fuit. *l. 1. c. 35. n. 17. & 12. c. 35. n. 8.*

Baltassar Magus, qui Christum adoravit. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Baltassar Alvarez S. Tereſie spiritum examinavit. *l. 3. c. 52. n. 11.*

Baltassar Rex visionem Divinam eognovit. *l. 3. c. 52. n. 2.*

Bancherius Cardinalis, antea Congregationis rituum Protonotarius fuit. *l. 1. c. 17. n. 3.*

Barachiel an sit Angeli nomen. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.*

Barberinus Cardinalis Missam in Canonizationibus celebravit. *l. 1. c. 36. n. 24. quid de propinis senserit. c. 46. n. 38.*

Barnabas de Medina an miraculose convalescerit. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 14.*

Barrierius Abbas amissam dignitatem recuperavit. *l. 1. c. 30. n. 16.*

Bartimaeus cæcus a Corisſo illuminatus. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 13.*

Bartolomeus Barenſis, verus Papa dictus. *l. 3. c. ult. n. 7.*

Bartolomeus Carennus Congregationis rituum Consulor cuiusdam dissertationi subscripsit. *l. 2. c. 12. n. 4.*

Bartolomeus Corſinus facellum quoddam contruxit. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 20.*

Bartolomeus Maſſeus S. Leonis M. cadaver inſepit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 8.*

Bartolomeus Manpertus Episcopus quid ege it in controverſia inter S. Jacobum Picenum, & Jacobum Inquistorem Brixienſem. *l. 2. c. 30. n. 7.*

Basilus Junior Imperator Menologium Græcum edidit. *l. 2. c. 36. n. 16. l. 3. c. 16. n. 9. l. 4. p. 2. c. 19. n. 2. & c. 29. n. 9. Feſta inſtituit. l. 4. p. 2. c. 7. n. 9. & c. 9. n. 12. S. Ignatium CP. in Episcopum reſtituit. l. 3. c. 32. n. 35.*

Basilus Scorza quid egerit in cauſa S. Andreae Avelli. *l. 2. c. 2. n. 12.*

Beatrix Criſpa an miraculoſam S. Caroli Borromei opem experta fuerit. *l. 3. c. 4. n. 10.*

Beelphegor ab Iſraelitis adoratus fuit. *l. 3. c. 36. n. 11.*

Belſarius quam uxorem habuerit. *l. 3. c. 12. n. 9.*

Bellandus Metinenſis pretioſam veſtem Ven. Franciſco Ximenes Cardinali donavit. *l. 3. c. 41. n. 17.*

Benedictus Abbas Rempſeſſenſis Canonizationem Gulgoſi petiit. *l. 1. c. 8. n. 12. & l. 3. c. 4. n. 1.*

BENEDICTUS XIV. ante Pontificatum Collegio Advocatorum Conſistorium fuit adſcriptus. *l. 1. c. 35. n. 18. Diu Fidei Promotorem egit. c. 22. n. 19. Ad quod munus a Clemente XI. fuit aſſumptus. n. 23. Conſistorii ſenſu publicis interſuit. c. 34. n. 10. In eo munere providus fuit in addendis novis interrogatoriis, & articulis pro recte conſiciendis Apoſtolicis proceſſibus. l. 2. c. 47. n. 3. Ejus ſolertia in excitandis difficultatibus quoad ſignaturam Commiſſionis, quoad miracula, quoad quasdam clauſulas, & quoad alia. l. 1. c. 46. n. 5. c. 25. n. 13. c. 32. n. 14. & 17. l. 2. c. 4. n. 10. c. 21. n. 9. & 10. c. 36. n. 17. & 18. Obtinuit, ne in Canonizationum bullis mentio fieret Officii, & Miſſæ. l. 1. c. 38. n. 7. Teſtatur, proceſſum ordinariæ conjunctionis fuiſſe cum Apoſtolicæ in gradu æqualis probationis. l. 2. c. 5. n. 9. & c. 6. n. 8. Ejus moderatio in recipiendis propinis, & mercede a Poſtulatoribus pro ſuis expenſis, & laboribus. l. 1. c. 46. n. 16. & 29. Ad Summum Pontificatum aſſumptus, Advocatis Conſistorialibus ſedile assignavit in Capellis Pontificiis. l. 1. c. 8. n. 4. Nevam quamdam Congregationem rituum ordinariam inſtituit. l. 1. c. 16. n. 4. In qua dubia quædam examinarentur. l. 2. c. ult. n. 11. & 12. Vult, ne dubia virtutum, & miraculorum complicarentur, neque transpicerentur, ſed ſeparatim, & ſucceſſive examinarentur. l. 1. c. 27. n. 8. & l. 2. c. ult. n. 9. Statuit numerum miraculorum pro Beatificatione, & Canonizatione obtinenda. l. 1. c. 22. n. 10. c. 26. n. 1. c. 32. n. 5. & l. 1. c. 30. n. 24. c. 1 ſeqq. Conſtituit, ut Beatificationum ſolemnia in Baſilica Vaticana celebrarentur. l. 1. c. 36. n. 7. Plura egit in cauſa B. Nicolai Albergati. l. 2. c. 24. n. 227. Proceſſum quemdam in cauſa Servi Dei Joannis de Avila ad ſe tranſmiſſi juſſit. l. 2. c. 16. n. 20. & 21. Novam, & exactiſſimam taxam quædam Beatificationes, & Canonizationes conſtituit. l. 1. c. 46. n. 5. Cultum immemorabilem quorundam Beatorum approbavit. l. 1. c. 31. n. 18. l. 2. c. 24. n. 187. ad ult.*

Benedictus XIII. Papa antea Vincenſius Maria Uſſinus dictus fuit. *l. 4. p. 1. c. 32. n. 4. Quid de animabus Purgatorii in quodam ſermone ſenſerit. l. 1. c. 14. n. 8.*

n. 8. Quosdam Consultores Congregationis rituum, præter confectos, designavit. c. 16. n. 14. Albertum Cavalehnum Fidei Promotorem, & Ludovicum de Valentibus Advocatum Fiscalem creavit. c. 18. n. 10. Joannem Zucherinum Fidei Subpromotorem, quoad viveret, confirmavit. n. 13. Processus quosdam a Fidei Promotore subseribi posse declaravit. n. 15. Quosdam beatificavit in Basilica Vaticana, & quomodo. l. 1. c. 22. n. 10. c. 24. n. 13. c. 27. n. 5. c. 36. n. 1. Alios beatificavit, & canonizavit in Basilica Lateranensi. c. 36. n. 3. c. 4. Missam in Canonizationibus celebravit. n. 26. In qua tamen avium oblationem respuit. n. 35. Aliorum causas discussit. l. 1. c. 32. n. 14. c. 33. n. 20. c. 13. l. 2. c. 21. n. 10. c. 27. n. 7. c. 30. n. 14. c. 34. n. 7. l. 3. c. 30. n. 16. Aliorum cultum approbavit, vel concessit, vel ampliavit. l. 1. c. 31. n. 17. c. 41. n. 15. c. 32. l. 2. c. 24. n. 161. 186. 211. l. 4. p. 2. c. 7. n. 4. c. 8. n. 3. ad 9. c. 12. n. 12. Miraculum quoddam, cum Archiepiscopus esset, approbavit. l. 2. c. 1. n. 7. Alia plura admisit in Summo Pontificatu. c. 5. n. 12. c. 4. p. 1. c. 8. n. 23. c. 24. c. 9. n. 17. c. 10. n. 9. c. 15. n. 17. c. 22. c. 16. n. 20. c. 17. n. 22. c. 23. n. 17. c. 22. n. 14. c. 30. n. 15. c. 31. n. 28. In Brevibus Beatificationum verba quædam apponi noluit. l. 1. c. 25. n. 1. Episcopos Orientales ad suffragium in Canonizationibus serendum vocavit. c. 34. n. 2. Quosdam Canonizationum a Prædecessoribus peractarum bullas expedivit. c. 36. n. 38. c. 42. c. 24. n. 92. In Canonizationum bullis brevitate consuluit. *ibid.* Nullam Officii, & Missæ mentionem fecit. l. 1. c. 38. n. 7. Synodum Provinciale Ruthenorum approbavit. n. 12. Missam in Urbe ab Orientalibus celebrari permisit. n. 13. BENEDICT. XIV. Cardinalem creavit. c. 46. n. 29. Capitulum Vaticanum ab insigni debito liberavit. n. 32. Confirmavit Decreta Cardinalis de Tournon. l. 2. c. 36. n. 18. Quosdam processus a nullitate sanavit. c. 52. n. 8. Cause Hieronymi Savanarolæ silentium imposuit. l. 2. c. 25. n. 20. In Episcopatu, & in Summo Pontificatu regulam Ordinis Prædicatorum, quem professus fuerat, custodivit, idque aliis respective Religiosis ad dignitates assumptis præcepit. c. 35. n. 11. Injunxitque, ut, si dignitates dimitterent, ad Religionem redirent. n. 14. Translationem S. Bartholomæi negavit. l. 4. p. 2. c. 13.

n. 8. c. 17. n. 9. Synodo Tarraconensi rituum diminutionem petenti annuit. c. 16. n. 26. c. 27. Menologium Græcum illustravit. c. 19. n. 20. Identitatem corporis S. Augustini approbavit. c. 27. n. 24. In Cardinalatu translationi S. Leonis M. assuit. c. 23. n. 11.

Benedictus XII. moderatioem erga consanguineos conservavit. l. 3. c. 34. n. 29.

Benedictus XII., seu XIII. Antipapa, antea Petrus de Luoa, schisma in Ecclesiam excitavit, a Concilio Constantensi depositus fuit. l. 3. c. 20. n. 7. Quosdam canonizasse falso dicitur. l. 1. c. 11. n. 8. c. 10.

Benedictus IX. Papa antea Theophilactus dictus fuit. l. 4. p. 1. c. 12. n. 8. Quosdam canonizasse dicitur. l. 1. c. 8. n. 4. 5. 6. c. 10. c. 1. Pootificatum abdicasse, & resumpsisse dicitur: an damnatus sit, dubitatur. l. 4. p. 1. c. 32. n. 7. c. 10.

Benedictus VIII. Papa Simeonem Eremitam beatificavit, vel canonizavit. l. 1. c. 8. n. 3. c. 20. n. 1. c. 44. n. 10. 11. c. 12. Ei S. Heoricus Imperator obedit. l. 3. c. 36. n. 15.

Benedictus VI. Indulisse dicitur S. Burkardum ab Hugene Episcopo canonizari. l. 1. c. 7. n. 16.

Benedictus III. Leonis IV. Successor. l. 3. c. 10. n. 1.

Beno Cardinalis Schismaticus S. Gregorium VII. calumniis, & mendaciis persecutus est. l. 1. c. 41. n. 17.

Berengarius cum B. Serapione Ordinis B. Mariæ de Mercede captivos redemit. l. 2. c. 24. n. 169.

Berengarius Episcopus Barchinensis Ordinem B. Mariæ de Mercede probavit. l. 1. c. 41. n. 5.

Berengarius hæresiarca S. Gregorio VII. insensus. l. 1. c. 31. n. 17. a S. Leone IX. damnatus fuit. l. 3. c. 32. n. 17.

Berengarius Vicarius generalis Spoletionis processum in causa B. Claræ de Montefalco construxit. l. 2. c. 3. n. 5.

Bernardini Inghirami Congregationis rituum Secretarii vices alius aliquando supplavit. l. 1. c. 17. n. 2.

Bernardinus Casalius Decretum de non solvendis in Canonizatione propinquis subscripsit. l. 1. c. 46. n. 26.

Bernardinus Castellanus Medicus miraculum quoddam admisit. l. 4. p. 1. c. 9. n. 16.

Bernardinus Coirus B. Gregorium X. Sceleris Turrianorum conscium non facit. l. 2. c. 42. n. 3.

Ber-

Bernardinus Ochinasus hæresi infectus fuit. *l. 3. c. 2. n. 9.*

Bernardinus Ordinus Minorum a Cardinali Ximenès cur punitus fuerit. *l. 3. c. 34. n. 12.*

Bernardinus Paulini ostendit prophetiz gratia peccatoribus etiam conferri. *l. 3. c. 45. n. 9.*

Bernardinus Peregrinus Fidei Subpromotori subrogatus fuit. *l. 1. c. 18. n. 12.*

Bernardinus Phillettus visum miraculose recuperasse dicitur. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 16.*

Bernardinus Secutus Advocatus Consistorialis pro quibusdam Canonizationum causis in Consistorio prororavit. *l. 1. c. 35. n. 18.*

Bernardus de Corbaria sigillum apposuit processui de sanctitate S. Petri Nolasci. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Bernardus Episcopus Patavinus S. Leonem IX. Papam exceperit. *l. 1. c. 8. n. 9.* Canonizationem S. Godehardi obtinuit. *n. 15.*

Bernardus Gazius Procurator generalis Carthusianorum quid pro cultu S. Brunonis obtinuerit. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Bernardus a Romano processum S. Petri Nolasci sigillavit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Bernardus de Roxas Sandoval Cardinalis literas remissoriales in causa S. Isidori Agrieolæ accepit. *l. 2. c. 46. n. 6.*

Bernierius Cardinalis quid de B. Hofanna testatus sit. *l. 2. c. 14. n. 6.*

Bernardus Episcopus Hildesheimensis Canonizationem B. Godehardi obtinuit. *l. 1. c. 20. n. 4.*

Berta Francorum Regis pellex Gerardum Abbatem deiecit, ideoque de eventuris sibi ærumnis admonita. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Bertholdus Andecensis Comes &c. fidem habuit S. Hedvigem. *l. 3. c. 36. n. 5.*

Berullus Cardinalis purpuram tantum in ineitamentum ad martyrium respiciebat. *l. 3. c. 33. n. 10.*

Bessarius Cardinalis dubitasse dicitur de antiquis Sacris, eum multos suo tempore canonizari videret, quorum vitam improbaverat, quod tamen falsum videtur. *l. 1. c. 21. n. 17. & 15.* Nonnulli eius tempore canonizati fuerunt.

n. 14. A Cardinali Papiensi ob consilii rectitudinem, & ob Legationem Bononiensem optime gestam commendatur.

l. 3. c. 33. n. 19. & 22. Caput S. Andreæ Apostoli Pio II. tradidit. *l. 4. p. 2. c. 23.*

n. 7. Iudex fuit in controversia S. Jacobi de Marchia. *l. 2. c. 30. n. 9.*

Beozius nullibi B. Gregorio X. Turrianorum scelus imputat. *l. 2. c. 42. n. 3.*

Bibiens Cardinalis festum S. Joannis de Capistrano celebrandum esse audivit a Leone X. *l. 2. c. 20. n. 4.*

Biebius Cardinalis quid de vestimentis donationibus in Canonizationibus senserit. *l. 1. c. 46. n. 38.*

Bigberus a S. Birgitta matre moriente de nonnullis admonitus. *l. 3. c. 6. n. 12.*

Bisantis Archiepiscopus Tranenensis junior quid pro Canonizatione, & cultu S. Nicolai Tranenensis egerit. *l. 1. c. 8. n. 12. & c. 44. n. 10. 17. & 14.*

Bisantis seniori vita S. Nicolai Tranenensis dicata fuit. *l. 1. c. 44. n. 13.*

Blanchinus quoddam musivum opus descripsit. *l. 1. c. 41. n. 22.*

Blasius Ortisius Hadriani VI. Comes, & familiaris. *l. 1. c. 46. n. 7.*

Blasius Præpositus Cænobii S. Benedicti Canonizationem Procopii petiit. *l. 1. c. 9. n. 8.*

Boccoris Aegypti Rex naturalem hominum linguam invenire tentavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 5.*

Bodinus. V. *Joannes.*

Bobesius mirabile opus construxit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 13.*

Boleslaus Poloniæ Rex S. Stanislaum occidit. *l. 3. c. 1. n. 3.*

Bona Cardinalis quid egerit pro approbatione quarundam lectionum propriarum. *l. 2. c. 24. n. 178. & 179.* & pro revisione quorundam operum. *n. 126. 1. 1.* Et in examine Officii sacre Sindonis Christi. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 18.*

Bonellus Nuntius Apostolicus Matritensis, cum ossa S. Joannis de Matha sublata fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 15.*

Bonifacius a Colle de Theatinorum institutione egit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 10.*

Bonifacius Marchio quid egerit in causa B. Simeonis Padolironensis. *l. 1. c. 44. n. 10. & 11.*

Bonifacius IX. verus Papa quomodo S. Birgittæ Canonizationem peregerit, & quid in ea egerit. *l. 1. c. 9. n. 10. c. 15. n. 16. c. 36. n. 3. 26. 31. 37. c. 44. n. 20. l. 2. c. 25. n. 4. c. 32. n. 11. et l. 3. c. 36. n. 5.* Quid in causa Richardi Armacani Archiepiscopi. *l. 2. c. 30. n. 2. & B. Jacobi de Mevania. c. 24. n. 12. & 33. & l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.*

Bonifacius VIII. Papa quid egerit pro Canonizatione S. Ludovici Galliarum. *l. 1. c. 15. n. 16. c. 20. n. 24. c. 32. n. 2. et l. 3. c. 36. n. 5.* Et in causa S. Margaritæ

de

de Cortona, *l.1. c.20. n.18.* Ac S. Raymundi de Pennafort. *l.2. c.3. n.4.* An B. Andream de Comitibus Cardinalem creaverit, et post obitum canonizare voluerit. *l.2. c.24. n.158. & 159. & 173. c.33. n.2.* Indulgentias pro basilica Vaticana concessit. *l.2. c.20. n.13.* Quid de Roberto Comite Atrebatensi a Saracenis occiso senserit. *l.3. c.18. n.7.* Quem cultum SS. Apostolis, aliisque indulerit. *l.4. p.2. c.13. n.9.* Monialium clausuram statuit. *l.3. c.35. n.15.* Contentiones cum Galliarum Rege habuit. *c.36. n.15.* Corpus Hermani hæretici comburi iussit. *l.2. c.8. n.1.*

Bonifacius IV. Ecclesiam quamdam construxit. *l.4. p.2. c.30. n.9.*

Bonifacius Presbyter epistolam ab Innocentio I. accepit in causa S. Joannis Chrylologi. *l.1. c.7. n.6.*

Borgia Cardinalis extensionem Officii S. Catharinæ Senensis obtinuit. *l.4. p.2. c.8. n.7.*

Borjstenes futura revelasse dicitur. *l.3. c.46. n.1.*

Borbuclius Comes cum Maria Stuarta matrimonium contraxit. *l.3. c.13. n.10.*

Brancattus Cardinalis de S. Joanne de Cruce quid exposuerit. *l.3. c.30. n.15.*

Brandina Grassi B. Camille Gentili mater. *l.3. c.13. n.12.*

Brunidilda Regina a S. Romarico exorata fuit pro bonorum restitutione. *l.3. c.39. n.6.*

Brutus a nonnullis laudatur, vel objurgatur. *l.3. c.9. n.5.*

C*æcilianus* Diaconus cur a Mensurio Episcopo infimulatus fuerit. *l.3. c.15. n.15.*

Cæsius Episcopus Arelatensis Semipelagianorum damnationem obtinuit. *l.3. c.35. n.7.*

Cæsar Baconius Cardinalis quid in causa S. Raymundi. *l.1. c.26. n.5.* Et S. Philippi Neri egerit. *l.2. c.11. n.13.* Quid de cultu S. Caroli Borroni a Papa concessio testatur sit. *c.20. n.12.* S. Ignatium de Loyola nondum beatificatum coluit. *c.21. n.2.* Quid egerit pro lectionibus propriis S. Laurentii Justiniani. *l.3. c.6. n.12.* Pro Ecclesia impiger laboravit. *c.11 n.10.* Invitus Protonotarium Apostolicum, & Cardinalatum suscepit. *n.11. & c.15. n.10.* Purpuram tamquam incitamentum ad Martyrium respiciebat. *c.31. n.10.* Pietatem, & paupertatem etiam in ædibus

in Vaticano sibi paratis coluit. *n.9. & 16.* Domesticorum exactam curam habuit: Templum sui Tituli instauravit; ab aliis commendatur. *n.16. & c.11. n.10.* Consilium suum coram Pontifice impavidus aperiebat. *l.3. c.33. n.20.* Strenue pugnavit, ne quidam indignus in Summum Pontificem eligeretur. *n.21.* Sententiam suam de Sicilia Monarchia mutare noluit, & Summum Pontificatum rennit. *24.* S. Philippi Neri ope convaleuit. *l.4. p.1. c.8. n.8.* Officium B. Petri Eremitæ & Angeli Custodis Perugallie examinavit. *p.2. c.3. n.3. & c.30. n.14.* Syricium Papam a Sanctis exclusit. *c.5. n.4.* Ad corrigendum Breviarium Romanum destinatus fuit. *c.17. n.5.* Veronice in Martyrologio non meminit. *c.11 n.14.*

Cæsar Estensis Dux Mutinæ dilationem cultus S. Contardi obtinuit. *l.4. p.2. c.5. n.2.*

Cæsius Episcopus Narulensis, Prolegatus Bononiensis aliquando fuit. *l.3. c.40. n.14.*

Cæsius Cardinalis quid in causa S. Stanislai egerit. *l.1. c.46. n.5.* Quando obierit. *l.2. c.3. n.1.* Signaturæ commissionis nullibi meminit. *c.35. n.5.*

Cæsius Urbanus Cardinalis, postea Nicolaus III. Papa, gesta S. Stanislai Episcopi quomodo publicaverit. *l.1. c.36. n.15.*

Cain Deum vidit. *l.1. c.50. n.2.*

Cainan filius Enos quandiu vixerit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Cajus Caligula Drusillam sororem habuit. *l.1. c.1. n.10.*

Cæsius Marius varicibus laboravit. *l.4. p.1. c.19. n.22.*

Callistus II. Papa quid circa S. Eusepii vitam egerit. *l.1. c.4. n.6.* Quosdam canonizavit, & quomodo. *c.8. n.14. c.10. n.11. & l.4. p.1. c.5. n.2.* Sacellum S. Nicolai in Urbe construxit. *l.1. c.41. n.18. & 19.* Quid de privilegio pro Investituræ Ecclesiasticis Imperatori concessio censuerit. *n.28.* Ordinem Pontis Ebraïdi confirmavit. *l.2. c.47. n.12.*

Callistus III. Antipapa, antea Joannes Strunensis dictus fuit. *l.1. c.9. n.4.*

Callistus III. Papa quosdam canonizavit, & quid in Canonizationibus egerit, & concesserit. *l.1. c.15. n.16. c.21. n.2. et 14. c.36. n.7. et 9.* Officium S. Alberti. *l.2. c.20. n.4.* Et S. Gudi Comitissæ translationem concessit. *l.4. p.2. c.12. n.15.* Joannem Huniadem alioque ob vi-

ciam

riam de Turelis reportatam commendavit. *l. 2. c. 42. n. 2.* Post quam victoriam Officium Transfigurationis Christi concessit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.* Cum Cardinalis esset, mentem suam libere aperiebat. *l. 3. c. 33. n. 19.* Petrum Chaeonem cur oburgaverit. *c. 45. n. 9.*

Calvinus a quibusdam perperam commendatur. *l. 2. c. 42. n. 9.* Miracula operari frustra tentavit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 18.*

Cambises Rex ab arenis cum exercitu obrutus fuit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 7.*

Camillus de Maximis Cardinalis in causa S. Paschalis Baylon Relator. *l. 2. c. 48. n. 10.* plura egit in Nuntiatura Martisenfi quoad offa S. Joannis de Matha. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 15. & 30.*

Campulus Sacellarius S. Leonem III. oculis, & lingua orbavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.*

Candida de Agudis Monialis prodigiose sanata. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 7.*

Canaida Liana Fabri an per miraculum sanata fuerit. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 13.*

Caprara Cardinalis in quibusdam causis Relator. *l. 2. c. 36. n. 11. c. 49. n. 7.*

Caraffa Cardinalis, & Archiepiscopus Neapolitanus quid egerit in causis S. Andree Avellani, & Bernardini Realini. *l. 2. c. 1. n. 4.*

Cardanus non sentit, sanguinem e cadavere occisi coram occisore erumpere. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 13.*

Carinus S. Petrum Martyrem occidit. *l. 3. c. 9. n. 5.*

Carion Esculapii sanationes detexit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 13.*

Carolina a Sabaudia B. Joannae Valens mater. *l. 2. c. 24. n. 28.*

Caroli huiusmodi haereticus daemoniacas revelaciones habuisse dicitur. *l. 3. c. ult. n. 2.*

Carolus Albertus Cavalcinus in Fidei Promotorem, & Congregationis Concilii Secretarium electus quid opposuerit in causa Servæ Dei Joannae Franciscæ Fremiot de Chantal. *l. 3. c. 3. n. 11. Et Fundatorum Ordinis Servorum B. M. Virginis. l. 4. p. 1. c. 5. n. 16. & 17. & c. 9. n. 10.* Propinas non habuit in Canonizatione S. Margaretae de Cortona. *l. 1. c. 46. n. 29.*

Carolus Calvus nepotem habuit Lotharium Regem Lotharingæ. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Carolus Cellicola Cardinalis, antea Protonotarius Congregationis rituum, vices Secretarii, & Protonotarii eful-

Tom. VIII.

dem Congregationis olim supplavit. *l. 1. c. 17. n. 2. & 3. sub Clemente XI. vixit. c. 22. n. 23.*

Carolus Dux Calabriae an B. Augustini Dalmatae Canonizationem obtinuerit. *l. 2. c. 24. n. 94. & seqq.*

Carolus Dux Sabaudia Missam in honorem Sindonis Christi obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 18.*

Carolus Franciscus Varelius dissertationem quandam in causa Veri Francisci Scuderi subscripsit. *l. 2. c. 12. n. 4.*

Carolus filius S. Birgittæ mores fororis suæ perperam improbavit. *l. 2. c. 41. n. 6.*

Carolus Magnus Aleuini discipulus. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4. & p. 2. c. 31. n. 2.* Epistolam ab Hadriano Papa super lectione Actorum Martyrum accepit. *l. 1. c. 3. n. 5.* In suo Capitulari quid veterit. *c. 6. n. 3.* Ejus tempore quid S. Leo III. egerit. *c. 7. n. 13.* Sol obtenebratus. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 6.* Concilium Francofordienſe celebratum fuit. *p. 2. c. 12. n. 6.* Quædam Angelorum nomina vetita in litaniis invocabantur. *c. 30. n. 3.* Quid pro divitiis Officiis egerit. *c. 13. n. 5.* Reges Longobardos domuit. *c. 25. n. 5.*

Carolus Marcus Tullius eopiam infrementi super victricibus S. Petri Iulasci recognovit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Carolus Martellus a S. Gregorio III. supplicatus fuit, ut Romæ oblesse succurreret. *l. 3. c. 32. n. 37.*

Carolus Mauritius Tellerius epistolam a Launojo de fisione Joannæ Baptistæ habuit. *l. 3. c. 10. n. 3.*

Carolus Molineus a Petrasancta admonitus de nonnullis quoad cultum novorum, & veterum Sanctorum. *l. 1. c. 13. n. 15.*

Carolus VI. Imperator cultum Lanceæ Christi obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 55.*

Carolus V. Bononiæ coronatus fuit Imperator. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 5.* S. Francisco Borgia Cardinalatum acceptare frustra suavit. *l. 3. c. 31. n. 4.* Breviar. i. e. correctionem proposuit. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 3.*

Carolus Rex Franciæ apud Clementem VII. Antipapam Canonizationem Urbani V. petiit. *l. 1. c. 41. n. 22.* Epistolam a Nicolao Papa accepit, ut ad se deferretur opus quoddam Joannis Scoti. *l. 3. c. 41. n. 6.*

Carolus Rex Hungariæ S. Cælestini V. suavit, ut Suum Pontificatum acceptaret. *l. 3. c. 1. n. 3.* Eundem Pontificalia susceperunt comitatus fuit. *c. 35. n. 13.*

F f

Ca.

Carolus Rex II. Hispaniarum obtinuit S. Turrilii Beatificationem ad plura loca extendi. *l. 1. c. 24. n. 15.* Et B. Rosæ Limanæ cultum ampliari. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 12.* & B. Ferdinandi III., & S. Augustini festa in Hispaniis de præcepto celebrari. *c. 15. n. 11.* Necnon ut S. Iosephus in Hispaniarum patronum eligeretur. *c. 14. n. 11.*

Carolus Rex VII. Franciæ a gravi oppressione ope Joannæ Darcæ Aurelianensis liberatus fuit. *l. 3. c. 45. n. 9.*

Carolus Rex Siciliæ S. Ludovici Tolosani pater fuit. *l. 1. c. 13. n. 2. c. 1. 4. p. 2. c. 25. n. 48.* Plura pro Pontificatu S. Coelestini V. egit. *l. 3. c. 31. n. 3. et c. 35. n. 13.* Juramentum fidelitatis a Papa adductus pro Regno suo exhibuit. *c. 32. n. 39.*

Carolus Rex Suenonum Canonizationem B. Helenæ Suenonæ obtinuit. *l. 1. c. 9. n. 1.*

Carolus VI. Imperator insignem de Turcis gloriam reportavit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.* Quomodo corona ferrea insignitus fuerit. *c. 25. n. 7.* Extensionem Officii SS. Nominis Jesu petiit. *c. 31. n. 7.*

Carolus Thomas de Tournon Cardinalis quosdam ritus superstitionem redolentes interdixit, Summis Pontificibus approbantibus. *l. 2. c. 6. n. 18.*

Carpineus Cardinalis suffragium ejusdem Consultoris absentis in Congregatione rituum patefecit. *l. 1. c. 16. n. 21.* Quid de Canonizationum expensis senserit. *c. ult. n. 4.* Relatorem in quibusdam causis egit. *l. 2. c. 48. n. 11. c. 49. n. 1.* De incorrupto S. Catharinæ Bononiensis cadavere quid exposuerit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 18.*

Casanate Cardinalis lectiones S. Didaci proprias examinavit. *l. 1. c. 38. n. 7.* De expensis in Servorum Dei causis quid senserit. *c. ult. c. 4.* Relator in quibusdam causis fuit. *l. 2. c. 49. n. 18. c. 22.*

Cassius Cardinalis quid de vestibus donandis in Canonizationibus exillimaverit. *l. 1. c. 46. n. 38.* Relator fuit super quibusdam in causa S. Margaritæ de Cortona. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 15.* & S. Joannis de Macha. *c. 25. n. 18.*

Cassius a diversis laudatur, & incusatur. *l. 1. c. 9. n. 5.*

Cassius, & Pollucis templum Romæ SS. Cosmæ, & Damiano dicatum fuit. *l. 1. c. 1. n. 18.*

Cassora de Galutis B. Imeldæ de Lambertinis mater. *l. 3. c. 38. n. 25.*

Catharina Alexandra de Bonfiliis an intercessione B. Catharinæ de Ricciis miraculose sanata fuerit. *l. 2. c. 53. n. 18. c. 14. p. 1. c. 19. n. 23. c. 24.*

Catharina Regina Portugalliæ Archiepiscopatum Bracharensem Ludovico Granatensi obtulit. l. 3. c. 31. n. 7.

Cato Romanus apud Ethnicos heros. *l. 3. c. 21. n. 5.*

Cavalchinus. V. Carolus Albertus.

Celerinus Literarum Episcopulum portitor fuit tempore S. Cyprianæ. *l. 2. c. 47. n. 11.*

Celidonius Episcopus a Sede sua ejectus, & restitutus fuit. *l. 2. c. 41. n. 8.*

Celidonius, seu Cedenius cæcus a Christo illuminatus. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 6.*

Cenninus Cardinalis in Hispaniis Nuntium Apollolicum agens, quem cultum Ven. Alphonsi de Oroscio exhibuerit. *l. 2. c. 13. n. 4.*

Cerinthus hæreticus a S. Joanne Evangelista confutatur. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 4.* *Cesalpinus* non sentit, linguam ex occisi cadavere coram occifore ebullire. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 13.*

Cham a Noemo in senectute genitus. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.* *Cherimthus* hæreticus dæmoniacas habuisse revelationes dicitur. *l. 3. c. ult. n. 2.*

Chifus Cardinalis in quibusdam causis Relator. *l. 1. c. 23. n. 4. c. 26. n. 5. l. 2. c. 48. n. 4. et 5.* Quid egerit in causa Ven. Petri de Arbues. *l. 1. c. 30. n. 4.*

Christoforus Gutierrez vitam B. Petri Palchassii a Villegas accepit. *l. 2. c. 24. n. 24.*

Chyroas a Tiberio debellatus. *l. 3. c. 36. n. 16.*

Christophorus Marcellus Archiepiscopus librum Cæremoniarum sub Leone X. composuisse falso dicitur. *l. 1. c. 21. n. 2.*

Christophorus Numajus Cardinalis de cultu quorundam Beatorum testatur eil. *l. 2. c. 20. n. 4. c. 14. p. 2. c. 2. n. 2.*

Clarices Magdalenzæ Strorziæ filia inventioni Reliquiæ Præputii Christi in oppido Calcatæ adfuit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 13.*

Claudia Ducissa Sabaudiz Missam in honorem S. Siononis Christi obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 18.*

Claudius Imperator erat, cum S. Petrus Apollolus Romam venisset. *l. 3. c. 9. n. 5.*

Claudius Iosephus Composita visum miracu-

faculose recuperavit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 17.*
Citarchus Bulchivus electus fuit Congregationis rituum Notarius quoad omnes causas. *l. 1. c. 19. n. 4.*

Clemens X. Papa specialia egit quoad tempus Beatificationis, & quoad miracula Martyrum Gorcomiensium. *l. 1. c. 24. n. 15. & c. 30. n. 5.* & quoad examen virtutum B. Stanislai Koffkæ. *c. 32. n. 13.* quorundam calum exceptum approbavit. *c. 31. n. 11.* Quosdam formaliter. *c. 36. n. 4.* alios æquipollenter canonizavit. *c. 41. n. 5. & 6.* & beatificavit. *c. 42. n. 9.* Ordinem hierarchicum in canonizandis nominandis servari voluit. *c. 36. n. 6.* Quosdam Beatos in principales quorundam locorum patronos designavit. *c. 39. n. 8. & l. 4. p. 2. c. 14. n. 6.* & Aliis cultum per Missæ, & Officii, aut festi celebrationem, vel aliter concessit, aut confirmavit, aut ampliavit. *l. 1. c. 39. n. 9. & 13. c. 41. n. 6. & 15. & 32. l. 2. c. 21. n. 5. & 11. c. 22. n. 4. c. 24. n. 22. 25. 30. 35. 37. 39. l. 4. p. 2. c. 2. n. 2. c. 3. n. 4. 7. c. 5. n. 3. c. 6. n. 8. & 12. c. 15. n. 11.* Offi. S. Joannis de Matia a Nuncio Apostolico apud Magriem recognosci iussit. *c. 25. n. 16.* Angelorum Custodem officium extendit. *c. 30. n. 13.*

Clemens XII. munera Advocati Fiscalis, & Fidei Promotoris in eandem personam connexit. *l. 1. c. 18. n. 10.* Quosdam formaliter, vel æquipollenter beatificavit. *c. 22. n. 10. c. 24. n. 13. & c. 31. n. 18.* Alios in basilica Lateranensi simul canonizavit, in qua etiam insigne sacellum extruxit. *c. 36. n. 3.* Missam tamen non celebravit, neque processioni interfuit. *n. 10. & 27.* Alia tamen quædam servavit. *c. 32.* Et in nominandis Canonizandis ordinem hierarchicum statuit. *n. 8.* Sub ipso facies ædificii Lateranensis immutata fuit. *c. 41. n. 32.* Officium S. Gertrudis concessit. *n. 40. & 41.* Quorundam calum exceptum approbavit. *l. 2. c. 24. n. 170. 176. 179. & 186.* Aliorum causas discussit. *n. 187. c. 54. n. 9. & 13. c. 12. n. 20. l. 4. p. 2. c. 11. n. 12. & c. 18. n. 8. & 16.* Notarii, aut Tabellionis munus Religiosis in quibusdam causis prohibuit. *l. 2. c. 47. n. 9.* Cantu Hieronymi Savonarolæ silentium imposuit. *l. 3. c. 25. n. 20.* Diaconi Parisi vitam damnavit. *l. 4. p. 1. c. 7. n. 20.*

Clemens hæreticus a S. Zacharia Papa damnatus. *l. 3. c. 32. n. 13.*

Clemente Merlino Missam celebrante, Languis S. Joannis Baptistæ liquefactus

fuit. *lib. 4. pag. 1. cap. 31. num. 12.*

Clemens IX. Papa S. Rosam Limana beatificavit. *l. 1. c. 23. n. 6.* Et in patronam quorundam locorum elegit. *c. 39. n. 8. & l. 4. p. 2. c. 14. n. 6. & 10.* Ab eo tempore in Brevibus Beatificationum verba quædam apponebantur. *l. 1. c. 25. n. 12.* Quosdam canonizavit, quin Missam celebraverit. *c. 25. n. 5. & c. 36. n. 22. & 24.* Quomodo ante ipsum ad Canonizationes procederetur. *c. 42. n. 10.* Quosdam casus exceptos approbavit. *c. 31. n. 10. & l. 2. c. 24. n. 10.* Officium, vel sermum in aliorum honorem concessit. *l. 1. c. 41. n. 10. & l. 4. p. 2. c. 1. n. 1.* Quomodo ante ipsum hæc pro formaliter Beatificationis concederentur. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 4.* Religionem Scholarum piarum restituit. *l. 3. c. 30. n. 17.* De Festis de præcepto ab Archiepiscopo Parisiensi illicitis apud Regem Galliarum pro Nuntium conquestus fuit. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 3.* Quid pro Reliquiarum recognitione declaraverit. *c. 28. n. 3.*

Clemens VIII. Papa quosdam canonizavit, & quid in his Canonizationibus eveniret. *l. 1. c. 18. n. 9. c. 20. n. 16. c. 21. n. 12. c. 32. n. 11. c. 14. n. 9. c. 36. n. 22. P. Gregorio de Valentia coram se in Congregationibus sedere permisit. c. 34. n. 15.* Sub ipso Vicarius Provisionis Mediolanensis quid pro Canonizatione S. Caroli Borromæi egerit. *c. 35. n. 18.* Breviarium Græcum idem Pontifex approbavit. *c. 38. n. 10. & 11.* Romæ Græcum Episcopum manere. *n. 13.* Et Latiorum Festis a Græcis inter ipsos viventibus custodiri iussit. *n. 15.* S. Romualdum æquipollenter canonizavit. *c. 41. n. 4.* Quid ipse de Beatorum, & Servorum Dei nondum beatificatorum, neque canonizatorum cultu proposuerit, permiserit, & statuerit, & quid alii sub eodem censuerint, & scripserint. *l. 2. c. 7. n. 9. & 10. c. 9. n. 5. c. 10. n. 24. 5. c. 11. n. 1. c. 12. n. 2. 11. & 12. c. 14. n. 6. c. 17. n. 1. c. 20. n. 2. 22. & 23. c. 24. n. 72. 190. & 211.* Sub ipso edita primum fuit summa S. Raymond de Pennafort, & Glossa Joannis de Friburgo. *c. 25. n. 5.* Quædam Canonizationum causæ pertractatæ fuerunt. *c. 35. n. 6. c. 16. n. 9. & l. 3. c. 2. n. 8.* Quid ei S. Philippus Neri, & Cardinalis Baronius, ac Bellarminus exposuerint. *l. 3. c. 24. n. 9. c. 32. n. 3. & c. 33. num. 20. & l. 4. p. 1. c. 24. n. 3.* Quid ipse erga eandem Cardinales præficeret. *l. 3. c. 33. n. 16. c. 34. n. 28. & c. 35. n. 10. & l. 4. p. 2. F 1 2*

c.17. n. 5. Quodam sanctos commendavit. *l. 3. c. 35. n. 6. l. 4. p. 2. c. 11. n. 12.* Quem cultum aliis concesserit. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3. c. 5. n. 5. c. 6. n. 11. c. 17. n. 6. c. 18. n. 9. l. 16. c. 19. n. 12. c. 22. n. 16. l. 17. c. 29. n. 11.* Testis fuit S. Dominicus fuisse Rufarii institutorem. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 23.* Breviarium Romanum corrigi iussit. *c. 17. n. 4.* Quid pro dnabus spinis coronæ Christi, & pro S. ejus sindone concessit. *c. 12. n. 12. l. 15. l. c. 31. n. 18.* Henrico IV. Gallie Regi pro Festorum diminutione non annuit. *c. 15. n. 6.* Veronicam appellavit Christi Sudarium. *c. 31. n. 14.* Approbavit identitatem capitis S. Guillelmi Ducis. *c. 25. n. 36.* Quendam SS. corpora sublata restitui iussit. *c. 26. n. 23. l. 24.* Quendam Hostiam consecravit miraculosam Ferrarie coluit. *c. ult. n. 7.* quando obierit. *l. 2. c. 6. n. 4.*

Clemens IV. Papa S. Hedvigem Viterbii canonizavit, & quare. *l. 1. c. 20. n. 12. l. c. 36. n. 1.* Indulgentias tunc concessit. *num. 9. l. 2. c. 3. n. 3. l. 3. c. 24. n. 59. c. 36. n. 6. c. 37. n. 11.* Quid in causa Ven. Augustini Archiepiscopi Nidrosiensis egerit. *l. 2. c. 45. n. 11.* & in causa Episcopi Tolosani. *l. 63. c. 5. num. 5.* B. Gregorium X. antecessit. *c. 31. n. 3.* Erga suos sobrium se gessit. *c. 34. n. 29.* Quando Ecclesiam rexit. *c. 36. n. 15.* S. Francisci corpus vidit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 1.* Quid Regi Castellæ SS. Reliquias petenti responderit. *p. 2. c. 27. n. 12.*

Clemens V. S. Petrum Cælestinum Avenione canonizavit, & quomodo. *l. 1. c. 15. n. 16. et c. 21. n. 1. et 3.* Aliorum suffragia in Concilio Viennensi prærequirit in re gravissima. *c. 34. n. 11.* Petrum Cælestinum ibidem canonizavit. *c. 36. n. 2.* Quid in hac Canonizatione egerit. *n. 12. 15. 25. 36. et c. 44. n. 20.* Syndicum instituit pro custodiendis elemosynis quorundam Fratrum Minorum. *c. ult. n. 17.* Ordinem Templariorum extinxit. *l. 3. c. 20. n. 13.* In eodem Concilio recepta tamquam probabilior fuit sententia de infusione gratiæ, & virtutum Theologicarum in baptismate. *c. 21. n. 13.* Publicam S. Petri de Morono orationem commendavit. *c. 25. n. 21.* Errorem circa transuxionem lateris Christi damnavit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 6.* Translationem B. Bernardi Episcopi Convenarum permittit. *p. 2. c. 22. n. 15.*

Clemens II. Successor Gregorii VI. *l. 4. p. 1. c. 32. n. 10.* Antecessor Benedicti IX.

n. 8. S. wiboradam canonizavit. *l. 1. c. 8. n. 7.* Quid in hoc preceserit. *c. 29. n. 7.* *Clemens VII.* Antipapa B. Petrum de Luxemburgo Cardinalem creavit. *l. 1. c. 11. n. 11. et l. 3. c. 31. n. 7.* Ideo plurius habitus fuit. *l. 3. c. 20. n. 7.* Quemdam Eimerici librum habuit. *l. 1. c. 40. n. 4.* A Galliarum, & Siciliæ Regibus exoratus fuit, ut Urbanum V. canonizaret, cujus processum confici iussit. *c. 41. n. 22.*

Clemens VII. Papa Ven. Petrum de Luxemburgo beatificavit. *l. 1. c. 11. n. 12. et l. 1. c. 20. n. 7.* Et Ven. Ludovicum Alamandum. *ibid.* Promotorem Fidei memoravit, & remissorias expedit in causa S. Jacobi de Marchia. *l. 1. c. 18. n. 8. et l. 2. c. 39. n. 13.* Quid in causa S. Antonini egerit. *l. 1. c. 15. n. 16. c. 21. n. 9. l. 3. c. 34. n. 31. et l. 4. p. 2. c. 12. n. 9.* Quendam clausulam posuit in concessione cultus SS. Hyacinthi, & Laurenii Justiniani. *l. 1. c. 20. n. 18. c. 42. n. 17.* Et quid in eorum causis egerit. *ibid. c. 16. n. 18. l. 2. c. 14. n. 7. et c. 20. n. 18.* Quid pro cultu B. Jacobi Salomoni. *l. 2. c. 20. n. 4. et l. 4. p. 2. c. 2. n. 2.* B. Cathariæ Bononiensis. *l. 2. c. 20. n. 4. et l. 4. p. 2. c. 2. n. 2.* S. Agnetis de Monte Polistano. *l. 2. c. 20. n. 8.* Et SS. nominis Jesu. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 7.* S. Petri templum auxit. *l. 1. c. 46. n. 46.* Institutioni Theatrorum se opposuit. *l. 3. c. 30. n. 16.* Roma ejus tempore depopulata fuit. *c. 14. n. 36.* Sublatum Christi præputium frustra quæsit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 13.* Identitatem Reliquiarum in Sardiniam deportatarum approbare noluit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 47. l. c. 26. n. 22.* Carolum V. Bononiæ coronavit. *c. 25. n. 5.* Processionem Benedictionis S. Francisci peragi Assisii voluit. *c. 26. n. 6.* Christi Sudarium Veronicam appellavit. *c. 31. n. 14.*

Clemens VI. quo tempore Ecclesiam Romanam rexit. *l. 1. c. 15. n. 14. et l. 2. c. 3. n. 1.* Sub ipso vixit Auctor, qui rituum formulis præerat. *l. 1. c. 15. n. 14.* Et Cardinalis Jacobus Cajetanus Ordinem Romanum scripsit. *l. 2. c. 44. n. 10. et c. 54. n. 9.* S. Jyonem Avenione canonizavit. *l. 1. c. 36. n. 2.* Quid in ejus causa actum fuerit. *c. 15. n. 16. et l. 2. c. 36. n. 9.* Et in Consistorio cum solis Cardinalibus. *l. 1. c. 21. n. 2.* An sententiam de separatione Divinizaris a Sanguine Christi in ejus Passione approbaverit. *l. 2. c. 30. n. 6. 7. et 9.* Summam S. Thomæ laudavit. *l. 3. c. 10. n. 5. et l. 4. p. 2. c. 11. n. 12.*

n. 12. Spontaneas verberationes vetuit. *h. 3. c. 28. n. 10.* Sobrium erga confanguineos se exhibuit. *c. 34. n. 29.* B. Augelum de Gualdo transferri concessit. *h. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

Clement III. S. Othone Bambergensem, alioque canonizavit, & quomodo. *h. 1. r. 9. n. 6. c. 15. n. 12. et h. 2. c. 7. n. 7.* Aliis causas Canonizationum commississe dicitur. *h. 1. c. 44. n. 9. to. et 15.* Mulieres in causis matrimonialibus in testes admittit. *h. 3. c. 6. n. 5.*

Clement XI. antea Joannes Franciscus Albanus. *h. 2. c. 23. n. 6.* Cum Cardinalis esset, quid de vestium donatione, & de expensis in Canonizationibus senserit. *h. 1. c. 46. n. 38.* Quarundam causarum Relator fuit. *h. 2. c. 23. n. 6. c. 36. n. 11. h. 3. c. 3. n. 9. et h. 4. p. 2. c. 11. n. 4.* Pontificatum quomodo suscepit. *h. 3. c. 21. n. 8. et 12.* Sub ipso Gabriel Philippucci Cardinalatum recusavit. *ibid.* Ipse Advocatus Fiscalis, & Fidei Promotoris munera separavit. *h. 1. c. 18. n. 6.* Fidei Promotori stipendium assignavit. *c. 46. n. 16.* Solum S. Joannem Franciscum Regis beatificavit, & quomodo. *c. 22. n. 10. c. 24.* Eius prudentia. *ibid.* Quædam verba in bullis Canonizationum apponi noluit. *c. 25. n. 12.* Neque in Brevis Beatificationum. *n. 13.* Duas Congregationes generales ante Canonizationes, & Beatificationes cogi voluit, & quare. *c. 26. n. 6. et 9.* Quid egerit in causis, & in Canonizatione SS. Pii V. & aliorum, quos simul canonizavit. *ibid. et c. 34. n. 2. 3. 4. c. 36. n. 4. 10. 18. 21. 26. 29. 34. 37. h. 2. c. 26. n. 2. c. 34. n. 16.* Quid in causa S. Stanislai Koskæ. *c. 26. n. 8. c. 32. n. 13. c. 34. n. 1. h. 2. c. 20. n. 13. c. 21. n. 5. h. 7. c. 5. n. 14. et h. 4. p. 2. c. 16. n. 26.* Et S. Peregrini Latiosi. *h. 1. c. 32. n. 14.* Quid egerit in causa Beatificationis, & Canonizationis S. Joannis Francisci Regis. *h. 2. c. 6. n. 7. h. 3. c. 6. n. 16. h. 4. p. 1. c. 15. n. 22. c. 19. n. 12.* Indulgentiam plenariam in ejus honorem concessit. *h. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* Approbavit cultum immemorabilem, & casum exceptum BB. Joannis, & Petri Martyrum Ordinis S. Francisci, Terefiæ, & Sanciæ Lusitanarum vulgo Sanciæ Regine, & aliorum. *h. 1. c. 31. n. 15. h. 2. c. 24. n. 97. 104. 107. 111. 115. 122. 124. 130. 143. 146. et h. 4. p. 2. c. 8. n. 9.* S. Agnetem de Monte Politæo permittit Beatam appellari ante Beatificationem. *h. 2. c. 24. n. 110.* Indulgentias in honorem B. Petri Gonzalez concessit.

n. 211. Fidei Promotorem Consistorii semipublicis pro Canonizationibus ad esse voluit. *h. 1. c. 34. n. 10.* ab eo compendium quoddam exarari, impedito Congregationis Secretario, jussit. *n. 5. In Canonizationibus Homiliam habuit. c. 37.* Post Canonizationem a se peractam novem annos vixit. *n. 4.* Librum de sanctitate Lúciferi Calaritani habuit. *c. 40. n. 2.* Propositiones plures sub gravi pœna proscripsit. *c. 45. n. 23. c. 27. c. 43. c. 21. n. 6.* Inhibitionem Cardinalis de Tournon contra res quasdam supersticiosas confirmavit. *h. 2. c. 36. n. 18.* Propinas quasdam pro Canonizatione solucas dividi inter Fidei Promotorem defuncti hæredes, ejusque Coadjutorem jussit. *h. 1. c. 46. n. 29.* Circa vestes nonnullis Officialibus in Canonizationibus dandas nonnulla statuit. *n. 38.* Pro Christiana Republica graves expensas sustinuit. *n. 33. c. 47.* Dialogum S. Jacobo de Marchia attributum expendi jussit. *h. 2. c. 34. n. 7.* Quid egerit in causa Servi Dei Petri a S. Josepho. *c. 36. n. 4.* Et S. Vincentii de Paulis. *c. 39. n. 3.* Et in causa B. Hyacinthæ de Marefcottis quoad miraculorum examen ante virtutum discussionem. *c. 54. n. 2.* Quid in causa Ven. Ignatii de Azevedo. *h. 3. c. 3. n. 10.* Partem Menologii Græcorum latinitate donavit. *h. 2. c. 36. n. 16. c. 44. p. 2. c. 19. n. 12.* Institutum Bonnoniense beneficiis auxit. *h. 4. p. 1. c. 27. n. 16.* Quædam miracula approbavit. *c. 5. n. 15. 22. 23. c. 11. n. 30.* Alia rejectit. *c. 20. n. 32.* alia examinari jussit. *c. 16. n. 26. c. 30. n. 12.* Scripta quædam S. Hilarii adulterata restituit. *h. 4. p. 2. c. 12. n. 2.* Confirmavit decretum de modo recitandi Missas in Ecclesiis, ad quas exteri Sacerdotes conveniunt. *c. 2. n. 5.* Quid egerit pro Officio Rosarii. *c. 6. n. 12. c. 9. n. 5.* Et pro Festo Conceptionis B. V. Mariæ. *c. 15. n. 10. c. 16. n. 30. c. 20. n. 28.* Officium S. Josephi composuit. *c. 20. n. 5. c. 20. Novendium in ejus honorem concessit. c. 17. n. 11.* Quid pro Officio SS. Nominis Jesu. *c. 31. n. 7.* Alia Officia concessit. *h. 1. c. 41. n. 32. h. 4. p. 2. c. 6. n. 14. c. 7. n. 4.* Agnis Cereis a se benedictis imagines Sanctorum Græcorum impressit. *h. 4. p. 2. c. 21. n. 13.* Corpus S. Leonis M. transtulit. *c. 23. n. 7. c. 14.* Identitatem corporis S. Joannis de Mathæa examinari fecit. *c. 25. n. 18.* Processionem Benedictionis S. F. ancilci Affisienfis confirmavit. *c. 26. n. 6.* Quid pro Scala Sancta egerit. *n. 19.* Reliquias e Cæmetiis

teris sine debita facultate extrahi ve-
tuit. c.28. n.2. Quid de quodam libro
circa Epistolam B. V. Mariæ senferit.
c.31. n.26. Et de quodam novo Rosario.
c.31. n.28.

Clementia Aresia miraculosum patro-
cinium S. Caroli Borromæi obtinuisse
dicitur. l.3. c.4. n.10.

Clementius Hypodiasconus literas de
Martyrio S. Fabiani S. Cypriano tradi-
dit. l.1. c.4. n.8.

Cleomedes Asilpalæensis naturaliter
resuscitatus dicitur. l.4. p.1. c.21. n.3.

Cleopatra diu post obitum incorrupta
permanit. l.4. p.1. c.30. n.7.

Clinias commendatus, quod citra men-
daciū jurare noluerit. l.3. c.21. n.7.

Clotharius quomodo Regnum obtine-
rit. l.3. c.47. n.1.

Clytemnestra Iphigeniæ mater. l.4. p.1.
c.3. n.3.

Coccius Rotæ Auditor quasdam Mar-
tyrum causas discussit. l.1. c.3. n.1. & 2.
Celebrem habuit Bibliothecam. l.2. c.52.
n.7.

Coelestinus III. Papa quosdam canoni-
zavit. l.1. c.9. n.7. Et quomodo. c.15.
n.12. l.2. c.3. n.3. & c.36. n.8. & ubi. l.1.
c.36. n.3. Eorum corpora elevari iussit.
n.16. Sub ipso Scala Sancta ante Patriar-
chium Lateranense collocata fuit. l.4.
p.2. c.26. n.16. Eam summopore coluit.
n.19. Cum Cardinalis & Legatus Apo-
stolicus esset in Hispania, corpus S. Ru-
desindi transiit. l.1. c.20. n.19.

Coelestinus IV. Fratrum Minorum re-
formationem permisit. l.2. c.24. n.128.

Coelestinus Pelagii festator a nonnullis
Pontificibus damnatus. l.3. c.32. n.15.
& 26. Aliquando in cœtum catholico-
rum resiliens dicitur. l.2. c.33. n.10.

Collicola. V. *Carolus*.

Colloredus Cardinalis, V. *Leander*.
Columna Cardinalis, & Archiepisco-
pus Bononiæ Canonizationem S. Thomæ
de Villanova petiit. l.1. n.36. n.18.
Relatorem egit in quibusdam causis.
c.38. n.7. & c.41. n.39. Ordinarii iurisdic-
tionem in conciliandis processibus de-
fendit. l.1. c.1. n.4. Translationem B. Lu-
ciæ Bononiensis testatus est. c.18. n.14.

Canon Episcopus Reliquiam Sangui-
nis Christi in Basilica Lateranensi ab-
scidisse dicitur. l.4. p.2. c.10. n.8.

Canon Prænestinus Legatus Apostoli-
cus in Concilio Bellovacensi Canoniza-
tionem quamdam approbavit. l.1. c.3.
n.14.

Conradus Archiepiscopus Salisburgen-
sis factum Henrici Imperatoris adversus
Pascchalem II. improbavit. lib. 1. c.47.
n.26.

Conradus Braltenaverus laqueo suffo-
catus, ad se rediit. l.4. p.1. c.21. n.8.

Conradus Imperator a S. Stephano
Hungariæ Rege bello impetitus fuit. l.3.
c.36. n.16. Ubi tumultus fuerit. l.1. c.8.
n.17.

Conradus de Marburg Ordinis Prædi-
catorum quid egerit in causa S. Elisabeth.
l.1. c.44. n.11.

Conradus Rex Galliarum, Henrici III. pa-
ter. l.1. c.8. n.6.

Constantia Imperatrix Reliquias S. Pau-
li Apostoli petiit. l.4. p.2. c.27. n.9.

Constantina Augusta Imperatrix lites-
ras a S. Gregorio M. accepit adversus
Joannem Jeunatorem. l.2. c.19. n.2.
S. Pauli Saccaris ab eodem petiit. l.4.
p.2. c.25. n.4.

Constantinus Cepronimus S. Anthusam
propter imaginum cultum vexavit. l.3.
c.12. n.21. Plures Martyres occidit. l.1.
n.10. A S. Paulo l. p.2. ubi arguit.
c.32. n.26.

Constantinus Imperator in Concilio
Nicæno sermonem habuit de laudibus
Deo persolvendis. l.1. c.11. n.14. Libram
occiduum auxit. l.1. c.5. n.5. Sub ipso A-
riana hæresis vixit. l.4. p.2. c.17. n.9.
An sub eodem exeperit monogramma-
tum usus. c.27. n.18.

Constantinus Imperator alius potesta-
tem confirmandi electos in Pontifices
omisit. l.3. c.32. n.19.

Constantinus Pogonatus Romanam
Ecclesiam a pensioibus per Gothos im-
positis exemit. l.3. c.32. n.8.

Constantinus Porphyrogenitus cum
Basilio juniore Imperini rexit. l.4. p.2.
c.19. n.20. Ab ejus historia veneratio li-
terarum Abgaro a Chirillo missarum de-
ducitur. c.26. n.7.

Constantinus ultimus a Turcis occisus.
l.4. p.2. c.2. n.7.

Constantinus Monachus a Gallionio con-
sultatus circa Monachatum S. Gregorii M.
l.4. p.2. c.13. n.8.

Constantini de Fabriano animam S. An-
tonini in Coelos ferri vidit. l.2. c.19. n.12.

Constantinus Imperator S. Theodori m
occidit. l.1. c.29. n.3. A Lucifero Cala-
ritano objurgatus fuit. c.40. n.2. Post
eius leges poterant Christiani Idola
frangere. l.3. c.17. n.9. Monothelitis sa-
vit. c.32. n.10.

CON-

Constantinus Sarnanus Cardinalis pro
examinanda S. Didaci causa deputatus.
l.1. c.15. n.2.

Cora a terra cum suis aedificiis absor-
ptus fuit. l.2. c.11. n.14. & l.4. p.1. c.4.
n.2.

Cornelius episcopus a S. Cypriano ac-
cepit de SS. intercessionem apud Deum.
l.1. c.12. n.4.

Cornelius Cardinalis Decretum a Sum-
mo Pontifice obtinuit de non ampliando
Beatorum cultu sine S. Sedis facultate.
l.1. c.37. c.13.

Cornelius Centurio Profelytus. l.4. p.1.
c.12. n.1. S. Petrum hospitio excepit. l.3.
c. ult. n.1.

Cornelius Jansenius errores dissemina-
vit, qui damnati sunt. l.2. c.42. n.9.

Corradinus Cardinalis Relator fuit in
causa B. Ritz. l.2. c.24. n.178.

Cosmus Antoninus de Bernardinis sacre
rituum Congregationis Notarius, cui
omnes ejusdem Congregationis causae
adjudicatae fuerunt. l.1. c.19. n.4.

Cosmus Etruriae Dux III. quomodo in
causa Ven. Gregorii Barbadii testimo-
nium tulerit. l.2. c.49. n.20.

Cosmus de Torres sacre Congregatio-
nis rituum Notarius. l.1. c.17. n.3.

Cosmagus Cardinalis Relator in causa
V. Josephi a Cupertino. l.2. c.48. n.11.

Crescentius Cardinalis Relator causae
Philippi Neri. l.1. c.16. n.12.

Crescentius a S. Augustino impugnatur.
l.1. c.46. n.41.

Cresus ab Apollinis oraculo delusus
Lydiae Regnum amisit. l.3. c.46. n.7. Fi-
lium habuit mutum. l.4. p.1. c.10. n.8.

Curio honorifice a Bodino nomina-
tur. l.1. c.21. n.13.

Curtius Origo Cardinalis executor te-
stamentarius Lancifii. l.4. p.1. c.8. n.3.

Cuthbertus Abbas tempore vesti-
bus albis Monachi utebantur. l.4. p.2.
c.21. n.10.

Cybo Cardinalis Relator causae S. An-
dreae Avellini. l.2. c.49. n.22. Monachis
solitariis Ecclesiam construxit. l.3. c.27.
n.14.

S. Cyprianus Episcopus, & Martyr
quosdam ad Martyrium hortatus fuit,
aliorumque fortitudinem per literas au-
divit. l.1. c.4. n.4. & l.6. S. Xylli Pontifi-
cis Martyrium Clero suo exposuit. n.8.
De sententia circa Baptismum ab Hae-
reticis collatum a S. Augustino, & ab aliis
excusatur. l.2. c.29. n.22.

Cyprianus Benaglia Abbas Generalis

Castinensis quosdam literas S. Laurentio
Justiniano transmissas accepit de parro-
cinio SS. Faustini, & Jovite erga Bri-
xiam. l.3. c.10. n.5.

Cyriacus Papa Pontianum non ante-
cessit. l.3. c.10. n.1.

Cyrillus Monachus Ammonium, tam-
quam Martyrem, coli perperam iussit.
l.1. c.42. n.7.

Cyrola Episcopus Arianus fidem cœ-
cum illuminare simulans, excœcavit.
l.4. p.1. c.3. n.18.

D*acianus* Praefes S. Vincentium Ar-
chidiaconum cur occiderit. l.3. c.14.
n.10.

Dadalus opus mirabile, non miracu-
losum confecit. l.4. p.1. c.1. n.11.

Dalies frater Nicetæ patris Herodis.
l.1. c.2. n.10.

Dalmatius Episcopus Syracusanus quid
egerit in causa B. Conradi Placentini.
l.3. c.1. n.10.

Damasus dicitur unus ex Magis, qui
Christum adoraverunt. l.4. p.2. c.20.
n.14.

Darius Rex filius habuit pulchras,
quas Alexander M. aspicere noluit. l.3.
c.21. n.7. Adversus eum idem Alexander
pugnavit. l.4. p.1. c.5. n.28.

Dathan, speciali Dei ultione, ad Moy-
sis preces, a terra absorptus. l.4. p.1.
c.1. n.8. c.4. n.1. & c.25. n.24.

David Rex a Servis suis a praelio ad-
versus Abisalom revocatus. l.3. c.16. n.15.
Ira in Nabalem Carmelum exarsit. c.49.
n.7. Mulierem se lavantem unde viderit.
l.4. p.1. c.12. n.3.

Deca Cardinalis Canonizationem
S. Didaci quomodo petierit. l.1. c.36.
n.18.

Decius Caraffa Cardinalis Archiepi-
scopus Neapolitanus concessit, B. An-
dreae Avellinum in Neapolis Patronum
eligi. l.4. p.2. c.14. n.3.

Decius Imperator SS. Babylam, &
Cheremonem Episcopos, aliosque Chri-
stianos occidit. l.1. c.14. n.4. & l.3.
c.18. n.16. Insultasse perit. l.3. c.14. n.13.
Sub ipso fuerunt septem Martyres dor-
mientes. c.49. n.5. Et S. Dionysius in
Gallias missus dicitur. l.4. p.2. c.13.
n.8.

Demetrius Constantinensi ultimi Impera-
toris frater Romam S. Andreae Apo-
stoli caput transferri curavit. l.4. p.2. c.23.
n.3.

Desiderius Abbas, postea Victor III. Pa-

pa, S. Gregorii VII. successor. *h. 1. c. 41. n. 17.*

Dianira Hieronymi de Gnaftavillanis filia a B. V. Maria septem dolorum miraculose sanata fuit. *h. 4. p. 2. c. ult. n. 2.*

Didacus del Castillo Romæ adventum S. Jacobi Apostoli in Hispanias probavit. *h. 4. p. 2. c. 10. n. 17.*

Didacus a SS. Sacramento identitatem ossium S. Jeannis de Cruce testatus fuit. *h. 4. p. 2. c. 25. n. 25.*

Didacus Tellus Ordinis B. Mariæ de Mercede quid egerit circa Instrumentum de virtutibus S. Petri Nolalco. *h. 1. c. 41. p. 9.*

Diocletianus Imperator se Gothicum asserbat. *h. 3. c. 17. n. 9.* Plurimos Christianos trucidari iussit. *h. 1. c. 2. n. 3. h. 3. c. 20. n. 11. & h. 4. p. 1. c. 31. n. 10.* Subipecto vixit S. Grata. *h. 4. p. 2. c. 12. n. 11.*

Diogenes Cynicus a Genilibus Heros appellatus. *h. 3. c. 21. n. 5.*

Dionysus Alexandrinus Episcopus accusatus fuit, quod Filium Dei negaret Patri esse consubstantialem. *h. 3. c. 32. n. 5.*

Dionysus Portugaliz Rex quorundam Martyrum corpora a Rege Marochitano obtinuit. *h. 1. c. 29. n. 16.* Ob pietatem S. Elisabeth uxoris a peccatis resipuit. *h. 3. c. 37. n. 11.*

Dionysus Tyrannus immodica lætitia repente obit. *h. 4. p. 1. c. ult. n. 32.*

Dioscorus Hærelarcha Conciliabulum Ephesi habuit. *h. 1. c. 37. n. 6.*

Dominicus Bannes Spiritum S. Terefiz examinari fecit. *h. 3. c. 52. n. 11.*

Dominicus Cardinalis, & Episcopus Portuens sententiam tulit in quadam controversia de loco generationis Christi. *h. 2. c. 32. n. 8.*

Dominicus de Carignano Ordinis Prædicatorum Inquisitor Mantuanus controversiam habuit cum Petro Lucensi de loco generationis Christi. *h. 2. c. 32. n. 8.*

Dominicus Carmelita Discalceatus quid de Canonizationibus a Gregorio XV. celebratis testatus fuerit. *h. 1. c. 36. n. 5.*

Dominicus Machadus ab evidenti præcepto miraculose liberatus fuit. *h. 4. p. 1. c. 22. n. 2.*

Dominicus Maria Vaccarius in Fidei Subpromotorem subrogatus. *h. 1. c. 18. n. 13.*

Dominicus Passioneus Cardinalis quasdam sententias Cardinalis Thomasi in sua Bibliotheca asservavit. *h. 4. p. 2. c. 31. n. 4. & 36.*

Dominicus Peres testimonium tulit de quodam miraculo S. Paschalis. *h. 4. p. 1. c. 24. n. 2.*

Dominicus Pisserrer Vicarius Generalis Barchinonensis processum de virtutibus S. Petri Nolalco approbavit. *h. 1. c. 41. n. 9.*

Dominicus Pinellus de Monte Cardinalis quid egerit in causis S. Raymundi. *h. 1. c. 26. n. 5.* S. Elisabeth Regine Portugaliz. *h. 1. c. 32. n. 11.* S. Terefiz. *h. 1. c. 25. n. 9.* S. Andreæ Avellini. *h. 2. c. 1. n. 4.* Et S. Isidori Agricola tam quædam ejus cultum. *h. 1. c. 32. n. 11.* quam quædam florem fertum in ejus honorem oblatum. *h. 2. c. 12. n. 4.* Quid in Concilio Tridentino. *h. 1. c. 44. n. 21.* Et in causa S. Caroli Borromei. *h. 4. p. 2. c. 18. n. 6.*

Dominicus Viterbiensis asperime punitus fuit, ob Decretum quoddam sub Innocentii VIII. nomine confectum. *h. 2. c. 31. n. 2.*

Dominicus Zaulus Archiepiscopus Theodosie Vicegerens in Urbe quid egerit circa tumulum Ven. Bartholomæi de Salutio. *h. 2. c. 20. n. 10.* Translationi S. Leonis M. adfuit. *h. 4. p. 2. c. 23. n. 13.*

Domitianus Imperium dimisit, & resumpsit, ac post obitum Apotheosi decoratus. *h. 1. c. 1. n. 12.* Cum Romæ interficeretur, id Ephesi ab Apollonio revelatum fuit. *h. 3. c. 46. n. 3.*

Domitilla, cum mortua crederetur, viva tumultata fuit. *h. 4. p. 1. c. 21. n. 8.*

Domitius Ulpianus, Christianorum hostis, Imperatori Severo suavit, ut eos occideret. *h. 3. c. 13. n. 6.*

Donatus Bossius B. Gregorium X. Turrianorum sceleris concilium non facit. *h. 2. c. 42. n. 3.*

Dulcetius Præfex cur plures Martyres trucidaverit. *h. 3. c. 14. n. 7.*

Dunannus Tyrannus Judæus cur Aretam cum aliis occidi iusserit. *h. 1. c. 14. n. 4. et h. 3. c. 18. n. 19.*

Dunozeitus SS. rituum Consultor quid de miraculis pro Martyrum cultu senserit. *h. 1. c. 30. n. 3.*

Duratus Cardinalis Nuntius Apostolicus Matrili ossa S. Jeanni de Matha in Nuntiatura recondi curavit. *h. 4. p. 2. c. 25. n. 17.*

Duratus Protonotarii SS. rituum absentis vices Anguiliola supplevit. *h. 1. c. 17. n. 3.*

E *Bion* hæreticus a S. Joanne Evangelista confutatus. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 14.*

Erfridus Angliæ Rex S. Edildridam duxit in uxorem. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 10.*

Edmundus Archiepiscopus Londinensis Thomæ Vviltonio succensuit neganti, Christum miracula patrassè. *l. 4. p. 1. c. 2. n. 3.*

Edmundus filius Henrici Angliæ Regis a B. Gregorio X. fratri reconciliatus. *l. 3. c. 32. n. 39.*

Eduardus filius Henrici Angliæ Regis Hierosolymam petiit. *l. 3. c. 31. n. 3.* Quomodo fratri reconciliatus fuerit. *c. 32. n. 39.*

Eduardus II. Angliæ Rex Episcopum Londinensem objurgavit, quod Thomæ Lancastriæ Comitis cultum permitteret. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Eduardus III. Angliæ Rex Canonizationem Thomæ Lancastriæ Comitis petiit. *l. 2. c. 10. n. 8.*

Effridus cum B. Gerio fratre, & cum S. Liberio Anconitano ad sacra loca Palestiniæ iter instituit. *l. 2. c. 24. n. 118.*

Eganus Lambertinus B. Imelæ pater. *l. 3. c. 8. n. 15.*

Ejardus B. Catharinæ Sueciæ vir. *l. 2. c. 41. n. 6.*

Egilbertus Episcopus Bambergenfis Canonizationem S. Heorici Imperatoris obtinuit. *l. 1. c. 8. n. 17.*

Egillus Abbas Fuldeus quomodo B. Liobæ corpus transtulerit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Eleazarus Judæus Dæmonibus vexatos coram Vespasiano curavit. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 6.*

Eledus Britannus S. Bertulphi corpus furripuit, & restituit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 41.*

Eleonora Imperatrix Canonizationem S. Aloyisii Gonzagæ petiit, sed non obtinuit. *l. 2. c. 54. n. 4.*

Eleonora nobilis Hispana fratri Servi Dei Francisci Ximenes nupsit. *l. 3. c. 34. n. 30.*

Eleutherius Papa epistolam a Martyribus Lugdunensibus accepit. *l. 1. c. 4. n. 6.*

Eliab Davidis frater in Regem Israël a Samuele non unctus. *l. 3. c. 45. n. 10.*

Elias Vicarius Generalis Ordinis S. Francisci eundem m. & S. Antonium persecutus, e gradu suo fuit depositus. *l. 3. c. 30. n. 15.*

B. Elgius Novomienfis Episcopus S. Quintii corpus invenit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 25.*

Elirandus hæreticus ab Hadriano Papa objurgatus. *l. 1. c. 37. n. 4.*

Elisabet Angliæ Regina Regnum Tom. VIII.

quomodo assumpserit. *l. 3. c. 13. n. 10.* Plures in odium Fidei occidit. *n. 3.* inter quos Reginam Mariam Stuartam. *n. 10.*

Elymas a S. Paulo Apostolo objurgatus. *l. 3. c. 41. n. 3.* & exæcatus fuit. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 1.*

Emmanuel Comnenus Imperator in suis Novellis manzæ & sepulchro S. Nicolai profluentis meminit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 19.*

Emmanuel Marianus Ribera preefsum ordinariam super virtutibus S. Petri Nolasco examinari fecit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Emmanuel Philibertus Sabaudie Dux sacram Christi sionem Taurinum transtulit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 18.*

Emmanuel Portugallie Rex S. Elisabethæ Canonizationem petiit. *l. 1. c. 20. n. 18.*

Engranus Episcopus Cameracensis Adulphi cultum permisit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Enos Cainan pater, a Seth lenè genitus, diu vixit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.*

Epimenides naturaliter revivisse dicitur. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 1.*

Epiphanius Presbyter apud S. Gregorinum M. plurium criminum accusatus. *l. 3. c. 6. n. 5.*

Erasmus a Basilio Pontio confutatur. *l. 3. c. 41. n. 4.* & *l. 4. p. 2. c. 11. n. 4.*

Eres Armenius a mortuis naturaliter resurrexisse juxta Platonem dicitur. *l. 3. c. 49. n. 2.* & *l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*

Esa cum fratre Jacob in utero matris pugnavit, & una cum ipso prodit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 21.* & 22. Benedictionem patris non obtinuit. *l. 3. c. 49. n. 5.*

Estrus B. Bonifacii Episcopi Laufenensis sanctitatem approbavit. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Eva Adami uxor, & socia. *l. 1. c. 37. n. 11.* ex ejus costa realiter formata. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 11.* & *c. 23. n. 5.* quomodo a Dæmone tentata, & cum eo collocuta fuerit. *l. 1. c. 50. n. 9.* & *l. 4. p. 1. c. 3. n. 5.*

& 11. In errorem incidit. *l. 1. c. 5. n. 8. B. V.* Mariam apud Deum advocatam habuit. *c. 12. n. 4.*

S. Eucherius Episcopus SS. Mauritaniam, sociosque laudavit. *l. 3. c. 1. n. 9.*

Eudoxia Arcadii Imperatoris uxor epistolam ab Innocentio I. Papa accepit de beatitudine S. Joannis Chrysostomi. *l. 1. c. 7. n. 3.*

Eugenius III. Papa quomodo, & ubi S. Henricum Imperatorem canonizaverit, & quid pro eadem Canonizatione egerit. *l. 1. c. 8. n. 17. c. 10. n. 10. c. 15. n. 12.*

G g

c. 56

*c. 36. n. 3. l. 2. c. 3. n. 3. l. 3. c. 4. n. 1. l. 3. c. 36. n. 5. Quid egerit circa revelationes S. Hildegardis. l. 2. c. 25. n. 3. c. 32. n. 11. l. 3. c. 11. l. 2. Willelmo Eboracensi Archiepiscopo Pallium denegavit, & Henricum Murdach in Archiepiscopum confirmavit. l. 2. c. 41. n. 13. Litteras a S. Bernardo adversus eundem Willelmum, & de aliis pluribus rebus accepit. *ibid.* l. 3. c. 31. n. 5. l. 1. c. 32. n. 1. c. 33. n. 22. c. 36. n. 16. Bellum S. Ludovici Regis adversus Infideles approbavit. l. 3. c. 36. n. 17. l. 3. c. 47. n. 8. Decretalium Collectionem sibi a Gratiano dicatam approbasse fertur. l. 4. p. 2. c. 17. n. 10. Ecclesiam S. Mariz a Vado Ferrariz bonis, & Indulgentiis auxit. *c. ult. n. 7.**

Eugenius IV. Papa S. Nicolaum de Tolentino canonizavit, & quid in ejus causa egerit. l. 1. c. 15. n. 16. c. 21. n. 4. l. 3. c. 6. n. 3. l. 2. c. 3. n. 6. Amplissimum cultum erga S. Andream Corsinum concessit. l. 1. c. 32. n. 11. c. 37. n. 11. l. 2. c. 20. n. 14. l. 3. c. 17. Eundem beatificavit. l. 1. c. 20. n. 17. Similia præstitit erga B. Ambrosium Sanfedonium. *ibid.* l. 2. c. 20. n. 4. Cubicularium habuit Massæum Vegium. l. 1. c. 36. n. 3. Formam Baptismi Græcorum permisit. c. 37. n. 2. Quid egerit circa Maronitarum ritum. c. 38. n. 11. l. 3. c. 15. Et in causa S. Franciscæ Romanæ. l. 2. c. 3. n. 6. B. Antonium Fatatum creavit Commissarium pro Decimis colligendis in ditionibus Senensi, & Lucensi. c. 8. n. 3. Sub ipso Communitas Montis Sancti cultum B. Gerii augere constituit. c. 24. n. 218. Que adversus eum Pius II. in minoribus constitutus scripsit postea retractavit. c. 33. n. 7. S. Jacobum de Marchia in Austriam, & Hungariam contra Hæreticos misit. c. 34. n. 7. Et Inquisitionem creavit. l. 3. c. 2. n. 9. Amedeo Mediolani Arithmeticæ professori litteras misit, S. Bernardini nomini injurias. l. 2. c. 41. n. 3. Quid postea in ejusdem Sancti causa egerit. c. 46. n. 10. Adversus eum B. Ludovicus Alamandus Cardinalis Felici Antipapæ adhæsit. l. 3. c. 20. n. 7. Mediolanensem Ducem ope S. Andree Corsini viciz. l. 4. p. 2. c. 32. n. 7. Plura Festa de præcepto extinxit. p. 2. c. 16. n. 27. Bonis, & Indulgentiis Ecclesiam S. Mariz a Vado Ferrariz auxit. *c. ult. n. 7.*

Eugenius Tyrannus cum populos vexaret, Theodosius exercitum in Europam traduxit. l. 1. c. 36. n. 16.

Exgubius Episcopus S. Ubaldi Canonizationem petiit. l. 2. c. 36. n. 8.

Enlalus schisma sub S. Bonifacio I. excitavit. l. 3. c. 32. n. 3.

Eulogius Alexandrinus Episcopus a S. Gregorio M. Martyrum res gestas ab Eusebio collectas petiit. l. 1. c. 4. n. 13. Litteras ab eodem S. Pontifice habuit adversus Joannem Jejunatorem. l. 2. c. 19. num. 2.

S. Eulogius Cordubensis Episcopus S. Floræ cingulum Baldegotenſis ejusdem fratri misit. l. 2. c. 13. n. 11.

Eunapius sub Juliano Imperatore Christianæ Religionis hostis, & derisor quid dixerit de locis, in quibus SS. Reliquiæ asservandæ sunt. l. 4. p. 2. c. 26. n. 4.

Evo dius Episcopus Antiochenus S. Ignatii decessor. l. 1. c. 4. n. 4.

Euphemius Episcopus Constantinopolitanus cur a S. Gelasio Papa communione privatus fuerit. l. 3. c. 32. n. 36.

Eusebius Cæsariensis templum S. Patricio edificavit. l. 1. c. 3. n. 8. Quorundam opera non vidit. l. 3. c. 10. n. 5. Doctissimus fuit, sed in dogmatum veritate errasse dicitur. c. 31. n. 5. De Simonis Magi calu non loquitur. c. 49. n. 4.

Eusebius Nicomediensis Coantantio M. suavit, ut S. Athanasium in exilium mitteret. l. 2. c. 36. n. 4.

Eustachius Mantreſius Parhelia quædam observavit. l. 4. p. 1. c. 27. n. 16.

Eustebius Constantinopolitanus Episcopus Tiberio Imperium prædixit, sed ab eodem oburgatus ob controversiam cum S. Gregorio M. de carnis resurrectione. l. 1. c. 36. n. 12.

Eutychus adolescens a S. Paulo Apostolo miraculose sanatus. l. 4. p. 1. c. 21. n. 2.

Euthymius Archiepiscopus Græcus quosdam sine diœcesis ritus immutavit, quam responſionem a sacra rituum Congregatione, & a S. Romana Inquisitione habuerit. l. 1. c. 18. n. 2.

Ezechias cum Senacherib Assiriorum Rege bellum gessit. l. 3. c. 36. n. 16. Ejus tempore vigeat serpens æneus Moysi. l. 2. c. 11. n. 14.

S. Fabianus Papa septem Notarios a S. Clemente pro colligendis Martyrum actis constitutos confirmavit. l. 1. c. 17. n. 1.

Fabiola ob peccatorum poenitentiam a S. Hieronymo laudatur. l. 5. c. 39. n. 4.

Fabius apud Ethnicos Heros dictus. l. 3. c. 21. n. 5.

Fabius Antiochenus quomodo SS. Metæ, & Apolloniz audierit. l. 1. c. 1. n. 2.

Pa-

Fabius Oliverius Cardialis sub pluribus Pontificibus Secretarium Brevium egit, & B. Michelinæ cultum promovit. *l. 2. c. 24. n. 77.*

Fabricius apud Gentiles Herodictus fuit. *l. 3. c. 21. n. 5.*

Fabronius Cardinales quid egerit circa dubium, an ad Fidei Promotorem spectet subscribere processus in causis Servorum Dei. *l. 1. c. 18. n. 15.* In ædibus suis Congregationem antepreparatoriam in causa S. Julianæ de Falconeriis habuit. *c. 32. n. 14.* Suffragium tulit circa vestes nonnullis Officialibus in Canonizationibus dandas. *c. 46. n. 38.* Relatorem egit in pluribus causis. *l. 2. c. 34. n. 5. c. 48. n. 11. c. 49. n. 1. c. 14. p. 2. c. 28. num. 27.*

Facbenetus Cardinalis in quibusdam causis Relator fuit. *l. 2. c. 48. n. 3. c. 49. n. 1.*

Farnesius Cardinalis quid egerit in causa S. Raymundi. *l. 1. c. 26. n. 5.*

Faulsina Antonini Imperatoris uxor, post obitum Apotheosæ decorata. *l. 1. c. 1. n. 11. c. 12.*

Federicus Borromæus Cardinalis quomodo exemplar Decretorum Urbani VIII. acceperit. *l. 2. c. 11. n. 3.* Librum de vita S. Philippi Neri approbavit. *n. 13.* Beneficia Ecclesiastica dignioribus conferbat. *l. 3. c. 34. n. 18.* Ferrarius suavit, ut SS. catalogum ederet. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 7.*

Felix Antipapa a B. Ludovico Alamanando consecratus fuit. *l. 3. c. 20. n. 7.*

Felix Episcopus Acropolitæ de præcipuis Episcopi Visitatoris curis a S. Gregorio M. edoctus fuit. *l. 3. c. 34. n. 13.*

Felix Episcopus Nucernianus epistolam a S. Innocentio I. acceptit de Ecclesiastica disciplina reparanda. *l. 3. c. 32. n. 26.*

Felix Episcopus Urgelitanus libellum quemdam Alenino direxit, ob quem a S. Leone III. objurgatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 23.*

Ferdinandus Aragoniæ Rex a S. Vincentio Ferrerio adductus fuit, ut Benedicti XIII. Antipapæ partes relinqueret. *l. 3. c. 20. n. 7.*

Ferdinandus de Austria Archiepiscopus, & Elector Colonie plures SS. Reliquias ab Hæreticis magno pretio redemit. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 4.*

Ferdinandus de Austria, Archiepiscopus Toletanus corpus Ven. Alphonsi de Oroscio transtulit. *l. 2. c. 13. n. 4.*

Ferdinandus Cortesius, cum Mexico debellaret, ministros misit ad Idola frangenda, & Ecclesias ædificandas. *l. 3. c. 17. n. 15.*

Ferdinandus Gonzaga Missam in honorem S. Aloysii Gonzagæ celebrari obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 2.*

Ferdinandus Hispaniarum Rex quando Mauros vicerit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 16.*

Ferdinandus Imperator Canonizationem S. Aloysii Gonzagæ petiit. *l. 2. c. 54. n. 4.* Curavit, ut vita S. Joannis Nepomuceni rite ederetur. *l. 3. c. 8. n. 19.* Quid Pio IV. scripserit. *c. 33. n. 15.* Officium Angelorum Custodem obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 11.*

Ferdinandus Mediceus Cardinalis deputatus fuit pro examinanda causa S. Didaci. *l. 1. c. 16. n. 2.*

Ferdinandus Neptius Cardinalis quid egerit in translatione S. Leonis M. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 9. c. 13.*

Ferdinandus Sanchez de identitate cadaveris S. Joannis de Matha testatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 25.*

Ferdinandus de Valentibus in Advocatum Fiscalem electus, quin Fidei Promotorem ageret. *l. 1. c. 18. n. 10.*

Fernellus non asseruit occisi cadaver ad occisoris conspectum sanguinem effundere. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 13.*

Ferrarius Cardinalis quid senserit de vestibus dandis nonnullis Officialibus in Canonizationibus. *l. 1. c. 46. n. 38.* Et de conjunctione processuum ordinari cum Apostolico. *l. 2. c. 6. n. 8.* Herivvetindem primam Abbatissam Thorensem Sanctam appellavit. *l. 2. c. 13. n. 4.* Quid egerit in causa Servæ Dei Agnetis a Jesu. *c. 26. n. 1.* Relatorem egit in quibusdam causis. *c. 22. n. 8. c. 49. n. 6. c. 14. p. 2. c. 15. n. 6.*

Ferrarius Cardin., & Episcopus Vercellensis Officium, & Acta S. Benedicti Abbatis Benedictini invenit. *l. 2. c. 18. n. 20.*

Flavius Blondus ab epistolis Eugenii IV. fuit. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 16.*

Flavius Stilicon quando Romanus Consul fuerit. *l. 1. c. 4. n. 12.*

Florentius Presbyter venenum S. Benedicto Abbati propinavit. *l. 3. c. 30. n. 15.*

Fortunius Licetus septimo mense natus ad senectutem pervenit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 13.*

Foxus hæreticus a Roberto Personio objurgatur. *l. 3. c. 20. n. 15.*

Fraccastorius non docet occisi cadaver

G g 2 co.

coram occidere sanguinem emittere .
l. 4. p. 1. c. ult. n. 13.

Franciscus Cardinalis Relator fuit in causa B. Salomez . l. 1. c. 16. n. 22. Et S. Francisci Salefi . c. 23. n. 3. Ostendit cur S. Joannes a Cruce in carcerem detrusus fuerit . l. 3. n. 20. n. 15.

Francisca Victoria quomodo a morbo peccilentiali convalescit . l. 4. p. 1. c. 18. n. 21. et seqq.

Franciscus Alidosius Cardinalis Legatus Bononiæ approbavit identitatem brachii S. Lucæ . l. 4. p. 2. c. 25. n. 49.

Franciscus Amelinus Clericus Cameræ Apostolicæ Beatificationi S. Brunonis adfuit . l. 1. c. 41. n. 7.

Franciscus Barberinus Cardinalis Relator in quibusdam causis . l. 2. c. 48. n. 5. et 11. Plura adnotavit circa identitatem ossium S. Joannis de Matha . l. 4. p. 2. c. 25. n. 14. et 21.

Franciscus Blanchinus adfuit correctioni cuiusdam operis S. Hilarii . l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.

Franciscus de Claromonte Cardinalis Beatificationem Petri de Lucemburgo obtulit . l. 1. c. 11. n. 12.

Franciscus Caltellus Advocatus Confessorialis peroravit pro signanda Commessione in causa B. Hieronymi Emiliani , & B. Jacobi de Mevania . l. 2. c. 35. n. 8.

Franciscus Delphinus Franciæ Mariam Stuartam in uxorem duxit . l. 3. c. 13. n. 10.

Franciscus Guidus aliquando flammam emittebat . l. 4. p. 1. c. 25. n. 22.

Franciscus de Judice Cardinalis Relator in causa Servi Dei Alphonsi de Orosco . l. 2. c. 48. n. 4.

Franciscus Lallus de Reguardatis quoddam S. Aloyfii miraculum admisit . l. 4. p. 1. c. 19. n. 4.

Franciscus Maria Medices Cardinalis vitam S. Philippi Neri approbavit . l. 2. c. 11. n. 13. Quomodo in causa Cardinalis Barbadii testimonium tulit . l. 2. c. 49. n. 20.

Franciscus Maria de Monte Cardinalis signavit Decretum cultus S. Brunonis . l. 1. c. 41. n. 7. Virtutes heroicas pro Beatificatione , & Canonizatione requiri ostendit . l. 3. c. 21. n. 1.

Franciscus Mazonus miraculose sanatus fuit . l. 4. p. 1. c. 8. n. 17.

Franciscus Piccolominus , postea Pius III. , cum Episcopus Senensis esset , B. Aldobrandescam declaravit adorandam esse . l. 1. c. 10. n. 8.

Franciscus de Puteo Prior Generalis Carthusianus cultum S. Brunonis postulat . l. 1. c. 41. n. 7.

Franciscus Ribera S. Terefiæ Confessarius , & de ejus causa testis magnæ fidei . l. 3. c. 7. n. 6.

Franciscus Sacratius Rotæ Auditor quid egerit in causa S. Terefiæ . l. 1. c. 25. n. 9.

Franciscus Simon miraculum quoddam admisit . l. 4. p. 2. c. ult. n. 2.

Franciscus Tarvilanus Carthusiæ Præfectus quorundam exempla retulit , qui suorum consanguineorum vitas scripserunt . l. 2. c. 6. n. 12.

Franciscus de Uargis quid egerit in honorem S. Ildisii Agricola nondum beatificati . l. 2. c. 20. n. 9.

Franciscus Venerius Venetiarum Dux ex rosæ odore obiisse dicitur . l. 4. p. 1. c. 31. n. 25.

Franciscus Xaverius Societatis Jesu miraculose a paralyfi liberatus fuit . l. 1. c. 26. n. 8.

Fridericus Archiepiscopus Colonie cultum S. Guiberti concessisse dicitur . l. 1. c. 10. n. 7.

Fridericus Enobarbus Imperator Paschalem Antipapam hospitio recepit , a quo cultum pro Carolo M. obtinuit . l. 1. c. 9. n. 4. Sub Innocentio IV. ab uno Concilio accusatus , & judicatus fuit . c. 34. n. 11. Italiam vexavit . c. 41. n. 9.

Fridericus III. Imperator pater Maximiliani , qui mutus natus naturaliter loquelam acquisivit . l. 4. p. 1. c. 10. n. 8.

Furia Matrona , quædam super fama a S. Hieronymo accepit . l. 2. c. 41. n. 7. *Fulco* quando Corbejæ Abbas fuerit . l. 1. c. 8. n. 11.

Fulradus Abbas corpus Ursmari Abbatibus Laubiensis colobtinuit . l. 1. c. 6. n. 4.

Gabriel Confessarius B. Joannæ Valesiæ . l. 2. c. 24. n. 213.

Gabriel Alvarez Servo Dei Alphonso Rodriguez inunxit , ut propriæ conscientiarationem scriberet . l. 3. c. 10. n. 17.

Gabriel Palæus Cardinalis SS. Vitalis , & Agricola corpora transtulit . l. 4. p. 2. c. 23. n. 18. S. Bononii Adæ Suario transmitti iussit . l. 2. c. 18. n. 20.

Gabriel Vasquez Societatis Jesu quid consilii dederit circa Hostias quidam furto sublatas , & postea recuperatas . l. 1. p. 2. c. ult. n. 8.

Gabriellus Cardinalis Relator in causis Servi Dei Caroli a Seia . l. 2. c. 48.

c. 48. n. 5. Et S. Jacobi de Marchia. Ca. prarolz obiit . c. 34. n. 7.

Galba Imperator Neroni mortem confcivit . l. 1. p. 2. c. 27. n. 2.

Galeatus de Marefcottis Cardinalis quid egerit in caufa B. Hyacinthæ de Marefcottis . l. 1. c. ult. n. 2.

Galeatus Storta Dux Mediolanenfis ab Oliato occifus fuit . l. 3. c. 20. n. 13.

Galerius Maximus S. Cyprianum occidi iuffit . l. 3. c. 14. n. 2.

Galgatho dicitur unus ex Magis , qui Chriflum natum adoraverunt . l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.

Gallienus Imperator cum Valeriano Imperium rexit , & fub iis Martyres , qui Maffa Candida dicti fuerunt . l. 3. c. 11. n. 10. Et alii quadraginta Martyres extiterunt . c. 18. n. 19.

Gallionis quid feufferit de fepultura caaverum Servorum Dei . l. 2. c. 12. n. 12.

Gallus Cardinalis quid propofuerit in caufa S. Raymundi . l. 1. c. 26. n. 5. Præfatus Congregationis ritum quid Archiepifcopo Neapolitano fcripferit quoad Ordinarii authoritatem in caufis propriæ diœceffis . l. 2. c. 1. n. 1.

Gaspar unus fuiſſe dicitur ex Magis , qui Chriflum adoraverunt . l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.

Gaspar de Carpineis Cardinalis Urbis Vicarius editum iuffu Clementis XI. promulgavit adverfus extrahentes ex Urbis Cæmeteriis Reliquias . l. 4. p. 2. c. 28. n. 2.

Gaspar de Quiroga Cardinalis Servo Dei Alphonſo de Oroſco imperavit , ut ſuas Confefſiones ſcriberet . l. 3. c. 10. n. 11.

Gaspar Ceratus bullam Canonizationis S. Brunonis Epifcopi Signini invenire nequirit . l. 1. c. 9. n. 5.

Gaufridus e Belloloco S. Ludovici Galliarum Regis Confefſarius iuffus a B. Gregorio X. fuit , ut ſibi ejuſdem S. vitam nuanfettaret . l. 1. c. 20. n. 13. l. 3. c. 7. n. 4. et c. 35. n. 9. Quid de eodem Sancto teſtatur ſit . l. 3. c. 36. n. 13. et 14.

Gaufridus Cardinalis , & Legatus Apoftolicus quid Fondatoribus Ordinis B. V. Mariz imperaverit . l. 2. c. 24. n. 17.

Geberdus Epifcopus Ratifponenſis ab Hundo commendatur . l. 1. c. 8. n. 9.

Geilana quænam fuerit . l. 1. c. 7. n. 8.

S. Gelafius Papa quid ſenſerit de epifcolis Abgari Regis ad Chriflum , & Chriſti ad Abgarum . l. 4. p. 2. c. 26. n. 7.

Gelaſius Papa II. Calliſti II. antecceſſor . l. 1. c. 8. n. 14.

Gennadius Patriarcha Conſtantinopolitanus Palamam , & Marcum cultu privavit . l. 2. c. 8. n. 5. An ejus tempore Epifcoporum imagines in templis collocari conſueverit . c. 14. n. 3.

Gentilis Cardinalis vocatus fuit ad Congregationem circa ordinem nominandi Beatos ſimul canonizandos . l. 1. c. 36. n. 8.

Georgius Medolacus a S. Pio V. tamquam hæreticus punitus fuit . l. 3. c. 23. n. 9.

Georgius Epifcopus Præſteſtinus deputatus fuit pro examinanda caufa S. Vincentii Ferrerii . l. 1. c. 48. n. 1.

Gerardus Abbas Canonizationem S. Bernardi petiit . l. 2. c. 36. n. 8.

Gerardus Abbas S. Medardi a dignitate ſua expulſus opera cujuſdam Beræ . l. 3. c. 47. n. 1.

Gerardus Archiepifcopus Ravennæ quid Eccleſiæ S. Mariz a Vado Ferrariæ præſtiterit . l. 4. p. 2. c. ult. n. 7.

Gerardus Capali correctioni cujuſdam operis S. Hillarii adſuit . l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.

Gerardus Epifcopus Tornacenſis quando S. Gugathonem canonizaverit . l. 1. c. 10. n. 7.

Gerardus II. Eccleſiam Bononiënſem rexit , cum Lucia Virgo Bononiënſis ſanctitate floruit . l. 2. c. 18. n. 21.

Gefualdus Cardinalis caufæ S. Hyacinthi Relator . l. 3. c. 6. n. 18. Quid in eadem caufa teſtatur fuerit . l. 2. c. 35. n. 3. Rutilium Galicinum familiarem habuit . l. 3. c. 8. n. 17.

Ghislerius Conſultor Congregationis rituum quid de miraculorum neceſſitate in Martyrum cauſis cenſuerit . l. 1. c. 30. n. 3.

Girbaldus Epifcopus quorundam Epifcoporum Cabillonienſium corpora invenit , & Canonizationem obtinuit . l. 1. c. 7. n. 15.

Glaucus naturaliter a mortuis reſurrexiffe dicitur . l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.

Gofridus Epifcopus Catalaunenſis a Petro Abbate Cluniacenſi edoctus fuit , quomodo ſe gerere debeat Epifcopus , qui temporale dominium Epifcopatus annexum habet . l. 3. c. 34. n. 8.

Gosbersus Franconiz Dux a S. Kiliano ob gravem inceſtum acriter oburgatus , a peccato non reſipuit . l. 1. c. 7. n. 8.

Gofreuginus Theodorici Regis filius B. M. Virginem ſalutationibus Angelicis coluit . l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.

Gozzadinus Cardinalis de correptione cuiusdam libri S. Hilarii testatus est. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.*

S. *Gregorius* M. quid Eulogio Martyrum Acta ab Eusebio Cæsariensi collecta postulanti responderit. *l. 1. c. 4. n. 13.* Ejus tempore quorundam Martyrum Reliquiæ Romæ erant. *n. 14.* S. Liberii corpus Patri ejusdem denegasse dicitur. *l. 2. c. 18. n. 2.* Joannem Jejunatorem in literis ad Imperatorem, & ad alios cur graviter objurgaverit. *c. 19. n. 2.* Cassianum vocavit Sanctum. *c. 29. n. 6.* Quid Augustino Anglorum Episcopo de S. Sixti Martyris Reliquiis, & de sanctitatis probatione responderit. *l. 3. c. 1. n. 9. et l. 4. p. 2. c. 24. n. 9.* Infirmum a quibundam prenitentibus abstinebat. *l. 3. c. 29. n. 3.* Cur Petrum Diaconum Episcopatu spoliaverit. *c. 34. n. 12.* A Tiberio Imperatore quoad controversiam de carnis resurrectione contra Eutychium CP. Episcopum profectus fuit. *c. 36. n. 12.* Graviam Italiæ mala eventu comprobata prædixit. *c. 47. n. 1.* Titi Livii opera vetuit. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 33.* In honorem Conversionis S. Pauli Missam celebrari jussit. *p. 2. c. 9. n. 14.* Lectiones quædam ex ejus Dialogis desumptæ sunt. *c. 10. n. 6.* Imaginem B. M. Virginis a S. Luca depictam ad Basilicam S. Petri tempore pestis detulit. *n. 30.* S. Leandrum Episcopum Hispalensem plurimum coluit. *c. 11. n. 16.*

Gregorius IV. Papa falso dicitur decrevisse, SS. Canonizationes fieri tantum a Concilio generali debere. *l. 1. c. 10. n. 8.* Quid Otgario Episcopo Moguntino S. corpus petenti responderit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 11. et 12.*

Gregorius VI. militiæ Papalis auctor fuit. *l. 3. c. 36. n. 16.*

S. *Gregorius* VII. precatorem pro animabus SS. Augustini, & Monicæ a VVilhelmo Abbate accepit. *l. 1. c. 5. n. 6.* Quosdam canonizasse dicitur. *c. 8. n. 11.* Solum Romanum Pontificem dicendum esse Episcopum universalem asseruit. *c. 37. n. 3. et l. 2. c. 19. n. 2.* B. Petrum Igneum Cardinalem creavit. *l. 3. c. 33. n. 3.* Ejus tempore in ædibus S. Gallæ asservabatur imago B. M. Virginis duobus versiculis descripta. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 6.*

Gregorius VIII. S. Heribertum canonizasse dicitur. *l. 1. c. 8. n. 11.* SS. Pontificum, & Martyrum festivitates jussit pleno Officio celebrari. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 6.*

Gregorius IX. S. Heribertum canoni-

zasse dicitur. *l. 1. c. 8. n. 11.* Exoratus fuit, ut S. Stephanum Episcopum Diemsem canonizaret. *c. 17. n. 8.* SS. Dominicum, Elisabetham, Franciscum, Antonium, & Virgilium Salisburgensem Episcopum quomodo, & ubi canonizaverit. *l. 1. c. 15. n. 5. 12. et 36. n. 4.* In quorundam Canonizationibus Indulgentias concessit. *c. 36. n. 9.* Quid egerit pro causa, & Canonizatione S. Elisabethæ. *c. 15. n. 5. c. 20. n. 10. l. 2. c. 44. n. 11. l. 3. c. 24. S. Antonii. l. 1. c. 15. n. 12. c. 20. n. 10. c. 36. n. 15. l. 2. c. 3. n. 3. S. Dominici. l. 2. c. 45. n. 11. S. Francisci. l. 1. c. 15. n. 12. c. 20. n. 10. c. 36. n. 15. 16. et 23. cujus etiam cadaver vidit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 1. p. 2. c. 9. n. 11. Et transferri concessit. l. 4. p. 2. c. 22. n. 15. Quid in causa S. Virgilii. l. 2. c. 15. n. 12. et l. 3. c. 8. n. 21. Post eorumdem SS. Canonizationes tredecim annos vixit, & alias peregrinavit. *l. 1. c. 36. n. 4.* Quid egerit in causis Lucæ Archiepiscopi Strigoniensis. *l. 1. c. 20. n. 10.* B. Ambrasi de Massâ. *ibid. et l. 2. c. 44. n. 12.* Brunnis Episcopi Herbipolensis, & Oddonis Monachi Carthusiensis. *l. 2. c. 45. n. 11. et S. Hildegardis. c. 49. n. 5.* Approbavit, & confirmavit nonnullas antiquas Armeniorum consuetudines. *l. 1. c. 38. n. 12.* Raymundi Lulli libros examinari jussit, & damnavit. *c. 40. n. 4.* Sub ipso Raymundus Tarraga damnatus fuit. *ibid.* Ordinem B. Mariæ de Mercede confirmavit. *c. 41. n. 9.* S. Raymundum Nonnatum Cardinalatu, & cultu donavit. *l. 1. c. 41. n. 10. et l. 3. c. 33. n. 6.* S. Raymundo de Penna præcepit, ut Decretalium summam componeret. *l. 2. c. 25. n. 5.* Cui etiam Dignitates Ecclesiasticas obtulit. *l. 3. c. 35. n. 10.* Approbavit correctionem Breviarii Franciscanorum Missionariorum. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 2.* Scalam Sanctam coluit. *c. 26. n. 19.**

B. *Gregorius* X. Ven. Lucesium beatificavit, & alia in ejus honorem concessit, non tamen primus fuit, qui Dei Servos beatificaverit. *l. 1. c. 9. n. 11. c. 37. n. 8. l. 2. c. 20. n. 14. et l. 3. c. 7. n. 4.* Quid egerit in causa S. Ludovici Galliarum Regis. *l. 1. c. 20. n. 13.* Interfuit exequiis S. Bonaventuræ, & quædam Missas tunc celebrari jussit. *l. 2. c. 12. n. 11.* Sub ipso S. Liberius, seu Oliverius prope Anconam obiit. *l. 18. n. 2.* Quid decreverit in causa Servæ Dei Margaritæ filiæ Regis Hungariæ. *c. 44. n. 10.*

Gregorius XI. S. Heribertum Colonien-

nienſem Archiepiſcopum canonizatiſſe dicitur. *l. 1. c. 8. n. 1.* Daniæ Rex Canonizationem Urbani V. ab eo petiit. *c. 41. n. 2.* Ultimam Decretalium collectionem a S. Raymundo conſcribi permiſit. *l. 2. c. 7. n. 3.* Sub ipſo de vita & miraculis Caroli de Bleſio actum fuiſſe dicitur. *c. 8. n. 4.* Revelationes S. Catharinæ Senenſis approbaſſe fertur. *c. 32. n. 11.* Morti proximam de revelationibus ſub Religionis ſpecie quid dixerit. *l. 3. c. ult. n. 16.* Eadem S. Catharina ipſum inſiſit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.*

Gregorius XI. Antipapa. V. *Angelus Corarius.*

Gregorius XII. Papa unus ex Pontificibus Avenionenſibus. *l. 1. c. 9. n. 10.*

Gregorius XIII. inſignes abbatias collegiis univit. *l. 1. c. 34. n. 13.* Indulſit, ut in Eccleſia Maronitarum Urbis Miſſa, & Officia Arabico, vel Chaldaico ſermone celebrarentur. *c. 38. n. 11.* Sub ipſo libri Eccleſiaſticali pro eadem Eccleſia editi Romæ fuerunt. *ibid.* An S. Norbertum canonizaverit. *c. 41. n. 4. & 5.* Indulgentias conceſſit pro ſacello S. Eneconis. *c. 44. n. 9.* Et in tranſlatione S. Philippi Benitii. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 4.* Necnon in honorem aliorum Sacerdotum. *c. 19. n. 12.* Baſi propoſitiones damnavit. *l. 1. c. 15. n. 3. l. 2. c. 28. n. 5.* Quid conceſſerit in honorem S. Andreae Corſini. *l. 2. c. 9. n. 5. & c. 20. n. 4.* Et Ven. Lucie Virginis Bononiensis. *c. 18. n. 14.* B. Petri de Piſis. *c. 24. n. 72.* B. Joſeph de Andreaſis. *n. 77.* S. Iſidori Hiſpalenſis. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 15. S. Iſidoruſi. c. 12. n. 8.* SS. Abundantii, & Abundii. *c. 22. n. 15.* Et in honorem S. Eliæ Prophete. *c. 29. n. 12.* Quendam Officia Sanctorum diſceſſis Toletanæ admiſit. *l. 2. c. 24. n. 19.* Et aliorum, quorum inſignes Reliquie in Eccleſiis Hiſpaniæ aſſervantur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 7.* Sub ipſo Officium SS. Roſarii pluribus in locis recitabatur. *n. 12.* Nonnullis curam commiſſe corrigendi Martyrologium Romanum. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 5.* Et in eo S. Simeonem puerum Tridentinum. *l. 1. c. 14. n. 4. & l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.* S. Gregorius VII. cujus corpus tunc æperum fuit. *l. 1. c. 31. n. 32.* S. Leonem III. Papam. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 7.* Et S. Felicem III. ſacerdotiſſe univ. *c. 27. n. 14.* In eodem S. Philippum Benitium Ordinis Servorum B. M. Virginis inſtitutorem appellavit. *c. 6. n. 8.* Et Lucie indicationem approbavit. *c. 19. n. 11.* Necnon quamdam Decretalium correctionem.

c. 17. n. 10. Sub ipſo editæ fuerunt adnotationes Cardinalis Baronii. *n. 6.* B. Claram de Montefalco juſſit haberi Auguſtiniano depingi. *c. 21. n. 5.* Felicia conſilia a S. Philippo Nerio accepit. *l. 3. c. 24. n. 9.* S. Ignatium de Loyola laudavit. *ibid.* Sed epistolam a Boleſio accepit non fuiſſe Societatem Jeſu ab ipſo inſtitutam. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 11.* Chriſti Sudarium appellavit Veronicam. *c. 31. n. 14.* Quid Eccleſiæ S. Mariz de Vado Ferrariæ præſtit. rit. *c. ult. n. 7.* Sub ipſo facta fuit tranſlatio S. Gregorii Nazianzeni. *c. 23. n. 6.* In ejus honorem in collegio Romano Societ. Jeſ. oratio panegyrica quotannis habetur. *l. 2. c. 13. n. 4.*

Gregorius XIV. pileos rubros Cardinalibus Regularibus primus conceſſit. *l. 3. c. 33. n. 10.*

Gregorius XV. Eccleſiæ Bononiensi per plures annos Archiepiſcopus præſuit, eique ſacra indumenta donavit, quibus in Pontificatu pro quadam Canonizatione uſus fuit. *l. 1. c. 46. n. 29.* Sub ipſo reſolutum fuit, plures ſimul canonizari poſſe, & idem ſimul B. Philippum Nerium, Ignatium de Loyola, Franciſcum Xaverium, Iſidorum Agricola, & Tereſiam canonizavit. *c. 36. n. 5.* Quo ordine iidem nominati fuerint. *n. 6.* Et quid in hac ſolemnitate ipſe egerit. *n. 26.* & 38. Quid ſub ipſo in cauſa S. Tereſie actum fuerit. *l. 1. c. 25. n. 11. c. 34. n. 13. c. 21. n. 1. & l. 4. p. 1. c. 18. n. 30.* Quid in cauſa S. Iſidori Agricola. *l. 1. c. 32. n. 11. l. 2. c. 24. n. 92.* Quid conceſſerit in honorem S. Brunonis Carthuſianorum inſtitutoris. *l. 1. c. 41. n. 6.* In honorem Conceptionis B. M. Virginis. *c. 42. n. 13.* quoad imagines, & cultum Servorum Dei Ignatii de Azevedo, & Sociorum. *l. 2. c. 14. n. 5. & l. 3. c. 3. n. 10.* Et B. Ambroſii Santledoniſ. *l. 2. c. 20. n. 4.* Quid quoad ſepulchrum V. Bartholomæi de Saluto. *n. 10. & l. 4. p. 2. c. 22. n. 10.* Et in honorem S. Franciſci Xaverii, & S. Franciſcæ Romanæ. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* ac S. Aloyſii Gonzagæ. *c. 2. n. 5.* Indulta omnia ad effectum non perducta, revocavit, quibuldam exceptis. *l. 2. c. 20. n. 5.* S. Felicem de Cantalicio plurimum coluit. *n. 3.* B. Coletæ cultum promovit. *c. 24. n. 191.* Feſta S. Franciſci de Aſſiſo. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 16.* Et S. Joſeph quomodo celebrari decreverit. *c. 20. n. 19.* Sub ipſo B. Joſephus a Matre Dei Religionem Scholaſticam piarum fundavit. *l. 3. c. 30. n. 17.* Et de aqua ſalſa in dulcem a

S. Fran-

S. Francisco Xaverio conversa actum fuit . l. 4. p. 1. c. 23. n. 10. Felicia a S. Philippo Nerio consilia accepit . l. 3. c. 24. n. 9. Voluit ut crimen sollicitationis per testes singulares probari posset . c. 2. n. 5.

S. Gregorius Nazianzenus S. Athanasium coluit . l. 1. c. 5. n. 4.

S. Gregorius Nyssenus S. Basilium sub quarto saeculo coluit . l. 1. c. 5. n. 4.

S. Gregorius Turonensis quando obierit . l. 1. c. 4. n. 15.

Gregorius de Valentia Soc. Jes. cur sedendi facultatem coram Clemente VIII. in Congregationibus de Auxiliis habuerit . l. 1. c. 34. n. 5.

Grimaldus Nuntius Apostolicus institutionem de fells ab Urbano VIII. factam ad Episcopos Galliarum misit . l. 4. p. 2. c. 16. n. 31.

Guadagni Cardinalis . V. Joannes Antonius

Gualbertus Abbas Pontificaliensis spontaneis verberationibus se macerabat . l. 3. c. 28. n. 9.

Gualterius Buftiacus decollatus postea valde se movit . l. 4. p. 1. c. 31. n. 5.

Guibertus Antipapa a S. Anselmo Lucensi redarguitur . l. 1. c. 41. n. 17.

Guido Abbas Passiencus adfuit correctioni ejusdem operis S. Hilarii . l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.

Guido Abbas Pomposianus spontaneis verberationibus utilis fuit . l. 3. c. 28. n. 7.

Guido Cardinalis ab Innocentio III. in Bohemiam missus fuit, ut S. Procopii Abbatis Canonizationem promulgaret . l. 1. c. 9. n. 8.

Guido Cremonensis Antipapa dictus fuit Patchalis III. l. 1. c. 9. n. 4.

Guido Traiectensis Suffraganeus filius Margaritæ Comitissæ Holandiæ baptizavit . l. 4. p. 1. c. 20. n. 22.

Guillelmus testis fuit oculatus de rebus gellis B. Bernardi Ptolomæi . l. 2. c. 24. n. 11.

Guillelmus de Bas Generalis Ordinis B. M. de Mercede curavit ; ut instrumentum conficeretur de sanctitate S. Petri Nolasci . l. 1. c. 41. n. 9.

Guillelmus Castadorus Capellanus , & Auditor sacri Palatii sub Leone X. S. Antonini Acta examinavit . l. 1. c. 15. n. 14.

Guillelmus Catalaunensis Episcopus suffragium tulit quoad virtutes S. Arnulphi Episcopi . l. 1. c. 8. n. 8.

Guillelmus Caveus a Justo Fontiano

acriter impugnatur . l. 2. c. 23. n. 9.

Guillelmus Dux Normannorum , & Angliæ Rex a Guillelmo Piclavienfili laudatur . l. 1. c. 41. n. 23. A jugularibus vulneribus naturaliter convalescit . l. 4. p. 1. c. 16. n. 24.

Guillelmus hæreticus Vvicleth magister a Thoma Vvaldenfili confutatur . l. 1. c. 10. n. 8.

Guillelmus de Monte Pessulano animam S. Bernardi vidit , & beatam esse seivit . l. 4. p. 1. c. 32. n. 6.

Guillelmus V. Bavaricæ Dux plures SS. Reliquias ab Hæreticis redemit . l. 4. p. 2. c. 6. n. 4.

Guillelmus Parisiensis a Pio II. electus fuit , ut Monasterium Fontis Ebraldi reformaret . l. 4. p. 2. c. 29. n. 13.

Guillelmus Rhotomagensis Cardinalis Officium , & Militem S. Alberti Carmelitæ celebrari auctoritate Calixti III. jussit . l. 2. c. 20. n. 4.

Guillelmus Sirletus Cardinalis testatus est de cultu a Gregorio XII. erga S. Andreæ Corsinum concessio . l. 2. c. 20. n. 4. Baronio nondum Cardinali commisit , ut adnotationes in Martyrologium conficeret . l. 4. p. 2. c. 17. n. 6.

Guillelmus de Theco Ordinis Prædicatorum in causa S. Thomæ de Aquino processum , aliorum auctoritate , construxisse dicitur . l. 2. c. 2. n. 12.

Gundisalvus de Medina olla S. Joannis de Matha subripuit . l. 4. p. 2. c. 25. n. 12. ad 16. Idque postea judicialiter testatus fuit . n. 23.

H *Adrianus Imperator cur a sententia de Christi cultu recesserit* . l. 1. c. 1. n. 9. Miracula quædam ei falso tribuuntur . l. 4. p. 1. c. 3. n. 18. quomodo erga Christianos se gesserit . c. 4. n. 9. Sub ipso S. Sixtus I. Martyrium subiit . p. 2. c. 27. n. 11.

Hadrianus I. Papa quid de lessione Alorum Martyrum ad Carolum M. scripserit . l. 1. c. 3. n. 5. Eum Venerabilem appellavit . c. 37. n. 6. An S. Albanum Martyrem canonizaverit . c. 7. n. 11. Sub ipso habitum fuit Concilium Francofordienfili . l. 4. p. 2. c. 12. n. 6.

Hadrianus II. an S. Vvalburgam canonizaverit , & Nicolai I. Papæ nomen sacris Diptychis inseribi jussit in epistola ad Concilium Tricassinum . l. 1. c. 7. n. 14. Sub ipso quædam Constantinopolitana Synodus celebrata fuit . l. 4. p. 2. c. 21. n. 8.

Ha-

Hadrianus VI. Auditores, & Capella nos habuit pro canis sacri Palatii. *l. 1. c. 15. n. 14.* Quamvis in Palatio Lateranensi moraretur *S. S.* Bennohem Episcopum Misinensem, & Antonium Archiepiscopum Florentinum in basilica Vaticana canonizavit. *c. 36. n. 3.* Quid in Canonizatione ejusdem *S. Bennohemis* egerit. *c. 15. n. 16. c. 21. n. 9. c. 36. n. 9. 26. c. 37.* Et in illa *S. Antonini*. *c. 36. n. 26. c. 37. c. 44. n. 20.* In his Canonizationibus sumptus prohibuit. *c. 47. n. 7.* *S. Petri* templum in Urbe reparare, uti optaret, non potuit. *c. 46. n. 46.* Fratribus Mendicantibus, præsertim Minoribus Observantibus, apud Indos jurisdictionem quasi Episcopalem concessit. *l. 2. n. 2. n. 4.* Juxta quamdam ejus regulam ratæ fiabant litteræ gratiæ, vel justitiæ ab Antecessoribus concessæ ante annum obtinens ipsorum. *c. 46. n. 4.* Summa quedam ei oblata fuit pro ampliando cultu *S. Josephi*. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 17.*

Haldegarius Episcopus Cameracensis concessit, corpus Ursmari Abbatis Lanbiefensis exponi ad Fidelium venerationem. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Hannibal Albanus Cardinalis Clementis XI. nepos Procuratorem egit in quorundam Beatorum Canonizatione, pro qua ejus nomine alter supplicavit. *l. 1. c. 36. n. 18.* Officium *S. Gertrudis* apud Clementem XII. nomine Regis Poloniæ petiit. *c. 41. n. 40. c. 41.* Curavit, ut Græcorum Menologium ederetur. *l. 2. c. 36. n. 16. c. 14. p. 2. c. 19. n. 20.* A Lancifio in executionem testamentarium electus fuit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 3.* *S. Leonis M.* corpus antequam transferretur inspexit. *p. 2. c. 28. n. 8. c. 9.* Relator fuit in causa identitatis corporis *S. Joannis de Matha*. *c. 25. n. 18.*

Hannibal Bentivoglius Philippum Ducem Mediolanensem vicit, uti *S. Catharina Bononiensis* prædixerat. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Hannibal Pedemontanus lepra laborans ægros alios non infecit. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 5.*

Hassia Cardinalis *S. Venceslai* Bohemiæ Ducis cultum quemdam a Clemente X. obtinuit. *l. 1. c. 41. n. 15.*

Hassilubus a Stephano V. vel ab alio edoctus fuit, neminem judicari ex unico teste. *l. 3. c. 5. n. 2.*

Haymo Generalis Ordinis *S. Francisci* correxit Breviarium Missionariorum sui Ordinis. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 2.*

Tom. VIII.

Hayton Armeniæ Rex *S. Liberii*, seu Oliverii pater fuit. *l. 2. c. 18. n. 2.*

Heßor apud Gentiles Heros. *l. 3. c. 21. n. 5.* In Kitoviz Cryptis incorruptus remanere dicitur. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.*

Hesena a Paride raptæ. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.*

Heli Sacerdos cur a Deo punitus fuerit, & an reprobus sit. *l. 3. c. 37. n. 12.* Ejus perniciēs Samueli puero revelata fuit. *c. 45. n. 8.*

Helianus Spinula Cereum Agnum benedictum a Paulo II. accepit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 12.*

Heligabalis Imperator Alexandri Severi antecessor. *l. 3. c. 13. n. 6.*

Heluissa prius Petri Abaelardi uxor, tum Monasterii Paracletensis Abbatissa a Petro Abbate Cluniacensi de viri obitu per epistolam solatium accepit. *l. 2. c. 33. n. 6.*

Henricus Angliæ Rex *S. Edvardi* Canonizationem obtinuit. *l. 1. c. 9. n. 2.* Caroli M. Canonizationem tentavit. *n. 4.*

Henricus (alius) Angliæ Rex Eduardi, & Edmundi pater. *l. 3. c. 32. n. 39.*

Henricus (alius) Angliæ Rex quomodo necis *S. Thomæ Cantuariensis* Archiepiscopi auctor fuerit. *l. 3. c. 13. n. 3. c. 11.*

Henricus VII. Angliæ Rex Henrici VI. Angliæ Regis Canonizationem petiit. *l. 1. c. 15. n. 9.*

Henricus VIII. Angliæ Rex divortium ab uxore injuste tentans, quosdam nequitiz suæ fautores habuit. *l. 1. c. 21. n. 15.* Plures Catholicos occidi jussit. *l. 3. c. 13. n. 3.* Inter quos Thomam Merum, & Fischerium postquam hic Cardinalis electus fuerat. *c. 33. n. 8.*

Henricus Imperator *S. VViboradz* Canonizationem petiit. *l. 1. c. 8. n. 7. c. 29. n. 7.* Bellum gessit adversus Andream Hungariæ Regem. *c. 8. n. 9.*

Henricus II. Imperator a *S. Annone* Archiepiscopo Colonienfisi acriter oburgatus, & de vicino obitu certior factus fuit. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Henricus III. Imperator cur Pontificiæ Ditioni periclitanti auxilium deprecaverit. *l. 3. c. 36. n. 16.*

Henricus IV. Imperator *S. Conradi* Regis pater. *l. 3. c. 24. n. 57.* Vischerem III. Papam veneno interfecte dicitur. *l. 1. c. 41. n. 24.* A Paschali II. privilegium dandi Investituræ Ecclesiasticis vi, & minis extorrit. *n. 26. c. 27. c. 13. c. 16. n. 4.* Cur a *S. Bennone* Episcopo Misnensi

H h

cc.

cenfurus affectus fuerit. *l.3. c. 34. n.21.*
Henricus Barbatus Poloniæ, & Sici-
 liæ Dux S. Hedwigem uxorem habuit. *l.3.*
c.24. n.59. c.36. n.5. c.37. n.11.

Henricus IV. Castellæ Rex fanitatem
 cum filia ope S. Didaci obtinuit, quem
 postea coluit. *l.2. c.9. n.3.*

Henricus Daniæ Rex Beatificationes
 Nicolai Lincopenfis, & aliorum sub Jo-
 anne XXIII. petiit. *l.1. c.11. n.13.*

Henricus III. Galliæ Rex erat, cum
 S. Simeon Siracusanus canonizatus fuit.
l.1. c.8. n.6.

Henricus IV. Galliæ Rex Feltorum di-
 minutionem a S. Sede petiit. *l.4. p.2.*
c.15. n.6.

Henricus Germaniæ Rex Hungariæ
 Regnum Petro legitimo Regi, extin-
 cto tyranno invasore, restituit. *l.3. c.47.*
n.1.

Henricus de Corduba Cardinalis obli-
 se ex rojæ odore dicitur. *l.4. p.1. c.31.*
n.25.

Henricus Archiepiscopus Ravennæ
 epistolam a B. Petro Damiano accepit.
l.1. c.41. n.2.

Henricus Archiepiscopus Senonensis
 quid a S. Bernardo circa rectam Episcop-
 atus administrationem accepit. *l.3.*
c.34. n.10.

Henricus de Joyosa ex Ordine Capu-
 cinorum ad Religionem Hierosolymita-
 nam transit, tum ad primum Ordinem
 rediit. *l.3. c.35. n.14.*

Henricus Mordach cum Archiepiscopo
 Eboracensis electus esset, schisma
 contigit ob alterius electionem. *l.2. c.41.*
n.13. Ab Eugenio III. in Archiepiscopo
 postea confirmatus fuit, licet alter
 electus fuerit. *ibid.*

Henricus Stuartus Darlæus Mariæ
 Stuartæ vir per insidias interfectus. *l.3.*
c.13. n.10.

Heraclius Imperator asseruit, se Cleo-
 patræ cadaver incorruptum invenisse.
l.4. p.1. c.30. n.7.

Hercules occultis, & futura revelasse
 dicitur. *l.3. c.46. n.1.*

Hercules Estensis Ferrariæ Dux quid
 de B. Lucia Narniensi tellatus fuerit.
l.4. p.2. c.12. n.12.

Hercules Gonzaga Cardinalis purpu-
 ra Cardinalitia corpus S. Anselmi Episcop-
 i in ejus festo indui jussit. *l.3. c.33.*
n.2.

Heres Armenius. V. *Eres.*
Heribaldus Monachorum S. Germani
 Antiodorensis Præsul S. Romani Abba-

tis Reliquiæ publicæ venerationi ex-
 posuit. *l.4. p.2. c.25. n.39.*

Heribertus Comes Carolum Franco-
 rum Regem occidit. *l.3. c.19. n.3.*

Hermanus Archiepiscopus Coloniz
 S. Leonem IX. Papam excepit. *l.1. c.8.*
n.9.

Hermanus Pangilupus Fraticellorum
 Auctor fuisse dicitur. *l.2. c.24. n.129.*

Hermosimus Clazomenius naturaliter
 a mortuis resurrexisset. *l.4. p.1. c.21. n.3.*
 Et plura revelasse perperam dicitur.
l.3. c.49. n.2.

Herodes tyrannus SS. Innocentes truci-
 cidari jussit. *l.1. c.14. n.3. c.15.*
n.2. Non vidit stellam, quæ Chirilo na-
 to apparuit. *l.4. p.1. c.25. n.4.*

Herodes Christum flagellari, & S. Jo-
 annem Baptistam decollari. *l.4. p.1. c.12.*
n.1. Et S. Jacobum Apostolum occidi jussit.
l.3. c.12. n.13.

S. Petrum Apostolum
 interficere cogitavit. *l.3. c.16. n.14.* Et
 catena ferrea vinxit. *l.4. p.1. c.19. n.8.*
 S. Joannem Baptistam miracula post mor-
 tem patraturum esse putavit. *c.2. n.9.*
 Prodigiosa morte a Dæmone probabili-
 ter illata perit. *c.3. n.12.*

Herodes Nicetæ filius. *l.1. c.2. n.10.*

Hesichas S. Hilariionis discipulus ejus-
 dem Reliquias in Palestinam transtulit.
l.1. c.5. n.4. c.4. p.2. c.25. n.38.

Heva. V. *Eva.*

Hieras Episcopus epistolam a Diony-
 sio Alexandrino accepit de cultu ab Ec-
 clesia præstito quibusdam, qui peste la-
 borantibus inservientes obierant. *l.3.*
c.11. n.8.

Hierocles Ægypti Præfessus Apollo-
 nium Thianæum Christo equiparasse di-
 citur. *l.1. p.1. c.3. n.8.*

Hieronymus Bernerius Cardinalis ele-
 ctus fuit ad examinandam vitam S. Aloy-
 sii Gonzagæ a Cepario scriptam. *l.2.*
c.40. n.9.

Hieronymus Boncompagnus Cardina-
 lis & Archiepiscopus Bononiensis, quid
 egerit pro causâ B. Ludovici Morbioli.
l.2. c.18. n.8.

Hieronymus Matthæus Cardinalis de-
 putatus pro examinanda causâ S. Didaci.
l.1. c.16. n.2.

Hieronymus Pamphilius Cardinalis vi-
 tam S. Philippi Nerii a Gallonio scrip-
 tam approbavit. *l.2. c.11. n.13.* Vitam
 quoque S. Aloyisii Gonzagæ a Cepario
 scriptam examinavit, & approbavit.
c.40. n.9.

Hieronymus Rusticucci Cardinalis
 S. Pio V.

S. Pjo V. conjunctus S. Felleem a Cantalicio nondum beatificatum coluit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 1.*

Hieronymus Donatus Farina de Religione Fratrum Humiliatorum cur in S. Carolum Borromæum cum aliis conspiciaverit. *l. 3. c. 34. n. 9.*

Hieronymus Grimaldus Archiepiscopus Edessenus, & Nuntius Apostolicus Synodo Provinciali Ruthenorum Zamosecæ præfuit. *l. 1. c. 38. n. 12.*

Hieronymus Lignana præpositus Cœnobii Vercellenfis Fratrum Humiliatorum cur S. Carolum Borromæum occidere tentaverit. *l. 3. c. 34. n. 9.*

Hieronymus Oleatus, seu Olgiatus caput cum Mediolanensem Ducem interficeret, tormenta & mortem intrepide sustinuit. *l. 3. c. 20. n. 13.*

Hieronymus de Praga hæreticus mortem intrepide pertulit. *l. 3. c. 20. n. 12.*

Hieronymus Tostatus Commissarius generalis Carmelitarum S. Joannem de Cruce in carcerem coniecit. *l. 3. c. 30. n. 15.*

Hilarius Cicestrienfis Episcopus una cum Henrico Murdach electus fuit in Archiepiscopum Eboracensem. *l. 2. c. 41. n. 13.*

Hilarius Papa dissimulationem ait aliquando prudentiæ tribuendam esse. *l. 2. c. 2. n. 3.*

Hildanus quid de recidiva morbi rabi- di ab Abele Roscio acceperit. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 19.*

Hincmarus Episcopus Rhemensis Rothaldum Episcopum in Synodo Sueffionensi e sede sua depulit contempto appellationis jure ad S. Sedem. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Hinguar Dux Danorum, qui Ebbam, aliasque Moniales combusserunt. *l. 3. c. 11. n. 10.*

Holofernes Bethuliam obsedit. *l. 3. c. 28. n. 3.*

Homodeus sacre Congregationis rituum Consultor miracula pro Martyrum cultu exclusit. *l. 1. c. 30. n. 3.* Ejusdem Congregationis Protonotarius fuit. *l. 17. n. 3.*

Honoricius Vandalorum Rex pluribus Dei Servis linguam præcidi jussit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.*

Honorius II. Papa B. Matthæum Cluniacensem Cardinalem creavit. *l. 3. c. 33. n. 5. & c. 35. n. 13.*

Honorius III. S. Robertum Ordinis Cisterciensis Fundatorem canonizavit.

l. 1. c. 9. n. 9. c. 13. n. 17. A Fratribus sui Ordinis tanquam Sanctum eoli permisit. *c. 37. n. 11.* B. Hugonem Anglicanæ Carthusiæ Priorem pariter canonizavit.

c. 13. n. 18. Pro Canonizationibus maturo judicio, & maxima attentione opus esse respondit. *c. 15. n. 4.* In Canonizationibus BB. Guillelmi Bituricensis,

Guillelmi Eboracensis Archiepiscoporum, Laurentii Dublinensis, & aliorum suffragia Episcoporum requisivit. *c. 15. n. 12.* Necnon Cardinalem. *n. 17.* Et aliorum; tum Cardinalem Episcopum

Tusulanum pro his causis decidendis deputavit. *n. 15.* Pro ejusdem Laurentii Canonizatione quid egerit. *n. 13. & c. 36. n. 15.* Ven. Joannem Martyrem Mantua-

num primum, tum Vincentinum Episcopum beatificavit. *c. 29. n. 9.* Primus in Canonizationibus Indulgentias concessisse dicitur. Uti eas tunc concessit visitantibus corpus B. Laurentii Dublinensis, & S. Guillelmi Bituricensis. *c. 36. n. 9.* In diplomate Canonizationis Willelmi Bituricensis cur de ejus virtutibus,

& miraculis nihil dixerit. *n. 38.* Processum in causa Mauriti Abbatis Cisterciensis quando, & quomodo fieri jussit. *l. 2. c. 3. n. 1.* Quid ulterius in hac causa egerit ob ineptum testium examen. *c. 40. n. 2. & l. 3. c. 10. n. 12.* Et circa processum in causa S. Guillelmi Eboracensis. *l. 2. c. 49. n. 15. & 17.* Quid egerit in ejusdem Canonizatione. *c. 3. n. 3. & 7. & c. 41. n. 13.* Pro quibusdam causis litteras remissoriales inscripsit nonnullis Episcopis,

& Regularibus. *c. 45. n. 11.* In aliis causis miracula exegit tanquam necessaria pro Beatificationibus, & Canonizationibus. *l. 3. c. 42. n. 11. & l. 4. p. 1. c. 5. n. 4.* B. Petrum Gonzalez ad Decanatum Palentinæ Cathedralis exegit. *l. 2. c. 24. n. 207.* Joachimum Abbatem Catholium declaravit. *c. 33. n. 11.* Indulgentiam Portiunculæ concessit. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 5.* Sub ipso

Romam transfata fuit Columna, ad quam Christus fuit flagellatus. *c. 10. n. 16.* Plura SS. Corpora transferri concessit. *c. 22. n. 15.* B. Birini cultum ampliavit. *c. 24. n. 12.* Scalam Sanctam veneratus fuit. *c. 26. n. 10.* Quomodo in Ecclesia S. Laurentii extra muros Urbis depictus fuerit. *l. 1. c. 41. n. 21.*

Honorius IV. Remissoria in causa B. Ambrosii Sanfedonii Regularibus commisit. *l. 2. c. 45. n. 11.* Ejus vitam colligi jussit. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 28.*

Honorius ab Assumptione Consultor

H h 2

Con-

Congregationis rituum adhæsit sententiæ Bonaventuræ de S. Eliæ circa samam sanctitatis Ven. Francisci Scuderi *l. 2. c. 12. n. 4.*

Honorius Imperator Telemachum Monachum quomodo Martyribus adnumerasse dicatur *l. 1. c. 11. n. 13.* Leges tulit de Idolis, eorumque taotis evertendis, ideo a S. Augustino commendatur, ad cuius preces illas confirmavit. *l. 3. c. 17. n. 11.* Invigilavit ne post obitum S. Bonifacii I. Schisma oriretur. *c. 32. n. 33.*

Horatius Burghesius Advocatus Confessorialis pro causâ S. Ludovici Bertrandi sub Sixto V. peroravit *l. 1. c. 35. n. 18.*

Horatius Lancelottus Cardinalis causæ S. Aloyisii Gonzagæ interfuit *l. 2. c. 52. n. 7.* Admisit, ut senes, & similes testes in causis servorum Dei post litem contestatam admittantur, si possit. *c. 53. n. 6.*

Horegus Consultor Congregationis rituum sensit, miracula pro Martyrum cultu requiri. *l. 1. c. 30. n. 3.*

Hofienfis Cardinalis, & Episcopus orationem sinebrem in obitu S. Claræ habuit *l. 2. c. 12. n. 10.* Monuitque Innocentium IV. ut Defunctorum Officium recitari juberet. *n. 11.* Canonizationi S. Stanislaï Martyris eus se opposuerit. *l. 3. c. 1. n. 10.*

Hubertus per 20. annos S. Homoboni Confessarius fuit, & de ejus virtutibus pro ipsius Caonizatione jurejurando testatus fuit. *l. 3. c. 7. n. 6.*

Hugo Archiepiscopus Lugdunensis Pontificatum ardentè ambivit tempore Victoris III. *l. 1. c. 41. n. 24.*

Hugo Archiepiscopus Rothomagensis ex commissione Benedicti PP. VI. S. Burkardum canonizavit. *l. 1. c. 7. n. 16.* Et S. Gualterium Abbatem. *c. 10. n. 1.*

Hugo Episcopus Lincolnienfis probavit, pyellam quandam diu sola Eucharistia viderasse. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.* Sub ipso B. Rasmundæ cultus abrogatus, & restitutus fuit. *l. 1. c. 6. n. 5.*

Hugo Abbas Flaviniacensis Hugoni Lugdunensi Archiepiscopo Summum Pontificatum ambientem favens, Victori III. Papæ insensum fuit. *l. 1. c. 41. n. 24.*

Hugo Carthusiensis Prior S. Crucis in Urbe cultum S. Brunonis Fundatoris ejusdem Ordinis enixe cum aliis a Leone X. petiit. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Hugo Monachus quid expertus fuerit, cum S. Sigiberti Austracæ Regis nomen e Litaniis abraderet. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

Hugo de Paganis primus Ordinis Templariurum Magister fuit. *l. 3. c. 35. n. 16.*

Humbertus Ordinis Prædicatorum Generalis Magister quid B. Alberto M. circa Episcopatum significaverit. *l. 3. c. 31. n. 9.*

Humbertus Locatus Episc. S. Pii V. Confessarius, quid de eodem testatus fuerit. *l. 3. c. 39. n. 11.*

Hyacinthus Cardinalis in Hispania Legatus Apostolicus, postea Cælestinus Papa III. S. Rudolphum transiit. *l. 1. c. 20. n. 19.*

Hyacinthus Micelli Vicarius Generalis Cassanensis cultum Joannis Calâ approbavit, quem postea Innocentius XI. abrogavit. *l. 2. c. 8. n. 6.*

Hypolitus a mortuis naturaliter resurrexisset dicitur. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*

Jacob Patriarcha cum Elau fratre in utero matris pugnavit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 21. & 22.* Fecit, ut versicolor grex gigneretur. *c. ult. n. 15.* Cilicio se induit cum Josephum filium a fera devoratum crediderit. *l. 3. c. 28. n. 3.*

Jacobus de Septemolis nobilis matrona Romanoa proximum S. Francisci obitum Spiritus S. impulsu intellexit, & nobiliorem vellem ad eumdem sepeliendum attulit. *l. 2. c. 12. n. 10. & l. 3. c. 41. n. 20.*

Jacobus a S. Laurentio Justiniano examinatus quoad identitatem corporis Sancti Athanasii sursum Constantinopoli sublatus. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 44.*

Jacobus Aragonæ Rex epistolam a Petro de Palude accepit, asserente, Joannem XII. promississe, se canonizatum unum ex Servis Dei Ordinis Prædicatorum. *l. 1. c. 21. n. 11.* A B. M. Virgine admonitus fuit de institutione Ordinis pro Christianis captivis redimendis. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 6.* S. Petro Nolasco annuit pro eodem Ordine fundando, a quo monitus fuit ut Valentiam certo vitæ obsequio obsideret. *l. 1. c. 41. n. 9.* B. Gregorii X. opera pellicem dimisit. *l. 1. c. 32. n. 39.* S. Raymundo de Pennafort transfretandi facultatem impedire frustravit. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 1.*

Jacobus V. Angliæ Rex pater fuit Reginæ Mariæ Stuartæ. *l. 3. c. 11. n. 10.*

Jacobus de Aparia Instrumento de virtutibus S. Petri Nolasco sigillum apposuit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Jacobus de Bovis testis miraculosæ sanationis Mariæ Gertrudis de Ghirardel.

dellis ope S. Catharinæ Bononienſis. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 14.*

Jacobus de Brixia Inquiſitor Ordinis Prædicatorum acrem cum S. Jacobo de Marchia controverſiam habuit, an Chriſti ſanguis in triduo Paſſionis latræ adorationem mereretur, & quid in ea controverſia contigerit. *l. 2. c. 30. n. 6. 7. & 9.*

Jacobus Cajeſtanus Cardinalis in Hungaria Legatus epistolam a Gregorio IX. accepit, ut inquireret in miraculo Lucæ Archiepiſcopi Strigoniensis. *l. 1. c. 20. n. 10.*

Jacobus Carthusianus Prior cultum S. Brunonis a Leone X. cum aliis poſtulat. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Jacobus Cavallerius incorruptionem sanguinis S. Andreæ Avellini deſuncti examinavit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 9.*

Jacobus Nothus Nicoſiæ Epicoſopus ad Suldano Aegypti, Epicoſatu dimiſſo, deſecit. *l. 3. c. 36. n. 16.*

S. *Jacobus* de Marchia proceſſum ſuper miraculis B. Gabrieli Ferretti ex commiſſione Caliſti III. conſtruxiſſe dicitur. *l. 2. c. 18. n. 4.*

Jacobus Papienſis diſtus Piccolominus a Pio II. Cardinalis creatus. *l. 3. c. 33. n. 10.* Librum a Franciſco Caſtillonienſi de Martyrio Ven. Antonii de Dipoliſ accepit. *c. 15. n. 18.* S. Brunonis cultum obtinuit. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Jacobus Uptalenſis Epicoſopus Canonizationem B. Catharinæ filiz S. Birgitzæ non obtinuit. *l. 1. c. 13. n. 16.*

Jacobus S. Julianæ de Falconeriis Confeſſarius & teſtis oculatus miraculi ab eadem patrati. *l. 3. c. 8. n. 18.*

Jacobus Pazius probavit miraculoſam ſanationem Mariæ Gertrudis de Ghirardellis. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 14.*

Jacobus Piceſinus a Cardinali Guttierre conſultatur. *l. 1. c. 41. n. 17. l. 3. c. 20. n. 14. & c. 48. n. 9.*

Jacobus de Portu primum proceſſum in cauſa S. Raymundi de Pennafort conſtruxit. *l. 2. c. 3. n. 4.*

Jacobus Saxius Congregationis rituum Notarius pro quibuſcumque cauſis. *l. 1. c. 19. n. 4.* Teſtatur eſſe, a Decretis Innocentii XI. conſueviſſe teſtes in proceſſibus jurare de veritate dicenda, & de ſecreto ſervando. *l. 2. c. 48. n. 8.*

Jacobus Sayos Notarius Inſtrumentum conſultit de virginibus S. Petri Noſci. *p. 1. c. 41. n. 9.*

Jacobus Simonetta Capellanus & Auditor ſacri Palatii cauſam S. Antonini

examinavit. *lib. 1. cap. 15. num. 14.*

Jacobus Sinibaldus in cauſa S. Jacobi de Marchia Amauſum naturaliter inſanabilem explicavit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 10. & 17.* Et miraculoſum ab Epilepia ſanationem probavit. *c. 13. n. 8.* Quid perpendit quoad miraculoſam ſanationem a paralyſi. *c. 12. n. 12. & 14.* Et ab herniis. *c. 15. n. 22.*

Jacobus Velleſtrenſis Minorita in Poloniam miſſus, ut S. Stanislai Epicoſopi Aſia iterum examinaret. *l. 1. c. 20. n. 12.* Alia quædam examinavit. *c. 29. n. 2. & l. 2. c. 45. n. 11.*

Japhet a Noe ſene genitus. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.*

Jared quot annos vixerit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.*

Ibas apud Concilium Calcedonenſe accuſatus quod in Feſto Martyrum quoddam vinum non paraverit. *l. 1. c. 38. n. 1.*

Iebu Sacerdotes Baal interfecit. *l. 3. c. 18. n. 9.*

Jebudiel nomen Angeli a nonnullis dicitur. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.*

Jephthe filiam ſuam immolavit. *l. 3. c. 11. n. 12.*

Jeroboam Rex ab aridi tate manus miraculoſe convaleuit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 17.*

Jerbrus Moysi conſilium præbuit, ut quodam Judices conſtitueret. *l. 1. c. 16. n. 1. & l. 3. c. 34. n. 10.*

S. *Ignatius* Epicoſopus, & Martyr perſecutores ſuos beſtiis appellavit. *l. 3. c. 17. n. 3.* Juxta ejus inemoriam quomodo B. Liobæ corpus collocatum fuerit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

S. *Ildephonus* Miſſalis Mozarabici Auctor a nonnullis perperam dicitur. *l. 1. c. 5. n. 6.* An ſenſerit, Chriſtum Dei filium eſſe adoptivum. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 1. ad 7.*

Ildephonus Mier Procnrator Generalis Ordinis Benedictini inſiſtit, ut nomen S. Gertrudis ejusdem Ordinis in Martyrologio Rom. deſcriberetur. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Imperialis Cardinalis quid ſenſerit de quarundam veſtium donatione in Canonizationibus. *l. 1. c. 46. n. 37.* Quem habuerit bibliothecæ ſuz præpoſitum. *n. 4.* Quid egerit quoad ſcripta Ven. Joannis a S. Guillelmo. *l. 2. c. 27. n. 10.* Relator ſuit in cauſa Servi Dei Joſephi de Anchieta. *c. 48. n. 5.* Et Servæ Dei Viſtoriz de Furnariis. *c. 49. n. 18.*

Inghiramius Congregationis rituum

Se-

Secretarius cum impeditus esset, alii ejus vices suppleverunt. *l. 1. c. 22. n. 23. c. 24. n. 3. & c. 46. n. 38.*

S. Innocentius II. Papa de obitu S. Joannis Chrysostomi certior factus ipsum laudavit. *l. 1. c. 7. n. 4.* Et beatum esse declaravit. *n. 3.* Voluit ut ejus nomen in sacras tabulas referretur, quo facto, Ecclesie Antiochenæ pacem impertivit. *n. 5. & 6.* Ejus epistola ad Arcadium de eodem Sancto apocrypha reputatur. *n. 6.* Spiritum Sanctum sub Columbæ forma exprimi jussit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 3.*

Innocentius II. B. Hugonem Episcopum Gratianopolitannum ante Concilium Bisanum. *l. 1. c. 8. n. 16. c. 7. n. 13. & l. 3. c. 24. n. 3.* Gocehardum Episcopum Hildensheimensem. *l. 1. c. 8. n. 15.* Et Sturmum primum Abbatem Fuldensensem in Conciliis canonizavit. *c. 8. n. 16. & c. 10. n. 1.* S. Bernardum quoque canonizavit. *c. 20. n. 4.* De his alia habentur. *l. 2. c. 3. n. 3.* Petrum Abaelardum tamquam hæreticum damnavit, & postea reconciliavit. *l. 2. c. 33. n. 6.* S. Leopoldum Austriæ principem cur valde laudaverit. *l. 3. c. 39. n. 5.* Canonicis Regularibus Bononiensibus Congregationis Rhenanæ ampullam sanguinis donavit, qui Beryti ex Christi imagine effluerat. *l. 5. p. 2. c. 10. n. 9.* Sub ipso tot cæremoniæ in Canonizationibus non erant in usu. *l. 1. c. 7. n. 13.* Et S. Quirini Reliquiæ in Ecclesiam S. Mariæ trans Tiberim translatae fuerunt. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

Innocentius III. canonizavit S. Procopium Abbatem, quamquam Canonizationis bulla non fuit inventa. Et S. Guillelmum Fundatore Ordinis Sempinghamensis. *l. 1. c. 9. n. 8.* Necnon B. Vulfstanum Episcopum Vigorniensem, & quid in ejus causa, & quoad ejus processum egerit. *c. 15. n. 12. & l. 3. c. 3. n. 3. 6. & 7.* Quomodo, & ubi BB. Humobonum, & Chunegundem Imperatricem canonizaverit. *l. 1. c. 15. n. 12. & l. 3. c. 36. n. 3. & l. 3. c. 8. n. 21. & c. 36. n. 5.* Quomodo Ven. Petrum de Castonovo beatificaverit. *l. 1. c. 29. n. 8.* Officium in honorem B. Guillelmi de Malavalle recitari in eadem diocesi præcepit. *c. 19. n. 12.* S. Bernardum Ecclesie Doctoribus adnumeravit. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 9.* An S. Norbertum canonizaverit. *l. 1. c. 41. n. 5.* Vetuit, ne quisquam sine Sedis Apostolicæ facultate coleretur. *l. 1. c. 10. n. 5.* Idem statuit quoad Reliquias recens inventas. *l. 2. c. 1. n. 7.* Quomodo verba quorundam oratio-

num, *prosit vel proficiat* huic Sancto talis oblatio ad gloriam, & honorem explicaverit. *l. 1. c. 8. n. 1.* In Concilio Lateranensi instituit modum Græcos in Ecclesia Romana post schisma recipiendi. *n. 9.* Et Joachimum Abbatem monasterii Florentis sine monasterii præjudicio damnavit. *l. 2. c. 3. n. 11.* Contra quemdam Episcopum bigamum testimonium mulierum admitti voluit. *l. 3. c. 6. n. 5.* Ante ipsum de virtutum Theologicarum in baptismo infusione adultis, & parvulis diversâ erat sententia. *l. 3. c. 21. n. 13.* Sub ipso decretum fuit paucos & idoneos ad sacros Ordines esse promovendos. *c. 34. n. 17.* De Jacobi Apostoli adventu in Hispanias disceptatum fuit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 17.* Episcopum Pinnensem ex Ordine Cisterciensis Religionis oblium objuravit. *l. 1. c. 35. n. 12.* Præcepit, ut Episcopi Græci septem Ordines conferrent. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 6.* Desinivit, veram aquam e latere Christi effluxisse. *c. 31. n. 6.* Festum Conversionis S. Pauli renovavit. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 14.* Sub ipso editum fuit opusculum de Fectis imminuendis. *c. 16. n. 35.* S. Joannem de Matha defunctum coluit. *c. 25. n. 35.*

Innocentius III. Antipapa, alias Quartus Lando contra Alexandrum III. intravit. *l. 1. c. 9. n. 4.*

Innocentius IV. Papa quomodo, & ubi S. Stanislaus Episcopum, & Martyrem canonizaverit, & quid in ejus causa, & Canonizatione actum fuerit. *l. 1. n. 15. & l. 6. c. 20. n. 11. & l. 12. c. 29. n. 2. & l. 10. c. 36. n. 2. 3. 10. & l. 15. l. 2. c. 36. n. 9. & c. 45. n. 11.* Quid egerit in causa, & Canonizatione S. Petri de Verona. *l. 1. c. 15. n. 16. c. 29. n. 10. c. 36. n. 2. 3. 9. & l. 23. Quid in causa S. Rosæ Viterbien. l. 1. c. 15. n. 6. l. 2. c. 45. Et S. Edmundi, ac Guillelmi Briocensis Episcopi. l. 1. c. 16. l. 1. c. 15. n. 6. l. 2. c. 45. n. 11.* Quos Lugduni canonizavit. *c. 36. n. 2. & l. 3. p. 1. c. 17. n. 4.* Ven. Petrum Gonzalez quomodo beatificaverit non constat. *l. 1. c. 20. n. 17.* Quid egerit in causa Fridrici Imperatoris. *c. 34. n. 11.* Et in funere S. Clare Abbatis. *l. 1. c. 12. n. 11.* Cur S. Margaritam Scotorum Reginam canonizasse dicatur. *l. 1. c. 41. n. 13.* Quomodo remisissimas in causa S. Brunonis Episcopi Herbipolensis expediverit. *l. 2. c. 36. n. 17.* Et in causa Servi Dei Simonis de Collazono. *c. 46. n. 3. & l. 10.* Quid decreverit circa interrogatorium in causa B. Ambrosii de Mafsa. *c. 46. n. 1.* Processum construi jussit in causa

causa Servi Dei Lanrentii Conversi, & Eremitæ, l. 3. c. 29. n. 10. Decrevit quomodo Græci ab Ecclesia Romana recipi post schisma debeant. l. 1. c. 38. n. 9. Quomodo conjuratione in se factam agnoverit. l. 3. c. 7. n. 5. Primus Galerum rubrum Cardinalibus indulgisse dicitur. c. 33. n. 10. Quomodo S. Francisci cadaver asperserit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 1.

Innocentius V., antea Petrus de Tarentasia Ordinis Prædicatorum. l. 2. c. 24. n. 131. B. Gregorium X. cui successerat, beatificasse dicitur. *ibid.* c. 21. n. 9. c. 1. c. 20. n. 17. Sub ipso de ejusdem B. miraculis tabella quædam confecta fuit. l. 3. c. 10. n. 12. Interrogatoria in causa Ven. Margaritæ filię Regis Hungariæ expedit. l. 2. c. 44. n. 10.

Innocentius VI. Gregorium Veruculeum beatificavit. l. 1. c. 20. n. 17. Nicolaum Rofellum Aragoniæ Inquisitorem Cardinalem creavit. l. 2. c. 24. n. 154. Coram ipso Richardus Armachanus Archiepiscopus de quibusdam propositionibus adversus Regulares egit. c. 20. n. 2. Vitale de Avanzis Ordinis Servorum B. M. Virginis Nuntium Apollolicum ad Hungariæ Regem designavit. l. 3. c. 8. n. 16. Ampliavit cultum erga Ghristi lanceam Pragæ aservatam. l. 4. p. 2. n. 25. n. 55. c. 31. n. 18.

Innocentius VII. vere Pontifex fuit. l. 1. c. 9. n. 10.

Innocentius VIII. Sixti IV. successor. l. 4. p. 2. c. 8. n. 6. B. Catharinam S. Birgittæ filiam cur canonizare distulit. l. 1. c. 13. n. 16. In Laterano degens S. Leopoldum Austriæ Marchionem in basilica Vaticana juxta novum Ecclesiæ ritum canonizavit. l. 1. c. 36. n. 3. c. 36. n. 5. Quid in ejus causa, & Canonizatione egerit. l. 1. c. 12. n. 16. c. 15. n. 16. c. 36. n. 17. l. 3. c. 36. n. 8. c. 4. p. 1. c. 1. n. 7. B. Gabrielem Ferretum Ordinis Minorum transferri. l. 2. c. 18. n. 4. Eumque, ac Ven. Simonem de Lipnica colui concessit. c. 20. n. 9. Quid egerit in causa S. Margaritæ Scotorum Reginæ. l. 1. c. 41. n. 13. Eum nonnulli perperam dixerunt Norvegiæ permisisse, ut Missam sub unica specie celebrarent; sed impossibiles pultii fuerunt. l. 1. c. 31. n. 2. Ardicino a Porta Alerienti Episcopo, & Cardinali permisit, ut abdicatis dignitatibus ad Camaidulense monasterium rediret. l. 3. c. 35. n. 14. Imagines S. Catharinæ Senensis cum stigmatibus pingi sub excommunicatione vetuit. l. 4.

p. 2. c. 8. n. 6. Sub ipso Officium S. Josephi a ritum duplicem elevatum fuit. c. 20. n. 20. Ghristi lanceam a Turcarum tyranno quomodo acceperit, & colijulserit. c. 23. n. 4. c. 5. Officium S. S. nominis Jesu a Bernardino de Buis accipit. c. 31. n. 7. Titulum S. Crucis valde coluit. n. 16. An lyncepe correptus immobilis per duas horas sine respiratione, & pulsus perstiterit. l. 4. p. 1. c. 21. n. 21. An duos dies sine respiratione vixerit. n. 26.

Innocentius X., antea Joannes Baptista Cardinalis Pamphilus, cum Neapoli Nuntius esset, incorruptionem sanguinis S. Andreæ Avellini examinavit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 9. In Cardinalatu Congregationem domi suæ habuit de Pontificiarum Constitutionum vi super Orientalibus. l. 1. c. 38. n. 15. In Pontificatu statuit ut causæ in Congregatione rituum a Cardinali Præfecto, vel Ponente referrentur, quod sub ipso dumtaxat observatum fuit. l. 1. c. 17. n. 4. Sub ipso cessavit examen Auditorum Rotæ in eadem Congregatione. n. 13. Bernardum Prolomæum, Nicolaum de Flue, & Bernardinum de Feltro æquipollenter beatificavit. c. 31. n. 8. Et colijulserit. l. 2. c. 24. n. 9. ad 17. Officium S. Caroli Borromæi sub ritu semiduplici recitari præcepit. l. 1. c. 38. n. 7. Novum Breviarium Maxonarum sub ipso editum fuit. n. 11. Modum statuit custodiendi elemosynas pro locis sanctis Palestinæ. c. ult. n. 18. Prætersem Ecclesiam in Cathedrali erexit, & iis magna cessavit. l. 2. c. 2. n. 8. In honorem S. Joannis de Matha, & Felicis de Valois Indulgentias concessit. c. 20. n. 13. B. Hieronymi Æmiliani cultum cur inhibuerit. c. 22. n. 5. c. 43. c. 3. n. 9. Improbavit, quod Episcopus Mecliniensis Reliquias Martyrum Gorcomiensium publicè venerationi exposuerit. l. 2. c. 3. n. 16. Religionem Scholarum Piarum ad Congregationem reduxit. c. 30. n. 17. S. Dominici seipsum de præcepto Mediolani institutum extinxit. l. 4. p. 2. c. 15. n. 9. Approbavit, imaginem S. Antonii Patavini habitu Minorum Conventualium in quodam facello Neapoli exponi. c. 21. n. 11. Sacellum S. Leonis M. ædificavit, sed ejus corpus illuc transferre non potuit. c. 21. n. 7.

Innocentius XI. Decreta quædam editi ante institutionem Congregationis rituum antepæparatoriæ. l. 1. c. 16. n. 5. So-

Solemnitatem Beatificationis S. Thurbii pluribus in locis fieri permisit. *c. 24. n. 15.* Æquipollenter beatificavit Joannem Cantium, & alios, qui recensentur. *c. 32. n. 12.* Sub ipso in Congregatione ordinaria virtutes S. Catharinæ de Bononia examinatæ fuerunt. *c. 32. n. 14.* Missam, & Officium S. Didaci pro universa Ecclesia approbavit. *c. 38. n. 7.* Festum S. Raymundi Nonnati in universa Ecclesia ritu duplici celebrari iussit. *c. 41. n. 10.* S. Margaritam Scotorum Reginam in Britannia cum lectionibus propriis ritu semiduplici, in universa Ecclesia de communi coli concessit. *n. 13.* S. Stephanum Hungaricæ Regem æquipollenter canonizavit, ejusque cultum promovit. *n. 14.* Aliorum cultum immemorabilem per Brevia approbavit. *c. 42. n. 9.* Sub ipso statutum fuit, unicam vestem quibudam in Canonizatione dandam esse. *c. 46. n. 37.* Liberalissimum se gessit, ut Viennam Austriæ a Turcarum obsequio solveret. *n. 47.* Quid statuerit circa processus ab Ordinariis in causis Ecclesiasticis construendos. *l. 2. c. 1. n. 4.* Cultum Joannis Calæ sustulit. *c. 8. n. 6.* Decrevit, in causis per viam non cultus procedentibus non esse petendam signaturam Commissionis, nisi elapso decennio a die exhibitionis processus ordinarii in Congregatione rituum. *c. 15. n. 14. cap. 36. num. 3. & 19. & cap. 37. num. 2.* An beatificaverit Joannem Cantium. *cap. 24. num. 39.* Confirmavit cultum B. Amedei Sabaudicæ Ducis. *n. 42. B.* Simonis de Lipnica. *n. 18. B.* Petri Armeni. *n. 51. Et B. Antonii a Stronconio. n. 55.* Indulgentias concessit in honorem B. Salvatoris ab Horta. *n. 121.* Ante ejus decreta loco facultatis a Pontifice obtinendæ pro causis ante Urbani VIII. decreta introductis subrogata fuit commisso re assumptionis in statu, & terminis. *c. 38. n. 5.* Nonnulla sub ipso introducta fuerunt pro literis remissorialibus. *c. 44. n. 14. & 18.* Proscripsit errorem Michaelis de Molinos quoad vias purgativam, illuminativam, & univiam. *l. 3. c. 26. n. 5.* Archiatrum habuit Lancisium. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 3.* Ampliavit cultum S. Thurbii. *p. 2. c. 2. n. 11.* Et Apparitiones B. Mariæ de Mercede. *c. 9. n. 9. S. Gramdam SS. Viduis a numeravit. c. 12. n. 11.* Officium B. Petri de Armengol. *c. 13. n. 10.* Et S. Josephum in Missionum Sinensium, & Hispaniarum patronum confirmavit. *c. 14. n. 15. & 11.* Officium, &

Missam in honorem Sindonis, & cuspidam rami Spinarum Christi concessit. *n. 15. SS. Stanislaus, & Hyacinthum in Poloniæ patronos elegit. c. 15. n. 4.* Festum S. Augustini in Hispania observari præcepit. *n. 11.* Romanum Martyrologium adactum edidit. *c. 17. n. 7.* In eo S. Petri Confessoris, & Eremitæ nomen descripsit. *c. 18. n. 7.* Missale quoddam Ordinis Prædicatorum confirmavit. *c. 20. n. 22.*

Innocentius XII., antea Cardinalis Pignatellus, quando in Summum Pontificem electus fuerit, quidve tunc a Cardinali Barbado audiverit. *l. 3. c. 33. n. 24.* Æquipollenter beatificavit Mariam de Socos, & alios, qui recensentur. *l. 1. c. 31. n. 14.* Et decreta pro eorum cultu immemorabili vel edidit, vel confirmavit. *l. 2. c. 24. n. 62. 64. 67. 73. 79. 81. 86. 89. 93. & 97. SS. Joannem de Matha; & Felicem de Valois æquipollenter canonizavit, & quid pro eorum cultu egerit. l. 1. c. 41. n. 12.* Et pro cultu S. Margaritæ Scotorum Reginæ. *n. 13.* Quid a causarum Postulatoribus fieri circa expensas in quadam Congregatione statuerit. *c. ult. n. 4. & 5.* Et quoad elemosynas collectas pro causis S. Francisci Solani, & Ven. Sebastiani de Apparito. *n. 17.* Propositionem Archiepiscopi Cameracensis de habituali statu amoris Dei inter alias damnavit. *l. 2. c. 31. n. 7.* Cur S. Paschalem Baylonem tantopere commendaverit. *l. 3. c. 35. n. 6.* Quos Archiatros habuerit. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 5. & c. 21. n. 23.* Officium, & Missam concessit in honorem S. Julianæ de Falconeris. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 2.* Et S. Rochi. *c. 5. n. 2.* Necnon B. Elisabethæ fororis S. Ludovici Galliarum Regis. *n. 5.* Officium apparitionis B. M. Virginis de Mercede ampliavit. *c. 9. n. 9.* Proprium in honorem Patris Aeterni non permisit. *c. 31. n. 3.* Clericos Congregationis Missionis beneficiis profectus fuit. *c. 7. n. 4.* S. Thomæ doctrinam laudavit. *c. 11. n. 12.* Mitram, & parvam quamdam crucem S. Pii V. dono accepit. *c. 26. n. 10.* Controversiæ de fundatione Ordinis Carmelitani silentium imposuit. *c. 29. n. 13.*

Innocentius XIII. æquipollenter beatificavit Dalmatium Monerium, & Andream de Comitibus. *l. 1. c. 31. n. 16. c. 42. n. 9. & l. 2. c. 24. c. 152. & 155.* Et S. Joannem Nepomucenum. *l. 2. c. 21. n. 9.* Sub ipso actum fuit de virtutibus Sanctæ Agnetis de Monte Politiano. *l. 1. c. 32. n. 14.*

n.14. Corpus S. Pii V. in sepulcrum nobilius transferri decrevit. *l.2. c.20. n.10.* Fabium de Oliveriis habuit a secretis Brevis. *c.24. n.177.* Sub ipso curavit Fidei Promotor, ut S. Jacobi de Marchia causa ad ulteriora progrediretur. *c.20. n.14.* Propositionem quamdam de assensu Fidei cum noticia probabili revelationis damnavit. *l.3. c.ult. n.13.* Miraculum quoddam approbavit, opus B. Hyacinthæ de Marecottiis patraturum. *l.1. c.22. n.10. & l.4. p.1. c.13. n.10.* Ampliavit Officia Nominis B. M. Virginis, & S. Stephani Hungariæ Regis. *l.4. p.2. c.6. n.12.* Menologium Græcorum reparavit. *c.19. n.20.* Cur S. Josephi nomen in litanis non deservierit. *c.20. n.5.* Quid censuerit quoad Beatorum imagines in Agnis cereis benedictis imprimendas. *c.21. n.13.* Scalam Sanctam a ruina servavit. *c.26. n.19.* Quid egerit circa Officium SS. nominis Jesu. *c.31. n.7.*

Joachimus Turrianus Ordinis Prædicatorum Generalis litteras ab Innocentio VIII. accepit, ne S. Cathariæ imagines cum flagitibus pingerentur. *l.4. p.2. c.8. n.6.*

Joanna de Blancas miraculose convaleuit. *l.4. p.1. c.17. n.9.*

Joanna Maria Peret miraculose sanata fuit. *l.1. c.22. n.22. & l.4. p.1. c.5. n.8.*

Joanna Papissa quæ, & an umquam fuerit. *l.3. c.10. n.3. & 4.*

Joannes I. Papa fuit, cum in ædibus S. Gallæ viſa ſuit B. V. Maria. *l.4. p.2. c.7. n.6.*

Joannes II. obiit, antequam ei litteræ de Arrianis ad Eccleſiam redeuntibus traderentur. *l.3. c.32. n.30.*

Joannes III. Martyrum ſepulcra inſtauravit, & colli voluit. *l.4. p.2. c.27. n.3.*

Joannes IV. quomodo vivus depiſtus fuerit. *l.1. c.41. n.21.*

Joannes VII. depiſtus fuit in altari, quod in baſilica Vaticana conſtruxerat. *l.1. c.41. n.21. & 41.* Oratorium Sudario Chriſti ibidem ædificavit. *l.4. p.2. c.23. n.5.*

Joannes VII. canonizaffe dicitur S. Lupum, & alios, qui reſcenſerunt. *l.1. c.7. n.15.* S. Laurentium Sabinorum Episcopum laudavit. *l.4. p.2. c.6. n.2.*

Joannes XI. Papalem militiam inſtituit. *l.3. c.36. n.16.*

Joannes XIII. S. Landoaldum, & ſocios canonizavit. *lib. 1. cap.7. num.16.*

Tom. VIII.

Quomodo vivus depiſtus fuerit. *c.41. n.21.*

Joannes XP. poſterior fuit epiſtola S. Lugderi pro Canonizatione S. Suverberti. *l.1. c.7. n.12.* Sub ipſo Canonizationum cauſæ ad Sedem Apoſtolicam non deducebantur. *n.1.* Udalricum Anguſtæ Episcopum in Concilio plenario canonizavit. *c.8. n.2. & c.10. n.1.* Quid in hac Canonizatione egerit. *c.20. n.2. c.36. n.3. & 23. c.44. n.20. & l.2. c.3. n.3.* Ubi Canonizationem hanc publica veritas. *l.1. c.36. n.3.* Et quid in ejus bulla impoſuerit. *c.45. n.27.*

Joannes XXII. ab Eduardo III. Angliæ Rege ſupplicatus fuit, ut Thomam Lancaſtrix Comitem canonizaret. *l.1. c.10. n.8.* Mature proceſſit ad Canonizationem S. Claræ de Aſſiſio, & ad cultum concedendum erga B. Robertum Archiepiscopum Cantuarienſem, & alios, qui reſcenſerunt. *l.1. c.15. n.7. & 16.* Se obtuliſſe dicitur ad canonizandum unum ex Dei ſervis Ordinis Prædicatorum, quem idem Ordo elegerat. Non tamen S. Raymundum de Pennafort, quem diſtus Ordo elegerat, ſed S. Thomam Aquinatem canonizavit. *c.21. n.11. & 12.* Ubi eundem S. Thomam, & quodaſ alios canonizaverit. *c.36. n.2.* Quid in ejus cauſa, & Canonizatione egerit. *n.37. & l.2. c.2. n.12. & c.53. n.10.* Eundem commendavit. *l.3. c.7. n.6.* Et S. Thomam Herfordienſem Episcopum. *c.34. n.9.* Nec non S. Ludovicum Episcopum Tolofanum. *c.34. n.31.* Quid egerit in cauſa S. Nicolai de Tolentino. *l.1. c.21. n.15.* Et Paſchalis, & Catalani Fabri. *c.29. n.12. & l.3. c.18. n.12.* S. Claræ de Aſſiſio. *l.2. c.3. n.5.* B. Gregorii Papæ X. *l.2. c.24. n.132.* B. Claræ de Montefalco. *n.179.* Et in cauſa Philippi Archiepiscopi Bituricenſis. *c.45. n.11.* Falſo dicitur canonizaffe B. Auguſtinum Dalmatam. *c.24. n.94. & 199.* Jurisdictionem quaſi Episcopalem Miſſionariis Ordinis Minorum conceſſit. *l.2. c.2. n.4.* Quidam adverſus eum ſchiſma excitavit. *c.8. n.6.* Officium SS. Trinitatis in univerſam Eccleſiam introduxit. *l.4. p.2. c.31. n.2.*

Joannes XXIII. S. Birgittam cur iterum canonizaverit. *l.1. c.9. n.10. & l.2. c.25. n.4.*

Joannes XXIII. Antipapa magnum ſchiſma excitavit. *l.3. c.20. n.7.* Antequam deponeretur, ſupplicatus fuit ab Henrico Daniæ Rege, ut Ven. Nicolaum Episcopum Lincopenſem, & alios cano-

cautionaret. *lib. 1. cap. 11. num. 13.*

Joannes Angelus ab Ateus Dux corpus S. Anthonii Papæ a Clemente VIII. obtinuit. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 2.*

Joannes Antonius Barbatus testatus fuit ientitate ossium S. Joannis de Matia. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 30.*

Joannes Antonius Fachenettus Congregationis rituum Protonotarius. *l. 1. c. 17. n. 3.*

Joannes Antonius Guadagni Cardinalis accitus fuit ad suffragium ferendum in Congregatione rituum quoad ordinem nominandi canonizandos. *l. 1. c. 36. n. 8.*

Joannes Antonius Pullion, auctoritate Pauli III. Guillelmum Cusiteillam beatificasse dicitur. *l. 1. c. 20. n. 19.*

Joannes Antonius Sanctorius Cardinalis deputatus fuit pro examinanda causa S. Didaci. *l. 1. c. 16. n. 2.*

Joannes Antonius Vulpus de paralyti in examine quorundam miraculorum differuit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 1.*

Joannes Apameus a S. Simplicio Papa damnatus fuit. *l. 4. c. 32. n. 12.*

Joannes Archiepiscopus Ravennæ Ecclesiam S. Mariæ a Vado Ferrariæ locupletavit. *l. 4. p. 2. c. ult. n. 7.*

Joannes Archiepiscopus poitea Gregorius VI. Papa Pontificatum dimisit. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 10.*

Joannes Armeniæ Rex S. Oliverii, seu Liberii pater fuisse, ejusque cadaver a S. Gregorio M. petiisse dicitur. *l. 2. c. 18. n. 2.*

Joannes Ascevolinus quid responderit in dubiis de miraculis septem B.B. Fundatorum Ordinis B.M. Virginis. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 17.*

Joannes de Avila S. Terefix Spiritum examinavit. *l. 3. c. 52. n. 11.*

Joannes Baptista Bandinus jussus fuit Martyrologium expurgare. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 5.*

Joannes Baptista Bottinius Promotoris Fidei vices supplevit. Quid opposuerit circa miracula S. Pii V. Et quis ei succederet. *l. 1. c. 18. n. 6. & l. 4. p. 1. c. 5. n. 9.*

Joannes Baptista Coccinus Rotæ Auditor processum Beatificationis S. Terefix examinavit. *l. 1. c. 25. n. 9.* Quid de sanguine S. Andreæ Avellini indagaverit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 9.*

Joannes Baptista Corizo a lethali vulnere miraculose sanatus fuit. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 7.*

Joannes Baptista Crucianus Congregationis rituum Consultor quid scilicet de elogio sanæ sanctitatis Ven. Francisci Scuderi. *l. 2. c. 12. n. 4.*

Joannes Baptista Dominicanus se opposuit S. Jacobo de Marchia quoad aiorationem sanguinis Christi in Passione effusi. *l. 2. c. 30. n. 6.*

Joannes Baptista Fossombronius in causa S. Thuribii, egit de miraculosa sanatione ab apoplexia. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 7.*

Joannes Baptista de Luca Decretum Innocentii XI. subscripsit de tollendis propinis in Canonizationibus. *l. 1. c. 46. n. 27.*

Joannes Baptista Pamphilius Rotæ Auditor egit de causa S. Aloisii Gonzagæ. *l. 2. c. 52. n. 7.*

Joannes Baptista Rinucinus Congregationis rituum Secretarius subscripsit ejusdem Decretum de coledo S. Brunnone in universa Ecclesia sub ritu semiduplici. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Joannes Baptista Spada Fidei Promotor, & Fidei Advocatus cur Collicolæ vices suppleverit. *l. 1. c. 17. n. 13.* Citatus pro Canonizatione S. Caroli Borromæi nihil opposuit. *c. 18. n. 1.* Citatus fuit, & egit de causis S. S. Philippi Nerii, Ignatii Loyolæ, & aliorum. *c. 18. n. 9. & l. 2. c. 47. n. 7.* Quid opposuerit quoad Martyrium Servi Dei Juvenalis Auzinæ. *l. 3. c. 16. n. 5.*

Joannes Baptista Fironi ab evidenti periculo ope S. Caroli Borromæi liberatus fuit. *l. 1. c. 5. n. 18.*

Joannes Bolesius acriter a Bollandianis reprehenditur, quod S. Ignatium negaverit fundasse Societatem Jesu. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 11.*

Joannes Britannicæ Dux Canonizationem S. Vincentii Ferrerii petiit. *l. 2. c. 16. n. 9.*

Joannes Burghesius Cardinalis testatus est, Paulum III. Ordini Prædicatorum concessisse Officium S. Raymundi de Pennafort. *l. 1. c. 20. n. 18.*

Joannes Cajetanus Ursinus Cardinalis poitea Nicolaus III. Papa Commissarius fuit pro Canonizatione S. Stanislai Martyris. *l. 1. c. 15. n. 15. & c. 20. n. 11.*

S. *Joannes* de Capistrano librum accepit a Martino Laudensi de laudibus S. Bernardini Senensis. *l. 1. c. 1. n. 14. & l. 4. p. 1. c. 8. n. 12.*

Joannes Cardinalis S. Angeli deputatus fuit pro examinanda causa S. Vincentii Ferrerii. *l. 2. c. 48. n. 1.*

Joannes

Ioannes Cardinalis Aragoniæ S.S. Benedicti, & Scholasticæ corpora visitavit. l.4. p.2. c.25. n.53.

Ioannes Cardinalis Atrebatensis a Cardinali Papiensi cur impugnetur. l.3. c.33. n.19.

Ioannes Cardinalis S. Marci Legatus Apostolicus commissionem accepit pro cultu B. Stephani Grandimontensis. l.1. c.44. n.9.

Ioannes Cardinalis Columna Romam transfudit Columnam, ad quam Christus flagellatus fuit. l.4. p.2. c.10. n.16.

S. Ioannes Chrysostomus epistolam a Vigilio accepit de quorundam Martyrum Actis. l.1. c.7. n.2. Ejus explanationem ad verba S. Pauli ad Rom.9. *Optabam anathema esse &c.* alii amplectuntur. l.2. c.31. n.14. Sub ipso colebatur S. Pelagia. l.3. c.11. n.10. Ecclesia Constantinopolitana Clericos Schismaticos inter Martyres coluit. l.3. c.20. n.2. Ex ipso desumpit sunt lectiones Officii S. Latronis. l.4. p.2. c.12. n.10.

Ioannes Castellæ Rex Canonizationem S. Vincentii Ferrerii petiit. l.2. c.48. n.1.

Ioannes Daniæ Rex Canonizationem B. Catharinæ filię S. Birgittæ postulavit. l.1. c.13. n.16.

Ioannes Duns, Scotus plures dies sine cibo transigisse dicitur. l.4. p.2. c.27. n.10. An vivus sepultus fuerit. c.21. n.8.

Ioannes Episcopus Conimbricensis quid egerit circa vitam & processum B. Joannæ filię Alphonſi Portugalliæ Regis. l.2. c.24. n.71.

Ioannes Episcopus Constantinopolitanus quemdam Fidei libellum quando subſcripſerit. l.3. c.32. n.27.

Ioannes Episcopus Hierosolymitanus Origenis, & Rufini fautor a S. Anastasio Papa obſurgatus fuit. l.3. c.32. n.18.

Ioannes Faber testis fuit in processu S. Petri Nolasci. l.1. c.41. n.9.

Ioannes Fabrius cum S. Francisci Saleſii nondum beatificati cultum in ejus transſatione improbaret, quid ei contigerit. l.2. c.12. n.9.

Ioannes Forerius numquam S. Franciscum Saleſium adducere potuit, ut ad longiorem vitam se Deo offerret. l.3. c.38. n.18.

Ioannes Galeaxius Manzius quid ſenſerit de incorruptione cadaveris S. Catharinæ Bononiensis. l.4. p.1. c.30. n.12.

Ioannes Gaspar Montereymar miraculoſe ab hernia convaluit. l.1. c.22. n.22.

Ioannes Georgius Præſul Conſtantiensis cur Miſſam in honorem B. Nicolai de Rupe celebrari prohibuerit. l.2. c.14. n.6.

Ioannes de Godoy miraculoſe a gravi vulnere incolumis evaſit. l.1. c.33. n.18. & l.4. p.1. c.16. n.27.

Ioannes Henricus Ottius Calviniſſa, acriter a Muratorio obſurgatur. l.1. c.46. n.44.

Ioannes Hieronymus Albanus Comes Bergomenſis a S. Pio V. Cardinalis creatus fuit. l.1. c.24. n.120.

Ioannes Hozes Carthagenſis Cantor delegatus pro conſtruendo proceſſu S. Iſidori Agricoliæ. l.2. c.46. n.6.

Joannes de Humana Legatus Apoſtolicus Beatum declaravit Conradum Piacentinum. l.3. c.1. n.10.

Ioannes Huniaes a S. Jeanne de Capitrano commendatur. l.2. c.42. n.2.

Ioannes Hus a Concilio Conſtantiensi damnatus. l.1. c.45. n.23. a Calviniſſis inter Martyres reſenſetur. l.3. c.20. n.4. Ab eo Adamitæ prodierunt. l.3. c.20. n.12.

Ioannes Jejunator Episcopus Conſtantinopolitanus cur a S. Gregorio M. acriter obſurgatus fuerit. l.2. c.19. n.2.

Ioannes Jonovini inſtrumentum de ſanctitate S. Petri Nolasci ſigillavit. l.1. c.41. n.9.

Ioannes de Laes ſigillavit proceſſum ſuper virtutibus S. Petri Nolasci. l.1. c.41. n.9.

Ioannes Laurentius Luccheſius S. Congregationis rituum Conſultor quid ſenſerit de elogio ſanctitatis Ven. Franciſci Scuderi. l.2. c.12. n.4.

Ioannes Longius epistolam de Canonizatione S. Stanislai Episcopi a quo acceperit. l.1. c.29. n.10.

Ioannes Mabillonius codicem de paſſione S. Vigiliæ ab Obrechto accepit, & Fontanino communicavit. l.1. c.4. n.12.

Ioannes Maria Lanciſius duorum Pontificum Archiater laudatur. Quid de rebus ſuis diſpoſuerit, & quos executores teſtamentarios delegerit. l.4. p.1. c.8. n.3. Sanationes quidam in quibuſdam cauſis cur a miraculis abjudicaverit. ibid. & c.8. n.4. & 7.

Ioannes Matthias Tiberinus Medicus corpus S. Simeonis pueri Tridentini inſpexit. l.1. c.14. n.4.

Joannes Mattiottus S. Franciscæ Romanæ Consecrarius, & in ejus causa testis magnæ fidei fuit. l.3. c.7. n.6.

Joannes de Medicis p. itea Leo X. nonnulla futura a S. Francisco de Paula audivit. l.3. c.40. n.10.

Joannes Monachus S. Simeonem Stylitam frustra ab austeritate remove tentavit. l.3. c.29. n.8.

Joannes de Monte Basson in testamento dñæ peregrinationes designavit. l.2. c.3. n.4.

Joannes de Montfort Carolum de Bleffu in bello occidit. l.2. c.8. n.4.

Joannes de Nyro Abbas Castinensis subscripsit dissertationi cuiusdam de dogmatibus sanctitatis Ven. Francisci Scuderi. l.2. c.12. n.4.

Joannes Patritius Romanus Ecclesiam S. Mariæ ad nives construxit. l.4. p.2. c.9. n.5.

Joannes Paulus Macantius sacræ Congregationis rituum Secretarius librum de Beatificatione S. Teresie scripsit. l.1. c.26. n.7. ad 10.

Joannes Petrus Patriarcha Antiochenus epistolam a Cardinali Bandino acceptam de editione quorundam librorum ad usum Ecclesiæ Maronitarum. l.1. c.38. n.11.

Joannes de Planis Episcopus processum super virtutibus Eliæ Vicecomitis de Bourdeille construxit. l.2. c.3. n.6.

Joannes de Poliac oberrantes suos damnatus fuit. l.2. c.30. n.2. & c.3. n.9.

Joannes Poloniæ Rex S. Hyacinthum æque ac S. Stanislaum in Poloniæ patronum eligi obtinuit. l.4. p.2. c.15. n.4.

Joannes III. Portugalliæ Rex quid a Paulo III. pro S. Francisco Xavero obtinuerit. l.3. c.27. n.7.

Joannes a S. Bonaventura identitatem corporis S. Joannis de Matha contestatus fuit. l.4. p.2. c.25. n.24.

Joannes Saresberienfis quid dixerit, cum S. Thomæ Cantuariensis Canonizationem ab Alexandro III. diserti vidit. l.4. p.1. c.5. n.3.

Joannes Scultetus quomodo cancrum curaverit. l.4. p.1. c.17. n.19.

Joannes Strumienfis Antipapa dictus Calixtus III. sub Alexandro III. l.1. c.9. n.4.

Joannes Soares e Societate Jesu quid egerit de quibusdam Hostiis consecratis in Collegio Complutensi diu asservatis. l.4. p.2. c.16. n.8.

Joannes Toledus Episcopus Cordubensis B. Alvarum de Corduba coluit. l.2. c.24. n.2.

Joannes Vergerius de Hauranne Abbas Sangirani cum communicatione n. cum Ven. Joanne rancia Fremiot de Cnanalpe litteras habuit. l.1. c.16. n.4. Electus a Cardinali Richilieu vindictas Cardinalis Perroni adversus Hæreticos non exaravit. Hæreticus creditur. Quis adversus eum construxerit. Confessus fuit, se a S. Vincentio de Paulis fuisse ob errores suos reprehensum. l.2. c.42. n.9.

Joanni Vicecomiti Archiepiscopo Mediolanensi opus quoddam adversus B. Gregorium X. Galvanus Flamma dicavit. l.2. c.42. n.3.

Joannes Vincentius Guicciardus quorundam SS. Martyrum corpora et sepulcris extraxit. l.4. p.2. c.27. n.23.

Joannes Ursinus Cardinalis Legatus Apollolicus processum de Martyrio B. Vincentii Wernheri construxit. l.1. c.29. n.13.

Joannes Vvaldosus hæreticus fuit. l.3. c.23. n.9.

Joannes Vyiceliff Adamitarum auctor a Concilio Constantiensi damnatus fuit. l.1. c.45. n.23. & l.3. c.20. n.12.

Joannes Ximenes nobilem uxorem, quomodo duxerit. l.3. c.14. n.30.

Joannes Zuecherinus in Fidei Promotorem subrogatus, & confirmatus. Cur Viterbium pro causa B. Hyacinthæ de Marefcottis non perrexerit, eisque loco quis designatus fuerit. l.1. c.18. n.13. & l.4.

Jorca nomen dicitur Latronis reprobicum Christo Crucifixi. l.4. p.2. c.12. n.10.

Jolanda B. Amedei Salandæ Ducis uxor, eumque peregrinantem comitata fuit. l.3. c.36. n.9.

Jonas Propheta in ventre pisces inclusus miraculose a morte servatus fuit. l.4. p.1. c.22. n.4. Ninivitis prædicavit. l.3. c.18. n.2.

Joram Rex cur se cilicio induerit. l.3. c.28. n.3. Tabidus duos annos vixit. l.4. p.1. c.18. n.11.

Jordanus Ursinus Cardinalis codicem quemdam S. Hilarii, & alia ms. Capitulo Vaticano reliquit. l.4. p.2. c.12. n.2.

Jordanus Ursinus Card. Legatus processum in causa B. Vverneri construxit. l.2. c.2. n.11.

Ioseph a Juda fratre caro sua dictus fuit. l.4. p.2. c.31. n.32.

Iosephus Ægidius Postulator fuit in causa

causa Servi Dei Ægidii a Laurentiana .
h.2. c.37. n.2.

Iosephus de Andrada miraculose a su-
rore , & amentia liberatus fuit . h.4. p.1.
c.14. n.2.

Iosephus ab Arimathæa cum Chrifto
de Cruce deponeret, fanguis profluxiffe
dicitur . h.4. p.2. c.16. n.9. Quomodo
eundem tepeliverit . c.31. n.17.

Iosephus Bailla primus Advocatus Con-
fiftorialis , qui post Urbani VIII. Decre-
ta in publico Confiftorio peroravit .
Pro qua causa hoc munus obiverit . h.1.
c.35. n.17. & h.2. c.35. n.8.

Iosephus Ferran Notarius instrumen-
tum fuper virtutibus S. Petri Nolafci re-
cognovit . h.1. c.41. n.9.

Iosephus Francifcus Fontana Notarius
quid egerit circa proceffum fuper vir-
tutibus S. Petri Nolafci . h.1. c.41. n.9.

Iosephus Imperator quas litteras a Cle-
mente XI. acceperit . h.4. c.31. n.8.

Iosephus Maria Thomafius nondum
Cardinalis adfuit correctioni cujusdam
operis S. Hilarii . h.4. p.2. c.12. n.3.

Iosephus Mellaneus Archiepifcopus
lacyrnas , quæ a Chrifto & B. M. Virgi-
nis imaginibus Melfanæ effluxerunt,
tamquam miraculoſas approbavit . h.4.
p.2. c. ult. n.2.

Iosephus Scaliger quam epiftoſam
de Bodino a Gilot acceperit . h.1. c.21.
n.13.

Iosephus Vidal Ordinis SS. Trinitatis
quomodo offa S. Joannis de Matha ſurri-
puerit , & in Hijpanias tranſtulit . h.4.
p.2. c.25. n.12. 13. 14. & 23.

Iovianus Imperator Juliani ſucceſſor .
h.3. c.19. n.6. Idolorum cultum prohi-
buit . c.36. n.12.

Ipoigenia quomodo in cervam tranſ-
mutata fuerit . h.4. p.1. c.3. n.1.

Ireneus nil de Simonis Magi volatu
protulit . h.3. c.49. n.4.

Irene Imperatrix erat cum Beryti ex
imagine Chriſti fanguis effluxit . h.4. p.2.
c.11. n.9.

Iſaacus Monachus cur ab Eccleſia alium
Monachum eiecerit . h.3. c.27. n.16.

Iſabella Eſtenſis Gonzaga B. Hofannæ
Canonizationem petiit . h.1. c.39. n.12.

Iſai Davidis Regis pater fuit . h.3. c.45.
n.10.

Iſdegerdes Perſarum Rex cur S. Jaco-
bum interitum membratim diſsecari
juſſerit . h.1. c.29. n.2. S. Abdam cur oc-
cidi imperaverit . h.3. c.13. n.12.

Iſiderus Colomer tellis fuit in proceſ-

ſu S. Petri Nolafci . lib.1. cap.41. num.9.

Iſidorus Hiſpaenicus Epifcopus an-
rior Muſſalis Mozarabici perperam dicitur
ſu . h.1. c.5. n.5. & 6.

Iſotta Sigifmundi Malateſæ pellex in
quaſiam interieptione impudentiſſime
Diva appellatur . h.1. c.1. n.12.

Iudas fratrem ſuum Joſeph appellavit
carnem ſuam . h.4. p.2. c.31. n.32.

Iudam licariotem de peccato ſuo do-
luiffe S. Vincentius Ferrerius ſenſiſſe per
calumniam dicitur . h.2. c.41. n.14.

Iulia Auguſta Imperatrix Apotheoſi
decorata fuit . h.1. c.1. n.2.

Julianus Apollata Imperator Chriſtia-
nos aperte perſecutus fuit , & nonnullos
Martyres occidi juſſit . h.1. c.29. n.3. h.3.
c.13. n.9. c.16. n.9. c.17. n.6. 8. et 9. et h.4.
p.2. c.18. n.9. A SS. Cyrillo & Gregorio

Nazianzeno objurgatur . h.1. c.1. n.13.
et h.3. c.17. n.8. Cur S. Publium Abbatif-
ſam punierit . h.3. c.17. n.6. Impietatem
renovavit . c.36. n.12. Confeſſus fuit

Chriſtum miracula patraſſe . h.4. p.1. c.2.
n.3. De S. Matthæo Evangelifſta imple-
locutus eſt . c.28. n.9. Luciferum Calari-
tanium cum S. Euſebio ab exilio abſolvit .
h.1. c.40. n.2. S. Theodorum torqueri
juſſit . h.3. c.12. n.13.

Julianus Pelagianus a S. Auguſtino
confutatus . h.3. c.30. n.10. a S. Xiſto III.
Papa damnatus fuit . c.32. n.14.

Julianus Scribo Italiam ſub S. Grego-
rio M. graviter afflixit . h.3. c.47.
n.1.

Julianus Toletanus Epifcopus a S. Be-
nedicto II. Papa objurgatus fuit . h.3.
c.32. n.19.

Julius II. Papa, antea Epifcopus Bo-
nonienſis , identitate brachii S. Lucæ
Bononiæ aſſervati examinari juſſit . h.4.
p.2. c.25. n.49. Necnon cauſam Canoniza-
tionis Henrici VI. Angliæ Regis . h.1.
c.15. n.9. Et vitam S. Franciſci de Paula .
c.20. n.18. BB. Notkerum , in cuius ho-
norem Miſſam etiam conceſſit , & Con-
radum Placentinum ab aliis beatificari
quomodo permiſerit . n.19. et c.42. n.17.
Sub ipſo agebatur de Canonizatione
B. Coletæ . h.4. p.2. c.5. n.5. In tranſlatione
B. Catharinæ Svecæ Indulgentias
conceſſit . c.7. n.4. & c.19. n.12. Et cul-
tum erga Chriſti Sindonem . c.31. n.18.
Baſilicam S. Petri renovare tentavit .
h.1. c.46. n.46. Bedium ſine reſpiratione
vixiſſe falſo dicitur . h.4. p.1. c.21. n.26.

Julius III. cultum B. Jacobi Salomonis
quomodo ampliaverit . h.2. c.20. n.4. Ro-
ber.

bertum Politianum de Nobilibus valde juvenem creavit Cardinalem. *l.3. c.33. n.8.* Et pronepotem suum declaravit. *c.34. n.28.* Egit de reformanda Ecclesiastica disciplina, & de vita a Cardinalibus instituenda. *c.33. n.14.* Non approbavit librum exercitiorum a S. Ignatio compositum. *c.43. n.12.* Confirmavit quoddam Breviarum Ordinis Prædicatorum. *l.4. p.2. c.20. n.22.*

Iulius Antonius Cardinalis Officium S. Latronis examinavit. *l.4. p.2. c.12. n.30.*

Iulus Afcianus innoxiam flammam ad caput expertus fuit. *l.4. p.1. c.26. n.22.* Qui ignis die visus fuit. *n.27.*

Iulius Benignus Congregationis rituum Secretarius. *l.1. c.17. n.5.*

Iulius Cæsar Claudinus quid senserit de quodam ejusdem sexminæ morbo. *l.4. p.1. c.17. n.13.*

Iulius Cæsar Imperator antequam moreretur, in multorum capitibus ignes visus fuerunt. *l.4. p.1. c.26. n.17.*

Iulius Cæsar Lagalla miraculosas fationes a cancro, & a suppressione urinæ in causa S. Aloysii Gonzagæ probavit. *l.4. p.1. c.17. n.6. & c.19. n.14.*

Iulius de Cincius Advocatus Consistorialis peroravit in causa Servæ Dei Dominicæ a Paradiso. *l.1. c.35. n.17. & l.2. c.32. n.8.*

Iulius Proculus Romuli Apotheosim promovit, & alia in ejus honorem fieri studuit. *l.1. c.1. n.11.*

Iulius Sacchetti Nuntius Apostolicus processum in causa Servi Dei Simonis de Roxas fieri iussit, sed nullus fuit. *l.2. c.2. n.11.*

Iuniperus Ordinis Minorum, cum arborem plantaret, neque illico, S. Francisco vocante accurrisset, idem Sædus arbori maledixit, quæ non crevit. *l.4. p.1. c.24. n.14.*

Iunius Typographus quoddam Ordinis Prædicatorum Platerium Chorale impressit. *l.4. p.2. c.20. n.22.*

Jupiter Amonius, & Dodonæus occulta, & futura revelasse dicitur. *l.3. c.46. n.1.*

Jupiter vindex a Marco Agrippa cultus fuit, dicato illi delubro, quod Pantheon appellant, quod postea B. M. Virginii, & SS. Martyribus dicatum fuit. *l.3. c.32. n.21.*

Iustinianus Imperator legationem a S. Agapito Papa accepit. *l.3. c.32. n.30.* S. Sergium I. Papam cur Constantinopolim

asportari tentaverit. *n.29.* Sub ipso Sol sine radiis per annum visus fuit. *l.4. p.1. c.25. n.15.*

Iustinianus Proto notarius Congregationis rituum Ferrariam Prolegatus missus, eique Collicola subrogatus fuit. *l.1. c.17. n.3.*

Iulianus Imperator cum Tiberio regnavit. Amens factus imperium amisit. *l.3. c.36. n.8.* Sub ipso S. Proculus Bononiæ protector interfecus dicitur. *c.18. n.9.* aliique Martyres a Dunaano occisi fuerunt. *n.19.*

Iulianus Martyr nullibi asseruit, ab Augusto Imperatore Aram Christo Romæ dicatam fuisse. *l.3. c.46. n.8.* Neque meminit volatus Simonis Magi. *c.49. n.4.*

Iulius Calvinus hæreticus, perlectis Baronii operibus, ad Ecclesiam rediit. *l.3. c.33. n.16.*

Iulius Fontaninus Archiepiscopus, & Clementis XI. Cubicularius. *l.4. p.2. c.25. n.6.* Codicem a Mabillonio accepit de Martyrio S. Vigilii. *l.1. c.4. n.12.* Publicavit Brevia quarundam Beatificationum a Benedicto XIII. peractarum. *c.24. n.13.* Adjuvit correctioni ejusdem operis S. Hilarii. *l.4. p.2. c.12. n.2.*

Iulius Viennensis Episcopus Literas a S. Pio I. Papa accepit de laudibus aliorum Martyrum. *l.1. c.4. n.7.*

Laban hospitio excepit Jacob, cui ejus domum ab Angelo monitus deseruit. *l.3. c.50. n.4.* Ei præcepit Dominus, ne quid asperere adversus Jacob loqueretur. *c.51. n.2.* Quod pactum fecerit cum eodem Jacob genero suo. *l.4. p.1. c. ult. n.15.* Ipsum appellavit os, & carnem suam. *p.2. c.31. n.32.*

Laſantius V. Lucius... *Laſantius.* *Ladislaus* Bohemæ, & Hungariæ Rex SS. Stephanum Regem, & Gerardum Episcopum summo opere coluit. *l.1. c.8. n.11.* Curavit, ut S. Stephani cultus ampliaretur. *c.41. n.14.*

Ladislaus Curimensis Princeps quid egerit cum S. Venceslao Bohemæ Rege. *l.3. c.36. n.16.*

Lambergh Cardinalis a BENEDICTO XIV. obtinuit augeri cultum S. Amantii. *l.4. p.2. c.28. n.28.*

Lamberius Episcopus Tornacensis ap. probavit virtutes, & cultum S. Arnulphi Episcopi. *l.1. c.8. n.14. & c.10. n.7.*

Lamech a Mathusalem sene genitus fuit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Lan-

Lancelottus Cardinalis. V. *Horatius*.
Lancelus. V. *Joannes Maria*.
Lanfrancus quid a S. Anselmo audiverit, cum ipsum de Elphegi cultu interrogaret. *l.3. c.19. n.4.*

Laurentius Laurentium Diaconum habuit amicum adversus Symmacum. *l.1. c.14. n.8. l.3. c.20. n.2. l.7.*

Laurentius Auglus Ordinis Prædicatorum virtutibus ita floruit, ut canonizari posset. *l.1. c.21. n.12.*

Laurentius Campegius Cardinalis testatus est de cultu S. Catharinæ concessio. *l.2. c.20. n.4.*

Laurentius Cardinalis Innocentii VIII. nepos, a quo instructus fuit de ædificando sacello in honorem lanceæ Christi. *l.1. p.2. c.23. n.5.*

Laurentius Fliscus Secretarius Congregationis rituum coram Alexandro VIII. reulit Innocentii XI. Decretum de tollendis propinis in Canonizationibus. *l.1. c.46. n.27.*

S. Laurentius Justinianus S. Martinum appellavit Martyrem charitatis. *l.3. c.11. n.2.* Literas accepit a Fuscarenose liberationis Brixie a gravi obsidione, quæ literæ postea inventæ sunt. *c.10. n.5.* Venetis publicæ venerationi exposuit corpus S. Athanasii Constantinopoli subiatum. *l.4. p.2. c.25. n.44.*

S. Laurentius Levita, & Martyr a quo nomen accepit bibliotheca Escorialis, in qua liber de Actis Martyrum ab Eusebio scriptus desideratur. *l.1. c.4. n.13.*

Laurentius de Medicis pater fuit Joannis de Medicis, qui postea Leo X. dictus est. *l.3. c.40. n.10.*

Laurentius Puteus Cardinalis Beatificationi S. Brnnonis adfuit. *l.1. c.41. n.7.*

Laurentius Salviati Marchio diu post mortem incorruptus permanlit. *l.4. p.2. c.30. n.5.*

Laurentius Vvratislaviensis Episcopus ex odore rose obiisse dicitur. *l.4. p.1. c.31. n.25.*

Lauzu Philosophus Chinenlis octoginta annis in utero matris gestatus fuisse dicitur. *l.4. p.1. c.20. n.25.*

Lazarus filius S. B. Henielminæ, cujus vita ei dicata fuit. *l.2. c.24. n.90.*

Leena meretrix Atheniensis tormentata, & morte impavida sustinuit. *l.3. c.20. n.13.*

Leand. r Colloredus Cartinalis quid senlerit de expensis in causis Seryorum

Dei solvendis. *l.1. c. ult. n.4.* Relator fuit in causa S. Felicis a Cantalicio. *l.2. c.48. n.10.* Ven. Juvenalis Ancinæ. *c.49. n.6.* B. Joannis Cantii. *n.18.* Et dum ageretur de concessione Officii in honorem Patris Aeterni. *l.4. p.2. c.31. n.3.* & de nomine S. Stephani Grandimontensis describendo in Martyrologio. *c.18. n.7.* Plura poravit pro corrigendo Martyrologio. *c.17. n.9.* Plura retulit de S. Ildefonsi meritis, dum ageretur de ampliando ejus Officio. *c.10. n.25.*

Leo Armenus Imperator Theodorum Studitam, & alios, qui sacras Imagines venerabantur, in exilium misit. *l.3. c.32. n.20.*

S. Leo M. Papa sententiam ruli pro restitutione Celsidoni, quam Imperator libenter suscepit. *l.2. c.41. n.10.* S. Hilarium desunctum laudavit. *n.11.*

S. Leo III. S. Suviberum canonizasse in quadam epistola dicitur, quæ tamen sicut & alia, quæ de ejus itinere & mora apud Carolum M. referuntur, apocrypha reputantur. *l.1. c.7. n.12. l.7. n.13.* Et quod in illa Canonizatione Indulgentias concesserit. *c.35. n.9.*

S. Leo IV. Benedicti III. antecessor. *l.3. c.10. n.3.* Laudavit Francos, qui adversus Saracenos pugnarunt, sed in prælio mortuos non appellavit Martyres. *c.18. n.7.* S. Isidorum Hippalensem inter Ecclesiæ Doctores recensuit. *l.4. p.2. c.11. n.15.*

Leo VII. S. Vvillibaldum canonizasse dicitur. *l.1. c.7. n.16.*

Leo IX. SS. Deodatum, Gerardum, Vvolfangum Episcopos, & Erhardum, canonizavit, approbatis virtutibus. *l.1. c.8. n.8. l.9. c.20. n.3. l.12. c.12. n.13.* Alios quoque canonizasse dicitur. *l.1. c.8. num.9.* SS. Gerardum, Vvolfangum, & Erhardum in plenario Concilio canonizavit. *c.10. n.1.* Testatus fuit, Simeonem Eremitam a Sede Apostolica beatificatum fuisse. *c.44. n.12.* Oravit pro conversione Benedicti IX. *l.4. p.1. c.32. n.8.* Translulit corpus S. Remigii. *p.2. c.27. n.2.*

Leo X. S. Brunonem Ordinis Carthusiani Fundatorem coli jussit. *l.1. c.13. n.18.* Non tamen canonizasse, sed beatificasse dicitur. *c.41. n.6. l.7. S. Antonini causam a sacri Palatii Auditoribus examinari jussit. c.15. n.14.* Supplicatus pro Canonizatione S. Francisci de Paula respondit, maturum consilium in his prærequiri. *n.9.* Ejus virtutes ante Canoniz-

nonizationem ab aliquibus Cardinalibus examinari, ac duo Confistoria coram se haberi voluit; orationes ad Deum in iis induxit; & quis in eis peroraverit. *l. 1. c. 21. n. 7. & 8. & c. 44. n. 20.* Eundem beatificavit, & plura in ejus honorem concessit quoad ejus Festum, Imaginem, Missam, & Officium. *c. 20. n. 18. l. 2. c. 20. n. 8.* Aliorum suffragia pro ejus Canonizatione exegit. *l. 1. c. 34. n. 11. & 13.* Eundem in basilica Vaticana canonizavit, quamvis in Laterano moraretur. *c. 36. n. 3.* Indulgentias in eadem Canonizatione concessit. *n. 9.* Et alia peregit. *n. 10. 19. 26. 36.* Propinam recusavit. *c. 46. c. 25.* Tunc de expensis in his solemnitatibus animadversum fuit. *n. 1. & 39.* In hujus causæ relatione dictum fuit miracula per telles singulares probari posse. *l. 3. c. 2. n. 8.* Beatificavit Elisabetham Portugalliæ Reginam, eamque coli, ejusque imaginem publice exponi indulgit. *l. 1. c. 20. n. 18. c. 32. n. 11. l. 2. c. 20. n. 4. & 8.* Beatificavit quoque Margaritam de Cortona, & cur in eadem civitate publice coli permiserit. *l. 1. c. 20. n. 18. c. 39. n. 8. & l. 4. p. 1. c. 30. n. 14.* Etiam per Missæ concessionem, dummodo non intelligeretur canonizata. *l. 1. c. 42. n. 17. & l. 4. p. 2. c. 3. n. 6.* Approbavit cultum, & concessit festum *BB. Danielis, Joannis a Capistrano, & aliorum ex Ordine S. Francisci.* *l. 1. c. 29. n. 16. & l. 2. c. 20. n. 4.* In honorem S. Jacobi de Marchia quomodo Indulgentias pro Ecclesia S. Mariæ Novæ Neapolis concesserit. *l. 1. c. 33. n. 13. l. 2. c. 20. n. 15. & c. 21. n. 7.* Eundem coli concessit. *l. 1. c. 37. n. 11. & beatificavit. c. 39. n. 8.* Ven. Conradum Placentinum beatificavit. *l. 3. c. 1. n. 10.* Eidemque cultum concessit. *l. 1. c. 37. n. 11. & l. 2. c. 20. n. 14.* Incolas Terræ Neti, qui eundem ante Apostolicam sententiam coluerant, a penis Ecclesiasticis absolvit. *l. 2. c. 16. n. 1.* Cultum concessit *B. Veronicæ de Binasco.* *l. 1. c. 37. n. 11.* Ejusque imaginem in Ecclesiis collocari permisit. *l. 6. 1. cap. 20. n. 8.* Dum *B. Holannam de Andreassis* beatificaret, eandem in territorio Mantuano coli præcepit. *l. 1. c. 39. n. 8. & l. 2. c. 20. n. 14.* *B. Zitzæ* commemorationem in Divinis Officiis fieri indulgit. *c. 17. n. 11. & l. 2. c. 20. n. 15.* Missam in *B. Hofannæ* honorem cur indulgeret. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 6.* Beatificavit *S. Philippum Benitium*, & coli indulgit. *l. 1. c. 39. n. 8. et l. 2. c. 20. n. 14.* Declarans, eum per Missæ concessionem

non intelligi canonizatum. *l. 1. c. 42. n. 17.* Sacellum, & magnificum sepulcrum *S. Isidoro Agricola* ædificari indulgit. *l. 2. c. 20. n. 9.* Testatus fuit cultum *B. Bernardini de Feltro.* *l. 2. c. 24. n. 15.* Quid eveniret, cum litteras remissoriales in causa *S. Hyacinthi* pro constructione, processus expediverit. *l. 2. c. 46. n. 4.* Sub ipso ædum fuit de Canonizatione *B. Elisabethæ.* *l. 4. p. 2. c. 5. n. 5.* *S. Dominicus* agnovit *Rolarii* auctorem. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 2. et 25.* In honorem *B. Catharinæ Svecæ*, & *B. Vivaldi* Indulgentias concessit. *c. 19. n. 11.* Martyres quosdam in Litanis invocari. *c. 20. n. 2. & S. Secundus* Episcopi *Abulenſis* corpus transferri indulgit. *c. 22. n. 15.* Officium *S. Gabrielis Archangeli* approbavit. *c. 30. n. 12.* Primus mentionem Fidei Promotoris fecit, eumque citari, testes vocari, & post absolutam in genere, procedi ad inquisitionem in specie decrevit in causa *S. Laurentii Justiniani.* *l. 1. c. 18. n. 8. et l. 2. c. 39. n. 13.* Libri quidam Cæremoniales sub ipso editi fuerunt, in quibus nonnulla dicuntur de infallibilitate *Romani Pontificis*, de antiquis processibus in his causis, & de aliis rebus. *l. 1. c. 20. n. 7. c. 21. n. 2. c. 44. n. 17. l. 2. c. 3. n. 1. et 2. et c. 44. n. 10.* Statuit, quosdam Rotæ auditores intervenire in causis Canonizationum debere. *l. 1. c. 21. n. 7.* Et diem Canonizationis celebrandæ a Summi Pontificis arbitrio pendere. *c. 36. n. 4.* Templum *S. Petri* in urbe augere tentavit. *c. 46. n. 46.* Inspirationes personarum viventium, si periculum sit in mora, ab Ordinario approbari posse permisit. *l. 2. c. 1. n. 7. et 10.* Philosophis Lectoribus in universitatibus mandavit, ut quantum possent, animæ rationalis immortalitatem demonstrarent. *l. 3. c. 19. n. 10.* Plura decrevit de vita a Cardinalibus instituenda. *c. 33. n. 10. & l. 4. c. 14.* Cum plus Gallis, quam Hispanis adherere videretur, quid a Ven. Cardinali *Ximenes* audiret. *n. 21.* Cnr eidem Cardinali præceperit, ut vitæ austeritatem remitteret. *c. 39. n. 13.* Lutherum mansuete invitavit, ut ab erroribus resipisceret. *c. 41. n. 4.*

Leo XI. Cardinalis *Baronii* opera Pontifex, *Clementis VIII.* successor, paucis diebus Pontificatum tenuit. *l. 1. c. 10. n. 5. et l. 3. c. 33. n. 24.* Sub ipso agebatur de causa *S. Caroli Borromæi.* *l. 2. c. 6. n. 4.* *Leoni* Imperatori privilegia in Ecclesia Constantinopolitana ambienti restitit *S. Sim-*

S. Simplicius Papa. *l. 3. c. 32. n. 12.* Sub ipso Zona B.M. Virginis publicæ venerationi exposita fuit. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 9.*

Leo Isaurus Imperator a *S. Gregorio II.* & a *S. Gregorio III.* PP. quomodo admonitus fuerit de cultu sacrarum Imaginum. *l. 3. c. 32. n. 9. et 37.* Fecit, ut Sancto Joanni Damasceno manus amputaretur. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 32.*

Leo Ordinis *S. Francisci* benedictionem ab eodem Sancto scriptam contra gravem tentationem accepit. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 6.*

Leonardus de Perusio Generalis erat Ordinis Prædicatorum, cum *Sixtus IV.* nonnulla de *S. Catharinæ Senensis* stigmatibus constituit. *l. 4. p. 2. c. 8. n. 5.*

Leontius Arrianus *S. Athanasium* in persecutione fugientem irrisit, & quid ei responsum fuerit. *l. 3. c. 16. n. 14.*

Leopardinus Abbas quomodo *Ven. Joannis Abbatis Reomensis* corpus transfulerit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Leopoldus Imperator quid ab *Innocentio XI.* pro cultu *S. Stephani* Hungariæ Regis obtinuerit. *l. 1. c. 41. n. 14. et l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.* Quid ejus nomine Cardinalis de *Hassia* pro *S. Venceslao* impetraverit. *l. 1. c. 41. n. 15.* Testimonium tulit de sanctitate *Servi Dei Dominici a Jesu Maria.* *l. 2. c. 49. n. 20.*

Leovigildus Vvisigothorum Rex *S. Hermenegildum* filium occidi jussit. *l. 1. c. 30. n. 10.*

Levoneckius an primus in hominis, aliorumque animalium semine vermes observaverit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 25.*

Lia in diversis tenitorio ac maritus morabatur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.*

Liberatus de *Macerata* quisnam fuerit. *l. 2. c. 24. n. 128. et 129.*

Liberius Papa circa medium seculi *14.* vixit. *l. 1. c. 4. n. 14.* Egred de construenda Ecclesiâ *S. Mariæ ad Nives.* *l. 4. p. 2. c. 9. n. 5.*

Linianus Episcopus *Beneventanus* adfuit translationi *S. Modesti Martyris.* *l. 4. p. 2. c. 27. n. 10.*

Lisardus Episcopus *Suessionensis* Sancto *Arnulpho* successit. *l. 1. c. 20. n. 6.*

Livia, dicta etiam *Julia* Imperatrix *Apotheosi* decorata fuit. *l. 1. c. 1. n. 12.*

Lizza Canonicus a *S. Aloysio Gonzaga* miraculose sanatus fuit, quod miraculum quomodo approbatum fuerit. *l. 2. c. 1. n. 7.*

Lotbarius Imperator pater fuit *Lotharii Lotharingæ* Regis, & nepotis *Caroli VIII.*

roli Calvi Imperatoris, qui Rex legitimæ uxori antea dimissæ a *Nicolao I.* admonitus reconciliatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Lucas Archiepiscopus *Strigoniensis* an vera miracula patraverit, examinatum fuit. *l. 1. c. 20. n. 2.*

Lucas Confultor *Congregationis* rituum quid de miraculis in causis Martyrum censuerit. *l. 1. c. 30. n. 3.*

Lucas *Tozzius* *Innocentii XII.* Archiepiscopus fuit. *l. 4. p. 1. c. 13. n. 5.*

Lucius Episcopus *Anconitanus* quomodo in translatione *Reliquiarum* *Antonii Fataci* se gesserit. *l. 2. c. 18. n. 3.*

Lucianus epistolam quamdam a *Celerino* accepit. *l. 2. c. 47. n. 11.*

Lucillus Episcopus a fistula miraculose sanatus. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 23.* Reliquias *S. Stephani* processionaliter detulit. *p. 2. c. 26. n. 6.*

Lucius Antonius *Nerius* *Notarius* *Capitolinus* inileumentum de virtutibus *S. Petri Nolasci* subscripsit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Lucius II. Papa *Guillelmo* *Eboracensi* Archiepiscopo electo pallium denegavit. *l. 2. c. 41. n. 13.* Cardinalem creavit *Sanctum* *Guarinum.* *l. 3. c. 33. n. 6.*

Lucius III. *S. Brunone* *Signinum* canonizavit. *l. 1. c. 9. n. 5.* Afferuit, Ecclesiam in suis statutis sæpe secularibus legibus conformari. *l. 3. c. 1. n. 8.* *Historiam* *S. Petri Tarantasiæ* Archiepiscopi cur habuerit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 21.*

Lucretia *Ursina* nobilis *Romana* quomodo *Reliquiam* *Præputii Christi* inventam agnoverit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 13.*

S. Ludgerus an de *S. Suibertii* Canonizatione epistolam scripserit. *l. 1. c. 7. n. 12. et 13.*

Ludovicus Cardinalis *S. Cæsarii* a *Clemente VII.* admonitus fuit, ut cultum *Sindonis Christi* promoveret. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 17.*

Ludovicus *Carthusianus* Prior *Domus* *Mantuanæ* *S. Brunonis* cultum cum aliis obtinuit. *l. 1. c. 41. n. 7.*

Ludovicus *Caroli M.* filius quem magistrum habuerit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 2.*

Ludovicus *Cypri* Rex a *Soldano* *Ægypti* Regno spoliatus fuit. *l. 3. c. 36. n. 16.*

Ludovicus *Galliæ* Rex a *S. Petro Nolascio* admonitus fuit, ut *Hierusalem* liberaret. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Ludovicus XI. *Galliæ* Rex *B. Joannæ* *Valesiæ* pater fuit. *l. 2. c. 24. n. 213.* Sub quo edita fuerit *Pragmatica* *sanctio.* *l. 3. c. 36. n. 15.*

K k

L n

Ludovicus XII. Gallie Rex B. Joannem uxorem dimisit. *l. 2. c. 24. n. 217.*

Ludovicus XIV. Gallie Rex quas litteras a Clemente XI. accepit. *l. 3. c. 31. n. 8.*

Ludovicus Fuscarenus litteras ad Sanctum Laurentium Justinianum misit de miraculosa Brixie obsessæ liberatione. *l. 3. c. 10. n. 5.*

Ludovicus Imperator falso a Vvicleffo dicitur assensum quemdam Gregorio IV. præbuisse circa celebrationem Festi omnium Sanctorum. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Ludovicus Marresius epistolam de quorundam Beatificatione a quo accepit. *l. 1. c. 11. n. 12. & c. 39. n. 4.*

Ludovicus Sabaudie Dux B. Amedei pater, cur Philippum filium carceribus mancipaverit. *l. 3. c. 36. n. 9.*

Ludovicus Salefius a S. Francisco Salefio fratre in hæredem vocatus fuit. *l. 3. c. 34. n. 25.*

Ludovicus Sergardus Fabricæ S. Petri OEconomus adfuit, dum S. Leonis M. corpus in altare inclusum fuit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 14.*

Ludovicus Sfortia Menologium Græcorum accepit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 14.*

Ludovicus Sicilie Rex Canonizationem Urbani V. a quo postulaverit. *l. 1. c. 41. n. 22.*

Ludovicus de Torres Archiepiscopus, & a Paulo V. purpura donatus, pro corrigendo Martyrologio deputatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 5.* Curavit, ut in causa B. Columbæ Reatine processus construeretur. *l. 2. c. 24. n. 3.*

Ludovicus de Valentibus a Benedicto XIII. in Advocatum Fiscalelem electus, cum sub Clemente XII. Fidei Promotorem simul egit. *l. 1. c. 18. n. 10.* Quid senserit sub eodem de ordine nominandi Beatos, qui simul canonizantur. *c. 36. n. 8.* Quibusdam assertis miraculis in causa S. Vincentii de Paulo se opposuit. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 13. & c. 15. n. 23.* Reliquias B. Josephi de Leonissa processionaliter detulit. *p. 2. c. 22. n. 8.* Et quomodo B. Camilli de Lellis corpus transfulerit. *n. 31.*

Ludovicus Cardinalis nepos Gregorii XV. testatus fuit de cultu erga Del Servum Ignatium de Azevedo, socioque concessum. *l. 2. c. 14. n. 5.*

Luitolpbus Augustæ Episcopus B. Udalrici Canonizationem obtinuit. *l. 1. c. 8. n. 2.*

Luitprandus Longobardorum Rex Romanam obsedit. *l. 3. c. 32. n. 37.* S. Augusini

corpus a Saracenis redemit. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 21.*

Lunellus Comes B. Gerli pater fuit. *l. 2. c. 18. n. 2.*

Lutherus V. Martinus.

Luxurius Præfex SS. Theodoram, Camerarium, aliosque interfecit, & juxta ejusdem S. Cæsarii prædictionem misere periit. *l. 3. c. 14. n. 4.*

Lyfas Præfex quosdam Sanctos trucidavit. *l. 3. c. 14. n. 4.*

M. *Abillonius* V. Joannes.

Macarium a Patriarchatu Antiocheno auctoritate sextæ Synodi dejectum S. Benedictus Papa II. ab hæresi revocare tentavit. *l. 3. c. 32. n. 19.*

Macedonius Episcopus Constantinopolitanus successorem habuit Timotheum, & quis fuerit hic Timotheus. *l. 2. c. 14. n. 3. & l. 3. c. 14. n. 5.*

Macchiavellus Cardinalis, & Episcopus Ferrariæ processum construxit, & sententiam tulit super casu excepto Beatæ Lucie de Narnia. *l. 2. c. 20. n. 17. c. 22. n. 8. & c. 24. n. 11.*

Madrutius Cardinalis, & Episcopus Tridentinus aliquem cultum erga S. Symeonem puerum Martyrem obtinuit. *l. 1. c. 14. n. 4.*

Magalath unus ex Magis fuisse dicitur, qui Christum natum coluerunt. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Magdalena de la Cruz virtute Dæmonis et terra elevabatur. *l. 3. c. 49. n. 4.* Et ecclasiæ fingeat. *n. 6.*

Magdalena Strozia inventioni Reliquiæ Præputii Christi adfuit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 13.*

Mabumedes cur miracula in suæ sextæ confirmationem excluserit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 18.*

Mabumetes II. Turcarum Tyrannus, capta Constantinopoli, uti S. Catharina Bononiensis prædixerat, sacras Reliquias ibi inventas conservavit. *l. 3. c. 47. n. 1. & l. 4. p. 2. c. 31. n. 13.*

Malcolmus S. Margaritæ Scotiæ Reginæ vir fuit, ad cujus latum eadem post obitum cur collocata fuerit. *l. 1. c. 31. n. 13.*

Malpighius V. Marcellus.

Mammæa Alexandri mater fuit. *l. 3. c. 9. n. 5.*

Manuca Pirata S. Placidum, sociosque trucidari jussit. *l. 3. c. 18. n. 19. et l. 4. p. 2. c. 9. n. 4.*

Man-

Manfredus Siciliæ Tyrannus Saracenos in Italiam vocavit. l.4. p.2. c.31. n.24.

Manzanedus V. *Alphonfus*.

Manzius V. *Ioannes Galeatius*.

Marcellam Romanam S. Hieronymus hortatus fuit, ut Præsepe Domini veneraret. l.4. p.2. c.31. n.15.

Marcellina epistolam a S. Ambrosio accepta de Sanctorum intercessione. l.1. c.12. n.5.

Marcellinus Coirus cum Advocatus esset Consistorialis, Canonizationem S. Pii V., & aliorum postulavit nomine Hannibalis Cardinali Albani in iisdem causis Procuratoris. l.1. c.36. n.18.

Marcellinus Iudex Episcopos in Collatione Carthagenensis appellavit Venerabiles. l.1. c.37. n.6.

Marcellus II. Papa, antea *Marcellus Cervinus*, cum Cardinalis esset, in consiliis integerrimus erat. l.3. c.33. n.19. Nepotem habuit Cardinalem *Bellarminum*. c.34. n.28.

Marcellus Episcopus Ancyranus in Concilio Antiocheno damnatus, & Episcopatu privatus, innocens a Julio I. Papa declaratus fuit. l.3. c.32. n.16.

Marcellus Malpighius Innocentii XII. Archiatræ plura de pulmonibus indagavit. l.4. p.1. c.21. n.23. De cancro discepsit in causa S. Francisci Salesii. c.17. n.11. Quid senserit de incorruptione, & fragrantia cadaveris S. Catharinæ Bononiensis. c.30. n.12. et c.31. n.25.

Marciannus Imperator Flavianum Patriarcham, & Martyrem appellavit Venerabilem. l.1. c.37. n.6. Uxorem habuit Pulcheriam, quæ virgo obiit. l.3. c.24. n.57.

Marcus Romanus Dux igneam lucem ad caput habuit. l.4. p.1. c.26. n.17.

Marcus Agrippa Pantheon Jovi Romæ dicavit, quod postea B. Virgini, & omnibus Sanctis consecratum est. l.3. c.32. n.21.

Marcus Angelus de Marcangelis quid senserit de nonnullis assertis miraculosis sanationibus in causa S. Vincentii a Paulo. l.4. p.1. c.11. n.13. c.12. n.12. et c.15. n.23. Ac de miraculosa sanatione a plenitudine semine prægnantis in causa S. Camillæ de Lellis. c.18. n.45.

Marcus Antonius Columna Cardinalis deputatus fuit pro examinanda causa S. Didaci. l.1. c.16. n.2. Laudavit Henricum IV. Castellæ Regem, qui eundem nondum canonizatum coluit. l.2.

c.9. n.3. Iovenit corpus S. Gregorii VII. l.1. c.41. n.32.

Marcus Atilius Regulos apud Gentiles Heros juramentum de redeundo ad carcerem moriturus observavit. l.3. c.16. n.20. et c.21. n.5.

Marcus Aurelius Grattarola Aſſa Canonizationis S. Caroli Borromæi collegit, in quibus nonnulla adnotantur. l.1. c.26. n.5.

Marcus Aurelius Imperator erat, cum S. Benignus Martyrium subiit. l.1. c.4. n.15. De fulminibus contra Barbaros, & de pluvia ad Christianorum preces miraculose de Cælo deductis ad Senatum scripsisse dicitur. c.28. n.13.

Marcus de Gillis Scalas Sædæ a ruina reparari supplicavit. l.4. p.2. c.26. n.19.

Marcus Maximus illustratur a Bivario, dum de S. Ioanne Eremita, & Martyre loquitur. l.1. c.38. n.2.

Marcus Varro apud Ciceronem virtutibus floruit. l.1. c.1. n.12.

Mardocheus imaginaria visione Deum vidit. l.3. c.50. n.3.

Marefcotus Cardinalis Nuntius Matritensis ossa S. Joannis de Matha recognovit. l.4. p.2. c.25. n.16. et 30.

Margarita Florentini Hollandiæ Comitissæ filia 364. filios uno partu genuit. l.4. p.1. c.20. n.22.

Margarita Borbonil Ducis filia Philippo de Sabaudia nupsit. l.3. c.36. n.9.

Margarita Monta a claudicatione miraculose sanata fuit. l.4. p.1. c.11. n.4.

Margarita Verutæ prodigiosa sanatio inter miracula nō fuit admiffa. l.4. p.1. c.11. n.4.

Maria Angelica Arnaut Portus Regii Abbatis amicitiis contraxit cum Serva Dei Joan. Francis Fremior de Chantal. l.1. c.16. n.4.

Maria Augusta Sulicoois filia, & Honorii Imperatoris uxor quando obiit. In ejus tumultu Agnus cereus invenus fuit. l.4. p.2. c.21. n.12.

Maria Gertrudes de Ghirardellis a gravi morbo ope S. Catharinæ Bononiensis convaleuit. l.4. p.1. c.18. n.12. et seqq.

Maria Janina de Gesualdo Monasterii Guleti Abbatissa cuidam Monacho consanguineo suo brachium S. Lucæ donavit. l.4. p.2. c.25. n.49.

Maria Magdalena de Falconeris corpus Servæ Dei Claræ Mariæ a Passione nova veste induit. l.4. p.2. c.26. n.11.

Maria Angliæ Regia Officium, &

K k 2

Mif.

- Misiam in honorem cordis Jesu posulavit. *l.4. p.2. c.31. n.9.* Post ipsam Maria Stuarta Regom gubernavit. *l.3. c.13. n.10.*
- Maria* Rondoni miraculosam S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis opem obtinuit. *l.1. c.33. n.17.*
- Maria* Rovai opem S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis experta fuit. *l.1. c.33. n.17.*
- Marianna* Hispaniarum Regina Caroli II. mater dilatationem cultus BB. Rosæ Limanzæ, & Ferdinandi Regis obtinuit. *l.4. p.2. c.2. n.12. & c.15. n.11.*
- Marianna* Hispaniarum Regina Caroli II. uxor obtinuit, ut solemnitas Beaticationis S. Thuribii ad plura loca extenderetur. *l.1. c.24. n.15.*
- Marianus* Rondo instrumentum de virtutibus S. Petri Nolasci recognovit. *l.1. c.41. n.9.*
- Marianus* Scotus nil refert de animæ Trajani liberatione. ab Inferno. *l.3. c.10. n.6.*
- Martinus* Præfatus, cum Christianos persequeretur, an a S. Proculo Martyre Bononiæ protettore occisus fuerit. *l.3. c.18. n.8. & 9.*
- Marius* Alterius Italiam Psalmorum editionem in basilica Vaticana retineri suavit. *l.4. p.2. c.13. n.3.*
- Marius* Cecchini vulnus quoddam examinavit. *l.4. p.1. c.16. n.26.*
- Marsilius* Ficinus Florentinam Academiam instituit. *l.4. p.2. c.21. n.9.*
- Martinus* Bellius dictus etiam fuit Sebastianus Castillonus. *l.3. c.17. n.13.*
- Martinus* Cardinalis Legatus in Dania pauperior rediit, quam ierit. *l.3. c.33. n.22.*
- Martinus* Dominicanus graves tentationes ope S. Raymundi superavit. *l.4. p.1. c.28. n.3.*
- Martinus* Episcopus Grootetanus Canonizationem S. Guillelmi Eremitæ obtinuit. *l.1. c.9. n.2. & c.39. n.8. & 12.*
- Martinus* Lutherus a Bodino honorifice nominatur. *l.1. c.21. n.13.* A Fischelio confutatur. *l.3. c.33. n.8.* Dæmoniacæ revelationes habuisse dicitur. *c. ult. n.2.* Miracula patrare frustra studuit. *l.4. p.1. c.3. n.18.* Quando ab Ecclesia discessit. *ibid.* Eum Leo X. ab erroribus revocare benigne tentavit. *l.3. c.41. n.4.*
- Martinus* de Mendoza Episcopus Cordubensis S. Alvarum de Corduba coluit. *l.2. c.24. n.202.*
- Martinus* Papa vivebat, cum in biblio. thecam Vaticana n. illatum fuit manuscriptum de apparitione B. M. Virginius in ædibus S. Gallæ. *l.4. p.2. c.7. n.6.*
- Martinus* IV. Papa trium Cardinalium suffragio causa S. Ludovici Gallæ Regis prærequisivit. *l.1. c.15. n.16.* A totidem Cardinalibus S. Raymundi miracula examinari iussit. *l.2. c.3. n.4.* Iudicibus delegatis aliquando subdelegandi facultatem concessit. *c.46. n.10.*
- Martinus* V. In Concilio Constantiensi tempore schismatis ad Pontificatum assumptus. *l.3. c.20. n.7.* Thomam Waldensem contra quosdam Guillelmi, & Vvicleff errores laudavit. *l.1. c.10. n.8.* Causam Ven. Petri de Lucemburgo non absolvit. *c.11. n.12.* Nicolaum Lincolniensem Episcopum, alioque beatificavit. *n.13.* Sub ipso in causa B. Vincentii Vverneri processu constitutus. *c.29. n.13.* & Fraticellorum hæresis extincta fuit. *l.3. c.23. n.9.* Syndicum constituit pro custodiendis elemosynis Fratrum Minorum. *l.1. c. ult. n.17.* Canonizatio S. Birgittæ, & S. Vincentii Ferrerii per quos ab eo postulata fuerit. *l.2. c.25. n.4. & c.36. n.9.* S. Bernardinum Senensem tamquam inperflitiois reum ad Urbem vocavit. *l.3. c.30. n.16.* S. Monicæ corpus in Urbem transferri concessit. *l.1. p.2. c.22. n.15.* Quem cultum Christi clavus indulsit. *c.31. n.18.*
- Martinus* Prior Camaldulensis monasterium quoddam prope Bononiam Menialibus sui Ordinis ædificavit. *l.2. c.18. n.11.*
- Martinus* Ginetus Cardinalis in causa S. Joannis a Cruce Relator obtinuit, ut miracula examinarentur, antequam Decretum super virtutibus publicaretur. *l.1. c.27. n.7.*
- Mattheus* Carthusianus Prior Bononiensis ampliationem cultus S. Brunonis obtinuit. *l.1. c.41. n.7.*
- Mattheus* Ferdinandus Pragæ Episcopus quem cultum pro S. Vvenceslao postulaverit. *l.1. c.41. n.15.*
- Mattheus* Gilbertus Veroneus Episcopus sæpe Nicolai Ormanetti consilio usus fuit. *l.3. c.34. n.10.*
- Matthias* Mechliniensis Archiepiscopus quomodo Bonifacium La stanensem Episcopum beatificavit. *l.1. c.10. n.8.* Et Reliquias Martyrum Gorcomiensium publice veenerationi exposuerit. *l.3. c.3. n.16.*
- Matthias* Missociarius Apostolicus processum contraxit in causa B. Joannis de Prado. *l.2. c.2. n.4.*

Matbuselem quandiu vixerit. *Lamech* in fenestrate genuit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Mauritius Imperator quas literas a *S. Gregorio M.* acceperit, cum *Joannes* Jejunator le oecumenicum appellavit. *l.2. c.19. n.2.*

Maxentius Tyrannus cum *Sophroniam* violare tentaret, eadem se interfecit. *l.3. c.11. n.2.* An *S. Catharinam* Virginem occidit. *l.3. c.17. n.13.*

Maximianus Imperator Gothicum se esse asabat. *l.3. c.17. n.9.* *S. Mauritium*, & socios, ac innumeros pene Christianos occidit. *c.18. n.6.* & *c.20. n.11.*

Maximilianus Frieticus Imperatoris filius a nativitate mutus loquelam naturaliter an acquisiverit. *l.4. p.1. c.10. n.8.* & *p.9.*

Maximilianus Herculens Imperator Christianos afflixit, sed misere periiit. *l.3. c.14. n.13.*

Maximilianus Philippus Bavariz Dux Londoni Christi sacellum edificavit, & in honorem quarundam spinarum Christi Officium, & Missam obtinuit. *l.4. p.2. c.14. n.15.*

Maximilla Piceui domina, in cuius quodam sacello corpus *S. Liberii*, seu *Oliverii* asservatum fuisse dicitur. *l.2. c.18. n.2.*

Maximinus Imperator Christianorum persecutor *S. Petrum Alexandrinum* in vincula conjecit. *l.3. c.16. n.11.* *SS. Sergium* & *Bacchum* Primicerios suos cur *Jovi* sacrificaturus interfecerit. *c.19. n.6.* An *S. Catharinam* Virginem occidi iusserit. *c.43. n.13.* Infeliciter periiit. *c.14. n.15.*

Maximinus Præfatus cur *S. Anterum* Papam occidi iusserit. *l.2. c.7. n.1.*

De Maximis Cardinalis. *V. Camillus.*

Maximus quas literas a *S. Cypriano* acceperit, elique scripserit. *l.1. c.5. n.4.*

Maximus Imperator *S. Martinum* viventem coluit. *l.3. c.45. n.14.*

Mechliniensis Episcopus. *V. Matthias.*

Melançon. *V. Philippus.*

Melania Romana ab *Alexandra* agnovit, cur hæc in eremum secesserit. *l.3. c.35. n.15.*

Melaniæ quantum hæreticam Syriacis Papæ improvidus tolerasse dicitur. *l.4. p.2. c.5. n.4.*

Melchior unus fuisse dicitur ex Magis, qui Christum natum adoraverunt. *l.4. p.2. c.20. n.14.*

Menardus *S. Franciscus Salesio* egrotanti pie serviens ab eo audivit, se

mortem perhorrescere. *l.3. c.38. n.18.*

Mennas Presbyter Anthimo Eutichianis adhærenti in Episcopatu Constantinopolitano suffectus a *S. Agapito* Papa fuit. *l.3. c.32. n.30.*

Mensurius Episcopus Carthaginensis Africæ Primas nonnullos canonizavit. *l.1. c.11. n.9.* Quid de Martyrum vindicatione decreverit. *l.3. c.16. n.7.* Rescripta quædam Martyrum a quo acceperit. *l.1. c.7. n.7.* Cur oburgatus fuerit, quod *Cæciliano* Diacono uteretur. *l.3. c.15. n.15.*

Merlinus Rotæ Auditor examinavit causam *B. Iosaphat Martyris*. *l.1. c.7. n.2.*

Michael Angelus Pauli statum corporis *S. Leonis M.* in ejus translatione examinavit. *l.4. p.2. c.23. n.10.*

Michael Bajus a quibusdam Summis Pontificibus damnatus fuit. *l.1. c.45. n.23. l.2. c.28. n.5.* & *l.3. c.21. n.6.*

Michael Ghislerius Theatinus electus fuit ad corrigendum Martyrologium. *l.4. p.2. c.17. n.5.*

Michael Imperator Photium in Sedem Constantinopolitanam introduxit, ejectione *S. Ignatio*, qui, Imperatore occiso, Sedem suam, Papæ auctoritate, recuperavit. *l.3. c.32. n.35.*

Michael III. Imperator an Metaphrasis tempore regnaverit. *l.3. c.9. n.3.*

Michael de Molinos erravit circa vias purgativam, illuminativam, & unitivam, ideoque damnatus fuit. *l.3. c.26. n.5.*

Michael Paphlagonius Imperator cum regnaret, extrema siccitas terras adafflit. *l.4. p.2. c.26. n.7.*

Michael Poloniz Rex obtinuit, ut *S. Stanislaus* in sui Regni patronum eligeretur. *l.4. p.2. c.14. n.7.*

Michael Thomas de *S. Leone* Vicarius generalis Episcopi Eugubini processum ordinarium in causa *B. Archangeli Cannetti* construxit. *l.2. c.18. n.19.*

Milinus Cardinalis Urbis Vicarius exemplar Decretorum Urbani VIII. ad Archiepiscopum Mediolanensem misit. *l.2. c.11. n.3.* Processum construxit in causa *S. Pii V.* *c.49. n.19.* Et circa miraculosas guttas sanguineas, quæ ab Hostia consecrata in diocesi Urbevetana ceciderunt. *l.4. p.2. c. ult. n.4.*

Mintius Felix non memorat aram, ab Augusto Romæ Christo dicatam. *l.3. c.48. n.8.*

Miroballus quid senserit, cum dubium de

de aliqua re alicujus Servi Dei occurrat.

.3. c. 41. n. 19.

Mitius statum fecit, quæ occisorem infipientem oppressit. l. 4. p. 1. c. 1. n. 8.

Modestus Præfatus Valentis Imperatoris S. Basilium M. ad Arrianorum partes adducere tentavit. l. 3. c. 34. n. 3.

Molines Decanus fuit Collegii Procuratorum Palatii Apostolici. l. 1. c. 19. n. 12.

Montastus Cardinalis quid egerit sub Paulo V. pro causa S. Andreæ Avellini. l. 2. c. 1. n. 4.

Montanus hæreticus diabolicas habuisse revelationes dicitur. l. 3. c. ult. n. 2.

Monte Cardinalis. V. *Franciscus Maria*.

Morbodus Archidiaconus, & postea Episcopus miraculose eujusdam ægroti sanationem S. Roberto Abbati ascripsit. l. 4. p. 1. c. 5. n. 21.

Moronus Cardinalis testatus est cultum erga B. Jacobum Salomonium a Julio III. concessum. l. 2. c. 20. n. 4.

Moses Hæbræus cur præceperit, ut lepra infecti ab aliis segregarentur. l. 4. p. 1. c. 17. n. 3. Ad ejus preces ventus vehementissimus flavit. c. 22. n. 22.

Marius Maria Gratus vitam B. Helenæ ab Oleo a Petro Lucensi scriptam aservavit. l. 2. c. 18. n. 9.

Mutius Vitellescus Generalis Societatis Jesu Ven. Cardinali Bellarmino suavit, ut propriam vitam scriberet. l. 3. c. 10. n. 11. Notitiam de virtutibus, & gratiis gratis datis Arsitæ Altissimi Nicolai Baldelli ipsi scriptam dedit. c. 45. n. 1.

Mutus Cardinalis. V. *Tiberius*.

N *Aman* Syrus in Jordane præcipiente Eliseo, lotus, miraculose a lepra mundatus fuit, & Deum glorificavit. l. 1. c. 13. n. 9. l. 4. p. 1. c. 1. n. 11. et p. 2. c. 13. n. 14. An rem illicitam circumcultum Remmon ab eodem Eliseo petierit. l. 3. c. 19. n. 6.

Nabal Carmelus agnoscens Davidem sibi iratum esse, itupore obijt. l. 3. c. 49. n. 5.

Nabuchodonosor Rex tres pueros in ardentem fornacem conjici jussit, quos Deus miraculose per Angelum illæos præservavit. l. 1. c. 12. n. 2. l. 3. c. 12. n. 3. l. 4. p. 1. c. 1. n. 16. Quomodo a S. Joanne Chr. solum Servus Dei dicatur. l. 1. c. 37. n. 3. Bellum adversus Tyrios, præcipiente Domino, gessit, & quam mer-

cedem temporalem obtinuerit. l. 3. c. 21. n. 6. Danielem in famulum adscivit. c. 45. n. 8. Qui ei somnia declaravit, quorum explicationem a Babylonis Sapientibus sub gravi pena ipse exegerat. n. 10. Fœnum quasi bos commedit. l. 4. p. 1. c. 3. n. 5. An Dæmonis opera, & vere in bellum conversus fuerit. n. 9.

Nadab Sacerdos a Deo igne consumptus fuit, & an id Dæmonis opera factum fuerit. l. 4. p. 1. c. 3. n. 12.

Napoleon Cardinalis Ursinus processum ordinarium in causa B. Claræ de Montefalco examinavit. l. 2. c. 3. n. 5. l. 2. c. 24. n. 179.

Narcissus Neroniades Arrianus S. Athanasium ob fugam objurgavit, & quid ei responsum fuerit. l. 3. c. 16. n. 14.

Nathan Propheta Davidem patris culpæ arguit. l. 3. c. 36. n. 7. Quomodo prædixerit, a quo Domini Templum ædificandum esset. l. 2. c. 32. n. 7. l. 3. c. 47. n. 12.

Nereus Corsinus Cardinalis testatus est, quosdam Cardinales accitos fuisse in Congregationem pro statuendo ordine nominandi plures simul canonizandos. l. 1. c. 36. n. 8.

Nereus Corsinus Marchio sacellum S. Andreæ Corsini ædificavit. l. 4. p. 2. c. 22. n. 20.

Nero Imperator S. Petrum occidi iussit. l. 3. c. 11. n. 1. Qui sub ipso Romam venerat. c. 9. n. 5. Romam incendit, & Christianos falsorum criminum infamavit, quos primus ex Imperatoribus persecutus fuit. c. 13. n. 8. Infelicitate perijt. c. 14. n. 13. a Galbæ militibus occisus. l. 4. p. 2. c. 27. n. 2.

Nestorius hæresiarcham S. Xistus III. ab erroribus revocare conatus fuit. l. 3. c. 32. n. 14. A S. Cælestino Papa damnatus fuit, & quis fuerit ipsius error. n. 15. l. 4. p. 2. c. 12. n. 4.

Nicephorus Imperator quomodo nonnullos Martyres mori coegerit. l. 3. c. 12. n. 19.

Nicetas Herodis pater, & frater Dalces curavit, ne S. Polycarpi cineres a Christianis sepelirentur. l. 1. c. 2. n. 10.

Nicetas Pectoratus Monachus celebrantes Missam die jejunii objurgavit, putans jejunium sic solvi, sed ejus error proscriptus fuit. l. 4. p. 1. c. 27. n. 7. l. 8.

Nicodemus Christi corpus sepeliendum aromatibus condidit. l. 4. p. 1. c. 30. n. 7. et c. 31. n. 17. Quod cum ab eo de cru-

ce deponeretur, sanguinem emisit. p.2. c.10. n.9.

Nicolaus Buicus de Spinazzola de virtutibus heroicis in quadam causa diffusiit. l.3. c.21. n.10.

Nicolaus Cardinalis, & Episcopus Tusculanus deputatus ab Honorio III. fuit pro iudicandis Canonizationum causis. l.1. c.15. n.15. Et S. Laurentii Dublinensis Archiepiscopi miracula publicavit. c.36. n.15.

Nicolaus Episcopus Cameracensis cultum Guillelmi hæretici sabrogavit. l.2. c.8. n.6.

Nicolaus Episcopus Sarcenianus suffraganeus Episcopi Torosensis B. Coletæ cultum promovit. l.2. c.24. n.89.

Nicolaus Espineus Canonicus enidam miraculo Hostiæ consecratæ in Galliis interfuisse dicitur. l.4. p.2. c. ult. n.6.

Nicolaus Eymeries in pluribus locis Inquisitor processum adversus Raymundum Tarragam construxit, & Raymundi Lulli libros examinavit. l.1. c.40. n.1. et l.2. c.24. n.154.

Nicolaus Faber Cardinalem Baronum admonuit de quodam errore in Martyrologio contento. l.4. p.2. c.17. n.9.

Nicolaus Florius epistolam a Carolo Bovillo acceptam de admirabili jejuniis B. Nicolai Flue. l.2. c.24. n.13.

Nicolaus Fortiguerra coram Clemente XI. orationem habuit in translatione S. Leonis M. l.4. p.2. c.23. n.12.

Nicolaus Gambacurta an sanitatem miraculose aliquando acquisiverit. l.4. p.1. c.9. n.17.

Nicolaus Maria Estensis Episcopus Adriacus de stigmatibus B. Lucie Narrienensis testimonium perhibuit. l.4. p.2. c.12. n.12.

Nicolaus Ormanetius, postquam aliis laudabiliter inservierat, a S. Carolo Borromeo Vicarius generalis electus fuit. l.3. c.34. n.10.

Nicolaus I. Papa Apollionem Græcum an canonizaverit, & quomodo sacris diptychis inscriptus fuerit. l.1. c.7. n.14. Donationes a S. Eduardo Angliæ Rege Monachis factas confirmavit. l.3. c.36. n.14. Carolo Franciæ Regi scripsit, ut examinaretur opus quoddam Joannis Scoti. c.41. n.5. Sub ipso corpus S. Clementis Romam translatum fuisse dicitur. l.4. p.2. c.13. n.8. Afferuit, Angelos humanæ figura pingi posse. c.21. n.3. Michaelem Imperatorem admonuit, Sanctorum vestes coli debere. c.26. n.12.

Nicolaus II. tempore Cardinales jure potiti sunt eligendi Summum Pontificem. l.3. c.33. n.11.

Nicolaus III. antea Joannes Cajetanus Ursinus Cardinalis, qui designatus fuit pro decidenda causa Canonizationis S. Stanislai Martyris. l.1. c.15. n.15. et c.36. n.15. Syndicum constituit pro studiendis elemosynis Fratrum Minorum Observantium. c.ult. n.17. Sub ipso constructus fuit quidam processus pro Canonizatione S. Raymundi de Pennafort. l.2. c.3. n.4. Quid egerit circa Brevarium, & Officia Sanctorum. l.4. p.1. c.13. n.2.

Nicolaus IV. trium Cardinalium suffragia pro S. Ludovici Gallie Regis Canonizatione prærequisit. l.1. c.15. n.16. Eius causam a pluribus Cardinalibus examinari iussit. c.20. n.14. Quo nodo in basilica Lateranensis depictus sit. c.41. n.21. An S. Francisci cadaver viderit. l.4. p.1. c.31. n.1. Sudarium Christi appellavit Veronicam. p.2. c.11. n.14.

Nicolaus V. Eugenii successor a B. Ludovico Alamando, relicto Felice Antipapa, obedientiam obtinuit. l.3. c.20. n.7. S. Bernardinum Senensem, præhabitis Cardinalium suffragiis, & Consistorio coacto, in basilica Vaticana, licet in Laterano moraretur, tempore Cardinalis Beffarionis, magnis sumptibus, canonizavit. l.1. c.15. n.14. & 16. c.21. n.2. & 14. c.36. n.3. & c.46. n.39. Eundem contra Amedei cuiusdam fraudes ab omni culpa immunem declaravit. l.2. c.41. n.3. & l.3. c.39. n.6. B. Antonium Fatatum ereavit Canonicum, & Vicarium basilicæ Vaticanæ. l.2. c.18. n.3. A nonnullis Principibus supplicatus fuit pro Canonizatione S. Vincentii Ferreris, & quid in hac causa circa illius vitæ, & testium examen præceperit. l.1. c.15. n.8. & l.2. c.48. n.1. Quomodo S. Francisci corpus viderit. l.4. p.1. c.31. n.1. Indulgentias pro Ecclesiâ S. Mariæ de Sarzana cur concesserit. p.2. c.10. n.9. S. Thomæ doctrinam commendavit. c.11. n.12. Quorundam Sanctorum corpora transferri concessit. c.22. n.15.

Nicolaus Picininus Florentinus, & Brixianus obediit, quos SS. Andreas Corsinus, Faustinus, & Jovita immunes servarunt. l.2. c.20. n.17. & l.3. c.10. n.5. Eugenio IV., & Florentinis bellum indixit, sed victus fuit. l.4. p.1. c.32. n.7.

Nicolaus Rosellus Dominicanus in Aragonia generalis Inquisitor, tum ab Inno-

Innocentio VI. Cardinalis creatus. *l. 2. c. 24. n. 154.* Eidem retulit, nonnullos afferere Christi sanguinem in Passione separatim a Divinitate fuisse, & quid Pontifex egerit. *c. 30. n. 6.*

Nilamun Monachus obiit, cum sciverit, se in Episcopum fore consecrandum. *l. 3. c. 31. n. 4.*

Nilus vidit passionem SS. Theodori Ancyran, & septem Virginum. *l. c. 29. n. 3.*

Nitardus Cardinalis quid pro cultu S. Brunonis Carthusianorum Institutoris postularerit. *l. c. 4. n. 6.*

Nge filios in senectute genuit, & quantum vixerit. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 4.*

S. *Norbertus* Abbas puellam vidit Cantica Canticorum argui Dæmonis recitantem, & diversis linguis interpretantem. *l. 3. c. 13. n. 9.*

Norckfolcht Cardinalis Relator fuit in causa Servi Dei Antonii a Conceptione. *l. 2. c. 49. n. 14.*

Noripertus Abbas quid cum aliis obtinuerit, atque egerit pro Canonizatione B. V. vitoradæ. *l. 1. c. 8. n. 7. & c. 29. n. 7.*

Novatus, vel Novatianus schismaticus, & hæreticus leniter a S. Hieronymo objurgatus fuit. *l. 3. c. 41. n. 5.* Cur a S. Cornelio Papa increpatus fuerit. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 4.* Pro Christo obisse dicitur, sed e Martyrum numero a S. Paciano excluditur. *l. 3. c. 20. n. 2.*

Numerianus S. Babylam occidisse dicitur. *l. 1. c. 14. n. 5.*

Nurra Canonicus librum de Luciferi Calaritani sanctitate incepit, sed non absolvit, qui ad Clementem XI. transmissus fuit. *l. 1. c. 40. n. 2.*

Obrechtus Mabilionio codicem de S. Vigili Martyrio comodavit. *l. 1. c. 40. n. 2.*

Ochozias Rex milites ad capiendum Eliam Prophetam misit, quos ignis de celo consumpsit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 1.*

Othavianus Advocatus Consilioralis in Consistoriis pro Canonizatione S. Bonaventuræ peroravit. *l. 1. c. 21. n. 7.*

Othavianus Augustus apud Gentiles diis adnumeratus fuit ex alicuiusdam viri Prætoriani visione. *l. 1. c. 1. n. 11.*

Othavianus Cardinalis in Canonizatione S. Francisci miracula ejusdem annuntiavit. *l. 1. c. 36. n. 15.*

Othavianus de Monticello dictus Victor IV. Antipapa sub Alexandro III. *l. 1. c. 9. n. 4.*

Oderisi Abbatis Cassinensis tempore vigeat usus legendi morientibus Passionem Domini. *l. 3. c. 38. n. 10.*

Odo Abbas Giannofolienfis vitam S. Mauri interpolasse dicitur. *l. 1. c. 7. n. 7.*

Odo Columna Cardinalis, postea Martinus V. Papa. *l. 1. c. 11. n. 13. V. Martinus V.*

Odo Legatus Apostolicus sacellum quoddam Parisiis coronæ Christi dicavit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 13.*

Odo Episcopus Parisiensis inter primos statuit, salutationem Angelicam orationi Dominicæ, & symbolo Apostolorum adjungi. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.* Idem, vel alius *Odo* de Soliaco fatuorum, seu puerorum Festum prohibuit. *c. 31. n. 34.*

Offa Merciorum Rex Canonizationem S. Albani, & a quo obtinuerit. *l. 1. c. 7. n. 11.*

Oliverius Caraffa Cardinalis ex rosæ odore obisse dicitur. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 25.* Frustra tentavit S. Lucæ brachium in monasterio Guleti aservatum aliò asportare. *p. 2. c. 25. n. 49.*

Oliverius Janinus Monachus Cælestinus a quadam Abbatisa brachium S. Lucæ obtinuit, & Generai sui Ordinis dedit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 19.*

Omas Sacerdos post mortem pro populo orasse, & Judæ Machabæo apparuisse dicitur. *l. 1. c. 22. n. 2. l. 3. c. 50. n. 3. & l. 4. p. 1. c. 32. n. 2.*

S. *Onuphrius* solitudinis asperitatem S. Paphnutio exposuit. *l. 3. c. 35. n. 15.*

Onuphrius Papyrinus opus quoddam composuit, quod alius continuavit. *l. 3. c. 31. n. 4.*

Orciles Præfatus ab Ammonio occisus fuit. *l. 1. c. 42. n. 7.*

Origenes doctissimus a S. Hieronymo appellatur, sed errores disseminavit. *l. 3. c. 15. n. 18. & c. 41. n. 5.* Quos ipse retractasse dicitur. *l. 2. c. 33. n. 4.* Et quos S. Anastasius Papa damnavit. *l. 3. c. 52. n. 18.* Nullibi meminit aræ ab Augusto Romæ Christo dicatæ. *c. 46. n. 8.*

Origo Cardinalis Relator fuit in causa S. Joannis de Cruce. *l. 2. c. 48. n. 10.*

Orosius Presbyter reliquias S. Stephani Protomartyris S. Augustino, alitque dedit. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 3.*

Osius Cordubensis an impænitens obiit. *l. 3. c. 10. n. 6.*

Offus Cardinalis Festorum diminutioni nomine Regis Galliarum postulavit. *lib. 4. par. 2. cap. 5. n. 6.* Quid Clement

mens VIII. responderit. *l. 16. num. 11.*

Osgarius Eystetenfis Episcopus S. Vvalburgam coli, ejusque corpus transferri permisit. *l. 1. c. 6. n. 4.* Quid *Gregorius IV.* ipsi corpus alicuius Sancti postulanti responderit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 11. & 12.*

Orthbertus Leodiensis Episcopus S. Guibertum publice colendum exposuit, annuente Archiepiscopo Colonienfi. *l. 1. c. 10. n. 7.*

Orto M. Imperator S. Viti brachiam S. Vvenceslao petenti impertivit. *l. 3. c. 36. n. 8.* Quomodo ab ejus tempore Imperatores coronari consueverint. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 7.* A S. Romualdo monitus, ut penitentiam ageret, in montem Gargantum perrexit. *c. 30. n. 9.* Ejus familiaris a Dæmone vexatus miraculose sanatus fuit. *p. 1. c. 29. n. 8.*

Orto III. Imperator S. Bonifacio Martiri sanguine conjunctus erat. *l. 3. c. 41. n. 17.*

Orto Subdiaconus processum super translatione corporis B. Birini construxit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 12.*

Orto Archiepiscopus Mediolanensis a Turrianis ad necem quæsitus fuit. *l. 2. c. 42. n. 3.*

Ozias Rex Judæ leprosus ab aliis segregatus vixit, & sepultus fuit. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 3.*

Paleologus hæreticus, & apostata ad Ecclesiam Catholicam S. Philippi Nerii opera rediit. *l. 3. c. 23. n. 9.*

Paleologus Imperator Græcus a B. Gregorio X. ad Fidem Catholicam adductus fuit. *l. 3. c. 32. n. 39.*

Palestus Cardinalis. V. *Gabriel.*

Pallavicinus Cardinalis approbavit, quæ Gallonius de S. Philippo Nerio scripserat. *l. 2. c. 11. n. 13.*

Pallotta Cardinalis quomodo galorum rubrum acceperit. *l. 1. c. 35. n. 17. & l. 2. c. 35. n. 8.*

Pamphilus Cardinalis Urbis Vicarius telles quosdam in causa S. Teresæ examinavit. *l. 2. c. 45. n. 3.* Relator fuit in causa B. Josaphat Pollocensis. *l. 1. c. 30. n. 3.* Congregationem in suo palatio habuit circa Orientalium subjectionem novis Pontificis Constitutionibus. *c. 38. n. 15.* Fuit postea Summus Pontifex Innocentius X. V. *Innocentius X.*

Panormus Congregationis rituum Consultor subscripsit dissertationem quamdam de sanctitate Ven. Francisci Scenderi. *l. 2. c. 22. n. 4.*

Tom. VIII.

Panthea. V. *Drufila.*

Paratoras nomen dicitur unius ex Magis, qui Christum natum adoraverunt. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Parclonia Apollinis mater phantasmate oppressa, Platonem generale dicitur. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 19.*

Paris Helenam rapuit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.*

Paris de Crassii ornamenta Pontificalia in Canonizatione S. Bernardini Senensis adhibita attulit, ut Leonem X. in formaret de expensis, quæ pro iis requiruntur. *l. 1. c. 46. n. 39.*

Parissus Diaconus quis fuerit, & quid adversus Seden Apostolicam ausus sit. Ejus vitam Clemens XII. proscripsit. *l. 4. p. 1. c. 7. n. 20.* Asserta ejusdem miracula etiam ab Hæretico quodam tanquam mendacia reprobantur. *n. 22.*

Paschalis Aragonius Cardinalis, & Archiepiscopus Toletanus explicavit quomodo Officia in diocesi Toletana recitanda essent. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 4.*

Paschalis Ciconia Venetiarum Dux Agnos cereos, & literas super iisdem a Sixto V. accepit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 11.*

S. Paschalis I. Papa S. Cæcilie corpus invenit, & transitit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

Paschalis II. Papa SS. Petrum Episcopum Anagninum, & Angilramum Abbatem extra Concilium canonizavit. *l. 1. c. 8. n. 3. & c. 10. n. 1.* Necnon S. Joannem Landensem. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 7.* Ordinem Fontis Ebraldi confirmavit. *l. 2. c. 11. n. 12.* Quid de testibus pro corrigendo, vel impediendo peccato, ac de eorum numero statuerit. *l. 3. c. 5. n. 2.* Quid eruatur ex epitola Leodiensium adversus eum scripta. *c. 36. n. 16.* Sub ipso Siebertus obiit. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 6.* Corpora SS. Leonis I., II., III., & IV. in Otatorio ejusdem S. Leonis IV. recondidit. *p. 2. c. 23. n. 7.*

Paschalis III. Antipapa, antea Gnido Cremonensis, ad Fridericum Imperatorem confugit, & Carolum M. illegitime canonizavit. *l. 1. c. 9. n. 4.* ejusque corpus elevasse dicitur. *c. 37. n. 9.*

Paschalis Primicerius Ecclesie Romanæ S. Leoni III. linguam præcidit, & oculos eruit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.*

Pasmani Cardinalis. V. *Petrus.*

Pasioneus Cardinalis. V. *Dominicus.* Paula de Blesitz obitu a S. Hieronymo epistolam accepit, in qua SS. intercessio commendatur. *l. 1. c. 12. n. 5.*

Paula Angela Buttigella miraculosem

L I

opona

opeus S. Caroli Borromæi experta fuit. *l. 3. c. 4. n. 11.*

Paulinus Presbyter in Episcopum Antiochenum a Lucifero Calaritano cur consecratus fuit. *l. 1. c. 40. n. 2.*

Paulus Benrledensis a Jacobo Gretaero laudatur. *l. 1. c. 41. n. 17.*

Paulus Ephesi Episcopus a S. Simplicio Papa damnatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 12.*

Paulus Episcopus Novatianus cum Judæum baptizare velle, aqua bis disparuit. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 6.*

Paulus Fatius Notarius cum aliis citatus fuit super controversia, an omnes Congregationis rituum causæ ad ejusdem Notarium privative pertinerent. *l. 1. c. 19. n. 4.*

Paulus Justinianus Eremitarum Camaldulensium S. Romualdi Institutum cultum ejusdem insinnavit. *l. 1. c. 41. n. 4.*

Paulus Manfredus de cæcitate, & oculorum lacione plura disseruit in causa S. Andreæ Avellini. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 16.*

Paulus Matthæus in Protonotarium Congregationis rituum electus fuit. *l. 1. c. 17. n. 3.*

Paulus de Maximis a S. Philippo Neri miraculose resuscitatus, paulo post iterum mortuus est. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 31.*

Paulus Mucantius. *V. Joannes.*

Paulus II. Papa a quodam Porcello Divus appellatus est. *l. 1. c. 1. n. 12.* Manum ad causam S. Andreæ Corsini apposuerat, priusquam Episcopus Fesulanus ejus processum construeret. *l. 2. c. 3. num. 8.* B. Antonium Faratum Bononiam uti Apostolicum Curatorem misit. *c. 18. n. 3.* A Cardinali Papiensi de virtutibus Papæ convenientibus admonitus fuit. *l. 3. c. 32. num. 41.* Pi eos rubros cur Cardinalibus concesserit. *c. 33. n. 10.* Agnum cereum Heliano Spinulæ dono misit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 12.*

Paulus III. ab Alexandro VI. Cardinalis creatus fuit. *l. 3. c. 31. n. 4.* In honorem tunc B. Raymundi de Pennafort, & Hyacinti quomodo Officium concesserit. *l. 1. c. 20. n. 18.* Eundem B. Raymundum in Litanis invocari indulsit. *l. 2. c. 14. n. 7.* Ven. Guillelmum Cussetella beatificari permisit. *l. 1. c. 20. n. 19.* & *l. 3. c. 1. n. 10.* Missam in ejus honorem concessit, declarans per hoc non censi canonizatum. *l. 1. c. 42. num. 17.* Quem cultum pro B. Petro de Pisis indulsit. *l. 2. c. 24. n. 72.* Librum n. 2, in quo aliquid continetur de cultu B. Andreæ Cacciolæ approbavit. *num. 185.* Ju-

dxorum quærelas adversus Inquisitores Lusitanos rejecit. *l. 3. c. 2. n. 5.* S. Franciscum Xavierium creavit Nuntium Apostolicum. *c. 23. n. 9.* S. Francisco Borgiæ purpuram Cardinalitatem obtulit. *c. 31. n. 4.* Cardinalem creavit Joannem Filcherium. *c. 33. n. 8.* Librum exercitiorum S. Ignatii confirmavit. *c. 43. n. 12.* Ecclesiæ S. Mariæ a Vado Ferrariæ plura contulit. *l. 4. p. 2. c. ult. n. 7.*

Paulus IV. antea Joannes Petrus Caraffa, an Theatinorum Congregationem fundaverit. *l. 4. p. 2. cap. 6. num. 10.* B. Elisabethæ Reginæ Portugallicæ cultum vivæ vocis oraculo concessit. *lib. 2. c. 20. n. 4.* Cardinalem creavit S. Pium V. *l. 3. c. 24. num. 20.* Sub ipso actum fuit de operibus Hieronymi Savonarolæ. *c. 25. n. 19.* Pluraque in S. Philippum Nerium dista fuerunt. *c. 30. n. 16.* Dum Cardinalis erat, sententiam suam intrepide periebat. *c. 33. num. 19.* Festum Cathedralis S. Petri instauravit. *l. 4. p. 2. c. 9. num. 14.* Breviarium correctum edere, morte præventus, non potuit. *c. 13. n. 3.* Cur Festum S. Dominici translulerit. *c. 16. n. 23.* Expendi jussit, an in oppido Calatæ inventa esset Reliquia præputii Christi. *c. 24. n. 13.* Ecclesiæ S. Mariæ a Vado Ferrariæ plura contulit. *cul. n. 7.*

Paulus V. Leonis XI. successor. *lib. 2. c. 10. n. 5.* decrevit, ut Congregatio rituum, habita informatione extrajudiciali, Papæ referret, causam posse Auditoribus Rotæ committi. *l. 1. c. 17. n. 8.* Collegium Procuratorum Palatii Apostolici in meliorem formam reduxit. *c. 19. num. 12.* S. Teresiam beatificavit. *c. 25. n. 8. 9.* & *10.* Et Congregationis rituum concessit, ut in ejus causa processum in specie completeret. *l. 2. c. 35. n. 6.* Quem cultum, & quid aliud in honorem tunc B. Aloysii Gonzagæ, & Stanislaus Kostkæ indulsit. *l. 1. c. 37. n. 11. l. 2. c. 20. n. 2.* & *l. 3. c. 21. n. 5.* Eorum Imagines publicæ venerationi exponi permisit. *l. 2. c. 20. n. 12.* & *c. 21. n. 6.* Supplicatus fuit a Duce Mantuæ pro ejusdem S. Aloysii Canonizatione. *c. 36. num. 9.* Ejus vitam a Cepario scriptam a pluribus examinari jussit, antequam ederetur. *c. 40. n. 9.* Officium, & Missam concessit in honorem S. Caroli Borromæi. *l. 1. c. 38. n. 7.* Quem canonizavit. *l. 3. c. 33. n. 9.* Eadem pro quibusdam locis concessit in honorem S. Gregorii VII. *l. 1. c. 41. n. 32.* & B. Coletæ. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 5.* Ac B. M. Virginis de Mercede. *c. 9. n. 9.*

LECTIO

Lectiones proprias S. Peregrini Latiofi, & B. Joachimi Senensis approbavit. *l. 2. c. 20. n. 1. & c. 35. n. 13.* Bolque in Martyrologio Romano describi permisit. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 9.* Et S. Silvestri Guxolinum. *n. 16.* Quem etiam laudavit. *c. 6. n. 11.* Quem cultum pro B. Seraphino de Afcuto permiserit. *l. 2. c. 20. n. 4. & c. 24. n. 14.* Corpus Ven. Bartholomæi de Saluto quomodo humari iusserit. *c. 10. n. 10.* Cultum B. Jacobi de Movania ampliavit. *l. 2. c. 24. n. 34.* Sub ipso resumpta fuit causa B. Jacobi de Marchia. *l. 2. c. 30. n. 12.* S. Franciscum Romanam canonizavit, ejusque vidualem castitatem laudavit. *l. 3. c. 24. n. 59.* Maronitarum Breviarium approbavit, & in urbe edi concessit. *l. 1. c. 38. n. 11.* In quibusdam Congregationibus sententiam tulit de libris Raymundi Lulli. *c. 40. n. 4. S. Petri Templum auxit. c. 46. n. 46. & l. 4. p. 1. c. 30. n. 7.* In ejus edificatione inventa fuerunt rudera Oratorii a Joanne VII. ædificati. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 5.* In causis S. Andreæ Avellini, & Catharinæ de Ricciis quid decreverit circa processus construendos. *l. 2. c. 1. n. 4.* Sub ipso Decreta prodierunt de cultu Servorum Dei, quæ tamen in Decretis Urbani VIII. non memorantur. *c. 10. n. 5. & c. 11. n. 1.* Et damnata dicitur propositio allereus, Martyrem fore, qui pro defensione immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis moreretur. *l. 3. c. 19. n. 15.* Decevit, ne Fideles ad Hæreticorum templa accedant, aut cum eis in ritibus communicent. *n. 5.* Ejus electionem in Pontificem maximi habuit Cardinalis Baroni. *c. 73. n. 24.* Coram ipso facta fuit relatio ejusmodi miraculose sanationis. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 6.* Beatificationum cultum ampliavit. *p. 2. c. 1. n. 12.* Et indulgentias in eorum honorem concessit. *c. 19. n. 12.* Officium de stigmatibus S. Francisci universæ Ecclesiæ concessit. *c. 9. n. 11.* Doctrinam S. Thomæ commendavit. *c. 11. n. 12.* Cardinalem creavit Ludovicum de Torres Archiepiscopum Montis Regalis. *c. 17. n. 5.* Menologium Græcorum dono accepit. *c. 19. n. 20.* An approbaverit ritum benedicendi aquam in vigilia Epiphaniæ. *c. 20. n. 59.* Corpus B. Conradii Placentini transferri indulsit. *c. 22. n. 18.* Sub ipso translata fuerunt corpora SS. Leonis I., II., III., & IV. *c. 23. c. 7.* Et multa Martyrum corpora inventa fuerunt. *c. 24. n. 5. & 16.* Calendarium, & Breviarium Cardinalis de

Berulle confirmavit. *c. 29. n. 13.* Concessit Officium proprium Eliæ Prophetæ, & Angelorum custodum. *c. 30. n. 11.*

Paulus Stôndratius Cardinalis unde Græcorum Menologium receperit. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 20.*

Paulus Zacchias suffragium tulit pro approbatione quorundam miraculorum. *l. 1. c. 19. n. 7.*

Paulucius Cardinalis Relator fuit in causa S. Agnetis a Monte Pulitano. *l. 2. c. 49. n. 18.* Canonici Regularibus Pafavienfis corpus S. Amantii Martyris dedit. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 28.*

Pecchius Cifalpinus quomodo a podagra convalescit. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 9.*

Pelagius Hæreticus a S. Augullino impugnatur. *l. 2. c. 29. n. 3.* ab Innocentio I. damnatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 26.* Cur a Zosimo Papa inter Catholicos receptus fuerit. *l. 2. c. 33. n. 10.*

Pelagius II. Papa Musivum opus in basilica S. Laurentii extra muros construi iussit, in qua ipse depositus fuit. *l. 1. c. 41. n. 21. & 22.* Joannis Jejunatoris sanctitatem impugnavit. *l. 2. c. 36. n. 16.*

Pellicionus Confessarius S. Camilli de Lellis testis magnæ fidei fuit in ejus causa. *l. 3. c. 7. n. 6.*

Pencerus Hæreticus honorifice a Bodi. no nominatur. *l. 1. c. 21. n. 13.*

Peregrinus Archiepiscopus Parisiensis quid statuerit circa Festa Sanctorum. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 13.*

Percitus Cardinalis quid Summo Pontifici exposuerit in causa S. Raymundi. *l. 1. c. 26. n. 5.*

Petronilla Mendoza nepoti Cardinalis Xiuenes nupsit. *l. 3. c. 34. n. 30.*

Petrus Abaelardus meminit, nihil tam bene dictum esse, quod depravari non possit. *l. 2. c. 28. n. 9.* Ab Innocentio II., & in duobus Conciliis damnatus fuit ob suos errores, a quibus resipuit, eidemque Pontifici, ac S. Bernardo reconciliatus, & in Ordinem Cluniacensem receptus fuit. *c. 33. n. 6. n. 6.* Ab Hæreticorum numero eum nonnulli excludunt. *n. 10.* S. Norbertum injuriis, & contumeliis impetivit, & S. Bernardum, a quo infans appellatus fuit. *l. 2. c. 41. n. 2. & 14. & l. 3. c. 41. n. 5.* Quomodo tumulatus fuerit. *l. 2. c. 33. n. 6.*

Petrus Abbas Cluniacensis Petrum Abaelardum penitentem in Ordinem suum recepit. Heluissam illius uxorem de ejusdem obitu per epistolam consolatus, illius corpus ad cœnobium, in quo

ipſa vivebat, transferri juſſit. *h. 2. c. 33. n. 6.*

Petrus Alii quid a S. Maria Magdalena de Pazzi obtinuerit. *h. 1. c. 33. n. 17.*

Petrus de Alliaco Cardinalis cur aſſeruerit, pecunias Summo Pontifici ſupeditandas eſſe. *h. 1. c. 36. n. 2.*

Petrus Ambianenſis Eremita Roſarium inſtituiſſe ab aliquibus dicitur. *h. 4. p. 2. c. 10. n. 21.*

Petrus de Amerio S. Petri Nolaeſi ſocius, a quo apud Barbaros relictus fuit pro captivorum redemptione. Sigillum cuidam instrumento de ejuſdem Sancti virtutibus apoſuit. *h. 1. c. 41. n. 9.*

Petrus Arias Portocarrerus Ordinis SS. Trinitatis Procurator generalis quid ſuaſerit furripientibus oſſa S. Joannis de Matha. *h. 4. p. 2. c. 25. n. 13.* Eadem Matritum detulit, ac Nuntio Apoſtolico ſignavit. *n. 15.* Idque juramento firmavit. *n. 16. c. 23.*

Petrus Aſſatus de quibuſdam aſſertis miraculis in cauſa S. Julianæ de Falcone. riis quid ſenſerit. *h. 4. p. 1. c. 8. n. 24.* Et in cauſa S. Joannis Nepomuceni. *c. 22. n. 12. c. 13.* Cujus linguæ incorruptionem examinavit. *c. 30. n. 13.* De miraculoſa ſanatione a paralyſi diſſeruit. *c. 12. n. 12.*

Petrus de Bages Notarius quid egerit circa proceſſum quemdam ordinarium ſuper virtutibus S. Petri Nolaeſi. *h. 1. c. 41. n. 9.*

Petrus Brabantius labiis immotis, & aperto ore, ex ima corporis parte loquebatur. *h. 4. p. 1. c. 10. n. 6.*

Petrus Britanniz Dux Canonizationem S. Vincentii Ferrerii poſtulavit. *h. 2. c. 48. n. 1.*

Petrus Burgenſis Episcopus delegatus ab Alexandro II. fuiſſe dicitur, ut S. Eneconem canonizaret. *h. 1. c. 8. n. 10. c. 44. n. 9.*

Petrus Candianus (alias Vitalis) Venetiarum Dux a B. Petro Urſeolo occiſus fuiſſe dicitur. *h. 2. c. 42. n. 4. 6. c. 7. c. 14. p. 2. c. 25. n. 43.*

Petrus Cardinalis Legatus de latere Odoni Episcopo Pariſienſi conceſſit, ut Faucorum, ſeu Puerorum Feſtum prohiberet. *h. 4. p. 2. c. 31. n. 34.*

Petrus Caſtilioſus B. Serapionis Martyris Ordinis B. Mariz de Mercede ſocius pro redimendis captivis. *h. 2. c. 24. n. 169.*

Petrus Cellenſis epistolam a Nicolao Monacho circa S. Bernardi doctrinam accepit. *h. 2. c. 34. n. 12.*

Petrus Chanconius Bellovacorum Episcopus objurgatus a Calliſto III. fuit, quia Joannæ Darcæ puellæ Aurelianenſis mores reprobaverat. *h. 3. c. 45. n. 9.*

Petrus Clericus Gallus lanceam, quæ Chriſtum conſodit, an invenerit. *h. 4. p. 2. c. 24. n. 5.* Quomodo obierit. *n. 6.*

Petrus Diaconus, & Episcopus a S. Gregorio admonitus fuit de Beatorum miraculis. *h. 2. c. 30. n. 10.* Cur ab Episcopo ejeſtus fuerit. *h. 3. c. 34. n. 12.*

Petrus Duczus quid corrigendum in Martyrologio Romano adnotaverit. *h. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

Petrus Eſpovin Ordinis Minorum, Procurator Generalis quomodo Officium, & Miſſam S. Didaci poſtulaverit. *h. 1. c. 38. n. 7.*

Petrus Franciſcus a Gogliano examinavit prodigium quoddam imaginis B. M. Virginis in civitate Piſtorienſi. *h. 4. p. 2. c. 7. n. 7.*

Petrus Franciſcus de Rubeis munus Fidei Promotoris ſimul, & Advocati Fiſci, & Cameræ Apoſtolice exomeſcit. *h. 1. c. 18. n. 10.* Suffragium, tamquam Conſultor, tulit in cauſa S. Franciſci Saleſii. *n. 2.* Quem aſſeruit poſuiſſe patrimonium ſuum propioquius diſtribuere. *h. 3. c. 34. n. 25.* Aliquod miraculum primi, vel ſecundi generis ad Canonizationem requiri conſuiſt in cauſa S. Franciſci Borſigæ. *h. 1. c. 26. n. 1.* Acta B. Petri de Arbues examinanda eſſe pro ejus cultu aſſeruit. *c. 30. n. 4.* Ejus Martyrio fruſtra ſe oppoſuit. *h. 3. c. 13. n. 12.* Quid in ejuſdem cauſa de validitate proceſſus ordinarii pro Canonizatione conſtruit cenſuerit. *h. 2. c. 4. n. 10. c. 6. n. 8.* Virtutes S. Joannis a S. Facundo quomodo iterum examinari pro ejus Canonizatione obtinuerit. *h. 1. c. 32. n. 13.* Quid de miraculoſa quadam ſanatione in ejuſdem cauſa ſenſerit. *h. 4. p. 1. c. 22. n. 19.* Raymondum Lullum e Sanctorum numero excluſit. *h. 1. c. 40. n. 4.* Quid egerit in cauſa S. Joannis de Matha, & Felicis de Valois. *h. 2. c. 20. n. 13.* Cultui immemorabili B. Ludovicæ Albertoniæ ſe oppoſuit. *c. 22. n. 4. c. 5.* Quid de ſimilis cultus probationibus ſenſerit. *c. 23. n. 3.*

c. 10. Cur Canonizationi S. Jacobi de Marchia ſe oppoſuerit. *c. 30. n. 13.* Repugnavit Signaturæ Commiſſionis in cauſa Servi Dei Cardinalis Franciſci Ximenes. *c. 36. n. 18.* Quid in eadem oppoſuerit circa familiarium receptionem. *h. 3. c. 34. n. 12.* Notavit nimiam ejus erga con-

confanguineos propensionem. *n. 30.* In causa S. Philippi Beniti reject Baldi opinionem circa famæ probationem. *l. 2. c. 40. n. 6.* Se opposuit introductioni causæ Ven. Roberti de Arbrifello. *c. 41. n. 12.* Quid opposuerit probationi famæ sanctitatis S. Joannis de Capistrano. *c. 42. n. 2.* De B. Gregorio X. opposuit, eum Turrianorum scelere fuisse. *n. 3.* Tentavit, ut Monialium examen in collocatorio factum in causis Servorum Dei invalidum censeretur. *c. 49. n. 22.* Plura Martyrio Gorcomiensium frustra opposuit. *l. 3. c. 3. n. 15.* In processu S. Francisci Solani testimonia Religiosorum ejusdem Ordinis admittenda non esse probavit. *c. 6. n. 14.* Quoddam S. Joannis de Cruce miraculum cur convellere tentaverit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 24.* Diuturnum B. Nicolai de Flue jejuniū quomodo non probari asseruerit. *c. 27. n. 14.* In corruptione cadaveris S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzi impugnavit. *c. 30. n. 8.*

Petrus Fullo a quibus Summis Pontificibus damnatus, & Patriarchatu Antiocheno dejectus fuerit. *l. 3. c. 32. n. 11. & 12.*

Petrus Georgius Odescalcus Protonotarium Apostolicum, & Secretarium Congregationis rituum aliquando simul egit. *l. 1. c. 17. n. 1.*

Petrus Hungariæ Rex Regnum, quo ab Uvone expoliatus fuerat, recuperavit. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Petrus Leo Pseudopapa fuit, & alius canonicè fuit electus. *l. 2. c. 24. n. 40.*

Petrus Lombardus in quo a Joachimo Abbate impugnatus fuerit. *l. 2. c. 33. n. 11.*

Petrus Lucatellus quædam Rituali Romano temere addidit. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 59.*

Petrus de Luna Antipapa. V. *Benedictus XIII.*

Petrus de Macerata, obtenta facultate reformandi Fratres Minores, Fratricellorum, & Bizzocorum auctor fuisse dicitur, & a quibusdam Liberatis de Lauro appellatur. *l. 2. c. 24. n. 128. & 129.*

Petrus Maria Campus, in causa B. Gregorii X. Postulator, eum a pluribus calumniis vindicavit. *l. 2. c. 42. n. 3.*

Petrus de Millia Episcopus Rejenis cultum Fausti Rejenis frustra abrogavit. *l. 2. c. 29. n. 8.*

Petrus Olmarinus Canonicus Aquensis Canonizationem Urbani V. quomodo, & a quo postulerit. *l. 1. c. 41. n. 22.*

Petrus Ostiensis Episcopus Missam celebravit pro anima S. Bonaventuræ in

Concilio Lugdunensi. *l. 2. c. 12. n. 11.*

Petrus Palmari Cardinalis cum pileum Cardinalitum acciperet, quidam Advocatus Consistorialis pro causa B. Hieronymi Emilianii peroravit. *l. 2. c. 35. n. 8.*

Petrus Patriarcha CP. quibusdam Hæreticis favens, a S. Eugenio I. damnatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 22.*

Petrus Pavescius a sede sua, opera B. Petri Ignei, ab Alexandro II. dejectus fuit. *l. 3. c. 33. n. 3.*

Petrus Paulus Mulinelli epistolani a Josepho Pozzi accepit cruce humorem crystallinum oculorum voluerunt. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 16.*

Petrus Pithæus Baronium de quodam Martyrologii errore admonuit. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

Petrus Pontius Monachus surdos a nativitate loqui docebat. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 7.*

Petrus Presbyter literas a S. Augustino contra Hæreticos accepit. *l. 2. c. 33. n. 5.*

Petrus Presbyter, & Canonicus processus de virtutibus S. Petri Nolasci sigillum apposuit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Petrus de Theano Generalis Cœlestinorum brachium S. Lucæ a quo accepit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 49.*

Petrus Tranenensis Episcopus Telestinus testatus fuit de stigmatibus B. Lucæ Narniensis. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 12.*

Petrus Valdis Hæreticorum Valdensium auctor fuit. *l. 1. c. 46. n. 44.*

Petrus Victorius miraculosè a gravi periculo incolumis evasit. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 4.*

Petrus Urgellensis Episcopus Odonem ejusdem Ecclesiæ Episcopum coluit. *l. 1. c. 10. n. 7.*

Pbanuel Aunæ Prophetissæ pater. *l. 3. c. 37. n. 6.*

Pbaon Neroni ad mortem vitandam quid suaserit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 2.*

Pharao Egypti Rex uxorem Abrahamo furripuit. *l. 3. c. 30. n. 5.* Josephum constituit Proregem. *c. 36. n. 6.* Quos boves, & quas ipicas per somnium viderit. *c. 52. n. 2.* Quid cum Moysè egerit, ut ranæ extinguerentur. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 8.* Israelitas ad mare rubrum persecutus. *n. 10.* Cum exercitu perierit. *l. 3. c. 38. n. 24.* Ejus Magi prodigia patrarunt. *l. 1. c. 14. p. 1. n. 1.* Cinifes formare non poterunt. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 11.* Coram ipso Moyses miracula pagavit. *n. 1.*

Philippus Augustus Galliz Rex S. Ludovici

vici avus ab Ecclesiasticis offendi malebat, quam Ecclesiam scandalizare cum iis contendens. *l. 3. c. 36. n. 15.*

Philippus Boncompagnus Cardinalis Ordinis Camaldulensis Prorektor documenta quaesivit, ut S. Norberti Canonizatio comprobaretur. *l. 1. c. 41. n. 5.*

Philippus Diaconus quas filias habuerit. *l. 3. c. 45. n. 5.*

Philippus frater B. Amadei Sabaudiae Ducis, eundem persecutus, & ab ipso coniter acceptus, quam uxorem, eius opera duxerit. *l. 3. c. 36. n. 9.*

Philippus a Jesu identitatem ossium S. Joannis de Marba attestatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 25.*

Philippus Mediolanensis Dux quomodo in bello victus fuerit a Florentinis, & ab Eugenio IV. *l. 2. c. 20. n. 17. & l. 4. p. 1. c. 32. n. 7.* Et ab Hannibale Bentivolo. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Philippus Melancthon haereticus honorifice a Bodino nominatur. *l. 1. c. 21. n. 13.*

Philippus Montanus Typographus quomodo Theophrasti opera ediderit. *l. 2. c. 31. n. 14.*

Philippus IV. Hispaniarum Rex reliquias Praesepis Salvatoris theca argentea Romae ornavit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 15.*

Philippus Pulcher Galliae Rex dissensiones cum Bonifacio VIII. habuit. *l. 3. c. 36. n. 15.*

Philippus Sacripantes Fidei Promotoris coadjutor, & Advocatus Fiscalis designatus fuit. *l. 1. c. 18. n. 6.*

Phlegon Hadriani Imperatoris liberatus an de eclipsi, quae in morte Christi contigit, locutus sit. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 7. & 9.*

Phocas Imperator quomodo a sententia recessit de adscribendis inter Martyres iis, qui ab Infidelibus occiderentur. *l. 3. c. 18. n. 6.* Romanum Pantheon Bonifacio IV. dono dedit. *c. 32. n. 21.*

Phostinus haereticus a S. Julio I. damnatus fuit. *l. 3. c. 32. n. 16.*

Phostius sedem CP. sub Michaele Imperatore invasit, & sub Basilio, iussu S. Nicolai I., amisit. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Picus Cardinalis accitus fuit in Congregationem, in qua agebatur de ordine nominandi eos, qui simul canonizantur. *l. 1. c. 36. n. 8.*

Picrozzus Grassius a marito B. Camille Gentili occisus fuit. *l. 3. c. 13. n. 12.*

Pilatus. V. Pontius.

Pinnellus Cardinalis Congregationis

rituum Praefectus egit de resurrectione causae S. Jacobi de Marchia, & exposuit, an eius sententia negans, Christi sanguinem in Passione effusum esse latræ cultu adorandum impediret causae progressum. *l. 2. c. 30. n. 12.* Carmelitarum Ordinis Protector telles in causa S. Terefiz non examinavit. *c. 45. n. 3.*

Pipinus Galliarum Rex Canonizationem S. Sniberti postulasse dicitur. *l. 1. c. 7. n. 12.* Sub ipso S. Kilianus cum sociis canonizatus fuit. *n. 9.* Consensit in Synodo Sueffionensi, ut Abbates vocarentur Servi Dei. *c. 37. n. 2.* Divina Officia Romana in Gallias invexit. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 5.* Cum fama sanctitatis obijt, ejusque anniversaria celebrantur. *l. 2. c. 13. n. 4.* *Pirvanus* Rotæ Auditor causam Martyrum Japonensium, & B. Josaphat Polioecensis examinavit. *l. 1. c. 30. n. 1. & 2.*

Pius Cardinalis Relator fuit causae S. Andreae Avellini. *l. 1. c. 24. n. 1.*

S. Pius I. Papa an ad Viennensem Episcopum literas de quorundam Martyrum laudibus misit. *l. 1. c. 4. n. 7.*

Pius II., antea Aeneas Sylvius. *l. 1. c. 19. n. 16.* S. Vincentium Ferrerium, & Catharinam Senensem canonizavit tempore Cardinalis Bessarionis. *l. 1. c. 21. n. 14.* Sed virtutes prius examinari voluit, & aliorum suffragia praerequisivit. *c. 14. n. 16. c. 21. n. 2. & c. 34. n. 11.* Concionem tunc habuit. *c. 36. n. 37.* S. Angelum Carmelitam beatificavit. *c. 29. n. 14.* B. Antonium Fatatum creavit Commissarium Generalium, & Episcopum Anconitanum. *l. 2. c. 18. n. 3.* Cultum B. Margaritæ de Sabaudia. *c. 24. n. 21.* Et Indulgentias in honorem B. Gerii concessit. *n. 218.* Quid senserit de opinione S. Jacobi de Marchia de adoratione latræ sanguini Christi in triduo Passionis neganda, & quid in hac controversia egerit. *l. 2. c. 30. n. 8. & 10.* Retrahit, quæ adversus Eugenium IV. dixerat. *c. 33. n. 7.* Christianos ad bellum adversus Turcas invitavit, sed nullum ex iis, qui iureo occisi fuerunt, appellavit Martyrem. *l. 3. c. 18. n. 7. & c. 36. n. 16.* De nonnullis Cardinalatum ambitibus conquisitus fuit. *c. 31. n. 10.* Cardinalem creavit Jacobum Piccolominem, seu Papiensem. *c. 33. n. 10.* Transtulit caput S. Andreae Apostoli. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 47. & c. 23. n. 3.* R. Guillelmum Parisiensem elegit ad reformatum Monasterium Fontis Ebraidi. *c. 29. n. 13.* Anconam

nam accessit, ut expeditionem in Palæstinam perficeret, ibique obiit. *L. 2. c. 18. n. 3. & c. 20. n. 10.*

Pius III., aucta Franciscus Piccolomineus, cum Senensis esset Episcopus Ven. Aldobrandescam cultu decoravit. *L. 1. c. 10. n. 8.*

Pius IV. suis in Concilio Tridentino Legatis liberam commissit definitionem de rebus ad Sedem Apostolicam pertinentibus, tum omnia approbavit. *L. 1. c. 44. n. 16.* Sub ipso approbata fuerunt opera Hieronymi Savonarolæ. *L. 3. c. 25. n. 19.* S. Carolum Borromæum nepotem suum creavit Cardinalem. *c. 37. n. 9. & c. 34. n. 28.* Literas de eodem Concilio promovendo, & de dignioribus ad Cardinalatum eligendis, a Ferdinando Imperatore accepit; & Cardinalibus, & Episcopis reformationem indixit. *c. 33. n. 5. S. Pius V.* semper apud ipsum sententiam suam libere tulit. *n. 20. S. Thomæ doctrinam commendavit. L. 4. p. 2. c. 11. n. 12.* Breviarium Romanum reformare studuit. *c. 13. n. 3.* Sub ipso exempta sunt correctio Decreti Gratiani. *c. 17. n. 10.* Ordinem S. Lazari instituit. *c. 29. n. 12.* Romæ templum B. V. Mariæ Angelorum dicavit. *c. 30. n. 6.*

S. Pius V. quem cultum concessit, præsertim a nonnullis Monialibus, prælati B. B. Margaritæ de Sabaudia, & Columbæ Reatinæ. *L. 1. c. 37. n. 11. & L. 2. c. 10. n. 4. & c. 15. & c. 24. n. 4.* Et B. Petro de Pisis. *c. 24. n. 72.* Ven. Gundisalvum de Amarante beatificavit. *L. 3. c. 1. n. 10.* Testes singulares in quibusdam Servorum Dei causis admitti decrevit. *c. 2. n. 5.* Sub ipso plura in S. Philippum Neri in dicta fuerunt. *c. 30. n. 16.* & agebatur de Canonizatione B. Coletæ. *L. 4. p. 2. c. 5. n. 5.* Officia propria Sanctorum diocesis Toletanæ Ecclesiis Hispaniæ concessit. *c. 6. n. 4.* Permisit, ut S. Catharinæ Senensis imago cum stigmatibus pingeretur. *c. 8. n. 6.* Sub ipso adventus S. Jacobi Apostoli in Hispanias absolute in Breviario affirmabatur. *c. 10. n. 17.* Et progressum habuit correctio Decreti Gratiani. *c. 17. n. 10.* S. Thomam Ecclesiæ Doctoribus addidit, ejusque doctrinam commendavit. *c. 11. n. 12.* Breviarium Romanum corrigi jussit, alia approbavit, nique addi, aut minui decrevit. *c. 13. n. 7. & c. 4.* Etiam quoad Litaniarum. *c. 20. n. 7.* Quoddam Hostiæ consecratæ miraculum in Galliis patratum approbavit. *c. ult. n. 6.*

Placidus Valentinianus Imperator Titulum Crucis Domini in muris Ecclesiæ S. Crucis in Hierusalem urbis recondidit. *L. 4. p. 2. c. 31. n. 16.*

Planta hæreticus Episcopatu Curienfi a S. Pio V. tunc Inquisitore privatus fuit. *L. 3. c. 23. n. 9.*

Plato ubi, & quomodo natus fuerit. *L. 4. p. 1. c. ult. n. 19.* Apud Gentiles Heros fuit. *L. 3. c. 21. n. 5.* Mentiri pro Republica Magistratibus permisisse. *L. 1. c. 21. n. 13.* In Philosophiæ speculationibus sensum usum interdum amisse. *L. 3. c. 49. n. 4.* Et hominibus certum nascendi terminum denegasse dicitur. *L. 4. p. 1. c. 20. n. 11.* Cur finxerit Erem Armenium naturaliter resurrexisse. *c. 21. n. 3.*

Plinius Trajano suavit, ut Christianis Fidem deferentibus impunitatem offerret. *L. 3. c. 14. n. 5.* Epistolam ad eundem misit circa Ministrorum munus. *L. 3. c. 34. n. 12.* & quoad cadaverum translationem, cum Thraciæ Pæconful esset. *L. 4. p. 2. c. 22. n. 11.*

Polignach Cardinalis quid de Ven. Gregorio Cardinali Barbado testatus sit, & quid Innocentio XII. recens electo pro bono Sedis Apostolicæ dixerit. *L. 3. c. 33. n. 24.*

Pollux Castoris frater Romæ templum habuit, postea S. S. Coimæ, & Damiano dicatum. *L. 1. c. 1. n. 18.*

Polychronus hæreticus mortuum suscitare frustra tentavit. *L. 4. p. 1. c. 3. n. 18.*

Polycrates Ephesinus Episcopus Viæorem Papam certiorare fecit, S. Joannem Evangelistam Ephesi obisse. *L. 1. c. 14. n. 12.*

Pompeius Molella Procurator Fiscalis fuit sub Clemente VIII. *L. 1. c. 18. n. 9.*

Pompejus Tursius suffragium tulit pro miraculosa sanatione a cancro in causa S. Aloysii Gonzagæ. *L. 4. p. 1. c. 17. n. 6.*

Pontius quomodo in locum Gerardi Abbatis S. Medardi introductus fuerit. *L. 3. c. 47. n. 1.*

Pontius Abbas Cluniacensis epistolam de Canonizatione S. Hugonis a quo acceperit. *L. 1. c. 8. n. 14.*

Pontius Pilatus Cæsarem de rebus gestis Christi, & de nova instituta Religione admonuit. *L. 1. c. 1. n. 2.*

Pontius de Solanes sigillum apposuit instrumento de virtutibus S. Petri Nolasci. *L. 1. c. 41. n. 7.*

Pontius de Verellis sigillum apposuit pro-

processus de virtutibus S. Petri Nolasci. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Pontus Euterus Martyrum Goreomienis socius a Fide desecit. *l. 3. c. 3. n. 15.*

Poppo Trevirensis Episcopus Canonizationem S. Simeonis Syracusani obtinuit. *l. 1. c. 8. n. 6.*

Porcellus quidam nonnullos appellavit *Divos*. *l. 1. c. 1. n. 12.*

Portocarrerus Cardinalis Archiepiscopus Toletanus facultatem obtinuit construendi in sacello sui palatii processum Servi Dei Simonis de Roxas. *l. 2. c. 49. n. 22.*

Priamus Trojæ Rex in eryptis kioviae incorruptus permanere dicitur. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 24.*

Prius Cardinalis quid senserit de vestibus in Canonizatione dandis. *l. 1. c. 46. n. 38.* Relator fuit in causa B. Hieronymi Æmiliani. *l. 3. c. 3. n. 14.*

Probus Episcopus Canusinus, Legatus Apostolicus ad Leonem Imperatorem, cui privilegia quædam denegata fuerunt. *l. 3. c. 32. n. 12.*

S. Proclus Episcopus CP. orationem habuit in translatione Reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. *l. 1. c. 7. n. 6. & l. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

Prospere Bottinius Fidei Promotorem simul, & Advocatum Fidei, & Cameræ Apostolicæ egit. *l. 1. c. 19. n. 10.* Mortuo Coadjutore suo, alius ei datus fuit. *n. 6.* Absentibus Fidei Subpromotoribus alios subrogavit. *n. 3.* Cum solum Fidei Promotoris munus exerceret quodnam stipendium habuerit. *c. 46. n. 16.* Ejus vices alter aliquando supplevit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 9.* In causa S. Laurentii Justiniani fustigium tulit, tamquam Congregationis rituum Consultor. *l. 1. c. 18. n. 2.* Ejusque virtutes approbatas esse, ideoque miracula discuti posse testatus fuit. *c. 32. n. 20.* In causis S. Joannis de Capistrano, & Catharinæ de Bononia difficultatem excitavit circa dubium de progressu ad Canonizationem. *c. 32. n. 3.* Obtinuit S. Stanislai Kostke virtutes post Beatificationem iterum ante miracula examinari. *n. 13.* Dissertationem quamdam de sanctitate Ven. Francisci Scuderi subscripsit. *l. 2. c. 12. n. 4.* Cur sanctitati B. Hyacinthæ de Marefcottis se opposuerit. *n. 13.* Quid dixerit circa casum exceptum in causis B. Salvatoris ab Horta. *c. 19. n. 4.* Et Servorum Dei Joannis de Perneio, & Petri de Saxoferrato. *n. 6.* Et Si-

monis de Lipnica. *c. 20. n. 9.* In causa S. Felicii a Cantalicio asseruit, non teneri testes per diem ante processum iuramentum emittere. *c. 48. n. 10.* Quomodo ejus tempore stemma sigilli Episcopalis pro quodam processu recognovit fuisse. *c. 51. n. 11.* Quid senserit de cultu B. Hieronymi Æmiliani in ejus virtutum examine. *l. 3. c. 3. n. 9.* In causa S. Camilli de Lellis testimonia Religiosorum ejusdem instituti excludi contendit. *c. 6. n. 14.* Quid opposuerit in causa Ven. Francisci Ximenes. *cap. 33. num. 21. & cap. 34. num. 3.* Et in causa Servi Dei Pauli Burialis Cardinalis. *cap. 38. num. 7.* In pluribus causis multa opposuit adversus assertas miraculofas sanationes a surditate. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 9.* A gibba. *c. 11. n. 16.* Ab hydrocephalo. *c. 15. n. 11.* Ab hæmorrhagiis. *c. 16. n. 20.* A tumore ulcerato. *c. 17. n. 7.* & 12. A febre symptomatica eum bubonibus. *c. 18. n. 22.* Et ab erysipellate. *n. 33.* Quid opposuerit in aliis causis, eum ageretur de miraculosa ejusdem resurrectione. *c. 21. n. 7.* Et de liberatione civitatis Mantilienfis a peste. *c. 22. n. 8.* De fontis eruptione. *c. 24. n. 11.* De Dæmonis expulsiōne ab obfessis. *c. 29. n. 12.* Et de incorruptione cadaveris S. Thurbii, & S. Catharinæ Bononiensis. *c. 30. n. 8.* 12. & 17. Discussit, an sanguinis fluxus & cadaver sit naturalis. *c. 31. n. 7.* Sententiam tulit pro cultu B. Mariæ de Socos. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3.* Quid opposuerit contra concessionem. Officii, & Missæ S. Cajetani pro universa Ecclesia. *c. 6. n. 10.* Asseruit, deliripcionem alicujus in Martyrologio cultum significare. *c. 19. n. 15.* Quid senserit de festo delationis imaginis S. Dominici in Suriano. *c. 10. n. 30.* Ac de concessione Officii Patris Æterni. *c. 31. n. 3.* Et in honorem S. Cordis Jesu. *n. 19.* Cum obisset, propinæ pro quibusdam Canonizationibus propter inter ejus hæres, & ejusdem Coadjutorem divisæ fuerint. *l. 1. c. 46. n. 29.*

Prospere de Columna Congregationis rituum Protonotarius, postea Cameræ Apostolicæ Auditor, eum ægrotaret, ejus vices alter supplevit. *l. 1. c. 17. n. 3.*

Prospere de Lambertinis Cardinalis, & postea Summus Pontifex, quando Fidei Promotoris munus exercuerit. *l. 1. c. 22. n. 22.* & c. 25. n. 8. V. BENEDICTUS XII.

Prospere Marefaleus nondum Cardinalis translationi S. Leonis M. adfuit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 3.*

Pfam-

Psammeticus Ægypti Rex linguam hominum naturalem cognoscere experimento quodam tentavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 5.*

Ptolomæus Cardinalis in causa Ven. Rodulphi Aquavivæ, & sociorum Reclator. *l. 2. c. 47. n. 9.* Quid fenserit de quarundam vestium donatione in Canonizationibus. *l. 1. c. 46. n. 38.*

Ptolomæus Philadelphus in Ægypto regnavit, cum 70. Interpretes verionem sacræ Scripturæ concinnarunt. *l. 3. c. 48. n. 11.*

Putipharis uxor Josephum in adulterium frustra concitavit. *l. 3. c. 36. n. 7.*

Pyrrhus Epirotarum Rex oraculum consultit, & delusum remansit. *l. 3. c. 46. n. 7.*

Pythagoras Clinia magister. *l. 3. c. 21. n. 7.* Discipulos in diffitis regionibus una, eademque die visitasse dicitur. *l. 3. c. 49. n. 4.*

Q *Varus* Lando dictus *Innocentius III.* Antipapa sub *Alexandro III.* *l. 1. c. 19. n. 4.*

Quetif a *Thoma* Campana impugnatur, quod *B. Benedictum XI.* asseruerit noluisse matrem alloqui, nisi pauperibus vestibus indutam. *l. 3. c. 10. n. 5.*

Quirinus nomen fuit Romuli post mortem. *l. 1. c. 1. n. 11.*

R *Abbinus* Azarius a *Morino* impugnatur, quia credidit 70. Interpretes sacram Scripturam ex vulgaribus codicibus vertisse. *l. 3. c. 48. n. 11.*

Rachel in diverso tentorio a viro suo morabatur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.* Ex doloribus in partu obiit. *p. 1. c. 20. n. 14.*

Radbodus Episcopus *Tornacensis* *S. Godelevam* quomodo canonizaverit. *l. 1. c. 8. n. 12.*

Raffa Tyrannus *Stephanum* Abbatem cum sociis occidi iussit. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 6.*

Reguel alicujus Angeli nomen esse perperam dicitur. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.*

Reimerus Monachus *Cluniacensis*, postea *Paschalis II.* Papa. *l. 1. c. 41. n. 26.*

Rainulphus Comes *Aliphanus* ab *Anacleto II.* quid obtinuerit, cum alicujus sancti cadaver postulasset. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 11.*

Rampertus vixit, dum *S. Trudpertus* canonizatus fuit. *l. 1. c. 7. n. 10.*

Rephael Fabrettus identitatem ossium *S. Joannis* de *Matha* testatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 30.*

Tom. VIII.

Rephael Volaterranus epistolam circa munus Protonotariarum Apostolicorum a Cardinali *Papiensi* accepit. *l. 1. c. 17. n. 1.*

Rafes a *Codroncho* impugnatur quoad tubulos ab eo excogitatos ad præbendum potum iis, quos rabidum animal momorderit. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 17.*

Razias se interfecit. *l. 3. c. 11. n. 11.* Quid de hoc facto alii sentiant. *n. 13.*

Ven. *Raymundus* Capuanus *S. Catharinæ* Senensis Confessarius, & magnæ fidei testis de ejus virtutibus. *l. 3. c. 7. n. 6.*

Raymundus Comes *Tololanus* *B. Petrum* de *Castro novo* interficere iussit. *l. 1. c. 29. n. 8.*

Raymundus de *Fontanetto* Canonici sigillo munivit processum de virtutibus *S. Petri Nolasci*. *l. 1. c. 41. n. 9.*

S. Raymundus de *Pennafort* in Decretalium collectione auctoritate *Gregorii XI.* facta, plura necessaria omisit, vel sola inutilia resciasse dicitur. *l. 2. c. 7. n. 3.* An egerit de Canonizatione *B. Ollegarii*. *c. 24. n. 38.* Ejus opera examinata fuerunt. *c. 25. n. 5.*

Raymundus de *Podio* *Equitibus* *Melitenis* regulam statuit. *l. 3. c. 35. n. 16.*

Raymundus *Tarraga* Judæus primum, postea Christianus Ordinis *Prædicatorum*, propter hæresim in carceres detrusus fuit. Diverfus est a *Raymundo Lullo*. *l. 1. c. 40. n. 4.*

Raymundus de *Ulmo* instrumentum de virtutibus *S. Petri Nolasci* signavit. *l. 1. c. 41. n. 9.*

Rebecca *Jacob*, & *Esaü* mater qua ratione maledictionem pro filio subire parata fuerit. *l. 2. n. 31. n. 11.* *l. 4. p. 1. c. 20. n. 22.*

Recasfredus Episcopus a Fide defecit, & Conciliabulum adversus spontaneum Martyrium coegit. *l. 3. c. 16. n. 10.*

Reginaldus Canonici *Petraricensis* delegatus fuit, ut inquireret in virtutes *B. Claræ* de *Montefaleo*. *l. 2. c. 24. n. 4.*

Reginaldus, seu *Raynaldus* Cardinalis *Ostiensis* se opposuit Canonizationi *S. Stanislai*, sed a sententia cur discesserit. *l. 1. c. 20. n. 11.*

Reginaldus Ordinis *Prædicatorum* plura ecclasiæ signa *S. Ignatio* de *Loyola* exposuit. *l. 3. c. 49. n. 6.*

Reginaldus Polus Cardinalis consilio *Nicolai Ormanetti* usus fuit. *l. 3. c. 34. n. 10.*

Regulus. V. *Marcus* *Attilius*.

M m

Rem

Renmon idolum a Syriæ Rege colebatur. Quid de hoc Eliseus Propheta Naaman Syro dixerit. *l. 3. c. 19. n. 6.*

Renatus literas de Victoris erroribus a S. Augustino accepit. *l. 2. c. 33. n. 5.*

Resilius Presbyter an ope Dæmonis ecclesias, quoties vellet, pateretur. *l. 3. c. 49. n. 6.*

Richardo Angliæ Regi pecunias ab Episcopis flagitanti cur S. Hugo Lincolnensis Episcopus resisterit. *l. 3. c. 34. n. 22.*

Richellus Cardinalis quem elegerit, ut Cardinalem Perronium ab Hæreticorum detractionibus vindicaret. *l. 2. c. 42. n. 9.*

Rinaldo Archiepiscopus corpora Sanctorum Magorum Coloniam transtulit. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Rufridus Episcopus Traiectensis an a Ludgero epistolam accepit. *l. 1. c. 7. n. 13.*

Ven. Robertus Bellarminus a Clemente VIII. Cardinalis creatus Relator fuit in causa S. Philippi Nerii. *l. 2. c. 16. n. 12.*

Robertus *l. 4. p. 2. c. 17. n. 3.* Quid dixerit de quibusdam Servorum Dei imaginibus sibi dono datis. *l. 1. c. 46. n. 8.* Curavit, ne interrumperetur cultus B. Alexandri Sauli; & de S. Ignatio de Loyola talia ætulit, ut Cardinalis Baronius cultum ei præstiterit. *l. 2. c. 21. n. 2.* Quid senserit de causis SS. Hyacinthi, & Raymundi. *l. 3. c. 1. n. 6.* & de quodam eorum miraculo. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 3.* Confessarius fuit S. Alph. ysi Gonzagæ, ejusque virtutum testis. *l. 3. c. 27. n. 4.* & *c. 39. n. 11.*

Quid senserit de operibus Metaphrastis. *c. 9. n. 3.* Ipsius vitæ candorem Confessarius ejusdem testatus fuit. *c. 22. num. 11.* Quid Bartolus in ejus vitæ asseruerit. *ibid.* Barterium Abbatem Cisterciensem Officio injuste privatum restituit. *c. 30. n. 16.*

Nonnulla Clementi VIII. de Summi Pontificis dignitate exposuit. *c. 32. n. 3.* Quid de virtutibus in causa S. Franciscæ Romanæ notaverit. *c. 38. n. 1.* Relator fuit in causa B. Contardi Peregrini. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 2.* & S. Idæ Viduæ. *num. 5.* Cum in Religione viveret, electus fuit pro corrigendo Martyrologio. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 5.*

Robertus Gebennensis Antipapa, dictus Clemens VII. B. Petrum de Lucemburgo creavit Cardinalem. *l. 1. c. 11. n. 11.* & *c. 41. n. 22.*

Robertus Leodiensis Episcopus revelationem examinavit B. Julianæ falsam pro instituendo Feste SS. Corporis Christi. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 24.*

Robertus Ord. Prædicat. processum in causa S. Thomæ Aquinatis construxit. *l. 2. c. 2. n. 12.*

Robertus Siciliæ Rex translationi Sancti Ludovici fratris sui adfuit. *lib. 4. p. 2. c. 25. n. 48.*

Robertus de S. Valentino Ord. Præd. Vicarius facultatem dedit construendi processum de S. Thomæ Aquinate. *l. 2. c. 2. n. 12.*

Rodolphus Burgundiæ Rex Christi lanceam Imperatori coactus cessit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 55.*

Rodolphus Silvester de fractione costarum S. Philippi Nerii testimonium perhibuit. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 26.*

Rogerus Martyrium S. Thomæ Cantuariensis approbare noluit. *l. 1. c. 23. n. 7.*

Rogerus Normannus S. Thomam Cantuariensem calumniatus fuit. *l. 2. c. 41. n. 13.*

Romeus Generalis Ord. Præd. curavit, ut S. Josephi nomen in litanis Breviarii sui Ordinis describeretur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 22.*

Romulus occisus fuit, & prius Apotheosis cultum obtinuit, inde Quirinus appellatus est. *l. 1. c. 1. n. 1.* & *11.* Naturaliter resurrexisse fertur. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*

Romulus Spetiolus Alexandri VIII. Archiatræ plures a diversis morbis miraculosas sanationes in causa S. Laurentii Justiniani examinavit. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 11.* & *17. n. 7.* & *c. 18. n. 35.* & *c. 19. n. 12.*

Rospigliosi Cardinalis Relator de pluribus processibus S. Stanislai fuit. *lib. 2. c. 49. n. 1.* SS. Petri de Alcantara, & Mariæ Magdalenzæ de Pazzis Canonizationem, aliorum nominum, postulavit. *l. 1. c. 16. n. 18.*

Rothaldus Episcopus quomodo a Sede sua depulsi, eandem recuperavit. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Rufinus Aquilejensis a S. Hieronymo cu roburgetur. *l. 3. c. 5. n. 2.* Origenis opera propugnavit. a S. Anastasio Papa damnatus fuit. *c. 32. n. 18.* Hæresim infectus, a Syricio Papa improvide toleratus fuisse dicitur. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 4.*

Rufinus Arcadii Imperatoris Præceptor Claudiano damnatur, a pluribus laudatur. *l. 3. c. 9. n. 5.*

Rufus Cardinalis. *P. Thomas.* S. Rupertus Salisburgensis Episcopus S. Trudpertum inter familiares habuit. *l. 1. c. 17. n. 10.*

Rusticucci Cardinalis explicuit, ubi con-

conservanda essent quædam Sanctorum corpora a PP. Capucinis Neapoli inventa. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 7.*

Rutilius Gallieus Congregationis citium Prosecretarius, & Cardinalis Gelualdi familiaris. *l. 3. c. 8. n. 17.*

Roverius Congregationis rituum Pronotarius vices Secretarii aliquando supplevit. *l. 1. c. 17. n. 2.*

Saba Regina de Salomonis rebus obstupuit. *l. 3. c. 49. n. 5.*

Sabellus Cardinalis Relator fuit pro causa Servi Dei Pauli Cardinalis Buralis. *l. 2. c. 49. n. 7.*

Sabinianus ob culpas ad Præsepe Salvatoris commissas increpatur a S. Hieronymo. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 15.*

Sabinus Proconfus SS. Marcianum, & Lucianum trucidari iussit. *l. 3. c. 84. n. 2.*

Sacchetti Cardinalis Martyrium B. Petri de Arbues examinari iussit. *l. 1. c. 30. n. 4.* Decreta Alexandri VII. de cultu Beatis præstando in Congregatione rituum coram eodem legi. *c. 37. n. 4.*

Sacripantes Cardinalis quid de quarundam vellum donatione in Canonizationibus facienda senserit. *l. 2. c. 46. c. 38.*

Sallustius cur historicus fide dignus reputetur. *l. 3. c. 8. n. 9.* Cur a Pompejo Trogo damnetur. *c. 9. n. 3.*

Sallustius Præfexus S. Theodorum sub Juliano torqueri iussit. *l. 3. c. 12. c. 13.*

Salomon Constantiensis Episcopus Othmarum Abbatem coli permisit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Salomon Rex ob sapientiam commendatur. *l. 3. c. 21. n. 15.* & *c. 22. n. 3.* Puer in pluribus a uatre sua inlustrus fuit. *c. 43. n. 7.* Regina Saba de ejus cibus obstupuit. *c. 49. n. 5.* Diversas ædes cuidam uxori suæ ædificavit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.*

Salvatus Episcopus Anagninus quem cultum B. Andrea de Comitibus tribuerit. *l. 2. c. 24. n. 160.*

Salvius Episcopus literas encyclicas ab Eucherio de S. Mauricii passione accepit. *l. 1. c. 4. n. 2.*

Samuel Basnagius a Josepho Augustino Orsi impugnatur. *l. 1. c. 4. n. 14. & c. 29. n. 3.*

Samuel Propheta plura a matre sua dicit. *l. 3. c. 43. n. 7.*

Sancius I. Portugallie Rex BB. Teresie, & Sanctæ pater. *l. 3. c. 36. n. 5.*

Sanctinus an S. Dionysio patiente ad-

monitus fuerit, ut passionem suam Fidelibus naret. *l. 1. c. 4. n. 5.*

Santhorius Cardinalis contondit S. Felicem Papam II. inter Martyres in Martyrologio recensendum esse. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 14.*

Santhulus Subdiaconus ubi, & quando obierit, & tumulatus fuerit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 18.*

Sappira mendax coram S. Petro Apostolo morte punita fuit. *l. 1. p. 1. c. 4. n. 1.*

Sapor Persarum Rex plures Martyres occidi iussit. *l. 3. c. 8. num. 9.* Inter quos S. Uthazanem eunuchum. *c. 14. n. 6.*

Saprieus Martyrio proximus a Fide misere defecit. *l. 3. c. 14. n. 5.*

Saracin unus ex Magis nominari dicitur, qui Christum natum adoraverunt. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Sardanapalus Ninivitarum Rex tempore Jonæ. *l. 3. c. 28. n. 2.*

Sator nomen unius ex Magis fuisse dicitur, qui Christum in cunabulis adoraverunt. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 14.*

Savonarola V. Hieronymus.

Saul Rex a Dæmonis vexatione, Davidis ope liberatus fuit. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 7.* Ei Samuel post mortem apparuit. *l. 3. c. 50. num. 3.* Semetipsum interemit. *c. 11. n. 11.* & damnatus est. *n. 13.*

Schraetpach Cardinalis Relator fuit pro electione S. Mariæ Magdalene in patronam minus principalem Neapolis. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 5.*

Scipio Africanus apud Ethnicos fuit Heros. *l. 3. c. 21. n. 5.*

Scipio Burgheius Cardinalis testatus est, quomodo B. Ambrosii Sanfedonit cultus ampliatus fuerit. *l. 3. c. 20. n. 4.*

Scipio Gonzaga Cardinalis S. Aloysium Romæ hospitio exceperit. *l. 3. c. 23. n. 18.*

Sectriel an alienus Angeli nomen sit. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.*

Sebastianus Castillonis, alias Martinus Bellius aliquando negavit Hæreticos pœna capitali puniendos esse. *l. 3. c. 17. n. 13.*

Sebastianus a S. Paulo agnovit vitam S. Mauri interpolatam fuisse. *l. 1. c. 7. n. 7.* Quid ei responderit Daniel Papebrochius circa Canonizationis sumptus. *c. 46. n. 8.*

Sebastianus Tegnanel a Gressero laudatur. *l. 1. c. 41. n. 17.*

Sebrandus Lemovicensis Præsul tempore Canonizationis S. Gaugherii. *l. 1. c. 9. n. 7.*

Secundus Tigisitanus Episcopus Menfurio Primati Carthagenensi scripsit de iis, qui scripturas sanctas tradere nolentes mortem subierunt, eosque tamquam Martyres honorandos esse commendavit. *lt. c.3. n.7. c.11. n.9. c.13. c.16. n.7.*

Sedulius quando floruerit. *l.4. p.1. c.18. n.2.*

Sejanus Præfatus Senatui Romanum contra Christi cultum, & Christi Religionem commovit. *lt. c.1. n.6. Pluribus inuisus a Patriculo laudatur. l.3. c.9. n.5. Ejus filia, antequam morti tradereetur, violata fuit. c.24. n.56.*

Selinus Turcarum Tyrannus a Christianis sub S. Pio V. victus fuit. *l.3. c.47. n.1.*

Sem a Noe in senectute genitus fuit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Semei Davidi maledixit. *l.3. c.36. n.7.*

Seneca puerorum testimonium magni fecit. *l.3. c.36. n.16. Ejus milites quomodo perierint. l.4. p.1. c.2. n.8.*

Sennacherib contra Ezechiã bellum gessit. *l.3. c.36. n.16. Ejus milites quomodo perierint. l.4. p.1. c.2. n.8.*

Septimius Severus multos Christianos occidit. *l.3. c.13. n.6.*

Seraphinus de Cracovia Postulator fuit causæ S. Hyacinthi. *lt. c.20. n.16.*

Sergius I. Papa S. Leonem M. in locum nobiliorem transtulit. *l.4. p.2. c.7. n.4. c.23. n.7. Scalam Sanctam coluit. c.26. n.19.*

Sergius II. Scalam Sanctam in meliorem formam reduxit. *l.4. p.2. c.26. n.15.*

Servandus Abbas vocatus a S. Benedicto, ut quamdam animam in cælos ferri videret, exiguum lucis partem vidit. *l.4. p.1. c.32. n.15.*

Servetus Arrianæ hæresi adherens, vivus, instante Galvino, combustus fuit. *l.3. c.17. n.13.*

Servius Tullius a Tarquinii uxore educatus, Regnum obtinuit, cum ei caput arisset. *l.4. p.1. c.26. n.22.*

Sesb Enos in senectute genuit, & quandiu vixit. *l.4. p.1. c.20. n.4.*

Severus in Baptisterio Ecclesiæ collocavit imagines S. Martini, & Paulini vivis, cui id displicuit. *l.2. c.14. n.3.*

Quid a S. Enlogio audierit. *c.28. n.9.*

Severus Imperator. V. *Alexander.*

Septimius.

Sfortia Cardinalis Relator fuit pro am-

pliendo cultu S. Brunonis. *lt. c.41. n.6. Et in causa servi Dei Hippolyti Galantini. l.2. c.48. n.7.*

Sfondratus Cardinalis mense octavo natus est. *l.4. p.1. c.20. n.13.*

Sigebertus a Greisero in S. Gregorii VII. favorem confutatur. *lt. c.41. n.17. Sub eodem Sancto vixit, & sub Paschali II. obiit. l.4. p.1. c.29. n.8.*

Sigismundus Chiusus Cardinalis Relator fuit in causa Servi Dei Antonii a Conceptione. *l.2. c.48. n.5.*

Sigismundus Donatus Episcopus testatus est lampadem ad B. Seraphini de Asculo sepulcrum appensam non posse sine scandalo amoveri. *l.2. c.24. n.148.*

Sigismundus Ferrarius gesta B. Augustini Dalmatæ scripsit, sed inipugnat quoad ea, quæ de ejus Canonizatione dixit. *l.2. c.24. n.94. c. seqq.*

Sigismundus Imperator S. Jacobum de Marchia ad Comitia generalia Bohemiæ vocavit. *l.2. c.34. n.7.*

Sigismundus Paudulphus Malatesta amicam habuit Iliotam. *lt. c.1. n.12.*

Sigismundus Poloniæ Rex literas ad Summum Pontificem misit de S. Hyacinthi cultu, curavitque, ut ejus viia Leonis X. exponeretur pro Beatificatione. *lt. c.20. n.16. c.18.*

Signinus Episcopus privilegium Imperatori pro Invenitur concessum reprobavit hæreticum. *lt. c.41. n.28.*

Sigonius Acta quædam S. Bononii ad S. S. transmissit. *l.2. c.18. n.20.*

Silvanus Abbas totum cuidam discipulo inhibuit ne jejuniis violaret. *l.4. p.1. c.27. n.3.*

Silvester Antipapa sub Benedicto IX. e Pontificatu ejectus fuit. *l.4. p.1. c.32. n.10.*

S. *Silvester* Papa Concilium Romanum celebravit. *l.3. c.5. n.5.*

Silvester Petrasancta quid quaesierit de incorruptione cadaveris S. Catharinæ Bononiensis. *l.4. p.1. c.30. n.7.*

Silvester Spada Cardinalis Vicarii Notarius scripsit Decretum de S. Brunone in universa Ecclesia colendo. *lt. c.41. n.7.*

Silvius Antonianus Secretarius Bre-

vium ad Principes in Canonizatione S. Hyacinthi orationem adeo prolixam recitavit, ut Pontifex bonilliam omiserit. *lt. c.36. n.37. A Clemente VIII. Cardinalis creatus, a Gregorio XIII. ad corrigendum Martyrologium electus fuit. l.4. p.2. c.17. n.5.*

Silvius

Silvius de Cavalleris Archiepiscopus translationi S. Leonis M. adfuit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 13.*

Simon B. M. Virgini doloris transfixione prædixit. *l. 3. c. 11. n. 2.*

Simon Metaphrastes quando floruerit, & quid de ejus operibus sentiendum. *l. 3. c. 9. n. 3.*

Simon Sarragatha Syngrapham ad Bollandianos misit de cultu B. Nicolai Albergati. *l. 2. c. 18. n. 17. & p. 20. n. 5.*

Simon Bonadies Episcopus Ariminensis identitatem insignis Reliquiæ S. Lucæ approbavit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 49.*

Simon Cantuariensis Archiepiscopus apud Concilium Machfeldense egit de festorum imminutione. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 6. ad 9.*

Simon de Cramando Episcopus Pistaviensis sub excommunicatione vetuit venerationem quibuldam cadaveribus præstari. *l. 2. c. 8. n. 5.*

Simon Magus a Dæmone in æra elatus, precibus S. Petri Apostoli, qui idcirco pridie jejunavit, in terram coaruit. *l. 3. c. 49. n. 4. & l. 4. n. 1. c. 4. n. 11. c. 27. n. 14.* Aut cultum in Urbe obtinuerit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 14.*

Simon Mayr Officium proprium in honorem ejusdum S. Theodori recitari peroptabat, & eum id non esset concedendum. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 26.*

S. Simplicianus Mediolanensis Episcopus literas de S. Sifilii, & sociorum Martyrio accepit. *l. 1. c. 4. n. 2. & c. 7. n. 2.*

Sinibaldus V. Jacobus.

S. Sixtus III. Papa, & Martyr au libros Pelagianismum sapientes composuerit. *l. 2. c. 34. n. 6.*

Sixtus IV. antea Cardinalis S. Petri in Vinculis. *l. 2. c. 30. n. 9.* Martyrium S. Simeonis pueri Tridentini examini iussit. *lib. 1. cap. 14. num. 4.* Consistoria præmisit Canonizationi S. Bonaventuræ, & quis in eis peroraverit. *c. 15. n. 16. & c. 21. n. 8.* Eundem canonizavit in basilica Vaticana, quamvis in Laterano degeret. *c. 15. n. 14. c. 36. n. 7. & p. 19. & l. 3. c. 33. n. 7.* Indulgentias tunc concessit. *l. 1. c. 36. n. 9.* Et processionem instituit. *n. 10.* Quis tunc orationem habuerit. *c. 21. n. 7.* Unde ejus virtutum notitiam habuerit. *l. 3. c. 6. n. 18.* Et quas preces fuderit. *l. 1. c. 44. n. 20.* Berardum, & socios Ordinis Minorum beatificavit. *l. 1. c. 29. n. 15.* Et cultum aliquem eis concessit. *c. 39. n. 9. & l. 4. c. 17. n. 15.* B. Jacobum de

Marchia publice coli indulsit. *l. 1. c. 33. n. 13.* Et transferri iussit. *l. 2. c. 20. n. 9.* Eodem suadente, corpus S. Francisci penitus abscondi iussit. *l. 1. c. 36. n. 16. & l. 4. p. 1. c. 31. n. 1.* Joannem Bonum Ordinis S. Augustini beatificavit, & quem cultum ei concesserit. *l. 1. c. 39. n. 8. 9. & p. 13.* Cardinalem erexit Eliam Vicecomitem de Bourdeille, de quo processus sub ipso constructus esse dicitur. *l. 2. c. 3. c. 6.* Manum apposuerat in causa S. Andreæ Corsini, antequam Episcopus Fesulanus construeret processum, qui idcirco nullus reputatus fuit. *n. 8.* Sub ipso obiit B. Antonius Fatatus. *c. 18. n. 3.* Confirmavit Callisti III. Decreta de Officio, & Missa S. Alberti Carmelitæ. *c. 20. n. 4.* B. Mattheum Carrero, seu de Mantua transferri, & coli permisit. *n. 15. & c. 24. n. 8.* Acriter iuvetur in Theologos, qui censurabant propositionem; *Peccatores non abhorrescunt quibus numquam fores digna tantoflo.* *c. 28. n. 10.* Sub ipso agebatur de Canonizatione B. Columbæ. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 5.* In translatione B. Rosæ Viterbiensis Indulgentias concessit. *c. 7. n. 4.* Sub ipso acres controversiæ inter Dominicanos, & Franciscanos exarserunt de Conceptione B. M. Virginis, & de stigmatibus S. Catharinæ Senensis, & quid ipse sentierit. *c. 8. n. 5.* Successorem habuit Innocentium VIII. *n. 6.* Festa quedam instituit. *c. 20. n. 19.* Quibus illud S. Francisci addidit. *c. 16. n. 16.* Officium S. Josephi sub ipso simplex erat. *n. 20.* Oblatum ei fuit Officium SS. Nominis Jesu. *c. 31. n. 7.*

Sixtus V. cultum S. Simeonis pueri Tridentini ampliavit. *l. 1. c. 14. n. 4.* Quindecim Cardinalium Congregationem in Urbe instituit, inter quas Congregationem sacrorum rituum. *c. 16. n. 1.* Cujus mœnera declaravit. *n. 4.* Et quinam ejus Consultores esse debeant. *n. 13.* Eique facultatem concessit procedendi in causis Canonizationum. *l. 2. c. 35. n. 2.* Sub ipso Orator Catholici Regis in publicum Consistorium introductus fuit, in quo Advocatus Consistorialis orationem de cultu S. Ludovici Bertrandi habuit. *l. 1. c. 35. n. 18.* Altare novum in Canonizatione S. Didaci adhibuit. *c. 36. n. 27.* Et asseruit Papam in his non posse errare. *c. 43. n. 14.* Missam, & Officium in ejus honorem concessit. *c. 36. n. 22. & c. 38. n. 7.* Commendavit eundem. *l. 3. c. 35. n. 6.* Et Henricum Castellæ Regem ob cultum ei præstitum. *l. 2. c. 9. n. 3.* Gregorium VII.

gorium VII. in Martyrologio recensuit. *l. 1. c. 41. n. 32.* Templum S. Petri auxit. *c. 46. n. 46.* S. Felici de Cantalicio cultum aliquem exhibuit. *l. 2. c. 20. n. 3.* Corpus S. Pii V. ubi collocari iusserit. *n. 10.* Officia quaedam Sanctorum diocesis Hispaniensis approbavit. *c. 24. n. 19.* Epistolam a Maria Stuarta de propria imminente morte accepit. *l. 3. c. 13. n. 10.* Plura de Agnis Cereis ad Venetiarum Ducem scripsit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 11.* Officium de S. Placido, & sociis tunc inventis concessit pro universa Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 4. & c. 24. n. 14.* Cultum S. Francisci de Assisio amplavit. *c. 9. n. 11.* S. Thomæ doctrinam laudavit, & S. Bonaventuram Ecclesiæ Doctoribus adnumeravit. *c. 12. n. 12.* Quem cultum erga S. Latronem concessit. *c. 12. n. 10.* Officium proprium in honorem Sindonis Christi concessit. *c. 14. n. 15.* Sub ipso prodierunt Baronii notæ in Martyrologium. *c. 17. n. 6.* Quod etiam editum fuit. *c. 18. n. 1.* Et S. Leonem III. in eo describi iussit. *n. 7.* Edificium pro Scala Sancta construxit. *c. 26. n. 7. & 8.* Universo Carmelitarum Ordini concessit Officium S. Eliæ Prophætæ. *c. 29. n. 13.* Aliud in honorem Angeli Custodis Regno Portugaliæ. *c. 30. n. 14.*

Socrates Philosophus apud Gentiles Heros fuit. *l. 3. c. 21. n. 5.* Cur a S. Basilio M. commendetur. *n. 7.* Quid de ipso morti proximo Plato dixerit. *c. 46. n. 4.*
Soldatus .V. Franciscus.
Sophia Augusta Imperatrix loco Iustini Imperatoris amontis imperium rexit usque ad Tiberium, cujus liberalitatem erga pauperes objurgavit. *l. 3. c. 76. n. 8.*
Sophocles repentino gaudio obiit. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 32.*
Spada Advocatus Consistorialis. V. Joannes Baptista.
Spada Notarius .V. Silvester.
Spinosa a pluribus impugnatur, quia miracula negavit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 12.*
Spinula Cardinalis accitns in Congregationem pro declarando ordine nominandi Beatos, qui simul canonizantur. *l. 1. c. 36. n. 8.*
Stauratus Imperator plures Martyres in carceribus mori coegit. *l. 3. c. 12. n. 19.*
Stephanardus de Vimercato nonnulla de B. Gregorio X. perperam asseruit. *l. 2. c. 42. n. 3.*
Stephanus Calcinarus impuram tentationem opæ S. Philippi Neri superavit. *l. 4. p. 1. c. 28. n. 3.*

Stephanus Cantuariensis Archiepiscopus ab Honorio III. delegatus fuit pro translatione B. Birini, & processum construxit. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 2.*

Stephanus Cassinensis Monachus a B. Petro Damiano impugnatur, quod spontaneas flagellationes reprobareret. *l. 3. c. 28. n. 7.*

Stephanus Christianus Abbas Vicarius generalis Bononiensis quoddam miraculum B.M. Virginis de septem Doloribus admittit. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 2.*

Stephanus Cisterciensis Abbas Alberico successit. *l. 1. c. 13. n. 17.*

Stephanus Diaconus epistolam a S. Anselmo accepit, ne quis temere coloretur. *l. 1. c. 6. n. 5.*

Stephanus Inseffura Scriba Senatus Romani translationem lanceæ Christi ad basilicam Vaticanam contestatus est. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 5.*

Stephanus Londinensis Episcopus ab Eduardo II. objurgatus, quod absque Sedis Apostolicæ facultate Thomam Lancastriæ Comitem colli permisit. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Stephanus III. Papa, qui IV. a Baronio dicitur, S. Trudpertum canonizavit. *l. 1. c. 7. n. 10.* Cur S. Suviberum non canonizaverit. *n. 12.* Coluit Scalam Sanctam. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 19.* Et Christi Sudarium. *c. 31. n. 14.*

Stephanus V. Haflulpho scripsisse dicitur, neminem ex unius testimonio iustificari, aut condennari. *l. 3. c. 5. n. 2.* Quorundam Martyrum corpora Romanum transtulit. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 32.*

Stephanus IX. B. Petrum Damianum præcepto impulit ad Episcopatum acceptandum. *l. 3. c. 31. n. 4.* Et Cardinalem creavit. *c. 33. n. 4.*

Stephanus I. Parisiensis Episcopus liberationem ejusdem civitatis a peste obtinuit a S. Genovefa. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 8.*

Stephanus Prinslet adfuit correctioni cuiusdam corrupti operis S. Hilarii. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.*

Stephanus Saulus Congregationis rituum Protonotarius. *l. 1. c. 17. n. 3.*

Stephanus Tarvenensis Episcopus cultum Ven. Fulcui approbavit. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Stilicon Consul cum moreretur, Donatillæ, & Gentiles ad impietatem dedierunt. *l. 3. c. 17. n. 11.*

Strato pauper, sed probus a Demosthene laudatur. *l. 3. c. 6. n. 8.*

Stubb

Trubba Tyrannus Danorum Dux, qui S. Ebbam, & focias combusserunt. l.3. c.11. n.10.

Suetonius nullibi loquitur de corporibus splendore circumfusus. l.4. p.1. c.26. n.17.

Suggerius Abbas Sanctorum Reliquias in proteftrices elegit. l.1. p.2. c.14. n.14.

Sulpicius Severus a Martyrologio Romano; iussu Urbani VIII., expunctus fuit. l.4. p.2. c.17. n.7. & 10.

Sunamitis Elisæum Prophetam adoravit. l.1. c.1. n.16.

Susanna ab Elzia recte educata fuit. l.3. c.37. n.12.

Synesius, ne Episcopus fieret, se incontinentem, & Fidei inimicum simulavit. l.3. c.31. n.4.

Sytianus Dux Arrianus S. Athanasium capere tentavit, qui aufugit. l.3. c.16. n.14. plures Martyres occidi iussit. c.18. n.19.

T*Abitha* mortua a S. Petro Apostolo ad vitam, ex speciali Dei beneficio, revocata fuit. l.4. p.1. c.2. n.2. c.4. n.1. & c.21. n.2.

Talbotus cum exercitu suo a Joanna Darcia puella Aurelianensi victus fuit. l.3. c.45. n.9.

Tanaquil Tarquinii uxor Servium Tulium, postea Regem, educavit. l.4. p.1. c.26. n.22.

Tancredinus Vicarius generalis Mediolanensis quid senserit de Cruce a Capitulo Modœtie constructa ad conservandas nonnullas Christi Reliquias. l.4. p.2. c.25. n.2.

Taverna Cardinalis Canonizationem S. Caroli Borromæi postulavit. l.1. c.36. n.18.

Taurinus Comes Circumcelliones adorari prohibuit. l.1. c.3. n.7.

Taxeia quænam a S. Petro de Alcantara audierit. l.3. c.40. n.2.

Terrari de Minoribus Canonicus processum super virtutibus S. Petri Nolasci sigillo munivit. l.1. c.41. n.9.

Tertullianus diversimode a S. Hieronymo laudatur, & confutatur. l.3. c.41. n.5.

Tertullus Sacerdos S. Cyprianum de Sanctorum natalibus non semel admonuit. l.1. c.2. n.12. Curam habebat eorum, qui Martyrio destinati in carceribus servabantur. l.3. c.15. n.16.

Thaddeus Galidius quomodo B. Andream de Comitibus pinxerit. l.2. c.24. n.158.

Theanenſis Cardinalis modeste, & frugaliter vixit. l.3. c.33. n.14.

Theobaldus Comes de S. Bernardo conqueſtus est, quod latronem liberaverit, & Monachum fecerit. Quid idem Sanctus responderit. l.3. c.41. n.7.

Theobaldus Parisiensis elevationi S. Gulterii adfuit. l.1. c.10. n.7.

Theobaldus Rex Theodosium familiæ suæ quomodo intruxerit. l.3. c.34. n.11.

Theodiffa a S. Gregorio M. edocta fuit de Divina permissione, ut iusti calumnias, & persecutiones patiantur. l.2. c.41. n.1.

Theodatus Gothorum Rex S. Agapitum Papam coegit, ut legationem ad Imperatorem susceperet. l.3. c.32. n.30.

Theobaldus Lingonenſis Episcopus epistolam ab Amulone accepit de miraculo patrato a SS. Martino, & Hilario. l.4. p.1. c.5. n.7.

Theodericus Galliarum Rex in Italiam venit tempore Martyrii S. Patrocli. l.1. c.4. n.14.

Theodinus Cardinalis Alexandro III. miracula S. Thomæ Cantuariensis retulit. l.1. c.29. n.7.

Theodolinda Longobardorum Regina an Coronam a S. Gregorio accepit, in qua unius ex clavibus Christi intextus esse dicebatur. l.4. p.2. c.25. n.4. & 7. Quas Reliquias ab eodem accepit. c.27. n.10.

Theodericus Bollandianis dedit bullam Canonizationis S. Heriberti. l.1. c.8. n.11.

Theodericus Constantienſis Episcopus Canonizationi S. Vviboræ adfuit. l.2. c.29. n.7.

Theodericus Rex vixisse dicitur, cum S. Proculus Bononiæ Proteſtor occisus fuit. l.3. c.18. n.9.

Theodorus venenum bibit, & a SS. Cyro, & Joanne iussu alpidem comedere sanatus fuit. l.4. p.1. c.8. n.8.

Theodorus Baviaræ Princeps S. Emmeramum Ratisponensem Episcopum sacrissime trucidari iussit. l.3. c.15. n.17.

Theodorum Beza S. Franciscus Salesius benigniter ab hæresi revocare tentavit. l.3. c.41. n.4.

Theodorus Dinchius qua miraculosa ope sanatus fuerit. l.1. c.30. n.5.

Theodorus Studita ob cultum sacrarum Imaginum in exilium missus quas epistolas ad S. Paschalem I. miserit. l.3. c.22. n.20.

Thes-

Theodofus a Theobaldo Rege, cuius erat familiaris, admonitus fuit, ut vi-
num legibus conformaret. *l. 3. c. 34. n. 11.*

Theodofus Imperator regnavit tem-
pore Prudeotii Poetæ. *l. 1. c. 4. n. 20.* Et
Sedulii. *l. 4. p. 1. c. 18. n. 2.* Conciliabu-
lum Ephesium, & Flavianidamnatio-
nem approbavit. *l. 1. c. 37. n. 6.* Ei S. Am-
brosius Ecclesiæ ingressum prohibuit,
donec publicam de clade Theſſalonicensi
pœnitentiam ageret. *l. 3. n. 34. n. 22.* Ab
eodem, & ab aliis laudatur. *c. 36. n. 8.*
Veri Dei cultum promovit, Idolorum
vero extinxit, & piè regnavit. *n. 12.*
Eugenii tyrannide grassante, exercitum
in Europam tradidit. *n. 16.* A Decio ad
ipsum septem Martyres dormierunt.
c. 49. n. 5. Sub ipso terræmotus Conſtan-
tinopolim per tres dies concussit, cessa-
vitque hæresis Theopachitarum. *l. 4.
p. 2. c. 9. n. 15. c. 19. n. 10.* An ad S. Jo-
annem Chrylſostomum defunctum episto-
lam scripserit. *c. 24. n. 2.*

Theophilus Patriarcha Alexandrinus
Nilammuni Monacho Episcopatum ob-
tulit. *l. 1. c. 5. n. 4. c. 3. c. 31. n. 4.*

Theſſepus Solensis mortuis surrexisse
dicitur. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 3.*

Theutbergam a viro suo Lotbario Lo-
tharingæ Rege dimitti Nicolaus I. no-
luit. *l. 3. c. 32. n. 35.*

Thomas Garbius epistolam a Petrarca
habuit de vi imaginationis circa stigma-
ta S. Francisci. *l. 4. p. 1. c. ult. n. 19.*

Thomas Grottiſius miraculam Bernar-
dini Philetti sanationem a cecitate, ope
S. Aloyſii, testatus est. *l. 4. p. 1. c. 9.
n. 16.*

Thomas Lancaſtriæ Comes quid pro
cauſa Ven. Roberti Archiepſcopi Can-
tuariensis a Joanne XXII. obtinuerit. *l. 2.
c. 3. n. 5.*

Thomas Maria Minorelli adſuit corre-
ptioni cuiusdam operis corrupti S. Hila-
rii. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.*

Thomas Montecatinus Advocatus
Conſiſtorialis miraculorum neceſſitatem
pro Martyrum Canonizatione fruſtra in
cauſa B. Joannis de Prado negavit. *l. 1.
c. 28. n. 8.* Quid ſenſerit de B. Petro Da-
miano improbane S. Leonem IX., quia
bellum geſſit. *l. 3. c. 36. n. 16.* Quid aſſer-
maverit de hereticis virtutibus B. Ale-
xandri Sanli, & S. Joannis Franciſci Regis.
c. 39. n. 5. Probavit, duos pueros fuiſſe a
B. Petro Forerio miraculoſe reſuscita-
tos. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 17.*

Thomas Munzerus hæreticus diaboli-
cas habuiſſe revelationes dicitur. *l. 3.
c. ult. n. 2.*

Thomas Ripoll Generalis Ordinis Præ-
dicatorum Officium de ſigmatibus S. Ca-
tharinæ Senenſis a Benedicte XIII. obti-
nuit. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 8.*

Thomas Rufus Cardinalis in Canoni-
zatione a Clemente XII. celebrata, Miſ-
ſam ſolemniter celebravit, & Proceſſio-
ni interfuit loco ejuſdem Pontificis im-
pediti. *l. 1. c. 36. n. 10. c. 27.*

Thomas de Vega Regis Portugalliæ
Archiepſcopus quomodo piſcatorem quem-
dam, ex ſua vi odore ſemimortuum, in-
colorem ſervaverit. *l. 4. p. 1. c. 31. n. 25.*

Ven. *Thomas* de Virgine Ord. SS. Tri-
nitatis, in cuius cella oſſa S. Joannis
de Matha recondita fuerunt. *l. 4. p. 2.
c. 25. n. 17.*

Thomas Waldenſis a Martino V. com-
mendatur. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Thomas Cardinalis. V. *Joſephus* Ma-
ria.

Thucydides hiftoricus cur ſide dignus
reputetur. *l. 3. c. 8. n. 9.*

Tiberius Imperator, Chriſti Apotheoſi
apud Senatum fruſtra tentata, ediſium
adverſus Chriſtianorum accuſatores pu-
blicavit. *l. 1. c. 1. a n. 3. ad 7.* Sub ipſo in
Chriſti morte univerſalis eclipſis contig-
it. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 9.*

Tiberius Imperator (alius) Juſtini
ſucceſſor quomodo imperium obtinuerit.
Commendatur a S. Gregorio Turonenſi
ob ſuam in pauperes miſericordiam. *l. 3.
c. 36. n. 8.* Dei cultum promovit, & En-
tychii, qui Imperium ei prædixerat, li-
brum contra carnis reſurrexionem a
S. Gregorio M. propugnantem, combuſ-
ſit. *l. 3. c. 36. n. 17.* Choroſam debellavit.
n. 16. A graviffimo morbo, miraculoſa
Sudarri Chriſti ope convaluit. *l. 4. p. 2.
c. 31. n. 14.*

Tiberius Mutus Cardinalis Relator
fuit in cauſis S. Teretiæ. *l. 1. c. 25. n. 11.*
Et Martyrum Japponenſium. *c. 30. n. 1.*
Quid coram eo Rota reſponderit de pe-
cuniis poſt Beatificationem collectis pro
Canonizatione. *c. ult. n. 8.*

Tigrino Congregationis ritum Se-
cretario, cuius abſentis vices alter ſup-
plevit. *l. 1. c. 17. n. 2.* Commiſſiones pro
quarundam Dei ſervarum cauſis, in
Conſiſtorio traditæ fuerunt. *l. 2. c. 35.
n. 8.*

Timotheus Burtonenſis Ordinis Præ-
dicatorum teſtatus eſt cultum a S. Pio V.
con-

concessum erga B. Columbani . L2. c.20.
n.4. *U. c.24. n.4.*

Timotheus Constantinopolitanus Episcopus laudatur, quod Missam non inchoaverit, nisi prius Macedonici inageliani amoverentur. L2. c.14. n.3. *U. c.5.* An adversus eum S. Eulogius Alexandrinus librum scripserit. c.28. n.9.

Timotheus Episcopus Ammonium Monachum in Episcopum consecrare frustra tentavit. L3. c.31. n.4.

Timotheus Erulus a S. Simplicio Papa damnatus fuit. L3. c.32. n.12.

Timotheus Presbyter mutuas cum Probytero Pastore epistolas habuit de S. Pudenti, ejusque filiarum Martyrio. L1. c.5. n.8.

Titus a S. Paulo Apostolo electus in mysteriorum interpretem. L3. c.48. n.11. Eodem Troade non invento, curidem Apollolus contritus fuit. n.12.

Titus Imperator Hierosolimam destruxit. L4. p.2. c.26. n.13.

Titus Livius Tiro arguitur, quod ab historia legibus recesserit. L3. c.9. n.3. Ejus libri aliquando a bibliothecis exclusi fuerunt. Et quid dicendum de pluvia lapidea ab ipso relata. L4. p.1. c.25. n.32.

Tobias de Temperantia, & Fortitudine locus est. L3. c.22. n.3.

Torres Cardinalis. V. *Indovicus*.

Trajanus Imperator epistolam a Plinio accepit, in qua plura erant de libellaticis. L1. c.2. n.2. & de publico cultu. L2. c.7. n.5. Ab eodem suavis impunitatem Christianis Fidem negantibus obtulit. L3. c.14. n.5. Et instructus fuit quoad negotia a ministris expedienda. c.34. n.12. Necnon accepit, Principum vitam censuram esse populorum. Et consultus fuit de quorundam cadaverum translatione. L4. p.2. c.22. n.21. S. Ignatium Antiochie Episcopum Romam misit interficiendum. L1. c.4. n.4. *Luxurio* permittit, ut Christianos puniret. L3. c.14. n.14. An ejus anima precibus S. Gregorii M. ab Inferis liberata fuerit. L3. c.10. n.6. *U. c.7. U. c.1. p.1. c.21. n.3.* Ejus pater ab Ethnicis *Divus* appellatus fuit. L1. c.1. n.12.

Tremoville Cardinalis quid senserit de vestibus, quæ in Canonizatione nonnullis dabatur. L1. c.46. n.38. Coram ipso Rota declaravit, quando Procuratori liceat pecunias favore accipere. c. ult. n.7. Relator fuit in quodam processu S. Vincentii a Paulo. L2. c.49. n.7.

Tom. VIII.

Trophenus occulta, & futura revelasse dicitur. L3. c.46. n.1.

Tubuel an alicujus Angeli nomen sit. L4. p.2. c.30. n.3.

Tuccia Virgo Vestalis in suæ pudicitie contestationem aquam cribro hausit, & domum detulit. L4. p.1. c.3. n.16.

Tuccius Monachus Cisterciensis animam S. Antonini in coelum ferri vidit. L2. c.19. n.12.

Tulliola Ciceronis filia diu post obitum incorrupta invicta fuit, & postea putruit. L4. p.1. c.30. n.4. *U. c.7.*

Tulli Hostilii tempora lapidibus pluit. L4. p.1. c.25. n.33.

Turacromata Cardinalis quid egerit, & cellatus fuerit circa revelationes S. Birgittæ. L2. c.25. n.4.

Turpinus Archiepiscopus Eboracensis cum obierit, in ejus Ecclesia schisma pro successore eligendo insurrexit. L2. n.41. n.13.

Tycho percussus in pectore tumultuose ridens occubuit. L4. p.1. c.14. n.7.

V *Allemanus* Cardinalis Proceßor Minorum Conventualium curavit, ne confirmaretur usus peragendi processionem in honorem Benedictionis S. Francisci. L4. p.2. c.26. n.6.

Valens Imperator Arrianus Catholicos crudeliter vexavit. L3. c.12. n.9. Omnem impietatem, & idolorum cultum renovavit. c.36. n.12. Ejus Præfatus S. Basilium ad Arrianorum partes trahere frustra tentavit. c.14. n.3. Ejus filius æger, accedente eodem S. Basilio, levabatur, adventibus hæreticis, perierit. L4. p.1. c.8. n.30.

Valentinianus S. Benedicti Congregationem rexit. L2. c.7. n.7.

Valentinianus Placidius Imperator Juliani post Jovianum successor. L3. c.19. n.6. S. Leonis M. sententiam de Celidonio in sedem suam restitutum reverenter suscepit. L2. c.41. n.10. Quid de libra occidna statuerit. L3. c.5. n.5. Cum S. Ambrosio litem habuerit; cui tamen reconciliatus fuit. c.34. n.22. Enropam pie gubernavit. c.36. n.12. Cum adveniente S. Martino, e sella assurgere nollet, ignis inde exortus eum assurgere, & genuflectere impulit. L4. p.1. c.26. n.30. Eo mortuo, Theodosius exercitum in Enropam contra Eugenium duxit. L3. c.36. n.16.

Valentinus Episcopus delegatus fuit ad construendum processum de Servis

N n

Dei

Dei Catalano Fabri, & Paschali Ordinis Minorum. *l. 1. c. 29. n. 12.*

Valerianus Cemeliensis Semipelagianis adhæsit, sed excusatur. *lib. 2. cap. 29. num. 4.*

Valerianus Imperator cum Gallieno Imperium rexit, & sub ipso trecenti Martyres, disti Massa Candida, extiterunt. *l. 3. c. 11. n. 10.* Christianos afflixit, & infelicissime periit. *c. 14. n. 13.*

Valerius S. Pontii, cujus alumnus, & comes fuit, Astra redemit. *l. 1. c. 3. n. 4.*

Valerius Maximilianus Imperator Christianos persecutus miserrime periit. *l. 3. c. 14. n. 13.*

Ubaldis Episcopus Mantuanus miraculose convaluit. *l. 1. c. 41. n. 16.*

Velasus B. Petri Paschalis vitam ms. a quo habnerit. *l. 2. c. 24. n. 24.*

Velez contestatus fuit orationem tumulo S. Joannis de Matha appositam. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 35.*

Verme Cardinalis suffragium tulit super Missa de SS. Trinitate celebrari solita in honorem B. Lucæ Narniensis. *l. 2. c. 20. n. 17.*

Vespasianus Imperator an quemdam oculis, & manu captum sanaverit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 18.* Coram ipso Eleazarus Judæus Dæmonem fugavit. *c. 29. n. 6.*

Viccomes Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis controversiam de corona ferrea Modocæ asservata ad Sedem Apostolicam deferri decrevit. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 2.* Nuntius Apostolicus apud Matritum curavit, ut S. Joannis de Matha essa asservarentur. *n. 15.*

Vidæ falso dicitur unus ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. M. Virginis. *l. 2. c. 24. n. 166.*

Vidæ (alius) a S. Augustino confutatur, & ab eodem admonitus respicit ab erroribus. *l. 2. c. 33. n. 5.*

Vidæ Antipapa olim Octavianus sub Alexandro III. vixit. *l. 1. c. 7. n. 4.*

Vidæ Papa de S. Joannis Evangelistæ obitu a Polyrate certior factus fuit. *l. 1. c. 14. n. 12.*

Vidæ de Falconeris nova veste indult corpus Servæ Dei Claræ Mariæ a Passione. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 11.*

Vidricus Rothomagensis Episcopus epistolam ab Innocentio II. accepit de Beatificationibus, & Canonizationibus ad solum Papam spectantibus. *l. 1. c. 11. n. 10.*

Vigilantius a S. Hieronymo impugnatur. *l. 1. c. 12. n. 5.*

Vigilius Papa quid de clavis Christi fenserit. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 7.*

Vincencius Galliarum Præfatus a S. Martino ad prandium invitari non obtinuit. *l. 3. c. 41. n. 16.*

Vincencius Lauræus Cardinalis, & Archiepiscopus Montis Regalis, cui liber de Canonizatione dicatus fuit. *l. 1. c. 7. n. 12.* Examinauit Officium S. Latronis. *l. 1. p. 2. c. 12. n. 10.*

Vincencius Mantuæ Dux Canonizationem S. Aloysii petiit. *l. 2. c. 36. n. 9.*

Vincencius Valesius vehementem tentationem ope S. Philippi Neri vicit. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 3.*

Virgilius Arelatenfis Episcopus a S. Gregorio monitus fuit, ut causas majores ad Sedem Apostolicam devolveret. *l. 1. c. 11. n. 10.*

Virgilius Ceparius Beatificationes, & Canonizationes accurate pertraxavit. *l. 2. c. 10. n. 6.* Curru vehebatur, licet id Religiosis vetitum esset. *l. 1. c. 10. n. 6.*

Virus Varus Ciliciæ Legatus quam epistolam circa testes ab Hadriano Imperatore acceperit. *l. 2. c. 50. n. 5.*

Vitalis de Avanzis Prior Generalis Ordinis Servorum B. M. Virginis, Nuntius Apostolicus in Hungariam, inde ad Sultatum Ægypti missus, postea Episcopus creatus fuit. *l. 3. c. 8. n. 16.*

Vitalis Presbyter a B. Emmeramo Martyre proxime morituro audivit, se longiorem vitam optare, ut penitentiam ageret. *l. 3. c. 15. n. 17.*

Vitæ S. Birgittæ vir, & B. Catharinæ Sueciæ pater. *l. 2. c. 41. n. 6.* Conjugalem continentiam custodivit. *l. 3. c. 24. n. 58.* Eghardo filiam in matrimonium dedit, quæ virginitatem servavit. *l. 2. c. 41. n. 6.*

Vitricus Constantiensis Episcopus Galisto II. de miraculis S. Contardi inquirenti respondit, sanctitatem ex solis virtutibus comprobari. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 2.*

Vlaterranus V. *Rapbael.*

Vomar Abbas S. Landoaldi, & fociorum Canonizationem obtinuit. *l. 1. c. 7. n. 16.*

Urbanus II. Papa an B. Nicolai Pergrini Tranenfis Canonizationem alteri commiserit. *l. 1. c. 8. n. 12.* *l. 4. c. 44. n. 14.* Quem cultum ei concesserit. *c. 44. n. 10. 13. l. 14.* Canonizavit SS. Herlembardum, & Attilanum. *l. 1. c. 8. num. 12.* Et S. Godolevam. *ibid. l. 4. c. 44. n. 14.* Cur noluerit Gulgosium Abbatem canonizare. *l. 1. c. 8. n. 12.* *l. 4. c. 44. n. 14.* *l. 1. c. 4. n. 1.* Statuit, ut Servorum Dei vitæ exami-

examinentur, antequam canonizentur. *l. 1. c. 10. n. 1.* Cardinalem creavit *S. Bernardum* Episcopum Parmensem. *l. 3. c. 33. n. 4.* Sub ipso Eremita quidam sacri belli rubicen fuit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.*

Urbanus IV. *S. Richardi* Canonizationi Consistorium praeiussit. *l. 1. c. 15. n. 16.* Eundem ubi, & quomodo canonizaverit. *c. 36. n. 2.* & *l. 2. c. 3. n. 3.* An *S. Joannem* de Matha, & *Felicem* de Valois canonizaverit. *l. 1. c. 41. num. 12.* *Hannibaldum* *Hannibaldensem* Ordinis *Predicatorum* Cardinalem creavit. *l. 3. c. 33. n. 7.* Officium *S. Corporis Christi* a *S. Thoma* componi iussit, & cur ad universam Ecclesiam extenderit. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 24.*

Urbanus V. *B. Delphinæ* Acta examinari præcepit. *l. 1. c. 15. n. 8.* *S. Elzevir* virtutes in Consistorio discuti jussit. *l. 1. c. 16. n. 17.* Quem juxta novissimum ritum canonizavit. *c. 36. n. 37.* & *l. 3. c. 36. n. 5.* Sacristam habuit *Petrum Amelium*. *l. 1. c. 36. num. 3.* Cultum cuiusdam *F. Jacobi*, & *F. Franciscini* abrogavit. *l. 2. c. 8. n. 2.* Sub ipso actum fuisse dicitur de vita, & miraculis *Caroli* de Blesio. *n. 4.* Sed ejus cultum amoveri jussit. *n. 3.* Religiosos populos suadentes, ut in quorundam anniversariis, inconsulta Sede Apostolica, ab operibus servilibus abstinerent, cur objurgaverit. *l. 2. c. 13. n. 3.* & *l. 4. c. 14. n. 6.* *S. Cassiano* cultum indulgit. *l. 2. c. 29. n. 6.* *Vitale* de *Avanzilis* creavit Episcopum *Asculanum*, & *Theatinum*. *l. 3. c. 8. n. 16.* Sobrium se gessit erga consanguineos. *c. 34. n. 29.* Laudavit mirabiles effectus *Cereorum* Agnorum. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 12.* Et *S. Thomæ* doctrinam. *p. 2. c. 11. n. 12.* Cujus Reliquias transferri concessit. *c. 22. n. 5.*

Urbanus VI. *Bonifacii IX.* antecessor legitimus Papa fuit. *l. 1. c. 9. n. 10.* De ejus Pontificatu revelationes quædam circumferuntur. *l. 3. c. ult. n. 7.* *S. Birgitæ* revelationes examinavit. *l. 2. c. 35. n. 4.*

Urbanus VIII. Decreta Concilii Tridentini de Sanctorum cultu inviolabiliter observari jussit. Confirmavit Decretum *Alexandri III.* denegantis Episcopis beatificandi auctoritatem. *l. 1. c. 10. n. 8.* Nulla edidit Decreta ad Congregationem antepreparatorum spectantia. *c. 16. n. 5.* Neque circa Revifores, & Interpretes processum. *c. 19. n. 10.* Ante ejus decreta extitit *Fidei Promotor*, cujus munus *Advocato Fiscali* committebatur.

c. 18. n. 10. Citatus comparebat, & contra perspicuam sanctitatem se nihil opponere proceclabatur. Post eadem Decreta aliquid fere semper opponit. *n. 1.* Nonnullæ *Servorum Dei* causæ ante dicta Decreta introductæ erant, alie post, & per diversas vias procedunt. *c. 32. n. 2.* Antea quoque *Cardinalis Præfectus* Congregationis rituum statum causæ Summo Pontifici exponebat. *c. 26. n. 5.* In processibus super non cultu Ordinarius, vel Congregatio rituum sententiam pronuntiat super obedientia Decretis ejusdem. *c. 22. n. 3.* Publicum cultum iis vetuit, qui a *S. Sede* beatificati, aut canonizati non essent, quibusdam tamen exceptis. *l. 1. c. 31. n. 1.* *c. 37. n. 8.* *c. 42. n. 8.* *l. 2. c. 17. n. 1.* & *l. 4. p. 2. c. 28. n. 29.* Absque ejus Decretorum læsione *Servi Dei* vocantur, qui cum sanctitatis laude moriuntur. *l. 1. c. 17. n. 2.* Et jussis defunctis cultus privatus exhiberi potest. *l. 2. c. 7. n. 4.* Processus, & sententiam super non cultu, vel casu excepto agnovit esse de jure Ordinarii. *c. 1. n. 1.* In ejus Decretis nihil dicitur de Decretis *Pauli V.* circa *Servorum Dei* cultum. *c. 10. n. 7.* Decreta generalia in hac materia cor publicaverit. *c. 11. n. 1.* Et quomodo executioni mandata fuerint. *n. 2.* Explicatur ejus Decretum de luminum incensione, & de aliis, quæ cultum præserunt. *n. 17.* Horum Decretorum transgressoribus quas penas imposuerit. *c. 16. n. 2.* Nulla declaravit Acta Beatificationum, & Canonizationum, omisso processu, aut sententia super non cultu. *n. 3.* Omnia Indulta vivæ vocis oraculo revocavit, paucis exceptis. *c. 20. n. 5.* Opera *Servorum Dei*, de quorum causis agitur, revideri decrevit. *c. 25. n. 2.* *Philippo Alegambe* permisit, ut Catalogum exararet Religiosorum Societatis *Jesu*, quorum nonnulli Sancti appellarentur. *l. 2. c. 12. n. 2.* Secretario Congregationis rituum concessit accessum ad Papam alternis hebdomadis, & in publicis Consistoriis locum assignavit. *l. 1. c. 17. n. 5.* Ejusque archivo locum in Palatio Vaticano constituit. *c. 19. n. 7.* Declamationibus de imaginariis criminibus fieri solitis, orationes pro *Servorum Dei* causis substituit. *c. 35. num. 3. 4. & 5.* *S. Elizabeth* *Portugalliæ* Reginam juxta novissimum ritum canonizavit. *l. 1. c. 9. n. 11. c. 12. n. 11.* & *l. 3. c. 36. n. 5.* Et ex relatione Auditorum Rotæ sanctitatem ejus vite in genere confirmavit. *l. 1. c. 20. n. 8.* Beatificavit

tificavit Josaphat Martyrem Pollocensem, probatis miraculis. *l.1. c.30. n.7.* Sub ipso aequipollenter beatificata fuit Columba Reatina. *c.31. n.7.* In sententia Canonizationis S. Andreæ Corsini Officium, & festum ejusdem celebrari decrevit. *c.36. n.22.* Cur tamen id non nisi post longum tempus effectum habuerit. *c.38. n.6.* *¶* 7. Sub ipso vixit Richardus Ordinis Prædicatorum. *c.37. n.5.* Maronitarum Breviarium approbavit, & in urbe edi permisit. *c.38. n.11.* A quo oblatu ei liber fuerit de sanctitate Luciferi Calaritani. *c.40. n.2.* Quid ipse de ejus virtutibus senserit. *n.3.* S. Norbertum æquipollenter canonizavit, & quomodo ejus festum concesserit. *c.41. n.5.* Festum S. Petri Nolasci Ordini ejusdem concessit, & an illum canonizaverit. *n.8.* Quid concesserit in honorem S. Raymundi Nonnati. *n.10.* An, præter Richardum Cisterciensem, canonizaverit SS. Joannem de Matha, & Felicem de Valois. *n.11.* *¶* 12. Templum S. Petri auxit. *c.46. n.46.* Virgilio Cepario permisit, ut curru veheretur, quod aliis Religiosis vetuerat. *l.2. c.10. n.6.* Cur eum exceptum S. Felicia a Cantalicio approbaverit. *c.20. n.3.* An cultum B. Nicolao Albergato indulserit. *n.5.* Canonizationem B. Salomæ ab eo petiit Synodus Gnesensis. *l.2. c.24. n.36.* Quam Synodum confirmavit. *n.40.* Sub ipso signata fuit commissio in causa B. Humilitatis Faventinæ. *n.150.* Et B. Andreæ Cacciolæ. *num. 186.* Et B. Joannæ Valesiæ. *n.216.* Quid concesserit in honorem B. Claræ de Montefalco. *n.179.* & B. Ricæ. *n.178.* *¶* 14. *p.2. c.5. n.2.* Promovit, & ampliavit cultum B. Coletæ. *l.2. c.24. n.121.* *¶* 14. *p.2. c.5. n.3.* *¶* 5. An S. Jacobum de Marchia beatificaverit. *l.2. c.30. n.13.* Quinquaginta annis ab obitu S. Aloysii Gonzagæ nondum elapsis, noluit ejus causam petraflari, licet ab Imperatore supplicaretur. *c. ult. n.4.* Id tamen permisit in causa B. Josaphat Pollocensis. *n.5.* *¶* 6. Cur S. Franciscum Xavierium commendaverit. *l.3. c.35. n.6.* Processum super criminibus ejusdem Religiosi antea impii, & postea poenitentia clari, & cum fama sanctitatis desundi construi jussit, & namquam aperiendum esse decrevit, nisi de ejus beatificatione ageretur. *c.39. n.5.* Triodium Græcorum sub ipso examinatum esse dicitur. *l.4. p.1. c.27. num.8.* Ampliavit cultum SS. Concordii, & Rochi. *l.4. p.2. c.5.*

n.2. *¶* 5. Quid in honorem B. Alberici M. concesserit. *n.3.* Et B. Elisabethæ Iorioris S. Ludovici Gallie Regis. *n.5.* Sub ipso translatus fuit S. Joannes Curylosomus. *c.7. n.4.* Et quid adum fuerit circa adventum S. Jacobi Apolloli in Hispanias. *c.10. n.17.* Breviarium Romanum expurgari jussit. *c.13. n.4.* Et S. Dominicum in Patronum Neapolis confirmavit. *c.14. n.7.* Nonnulla festa de præcepto omisit, & alia instituit. *c.16. n.16.* *¶* 14. *n.29. ad 33.* Ei Philippus Ferrarius Catalogum Sanctorum dicavit, & sub ipso Martyrologium Romanum correctum, fuit, expuncto Sulpitio Severo. *c.17. n.7.* *¶* 10. Confirmavit festum S. Josephi de præcepto. *c.20. n.19.* SS. Nicolaum de Tolentino, & Augustinum quo intuitu pingi vetuerit. *c.21. n.5.* Transfere permissit brachium S. Bernardi. *c.22. n.19.* Insignem S. Rochi Reliquiam in urbe coli jussit. *c.25. n.45.* Festum Angelorum Custodum instituit. *c.30. n.8.*

Urseinus schisma adversus S. Damasum excitavit. *l.4. p.2. c.5. n.7.*

Orsius Cardinalis cultum B. Rosæ Limanæ in Poloniam extendi obtinuit. *l.4. p.2. c.2. n.12.* V. Jordanus. Neapolitanus.

Usuardus a Molano laudatur. *l.1. c.41. n.4.* qui in notis ad ejus Martyrologium B. Margaritam Sctorum Regiam commendat. *n.12.* Martyrologium suum Carolo Calvo dicavit, & de ipso plura dicuntur. *l.4. p.2. c.17. a n.2. ad 5.* Nulli bi meminit S. Iosephi. *c.20. n.8.*

Waldemarus Daniæ Rex S. Canuti Obtritorum Regis Canonizationem impetravit. *l.1. c.9. n.3.* Et Urbani V. canonizationem petiit. *c.41. n.22.*

Waldrada Lotharii Lotharingæ Regis concubina, & uxor illegitima. *l.3. c.32. n.35.* V. Letharius.

Waldradus Præpositus Cænobii S. Deodati, cujus vitam S. Leoni IX. obtulit. *l.1. c.8. n.8.*

Wadekindus Mindensis Episcopus S. Felicianum beatificavit. *l.1. c.10. n.8.*

Wenceslaus Germaniæ Rex S. Ioannem Nepomucenum occidi jussit. *l.3. c.13. n.3.*

Wicel. V. Joannes.

Wido Ambianorum Præsul quomodo S. Paschasium Ratherrum elevaverit. *l.1. c.8. n.11.*

S. Willebrordus S. Hieronymi Martyrologium propria manu notatum in Monasterium Epternacense adduxit. *l.4. p.2. c.17. n.2.*

Willelmus Abbas Rievallensis quas epi-
stolas a *S. Bernardo* habuerit. *l.2. c.41.*
n.13.

Willelmus Archidiaconus faciem *B. Ael-*
redi coruscantem vidit. *l.4. p.1. c.26.*
n.28.

Vro Tyrannus Petrum Hungariæ Re-
gno injuste spoliavit, sed ab *Henrico*
Germaniæ Rege occisus fuit. *l.3. c.47.*
n.1.

Wulfgangus Patriarcha Aquilejensis
corpus *S. Felicis S. Meinverco* Pader-
bonensi Episcopo donavit, comprobata
eius identitate. *l.4. p.2. c.24. n.4.*

Xavier Cardinalis sub *Clemente VIII.*
scrutatus. *l.2. c.7. n.9.*

Xenophon Magistratibus permisisse di-
citur pro Republica mentiri. *l.1. c.21.*
n.13. Cur Historicis fide dignis adnume-
retur. *l.3. c.8. n.9.*

Ximenes Cardinalis. *V. Franciscus.*

Ymarus Angliæ Legatus Apostolicus
epistolas a *S. Bernardo* accepit ad-
versus *Vvilelmum Eboracensem* Ar-
chiepiscopum. *l.2. c.41. n.13.*

Zachæus Christum hospitio excepit.
l.3. c.27. n.5.

Zacharias a *Silvano* Abbate Magistro
suo bibere prohibitus fuit, ne jejunium
frangeret. *l.4. p.1. c.27. n.3.*

Zacharias Juliani Imperatoris Proto-
spatarius missus, ut *S. Sergium I.* Con-
stantinopolim perduceret, timore per-
territus veniam imploravit. *l.3. c.32.*
n.29.

Zachias. *V. Paulus.*

Zeno Hispalensis Episcopus delegatus
a *S. Simplicio*, ut Ecclesiasticam disci-
plinam in Hispaniis repararet. *l.3. c.32.*
n.12.

Zondadari Cardinalis cum Congrega-
tionis rituum Propæfectus esset, statu-
tum fuit, ut Consultores omnes cunctis
Congregationibus interessent. *l.1. c.16.*
n.23. Vocatus fuit ad Congregationem
pro statuendo ordine nominandi Beatos
simul canonizandos. *c.36. n.8.*

Zosimus Papa cur Cælestium, & Pela-
gium Fidelium communioni restituerit.
l.2. c.33. n.10.

• 100%

E L E N C H U S

SANCTORUM, BEATORUM, SERVORUM DEI,
VIRORUMQUE ALIORUM SANCTITATE VENERABILIMUM,
ET ILLUSTRIMUM.

A *Aron* inter Sanctos numeratur. *l. 1. c. 12. n. 5.* An vitulum fabricari faciens peccaverit. *l. 3. c. 19. n. 14.* Thua Deo offerebat. *l. 2. c. 11. n. 14.* In lectulo suo mortuus est, sancta reliquens documenta. *l. 1. c. 38. n. 24.* Ei a Domino mors indicta fuit, ac naturaliter obiit. *c. 19. n. 8.* Miracula ab eo patrata Deo tamquam causa efficienti tribuuntur. *l. 4. p. 1. c. 2. n. 1.* Virgam cum proiceret, hæc in colubrum veritatem maleficorum virgas devoravit, quæ in dracones fuerant mutata. *c. 3. n. 4.* Aquam fluminis virga percussit, & veritas fuit in sanguinem. *Ibid.* In Moysen obmurmurans a Deo oburgatur. *c. 4. n. 1.* Sanctus in Martyrologio Romano describitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 8.*

Abaelardus. V. *Petrus Abaelardus.* Sanctus *Abda*, seu *Abda Martyr*, cum Pyramum Templum a Persis Igni consecratum devotasset, accitisque ab Isdegerde Rege ipsum reedificare noluisse, martyrio coronatus est. *l. 3. c. 13. n. 12.* **Abdenago**, iussu Nabuchodonosoris in ignem coniectus, sospes evasit: eum inter Martyres numerat S. Cyprianus. *l. 3. c. 12. n. 13.* Ope Angeli id factum est. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 16.* Et miraculum negativum dicitur. *c. 22. n. 4.* Cum vestibus in flammam missis fuit. *c. 24. n. 24.*

Abdias S. Eliam Prophetam ob morum sanctitatem adorat. *l. 1. c. 1. n. 16.* Inter Sanctos recensetur, *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In *Ecclesia Orientali* colitur. *c. 29. n. 9.*

Abel num veniale peccatum commiserit? *l. 3. c. 39. n. 10.* In Litanis commendationis antea invocatur. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 12.* Occisus dicitur, cum Numinis providentiam, & animæ immortalitatem proficeretur. *c. 29. n. 7.*

Abibas filius Ganalitidis cum patre sepultus est; cum quo fuerat baptizatus. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 7.*

S. Abibon celebratur in Martyrologio Romano ob eius Reliquiarum inventionem. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 9.*

Abigail gratia serinonis decorata est. *l. 3. c. 43. n. 7.*

S. Abilius Episcopus Alexandrinus

commendatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Abraham Episcopus, asperimis prenitentis corpus suum macerabat. *l. 3. c. 28. n. 14.*

Abraham Patriarcha a Moysæ, & Jacob invocandus proponitur. *l. 1. c. 12. n. 2.* Sanctorum numero adiungitur. *n. 5.* In eius sinu collocatus est Jeremias. *c. 14. n. 12.* Certior factus est de æterna beatitudine sibi donanda. *l. 2. c. 32. n. 3.* Dum immolare filium suum vellet, laudatur a S. Augustino. *l. 3. c. 11. n. 12.* Ob fidelitatem, & constantiam commendatur a tempore legis antiquæ. *cap. 21. num. 9.* *l. 1. c. 15.* Ejus heroicam obedientiam extollit S. Zeno Veronensis. *c. 24. n. 24.* Ipse uxor erepta fuit, ab Abimelech nempe, & Pharaone. *c. 30. n. 5.* Angelos hospitio excepit. *c. 37. n. 12.* In lectulo suo obiit sancta præbens documenta. *c. 38. n. 24.* Utrum aliquam venialem culpam patravisset? *c. 39. n. 10.* Ei præcepit Dominus, ut filium suum immolaret. *c. 41. n. 20.* Non peccavit, cum filium paratus esset immolare. Ipsique in forma visibili apparuit Deus. *c. 50. n. 2.* Quoties ei Deus loquens sit, & quænam ipsi indixerit? *Ibid.* Ne eius uxorem tangeret, monitus fuit per somnium Abimelech. *c. 51. n. 2.* A sopore tenebroso in tranquillitatem a Deo adductus est. *n. 3.* Utrum Deus, an Angelus illi apparuerit, ut filii sacrificium præceperet. *n. 7.* Facultatem filium occidendi a Deo accepit. *c. ult. n. 7.* Eo orante, sanatus est Abimelech, & eius uxor. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 11.* Ex privata Dei gratia ab Ægypto liberatus fuit. *c. 4. n. 1.* Per ejusdem merita rogatus Deus Azariam puerum, ac socios ab incendio liberavit. *c. 5. n. 24.* Contra spem credidit, cum ei seni Deus generationem promissit. *c. 10. n. 2.* In senectute filium genuit miraculose. *c. 20. n. 3.* Afferuit in hunc mundum animas e corporibus egressas æternam non redire: hujus assertionis explicatio. *c. 32. n. 2.* Angeli, qui ei apparuerunt, ab ipso, & ab universa eius familia visi sunt. *c. 32. n. 15.* Non debebat in

in eodem tentorio, quo Sara ejus uxor. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.* Licet in limbum descendit, inter Sanctos numeratur. *c. 20. n. 11.* Exoratur in litanis pro commendatione animæ. *n. 13.* Celebratur in Ecclesia Orientali. *c. 29. n. 9.* De ejus sanctitate plura narratur. *Ibid.* Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *n. 10.* In Monasterio Fontisbraldi Officio proprio celebratur, teste Guyet, & in Breviario, ac Calendario editis a Cardinali de Berulle, accedente auctoritate Pauli V. *n. 13.* Quoniam modo ejus Officium recitandum sit. *Ibid.*

S. Abundantius Martyr indulgente Gregorio XIII. translatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 13.*

S. Abundius Mansionarius laudatus a S. Gregorio in Dialogis: cur censetur æquipollenter canonizatus. *l. 2. c. 18. n. 22.*

S. Abundius Martyr translatus est, annuente Greg. XIII. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

S. Acacius Episcopus Amidæ canonizatus agnoscitur ex sola ejus nominis in Martyrologio Romano inscriptione. *l. 2. c. 20. n. 13.*

S. Accursius Ordinis Minorum, & Martyr, cum aliqua ejus miracula probarentur, testibus Bollandianis, beatificatur a Sixto quarto. *l. 1. c. 29. n. 15.* Ab eodem Pontifice in ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa. *c. 39. n. 9.* Occisus fuit, dum ad prædicandam fidem Evangelicam a S. Francisco de Assisio missus est, eumque Sanctis adscriptis Sixtus quartus. *l. 3. c. 17. n. 15.*

S. Aeglinus pro Christi amore Martyrium subivit. *l. 3. c. 14. n. 2.*

S. Adalardus una cum S. Paschasio Raberto colendus exponitur. *lt. c. 8. n. 11.*

S. Adalbertus entus fuit, ut Patronus, in Regnis, & Ditione Poloniæ. *l. 1. c. 39. n. 8.* Dicitur habuisse revelationem de Christi sanguine Mantuæ aservato. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 10.*

Adamus Deum vidit, cum culpæ pænam accepit. *l. 3. c. 51. n. 7.* Ejus animæ creatio, & in corpus infusio miraculoſa recensetur a S. Thoma. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 4.* Absque Magistro perfectus locutus est. *c. 10. n. 5.* Qualiter ei Deus apparuerit. *p. 2. c. 21. n. 2.*

S. Adauſus Martyr, Socius S. Felicis in martyrio, hoc nomine a Christianis appellatus est, postquam pro Christi amore vitam amisit. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 14.*

S. Adclardus Abbas Corbejenſis teste Gerardo Abbate apud Bollandum, a Joanne XIX. & a Benedicto IX. Sanctis adscribitur. *l. 1. c. 8. n. 5.* Laudatur ob prudentiam a S. Paschasio Raberto apud Bollandum. *l. 3. c. 14. n. 8.*

S. Adelpus a Leone IX. canonizatus fuit. *l. 1. c. 8. n. 9.*

Aderius Episcopus Ravenne miraculoſo indicio columbæ electus fuit. *l. 3. c. 31. n. 12.*

S. Adjutus Ordinis Minorum & Martyr a Sixto IV. Beatis annuuntur, cum nonnulla ipsius miracula probarentur. *l. 1. c. 29. n. 15.* De concessione ab eodem Pontifice facta pro ejus Officio, ac Missa sermo sit. *c. 39. n. 9.* Canonizatus est a Sixto IV., cum Martyrium subisset missus a S. Francisco de Assisio ad prædicandam Evangelicam Fidem. *l. 3. c. 17. n. 15.*

Adolphus Episcopus Cameracenſis i Fidelibus adoratus est, ex permisione Engrani ejusdem Diocesis Episcopi. *l. 1. c. 6. n. 4.*

B. Aegidius Ordinis Minorum in Conventu prope Perusiam obiit; & ejus cella in sacellum versa fuit. *l. 2. c. 14. n. 6.*

Ven. Aegidius a Laurentiana cum qua causa procederet per viam calis excepti, non opus fuit ad signaturam Commissionis decennio elapſo post proceſſum Ordinarium. *l. 2. c. 37. n. 2.*

B. Aegidius Ordinis Prædicatorum, pie obiit, ejusque cella in Capellam conversa fuit. *l. 2. c. 14. n. 6.* Scilicet in Lintania colitur, & die ejus anniversaria. Missa de omnibus Sanctis celebrabatur, antequam impetraretur Officium proprium. *c. 20. n. 16.* A Clemente VIII. in honorem ipsius Indulgentie concessa sunt. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.* Electus est in Patronum a nonnullis Regnis Lusitanie. *c. 14. n. 3.*

S. Aelredus a Vivilmo Archidiacono teste Bollandio, vifus fuit in facie ad speciem fulgoris Solis conversa reſplendere. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 27.*

S. Emilianus Christum negaverat: martyrio mox Fidem confessus est. *l. 3. c. 15. n. 18.* Pro Christo occisus est, cum idola arrepto malleo confringeret, & se ipsum ludici denuntiaret. *c. 17. n. 4.* Cur idola confringeret. *n. 9.*

S. Emilius, de cuius Fide defeſſione loquuntur SS. Auguſtinus, & Cyprianus, pro Christo occisus, uti Martyr, ab Ecclesia colitur. *l. 1. c. 29. n. 2.*

S. Ajta

S. Afra Martyr primum meretrix, mox penitens, languioem pro Dei amore sudit. *l.3. c.5. n.13.*

Agabus prophetiz dono decoratus fuit. *l.3. c.47. n.1.* Quamvis limbum adierit, in Martyrologio Romano colitur. *l.4. p.2. c.20. n.11.*

S. Agape a Dulcetto Præfide morti tradita, cum vescei nollet cibis, qui fuerant Diis oblati, inter Martyres reeferetur. *l.3. c.14. n.7.*

S. Agapitus Papa, & Confessor accepit literas theodas Joanni II. Papæ (vita suo) de Aris ad Ecclesiam redeuntibus, eisque respondit plura statuens de Ecclesiastica disciplina. *l.3. c.32. n.30.* Coassus, Theodati Regis Gothorum Legationem ad Justinianum Imperatorem suscepit. *Ibid.* Constantinopoli degens Anthimus Episcopum Constantinopolitanum Eutychianis faventem communionem privavit, & ideo ejus locum Mennum Presbyterum suffecit. *Ibid.*

S. Agapius Martyr se Tyranno denuotavit, ut martyrio coronaretur. *l.3. c.16. n.9.*

S. Agapins Martyr (alter) filiusque *S. Eustachii*, una, & eadem die cum patre, matre, & fratre colitur ab Ecclesia. *l.4. p.2. c.16. n.55.*

Agar quamvis ancilla esset, ei Deus apparuit visibiliter. *l.3. c.50. n.2.* Ad eam voce Angeli locutus est Deus. *c.51. n.7. & c.45. n.5.*

S. Agatha nomen dedit cuidam Faoo in Regno Neapolis. *l.4. p.2. c.15. n.1.* Qualiter canonizata sit. *l.1. c.6. n.9.*

S. Agathe Martyrio correatus est, sub Dulcetto Præfide, eum edere ooluerit cibos Diis immolatos. *l.3. c.14. n.7.*

S. Agathe Papa, & Confessor ob excellentiam doctrinæ laudatur. *l.2. c.25. n.9.* Monothelitarum errores damnavit, & obtinuit a Constantino Pogonato, ut Roma Ecclesia liberaretur a pensione per Arianos Reges Gothorum imposita. *l.3. c.32. n.8.* De eo sermo fit in Martyrologio Romano. *l.4. p.2. c.19. n.6.*

Aggeus Propheta celebratur in Ecclesia Orientali. *l.4. p.2. c.29. n.9.* Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *c.29. n.10.* Inter Sanctos numeratur, licet in limbum descendit. *l.4. p.2. c.20. n.11.*

Serva Dei *Agnes* a Jesu cur buni sepulta sit, postquam ejus cadaver supra terram reconditum fuerat. *l.2. c.12. n.14.* Cum de ejus non cultu ageretur, & Ordinarii in sententia se prolati.

Tom. VIII.

dixisset, numquam violata fuisse Decreto Urbani VIII., quidam responderit Sac. Rit. Congr. *c.15. n.4.* qualiter demonstratus fuerit ejus non cultus & ideo Civitate Langeaci, ubi sepulta fuit, & in Civitate Aniciensi, in qua in honorem ejus erectum fuerat facellum. *n.10.* quo seculum dictum fuerit a Sac. Rit. Congregatione, ejusdem cultum oculi videri. *n.12.* In ejus causa Sac. Congregatio Rituum demandavit Ordinario, ut accederet ad sepulchrum cum Promotore Fiscali, & approbavit sententiam super non cultu, cum venit Ordinarii responsio tellana non cultus continuatorem. *c.15. n.15.* De ejus non cultu agitur. *c.16. n.4.* Proponente Cardinali Ferrario, an ejus vita instar operum a servis Dei conscriptorum examinari, ac revideri deberet, responsum fuit negative. *c.26. n.1.* In dicta causa concessa fuit signatura Commissionis ante solitam decenium elapsam. *c.36. n.4.* In ea adhibiti fuerunt adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in Epistola Circulari. *c.43. n.13.* Licet in processu ordinario testes juraverint, se veritatem dicturos, non tamen secretum servaturos, non exinde processus reputatus fuit invalidus. *n.43. n.18.* Literæ Remissoriales pro ejus processu contruendo tribus Episcopis inscriptæ sunt. *c.45. n.10. & 13.* Admissus fuit ejus processus, quamvis traditus non a portitore per Judices Remissoriales electo, qui legitime impeditus fuerat, sed ab alio ad hoc munus designato. *c.47. n.2.* Admissa fuit in ejus causa validitas examinis testium die incepti, & ad aliquot noctis horas protrahi. *c.48. n.9.* Ipsi processus apertio facta fuit, recognitis illis Judicibus sigillis, quæ recognoscere poterant. *c.51. n.1.* In ejus processu concessum fuit, ut eodem tempore examinaretur testes in genere, & in specie, licet cum restrictione. *c.53. n.5.* Quomodo in ejus causa permissum fuerit examen virtutum in specie per testes solum de auditu. *l.3. c.2. n.11.*

S. Agnes de Monte Politiano canonizata est ex Decreto S. Rituum Congregationis, habita approbatione duorum miraculorum tertii generis. *l.1. c.32. n.3.* Per modum dubii formalis ejus virtutes Theologales, & Cardinales examinatz fuerunt in Congregatione Antepreparatoria tempore Innocentii XIII. *n.12. & 14.* Ex Indulto Benedicti XIII. O • dictum

dictum virtutum examen expletum fuit in Congregatione Particulari. *Ibid.* In ejus causa, cum discusso fieret de virtutibus, responsum fuit, ita constare de virtutibus, ut deveniri posset ad discussionem miraculorum. *num. 17.* Dum ipsius causa ageretur, explicatum fuit Decretum Clementis XI. super hujusmodi causis. *n. 19.* Canonizata fuit a Benedicto XIII. in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 3.* Una cum aliis Beatis. *num. 4.* In Brevi ejus Beatificationis expedito a Clemente VII. statuitur, ut ob præmissam Beatificationem non censeatur canonizata. *c. 39. n. 4.* In ejus Beatificatione concessa fuit Missa, sed expressit Summus Pontifex, ipsam non habendam fore tamquam canonizantem. *c. 42. n. 17.* In ejus causa approbavit Benedictus XIII. quoddam miraculum dependenter a testibus utriusque processus, præviaque dispensatione compulsionis processus ordinarii in Apostolicum sciendæ. *l. 2. c. 5. n. 12.* Eam sanctam appellavit S. Catharina Senensis, etiam antequam canonizaretur. *c. 12. n. 2.* Qualiter in ejus causa approbatus, & admissus fuerit casus exceptus. *c. 17. n. 6.* & *c. 19. n. 5.* Io ejus causa declaratio casus excepti ex Iodulis Apostolicis habita est, & ex scriptis Patrum & virorum Sacerdotum. *c. 20. num. 1.* Ejus (adhuc tantum Servæ Dei vocatæ) imago in Ecclesiis Civitatis Montis Politiani habita est in honore, & cultu ex concessione Clementis VII. *n. 8.* Approbatus est casus exceptus dependenter etiam ab inscriptione Nominis ejusdem in Martyrologio Romano. *n. 7.* Cum a Secretario S. Ritum Congregationis *Ser. 94 Dei* nuncuparetur ante beatificationem, eam Beatam appellari indulgit Clementis XI., ut ab immemorabili vocata fuerat; & quamvis Sancta diceretur in Martyrologio Romano, nomine tamen Beatæ insignita fuit postea. *c. 24. n. 15.* De signatura Commissionis in ejus causa usque ad approbationem cultus. *n. 198.* In ejus honorem ante Decreta Urbani VIII. concessa sunt Missa, & Officium, perpeos solum Historicis monumentis, ac testimoniis Episcoporum ejusdem virtutes, & miracula comprobantium. *c. 38. n. 13.* Cur io ejus causa dubitatum sit, an processus ordinarius nullitatis vitio laboraret? *n. 13.* Commissio reasumptionis in ejus causa. *n. 14.* In ejus causa factus est processus in specie, quin fieret in genere. *c. 39. n. 4.* Et processum con-

fecit Cardinalis Urbis Vicarius. *c. 45. n. 6.* Pro ejus processu construendo Litteræ Remissoriales tribus Episcopis inscriptæ fuot. *c. 45. n. 10.* & industi sunt testes a Fidei Subpromotore pro examine censuendo. *c. 48. n. 27.* Io ipsius causa, accepta fuit validitas processus cum eo, quod depositio fuerit a testibus prolata coram Judicibus, & a Notario excepta. *c. 49. n. 18.* In eodem responsum, fuit, processum ordinarium confici posse io Oratorio Palatii Episcopalis. *n. 22.* Ubi ejus processus constructus fuerit. *Ibid.* Ejus processus apertio facta est, recognitis Judicium sigillis, quæ recognosci poterant. *c. 51. n. 11.* Causa ejus exceptus ex Indultis Pontificibus probatus est per processum compulsores. *c. 52. n. 1.* Canonizata fuit, licet in ejus causa solum examinati fuerint testes de auditu. *l. 3. c. 1. n. 11.* Quid factum sit, cum ageretur de dubio super virtutibus in specie, & deficerent testes de visu. *l. 3. n. 7.* Aliqua de ea scripta sunt, quorum magna ratio habita est. *c. 6. num. 18.* De ejus sanctitate testimonio scripta a S. Antonio, a Sancta Catharina Senensi, & a B. Raymundo Capitano admissa sunt ad ejusdem virtutes comprobandas. *rep. n. 17.* Ejus erga Deum caritas. *c. 23. n. 5.* Canonizata est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c. 35. n. 1.* Super ejus miraculis de morbo Ophthalmiæ disculsi Joannes Thomasi. *l. 4. p. 1. cap. 9. n. 15.* Cur io ejus causa nonnullæ aliterationes a cæcitate non fuerint miraculis adscriptæ? *c. 9. n. 17.* Se miraculosam præstitit in depellenda quadam febre maligna. *c. 18. n. 19.* Diffa fuit semina miraculose a pleuritide, & febre maligna liberatæ; quod tamen miraculo non fuit adscriptum. *n. 38.* Antequam canonizaretur decorata est titulo Sanctæ in Martyrologio Romano, quod tamen exinde correctum est. *lib. 4. p. 2. rap. 17. n. 11.*

S. Agnes Virgo & Martyr martirium in Urbe passa est. *l. 1. c. 4. n. 11.* Per privatum cultum tanquam Beata celebrabatur, postea vero, accedente universali Ecclesiæ consensu, canonizata est. *cap. 6. n. 9.* Ejus heroicum fortitudinem commendat S. Ambrosius. *lib. 3. rap. 24. num. 33.* Et illatam virginitatem. *c. 37. num. 9.*

S. Agricola a Joanne VIII. canonizatus est. *l. 1. c. 7. n. 15.* Quoniam modo Cardinali Gabriele Palæoto translatum fuit.

fuerit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 18.* Sepultus est cum instrumentis passionis suæ, telle S. Ambrosio. *c. 27. n. 16.*

B. *Alanus* de Rupe ab aliquibus dicitur Aulus Rosarii, Relictor tamen solum dici debet. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.* Laudatur ob miracula a S. Bernardo. *lib. 3. c. 24. n. 55.*

S. *Alanus* Martyr juxta aliquos ad petitionem Officij Regis Merciorum ab Hadriano I. inter canonizatos recensetur. *l. 1. c. 7. n. 1.* Inter Martyres numeratur, cum se morti tradiderit pro Clerico, quem hospitio susceperat. *l. 3. c. 19. n. 4.*

Albericus Ordium Cisterciensem, per decennium rexit, & post mortem ab omnibus Italix Cisterciensibus colitur. *l. 1. c. 13. n. 17.*

Albericus Aletrinus Episcopus miraculose prænovit assumptionem Paschalis II. ad Pontificatum. *l. 1. c. 41. n. 26.*

S. *Albertus* Carmelita dum moretur, Clero Missam Defunctorum canente, & populo instante, canendam esse Missam de Sancto Confessore, istam duo Angeli cecinerunt. *l. 2. c. 12. n. 11.* Eum qualiter coll. indulerint Callistus III. & Sixtus IV. *c. 20. n. 4.*

B. *Albertus* Magnus sic floruit virtutibus, ut canonizari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.* Electus fuit Episcopus pro Insulis Tarvisinis, eique Humbertus Ordinis Prædicatorum Magister retulit normam, qua Episcopatum esset acceptaturus. *l. 3. c. 31. n. 9.* Caput ænem construxisse dicitur, quod humano more loquebatur, quodque nullo modo miraculosum fuit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 13.* De ejus cultu ex concessione nonnullorum Summorum Pontificum. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3.*

S. *Albinus* Episcopus in Martyrologio Romano laudatur ob miracula. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. *Aleghanda* cur in Diœcesi Toletana Missa, ac Officio celebretur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 1.*

B. *Aldobrandesca* culta fuit, ejus corpore ele. vato ex facultate a Pio III. concessa. *l. 1. c. 10. n. 8.*

Servus Dei *Alexander* Luzaghus Relatore causæ suæ habuit Cardinalem Aldobrandinum. *l. 2. c. 35. n. 9.* Quidnam factum sit pro signanda Commissionem in ipsius causa? *n. 9.*

S. *Alexander* Martyr pro Christo vitam amisit; ac de eo extant literæ Encyclicæ. *l. 1. c. 4. n. 2.* Impunitatem sibi a

Judice oblatam, si a Christi fide resiliiret, constanter recusans morti traditus est. *l. 3. c. 14. n. 5.* Tyranno se obtulit ad perferendum martyrium. *c. 16. n. 9.* Uos cum 30. aliis Martyribus ab Ecclesia colitur. *c. 18. n. 9.* Ex ejus Actis constat, plurimos Christianos pro Fide Catholicæ obliisse. *c. 20. n. 10.* Missa, ac Officio decoratus est, cum ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum esset. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 4.* In ejus Actis dicitur, quanta cum vigilantia ipsius corpus, ne surriperetur, custodiebatur. *c. 26. n. 20.* Cum monogrammate sepultus est. *c. 27. n. 18.*

S. *Alexander* Martyr (alter) Tyrannum sponte adit, ut pro Christo occideretur. *l. 3. c. 16. n. 9.* Cur ejus memoria Missa, & Officio celebretur in Diœcesi Toletana? *l. 4. p. 2. c. 6. n. 4.*

S. *Alexander* Ostiarius pro Christo pertulit martyrium. *l. 1. c. 7. n. 2.*

B. *Alexander* Saulius primus Clericæ, deinde Papiæ Episcopus fuit: ejus Beatificatio facta est in Basilica Vaticana. *l. 1. c. 24. n. 13.* Beatificationis Breve expenditur. *Ibid.* In ipsius causa approbatus fuit non cultus, quia cultus eidem primum præstitus, ante judicium de non cultu sublatum fuerat. *l. 2. c. 16. n. 4.* Hortatus est Bellarminus Cardinalis, ut ipsius cultus continuaretur, ob quæ probari videtur casus exceptus ex permissione S. Rituum Congregationis. *c. 21. n. 2.* Examinatum, & revilum fuit testamentum ab eo confectum. *c. 26. n. 2.* Adhibitis verbis generalibus in ejus scriptorum approbatione, pro eisdem examinandis deputatus est alius Revisor, & mox progressum fuit ad alteriora. *c. 27. n. 14.* De examine ejus librorum, ac scriptorum. *c. 34. n. 1.* Quibus pro processu constructione commissæ sint literæ Remissoriales. *c. 45. n. 13.* In ipsius processu, responsum fuit a Promotore Fidei, non officere validitati, quod non omnes testes industi examinati fuissent, eum id non supplicaretur ab adversa parte. *c. 49. n. 1.* In una, & eadem Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c. 54. n. 8.* Quotidie idem B. Missam celebrabat, prævia Communionem Sacramentali. *l. 3. c. 27. n. 3.* In ejus causa interrogatum fuit, an ipse dignitates Ecclesiasticas quæserit. *c. 37. c. 13.* Testamentum fecit, accedente facultate, ac dispensatione Gregorii XIII. *c. 35. n. 11.* Per 20. ante obitum annos, virtutibus heroicis fuisse. *c. 39. n. 5.* Nonnullis

nullis gratiis datis præditus fuit, sed non ab illis comprobata est ipsius sanctitas. *c. 42. n. 10.*

Alexander II. Papa qualiter depictus fuerit in sacello S. Nicolai Lateranensis. *lt. c. 41. n. 19. 20. & 22.* Idem laudatur a Leone Hostiensis, Bertoldo, Guillelmo Pisanensi, & Pagi Juoiore. *l. 23.* Nec formaliter, nec æquippollenter dici potest canonizatus. *n. 32.*

Alexandra in eremum secessit (ut ipsa testata est Melaniæ Romanæ) ne pudicitiam violaret. *l. 3. c. 35. n. 15.*

† *B. Alexius* Falconerius ob cultum immemorabilem Beatus declaratur a Clemente XI. *lt. c. 31. n. 15.* Quid factum sit pro subeodis Canonizationis sumptibus? *c. ult. n. 1.* Cur, in honorem ejus, probato cultu immemorabili, indulta sint sint Officium, & Missa? *l. 4. p. 2. c. 3. n. 7.* Decretum pro approbatione culus immemorabilis. *l. 2. c. 24. n. 148.* Quod confirmavit Clemens XI. *ibid.* Quonam anno mortuus sit? *n. 149.* Eundem laudant Petrus de Tuderto, aliique. *n. 149.* Patruus fuit S. Julianæ de Falconeriis. *n. 150.* Ubi mortuus sit? *n. 169.* Missa, & Officio decoratus est, probato casu excepto, quin de ejus virtutibus examen præcesserit. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.* Pro Officio concessæ sunt lectiones propriæ. *n. 5.* De nominis in Martyrologio Romano Inferiptione. *c. 18. n. 15.*

S. Alferius Abbas laudatur ab Abbate Venusino, qui ejus vitam edidit. *l. 3. c. 8. n. 19.*

S. Alipius Episcopus Tagastensis plurimum commendatur a S. Augustino. *lt. c. 19. n. 6.*

Alipius a S. Josepho postquam a Fide defecerat, martyrio coronatus fuit. *l. 3. c. 15. n. 18.* Cur ejus causa non fuerit introducta? *ibid.*

S. Aloysius Gonaaga ut canonizaretur, ac de ipsius causa ageretur in S. Rituum Congregatione, examen a Summo Potestatis demandatum est tribus Rotæ Auditoribus. *lt. c. 17. n. 8.* Quanto studio, labore, & conatu examinata fuerit ejusdem Canonizationis causa. *n. 9.* Ut canonizaretur, undecim Conventus habuerunt inter se Sacræ Rotæ Auditores. *ibid.* A Beoedicto XIII. canonizatus est, & ejus miracula accurate examinata a Medicis, editaque sunt ab Andrea Budriolo. *ibid.* Dum canonizandus proponitur, suffragium fert, tamquam Consultor, Fidei Promotor, ut judiciorum cursus dirigetur, id mandante Sacra Rituum Congregatione. *c. 18. n. 2.* Jussu ejusdem Congregationis subscripsit causæ authenticæ documenta Fidei Promotor, circa quod proposuit dubium Cardinalis Fabronius Relator causæ, eo quod subscribere Subpromotoris sit juxta Decretum Innocentii XI., & jubente Congregatione, ut a Subpromotore subscriberentur, Benedictus XIII. decrevit, posse Promotorem Fidei subscribere, uti factum fuerat in causis aliorum Beatorum. *n. 15.* In ejus causa demoostratum fuit, ante approbationem casus excepti a Decretis Urbani VIII. virtutes fuisse plene discussas & approbatas in gradu heroico a S. Rituum Congregatione, & Auditorio Rotæ. *c. 32. n. 20.* Et quia virtutes discussæ fuerant ante Decretum Urbani VIII. & approbatæ tum in Auditorio Rotæ, tum in S. Congr. Rit. resumpto judicio post Decretum, & rato habito casu excepto, propositum, & absolutum fuit dubium in S. Congregatione: An virtutes fuissent ita examinatæ, & approbatæ, ut non indigerent ulteriori examine, & approbatione ad Canonizationem. *c. 33. n. 11.* Quid factum fuerit, ut adejus Canonizationem deveniri posset, cum prius emanassent Decreta Urbani VIII. & Clementis IX. *n. 13.* Canonizatus est in Basilica Vaticana a Benedicto XIII. *c. 36. n. 3.* Canonizatus fuit cum aliis Beatis. *n. 4.* Quonam cultu decoratus fuerit a Paulo V. *c. 37. n. 11.* Inlaute Cepario, ut Sanctorum numero adscriberetur, respoodit Sacra Rituum Congr. primum instandum esse coram Ordinario pro confessione processus. *l. 2. c. 1. n. 4.* Miraculose cum sanaret Liazam Canonicum, miraculum approbatum est a Benedicto XIII. Archiepiscopo tunc Beoeventano. *num. 7.* Canonizatio petita est non ob miraculum approbatum in processu Beoeventano, sed ob alia in processibus Apostolicis. *n. 13.* Vitæ liber a P. Cepario conscriptus, fuit examinatus, atque approbatus. *c. 11. n. 13.* In ejus causa non cultus ex Indulto Sedis Apostolicæ processerat, cognito, & approbato casu excepto. *c. 17. n. 6.* Quid pro cultu eidem exhibendo acciderit, dum ejus digiti os S. Mariae Magdalena de Pazzi vellet dividere. *c. 19. n. 13.* Ei cultus præstitus fuerat ex concessione Pauli V. vivæ vocis oraculo. *c. 20. n. 4.* Proouitavit S. Rituum Congr. pro casu excepto ex Indulto a Rom. Pontifice, & ejus publicæ venerationis initium sumptum est a vivæ vocis

vocis oraculo Pauli V. n. 4. In die anniversaria Missa celebrabatur, ante Canonizationem, teste Cepario. n. 16. Pro easu excepto Indultum a Summo Pontifice, quod verbale fuerat, probatum est argumentis, quæ ipsi per speciem evicerunt. l. 2. c. 21. n. 3. Ejus imago exposita est cum votivis in Ecclesia, & festi sollemnitas per dies octo secuta est ex concessione Pauli V. n. 6. Ex hoc resolutum fuit in S. Rituum Congr. initium habuisse ipsi censum. *Ibid.* Plurima, quæ ad progressum causæ ipsius S. (tunc Beati) pertinent. n. 6. Cum ejus sanctitatem, & gloriam testaretur S. Maria Magdalena de Pazzis, testimonium tamquam verum admittunt. c. 26. n. 1. Commisit Pontifex Sacræ Rituum Congr. ut inquireret de fama sanctitatis tum in genere, tum in specie. c. 35. n. 6. Causæ directio commissæ fuit a Cardinali Præfeto Congregationis Auditoribus, & omne, habito prius verbo cum SS. n. 7. Ut eum canonizaret, preces per se ipsum exhibuit Vincentius Dux Mantuæ Paulo V. c. 36. n. 9. Ut fieret commissio reassumptionis, non fuerunt exhibitæ processus sancti auctoritate Ordinaria, & Apostolica. c. 38. n. 10. Theologi vitam a Cepario editam examinarunt. c. 40. n. 9. Quando S. Rituum Congr. facultatem concessit Judicibus Remissorialibus alios subdelegandi, non tota se abdicat jurisdictione. c. 46. n. 10. In ejus causa munus Promotoris Fidei egit Procurator Fidei, qui fuit citatus. c. 47. n. 7. Cur admissus fuerit in ejus causâ processus compulsorialis. c. 52. n. 7. Ejus virtutes, & miracula commendantur. *Ibid.* Ad Canonizationem noluit procedere Urbanus VIII. ut constet ex ipsius literis ad Ferdinandum Imperatorem, & Eleonoram Imperatricem, cum non essent elapsi 50. anni ab obitu. c. 54. n. 4. Quomodo factum sit ejus virtutum in specie examen. l. 3. c. 3. n. 8. De ejus virtutibus testimonium tulit Bellarminus Cardinalis, qui ejus Confessiones exceperat. c. 7. n. 4. Utilitas in eo, quod Confessarius testetur virtutes penitentis, de ejus causâ agitur. *Ibid.* Pro ipsius virtutum discussione non parva fides adhibita fuit ipsius Confessorum attestationibus. n. 6. Vocatus est Martyr claustralis observantiæ, & virginitatis. c. 11. n. 7. Contagio laborantis subveniens, eodem morbo correptus Romæ obiit, eumque specie quadam martyrii occubuisse asseruit Andreas

Budriolus ipsius causæ Postulator sed ab Ecclesia Confessor recensetur. num. 9. Nunquam peccatum mortale commisit. c. 22. n. 9. Ejus virtutum in gradu heroico probatio. n. 11. Ipse in Deo spes demonstrata fuit ex ingressu ad Religionem Soc. Jesu. c. 23. n. 18. Ipsum Romæ hospitio excepit Scipio Gonzaga postea Cardinalis. *Ibid.* Ipse in Deo spes. n. 19. Eiusdem erga Deum caritas. n. 27. Qualiter proximum suum dilexerit. n. 36. In ejus Relatione dicitur, agendum esse in ipsius causâ de iustitia seculum ejusdem Sancti statum. c. 24. n. 20. Ejus heretica sortitudo. n. 36. In ipsius Relatione agitur de virtute Temperantiæ, & ejus partibus. n. 39. De ejus oratione mentali. c. 26. n. 9. Eam testantur Cardinalis Bellarminus, & Hieronymus Platus ejusdem S. Confessarius. n. 10. Eiusdem spontanea corporis maceratio, & abstinencia a cibis. c. 28. n. 17. In ultimo agone constitutus facultatem petiit a Patre spirituali ut se flagellaret, quæ negata fuit. c. 29. n. 8. De ejus illibata castitate. c. 30. n. 12. Canonizatus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. c. 35. n. 1. Quæ de ejus vitæ innocentia testatus sit Robertus Bellarminus Cardinalis, ejus Confessarius. c. 39. n. 11. Ejus Reliquias a Cepario cum reciperet S. Maria Magdalena de Pazzis, in celsissimâ rapta est. cap. 49. num. 11. Cum visum restitueret Bernardino Philletto amissum ex morbo variolarum, id miraculosum a pluribus Medicis habitum est. l. 4. p. 1. c. 9. n. 16. Dicitur fuit a Vincentio Tomonio, & Jacobo Minutulo sanasse quemdam hominem curvum, & humi reptantem. c. 11. n. 13. Alium miraculose ab hernia liberavit. c. 15. n. 18. Monialem cancro laborem saluti reddidit. c. 17. n. 6. Alium ulcere vexatum sanavit. n. 22. Et sceminam phtisi, ac febre hectica oppressam. c. 18. n. 9. Duos Religiosos Soc. Jesu a suppressione urinx miraculose sanavit. c. 19. n. 14. Farinam miraculose multiplicavit. c. 23. n. 4. In ejus causâ informatioe retulit Budriolus, an per ipsius Reliquiæ contactum liberatio justificata a vehementi tentatione miraculosa esset recensenda. c. 28. n. 3. Energumenam quandam miraculose liberavit. c. 29. n. 9. In ejus beatificati honorem Missam celebrari iussit Alexander VII. l. 4. p. 2. c. 2. n. 2. De ejus cultu plura alia adnotantur. n. 5. Inscriptus fuit in Martyrologio Romano, cum beatificatus folum

lum esset. c. 18. n. 9. Ejus itidem beatificatio imago impressa est in Agnis cereis consecratis. c. 21. n. 13.

Alephus de Granata rejectit Archiepiscopatum Bracharensem a Catharina Regina Lusitanie sibi oblatum, & sub poena excommunicationis præcepit Servo Dei Bartholomæo a Martyribus, ut eundem acceptaret. l. 3. c. 31. n. 7.

Servus Dei Alephus la Nuzza: qualiter pro signatura Commissionis probata fuerit continuatio sanctitatis per decennium elapsum post processum ordinarium. l. 2. c. 36. n. 19. Adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in Epistola circulari. l. 2. c. 43. n. 13. Quid responsum fuerit circa juramentum calumnie a Procuratore exhibendum pro validitate processus. c. 48. n. 3. Ejus processus validus fuit iudicatus cum clausula: *deemptis attestationibus extrajudicialibus*. c. 49. n. 21. Concessum fuit in eodem processu, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, licet cum restrictione. c. 53. n. 5. De ejus litteris Remissorialibus. c. 45. n. 13.

S. Alephus Mogrobesius. V. S. Turribus.

Ven. Alephus Navarrette virtutibus claruit, & ipsius litteræ Remissoriales expenduntur. l. 2. c. 45. n. 13. In ejus processu cum testes non jurassent per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur, non exinde ista pars examinis tamquam nulla habita fuit. c. 48. n. 10. Accepta fuit ut martyrii testimonium Historia exarata a Reinerio Gisberti inimico Fidei Catholicæ. l. 3. c. 7. n. 7. De ejus martyrio, cum pro Christo occisus fuerit. c. 12. n. 20. Decretum pro ejus martyrii approbatione. c. 13. n. 1.

Servus Dei Alephus de Oroasco quavis ad sepulturam super humeros Magnatum delatus esset, Sacra Rituum Congregatio respondit pro ejus non cultu. l. 2. c. 12. n. 9. In humo sepultus fuit cum antea ejus cadaver super terram conderetur, ut probri posset obedientia Decretis de non cultu. n. 14. Translatus est in alium locum jussu Ferdinandi de Austria Archiepiscopi Tolentinis, & in ipsius translatione Cardinalis Cenninus Nuntius Hispaniarum Missam solemnem de omnibus Sanctis cani fecit. c. 13. n. 4. De apprehensione non cultus in ejus causa. c. 16. n. 4. Operum ab eo con-

scriptorum examen commissum fuit Cardinali Relatori cum facultate utendi consilio Consultorum Sanctæ Inquisitionis. c. 27. n. 9. Quomodo pro ejus processu explicata fuerit clausula Remissorialium. *Ut duo Episcopi ad minus procedant*. c. 46. n. 2. Cur in ejus causa tributa sit fides Notario testanti, se fuisse deputatum in Actuarium. c. 47. n. 8. Admissa fuit validas processus, licet testes citati non fuissent. c. 48. n. 4. In ejus processu responsum fuit, quænam interrogatoria in testium examine refecari possent. c. 49. n. 19. Librum compositum suarum Confessionum jussu Superiorum, & Cardinalis Gasparis de Quiroga. l. 3. c. 10. n. 11. Probatum fuit, quæ de se ipso scripsisse jussu Superiorum, ac consilio eorundem. c. 40. n. 9. Gratia liberationis Spirituum floruit. c. 48. n. 5. Ejus visiones, & revelationes approbatæ sunt examinatæ post examen doctorum virorum. c. 52. n. 11.

Servus Dei Alephus Rodriguez Soc. Jesu ut Constitutionibus suis, & Superiorum mandato pareret, scripsit Rationem propriæ conscientie, quæ in ejusdem causa revita, & examinata fuit, ut ad ulteriora progressus ferret. l. 2. c. 26. n. 2. Pro examinandis ejus scriptis facta fuit communicatio difficultatum, traditis Relationibus Revisorum Postulatoribus, & subditiis ipsorum Revisorum nominibus. c. 27. n. 10. Non obstantibus difficultatibus, quæ in ipsius operum, & scriptorum examine a Revisoribus objectæ fuerant, (quæ mores, & doctrinam non respiciebant) factus est ad ulteriora progressus, ut difficultates recenserentur super dubio virtutum Theologicarum, & Cardinalium. c. 28. n. 3. Super non cultu processus in Urbe contexit Cardinalis Urbis Vicarius. c. 45. n. 5. Rationem suæ conscientie ex imperio Gabrielis Alvarez sui Superioris edidit. l. 3. c. 10. n. 11. Eum scripsisse de se ipso jussu Superiorum ulterius liquet. c. 40. n. 9. In ejus causa Commissio reasumptionis facta est. l. 2. c. 38. n. 7.

B. Alvarus de Corduba ob cultum immemorabilem declaratus fuit beatificatus a Benedicto XIV. l. 1. c. 31. n. 18. Cur in ejus causa facta sit oppositio circa casum exceptum. l. 2. c. 22. n. 5. Fundator fuit Cœnobii S. Dominici de Scala Dei in Civitate Cordubensi. c. 24. n. 203. Decretum pro approbatione ejus cultus immemorabilis. *Ibid.* Cordubæ natus in

ea bonis moribus, liberalibusque disciplinis instructus Ordini Prædicatorum nomen dedit, ibique Deo vacavit. *n.204.* Qualiter virtute floruerit. *n.205.* De ejus virtutibus scripserunt plures Auctores. *Ibid.* De ipsius cultu. *n.207.* *cap.208.* Ob quas rationes ejus cultus approbatus sit. *n.210.* Cur in ejus causa editum fuerit Decretum pro adiuvandis probationibus. *c.53. n.14.* In ejus Officio concessæ sunt lectiones propriæ. *l.4.p.2. c.4. n.7.*

S. Amandus Episcopus nomen dedit cuidam Fano in Flaudria. *l.4.p.2. c.15. n.1.* Ob miracula in Martyrologio Romano commendatur. *c.19. n.3.*

S. Amandus Martyr in sacris cæmeteriis Urbis cum nominis proprii inscriptione inventus fuit. *l.4.p.2. c.28. n.28.* Ejus corpus donatum a Cardinali Paulino Urbis Vicario Canonici Augustiniani Regularibus Dilectis Passaviensis in eorum Monasterio colitur Officio, & Missa de communis Martyrum ex Indulto BENEDICTI XIV. instante Cardinali Lambergh. *Ibid.*

Amarinus, seu Marinus quomodo pro Christo vitam amisit. *l.3. c.16. n.9.*

S. Amatus a Leone IX. canonizatur. *l.1. c.8. n.9.*

S. Amatus Salduciensis a quibusdam Oppidanis Bononiensis electus est in Patronum. *l.4.p.2. c.24. n.3.*

S. Ambrosius Archiepiscopus primum a particulari Ecclesia Beatus adoratur, & mox universalis Ecclesiæ consensu, canonizatur. *l.1. c.6. n.9.* Ejus cultus ob S. Caroli Borromæi venerationem obliteratus immerito dicitur a Marco Antonio de Dominis. *c.13. n.15.* Se incontinentem simulavit, ne heret Archiepiscopus, sed fraude cognita, in Archiepiscopum assumptus fuit. *l.3. c.37. n.4.* Ovis suis Dei verbum incessanter prædicabat. *c.34. n.7.* Curam rei domesticæ Satiro fratri suo commisit; quia in rebus agendis peritissimus erat, ac virtutibus florebat. *n.12.* Laudatur a S. Augustino. *n.12.* Se requirentibus semper aderat. *n.12.* Concertationes habuit cum Imperatoribus Theodosio, & Justiniano, sed in eis Ecclesiastica jura propugnavit absque eorum indignatione. *n.12.* Laudatur a Thomassino ob temperantiam in cibis, & vestibus. *num.27.* Pro aliquibus morte puniendus intercessit. *l.3. cap.41. n.7.* Argobastem Comitem sæpe ad prandium invitavit. *c.41. n.16.* Demones a

corporibus obsessis ejecit. *l.4. p.1. c.29. n.8.* Mirabiliter adfuit funeri S. Martini Turonensis. *c.32. n.18.* Doctoris Ecclesiæ templo decoratur. *l.4.p.2. c.11. n.12.* Ejus cultus. *c.12. n.9.* Ejus ordinatio in Præfulem Mediolanensem annuntiatur in Martyrologio Romano. *c.19. n.9.* Qualiter peregerit translationem SS. Martyrum Gervasii, & Protasii, quorum cadavera invenit. *c.23. n.1.* Ex testimonio seniorum approbavit eorumdem SS. inventionem. *c.24. n.9.*

B. Ambrosius de Massa. De ejus morum sanctitate, ac vitæ miraculis, jubente Gregorio IX., accurate fit examen. *l.1. c.20. n.10.* Qualiter de ejus miraculis Interrogatoria præcepta fuerint a Gregorio IX. *l.2. c.44. n.1.* Iteratus fuit processus ex Decreto Innocentii IV. cum in primo examine satisfactum non fuerit Interrogatoriis ab eodem Pontifice institutis. *c.49. n.17.*

B. Ambrosius Sansedonius colitur, ampliata ejus veneratione a Gregorio XV. vivæ voel oraculo, & pro eodem colendo Indultum permiserat Eugenius IV. *l.2. c.20. n.4.* Beatificatus fuit ab Eugenio IV. *l.1. c.20. c.17.* Sic floruit virtutibus, ut ad ejus canonizationem deveniri posset. *c.21. n.12.* Ejus nomen in Martyrologio describi posse, concessit Clemens VIII. *l.4. p.2. c.18. n.9.* Ejus Remissoria ab Honorio IV. commissæ sunt Regularibus. *l.2. c.45. n.11.* Missam devote celebrabat. *l.3. c.26. n.12.*

B. Ambrosius Seneusis, cujus vitam Honorius IV. colligi præcepit, dum eandem haberet ad populum, miro splendore circumfusus fuit. *l.4. p.1. cap.26. n.28.*

B. Amedeus Dux Sabaudie ob immemorabilem cultum beatus declaratur ab Innocentio XI. *l.1. c.31. n.12.* Decretum super casu excepto a S. Rituum Congr. emanavit. *l.2. c.24. n.44.* Idem Decretum confirmavit Innocentius XI. *Ibid.* Pro cultus immemorabilis approbatione duplex processus habitus est, duæque sententiæ a Judicibus latæ examinatæ sunt. *num.45.* Ejus vita Gallico idiomate scripta fuit a Samuele Guichenon, Latino a Daniele Papebrochio, ac Godefrido Henschenio, & Italico a Petro Francisco Maleto. *n.46.* De ipsius virtutibus meminerunt Dominicus Machaneus de Regia Domo Sabaudie, & Joannes Franciscus Rankins. *Ibid.* Ejus mortis tempus designatur. *n.47.* Pro impetranda ejus

ejus canonizatione extat epistola S. Francisci Saleſii ad Paulum V. *n. 48.* De cultu ei exhibito ab eodem S. Francisco Saleſio . *n. 49.* Pro approbatione caſus excepti ſententiam tulit Epicoſopus Ordinarius . *c. 45. n. 8.* Ejus cultus approbatio , & ampliatio . *l. 3. c. 36. num. 5.* Virtutibus floruit . *n. 9.* Plura Monaſteria, ac Xenodochia fundavit , & ditavit . *n. 14.* Bella ſæpe adortus eſt . *n. 16.* Miſſa , & Officium in ejus honorem , approbato cultu immemorabili , conſeſſa ſunt . *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3. & 4. & c. 4. n. 3.* Quonam modo in Martyrologio Romano deſcriptus ſit . *c. 18. n. 15.*

S. *Amelberga* vidua quantum ſtuduerit recte educandis filiis . *l. 3. c. 37. n. 12.*

S. *Ammon* publice increpavit peccata occulta , quæ ipſe ſupernaturali modo agnoſcebat . *l. 3. c. 41. n. 3.*

S. *Amon*, ejus uxore conſentiente, matrimonium nunquam conſummavit . *l. 3. c. 37. n. 11.*

Ammonius Monachus ſub nomine Thamaſii, poſtquam Oreltem Præſectum percuſſerat, trucidatus, ut Martyr colebatur . *l. 1. c. 42. n. 7.* Sibi auriculam præcidit, ne in Epicoſpum eligeretur . *l. 3. c. 31. n. 4.* Qualiter ulterius Epicoſpatum recusaverit, ad quem illum ordinare voluerat Timotheus Epicoſpus . *Ibid.*

Amos Propheta Sanctiſ in Martyrologio annumeratur, licet in limbum deſcenderit . *lib. 4. par. 2. cap. 20. n. 11.* Celebratur in Eccleſia Orientali . *cap. 29. n. 9.*

S. *Ananias* Martyr in idola iuſuſſavit, quæ ſtatim diſrupta ſunt, & idcirco occiſus fuit . *l. 3. c. 17. n. 6.*

Ananias puer SS. numero adſcribitur, licet in limbum deſcenderit . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In Eccleſia Orientali colitur . *c. 29. n. 9.*

S. *Anaſtaſius* Perſa Monachus: ejus Reliquiarum tranſlatio celebratur in Menologio Græcorum . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 10.* Commendatur ob miracula in Martyrologio . *n. 3.*

S. *Anaſtaſius* III. Papa piſtus erat in Patriarchio Lateraneſi; ejuſdem meminerunt Beda, Uluardus, Ado, & S. Hieronymus . *l. 1. c. 41. n. 31.* Origenis errores proſcripſit, & ejus libros a Ruſſino Aquilejenſi ipſius deſenſore latinitate donatos commendavit: Joannem Hieroſolymitanum Epicoſpum, Ruſſini, & Origenis fautorum arguit, & a S. Hieronymo laudatur . *l. 3. c. 32. n. 18.* Bapti-

ſmum Clodovei Regis Francorum commemorat, quin de ejus unctiōe loquatur . *c. 36. n. 2.*

Anaſtaſius IV. Papa piſtus erat in Patriarchio Lateraneſi . *l. 1. c. 41. num. 19.* Abſidem, & Altare Sacelli S. Nicolai in urbe exornavit, & Gregorius VII. cum titulo Sancti pingi fecit, *n. 18.* Vvilhelmum Eboracenſem Archiepiſcopum Sedis ſue reſtituit . *l. 2. c. 41. n. 13.*

S. *Andreas* Apoſtolus in Achaia martyrium pettulit . *l. 1. cap. 4. n. 1.* A fidelibus coli jubetur in Concilio Moguntino . *c. 5. num. 7.* Quotidie Miſſam celebrabat . *l. 3. c. 27. n. 6.* De ejus Capitis tranſlatione, Officium indultum eſt Baſilicæ Vaticanæ . *l. 4. p. 2. c. 7. n. 3.* Qualiter a Fidelibus celebrandus ſit . *cap. 16. n. 27.* Ejus feſtum . *n. 17.* Ipſius Reliquiarum tranſlatio . *Ibid.* S. Petrum fratrem ſuum ad Chriſtum adduxit . *Ibid.* Ejus corporis tranſlatio in Martyrologio Romano . *c. 19. n. 9.* Ipſius Reliquiæ Conſtantinopolim ſolemniter tranſlatæ ſunt tempore Conſtantini Magni . *c. 22. n. 11.* Ejus capitis a Conſtantinopoli Romam tranſlatio . *c. 23. n. 3.* Revelaſſe dicitur cuidam Clerico Galio Petro nomine locum, in quo reperiret lanceam, qua Chriſtus tranſfixus eſt . *c. 24. num. 5.* Ab ejus ſepulchro manna, & olei profluviū emanavit . *l. 4. p. 1. c. 31. n. 19.*

S. *Andreas* Avellinus ut beatificaretur cauſæ examen demandatum eſt tribus Rotæ Auditoribus per commiſſionem, manna Papæ ſignatam . *l. c. 17. n. 8.* Cauſa canonizationis ſummo ſtudio examinata fuit . *n. 9.* Judicium ſuum interpoſuerunt Sacræ Rotæ Auditores, & mox ſuffragia ſua tulerunt Cardinales . *n. 11.* Dum beatificatus eſt, octo ab eo miracula patrata approbata ſunt . *l. 2. c. 22. n. 10.* De loco, in quo ejus beatificatio peracta fuit . *cap. 24. num. 1.* Ejus Canonizationis Acta edita ſunt Romæ, priuſquam excuderentur Acta Beatificationis S. Joannis Franciſci Regiſ . *num. 12.* In ejus literis Beatificationis dicitur, Papam tuto ad ejuſdem Canonizationem devenire poſſe; & interim indulgere, ut colatur tamquam Beatus . *c. 23. n. 12.* Ut a Clemente XI. canonizaretur, duæ habitæ ſunt ab eodem Pontifice & coram eo Congregationes, altera de miraculis, altera an tuto poſſet ad ejus canonizationem procedi . *c. 27. n. 6.* Dum de ejus canonizatione ageretur, ad ſuffragium, & conſilium vocati ſunt a Clemente XI. Epicoſpi

scopi Orientales in Urbe commemorantes. *cap. 34. num. 2.* Compendium eius vitæ, virtutum, & miraculorum (cum ægrotaret Inghiramius Secretarius Sacre Rituum Congregatio) exaravit Promotor Fidei jussu Clementis XI. *lib. 1. cap. 34. num. 3.* Cum aliis SS. propositus fuit ut canonizaretur tempore Clementis XI., sed singulorum causam separatim retulit Cardinalis Præfessus S. Rituum Congr. *n. 4.* In Consistorio semipublico pro Canonizatione decrevit Clemens XI., ut interesset Promotor Fidei. *n. 10.* Cum aliis Beatis canonizatus fuit a Clemente XI. *c. 16. n. 4.* Quonam modo facta fuerit processio pro ipsius Canonizationis solemnitate. *n. 10.* Pro eius Canonizatione procuratorium nuntius exereit Hannibal Albanus Cardinalis nomine Regum, Magnatum, Civitatum, & Ordinum Regularium, & eisdem Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Coirus Advocatus Consistorialis. *n. 18.* Ex Actis Canonizationis constat rituum series in Canonizationibus. *n. 19.* Ipsius Canonizationis formula edita fuit. *n. 21.* De eo loquens Iustinianus Chiapponi declarat, quid significant Oblationes in Missa Canonizationis. *n. 23.* Homiliam, seu Concionem in ipsius Canonizatione habuit Clemens XI. *num. 27.* In Bulla Canonizationis nulla fit mentio Officii, aut Missæ. *c. 38. num. 7.* Dum Beatus declaratur, ut eum colerent, facultas a Summo Pontifice concessa est Christianis fidelibus. *c. 39. num. 8.* In eius causa decrevit Paulus V. ut ab Ordinario facta commissione, a Cardinali Caraffa Archiepiscopo Neapolitano conficeretur processus. *l. 2. c. 1. n. 4.* Processus super eius virtutibus. *l. 2. c. 2. n. 12.* In eius causæ Relatione Auditores Rotæ tantum usi sunt processibus Apostolicis. *c. 3. n. 8.* Processus ordinarius intersevit pro adminiculo processum Apostolici. *c. 5. num. 5.* Ei, antequam canonizaretur, cultus fuit exhibitus. *c. 9. n. 3.* Eius cultum ante Beatificationem abrogavit Sac. Congregatio Rituum. *c. 9. num. 5.* Quid responderit S. Rituum Congregatio super eius casu excepto. *cap. 17. n. 3.* De eo ante Beatificationem loquens Paulus Mucantius ostendit: Num in die anniversaria cuiuslibet Servi Dei celebrari possit Missa de Sanctissima Trinitate, aut alia similis votiva. *c. 20. num. 16.* In eius causa Interrogatoria composita fuit a S. Rotæ Auditoribus. *c. 44. n. 12.* Quo-

Tom. VIII.

modo pro ejus processu ordinario explicata fuerit clausula in literis Remissorialibus apposta: *Us duo Episcopi ad minus procedant: c. 46. n. 2.* Cur potius Episcopo S. Angeli, quam Episcopo Iolano, confirmatum sit processum in eadem causa conficere. *num. 7.* Num Iudices Remissoriales in processibus conficere possint novos articulos. *c. 47. n. 3.* Procurator Fisci exercuit munus Promotoris Fidei, & fuit citatus. *n. 7.* Tractatum fuit de omissione examinis testium super aliquibus Interrogatoriis. *c. 49. n. 6.* Ejusdem processus reputatus fuit validus, quamvis examen testium conceptum sit depositionibus relativis ad alias attestations ab eisdem factas. *num. 8.* In ipsius causa dictum fuit, processum ordinarium confici posse in Sacello, vel Oratorio Palatii Episcopalis. *n. 22.* Pro examinanda quadam Moniali ægrotante, dum fieret ejus processus, obventa fuit a Summo Pontifice facultas ingrediendi claustrum. *n. 22.* Epistola Iudicum Delegatorum pro processu ad Auditores Rotæ de fide testibus tribuenda. *c. 50. n. 4.* In ejus Relatione laudatur S. Aloysius Gonzaga. *c. 52. n. 7.* Ex ipsius vitæ compendio liquet quomodo intelligatur Decretum Urbani VIII., ne de Canonizatione, aut Beatificatione tractetur in causis Servorum Dei, nisi lapsis ab eorum obitu 50. annis. *c. 54. n. 3.* In ejus relatione dicitur, probari posse virtutes, & miracula per testes de auditu, si desint testes de visu. *l. 3. c. 1. n. 4.* In eadem Relatione nomine: *antiqui temporis:* intelligitur pro causis Servorum Dei spatium 60. annorum. *n. 5.* Quandonam a testibus singularibus confici possint probationes. *cap. 2. num. 6.* An invocatio solo dicto invocantis probari possit. *cap. 5. num. 17.* Ejus erga Deum caritas commendatur. *c. 23. num. 27.* Ipsius erga proximum dilectio. *num. 35. & 36.* Fit mentio virtutum, quæ sunt partes potentiales iustitiæ. *cap. 24. n. 9.* Eius spontanea poenitentia, & abstinencia. *c. 28. n. 17.* Canonizatus fuit juxta ritum novissimum Ecclesiæ. *c. 35. n. 1.* In extremo vitæ discrimine a Dæmone fuit impetitus, & validissime tentatus, sed hostem terribilissimum vincens pie obiit. *c. 38. n. 15.* Morbo apoplectico correptus obiit Sacra Synaxi munus, & eximie pietatis ostendens signa. *num. 23.* Aloysio Caraffæ Principi Stilian prædixit honores sibi ipsi post mortem conferendos, & postea prædixit, se in-

P p

ter

ter Protectores Civitatis Neapolitanæ esse numerandum, quæ omnia rei eventus probavit. c. 40. n. 10. Ex ejus Relatione probatur, virtutes, & miracula requiri pro Beatificationibus, & Canonizationibus. l. 4. p. 1. c. 5. n. 4. Invocatus ab ægroto ipsum miraculose sanasse cur sit reputatus. n. 8. In ejus miraculorum examine discussum est a Paulo Manfredo, num læso oculorum ex variolis procedens, aut amissio humorum chrySTALLINI, & vitrei sanari possit absque miraculo. cap. 9. n. 16. Proposita fuit quædam ab intestinali hernia sanatio tanquam miraculosa, quæ non fuit approbata. cap. 15. n. 20. A lethali vulnere miraculose sanavit Joannem Baptistam Corizoc. 16. n. 27. Aquæ pluviam prodigiose vitavit, cum inviseret Catharinam Casalam ægrotantem. c. 24. num. 7. Qualiter examinatum fuerit, an ejus sanguis incorruptus permaneret, aut ebullierit. c. 31. n. 9. Dum fuit beatificatus, concessa fuere Officium & Missa pro tota ejus Religione. lib. 4. p. 2. cap. 1. n. 7. De cultu concessio erga eum beatificatum. c. 14. n. 3. Quomodo ei Patronatus Civitatis Neapolitanæ concessus sit. n. 3. Ejus nomen ante Canonizationem descriptum est in Martyrologio Romano. cap. 18. n. 9. Quotidie S. Eucharistia reciebat. l. 3. cap. 27. n. 3.

Ven. Andreas Bobola Soc. Jesu nomen delit, & cur S. Congregatio Rituum responderit pro ejus non cultu, quamvis obstitit temporis intercapdo inter sententiam, & petitionem ejusdem confirmationis, nec non probatio intermedie introductionis. l. 2. c. 15. n. 15. In eus causa dicitur, approbatum esse non cultum, quia cultus ante iudicium de non cultu ablati fuerat. c. 16. n. 4. In processibus super non cultu, qui sunt autoritate ordinaria, vel delegata, satis est, ut a Judice tractetur Notario cedula sententiæ, a quo recitetur etiam extra illius præsentiam. c. 51. n. 8. De ipsius martyrio agitur, cum idem pro Christi amore vitam amiserit. l. 3. c. 12. n. 20.

B. Andreas Cacciola Hispellas, seu de Lachis Sacerdos fuit Ordinis Minorum S. Francisci. l. 2. c. 24. n. 188. Decretum pro ejus cultu immemorabili, & casu excepto. *Ibid.* Unus fuit ex primis discipulis S. Francisci de Assisio, a quo habitu Religioso accepto, prædicationi Verbi Dei operam dedit, donec in Do-

mino obdormivit. n. 189. Sepultus fuit in Ecclesia S. Andreæ Apostoli Spoletana. *Ibid.* Eum laudant Rodolphus Toffinianensis, Bartholomæus de Pisis, Arturus, Wadingus, Franciscus Haroldus, & alii. *Ibid.* De ejus cultu agitur in quodam libro ms. approbato, & confirmato a Paulo III. n. 190. Commissio introductionis ejus causæ signata fuit tempore Urbani VIII. & resumpta sub Benedicto XIII. ab eo approbata, a Clemente XII. confirmata. n. 191.

B. Andreas de Comitibus ob immemorabilem cultum Beatus declaratur ab Innocentio XIII. l. 1. c. 31. n. 16. Ejus cultum immemorabilem, & casum exceptum approbavit Innocentius idem per literas Apostolicas in forma Brevis. l. 2. c. 24. n. 160. Eum scripsisse librum de partu Virginis, testantur plures, qui tamen non reperitur. n. 162. Oblatam dignitatem Cardinalitalem ab Alexandro IV. ejus Patris, & ab eo recusatam, serunt Baptista Campofolgosius Dux Reipublicæ Januensis, & Hieronymus Piatius. n. 163. Eandem dignitatem ei oblatam a Bonifacio VIII. & pariter recusatam dicunt Ludovicus Donius, & Cardinalis de Lauræa, quamvis id neget Contolorius. *Ibid.* Aserunt etiam Bartholomæus de Pisis, ac S. Antoninus: ejus imago picta fuit a Thaddæo Gaddo discipulo Giotti cum radiis, & diadematæ circum caput, & cum pileo Cardinalitio ad pedes: eandem dignitatem oblatam, & ab eo non acceptam, asserunt quoque Spondanus, Bravius, Ciaconius, & Lucas Wadingus. *Ibid.* Ipsum vitam scripsit Antonius Maria Bonucci. n. 164. Pisanus, Toffinianensis, Arturus, & Lucas Wadingus asserunt, Bonifacium VIII. dixisse, quod, si Beato Andreæ superviveret, eum esset canonizaturus. *Ibid.* Cur tamen id non fecerit? *Ibid.* Qualiter eundem B. Andream coli fecerit Salvatus Episcopus Anagninus. n. 165. In ejus causa responsum fuit pro signatura Commissionis, licet in processu ordinario defecerint testes ex Officio. c. 43. n. 19. De ejus electione in Cardinalem. l. 3. c. 33. n. 2. Cur in honorem ejus concessa sint Officium, & Missa? l. 4. p. 2. c. 3. n. 7. & c. 4. n. 1. Beatificatus fuit æquipollenter. l. 1. c. 42. n. 9.

S. Andreas Corfinus ut canonizaretur, undecim Conventus habuerunt Sacre Rotæ Auditores. l. 1. c. 17. n. 9. Beatificatus.

ificatus fuit ab Eugenio IV. *l. 1. c. 2. n. 17.* In ejus Relatione dictum fuit a S. Rotæ Auditoribus, duo miracula sufficere pro canonizatione. *c. 32. n. 4.* Ejus virtutum discussio formalis facta fuit ab Urbano VIII. ut eum canonizaret, quamvis ipsi cultus adeo amplius concessus fuisset ab Eugenio IV. ut jam canonizatus putaretur. *n. 11.* Necessaria sunt miracula post obitum pro causis Servorum Dei. *c. 33. n. 15.* Miracula in vita patrata non sunt inutilia, si concurrant alia post mortem. *n. 16.* In ejus honorem construxit Clemens XII. in Basilica Lateranensi Sacellum magnificum. *c. 36. n. 3.* In ejus Canonizatione sententiam tulit Urbanus VIII. ut in ejus honorem Otium celebraretur. *n. 22.* Ejus corpus Florentiæ processionaliter delatum est, Mittaque de SS. Trinitate in Ecclesia Carmelitarum pro ejus honore celebrata fuit, indulgente Eugenio IV. *c. 37. n. 12.* Laudatur a Joanne Baptista Lezana. *c. 38. n. 6.* Quandoam effectum sortita fuerint, quæ præcepit Urbanus VIII. pro ejus Officii recitatione, Missæque celebratione. *n. 7.* In ejus causæ Relatione asseritur, Ordinarium universum in causis Ecclesiasticis propriæ Diocesis jurisdictionem habere. *l. 2. c. 1. n. 2.* Et a Contolore requiritur, ut in causis Ecclesiasticis processus fiant ab Ordinario. *n. 5.* In ea exponitur ab Auditoribus Rotæ quoniam nomine Ordinariorum veniant. *c. 2. n. 1.* Cur processus concessus ab Episcopo Fesulanum judicatus sit nullus ab Auditoribus Rotæ. *c. 3. n. 8.* In ejus relatione dicitur a Lezana, miracula non esse approbata ex solo processu Ordinario, sed etiam processu Apostolico. *c. 4. n. 11.* Cur in ejus causa aliqua miracula non fuerint approbata. *c. 5. n. 6.* Ejus cultus Florentiæ ante Canonizationem. *c. 9. n. 3.* Ejus cultus permissus a Gregorio XIII. vivæ vocis oraculo. *n. 5.* In honorem ejus aliquæ votivæ tabellæ æ postæ sunt. *c. 11. n. 15.* De ejus cultu ex concessione Gregorii XIII. locutus est Cardinalis Sirletus. *cap. 20. n. 4.* Ejus beatificati corpus permittente Eugenio IV. publice ostendebatur cum lumibus, & churificationibus. *n. 14.* Cum ipse (Beatus tantum) miraculose liberaret Florentinos a vexationibus Pullippi Ducis Mediolanensis, & Nicolai Piccinnal, ampliari cultu decoratus fuit ab Eugenio IV. *n. 17.* Ex ejus relatione constat, Decretum esse, ut post-

quam S. Sedes manum apposuit in causis Servorum Dei, in eas non se intronittat Ordinarius. *c. 35. n. 12.* Et Judices Subdelegatos in Remissorialibus posse alios pro confessione processuum subdelegare. *c. 46. n. 10.* Et posse Judicem committere Notario examen tellium. *c. 47. n. 2.* Et sufficere Notarium laica autoritate creatum pro causis canonizationis. *c. 47. n. 8.* Quoniam modo in ejus processu juramentum exhibuerint Sacerdotes, & quoniam laici. *c. 48. n. 7.* In ejus causa actum fuit de omissione examinis tellium in processu super aliquibus interrogatoriis. *c. 49. n. 6.* Ejus processus sanatus fuit, cum testes non fuissent examinati in loco sacro, sed in cubiculo Archiepiscopi. *n. 22.* In ipsius causa responsum fuit, processum Ordinarii super virtutibus, & miraculis post appositionem manus Sedis Apostolicæ, habere vim tantum administrandi. *c. 53. n. 8.* Canonizatus fuit post annos 257. ab obitu suo. *c. 54. n. 7.* Canonizatus est, ex solis testibus de auditu. *l. 3. c. 1. n. 11.* Nicolaum quemdam Reliquiarum suarum deservorem, Beatus excecavit, & postea illuminavit, sed miraculum non approbavit S. Rituum Congregatio. *c. 4. n. 14.* Pro ejus Canonizatione ratio habita est eorum, quæ de ipsius virtutibus ab historicis narrabantur. *c. 8. n. 21.* Diu reluctans tandem Episcopatum Fesulanum suscepit. *c. 31. n. 4.* Inter Sanctos numeratus fuit, postquam ad Apostolicam Sedem revocatus fuit causæ Canonizationum. *c. 34. n. 1.* Pollebat gratia sedandi dissidia, ac discordias populorum. *n. 9.* In ejus causi approbata fuit tamquam miraculosa sanatio Angelicæ Monialis, quæ intra octo dies munda fuit a lepra, invocato eodem S. Andrea, cum a primo convalescere incepisset. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 17.* Miraculosum fegit idem Sanctus erga surdos, & mutos. *c. 10. n. 7.* Prodigiosam opem contulit Epilepticis. *c. 13. n. 2.* Inter ejus miracula examinata fuit præservatio Petri Victorii a læsione, cum ab alta curri delaberetur. *c. 22. n. 4.* Ejus animæ mirabilis apparitio, ac ejusdem victoriæ insignis ab eo facta prædictio. *c. 32. n. 7.* Ob miracula, quibus floruit, commendatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 1.* Ejus calaveris translatio quomodo facta sit. *c. 22. n. 20.*

S. Andreas Eremita: in ejus causa concessus fuit processus a solo Notario facultatem habente ab Episcopo. *l. 2. c. 47. n. 2.*

Ven. Andreas Hibernon: in ejus causa approbatus fuit non cultus; quia cultus eidem primum exhibitus ante judicium de non cultu sublati fuerat. *l. 2. c. 16. n. 4.* In humo sepultus fuit, ut probaretur ejus non cultus. *c. 12. n. 14.*

B. Andreas puer a Judæis trucidatus est in odium Fidei, & cultus eidem est præstitus. *l. 3. c. 15. n. 6.*

B. Andreas Vvalderius Martyr una cum aliis sociis beatificatur, & eorum Beatificationis solemnitas sexta fuit, quæ facta est in Basilica Vaticana. *l. 1. c. 24. n. 10.*

S. Andronicus Martyr in agone positus bestiam, a qua occidendus erat, incitavit, ut citius pro Christo animam daret. *l. 3. c. 17. n. 3.*

B. Angela de Fulgineo cum omnia Confessaria suo referret, hinc sibi relata scripsit. *l. 2. c. 26. n. 1.* Optavit anathema fieri a Christo pro fratribus suis. *c. 31. n. 2.* Loquitur de effectibus unionis mysticæ cum Deo. *l. 3. c. 26. n. 7.* Exposuit cruciatibus corporis, quos Dæmone insistente patiebatur ex Divina permissione. *c. 30. n. 8.* Quam graves animæ tribulationes experta sit. *n. 19.* Clamorem sine horrore emittebat, dum in ecclases rapiebatur. *c. 49. n. 11.* Cum dubitaret de visionibus, revelationibus, & apparitionibus Divinis, a Deo instructa fuit, ut eas veras cognosceret. *c. 52. n. 7.* Revelationibus Divinis recreata fuit. *c. ult. n. 2.* Per 12. annos sola sacra Eucharistia refecta fuit. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.* Officio indulto a Sede Apostolica decorata fuit. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3.* De ejus sanctitate sermonem attexit Jacobillus. *n. 5.* Plura de ejus cultu, ac Officii concessione. *n. 6.*

Ven. Angelus Clavassius summam Anglicam composuit, & superiorum auctoritate edidit, eam tamen examinari iussit Sac. Rituum Congregatio, ut in causa progressus fieret. *l. 2. c. 26. n. 2.* Cum facta fuisset a Cardinali Caprara designatio Revisoris operum ab eo scriptorum, non secreta, sed communicata cum Possulatores, Sac. Rituum Congregatio mandavit, ut ab eodem Cardinali Relatore nova fieret secreta designatio. *c. 27. n. 10.* Cum instarent Procuratores pro signatura Commissionis, id dilatum fuit a Sac. Rituum Congregatione. *c. 36. n. 11.*

B. Angelus de Gualdo a sepulcro translatus fuit, facultate Clementis VI. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 5.*

S. Angelus Martyr Carmelita a Pio II. inter Beatos annumeratur, probatis ejus aliquibus miraculis, præter illud compressionis fluminis Jordanis, de quo inter Danielem Papebrochium, ac Sebastianum a S. Paulo non leve dubium exortum fuit. *l. 1. c. 29. n. 14.*

B. Angelus Ordinis Minorum Martyr, apud Septam in Mauritania Tingitana pro Christo occisus a Leone X. beatificatur. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ejus corpus (id precante Dionysio Primogenito Regis Portugallie Alphonsi a Rege Marocchino) in Hispaniam translatus fuit. *ibid.* Ipsius B. miracula exposuit Marcus Ulysiponensis. *ibid.* Culi permittitur vivæ vocis oraculo a Leone X. *l. 2. c. 20. n. 4.* Invocabatur olim in quibusdam Litanis. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

Ven. Angelus Orsucci: quoniam sensu judicatum fuerit a Sac. Rituum Congregationis cultum nullibi viguisse. *l. 2. c. 15. n. 12.* In processu constructione literæ Remissoriales tribus Episcopis inscriptæ sunt, & ex his unus postea per alium substitutus est, cum deberet in processu tamquam testis examinari. *c. 45. n. 10.* Dispensatum fuit super decreto de non procedendo ad declarationem Martyrii, nisi lapsis 50. annis ab obitu. *c. 54. n. 5.*

Ven. Angelus de Paulis: 18. anni effluxerant a die prolata sententia super ejus non cultu ad diem instantiæ pro confirmatione ejusdem. *l. 2. c. 15. n. 6.*

S. Angilramnus Abbas canonizatus est ab Urbano II. *l. 1. c. 8. n. 17.*

S. Anicetus Papa in Cæmeterio Callisti inventus tempore Clementis VIII. dono datus est ab eodem Pontifice Duci Joanni Angelo ab Altemps, qui Sacellum in ædibus suis ad honorem ejus construi curavit. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 2.*

S. Anna juxta aliquos coeli cœpit a primis Ecclesiæ temporibus. *l. 1. c. 5. n. 8.* Eam tres maritos habuisse revelatum esse asserit B. Coletæ; quod tamen apocryphum judicant Lorinus, & Canisius. *l. 3. c. ult. n. 16.* Qualiter celebranda esset in die ejus festo. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 27.* De locis, in quibus ejus dies festus acceptatus fuit. *n. 33.* De ipsius celebritate, ac incertitudine diei obitus. *n. 55.* Sanctis novi Testamenti adiungitur. *c. 29. n. 2.*

Servus Dei Anna a S. Angustino post Decreta Urbani VIII. prima fuit, pro qua peroravit Advocatus Consistorialis in publico Consistorio. *l. 1. c. 30. n. 17.* Qualiter is oraverit. *l. 2. c. 35. n. 8.* Equidem

dem causæ commisso tradita fuit jussu Summi Pontificis Tigrinio Secretario Congregationis Rituum . *ibid.*

Serva Dei Anna a S. Bartholomæo: cui de ejus causâ in Sacra Rituum Congregatione ageretur, ejus processus extero idiomate confectus examinatus fuit ab Interpretibus fide dignis . *l. 1. c. 19. n. 10.* In ejus causâ responsum fuit, quid agendum esset, quando intelligentia characteris, operis, aut scripti alicujus Servi Dei examinatu sit difficilis . *l. 2. c. 26. n. 9.*

Serva Dei Anna de Cruce: in ejus causâ super non cultu processum in Urbe confecit Cardinalis Vicarius . *l. 2. c. 45. n. 5. & n. 9.*

Serva Dei Anna a Jesu: in ejus causâ reputatum fuit, non exhibendos esse processus inceptos, & non completos, ut signetur commissio reasumptionis . *l. 2. c. 8. n. 10.* Quomodo ejusdem processus apertus fuerit . *c. 51. n. 11.*

Anna Prophetissa filia fuit Phanuelis: laudatur a S. Hieronymo; nam in viduitate Deo assidue vacabat . *l. 3. c. 37. n. 6.* An aliquod peccatum veniale commiserit . *c. 39. n. 10.* Samuelem filium suum doctrina sana erudit . *c. 43. n. 7.* Prophetizæ dono illustrata fuit . *c. 45. n. 8.* In limbum descendit, sed inter Sanctas in Martyrologio celebratur . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Sanctis novi Testamenti adiungitur . *c. 29. n. 2.* Ejus memoria recolitur in Menologio Græcorum . *n. 9.*

S. Annon Episcopus Colonienfis, seu Anno celebratur in Martyrologio Romano, & adversus hereticos Magdeburgenses, laudatur a Cardinali Baronio . *l. 2. c. 42. n. 11.* Henricum II. Imperatorem objurgans, in ejus obitum sequenti anno eventurum prædixit . *l. 3. c. 47. n. 1.*

S. Anselmus Episcopus, & Doctor cur inter Ecclesiæ Doctores numeretur . *l. 4. p. 2. c. 11. n. 9. & n. 15.* Invitus ad Episcopatum assumptus fuit . *l. 3. c. 31. n. 4.*

S. Anselmus Lucensis Episcopus quid pro Christo passus sit . *l. 3. c. 33. n. 2.* Ejus corpus integrum asservatur . *Ibid.* Ab Alexandro II. dicitur Cardinalis creatus, cur tamen de hoc dubitetur? *Ibid.* Ejus corpus purpura Cardinalitia die ejus festo indutum esse fertur jussu Cardinalis Herculis Gonzagæ . *Ibid.* Mitram accepit a Gregorio VII. prope morituro, quam ipse in capite gestabat, & Ubaldus Episcopus Mantuanus ægitudine laborans virtute ejusdem Mitræ sanatus est .

l. 1. c. 41. n. 6. Laboravit strenue pro defensione Gregorii VII. adversus Guibertum Antipapam . *n. 17.*

S. Anselmus Novantulanus Abbas: ejus cultus ampliatus . *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3. & n. 5.*

S. Ansbarius Episcopus laudatur Bolando ob ardens Martyrii desiderium, sed non proinde cum Martyrem appellavit . *l. 3. c. 11. n. 7.*

S. Anserus Papa, & Martyr gesta Martyrum diligentissime a Notariis exquisivit, & in Ecclesia recondidit; ob quod a Maximiano Præfesto occidi jubetur . *l. 1. c. 3. n. 1.* Confirmavit creationem septem Notariorum sacram a Clemente I. pro totidem Urbis regionibus, ut Acta Martyrum transferberent . *c. 7. n. 1.*

S. Anthimus Diaconus oculis fuit, cum literas perferret Martyribus, hisque adiunctus fuit . *l. 3. c. 19. n. 4.* Officio, ac Missa decoratus fuit, cum ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum sit . *l. 4. p. 2. c. 5. n. 4.*

S. Anthusa Virgo ob cultum imaginum a Constantino Copronomo verberebus cæsa, & exilio amandata quievit in pace: non colitur tamquam Martyr . *l. 3. c. 12. n. 20.*

S. Antoninus Abbas ob sanctitatem, & miracula in Martyrologio Romano commendatur . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 4.*

S. Antoninus Archiepiscopus sub Clemente VII. canonizatur, & in Bulla Canonizationis subditur, tempore Leonis X. ejus virtutes, & merita accurate fuisse examinata a Jacobo Simonetta, & Guillelmo Cassadoro Cappellanis, & Auditoribus causarum Sacri Palatii . *l. 1. c. 15. num. 14.* Ante canonizationem ejus virtutes Pontificis jussu a nonnullis Cardinalibus examinatz sunt . *num. 16.* Pro ipsius virtutibus discutiendis habitum est coram eodem Papa Consistorium Cardinalium, & Episcoporum . *Ibidem.* Pro ejusdem causæ meritis apud eundem Pontificem habita est peroratio in tertio Consistorio . *c. 21. n. 9.* Ab Hadriano VI. canonizatus est in Basilica Vaticana; quamvis Pontifex in Palatio Lateranensi degeret . *cap. 36. n. 3.* In ejus Canonizatione Missam Pontifex celebravit . *n. 26.* concionem habuit . *num. 37.* In ejus Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali . *c. 38. n. 5.* Quamvis Officium, & Missa in Bulla Canonizationis per verba præcipientia expressa fuerint, alterum adhuc Decretum S. Rituum Congre-

gregationis editum fuit. *n.7.* Dum canonizaretur, Pontifex, ne in errorem incideret, preces ad Deum effudit. *cap.44. num.20.* In ejus canonizatione sumptus, aut expensas fieri, vetuit idem Pontifex. *446. n.7.* Ipsum ut Sanctum publice, ac privatim coli præcepit Clemens VII. *42. c.7. n.8.* In processu super ejus canonizatione fit mentio cuiusdam tabellæ ad ipsum sepulcrum apponendæ. *c.11. n.15.* Ejus sanctitas ex vitæ actis comprobatur, & quia ejus anima in cælum ferri visa fuit a Tucejo Monacho Cisterciensi Florentiæ, & a Constantio Fabriano Ordinis Prædicatorum. *c.19. n.12.* Carnibus vescebat ob infirmitatem. *43. c.29. n.3.* Canonizatus fuit, postquam canonizationis causæ ad sanctam Sedem devolutæ sunt. *c.34. n.1.* In Bulla Canonizationis dicitur, qualiter munus Episcopale impleverit. *n.9.* Laudatur in eadem ob insignem erga pauperes misericordiam. *n.31.* In ejus causa inquisitum fuit super fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *c.38. num.19.* De concessione Officii pro universo orbe. *44. p.2. c.6. n.14.* Cur in Ecclesia non celebretur tanquam Doctor. *c.12. n.9.*

S. Antonius Martyr pro Christo sanguinem fundens cultu dignus proponitur a Theodoro. *41. c.1. n.18.*

S. Antonius Abbas se jussit sepeliri in loco ignoto, ne post obitum ei cultus præstaretur. *41. c.5. n.4.* Ejus diem anniversariam nocturnis vigiliis celebravit S. Hilario, & ejus obitus diem cognovit, ac nuntiavit. *42. c.13. n.3.* Eum laudavit S. Hieronymus. *c.19. n.6.* Vidit aliquas Servorum Dei animas in cælos evchi. *n.11.* Effusam Dei gratiam, & communionem accepit, ut ejus sanctitatis merita manifestarentur. *43. cap.10. n.8.* Asserbat, non esse a quolibet Sancto viro omnes omnium virtutum præstantissimos actus exquirendos. *c.21. n.15.* Laudatur a S. Athanasio ob vivam in Deo spem. *c.23. n.15.* Et ob insignem liberalitatem. *c.24. n.14.* Ipse heroica perseverantia commendatur ab eodem. S. Athanasio. *n.35.* & ejus asperissima prænitentia. *c.28. n.14.* Ex speciali Dei providentia ei non officit corporis assidue maceratio, & vitam diu protulit. *c.29. n.6.* Pluribus Dæmonum tentationibus vexatus fuit. *c.30. n.3.* Antior fuit cuiusdam Religiosi Ordinis, quin ullam a Summo Pontifice approbationem exquisiverit, cum nondum id Jure Ecclesiastil-

co præceptum esset. *c.35. n.4.* Plura pietatis officia exhibuit erga S. Paulum Eremitam, cujus morti adiit, ipsiusque animam in cælos deferri vidit, aliæque prodigia, quæ in ejus obitu eootigerunt. *c.38. num.5.* Pallium accepit tibi dono datum a S. Athanasio Episcopo, quo corpus S. Pauli involutum sepeliret. *Ibid.* Discipulis non renebat exponere dona cælestia, quæ a Deo acceptæ. *c.40. n.2.* Apparitionibus Angelorum recrebatur. *c.51. n.4.* S. Paulum Eremitam miraculo accitis Leonibus sepelivit. *44. p.1. c.5. n.26.* Cum a S. Paulo hospicio exciperetur, ipsi corvi integrum panem detulerunt. *c.23. num.11.* Ejus imaginem cum quidam milites bipennis percuterent, ut eandem flammis traxerent, ipsi cælesti igne consumpti sunt. *c.26. n.30.* Ejus cadaveris genusque miraculosa putatur. *c.31. n.1.* Animam S. Pauli in cælos euntem vidit. *c.32. n.5.*

Servus Dei Antonius Balducci pie obiit, & quid circa ejus non cultum responsum fuerit in Sacra Rituum Congregatione. *42. c.13. n.6.* Ejus imago picta fuit in quodam Sacello, itaut S. Francisum Xaverium repræsentaret. *c.14. n.2.* Cur dicta imago amota fuerit, antequam de ejus causa in Sacra Rituum Congr. ageretur. *Ibid.* In ejus causa inter sententiam, & petitionem confirmationis ejusdem pro non cultu ipsius comprobando quid venerit. *c.15. n.14.* Quomodo in ejus causa constructus fuerit processus. *c.45. n.9.* In ejus causa dictum fuit, ad quem scribenda esset Epistola Iudicis delegatorum in hunc testibus examinandis tribuenda. *c.50. n.5.*

Servus Dei Antonius a Conceptione Lusitanus in ejus causa non fuit acceptus, tanquam Apostolicus, processus Ordinaris. *42. c.6. n.7.* Revisæ, & examinatæ sunt ipsius epistolæ familiares. *c.26. n.2.* Admissa fuit validitas processus, licet testimonium exhibuerint aliqui Regulares absque Superiorum facultate. *c.48. n.5.* Cum testes non juraissent in processu per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur, non proinde ista pars examinis ut nulla fuit reputata. *n.10.* In ejusdem processu, cur testium depositiones a Notario in aliud idioma veritæ sint. *c.49. n.14.* In una, eademque Congregatione prepositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c.54. n.8.*

Antonius de Dipolis martyrio coronatus

natus fuit, postquam a Fide recefferat. *h. 3. c. 15. n. 18.*

B. Antonius Fatatus Vicarius Generalis Episcopi Senensis, Commissarius Eugenii IV. postea Canonicus Basilicæ Vaticanæ a Nicolao V. & Vicarius ejusdem Basilicæ constitutus est. *h. 2. c. 18. n. 3.* Electus fuit Episcopus Apruntinus, Clericus Cameræ Apollonicæ, Quæstor, & Gubernator Piceni, ac Consiliarius Alphonsi Regis Neapolitani. *Ibid.* Tempore Pii II. Episcopus fuit Aneonitanus, & Commissarius generalis in tota Ditione Ecclesiastica. *Ibid.* A Paulo II. Bononiæ missus est, ut Quæstoris Apostolicæ munus exerceret. *Ibid.* Obiit sub Sixto IV. *Ibid.* Translatus primus fuit, prævio quodam miraculo, & mox ad novum altare ipsius Reliquiæ deportatæ sunt. *Ibid.* Cultus ei præstitus, *Ibidem.* Ejus translatio peracta ab Episcopo Luchio Aneonitano. *Ibid.* Probatur ejus cultus immemorabilis. *Ibid.*

Servus Dei Antonius Gonzalez: in ejus causa admittus est processus, licet apertus designaretur, cum hujusmodi apertio fieret inculpabiliter, & injunctum fuit Promotori Fidei, ne hunc defectum opponeret, cum de validitate pro ejus agendum esset. *lib. 2. cap. 47. n. 12.*

Ven. Antonius de Grassis, seu Grassis: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante decem annos elapsam post processum ab Ordinario confectum. *h. 2. c. 36. n. 4.* Ejus processus in genere constructus fuit in Urbe. *c. 45. n. 9.* E sepulchro transferri permixtum est. *h. 4. p. 2. c. 22. n. 5.*

B. Antonius Hornariensis Martyr una cum Sociis aliis beatificatus fuit, eorumque Beatificatio sexta fuit, quæ facta est in Basilicæ Vaticana. *h. 1. c. 24. n. 10.*

B. Antonius a Stronconio Ordinis Minorum ob cultum immemorabilem beatificatus est ab Innocentio XL. *h. 1. c. 31. n. 12.* Quomodo in ejus causa probatus sit cultus immemorabilis. *h. 2. c. 23. n. 12.* Decretum pro cultus approbatione. *c. 24. num. 6.* Quando ab hac vita decesserit. *n. 61.* Ad ejus tumulum miraculum patratum. *Ibid.* Ipsius vitam Italico idiomate descripsit Ludovicus Jacobillus, & Latino Bollandus, & Henschenius. *n. 62.* De ipsius virtutibus, & miraculis non pauca habentur apud complures Auctores. *n. 62., & 63.* In casu process-

us super ejus cultu immemorabili visitatum fuit ipsius sepulchrum ab anteriori parte. *c. 51. n. 1.* De ejus cultu immemorabili, & concessione Officii ac Missæ in ipsius honorem. *h. 4. p. 2. c. 3. num. 3., & c. 4. num. 3.* Cur Officii, ac Missæ Decretum fuerit expeditum. *c. 3. n. 6., & c. 4. n. 3.* Antiquis vestibus exutus, novis indutus fuit. *c. 26. n. 10.*

S. Antonius Ulyssipponensis, seu Patavinus apud Deum sanctitate fulgens hominum cultu dignus efficitur. *h. 1. c. 13. n. 2.* Antequam canonizaretur, ejus merita accurate examinavit Gregorius IX. consilio usus Episcoporum. *c. 15. n. 12.* Canonizatus fuit a Gregorio IX. quem quidam Cardinalis eertorem fecit, Deo placere hanc Canonizationem ineun-
tenter fieri. *cap. 20. n. 10.* In ejus die facta 13. nempe Junii beatificatus fuit S. Turribius Archiepiscopus Limanus. *c. 17. n. 8.* Ut ipse S. Antonius a Gregorio IX. canonizaretur ejus miracula examinata, & requisita fuerunt. *c. 28. n. 9.* Cum in Bulla Canonizationis ejus dicitur, signa fecisse, idem est ac miracula patravisse. *c. 28. n. 4.* Canonizatus fuit in Civitate Spoletana. *c. 36. n. 2.* Antequam canonizationem ejus miracula a suggestu icta sunt. *n. 19.* Indulgentiæ concessæ sunt in ipsius Canonizatione Christi fidelibus, qui Ecclesiam, in qua requiescit, visitarent. *n. 9.* In ejus Canonizatione ultra Bullam, alias edidit literas Gregorius IX. indicantes ipsam Canonizationem. *c. 38.* Nulla fit in Bulla Canonizationis mentio Officii, sed tantum in ea præcipitur, ut ejusdem memoria, ac dies anniversaria pie, devoteque recollantur. *c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10.* De modo quo fuit canonizatus. *h. 2. c. 3. n. 3.* In ejus funere perfoluta sunt consuetæ Officii Defunctorum. *c. 12. n. 1.* Primo ab obitu anno S. S. numero adscriptus fuit. *c. 54. n. 7.* Plura immerito passus fuit sub Elia Vicario Generali Ordinis S. Francisci. *h. 3. c. 30. n. 5.* A teneris annis futuræ sanctitatis specimen præbuit. *c. 39. n. 2.* In Bulla Canonizationis asseritur, miracula necessario ad Canonizationem requiri. *c. 42. n. 11.* In ecclæstias Divinas frequenter elevabatur. *c. 49. n. 14.* De miraculorum inquisitione pro ipsius Canonizatione. *h. 4. p. 1. c. 5. n. 6.* Quemdam maniacum, & furiosum miraculose sanavit. *c. 14. num. 2.* In ejus miraculorum examine probatum fuit, homines non posse

posse naturaliter resurgere. *cap. 31. n. 3.*
Ipsius lingua incorrupta, & recens inventa fuit. *c. 30. c. 15.* Eo concionem habente, in Capitulo Arelatenſi apparuit S. Franciscus de Aſſiſio. *c. 32. n. 17.* Multis sub formis piſtus eſt, & quoniam de hoc exortæ ſint controverſiæ. *p. 2. c. 21. n. 11.*

B. Antonius Vverdanus Martyr cum quibuſdam aliis ſociis beatificatus eſt, eorumque Beatificatio ſexta fuit, quæ celebrata eſt in Baſilica Vaticana. *l. 1. c. 24. n. 10.*

Anuph Abbas opera ſua bona, donaque ſibi a Deo communicata Monachis expoſuit. *l. 3. c. 40. n. 2.*

S. Apollonia martyrium pro Chriſto ſubiit, de quo extant literæ encyclicæ. *l. 1. c. 4. n. 2.* Sibi mortem intulit, accepta occasione a Tyranno. *l. 3. c. 11. n. 10.*

Servus Dei Apparitus Ord. S. Franciſci dum de ejus cauſa ageretur, quid pro futuris expenſis ſubſeundis factum ſit. *l. 1. c. ult. n. 1.* De pecuniis in expenſas ejus cauſæ cuſtoditis ex Decreto Innocentii XII. *n. 17.* Ejus virtutes heroicæ examinatae ſunt, & in ipſius cauſa expoſuerunt Nicolaus Buicus de Spinnazzola, & Michael Verius, quid ſit virtus heroica. *l. 3. c. 21. n. 10.*

Apollonius Græcus a Nicolao I. dicitur canonizatus, quod tamen reſutatur ab Angelo Rocea. *l. 1. c. 7. n. 12.*

S. Apollinaria ſub virili habitu vixit, Deo ſic inſpirante. *l. 3. n. 41. n. 20.*

S. Apollinaris Episcopos Hierapolis ob excellentiam doctrinæ ſuæ laudatur, non tamen ob eam ſolam uti Sanctus colitur. *l. 2. c. 25. n. 9.* Ob heroicam fortitudinem laudatur a S. Petro Damiano. *l. 3. c. 24. n. 33.* Commendatur in Martyrologio Romano. *lib. 4. par. 2. cap. 19. num. 6.*

S. Apollonius a quodam Auctore commendatur. *l. 3. c. 27. n. 10.*

S. Arcadius Martyr ab Episcopo Conſtantinæ monitus fuit ut perſecutionem Vandalicam forti animo perſerret, nam per martyrium omnia peccata delentur. *l. 3. c. 15. n. 8.*

S. Arcadius Martyr (alius) militem egit ſub Imperatoribus Ethniciſ. *l. 3. c. 14. n. 9.* Martyrium ſubiturus, invocato Deo collum paravit iſtibus bipennis. *c. 18. n. 15.* Celebratur in Martyrologio. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Arcadius filius S. Xenophontis (alius) una, & eadem die cum patre, matre, &

S. Joanne ſatre a Græcis colitur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

B. Archangelus Cannetus pie in Domino obiit, ejusque corpus incorruptum ſervatur in civitate Eugubina. *l. 2. c. 18. n. 18.* Ejus geſta referuntur a Joanne Baptiſta Signio, Conſtantino Ghino, Ludovico Jacobillo, Gaſpare Bombacio, Antonio Maſinio, Valerio Zano, & Bollandianis. *Ibid.* Ipſius vitæ deſcriptio antiquiſſima invenitur inſerta in proceſſu auctoritate Ordinaria conſecto ſuper ejus cultu a Miehaele Thoma de S. Leone Vicario Generali Episcopo Eugubini. *n. 19.* Plura ad ejus cultum immemorabilem attinentia. *ibid.*

Ardicinus Junior Alerienſis Episcopus, & Cardinalis fuit, ſed diſmiſſis Dignitatibus ex conſenſu Innocentii VIII. in Monasterium ſuum Camaldulenſium rediit. *l. 3. c. 35. n. 14.*

S. Areas pro Chriſto martyrium perſtulit una cum filio ætatis annorum quinque in Sabæa, vel Homeritide regione ſub Dunaano, de quibus agit Metaphraſtes apud Surium, de eis vero dubitat Baillet. *l. 1. c. 14. n. 4. & l. 3. c. 18. n. 19.*

S. Arigius, ſeu Arigius Episcopus plurimum criminum reus appellatus eſt; an vero ea commiſerit. *l. 3. c. 39. n. 6.*

Arnaldus Albigenſis quamvis uti juſtus coſideretur a Fratribus Ordinis Prædicatorum, & Minorum, eus oſſa utpote hæretici conſraſſa, & diſperſa fuerunt. *l. 2. c. 8. n. 6.*

S. Arnulphus Episcopus Sueſſionenſis: de ejus publico cultu pert ædum ſuit apud Cononem Præneſtinum Legatum Apoſtolicum tempore Calliſti II. *l. 1. c. 8. n. 14.* A Lamberto Episcopo Turnacenſi beatificatus eſt. *c. 10. n. 7.* Canonizatus fuit, habito proceſſu ejus vitæ. *c. 20. n. 6.* Prædixit Bertæ pellici Philippi Regis Francorum futuras ærumas, cum Gerardum Abbatem & Monasterio S. Medardi expelleret, & Pontium injuſte introduceret. *l. 3. c. 47. n. 1.*

Aſſacius vivente S. Joanne Chryſoſtomo, Sedem Conſtantinopolitanam invaſit. *l. 1. c. 7. n. 5.* De ejus nomine inſcripto in tabulis Episcoporum. *Ibid. & n. 6.*

S. Aſſenus Eremita licet corpus aſſidue maceraverit, diu ex ſpeciali Dei providentia vitam protraxit. *l. 3. c. 29. n. 6.* Valde timuit mortem. *l. 3. c. 38. n. 18.*

Serva Dei Aſſilina Altitudinis virtutibus, & gratiis gratis datis Horuit. *l. 3. c. 45. n. 2.* In Divinas ecclæſias rapiebatur. *c. 49.*

n. 15. Obtinuit a Deo, invocato ejus Servo Roberto Bellarmino Cardinali, ut morbus, quo vexabatur, in alium mutaretur, quod miraculosum esse, inquit Paulus Zacheias. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 25.*

S. Arremius Præfector Augustalis, & sub Constantino Magno præclaris militiæ honoribus funditus a Juliano Apostata capite cæsus est, cum eum de impietate adversus Eugenium, & Macarium, Præbyteros objurgaret. *l. 3. c. 17. n. 6.*

S. Asterius Martyr a Lyfia Præfide tentatus muneribus, ut Christi Fidem deferret, ea constanter recusans, subiit martyrium. *l. 3. c. 14. n. 4.*

S. Athanasia Deo inspirante, sexum muliebrem obtexit. *l. 3. c. 41. n. 20.*

S. Athanasius Episcopus: quarto seculo ejus obitus dies anniversaria per S. Gregorium Nazianzenum colitur. *l. 1. c. 5. n. 4.* De eo fit mentio in canone Missalis Mozarabici. *n. 6.* Per perlatum cultum beatus, & per communem Ecclesiæ consensum canonizatus agnoscitur. *c. 6. n. 9.* Laudatur a S. Gregorio Nazianzeno. *c. 12. n. 5.* Male tractatus fuit a Constantino Imperatore Eusebii arte deluso. *l. 2. c. 36. n. 16.* Ab hominibus non paucis calumniosis affectus homicida, & supurator appellatus fuit. *c. 4. n. 1.* Fuga evadens natus Syriani Ducis, id fecit exemplo Christi, & Apostolorum, uti responsum fuit Leontio Antiocheno, Narcisio Nerontidis, & Georgio Laodiceo Arianis. *l. 3. c. 16. n. 14.* Vngam arripuit, & gregem deseruit, ut ei opportunò tempore prodesse posset. *n. 15.* Adversus Arianos innocens declaratus est a Julio I. *c. 32. n. 16.* Commendatur a Thomaffino ob frugalitatem in mensa, & vestibus. *c. 34. n. 25.* Alexandria pulsus in exilium relegatus est a Constantino Magno, quem Eusebii Nicomediensis fraudibus circumvenerat. *c. 36. n. 4.* Pallium dono dedit S. Antonio Abbati, quo S. Pauli Eremita corpus sepellendum posset involvere. *c. 38. num. 5.* Constantinopoli furto inblatus, cum ad Venerias deferretur, in eis colitur, & probata ipsius corporis Identitate a S. Laurentio Justiniano. *l. 4. p. 2. c. 25. num. 44.* Ecclesiæ Doctoribus adiungitur. *c. 12. n. 9.*

S. Athanasius Episcopus celebratur in Martyrologio ob doctrinæ suæ præstantiam. *l. 4. n. 19. n. 5.*

S. Atho Episcopus qualiter in Martyrologio Romano descriptus sit. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.*

Tom. VIII.

S. Atticus Episcopus accepit de S. Joanne Chrysostomo tabulis Episcoporum inscribendo. *l. 1. c. 7. n. 6.*

S. Attilianus Episcopus ab Urbano II. canonizatus fuit. *l. 1. c. 8. n. 12.* Quare in Diocesi Toletana Officio, ac Missa decoratus sit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 4.*

S. Ava: Dononii in Belgio ejus dies anniversaria recolitur. *l. 2. c. 13. n. 4.*

S. Augustinus Diaconus in odium Fidei occisus est. *l. 3. c. 14. n. 3.*

S. Augustinus. V. *S. Anselmus Augustinus.*

S. Augustinus Cantuariensis Archiepiscopus, cum ejus Reliquiarum translationis festum celebraretur, quoniam ægrum sanavit, quod quidem miraculum cum factum esset ad sepulcrum S. Hadriani Abbatis, huic etiam ascriptum fuit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 20.* Idem judicium habitum est de quodam alio miraculo, in quo ipse S. Augustinus invocatus fuit, & manus ægri admota est feretro; super quo ferebatur ossa S. Melliti ejus socii. *Ibid.* Invocabatur olim in litaniis. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Augustinus Dalmata Episcopus ob immemorabilem cultum Beatorum numero ascriptus fuit ab Innocentio XII. *l. 1. c. 31. n. 14.* Decretum pro ejus cultus approbatione. *l. 2. c. 24. n. 98.* Quando obierit. *Ibid.* Cum canonizatum fuisse a Joanne XXII. precibus Caroli Ducis Calabrie, referunt nonnulli Auctores, at quid circa hoc sentiendum? *n. 100.* De laudabilibus ejusdem Bægestis loquuntur plures Auctores. *n. 101.* De ejus cultu immemorabili, ac concessione Missæ, & Officii. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 4.* Pro ipsius Officio lectiones propriæ postea concessæ sunt. *c. 4. n. 5.*

Ven. Augustinus Nidrosiensis Episcopus: in ejus causa, nonnulli Regularibus Remissoria delegavit Clemens IV. *l. 2. c. 45. n. 11.*

Avila. V. *Joannes de Avila.*

S. Avitus Episcopus laudatur ob excellentiam, & præstantiam doctrinæ suæ. *l. 2. c. 25. n. 9.* Consultavit Fanulum Rejensem, Semipelagianis adhærentem. *c. 29. n. 8.* Ejus memoria recolitur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 5.*

S. Aurea minis tyranni contenta, Christum ore negavit, sed postea in se reversa culpam hanc martyrio delevit. *l. 1. c. 15. n. 18.*

S. Aurelius Augustinus Episcopus: precationem, & orationem pro ejus anima

Qq

S. Gra-

S. Gregorii VII. exhibet Vvillelmus Abbas . *l. 1. c. 5. n. 6.* Primum beatificatus , communi cultu ei ab Ecclesia præstito , canonizatus fuit . *c. 6. n. 9.* Beatus fuit appellatus a Summis Pontificibus . *c. 37. n. 7.* Auiaßer dictus fuit hæreticus a Joanne Hus . *c. 45. n. 27.* Aliter dum juvenis , & aliter dum senex sapiebat . *l. 2. c. 28. n. 8.* Discipulum habuit Hilarium laicum . *cap. 29. num. 5.* Laudatur a S. Cælestino Papa ob ea , quæ adversus Semipelagianos scripsit . *n. 7.* Plura in scriptis suis erronee posita retrahavit . *c. 33. n. 10.* Ab hominibus immerito dictus fuit Auctor novorum dogmatum in tractatu de Gratia . *c. 41. n. 1.* A Joanne Pherepono obinjuriatur ob aliqua , quæ de matre sua S. Monica retulerat , eum tamen vindicat Pritanus . *l. 3. c. 6. n. 12.* Ipsum vitam , & ab eo gesta de visu narravit S. Possidius , quem a calumniis Joannis Clerici vindicavit Joannes Salinas . *c. 8. n. 8.* In Episcopum invitatus , ac relictus electus fuit . *c. 31. n. 4.* Ex ejus doctrina , qua hæreticos confutabat , ipsius fidem demonstrat S. Thomas de Villanova . *c. 23. n. 3.* Adversus eum scripsit Julianus Pelagianus , sed damnatus fuit a S. Xisto III. Papa . *c. 32. n. 14.* Ejus opera de Gratia , & libero arbitrio commendantur a S. Hormisia Papa . *n. 27.* Libros adversus Pelagianos a se scriptos misit Bonifacio I. Papæ , ut illius auctoritate approbarentur . *num. 33.* Gregem suum incessanter doctrina Evangelica pascebat . *c. 34. n. 7.* Satis cautum se gerebat , cum mulieribus sermonem habiturus . *n. 20.* Commendatur a Thomassino ob temperantiam in vestibus , & cibis . *n. 27.* Auctor fuit cujusdam Religiosi Ordinis absque Summis Pontificis approbatione , quæ nondum a jure Ecclesiastico requirebatur . *c. 35. n. 4.* Magna pietate , ac peccatorum dolore se ad ultimum agonem præparavit . *c. 38. n. 4.* Pro reducendis hæreticis ad gremium Ecclesiæ aliquando vult severitatem , interdum vero lenitatem adungi . *c. 41. n. 4.* Pro ejus translatione Officium indultum fuit . *l. 4. p. 2. c. 7. n. 3.* Ipsum conversio Officio in aliquibus locis celebratur . *c. 8. n. 3.* Inter Ecclesiæ Doctores numeratur . *c. 11. n. 12.* De cultu in ejus honorem concessio . *c. 12. n. 9.* Sub ejus regula instituti sunt equites Hierosolymitani , S. Mariz Theutonici , S. Jacobi de Spatha , S. Mariz de Mercede , & S. Mariz de Monte Carmelo . *c. 14. n. 5.* Ejus fe-

stum de præcepto pro Hispaniis statutum fuit ab Innocentio XI. *c. 15. n. 11.* Ipsum conversio in Martyrologio celebratur , & ejusdem translatio . *c. 19. n. 9.* Ejus sacræ exuvie repetæ sunt in civitate Ticinensi , & earum identitatem approbavit Benedictus XIII. *c. 27. n. 24.* De modo quo olim pingebatur , & picture ejusdemamotio . *c. 21. n. 5.* Ipsum corpus a Saracenis redemit Luitprandus . *c. 26. n. 21.*

S. Aureus quam invicta fortitudine tormenta pro Christo perpassus fuerit . *l. 3. c. 20. n. 11.*

S. Austreberta commendatur in Martyrologio Romano ob miracula . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Authbertus Episcopus Ecclesiam S. Michaeli construxit . *l. 4. p. 2. c. 30. n. 9.* Azarias puer cum locis Deum oravit per merita Abraham , Jacob , & Isaac , & a camino ignis miraculose liberatus est . *l. 4. p. 1. c. 5. n. 24.* Sanctorum numero adscriptus fuit , licet in limbum post mortem adierit . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Celebratur ejus memoria in Menologio Græcorum . *l. 4. p. 2. c. 29. n. 9.*

S. **B**abylas Antiochenus Episcopus sub Decio martyrium patitur cum pueris Urbano , Prilidiano , & Epologio . *l. 1. c. 14. n. 4.* An unicus sit , nec ne , & an sub Decio , aut Numeriano passus sit , incertum est . *n. 5.* Miraculum patravit , ut Apollinis cultum minueret . *l. 3. c. 12. n. 13.* Decrevit , corpus suum cum instrumentis martyrii , quod pertulit , tumulari . *l. 4. p. 2. c. 27. n. 16.*

S. Bacebus Primicerius fuit Maximini Imperatoris , & cum comitans Jovi sacrificaturum , cum januum templi ingredi recusaret , martyrium subiit . *l. 3. c. 19. n. 6.*

S. Baldomerus ob miracula commendatur in Martyrologio Romano . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Baptista Verana cum aliqua ex Revelationibus sibi factis circa crucifixionem Christi eliderit , a Revisitoribus eadem Revelationes examinatæ sunt . *l. 2. c. 32. n. 6.*

Servæ Dei Baptista Vernaccia : in ejus causâ expenditur Decretum de illis , a quibus sunt revidentia , & examinanda opera a Servis Dei conscripta . *l. 2. c. 27. n. 2.*

Barbadicus . V. Gregorius Barbadicus . S. Barbatianus miracula quæ patrabat ,

præ

præ humilitate abscondebatur. *l. 3. cap. 24. n. 55.*, & *l. 4. p. 1. c. 8. n. 8.*

S. Barbasus Episcopus ob eximiam sanctitatem laudatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Basilam Martyr a *S. Basilio* commendatur, cum heroica fortitudine floruerit. *l. 3. c. 24. n. 33.*

S. Barnabas Apostolus, cum *S. Petrus* Apostolus legalia observaret, etiam iudicabat. *l. 3. c. 30. num. 18.* Ut nonnullos ad Fidem reduceret, protulit eoeverfionem gentium, & miracula a se Dei ope patrata. *c. 40. num. 6.* Iconii, & Lystris *S. Paulo* Apostolo adiunctus, Fidem Christi dilatavit, & eos, qui illum Jochem esse asserbant, acriter objurgavit. *l. 4. p. 1. cap. 11. n. 2.* Ut recte ministerium suum impleat, ipsum Deo commendaverunt Antiocheni ad jesuandum congregati. *c. 27. n. 14.* Insinuatus Spiritus Sancti Apostolis suis annumeratus. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 1.*, & *4.*

Barbasus Iustus appellatus, par erat sanctitate, & meritis *S. Mathiæ* Apostolo, ut in Apostolatam eligeretur. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 4.*

S. Bartholomæus Abbas hortatus est Benedictum IX., ut Pontificatu Summo abdicato, in Monasterium se reciperet ad agendam poenitentiam. *l. 4. p. 1. c. 32. n. 9.*

S. Bartholomæus de Amideis unus fuit ex Fundatoribus Ordinis Servorum *B. Mariæ*, & ob cultum immemorabilem beatificatus agnitus est a Benedicto XIII. *l. 1. c. 31. n. 17.* Decretum pro ejus cultus immemorabilis approbatione. *l. 2. c. 24. n. 166.* Ejus leco poovit ab aliquibus inter Fundatores prædicti Ordinis Luterius, quod tamen non est admittendum. *n. 171.*

S. Bartholomæus Apostolus: num ejus corpus in Civitate Beneventana custodiatur? *l. 4. p. 2. c. 13. n. 7.* De celebritate concessa pro ejus die festo. *c. 16. num. 27.* & *48.* Cur die 24. Augusti ejus memoria recolatur. *n. 50.* Qualiter ipsius sacrum corpus translatum fuerit. *c. 17. n. 9.* De loco, in quo ejus corpus reconditur. *c. 25. n. 52.*

Servus Dei Bartholomæus a Martyribus librum edidit dictum *Stimulus Passoris* a pluribus Authoribus laudatum, in quo invehitur in eos, qui ambitiose desiderant Episcopatus. *l. 3. c. 31. n. 7.* Dei Servi vi ta scripta fuit a Malachia de Inguibert Episcopo Carpentoratenfis,

in eaque narratur quam invitus ipse Archiepiscopatum Bracharensem suscepit. *Ibid.* Asseruit iu Cosocilio Tridentino, Cardinales strictissima reformatione indigere. *c. 33. n. 15.* Increpavit Episcopos, qui munus prædicandi Verbum Dei negligunt. *c. 34. n. 7.*

Servus Dei Bartholomæus de Saluthio: cur ejus corpus traslatum fuerit in sepulcrum tantisper terra altius, & qualiter id factum sit. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 10.* Plura de ejus cultu. *l. 2. c. 10. n. 10.*

B. Bartholus a *S. Geminiano* colitur ex facultate Ecclesiæ, & in ejus honorem concessæ sunt indulgentiæ. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.*

S. Basiliscus Martyr *S. Joanni* Chrysostomo mortuo apparuit. *l. 1. c. 7. n. 4.*

S. Basilides Fidem Christi amplectitur, & martyrio coronatur, pro eo apud Deum intercedente *S. Potamiena* Martyre. *l. 1. c. 12. n. 4.*

S. Basilissa uti Martyr una cum sponso suo *S. Juliano* colitur. *l. 3. c. 12. n. 14.* Virginitatem nuptia illam custodivit. *c. 24. n. 57.*

S. Basilus Ancyranus Episcopus in caninum ardenti injectus illæsus evasit. *l. 3. c. 12. n. 12.* Martyrium suscepit Deum orans, ut sui mileretur. *cap. 18. n. 15.*

S. Basilus Cæsareæ Episcopus, cognomento Magnus, a quarto sæculo pro *S. Gregorio* Nyssenum cultus fuit. *l. 1. c. 5. n. 4.* Privatum primum vocatione colebatur, mox ab Ecclesiæ universalis consensu canonizatur. *c. 6. n. 9.* Laudatur a *S. Gregorio* Nysseno. *cap. 13. n. 12.* Ab hominibus calumniose dictus fuit superbus, & ambitiosus. *l. 2. c. 41. n. 1.* Ob eximiam erga proximum caritatem laudatur a *S. Gregorio* Nazianzeno. *cap. 23. n. 32.*, & *33.* Commendatur ab eodem *S. Gregorio* ob prudentiam. *l. 3. c. 24. n. 8.* Decrevit, ne sine prævia poenitentia Sacra Communio illis daretur, qui in bello aliquem occiderent, & ex ejus auctoritate recessit Phocas Imperator a sententia, qua statuerat, inter Martyres numerari milites, qui pugnautes adversus infideles in bello occiderentur. *c. 18. n. 6.* Ipsius jejunia celebravit *S. Gregorius* Nazianzenus. *c. 24. n. 45.* Extollitur a Thomassino ob temperantiæ virtutem in cibis, & vestibus. *c. 34. n. 27.* Auditor fuit cupidam Religiosi Oratoris abfque Summi Pontificis approbatione. *c. 35. n. 4.* Plissime ab hac vita migravit.

c. 8. n. 8. Eo præsente filius Valentis Imperatoris infirmus convaleuit, eoque recedente, & vocatis hæreticis ad eum invilendum, ægrotavit, & mortuus est. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 30.* Par Apollolis sanctitate dictus est a S. Gregorio Nysseno, & hyperbolice commendatur a Nicolao Cabasila. *p. 2. cap. 11. n. 1.* Inter Ecclesiæ Doctores numeratur. *c. 12. n. 9.* Sub ejus tutela instituti sunt Equites appellati *Militia Christiana*. *c. 14. n. 5.* Eius ordinatio in Episcopum Cætareæ celebratur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.* Cur certamen habuerit cum Modesto Præfeto. *l. 7. c. 34. n. 3.* De ejus virginitate. *n. 24. n. 61.*

S. Basilides Regius dum cadaver S. Eligii venerationis ergo deoscularetur, ab eodem copiosus sanguis effluxit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 8.* Cum virtutibus, & miraculis floruerit, ejus memoria celebratur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 4.*

Beda Præbyter Anglicanus Venerabilis dicitur in Martyrologio Romano, & Sanctus Præbyter ab Ilauino, ac Mariano Scotto. *l. 1. c. 17. n. 5.* Quæ do eo narratur a Petro de Natalibus circa mutationem carminis in sepulcro a discipulo ejusdem Bedæ exarandi (ex quo, ut ipse asserit, Venerabilis dici crepit), rejiciuntur a Baronio Cardinali, Bollandianis, Trivunio, Richardo, & Sarnello Episcopo. *Ibidem.* Ab aliquibus dicitur Auctor Roisarii, sed id minime admittitur. *l. 1. p. 2. cap. 10. n. 21.* De ejus cultu. *c. 12. n. 9.*

Bellarminus Cardinalis. V. *Roberts Bellarminus.*

S. Bellus canonizatus fuit a S. Leone Papa IX. *l. 1. c. 8. n. 9.* Percussos a canerabido sanabat miraculose. *l. 4. p. 1. c. 14. n. 21.*

S. Benedictus Abbas discipulum habuit S. Maurum Abbatem. *l. 1. c. 7. num. 7.* In Suæbici situm se conferens, & mox ad Montem Cassinum, Regulam suam edidit, quam S. Berno confirmavit, ac reformavit. *cap. 13. n. 17.* A Joanne Hns appellatus fuit hæreticus. *c. 45. n. 27.* In celos ferri vidit animam S. Scholasticæ Sororis suæ. *l. 2. c. 19. n. 11.* Adeptus est communionem, & essetum Dei gratiam, ut ejus merita manifesta fierent. *l. 3. c. 10. n. 8.* Idola subvertit. *c. 17. n. 9.* Eius jejunia celebrantur a Sancto Gregorio Magno. *c. 22. n. 45.* Et ipsius humilitas. *n. 55.* Edocuit, penitencias exer-

cendas esse prævio consilio Patris Spiritualis. *c. 29. n. 8.* A Florentino Præbytero, ut ei venenum propinaret, impetitus est. *c. 30. n. 15.* Regulam Monachis a se datam servavit. *c. 35. n. 4.* Ejus vita, & quamvis ipse fecerit plurimum moriturus, ac post ipsius mortem prodigia subsequenta describuntur a S. Gregorio Magno. *c. 38. n. 7.* Præcepit Mauro, ut subveniret S. Placido in lacum delapso, & istum se fuisse superflitem virtute S. Benedicti affirmasse, narrat idem S. Gregorius. *c. 41. n. 9.* Dum S. Mauro id præcepit, hoc fecit ex speciali impulsu Spiritus Sancti. *n. 20.* Miraculose modo vidit animam Germani Capuani Episcopi in celos deferri. *c. 50. n. 7.* An ipse S. Benedictus Dei essentiam in hac visione sit intuitus. *Ibid.* Miracula interdum patrabat, Deum orans, & aliquando nulla oratione præmissa. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 27.* Dolum vacuum oleo miraculose replevit. *c. 23. n. 4.* Miraculose etiam triticum multiplicavit. *n. 11.* Regula fuit ab eo scripta manu propria, ut Monachi perfectiorem ambirent, quæ eremata fuit, dum incenderetur Monasterium Thoonum. *Ibid.* Tres fontes a terra miraculose fecit bullire. *c. 24. n. 2.* Ignem miraculose extinxit. *c. 24. n. 6.* Eteum alapam impingeret cuidam Monacho a Dæmone oblesso, & ille fugaretur, id miraculo tribuit S. Gregorius Magnus. *c. 29. num. 10.* De animabus, quas vidit, S. Scholasticæ, & Germani Episcopi. *c. 32. n. 6.* Ejusdem S. Benedicti mors describitur. *Ibid.* Quoniam modo viderit in celos evehi animam Germani Capuani Episcopi. *n. 15.* Num S. Benedictus Præbyteratu fuerit initiatus. *Ibid.* A nonnullis dictus est Rosarium instituisse, quod reprobat. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 21.* Sub ejus Regula instituti sunt Equites S. Stephani. *cap. 14. n. 5.* In Regula docuit, satis esse Monacho duas tunicas, & cucullas habere, ut quambet lavari faciat. *l. 4. p. 2. c. 21. n. 10.* De loco, in quo ejus corpus assertari dicitur, quid sentiendum sit. *c. 25. n. 52. c. 53.*

S. Benedictus Antellensis unus fuit e Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum Immemorabilem beatificatus est a Benedicto XIII. *l. 1. c. 31. n. 17. c. 12. c. 24. n. 166. c. 167.*

S. Benedictus Martyr in Castro Sancto colitur Missa, & Officio, quamvis inter Sanctos, qui baptizati dicuntur, recensetur, cum ejus cultus ab Immemorabili tempore permixtus sit. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 29.*

S. B.

S. Benedicſus Monachus cum plura incommoſa pro Chriſto pertulerit, num *Martyr* aut Confeſſor dicendus ſit, expunitur. *l. 3. c. 12. n. 14.* *S. Romualdi* diſcipulus fuit, & martyrio ſe præparans, culpas eſſi ſorte leves, Sacramentali Confeſſione expiavit. *c. 15. n. 13.*

Servus Dei Benedicſus S. Phi adelphio: ejus ſancitatis famæ continuatio pro ſignatura Commiſſionis probata fuit per Epitolas Senatus Panormitani, & Archiepiſcopi ejuldem Civitatis. *l. 2. c. 38. n. 11.*

Ven. Benedicſus a Podio Bonitioris ejus cauſa per epistolam S. Rituum Congr. demandatum fuit Ordina io, ut accederet ad ejus ſepulcrum cum Promotore Iſtali, & approbata eſt ſententia ſuper non cultu, ſtatim ac venit ejuldem Ordinarîi reſponſio teſtans non cultus continuationem. *l. 2. c. 15. n. 13.* Licet in procedu ordinario teſtes tantum juramentum præſtiterint de veritate dicenda, nou de ſecreto ſervando, non exinde, proceſſus habitus fuit nullus. *c. 43. n. 18.* Literæ Remiſſoriales pro ejus proceſſu conſtruendo tribus Episcopis inſcriptæ ſunt. *c. 45. n. 10.* De juramento præſtando in ejus proceſſu. *c. 47. n. 2.* In ejus proceſſu conceſſum fuit, ut eodem tempore examinarentur teſtes in genere, & in ſpecie, licet eum reſtrictione. *c. 53. n. 5.*

S. Benedicſus II. Papa, & Confeſſor ab Anaſtaſio laudatus redarguit errores Juliani Toletani Episcopï, ab hæreſi tentavit revocare Antiochenum Patriarcham Macarium auctoritate ſextæ Synodi a Patriarchatu deſectum, pro cujus Synodi auctoritate idem Pontifex pugnavit; & tandem obtinuit a Conſtantino Imperatore, ne uteretur abuſiva poteſtate, confirmandi electos Romanos Pontifices, quam ab Exarchis Ravennæ abſulerat, & ad ſe traxerat. *l. 3. c. 32. n. 19.*

B. Benedicſus XI. Papa Ordini Prædicatorum fuit adſcriptus, & probato cultu immemorabili, Beatis annumeratus a Clemente XII. *l. 1. c. 31. n. 18.* Decretum de cultus immemorabilis approbatione. *l. 2. cap. 24. n. 179.* In Civitate Tarviſina ratus ex familia Bocafina Nicolaus in baptiſmate dictus eſt. *n. 180.* Juvenis pueros inſtruxit. *Ibid.* Magiſter Generalis fuit totius Ordinis Prædicatorum. *Ibid.* Cardinalis creatus eſt a Bonifacio VIII. ſed reſuſtans, & mox Hoſtienſis, & Veliernus Episcopos: ab eodem Bonifacio

miſſus eſt Legatus Apoſtolicus in Hungariam. Raynaldus teſtatur, eum Bonifacio vita functo Summum Pontificem electum fuiſſe. *Ibid.* Peruſiæ mortuus eſt non abſque ſuſpicionem veneni. *Ibid.* De ejus magna & heroica humilitate ſermonem habet Georgius Lazarus. *Ibid.* De ejus etiam ſanctitate plures agunt. *Ibid.* In ejus cauſa examinata, & reviſa ſunt Commentaria quædam ſuper S. Matthæi Evangelio, quæ ſub ipſius nomine (eſſi forſan a Benedicſo XII. compoſita) eſſe ſita fuerant. *c. 34. n. 11.* Ei obloquitur Ferretus Vicentinus; ait ejuldem virtutes laudat Dinus Compagnius Patritius Florentinus, & Ferreti ſatyricam animoſitatem in Romanos Pontifices improbat. *c. 42. n. 8.* Ad Pontificatum aſſumpſe ſolum matrem ſuam allocutus eſt, quando pauperibus veſtibus induta fuit. *l. 3. c. 10. n. 5.* De ejus cauſæ progreſſu, & modo, quo de eadem pertractatum fuit. *c. 32. n. 78.* Pro ejus Officio conceſſæ ſunt leſiones propriæ. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 7.* De ejus cauſæ progreſſu, & operum ſcripturum examine. *l. 2. c. 26. n. 3, & 5.*

S. Benignus diſcipulus S. Polycarpi martyrio coronatus eſt ſub Marco Aurelio. *l. 1. c. 4. n. 15.* Ejus cultus deſcribitur a S. Gregorio Turonenſi, & in ejus honorem conſtruſta eſt Baſilica. *n. 23.*

S. Benno Episcopos Miſnenſis antequam ab Hadriano VI. canonizaretur, ejus virtutes, jubente eodem Pontifice, ab aliquibus Cardinalibus examinæ ſunt. *l. 1. c. 15. n. 10.* Factum fuit pro virtutibus diſcutiendis Conſultorium Cardinalium, & Episcoporum. *Ibid.* In tertio Conſultorio peroratio habita eſt. *c. 21. n. 9.* Ab ipſo Pontifice canonizatus eſt in Baſilica Vaticana, quamvis idem Pontifex in Laterano degeret. *c. 36. n. 3.* Et id conſtat ex Bulla Canonizationis. *Ibid.* Dum Canonizationis ſolemnnitas peracta fuit, a prædicto Pontifice conceſſa fuit Indulgentia plenaria Chriſti fidelibus præſentibus. *n. 9.* In ejus Canonizatione Miſſam celebravit idem Hadrianus. *n. 26.* Qui habuit etiam tunc concionem. *n. 27.* In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Miſſæ, & recitatio Officii in Eccleſia univerſali. *c. 38. n. 1.* Adhuc nec Officium recitatur, nec Miſſa celebratur, cum deſideretur ſecundum Decretum Sedis Apoſtolicæ. *n. 7.* In ea quoque decernitur, cultum ei exhibendum eſſe. *c. 39. n. 10.* Sumpſit pro ejus canonizatione fieri inſubito Hadriano VI. *c. 46. n. 7.*

n. 7. Sanctorum numero adjunctus fuit post quadringentesimum octavum annum ab ipsius obitu. *l. 2. c. 54. n. 7.* Ejus Canonizatio facta fuit, postquam causæ Canonizationis Sedi Apostolicæ reservatæ sunt. *l. 3. c. 34. n. 1.* Idem S. commendatur a Mattheo Radero, & Bollandianis. *l. 3. c. 34. n. 21.* In Bulla Canonizationis ab Hadriano VI. narratur, quod idem vigente inimicitia inter S. Gregorium VII. & Henricum IV. Imperatorem hunc aliosque Apostolicæ Sedis hostes censuris affecit, ob quæ in vincula conjectus fuit, sed paulo post in pristinum statum revocatus. *n. 21.* Aquam in vinum convertit. *l. 4. p. 1. c. 23. n. 8.* Perennem fontem e terra fecit scaturire. *c. 24. n. 2.* Flumen Albi sicis pedibus pertransivit. *n. 3.*
B. Bernardus Martyr Ordinis Minorum a Sixto IV. beatificatus fuit, probatis miraculis. l. 1. c. 29. n. 15. Idem Pontifex induit, ut in ejus honorem Fratres Minores Officium recitarent, Missamque celebrarent. *c. 39. n. 9.* A S. Francisco missus, ut Verbum Dei evangelizaret, Fidem Catholicam prædicans, non obstante tyranni edicto, occisus fuit. *l. 3. c. 17. n. 15.*

Berenices, seu Bernice commendatur a S. Joanne Chrysostomo. l. 1. c. 12. n. 5. Cum matre, & sorore in fluvium se dedit præcipitem. *l. 3. c. 11. n. 10.*

Servus Dei Bernardinus Calenzana: in ejus causa concessa est signatura Commissionis ante solitum decennium elapsum. l. 2. c. 36. n. 4.

B. Bernardinus de Felro Ordinis Minorum tempore Innocentii X. declaratus fuit æquipollenter beatificatus. l. 1. c. 31. n. 8. Per modum dubii formalis ejus virtutes Theologicæ, & Cardinales examinatae fuerunt. *c. 32. n. 12.* Adversus Judæos Usurarios Pietatis montes erigi strenue curavit. *c. ult. n. 12.* Decretum pro ejus cultu a tempore immemorabili. *l. 2. c. 24. n. 14.* De ejus cultu locutus est Leo X. in literis de cultu S. Francisci de Paula. *n. 15.* Ejusdem meminit Bullis ipsi contemporaneis. *n. 16.* Ejus vitam scripserunt plures. *n. 17.* In ejus causa pro examinandis ab eo scriptis destinavit Revisores S. Rituum Congregatio, cum Cardinalis Relator ab Urbe abesset, nec alius in ejus locum a Summo Pontifice suffectus esset. *c. 27. n. 9.* Facta fuit pro ejus scriptis examinandi communicatio discipulorum, traditis Relationibus Revisorum Postulatoribus, subdixit

vero Revisorum nominibus. *c. 47. n. 10.* In ejus processu decium est pro ejus validitate, sed cum addito quod nulla habenda esset ratio testium deponentium tantum, *articulum esse verum. c. 49. n. 17.* In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de Virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c. 54. n. 8.* Ex Decreto edito pro ipsius causa liquet, Advocatos, Procuratoresque, dum agitur de Beatificatione, aut Canonizatione, in testes non esse admittendos. *l. 3. c. 6. n. 10.* In ejus honorem concessa sunt Officium & Missa, antequam ejus virtutes examinarentur, aut approbarentur. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.*

Bernardinus Realinus ut beatificaretur, causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. l. 1. c. 17. n. 8. Pro ejus causæ processu dicta fuit competere jurisdictioni Ordinario. *l. 2. c. 1. n. 4.* Ejus propositionum examen contestum fuit a Cardinalibus, & Consultoribus, cum disputatum fuit de ejus virtutibus. *c. 29. n. 1.* Cum opera ab eo scripta a Revisoribus examinarentur, non obstantibus objectionibus difficultatibus, quæ doctrinam non respiciebant, factus est progressus ad ulteriora. *c. 28. n. 3.* Cur in ejus causa exhibitæ sit fides Notario attestanti, se fuisse deputatum in Actuarium. *cap. 47. num. 8.* In ejus processu responsum fuit, testes de Jure non teneri emitte re juramentum pro diem ante examen, sed tantum ex quadam consuetudine. *c. 48. n. 10.* Ejus processus fuit judicatus validus, cum clausula: *deemptis attestacionibus extrajudicialibus. c. 49. n. 21.* Quoniam modo ejus scripta examinata sint. *c. 34. n. 1.*

S. Bernardinus Senensis a Nicolao V. canonizatus l. 1. c. 15. n. 14. Ejus virtutes ab aliquot Cardinalibus a Pontifice deputatis, antequam canonizaretur, examinatae sunt. *n. 16.* Habitum est prius Consiliorum Cardinalium, & Episcoporum, eodem Pontifice sic decernente. *Ibid.* In causa Canonizationis plura, etque minutissima, semel, & iterum a Romanis Pontificibus demandata sunt. *c. 20. n. 15.* De Consistorio habito coram Summo Pontifice pro ejus Canonizatione. *c. 21. n. 2.* Canonizatus fuit, habitis omnium Cardinalium suffragiis, ut constat ex Bulla Canonizationis. *n. 14.* Canonizatus fuit in Basilica Vaticana a Nicolao V., licet Pontifex Patrum Late-

Lateranense habitaret *c.36.n.3.* In Bulla Canonizationis non fit mentio Officii ; sed solum jubetur , ut ejusdem memoria, dieque anniversaria pie , ac devote celebrentur . *c.38. n. 5. & c.39. n.10.* Præviis magnis expensis canonizatus est . *c.46. n.39.* Pro Cruciatu impigre laboravit . *c.ultimo n. 12.* In ejus canonizatione, dicitur auctoritate civitatis Senarum, confectos esse processus super ipsius miraculis . *h.2.c.2. n.13.* In ejus funere persoluta sunt coniecta Officia Defunctorum . *c.12.num.11.* Calumniis & probris affectus fuit ab Amedeo quodam, sed postea bonum nomen recuperavit . *c.41. n.3.* Pro constructione processus facultatem indulgit Eugenius IV. Judicibus Remissionariis , ut alios possent substituire . *c.46. n.10.* Sexto ab obitu anno canonizatus est . *c.54. n.7.* A Martino V. Romam vocatus fuit tamquam reus superstitionis . *h.3.c.30. n.16.* Oblatum sibi Episcopatum cunctantissime recusavit . *c.11. n.4.* Sanctorum numero adscriptus fuit juxta novissimum Ecclesie ritum . *c.35. n.1.* A pueritia Deo vacavit . *c.39. n.2.* Ipsum recte egisse in obiurgando Amedeo asseruit Nicolaus V. *n.6.* Eum, dum juvenis esset, sibi seni in honore Ecclesie præferendum prædixit S. Vincentius Ferrerius . *c.40. n.10.* De ejus Canonizatione tractatum edidit Martinus Landensis, quem S. Joanni de Capistrano, dum adhuc in vivis esset, dicavit . *h.4.p.1. c.8. n.12.* Aquas miraculose , & indemniter pertransivit . *c.24. n.3.*

S. Bernardus Abbas Claravallensis ab Alexandro III. SS. adscriptus fuit . *h.1. c.9. n.2.* Diutius cum viveret, Abbatiam Claravallensem pie rexit . *c.13. n.17.* Antequam canonizaretur, Episcopi suffragium tulerunt . *c.15. n.12.* Præhabita sunt pro progressu ad Canonizationem suffragia Cardinalium . *c.15. n.17.* Alexander III., postquam illum canonizavit, ad quadridecim annos vitam protraxit . *c.36. n.4.* In ejus Canonizatione præter Bullam alias litteras eandem Canonizationem indicantes edidit Alexander III. *n.38.* Nulla facta est mentio Officii in Bulla Canonizationis, sed tantum præcipitur ut ipsius S. memoria, dieque anniversaria pie recolantur . *c.38. n.5. & c.39. n.10.* Ejus Canonizationis Diploma nonnullis particularibus personis inscriptum fuit . *n.11.* A Joanne Hus appellatus fuit hæreticus . *c.45. o.27.* Quamvis Beatum Ollegarium commen-

daverit, cur S. Congregatio processerit ad ipsius casus excepti declarationem . *h.2.c.19. n.5.* Idem S. Bernardus a Petro Annato appellatur postremus Patrum Ecclesie . *n.6.* Ob excellentiam doctrinæ laudatur in Bulla Canonizationis . *c.25. n.9.* Quo tempore reconciliatus fuerit Petro Abaelardo . *c.32. n.6.* Quamvis certò constet, eundem S. Bernardum esse in gloria, de ejus tamen dictis disputari potest . *c.34. n.12.* Ut eum canonizaret Alexander III., eidem Pontifici preces factæ sunt a Gerardo Abbate, & ab universo Cænobio Claravallensi . *c.36. n.8.* Ab hominibus appellatus est Pseudopropheta . *c.41. n.1.* Probris fuit impetitus a Petro Abaelardo . *n.2.* De se scripsit in aliquibus fuisse deceptum falsa relatione . *n.13.* Quæ adversus eum protulerat Petrus Abaelardus, ejus Canonizationi non nocuerunt . *n.14.* Vigesimo primo ab obitu anno canonizatus est . *c.54. n.7.* Dum se opposuit S. Vvillelmo Archiepiscopo Eboracensi, deceptus fuit . *h.3.c.10. n.7.* Habuit communicationem, & gratiam Divinam, ut merita sua manifestarentur . *n.8.* Quid responderit de nonnullis miraculis intercessione sua patris . *c.21. n.55.* Eius corporis spontaneam, & aliduum macerationem laudat Fortunatus Schæccus . *c.28. n.15.* Episcopatum reject . *c.31. n.4.* Canonizatus est juxta novissimam Ecclesie consuetudinem . *c.35. n.1.* Nonnullos hortatus est ad Religiosam vitam observandam . *n.6.* A Monasterio exibat ob justas causas . *n.8.* Quod consilium tulerit circa bellum a S. Ludovico Rege Franciæ adversus Infideles gerendum . *c.36. n.18.* Tristitiam magnam concepit ob ejusdem belli infelicem eventum . *Ibid.* Morti proximus, quæ a se in Domino facta fuerant, adstantibus regulit . *c.38. n.18.* Acriter obiurgavit Petrum Abaelardum . *c.41. n.4.* Eundem insanientem vocavit . *n.5.* Latronem ab imminente morte liberavit, & ipsum habitu Monastico induit, ac gravibus afflixit poenitentis diuturno cruciatu macerandum . *n.7.* Ei in vestibus placuit semper paupertas, sordes vero nunquam . *n.15.* Obiurgatus fuit ob nimium fervorem . *n.18.* Sermone sapientiæ, & scientiæ floruit . *c.43. n.7.* Scientia a Deo infusa decoratus fuit . *n.12.* Tamquam Pseudopropheta reputatus est . *c.47. n.8.* Commendatur a Gausfrido ob miracula patrata . *n.11.* De miraculis

raculis ab eo patris. *l.4. p.1. c.6. n.4.* Impium, & blasphemum quemdam miraculose resuscitavit, ut culpas suas poenitentia deleret. *c.21. n.31.* Cum epistolam dicta: et imbre ingruente, charta non fuit mactata. *l.4. p.2. c.24. n.10.* Monachum infidelem ad fidem miraculose convertit. *l.4. p.1. c. 28. n.7.* Dæmones imperiose fugavit, & iterum ad contactum Reliquiarum suarum fugam arripuerunt. *cap. 29. n.12.* Vidit animas nonnullorum Monachorum, qui in Domino obierant. *c.32. n.6.* S. Bernardus post mortem, apparuit Guillelmo de Monte Pessulano, eique salsus esse, animam suam in cælos perduci esse. *Ibid.* Inter Doctores Ecclesiæ non enumeratur. *l.4. p.2. cap.12. n.9.* Ejus brachium auctoritate Pontificia translatus fuit. *c.22. n.15.* & 19. Sororem habuit S. Humbellinam. *c.12. n.10.*

B. Bernardus Convenarum Episcopus & sepulcro translatus est, ex facultate Clementis V. *l.4. p.2. c.22. n.15.*

Ven. Bernardus a Corleone Capuccinus ad sepulcrum super humeros Magnarum delatus fuit, & tamen S. Rituum Congregatio responsum tulit pro ejus non cultu. *l.2. c.12. n.9.* In ejus causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus ordinarii juxta præscripta in epistola circulari. *c.43. n.13.* In ejus processu subscripti sunt testes. *c.49. n.18.*

S. Bernardus de Montone inscriptus est in Martyrologio Romano. *l.4. p.2. c.18. n.3. & 16.*

S. Bernardus Parmensis Episcopus & Cardinalis apud Cardinalem Baronium ab Urbano secundo Cardinalis creatus, apud Panvinium a Paschali II. *l.3. c.33. n.4.* De ejus cultu. *Ibid.* Præ Diocesis Parmensi, & Florentina Officio proprio decoratus est. *l.4. p.2. c.5. n.3.* Ejus nomen descriptum fuerat in Martyrologio Romano. *n.4.* An inter SS. sit annuerandus. *n.7.*

Bernardus Pœnitens Beatus nuncupatus fuit, & ejus dies anniversaria celebratur apud Bertinenses. *l.2. c.13. n.4.*

B. Bernardus Ptolomæus Fundator fuit Congregationis Olivetanæ, & tempore Innocentii X. declaratus est æquipo-lenter beatificatus. *l.1. c.31. n.8.* Postquam approbatus fuit casus exceptus a Decretis Urbani VIII. Sacra Rituum Congregatio expedit litteras Remissoriales, ut conficerentur processus super virtutibus, & miraculis. *c.32. n.19.* Decretum S. Inquisitionis pro ejus cultu im-

memorabili. *l.2. c.24. n.9.* Ejus cum laude meminit Sigismundus Titius, ipsiusque vitam scripserunt Joannes Baptista de Populonia, & alii. *n.11.* Ejus mentionem facit Pius II. *Ibid.* In ejus causa qualitas Notarii probata fuit per assertionem Judicem. *c.47. n.8.* De sepulchri loco egit Pius II. *c.51. n.6.* Quid pro sepulchri visitatione decreverit Alexander VII. *Ibid.* Cur approbato ejus casu excepto, Missam, & Officium in ejus honorem concesserit Clemens X. *l.4. p.2. c.3. n.7.* Eadem Missa, ac Officium indulta fuerunt, antequam ipsius B. virtutes approbarentur. *c.4. n.3.* De Officio pro ejus cultu. *c.6. n.9.* In ejus honorem Officium cum octava indultum S. Rituum Congregatio. *c.13. n.10.* Ut ejus nomen Martyrologio Romano describeretur, probatus est ejus cultus immemorabilis. *c.18. n.15.* Discussum fuit, an inscriptio alienius in Martyrologio cultum arguat. *c.19. n.15.*

S. Berne Regulam Monachorum a S. Benedictio Abbate compositam reformavit. *l.1. c.13. n.17.*

S. Bernardus Episcopus a Cælestino III. canonizatus est. *l.1. c.9. n.7.* Prius habitum fuit a Pontifice Episcoporum Consilium. *c.15. n.12.* Cum Sanctorum numero adscriberetur, ejus corpus honorifice elevari jussum fuit a Cælestino. *c.16. n.16.* Ejus canonizationis Diploma aliquibus particularibus personis inscriptum fuit. *c.39. n.11.* Nonnulla in ejus Canonizatione peracta. *l.2. c.3. n.3.* Canonizatus fuit pñ reservationem causarum Canonizationis Sedi Apostolicæ. *l.3. c.24. n.1.*

S. Bertinus a S. Leone IX. canonizatus est. *l.1. c.8. n.9.*

S. Bertrandus V. S. Ludovicus Bertrandus.

S. Bertraphus Abbas ignem extinxit miraculose. *l.4. p.1. c.24. n.6.* Ejus corpus sublatum i rto fuit, & iterum inventum. *l.4. p.2. c.25. n.41.*

S. Birgitta a Berisfacio IX. (de cujus auctoritate aliqui dubitarunt eum reputates Antipapam) canonizata primum fuit, iterumque a Joanne XXII. instantibus Regibus Daniæ, Scotiæ, & Norvegiæ, tandem a Martino V. *l.1. c.9. n.10.* Cum apud Deum sanctitate fulserit, ab hominibus coli, & ab Ecclesia canonizari, æquum est. *c.13. n.2.* Filiam habuit B. Catharinam, pro cujus Canonizatione Sedi Apostolicæ preces fuscæ sunt. *n.16.*

n.16. Congregatum est, jubente Bonifacio IX. Confistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejus virtutibus examinandis. c.15. n.16. Ab eodem Pontifice ægritudinis ergo canonizata fuit in Capella Sacri Palatii prope S. Petri Ecclesiam, die vero sequenti in Basilica Vaticana pro solemnitate ampliacione Missæ celebravit idem Papa. c.36. n.3. & n.26. Fædæ sunt oblationes in Missa Canonizationis. n.31. In die Canonizationis concionem habuit Bonifacius IX. n.37. Præcipitur in Bulla Canonizationis celebratio Missæ, ac recitatio Officii pro Ecclesia universali. c.38. n.5. In ejus Canonizatione protestatus est Bonifacius IX. se nihil intendere adversus Dei honorem, Ecclesiam Catholicam, aut Fidem. c.44. n.19. Et preces ad Deum fudit, ut se in tanti ponderis negotio errare non sineret. n.20. In honorem ejus nonnullæ votivæ tabellæ appensæ fuerunt. l.2. c.11. n.15. De ejus canonizatione plura. c.25. n.4. Ipsius Revelationes examinavit, illustravit, ac approbavit Joannes de Turrecremata Cardinalis. *Ibid.* Ex Revelationibus cognovit, Christum quatuor clavibus cruci affixum esse. c.32. n.6. Cum ejusdem Revelationes approbasse dicatur Bonifacius IX. quæ Fides eis sit adhibenda. n.11. Mater fuit S. Catharinæ Suecæ, quæ nupta virginitatem illatam custodivit. c.41. n.6. xvi. ab obitu anno canonizata fuit. c.54. n.7. Birgerum filium, & filiam Catharinam jam prope moritura admoovit, ut in sancto Dei amore & timore viverent, & post mortem ejus Canonizatio non parum promotâ fuit ab eadem filia sua Catharina. l.3. c.6. n.12. In ejus quodam miraculo testimonium perhibuit ipsa Catharina. *Ibid.* Ulfoni nubens continentiam conjugalem exercuit. c.24. n.58. Castitatem vidualem servavit. n.59. Ex Bulla Canonizationis liquet, ipsam frequenter ad Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ accessisse. c.27. n.2. Juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem SS. numero adscripta fuit. c.36. n.5. Filios suos egregie in Fide & moribus instruxit. c.37. n.2. Pro ejus causa notata fuit sanctitatis, & miraculorum in obitu. c.38. n.19. Visionibus, & Apparitionibus cœlestibus recreata fuit. c.51. n.1. Revelationes, ac visiones Divinas sibi factas judicio prudentum submittebat. c.52. n.6. Revelationes, & Visiones a viris doctissimis examinatæ sunt. n.11.

Tom. VIII.

De earum approbatione. *Ibid.* De Revelationibus ejusdem. *cult.* n.3.7. & n.15. Ei quædam Revelatio apocrypha adscribitur, cujus meminit Cardinalis Albitius. n.16. Ejus Revelationes an a Gregorio XI. reprobatæ fuerint. *Ibid.* Decepta dicitur in Revelatione circa modum, quo Christus Dominus flagellatus fuit. n.17. De ejusdem Revelationum examine. n.18. Miraculosam se gessit erga mutos, & surdos. l.4. p.1. c.10. n.3. Mortuos etiam prodigiote ad vitam revocavit. c.21. n.5. Demones a corporibus obiectis fugavit. l.4. p.1. c.29. n.9.

B. Hieronymus Episcopus de loco in locum translatus est ex facultate Honorii III. l.4. p.2. c.22. n.15. Qualiter translatio peracta sit, & corporis identitas comprobata. c.24. n.12.

S. Blaudina Martyr dum tauro obiecta pro Christi Fide, ab eoque in altum diu emittitur, nihil doloris sensisse dicitur in epistola Lugdunensium. l.1. c.29. n.1. Quid tyranno eam torquenti responderit. l.3. c.13. n.5.

S. Blasius Episcopus ob miracula in Martyrologio Romano laudatur. l.4. p.2. c.19. n.3.

Blessila plurimum a S. Hieronymo commendatur. l.1. c.12. n.5.

S. Boleslaus Dux Cracoviæ quamvis sibi deipontaverit B. Chuegundem Reginam Poloniæ, illatam tamen castitatem cum ea servavit. l.2. c.24. n.66. & l.3. c.24. n.57.

B. Bonaventura Fundator sui Ordinis Servorum B. Mariæ, & descriptus est in Martyrologio Romano. l.4. p.2. c.18. n.15.

Bonaventura socius S. Francisci Solaniuna cum eo contagiosis Bethicæ inserviens pestifero morbo sublatu est. l.3. c.11. n.9.

S. Bonaventura Cardinalis a Sixto IV. canonizatus. l.1. c.15. n.14. De ejus virtutibus, ante Canonizationem coram Pontifice habitum est Confistorium Cardinalium, & Episcoporum. n.16. Pro ejus Canonizatione in publico Confistorio peroravit Octavianus Advocatus Confistorialis. c.21. n.7. Tertium Confistorium coactum fuit, in quo peroravit idem Octavianus. n.8. Canonizatus fuit in Basilica Vaticana, quamvis Sixtus IV. in Lateranensi Palatio moraretur, uti constat ex ipsius Bulla Canonizationis. c.36. n.3. Dum canonizaretur, a Pontifice Christifidelibus cececidit sunt In-

R c dul-

dulgentiæ . n. 9. Ante Canonizationem confectus fuit processio . n. 10. Et in ejusdem Canonizatione servata est Rituum series, juxta quam expleri debent Canonizationes . n. 19. In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali . c. 38. n. 5. Præcipitur in eadem, ut ejus memoria devote pique celebretur . c. 39. n. 10. In Canonizatione asseruit Pontifex, Deum non permittiturum, Papam in Canonizationibus errare . c. 43. n. 14. c. 44. n. 20. In Canonizatione pecuniarum vis magna expensa fuit . c. 46. n. 50. Eum publice, & privatim coli, decrevit Sixtus IV. l. 2. c. 7. n. 8. Cum in Concilio Lugdunensi moreretur, ejus exequiis interfuit Gregorius X. & pro ejus animâ Missam celebravit Petrus Episcopus Hollensis, & sequenti die Pontifex decrevit, ut singuli Præfules, ac Præbyteri per universum Orbem Missam celebrarent . c. 12. n. 11. Sanctus fuit appellatus adhuc vivens a S. Thoma de Aquino . c. 19. n. 8. Laudatur in Bulla Canonizationis ob excellentiam doctrinæ . c. 25. n. 9. Eum ob eandem rationem commendat Jo. Franciscus de Pavinis, licet aliquibus Theologis non placuerit . c. 28. n. 9. De ejus vita, & moribus testimonium tulit Sixtus IV. in Bulla Canonizationis . c. 29. n. 19. Canonizatus fuit post ducentiesimum octavum ab obitu annum . c. 54. n. 7. Ejus causa in dubio virtutum expedita fuit cum solis testibus de auditu . l. 3. c. 3. n. 15. Ejus virtutum notitia a Religiosis sui Ordinis, ac ab exteris accepit Sixtus IV. c. 6. n. 18. Dum viveret, scrupulorum tentatione vexatus fuit . c. 30. n. 20. Laudatur a Bollandianis, Card. aliis creatus est a B. Gregorio X. & SS. numero relatus a Sixto IV. c. 33. n. 7. Religionem suam, Fratrum Minorum scilicet, omnibus aliis anteposendam esse, reputabat . c. 41. n. 11. Incessantes Divinas frequenter rapiebatur . c. 49. n. 14. Ejus ca. averis incorruptio miraculosa fuit reputata . l. 4. p. 1. c. 30. n. 3. Inter Ecclesiæ Doctores recentiores . l. 4. p. 2. c. 11. n. 12. Cultus in ejus honorem concessus . c. 12. n. 9. Cur ab Ecclesia tanquam Doctor adoretur . *Ibid.*

Ven. Bonaventura a Potentia: in ejus causa decem anni effluxerant a consensione processus super non cultu, donec fieret petitio pro ipsius sententiæ confirmatione . l. 2. c. 5. notæ.

B. Bonifacius Monaldinus unus fuit ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem beatificatus declaratus est a Benedicto XIII. l. 1. c. 31. n. 17. Decretum pro cultus immemorabilis approbatione . l. 2. c. 24. c. 166. c. 167. Ejus nomen descriptum est in Martyrologio Romano . l. 4. p. 2. c. 18. n. 15.

B. Bonifacius Lauanensis Episcopus dum ei a Fidelibus cultus exhiberetur, eodem caruit ex Decreto Archiepiscopi Mechliensis, postea vero ejusdem sanctitate a Guillelmo Eslio Theologo, & aliis comprobata, per ipsum Archiepiscopum beatificatus . l. 1. c. 10. n. 8.

S. Bonifacius Martyr, & Diaconus a tormentis sospes evasit . l. 3. c. 12. n. 12.

S. Bonifacius Martyr & Episcopus una cum Sociis ut occideretur, impetitus, cum posset, noluit resistere . l. 3. c. 18. n. 6. Othoni III. Imperatori sanguine conjunctus fuit, sed humiliter, nudisque pedibus Romam petiit ut Episcopus consecraretur . c. 41. n. 17.

S. Bonifacius Moguntinus Archiepiscopus discipulam habuit B. Liobam Abbatissam . l. 1. cap. 6. n. 4. Intercessit apud Zachariam Papam ut S. Kilianum, & socios canonizaret, cap. 7. n. 9. Missus est a S. Gregorio II. ut Germanis Fidem evangelizaret . l. 3. c. 32. n. 17. Plura benignitatis Officia apud S. Gregorium Papam invenit . n. 37. Apostolus meruit appellari . l. 4. p. 2. c. 11. n. 6.

Bonifacius VIII. Papa pie in Domino obdormivit, & non, ut quidam asserunt, rabie consumptus . l. 4. p. 1. c. 30. n. 7. Ejus calaver incorruptum inventum est . *Ibid.*

S. Bonifacius Papa IV. cum obtineret a Phoca Imperatore, ut sibi concederetur Romanum Pantheon Jovi Vindici a Marco Agrippa dictum, ipsum ab idololatriæ sordibus expurgatum B. Virgini, ac omnibus S. S. Martyribus consecravat . l. 3. c. 32. n. 21. Idem repressit eos, qui in Anglia Monachis adversabantur, & confirmavit fundationem Monasterii Cantuariensis . *Ibid.*

S. Bonifacius I. Papa extinxit schisma Eulalii adversum se excitatum, & apud Honorium Imperatorem egit, ne novum schisma post mortem suam exurgeret . l. 3. c. 32. n. 33. Hæresim Pelagianorum, proscriptis, approbavit libros S. Angustini contra eosdem hæreticos, & plura alia consecit pro tuenda Ecclesiastica disciplina . *Ibid.*

Benifacius II. Papa in Synodo Romana præfidentis Venerabilis fuit appellatus. *lt. c.37. n.6.*

S. Bonenius Abbas sanctitate floruit. *lt. cap.18. n.20.* Eius Acta antiquiora edidit Surius. *Ibid.* Alia ipsius Acta inveniuntur in Archivo Capituli Cathedralis S. Eusebii Verellenfis. *Ibid.* De ipsius cultu. *Ibid.* Eius nomen auctoritate Apostolica descriptum est in Martyrologio Romano, & cum ipse mortuus sit ante Alexandrum III., canonizatus confectur juxta ritum antiquiorem. *n.21.* Per triduum rogatus faminam a Dæmone miraculose liberavit. *lt. p.2. c.13. n.13.*

S. Bonifacius Martyr militem egit sub Ethnicis Imperatoribus. *lt. cap.14. n.9.* De eius passione. *lt. c.29. n.13.*

S. Britannicus Episcopus in Martyrologio Romano commendatur. *lt. p.2. c.19. n.2.*

B. Brimulphus Episcopus ut beatificaretur, de eius vita inquisitio facta est a Concilio Constantensi. *lt. c.11. n.11.* Orantibus Ianizæ, Sveciæ, & Norvegiæ Regibus, ejusdem causâ propolita fuit Jeanni XXIII. ante ejus depositionem, & mox a Martino V. beatificatus est. *n.13.*

S. Brincius Episcopus Romam venit, & crevit Basilicam in honorem S. Martini Episcopi. *lt. c.4. n.14.*

S. Bruno Carthusiensis ex concessione Leonis X. a Fidelibus colitur. *lt. c.13. n.18.* Discipulum habuit Urbanum II., & Rhegiensem Archiepiscopatum recusavit. *Ibid.* Quando obierit. *cap.11. n.6.* Eum, refert Cardinalis Baronius, a Leone X. fuisse canonizatum. *Ibid.* De eius Beatificatione, & Canonizatione. *n.7.* Eius cultum promovere Carthusiensis Capitulum Generale, habita facultate a Leone X. utens. *Ibid.* Ipsius Festum, ad præces Bernardi Gazii Procuratoris Generalis Carthusiensis, a Sac. Rituum Congregatione celebrari concessum est sub ritu semiplurimi pro universa Ecclesia. *Ibid.* Id ipsum concessum est a Gregorio XV. *Ibid.* A teneris annis futuram sanctitatem demonstravit. *lt. c.39. n.2.* Una cum alijs, qui Canonici Regulares fuerant, Carthusianum Ordinem fundavit. *c.47. n.8.* Cur ipsius Officium pro universali Ecclesia indultum fuerit. *lt. p.2. c.6. n.8.* Eius Officium ad ritum duplicem elevatum est. *n.14.*

S. Bruno Colonienfis Episcopus in Ecclesia Tornacensi colitur. *lt. cap.13. n.4.*

B. Bruno Herbipolenfis Episcopus: in eius causa processus Ordinarius ex literis Apostolicis Innocentii IV. confectus est per testes de auditu, & scripturas authenticas. *lt. cap.36. n.17.* Remissionem pro ejus causa commisit Gregorius IX. nonnullis Regularibus. *c.45. n.11.* Quid ei circa Episcopatum rejiciendum, vel acceptandum responderit S. Bernardus. *lt. c.31. n.12.*

S. Bruno Ruthenus Episcopus martirium subijt, cum Fidem Evangelicam prædicaret. *lt. c.17. n.8. & 9.*

S. Bruno Signinus Episcopus canonizatus est a Lucio III., sed ejus Billa Canonizationis a Gaiparo Cerato conquesta, non fuit inventa. *lt. c.9. n.5.* Cur eius capitis identitas non fuerit approbata a S. Rituum Congregatione, & quid super hoc responsum fuerit. *lt. p.2. c.24. n.9.*

S. Brunus de loco in locum transfatus est auctoritate Honorii III. *lt. p.2. c.22. n.15.*

S. Burkardus Episcopus a Bollandianis, & quodam Anonymo commendatur. *lt. c.7. n.8.* Ab Hugone Episcopo colendus proponitur, habita ad id facultate a Benedicto VI. *n.16.*

C *Adocus* Episcopus, & Martyr ex dono Dei miraculose varijs linguis locutus est. *lt. c.48. n.9.*

S. Cecilia Virgo, & Martyr Valeriano nupsit circa periculum amittendæ virginittis. *lt. c.24. c.57.* Ab Ecclesia colitur tanquam Virgo. *lt. p.2. c.12. n.12.* Eius corpus invenit, & proprijs manibus transtulit Paschalis I. Papa. *c.32. n.2.* In eius, ac Sociorum Relatione dicitur quoniam modo fiat translatio Sanctorum matutino tempore & Missam celebrante Summo Pontifice. *n.17.*

S. Celestinus Papa doctrinam S. Augustini adversus Semipelagianos approbavit. *lt. c.29. n.7.* Celestinus Pelagii disceptulum, Nestorium hæresiarum, ad osne plures damnavit. *lt. c.32. n.15.*

S. Celestinus Papa. V. *S. Petrus Celestinus.*

Pex. Cesir de Bus: In ejus causa concessa fuit signatura Commissionis antedecennium elapsam post processum Ordinatum. *lt. c.36. n.4.* Necessè fuit revideri processum autographum propter controversiam exortam circa concordiam inter partem illam exempli, & partem autographam. *c.50. n.8.*

R r 2

Servus

Servus Dei Cæsar Franciscus: in ejus processu Ordinario, cum testes juramentum præstitissent de veritate dicenda, non de servando secreto, processus ipsius validitas admisa fuit. *l.2. cap.43. n.18.* Quomodo tempore Prosperi Bottinii Promotoris Fidei facta sit pro ipsius processu recognitio Stemmatis in sigillo Episcopali impressi. *c.51. n.11.*

S. Cæsarius Martyr canonizatus est; tum quia ejus animam aliqui S.S. testati sunt, in celos eveham esse; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *l.2. cap.19. n.11.* Prædixit supplicium Divinum in eum, a quo mortis postulator fuit, una cum S. Juliano Presbytero, in odium Fidei, quod reieventis probavit. *l.3. cap.14. n.14.*

S. Cajetanus Theatinorum Fundator ut beatificaretur, ejus causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Papæ signatam. *l.1. c.17. n.8.* In ejus Beatificatione approbata sunt novem miracula. *c.22. n.10.* Satisfactum fuit Decretis Urbani VIII. ut ipse canonizaretur, & de unanimi voto S. Congregationis Rituum ejusdem memoria cultu digna accepta fuit. *c.26. n.3.* In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ, dum vixerat, ipse S. patrauerat. *c.33. n.16.* Cum aliis Beatis canonizatus fuit a Clemente X. *c.36. n.4.* Prior in Canonizatione nominatus, ut servaretur ordo hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n.6.* Dum beatificaretur, ei concessus est cultus a Summo Pontifice. *c.39. n.6.* Ante Canonizationem quem cultum permiserit Paulus V. *l.2. c.10. n.5.* Ut fieret Commissio reassumptionis, factus est processus super continuatione sanctæ sanctitatis, & cultus. *c.38. n.3.* Responsum fuit a S. Rituum Congregatione, probationes esse adjuvandas. *c.53. n.11.* Canonizatus fuit, licet in ejus causâ soli inventi fuerint testes de auditu. *l.3. c.11. n.11.* Ejus fides quali ex argumento probata sit. *c.23. n.9.* Ejus firma in Deo spes commendatur. *n.17.* Plures peccatores ad Deum convertit. *n.35.* Proximum suum ardentè diligebat. *n.36.* Prudentia æconomica floruit. *c.24. n.9.* Ipsi heroica fortitudo emicuit, dum tempore Clementis VII. Roma dirueretur. *n.36.* Vitam mixtam laudabiliter exercebat. *c.26. n.4.* Devotissime Missæ Sacrificium peragebat. *c.27. n.3.* Sodales suos ad Sacramentorum frequentiam induxit. *c.27. n.7.*

Commendatur ob spontaneam præigentiam, & parsimoniam in cibis. *c.28. n.17.* Patienter tulit, sibi Clementem VIII. aliosque opponi, cum ipse Ordinem suum fundare, & instituire conaretur. *c.30. n.16.* Sanctorum numero adscriptus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *c.35. n.1.* Ejus Reliquiis tributum fuit quoddam miraculum, quamvis simul cum eis ægrotanti sœminæ applicata fuerit forma cereæ (communiter Agnus Dei.) *l.4. p.1. c.5. n.15.* Quemdam febre maligna laborantem miraculose sanavit. *c.18. n.17.* Energumenum prodigiose sanavit. *c.29. n.9.* Dum Beatus fuit annumeratus, Officium, & Missa concessa sunt in ejus honorem pro universis ipsius instituti Regularibus. *l.4. p.2. c.1. n.7.* Et pro civitate ipsius natali. *n.11.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem reconditur. *Ibid.* Missæ in ejus obsequium celebratio ampliata est. *c.2. n.5.* Ipsi etiam (beatificati tantum) cultum adauxit Alexander VII. *n.9. c.10.* Pro universa Ecclesiâ Officio celebratur ex concessione Clementis X. cum ipse Theatinorum instituti Fundator fuerit. *c.6. n.8.* Au præfati instituti Fundator extiterit. *n.10.* Ejus nomen ante Canonizationem descriptum fuit in Martyrologio Romano. *c.18. n.9.* In eodem Martyrologio ipsius elogium. *cap.19. num.7.* Ipsi epistolæ revixæ & examinatz fuerunt. *l.2. c.26. n.2.* Orationi frequenter insitabat. *l.3. c.25. n.2.* Miraculosum fessit erga epilepticos. *l.4. p.1. c.13. n.2.*

S. Cajus Papa, & Martyr cum monogrammate tumulatus fuit. *l.4. p.2. c.27. n.18.*

S. Calixtus Martyr invidiâ patientiæ, ac fortitudine tormenta pro Christo passus est. *l.3. c.20. n.11.*

S. Callistus Papa, & Martyr construxit Ecclesiam in obsequium B. Mariæ Virginis in loco concessio, & donato Christianis ab Alexandro Severo Imperatore. *l.1. c.13. n.6.* Martyrium dicitur pertulisse sub eodem Imperatore. *Ibid.*

S. Camilla Gentili colitur in civitate Septempedana, quin de ejus cultu hæstenu aliquid a Sede Apostolica decretum fuerit. *l.3. c.13. n.12.* Interempta fuit a marito suo, cum adversus præceptum ejusdem sermonem haberet eum. Brandina Grassi genitrice sua, nam familiam Grassianam implacabili odio profenebatur. *Ibid.* Quod dictum sit in quæ-

sione,

zione, an ipsa B. Camilla Martyreset
referenda. *Ibid.*

B. Camillus de Lellis dum canonizan-
dus proponeretur, suffragium tulit tam-
quam Consultor Promotor Fidei, nan-
dante S. Rituum Congregatione, ut ju-
dicioium cursus dirigeretur. *l. 1. r. 8.*
n. 1. Fundator fuit Clericorum infirmis
ministrantium, & decimus septimus est
inter eos, qui beatificati sunt in Basilica
Vaticana. *r. 24. n. 13.* Ejus Breve Beati-
ficationis. *Ibid.* Cum ab aliquibus Patri-
bus Institut sui Professoribus ante Sedis
Apostolicæ sententiam publice coleretur,
eosdem gravibus pœnis coercuit
S. Inquisitionis Congregatio. *l. 2. c. 16.*
n. 2. Qualiter ejus non cultus approba-
tus fuerit. *n. 4.* Ejus propositionum exa-
men factum fuit a Cardinalibus, & Con-
sultoribus, cum disputatum est de ipsius
virtutibus. *c. 26. n. 1.* In ipsius causa re-
visa sunt ea, quæ idem manu propria
conscripterat. *n. 2.* Pro dubio virtutum
ejus probatum fuit ab ejusdem Institut
Professoribus, & ab exteris, ipsum ca-
ritatis heroicis actus erga proximum
exercuisse. *l. 3. r. 6. n. 18.* In dubio virtu-
tum non parva fides adhibita fuit attesta-
tionibus, & assertionibus P. Pellicionii
ipsius B. Confessarii. *r. 7. n. 6.* De ejus er-
ga proximum ardenti dilectione. *r. 23.*
n. 36. Nonnullis gratis gratis datis re-
fussit, sed ex eis ipsius sanctitas probata
non est. *c. 42. n. 10.* Fœminam gravidam
a plenitudine miraculose liberavit. *l. 4.*
p. 1. r. 18. n. 45. Aliamque gravi polypo
laborantem. *c. 19. n. 38.* Pro ejus Officio
concessæ sunt lésiones propriæ. *l. 4.*
p. 2. r. 2. n. 14. Ejus corpus, ante beati-
ficationem, qualiter translatum sit. *c. 22.*
n. 4. De Indulto pro ejus translatione.
c. 22. n. 21.

S. Candidus beatus a Summis Pontifi-
cibus appellatus est. *l. 1. r. 37. n. 7.* Una-
cum Sociis Legionis Thebææ ab Eccle-
sia celebratur. *l. 3. c. 18. n. 19.*

S. Canutus Rex Danicæ martyrium
pro Christo passus ab Ecclesia colitur.
l. 1. c. 9. n. 3. Ab Alexandro III. canoniza-
tus dicitur, sed nescitur, an pro ipsius
Canonizatione factum sit examen mi-
raculorum, cum desiant ejus Bullæ.
c. 29. n. 6. Monitus fuit a S. Grego-
rio VII. ut bono exemplo populum lu-
um virtutum desiderio inflammaret. *l. 3.*
c. 36. n. 10.

S. Canutus Rex Obotritorum pro Chri-
sti amore sanguinem effudit. *l. 1. r. 9. n. 3.*

S. Caprasius Martyr se martyrio obtu-
lit, cum signum a se postulatum a Deo
obtulit. *l. 3. c. 16. n. 9.*

Carolus de Blois, seu de Blois Dux
Britanniæ quamquam in Regionibus Bri-
tanniis uti Beatus adoraretur, ejus ta-
men cultus abrogatus est ab Urbano V.
l. 2. c. 8. n. 3. Eius meminit Andreas du
Chesne asserens, eundem obiisse in bello
adversus Joannem de Montfort. *n. 4.* E-
jus miracula progressum dicuntur ha-
buisse sub Urbano V. & Gregorio XI.
Ibid. Eum numero adscriptum esse,
comprobatur ex testamento Joannis Ba-
son. *Ibid.* Eos, qui illum Martyrem, &
Sanctum prædicabant, acriter correxit
Urbanus V. *r. 13. n. 4.*

Carolus Bonus licet non fuerit occisus
directe pro Fide, sed pro Justitia, aliqui-
bus in locis uti Martyr colitur. *l. 3. r. 19.*
n. 4.

S. Carolus Boromæus Archiepiscopus,
& Cardinalis præbuit hominibus exem-
plum, ut ipsius virtutes imitentur. *l. 1.*
r. 13. n. 6. Immerito dicitur a Marco An-
tonio de Dominis extinxisse cultum.
S. Ambrosii. *n. 13.* Priusquam canonizaretur,
ejus causæ examen commissum de-
more fuit tribus Rotæ Auditoribus, ex-
hibita hujusmodi jurisdictione per Com-
missionem manû Papæ signatam. *r. 17.*
n. 8. Ejus Canonizationis causa quanto
studio, ac labore examinata sit. *n. 9.* Ut
S. numero adscriberetur, octo inter se
Conventus habuerunt Sac. Rotæ Audi-
tores. *l. 6.* Ejus Acta subscripta a Mucantio
Secretario S. Rit. Congreg. Summo Pon-
tifici, & eidem S. Congreg. præsentata
sunt a Francisco Penia S. Rotæ Audito-
re. *n. 10.* Ab ejusdem Mucantii testimo-
nio deprehenditur, aliqua patrasse, quæ
Rotæ Auditores tamquam miracula re-
cognoverant, eaque ut talia admittere
recusavit S. Rituum Congregatio. *Ibid.*
In ejus causa Cardinales suffragium tu-
lerunt in S. Rituum Congregatione,
postquam judicium suum interposuerant
S. Rotæ Auditores. *n. 11.* In Adis Can-
onizationis legitur, Joannem Baptistam
Spadam utpote Advocatum Fiscalem,
seu Fidei Promotorem citatum compa-
ruisse, dixisque (cum essent perspicua
Sanctitatis argumenta) se nihil ex oppo-
sito dicendum habere. *c. 18. n. 1.* Ejus mi-
racula a Medicis examinata sunt ex sta-
tuto S. Rituum Congr. *c. 19. n. 17.* Ex
unanimes consensu S. Rituum Congrega-
tionis approbata sunt quatuor miracula
ab eo.

ab eodem patrata . c. 22. n. 14. Cum de
abusque in Canonizatione ageretur , & in
publico Confitorio orare vellet Vica-
rius Mediolanensis, ejus loco oravit Ber-
nardinus Scottus Advocatus Confis-
torialis, sic decernente Clemente VIII. c. 35.
n. 18. Quonam ordine & magnificentia
fieri debeant Processiones in Canoniza-
tionum solemnitatibus . c. 36. n. 10. Qua-
liter ex permisso S. Rituum Congrega-
tionis præscripta sit ejus pictura in ve-
xillis pro Canonizatione . *Ibid.* Pro Ca-
nonizatione nomine Regis Hispania-
rum preces fudit Cardinalis Taverna .
n. 18. Nam ejus fieret Canonizatio , &
Oblationes in Missa consuetæ appone-
rentur , Magister Cæremoniæ absci-
dit avium reticulum , quo , ut evolarent
prohibebantur . n. 34. In Bulla Canoniza-
tionis præcipitur celebratio Missæ ,
& recitatio Officii pro Ecclesia univer-
sali . c. 38. n. 5. Ejus Officium , & Missa
celebrari jubetur ex Decreto S. Con-
gr. eum primum eadem Paulus V. ad Li-
bium indulserit , & Innocentius X. re-
citari præcepit . n. 7. In Bulla Canoniza-
tionis decernitur eidem cultum præ-
stari debere . c. 39. n. 10. Canonizatus
fuit , expensis suppeditante Civitate
Mediolanensi . c. 46. n. 3. Rigidum exa-
men Canonizationem præcessit . n. 5.
Elemosynæ in Canonizatione pauperi-
bus sunt distributæ , & Ministri summi
Pontificis nova veste donati fuerunt .
n. 35. Processus ab Ordinario consecutus
pro ejus causa constat juridicum fuisse .
l. 2. c. 3. n. 8. In ipsius causa dicitur ex
processu solo Ordinario deveniri non
posse ad Canonizationem , sed addendum
esse præfatum Apostolicum . c. 4. n. 11. In
ejus causa narratur , aliquorum fuisse sen-
tentiam , ex solo processu ab Ordinario
confecto deveniri posse ad Beatificationem .
c. 6. n. 3. In loco Liani , sepeliri faci-
ens capiam , in qua servabantur ossa
cujusdam defuncti , cur hoc decreverit .
c. 8. n. 5. In ejusdem obsequium nonnullæ
veticæ tabellæ appense sunt . c. 11. n. 15.
Sed ad ejus sepulcrum apposita , prohibita
sunt obsequium Indulti Apostolici .
c. 20. n. 12. Ad eas appendendas ac-
cessit mox facultas a Clemente VIII. *Ibid.*
Cardinalis eum esset , & Ordinarios loci
Somaschæ cultum permisit , ac toleravit
exhiberi Servo Dei Hieronymo Emi-
liano . cap. 23. num. 11. Quid conclusum
sit in Sacra Rituum Congregatione tem-
pore Clementis VIII. ut in ejus causa

processus fieret . c. 35. n. 6. Legati missi
sunt pro introducenda , & absolvenda
causa Canonizationis Clementi VIII.
c. 36. n. 9. Dispensatum fuit , ut processus
in specie conficeretur , quin factus esset
processus in genere . cap. 39. n. 3. Causa
dispensationis processus in genere . n. 5.
Lapsam Cleri disciplinam inflauavit ,
cap. 41. n. 5. In ejus causa interrogatoria
composita fuit a S. Rotæ Auditoribus .
c. 44. n. 12. Et discussum fuit in ea , an Ju-
dices Remissoriales possint in processibus
novos articulos admittere . c. 47. n. 3.
Quid huic dubio responsum fuerit . *Ibid.*
In ejus causa Procurator Fidei , munus
exereuit Promotoris Fidei , & fuit cita-
tus . n. 7. In ejus causa pertractatum fuit
de omissione examinis testium super ali-
quibus Interrogatoriis . c. 49. n. 6. Appro-
bata sunt a S. Rotæ nonnulla miracula ,
quæ non approbavit S. Rituum Congre-
gatio . l. 3. c. 4. n. 10. Ejus miraculum de
Paula Angela Buttigella quonam modo
approbaverit Sac. Rituum Congr. n. 11.
Alterius miraculi approbatio . n. 12.
Quod sciarit idum incolam is evaserit ,
ut miraculum non agnovit S. Rituum
Congregatio , licet ut tale approbatum
sit a S. Rotæ . n. 13. Cum invocaretur a
Jeanne Baptista Tironi infante , duo tes-
tes ejus invocationem comprobarent .
c. 5. n. 18. Zelo conversionis hæreticorum
ardebat . c. 22. n. 9. Caritate heroica pro-
ximum diligebat . n. 36. Ejus prudentia
politica . c. 24. n. 10. Orationi assidue va-
rabat . c. 25. n. 2. Quotidie fere Missæ Sa-
crificium peragebat . c. 27. n. 3. Ejus ab-
stinencia , & penitentia . c. 28. n. 16. c.
c. 29. n. 5. Non paucas tribulationes per-
passus fuit . c. 30. n. 15. Reputabat indi-
cium Divinæ vocationis ad Ecclesiasticas
dignitates nullum pro eis obtinendis co-
natum adhibere . cap. 31. n. 2. A Pio IV.
avunculo suo Cardinalis creatus est , & a
Paulo V. canonizatus . c. 33. n. 9. Purgam
respiciebat tamquam quoddam ad
martyrium incipimentum . n. 10. Cano-
nizatus fuit , postquam ranonizationes
ad S. Sedem devolutæ sunt . cap. 34. n. 1.
Gregi suo assidue Dei Evangelium præ-
dicabat . n. 7. Pium opus edocenda do-
ctrinæ Christianæ promovit , & rudibus
explanavit mysteria Fidei , ceteraque ad
Fidem necessaria , solutemque obinen-
dam . *Ibid.* Invigilavit , ne ullus adver-
sus Fidem error in animis sibi creditas
irreperet . *Ibid.* Plura honorificentissima
munera recusavit , ut gregis commissi
curæ

enræ liberius vacaret. *n.8.* Piissime onus Episcopale implevit. *n.9.* Cum a Sancta Sede delegaretur pro reformando Ordine Fratrum Humiliatorum, Hieronymus Farinus, & Hieronymus Lignana ejus mortem tentantia, qua Deus ipsum liberavit. *Ibidem.* Vicarium Generalem sibi delegit Nicolaum Ormanatum, qui particeps fuerat Confiliorum Matthæi Giberti Episcopi Veronensis, & postea Reginaldo Polo Cardinali in Angliam proficiscenti pro Ecclesiæ bono operam dederat. *n.10.* Alios viros probos delegit, ut in Diarces administratione eorum, consilio uteretur. *Ibid.* Laudatur a Paulo V. ob Episcopales Visitationes susceptas, & pie absolutas. *n.13.* Pro Ecclesiæ recta administratione plures Synodos congregavit. *n.14.* Nunquam a residentia in Ecclesia sua discessit nisi coactus, aut ex concessione Sedis Apostolicæ, aut ex approbatione Episcopi senioris Provinciae suæ. *n.15.* Plura Tempia, & Altaria consecrav. *n.17.* Dignioribus, aptioribusque personis Beneficia Ecclesiastica conterebat. *n.18.* Pro recto animarum regimine, moribus informandis, & doctrina Christiana imbuendis Seminaria, & Collegia instituit. *n.19.* Laudatur ob sinceram venerationem erga Summum Pontificem, ac S. Sedem. *num.21.* Bona patrimonialia distribuit, ut pauperibus subveniret. *n.24.* Bona fideicommissi jure accepta in familia permanere decrevit. *num.25.* A Pio IV. Cardinalis creatus est. *n.28.* Commendatur a Paulo V. ob insignem erga pauperes misericordiam. *n.31.* Quam pie ad moriendum se præparaverit, ac religiose obierit. *c.38. n.11.* Insignia familiæ suæ in Porticibus ædium Canonicalium insculpi videns abradi jussit, prohibuitque in posterum exarari, quæ tamen eo insculpi permanserunt. *c.40. n.14.* Basilicæ Liberianæ dono dedit candelabra argentea, in quibus etiam domus suæ insignia, ipso nesciente, insculpta fuerunt. *Ibid.* Legatus fuit Bononiensis, sed cum Romæ maneret quidam Prolegatus destinatus fuit. *Ibid.* Decanum Bracharensem, qui Archiepiscopi sui Servi Dei Bartholomæi a Martyribus gravem indignationem offenderat, eidem Præsuli & suo nomine, & Summi Pontificis Pii IV. enixe commendavit. *cap.41. n.3.* Modeste vestitus incedebat. *num.17.* Eius quoddam miraculum approbatum fuit, quamvis cum dolore eveniret. *l.4. p.1. c.8. n.24.* Cæ-

cis miraculose visum restituit. *c.7. num.4.* Margaritam Montam miraculose sanavit. *c.11. n.4.* Miraculosum se gessit in hydropticorum sanationibus. *c.15. num.1.* Et in sanandis herniis. *num.18.* Cuiusdam cancro laboranti prodigio subvenit. *cap.17. n.19.* Candidam de Agudis Monialem a febre hætica miraculose liberavit. *c.18. num.6. & 7.* Ejus tempore in Civitate Mediolanensis pestis grassabatur. *num.26.* Fæminam difficili partu laborantem iuperflutem reddidit. *c.20. n.27.* Puerum ab evidenti periculo mortis in flumine prodigio servavit. *cap.21. n.19.* In ejus cauta probata, & admitta sunt miracula negativa. *c.22. n.4.* A gravi latione balistæ ignem liberatus fuit. *n.20. & 21.* Ejus faciem splendorebus fuisse illustratam asseruit, & testatus est S. Philippus Neri. *c.26. num.26.* Quamdam energumenam a vexatione Dæmonis vindicavit. *cap.29. n.9.* Cæca n miraculose illuminavit. *c.32. n.7.* Curejus Officium pro universa Ecclesia indutum sit. *lib.4. p.2. c.6. n.13.* Idem Officium ad ritum duplicem elevatum mox fuit. *n.14.* In translatione Reliquiarum Umbella usus fuit. *c.23. n.15.* Magno in honore habuit Scalam Sanctam, quæ Romæ colitur. *c.26. n.19.* Taurinum perrexit, ut Christi iacram findonem veneretur. *c.31. n.17.* Ejusdem sacræ Sindonis Taurinensem in Civitatem tempore S. Caroli facta fuit translatio. *n.18.*

Carolus Magnus Imperator nti beatus colitur ex permissione Summorum Pontificum, non ex illegitima Canonizatione facta a Paschali Antipapa, dicto antea Guidone Cremonensi, in Aquigranensi Civitate. l.1. c.9. n.4. Post præsumptum illegitimum Canonizationem pluribus in locis coli cepit. *Ibid.* Ab Hærisano L. Venerabilis appellatur. *c.37. n.6.* Ejus corpus elevatum esse dicitur a Paschali III. Antipapa. *n.9.* An inter Sanctos numerandus sit. *l.3. c.36. n.4.* Debita veneratione, & obedientia coluit Sedem Apostolicam. *n.5.* Petit, & obtinuit a S. Leone III. examinari sanguinem qui Mantuæ repertus Christi esse dicebatur, & ipse vere fuisse idem Pontifex recognovit. *l.4. p.2. c.51. n.8.* Hospitio exceptus S. Leonem III. *l.4. p.1. c.10. n.4.*

Carolus Rex Francorum occisus fuit ab Heriberto Comite, & pro Martyre habitus fuit, cum absque culpa moreretur. l.3. c.19. n.3.

Servus

Servus Dei Carolus a Setia sepultus fuit in Ecclesia Romana S. Mariz Translyberim, & super ejus tumulo conditum elogium correctum fuit a S. Rituum Congr., utpote nimis amplum. *l.2. c.12. num.4.* In ejus causa qualiter approbatus fuerit non cultus. *c.16. n.4.* Licet juramentum emiserint nonnulli Regulares abique Superiorum facultate, admissa tamen fuit validitas processus. *c.48. n.5.* Responsum fuit pro validitate processus quamvis confectus esset in Oratorio Domus privatæ, in quo Missa celebrabatur. *c.49. n.22.* Qualiter & sepulcro translatus sit. *l.4. p.2. c.22. n.4.*

Servus Dei Carolus Spintula: quoniam in sensu judicatum fuerit in Sac. Rituum Congr. nullibi ipsius cultum extitisse. *l.2. c.15. n.12.* Dispensatum fuit super Decreto de non procedendo ad declarationem Martyrii, nisi lapsis 30. annis ab obitu Servorum Dei. *c.54. num.5.* De ejus martyrio agitur, cum ipse pro Christo mortem pertulerit. *l.3. c.12. n.20.* Decretum pro ipsius martyrio comprobando. *c.13. n.1.*

S. Carpephorus Martyr cum fratribus ab Ecclesia celebratus est, omnesque dicebantur quatuor Coronati, sed postea ipsorum nomina revelavit Deus. *l.4. p.2. c.28. n.14.*

S. Cassimirus filius Regis Poloniæ quantum floruerit virtutibus. *l.3. c.36. n.9.*

S. Cassia cum recusaret vesci cibis Diis immolatis, a Dulcetio Præfide capite cæsa inter Martyres numeratur. *l.3. c.14. n.7.*

S. Cassianus Episcopus sanctitate florens, cum erroris Semipelagianorum reus dicitur fuisse, cura culpa excusetur. *l.2. c.29. n.4.* Sanctis annumeratur a Petro Natali, & Ferrario. *num.6.* De ejus cultu loquuntur Baillet, & Pagi. *ibid.* Qualiter ab Urbano V. ei cultus concessus fuerit. *Ibid.* A S. Gregorio Magno Sanctus fuit appellatus. *Ibid.* Ejus doctrina cum a S. Prospero impugnetur, ipse Semipelagianus reputatus est. *Ibid.* Nulla de ejus sanctitate haberi debet questio. *n.9.* Quamvis ejus libri reprobatii fuerint, ipse tamen non fuit damnatus. *c.33. n.9.*

S. Cassianus Martyr Graphium, & Codicem in terram dejecit, cum Aurelius Auricolanus S. Marcellum Martyrem morti adjudicaret. *l.3. c.14. n.8.* Laudatur idcirco in Martyrologio Romano. *Ibid.*

S. Cassius Narniensis plurimum commendatur a S. Gregorio in Dialogis. *l.2. c.19. n.6.* Ipsius obitus describitur ab eodem S. Gregorio. *l.3. c.38. n.21.*

S. Cassulus Martyr qualiter sepultus sit in catacumbis. *l.4. p.2. c.29. n.22.*

S. Cassus Martyr Fidem Christi primum deserens, ad se postea reverfus pro ejusdem defensione occubuit, & ab Ecclesia colitur. *l.1. c.29. n.2. & l.3. c.15. n.18.*

Servus Dei Catalanus Faber cum Joanni XXII. beatificandus proponeretur, ejus martyrii, ac miraculorum examen commissum est ab eodem Pontifice Valentino Episcopo. *l.1. c.29. n.12.* In ejus causa examinati iusta est spontanea suscepio martyrii. *l.3. c.18. n.12.*

S. Cataldus Archiepiscopus pie in Domino obiit anno a partu B. Virginis 179. ejusque lingua incorrupta servatur. *l.4. p.1. c.30. n.15.*

S. Catharina de Bononia pro causa Beatificationis declarata est ex unanimi voto S. Rituum Congregationis virtutibus emicuisse. *l.1. c.22. n.14.* Quando Asia Canonizationis edita sint. *c.24. n.12.* Uteam Clemens XI. canonizaret, duas habuit Congregationes, alteram de miraculis, alteram, an tuto procedi posset ad ejus Canonizationem. *c.26. n.6.* Quid peregerit Clemens XI. pro S. Catharinæ, aliorumque Canonizationibus definiendis. *n.8.* Dum beatificanda proponeretur, Prosper Bottinini Promotor Fidei difficultatem exposuit, nempe: An stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tertii generis, tuto procedi posset ad Canonizationem. Et responsum est affirmative. *c.32. n.3.* Ejus virtutes examinate sunt per modum dubii formalis. *n.12.* In ejus honorem permixtum fuerat Officium, & Missa. *Ibid.* Ejus virtutes discussæ sunt tempore Innocentii XI. in Congregatione Ordinaria. *num.14.* De ipsius Canonizatione cum agendum esset, pro suffragio, & consilio vocati sunt Episcopi Orientales Romæ commorantes a Clemente XI. qui exposuit prædictionem factam ab eodem S. Catharina de excidio Imperii Orientalis, & casu Urbis Constantinopolitanæ in manus Turcarum. *c.34. n.2.* Compendium ejus vitæ, virtutum, & miraculorum, cum ægrotaret Inghiraminis Secretarius S. Rituum Congreg. exaravit Promotor Fidei jussu Clementis XI. *n.3.* Causa ipsius, & aliorum separatim relatæ sunt a Cardinali Præfide S. Rituum Congr.

Congr. sub Clemente XI. n. 4. In Confessorio semipublico pro ejus Canonizatione decretum fuit, ut etiam interesset Promotor Fidei. n. 10. Cui aliis canonizata fuit a Clemente XI. c. 36. num. 4. Quomodo facta fuerit processio pro ejus Canonizatione. numer. 10. Pro ejus Canonizatione Procuratorium munus exercuit Hannibal Albanus Cardinalis nomine Regum, Magnatum, Clvitatium, ac Ordinum Regularium, & ejusdem Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Ccirus Advocatus Confistorialis. n. 18. Canonizationis formula edita a Clemente XI. num. 21. In Canonizatione Concione, seu Homiliam habuit Clemens XI. n. 37. Nulla in Bulla Canonizationis mentio fit Officii, aut Missæ. c. 38. n. 7. Ejus casus exceptus qualiter approbatus fuerit. l. 2. c. 17. n. 3. & 6. Cultum in ejus honorem concessit Clemens XI. vivæ vocis oraculo. l. 2. c. 20. n. 4. Sententiam tulit S. Rituum Congregatio pro casu excepto ex concessione Romani Pontificis. *Ibid.* Et dependenter ab inscriptione nominis in Martyrologio Romano. n. 13. Quibus in ipsius causa inscriptæ sint litteræ Remissoriales. cap. 45. n. 13. Quoniam modo concessum sit examen articuloꝝ. c. 49. n. 7. Canonizata fuit post 350. annos ab obitu. c. 54. n. 7. Quamvis soli testes de auditu fuerint examinati. l. 3. c. 1. n. 11. Processus compulsoꝝ in Urbe confessi sunt coram Cardinali Vicario, & decretum fuit identidem, virtutes probandas esse eo modo, quo fieri posset, per Scriptores antiquos, ac per testes de publica voce, & fama. c. 3. n. 7. Ejus virtutum testimonium etiam acceptum fuit ab iis, quæ de eadem scripserat Illuminata de Bembris. c. 8. n. 15. Et quæ retulerant Azzoguidus, Savonarola, Sabbatinus, & Palæotus. *Ibid.* Canonizata est ad normam postremæ Ecclesiæ consuetudinis. c. 35. n. 1. Prædixit, Hannibalem Bentivollum victoriam a Philippo Duce Mediolanensi reportaturum, & Constantinopolim capturam esse in manus Mahumetis II. c. 47. n. 1. Quamvis dicta sit miraculose sanasse Candidam Dianam Fabri Monialem, hæc tamen sanatio miraculosa non fuit reputata. l. 4. p. 1. c. 11. n. 13. Mariam Gertrudem de Ghirardellis Monialem prodigiose liberavit a febre cum delirio, & lethargo. c. 18. n. 12. 13. & 14. Dicta fuit quendam miraculose præservasse a gravilaxione fellippi. c. 22. n. 20. Discul-

Tom. VIII.

sio super hoc miraculo. n. 21. Cur non fuerit approbatus. *Ibid.* De ejus cadaveris mira incorruptione. c. 30. n. 3. 7. 12. & 14. Et incorruptum, & fragrans ipsius cadaver permanere testatus est Cardinalis Carpineus. n. 18. Ejus corpus sedens omnibus patet conspicendum, & an id miraculo tribui debeat. c. 31. n. 1. Mirabilis odor ex ejus calavere. n. 25. Ipsi (beatificæ tantum) nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano ex concessione Clementis VIII. l. 1. p. 2. c. 18. n. 9. Ejus vestes mutantur. c. 26. n. 9. A quibus novis vestibus induitur. n. 11. In ejus honorem (adhuc beatificæ duntaxat) Missam celebrari iussit Clemens VII. c. 22. n. 2.

Ven. Catharina de Corduba laudatur a Galpare de S. Michaeli, & Philippo a Sanctissima Trinitate. l. 1. c. 40. n. 2. Non dubitabat, ut asserit S. Theresia, proferre gratias sibi a Deo communicatas. *Ibid.*

S. Catharina Filicia Adurna tempore Clementis XI. beata fuit declarata ob cultum immemorabilem. l. 1. c. 31. n. 11. Ejus virtutum examen in Congregatione Ordinaria. c. 32. n. 14. Approbato casu excepto a Decretis Urbani VIII. S. Rituum Congregatio expedit litteras Remissoriales, ut conficerentur processus super virtutibus, & miraculis. n. 19. Canonizata fuit in Basilica Lateranensi a Clemente XII. c. 36. n. 3. Cum aliis nominata est in Canonizatione a Summo Pontifice, emissio super hoc Decreto, & servato ordine hierarchiæ Ecclesiasticæ. n. 8. Licet ejus sanctitatem commendaverit S. Franciscus Salesius, declaravit tamen casum exceptum S. Rituum Congregatio non ex dicto ejusdem Sancti, sed ratione cultus immemorabilis. l. 2. c. 19. n. 5. Pro quo probando factum fuit examen tellium. c. 23. n. 6. Per Decretum S. Rituum Congr. quod confirmavit Clemens X. approbatus est casus exceptus. c. 24. n. 37. Ipsi Sanctæ cum laude meminerunt S. Franciscus Salesius, Federicus Borromeus, & Ven. Robertus Bellarminus Cardinales. n. 38. Ejus vitam scripsit Marianus Grimaldus. *Ibid.* Examinata fuerunt ab eadem S. conscripta, licet antea fuissent, ut asseriebatur, a nonnullis Theologis Parisiensibus approbata. c. 26. n. 2. Optavit anathema fieri pro fratribus suis. c. 31. n. 12. Cum processus apertus traderetur, admixtus fuit; apertio enim evenerat inculpabiliter, & injunctum fuit Promoto-

S 1

ri Fi-

ri Fidei, ne hunc defectum opponeret. c.47. n.12. In præfata causa innovatum est Decretum pro termino abolitionis processuum in causis Beatificationis, & Canonizationis. c.50. n.6. Concessum fuit in eadem, ut ad testium examen deveniretur, quamvis processus coactus non fuerat. c.53. n.3. Ejus virtutum in specie examen per testes de auditu admissum fuit. l.2. c.2. n.7. Et non parvas fides adhibita fuit attestationi ejus Concellarii. c.7. n.6., & c.8. n.20. Admissum fuit etiam testimonium Herculis Vernazzæ, qui ejus vitam cooscripserat. c.8. n.20. Dum viveret, scrupulis vexatus fuit. c.30. n.20. Religioso cuidam aperuit mirabilia, quæ Deus in se ipsa efficere dignatus fuerat. c.40. n.2. Ejus Visiones, & Revelationes approbatæ sunt post examen virorum doctorum. c.52. n.11. Diu quotannis jejuniis affligebatur rejecto omni cibo. l.4. p.1. c.27. n.5. Cur approbato ejus (tunc Beatæ) cultu immemorabili indulta fuerint Officium, & Missa. l.4. p.2. c.7. n.6., & c.4. n.7. In ejus causa edita fuerunt Decreta de modo, quo novis vellis induenda sint Cadavera Servorum Dei. c.26. n.12.

S. Catharina Januensis. V. S. Catharina Elifca Adurna.

B. Catharina Palantina Fundatrix fuit Monasterii B. Mariæ Montis Ordinis S. Ambrosii ad Nennium in Diocesi Mediolanensi, & cur, quamvis ejus corpus transferretur ex alio loco ad ipsum Monasterium auctoritate Alexandri VI. non inde probatus sit casus exceptus. l.2. c.20. n.11.

B. Catharina de Ricciis ut beatificaretur, causæ ex amen demandatum est tribus Rota Auditoribus per commissionem manu Papæ signatam. l.1. c.17. n.8. Beatificata fuit a Clemente XII. approbata tantum duobus miraculis ab ea patrat. c.22. n.10. Ejus Beatificatio decima qua ta est inter eas, quæ peractæ fuerunt in Basilica Vaticana. c.24. n.13. De Beatificationis Brevis. *Ibid.* In literis Beatificationis a Clemente XII. expeditis non sunt apposta verba illa: *Pontificem tuto poss. ad Canonizationem procedere, & interim cultum Beatificationis indulgere.* c.25. n.13. Cum in ejus causa favorabile iudicium tulissent S. Rotæ Auditores, super virtutibus, sed ante Decreta Urbani VIII. ipsæ non fuissent suppositæ examini Sac. Congregationis Rituum, resumpta causa post eadem De-

creta, & rata habita eisdem obedientiæ, propositum fuit in Congregatione dubium: *An constaret de virtutibus:* & absolutum feliciter tempore Benedicti XIII. c.33. n.10. Ejus miracula discussa sunt in S. Rituum Congregatione, quamvis fuerint ab Auditoribus Rotæ approbata ante Decreta Urbani VIII. cum ante eadem Decreta prædicta miracula non fuerint in S. Congregatione examinata. n.12. Supplicantibus apud Paulum V. Regina Galliarum, & Hetruriz Principibus, idem Pontifex decrevit, processum faciendum esse ab Ordinario. l.2. c.1. n.4. In ejus causæ Relatione Auditores tantum usi sunt in Rota processibus Apostolicis. c.3. n.8. Pro adminiculo processum Apostolicum interfuit processum Ordinarium. c.5. n.5. Quamvis super sepulcro depicta esset ejus imago in capite ornata corolla florum, & in manibus habens effigiem Crucifixi, ejus tamen non cultum approbavit S. Rituum Congregatio. c.12. n.13. Adhuc vivens mirabiliter sese videndum obtulit S. Philippo Nerio. c.19. n.8. Procurator Fisci exercebat munus Promotoris Fidei, & citatus fuit. c.47. n.7. Accepta fuit validitas processuum cum eo, quod depositio testium facta fuerit coram Judicibus, & a Notario excepta. c.49. n.18. Catharinæ Alexandræ de Bonhiliis sanitatem a Deo miraculose fuit affecta, & pro hoc miraculo in ipsius causa posteriores probationes factæ sunt. c.53. n.18. Ejus in Deo Spes probata fuit ex ingressu ad Religionem. l.3. c.23. n.18. De ipsius heroica Spe. n.19. Ipsius abstinentia a cibis, corporisque maceratio. c.28. n.17. Ejusdem fortitudo, & in infirmitatibus invicta patientia. c.30. n.7. Eadem S. Apparitionibus, ac Visionibus Divinis recreata fuit. c.51. n.1. Quæ approbatæ fuerunt, postquam eas examinarunt viri & pietate, & doctrina insignes. c.52. n.11. Cur nonnullæ sanationes a febribus malignis ei tributæ, non fuerint tamquam miraculose approbatæ. l.4. p.1. c.18. n.18. Catharinam Alexandram Monialem ab aneurysmate miraculose liberavit, & eidem postea denuo, & cum similit. sanitatem contulit. c.19. n.23. & 24. Miraculosam se gessit in ejiciendis hæmonia a corporibus obsessis. c.29. n.9. Ei mirabiliter apparuit S. Philippus Nerius. c.32. n.17. In ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa pro universo Ordine Prædicatorum tum Fratribus,

bus, tum Monialibus. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Et pro universo loco, in quo tumulata fuit. *n. 11.* Stigmatibus Christi, dum viveret, insignita fuit. *c. 8. n. 9.*

S. Catharina Senensis a Pio II. canonizata fuit. *l. 1. c. 9. n. 10.* Prius tamen ejus virtutes examinatz sunt ab aliquibus Cardinalibus. *c. 15. n. 16.* Et pro examina habuit etiam coram Pontifice Consistorio Cardinalium, & Episcoporum. *n. 16. & c. 21. n. 2.* Canonizata est tempore Bessarionis Cardinalis. *n. 14.* Pro ejus canonizatione Pontifex decrevit, a Cardinalibus una cum Episcopis ferenda esse suffragia. *c. 24. n. 11.* Canonizata fuit in Basilica Vaticana. *c. 16. n. 3.* Et in canonizatione sermonem habuit Pius II. *n. 37.* In Bulla Canonizationis non fit sermo de Officio, aut Missa; sed precipitur tantum, ut ejusdem Sanctæ memoria, ac anniversaria dies pie recolatur. *c. 38. n. 5.* Et ut publice, & privatim colatur. *l. 2. c. 7. n. 8.* Plura vota, & imagines cereæ ad ipsius sepulcrum appensæ sunt. *n. 11. n. 15.* Ante Canonizationem eam vocavit *Sanctam* S. Agnes de Monte Politano. *c. 12. n. 2.* Commendatur quoque in Bulla Canonizationis ob doctrinæ præstantiam. *c. 25. n. 9.* Cum ejus Revelationes approbasse dicatur Gregorius XI. qualiter credendæ sint. *c. 32. n. 11.* In Bulla Canonizationis dicitur a Pio II. quomodo se gerere debeant in causis Servorum Dei Con sanguinei, Affines, & Concives. *l. 3. c. 6. n. 13.* In dubio super virtutibus magna fides adhibita fuit ejus Confessario B. Raymundo Capuano. *c. 7. n. 6.* Et iis, quæ eadem S. de S. Agnetæ a Monte Politano scripserat. *c. 8. n. 17.* Experta fuit usus Dei gratiam, ut ejus sanctitas manifestaretur. *c. 10. n. 8.* Frequenter ad Eucharistiæ Sacramentum accedebat. *c. 27. n. 2.* Commendatur ob spontaneam macerationem corporis. *c. 28. n. 15.* Corpus rationabiliter, & prudenter affligere peroprobatur. *c. 29. n. 2.* Cum demone molestie pugnabat, pluribusque ab eo molestis gravabatur. *c. 30. n. 13.* Canonizata fuit ad normam ritus Ecclesiæ novissimi. *c. 35. n. 1.* Promisit Christo perpetuam virginitatem, adhuc septennis. *c. 37. n. 9.* A mundi strepitu secedebat etiam in ætate puerili. *Ibid.* Cultum corporis, & mundum muliebrem fugiebat dum esset inter Seculares. *Ibid.* In ejus causa notata fuit fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *cap. 38. n. 19.*

Quam justæ, ac piæ conscientia fuerit. *c. 39. n. 11.* Scientia a Deo infusa prædicta fuit. *c. 43. n. 12.* In Ecclesiæ Divinas rapiebatur. *c. 49. n. 7. & 14.* Visiones, & Apparitiones Divinas habuit. *c. 51. n. 1.* Humilitatem sociam vocabatur Divinarum Visionum. *n. 3.* Exposuit, & agnovit signa Apparitionis Divinæ, & Demoniacæ. *n. 4.* Revelationes ejus collectæ sunt a B. Raymundo Capuano. *c. ult. n. 16.* Apocrypha est ei tributa Revelatio de Conceptione B. Virginis Mariæ in peccato originali. *Ibid.* Eius Revelationes aut a Gregorio XI. improbatæ fuerint. *Ibid.* Quidam de eius sententia circa Conceptionem B. Virginis Mariæ iudicatum fuerit a Nicolao Lancio. *c. ult. n. 17.* Quendam miraculose sanavit, qui subit vires acquisivit. *l. 4. c. 1. c. 8. n. 23.* Gravissimos dolores experta est, cum eius corpori infixa sunt stigmata Salvatoris. *n. 24.* Cælesti luce irradiata fuit. *c. 26. n. 28.* Din sola sacra Eucharistia refecta vixit. *c. 27. n. 5.* Ob nonnulla spiritalia miracula commendatur. *c. 28. n. 4.* Plures energumens a Dæmone miraculose liberavit. *c. 29. n. 9.* Eius Officium cur pro universa Ecclesia indultum fuerit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.* Et qualiter ad Ritum duplicem promotum fuerit. *n. 14.* De ejusdem Stigmatibus quædam exponuntur. *c. 8. n. 4. usque ad n. 8.* In honorem prætorum stigmatum Officium indultit Benedictus XIII. *n. 8.*

B. Catharina Sueca filia S. Birgittæ cur ab Innocentio VIII. non fuerit canonizata. *l. 1. c. 13. n. 16.* Quamvis ex imperio Unionis patris nuperit Eghardo juveni, illibatam servavit virginitatem. *l. 2. c. 47. n. 6.* A S. matre sua mortis proxima admonita fuit, ut in Dei amore perseveraret, & matris Canonizationem promovit. *l. 3. c. 6. n. 2.* Pro matris miraculo comprobando testimonium perhibuit. *Ibidem.* Bonis moribus ab ineunte ætate per matrem suam instruita fuit. *c. 37. n. 12.* Pro ejus translatione Indulgentias concessere Julius II., & Leo X. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12. & c. 7. n. 4.*

Serva Dei Catharina Thomassa: in ejus causa approbatus fuit non cultus; cultus enim eidem præstitus, ante iudicium de non cultu fuerat sublat. *l. 2. c. 16. n. 4.* Causa super non cultu licet remotissima, examinata in Urbe fuit a Cardinali Vicario. *c. 45. n. 5.* Constructus fuit in Urbe processus in genere. *n. 7.* Quibus in præfata causa directæ fuerint Literæ Remissæ.

foriales pro confessione processus. *n.13.* Admissa fuit validitas processus, quamvis testimonium exhibuerint nonnulli Regulares absque Superiorum facultate. *c.48. n.5.*

Serva Dei Catharina Vannina: in ejus cania admissus est processus Ordinarius super non cultu, & an scientia infusa floruerit. *l.3. c.43. n.13.*

S. Catharina Virgo, & Martyr an mortem sub Maxentio, vel Maximino passa fuerit, & an scientia infusa floruerit. *l.3. c.43. n.13.* An ejusdem martyrium evenierit, prout in Breviario Romano dicitur. *l.4. p.2. c.13. n.8.*

Cedmon Monachus morti proximis, Sacrum Viaticum propriis manibus ordinavit. *l.3. c.18. n.17.*

S. Celerinus laudatus a *S. Cypriano*, plurimum optavit pro Christo occidi. *l.3. c.16. n.2.*

S. Celsus Martyr cum aliis Sanctis eadem die ab Ecclesia colitur. *l.4. p.2. c.16. n.55.* Ejus Corporis inventio celebratur in Martyrologio Romano. *c.19. n.9.*

S. Cerbonus Episcopus laudatur a *S. Gregorio* in Dialogis. *l.2. c.19. n.6.*

B. Celsus Odoravantiis, probato cultu immemorabili, beatus declaratus est a Clemente XI. *l.1. c.31. n.15.* Decretum pro cultus approbatione, & casu excepto. *l.2. c.24. n.127.* Frater germanus fuit *S. Hyacinthi*; & quo tempore mortuus sit. *n.128.* In ejus honorem indulta fuerunt Officium, & Missa. *l.4. p.2. c.3. n.4.* Qualiter hujusmodi concessio facta sit. *c.4. n.5.* Pro ejus Officio designatae sunt etiam lectiones propriae. *Ibid.*

Chaleb inter Sanctos numeratur. *l.1. c.12. n.5.*

B. Chelidonia lectionibus propriis in Officio celebratur. *l.4. p.2. c.5. n.5.* Ejus corpus solemniter translatum fuit. *Ibid.*

S. Cberemon Episcopus tempore Decii Imperatoris martyrium subiit. *l.3. c.18. n.16.*

S. Chilianus, seu Kilianus Martyr, & Episcopus in agone mortis pectus Deum oravit. *l.3. c.18. n.15.* Ob Christi amorem cum sociis occisus est, & eorum corpora summa coluntur veneratione. *l.1. c.7. n.8.* Ejus, & aliorum cultus ex consensu Papae introductus est. *Ibid.*

S. Chionia cum renuerit cibos Diis oblatos, a Dulcicio Praefide morti destinata tamquam Martyr colitur. *l.3. c.14. n.7.*

S. Chrysostomus V. S. Joannes.

S. Christina nomen dedit cuidam templo Aragoniae. *l.4. p.2. c.15. n.1.*

S. Christophorus in ignem in odium Fidei conjectus illatus permansit. *l.3. c.12. n.12.*

Christus Dominus ne falsorum Deorum more consecratus ab hominibus videretur, ejus Apotheosis apud Romanum Senatum tentata, Deo sic permittente, rejicitur. *l.1. c.1. n.1.* Circa ipsius Apotheosim epistolam scripsit Pontius Pilatus Tiberio, cujus exemplar est apud Cardinalem Baronium, Sixtum Senensem, & Florentinum. *n.2.* De ejus Apotheosis Romano Senatu inhibita, quod ante ejusdem Senatus Decretum non pauci illius cultum amplecterentur, loquitur Eusebius Caesariensis. *n.4.* *S. Joannes Chrysostomus*. *n.5.* *Paulus Orosius*. *n.6.* *S. Gregorius Turonensis*. *n.7.* *Nicephorus Callistus*. *n.8.* & *Lamprius*. *n.9.* Ejus facta laudantur a Josepho Hebraeo. *n.9.* Ejus humanitas celi debet cultu hyperaulia. *n.14.* Ejus Resurrectio aliaque vitae mysteria a fidelibus celebrari jubentur in Concilio Moguntino. *c.5. n.7.* Calicem Passionis a *S. Joanne Evangelista*, ac fratre ebibendum, praecepit. *n.8.* Eliam in cruce invocans cur non inde blasphematus fuerit. *c.12. n.2.* In ipsum plures credidere, cum viderent ab eo multa patrari miracula. *c.13. n.9.* Fuit simul Viator, & Comprehensor, ex particulari privilegio. *c.14. n.13.* Omnibus, qui pro ejus amore passi fuerint, beatitudinem promissit. *c.28. n.8.* Aquam in vinum convertens, quinque panes, & duos pisces multiplicans, caecum illuminans, & Lazarum ad vitam revocans, dicitur signa fecisse. *c.28. n.14.* A Daniele Propheta, & alibi in Sacris Literis appellatur *Sanctus Sanctorum*. *c.37. n.7.* Id etiam de ipso affirmatur quatenus homo est. *Ibid.* Ei dedit Deus spiritum absque mensura. *Ibid.* Se clarificari a Deo petiit, quamvis hoc facendum esse praenoverat. *c.44. n.20.* Non revocavit praecepta naturalia ante legem Moysae inlicita, sed ejusdem legis dumtaxat praecepta caeremonialia. *l.2. c.31. n.4.* Specialibus gratiis profectus est *B. Gertrudem*. *c.32. n.4.* Quomodo modo cruci amixtus fuerit. *n.6.* Ubi genitus sit a Virgine Maria. *n.8.* Hominum calumnias, & persecutiones patienter tulit, ut Sanctos consolaretur, & rumasque redderet leviores. *c.41. n.1.* Hebraeos interdum con-

convicit, & ostendit, in ore duorum hominum veritatem comprobari. *l. 3. c. 5. n. 6.* Invocatus fuit, dum leprosum, ac filium Centurionis sanavit, cæcisque visum restituit. *num. 17.* Et dum Principis filiam ad vitam reduxit. *Ibid.* Dum Socrum Simonis a febre liberavit, & filium Reguli sanitati restituit. *Ibid.* Cum cæcum a natiuitate illuminaret, idem deslinatus fuit a parentibus in testem huius miraculi. *c. 6. n. 11.* Qualiter hoc Domini miraculum examinatum fuerit. *n. 12.* De se ipso testimonium perhibuit. *c. 10. n. 11.* Sibi ipsi testis fuit idoneus. *Ibid.* Prædixit S. Petro, eum a Nerone esse occidendum. *lib. 3. cap. 11. num. 1.* De ejus prædicatione circa calicem passionis bibendum a Joanne. *c. 12. n. 4.* Homines ad martyrium cohortatus est. *c. 16. n. 2.* Passionem suam voluit. *n. 2.* Sæpe fugit, cum in eum insurgeret persecutio. *n. 14.* Passus est, quin armis pugnaret, aut martyrio obfisteret. *c. 18. n. 5.* Eloquit veram causam, & finem martyrii. *c. 19. n. 7.* Propter iustitiam patientibus beatitudinem promissit. *n. 8.* In eo omnes operationes fuerunt ex donis Spiritus Sancti. *c. 22. n. 1.* Habuit omnes virtutes. *n. 2.* Ipsius Divinitas externe declarata fuit a S. Petro Apostolo & a Latrone in cruce posito. *c. 2. n. 3.* Nos intensissima caritate dilexit. *n. 23.* Caritatem erga proximum commendavit, & præcepit. *n. 29.* Et prudentiam. *c. 24. n. 11.* Locutus est de iustitia sumpta pro quocunque actu virtutis. *n. 13. & 21.* Et de oratione. *c. 25. n. 7.* Pluries oravit vocaliter. *n. 9.* Consilium hominibus exhibuit pro perfectione acquirenda. *c. 26. n. 3.* Plus ceteris Apostolis S. Joannem Evangelistam dilexit, cum plus quam ab aliis a S. Petro diligeretur. *n. 4.* Edocuit, quomodo homines per amorem Deo conjungantur. *n. 6.* Jejunium ad 40. dies protraxit, quin potum, aut cibum sumpsit. *c. 29. n. 3.* A singularitate profusus recessit. *n. 7.* Nullam protulit parabolam ex rebus, quæ in altera vita fiunt, sed ex rebus, quæ sensibus sunt obviæ. *c. 30. n. 4.* Passus est a Dæmonio tentari. *n. 13.* In tribulationibus se Dei voluntati mirifice conformavit. *n. 22.* Omnem perfectionem in Discipulis requisivit, & optavit. *c. 35. n. 7.* Discipulorum pedes lavit, & Parrisium oburgavit. *c. 37. n. 12.* Docet qualiter revelanda sint bona opera iustorum. *c. 40. n. 12.* Hypocritas execratur. *n. 11.*

Egit de modo, quo fieri debet fraterna correctio. *c. 41. n. 3.* Publice, ac severe in Phariseos invehit. *n. 3.* Locutus fuit de Sermonis Servis Dei a Spiritu Sancto præfatio. *c. 43. n. 5.* Demonstravit non semper Apostolos miracula patrare potuisse. *c. 44. n. 7.* Ex quo principio habuerit capacitatem semper operandi virtutes, & miracula. *Ibid.* Ejus miracula celebrantur a S. Augustino. *n. 8.* Affirmavit, se non noscere eos, qui, quamvis prophetarent, & virtutes multas facerent, iniquitates operabantur. *n. 6.* Humana corda, & cogitationes cognovit; ex quo ipsius Divinitatem arguit S. Hieronymus. *c. 46. n. 2.* Cum in mundum descenderet, obmuerunt Ciracula, & signanter Delphicum. *n. 8.* An Domino Romæ Aram dicaverit Augustus, & Oracula omnino siluerint. *Ibid.* Habuit scientiam omnium Linguarum, sed non oportuit, ut omnibus loqueretur, cum Judæis tantum esset prædicaturus, aliquando tamen usus est variis idiomatibus, occasione sic requirente. *c. 48. n. 9.* A primo instanti suæ Conceptionis Deum vidit, & fuit Beatus. *c. 50. n. 5.* Se visibilem pluries exhibuit, & ante, & post passionem. *n. 6.* Apparuit S. Mariæ Magdalene sub forma Hortulani, & sub forma Peregrini Discipulis euntibus Emmaus. *Ibid.* Quomodo personaliter post Ascensionem in terris apparuerit. *Ibid.* Et qualiter in Sacramento Altaris sæpe spectabilis appareat. *n. 8.* Cur permiserit se a Dæmone tentari. *n. 9.* Ei competit duplex potestas judiciaria. *c. 51. n. 7.* Quomodo iudicium particulare exerceat. *Ibid.* Qualiter flagella sustinuerit. *c. ultimo n. 17.* An tribus, vel quatuor clavis cruci affixus fuerit. *n. 17.* Ipsius Passionis Instrumenta Cordi Sanctæ Claræ de Montefalco impressa fuerunt. *Ibid.* Licet frequenter prodigiosum se gesserit, non idcirco prodigia ipsa inter miracula recensentur. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 5.* De miraculosa piscatione, & inventione stateris in ventre piscis. *n. 8.* Cur decentissimum fuerit, ut ab eo miracula patrarentur. *c. 2. n. 3. & 6.* Eius mirabilia opera commendantur, & agnoscuntur a Josepho Hebræo, ac Juliano Apostata. *Ibid.* Primum miraculum exponitur a S. Joanne Evangelista, & a S. Epiphanio, eisdemque (in infantia) nonnulla miracula adscripta apocrypha recensentur apud SS. Joannem Chrysostomum, & Thomam de Aquino. *n. 4.* De mira-

miraculorum multitudine. *n. 5.* Ipse Divina virtute miracula effecit. *n. 6.* Leprosum sanavit miraculose, & nulla premissa oratione, & cum tres mortuos ad vitam temporalem suscitaverit, innumeros ad vitam inamissibilem duxit. *Ibid.* Ejus miracula euni Deum esse demonstrabant. *Ib.* Facultatem impertivit Apostolis, ut miracula patrarent, & 70. Discipulis. *n. 9.* Pollicitus est, in Ecclesia suadonam miraculorum semper esse duraturum. *Ib.* An quatenus homo sit causi physici, vel moralis miraculorum, quæ fecit. *n. 10.* In eo potestas faciendi miracula fuit qualis proprietatis unionem consequens. *Ibid.* Per aera delatus fuit a Dæmone in pinna culum Templi. *c. 3. n. 5.* An id vere acciderit, & quomodo. *n. 10.* In montem excelsum assumpsit Joannem, Petrum, & Jacobum. *n. 10.* Cæcum illuminans, judicatus fuit Dæmonium habere. *n. 12.* Offendit vera miracula a peccatoribus interdum patrari. *n. 20.* Lazarum in gloriam Dei a mortuis suscitavit. *c. 4. n. 1.* Discipulis S. Joannis Baptiste ut ostenderet, se esse Messiam, miracula a se facta declaravit. *c. 4. n. 4.* Miracula sepe commendavit ut signa veræ Fidei, ac doctrine. *Ibid.* Ejus miraculorum veritas ex quo capite comprobetur. *n. 8. c. 9.* Ejus miracula inficiatur Celsus Philosophus. *n. 12.* In se credentibus, & Sanctis promisit, miracula patraturus esse, & majora, quam quæ ipse fecerat. *c. 5. n. 15.* De ejus miraculose Resurrectione. *n. 29.* Uti Filius Dei demonstraretur, si lapides in panes transmutaret. *c. 6. n. 7.* Miracula patrabat, ut Judæis suaderet, se esse Dei Filium. *n. 8.* Miracula sanationum a morbis, prædixit ab Apostolis, & Sanctis esse faciendâ. *c. 8. n. 1.* Cum ægroa miraculose sanabat, eis etiam salutem animæ tribuebat. *n. 2.* Miraculose cæcum illuminavit, quamvis usus sit nonnullis actionibus naturalibus. *n. 9.* De miraculosa sanatione mulieris hæmorroissæ. *n. 11.* Qualiter filium Reguli mori incipientem sanaverit. *n. 15.* Pluribus cæcis visum restituit. *c. 9. n. 3.* Illuminavit Bartimæum filium Timæi. *Ibid.* Ejus Divinitas ex miraculis patebat. *c. 6. n. 8.* Cæcum natum dictum Celidonium illuminavit. *c. 9. n. 6.* Cæcum alium paulatim illuminavit. *n. 18.* Cur miraculum hoc modo confecerit. *Ibid.* Mutos, ac Surdos sanavit, & a Dæmone vexatos. *c. 10. n. 1.* Implevit quæ de ipso prædixerat

Izaias. *c. 10. n. 1.* Miraculose sanavit quamdam mulierem gibbosam. *c. 11. n. 14.* Paralytico a Centurione rogatus, sanitatem indulsit. *c. 12. n. 1.* Jussu Herodis flagellatus fuit. *Ibid.* Alium paralyticum sanavit, cujus meminerunt SS. Mattheus, & Marcus asserentes, ipsum lectum in domum suam portasse. *n. 3.* Alterum juxta Probaticam Piscinam. *n. 4.* Et hominem manu arida laborantem. *Ibid.* Et lunaticum. *c. 13. n. 1.* Duos etiam a Dæmoniis obsessos. *c. 14. n. 1.* Sanitatem restituit hydropico. *c. 15. n. 1.* Et mulieri fluxu sanguinis laboranti. *c. 16. n. 1.* Qualiter sanaverit Malchum in auricula percussum a S. Petro. *n. 32.* In Hierusalem passus dicitur, cum prope eam crucifixus fuerit. *c. 17. n. 1.* Decem leprosa simul sanavit. *n. 2.* Filium Reguli miraculose a febre liberavit. *c. 18. n. 1.* Pluribus infirmis sanitatem concessit. *c. 19. n. 1.* Ipse Conceptio an fuerit miraculosa, vel naturalis. *c. 20. n. 2.* Filium Principis, Lazarum, & filium viduæ Naim a mortuis suscitavit. *c. 21. n. 2.* Eo moriente, plures e monumentis surrexerunt. *Ibid.* Tribus diebus, & totidem noctibus in sepulcro jacuit. *n. 10.* Cur tertia die resurrexerit. *Ibid.* Quoniam modo panes miraculose multiplicaverit. *c. 23. n. 5.* Cum panes, & pisces multiplicaverit, soli panes superfluerunt. *n. 6.* Miraculose aquam in vinum convertit. *n. 7.* Imperans vento, & mari, tempestatem ledavit, ac super mare ambulavit. *c. 24. n. 1.* Eo jubente, multitudo piscium collecta est ab Apostolis. *Ibid.* Quomodo super aquas inceslerit. *n. 10.* S. Petro imperavit, ut super aquas deambularet. *Ibid.* Verbo suo fici arborem arefecit. *n. 14.* Ipso nato, stella apparuit, quam Magi sequentes ad eum adorandum accesserunt, eique munera obtulerunt. *c. 25. n. 1.* Cuni moreretur, obsecratus est soli. *n. 5.* Cum obiit, velum templi scissum est, aperta fuerunt monumenta, alique prodigia evenerunt. *n. 11.* Cena facta, exiit in montem Olivarum, fususque est sudor ejus sicut guttæ sanguinis. *c. 26. n. 1.* An vere sanguinem sudorem emisserit. *n. 2. c. 3.* An sudor ipse fuerit naturalis. *n. 4. c. 5.* De ejus animæ passionibus. *n. 6.* Vicarium in terris habet Summum Pontificem. *lt. c. 34. n. 14.* Coram nonnullis Apostolis transfiguratus est. *L4. p. 1. c. 26. n. 8.* Quasi modo transfiguratus fuerit. *n. 10. 11. c. 12.* In ejus Transfiguratione visi sunt Moyses, & Elias. *n. 13. XL. diebus*

bus a potu , & cibo abstinens jejuniū servavit . c. 27. n. 3. Eiurii postea . *Ibid.* Virtute propria jejuniū in tam longum tempus protraxit , & quondam esuriērit . n. 4. Cur jejuna verit 40. diebus . n. 14. S. Matthæum miraculose convertit . c. 28. n. 9. Dicitus fuit Dæmonium habere . c. 29. n. 3. Docuit in oratione , & jejuniō Dæmones nonnullos expellendos esse , & locutus est de potestate Dæmonum in corpora humana . *Ibid.* Negavit , se Dæmonium habere , & in Beelzebub Dæmonia eicere . *Ibid.* Plures a Dæmone vexatos curavit . *Ibid.* Dæmones in gregem porcorum intrare permittit . *Ibid.* Ad ejus Sancti nominis invocationem plures energumēni liberati sunt a Dæmone . n. 6. Cum Dæmonem a quodam expelleret , omnes adstantes admiratione magna commoti sunt . n. 10. De ejus corporis incorruptione in sepulcro . c. 30. n. 2. Ipsius calaver aromatibus a Nicodemō conditum fuit , a tequam tumularetur . n. 7. Post mortem sanguinem , & aquam e latere transfixo sudit . c. 31. n. 6. An vera aqua , & sanguis tunc manaverit , an idem Dominus vivens transfixus fuerit , & utrum id naturaliter evenierit . *Ibid.* De ipsius Transfiguratione . c. 32. n. 2. S. Paulo corporaliter apparuit , cum hi qui cum S. Paulo erant , eum non viderint . solamque vocem audiverint . n. 15. Eius Transfigurationis Officium cur Callistus III. pro universo Orbe indulserit . l. 4. p. 2. c. 6. n. 12. Cum ejus sanguis in civitate Mantuæ inveniretur , pro ipsius celebratione eidem civitati , ac regionibus Duci Mantuæ subjectis concessum fuit Officium . c. 7. n. 2. De ipsius sanguine Mantuæ reperto . c. 10. n. 8. c. 10. Ejusdem imago Beryti in Syria crucifixa fuit , & de sanguine qui ab ea effluxit . n. 9. Num aliquæ ejus Reliquiæ in terris asservantur . *Ibid.* De ipsius lacrymis . *Ibid.* Quisnam fuerit miles , qui ejus latus transixit . n. 10. In honorem inventionis sanguinis ipsius Officium concessum est . *Ibid.* In domo Lauretana conceptus fuit . n. 11. De columna , in qua verberatus . n. 16. Elegit duodecim Apostolos . c. 11. n. 1. An a SS. Idefonso , & Hilario , & ab Elipando dictus sit filius Dei adoptivus . c. 12. n. 1. usque ad n. 7. Bono latroni gloriam in Cruce promissit . n. 10. De cultu erga ejus spinas . c. 14. n. 12. c. 15. Et de veneratione erga ipsius findonem . n. 15. An Passionis Instrumenta eligi possint in Patronos alicujus civi-

tatis . n. 16. Ad eum S. Petrus per fratrem S. Andream adductus fuit . c. 16. n. 47. In die Epiphanie baptizatus dicitur a S. Joanne Baptista . c. 20. n. 2. Utrum illi , qui eo in oriente reluxerunt , iterum mortui sint . n. 33. Filius appellatus fuit S. Josephi . n. 36. Subditus fuit B. V. Mariæ , ac eidem S. Josepho . n. 37. Cum annorum esset 12. Hierusalem petiit , & cum Doctoribus sedens in Templo , illos audiens , & interrogans , cum parentibus non rediit . n. 43. Anno 30. ætatis suæ baptizatus est . *Ibid.* Ejus imagines magna veneratione colendæ sunt . c. 21. n. 1. c. 2. Imago ipsius quomodo pingenda sit . n. 6. Ferrum , quo ejus latus transfixum fuit , Romam deportatum colitur . c. 23. n. 4. Ipsius Sudarium in Basilica Vaticana asservatur . n. 5. Eiusdem lancea qualiter reperta fuerit . c. 24. n. 5. Ejus Præputium furto sublatum inventum fuit postea , idemque fuisse , ex miraculis comprobatum est . num. 13. An unus ex clavis , quibus fuit crucifixus , in corona Ferrea Oppidi Modociæ contineatur . cap. 25. num. 2. usque ad num. 7. De nonnullis ipsius Reliquiis . n. 2. Ejus crucem invenit S. Helena . n. 3. Num. ejusdem Clavos Coronæ Constantinæ Imperatoris intexuerit . *Ibid.* De Sancti Præputii inventione , & veneratione . n. 46. Ejus lancea in Regno Germanico asservari , & coli dicitur . n. 55. Ab Abgario Rege Edessæ epistola n. allicitur accepisse , eique rescriptisse de sanitate sibi restituenda ; an hæc apocrypha reputari debeant . c. 26. n. 7. Prædixit everionem Hierusalem . n. 13. De Scala ejus vestigiis calcata , quæ Sancta appellatur . n. 13. 14. et 15. Symbolum , seu Monogramma ejus nominis in Cruce præfixum fuit a Constantino Magno . c. 27. n. 18. Cælorum portas aperuit , & nemo nisi per eum beatitudinem consequitur . c. 29. n. 4. Peccatores objurgavit , & veritatem palam dixit , ex quibus ipse mors subsecuta est . n. 7. De parabola Lazari mendici ab eo prolata . n. 12. Angelos , testatus est , Deum videre , & parvulos custodire . c. 30. n. 1. Festa omnia in ejus honorem directā ab Ecclesia ad ipsius tamquam hominem referuntur . c. 31. n. 3. De ipsius Sanctissimi nominis impositione , eique tribuenda adoratione . n. 5. De ipsius adorationis origine , ac Officio pro Ecclesia universali . n. 7. De cultu Sudarii . n. 14. Et de ipsius imagine a S. Luca depicta . *Ibid.* Et de Reliquiis

Præ-

Præfepii. n. 15. De ejus titulo in Cruce posito. n. 16. Judaico more sepultus est a Nicodemio Principe Judæorum, & Josepho Arimathæo. n. 17. De cultu sydonis, quo in sepulcro fuit involutus. n. 17. et 18. Post Resurrectionem Discipulis, ac S. Thomæ vulnera tractanda obtulit, dum eis apparuit. n. 19. In honorem ejus Plagarum Officium concessum est. *Ibid.* Et in obsequium Cordis ipsius. n. 19. usque ad n. 25. De institutione Festi dicti Corporis ejusdem. num. 24. Epistola quamdam dicitur scripsisse S. Vvalthemo Abbati. n. 26. Quomodo conceptus sit a B. Virgine Maria. n. 27. Dicitur factus ex semine David. *Ibid.* Quomodo natus fuerit. n. 24. Ab ejus quadam imagine in Civitate Messanenſi lacrymæ effluxerunt, quas miraculoſas cenſuit Joſephus Archiepiſcopus ejusdem Civitatis. c. ultimo n. 2. De aliis imaginibus, quæ fleſſe dicuntur, ac de ejusdem Apparitionibus in Guttis ſanguineis apud Diaceſim Urbevetanam. c. ultimo n. 4.

S. Chuneſundes Imperatrix ab Innocentio III. canonizata fuit. lt. c. 10. n. 8. Quæ Canonizatio ab eodem Papadicta fuit opus Divini judicii. c. 15. n. 3. Prius tamen ab eodem Pontifice auditi ſunt Episcopii ſuffraganei. n. 12. Quando canonizata ſit. c. 29. n. 8. Dum S. S. numero adſcripta eſt, idem Pontifex Orationem commemorationis ejusdem Sanctæ composuit. *Ibid.* In ejus proceſſu ſtatuit S. Rituum Congr. ut Ordinarius tuam proferret ſententiam ſuper caſu excepto, cum eam non protuliſſet. c. 31. n. 2. In Bulla Canonizationis præcipitur a Pontifice ei cultum præſtari. c. 39. n. 10. Canonizationis Diploma aliquibus perſona particularibus inſcriptum eſt. num. 11. Quamvis nupta, virginitatem ſemper illam conſervavit. l. 3. c. 24. n. 57. Ad normam ultimi Ritus Eccleſiæ canonizata eſt. c. 36. n. 5. Sponſum habuit S. Henricum I. Imperatorem, & virginitatem ſuam, contra ſuſpicionem exortam, miraculoſe comprobavit. n. 8. Mutos, & ſurdos miraculoſe ſanavit. l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Pulverem ex tumulo ſuo aſſumptum in frumentum convertit. c. 23. n. 8. Illuſa ſuper ignitos vceres, nudis pedibus inceſſit. c. 24. n. 4. De ejus cultu immemorabili, ac conſeſſione Officii, & Miſſæ. l. 4. p. 2. c. 3. n. 4. Inter Virgines ab Eccleſia colitur. c. 12. n. 2.

S. Chuneſundes Regina Poloniæ ob immemorabilem cultum Beatarum nu-

mero adſcribitur ab Alexandro VIII. l. 1. c. 31. n. 13. In ejus cauſa probatus eſt cultus immemorabilis. l. 2. c. 23. n. 12. Decretum pro ejus cultu immemorabilis. c. 24. n. 64. Quando mortua fuerit. n. 65. Vita ſcripta eſt a Joanne Hugofſio, ſeu Longino. *Ibid.* Boleſlao Duci Cracoviænſi nubens illam dicitur virginitatem ſervaviſſe. n. 66. Pro ejus Canonizatione preceſſa effuſit Syodnoſa Provincia. lis Cracoviænſis. *Ibid.* De ejus virginitate in matrimonio. l. 3. c. 24. n. 57. Eius cultus approbatio facta eſt juxta noviffimam Eccleſiæ conſuetudinem. c. 36. n. 5. Ab Eccleſia inter Virgines celebratur. l. 4. p. 2. c. 12. n. 12. Ecceſia, & confirmata ſuit in Patronam Regni Poloniæ, & Ducatus Lithuaniz. c. 14. n. 8. In ejus honorem conſeſſa ſunt Officium, & Miſſa. c. 4. n. 3.

S. Clara de Aſiſio, antequam ab Alexandro IV. in Sanctarum numerum transferretur, eodem Papaſciente, habitum eſſe de ejus virtutibus Conſeſſorium Cardinalium, & Episcoporum. lib. 1. cap. 16. n. 16. In Bulla Canonizationis dicitur ſigna feciſſe, ſeu miracula. c. 28. n. 14. Ejus Canonizatio peracta fuit in Civitate Anagnina. c. 36. num. 2. Officii in Bulla Canonizationis nulla mentio fuit. c. 38. n. 5. Canonizationis Diploma quibus inſcriptum fuerit. c. 39. n. 11. Cum e vivia diſcederet, Orationem ſinebreſem habuit Cardinalis Hoſtienſis. l. 2. c. 12. n. 10. In ejus ſuere Innocentius IV. ſuaſit, ut pro ea Officium de Virginibus caneretur, ſed monitus a Cardinali Hoſtienſi permiſit, Deſunctorum Officium recitari. n. 11. Secundo ab obitu anno canonizata fuit. c. 54. n. 7. Commendatur ob rigidam, & ſpontaneam corporis macerationem. l. 3. c. 28. n. 15. Canonizata fuit juxta Eccleſiæ noviffimam conſuetudinem. c. 35. n. 1. Amundi ſtrepitu decebat dum puella eſſet. c. 37. n. 9. Mutos ac ſurdos miraculoſe ſanavit. l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Alioſque ab ariditate membrorum. c. 12. n. 17. Et quosdam maniacos, & ſurioſos. c. 14. n. 2. Et hydropices. c. 15. n. 1. Oleum, & panem multiplicavit. c. 23. n. 3. In honorem ejus pro univerſa Eccleſia conſeſſum eſt Officium. l. 4. p. 2. c. 6. n. 13. Cum pingeretur tamquam a F. V. Maria Roſarium accipiens, imago inhibita fuit. c. 21. n. 10.

B. Clara a Cruce cum aliqua ex Revelationibus ſibi factis manifeſtare circa modum Crucifixionis Chriſti D. hæc a Revi-

Revisoribus censura affecta sunt. *l.2. c.32. n.6.*

B. Clara Gambacurta: in ejus causa processus constructus est a solo Notario, facultatem habente ab Episcopo. *lib.2. c.47. n.2.*

Serva Dei Clara Maria a Passione: quamvis ejus causa addubium sanæ in genere pervenisset, opera tamen ab eadem conscripta revideri necesse fuit. *l.2. c.27. n.8.* Concessa est signatura Commissionis ante requisitum decennium elapsum. *c.36. n.4.* Plurimum laboravit pro amplificatione Officii S. Josephi. *l.4. p.2. c.20. n.20.* Novis vestibus induta fuit, cum ipsius sepulcri fieret visitatio. *c.26. n.10.* Idque factum est a nobilibus Matropis Victoria, & Maria Magdalena de Falconeriis. *n.11.*

B. Clara de Montefalco: ut canonizaretur a Joanne XXII. examen accurate fieri precepit idem Pontifex. *l.1. c.15. n.7.* Ob cultum immemorabilem beatificata est a Clemente XII. *c.31. n.18.* Ejus processus tempore Joannis XXII. factus est auctoritate ordinaria, ab Episcopo Spoletino per ejus Vicarium Generalem Berengarium. *l.2. c.3. n.5.* Ipsi corpus in Montefalco ostenditur. *c.13. num.10.* Ejusdem causam examinandam commiserat Joannes XXII. Neapolitani Urfino Cardinali S. Hadriani. *cap.24. n.184.* Et mandavit, ut de ipsius virtutibus inquirerent Episcopi, i Perusinus, & Urbevitanus, ac Reginaldus Canonicus Petragoricensis. *Ibid.* In ejus honorem Officium, & Missam concessit Urbanus VIII. & pro approbandis testimonibus propriis Officii Relationem fecit Cardinalis Bonna. *Ibid.* Sub Clemente XII. tractatum fuit de resurrectione causæ, & ab eodem signata fuit, responsumque est dubio, An constaret de casu excepto, affirmative. *Ibid.* Eiusdem B. nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano: ipsius insignis miraculum. *n.185.* Qualiter Christi Domini Passionis Instrumenta cordi ejus affixa fuerint. *l.3. c. ult. n.17.* Quomodo pingenda fuit jussu Gregorii XIII. *l.4. p.2. c.21. n.5.*

S. Claudius Martyr a Lylio Judice in odium Fidei interfectus est. *l.3. cap.14. n.4.*

S. Clemens Martyr, & Papa septem in Ube Regiones dividi fecit septem Notariis Ecclesie, ut gesta Martyrum diligenter perquirerent. *l.1. c.3. n.1. & c.7. n.1.* Epistolam (quæ ab eruditis creditur Tom. VIII.

apocrypha) accepisse dicitur a S. Dionysio de martyrio S. Eutropii Santonum Apostoli. *c.4. n.6.* In Gallias misit S. Eutropium ad Fidem Christi annuntiandam. *Ibid.* Ejus caput furto sublatum fuit. *l.4. p.2. c.25. n.40.* Inventum fuit ipsius corpus, cum instrumento martyrii sui. *c.27. num.16.* Ejus nomen descriptum fuit in Martyrologio, priusquam in ejus honorem Missa, & Officium indulgerentur. *c.5. num.4.* De ejus sepulcri inventione. *Ibid.* Dicitur in Galliam misisse S. Dionysium ad fidem prædicandam. *c.13. n.8.* Ejus cultus ampliatus est. *num.3.* Ipsi nomen in Martyrologio descriptum est. *c.18. n.16.*

Servus Dei Cicerius a Christo: cum e sepulcro transferendus proponeretur, causam remisit S. Rituum Congr. Cardinali Urbis Vicario, cum in ejus causa non esset signata commissio. *l.4. p.2. c.22. n.5.*

S. Climacus V. S. Joannes Climacus. *Clodoveus* Rex Francorum per Clotildem uxorem dicitur a Deo sibi, & successoribus suis Gallie Regibus obtinuisse gratiam strumas expellende. *l.4. p.1. c.3. n.21.* Apud Raynaudum dicitur Beatus. *l.3. cap.36. n.1.* Quomodo ad Fidem conversus miraculoso oleo unctus fuerit in Regem. *Ibid.* Eiusdem unctionis fit mentio in Testamento, quod adhuc extat, S. Remigii. *Ibid.* Quid de his omnibus sentiendum sit. *n.2.* A Raynaudo Ludovicus appellandus esse affirmatur, & ab eodem ipsius sanctitas commendatur ob venerationem erga Summum Pontificem. *n.19.*

Cloildes Regina Francorum uxor fuit Clodovei, & a Deo dicitur obtinuisse & sponso, & Regibus Gallie pro tempore gratiam sanandi strumas. *l.4. p.1. cap.3. n.21.*

B. Coleta Virgo Ordinis S. Clare ob cultum immemorabilem fuit beatificata a BENEDICTO XIV. *l.1. c.21. n.18.* In Litanis invocabatur a Monialibus Ordinis Minorum. *l.2. cap.14. n.7.* In Belgio colitur, & in ejus Festo canitur Missa Omnium Sanctorum. *c.20. n.16.* Decretum pro ejus cultu immemorabili. *c.24. n.192.* Quod morte præventus non potuit confirmare Clemens XII. *Ibid.* Quando mortuus fuerit, & ubi. *n.193.* Ipsi cultum promovit Nicolaus Episcopus Sereptanus. *n.104.* Cultum etiam permisit Clemens VIII. *num.195.* Et Gregorius XV., ac Urbanus VIII. *n.196.* Ejus cult-

cultus amplius est. *n.197.* Lectiones secundi Nocturni a Cardinali Bona composuit fuerunt. *Ibid.* Constantia roboravit quamdam Monialem spiritali desolatione vexatam. *l.3. c.30. n.19.* Obiit piis receptis Sacramentis, & per longum tempus amissis sensibus. *c.38. n.23.* Revelationem dicitur habuisse trium S. Annæ maritorum, quæ tamen apocrypha recensetur. *cap. ult. n.16.* De ejus cultus augmento, & de modo quo de ipsius Canonizatione pertractatum fuit. *l.4. p.2. c.5. n.3. & 5.*

Colomanus Presbyter pro Christi amore occisus est in Civitate Heribipolensi. *l.1. c.7. n.8.*

B. Columba Reatina tempore Urbani VIII. beatificata æquipoſenter est. *l.1. c.31. num.7.* Ex concessione S. Pii V. Monialibus Civitatis Perusinae sub ejus invocatione degentibus coli permittitur. *c.37. n.11. & l.2. c.20. n.4.* Commemorationem ejus fieri in Officiis Diviols, indulsit S. Pius V. *n.15.* SS. Inquisitionis Decretum pro ejus cultu super casu excepto approbando. *cap. 24. numer. 2.* De ipsius sanctitate, & miraculis processum construi curavit Cardinalis Torres Episcopus Perusinus. *Ibid.* Ubi ipſus corpus sepultum fuerit, & nonnullæ ejus Reliquiæ afferuntur. *Ibid.* De ejus cultu. *n.4.* In ipsius honorem, probato casu excepto, indulta fuerunt Officium, & Missa. *l.4. p.2. c.3. n.12.* Et concessæ sunt pro ejus Officio lectiones propriæ. *cap. n.7.*

S. Columbanus Regnum intra triennium Clothario deferendum esse prædixit, quod rei eventus comprobavit. *l.3. c.47. n.1.*

S. Conradus Constantiensis Episcopus a Calisto II. canonizatus fuit. *l.1. c.8. n.14.* De ejus miraculis prius non pauca inq̃ſivit idem Pontifex, & de ipſis testimonium tulit Ulricus præfatæ Ecclesiæ Præful. *l.4. p.1. c.5. n.2.* In ejus honorem qualiter concessa sit Missa. *l.4. p.2. c.5. n.5.* De ejusdem Officio. *Ibid.*

S. Conradus Henrici Imperatoris filius matrimonium contraxit cum Mathilde, & illam castitatem servavit. *l.3. c.24. n.57.*

B. Conradus Placentinus, & Eremita ad infantiam habitatorum Terræ Neti in Diœcesi Syracusana beatificari permittitur a Leone X., qui hanc præstitit facultatem Episcopo Diœcesano, vel ejus Vicario Generali in spiritualibus. *l.1.*

c.20. n.19. De ejus cultu. *c.37. n.11.* In die ejus festo Neti in Sicilia ex Senatus consulo decretum fuit, ut populus nulli servili operi ineumberet. *l.2. c.13. n.3.* Cum ante sententiam Summi Pontificis ab incolis Terræ Neti coeleretur, eos Leo X. absolvit a pœois Ecclesiasticis, quas ideo incurrerant. *c.16. n.1.* Eum publico festo celebrari indulsit Leo X. *c.20. n.14.* In Beatorum numerum relatus fuit ab eodem, quamvis pro ejus processu solum adfuerint testes de auditu. *l.3. c.1. num.10.* Quos examinavit Dalmatius Episcopus Syracusanus, cumque Beatum declaravit Joannes de Humana Delegatus Apostolicus. *Ibid.* In ejus honorem indulgentiæ concessæ fuot. *l.4. p.2. c.19. n.12.* Ejus brachium translatum fuit. *c.22. num.15. & 18.* In Litanis apud Netinos invocabatur. *l.2. c.14. n.7.*

Conradus Teutonicus sic Horuit virtutibus, ut de ejus Canonizatione agi posset. *l.1. c.21. n.12.*

S. Constantinus unus fuit & septem dormientibus, ejusque meminit Baldellus. *l.3. c.49. n.5.*

Constantinus Magnus Imperator Templum S. Petri in Urbe a fundamentis erexit. *l.1. c.46. n.46.* Primus fuit inter Christianos Imperator, & inter S.S. recensetur in Menologio Græcorum. *l.2. c.36. n.16.* Ejus causæ in Ecclesiâ Occidentali quid, si proponeretur, officeret. *Ibid.* Ejus tempore præclaris militiæ honoribus potitus est S. Artemius Præfatus Augustalis martyrium passus sub Juliano Apostatâ. *l.3. c.17. n.6.* Post ipsius leges poterant Christiani Aras, & Idola Ethnicorum confringere. *n.9.* Dum Clavum Imperii regebat, florebat Religio Christiana. *n.11.* A Raynaudo etiam Sanctus appellatus, non agnoscebat apud Latinos ut talis. *c.36. n.4.* Vetuit, Dæmoniiis hostias immolari. *n.12.* Cum plures Ecclesiis ditaret, noluit de muneribus a se datis fieri inscriptiones. *c.40. n.14.* De Basilica Vaticana ab eo constructa. *l.4. p.1. c.30. n.7.* Ejus tempore vixit S. Triphyllus. *c.31. n.8.* Constantino ipsius extructionis celebritas apud Græcos fiebat. *l.4. p.2. c.9. n.15.* Sub eo tempore, cum Beryti in Syria Salvatoris imago crucifigeretur, sanguinem emisit. *c.10. n.9.* An Romæ idem Imperator a S. Silvestro baptizatus fuerit. *c.13. n.8.* Ab ejus ætate invaluit usus consecrandi cereos Agnos. *c.21. n.12.* Pacem Ecclesiæ reddi

reddidit. c. 22. n. 1. Ipsius tempore translationis fuerunt plures Sanctorum Reliquiæ. *Ibid.* Num ejus Galeæ, aut Diametati intextus sit quidam et clavis Christi Da. c. 25. n. 3. De ejus lancea. n. 55. Collocavit gradus Scelæ Sanctæ in Porticu Palatii Pontificii juxta scalam, quæ ducit ad Patriarchium. c. 26. n. 5. Cruci affixit monogramma, seu symbolum nominis Christi Domini. c. 27. n. 18. Romæ erigi curavit Ecclesiam dictam S. Crucis in Hierusalem. c. 31. n. 16.

S. Constantinus Episcopus laudatur a S. Gregorio Magno, & cur censetur æquipollenter canonizatus. l. 2. cap. 18. n. 22. (s. c. 19. n. 6. Decoratus est Officio cumlectionibus. l. 4. p. 2. c. 10. n. 6.

B. Centardus ab illustri Ethenium familia natus peregrinationem suscipiens Bronze obiit. l. 3. c. 37. n. 17.

S. Cornelius Papa, & Martyr septem Diaconos, totidemque Subdiaconos pro Romana Ecclesia designavit. l. 1. c. 3. n. 2. A S. Cypriano Epistolam accepit pro discernenda causa martyrii eorum, qui pro Christo moriebantur. n. 6. Ejus tempore schisma suscitavit Novatus. l. 3. c. 20. n. 2. Invitus, & relictus Pontificatum suscepit. c. 31. n. 3. Novatum incensans, egit de Episcopis, Presbyteris, & aliis ad sacra munera pro Ecclesia Occidentali designatis. l. 4. p. 1. c. 29. n. 6. Ejus Reliquiæ translatae fuerunt. l. 4. p. 2. c. 22. n. 1.

B. Cornelius Vvicanius unus fuit Martyrum Gorcomiensium, & cum sociis beatificatus est. l. 1. c. 24. n. 10. Eorum Beatificatio sexta fuit inter eas, quæ in Basilica Vaticana celebratæ sunt. *Ibid.*

S. Crescentia cum pro Dei amore sanguinem effunderet, tonitrua, fulgura, & terræmotus evenerunt, quibus non pauci Ethnicorum oppressi sunt. l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.

S. Crescentinus Officio decoratus est aliquibus in locis in honorem translationis suæ. l. 4. p. 2. c. 7. n. 3.

S. Cuthbertus Episcopus undecim post obitum annis incorruptus permanfit. l. 4. p. 1. c. 30. n. 10.

S. Cyprianus Episcopus, & Martyr dies natales Sanctorum Martyrum sedulo adnotari jussit. l. 1. c. 2. n. 12. Clero Carthaginensi mandavit, ut Martyrum res gestas scriberet. c. 3. n. 7. Ad Martyrum, accusam tormenti perferendam esse, indixit. n. 6. Menia, in qua idem S. immolatus est, laudatur a S. Augustino.

n. 7. Commendatur in Calendario Buchariano. c. 4. n. 14. Et a S. Gregorio Nazianzeno. c. 12. n. 5. Ab errore circa baptismum ab hæreticis collatum discessit. l. 2. c. 33. n. 4. Errorem hunc per martyrium purgasse, affirmat S. Augustinus. l. 3. c. 15. n. 18. Se accusat, cum fugam arripuerit quæritus ad martyrium. c. 16. n. 15. et 16. Ipsius sanctitati non officit, quod de baptismo ab hæreticis ministrato censuerat. c. 20. n. 3. Ejusdem heroica veracitas commendatur a S. Maximo Episcopo. c. 24. n. 25. Curam habuit gregis sibi commissi, cum postmodum pro Christo esset occidendus. c. 34. n. 4. Divinas Revelationes sibi factas ei ca persecutione decianæ, & futuram pacem in Ecclesia declaravit. c. ultimo. n. 2. Cur ab Ecclesia non celebratur tamquam Doctor. l. 4. p. 2. c. 12. n. 9. Sub Galerio Maximo martyrio coronatus est. lib. 3. c. 14. n. 2.

S. Cyrillus filius fuit S. Julittæ, & pro Christo occisus. l. 1. c. 4. n. 2.

S. Cyrillus Alexandrinus a particulari Ecclesia beatificatus, mox accedente communi consensu, in Sanctorum numerum relatus fuit. l. 1. c. 6. n. 9. Nomen S. Joannis Chrysostomi in Episcoporum tabulis scriptis in obsequium Romanæ Ecclesiæ. c. 7. n. 6. Rejecti olim quintum Canonem Nicænum. *Ibid.* Ejus excellentia doctrinæ. lib. 2. c. 25. n. 9. et lib. 2. p. 2. c. 19. n. 6.

B. Cyrillus puer mortem pro Christo pertulit. l. 3. c. 15. n. 6.

S. Cyrus cum S. Joanne Theodoro eundem ægroto sanitatem exhibuit, applicato medicamine omnino contrario. l. 4. p. 1. c. 8. n. 8.

S. Cyribinus Martyr mortem subiit in odium Fidei. l. 3. r. 14. n. 2.

B. **D**almatius Monachus ab Innocentio XIII. ob cultum immemorabilem Beatis ascriptus est. l. 1. c. 31. n. 16. Publico cultu affectus dicitur. l. 2. c. 13. n. 7. Ordini Prædicatorum nomen dedit. l. 2. c. 24. n. 157. Decretum super ejus casu excepto, & cultu immemorabili. n. 157. Quando et vita decesserit. n. 158. Cum ejus causa procederet per viam casus excepti, ut deveniret ad signaturam Commissionis, non opus fuit lapsu decenniis post processum ordinarium. c. 37. n. 2. Missa, & Officio decoratus fuit, precedente ejus causa per viam cultus immemorabilis, & non disputatis, nec

approbatum primum virtutibus. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 2. et 3.* Designatæ sunt etiam possessiones propriæ. *n. 5.*

S. Damasceus V. S. Joannes Damasceus.

S. Damasus Papa juxta aliquos vetuit, legi in Ecclesia Adæ Martyrum ab iudeis, aut hæreticis scripta. *l. 1. r. 3. n. 5.* Cum in Basilica S. Laurentii invocaretur, ei, & non S. Laurentio, miracula in ea tunc confecta tribuit Baronius. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 7.* Adversus ipsum ab Ursicino excitatum est Schisma. *Ibid.*

S. Daniel Martyr sepultus est, cum illdem clavis, quibus affixus fuerat cruci. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 16.*

B. Daniel Ordinis Minorum Septæ in Mauritania Tingitana pro Fide trucidatus, a Leone X. beatificatus est. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ejus corpus ad preces Dionysii Primogeniti Regis Portugalliæ a Rege Marochitano donatum in Hispaniam translatum est. *Ibid.* Ejusdem B. miracula. De ejus cultu vivæ vocis Oraculo Leonis X. *lib. 2. c. 20. n. 4.* Ex concessione ejusdem Pontificis a Fratribus Ordinis sui in Litanis invocatur. *l. 4. p. 2. r. 20. n. 2.*

Daniel Monachus ex inspiratione Divina vitam suam in columba transfigit. *l. 3. c. 41. n. 20.*

Daniel Propheta ex S. Cypriano Martyrum numero adjungi debet. *lib. 1. c. 5. n. 8.* Et præcipue, cum ab ore Leonum divinitus fuerit liberatus. *l. 3. c. 12. n. 8.* Ut famulus Regis Babylonis ipsum intra, & extra Templum comitabatur, & spectator aderat sacrificiis absque idololatriæ labe. *c. 19. n. 6.* Solus ab ira Dei poterat liberari, teste Ezechiele; an absque peccato veniali vitam traduxerit. *c. 39. n. 10.* Prophetavit videns scripturam in pariete. *c. 45. n. 4.* Intelligentiam somniorum, & visionum adhuc puer a Domino recepit. *n. 8.* Regis somnia interpretatus est. *n. 10.* Nulla ei supererat fortitudo, dum in ecstases a Deo rapiebatur. *c. 49. n. 8.* Miraculose dicitur præservatus a leonibus, quamvis miraculum fuerit negativum. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 4.* Ipse in lacu leonum detento sexta die, cibos misit Deus, ne fame periret. *c. 27. n. 10.* Inter Sanctos recensetur, quamvis limbum adierit. *lib. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In Ecclesia Orientali celebratur. *c. 29. n. 9.* Et Venetiis dicata est Ecclesia. *n. 11.* Officio proprio ibidem colitur. *n. 13.*

S. Daria uxor fuit S. Nicandri, & ab

Ecclesia cum eodem Sancto colitur ob martyrium. *l. 1. c. 3. n. 8.*

S. Dativus Martyr mortis reus effectus est, cum ad sacra Synaxim accederet, spreto Imperatoris edicto. *l. 3. c. 14. n. 12.*

S. David socius fuit S. Telai Episcopi Landavenis, & Evangelium cupiens prædicare, gratiam linguarum a Deo recepit. *l. 3. c. 48. n. 9.*

S. David Archiepiscopus per tres dies, ac totidem noctes supplicatus, puerum quemdam gravi morbo laborantem miraculose sanavit. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 13.*

S. David Rex, & Propheta invocatus est a filio suo Salomone, ut Deus sibi fieret misericors, & propitius. *l. 1. c. 12. n. 2.* Inter Sanctos numeratur. *n. 5.* De ejus poenitentia. *Ibid. et num. 10.* Servus Dei appellatus est. *c. 37. n. 3.* Expectavit cum fiducia Dei possessionem, mercedem, & retributionem. *l. 2. c. 31. n. 9.* A Nathan Propheta certior factus est, se Deo Templum esse ædificaturum; quod tamen non evenit. *c. 32. n. 7.* De se testimonium perhibuit. *l. 3. c. 10. n. 11.* Commendatur ob mansuetudinem. *c. 21. n. 9.* Cum lacrymis Deum orabat. *c. 26. n. 15.* Assidue utebatur cilicio. *c. 28. n. 3.* Ob sanctitatem plurimum laudatur. *c. 6. n. 6.* Ejus humilitas ab Ecclesia exaltatur. *Ibidem.* Propheta Nathan culpam suam dolens confessus est. *n. 7.* Quam graves ærumnas constanter pertulerit. *Ibid.* Ejus zelus pro honore Dei. *n. 11.* Deum ardentem dilexit. *n. 14.* Deo Templum voluit magnificentissimum erigere, ad ejus expensas magnam pecuniarum vim præparavit. *Ibid.* Facta sua laudavit. *c. 40. n. 4.* Filius fuit Isai, & unus in Regem Israel a Samuele Propheta ex Divina inspiratione. *c. 45. n. 10.* Ei assensum præbuit Nathan pro Templo erigendo; sed a Deo edoctus ipsi nuntiavit, Templum a filio suo construendum esse. *c. 47. n. 12.* Ob ejus virtutes diffusit Deus supplicium Salomoni Idololatriæ. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 24.* Arte naturali Saulæ a vexatione Dæmonis liberavit, & quomodo id contigerit. *c. 29. n. 7.* Qualiter pro salute filii sui oraverit. *rap. ultimo n. 32.* Quamvis in limbum descenderit, in Sanctiorum numerum relatus est. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.*

S. Davinus a Clero Lucensi invocabatur in Litanis. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

B. Delphina cum Urbano V. canonizanda proponeretur, de ejus vita examinem, accurate fieri præcepit Pontifex.

l. 6. c. 15. n. 8. Cum virginitatem in matrimonio constituta illatam servasset, tamquam Virgo ab Ecclesia colitur. l. 4. p. 2. c. 12. n. 12.

S. *Deodatus* Episcopus a S. Leone IX. canonizatus est. l. c. 8. n. 8.

S. *Desideratus* Presbyter a Joanne VIII. canonizatus est. l. c. 7. n. 15.

S. *Desiderius* Episcopus a Joanne VIII. Sanctis a scriptis fuit. l. c. 7. n. 15. De ejus martyrio. l. 3. c. 59. num. 4. l. c. 39. n. 6.

S. *Deusdedit* Papa leprosum invifens miraculose sanavit : Clerum auxit, & multis beneficiis profectus est. Ejus facta oblivione, & incuria immerita ignorati, dolet Cardinalis Baronius. l. 3. c. 32. n. 34. Approbavit, & laudavit consilium Cardinalium Papæ præstandum. c. 33. n. 18.

S. *Didacus* : ejus Canonizationis causa propofita fuerat Pio IV., & S. Pio V. sed canonizatus est a Sixto V. l. c. 16. n. 2. Ejus causa examinanda ab octo Cardinalibus delegata fuit ab eodem Sixto. *Ibidem*. Pro eadem causa discutienda in Sac. Rituum Congregatione designatus fuit Secretarii in munus Petrus Georgius Odescalchus Protonotarius Apostolicus. c. 17. n. 1. Ejus causa pro Canonizatione sedulo examinata fuit. num. 9. Ut ejus processus in Hispaniis conficeretur per testium depositionem, Subfiscalis creatus est a Promotore Fidei. c. 18. n. 5. Canonizationis Acta collecta fuerunt a Francisco Penia. c. 20. n. 9. Habitum fuit pro ejus causa Consistorium semipublicum, in quo Cardinales, & Episcopi suffragia tulerunt. c. 24. n. 9. Et in eo excitatum fuit dubium : An in uno, eodemque Consistorio Cardinales cum Episcopis suffragium sint laturi, quod affirmative resolutum fuit. num. 11. Tunc etiam vocati sunt Auditores Rotæ, & Protonotarii, ut sententiam suam dicerent; non tamen, ut suffragium ferrent. n. 12. Cur vocati sint Auditores, & Protonotarii. *Ibidem*. Eum voluit canonizare Sixtus V. l. c. 36. n. 4. In ejus Canonizatione procuratorum nomine Regis Hispaniarum supplicavit Cardinalis Deca. num. 18. In lenta Canonizationis concessum est a Sixto V., ut Officium in honorem ejus recitaretur. n. 22. Pro Canonizatione, ut Sixtus V. Missam celebraret, novum Altare constructum est; quod Regi Catholico a Canonice S. Petri dono datum in Hispaniis transmissum fuit,

concessis pluribus Indulgentiis eidem Regi, & facultate aliquibus viris, ut in eodem Missam celebrarent. n. 27. Magister Cæremoniarius, dum oblationes in Missa fiebant, abscedit reticulum, quo aves ne evolarent, detinebantur. n. 34. In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, & recitatio Officii pro Ecclesia universali. c. 38. n. 5. Quæ præcæserint, ne ejusdem S. Missæ celebratio, Officique recitatio executioni mandarentur, eisque Ritus designaretur. n. 7. Dum a Sixto V. canonizaretur, idem Pontifex in Consistorio Orationem habuit de infallibilitate judicii Pontificii in Canonizationibus. c. 42. n. 2. Nonnullæ virtutes probatæ fuerunt ex processibus ordinariis. l. 2. c. 5. num. 6. Qualis ei cultus fuerit exhibitus, antequam S. S. numero adscriberetur. c. 5. n. 3. Cur talis cultus permixtus esse censetur ante Canonizationem. n. 6. In honorem ejusdem nonnullæ votivæ tabellæ appensæ fuerunt. c. 11. n. 5. Ejus corporis Reliquiæ adoratæ sunt. c. 13. n. 11. Causæ directio designata fuit a Summo Pontifice S. Rotæ Auditoribus. c. 35. n. 7. Eadem causa Canonizationis ut introduceretur, id publice postulavit Aloysius Requesens Orator Regis Hispaniarum, nomine Regis. cap. 36. numer. 9. Promotor Fidei exercebat munus Procuratoris Fiscalis, & fuit citatus. cap. 47. num. 7. Admissa fuit validitas processus, quamvis testimonium aliquod exhibitum fuerit a quodam Regulari, non habente Superiorum facultatem. cap. 48. num. 5. Ejus corporis integritatem miraculosam non censuit Sac. Rituum Congregatio, quamvis ut talis accepta fuisset a S. Rotæ. l. 3. c. 4. n. 17. Idem Sanctus ab hominibus superstitiosis non parum assiduus fuit. cap. 30. n. 13. Canonizatus est ad normam ultimæ consuetudinis Ecclesiæ. cap. 35. n. 1. Commendatur a Sixto V. ob indicia sanctæ vocationis ad Religionem. n. 6. Facta est inquisitio super fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. c. 38. n. 19. Sclentia infusa a Deo donatus fuit. c. 43. n. 2. Miraculosum se gessit erga furdos, & mures. l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Quendam seminam difficili partu laborantem miraculose sanavit. c. 20. n. 27. Ad vitam etiam mortuos revocavit. c. 21. n. 5. Dæmones a corporibus expulit. c. 29. n. 9. Ejus cadaveris incorruptio miraculosa fuit reputata. cap. 30. n. 3. Non tamen tamquam miraculosa approbata. n. 14. De ejus cadave-

daveris mira fragantia. *c. ap. 31. n. 26.* De concessione Officii pro universa Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 13.* Post novendiales preces sibi factas miraculosum se exhibuit. *c. 13. n. 12.*

S. Didacus Quizai dum in Bestorum numerum referretur, in ejus honorem pro universa Religione Societatis Jesu (cui ipse fuerat additus) indulta fuerunt Officium, & Missa. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* In ejusdem Brevi Beatificationis concessa tantum fuit Præbyteris Religionis suæ facultas præstare Missam celebrandi, sed mox aliis fuit ampliata. *c. 2. n. 5.* Post Beatificationem concessæ sunt lectiones propriæ. *n. 14.*

S. Digna rea primum turpitudinis, & postea poenitens gloriose pro Christo occubuit martyrio coronata. *l. 3. c. 15. n. 13.*

S. Didorus martyrium pro Christo per tulit. *l. 1. c. 3. n. 8.* A Stephano V. in Urbem introductus est cum canticis, & magna solemnitate. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 32.*

S. Didorus Presbyter commendatur in Martyrologio ob corporis sui inventionem. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 9.*

S. Dionysia Matrona cum filio suo Majorico martyrium pro Christo perpassa est. *l. 3. c. 15. n. 6.*

S. Dionysius Areopagita, seu Partheni- nis martyrium pro Christo subiturus, Sanctinum, & Antoninum adhortatus est, ut passionem suam enarrarent Summo Pontifici, & aliis fidelibus; quæ tamen nonnulli apocrypha autumant. *l. 1. c. 4. n. 5.* Dubitatur, an sit idem cum *S. Dionysio* Partheni. *Ibid.* An vera sint, quæ de ipso referuntur in Breviario Romano. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 8.* Utrum, & a quo missus fuerit in Gallias, ut Evangelium prædicaret. *Ibid.*

S. Dionysius dormientium unus laudatur apud Baldellum. *l. 3. c. 49. n. 5.*

S. Dionysius Martyr tyrannum sponte quæsit, ut ab eo pro Fide capite ple- tieretur. *l. 3. c. 16. n. 9.*

S. Dionysius Martyr (alter) ultro se obtulit ad martyrium perferendum. *l. 3. c. 16. n. 9.*

Servus Dei Dionysius a Nativitate in Indiis e vita migravit; & cum ab Ordinario fieret processus de ejus non cultu, in ipsius causa sententiam protulit Sacra Rituum Congregatio; cum eam non pro- lisset Ordinarius. *l. 1. c. 22. n. 3.* Processus in genere pro ejus causa consue- rit in Urbe. *l. 2. c. 45. n. 9.* Quibus-

nam in ipsius causæ processu designatæ sunt literæ Remissoriales. *n. 13.* Pro ejus processu, utpote in loco remotissimo con- stituendo, data fuit facultas Episcopo, ut tres Religiosos deputaret, qui conjunctim ejusdem consecutioni inter- fectent. *n. 19.*

S. Dionysius Papa discussit causam Dionysii Alexandrini Episcopi accusati, cum filium Dei factum, & non consubstantia- lem Patri diceret. *l. 3. c. 32. n. 5.* Paro- chias in Urbe Presbyteris divisit. *Ibid.*

S. Diogenes cum ad necem quæreretur, pro eo se obtulit *S. Themiloches*, qui martyrium subivit. *l. 3. c. 19. n. 4.*

Serve Dei Dominica a Paradiso Floren- tina Fundatrix fuit Monasterii de Cruce, & secunda est, pro cujus causa post De- creta Urbani VIII. perorarunt Advocati Consistoriales, & pro ea instituit Julius de Cenciis. *l. 1. c. 35. n. 17.* & *l. 2. c. 35. n. 8.* Ipsius causæ commissio tradita fuit Tigrinio Secretario *S. Ricini* Congre- gationis jussu Summi Pontificis. *Ibid.*

S. Dominicus Abbas Soræ in Martyro- logio Romano ob miracula laudatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Dominicus Calceatenfis: in ejus cau- sa confectus fuit processus a solo Notario, cui facultatem concesserat Episcopus. *l. 2. c. 47. n. 2.*

S. Dominicus Fundator Ord. Præd. a Gregorio IX. canonizatus fuit; prævio tamen accurato examine meritorum. *l. 1. c. 15. n. 5.* Et auditis Episcoporum suffra- giis pro ejus Canonizatione. *n. 12.* Canoniza- tio peracta est in civitate Reatina. *c. 36. num. 2.* Post ejus Canonizationem vixit Gregorius IX. annos 13. *n. 4.* In Canoniza- tionis solemnitate concessit Indulgen- tias Christianis fidelibus, qui Ecclesiam, in qua corpus ejus requiescit, visitarent. *n. 9.* Nulla tunc facta est mentio Officii, sed tantum præceptum fuit, ut ejus me- moria, dieque anniversaria pie, & de- vote recoleretur. *c. 38. n. 5.* & *c. 39. n. 10.* Quænam ei in funere tributa sit veneratione. *l. 2. c. 12. n. 10.* Cum adhuc vive- ret, in ejus Religionem admittit *B. Petrus Gonzales*. *c. 24. n. 112.* Literæ Remissoriales inscriptæ sunt a Gregorio IX. nonnullis Presbyteris secularibus. *c. 45. n. 11.* De ejus vita, & moribus testimo- nium tulit Pontifex in Bulla Canoniza- tionis. *c. 49. n. 19.* Duodecimo ab obitu anno canonizatus fuit. *c. 54. n. 7.* Inten- sum habuit martyrii desiderium, sed ab Ecclesia tamquam Confessor colitur. *l. 3.*

c. 11. n. 6. Ejus castitas virginalis. *c. 24. n. 61. & c. 38. n. 18.* Scrupulorum tentatione vexatus fuit. *c. 70. n. 20.* Sanctorum numero adscriptus fuit juxta novissimum Ecclesie Ritum. *c. 35. n. 1.* Ordinem suum verbo, & exemplo instituit. *n. 4.* Ut Religionem suam fundaret, facultatem petiit, & obtinuit a Summo Pontifice. *Ibid.* Virginem se esse asseruit jam prope moriturus, aliaque declaravit, quæ in sui laudem vertebantur. *c. 40. n. 2.* Antequam Ordinem erigeret, alteri Religioni nomen dederat. *c. 41. n. 3.* In ecclesiis Divinas frequenter elevabatur. *c. 49. n. 14.* Nonnulla fecit miracula, ad ea adhibitis rebus naturalibus. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 9.* Mutos, & surdos miraculose sanavit. *c. 10. n. 3.* Paralytico sanitatem dedit. *c. 12. n. 6.* Demorsus a cane rabido, si ad Templum suum confugerent, lucolums reddebat. *cap. 14. n. 21.* Rosarium instituit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 22. & 23.* De ejus cultu. *n. 30.* Ab eo nomen accepit civitas Dominicopolis in America Septentrionali. *c. 15. n. 1.* Patronus electus est pro civitate Neapolitana. *n. 7.* Ejus festum, cum præciperetur a Senatu, & Governatore Mediolanensibus, irritum declaratum est ab Innocentio X. *n. 9.* Ipsius dies festus cur ex die obitus in alium translatum sit a Paulo IV. *c. 16. n. 23.* De ejus elogio in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 7.* Corporis translatio in Martyrologio celebratur. *n. 9.* Eum Rosarium instituisse ulterius comprobatur. *cap. 21. n. 10.* Depictus est in Patriarchio Lateranensi. *l. 1. c. 41. n. 10.*

Servus Dei Dominicus a Jesu Maria: in ejus causa processus in genere confessus fuit in Urbe. *l. 2. c. 45. n. 9.* In literis Remissorialibus responsum fuit, processui interesse debere duas Dignitates, aut duos Canonicos. *n. 14.* Quale testimonium de ejus virtutibus, ac sanctitate tulit Leopoldus I. Imperator, & quomodo approbatum fuerit. *c. 49. n. 20.* Processus apertio facta fuit recognitis sigillis Judicum, quæ poterant recognoscere. *c. 51. n. 11.* Concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, quamvis cum restrictione. *c. 53. n. 5.*

S. Dominicus Loricatorum introduxit usum se propriis manibus flagellandi. *l. 2. c. 28. n. 7.* Corpus suum assidue verberabat. *n. 9.* Quamvis nulla fecerit miracula, ejus sanctitas perspicua est. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 20. & l. 4. p. 2. c. 5. n. 21.*

Servus Dei Dominicus Ordinis Prædicatorum in odium Fidei martyrio coronatus est. *l. 1. c. 29. n. 12.*

S. Dominicus de Silos miraculis claruit, & in Martyrologio Romano commendatur. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.*

S. Dominilla Virgo, & Martyr in odium Religionis Christianæ a Luxurio viva combusta fuit. *l. 3. c. 14. n. 14.*

S. Dominica cum filiabus suis in fluvium se dedit præcipitem. *l. 3. c. 11. n. 10.*

S. Domnus Ordinis Minorum apud Septem in Mauritania Tingitana martyrio coronatus est, ac a Leone X. beatificatus est. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ejus corpus in Hispanias translatum fuit. *Ibid.* Ejusdem miracula. *Ibid.* Coli cum permixta vivæ vocis oraculo Leo X. *l. 2. cap. 20. n. 4.* In Litanis exorabatur a Fratibus Ordinis sui. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Donata capite cæsa est in odium Fidei. *l. 3. c. 14. n. 2.*

S. Donatianus Chatecumenus pro Christi amore martyrio coronatus fuit. *l. 3. n. 15. c. 12.*

S. Donatus Martyr cum sociis a Manuca Pirata occisus, cum eisdem ab Ecclesia colitur. *l. 3. c. 18. n. 19.* Laudatur a B. Petro Damiano. *c. 23. n. 33.*

Servus Dei Dorotheus in ejus processu supplere vicea unus Episcopi, qui interesse debebat, Vicarius Generalis Diocesis. *l. 2. c. 45. n. 16.*

S. Dositheus virtute Obedientiæ illustis plurimum Deo placuit. *l. 3. c. 24. n. 24.*

S. Dracontius martyrio coronatus est. *l. 1. c. 3. n. 8.*

S. Edmundus Rex Angliæ, & Martyr in agone mortis positus Deum oravit. *l. 3. c. 18. n. 15.*

S. Ebba Abbatisa cum aliis Monialibus sibi nasum præfudit, & a Danis mox flammis dedita fuit. *l. 3. c. 11. n. 10.* Colitur ab Ecclesia cum sociis. *Ibid.* Eam se mutilasse ex speciali impulsu Spiritus Sancti, probat Baronius. *n. 12.*

Ebo Rhemensis Archiepiscopus ad Danos missus fuit a S. Paschali I. Papa, ut Fidem evangelicam prædicaret. *l. 3. c. 32. n. 20.*

S. Edildrida etiam post conjugium cum Ecdido Rege Anglorum, Virgo permansit ad mortem, & incorrupta inventa fuit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 10.*

S. Edmundus Episcopus Cantuariensis antequam ab Innocentio IV. canonizaretur.

zaretur, coram eodem habitum est Confessorium Cardinalium, & Episcoporum de ejus virtutibus. *l. 1. c. 15. n. 16.* In Civitate Lugdunensi canonizatus fuit. *c. 36. n. 2.* Non fit in Bulla Canonizationis mentio Officii. *lib. 1. cap. 38. n. 5.* Primo ab obitu anno canonizatus est. *l. 2. c. 54. n. 7.* Ob spontaneam penitentiam, & corporis macerationem commendatur. *l. 3. c. 28. n. 15.* Inter Sanctos numeratus est, postquam ad Sedem Apostolicam revocatus fuit causa: Canonizationis. *cap. 34. num. 1.* Morti proximus, Sacrum Viaticum propriis manibus orisuo admovit. *cap. 38. num. 17.* Erga multos, & surdos miraculosum se gessit. *lib. 4. pag. 1. c. 10. n. 3.* Miraculis fuit in hydropicis sanandis. *c. 15. n. 1.* Et leprosis. *c. 17. n. 4.*

S. Eduardus Rex Angliæ canonizatus est ab Alexandro III. ad preces Henrici Angliæ Regis. l. 1. c. 9. n. 2. Præhabita fuerunt suffragia Cardinalium, & Episcoporum. *c. 15. n. 17.* In Canonizatione non constat Pontificem Missam celebrasse. *c. 36. n. 2.* De Officio in Bulla nihil dicitur, sed præcipitur, ut anniversaria dies, ac memoria pie recitentur. *c. 38. n. 5.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c. 39. n. 11.* Pro eadem supplices preces effuderunt Angliæ Episcopi. *Ibid.* Juxta præsentem Ecclesiæ Ritum in Sancti numerum relatus fuit. *l. 3. c. 36. n. 5.* Ob eximias virtutes commendatur. *n. 8.* Divinum cultum ardentem promovit. *n. 14.* Plures donationes fecit quibusdam Monachis, quas confirmavit Summus Pontifex. *Ibid.* Scrophas miraculose sanavit, & gratiam eandem Successoribus suis a Deo obtinuit. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 21.* Ejus cadaver mirum odorem diffundit. *c. 31. n. 27.* Concessum fuit Officium pro universis Orbe. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 13.* In Martyrologio Romano ejus commemoratio cum laude fit ob sanctitatem, & miracula. *c. 19. n. 4.*

Elcana quamvis sterili, miraculose genuit Samuelem. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 3.*

S. Eleuchadius vocatur a B. Petro Damiano Martyr Divinæ caritatis. *l. 3. c. 11. n. 2.*

V. Elias Abbas tentationes in deserto gloriose vicit. *l. 3. c. 30. n. 9.* Perfectissimum castitatis dono præditus fuit. *n. 12.*

V. Elias de Bourdeille S. Francisci de Assisi Institutum professus est, mox a Sixto IV. creatus est Cardinalis. *l. 2. c. 3.*

n. 6. Ejus processus tempore præfati Pontificis concessus fuit a Joanne de Planis auctoritate Ordinaria. *Ibid.*

S. Elias Propheta adoratus est ab Abdia. *l. 1. c. 1. n. 16.* Cum a Christo moriente invocatus crederetur, nulla exinde blasphemia. *c. 12. n. 2.* Inter SS. numeratur. *n. 5.* Ignem de cælo trahens, multos ad Deum convertit. *cap. 3. n. 9.* Relinquens Elifæum, a Deo raptus est ulque in finem sæculi vivus asserendus. *c. 14. n. 12. c. 13.* Non adoratur ab Ecclesia ut Beatus, sed ut raptus. *n. 13.* Deum non videt, colitur tamen ab Ecclesia, cum sit confirmatus in gratia. *Ibid.* Flammæ cælestes miraculose traxit. *c. 28. n. 3.* Plurimum laudatur a S. Thoma de Aquino. *n. 14.* Pallium suum dedit S. Elifæo discipulo suo. *c. 41. n. 16.* Zelo honoris Dei accentus Pseudopropheta occidit. *l. 3. c. 18. n. 9.* Ob zelum Divinæ legis commendatur. *c. 21. n. 15.* Jejunium per 40. dies observavit. *c. 29. n. 3.* Ei inspiravit Deus, ut ignem de cælo peteret, quo 50. viri consumpti sunt. *c. 42. n. 20.* Surrexit pauper comesturus ab Angelo præmonitus. *c. 50. n. 4.* Ad ejus preces filius viduæ a mortuis suscitatus fuit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 9.* De igne celo descendente, quo 50. homines devorati sunt. *n. 11.* An id effectum sit, Deo opera Decemonis utente. *cap. 3. n. 12.* Dum cum Sacerdotibus Baal contenderet, & miraculose incenderetur victima ab eo oblata, gloria Dei manifestata fuit. *c. 4. n. 1.* Igne qualiter consumpsit milites Ochozæ. *Ibid.* Miraculose filium viduæ a mortuis revocavit, quamvis se super eum expanderit, Deique potentiam invocaverit. *c. 8. n. 9.* Ipsi miraculose panem, & carnem quotidie in torrentem Carith corvi deferebant. *c. 23. n. 11.* Aquas dividens sicco pede cum Elifæ Jordanem transiit. *c. 24. n. 1.* In Transfiguratione Christi Domini visus fuit. *c. 26. n. 13.* Quadragesima dies abique cibo, & potu transiit. *c. 27. n. 3.* Inter miracula recensetur ejus jejunium. *n. 4.* Cur in Transfiguratione Christi apparuerit. *c. 32. n. 2.* Quamvis limbum adierit, inter Sanctos recensetur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Quoniam in loco ejus nomen in Litaniis invocetur. *n. 44.* Cur ejusdem quædam Imago prohibita fuerit. *c. 21. n. 10.* In ejus honorem Officium, & Missa concessa sunt pro nonnullis particularibus Ecclesiis. *c. 29. n. 1.* De Ecclesiis in ejus honorem dicatis. *n. 11.* In Ecclesia Græca solemn.

lemniter celebratur . n.10. Ex indultis Gregorii XIII. Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. Officio proprio colitur in universo Ordine Carmelitarum . n.13. An Religionem Carmelitarum fundaverit . *Ibid.*

S. Elisabeth Episcopus: ejus cadaver cum ipsum S. Batildes Regina venerationis ergo deoscularetur, sanguine manavit. *l.4. p.1. c.31. n.8.*

S. Elisabeth Hungariz Ducissa a Gregorio IX. canonizata est, p̄vio ejus meritorum accurato examine . *l.1. c.15. n.5.* P̄cellerunt Canonizationem Episcoporum suffragia . n.12. De discussione miraculorum . *c.20. n.10.* In S.S. numerum adscripta fuit in Civitate Perusina . *c.36. n.2.* Indulgentiz concessz sunt Christi fidelibus in ejus Canonizatione a Summo Pontifice . n.9. Nulla in Canonizationis Diplomate mentio sit Officii . *c.38. n.5. & n.39. n.10.* De ea locutus S. Antoninus demonstravit, Sanctos interdum decipi posse in iis, quz sibi a Deo revelari solent . *l.2. c.19. n.11.* Cum de ejus causa Canonizationis ageretur apud Gregorium IX. aldem Pontifex p̄cepit Conrado Marburg Ordinis P̄dicatorum, ut testes super eadem examinaret . *c.44. n.11.* Quarto ab obitu anno eadem Sancta canonizata fuit . *c.54. n.7.* Post obitum viri sui Monialis fuit tertii Ordinis S. Francisci . *l.3. c.24. n.59.* Infignia miracula patrivit . *l.4. p.1. c.11. n.3.* Mortuos ad vitam revocavit . *c.21. n.5.*

S. Elisabeth Regina Portugalliz canonizata ab Urbano VIII. in Ecclesia universa celebratur . *l.1. c.9. n.11.* De Bulla Canonizationis. *Ibid.* Pro Beatificatione oravit Emmanuel Rex Portugalliz; & ob miracula beatificata est a Leone X. ipsiusque sanctitatem in genere approbavit Urbanus VIII. *c.20. n.18.* Sub Urbano VIII. ejus virtutes examinate sunt, quamvis Leo X. ejus cultum publicum concesserit . *c.32. n.11.* Canonizationis Diploma non potuit reperiri . *c.36. n.38.* In Brevi Beatificationis declaratum est a Leone X. eam non fore censendam canonizatum . *c.39. n.4.* Per errorem ab aliquibus Blanca fuit appellata; ejusque cultum a Leone X. approbatum confirmavit Paulus IV. vivz vocis oraculo . *l.2. c.20. n.4.* In Ecclesiis Diocesibus Conimbricensis ejus imago ex concessione ipsius Pontificis exposta fuit . n.8. Canonizata fuit post 280. annos ab obitu . *c.54. n.7.* Canonizata fuit, *Tom. VIII.*

quamvis pro causa soli adfuerint testes de auditu . *l.2. c.1. n.11.* Cur virtutum in specie admodum fuerit examen per solos testes de auditu . *c.3. n.8.* Ejus causa super dubio virtutum expedita fuit, adhibitis similibus testibus . n.15. Quoddam miraculum approbatum est a S. Rota, de quo nihil prolatum est in Sac. Congreg. Rituum . *c.4. n.11.* Inter Sanctas numerata fuit ad normam p̄sentis Ecclesiez Ritus . *c.36. n.5.* Invisita patientia Dionysium Regem Portugalliz, & sponsum suum a culpis removeri obtinuit . *c.37. n.11.* Leprosos miraculose incolas effecit . *l.4. p.1. c.17. n.4.* Miraculosam se exhibuit in liberatione eusdem a cancro . n.19. Et in illatione Domini Machado ab evidenti p̄cipitio . *c.22. n.2.* Nummos pauperibus distribuendos inrolas convertit . *c.23. n.8.* Ejus cadaver miram fragrantiam fundebat . *cap. 31. num.26.*

B. Elisabeth Soror S. Ludovici Regis Franciz cultu a Sede Apostolica concessio decorata fuit . *l.4. p.2. c.5. n.3.* De ejus Canonizatione agebatur tempore Leonis X. & de cultu in ipsius honorem concessio . n.5.

Serva Dei Elisabeth Staglin cum morbo plurimum vexaretur, & ut ab eo liberaretur, preces ad Deum funderet Henricus Suso, huic per Angelum responsum fuit, eam sic oppressam æternum p̄mium esse consecuturam . *l.3. c.20. n.7.*

S. Elisabeth uxor S. Zachariæ an unquam peccatum veniale commiserit . *l.3. c.39. n.10.* Prophetiz dono decorata fuit . *c.45. n.8.* Sterilitate, ac senectute gravata miraculose concepit . *l.4. p.1. c.20. n.1. & 3.* Mater fuit S. Joannis Baptistæ, Sanctisque novi Testamenti adjungenda est . *l.4. p.2. c.29. n.2.*

S. Eliseus Propheta ob sanctitatem, & miracula adoratus est a Syonamitide . *l.1. c.1. n.16.* Inter Sanctos recensetur ab Ecclesia . *c.12. n.5.* A Deo impetravit, ut a lepra mundaretur Naaman Syrus . *c.13. n.9.* S. Eliam comitabatur, dum ipse a Deo ex ejus oculis suslatus est, vivus servandus usque in finem mundi . *c.14. n.13.* A S. Elia pallium accepit . *c.41. n.16.* Dum ab eodem sanatus fuit Naaman Syrus, num iusta fuerit hujus petitio circa accessum ad idolum Remon . *l.3. c.19. n.6.* Non potuit puerum a mortuis suscitare per sui baculi applicationem . *c.44. n.7.* Nec proficere, dum Deus ei

V v

non

non fuerat allocutus. *c. 45. n. 10.* Tribus Regibus sitientibus loquens, ut pugnam adversus Regem Moabitarum, & eis aquam miraculose tribuens, intellectuali Dei visione potitus est. *c. 50. n. 3.* Pueris maledictionem precans, eos urfi & silva egressi devoraverunt. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 8.* Num puerum viduæ a mortuis revocavit. *n. 9.* De ejus miraculo, dum Naaman a lepra deterfuit. *n. 11.* Ejus virtutes, & miracula. *c. 4. n. 1.* Filium Sunamitidis ad vitam suscitavit. *c. 21. n. 2.* Oleum, & panem prodigiis multiplicavit. *c. 23. n. 1.* Aquas Hiericuntinæ civitatis dulces ex amaris effecit. *n. 7.* Divisis aquis in duas partes, Jordanem cum Elia siccò pede pertransiit. *c. 24. n. 1.* Ferrum fecit natere. *Ibid.* Naaman Syro Injuxit, ut septies in Jordane se lavaret. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 14.* Inter Sanctos recensetur in Martyrologio. *c. 20. n. 11.* De ejus invocatione in Litaniis. *n. 44.* An Carmelitarum Religionis Institutor fuerit. *c. 29. n. 13.*

S. Elpbegus Archiepiscopus, habitus fuit ut Martyr, cum pro iustitia occisus fue rit. *l. 3. c. 19. n. 4.* Maluit a Danis Piratis in captivitatem redactus mortem experiri, quam proventibus Ecclesiæ, quos pauperum esse dicebat, liberari. *c. 34. n. 31.*

Elisannus Monachus cæca obedientia, Superioribus suis parebat. *l. 3. c. 41. n. 9.*

S. Elzearius Comes Ariani ut ab Urbano V. canonizaretur, idem Papa habuit Consistorium Cardinalium & Episcoporum de ejus virtutibus. *l. 1. c. 15. n. 16.* Ab eodem Pontifice canonizatus est, at Canonizationis Bulla expedita fuit a Gregorio X. *l. 36. n. 37.* Juxta præsentem Ecclesiæ ritum canonizatus est. *l. 3. c. 36. n. 5.* Eximii virtutibus floruit. *n. 9.* In exerem vite discrimine a Demone validissime impetitus, victoriam revulit, & in osculo Domini obiit. *c. 38. n. 15.* Miraculosum se præstitit incojusdam ab ariditate membrorum sanatione. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 17.* Ejus vultus miro fulgore resplenduit. *c. 26. n. 28.*

Elzias sedulo iovicilabat, ut Susanna recte educaretur. *l. 3. c. 37. n. 12.*

S. Enumeramus Episcopus crudelissimum martyrium pertulit sub Theodoro Principe Bavariz, & Presbytero Vitali affirmavit, se optare, ut mors differretur penitentiam aduro de culpis suis. *l. 7. c. 15. n. 17.* Ejus martyrii causa. *c. 19. n. 4.*

S. Enecon Abbas ab Alexandro II. canonizatus est, & pro ejus Canonizatione peragenda Petrus Burgenfis Episcopus delegatus est a Pontifice. *l. 1. c. 8. n. 10.* Colitur cultu publico et solemniter delato a Petro Burgenfi in executionem Canonizationis præfate. *c. 44. n. 9.* Ejus Cappellam visitantibus indulgentiam concessit Gregorius XIII. *Ibid.* Ipsius nomen iussu Clementis XII. descriptum fuit in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 8.*

S. Engelbertus Episcopus pro defensione Ecclesiasticæ libertatis, & Romanæ Ecclesiæ obediuntia martyrio coronatus fuit. *l. 3. c. 19. n. 4.*

S. Epaphras Episcopus pro grege sibi commisso vitam amisit. *l. 3. c. 19. n. 1.*

S. Epaphroditus Episcopus dictus & cognominatus est Apostolus. *lib. 4. p. 2. c. 11. n. 4.*

S. Ephrem Diaconus a quarto sæculo cultus est. *l. 1. c. 5. n. 4.* E us testamenti meminit Bollandus. *Ibid.* Ob excellentiam, & puritatem doctrinæ suæ commendatur. *l. 2. c. 25. n. 9.* Et in Martyrologio Romano ob virtutes, quibus floruit. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 6.* Orationi appellatur: *Salve Regina:* quædam verba addidit. *c. 31. n. 29.*

S. Epiphanius Episcopus commendatur a Thomassino ob frugalitatem, & parcimoniam in veste, suppellectile, & mensa. *l. 3. c. 34. c. 27.*

S. Epipodius Martyr morti traditus est com impunitate sibi a Tyranno oblatus (si a Christi Fide decederet), abiceret. *l. 3. c. 14. n. 5.* Ex ejus actis constat innumeros Christianos pro Catholica Fide occisos esse. *c. 20. n. 10.* Et quam diligenter ejus cadaver servatum sit, ne furtim raperetur. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 20.*

S. Epolonius Martyr a S. Babylæ Episcopo educatus, puer adhuc sub Decio Imperatore pro Christo occisus est. *l. 1. c. 14. n. 4.*

S. Equitius Abbas perfectissimo castitatis dono præditus fuit. *l. 3. c. 30. n. 12.* Ejus doctrina pluribus calumniis impugnata fuit. *n. 18.*

S. Erconwaldus Episcopus auctor dicitur ejusdam miraculose sanationis, quam ipse ægro dedit, non vero alii Sancti ab eodem invocati. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 21.*

S. Erhardus a S. Leone IX. canonizatus est. *l. 1. c. 8. n. 9. & c. 10. n. 1.*

S. Ermenegaudus Episcopus pie ac sancte Urgellensem rexit Ecclesiam in Hispa-

Hispania Tarraconensi . *lib. 1. cap. 10. num. 7.*

S. Efdras Propheta populo prædicavit, ut jejuniis, & cilicio culpas deleat. *l. 3. c. 18. n. 3. Sanctiorum numero 10 Martyrologio adjungitur. l. 4. p. 2. c. 20. n. 11. Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. c. 29. n. 10.*

S. Elther Regina gratia fermoolis prædita fuit. *l. 3. c. 43. n. 7. Cum ad populum suum a morte redimendum se præpararet, jejuniis observavit. l. 4. p. 1. cap. 27. num. 14.*

S. Evagrius Palladium virtutibus instruxit. *l. 3. c. 39. n. 4.*

Eudexia Imperatrix vivens colebatur tempore S. Joannis Chrysostomi, quibusdam ad ejus statum ludis, quos idem reprobavit. *l. 2. c. 13. n. 5.*

S. Eucherius Episcopus ob miracula commendatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Everardus Martyr in agone mortis constitutus Deum oravit. *l. 3. c. 18. n. 19.*

S. Eugendus Abbas ob virtutes, & miracula commendatur. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 8. c. 19. n. 4.*

S. Eugenius Episcopus cum primum translatus fuit, in ejus honorem pro aliquibus locis concessa sunt Officium, & Missa. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 3. Mox pro aliis locis, cum secundo translatus est. Ibid. Literis, & sanctitate in Hispaniis floruit. c. 12. n. 6.*

S. Eugenius Martyr quamvis in Civitate Viterbiensi asservetur, cur in ipsius obsequium indulta non fuerint Officium & Missa. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 20.*

S. Eugenius Papa I. Petrum Patriarcham Constantinopolitanum Monothelitis faventem communione privavit, & Apocristarios, qui eidem Petro adherabant, condemnavit. *l. 3. c. 32. n. 22.*

S. Eugenius Presbyter martyrium passus est sub Juliano Apostata. *l. 3. c. 17. n. 6.*

S. Eulalia Virgo Barcinonensis laudatur a S. Eulogio Episcopo, & Martyre, cum se ultro obtulerit ad martyrium, perferendum. *l. 3. c. 16. n. 10.*

S. Eulogius Diaconus 10 odium Fidei occisus est. *l. 3. c. 14. n. 7.*

S. Eulogius Episcopus, & Martyr publice obiurgavit peccata quædam occulta, a Deo sibi revelata. *l. 3. c. 40. n. 3.*

S. Eunomia primum meretrix, & postea ad Deum conversa martyrium consecuta est. *l. 3. c. 15. n. 13.*

S. Euphebius Episcopus pie obiit, &

de ejus cultu, cum ipsius corpus iuventum est. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 3.*

S. Euphrosina Virgo & martyr a Luxurio capite cæsa fuit ob amorem Fidei. *l. 3. c. 14. n. 14.*

S. Euphrosina Virgo in Martyrologio Romano ob virtutes, & miracula commendatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 4. Sub virili habitu, Deo inspirante, vixit. l. 3. c. 41. n. 20.*

S. Euplius Diaconus martyrii palmam adeptus fuit. *l. 3. c. 14. n. 2.*

S. Eupsebius Martyr iussu Juliani Apostatæ occisus fuit, cum Fortunæ Fanum evertisset. *l. 3. c. 17. n. 8.*

S. Eusebius Monachus corpus suum aspernatis poenitentis macerabat. *l. 3. c. 28. n. 14.*

S. Eusebius Papa brevi tempore Ecclesiam rexit, & statuit, qualiter administranda sit Extrema Unctio. *l. 3. c. 32. n. 31.*

S. Eusebius Vercelleosis a Thebaida, in quam relegatus fuerat, ex Indulto Juliani Imperatoris cum Lucifero Calaritano regreditur. *l. 1. c. 40. n. 2. Antiochiam accedens factum Luciferi, qui Paulinum Præbyterum in Episcopum ejusdem Civitatis consecraverat, non approbavit, quamvis id publicæ non improbares, ab ejusque communione Luciferi idem discessit. Ibid. Laudatur S. Maximus. l. 3. c. 34. n. 2.*

S. Eustachius Martyr cum uxore & filiis in odium Fidei mortem subiit. *l. 3. c. 18. n. 16. Eadem die cum conjuge, & filiis ab Ecclesia colitur. l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

Euthiclus Monachus fuit, ob cujus intercessionem populi Nurfæ non semel a Domino pluviam impetrarunt. *l. 1. c. 5. n. 3.*

S. Euthymius Monachus virtutibus floruit. *l. 2. c. 27. n. 14. Licet corpus assidue affligeret, diu ex speciei Dei providentia vixit. c. 29. n. 6. Ejus mentio cum laude fit in Martyrologio Romano. l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Eutychia cum cibis Diis immolatos nollet degustare, a Duceto Præsidente morti tradita inter Martyres recensetur. *l. 3. c. 14. n. 7.*

S. Eutychus Martyr cum fratribus in odium Fidei occisus, cum iisdem ab Ecclesia colitur. *l. 3. c. 18. n. 19. In ipsius cadaveris inventione Sixtus V. Officium & Missam concessit. l. 4. p. 2. c. 9. n. 4. c. 24. n. 14.*

S. Eutropia cum Martyres in vinculis detentos visitaret, martyrio coronata fuit.

fuit. *l.3. c.19. n.4.* Rea fuit primum turpitudinis. *l.3. c.15. n.13.*

S. Eutropius Sanctorum Apostolorum meruit appellari. *l.1. c.4. n.6.* Martyrium pro Christo pertulit. *Ibid.*

S. Exuperius Martyr cum Sociis Legionis Thebanæ Martyribus ab Ecclesia colitur. *l.3. c.18. n.19.*

S. Exuperius Tofolanus Episcopus pecunias affatim pauperibus erogabat, & esuriens alios pascibat. *l.3. c.34. n.31.*

Ezaias fra ter Pæsil licet diverso modo ac frater hæreditatem sibi a patre relictam distribuerit, æqualiter cum ipso visionem Dei obtinere meruit. *l.3. c.41. n.16.*

Ezebias Rex cum lacrymis Deum oravit in obsidione Hierusalem. *l.3. c.26. n.10.* Sanctitate floruit. *c.36. n.6.* Pro honore Dei acriter pugnavit. *n.11.* Ab Isaia Propheta de proxima morte certior factus opera sua Deo iusta, ac sancta commemoravit. *c.40. n.1.* Nullum in hoc peccatum commisit. *n.5.* De ipsius mortis prophetia. *c.47. n.7.* Ut incolumitati sibi ab eodem Propheta annuntiata crederet, petivit, & a Deo affectus est, ut Sol retro rediret ut in horologio Achaz. *l.4. p.1. c.1. n.10.*

Ezechiël Propheta celebratur in Martyrologio Romano. *l.4. p.2. c.20. n.11.*

S. Fabianus Papa Regiones Diaconibus divisit, fecitque septem Subdiaconos qui septem Notariis antepongerentur, ut gesta Martyrum transcriberent. *l.1. c.3. num.1.* Episcopos admonuit, ut Acta Martyrum colligerent. *n.3.* Martyrium pro Christo subiit. *c.4. n.8.*

S. Faustinus Martyr cum *S. Jovita* approbatus est, & electus in Patronum Civitatis Brixianæ. *l.3. c.10. n.5.*

S. Faustinus Martyr (alius) cum aliis quadraginta Sociis ab Ecclesia celebratur. *l.3. c.18. n.19.*

S. Faustus Martyr qualiter martyrium subierit. *l.3. c.18. n.15.* Cum sociis occisus, cum eis colendus est. *n.19.*

Faustus Rejenfis Episcopus sanctitate pollens, quamvis Semipelagianis adhæserit, a culpa excusatur. *lib.2. c.29. n.4.*

Cultum habuit in Ecclesia Rejenfi, quem postea, licet prohibitum a Petro de

Nulli eiusdem Civitatis Episcopo, eius Successores innovarunt. *l.2. cap.29. n.8.*

De ejus scriptis. *Ibid.* Quid de ipsius sanctitate sentiendum sit. *num.9.* Nunquam damnatus fuit, licet ipsius libri proscri-

pti, & vetiti sint. *c.33. n.9.* Ejusdem libri a *S. Hormisdæ* Papa damnati sunt. *l.3. c.32. n.27.*

S. Febronius constanter pro Christi amore martyrium pertulit. *l.3. c.20. n.11.*

S. Felicianus Episcopus, & Martyr ab Vvedekindo Episcopo Mindensi colendus declaratur. *l.1. c.10. n.8.* In odium Fidei martyrio occubuit. *l.3. c.14. n.5.*

S. Felicitas cum filiis suis appellata est amica Dei ob martyrium. *l.1. c.1. n.13.*

Quod cum filiis perpressa est. *c.4. n.9.* Ejus mentio fit in Calendario Bucheriano. *n.14.* In Præfatione Passionis ipsius dicitur, Sanctos omnes, qui & primis, & posterioribus sæculis virtutibus floruerunt, æqualiter esse colendos. *c.13. n.13.*

Antequam pro Christo occideretur, quænam prodigia evenierint. *c.19. n.3.*

S. Felix de Cantaliecto ut canonizaretur, factum est ejus virtutum prævium examen ab Auditoribus Rotæ ex vi Commissionis manu Papæ signatæ. *l.1. c.17. num.8.*

Antequam etiam ipsius causa in *S. Rituum* Congregatione decideretur, septem inter se Conventus habuerunt *S. Rotæ* Auditores. *n.9.* Quatuor ab eo patrata miracula approbata fuerunt pro ipsius Beatificatione. *c.22. n.10.*

De tempore quo ejusdem Canonizationis Acta edita sunt Romæ. *c.24. num.12.* Ut inter Santos a Clemente XI. recenseretur, duas habuit idem Pontifex Congregationes, alteram de miraculis, alteram de

tuto progressu ad Canonizationem. *c.26. n.6.* Dum de ejus Canonizatione ageretur, pro suffragio, & consilio vocati sunt Episcopi Orientales in Urbe commorantes. *c.34. n.2.*

Compendium vitæ ipsius, cum ægrotaret Inghiramius Secretarius Sac. Rituum Congregationis, exaravit Promotor Fidei iussu Clementis XI. *n.3.*

Cum aliis Sanctis canonizandus propositus fuit tempore Clementis XI. sed cuiuslibet eorum causam separatim retulit Cardinalis Præfæctus *S. Congregationis Rituum.* *n.4.*

In Consistorio semipublico pro ejus Canonizatione voluit præfatus Pontifex, ut interesset Promotor Fidei. *n.10.*

Cum aliis Beatis canonizatus est. *c.36. n.4.* Quo ordine facta sit Processio pro Canonizationis solemnitate. *n.10.*

Pro eadem Canonizatione Procuratorium munus exercuit Hannibal Albus Cardinalis nominis Regum, Magnatum, Civitatum, & Ordinum Regularium, & ejusdem Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Coirus

Colrus Advocatus Confistorialis. *n. 18.* Canonizationis formula edita fuit a Clemente XI. *n. 21.* In Canonizatione hominiam habuit, Clement XI. *n. 38.* In Bulla Canonizationis nihil præcipitur de Officio, vel Missa. *c. 38. n. 7.* Cum pertradaretur de miraculo liquoris ab ejus corpore manantis, id approbatum non fuit, cum auctoritate ordinarii tantum depositum fuerit. *l. 2. c. 9. n. 6.* Processus ordinarii agniti fuerunt tanquam Apostolici. *c. 6. n. 7.* Quomodo ejusdem cultus immemorabilis approbatus sit. *c. 17. n. 5.* De ejus translatione, cultusque a Sixto V. eidem præstito. *c. 20. n. 3.* Et de eodem cultu sub Urbano VIII, & Gregorio XV. *Ibid.* Ut fieret Commissio reassumptionis, constructus fuit processus super continuatione sanctitatis, & cultus. *c. 38. n. 3.* Quid judicatum fuerit, in processu circa substitutionem Indicis. *c. 46. n. 9.* In Decreto quodam pro ejusdem causa inhibiti fuit, Notarium depositionem testium externa lingua exaratum in latinum, aut aliud idioma transmutare. *c. 49. n. 14.* Ejus quinque miracula approbavit Sacra Rota, quorum unum non admisit S. Rituum Congregatio. *l. 3. c. 40. n. 10.* Ipsius in Deo heroica Spes demonstrata fuit ex ingressu ad Religionem. *c. 23. n. 18.* De ejus erga proximum dilectione. *n. 36.* Orationi assidue vacabat. *c. 25. n. 2.* Frequenter Sacram Eucharistiam recipiebat. *c. 27. n. 2.* Corpus asperissime macebat. *c. 28. n. 17.* Canonizatus fuit ad normam ultimi Ritus Ecclesiæ. *c. 35. n. 1.* Erga paralyticos miraculosum se exhibuit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 6.* Quemdam apoplexia laborantem sanavit. *c. 19. n. 7.* In ejus Beatificatione indulta fuit Officium, & Missa pro Ecclesia, in qua ejusdem corpus requiescit. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 11.* De cultu ei beatificato in nonnullis locis præstito. *c. 2. n. 7.* Elogio decoratur in Martyrologio Romano. *c. 17. n. 11.* Qualiter ipsius nomen in memorato Martyrologio descriptum sit. *c. 18. n. 9.* Dum beatificatus tantum esset. *Ibid.* Magna in veneratione habitus fuit a Cardinali Rusticuccio. *c. 25. n. 1.* Indumentum quoddam ipsius Sancti dictum cur publico cultui non fuerit expositum. *Ibid.*

S. Felix Episcopus Tubzocensis martyrio coronatus fuit, cum tradere noluerit Sacros Codices Christianos, ut comburerentur. *l. 3. c. 14. n. 10.*

S. Felix Martyr in odium Fidei vitam

amisit. *l. 3. c. 14. n. 2.* Ad Sacram Synaxim accedere non dubitavit, spreto Imperatoris edicto. *n. 12.* De ejus corporis inventione. *l. 5. p. 2. c. 24. n. 4.*

S. Felix Nolanus Martyr a S. Augustino commendatur. *l. 1. c. 13. n. 14.* Incolumis a tormentis exivit, sed uti Martyr celebratur a Florentino. *l. 3. c. 12. n. 6.* Eum inter Confessores recensent nonnulli. *Ibid.*

S. Felix Martyr, & Papa a Gregorio XIII. in Martyrologio Romano inscriptus fuit. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 14.*

S. Felix Martyr (alter) Socium in passione habuit S. Adalduum, cui nomen hoc a Christianis post martyrium fuit impositum. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 14.*

S. Felix Martyr in pluribus locis requiescere dicitur, cum multi SS. hoc nomine fuerint appellati. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 16.*

S. Felix Papa decrevit, supra Martyrum sepulcra Missas esse celebrandas. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 4.*

Felix IV. Papa Semipelagianorum errores profligavit ad preces Cæsarii Episcopi Arelatenfis, & iohibuit, Sacerdotes ad secularis vitæ mores pertransire. *l. 3. c. 32. n. 7.*

Felix III. Papa Petrum Fullonem Patriarchatu Antiocheno privavit; Acatium Episcopum Constantinopolitanum accusatum Romam vocavit, & Henoticum, seu Unitivum edictum Imperatoris Zenonis reject. *l. 3. c. 32. n. 11.*

S. Felix de Valois Fuodator fuit Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ab Urbano IV. canonizatus. *l. 1. c. 41. n. 11.* Ipsius Canonizationis meminerunt plures Authores. *Ibid.* Ejusdem S. mentio fit in Brevario Meldeusi. *Ibid.* Ob cultus antiquitatem æquipollenter canonizatus est ab Innocentio XII. & concessus in ejus obsequium ritus duplex pro universa Ecclesia. *l. 4. n. 12.* Cum S. Joanne de Martha Ordinem suum instituit, quem Innocentius III. habita visione, & revelatione cælesti confirmavit. *l. 2. c. 19. n. 2.* In ejus causa approbatus est casus exceptus. *c. 20. n. 13.* In ipsius honorem Indulgentias concesserunt Innocentius X. & Alexander VII. *ibid.* A puero futuræ sanctitatis indicia præbuit. *l. 3. c. 39. n. 2.* Decretum de recitatione ejus Officii pro universa Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 13.* An inter primos Fundatores Ordinis B. Mariz de Mercede recensendus sit. *c. 17. n. 11.*

Felix

Felix Virgo totas quinque Quadragesimas sola Sacra Eucharistia nutrita fuit. l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.

B. Ferdinandus Castellæ Rex tempore Alexandri VII. declaratus fuit æquipollenter beatificatus. l. 1. c. 31. n. 9. Postquam in ejus causa approbatus fuit casus exceptus, S. Rituum Congregatio expedit litteras Remissoriales, ut conicerentur processus super virtutibus, & miraculis. c. 32. n. 19. De ipsius cultu, & casus excepti approbatione. l. 2. c. 24. n. 18. Quando obierit. n. 19. Confessione sibi delegit B. Petrum Gonzales Ordinis Prædicatorum. n. 212. Quomodo pro processu ordinario explicata sit clausula illa in Remissorialibus apposta: *Ut duo Episcopi ad minus procedant*. c. 46. n. 2. In ipsius processu cum supplicaretur, ut idem inchoatus, & non absolutus ab Archiepiscopo Hispalensi, cui litteræ Remissoriales inscriptæ fuerant, terminaretur a Successore, cur responsum fuerit, non esse necessariam novam delegationem, ut Successor eundem prosequeretur. n. 7. De ipsius cultus approbatione, & ampliatioe. l. 3. c. 36. n. 5. Sedulo curam adhibuit pro Fide Catholica propaganda. n. 13. Non pauci Cœnobii, ac templa Deo dicavit. n. 14. Bella feliciter adortus est, & Divino auxilio fretus. n. 16. In ejus honorem Officium, & Missam indulsit Clemens X. l. 4. p. 2. c. 4. n. 4. Ejusmodi concessio facta est, antequam ipsius virtutes examinarentur, aut approbarentur. c. 4. n. 7. Postea pro ejusdem Officio designatæ sunt lectiones propriæ. n. 5. Ejus festum de præcepto institutum est a Clemente X. c. 15. n. 11. Ipsius nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano post præfati cultus immemorabilis approbationem. c. 18. n. 19. De ejus Reliquiarum translatione. c. 22. n. 8.

Servus Dei Ferdinandus de Contreras: ejus processus ordinarius super non cultu sanatus fuit, cum constructus esset post approbationem manus Sedis Apostolicæ. l. 2. c. 53. n. 8. In ejus processu etiam supplevit Vicarius Generalis pro voce ex Episcopis, qui ei debebat interesse. l. 2. c. 45. n. 16.

S. Fidelis Martyr laudatur a S. Petro Damiano ob opera misericordie spiritualia, quæ exercuit. l. 3. c. 23. n. 33.

B. Fidelis a Sigmaringa beatificatus est a Benedicto XIII. & nōdecimus fuit, cui iste ab Ecclesia cultus concessus est in

Basilica Vaticana. l. 1. c. 24. n. 13. In causa Beatificationis facta est contextim propositio, & resolutio de martyrio, & miraculis. c. 27. n. 8. Quamvis ejusdem martyrium, & causa martyrii approbarentur per viam non cultus, obtemperatio pro eo fuit solemnitas Beatificatio, antequam ab Canonizationem progressus fieret. c. 27. n. 9. Ejus Beatificationis solemnitas peracta est in Basilica Lateranensi, approbata nonnullis miraculis. c. 30. n. 8. c. 36. n. 3. In Brevi Beatificationis conceditur facultas, ut ei cultus tribuatur. c. 39. n. 8. Pro non cultu decim fuit a S. Rituum Congregatione. l. 2. c. 13. n. 9. Responsum fuit, constare de sufficiente obedientia Decretis Urbani VIII. c. 15. n. 5. Et ut fieret commissio reassumptionis, præhabita est instructio de non cultu ejusdem B. c. 38. n. 7. Responsum fuit a S. Rituum Congr. pro validitate processus, quamvis litteræ Remissoriales tribus designatæ cum clausula, *ut duo Episcopi procederent*, duobus tantum fuerint prætoratæ. c. 46. n. 2. Præstita est fides Notario asserenti, se fuisse deputatum in Auditorium. c. 47. n. 8. Derogatum fuit Decretum Alexandri VII. inhiibentis, probationes coadjuvari. c. 53. n. 20. Et accepta fuerunt testimonia hereticorum, a quibus in odium Fidei occisus fuerat. l. 3. c. 7. n. 7. Non tamen editum est Decretum, constare de martyrio ex parte Tyrannorum, sed pertractatum fuit de ratione, quæ Tyrannum impulit ad mortem ejusdem intelligendam. c. 13. n. 1. c. 14. n. 13. Ad Martyrium debito modo se præparavit. c. 15. n. 17. Evangelicam doctrinam infidelibus prædicavit. c. 17. n. 15. Dum fuit beatificatus, in ejus honorem concessa sunt Officium, & Missa pro universa Religione Capuccinorum. l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. Et pro civitate Friburgensi, in qua diu versatus est, ac professionem emisit. n. 10. Et pro loco, in quo corpus ejus requiescit. n. 11. Ampliata etiam est facultas celebrationis Missarum. c. 2. n. 5. Pro ipsius Officio indultæ sunt lectiones propriæ. n. 14. In ejus causa discussa sunt nonnulla miracula negativa. l. 4. p. 1. c. 22. n. 4. c. 22.

S. Fidelis a S. Leone IX. canonizatus est. l. 1. c. 8. n. 9.

B. Finn: in ejus causa factus est processus a solo Notario facultatem ab Episcopo habente. l. 2. c. 47. n. 2.

S. Firmatus Diaconus cum sociis a Manuca Pirata in odium Fidei occisus est, & cum

& cum eisdem ab Ecclesia celebratur. *l.3. c.18. n.19.*

S. Firminus Martyr colitur tamquam Patronus Regioi Navarræ. *l.4. p.2. c.15. n.4.*

S. Firmus Episcopus Tagaitensis an in Martyrologio Romano inscribendus sit. *l.4. p.2. c.17. n.9.*

Fisoberius Cardinalis. V. Joannes.

S. Flavia Virgo & Martyr a Manuca Pirata in odium Fidei cum Fratribus trucidata, cum eisdem colitur ab Ecclesia. *l.3. c.18. n.19.* Soror fuit *S. Placidi* Monachi: de eius martyrio, corporis inventione, & cultu. *l.4. p.2. c.19. n.4. l.5. c.24. n.14.*

S. Flavianus de martyrio suo scriptis. *l.3. c.10. n.11.* Martyrium pro Christo pertulit. *c.15. n.12.* Pro Christo occidi ardeat præoptavit. *c.16. n.2.* Mortem subiturus, Deum oravit. *c.18. n.15.* Pro omnibus ad mortem destinatis intercessit, ne punirentur. *c.41. n.7.*

S. Flavianus Patriarcha, ac Martyr a Marciano Imperatore qualiter appellatus sit Venerabilis. *l.1. c.37. n.6.*

S. Flavius Cabillonensis Episcopus a Joanne VIII. canonizatus fuit. *l.1. c.7. n.15.*

S. Flavius Clemens. V. *S. Titus* Flavius.

S. Flora Martyr pro Dei amore sanguinem sudit, ejusque cingulum direxit ad fratrem suum Baldegotensem *S. Eulogius*, ut fororis suæ memoriam servaret. *l.2. c.13. n.11.* Commendatur ab eodem *S. Eulogio*, quod se morti obtulerit, ne pro exalio fideles pati cogereotur. *l.3. c.16. n.11.*

S. Florentia soror fuit *SS. Ididori, Leandri, & Fulgentii*. *l.4. p.2. c.21. n.16.*

S. Fœbina dissimulato sexu, ex inspiratione Dei, vixit. *lib.3. cap.41. num.20.*

S. Fortunatus Episcopus in Patronum Civitatis Licienfis electus fuit. *l.4. p.2. c.14. n.8.* Cum ejus corpus a Religiosis Capuccinis Civitatis Neapolis inveniretur, decrevit Cardinalis Rusticucci quonam modo collocandum, & colendum esset. *c.26. n.3.*

Serva Dei *Francisca* Dorothea, in ejus processu concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere & in specie: sed cum restrictione. *l.2. c.53. n.5.* Cum processus super non cultu ab Ordinario conficeretur, post appo-

sitionem maous Sedis Apostolicæ, sanatus fuit. *n.8.*

S. Francisca Romana in Bulla Caonizationis ob vitæ suæ gesta laudatur. *l.1. c.12. n.5.* In Bulla Canonizationis præcipitur celebratio Missæ, ac recitatio Officii pro Ecclesia universalis. *c.38. n.5.* Ejus processus super virtutibus, & miraculis tempore Eugeio IV. constructus fuit ab Andrea Episcopo Auximao Pontificis Vicario in Urbe. *l.2. c.3. n.6.* Præfatus processus cur juridicus non censetur. *n.7.* Irritus fuit judicatus. *n.8.* Ipsius processum ab Ordinario confectum & nullitate laborantem assumpserunt *S. Rotæ* Auditores, & eodem usi sunt pro causæ admoiculo. *c.4. n.8.* Colebatur, antequam caonizaretur. *c.9. n.3.* In ejus hooreo quedam votivæ tabellæ appense sunt. *c.11. n.15.* Cum ex quodam Decreto apud populum Romanum ejusdem *S. dies* anniversaria solemniter celebraretur aut ipsius Canonizationem, id publicum cultum arguere, demonstratum fuit. *c.13. num.3., & c.20. n.16.* In ejusdem causâ admissa fuit exhibitio processus, licet testimonium exhibitum fuerit a teste Regulari, quamvis citato, careote tamen Superiorum facultate. *c.48. n.5.* In ejus virtutum dubio magna fides adhibita fuit ejusdem *S. Confessario* Joanni Martiori. *l.3. c.7. n.6.* Ipsius *S. erga* proximum caritas commendatur. *c.23. n.36.* Et humilitas. *c.24. n.55.* Et continentia cojugalis. *n.58.* Canonizata fuit a Paulo V. *n.59.* Oratioi frequenter vacabat. *c.25. n.2.* Corpus asperime macerabat, & a cibis abstinencebat. *c.28. n.17.* Constante, ac fideliter plures Demonum tentationes superavit. *c.30. n.13.* In *SS. numerum* relata fuit juxta novissimum Ecclesiæ ritum. *c.35. n.1.* Ejus vita in statu conjugali commendatur a Paulo V. *c.37. n.11.* De ejus visionibus, mortis præcæcia, ad eam præparatione, & immunitate, a vexatione spirituum malignorum. *c.38. n.13.* Doce cognoscendi secreta cordium prædita fuit. *c.47. n.1.* Visum miraculose cæcis indulsit. *l.4. p.1. c.9. n.4.* Miraculosam se exhibuit erga epilepticos. *c.13. n.2.* Egrotum hernia vexatum sanavit. *c.15. n.18.* Aliumque hæmorrhagia laborantem. *c.26. n.3.* In ipsius Relatione describitur miraculosa sanatio a vulneribus. *n.31.* Panem miraculose multiplicavit. *c.23. n.3.* Cum plueret, non fuit madefacta. *c.24. n.7.* De mira ejus cadaveria

veris fragrantia . c. 31. n. 26. Dum beatificata tantum esset, in honorem ipsius a Gregorio XV. concessæ sunt Indulgentiæ . l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.

Franciscus Eremita Ordinis S. Augustini quamvis ut Beatus coleretur a Religiosis sui Ordinis, ejus cultum abrogari præcipit Urbanus V. l. 2. c. 8. n. 2.

S. *Franciscus* de Assisio antequam canonizaretur, ad ejus virtutes examinandas consilio Episcoporum usus est Gregorius IX. l. 1. c. 15. n. 12. Et ejus causam examinari jussit a Cardinalibus, qui dicitur cause propitios se non gerebant . c. 20. n. 10. Ex Bulla Canonizationis probatur, eum signa, seu miracula effecisse . c. 28. n. 14. A Gregorio IX. canonizatus est in Civitate Perusina . c. 36. n. 2. Ante prædicti S. Canonizationem, ejus miracula approbata populo enuntiavit Octavianus Cardinalis Tituli SS. Sergii, & Bacchi . n. 15. A Gregorio IX. tumulo levatus fuit, & expositus per aliquam temporis intercedinem oculis viro- rum principalium; sed postea, hortante S. Jacobo de Piceno, a Sixto IV. ab oculis hominum sublatu est . n. 16. Canonizatus fuit, quin in hujusmodi solemnitate mentio fiat Missæ celebratæ a Summo Pontifice . n. 27. In Canonizatione præter Bullam alias etiam Gregorius IX. Literas edidit eandem indicantes . n. 38. In iis nihil decernitur de Officio, aut Missa, sed tantum præcipitur, ut ejus memoria, & dies anniversaria pie, ac devote recolantur . c. 39. n. 10. In præfato Diplomate exprimitur, Pontificem decernere, ut ei cultus tribuatur. *Ibidem*. Diploma inscriptum fuit ad universos Christi fideles . n. 11. Qualiter pius sit hodierno tempore in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis . c. 41. n. 19. In ejus Canonizatione testatus est Pontifex se nihil efficere velle adversus Dei honorem, Catholicam Fidem, aut Ecclesiam . c. 44. n. 19. De obitu ejus divinitus admonita Jacoba Matrona Romana . l. 2. c. 12. n. 10. Persolita pro eo sunt consuetæ Officia Defunctorum . n. 11. Regularem Ordinem fundavit, quem Innocentius III. habita revelatione Divina, approbavit . c. 19. n. 12. In ejusdem S. obsequium Ecclesiam Tononii consecravit S. *Franciscus* Salesius . c. 24. n. 49. Unum ex primis discipulis habuit B. Andream Cacciolum, cui & habitum suæ Religionis propriis manibus dedit . n. 189. Laudatur a Gregorio IX. in Bulla Canoniza-

tionis ob morum, & vitæ sanctitatem . c. 49. n. 19. Secundo ab obitu anno canonizatus est . c. 54. n. 7. De ejus visione, & Portuncule Indulgentia nil retulit S. Bonaventura . l. 3. c. 10. n. 5. Expertus est effusus Dei gratias, ut merita sanctitatis ipsius manifestarentur . n. 8. Nonnulla dicit Erasmus sibi revelasse, quæ suppositis creduntur . n. 11. Intenium habuit martyrii desiderium . c. 11. n. 6. Ad prædicandam Fidem misit SS. Berardum, Petrum, Accurtium, Adjutum, & Othonem, quos tanquam Martyres Sixtus IV. canonizavit . c. 17. n. 15. Laudant Regulam ab eo traditam Navarrus, & S. Vincentius Ferrerius . c. 22. n. 8. Ipsius abstinentiam, & jejunia commendat S. Bonaventura . c. 24. n. 45. Et ejusdem humilitatem . n. 55. Ejusque orationem . c. 25. n. 21. Et contemplationem . c. 26. n. 9. Et donum lacrymarum . n. 10. Corpus suum asperimus penitentis maceravit . c. 28. n. 15. Plurimas injurias perpeffus est, easque patienter toleravit sub Elia sui Ordinis Vicario Generali . c. 30. n. 15. Per duos annos spiritali animæ desolatione affligus fuit . n. 19. Ad normam ultimi ritus Ecclesiæ canonizatus fuit . c. 35. n. 1. Cum Ordinem suum esset fundaturus confirmationem petiit, & obtinuit a Pontifice . n. 4. Patienter, & æquanimiter tolerabat bestialis aliquot immundas . c. 41. n. 15. Jacobam Settesoli Matronam jam prope moriturus vocavit ad se ex speciali impulsu Spiritus Sancti . n. 20. In Ecclasiæ Divinas frequenter elevabatur . c. 49. n. 14. In Bulla Canonizationis asseruit Gregorius IX. reguiri in causis SS. morum, & miraculorum virtutem . l. 4. p. 1. c. 5. n. 6. Ipsius manibus, pedibus, & lateri impressa sunt signata Salvatoris miraculose, quamvis prodigium hoc cum dolore contigerit . c. 8. n. 24. Cum arbori male dixisset, hæc amplius non crevit . c. 24. n. 14. Quomodo ejus cadaver a pluribus Pontificibus visum fuerit . c. 31. n. 1. Ipsius corpus non amplius conspiciendum exponitur . n. 1. Per se stare miraculose, opinatus fuit Thomas Bozius. *Ibidem*. S. miraculose apparuit in Capitulo Fratrum suorum Arelateni, dum concionem haberet S. Antonius Lusitanus . c. 32. n. 17. Ejusdem stigmata a nonnullis dicta sunt derivata a naturali vi imaginationis . c. ult. n. 19. Prænovit Indulgentiam concedendam Ecclesiæ Portuncule . l. 4. p. 2. c. 7. n. 5. Quando indultum sit, cum

omni stigmatibus pingi. c. 8. n. 8. De stigmatibus ejusdem, & concessione Officii in ipsum honorem. c. 9. n. 11. Sub ejus regula instituti sunt Equites dicti militiæ Christianæ. c. 14. n. 5. Ipse festum de præcepto olim celebrabat. c. 16. n. 16. Per desertum est abrogatum. n. 21. In Martyrologio Romano ejus memoria recolitur. c. 19. n. 7. Ejus corporis translatio in Martyrologio celebratur. n. 9. Ejusdem imago a Beatissima Virgine Rosario accipientis prohibita est. c. 21. num. 10. De multiplici forma, qua pius fuit, & de controversiis inde exortis. n. 11. Ipse cadaver de Ecclesia in Ecclesiam translatum fuit auctoritate Gregorii IX. c. 22. n. 15. Benedictionem cuidam Religioso proprio charactere scripsit, in cujus honorem solemnis processio celebratur in civitate Aulsiensi, & de eadem, ejusdem Processionis confirmatione, ac identitate characteris. c. 26. n. 6. Ab ejus statua dictum est, sanguinem erupisse, quod tamen inter miracula reputatum non est. c. ult. n. 4. Ipsius vita edita est a S. Bonaventura. l. 3. c. 8. n. 8.

S. Franciscus Borgia ut canonizaretur, factum est virtutum prævium examen a tribus Rotæ Auditoribus vi Commissionis manu Papæ signatæ. l. 1. c. 17. n. 8. Canonizandus propositus est Clementi IX. quamvis idem Pontifex non interfuerat Congregationi, eique narrata tantum sint iustitragia Cardinalium, & Consultorum. c. 26. n. 5. Cum aliis Beatis a Clemente X. canonizatus est. c. 36. n. 4. In Canonizatione secundo loco nominatus fuit, ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. n. 6. In Beatificationis Brevi facultatem concessit Pontifex Christi fidelibus, ut ipsum colerent. c. 39. n. 8. Ejusdem causæ processus constructus fuit a Nuntio Apostolico. l. 2. c. 2. n. 11. Processus hic iudicatus fuit. c. 3. n. 8. Cum esset Præpositus Generalis Soc. Jesu, mortuus est S. Stanislaus Koska, & quomodo illum sepeliri iussit. c. 12. n. 13. Ipsius propositiones examinatæ fuerunt accuratissime, ut in causa progressus fieret. c. 26. n. 2. A quo fuerint examinatæ. c. 27. n. 9. Promotor Fidei subiit vices Procuratoris Fiscalis. c. 47. n. 7. Ipse S. in Deo spes heroica demonstrata est ex ingressu ad Religionem. l. 3. c. 23. n. 18. Ipsius proximi dilectio. n. 36. Orationi frequenter insistebat. c. 25. n. 2. Se ipsum asperime affligebat, & sobrie vixit. c. 28. n. 17. Cardinalitiam dignitatem conlan-

Tam. VIII.

ter recusavit, quamvis ad eam acceptandam hortarentur Paulus III., & Carolus V. Imperator. c. 31. n. 4. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. c. 35. n. 1. Iussit, & obtulit Paulo III. ut approbaretur liber exercitiorum a S. Ignatio de Loyola compositus. c. 42. n. 12. Accurate examinavit spiritum S. Theresiæ. c. 52. num. 11. Miraculose quandam seminum difficili partu vexatam sanavit. l. 4. p. 1. c. 20. n. 27. In ipseus (beatificati dumtaxat) obsequium permixtum fuit, Officium recitare, Missamque celebrari pro universa Societate Jesu, cui nomen dederat. l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. Hujusmodi Missæ celebratio ampliata est ex novo Indulto. n. 5. Deum ardentissime diligebat. l. 3. c. 23. n. 27.

Servus Dei Franciscus Camacho cum de virtutibus examinaretur, ejus processus apertus fuit absque extrinseca recognitione sigillorum, seu Judicium subscriptionum. l. 2. c. 51. n. 11. & 12.

Servus Dei Franciscus de Capillas Ordini Prædicatorum additus fuit, in ejusque causa factus est processus in specie, quamvis non confessus fuisset in genere; agebatur enim de causa Martyris per viam non cultus. l. 2. c. 39. n. 4. Ad ejusdem processum contrahendum (confici enim debebat in loco remotissimo) concessa est in literis Remissorialibus Episcopo facultas deputandi tres Religiosos Sacerdotes, qui ejus confirmationi consensum interessent. c. 45. n. 19. Indultum identidem fuit, ut ad examen testium deveniretur, quamvis processus compilatus non fuerat. c. 53. n. 3.

Servus Dei Franciscus Caracciolo mortuus est, relicta magna sanctitatis opinione. l. 2. c. 12. n. 4. Cum ejus diem anniversariam celebrarent Patres S. Mariæ Majoris Neapoli, Orationemque paenegyricam haberent, ea omnia jussu Urbani VIII. amota sunt. c. 13. n. 4. Ipsius corpus die obitus anniversaria intra capiam collocatum publicæ venerationi expositum fuit, sine prævia Sedis Apostolicæ facultate. n. 10. Pro probando non cultu (cum corpus in altera civitate, visceraque in illa condita fuerint) duplex processus confectus fuit. c. 15. n. 11. Cum antequam Beatus ab Apostolica Sede agnitus sit, ei cultum exhiberent nonnulli Clerici Regulares, eosdem S. Inquisitionis Congregatio acriter punivit. c. 16. n. 2. De ejus non cultus approbatione. n. 4. Admissa est validitas pro-

X x

processus, in quo Judices Remissorjales novos articulos acceptaverant. *c. 47. n. 3.* Et induiti sunt testes a Fidei Subpromotore. *c. 48. n. 27.* Deventumque fuit tempore Clementis XII. ad discussionem miraculorum, nondum resolutio dubio super virtutibus, non ad effectum approbationis, sed tantum ad effectum informationis. *c. 54. n. 9.* Quomodo ejus virtutes heroicæ approbatæ sint a BENE-DICTO XIV. ut ad ulteriora progressus fieret. *h. 3. c. 3. n. 25.* Servi Dei virtutes & ab iis, quæ historici protulerant, demonstratæ fuerunt. *c. 8. n. 20.*

Servus Dei Franciscus de Castillo Soc. Jesu additus fuit, & ipsius causa introducta est in S. Rit. Congregatione tempore Prosperi Bottinii Promotoris Fidei. *h. 2. c. 2. n. 2.* Decretum pro signatura Commissio-nis, antequam opera ab eo scripta reviderentur. *c. 27. n. 7.* Processus apertus fuit, quin extrinsecus sigilla, vel Judicium subscriptiones recognoscereutur. *c. 51. n. 11.*

Servus Dei Franciscus Gonzaga Manuans fuit: quid responsum fuerit circa opera ab eodem scripta revidenda, & examinanda, ne probationes perirent. *h. 2. c. 27. n. 1. c. 26. n. 2.*

Servus Dei Franciscus Hieronymus Simò in civitate Valentina colebatur, ejus vero cultus a Tribunali S. Inquisitionis ejusdem civitatis abrogatus est. *h. 2. c. 8. n. 6.* Cum de causa Beatificationis introducenda ageretur, quamvis oppositum fuerit pro cultu, sepulcrum ejusdem floribus ornatum esse, decisum fuit, id cultum privatum dumtaxat præferre. *c. 12. n. 14.*

Ven. Franciscus Minoriti sub Soldano Ægyptio Alexandria martyrium passus est. *h. 1. c. 15. n. 18.*

Servus Dei Franciscus Olympius nonnulla scriptis de B. Virgine Maria, quæ sedulo examinata & revisa sunt, dum de ipsius causa pertraheretur. *h. 2. c. 27. n. 11.* Et concessum fuit, eodem tempore examinari testes in genere, & in specie, quamvis cum restrictione. *c. 53. n. 5.*

S. Franciscus de Paula Julio II. canonizandus propositus est; qui respondit, negotium tantum maxima ponderatione decidentum esse. *h. 1. c. 15. n. 9.* A Leone X. SS. catalogo injunctus fuit, & ab Auditoribus Sacri Palatii processus constructus est. *n. 4.* Ejus virtutes ante Canonizationem examinatæ fuerunt a nonnullis Cardinalibus. *n. 6.* Et confectum

fuit etiam pro progressu ad Canonizationem Consiliorum Cardinalium, & Episcoporum. *Ibid.* Cum de ejus vita, & miraculis tempore Julii II. absolutum esset examen, coli permissus est a Leone X. *c. 20. n. 8.* Dum canonizaretur, in publico Consistorio peroravit Angelus Cæsius Advocatus Consistorialis. *c. 21. n. 7.* Ante Canonizationem tertium habuit Consistorium Pontifex. *n. 8.* In Canonizatione jussu Pontificis Cardinales cum Episcopis suffragia tulerunt. *c. 34. n. 11.* Suffragati sunt etiam Pœnitentiarum, quod non amplius factum fuit. *n. 13.*

In Basilica Vaticana canonizatus est, licet Vaticana Basilica ruinam minaretur. *c. 36. n. 3.* In Canonizatione concessæ sunt Indulgentiæ. *n. 9.* Et peracta est solennis Processio. *n. 10.* Vexillum tunc tulit Pater Generalis Minimorum, medius inter Oratorem Hispaniæ, & Oratorem Portugalliæ. *Ibid.* Missam celebravit Pontifex, cum eum in numerum SS. recensuit. *n. 26.* Et concionem habuit. *n. 37.* Quid in Diplomate Canonizationis circa cultum decerneretur. *c. 38. n. 5.* *c. 39. n. 20.* Antequam ad Canonizationem progressus fieret, Leo X. Deum eravit, ne se in errore incidere permitteret. *n. 44. n. 20.* Nonnulla ipsius S. miracula examinata sunt per processus constructos a Laicis Judicibus. *h. 2. c. 2. n. 13.* Eum tamquam S. colendum esse præcepit Leo X. *cap. 7. n. 8.* Ejus (tunc Beati) Imago ex Indulto Leonis X. collocata est in Ecclesiis Domorum Ordinis ab eodem fundati. *c. 20. n. 8.* Sanctitatis opinio quotidieangebatur, & non decrevit. *c. 39. n. 9.* Duodecimo anno, postquam e vita migravit, canonizatus fuit. *cap. 54. n. 7.* De ejusdem virtutibus plures ipsius Ordinis Religiosi examinati fuerunt. *h. 3. c. 6. n. 18.* Commendatur quod Religionem arduissimam instituerit. *c. 22. n. 8.* Et quia prudentia, & simplicitate floruit. *c. 24. n. 12.* Canonizatus fuit ad morem ultimi Ritus Ecclesiæ. *c. 35. n. 1.* Exemplis humilitatis Ordinem suum instituit. *n. 4.* Commendatur a Leone X. ob indicia piæ vocationis ad Religionem. *n. 6.* Joanni Dedicæ ad se venienti cum Laurentio patre fe, dixit, Sanctum futurum esse, Joannemque in Summum Pontificem eligendum; quæ omnia rei eventus comprobavit. *c. 40. n. 10.* Antequam Religionem suam fundaret, Ordini alteri nomen dederat. *cap. 41. n. 8.* Nonnullos cæcos supernaturaliter illuminavit.

minavit. *lib. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Prodigiosum se exhibuit erga muros, & surdos. *c. 10. num. 3.* Et mortuos ad vitam suscitavit. *c. 21. n. 5.* Baculo suo aquas e silice educit. *c. 24. n. 2.* Aquas in cunctis pertransivit. *n. 3.* Ignem sæpe illæsus attigit, & calcavit. *n. 6.* Mirabili fulgore in facie resplendebat. *c. 26. n. 17.* Demones a corporibus fugavit. *c. 29. n. 9.* Ejus cadaver incorruptum, & fragrans permansit. *c. 31. n. 27.* In Protectorem Ordinis sui elegit S. Michaellem Archangelum. *lib. 4. pag. 2. c. 14. n. 5.* An Hieronymum Savanarolam commendaverit. *l. 3. c. 39. p. 18.*

Servus Dei Franciscus Poladas agnitus est in S. Rituum Congregatione, nullo cultu affectus, cum dulcissimo heret de quodam elogio ipsius imagini inculpto. *l. 2. c. 12. n. 2.*

Servus Dei Franciscus de Præcetto Capuccinorum Religioni additus fuit, & proposita ejusdem causa in 8. Rituum Congregatione decretum fuit, ab Ordinario conficiendum esse processum. *l. 2. c. 1. n. 4.* Ejus processus compilatus fuit a Vicario Generali Capituli Lateranensis, cum in territorio Ferentilli plena spiritali jurisdictione gauderet. *c. 2. n. 4.*

Servus Dei Franciscus a Puero Jesu pie e vita decessit, & quid pro ejus non cultu decerni fuerit a Sacra Rituum Congregatione. *l. 2. c. 13. n. 7.* Ipsius processus constructus fuit in Urbe. *c. 45. n. 9.* Pro prædicta causa approbata fuit validitas processus ordinarii, absoluto testium examine a solo Notario, cui a Judicibus facultas illa concessa fuerat. *c. 47. n. 2.* Quid responsum fuerit circa Portitorem, de quo agitur in prædictis Remissoriis. *n. 12.* De Servi Dei moribus, & vita Reges etiam testimonium exhibuerunt. *c. 49. n. 19.* Eiusdem processus apertio concessa fuit, recognitis illis Judicium sigillis, quæ poterant recognosci. *c. 51. n. 11.* In eodem uno tempore examinati sunt testes in genere, & in specie, licet diversis modis. *53. n. 5.*

S. Franciscus Rodius Martyr cum sociis suis Gorgomensis Martyribus beatificatus est; eorumque solennitas festa fuit inter celebratas in Basilica Vaticana. *l. 1. c. 24. n. 10.*

S. Franciscus Salcius: pro ipsius causa suffragium tulit Petrus Franciscus de Rubels Fidei Promotor, etiam tamquam S. Rituum Congregationis Consultor, jubente Alexandro VII. *l. 1. c. 18. n. 2.* In ejusdem Beatificatione approbata sunt

novem miracula. *c. 22. num. 10.* Quædam de prædicta causa a Dominico Cappello narratur, & de intimatione Congregationis coram Alexandro VII. cogenda. *c. 23. n. 3.* Ab Alexandro VII. beatificatus est, ejusque solennitatis Acta reperitur in Archivio Basilicæ Vaticanæ; & prima fuit Beatificatio in memoria Basilica celebrata. *c. 24. n. 1.* Acta collecta fuerunt a Dominico Cappello Magistro Cæremoniario, qui notat, Alexandrum VII. decrevisse, Beatificationum solennia deinceps in Basilica Vaticana celebrari. *num. 2.* Canonizationis Acta ab eodem edita sunt. *n. 5.* In litteris Beatificationis asseritur, Pontificem tuto devenire posse ad Canonizationem; interim indulgere, ipsum tamquam Beatum adorari. *c. 25. n. 12.* Pro ejus Canonizatione iterum discussa sunt, quæ Beatificationem, & venerationem ei indulgentiam præcesserant. *c. 26. n. 3.* Suffragia Cardinalium, & Consultorum pro Canonizatione tradita sunt S. Congregationis Secretario, ut ea inter Acta responderet. *n. 4.* In ejusdem Actis leguntur suffragia Consultorum super dubio: *An tuto procedi posset ad Canonizationem.* *Ibid.* Pro Canonizatione supplicavit Dux Crichi nomine Regis Christianissimi, tamquam ipsius apud Selem Apostolicam Orator. *c. 36. n. 18.* Canonizationis formula edita ab Alexandro VII. *n. 22.* In Actis a Cappello collectis nulla sit mentio abscessionis reticuli avium, quæ a Cæremoniario Magistro fit pro hujusmodi sollemnitatibus. *n. 34.* Canonizationis sollemnitas ex speciali gratia celebrata fuit ante expeditionem Diplomatis. *n. 38.* Nil in eo dicitur de Officio. *c. 38. n. 5.* Colebatur ex indulto in Brevi Beatificationis expressio. *c. 39. n. 8.* In Bulla Canonizationis præcipitur a Pontifice, ei cultum exhibendum esse. *c. 39. n. 10.* Cum ab aliquibus in translatione corporis coleretur, id ausu improbat Joannes Fabius, qui ob id loquax, & vili privatus, posteaque miraculo sanatus culpam suam agnovit. *l. 2. n. 12. n. 9.* Etiam post Decretum S. Pii V. conditus fuit in sepulchro supra terram elevato. *n. 14.* Ejus cor fuit a corpore separatum, & in tabernaculo decenti collocatum; cum tamen nunquam venerationi esset expositum, fuit in ipsius causa decernum, constare de non cultu. *c. 13. n. 6.* Approbatus fuit non cultus; cultus enim, qui existerat, ante iudicium de

non cultu sublati fuerat. *c. 16. n. 4.* Ob libros editos commendatus fuit a Julio Sacchetto Cardinali. *c. 25. n. 10.* Quamvis (B. tunc) Catharinæ Januensis sanctitatem laudaverit, qualiter ad hujus cultum immemorabilem approbandum de venerit S. Rituum Congregatio. *c. 19. n. 5.* Prius probatus est non cultus, & mox revisa sunt opera, quæ scripserat. *c. 27. n. 4.* Optavit anathema esse a Christo pro fratribus suis. *c. 31. n. 12.* Et commendavit S. Paulum Apostolum id ipsum cupientem. *n. 14.* Dispensatum est, ut quin factus esset processus in genere, fieret inquisitio in specie. *c. 39. n. 3.* Et responsum fuit clausulam Litterarum Remissorialium: *Ut duo Episcopi ad minus procedant*: sic intelligi, ut si exhibitio facta sit illis duobus, qui processum conficere intendebant, & ipsius constructioni intersint, satis sit. *c. 46. n. 2.* Dispensatum fuit super Decreto de non faciendo progressu ad Beatificationem, vel Canonizationem, nisi lapsis 50. annis ab obitu Servorum Dei. *c. 54. n. 5.* Cur sic factum fuerit. *n. 6.* De approbatione virtutum Cardinalium, & Theologicarum. *n. 8.* Magna in veneratione habuit Servum Dei Joannem Franciscum Premiot de Chantal. *L. 3. c. 3. n. 12.* Vitam ipsius edidit ejus Nepos Carolus Augustus Salesius Tullianus. *c. 6. n. 12.* Hæreticos ad Ecclesiam reducere incessanter conatus fuit. *c. 23. n. 9.* Proximum suum ardenti caritate persecutus est. *n. 36.* Ejus maceratio, & abstinencia. *c. 28. n. 17.* Corpus, docebat, prudenter asseigendum esse. *c. 29. n. 4.* In ejus causa inquisitum fuit, an dignitates Ecclesiasticas ambierit. *c. 31. n. 13.* Episcopus fuit Gebennensis, & inter Sanctos numeratus, postquam ad Apostolicam Sedem causa Canonizationum revocatae sunt. *c. 34. n. 1.* Laudatur ab Alexandro VII. in Bulla Canonizationis, quod indefessa cura gregis sui bono vacaverit. *n. 5.* Rudibus, & imperitis mysteria Fidei, omniaque ad salutem acquirendam necessaria patienter explanavit. *n. 7.* Septuaginta hæreticorum millia Ecclesiæ gremio dicitur adjunxisse. *Ibid.* In testamento a se confecto bona patrimonialia distribuit. *n. 25.* Hæc distributio ipsius sanctimonie nullum attulit detrimentum. *Ibid.* Insigni misericordia pauperibus subveniebat. *num. 31.* Mori timuit, ut ipse confessus est. *c. 38. n. 18.* Moriturum sacrum Viaticum recipere non potuit vomitibus gravatus.

n. 22. Adduci non potuit a Joanne Forio Societatis Jesu Religioso, ut a Deo longiorem vitam postulari, si populo suo esset necessarius. *n. 18.* In ejus causa habita est inquisitio super fama miraculorum, & sanctitatis in obitu. *n. 19.* A teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. *c. 39. n. 2.* Asterebat, declaranda esse peccata Sanctorum, antequam ad Deum converteretur. *n. 4.* Theodoro Beza suadebat, ut ab hæresi resipisceret. *c. 41. n. 4.* Facta plura Sanctorum ex speciali Spiritus S. impulsu evenire, agnoscebat. *num. 20.* Sanctos commendat ob tranquillitatem cordis. *n. 20.* Plura exposuit de Ecstasibus Divinis. *c. 49. n. 4.* Suspectas credebat revelationes frequentes. *c. 51. n. 8.* Cæcos miraculose illuminavit. *L. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Claudum sanavit. *c. 11. n. 3.* Mortuos ad vitam suscitavit. *c. 21. n. 5.* *¶ 19.* Piscibus mortuis vitam donavit. *n. 6.* Ejus faciem, dum concionem haberet, lumen illustravit omnibus qui aderant perspicuum. *c. 26. n. 26.* In ejus honorem (dum adhuc beatificatus tantum esset) concessa fuerunt Officium, & Missa sub ritu duplici. *L. 4. p. 2. c. 1. n. 6.* Facta est hujusmodi facultas pro Diocesi, in qua fuit Episcopus. *n. 9.* Et pro Ecclesiis tum in qua fuit sepultus, tum pro Matrice loci natalis. *n. 11.* Ejus cultum promovit Alexander VII. *c. 2. n. 8.* *¶ 10.* Post preces novendiales miraculosum erga quemdam se præstitit. *c. 13. n. 12.* Institutor fuit Monialium Visitationis B. Virginis Mariæ, & in earum Regula pertraxit de pio affectu versus Sanctissimum Cor Jesu. *c. 31. n. 26.*

Servus Dei Franciscus Scuderus tertio Ordini S. Francisci nomen dedit, & plura de ejus cultu. *L. 2. c. 12. n. 4.*

S. Franciscus Solanus beatificatus fuit approbatus tantum duobus miraculis. *L. 1. c. 22. n. 24.* Limæ mortuus est, & in Oppido Monilii natus: a Clemente X. beatificatus est. *c. 23. n. 4.* *¶ 7.* Quijuntus fuit, cujus sollemnis Beatificatio in Basilica Vaticana celebrata est. *c. 24. n. 9.* Prima post Beatificationem celebrata iuxta Decretum Pontificium facta est in Ecclesia Aræ Cæli de Urbe. *n. 14.* Canonizatus fuit in Basilica Vaticana a Benedicto XIII. *c. 36. n. 3.* Cum aliis Beatis. *n. 4.* Concessa fuit in Beatificatione facultas, ut a Fidelibus coleretur. *c. 30. n. 8.* Quid pro Canonizationis expensis subeunda factum sit. *c. ultimo n. 1.* *¶ 17.* In causa Beatificationis concessum fuit, tamquam Apo-

Apostolicum haberi processum ordinarium. *l. 2. c. 6. n. 7.* Qualiter executioni mandata sit Decreta Urbani VIII. de cultu Servorum Dei. *c. 11. n. 2.* Ut transicus fieret a formali Beatificatione ad Canonizationem, data fuit Commissio reasumptionis. *c. 36. n. 2.* Quomodo pro eius processu Ordinario explicata sit clausula illa in Remissorialibus appo-
sita: Ut duo Episcopi ad minus procu-
dant. c. 46. n. 2. *¶ 7.* Admissa fuit validitas processus, licet testes non fuisset citati. *c. 48. n. 4.* Et quamvis testimonium perhibuerint nonnulli Regulares absque Superiorum facultate. *n. 5.* Et quamvis testes non iurassent per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur. *n. 10.* In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c. 54. n. 8.* Cur dubium miraculorum semel propositum coram Summo Pontifice in Congregatione generali novo examini suppositum fuerit. *n. 5.* Socium habuit Bonaventuram, cum contagiosis Bethicæ subveniret; & licet eodem morbo oppressus fuerit, nuquam de eius martyrio sermo habitus fuit. *l. 3. c. 11. n. 9.* In Sanctorum numerum relatus fuit iuxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. *c. 35. n. 1.* Satisfactiones eius ope acquisitæ, & non factæ in instanti, ad inter miracula recenseri debeant. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 16.* Miraculose quemdam ab heresia intestinali liberavit. *c. 15. n. 20.* Invocatus a Joana de Blancas, eam tumore caecero vexatam incolumem reddidit. *cap. 17. num. 9.* Discussiones habitæ pro istius miraculi examine. *n. 10. usque ad n. 13.* De ipsius approbatione. *n. 14.* Id ejusdem miraculi examine plura disputarunt Medici, an morbus fuerit verus cancer, vel spurius. *n. 21.* Utrum nonnullos ægrotos febre symptomatica, & bubonibus percussos miraculose sanaverit. *c. 18. n. 21. usque ad num. 28.* Prodigiose Civitatem Montiliam a peste liberavit. *cap. 22. n. 4.* Inter miracula hujusmodi liberatio reco-
secetur, quamvis post ipsius Sancti in-
vocationem pauci quidam mortui sint.
n. 18. In ejus causâ discussit Prosper Bot-
tinus, num sanguineus fluxus e cadave-
re manans interdum sit naturalis. c. 31.
n. 7. In Beatificatione concessa sunt Offi-
cium, & Missa pro universo ejusdem Or-
dioc. l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. Et pro Provinciis
 Thecumanâ, in qua Eisdem Catholicam
 propagaverat. *n. 10.* Et pro loco, in quo

corpus ejusdem tumulatum fuit. *n. 11.*

De hujusmodi cultus ampliatio. *c. 2. n. 5.*

Franciscus Taurinus Cardinalis pie-
 tate insignis fuit. *l. 3. c. 33. n. 9.*

S. Franciscus Xaverius ut canonizaretur, iterum examinatus, approbataque sunt illa omnia, quæ pro ejusdem S. Beatificatione discussa, & admissa fuerunt. *l. 1. c. 25. n. 6.* Cum aliis Beatis a Gregorio XV. canonizatus est. *c. 36. n. 4. & 5.* Nominatus fuit in Canonizatione juxta ordi-
em antiquitatis suæ. n. 6. In Canoni-
zatione Missam celebravit Pontifex.
n. 26. In Canonizationis Diplomate men-
tio fit Officii recitandi, non ex præcep-
to, sed ex facultate. c. 38. n. 5. A Pontifice
 decernitur, cultum ei perhibendum esse. *c. 39. n. 10.* Pro causâ confectus fuit ab
 Ordinario processus juridicus. *l. 2. c. 3.*
n. 8. Et nonnullæ virtutes probatæ sunt
 ex processu Ordinario. *c. 5. n. 6.* Ei cul-
 tus exhibebatur ante Canonizationem. *c. 9. n. 3.* Depictus fuit in quodam facello
 sub representatione Venerabilis Auto-
 ri Baldinucci. *c. 14. n. 2.* Cur amota sit
 prædicta imago. *Ibid.* In die ejus anni
 versaria, antequam ipse canonizaretur,
 Missa celebrabatur. *c. 20. n. 16.* Ejusdem
 processus reputatus fuit validus, cum
 adesset legitima causâ, ut Judices Re-
 missoriales alios sustinerent. *c. 46.*
n. 10. Ardenti martyrii desiderio flagra-
 bat, quia idcirco Martyr ab Ecclesiâ no-
 minetur. *l. 3. c. 11. n. 6.* Idola infringi fecit.
c. 17. n. 15. Nuntius Apostolicus creatus
 fuit a Paulo III. instante Joanne III. Re-
 ge Portugalliæ, & indefessâ cura Fi-
 dem Christi in plures Regiones dilata-
 ri studuit. *c. 23. n. 9.* Ipsius Fides demon-
 strata fuit ab assiduo labore id edocenda
 Christiana Religione, & rudibus in-
 struendis. *Ibid.* De ejusdem S. in Deo spe-
 ci. *n. 18.* Et de ejus caritate. *n. 24. & n. 27.*
¶ n. 35. ac 36. Ac de fortitudine. *c. 24.*
n. 36. Et de ejusdem humilitate. *n. 48. &*
n. 55. Orationi assidue infusebat. *c. 25.*
n. 2. Contemplatione decoratus a Deo
 fuit. *c. 26. n. 9.* Devotissime Sacrificium
 Missæ peragebat. *c. 27. n. 3.* Corpus ma-
 cerationibus, & ablinentis affligebat.
c. 28. n. 17. Frequentes Dæmonum tenta-
 tiones perpeffus fuit, easque gloriose
 superavit. *c. 30. n. 13.* Non paucas ær-
 umnas toleravit, cum Evangelium Indis
 prædicavit. *n. 14.* Canonizatus est juxta
 novissimum Ritum Ecclesiæ. *c. 35. n. 1.* Ab
 Urbano VIII. commendatur ob indicia
 sanctæ vocationis ad Religionem. *c. 35.*
n. 6.

n.6. Multorum culpas objurgavit. c.41. n.3. Quid circa hoc ipfius idem S. excedendum voluerit. *Ibid.* Prophetico lumine decoratus est. c.47. n.1. Et dono linguarum. c.48. n.9. Ejusdem corpus fæpe vifum fuit e terra elevatum. c.49. n.9. De ipfius corporis e terra elevatione plus cubito, dum Miffam celebrabat, & eo ipfa miraculoſa fit recenſenda. l.4. p.1. c.6. n.12. Cæcis viſum reddidit. c.9. n.4. Claudum ſanavit. c.11. n.3. Paralyticis auxilium præſtitit. c.12. n.6. Mulierem ab hæmorrhagia liberavit. c.16. n.2. c. n.3. Et leproſos a morbo. c.17. n.4. Et cancro vexatum. n.19. Mortuos ad vitam revocavit. c.21. n.5. Approbata fuerunt miracula negativa. c.22. n.4. Et diſcuſſum eſt de miraculoſa liberatione a peſte. *Ibid.* Aquas amaras dulces reddidit. c.23. n.8. c. n.10. Ejus cadaveris a corruptione illeſo miraculoſa reputata fuit. c.30. n.3. c. n.8. A digito pedis ſanguis ſupernaturaliter aſfluxit. c.31. n.8. Miram fragrantiam a cadavere ſuo diſſudit. n.26. In ampliationem cultus pro univerſa Eccleſia indultum eſt Officium. l.4. p.2. c.6. n.13. Indiarum Apoſtolus appellatus eſt. c.11. n.6. Poſt novendiales preces in ejus honorem ſaſtas miraculoſum fe geſſit. c.13. n.12. Cur non fuerit confirmatus in Patronum cujuſdam Oppidi in Belgie. c.14. n.5. Tamen Patronus in Regno Navarre colitur. c.15. n.4. In ejus (Beatiſicati tunc) decus Indulgentias cooſceſſit Gregorius XV. c.19. n.12. Idem S. magis devotione coluit Scalam appellatam Sanctam. c.26. n.19.

Servus Dei Franciſcus Ximenes Cardinalis quavis magnificentiffime tumulatus fuerit, ejus tamen non cultum approbavit Sacra Rituum Congregatio. l.2. c.12. n.13. Archiepiſcopus fuit Tolætanus, & pro ejus caufa reviſa, & examinatæ ſunt Conſtitutiones Synodales, quas edidit. c.26. n.2. Adverſus memoratam cauſam qualiter fe oppoſuerit Petrus Franciſcus de Rubis. c.36. num.18. Reſponſum fuit in eadem pro valitate proceſſus, licet non examinarentur omnes teſtes inducti, niſi inſtante adverſa parte. c.49. n.1. Quid diſtum ſit circa examen articuloſum. n.6. In una eademque Congregatione diſcuſſum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. c.54. n.8. N'auros, qui nunquam Religionem Chriſtianam inſceperant, per vim adigit ad eandem caſeſ-

fendam. l.2. c.17. n.11. Super ejus virtutibus conſeſſi ſunt proceſſus. c.33. n.9. Aſſeruit, Summiſſo Pontificem aliquando perterrefaciendum eſſe. n.21. Ex hoc eſſaſo oppoſitione ſaſta, oſtenſum fuit, eum dicere voluiſſe Leonem X. admonendum eſſe, cum Gallis plus admodum, quam Hiſpanis videretur. *Ibid.* Gregis ſui bono ſedulo vacabat, & plura bona alia opera exercuit. c.34. n.8. Bernardinum Ordinis ſui Fratrem, quem domi exceperat rei domeſticæ præſectum, qualiter amandaverit. n.12. Omnem ſollicitudinem adhibuit, ut litte-riſ, & virtutibus plures inſtruerentur, eiſdemque ſufficientem pecuniam ſummam deſignavit, ut animarum ſaluti poſtea conſulerent. n.19. Cur dictus fuerit nimium coſanguineis adhærens. n.30. De Aoiſmadverſionibus circa hoc conſeſſis. *Ibid.* Quamvis ad plures Dignitates aſſumptus fuerit, jejunia Ordinis S. Franciſci de Obſervantia (cui nomen dederat) obſervabat, & habitu, ac cingulo in eadem Religione geſtari ſolitis indutus in lectum ſe recipiebat, ſed a prædictis rebus abſtinuit obediens præcepto Leonis X. in virtute S. Obſervantie ſibi impoſito. c.35. n.13. Omnem & quæcumque exteriorem ornatum horrebat, ob quod, ut juxta Dignitatis honorem incederet, admonitus fuit ab Alexandro VI. c.41. n.17. Pretioſa ſatis veſte ſe induit aliquandiu. *Ibid.*

S. *Fridericus* Epifcopus martyrium pro Chriſti amore pertulit. l.6.3. c.12. num.21.

S. *Frigidianus* Epifcopus a S. Gregorio in Dialogis commendatur, & æquipol- lenter canonizatus cenſetur. l.2. c.18. n.22. Ejus memoria recolitur in Martyrologio Romano ob ſui corporis translationem. l.4. p.2. c.19. n.9. In Litaniiſ invocabatur a Clero Lucenſi. cap. 20. num.2.

S. *Frederbertus* Abbas pie obiit, cum ante eum legeretur Paſſio Chriſti Domini. l.3. c.38. n.10.

S. *Froilanus* in Martyrologio Romano celebratur. l.4. p.2. c.18. n.3. c. n.16.

S. *Frangoſus* Epifcopus in edium Fidei occiſus fuit. l.3. c.14. n.3. Morti proximus, potum ſibi oblatum recuſavit, ut jejunium inviolatum cuſtodiret. l.4. p.1. c.27. n.3.

Eulenus Tarvennenſis, ſeu Tervanenſis Epifcopus a Fideiſibus colitur, & in ejus honorem Altare conſtitutum fuit

fuit prævio assensu Stephani Episcopi Tarvenensis. *l. c. 6. n. 4.*

S. Fulgentius Episcopus doctrina sana præditus fuit. *l. 2. c. 25. n. 9.* Coactus, & invitatus Episcopatum suscepit. *l. 3. c. 31. n. 4.* Ex Monachatu ad ipsum electus præsertim professionis integritatem servavit. *c. 35. n. 13.* De ejus meritis, sanctitate, & cultu *l. 4. c. 2. c. 11. n. 16.* & *c. 12. n. 9.* Frater fuit SS. Istorii, Leandri, & Florentii. *Ibid.* Ejusdem S. landes, & elogium. *n. 16.* & *c. 18. n. 8.* In Martyrologio Romano etiam celebratur. *c. 19. num. 6.*

S. Gabriel Archangelus prædixit Christi Domini nativitatem. *l. 1. c. 37. n. 7.* & *l. 3. c. 35. n. 5.* In Litaniis quondam exorabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.* Inter Angelos a Scriptoribus recensetur. *c. 30. n. 3.* Ab Ecclesia in Litaniis invocatur. *n. 4.* Et ad benedictionem thuris. *Ibid.* S. Zacharia patri S. Joannis Baptiste quomodo apparuerit. *Ibid.* In ejus cultum Ecclesie Deo dicantur. *n. 6.* Ejusdem Officium, quod approbasse dicitur Leo X. pluribus in locis recitatur. *n. 12.* Eius nomen ab Ecclesia uti verum dignoscitur. *l. 2. c. 32. n. 4.*

B. Gabriel Ferretti Observantibus Sancti Francisci nomen dedit, & in Ecclesia ipsius Ordinis Civitatis Anconitanæ elato super terram sepulcro adhuc integer, & incorruptus asservatur. *lib. 2. c. 18. n. 4.* In ejus obitu sermonem habuit S. Jacobus de Marchia, qui auctoritate Callisti III. processum construxit de ejusdem miraculis, & ad Pontificem detulit, relicto exemplari authentico Fratribus Minoribus Anconitanis, quamvis dictus processus nullibi reperitur. *Ibid.* Bullam cuiusdam a Callisto tertio impetratæ meminit Vvadingus, ut B. Gabrielis soror ad nobilis fratris sepulcrum transferretur. Bulla non invenitur, & apocrypha putatur. *Ibid.* Ejusdem translatio facta est ex concessione Innocentii VIII. cujus Literæ extant autographæ. *Ibid.* Colitur a tempore immemorabili, contententibus Ordinariis, absque eo quod accesserit sententia pro casu excepto, & quin fuerit a Sede Apostolica beatificatus, aut canonizatus. *Ibid.* Cur in ejus causa probari potuerit casus exceptus. *c. 20. n. 9.*

Gabriel Pahorus Cardinalis primus fuit Archiepiscopus Bononiensis, & a sepulcrum delatus est a Magnatibus. *l. 2.*

c. 12. n. 9. Pietate lusingis fuit. *l. 3. c. 13. n. 9.* Taurinum perrexit, ut adoraret Sacram Christi indonem. *lib. 4. p. 2. cap. 3. n. 17.*

Gabriel Philippuecius recusavit oblatam sibi Dignitatem Cardinalitiam tempore Clementis XI. qui ejus recusationem admisit. *l. 3. c. 31. n. 12.*

S. Galdinus ab Alexandro III. Cardinalis creatus fuit, & Legati Apostolici munus exercuit. *l. 3. c. 33. n. 6.*

S. Galla Romana Apparitione B. V. Mariæ recreata fuit, & in ejus memoriam indultum est Officium. *lib. 4. p. 2. cap. 7. n. 6.*

S. Gallus celebratur ab Ekkerardo, qui ejus vitam edidit. *l. c. 7. n. 10.*

Garniel cum Abba filio suo baptizato sepeliri voluit, & non cum uxore, & alio, qui Fidem amplecti renuerant. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 7.*

B. Gaorlocius. V. B. *Gulgoius*.
S. Gaugberius a Celestino III. canonizatus est, dum Sebrandus Præsul elisset Lemovicensis. *l. 1. c. 9. n. 7.*

Gedon Dux Hebræus a S. Ambrosio laudatur ob victorias de inimicis relatas. *l. 2. c. 16. n. 16.* Ei sub spectabili forma apparuit Deus. *c. 5. n. 2.* SS. numero adscribens est in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.*

Gelasius Papa II. inhibuit, legi in Ecclesia Acta Martyrum, quæ essent scripta ab infidelibus, & hæreticis. *l. c. 3. n. 5.* Depictus erat in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis, & hodie nova ejus imago in eodem videtur. *c. 41. n. 19. 20.* & 22. Non paucas ærumas pro Christo tulit. *n. 20.* Ipsius imago depicta fuit cum titulo Sancti in Ecclesia Cœnobii Montis Cassini. *Ibid.* Nec formaliter, nec æquipollenter dicendus est canonizatus. *n. 32.* Invitus Summum Pontificatum suscepit. *l. 3. c. 31. n. 3.* Manichæos, & Pelagianos damnavit, collapsam disciplinam reparavit, Decretum edidit pro sinceris libris a supposititiis discernendis, & communionem privavit Euphemium Episcopum Constantinopolitanum. *c. 32. n. 36.* Damnavit libros Fausti Rejenensis. *l. 2. c. 33. num. 9.* Et libros Cassiani. *Ibid.*

Servus Dei Gellus Ghellini: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsam post processum ab Ordinario constructum. *l. 2. c. 26. n. 4.*

S. Generosa Martyr pro Fide Catholica capite caesa est. *l. 3. c. 1. n. 2.*

S. Genesius Martyr Arelatensis Nuntium

rium agens apud gentiles Romanos Patronorum verba nova signorum, dexteraque celeritate persequatur. *l. 1. c. 3. n. 4.* Abiectis postea tabulis, edictum persecutionis adversus Christianos scribere recusat, *Ibid.*

S. Genesius Martyr (alter) laudatur ob martyrium a S. Paulino, quod tamen ex solo auditu constabat. *l. 3. c. 1. n. 9.*

S. Genesius Martyr (alter) commendatur ob mortem pro Christi Fide toleratam. *l. 3. c. 14. n. 8.* Ex mimo Ethnico factus Christianus martyrii palmam affectus est. *c. 15. n. 12.*

S. Genesius a Stephano I. Episcopo Parisiensi supplicata pestem, quæ grassabatur, extinxit; & omnes, qui ea vexabantur, tribus exceptis, incolumes perstitunt. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 8.* Ob virtutes, & miracula in Martyrologio Romano laudatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Genuinus in Martyrologio Romano ob miracula celebratur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. Georgius Limniota Martyr occisus fuit cum pugnaret pro cultu sacrarum Imaginum. *l. 3. c. 17. n. 8.*

S. Gregorius Martyr a Godesfrido Henschenio dicitur dirupisse Imperatoris edictum publico loco affixum adversus Christianos, quod tamen ab alio Martyre patratum esse, plures contendunt. *l. 3. c. 17. n. 8.*

Gregorius Patriarcha Alexandrinus quamvis ab hæreticis Martyr appellatus fuerit, non amplius ut talis agnoscitur ex Decreto S. Gelasii. *l. 1. cap. 3. n. 5.* Tormentoribus vi, & occisionis supplicio punitus fuerat, sed ob flagitia, quæ commiserat. *n. 6.*

S. Geraldus, seu Gerardus Confessor Dei vocatus fuit ab Odone Cluniacensi, Deum quippe factis confitebatur. *l. 1. c. 2. n. 6.* Canonizatus fuit a Cælestino III. *c. 9. n. 7.* Pro causa consulti fuerunt Episcopi. *c. 15. n. 12.* In Bulla Canonizationis a Pontifice decernitur, cultum ei præstari debere. *c. 39. n. 10.* Inscriptum fuit Canonizationis Diploma particulis personis. *n. 11.* De eadem Canonizatione. *l. 2. c. 3. n. 3.* Prædixit, Uonem Tyrannum, qui Regno Petrum Hungariæ Regem spoliaverat, eodem, & vita privandum fore intra triennium, quoad rei eventu comprobatum fuit. *l. 3. c. 47. n. 1.*

S. Gerardinus Sosteneus unus fuit Fundatoribus Ordinis Serrorum B. Ma-

riæ. *l. 2. n. 24. n. 167.* Decretum pro ejus cultus immemorabilis approbatione, quod confirmavit Benedictus XIII. *n. 166. & c. 31. n. 17.*

S. Gerardus Abbas dum a vivis discederet, funebrem orationem habuit S. Bernardus. *l. 2. c. 12. n. 10.* Sanctorum numero adscriptus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ Ritus. *l. 3. c. 35. n. 1.* Habitus fuit ut Martyr. *c. 19. n. 4.*

S. Gerardus Episcopus Tullensis a S. Leone IX. canonizatus fuit. *l. 1. c. 8. n. 9.* In plenario Concilio. *c. 10. n. 1.* Et adhibiti sunt testes, qui ejus sanctitatem fidem facerent, quos inter fuit Albifon Monachus, cui S. prædictus apparuit, se affirmans Dei visione frui, ut idem. S. Leo Patribus in Synodo congregatis retulit. *c. 20. n. 4.* Romæ in Ecclesia Lateranensi canonizatus dicitur, quod non probatur. *c. 36. n. 3.* Ejus corpus a laudato S. Pontifice elevatum, ac collocatum fuit in Altari proprio. *n. 16.* Pro Canonizatione habita est attestatio virtutum a Clero, & Laicis exhibitæ, & earumdem approbatio. *l. 2. c. 12. n. 13.* Inter Sanctos enumeratus fuit, postquam causa Canonizationis a Pontifice Sedi reservatæ fuerunt. *l. 3. c. 34. n. 1.*

S. Gerardus Episcopus Pannonizæ; & Martyr a Gregorio VII. canonizatus est, eumque coluit S. Ladislaus Rex. *l. 1. c. 8. n. 11.* Cur dicatur Hungarorum Apollolus. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 6.*

B. Gerardus Tertiarius S. Francisci pie obiit, ejus habitaculum in Ecclesiam conversum est, quæ ab ipso nomine appellatur apud Villam magnam prope Civitatem Florentinam. *l. 2. n. 14. n. 6.*

S. Gerasmus Abbas Monasterio præfuit, cui conjuncta erat Laura 70. cellularum. *l. 3. c. 27. n. 13.* Norma vivendi in præfatis Lauris. *Ibid.* Leoni ad se accurrenri, & calami aculeo transfixo opem præstitit, qui sanatus nunquam laudatum S. dimisit. *ultimo n. 17.* Quadraginta dies absque cibo traduxit sola sacra, Eucharistia roboratus. *l. 4. pag. 1. cap. 27. num. 5.*

B. Gerius filius fuit Comitum Lunelli in Provincia Occidentia, & Romani professor, & inde Anconam iter instituens, ut Socium sibi adjuvans B. Liberium, transmarina loca peteret, mortuus fuit, antequam ad eundem perveniret. *l. 2. c. 18. n. 2.* In Patronum Montis Seleus est. *Ibid.* Decretum pro ejusdem cultus immemorabilis approbatione. *c. 24.*

c.24. n.223. De itinere, quod sibi propo-
fuerat arripuerat, ut Loca Sacra invi-
feret. *Ibid.* Nonnulla miracula post obitu-
m patravit. *Ibid.* Magna in veneratione,
& cultu habitus fuit. *Ibid.* In die
eius festo Constitutio edita fuit tempore
Eugenii IV. ut nulli operi servili populo
vacaret, & statutz sunt nonnullæ obla-
tiones. *Ibid.* In honorem ejusdem B. In-
dulgentias concessit Pius II. *Ibid.*

B. Gerlacus Eremita colitur in terri-
torio Falkenburgensi. l.2. c.13. n.4. In
eodem pro Litanis vocabatur. c.14.
n.7. Electus est in Patronum ejusdem
Oppidi, & Monasterii Monialium. l.4.
p.2. c.14. n.3.

S. Germanicus Martyr bestiam ad se
traxit, vimque intulit, ut citius ab ea
pro Chrilli Fide occideretur. l.3. c.17.
n.3.

Germanicus Presbyter in spiritualibus
egregie roborabat Chrilli Confessores
tempore primitivæ Ecclesiæ morte ple-
tendo. l.3. c.15. n.16.

S. Germanus Episcopus Capuanus cano-
nicatus est; tum quia ejus animam in
cælum ferri nonnulli Sancti viderunt;
tum ex aliis sanctitatis argumentis. l.2.
c.19. c.11. Frugalitate utebatur in men-
sa, & vestibus. l.3. c.34. n.27. Visus fuit
a S. Benedicto in cælus evehi. c.50. n.7.
l.4. p.1. c.32. n.6. l.4. p.15. Ei promissa
fuerunt ab Hormida Papa velamina,
quæ SS. Petro, & Paulo admovebantur.
l.4. p.2. c.25. n.4.

S. Germanus Episcopus Parisiensis com-
mendatur a Fortunato Pictaviensi Epi-
scopo, cum insigni erga pauperes mis-
ericordia floruerit. l.3. c.34. n.31. Sic facie
resplendebat, ut in eam a pectus sigi
non posset. l.4. p.1. c.26. n.2.

Gerachus, seu Gerbous Reicherper-
gensis a Jacobo Gretiero laudibus egre-
giis afficitur, cum virtutibus satis in-
struatus fuerit. l.1. c.41. n.17.

S. Gertrudis Illebiensis Virgo Abbat-
issa fuit Monasterium Canobii Rodarden-
sis in Saxonia, & postea Canobii Helpe-
densis, seu Helledensis Congregationis
S. Benedicti Hirsingensis reformatæ
Cluniaci. l.1. c.41. n.33. De tempore
ejus obitus. n.34. Eiusdem S. Revelatio-
nes editæ fuerunt a Joanne Landspergio
Carthusiano. n.35. Mors Gertrudis. *Ibid.*
Revelationes S. Gertrudi tribui solitas
tribuit del Rio Gertrudi Nivellesii.
n.37. Easdem revelationes scandalose re-
spuit Oudin. *Ibid.* Quando, & quibus
Tom. III.

Ecclesiis concessum fuerit S. Gertrudem
colere. n.38. Eiusdem nomen inscriptum
fuit in Martyrologio Romano. l.1. c.41.
n.39. Ejus Officium recitari indulgit Cle-
mens XII. ad preces Regis Poloniæ, &
Ducis Saxoniz. n.40. l.4. p.41. Prædictam
S. paulo post festum S. Lebuini e vita
migrasse, testatur Joannes Landspergius.
n.41. Specialibus gratiis a Christo Domi-
no donata fuit. l.2. c.32. n.5. De ipsius
Revelationibus. l.3. c.41. n.3. Et de ejus
nominis in Martyrologio Romano de-
scriptione. l.4. p.2. c.18. n.3. l.4. p.16.

S. Gervasius cum S. Protasio ab Eccle-
sia celebratur, & eorumdem Missæ In-
troitum composuit S. Gregorius Ma-
gnus in memoriam pacis iniitæ inter Ro-
manos, & Longobardus die festæ eorum
Sanctorum. l.1. c.41. n.4. Una cum præ-
dicto S. dicitur a S. Augustino quem-
dam juvenem ab oculi morbo miraculose
sanasse. l.4. p.1. c.8. n.21. Ejus corpus a
S. Ambrosio inventum translatum fuit.
l.4. p.2. c.23. n.1. l.4. p.24. n.9. l.4. p.26. n.4.
Ipsius Reliquiæ in lectica vectæ sunt,
cum in earum honorem Processio fieret.
n.6.

B. Gervasia ab Oppidanis Castri Gora-
ni electa fuit in Patronam. l.4. p.2. r.14.
n.3.

S. Gilbertus Fundator fuit Ordinis
Sempringhamensis, & ab Innocentio III.
canonicatus. l.1. r.9. n.8.

S. Glodifindus commendatur a Joanne
Abbate S. Arnulphi Metensis. l.3. c.9. n.2.

S. Glyceria pluribus miraculis corn-
fecavit, & ab ejus corpore unguentum
miraculosum effluxit. l.4. p.1. c.31. n.19.

B. Godefridus Dunens cum Sociis Gor-
comiensibus Martyribus beatificatus est.
l.1. c.24. n.10.

S. Godefridus Episcopus Ambianensis
a Nicolao Sueffionensi plurimum com-
mendatur. l.4. p.2. c.10. n.6.

B. Godefridus Mercellanus inter Mar-
tyres Gorcomienses numeratur. *lib.1.*
c.24. n.10.

S. Godebaldus Episcopus orante Ber-
nardo Præfule, ab Innocentio II. in San-
ctorum catalogum relatus est. *lib.1.* c.8.
n.15. Ejus Canonizatio in Concilio ple-
nario peracta fuit. c.10. n.1. De præfata
Canonizatione. c.20. n.4. l.4. p.42. c.3. n.3.
In Diplomate Canonizationis præcipi-
tur, eidem S. cultum præstandum esse.
c.39. n.10. Prædictum Diploma privatis
personis inscriptum fuit. n.11. In SS. nu-
merum cooptatus fuit post causam.

Y y

Cano-

Canonizationis Sedi Apostolicæ reservationem. *l. 3. c. 34. n. 1.*

S. Godoleva Virgo, & Martyr a Radbodo Episcopo Tornacensi canonizata, est, habita ad id facultate ab Urbano II. *l. 1. c. 8. n. 12. l. 3. c. 44. n. 14.*

Servus Dei Gonzaga Episcopus V. Franciscus Gonzaga.

S. Gordius Martyr se ipso deauntia vit Tyranno, ut martyrii palmam obtineret. *lib. 3. c. 16. n. 9.* Et dum Judicem alit moriturus, cum acriter increpavit. *c. 17. n. 3.* Commendatur a S. Basilio cum virtute Spei floruerit. *c. 23. n. 14.* Et ob egregiam fortitudinem. *c. 24. n. 33.*

S. Gotthardus Episcopus a quodam Scriptore anonymo laudatur. *lib. 4. p. 2. c. 10. n. 6.*

B. Grandseba Pisana cum aliqua sibi revelata efferit circa modum crucifixionis Christi Domini, quod iudicium super his latum fuerit. *l. 2. c. 32. n. 6.*

S. Grata Martyr utrum inter Virgines, an Viduas sit numeranda. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 11.* De ejus martyrio, & cultu. *Ibid.*

S. Gratus Episcopus a Ioanne VIII. cultu publico decoratus est. *l. 1. c. 7. n. 15.*

S. Gregorius Armeniæ Episcopus tamquam Martyr celebratur, cum multis pro Christo labores perpessus sit. *lib. 3. c. 12. n. 6.* Laudatur apud Galanum. *l. 1. c. 38. n. 12.*

Servus Dei Gregorius Barbaricus Cardinalis: quomodo confirmata sit in S. Rituum Congregatione sententia pro ejus non cultu post processum ab Ordinario constitutum. *l. 2. c. 15. n. 12.* Revixit, & examinata fuerunt Constitutiones Synodales, ac testamentum ab eo confectum. *c. 26. n. 2.* Pro ejusdem processu testes fuerunt nonnulli Cardinales. *c. 49. n. 19.* Qualiter de eius sanctitate exhibita a Colmo III. Magno Etruriæ Duce, & a Duce Mutinæ approbata sit testimonia. *c. 49. n. 20.* Interrogati sunt testes a videm Dei Servus Dignitates Ecclesiasticas ambierit. *l. 3. c. 31. n. 13.* Signata fuit Commissio Introductionis. *c. 33. n. 7.* Episcopus fuit Patavinus, & quomodo in Conclavi, in quo electus fuit Cardinalis Pignatelli dictus in Pontificatu Innocentius XII. Summum Pontificatum respuerit. *n. 24.* Quid ipse Servus Dei pro bono Ecclesiæ servando noviter electo Pontifici dixerit. *Ibid.*

B. Gregorius X. Summus Pontifex cum Joanni XXII. canonizandus proponere-

tur, ejus merita accurate examinata fuerunt. *l. 1. c. 15. n. 7.* Examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus, signata manu Papæ Commissione, postquam in S. Rituum Congregatione pronuntiatum fuerat super validitate processus in specie. *c. 17. n. 8.* Quanto studio ac labore examinata fuerit causa pro Canonizatione. *n. 9.* Ipsius B. processus subscriptus fuit a Promotore Fidei. *c. 18. n. 15.* Ejus miracula, jubente S. Rituum Congregatione, a Medicis discussa fuerunt. *c. 19. n. 17.* Beatificatus dicitur ab Innocentio V. *c. 20. n. 17.* Ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificatus est. *c. 31. n. 15.* Quænam præhabita fuerint ad discussionem miraculorum. *c. 33. n. 11.* Cum ex statuto Aretino præscriberetur vacatio ab opere servili in die ejus festo, id cultum publicum arguere demonstratum est. *l. 2. c. 13. n. 3.* A S. Antonio laudatus fuit, & ad declarationem causæ excepti processit S. Rituum Congregatio. *c. 19. n. 5.* Eiusdem B. cultum ulterius comprobatur ab Innocentio V. permissum esse. *c. 21. n. 9.* De Decreto pro ejus cultu a Clemente XI. expedito. *c. 24. num. 135.* Succellorem habuit Innocentium V. *n. 136.* Ipse B. ab Innocentio V. concessum esse venerationem, ostendunt Volaterranus, & alii. *Ibid.* Causam Canonizationis rogatus est Joannes XXII. ut committeret nonnullis Episcopis; quod constat ex Commissionem antigrapha, quæ est apud Raynaldum. *c. 137.* Et cultus olim tribuebatur. *n. 139.* Processus conditus fuisse a Commissariis, demonstratur ex relatione Petri Mariæ Campi Gregorio XV. oblata. *num. 139.* Beati Officium, ac Missam concessit S. Rituum Congregatio. *n. 140.* De processibus virtutum, eorumque validitate. *n. 142.* Eundem B. Pontificem commendavit S. Ludovicus Rex Franciæ. *n. 145.* Evectus fuit ad Summum Pontificatum, quin prius esset Cardinalis. *n. 146.* De ipsius laudibus egerunt S. Antoninus, & Bezovius. *n. 147.* Ex gratia speciali approbatus fuit cultus immemorabilis. *n. 155.* Causa introducta fuit ante Decretum Urbani VIII. & postea feliciter resumpta. *c. 26. n. 3.* Ejus scripta examinata fuerunt. *n. 5.* Approbatus virtutibus, opera, quæ non fuerant revisa, examinata, ac discussa sunt. *c. 27. n. 8.* Quomodo examen completum fuerit. *n. 11.* Ut fieret Commissio reasumptionis, non exhibitus fuit processus confecti a-

storij.

Fortitate Ordinaria, & Apostolica. c. 38.
n. 10. Pro signatura Commisionis probata fuit continuatio famæ sanctitatis.
n. 11. Accusatur idem B. diffimulationis noxæ Turcianorum, qui mortem inferre tentantur Othoui Archiepiscopo Mediolanensi. c. 42. n. 3. Quamvis a Petro Francisco de Kuteis id oppositum fuisset, eum tamen a prædictorum Authorum fides vindicat Petrus Maria Campus. *Ibid.* B. Gregorii opinio, ac bonum nomen illius perfliterunt. *Ibid.* Quidam processus cum compilatus fuerit a Notario laica auctoritate creato, quamvis esset simul Cancellarius Episcopalis, sanatione indiguit. r. 47. n. 8. Ipsius causa super dubio virtutum dicto modo expedita fuit. l. 3. c. 3. n. 15. Cum inter ejus virtutes Virginitatem approbaret S. Rota, nihil de ea dicendum in Bulla Canonizationis, decrevit S. Rituum Congregatio, donec aliter statueretur. c. 4. n. 11. Macula ipsi inposita a recentioribus Authoribus deserta est. r. 10. n. 6. Quæ examinata sunt miracula. r. 12. Electus in Summum Pontificem aberat a loco electionis, & cum Eduardo primo genito Regis Anglorum Hierosolymanam petebat. c. 31. n. 3. De ipsius in Summo Pontificatu successore. *Ibid.* De ejus causa, & cultu. r. 32. n. 38. Palæologum Imperatorem Græcum, Abagham Regem Tartarorum, & plures alios adduxit ad Fidem Catholicam suscipiendam: Edmundum, & Edmundum filios Henrici Regis Angliæ concordare effecit; Jacobum Aragoniæ Regem impulit, ut relicto dimitteret; Alphonsum Regem Portugaliæ severe obiurgavit, quod Ecclesiæ possessiones, & reditus invaserit; Carolum Regem Siciliæ, ut debitum fidelitatis juramentum præstaret, adiecit. n. 39. Bonaventuram Cardinalem creavit. c. 33. n. 7. Surdos, & montes sanavit. l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Et ægrotum hernia laborantem. c. 15. n. 21. Pro hoc miraculo suffragium tulerunt Lancisius, & Sinibaldi, sed non fuit approbatum. n. 22. Damones a corporibus fugavit. n. 29. n. 9. Cum ejus cultus imemorabilis approbaretur, cur ad concessionem Missæ & Officii devenitum sit. l. 4. p. 2. r. 3. n. 6. & c. 4. n. 3. & c. 5. n. 4. In Patronum civitatis Aretinæ electus est. c. 14. r. 7.

S. Gregorius Lingoniensis Episcopus sollicitus fuit pro edocendo verbo Evangelico. l. 3. c. 34. n. 7. Miraculis floruit. l. 4. p. 2. r. 19. n. 3.

Servus Dei Gregorius Lopez cur judicatus sit nullibi cultum habuisse. l. 2. c. 15. n. 12. Demandata fuit operum ab eo conscriptorum revisio, quamvis absolute inquisitione in genere, jam confessa esset inquisitio in specie. c. 27. n. 8. Ejus processus ut valui recognovisti fuerunt. c. 4. n. 18. & c. 47. n. 12. Ad processum apertionem devenitum fuit absque recognitione sigillorum Judicum, & characterum, cum pro eis recognoscendis non parva adesset difficultas. c. 1. n. 11. & 12. In prædicto processu concessum fuit, ut eodem tempore & testes in genere, & in specie, sed cum restrictione, examinarentur. c. 53. n. 5.

S. Gregorius Magnus coercuit nimis faciles ad cultum præstandum Christi Confessoribus. l. 1. c. 5. n. 3. A se cultum omnem etiam post mortem exhibendum avertere fecit. *Ibid.* Primum ab Ecclesia particulari adorabatur; mox subsecuto unive. lalis Ecclesiæ consensu canonizatus fuit. r. 6. n. 9. Pro se, & successoribus suis Summis Pontificibus loci tituli Episcopi universalis usus est titulus *Servi Servorum Dei*. c. 27. n. 3. Depictus erat in sacello Patriarchii Lateranensis. c. 41. n. 20. Qualiter ejus caput representatum fuerit. n. 22. De ejus pictura in Patriarchio Lateranensi. n. 31. Adversus Epiphanium Presbyterum mulieres ad ferendum testimonium admittit. l. 1. r. 6. n. 5. A Joanne Diacono, & Duranto dicitur liberasse a pœois Inferni animam Traiani Imperatoris; de quo non levis extat controversia. c. 10. n. 6. & 7. Deicit turpem tentationem. c. 30. n. 9. Fugam arripuit, ne in Summum Pontificem eligeretur. c. 27. n. 3. Ut cum a mortuis eundem Traianum suscitaverit. l. 4. p. 1. c. 21. n. 5. Apollolus Angliæ nuncupatus est. l. 4. p. 2. c. 11. n. 6. Inter Ecclesiæ Doctores recessit. n. 12. Cultus ab Ecclesia concessio decoratus est. c. 12. n. 9. An Monachatum professus sit. c. 13. n. 8. E. us assumptio in Summum Pontificatum celebratur in Martyrologio Romano. c. 19. n. 9. An coronam Ieremam appellatam Christi Dom. miserit Theodolindæ Reginæ. c. 25. n. 4. Constantinæ Augustæ a se sacras Reliquias deprecanti quid responderit. *Ibid.* Constantinopoli dicitur Apocrypharum munus exere. id. n. 7. De Reliquiis ab eodem dato datis. c. 27. n. 9. & 10.

S. Gregorius Nazianzenus communi Ecclesiæ approbatione canonizatus fuit.

l. 1. c. 6. n. 9. Nonnullas Dei Servorum animas in Caelos ferri vidit. *l. 2. c. 19. n. 11.* Vitam mixtam utpote perfectiorem sibi delegit. *l. 3. c. 26. n. 6.* Dimisso Episcopatu, ad Monasterium rediit. *c. 35. n. 14.* Pro aliquibus morte plebendis, ne punirentur intercessit. *c. 41. n. 7.* Hyperbolice commendatur a Nicolao Cabasila. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 1.* Eius corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.* Ad Basilicam Vaticanam translatus fuit tempore Gregorii XIII. *c. 23. n. 6.* Et sub Baldachino delatum fuit. *n. 15.* Inter Ecclesie Doctores recensetur. *c. 12. n. 9.*

S. Gregorius Nyssenus commendatur a Thomasio obfrugalitatem in cibis, & vestibus. *l. 3. c. 34. n. 27.*

S. Gregorius II. Papa in Patriarchio S. Nicolai Lateranensis pictus fuit. *l. 1. c. 41. n. 19.* S. Bonifacium in Germaniam misit ad prædicandum Evangelium; scripsit Leoni Isauro pro cultu sacrarum imaginum; damnavit hæresim Iconoclastarum; & anathemate percussit Anastasium Pseudopatriarcham Constantinopolitanum. *l. 3. c. 32. n. 9.*

S. Gregorius VII. Papa mitram reliquit S. Anselmo Episcopo; eademque is utens Uodaldu Mantuanum Episcopum non leviter ægrotantem sanavit. *l. 1. c. 41. n. 16.* Miraculis ante mortem claruit, & post mortem. *Ibid.* Confessor, & Martyr appellatur ab Hugone Flaviniacensi. *Ibid.* Investituræ Principum proscripsit; Simoniam extirpavit; Cælibatumque Clericorum ab interitu revocavit. *n. 17.* Eundem calumniis prosequuntur Benno Cardinalis Schismaticus, & Berengarius hæreticus. *Ibid.* Pro ipsius defensione scripsit S. Anselmus Lucensis Episcopus adversus Guibertum Antipapam. *Ibid.* Commendatur a B. Petro Damiano, & a Desiderio Abbate successore suo in Pontificatu sub nomine Victoris III. *n. 17.* Pro eodem S. Pontifice pugnant Cardinales Bellarminus, & Baronius, & plures alii. *Ibid.* Eius cultum probant Bollandiani ex gestis Anastasii IV. *n. 18.* De ejus pictura in Patriarchio Lateranensi. *n. 19.* Ipsius cultus ad Anastasii IV. tempora referri debet. *num. 21.* Cardinalem creavit Paschalem II. *n. 26.* Henricum V. Imperatorem Germaniæ privilegio domini Ecclesiasticæ, seu Investituræ privavit. *n. 27.* Eum propterea laudat S. Anselmus Episcopus Lucensis. *n. 28.* Damnavit facultatem a laicis usur-

patam pro constituendo dominio Ecclesiastico. *Ibid.* Cur canonizatus censetur. *n. 32.* Martyr patientie reputandus est. *l. 3. c. 11. n. 2.* Et adhæsit S. Benno adversus Henricum IV. & alios, quos communionem privavit. *c. 34. n. 21.* Bellum gessit proprio exercitu. *c. 36. n. 16.* Hugonis Abbatis Cluniacensis cogitationes agnovit. *c. 47. n. 1.* Invitus Summum Pontificatum suscepit. *c. 31. n. 3.*

S. Gregorius III. Papi Leonem Isaurum a persecutione adversus SS. Imagines amovere tentavit; acriter invehitus fuit in Iconomachos; benigniter Romæ accepit S. Bonifacium Germanorum Apostolum, eumque Alemaniam iterum dimissum Episcopis plurimum commendavit. *l. 3. c. 32. n. 37.* Carolum Martellum per Legationem invitavit, ut Romam a Luitprandi obsidione redineret. *Ibid.*

S. Gregorius Thaumaturgus Episcopus Diocesim suam visitans, SS. Martyres coluit. *l. 1. c. 3. n. 7.* Miraculis floruit. *c. 41. n. 11.* Parce utebatur cibis, & vestibus. *l. 3. c. 34. n. 27.*

B. Gregorius Verulensis ab Innocentio VI. beatificatus fuit. *l. 1. c. 10. n. 17.*

B. Gregorius XI. Papi æquipollenter beatificatus fuit. *l. 1. c. 42. n. 9.*

S. Gualterius Abbas ab Hugone Archiepiscopo Rhotomagensi publico cultu decoratus est. *l. 1. c. 10. n. 7.*

S. Gualterius Ordinus S. Francisci ejusdem Socius fuit, & pro ipsius festo concessæ fuerunt Indulgentiæ. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.*

S. Guarinus Cardinalis, & Episcopus ab Alexandro III. SS. catalogo adscriptus fuit. *l. 1. c. 9. n. 3.* A Lucio secundo dictus creatus esse Episcopus. *l. 3. c. 33. n. 6.* In Martyrologio Romano laudatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Gugatto a Gerardo Episcopo Tornacensi eodem anno, quo in Summum Pontificem electus fuit Alexander III. canonizatus est. *l. 1. c. 10. n. 7.*

S. Guibertus Fundator fuit Monasterii Glabacensis, & canonizatus est ab Othberto Episcopo Leodiensi, a quo Frederico Archiepiscopo Colonienfi. *l. 1. c. 10. n. 7.*

Guido a Lacha cum Brixie coleretur, ejus cultus proscriptus fuit. *l. 2. c. 8. n. 6.* *Guido Longimelus* Ordinis Prædicatorum sic virtutibus floruit, ut ad ipsius Canonizationem deveniri posset. *l. 1. n. 21. n. 12.*

S. Gui-

S. Guidus Comes Doronicus in Pisanam Metropolitani Ecclesiam auctoritate Callisti III. translatus fuit. *l.4. p.2. c.22. n.15.*

S. Guillelmus seu Vvillelmus Abbas miraculosum fæ præstitit erga leprolos. *l.4. p.1. c.17. n.4.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Aquitanæ Dux ab Ecclesia celebratur, ipsiusque Capituli transilior solemniter peracta fuit. *l.4. p.2. c.22. n.15. & n.17.* Ejus indentitas approbata fuit a Clemente VIII. *c.25. n.36.*

Guillelmus Arnoldus Ordinis Prædicatorum sic virtutibus fultit, ut canonizari posset. *l.1. c.21. n.12.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Bituricensis Episcopus ut ab Honorio III. canonizaretur, prius ab eodem Pontifice consulti fuerunt Episcopi. *l.1. c.15. n.12.* Canonizatus fuit præhabitis suffragiis Cardinalium, & Episcoporum. *num.17.* Concessæ tunc fuerunt Pontificæ Christianis Indulgentiæ. *c.36. n.9.* In Bulla Canonizationis a dicto Pontifice expedita nil dicitur de eius virtutibus aut miraculis. *n.38.* In Canonizatione ultra Bullam alias edidit Litteras Pontifex indicantes Canonizationem. *Ibid.* Qualiter ad Canonizationem devenit. *l.2. c.3. n.3. & n.7.* Processus tunc constructus non fuit reputatus juridicus. *Ibid.* Nuncupatus fuit Patronus Civitatis Bituricensis, ejusque corpus exhumatum ab hæreticis Calvinianis flammis traditum fuit. *c.24. n.220.* Canonizatus fuit, postquam ad S. Sedem Canonizationis causæ devolutæ fuerunt. *l.3. c.34. n.1. & c.35. n.1.* In Bulla Canonizationis assertum fuit ab Honorio III. miracula necessario requiri ad Beatificationes, & Canonizationes. *c.42. n.11.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Briocensis Episcopus antequam ab Innocentio IX. in Sanctorum numerum referretur, coram eodem Papa habitum fuit Consistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejus virtutibus discutendis. *l.1. c.15. n.6.* Canonizatus fuit in Civitate Lugdunensi. *c.36. n.2.* In Diplomate præcipitur, ei cultum exhibendum esse. *c.39. n.10.* Sexto ab obitu anno canonizatus est. *l.2. c.54. n.7.* Et postquam hujusmodi causas Apostolica Sedes sibi reservavit. *l.3. c.34. n.1.* Surdos, & mutos sanavit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Plura alia insignia miracula patravit. *c.1. n.3.* Hydropicos incolumes reddidit. *c.15. n.1.* Mor-

tuos ad vitam suscitavit. *cap. 21. num. 5.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Canonicus Regularis Honorio III. canonizandus propositus fuit, & pro ejus causâ suffragium tulerunt Episcopi. *l.2. c.15. n.12.* Canonizatus est a præfato Pontifice, auditis quoque Cardinalibus. *n.17.* Mutis, ac surdis miraculosum auxilium præstitit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Mortuos suscitavit. *l.4. p.1. c.21. n.5.*

Guillelmus Cornelius quamquam hæreticus fuisset, a fidelibus colebatur: ejus tamen cultum amoveri fecit Nicolaus Episcopus Cameracensis Ordinis Prædicatorum. *l.2. c.8. n.6.*

Ven. Guillelmus Cusfittella ut a Paulo III. beatificaretur, Joanni Antonio Pulioni commissa fuit auctoritas ejus causam examinandæ. *l.1. c.20. n.19.*

S. Guillelmus, seu Vvillelmus Eboracensis Honorio III. cultu publico decorandus propositus fuit, qui respondit, gravissimi ponderis esse hujusmodi causas. *l.1. c.15. n.4.* Et super hoc auditiv Episcopos. *n.12.* Et Cardinales. *n.17.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c.39. n.1.* Thesaurarius fuit Ecclesiæ Eboracensis, & mortuo Turitino ejusdem Ecclesiæ Episcopo, a nonnullis Canonicis in ipsius Successorem electus fuit, ab aliis vero Henricus Mordaeh Abbas Fontanensis, unde ortum est schisma. *l.2. c.41. n.13.* Pallium obtinere non potuit a Lucio II. & tempore Eugenii III. ab Alberico Hostiensis Episcopo auctoritate Apostolica depositus fuit ab Archiepiscopatu, quod Stephanus Angliæ Rex eum ante canonicam electionem nominasset. *Ibid.* Alberici sententia a Pontifice confirmata fuit. *Ibid.* Eum in pluribus epistolis objurat S. Bernardus. *Ibid.* Ipsum postea ad Sedem suam vocavit Anastasius IV. eique Pallium concessit. *Ibid.* Cumque post mortem ejus virtutum, & miraculorum fama percrebesceret Literæ Remissoriales expeditæ fuerunt, eumque Honorius canonizavit, quin officent Literæ S. Bernardi, in aliquibus se deceptum esse contentis. *Ibid.* In ejus processu rejecit Honorius III. depositiones testium, quæ clare subscriptæ non fuerant. *c.49. n.15.* Processum iterari præcepit. *n.17.* De deceptione S. Bernardi. *l.3. c.10. n.7.* Inter SS. numeratus fuit, postquam ad S. Sedem devolutæ sunt causæ Canonizationis. *c.34. n.1.* Mortuos ad vitam suscitavit. *l.4. p.1. n.21. n.5.* Ab ejus sepulcro

pulcro oleum prodigiose effluxit, quo plures ab infirmitatibus sanati sunt. *l. 1. n. 20.*

B. Guillelmus, seu *Villelmus* Eremita in Tulcia beatificatus est ab Alexandro III. ad preces Martini Episcopi Grossetanensis. *l. 1. c. 9. n. 2.* De ejus beatificatione nihil dicitur ab Interpretibus Juris Canonici. *c. 37. n. 9.* De ejusdem cultu. *c. 39. n. 8., & n. 11., & n. 12.*

B. Guillelmus Eremita Siculensis a Paulo III. cum beatificaretur, honore Missæ decoratus est. *l. 1. c. 42. n. 17* Pro ejusdem causâ solum inventi sunt testes de auditu. *l. 3. c. 1. n. 10.*

B. Guillelmus puer in Anglia pro Christo a Judeis occisus uti Martyr cultum habuit. *l. 1. c. 14. n. 4.*

Servus Dei Guisalmus Saltamochius Religiosus fuit Soc. Jesu. ejusque martirium in S. Rituum Congregatione examinandum propositum fuit. *l. 1. c. 22. n. 6.* Quid circa ejus processum decreverit Alexander VII. *l. 2. c. 2. n. 3., & c. 35. n. 10.*

B. Gulofus Abbas ob defectum probationis miraculorum, & assensum synodi plenariæ non fuit canonizatus ab Urbano II. *l. 1. c. 8. n. 12. & c. 44. n. 14.* In ejus causâ responsum tulit Pontifex de norma probandi miracula. *l. 3. c. 4. n. 1.*

B. Gundisalmus de Amarante a S. Pio V. inter Beatos annumeratus fuit, quamvis in ipsius causâ soli testes de auditu inventi fuerint. *l. 3. c. 1. n. 10.*

Servus Dei Gundisalmus Dias: in ejus causâ concessa fuit signatura Commissionis ante decennium post processum constructum ab Ordinario. *l. 2. c. 36. num. 4.* Decretum fuit probandam esse ipsius famam sanctitatis, & miraculorum. *n. 13.* Admissus fuit processus ordinarius super non cultu, quamvis confessus fuisset sine Adjunctis, & adversus decreta in epistola circulari. *c. 43. n. 13.* Clausula apposta in Literis Remissorialibus disti processus explicatur. *c. 46. n. 7.* Quid responsum fuerit in eodem processu circa citationem Promotoris Fidei. *c. 47. n. 7.* Processus apertus fuit, quin recognoscerentur subscriptiones, aut sigilla Judicum. *c. 51. n. 11.*

B. Gulofus V. B. *Gulofus*.

H *Abacuc* Propheta: ejus memoria in Martyrologio Romano colitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Ab Angelo Babylonem miraculose portatus est. *lib. 3. c. 49. n. 4. & l. 4. p. 1. c. 1. c. 16.*

S. Hadrianus Abbas cum ægrotum sanaret juxta sepulcrum suum orantem, & tunc celebraretur festum translationis Reliquiarum S. Augustini Archiepiscopi Cantuariensis, miraculum ipsum utriusque S. adscriptum fuit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 20.*

S. Hadrianus Beccani Martyr cum sociis Gorcomlenfis cultu ab Ecclesia decoratus est. *l. 1. c. 24. n. 10.*

Hadrianus I. Papa magna veneratione profectus est Scalum *Sandum* nuncupatum. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 19.*

Hadrianus VI. Papa sobrius se exhibuit erga consanguineos, & affines. *l. 3. c. 34. n. 39.*

Hadulphus Episcopus a Fidelibus colitur, præviis miraculis, & approbatione Engrani. *l. 1. c. 6. n. 4.*

Hannibaldus Hannibaldensis ab Urbano IV. creatus fuit Cardinalis. *l. 3. c. 33. n. 7.* Eum imitari eupheb servus Dei Robertus Bellarmius. *lib. 4.*

S. Heduvigis Duella Polozie a Clemente IV. canonizata fuit, cum ejusdem Pontificis filia ex legitimo matrimonio susceptæ visu orbatæ ianitis ope e videm S. restitueretur. *l. 1. c. 20. n. 12.* Miracula, seu prodigia patravit. *c. 28. n. 14.* In Civitate Viterbiensi SS. caralogo austeripia fuit. *c. 36. n. 2.* Tunc a Summo Pontifice Christifidelibus Indignitæ concessæ fuerunt. *n. 9.* Io Canonizationis Bulla nihil de Officio recitando decernitur. *c. 38. n. 5.* Particularibus personis inscripta fuit. *c. 39. n. 11.* Quomodo canonizata fuerit. *l. 2. c. 3. n. 3.* Mortuo viro suo Henrico, Monialibus Cisterciensibus aggregata fuit. *l. 3. c. 24. n. 59.* De ipsius parentibus, sponso, & Cisterciensi Ordini adjectione. *c. 36. n. 5.* Piissimam se exhibuit erga Deum, & conjugem suum Henricum Barbarum. *c. 37. n. 11.* Resse filios suos educavit. *n. 12.* Paralyticos sanavit. *lib. 4. pag. 1. c. 12. n. 6.* Suscitavit mortuos. *c. 21. n. 5. & n. 19.* Decretum est a Sede Apostolica Officio pro universa Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 14.* Io propriis lectionibus nonnulla referuntur, quæ non probantur ex Bulla Canonizationis. *c. 10. n. 5.*

B. Helena Enselmina ratione cultus immemorabilis beatificata fuit ab Innocentio XII. *l. 1. c. 31. n. 14.* Qualiter probatus fuerit cultus immemorabilis. *l. 2. c. 23. n. 12.* Decretum pro cultu expeditum a S. Rituum Congregatione. *c. 24. n. 28.* Quando obierit. *n. 29.* In Ecclesia Patavina didæ B. corpus reconditum est. *n. 30.*

n.90. In causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus Ordinarii juxta præscripta in Epistola Circulari. c. 43. n.13. Visitationis fuit sepulcrum ab anteriori parte c. 51. n. 1. Mulla, & Officium in eisdem honore concessa sunt. l. 4. p.2. c. 3. n. 6. Nullo ejus virtutum prævio examine, sed dumtaxat probato casu excepto. c.4. n.3.

S. Helena Imperatrix Hierosolymam profecta est, ut sacra loca inviseret, & veneraretur. l.3. c.37. n.13. Crucem, & Clavos Christi Domini invenit. l.4. p.2. c.25. n. 3. An num Clavorum coronæ Constantini Magni Imperatoris, & filii sui intexuerit. Ibid. Titulum S. Crucis Romanam transtulit. c. 31. n. 16. Romam transferri curavit Scalam Sanctam. c.26. n. 14.

B. Helena de Oleo in quodam Sacello Bononiensi sepulta est. l.2. c.18. n.9. Ipsi cultus publicus exhibitus est, contentientibus Ordinariis. n.10.

S. Helena Sueonona ab Alexandro III. canonizata fuit. l.1. c.9. n.3.

B. Helena Utinensis: in ejus morte, Prætor Utinensis ejus confanguineis inhibuit, ne sumerent velles atras, aut linctus signa ederent. l. 2. c. 12. n. 11. An id obstitit non cultui comparando. Ibid.

Henoeb Patriarcha inter Sanctos recensetur. l.1. c.12. n.5. A Deo translatus fuit in Paradisum. l. 4. p. 1. c.5. n.7. Vivus asseratur, quin Deum videat. l.1. c.14. n.12. l. n.13.

S. Henricus Imperator ab Eugenio III. inter Sanctos relatus est. lib.1. c.8. n.17. Consultis Archiepiscopis, & Episcopis. c.15. n.12. Ei cultus tribuitur ex Decreto Summi Pontificis in Bulla Canonizationis. c. 39. n. 10. Quæ particularibus personis intcripta fuit, num. 11. Eiusdem Officium pro universa Ecclesia indultum fuit. lib.4. p.2. c.6. n.12. Ab Eugenio III. fuit canonizatus. l. 2. c.3. n.3. A Rodolpho Rege Burgundie duo accepit sanctam Christi lanceam. l.4. p.2. c.25. n.55. Canonizatus dicitur in Ecclesia Urbis S. Marie trans Tyberim; quod tamen falsum est. l.1. c.36. n.3. Dum canonizatus declaratur, Summus Pontifex nihil de Officio decrevit. cap. 38. n.5. De ejus miraculorum examine. l. 3. c.4. n.1. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ Ritu. cap. 36. num.5. Uxorem habuit S. Chunegundem, & illam virginitatem ad mortem usque custodivit. num.8. Maximam curam adhibuit pro veri Dei

cultu. n.14. Debito obsequio Summum Pontificem veneratus est. n. 15. Milites paravit juxta bella adortus. n.16.

Henricus VI. Angliæ Rex virtutibus illustris fuit, & in ejus causa exponitur a Raynaldo, Julium II. decevisse in Remissoria testes esse compellendos. lib.2. cap.44. n.13. Propositus est Julio II. ut canonizaretur. l.1. c.15. n.9.

Henricus Sulo per totum decennium spirituales tribulationes perpassus est. l.3. c.30. n.19. Cum a Deo postularet, ut Elisabetham Staglin a morbo, quo vexabatur, solveret, eidem per Angelum responsum fuit, ipsam sic magnum, æternumque præmium consecuturam. n.7.

S. Hieronymus Episcopus Perusinus æquipollenter canonizatus creditur, ejusque meminit S. Gregorius in Dialogis. l. 2. c.18. n.22. In Martyrologio Romano celebratur. l.4. p.2. c.19. n.9.

S. Hieriberus Archiepiscopus a quo canonizatus fuerit. l. 1. c.8. n. 11. Mira luce circumfusus splendebat. lib.4. pag.1. c.26. n.28.

S. Herlembardus Martyr ab Urbano II. Sanctorum numero adscriptus fuit. lib.1. c.8. n.12.

B. Herimanus a Monasterio Steinfeldensi in Patronum celestis est. l.4. p.2. c.14. n. 3.

Hermannus hæreticus per 20. annos a Ferrariensibus cultus, cum hæresis reus demonstraretur, a sepulcro erutus combustus fuit jussu Bonifacii VIII. lib.2. c.8. n. 1.

S. Hermannus Sternueldensis ab anonymo Scriptore commendatur. lib.4. pag.2. c.10. n.6.

S. Hermenegildus filius fuit Leovigildi Regis Visigothorum, & a patre in odium Fidei occisi jubetur: in ejusdem passione miracula patrata sunt. l.1. c.30. n.10.

S. Heros Episcopus pro grege suo martyrii palmam obtinuit. l.3. c.19. n.4.

Hersivindes Abbatisa Thorensium sanctitatis odore obijt, & ad Mosam exequiæ pro ejus anima institutæ celebrantur. l.2. c.13. n.4. Beata a Greveno appellatur, Sancta Abbatisa a Canisio, & Sancta absolute a Ferrario, Saussio, Galesinio, & Arturo. Ibid.

Servus Dei Hieronymus ab Assumptione: in ejus causa concessa fuit signatura Commissionis ante solitum decennium. lib.2. c. 36. n.4. De apertione processus. c.51. n.11. l. n.12.

S. Hit-

S. Hieronymus primum a privata Ecclesia cultum obtinuit: mox ab universa canonizatus dignoscitur. *l. 2. c. 6. n. 9. l. 4. p. 2. c. 19. n. 9.* Calumniis affectus fuit, diuque hæreticus, ac violentus. *l. 2. c. 41. n. 1.* An Cardinalia dignitate fulserit. *l. 3. c. 73. n. 2.* Dona sibi a Deo collata, & visiones, quibus fuit recreatus, patefecit. *c. 40. n. 2.* Quale iudicium tulerit de aliquibus hæreticis. *c. 41. n. 5.* Pro nonnullis morte pleñendis, ne occiderentur, intercessit. *n. 7.* Cur dicatur Leonem in spelunca sua habuisse, & cum ipso pingatur. *c. 41. n. 17.* Doctoris Ecclesie titulo insignitus fuit. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 12.* Ejus corporis translatio in Martyrologio recolitur. *c. 19. n. 9.* Ex Græco in Latinum idioma vertit Origenis Homiliam, in qua Angelos invocat. *c. 30. n. 1.*

Servus Dei Hieronymus Æmilianus: beatificationis causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem Rote Papæ signatam, postquam in S. Rituum Congr. pronuntium fuerat super validitate processuum in specie. *l. 1. c. 17. n. 8.* Cum benignum iudicium tulissent S. Rotæ Auditores, sed ante Decreta Urbani VIII relationes non inissent supplicæ examini S. Congr. Rituum, resumpta eadem post prædicta Decreta, & rata habita obedientia eisdem, propositum fuit dubium, an constaret de virtutibus, quod feliciter absolutum est tempore Benedicti XIII. *c. 33. n. 10.* Processus ab Ordinario confessionis iuridicus fuit. *l. 2. c. 3. n. 8.* Cur factus sit (pro probando non cultu) ab Episcopo subiectio locum iudicis primi delegati. *c. 15. n. 9.* Approbatus fuit ejusdem non cultus. *c. 16. n. 4.* Fundator fuit Congregationis Somaschæ, & eius cultus a S. Inquisitione amotus fuit. *c. 22. n. 2. c. 6.* Lata non fuit sententia a Iudice Ordinario, vel Delegato super cultu immemorabili. *n. 7.* Cultus Dei Servi toleratus fuit ab Ordinario, qui tunc erat S. Carolus Borromeus. *c. 23. n. 11.* Pro signanda Commissione in ejus causa oravit Franciscus Cuthellus Advocatus Consistorialis. *c. 35. n. 8.* Quid tunc Summo Pontifice responsum fuerit. *Ibid.* In memorato processu supplavit pro uno ex Episcopis, qui eidem interesse debebant, Vicarius Generalis Episcopi. *c. 45. n. 16.* Responsum fuit pro validitate processus circa iuramentum calumnie a Procuratore exhibendum. *c. 48. num. 3.*

Quamvis a Regularibus absque Superiorum facultate exhibita fuerint testimonia. *n. 5.* Quid decitum fuerit circa examen testimonii super Interrogatoriis. *c. 49. n. 4.* Necessarium fuit, revideri processum autographum ob controversiam exortam circa concordiam inter particulam exempli, & autographi. *c. 50. n. 8.* Apertus fuit processus, nulla facta extrinsecus recognitione sigillorum, aut subscriptionum iudicium. *c. 51. n. 11.* Cum supplicaretur pro licentia repetendi nonnullos testes super miraculis, cum jam constructi, & publicati essent processus, responsum est, non adesse locum petitioni. *c. 53. n. 10.* Ipsius cultum publicum amoveri iussit Innocentius X. & quid de eodem postea reolutum fuerit. *l. 3. c. 3. n. 9.* Decretum edidit Benedictus XIII. in quo statuitur, habendam esse cultus rationem in discussione virtutum ipsius. *n. 23.* Virtutes in gradu heroico approbavit Clemens XII. per Decretum. *Ibid.* Cum B. Virginem Mariam invocaret, qualiter huiusmodi supplicatio demonstrata sit. *c. 5. n. 18.* Ejus virtutes ex historicis narrationibus manifestate fuerunt. *c. 8. n. 20.* Licet pessifero morbo, quem alii interservie contraxit, mortuus sit, ipsius causa velut Confessoris pertractatur. *c. 11. n. 9.* Ejus Fides illata est ex cura pro rudibus in eadem instruendi. *c. 23. n. 9.* Proximum suum ardentem diligebat. *n. 36.* Prudentia insignis fuit. *cap. 24. n. 8.* Stultus reputatus non leves iniurias perpessus fuit. *c. 30. n. 9.* Franciscum Mazonum miraculose sanavit, cum idem leprosum suum videret, prima die melius haberet, & in octava in columbis perflueret. *l. 4. p. 2. c. 8. n. 17.* Murcos, & surdos sanavit. *c. 10. n. 13.* Et claudos. *c. 11. n. 4.* Et hernia laborantem. *c. 15. n. 18.* Aliosque cancro vexatos. *c. 17. n. 19.*

Servus Dei Hieronymus de Panormo: supplicatum fuit pro Revisione eperum ab ipso conscriptorum ante signaturam Commissionis. *l. 2. c. 27. n. 5.* Pro scriptis examinandis communicæ sunt difficultates, & traditæ Pollinatoribus Revisionis Relationes, abactis horum nominibus. *n. 10.*

Hieronymus Savonarola flamma combustus fuit Florentiæ, prævia sententia iudicium Delegatorum ab Alexandro VI. *l. 3. c. 25. n. 17.* Eum vindicarunt Joannes Franciscus Picus Mirandulanus, & Margilius Ficinus. *Ibid.* Cum eidem in pri-

vata

vata Oratione se commendaret quædam Serva Dei, quid circa hoc sentiendum sit. *n. 17. usque ad n. 20.* Eundem veneratus est S. Philippus Neri, & pro ejus doctrina preces ad Deum iudic; ne ipsius opera prohiberentur, quod tempore Pil IV. obtentum fuit, agitata primum controversia sub Paulo IV. quæ dictus S. præfavit miraculose. *n. 19.* De præfati Savanarolæ obitu, ejusque iustitia, vel iniustitia nihil amplius proferendum esse, præcepit Benedictus XIII. quod confirmavit Clemens XII. *n. 20.* In ejus causa criminis per ignem probatio rejecta fuit. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 4.*

Servus Dei Hieronymus de Vallachia virtutibus floruit, & quibus commixtæ sint Literaræ Remissiorales. *l. 2. c. 45. n. 13.* Obteuta fuit facultas ab Ordinario, ut in eodem processu Principia Stiliani cum aliis familiæ suæ examinari posset in Sacerdotio sui Palatii. *c. 49. n. 22.* Quomodo deventum sit in processu ad recognitionem sigillorum, & subscriptionum Judicium ab exteriori parte ipsius. *c. 51. n. 11.*

B. Hieronymus Verdaus cum Sociis Gorcomiensibus in Basilica Vaticana beatificatus est. *l. 1. c. 24. n. 10.*

S. Hilarius Martyr a B. Petro Damiano commendatur. *l. 3. c. 23. n. 33.*

S. Hilarius Abbas Cypri colebatur, & postea eius Reliquiæ Palæstinam deportatæ sunt, & quarto Ecclesiæ seculo adoratæ. *l. 1. c. 5. n. 4.* Obiit S. Antonii Abbatis licet absens cognovit, & enuntiavit, & ipsius dormitionis diem anniversariam nocturnis vigiliis celebravit. *l. 2. c. 13. n. 3.* Ejusdem vita a S. Hieronymo edita fuit. *cap. 19. n. 6.* Ob vitæ austeritatem, abstinenciam a cibis, & hereticam perseverantiam laudatur. *lib. 3. c. 24. n. 35.* Et ob humilitatem. *n. 55.* Ejus parcimoniam commendat S. Hieronymus. *c. 28. n. 14.* Pluribus Dæmonum tentationibus vexatus fuit. *cap. 30. n. 13.* Quæ in ultimo agone suo evenerint. *c. 38. n. 6.* Nunquam sacrum suum lavit, aut mutavit. *c. 41. n. 15.* Melancholicum quemdam Syriaco idionate, quod non noverat, arte Dæmonis loquentem ab eo liberavit. *c. 48. n. 10.* Dæmonem miraculose expulit a camelo, quem obsidebat. *l. 4. p. 1. c. 29. n. 4.* Eloquitur cur Dæmonia nonnullas bellas vexent. *Ibid.* Ejusdem corpus surripuit Hefychius. *lib. 4. pag. 2. c. 25. n. 38.*

S. Hilarius Arelatenis Episcopus quamvis Semipelagianorum errori adversarius. *Tom. VIII.*

hæserit, cum scripserit ante tempora Synodi Arausicanæ secundæ, a culpa excusatur. *l. 2. c. 29. n. 4.* Ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *n. 5.* Ab erroris nota eum vindicarunt plures Auctores. *Ibid.* Quotuplex fuerit Hilarius. *Ibid.* Ab erroribus eundem ante mortem resipuisse, opinatur Sammartanus. *Ibid.* Ex communi Ecclesiæ consensu canonizatus fuit. *l. 1. c. 6. n. 9.* Nulla de ejus sanctitate sit controversia. *l. 2. c. 29. n. 9.* Adversus S. Leonem Papam dissidia habuit. *c. 41. n. 8. 9. & 10.* Totum exinde se convertit ad placandum animum S. Leonis, qui de ejus sanctitate aliquando dubitavit, eundemque culpe vere pœnituit. *n. 11.* Inter Sanctos recensetur in Martyrologio Romano. *Ibid.* Quid senserit de Christo Domino. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 2.* Et qualiter inter Ecclesiæ Doctores recensetur. *n. 9.*

S. Hilarius Papa Synodo Romanæ præfatus in Basilica S. Mariæ appellatus fuit Venerabilis. *l. 1. c. 37. n. 6.* A Summis Pontificibus Beatus dictus est. *n. 7.* Confirmavit Synodos generales Nicænam, Ephesinam, & Chalcedonensem, pluraque alia parravit pro disciplina Ecclesiastica firmanda. *l. 3. c. 32. n. 28.*

S. Hilarius Pictaviensis Episcopus ejusdem Missæ vetustissima in Missali Francorum reperitur: ejusque sit mentio in Missali Mozarabico. *l. 1. c. 5. n. 6.* Parcum se exhibuit in usu vestium, & cibi. *l. 3. c. 34. n. 27.* De ipsius miraculis scripsit Bullaudus, qui exponit, prædium Sanctum cum S. Martino Episcopo ægrum quendam miraculose sanasse. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 7.* Ignem prodigiose extinxit. *c. 24. n. 6.*

Hildebertus Abbas pro Christianæ Religione, vitam amisit. *l. 1. c. 28. n. 3.*

S. Hildegardis Revelationes, ac Visiones habuit, quas examinari fecit Gregorius III. *l. 2. c. 25. n. 3.* Cum præfate Revelationes approbatæ dicantur ab Eugenio III. qualis fides eis præstanda sit. *c. 32. n. 11.* In ejus processu reject Gregorius IX. depositionem nonnullorum testium, quæ non fuerat clare, & explanate scripta. *c. 49. n. 15.* De Revelationibus Divinis quas habuit. *l. 3. c. ultimo n. 3.* Prædictas Revelationes ut approbaret Eugenius III. ejusdem Sanctæ spiritum examinari fecit per viros doctrina, & pietate conspicuos. *cap. ult. num. 18.*

Servus Dei Hippolytus Gallatinus: vult

tuit S. Rituum Congregatio eum Beatum appellari. *l. 2. c. 12. n. 3.* Dispensatum est, ut licet confectus non esset processus in genere, feret inquisitio in specie. *c. 39. n. 3.* Et admissus est processus, qui apertus confignatus fuit, cum huiusmodi apertio facta fuisset inculpabiliter, & iunctum fuit Promotori Fidei ne hunc defectum opponeret, cum de eius validitate agendum esset. *c. 47. n. 12.* Quid responsum sit circa iuramentum calumnie exhibendum a Procuratore pro validitate processus. *c. 48. n. 3.* Cumque in processu Dux Mutinæ in propria domo examinaretur, defectus iste sanatus fuit. *c. 39. n. 22.* In eius causa una, eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c. 54. n. 8.*

S. Hippolytus Martyr Tyranno cruciatus pro Dei amore obiit. *lib. 1. c. 4. n. 2. & 5.* Plura de ipsius martyrio. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 4.*

S. Homobonus ab Innocentio III. canonizatus fuit. *l. 1. c. 14. n. 1.* Prius a Pontifice exquisitis fuerunt suffragia Episcoporum. *c. 15. n. 12.* Signa, seu miracula patravit prædictus Sanctus. *cap. 28. n. 14.* Quomodo Sanctorum catalogo inscriptus fuerit. *c. 29. n. 8.* Ipsius festum celebrari iussit et Pontifice in die depositionis eiusdem. *Ibid.* Ejus Canonizatio in Ecclesia Lateranensi confecta fuit. *c. 36. n. 7.* Sed ab aliquibus de hoc dubium excitatur. *Ibid.* Canonizationis Diploma particularibus personis directum fuit. *c. 39. n. 11.* Primo obitu anno canonizatus fuit. *l. 2. c. 54. n. 7.* Pro Canonizatione accepta fuit iurata attestatio Huberti, qui per totos 20. annos ipsius confessiones exprobat. *l. 3. c. 7. n. 6.* Energumenum a Dæmone liberavit. *l. 1. p. 1. c. 29. n. 7.*

S. Honoratus Episcopus ob excellentem doctrinam laudatur. *l. 2. c. 25. n. 9.* Ejus vita a S. Hilario Arelateni edita fuit. *c. 29. n. 5.* Eiusdem memoria recollitur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3. & n. 5.*

S. Hormisdas Papa venit legi in Ecclesia Acta Martyrum ab infidelibus, & hæreticis transscripta. *l. 1. c. 7. n. 5.* Plurimum laboravit pro collapsa Ecclesiæ disciplina reparanda, Legatos misit Constantinopolim, post quorum adventum Joannes Episcopus eiusdem Civitatis Fidei libello subscripsit, Araciumque, & alios Episcopos, qui ipsi adhæserant,

condemnavit. *l. 3. c. 32. n. 27.* Faustis Rejus liberos proscriptis, operaque S. Augustini de Gratia, & Libero arbitrio approbavit. *Ibid.* Promississe dicitur S. Germano sanctuaria, seu velamina ad mortuorum SS. Petri, & Pauli. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 4.*

S. Hsanna de Andrea fuit Monialis fuit Ordinis de Penitentia S. Dominici, & ex facultate Leonis X. colitur cum commemoratione in aliquibus Officiis Divinis. *l. 1. c. 37. n. 1. & l. 2. c. 20. n. 15.* Ab eodem Pontifice beatificata fuit. *c. 39. n. 8.* Pro Beatificatione supplicavit Marchionissa Mantuæ Isabella Etenus Gonzaga. *n. 12.* Ipsius cellula in Sacellum versa est, prævia indulgentia Clementis VIII. *l. 2. c. 14. n. 6.* In ejus causa positum Indulto Apostolico, declaratio casus ex cultu immemorabili. *c. 20. n. 1.* Decretum de casus excepti approbatione. *c. 24. n. 78.* Quod ab Innocentio XII. confirmatum fuit. *Ibid.* Quomodo obierit. *n. 79.* Indultum pro ejus cultu a Leone X. concessum. *n. 81.* Officium proprium, & Missam concessit, etiam Ecclesiæ S. Barbaræ Civitatis Mantuæ Gregorius XIII. *n. 82.* Ipsius corpus colendum expositum fuit. *n. 83.* De ejus cultu alia quedam. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. & c. 2. n. 3.* Pro Officio institutæ sunt lectiones propriæ. *n. 5.* Electa fuit in Patronam Ditionis Mantuæ. *c. 14. n. 3.*

S. Hubertus Episcopus miracula gessit erga demorfos a cane rabido. *l. 4. p. 1. c. 14. c. 21. & l. 4. p. 2. c. 13. n. 14.*

S. Hugo Carthusianus, & Episcopus ab Honorio III. priusquam S. Bruno, canonizatur. *l. 1. c. 13. n. 18.* Habitis Episcoporum suffragiis. *c. 15. n. 12.* Et auditis Cardinalibus. *n. 17.* Canonizatus fuit postquam ad Apostolicam Sedem devolute sunt istiusmodi causæ. *l. 3. c. 34. n. 1.* Viros sapientes, ac probos delegit, quorum consilio pro recte administrando Episcopatu uteretur. *n. 10.* Richardo Regi Angliæ ab Episcopis pecunias petenti restitit, easque denegavit, animadvertens pauperum gravamen, at ei mox Richardus reconciliatus fuit. *n. 22.* Primum Canonicus Regularis, deinde Carthusianus fuit. *c. 41. n. 8.*

S. Hugo Clunacienfis Abbas a Callisto II. canonizatus est. *l. 1. c. 8. n. 14.*

S. Hugo Gratianopolitanus Episcopus ab Innocentio II. canonizatus est. *l. 1. c. 8. n. 13. & c. 8. n. 16.* Nulla in Bulla Canonizationis fit mentio Officii. *c. 38. n. 5.*

n. 5. Canonizationis Diploma particulibus personis inferiptum fuit. *c. 39. n. 11.* Secundo ab obitu anno Sanctorum catalogo adscriptus est. *l. 2. c. 54. n. 7.* Postquam ad Sedem Apostolicam advocatae fuerunt causae Canonizationis. *l. 3. c. 34. n. 1.* Pauperes insigni aiebat pietate. *n. 31.*

S. Hugo Lincolnienfis V. S. Hugo Carthusianus.

B. Hugolinus Martyr Ordini Minorum additus fuit, & Septem in Mauritania, Tingitana pro Catholica Fide trucidatus, a Leone X. beatificatus est. *l. 1. c. 29. n. 6.* Eius corpus in Hispanias translatus est. *Ibid.* De ejusdem cultu. *l. 2. c. 20. n. 4.* A Carnotenibus in Patronum assumptus fuit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 3.* Eumque Fratres Ordinis sui ex concessione Leonis X. in Litanis invocabant. *c. 20. n. 2.*

S. Humbelina soror fuit S. Bernardi, & inter Virgines recensetur. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 11.*

S. Humidius Presbyter commendatur a S. Cypriano, quod maxima cura Christiani Confessores carceribus detentos in Fide roboraret. *l. 3. c. 15. n. 6.*

B. Humiliana de Circulis, seu de Cerchiis ab Innocentio XII. beatificata est ob cultum immemorabilem. *l. 1. c. 31. n. 14.* Decretum S. Rituum Congr. super ejus casu excepto. *l. 2. c. 24. n. 84.* De tempore mortis ipsius, & causis expeditionis memorati Decreti. *n. 85.* A Deo impetravit, ut morbus, quo juvenis impatiens cruciabatur, in corpus suum transferretur. *l. 3. c. 30. n. 7.* De concessione Officii, ac Missae. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 4.* Indultum illud factum fuit ante virtutum examen, sed probato casu excepto. *c. 4. n. 3.* Pro Officio mox designatae sunt lectiones propriae. *n. 7.*

Servus Dei Humilis de Bisliniano pie e vita migravit, & in ejus causa respondit S. Rituum Congregatio, posse Vicarium Apostolicum (utpote qui fruitur iurisdictione ordinaria) processum conficere. *l. 2. c. 2. n. 3.* Et demandavit per epistolam, ut Ordinarius accederet ad sepulcrum cum Promotore Fiscali, & approbavit sententiam super non cultu statim ac devenit ejusdem Ordinarii responso de non cultus continuatione. *c. 15. n. 13.* Admissus est ut validus processus, quamvis testes super uno Interrogatorio deponentes se referrent ad ea, quae super alio depoſuerant. *c. 40. n. 9.* Memoratus processus agnitus est legitime compulsatus, sed ejus validitas accurate exami-

nanda fuit. *c. 52. n. 2.* Concessum fuit in eodem, testes in genere, & in specie, simul interrogari, sed cum restrictione. *c. 53. n. 5.*

B. Humilias Faventina Abbatissa, & Fundatrix fuit Monialium Congregationis Vallis Umbrosae, & ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificata. *l. 1. c. 31. n. 15.* De ea plura habentur. *l. 2. c. 24. n. 154.* Decretum pro approbatione cultus. *Ibid.* Quando obierit. *n. 155.* In ejus causa signata est ab Urbano VIII. commissio introductionis. *Ibid.* Cultus dictae Beatae ex speciali gratia approbatus fuit. *Ibid.* Apud civitatem Faventinam, in qua natalitium diem habuit, colebatur. *n. 156.* Qualiter in ejusdem causa ad ulteriora progressus factus sit, & probatum fuerit, nonnulla scripta, quae ab ea confecta dicebantur, ejusdem non esse. *c. 34. n. 5.* De ipsius cultu. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 4.* *Or. c. 4. n. 3.*

B. Hyacintha de Marefcottis virtutibus fulsit, & dum processus in civitate Viterbiensi construeretur, non fuit delectus tamquam Fidei Subpromotor pro eo conficiendo Promotor Fiscalis illius civitatis, sed ab Urbe missus fuit. *l. 1. c. 18. n. 14.* A Benedicto XIII. beatificata est, approbatus tantum duobus miraculis, quorum alterum ipse Pontifex recognovit, aliud vero Innocentius XIII. *c. 22. n. 10.* Ex Decretis colligitur, fidam esse Congregationem generalem, (postquam demonstrata fuerant miracula per aliud Decretum), & in ea fuisse disceptatum, an stante miraculorum approbatione, tuto deveniri posset ad Beatificationem. *n. 23.* Ipsius Beatificatio non est inter celebratas in Basilica Vaticana. *n. 13.* De loco, in quo celebrata fuit Beatificatio. *c. 36. n. 3.* Concessa est facultas in Bravi, ut ei cultus praestetur. *c. 39. n. 8.* Quid pro expensis in ejusdem Canonizatione subeundis factum sit. *c. ult. n. 1.* Quomodo in ipsius causa, nummi sint distributi. *c. ult. n. 2.* Approbatae sunt virtutes non per solos testes relatores in processu Apostolico, in quo pauci oculati, & ad probandum minime accommodati interrogati fuerant, sed per alios etiam auctores, additis oculatis examinatis in processu ordinario. *l. 2. c. 5. n. 9.* De ejusdem virtutibus. *n. 11.* Postulatores comprobant, dilationem processus Apostolici conficiendi a iustis causis subortam esse. *n. 13.* Circa ejusdem iustitiam dubium proposuit Prosper Bottinicus, ex eo quod

in communi Monialium sepulcro tumulata fuerat. c. 12. n. 13. Quid factum sit, ut ejus ossa ab aliis segregarentur. *Ibid.* Cur jussu S. Rituum Congr. opera ejusdem B. revideri, quamvis virtutes Theologicæ, & Cardinales tunc examinarentur. c. 27. n. 8. Non fuit sacra ante signaturam Commissionis iterata discussio processus. c. 43. n. 6. Fuerunt adhibiti ad nos pro validitate processus Ordinarii. n. 13. Respondit fuit a S. Congr. pro validitate processus, quamvis litteræ Remissoriales tribus inscriptæ cum clausula: *Ut duo ad minus procederent*: duobus tantum fuerint præsentatæ. c. 46. n. 2. Ipsius processus ut validus admissus fuit, licet testes deponentes super articulis se referrent ad deposita super interrogatoriis. c. 49. n. 9. Quibus conditionibus processus transcriptus sit, antequam absolutus omnino esset. c. 50. n. 1. Factæ sunt post processum ultiores probationes miraculorum. c. 53. n. 8. Decretum fuit tempore Clementis XI. ad ulteriora in antedictis probationibus procedendum non esse, nondum resolutio dubio super virtutibus. c. 54. n. 9. Dubium de virtutibus semel in Congregatione propositum concessum est coram Summo Pontifice novo examini supponi. n. 15. Proximum ipsa B. ardenti prosequatur dilectione. c. 53. n. 23. Ex numero miraculorum rejectæ sunt quædam sanationes a cæcitate. c. 44. p. 1. c. 50. n. 17. Epilepticum reddidit incolumem. c. 13. n. 9. & 10. Et miraculum ipsum ab Innocentio XIII. recognitum est. *Ibid.* Enipymate alium laborantem sanavit. c. 15. n. 15. 16. & 17. Sanationem hanc miraculosam recensuit Benedictus XIII. a libito suffragio Lancisi. c. 15. n. 17. An alium a febris synochis, & ephemeris prodigiose sanaverit. c. 18. n. 19. Dum fuit beatificata, in ejus honorem pro universa Religione (cui nomen dederat) indulta sunt Officium, & Missa. c. 44. p. 2. c. 1. n. 7. Et pro universo loco, in quo corpus ejus requiescit. n. 11. Ampliata oratio fuit concessio celebrationis Missarum. c. 2. n. 5. De translatione ipsius corporis, antequam beatificaretur. c. 22. n. 4.

S. *Hyacinthus Martyr* Missa, ac Officio celebrator, cum ejus omen in Martyrologio Romano descriptum fuisset. c. 44. p. 2. c. 5. n. 4. De ejus martyrio. c. 3. c. 14. n. 14.

S. *Hyacinthus* Ordinis Prædicatorum:

Pro causæ processu in Regio Poloniæ noo habuit Substitutum Fiscalem Sedes: Apostolica. l. c. 18. n. 5. In Bulla Canonizationis sermo fit de Procuratore Fiscali. n. 9. Beatificatus fuit a Clemente VII. & canonizatus a Clemente VIII. c. 20. n. 16. Ejusdem processus (pro Beatificatione) vitæ, & miraculorum examinatus fuit ex Decreto Clementis VII. n. 18. Sic floruit virtutibus, ut merito canonizandus esset. c. 21. n. 12. Ut canonizaretur, iterum discussa sunt, & approbata omnia, quæ pro ejusdem Beatificatione desiderabantur. cap. 25. n. 6. A Clemente VIII. canonizatus est, discussis prius virtutibus, quamvis Paulus III. in ejus honorem Officium recitari, indulsisset. cap. 32. n. 11. Loco Relationis Cardinalis Præfæci confectum est Summarium. cap. 34. n. 3. Et Fiscalis Curix, qui munus gesserat Promotoris Fidei, nihil opposuit, postquam demonstratum est, de ipsius sanctitate, ac duobus miraculis constare. n. 6. Pro Canonizatione celebrata est Processio. c. 36. n. 10. Magister Cæremoniarum, dum oblationes in Missa Canonizationis fiebant, abscedit reticulum, quo aves, ne evolerent, prohibebantur. num. 34. Et Secretarius Brevium ad Principes tam longam nomine Pontificis orationem recitavit, ut Pontifex solitam Homiliam pro Canonizationibus omiserit. n. 37. In Canonizationis Diplomate præcipitur pro universa Ecclesia celebratio Missæ, ac recitatio Officii. c. 38. n. 5. Dum a Clemente VII. beatificaretur, idem Pontifex expressit, eundem non fore recensendum canonizatum. c. 39. n. 4. Et cultus præstandus declaratur in Bulla Canonizationis. num. 10. Beatificatus honorifico Missæ cultu celebrabatur. cap. 42. n. 17. Antequam canonizaretur, Sanctus fuit appellatus. c. 12. n. 2. Ex concessione Clementis VII. tunc etiam vocabatur. c. 14. n. 7. Frater germanus fuit B. Ceslai Odrovantii. c. 24. n. 12. In ejus causa a Pontifice demandatum est S. Rituum Congregationis, ut ad actus pro canonizatione necessarios deveniret. c. 35. n. 3. Et Interrogatoria composita fuerunt a Sacre Rotæ Auditoribus. cap. 44. n. 12. Quid judicatum fuerit de validitate processus, pro quo Remissoriales Litteras expedierat Leo X. c. 46. n. 4. Procurator Fisci exercuit munus Promotoris Fidei, & fuit citatus. c. 47. n. 7. Habita est fides Notario destinationem suam attestanti.

n.8. Utrite scriptura processus compul-
saretur, quid eueniret. *c.52. n.7.* Cano-
nizatus est post trecentissimum quadra-
gesimum secundum ab obitu suo annum.
c.54. n.7. Ipsius causa iudicata fuit a Car-
dinali Bellarmino certissimis documentis
sufiulta, probataque est per testes de au-
ditu. *l.3. c.1. n.6.* Et quamvis hi soli tes-
tes adfuerint, expedita fuit Bulla Ca-
nonizationis. *n.11.* Ipsius virtutum in-
specie examen per testes de auditu ad-
missum fuit. *cap.3. n.8. l. n.15.* De quo-
dam ejus miraculo. *cap.3. num.12.* In ejus
causa magnum momentum collectum
fuit ex ejus vita a Stanisla'o Cracoviensi
edita, & ex Relatione in Consistorio ha-
bita a Cardinali Gesualdo. *c.6. n.18.* Pro
eo canonizando ratio habita est eorum,
quæ de illo Historici proulerant. *c.8.*
n.21. Ipsius S. in Deo spes ex ingressu ad
Religionem demonstrata fuit. *c.23. n.18.*
Canonizatus fuit ad normam præsentis
Ecclesiæ Ritus. *c.35. n.1.* Examinata
sunt ejusdem miracula, & fama sanctita-
tis in obitu. *c.38. n.19.* Quoddam præ-
dicti S. miraculum tractu temporis uti
tale cognitum est. *lib.4. p.1. c.8. n.17.*
Homines & bestias a morte suscitavit.
c.21. n.5. 6. l. n.19. Flumen miracu-
lose pertransiuit. *c.24. n.3.* In Patronum
Regni Poloniæ electus fuit. *lib.4. pag.2.*
c.15. n.4.

Jacob Patriarcha Abraham, & Isaac
invocandos esse credidit, & ipse a-
Moyse invocandus proponitur. *l.1. c.12.*
n.2. Inter Sanctos numeratur. *n.15.* Fili-
um suum Joseph per 23. annos amissum
flevit. *l.3. c.30. n.5.* In lectulo suo san-
ctis præbens documenta & vita decessit.
c.38. n.24. Loco Esau benedictus fuit ab
Isaac. *c.49. n.5.* Joseph filium suum,
quem mortuum putabat, vivere, & esse
Ægypti Proregem audiens, quasi de som-
no dicitur evigilasse. *Ibid.* Ei sub spe-
tabili forma apparuit Deus. *c.50. n.2.*
Et Angelus, ut ipse domum Laban re-
linqueret, & in terram suam regrederetur.
n.4. Plures per somnium habuit vi-
siones. *c.51. n.2.* Scalam, per quam An-
geli ascendebant, & descendebant, vi-
dens timuit, sed metum solvit auditis
Divinæ Sapientiæ verbis. *n.3.* Per ejus
merita rogatus Deus Azariam, & socios
incolumes ab igne liberavit. *l.4. p.1. c.5.*
n.4. In diverso tentorio morabatur, ac
ejus uxor. *l.4. p.2. c.10. n.15.* Ei scalam
innixus apparuit Deus. *c.21. n.2.* Dicitur

fuit os, & caro Laban. *cap.31. num.32.*

S. Jacobus Apostolus Major cur pere-
grinorum gellans insignia dicatur appa-
ruisse, ejusque Imago sic pingi soleat.
l.3. c. ultimo n.17. In montem excelsum
a Christo Domino assumptus fuit. *lib.4.*
p.1. c.3. n.10. l. cap.16. n.8. De Missa ab
ejus nomine appellata. *l.4. p.2. c.1. n.3.*
In Hispanias proficiscenti apparuit supra
columnam marmoream B. Virgo Maria,
idcirco nuncupata de Pilar, in cujus ho-
norem concessum est Officium. *c.8. n.2.*
De Templo Cæsaraugustano, quod ipse
in honorem B. Virginis construxit, &
de ipsius in Hispanias adventu. *l.1. c.14.*
n.11. l.4. p.2. c.10. n.17. l. n.18. Sub
ejusdem S. tutela institutus est Ordo
nuncupatus S. Jacobi de Spatha. *cap.14.*
num.5. Qualiter ejus festivitas celebrari
possit. *cap.16. n.40. l. n.54.* Cum S. Phi-
lippo Apostolo celebratur. *cap.16. n.42.*
Quando passus sit. *c.43. l. 45.*

B. Jacobus de Bietto, seu Illyricus
beatificatus est ab Innocentio XII. ob
cultum immemorabilem. *l.1. c.31. n.14.*
l. c.ultimo n.9. Quid factum sit de resi-
duo elemosynarum pro ipsius causa.
Ibid. Decretum pro cultus approbatione.
l.2. c.24. n.102. Quod non ab Innocen-
tio XII. sed a Clemente XI. confirmatum
fuit. *Ibid.* De tempore mortis ejusdem.
n.103. De ejus cultu controversia habita
est tempore Arenii Episcopi Bistonen-
sis. *n.104.* Et post Decreta Urbani octavi.
n.106. Decretum pro veneratione eidem
Del Servo exhibenda, quamvis inter-
rupta fuerat, concessum. *n.107.* Plura
alia circa prædictum cultum. *n.108.* Pro
ejus causa cuidam Episcopo scriptæ sunt
Literæ Remissoriales, & Compulsoria-
les. *c.45. n.8.* Visitationum fuit ejusdem se-
pulcrum a parte anteriori, ut cultus
immemorabilis demonstraretur. *cap.51.*
n.1. Quomodo probatus sit dictus cultus.
c.22. n.2.

S. Jacobus Eremita in Martyrologio
Romano ob miracula commendatur. *l.4.*
p.2. c.19. n.7.

S. Jacobus Goattemalz: judicatum fuit
nullum cultum eum habuisse, cum nulla
ejus indicia reperirentur, quamvis
ipsius ossa supra terram requiescerent.
l.2. c.12. n.14. Et cur ejusdem non cultus
approbatus sit. *c.16. n.4.*

Jacobus Huton virtutibus sic fuisse, ut
canonizari posset. *l.1. c.21. n.12.*

B. Jacobus Illyricus
V. B. Jacobus de Bietto.

S. Ja-

S. Jacobus Intercisus in gratiam If. degerdis Regis Persarum Christi Fidem deserens, & mox in odium Fidei ab eodem Rege membratim intercisus, & capite cæcis, colitur tamquam Martyr in Ecclesiis Latina, & Græca. *lib. t. c. 29. n. 2. & l. 3. c. 15. n. 18.*

B. Jacobus Laeopijs inter Martyres Gorcomienfes numeratur. *l. c. 24. n. 10.*

Jacobus Laynez Generalis fuit Societatis Jesu, & in circa lingea tumultus est. *l. 2. c. 12. n. 13.*

S. Jacobus de Marchia propositus fuit Clementi VII. canonizandus, qui in Remissoria dictæ causæ meminit Promotoris Fidei. *l. c. 18. n. 8.* Ei Sixtus IV. cultum exhiberi permittit, & ejusdem venerationem ampliavit Leo X. *c. 33. n. 13.* Cum tempore Urbani VIII. canonizari potuerit, cur Canonizatio dilata fuerit ad tempus Benedicti XIII. *Ibid.* A Benedicto XIII. canonizatus est in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 7.* Cum alijs Beatis. *n. 4.* Hortatus est, & obtinuit a Sixto IV. ut corpus S. Francisci de Assisio, quod oculis nobilibus saltem virorum exponebatur, ab omnium conspectu eriperetur. *n. 16.* Quis ei cultus prædari permittitur sit a Leone X. *c. 37. n. 11. & c. 39. n. 8.* Pro Crucata strenue laboravit. *c. ult. n. 12.* Eius corpus e loco humili, jussu Sixti IV. in nobiliorem translatus est, ut ipsius sanctitas innosceret. *l. 2. c. 20. n. 9.* De præfato cultu sub Leone X. *n. 15. & c. 21. n. 7.* Ejus opera, & scripta post Beatificationem examinata sunt. *c. 21. n. 8. & 10.* Censuit, sanguinem Christi Domini a Divinitate fuisse separatim in Passione, de quo gravis surrexit controversia. *cap. 30. n. 6. & 7. ad n. 12.* Ipsius S. Jacobi causæ se opposuit Promotor Fidei ob ea, quæ tempore Pii II. gesta fuerant, & usque ad tempus Innocentii XIII. filuit causa. *n. 13.* Qualiter ad ejus Canonizationem devenit fuerit tempore Benedicti XIII. *l. 2. c. 39. n. 14.* An Botnæ moratus sit aliquandiu. *c. 34. n. 7.* Eum ad Comitia Bohemorum vocavit Sigismundus Imperator: quibus absolutis, jussu Eugenii IV. in Austriam, & Hungariam iter instituit, ut Hæreticos ad Ecclesiæ gremium reduceret. *Ibid.* Dialogum ab eo compositum adversus Fratricellos examinari jussit Clemens XI. *Ibidem.* Quomodo literas Remissoriales Clemens VII. expediverit. *c. 39. n. 13.* Contentiones habuit cum Inquisitore Brixienfi circa adorationem Latræ ne-

gandam sanguini Christi D. in Passionis triduo effuso. *c. 42. n. 1.* Ejusdem S. ejusdem miraculi nemini Pius II. *n. 2.* A contentionibus cum dicto Brixienfi Inquisitore non destitit, cum esset quæstio circa Fidem, & quia juxta doctrinam S. Thomæ Aquinatis Religiosæ personæ tenentur bonam famam conservare. *n. 2.* In Literis Remissorialibus pro ejus processu apposita fuit clausula: *Firmis remanentibus ceteris, qui in præcedentibus Literis Remissorialibus fuerant in Judices deputati.* *c. 46. n. 9.* Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, & fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Ipsius processum validus fuit judicatus, cum clausula tamen: *Dempsit attentionibus extrajudicialibus.* *c. 49. n. 21.* Ejus sepulcrum visitatum fuit, dum fieret processus in specie super miraculis sejunctis a processu super virtutibus. *c. 51. n. 2.* Ut rite in eadem causa Scripturæ processus compulsetur, ex quo Archivo desumpta fuerit. *c. 52. n. 7.* Dubium miraculorum semel in Congregationibus propositum concessum est coram Summo Pontifice in Congregatione Generali novo examini supponi. *c. 54. n. 15.* Ab Eugenio IV. creatus fuit Inquisitor, & a Provincia Marchie extirpavit tempore Martini V. hæresim Fratricellorum. *l. 3. c. 23. n. 9.* Plures peccatorum reos ad Deum convertit. *n. 35.* Prudentia oconomica floruit. *c. 24. n. 9.* Et heroica fortitudine. *n. 36.* De virtute temperantiæ, ac ejus partibus. *n. 39.* Orationi frequenter vacabat. *c. 25. n. 2.* Corpus saum aspericimis penitentiis affligebat, & parce cibis utebatur. *c. 28. n. 7.* Pluribus injuriis, & probris a Fratricellis exceptus est. *c. 30. n. 14.* Canonizatus fuit ad normam ultimæ Ecclesiæ consuetudinis. *c. 35. n. 1.* In miraculorum examine discussit Jacobus Sinnibaldus, quænam gutta serena, seu Amaurosis naturæ viribus sanari possit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 10. & 17.* Et nonnulla discussa fuisse de morbo Ophthalmiæ. *n. 15.* Idem S. mutos, & surdos sanavit. *c. 10. n. 3.* Et paralyticum. *c. 12. n. 12.* Plura disputata sunt de sudore paralyti superveniente. *n. 13.* De paralytico ab eodem sanato. *n. 15.* Epilepticum incolumem reddidit. *c. 13. n. 8. & 10.* Fæminam a partu difficili liberavit. *c. 20. n. 27.* Patravit etiam miracula negativa. *c. 22. n. 4.* Ejus cadaveris incorruptio accurate examinata fuit. *c. 30. n. 8.* Ipsius cadaveris fragrantia continuata tamquam novum miraculum proposita

posita fuit. *n. 19.* Quid responsum fuerit. *n. 20.* Ultra hoc miraculum alia pro Canonizatione approbata sunt. *n. 23.* Ad ejus hortationes Sixtus IV. occludi iussit aditum a videndum cadaver S. Francisci de Alifio. *c. 31. n. 1.* An prædicti cadaveris flexibilitas inter miracula esset adscribenda. *num. 3.* In ipsius causa tamquam duo miracula approbavit Benedictus XIII. cadaveris incorruptionem, & odorem. *n. 28.* Ejus (dum beatificatus tantum esset) corpus sæpe fuit antiqua veste spoliatum, ac nova indutum. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 10.*

S. Jacobus Martyr Numidiæ passus est, & ejus Acta a quodam, qui in martyrio interfuerat, transcripta sunt. *lib. 1. c. 3. num. 5.*

B. Jacobus de Mevania beatificatus est, a Clemente XI. probato cultu inmemorabili. *lt. c. 31. n. 11.* Qui demonstratus est ex solo Apostolico Indulto. *l. 2. c. 20. n. 1.* Et dependenter a concessionibus Indulgentiarum. *n. 13.* Ejus cultus inmemorabilis approbatus fuit per Decretum S. Inquisitionis, quod confirmavit Clemens X. *c. 24. n. 30.* Eiusdem B. meminit S. Antoninus. *c. 31.* Ejus cultum permisisse Bonifacius IX. & Paulus V. *num. 33. l. 34.* Pro ejus causa in publico Consistorio oravit Franciscus Cancellus Advocatus Consistorialis, cumque ei se opponeret Antonius Cernus, quid a Pontifice responsum fuerit. *cap. 35. n. 8.* Missa, & Officio decoratus est quin de ipsius virtutibus examen præcesserit, probatusque solum fuerit casus exceptus. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.* Eidem mox Officio designatæ sunt lectiones propriæ. *n. 5.* In ejus honorem a Bonifacio IX. concessæ sunt Indulgentiæ. *c. 19. n. 12.*

S. Jacobus Minor tempore Herodis martyrium subiit. *l. 3. c. 12. n. 13.* Qualiter celebrandus sit. *l. 4. c. 2. c. 16. n. 27.*

S. Jacobus Nisibenus corpus suum, asperissime macerabat. *l. 3. c. 28. n. 14.*

Jacobus Ordinis Prædicatorum quamquam a Fratribus suæ Religionis colebatur, ejus cultum tolli præcepit Urbanus V. *l. 2. c. 8. n. 2.*

S. Jacobus Picenus V. S. Jacobus de Marchia.

Ven. Jacobus Salesius Religiosus fuit Soc. Jesu, & cum de ejus martyrio ageretur, judicatum est a Summo Pontifice per solam petitionem signaturæ Commissionis (nisi commissio signata sit) Sedem Apostolicam manu non apposuisse. *l. 1.*

c. 22. n. 6. Quid circa ejus processum decreverit Alexander VII. *l. 2. c. 2. n. 13.* Nonnulla de ejus causa. *c. 35. c. 10.*

B. Jacobus Salomonius cultus fuit ex facultate Clementis VII. quam confirmavit Julius III. *l. 2. c. 20. n. 4.* Dum fuit beatificatus, in ejus honorem indulta sunt Officium, & Missa. *l. 4. p. 2. c. 1. c. 7. & c. 2. n. 2.*

B. Jacobus Venetus quomodo sepultus fuerit. *l. 2. c. 12. n. 10.*

S. Januarius Episcopus quale martyrium subierit. *l. 3. c. 14. n. 2. & c. 18. n. 15.* Miraculosum se gerit in ebullitione sanguinis sui, & ostenditur, cur id virtute. Dæmonis non contingat. *l. 4. p. 1. c. 6. n. 6.* Martyrium passus est sub Diocletiano Puteolis in Campauia, & ejus corpus Neapolim delatum est. *c. 31. n. 10.* Ipse Sanguis concretus, cum ad caput ejusdem Martyris admovetur, fluit, & ebullit. *n. 10.* usque ad *n. 12. & n. 18.* De ejus festivitate in Regno Neapolitano. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 7.* Titulo Patroni honoratur in Regno Neapolitano. *c. 31. n. 36.*

B. Ida Virgo Ordinis Cisterciensis in Litanis invocabatur a Monialibus Brabantæ. *l. 2. c. 14. n. 7.* In Belgicis Provinciis colitur, & in ejus festo canitur Missa de omnibus SS. *c. 20. n. 16.* Cultus ampliatus est. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3. l. 9. n. 4.*

Serva Dei Iduberga cum fama sanctitatis oblit. *l. 2. c. 13. n. 4.*

Jeremias Propheta in sinu Abraham collocatus pro populo Judaico apud Deum intercedebat. *lt. c. 14. n. 13.* De seipso testimonium perhibuit. *l. 3. c. 10. n. 11.* Cilicium populo prædicavit, ut culpas deleret. *c. 28. n. 3.* Propriam gloriam, inquit, fugiendam esse. *c. 40. n. 7.* Et hypocritas objurgat. *n. 11.* Prophetavit, cum videret ollam succentam a facie Aquilonis. *c. 45. n. 4.* Post mortem visibiliter apparuit Judæ Machabæo, cumque confortavit, ut impios patriz hostes debellaret. *c. 50. n. 3.* Prædixit, solem obscurandum esse. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 5.* De ipsius apparitione Judæ Machabæo. *c. 32. n. 2.* Sanctorum catalogo adscriptus fuit. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 11.* An a culpa originali in ventre matris liberatus fuerit. *n. 31.* Colitur in Ecclesia Orientali. *c. 29. n. 9.* Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n. 10.* Pro populo jam vita sanctus exoravit. *lt. c. 12. n. 2.*

Jesus Christus V. Christus Dominus. *Servus Dei Ignatius* de Azevedo Societati Jesu nomen dedit, cumque de ejus causa in S. Rituum Congregatione per-

portraherentur, cum dubio martyrii, & ipsius causa rescriptum fuit, proponenda esse miracula, cum effectus causa Martyris. *l. 1. c. 27. n. 8.* Ejusdem, & Sociorum imagines ex facultate Gregorii XV. apud Ecclesiam Patrum Societatis in Urbe dicata Sanctissimo nomini Jesu collocatae sunt; sed post Urbano VIII. Decreto inde amotae sunt; ut non cultus probari posset. *l. 2. c. 14. n. 5.* Quamvis Servi Dei, ac Sociorum animas in caelos evehas esse affirmasse dicatur S. Theresia, hoc non probavit casum exceptum per SS. Virorum, aut Patrum scripta. *c. 19. n. 11.* Pro ejus obitu nulli testes de visu inventi sunt. *l. 3. n. 3. n. 10.* Ad ipsius virtutum in specie examen admissi sunt testes de auditu ex Decreto Clementis XI. *Ibid.* Cum solae essent subsidiariae probationes, Decretum edidit Benedictus XIV. ut ad discussionem miraculorum procederetur. *n. 26.* Ejusdem martyrium, & causa martyrii per probationes subsidiarias narrationum historicarum demonstrata fuerant. *c. 8. n. 20.* De martyrio tractatum fuit. *c. 12. n. 20.* Qualiter ad martyrium suscipiendum se praeparaverit. *c. 15. n. 10.* Cui de ipsius causa ageretur, excitata fuit controversia, an idem Tyranni periectionem fugere deberet. *cap. 16. n. 19.* Ejus finalis perseverantia in martyrio approbata fuit. *c. 18. n. 19.*

S. Ignatius Episcopus Constantinopolitanus & Sede ejectus est a Photio tempore Michaelis Imperatoris, & isto occiso, eandem recuperavit. *l. 3. c. 32. n. 35.*

S. Ignatius de Loyola Fundator fuit Societatis Jesu. *l. 1. c. 18. n. 6.* Ut canonizaretur, iterum approbata, & examinata sunt illa omnia, quae ejusdem Beatificationem antecesserant. *c. 25. n. 6.* Cum aliis Beatis a Gregorio XV. Sanctorum in numerum relatus est. *c. 36. n. 4.* Nihil enim deerat pro eorum causis praeter solemnem declarationem sanctitatis. *n. 5.* Nominatus fuit in Canonizatione secundum ordinem antiquitatis causae. *n. 6.* Missam Pontifex tunc celebravit. *n. 26.* In Bulla Canonizationis mentio fit Officii de eodem recitandi, non ex praeccepto, sed ex facultate. *c. 38. n. 5.* Et a Pontifice desinuit, cultum ipsi exhibendum fore. *c. 39. n. 10.* Ejus processio constructus fuit a Nuntio Apostolico. *lib. 2. c. 2. n. 11.* Qui Processus juridicus fuit. *cap. 3. n. 8.* Qui cultui ei ante Canonizationem exhibitus. *c. 9. n. 3.* In arca lignea sepultus fuit.

c. 12. n. 13. Adhuc vivens miraculoso modo a S. Philippo Nerio visus est. *cap. 19. n. 8.* In die ejusdem anniversaria celebrabatur Missa, antequam ipse canonizaretur. *c. 20. n. 16.* Cultus fuit a Cardinali Baronio. *c. 21. n. 2.* Judicatum est, dispensari posse super processu in genere ob sanctitatis famam comprobata in processu Ordinario. *c. 39. n. 5.* A nonnullis filiis perditionis, contumeliis affectus fuit, quin hae Canonizationi officerent. *cap. 41. n. 14.* Promotoris Fidei munus egit Joannes Baptista Spada Advocatus Fisci, & fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Postquam gravissimi testes singillatim fuerunt examinati, populus Aspetithae, & Ascolithae turmatim de ejus sanctitate testimonium perhibuit. *c. 49. n. 2.* A quo Archivo extracta fuerit scriptura processus, ut aice compulsetur. *c. 52. n. 7.* Ipsius Fides heroica approbata est ex ejusdem cura pro rudibus in doctrina Christiana imbuendis. *l. 3. c. 23. n. 9.* De ejus in Deo Spe. *n. 18. & 19.* De caritate erga Deum. *n. 27.* Et erga proximum. *n. 35. & 36.* Et de prudentia oeconomica. *c. 24. n. 9.* A Gregorio XIII. commendatur. *Ibid.* Floruit virtute fortitudinis. *n. 36.* Fere quotidie Missam celebrabat. *c. 27. n. 3.* Frequentiam Sanctae Confessionis, & sacrae Eucharistiae edocuit. *n. 7.* Singularitatem omnem horrebat. *c. 29. n. 7.* Plures tribulationes perpessus fuit. *cap. 30. n. 15.* Bis in carceribus S. Inquisitionis inclusus fuit. *n. 16.* Scrupulorum tentatione vexatus est. *num. 20.* Canonizatus fuit juxta praesentem Ecclesiarum ritum. *c. 35. n. 1.* Religionem suam fundavit exempli praebens humilitatis. *n. 4.* In extremo vitae discrimine a Daemone tentatus fuit. *c. 38. n. 18.* Afferuit, sibi a Deo secreta revelata fuisse. *c. 40. n. 2.* Qualiter de bonis operibus gloriaretur. *n. 7.* Invisu, & vestibus munditias quaevisit, sed non a paupertate alienas. *c. 41. n. 15.* Scientia infusa a Deo decoratus fuit. *c. 43. n. 12.* De approbatione libri Exercitiorum ab eo compositi. *Ibid.* Consultus a Reginaldo Ordinis Praedicatorum, quid senserit de signis cum illam cessassent. *c. 49. n. 6.* Sanatio ejusdem aegroti ejus ope acquisita, cum non fuerit facta in instanti, au sit inter miracula recensenda. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 16.* Caecos illuminavit. *c. 9. n. 4.* Paralyticum in colorem reddidit. *c. 12. n. 6.* Hydripticum tanavit. *c. 15. num. 1.* Miraculosa sanatio a vulneribus. *c. 16. n. 31.* Canero laborantem sanavit. *c. 17.*

a. 17. n. 19. Et alium apoplecticum. *c. 19. n. 7.* Ad vitam dicitur alium revocasse, qui se ipsum interemerat. *c. 21. n. 5.* In ejus sacre ecclesie splendor fulgebatur. *c. 26. n. 15. 16. 26.* In ejus honorem pro universa Ecclesia indultum est Officium. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.* An Religionem Societatis Jesu instituerit. *n. 11.* Ejus Officium pro universa Ecclesia ad ritum duplicem elevatum fuit. *n. 14.* Novendialibus precibus supplicatus miraculosum se gessit. *c. 12. n. 12.* Commendatur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 7.* Magna veneratione coluit Scalam Sanctam. *c. 26. n. 19.*

S. Ignatius Martyr & Episcopus Antiochie ex visionibus certiorum fecit Christi Ecclesiam de recepta a se ipso beatæ vitæ retributione. *l. 1. c. 2. n. 9.* An Christum per Epistolam ad supplicium hortatus fuerit. *c. 4. n. 4.* Evodii Successor fuit in Episcopatu Antiocheno. *Ibid.* A Trajano tunc Antiochie commorante Romani missus est pro Cirillo occidendus. *Ibid.* Ipsum pro Christo cruciatum esse a veris Actis liquet. *n. 8.* Laudatur a S. Joanne Chrysostomo. *cap. 12. n. 5.* De pluribus, quæ pro Dei amore pertulit, scripsit. *l. 3. c. 10. n. 11.* Cur ab Ecclesia non celebratur tamquam Doctor. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 9.* Ejus corporis translatio celebratur in Menologio Græcorum. *c. 19. n. 10.* Et in Martyrologio Romano. *n. 9.* Ipsius Reliquiæ in Civitatem Antiochenam magna cum pompa advehæ sunt. *c. 26. n. 6.* Idem Sam. accepisse dicitur quasdam Literas a B. Virgine Maria. *c. 31. n. 26.*

S. Ildefonsus Archiepiscopus aliquibus in locis Officio decoratus est, ut ejus translatio celebretur. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 3.* De ipsius Officii ampliatione, ipsiusque S. meritis. *c. 10. n. 25. ad n. 27.* Et de ejusdem cultu. *c. 12. n. 8.* De ejus elogio. *c. 19. n. 2.* Ejus corpus, quod titulo depositi in civitatem Zamorensis latum fuerat, iussu Clemens VIII. Toletanæ Ecclesiæ restituit. *c. 26. n. 24.*

B. Ildegarus. V. B. Illegarius.

Serva Dei Illuminata de Bembis laudatur ab Arturo, & cum S. Catharinæ Bononiensis vitam scripsisset, hujus virtutes probatæ fuerunt ex præstis Servæ Dei testimonio. *l. 7. c. 8. n. 15.*

B. Inesda Lambertina filia fuit Egani Lambertini, & Castoræ de Gallutiis. *l. 7. c. 38. n. 25.* Morti proxima, miraculose Sacra Eucharistia refecta expiravit. *Ibid.*

B. Ingridis Monialis ut beatificaretur, *Tom. VIII.*

ejus vita inquisita est a Concilio Constantiensi. *l. 1. c. 21. n. 11.* Prius orante Henrico Rege Daniæ, & Sueciæ ejus causa proposita fuit (antequam deponeretur) Joanni XXIII. & mox a Martino V. beatificatur. *n. 13.*

Servus Dei Innocentius a Clusis virtutibus floruit. *l. 1. c. 19. n. 9.*

S. Innocentius Martyr cum Sociis Thebanæ Legionis ab Ecclesia celebratur. *l. 7. c. 18. n. 19.*

S. Innocentius I. Papa omnem curam adhibuit pro firmanda Ecclesiastica Disciplina, Decretalesque edidit pro eadem restanda. *l. 3. c. 32. n. 26.* Pelagium, & Cælestium hæreticos damnavit, ac rescidit, quæ adversus S. Joannem Chrysostomum facta fuerant. *Ibid.* Cum aliis SS. ab Ecclesia colitur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

Innocentius III. Papa Regulares Ordines institutos alterum a S. Francisco de Assisio, alterum a SS. Felice de Valois, & Joanne de Matha confirmavit, ecclesiæ revelatione ad id faciendum præmonitus. *l. 2. c. 19. n. 12.* Ejusdem Pontificis anima qualiter apparuerit describitur a Thoma Cantipratensi. *l. 4. p. 1. c. 32. n. 9.* De ipsius moribus, præfataque Apparitione. *l. 4. p. 2. c. 32. n. 10.*

Servus Dei Innocentius XI. Papa reputatus est nullum cultum habuisse, quamvis ejus cadaver in sepulchrum supra terram elevato conditum fuerit. *lib. 2. c. 12. n. 14.* Ipsius causa introducta est in S. Rituum Congregationem, probata obedientia Decretis Urbani VIII. & tamen in ejusdem die anniversaria canitur Missa Defunctorum. *c. 12. n. 4.* Licet ejusdem cor a corpore separatum peculiari in custodia servatum fuerit, cum tamen nunquam venerationi expositum esset, responsum fuit pro non cultu. *num. 6.* Constructi sunt plures processus auctoritate Ordinaria, signataque fuit Commissio introductionis, & absoluto judicio super non cultu, ac super fama sanctitatis in genere, confectus est processus super virtutibus, & miraculis in specie. *c. 26. n. 3.* Opera ab eodem scripta revisa, & examinata fuerunt. *n. 5. 6. c. 27. n. 11.* De anniversariis sacris pro ipsius anima quotannis in Basilica Vaticana celebrari solitis. *c. 35. n. 11.* Et de ejus causæ progressu ad ulteriora. *c. 36. n. 10.* Literæ Remissoriales pro processu construendo tribus Episcopis designatæ sunt. *c. 45. n. 10.* Pro eodem testes fuerunt advocati nonnulli Cardinales. *c. 49. n. 19.* Et eodem

A a a

dem

dem tempore examinati sunt testes in genere, & in specie, quamvis diverso modo. *c. 53. n. 5.* Commisit diligentiae Pastorum spirituum, ut frequentem S. Eucharistiae sumptionem nonnullis suadeant. *l. 3. c. 27. n. 5.* A Petro Bayle dicitur oblaris muneribus Officium quodam Praelatum obtinuisse, per quod ad Cardinalatum assumptus est, aliaque id genus, quae reselluntur. *c. 31. n. 13.* Qualiter ejusdem causa progressum habuerit, & introducta sit. *c. 32. n. 38.* Plurimam curam adhibuit pro Fide Catholica, Ecclesiastica disciplina, & Sedis Apollolicae Juribus roborandis. *num. 40.* Sobrium se gessit erga consanguineos, & affines. *c. 34. n. 30.* De ejusdem miraculis. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 9. & 10.*

S. Joachim a quo tempore ab Ecclesia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 47.* De ejus festi translatione. *n. 55.* Descriptus est in Martyrologio Romano ex concessione Pauli V. *cap. 18. n. 9.* Inter Sanctos oovi Testamenti recensetur. *c. 29. n. 2.*

Joachim Abbas Florentinus cum impugnasset doctrinam Petri Lombardi, in Concilio Lateranensi sub Innocentio III. damnatus est. *l. 2. c. 13. n. 11.* Omnia a se prolata submisit iudicio Ecclesiae, ideoque Innocentius III. protellatus est, nullum ex ejus damnatione praedictum derivandum esse in Monasterium Florentiae ab eo fundatum. *Ibid.* Eundem quoque Honorius III. declaravit, reputandum esse Catholicum. *Ibid.* Ejusdem cultum publicum, & miracula describunt Pagi, Jacobus Graecus, & Bollandiani, & de ipsis supplicatum est, ut stricte heret inquisitio, eumque ab haeresi vindicavit S. Thomas de Aquino. *Ibid.* Cur de legitimo ejus cultu nunquam institutum, iudicium apud Sanctam Sedem. *n. 13.*

S. Joachimus Senensis a Paulo V. propriis lectionibus in Officio decoratus est. *l. 2. c. 25. n. 1.*

Serva Dei Joanna de Cruce ut beatificaretur, ejus causae examen commissum est tribus Rotae Auditoribus per commissionem manu Papae signatam, postquam in S. Rituum Coogregatione pronuntiatum fuerat super validitate processuum ejus in specie. *l. 1. c. 17. n. 8.* Cum ipsius processus confectus fuerit a Capitulo, Sede Episcopali vacante, approbatus fuit a S. Rituum Congregatione. *l. 1. c. 2. n. 2.* Juridicus reputatus fuit idem processus. *c. 3. n. 8.* Sociam habuit Mariam Evangelistinam, cujus etiam opera

autographa fuerunt examinata. *c. 26. n. 6.* Opera ab eadem scripta, quae reuera non fuerant, approbati virtutibus, revisioni subiecta iure. *c. 27. n. 8.* Quid repositum fuerit pro signatura Commissionis in dicta causa concedenda. *c. 36. n. 18.*

Joanna Darcia Aurelianensis Talbotem, ac illius exercitum fugavit, & plurima alia confectis subveniens Carolo VII. Francorum Regi. *l. 3. c. 45. n. 9.* Ejus virginitas, & boni mores comprobantur ex approbatione Callisti III. adversus Petrum Chauconium Episcopum. *Ibid.* Prophetico spiritu donata fuit. *Ibid.*

Serva Dei Joanna Franciscana Remiot de Chantal quamvis amicitiam cootraxerit cum Maria Angelica Aruati Abbatis Portus Regii, & per literas communicationem habuerit cum Joanne Vergerio de Haurano Abbate Sanciae, decretum est, ad ejus virtutum examen procedendum esse. *l. 1. c. 16. n. 4.* Cum ejus cadaver sub humo reconditum fuerit, & appositum sit Cenotaphium supra terram, responsum est pro ejus non cultu. *l. 2. c. 12. n. 14. & c. 5. n. 11.* Concessa fuit signatura Commissionis ante requisitum decennium elapsum. *c. 36. n. 4.* Oppositio facta est praedictae signaturae, cum in ipsius processu ordinario solum essent examinati testes anriti, quod tamen non excludit Signaturam. *n. 17.* In processu supplevit Vicarius generalis Episcopi vices unius, qui ei ioteresse debebat. *c. 45. n. 16.* Quomodo commissae fuerint literae Remissoriales. *n. 17.* Decretum fuit tempore Clementis XII. non deveniendum ad exame miraculorum, nisi absoluto dubio super virtutibus. *c. 54. n. 9.* Quid dictum fuerit, cum de ejus obitu deliderarentur testes de visu. *l. 3. c. 3. n. 6.* Et qualiter concessum fuerit fieri examen virtutum in specie per solos testes de auditu. *n. 11. & n. 18.* Eadem *Serva Dei* commendatur a SS. Francisco Salesio, & Vincentio de Paulo. *n. 12.* Decretum in ejus causa pro progressu ad ulteriora a Clemente XII. expeditum. *n. 22.* Ei opposuit Promotor Fidei Animadversiones, & praecipue defectum testimonium de visu judicialiter examinatum, praeviis requisitis necessariis. *n. 21.*

S. Joanna Lusitana Ordini Praedicatorum nomen dedit, & filia fuit Alphonsi V. Regis Lusitaniae. *l. 1. c. 31. n. 14.* Ab Innocentio XII. ob cultum immemorablem beatificata est. *Ibid. & c. 42. n. 9.* De testimonio examine pro dicto cultu demonstrando.

flando . *l.2. c. 23. n.6.* Decretum pro ejusdem approbatione . *c.24. n.69.* Quod ab Innocentio XII. confirmatum fuit. *Ibid.* Quomodo e vita migraverit . *n.70.* Celebrerrima ipsius vitam edidit Margaritha Piveria ejusdem B. famula , de cujus vitæ auctoritate sententiam tulit Joannes Episcopus Conimbricensis . *n.71.* Visitationis fuit ipsius sepulcrum ab anteriori parte . *c.51. n.1.* Præfatus cultus juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem approbatus fuit . *l.3. c.36. n.5.* In ejus honorem mox concessa sunt Officium , & Missa . *l.4. p.2. c.3. n.6.* Quinque virtutibus examen præciserit , sed cum tantum approbatus esset calus exceptus . *c.4. n.3.* Officio designatæ sunt lectiones propriæ . *n.5.*

Serva Dei Joanna Maria Bonhoma , credita fuit nullum cultum habuisse , cum in S. Rituum Congregatione ageretur de inscriptione ad ejus imaginem apposita . *l.2. c.12. n.4.* Triginta & quinque affluerant anni , postquam confessus est processus , donec sententiæ super non cultu confirmatio supplicaretur . *c.15. n.16.*

B. Joanna Valesia Regina Franciæ a Bituricensibus in Litanis invocabatur . *l.2. c.14. n.7.* Fundavit Ordinem Annuntiationis B. Mariæ Virginis sub Regula S. Francis . *c.24. n.217.* Decretum pro approbatione cultus immemorabilis . *Ibid.* Ex Ludovico XI. Galliarum Rege & Carolina a Sabaudia parentibus nata , Ludovico XII. tunc Duci Aurellianensi , nupsit , a quo mox separata Deo vacavit , ac in Domino obdormivit , relicta opinio , ne sanctitatis , quæ miraculis fuisse . *n.218.* De ipsius cultu . *n.219.* Eus corpus ab Hæreticis Calvinistis flammis obsumptum est in odium Religionis , non inde tamen imminutus fuit cultus , & concursus ad ejusdem tumulum . *n.220.* Commissio introductionis causæ Canonizationis signata fuit ab Urbano VIII. & postea ab Alexandro VII. Commissio Reassumptionis . *n.221.* Cultum immemorabilem confirmavit Benedictus XIV. *n.203.* usque ad . *n.222.*

S. Joannes Abbas commendatur in Canone Missalis Mozarabici . *l.1. c.5. n.6.* Pitra , quæ in sui laudem verti possent , enarravit . *l.2. c.40. n.2.* Cum in ecclesias Divinas rapiebatur , corporis vires , & sensuum usum amittebat . *c.49. v.8.* De ejus cultu . *l.1. c.6. n.4.*

B. Joannes Angelus Porrus a Clemen-

te XII. ob cultum immemorabilem beatificatus est . *l.1. c.31. n.18.* Sacerdos fuit Ordinis B. Mariæ de Mercede , & Decretum pro ejus cultu approbato . *l.2. c.24. n.186.* Quomodo obierit . *n.187.* De ipsius translatione , & cultu . *Ibid.*

Servus Dei Joannes de Avila : quid circa ejus causam responsum fuerit . *l.2. c.36. n.20.* Pro signanda Commissione Decretum expedit Benedictus XIV. *n.21.* Concione habuit coram S. Joanne de Deo , ex qua ipse , mudo contempto , ad Deum se convertit . *l.3. c.23. n.18.* Cum idem Dei servus e vita migravit , magnum uerorem concepit S. Teresa . *n.35.*

S. Joannes Baptista Beatus ab Ecclesiæ nuncupatur . *l.1. c.37. n.7.* A S. Eulogio , & aliis commendatur , & tanquam Martyr habetur , quamvis non fuerit oculis directe pro Fide , sed pro exercitio virtutis ad Fidem relatæ . *l.3. c.19. n.4.* Ejus jejunia celebravit S. Ambrosius . *c.24. n.45.* Et ipsius humilitatem . *n.54.* Cilicio induebatur . *l.3. c.28. n.3.* A singularitate recessit . *c.29. n.7.* Lascivo Regi incellum publice exprobravit , Judæisq; ob culpas suas acriter objurgavit . *c.41. n.3.* Prophetiæ dono præditus fuit . *c.47. n.1.* Medius dicitur inter novum , & antiquum Testamentum , & cum nulla vivens miracula parasset , ea post mortem facturum esse credidit Herodes . *l.4. p.1. c.2. n.9.* Ejus Discipulus Christum interrogantibus , num esset Messias , quid responderit . *c.4. n.4.* Nullum in vita sua lecit miraculum . *c.5. n.2.* Jusu Herodis capite cæsus est . *c.12. n.1.* Ejus sanguis miraculose liquefit . *c.31. n.12.* De cultu , ac festo pro ipsius Nativitate , ac Decollatione . *l.1. p.2. c.9. n.12.* Ejusdem Conceptio apud Græcos celebratur . *Ibid.* Sub ejus tutela instituti sunt Equites Hierosolymitani . *c.14. n.5.* Eadem die (qua S. Joannes Evangelista) olim celebrabatur . *c.16. n.54.* Ipsius Capitis inventio celebratur in Martyrologio Romano . *c.19. n.9.* Ejusque nomen in Litanis invocatur . *c.20. n.5.* Inter SS. recensetur . *n.12.* Sub die Epiphaniæ dicitur Christum Dominum baptizasse . *n.22.* An a culpa originali immunis fuerit . *n.31.* Et utrum in gratia perfectior fuerit S. Josepho . *n.41.* Quare dictus fuerit major inter natos mulierum . *n.42.* Num prior S. Josepho mortuus fuerit . *n.43.* Quando obierit , ac Christum baptizaverit . *Ibid.* Quo ordine ejus nomeu in Lita-

nili recitandum sit. *n. 44.* & *48.* Martyrium pertulit. *n. 48.* Inter Sanctos novi Testamenti celebratur. *n. 56.* & *59.* *n. 2.* Colligebatur in Concilio Moguntino. *l. 1. c. 5. n. 7.*

Servus Dei Joannes Baptista Cioni virtutibus excelluit, & cum in processu ordinario testes juramentum præstarent de veritate dicenda, non tamen de servando secreto, non exinde processum reputatus est invalidus. *l. 2. c. 43. n. 18.* In causa super non cultu licet processum conficeret Cardinalis Urbis Vicarius, decretum fuit alium novum processum conficiendum. *c. 45. n. 5.*

Servus Dei Joannes Baptista a Conceptione hunc sepultus fuit, postquam supra terram elevatus fuerat. *l. 2. c. 12. n. 14.* In ejus causa approbatus fuit non cultus. *c. 16. n. 4.* Probata fuit fama sanctitatis per processum ordinarium, & per testes ad perpetuam rei memoriam examinatos. *c. 40. n. 3.* Licet in processu Ordinario testes nullum juramentum exhibuerint de secreto servando, is tamen ut validus cognitus fuit. *c. 43. n. 18.* Pro constructione processus decretum fuit, Literas Remissoriales tribus Episcopis expediendas esse, eosque hoc munere potituros, licet essent Titulares, aut Suffraganei. *c. 45. n. 10.* In Literis Remissorialibus responsum fuit a S. Rituum Congregatione, solum dari Commissionem Canonice Ecclesie Cathedralis, ut processui interessent, non Collegiatæ. *c. 45. n. 14.* Quibus expeditæ fuerint. *n. 13.* In processu, omisa recognitione sigillorum ab exteriori parte ob defectum testium mandatum fuit, ut eadem recognosceret Portitor, qui eorum appositioni adfuerat. *c. 51. n. 11.* Apertus fuit processus recognitis illis Judicium sigillis, quæ poterant recognosci. *Ibid.* Et præcedentibus quibusdam aliis. *n. 12.* Pro ipso processu concessum fuit, ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie; sed cum restrictione. *c. 53. n. 5.*

B. Joannes Bonus beatificatus est a Sixto IV. qui ejusdem cultum permisit. *l. 1. c. 39. n. 8.* & *9.* Ex facultate ejusdem, donec aliter iudicaret, & non per actum ultimo definitivum, colitur in universa Ecclesia. *l. 1. c. 39. n. 13.*

Servus Dei Joannes de Britto Soc. Jesu an, & qualiter usus fuerit ritibus Madurensi in regione a Sede prohibitis, discussum est in S. Rituum Congregatione,

ne, decretumque fuit; inquisitionem, ulteriorem faciendam esse de martyrio ejusdem, ac de ipsius causa. *l. 1. c. 16. n. 4.* Licet super capâ, in qua ejus ossa servabantur, reperta sit quædam inscriptio de ipsius morte in odium Fidei, responsum fuit a S. Rituum Congregatione pro non cultu. *l. 2. c. 12. n. 5.* & *14.* Probata est in ejus causâ sufficiens obedientia Decretis Urbani VIII. de non cultu. *c. 15. n. 5.* Confecto in Urbe processu a Cardinali Vicario, non cultus sepulchri ipsius demonstratus est ab uno teste oculato, & ab aliis de auditu a pluribus videntibus; cum ageretur de causâ in loco remotissimo. *n. 9.* Usus fuit vestibus, & aliis prohibitis a Carolo Thoma de Tournon, cujus sententiam confirmant Clemens XI. & Benedictus XIII. *c. 36. n. 18.* His suo loco, & tempore examinandis, concessa fuit in causâ signatura Commissionis. *Ibid.* Factus est processus in specie, quin fieret in genere; agebatur enim de Martyre per viam non cultus. *c. 39. n. 4.* Processus fuit validus, quamvis testes nullum juramentum exhibuerint de secreto servando. *c. 43. n. 18.* De processu in Urbe facto a Cardinali Vicario. *c. 45. n. 5.* Processus apertus est absque recognitione sigillorum, & subscriptionum Judicum extrinsecus. *c. 51. n. 11.* Dubium altioris indaginis propositum aliquibus Consultoribus, revocatum fuit ad Congregationem Ordinariam Sacrorum Rituum ex vi Decreti. *c. 54. n. 11.* De ipsius martyrio pertrahatur, cum idem pro Christi Fide mortem pertulerit. *l. 2. c. 12. n. 20.* Cur quamvis Dei Servus ritus regionis Madurensis observasset, ad alteriora concessus sit progressus. *c. 15. n. 9.*

S. Joannes Cabillonensis Episcopus a Joanne VIII. dicitur canonizatus. *lib. 1. c. 7. n. 15.*

Joannes Callæ cum coleretur ex Decreto Vicarii generalis Cassanensis Hyacinthi Miscelli, ejus cultum amovit, & abrogavit Innocentius XI. *l. 2. c. 8. n. 6.*

B. Joannes Cantius ob cultum immemorabilem ab Innocentio XI. beatificatus est. *lib. 1. c. 31. n. 12.* Ejus virtutum examen confectum fuit in Congregatione Ordinaria. *c. 32. n. 14.* Postquam probatus est casus exceptus, S. Rituum Congregatio expeditit Literas Remissoriales, ut fierent processus super virtutibus, & miraculis. *n. 19.* Quomodo probatus fuerit cultus immemorabilis. *l. 2. cap. 23. n. 12.* A quo Pontifice casus exceptus

prus approbatus sit. *c.24. n.41.* Commendatur a Synodo Provinciali Gnesnensi Petricoviz celebrata, quam confirmavit Urbanus VIII. *n.42.* Quando obierit. *n.43.* Nonnulla dicitur scripsisse, quæ sanæ doctrinæ non cohærebant, & de quibus dubitatum fuit, an revera ab ipso B. fuissent composita. *cap.34. n.8.* Duos hoc nomine Joannis Cantili fuisse appellatos, ostenditur. *Ibid.* Demonstratum fuit, ipsum B. prædicta opera non scripsisse. *n.10.* Decretum pro progressu ad ulteriora. *Ibid.* Factus est processus in specie, quin facta esset inquisitio in genere, cum procederet per viam cæus excepti. *c.39. n.3.* Quomodo processum subscripserint testes deponentes. *cap.49. num.18.* Necessè fuit revideri processum autographum. *cap.50. n.8.* Ejus virtutum in specie examen per testes de auditu admittum fuit. *l.3. c.3. n.7.* Ejus cultu immemorabili approbato, Officio, & Missa colitur ex facultate Summi Pontificis. *l.4. p.2. c.3. n.5.* Hujusmodi Indultum factum est ante abolitum virtutum examen. *c.4. n.3.*

S. Joannes de Capistrano dum beatificandus proponeretur Promotor Fidei difficultatem excitavit: *An stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tertii generis tuto deveniri possit ad Canonizationem?* Et affirmative responsum fuit. *l.1. c.32. n.3.* Virtutes Theologales, & Cardinales exanimatæ sunt per modum dubii formalis. *n.12.* In Congregationibus sub Alexandro VII. *c.32. n.14.* Canonizatus fuit cum aliis Beatis ab Alexandro VIII. servato Ordine Hierarchiæ Ecclesiasticæ in nominatione in Canonizatione. *c.36. n.8.* Missam non celebravit Pontifex senio gravatus. *num.24.* Pro Cruciatu strenue laboravit. *c.ultimo n.12.* In ejusdem causa pronuntiata fuit sententia super casu excepto. *l.2. c.17. n.3. & c.20. n.4.* Cum ante Decretum circa scripturam ipsius examen facta sit revisio, adhibitis verbis generalibus, mandatum fuit, ea iterum a novo Revisore legi, ac permissum fuit Revisionem jam factam suffragari, si nullum in eisdem operibus obstaculum reperiretur. *c.27. n.14.* Editum fuit Decretum, ut discenterentur Animadversiones Promotoris Fidei reservatæ prius in Signatura Commissionis. *cap.36. num.18.* A Pio II. dicitur dulcedine propriæ gloriæ irretitus occasione victoriæ Christianorum Hungariæ adversus Turcas. *c.42.*

n.1. Quæ, cum de ejus sanctitatis fama ageretur, a Petro Francisco de Rubens objecta fuerint. *n.2.* Laudatur iamem ipse S. a præfato Pontifice, cum quoddam miraculum patriverit. *Ibid.* Et a Callisto III. *Ibid.* Quem de prædicta victoria certiores faciens non parum laudavit Joannem Huniadem. *Ibid.* Canonizatus fuit post 234. annum ab obitu. *c.54. n.7.* Sanctorum catalogo adscriptus fuit, quamvis solum examinari potuerint testes de auditu. *l.3. c.1. n.11.* Admissa fuerunt testimonia Historicorum. *c.8. n.14.* Intensus habuit Martyrii desiderium, sed ab Ecclesia inter Confessores recensetur. *c.11. n.6.* Milites in prælio adversus Turcas occisos Martyrea putavit. *c.18. n.7.* Canonizatus est juxta ritum Ecclesiæ recentiore. *cap.35. n.1.* Mutos, ac surdos sanavit. *l.4. p.1. c.10. n.3.* Aquas incolumis trajecit. *c.24. n.3.* Pugnavit pro cultu exhibendo Sanctissimo Jesu Nomini. *l.4. p.2. c.3. n.6.*

Servus Dei Joannes et Cetina cum Evangelium Christi prædicaret, a Mahumetanis occisus est. *l.3. c.17. n.8.*

S. Joannes Chrysostomus a Summis Pontificibus Beatus fuit appellatus. *l.1. c.37. n.7.*

S. Joannes Chrysostomus vitæ æternæ particeps declaratur in epistola Innocentii I. scripta Arcadio Imperatori, Eudoxiæque hujus uxori. *l.1. c.7. n.3.* Ante obitum S. Basilicum Martyrem videns ab Innocentio I. ob ejus mortem, & labores mœnore confectio egregie commendatur. *n.4.* Ipsum nomen in Sacras tabulas relatum fuit ab Alexandro Patriarcha Antiocheno, & aliis Episcopis. *c.7. n.5.* Eudoxiæ Imperatrici superstes fuit. *n.6.* Ejus Reliquiæ translatae sunt ad Ecclesiam Constantinopolitanam sub Episcopatu Sancti Procli. *Ibid.* A die translationis initium habuit ejus cultus. *Ibid.* Ipsum nomen ab Episcoporum tabulis expunxit Theophilus, & inscribi fecit Arsacii nomen, sed hujusmodi sententia ad nutum Summorum Pontificum immutata est. *Ibid.* Ab Alexandro Patriarcha inter mortuos Episcopos numeratus est. *Ibid.* Ludos, qui ad statum Eudoxiæ Imperatricis adhuc viventes peragebantur, inhibuit. *l.2. c.13. n.5.* Ab hominibus calumniatus fuit de arrogantia. *c.41. n.1.* Adversus eum tentata rescissa fuerunt a S. Innocentio I. *lib.3. cap.32. n.26.* Laudatur a Thomasso ob parcimoniam in victu, & veste. *cap.34. n.27.*

n. 27. Ejus translatio facta est tempore Urbani VIII. quin Officium concederetur. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 4.* Hyperbolice commendatur a Nicolao Cabasila. *c. 11. n. 1.* Inter Doctores ab Ecclesia celebratur. *n. 12. n. 9.* Doctrinæ præstantia excellunt. *c. 19. n. 5.* In Martyrologio Romano ipsius Translatio recolitur. *c. 19. n. 9.* Et in Menologio Græcorum. *n. 10.* De præfata Translatione plura exponuntur. *c. 23. num. 2.* Ipsius doctrina commendatur. *l. 2. c. 25. n. 9.*

S. Joannes Climacus vitiū singularitatis omnino fiebat. *l. 3. c. 29. n. 7.*

B. Joannes Columbinus in Martyrologio Romano descriptus est, cum beatificatus tantum esset. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 9.*

S. Joannes de Cruce beatificatus fuit approbatus duobus tantum miraculis. *l. 1. c. 22. n. 10.* Qua forma editum fuerit Decretum pro eius Beatificatione, examinata prius causa in S. Rituum Congregatione. *c. 23. n. 7.* Prima ejusdem solemnitas tunc (post illam quæ peracta est in Basilica Vaticana) celebrata fuit vi Decreti Pontifici in Ecclesia SS. Joachim, & Annæ in Urbe. *c. 24. n. 14.* Pro ejus causa duo expedita fuerunt Decreta, alterum super miraculis, alterum de ruto progressu ad ultiora. *c. 26. n. 9.* Transitus factus est ad discussionem miraculorum, quin de virtutibus aliquid in S. Rituum Congregatione decerneretur. *c. 27. n. 6.* Quid de hoc sentiendum sit. *num. 7.* Commendatur a Philippo Maria a S. Paulo ob miraculum, quod patravit. *c. 28. n. 14.* Canonizatus fuit a Benedicto XIII. in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 3.* Cum aliis Beatis. *n. 4.* Processus Ordinarius concessione speciali tamquam Apostolicus reputatus est. *l. 2. c. 29. n. 7.* Non cultus approbatus est, cultus enim ei primum exhibitus ante sententiam sublatus fuerat. *c. 16. n. 4.* Supervenit introductio novi cultus post approbationem non cultus, ipsiusque amotio ostensa est, ut ad ultiora progressus feret. *n. 4.* Nonnulla de prædictæ causæ processu, quæ per viam non cultus, & formalem Beatificationem acta fuit. *c. 21. n. 11.* Ipsius Officium, & Missam pro universo Carmelitarum Ordine concessit Clemens X. *Ibid.* Revelationem habuit, Angelum Custodem suum Laurilem vocari. *c. 32. n. 4.* Ut a formali Beatificatione transitus fieret ad Canonizationem, data fuit Commissio Reassumptionis. *c. 38. n. 2.* Quibus inscriptæ fuerint Literæ Remissoriales.

c. 45. n. 13. In ejusdem processu, cum testes non emitterent juramentum per dicum ante examen, sed solum tempore quo examinabantur, non proinde ista pars examinis nulla fuit. *c. 48. n. 10.* Quid dictum sit super omissione examinis testimonium super aliquibus Interrogatoriis. *c. 49. n. 6.* Novæ Remissoriales expeditæ sunt pro probando miraculo non articulo in processu Apostolico, quod patratum fuerat post Beatificationem in loco satis remoto ab eo, in quo constructus est processus. *c. 53. n. 16.* Nominē: *antiqui temporis*: venit spatium sexaginta annorum. *l. 3. c. 1. n. 5.* Cur in carcerem detrusus fuerit, & quale de hoc iudicium efformatum sit. *cap. 30. num. 15.* Moriturus noluit, sibi memorari, quæ passus fuerat pro sui Ordinis Reformatione, sed tantum peccatus, & Passiois Christi merita, in quibus plurimum confidebat. *c. 38. n. 18.* Ei adscribuntur nonnulla miracula, quæ non contigerunt prævia ipsius invocatione, cum a Deo facta sint ad ejusdem sanctitatem manifestandam. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 27.* Cum sanationi miraculose acquisita opponeret Promotor Fidei, cum cum dolore contigisse, quid decilum fuerit. *c. 8. n. 24.* Quædam sanatio inter miracula numerata fuit, quamvis supervenerit Recidiva. *n. 23.* Ejus ope apud miraculose sanationes a paralyti factæ fuerunt. *c. 12. n. 15.* Quemdam a gravi erysipelate prædigne liberasse dictum est, quod tamen tamquam miraculum non agnoscit S. Rituum Congregatio. *c. 18. n. 23.* Simile quod evenit, dum ageretur de Angina ab eo sanata. *n. 34.* Et de liberatione a febre plenitica. *n. 38.* De nonnullis miraculis ab eo confectis, quæ approbata sunt. *c. 20. n. 30.* E cadavere fragrantia exivit. *c. 31. n. 26.* Missa, & Officium concessa sunt in ejusdem honorem. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* De ejus cultus ampliatione. *n. 11.* & *c. 2. n. 5.* Quomodo ejus Beatificationis solemnitas peracta sint. *n. 6.* Pro ejus Officio indulgentiarum lectiones propriæ. *n. 14.* A Religiosis Carmelitanis Discebalis in Litanis invocatur ex Decreto BENEDICTI XIV. *c. 20. n. 4.* Qualiter ejus Reliquiæ, dum ipse esset beatificatus, translatae fuerint. *c. 22. n. 8.* Ipsius corpus furto sublatum restitutum fuit a Clemente VIII. *l. 4. p. 2. c. 26. n. 23.*

S. Joannes Damascenus plura pro Dei amore palus est, eique jussu Leonis I. laurica manus amputata miraculose sanata di-

nata dicitur a B. Virgine Mar. a. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 23.*

S. Joannes de Deo ut canonizaretur, decem inter se Conventus habuerunt Sacre Rotæ Auditores. *l. 1. c. 17. n. 9.* Pro ejus Beatificatione approbata sunt quinque miracula. *c. 22. n. 10.* Quid in præfatæ Beatificationis literis exprimat. *c. 23. n. 12.* Ordinem infirmis in Hospitalibus interuentum fundavit. *c. 36. n. 8.* Ab Alexandro VIII. canonizatus cum aliis Beatis, post quos nominatus est iuxta Ordinem Hierarchiæ Ecclesiæ. *Ibid.* Missam non celebravit Pontifex ob senectutem. *n. 24.* In Beatificationis Breui a Pontifice Christianissimis conceditur facultas eundem colendi. *c. 39. n. 8.* Processus ab Ordinario confectus juridicus fuit. *l. 2. c. 3. n. 8.* De cultu eisdem ante Canonizationem præfinito. *c. 9. n. 3.* Promotor Fidei exercuit munus Procuratoris Fiscalis, & citatus est. *c. 47. n. 7.* Qualiter responsum fuerit circa juramentum calumniæ a Procuratore emittendum pro validitate processus. *c. 48. n. 3.* Ejusdem processus sanatus fuit, cum non esset constructus in loco sacro a Cardinali de Aragonia ob ægritudinem. *c. 40. n. 22.* Apertus fuit subsecque recognitione sigillorum, vel subscriptionum Judicum. *c. 51. n. 11.* Ejusdem S. caritas, ac in Deo Spes. *l. 3. c. 23. n. 18.* Ad Deum conuersus est, audita concione Servi Dei Joannis de Avila. *Ibid.* Proximum ardentem diligebat. *n. 36.* Prudentiæ virtute fulsit. *c. 24. n. 8.* Et fortitudine. *n. 36.* De virtute Temperantiæ, ac ejus partibus. *n. 39.* Orationi frequenter instabat. *c. 25. n. 2.* Asperime se macerabat, parcoque cibo utebatur. *c. 28. n. 17.* Stultus reputatus graves injurias toleravit. *c. 30. n. 9.* Sanctorum numero adscriptus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ ritus. *c. 35. n. 1.* Pie ac sancte e vita decessit. *c. 38. n. 21.* Cæcos illuminauit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Fœminam incolumem reddidit ab hæmorrhagiâ, qua laborabat. *c. 16. n. 2.* *Id.* Aliamque a partu disticill. *c. 20. n. 27.* Illius per medium ignem incescit. *c. 24. n. 6.* In ejus honorem (cum ipse beatificatus tantum esset) concessa fuerunt Officium, & Missa sub ritu duplici. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 6.* Quæ indulta sunt uniuersis ipsius Instituti Regularibus. *n. 7.* Et pro Ecclesiâ, in qua corpus ejus requiescit. *n. 11.* Et pro loco, in quo natus est. *Ibid.* De ampliacione cultus. *c. 2. n. 5.* Proprio Officio in uniuersâ Ecclesiâ celebratur,

cum Ordinem Religiosum fundaverit. *c. 6. n. 8.* *Id.* De ejus nominis in Martyrologio Romano inscriptione. *cap. 18. n. 3.* Ecce ejus elogio. *c. 19. n. 7.*

Servus Dei Joannes Dominicus Luchesi pie decessit, & in ipsius causa 17. effluxerant anni a die prolotionis sententiæ super ejus non cultu, donec fieret petitio pro eadem confirmanda. *l. 2. c. 15. n. 16.*

S. Joannes (dormientium unus) Martyrium pro Fide pertulit. *l. 3. c. 49. n. 5.*

B. Joannes de Dukla a Clemente XII. probato cultu immemorabili, beatificatus est. *l. 1. c. 31. n. 18.* *Id.* De tempore obitus ipsius. *n. 176.* Quando probatus sit ejus cultus immemorabilis. *n. 177.* Pro ipsius cultu Decretum edidit Innocentius VIII. *n. 178.* Cur in ejusdem causa expeditum fuerit Decretum pro adjuuandis probationibus. *c. 53. n. 13.* Officio, & Missa celebratur. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.*

S. Joannes Eleemofynarius in Martyrologio Romano plurimum commendatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

B. Joannes Eremita Honorio III. propostus fuit ut canonizaretur, qui respondit, negotium ponderis cise giavissimi. *l. 1. c. 15. n. 14.* Inter Martyres vindicatos numeratur. *c. 38. n. 22.* Literas Remissoriales pro ejus processu remisit Honorius III. duobus Episcopis, & nonnullis Regularibus. *lib. 2. c. 45. n. 11.* A Collegio quodam Januensi electus est in Patronum. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 3.*

S. Joannes Evangelista, & Apostolus coli dicitur a primis Ecclesiæ temporibus. *l. 1. c. 5. n. 8.* Ex sententia S. Cypriani Martyr appellandus est. *n. 8.* Angelos invocavit, ut pacem hominibus a Deo impetrarent. *c. 12. n. 3.* A nonnullis mortuus esse reputatur, & canonizari potest canonizatione solemnî. *c. 14. n. 12. & 11.* Adversus Antichristum prædicabit in fine mundi. *n. 12.* Statim post mortem juxta aliquos reuixit, & usque ad finem mundi Fideni prædicabit, iterumque morietur; quæ omnia supposititia creduntur. *Ibid.* Juxta Polycratem Ephesi Episcopum, & alios mortuus fuit. *Ibid.* Miraculose sanavit claudum ad portam templi. *l. 3. c. 6. n. 8.* Cum in seruentis olei dolium missus fuerit, uti Martyr ab Ecclesiâ colitur. *c. 12. n. 4.* Plus ceteris Apostolis a Christo dilectus fuit. *c. 26. n. 4.* Ei injunctum fuit onus conferendi Sacramentum Confirmationis baptizatis in

in nomine Jesu . c. 34. n. 16. Sponsus fuit in nuptiis Caux Galilee, sed virginitatem semper illam custodivit : eum tamen uxorem nunquam suscepisse, contendunt plures Auctores . c. 37. n. 1. Apparuit S. Petro de Alcantara paulo ante hujus obitum . c. 38. n. 12. Prophetæ dono decoratus fuit . c. 47. n. 1. Pluribus Dei visionibus, & apparitionibus recreatus est . c. 50. n. 5. Qualiter adfuerit Transfigurationi Domini . l. 4. p. 1. c. 3. n. 10. Cum claudum sagavit, socium habuit S. Petrum pro miraculo conficiendo . c. 11. n. 1. Assumptus fuit a Christo Domino, ut Transfigurationem suam conficeret . c. 26. n. 8. Ex ejus tumultu mana profluxit . c. 31. n. 19. De solemnitate instituta pro celebratione martyrii ejusdem ante Portam Latianam . l. 4. p. 2. c. 9. n. 15. Qualiter ejus festum sit celebrandum . c. 16. n. 27. Festum ipsius cum festo S. Jacobi sui fratris olim celebrabatur . n. 54. De die obitus ipsius, ac de celebritate, qua colebatur . *Ibid.* Depingitur Sacram Eucharistiam ministrans B. Virgini Mariæ . c. 21. n. 14. Cur prohibitus sit Angelum adorare . c. 30. n. 1. De Missa ejus nomine appellata . c. 1. n. 2.

S. Joannes filius S. Xenophontis una, & ea eadem die cum patre, matre, & fratre S. Arcadio a Graecis colitur . l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.

Servus Dei Joannes Fischerius Cardinalis Episcopus Rosenfis fuit, eumque purpura donavit Paulus III. l. 3. c. 33. c. 8. Ipsum imitari cupiebat Cardinalis Belarmius . *Ibid.* Martinum Lutherum, & alios hæreticos confutans in carcerem detrusus fuit jussu Henrici VIII. Regis Angliæ, & dum enim Cardinalem declaravit Pontifex, ipsum occidi jussit præfatus Rex . *Ibid.* Cardinalatus sui famam habuit tamquam ad Martyrium incitamentum . n. 10.

S. Joannes Franciscus Regis beatificatus est, approbatis duobus miraculis, sic decernente Clemente XI. l. 1. c. 22. n. 10. De eisdem miraculis . n. 22. Unicus fuit, quem præfatus Pontifex beatificavit . n. 24. Ex octavus, qui beatificatus est in Basilica Vaticana . c. 24. n. 12. In Brevi Beatificationis noluit Summus Pontifex apponi verba illa : *Papam ex Beatificatione devenire posse ad Canonizationem* . c. 25. n. 13. Pro Beatificatione duplex expeditum fuit Decretum, alterum super miraculis, super formali Beatificatione peragenda alterum . c. 26. n. 9. In Basili-

ca Lateranensi canonizatus fuit a Clemente XII. c. 36. n. 3. Cum aliis Beatis, & nominatus est secundum ordinem Ecclesiasticæ Hierarchiæ . *num.* 8. In Brevi Beatificationis coli permittitur . c. 39. n. 8. Cur non fuerit admittis processus quidam, licet ex commissione Episcopi constructus . l. 2. c. 2. n. 13. Admissus fuit tamquam Apostolicus Anienensis processus auctoritate Ordinaria confectus . c. 6. n. 7. Ejus cadaver sub humo tumulatus fuit, postquam supra terram elevatum asservabatur . c. 12. n. 14. Decisum est pro sufficienti obedientia Decretis Urbani VIII. c. 15. n. 5. Ejus processus pro probando nou cultu sepulchri confectus fuit ab Episcopo substituto loco Judicis primum huic muneri designati . n. 9. Qualiter ejusdem non cultus demonstratus sit . n. 5. Examen scriptorum, ac propositionum confectum fuit à Cardinalibus, & Consultoribus, cum disputatum est de virtutibus . c. 26. n. 1. Ut transitus fieret a formali Beatificatione ad Canonizationem, facta fuit commissio re-assumptionis . c. 38. n. 2. Quomodo indulta sit ejus signatura Commissionis . c. 43. n. 18. De inscriptione Litterarum Remissorialium . c. 45. n. 13. Ejusdem processus tamquam validus recognitus fuit, cum clausula : *Dempnis attestacionibus extrajudicialibus* . c. 49. n. 21. De compulatione processus ejusdem . c. 52. n. 7. Testimonia super ejus obitu admittenda sunt . l. 3. c. 3. n. 6. Probatio virtutum habita est ex assertionem testimonii singularium . c. 4. n. 7. Ad examen vocari Religiosos ejusdem Ordinis recusavit Archiepiscopus Viennensis Iudex Delegatus . c. 6. n. 16. Ipse S. regularis obervantia demonstrata est . *Ibid.* Proximum intensa dilectione profectus est . c. 23. n. 36. Per totum decennium ante obitum virtutibus fuit . c. 39. n. 5. Invocatus a Joanna Maria Peret Moniali Molienis, miraculose eam ab ægritudine liberavit . l. 4. p. 1. cap. 5. *num.* 8. Lanciis putavit miraculum non effecisse, cum conslaret de remedio femine cuidam præstito, ignoratumque fuerit remedij genus . c. 8. n. 7. A numero miraculorum ejusdem S. rejectæ sunt quædam assertæ curationes a cæcitate . c. 9. n. 17. An ab hydropo tympanite quamdam Monialem sanaverit . c. 15. n. 4. Disquisio facta est, an quemdam hernia laborantem prodigiose sanaverit . n. 21. Id tamquam miraculum approbavit Clemens XI. habito suffragio

dicti

dicti Lancisi . n. 22. Dum fuit beatificatus, indulta sunt Officium, & Missa pro Religione Soc. Jesu, cui ipse nomen dederat. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Et pro Civitate Aniciensi, in qua per plures annos usque ad obitum moratus erat. *n. 10.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem reconditum est. *n. 11.* Ampliato cultus. *c. 2. n. 5.* Qualiter translatum fuerit ejusdem corpus. *c. 22. n. 4.* Cum beatificaretur, concessae sunt Indulgentiae. *c. 19. n. 12.*

S. Joannes a S. Facundo ut canonizaretur, factum est virtutum examen per modum Relationis juridicae, licet prius venerationis Indultum concessum fuisset, & exhibita est Relatio S. Congregationi instante Promotore Fidei. *l. 1. c. 32. n. 17.* Nominatus est in Canonizatione juxta Ordinem Hierarchiae Ecclesiae. *c. 36. n. 8.* In Canonizatione Missam non celebravit Alexander VIII. utpote senio gravatus. *n. 24.* Qualiter edita fuerit sententia super eam excepto. *l. 2. c. 17. n. 3.* Admissa fuit validitas processus, licet testimonium exhibitum fuerit a nonnullis Regularibus abique Superiorum facultate. *c. 48. n. 5.* Et quamvis testes non juraverint per diem examen anteedentem, sed solum dum examinabantur. *n. 10.* Canonizatus fuit 221. annum ab obitu. *c. 54. n. 7.* Et juxta novissimum ritum Ecclesiae. *l. 3. c. 35. n. 1.* Gibbus sanavit. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 16.* Ejus ope facta illaessio Antoniae de Vincentia, super quam ceciderat ingens terrae moles, non fuit reputata miraculosa. *c. 22. n. 19.* Prodigiotum se exhibuit post preces novendiales sibi factas. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 12.* Quemdam a cancro sanavit. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 8.*

S. Joannes de Gotò Martyr Soc. Jesu dum fuit cum Sociis beatificatus, in eorumdem cultum concessa fuerunt Officium, & Missa pro universa ipsorum Religione. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Facultas praefata Missam celebrandi ampliata fuit. *c. 2. n. 5.* Leditioibus propriis in Officio decoratus est. *n. 14.*

S. Joannes Gualbertus a Celestino III. canonizatus fuit. *l. 1. c. 9. n. 7.* Pro Canonizatione suffragia tulerunt Episcopi. *c. 15. n. 12.* An in Basilica Lateranensi Canonizatio peracta fuerit. *c. 36. n. 3.* Facta vere est in Consistorio coram Cardinalibus, & Episcopis. *Ibid.* Ipsi corpus jussu Summi Pontificis honorifice elevatum, & reconditum fuit. *n. 16.* In Canonizatione ultra Bullam alias edidit Litteras praedictus Pontifex eam indicantem.

Tom. VIII.

tes. n. 38. In Bulla praecipitur laudati S. memoriam pie ac devote recolendam esse. *c. 38. n. 5.* Eique cultum praestandum esse. *c. 39. n. 10.* Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* Abbatem creavit B. Petrum Igneum discipulum suum. *l. 3. c. 33. n. 3.* In SS. numerum relatus est juxta novissimum ritum Ecclesiae. *c. 35. n. 1.* Monasticum Institutum reliquit, ut novum Ordinem fundaret. *c. 41. n. 8.* Proprio Officio in universa Ecclesia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.* Et in Romano Martyrologio commendatur. *c. 19. n. 7.* Qua sub forma pingendus sit. *c. 21. n. 10.*

Servus Dei Joannes a S. Guillelmo pie obiit, & cum de ejus causa in S. Rituum Congregatione tractaretur, statutum est, processus traditos ante Decretum non esse recipiendos, aut in Archivum reponendos, nisi prius ab examine Promotoris Fidei constet, eosdem esse autographos. *l. 1. c. 19. n. 9.* Ejus cadaver supra terram conditum fuit, quin hoc non cultui officeret. *l. 2. c. 12. n. 14.* De examine operum ab eodem scriptorum. *c. 27. n. 8. c. 10. n. 10.* Cum commissione Realsumptionis constructus est processus super non cultu. *c. 38. n. 7.* Ante commissionem istam opera ab eodem scripta examinata, ac revisa fuerunt. *n. 8.*

Servus Dei Joannes Hungarus Ordinis Praedicatorum sic fuit virtutibus, ut ad ejus Canonizationem deveniri posset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

Joannes Jejuator licet in Menologio Graecorum inter Sanctos numeretur, id tamen impugnat in epistola Pelagii II. apud Baronium. *l. 2. c. 36. n. 16.*

S. Joannes Laudensis Episcopus Officio, ac Missa sub ritu duplici decoratus est. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3.* Colitur a tempore immemorabili. *n. 5.* De ipsius Canonizatione. *n. 7.*

Servus Dei Joannes Leonardus de Fusco Fundator fuit Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei. *l. 2. c. 12. n. 2.* Ejus non cultus approbatus fuit. *Ibid.* Quamquam ipsius Reliquiae servarentur extra sepulcrum in capsula peculiari, cum propter locum sacrum colebantur, responsum fuit in ejusdem causa pro non cultu. *c. 13. n. 11.* Et cum ejus Imago picta esset in Altari majori Ecclesiae Monasterii Civitatis Litterensis, etiam responsum fuit pro non cultu. *c. 14. r. 2.* Qualiter ejus scripta revisa, & examinata fuerint. *c. 27. n. 8.* Cum Commissionem.

B b b

missio.

missione Reassumptionis instructus est processus super non cultu. *c. 38. n. 7.* Sed ante prædictam Commissionem revisa sunt opera ab eo scripta. *n. 8.* Exhibita sunt, ut fieret præfata commissio, processus ordinarius, non Apostolicus, qui non fuerat completus. *n. 10.* Quid responsum fuerit pro ejusdem Commissionis signatura. *Ibid.* Ejusdem Servi Dei continuatio in opinione sanctitatis probata est ex petitionibus Episcoporum, personarumque authenticarum. *n. 11.* Ejus processus constructus, facto testium examine a solo Notario cum facultate Judicum, tamquam validus cognitus fuit. *c. 47. n. 2.* Qualiter ejus processus confectus fuerit. *c. 45. n. 7.* In præfata causa concessum est ad examen testium progredi, non confectus processus. *c. 53. n. 3.*

B. Joannes Manettus unus fuit e Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem a Benedicto XIII. beatificatus est. *l. 1. n. 31. n. 17.* Decretum pro ejusdem cultus approbatione, & confirmatione. *l. 2. c. 24. n. 166. & n. 167.* Ejus loco ponitur ab aliquibus inter Fundatores prædicti Ordinis Victor quidam, sed immerito. *n. 171.*

B. Joannes Mantuanus Episcopus martyrio coronatus est, & ab Honorio III. beatificatus, sed probatis prius pluribus miraculis ab eodem patris. *l. 1. c. 29. num. 9.*

S. Joannes Martyr dicitur edictum Imperatorum adversus Christianos publico loco affixum dirupisse, quod tamen alteri Martyri plures tribuunt. *l. 3. c. 37. n. 8.*

B. Joannes Martyr Gorcomienfis Ordini Prædicatorum nomen dedit: de ipsius Beatificatione. *l. 1. c. 24. n. 10.*

Servus Dei Joannes Massias Institutum Ordinis Prædicatorum professus est. *l. 2. c. 46. n. 5.* In ipsius processu solemniter examinatus fuit articulus, ut terminus prælitus in Remissorialibus computandus esset a die exhibitionis. *c. 50. n. 7.* Deperdit processus, novus confectus est. *n. 8.* Literæ pro confessione novi exempli processus ejusdem. *Ibid.* In dicto processu, omissa recognitione sigillorum exteriorum, facta fuit recognitio characterum, sive subscriptionum. *c. 51. n. 11.* Quibus conditionibus apertus fuerit memoratus processus. *n. 12.*

S. Joannes de Matha Fundator fuit Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & Urbano IV. di-

citur canonizatus. *l. 1. c. 41. n. 11.* Ejus Canonizationis meminerunt plures. *Ibid.* An vero a præfato Pontifice canonizatus fuerit, controversatur. *n. 12.* Ejus nomen in Martyrologio Romano acscriptum fuit, cum consilaret de casu excepto, & cultu immemorabili. *Ibid.* Celebratur in Breviario Ecclesiæ Meldensis. *Ibid.* Ab Innocentio XII. canonizatus fuit æquipollenter, & ex Indulto hujus Pontificis gaudet ritu duplici pro universa Ecclesia. *Ibid.* Cum S. Felice de Valois Ordinem Regularem inlitterit, quem confirmavit Innocentius III. cœlesti visionis præmonitus. *l. 2. c. 19. n. 2.* In ejus honorem Indulgentias concesserat Innocentius X. & Alexander VII. *c. 20. n. 13.* Decretum de ejus Officio pro universa Ecclesia recitando. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 13.* Non est recensendus inter primos Fundatores Ordinis B. Mariæ de Mercede. *c. 17. n. 11.* Ejus nomen quomodo in Martyrologio Romano inscriptum fuerit. *cap. 18. n. 3.* Ubi & quando mortuus sit. *c. 25. n. 9.* Diu ejus cadaver asservatum est in Ecclesia S. Thomæ de Formis. *n. 10.* De ejus corporis proceritate. *n. 29. & 34.* Ipsius ossa furto sublata sunt, & de eorum, (postquam inventa sunt) identitate. *n. 12. usque ad n. 53.* Quali cultu eum veneratus sit Innocentius III. paulo post mortem. *n. 35.* Ei bis dicitur apparuisse B. Virgo Maria. *c. 31. n. 30.* Licet ac mortuus est miraculis fuit. *c. 25. n. 35.* De approbatione casus excepti. *l. 2. c. 20. n. 13.* *Joannes* Monachus, & Martyr discipulus fuit S. Romualdi, & sacramentali Confessione se a culpis expiavit, et si forte levibus, ut martyrium subiret. *l. 3. c. 15. n. 13.*

B. Joannes Minorita V. B. Joannes de Perusa.

S. Joannes Nepomucenus ex unanimi consensu S. Congregationis Rituum declaratus est vere martyrium subisse, ipsiusque martyrii causa approbata fuit, ut procederetur ad examen miraculorum. *l. 1. c. 22. n. 14. & c. 27. n. 4.* In Basilica Lateranensi canonizatus est, probatis ejus quinque miraculis. *c. 30. n. 7.* Ejusdem martyrium, & causa martyrii examinata sunt per modum dubii formalis post declarationem casus excepti a Decretis Urbani VIII. & post concessionem Officii, & Missæ in ipsius honorem. *c. 32. n. 12.* Virtutum examen ex Indulto Benedicti XIII. factum est in Congregatione particulari. *n. 14.* De examine miracu-

raculorum. n. 17. Dum ejus causa discuteretur, explicatum fuit quoddam Decretum super hujusmodi causis. num. 19. Eum canonizavit Benedictus XIII. c. 36. n. 3. Solemnitas peracta fuit in Basilica Lateranensi, sed Canonizationis Bulla data est in Palatio Vaticano apud S. Petrum, in quo Pontifex morabatur. n. 3. & 4. Cum de martyrii declaratione ageretur, & signanter de miraculis, hæc non ex processibus Ordinariis approbata, aut admissa fuerunt, sed ex probationibus processibus Apostolici. l. 2. c. 4. n. 10. Nonnulla circa progressum ad Canonizationem post approbationem cultus immemorabilis. c. 21. n. 9. & 10. Cur ea sui excepto facta sit oppositio. c. 22. n. 5. Cultus immemorabilis confirmatus est, cum eundem plures Authores a tempore immemorabili commendarent. c. 23. n. 1. Epistolæ pro præfata Canonizatione introducenda editæ sunt. c. 26. n. 10. In ea factus est processus in specie, qui constructa esset inquisitio in genere, cum pertractaretur de causa Martyris per viam calus excepti. c. 29. n. 4. In processu Ordinario supplēvit Vicarius Generalis Episcopi pro uno ex iis, qui eidem construendo interesse debebant. c. 45. n. 16. Processus reputatus est validus, quamvis Judices Renuisoriales alios subdelegarent. c. 46. n. 10. Cur sepulcrum visitatum fuerit, dum fieret processus in specie super miraculis sequutus a processu super virtutibus. c. 51. n. 2. Canonizatus fuit, licet soli testes de auxilio fuerint interrogati. l. 3. c. 1. n. 11. & c. 3. n. 7. Idem S. a Wencellao Rege occisus fuit, cum sigillum Confessionis Sacramentalis aperire renueret. c. 8. n. 19. Nullum editum est Decretum, in quo affirmaretur, constare de martyrio ex parte Tyranni, sed pertractatum fuit de ratione, quæ Tyrannum impulit, ut ei mortem inligeret. c. 12. n. 1. Quamvis a Wencellao Rege Germaniæ Christiano crucidatus fuerit, inter Martyres tamen recensetur. n. 3. Pro Deo occidendus debito modo se ad martyrium præparavit. c. 15. n. 17. Ad mortem usque perseveravit in Dei amore. cap. 18. num. 16. Inter SS. Martyres canonizatus est, & declaratus, cum mortem pertulerit nolens Confessionis sigillum propalare. c. 19. n. 3. Canonizatus est ad normam ultimi Ritus Ecclesiæ. c. 35. n. 1. In ipsius causa plura discussit S. Congregatio pro dignoscenda miraculosa sanatione a paralyti. l. 4. p. 1.

c. 32. n. 12. Quæ dicitur eidem tributa. l. 4. p. 1. c. 12. n. 15. Examinata fuerunt nonnulla miracula negativa. l. 4. p. 1. c. 22. n. 4. Puellam quandam oomine Rosiliam, quæ sub lumine Wataya per horam integræ immerisa fuerat, prodigiose a morte liberavit. c. 22. n. 12. Quod miraculum approbatum est a Benedicto XIII. n. 14. Lingua incorruptionem examinavit Petrus Alfaltus, au esset miraculosa. c. 30. n. 13. Eamque inter miraculosa recensuit Benedictus XIII. n. 15. Ipsius lingue incorruptionis continuatio tamquam novum miraculum proposita est ad ejusdem Canonizationem obtinendam: quid tamen responsum fuerit. n. 19. & 20. Pro Canonizatione ultra hoc miraculum alia discussa, & approbata sunt. n. 23. Rationes, ob quas in honorem ejus aite Canonizationem concessa sint Officium, & Missa. l. 4. p. 2. c. 3. n. 7. & 17. & c. 4. n. 3. Qualiter ipsius corpus collocandum esset, decretum est a S. Rituum Congr. c. 26. n. 4. Ejusdem S. Imago, probato cultu innumurabili, media in Urbe super altare cultuata fuit. c. 2. n. 11.

B. Joannes Olerivianus Canonicus Regularis S. Augustini, & Martyr Gomericensis fuit. l. 1. c. 24. n. 10.

Servus Dei Joannes de Palafax Episcopi fuit dignitate, & ex Decreto edito in ejus causa demonstratur, operum ab eo conscriptorum revisionem faciendam esse ante Signaturam Commissionis. lib. 2. cap. 27. n. 5. Quamvis facta sit eadem Commissio ex Indulto Benedicti XIII. n. 3. Concessa fuit signatura Commissionis ante solitum decennium elapsam. c. 36. n. 4.

Servus Dei Joannes Peccador tum de virtutibus examinaretur, ejus processus apertus fuit, nulla facta extrinsecus recognitione sigillorum, aut subscriptionum Judicum. l. 2. c. 5. n. 11.

B. Joannes de Perusio ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificatus est. l. 1. c. 31. n. 15. Licet a S. Antonio commendetur, in ejus tamen causa de declarationem casus excepti processit S. Rituum Congregatio ratione solius prædicti cultus. l. 2. c. 19. n. 5. & 6. Martyrium pro Christi amore toleravit: Decretum pro ipsius cultu. c. 24. n. 109. Eundem Martyrem laudibus extollit S. Antoninus. n. 111. Pro demonstrando præfato cultu visitatus est ejusdem tumulus ab anteriori parte. c. 51. n. 1. Missa, & Officio celebratur. l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. Qualiter id evenierit. c. 4. n. 3.

B b b 2

S. Joann-

B. Joannes de Prado decimus fuit inter beatificatos in Basilica Vaticana, eumque beatificavit Benedictus XIII. *l. 1. c. 24. n. 13.* In ejus causa editum fuit Decretum approbans martyrium, & causam martyrii, unumque ex miraculis ipsius: quod tamen ulius S. Congregationis non conformatur. *c. 27. n. 4.* Ab hac responsum fuit de martyrio, & ejusdem causa, ante miraculorum discussionem. *Ibid. c. n. 8.* Cum de eisdem, unoque tantum miraculo constaret, dilata fuit beatificatio a Clemente XI. & a Benedicto XIII. completa, probato alio miraculo. *n. 9.* Quamvis inter Martyres numeratus sit, & de ipsius causa per viam non cultus pertractatum sit, beatificatus fuit, quin illico canonizaretur. *n. 9.* Prædictæ Beatificationis solemnitas peracta fuit in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 3.* Et in ejus Brevi Christi fidelibus indulgetur facultas eundem colendi. *c. 39. n. 8.* Cum Marochii ejusdem processum conficeret Mathias Apostolicus Missionarius Ordinis Minorum, approbatus fuit. *l. 2. c. 2. n. 4.* Approbatum fuit martyrium, facta conjunctione processuum Ordinarii, in quo plures testes oculati de martyrio, & hujus causa deposuerant, & Apostolici, in quo testes auriti de iis, quæ viderant, & unus tantum oculatus testis fuerant examinati. *c. 5. n. 9.* Postulatores probarunt, dilationem processus Apostolici construendi iustis ex rationibus ortam esse. *n. 14.* Alia de processu Ordinario. *c. 6. n. 8.* Qualiter sepultus fuerit, ejusque non cultus approbatus. *c. 12. n. 13.* Cum puerum lancea percussus ab imminente mortis periculo liberaret in quodam publico ludo, qui ad ipsius honorem celebrabatur, miraculum istud non fuit admissum; sed nihil ex ludo illatum fuit probando cultu. *c. 13. n. 5.* Licet in processu Ordinarii testes juraverint, se veritatem dicturos, non tamen exhibuerint juramentum de servando secreto, processus recognitus est ut validus. *c. 43. n. 18.* Quibus pro eodem processu inscriptæ fuerint Literæ Remissoriales. *c. 45. n. 13.* Cur dubium martyrii semel propositum concessum sit coram Summo Pontifice novo examine indagari. *c. 54. n. 15.* Accepta sunt testimonia nonnullorum, qui a Fide Catholica recesserant. *l. 3. c. 7. n. 7.* Ipsi Martyrium confessus fuit Rex Marochitanus, qui eum interfici jussu erat in odium Fidei.

c. 14. n. 13. Prædictus *B. martyrium* subiturus debito modo se præparavit. *c. 15. n. 17.* Præfatæ gloriose morti non obstitit provocatio Tyranni. *c. 17. n. 3.* Idem *B. missus* fuit ad Evangelicam Fidem prædicandam. *n. 15.* In agone mortis Deum oravit. *c. 18. n. 15.* An quemdam miraculose sanaverit, cum eadem ægroto non adfuerit virum instantanea recuperatio. *lib. 4. part. 1. cap. 8. n. 23.* Alium a fluxu sanguinis miraculose liberavit, & miraculum a Benedicto XIII. approbatum est. *c. 16. n. 20.* Examinata sunt miracula negativa. *c. 22. n. 4.* Qualiter ejus ope sanatio ab arthritide euidem ægroto facta miraculose reputata fuerit. *c. ultimo n. 30.* Beatificatus pro universa Religione, cui nomen dederat, Officio & Missa celebratur. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Et pro Diocesi, in qua martyrio coronatus est. *n. 8.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem requiescit. *n. 11.*

Servus Dei Joannes de Ribera cum sanctitatis opinione obiit, & ut ejus scripta examinarentur, commissi sunt revisio Cardinali Relatori cum facultate utendi consilio Consultorum S. Inquisitionis. *l. 2. c. 27. n. 9.*

B. Joannes Rusbrochius: ejus causæ examen commissum est tribus Rotæ Auditoribus per Decretum manu Papæ signatum. *l. 1. c. 17. n. 8.*

B. Joannes de Sacramenia quamvis a fidelibus coleretur, eique Episcopali auctoritate constructum fuerit Altare, solum inter beatificatos numeratur. *l. 1. c. 6. n. 9.*

S. Joannes Socius S. Cyri cum eo Theodorus, adhibito remedio sanitati prorsus contrarij, ab ægritudine liberavit. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 8.*

S. Joannes Socinus S. Pauli cum illo translatus est, & ex facultate Benedicti XIII. Officio, ac Missa celebratur. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 4.*

S. Joannes Taciturnus diu vitam protulit, licet corpus satis maceraverit. *l. 3. c. 29. n. 6.*

B. Joannes Thausignanus cum apud Ducem Estensem calumniis afficeretur, opera sua iusta, & laudabilia exposuit, eaque ad Deum retulit. *l. 3. c. 40. n. 7.*

B. Joannes Vincentius sic fuisse virtutibus, ut cultu publico decorari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.* In ejus causa processum construxerunt tres Presbyteri seculares. *l. 2. c. 45. n. 11.*

Joannes puer pro Christo occisus fuit

in

in Diœcesi Colonienſi . *lib. 1. cap. 14. n. 4.*

Joaſ Rex plura prophetice cognovit, prævia intellectuali Dei Viſione . *l. 3. c. 21. n. 9.* Exercuit virtutem purgati animi . *c. 22. n. 3.* Floruit prudentia , & fortitudine . *c. 24. n. 33.*

Graviſſimas ærumnas pertulit, ejuſque morbi meminerunt plures . *c. 30. n. 3.* A S. Joanne Chryſoſtomo comparatur Martyribus . *n. 4.* Piſſime filios ſuos inſtruxit . *c. 37. n. 12.* Solus a Divino furore poterat liberari . *c. 39. n. 10.* An peccatum veniale conmiſerit . *Ibid.* Opera ſua juſta , & bona expreſſit . *c. 40. n. 1.* Cum opera ſua laudaret, non peccavit . *n. 5.* Immundum ulcus lætenter tolerabat . *c. 41. n. 15.* Ejus pueros, & oves, igne de cœlo deſcendente, Dæmon evertit . *l. 4. p. 1. c. 2. n. 5.* De ipſius morbo . *c. 17. n. 3.* Inter Sanctos in Martyrologio recenſetur . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Et in Menologio Græcorum . *c. 29. n. 9.* Ei pluribus in locis Eccleſiæ Occidentalis dicata ſunt Altaria , & Tempia . *n. 11.* Officio proprio celebratur in Calendario, ac Breviario Cardinalis de Berulle a Paulo V. confirmatis . *n. 13.*

Joaſ Propheta SS. numero aſcribitur . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In Eccleſia Hieroſolymitana celebratur . *n. 29. n. 10.*

S. *Jonas* Monachus in Martyrologio Romano commendatur . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

Jonas Propheta Ninivitis a Deo miſus Urbis excidium prædixit, quod non fuit abſolutum, quin exinde Propheta falſus fuerit . *l. 3. c. 47. n. 7.* Inter Sanctos colitur . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Colitur in Eccleſia Orientali . *c. 29. n. 9.*

B. *Jordanus* Ordinis Prædicatorum ſic virtutibus fulſit, ut rite poſſet SS. catalogo adſcribi . *l. 1. c. 21. n. 12.* Fluſibus hauſtus repentina morte ſublatus eſt, ſed gloriam ſuam ipſe mox apparens expoſuit . *l. 3. c. 28. n. 24.*

B. *Ioſaphat* Pollocenſis Archiepiſcopus martyrio coronatus fuit, & in Beatiſicationis Brevi aſſeritur, Papam ad ipſius Canonizationem tuto poſſe devenire, interim indulgere, eum tanquam Beatum coli . *l. 1. c. 25. n. 12.* In ipſius cauſa reſponſum eſt a S. Rituum Congregatione, conſilare de martyrio & cauſa martyrii, antequam fieret diſcuſſio miraculorum . *c. 27. n. 4.* Et quamvis

ejuſdem martyrium, & cauſa martyrii approbata fuerint per viam non cultus, obtenta pro eodem eſt ſolemnis Beatiſicatio, antequam ad Canonizationem procederetur . *n. 9.* Ejusdem cauſa qualiter examinata fuerit, & ipſius miracula diſcuſſa ſint . *c. 30. n. 2.* Catalogo Martyrum idem Beatus aſcriptus fuit ab Urbano VIII. probatis antea miraculis . *Ibidem.* De facultate a Summo Pontifice conceſſa, ut ei a fidelibus cultus tribuatur . *c. 39. n. 8.* In præſata cauſa diſpenſatus eſt proceſſus Ordinarius, & omiſſus, ſic decernente Summo Pontifice . *l. 2. c. 1. n. 4.* Qualis cultus ei fuerit exhibitus ante Canonizationem . *c. 9. n. 3.* In eadem cauſa Promotor Fidei egit Procuratorem Fiſcalem, & ſuit citatus . *c. 47. n. 7.* Pro diſta cauſa diſpenſavit Urbanus VIII. ſuper Decreto de non procedendo ad Canonizationem, vel declarationem martyrii, niſi lapſis 50. annis ab obitu Servorum Dei . *c. 54. n. 5.* Cur ſic factum fuerit . *n. 6.* Nonnulla probata fuerunt per teſtes ſingulares . *l. 3. c. 2. n. 7.* Et admiſſæ fuerunt probationes ortæ ex teſtimoniis Judæorum, & Schiſmaticorum . *c. 7. n. 7.* Inter Martyres numeratur, quamvis ipſius mortis cauſa ab incluſione ejuſdem Sacerdotis ſchiſmatici in carcere derivata ſit . *c. 13. n. 12.* Demonſtratum fuit, eundem B. in odium Fidei occiſum eſſe . *c. 14. n. 13.* Martyrio coronari obtinuit præviis virtutibus a ſe exercitis . *c. 15. n. 17.* Miſſa, & Officio celebratur . *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7. 8. 9.*

Ioſaphat Rex Iſrael ſanctitate præditus fuit . *l. 3. c. 36. n. 6.* Egrege pugnavit pro cultu veri Dei . *n. 11.* Et ejus nominis inimicis bella geſſit . *n. 16.*

V. n. *Iosephus* de Anchieta pie creditur obiiſſe, & qualiter pro ejus proceſſus conſtructione expeditæ fuerint Literæ Remiſſoriales . *l. 2. c. 45. n. 17.* Pro ipſo proceſſu conceſſa eſt facultas Epico, ut Vicarios Foraneos, ſeu Superiores Religionum deputaret, qui ejus conſtructioni intereſſent . *n. 19.* Idemque judicatus fuit validus, cum addeſſet legitima cauſa, ut Judices delegati alios ſubſtituerent . *c. 46. n. 10.* Quid deciſum ſit circa citationem Promotoris Fidei . *c. 47. n. 7.* Et circa juramentum calumnia a Procuratore emittendum pro validitate proceſſus . *c. 48. n. 3.* Acceptus eſt proceſſus, quamvis juramentum exhibuiſſent nonnulli Regulares abſque Superiorum facultate . *n. 5.* Et cum teſtes non juraſſent

sent per diem ante examen, & solum tempore, quo interrogabantur, non proinde istiusmodi examen relictum est. n. 10. De examine processus. c. 13. n. 18.

Servus Dei Iosephus a Cupertino virtutibus clarus fuit, & cum ejus causa in S. Rituum Congregatione discerneretur, pecuniae datae sunt *Monibus* pro expensis subeundis. l. 1. c. ult. n. 1. Tres pro ejusdem non cultu probando constructi fuerunt processus, alter in civitate, in qua natus est; in qua diu moratus fuerat, secundus; & tertius in civitate, in qua fuit tumulatus. l. 2. c. 15. n. 12. Per epistolam S. Rituum Congregationis demandatum est Ordinario, ut accederet ad sepulcrum *Servi Dei* eum Promotore Fiscalis, approbatae fuit sententia super non cultu statim ac devenit ejusdem Ordinarii responsio de non cultus continuatione. num. 13. Cum nonnulla a se scripta manuscripta composita ab Archangelo Rosuo, quæ dicit *Servi Dei* esse affirmabantur, ipsorum revisio facta est. c. 25. n. 2. Opera ab eo scripta revideri iussit S. Rituum Congregatio, quamvis jam virtutes Theologicas, & Cardinales examinarentur. c. 27. n. 8. Pro validitate processus adhibiti fuerunt adjundi juxta præscripta in epistola circulari. c. 43. n. 13. Admissus fuit processus Ordinarius, licet testes de veritate dicenda, & non de servando secreto, juramentum emisissent. n. 18. Qualiter facta sit signatura Commissionis. *Ibid.* Processus in genere in Urbe constructus est. c. 45. n. 9. Et cum compilaretur processus Ordinarius, adfuit Vicarius Generalis Episcopi pro uno ex illis, qui processui interesse debet aut. n. 16. Et cum testes ex Officio examinarentur super Interrogatoriis a Fidei Promotore minime designatis, sed a Judicibus Remissorialibus iudicatis, eorum examen validum fuit. c. 47. n. 3. Dispensatum fuit super Decreto de non procedendo ad Canonizationem, Beatificationem, vel declarationem martyrii, nisi transactis 30. annis. c. 54. n. 5. Cur huiusmodi dispensatio erogata fuerit. n. 6. Corpus e terra sæpe elevabatur. l. 3. c. 49. n. 9. Cum in ecclesias reperetur, clamorem emittebat. n. 11. Ejusdem visiones, & revelationes a viris doctis, & piis examinatae sunt, antequam approbarentur. c. 53. n. 11.

Iosephus filius Jacobi Patriarchæ Minister fuit Regis Aegypti, eumque tum intra tum extra Templum comitaba-

tur, & spectator aderat sacrificiis, absque ulla Idololatriæ labe. l. 3. c. 19. n. 6. Commendatur, utpote qui castitatem, & pudorem in opere dilexit. c. 21. n. 9. A bellis occisus dicitur est. c. 28. n. 3. Eum pater per 23. annos animum doluit. c. 30. n. 5. A Philone Hebræo laudatur, & constitutus est a Pharaone Rege Aegypti ejusdem Regni Prorox. cap. 36. num. 6. Fratribus, qui eum impie vexaverant, pepercit; uxoremque Putipharis, quæ ipsum ad adulterium committendum provocavit, gloriose sprexit. cap. 36. n. 7. In lectulo suo sancti præbens documenta animam efflavit. c. 38. n. 24. Nullum peccatum commisit. c. 39. n. 4. Eum vivere, & Proregem Aegypti esse audiebat Jacob, velut ex somno evigilavit. cap. 49. num. 5. Patris sui corpus aromatibus conditum sepeliri iussit. l. 4. p. 1. c. 30. n. 7. Ejus visiones odium fratrum pepererunt. l. 3. c. 51. n. 6.

B. Iosephus a Leonis dum canonizandus proponeretur, ejus processus subscriptus est a Promotore Fidei. l. 1. c. 18. n. 15. Decimus quintus fuit, qui beatificatus est in Basilica Vaticana. c. 24. n. 13. De Brevi Beatificationis. n. 13. Beatificationis solemnis expleta sunt a Clemente XII. c. 36. n. 3. Quomodo ipsius non cultus demonstratus sit. l. 2. c. 3. num. 8. c. 15. n. 13. Quid responsum fuerit pro validitate processus circa citationem Promotoris Fidei. c. 47. n. 7. Num inter Martyres recensendus sit. l. 3. c. 12. n. 20. Ejus virtutes approbavit Clemens XII. *Ibid.* Ipsius Reliquiæ qualiter translatae fuerint. l. 4. p. 2. c. 22. n. 8.

Servus Dei Iosephus Maria Thomasius Cardinalis, ut Cardinalitiam Dignitatem acceptaret, impositum ei fuit a Clemente XL præceptum, cui si persisterat ut Pontificatum acceptaret. l. 3. c. 31. n. 12. In ejus causa (non officientibus difficultatibus ab operum Revisitoribus obiectis) factus est progressus ad ulteriora. l. 2. c. 28. n. 3. Et concessa fuit ante solitum decennium signatura Commissionis. c. 36. n. 4. Quomodo factus sit processus. c. 45. n. 9. De Commissionis Introductionis in præfata causa. l. 3. c. 33. n. 9. Virtutibus floruit. n. 16. Cur eum cultus nullibi viguisse iudicatus sit. l. 2. c. 15. n. 12.

Venerabilis Iosephus a Matre Dei virtutibus fuit, & in ejusdem causa probata est fama sanctitatis a testibus singularibus singularitate administrativa. l. 2. c. 40. n. 3. Cum testis

testes ex officio examinarentur super Interrogatoriis a Fidei Promotore non designatis, sed tantum a Iudicibus Renuisiorialibus, eorum examen validum reputatum est. *l. 47. n. 3.* Decretum de norma examinis testium in præfata causa. *c. 48. n. 22.* Concessum fuit, ut ad examen testium deveniretur, quamvis processus constructus non erat. *c. 53. n. 3.* Et ut eodem tempore examinarentur testes in genere, & in specie, licet diverso modo. *n. 5.* De ejus cadaveris translatione. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 6.* Proximum ardentius diligebat. *l. 3. c. 23. n. 36.* Fundavit Religionem dictam Scholarum piarum tempore Gregorii XV. *l. 3. c. 30. n. 17.* Ejus virtutes examinatæ sunt tempore Benedicti XIII. qui easdem approbavit. *Ibid.* Ad Tribunal S. Inquisitionis accitus fuit cum aliis Religionis suæ. *Ibid.* Cur hoc factum sit. *n. 18.*

S. Iosephus Sponsus B. V. Mariæ a primis Ecclesiæ seculis colitur. *l. 1. c. 5. n. 8.* Ob justitiam, & pietatem commendatur a S. Petro Chrysologo. *l. 3. c. 24. n. 21.* Cum Beatissima Virgine verum contraxit matrimonium. *n. 57.* Nullam prius uxorem suscepit. *Ibid.* Singulis annis cum B. Virgine Hierosolymitanum Templum petebat. *c. 37. n. 13.* In somno a Deo monitus fuit, ut e Hierosolymis exiret, iterumque postea regrederetur. *c. 51. n. 6.* An egestate laboraverit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.* Ei desponsata fuerat B. V. Maria cum ab Angelo edocta fuit, se Divinum Verbum concepturam. *Ibid.* In eisdem Sancti honorem novendiales preces fieri indulsit Clemens XI. *c. 17. n. 11.* Ab Innocentio XI. confirmatus est in Patronum omnium Missionum Sinesium. *c. 14. n. 5.* Et in Patronum Hispaniarum ad preces Caroli II. earum Regis. *n. 11.* Qualiter ejus festum celebrandum sit. *c. 16. n. 27. 31. & 33.* Ipsius dies obitus prorsus ignoratur. *n. 55.* Ab aliquibus SS. vixisse dicitur post Passionem Christi Domini. *Ibid.* Plura de celebratione ejusdem festi. *n. 31. & 33.* Ipsius Officium proprium pro universa Ecclesia recitandum indulsit Clemens XI. *c. 20. n. 5.* Ejusdem nomen in Litanis invocandum est. *Ibid. & n. 6.* De ejus cultu. *n. 6. usque ad n. 14.* Non est annuerandus SS. veteris Testamenti. *n. 14.* An in utero matris sanctificatus fuerit. *n. 30. & 31.* Ad cælos corpore, & anima creditur ascendisse, & prope Christum post Beatissimam Virginem in sublimi gloriæ thro-

no residere. *n. 32.* An id sic se habeat. *n. 33.* In Sponsum B. V. Mariæ electus fuit. *n. 35.* Pater Christi Domini appellatus est. *n. 36.* Eique Dominus obedientiam exhibuit. *n. 37.* De loco invocationis ejus in Litanis. *num. 39. usque ad n. 57.* Num gratia S. Joanne Baptista præstantior fuerit. *n. 41. usque ad n. 45.* Et an prior eodem S. Joanne e vita migraverit. *n. 43. & 47.* Inter SS. Confessores celebratur ab Ecclesia. *n. 49.* Utique in Patriarchatu numerum sit cooptandus. *num. 50. & 57.* Et an inter Confessorum ejus nomen in Litanis implorandum sit. *n. 51. & 52.* De ejusdem muneris excellentia. *n. 54.* An inter Prophetas colendus sit. *n. 57.* Juxta Franciscum Suarium pertinet ad SS. novi Testamenti. *c. 29. n. 2.*

Iosias Rex sanctitate floruit. *l. 3. c. 36. n. 6.* Commendatur ob zelum honoris Dei. *n. 11.*

Iosue Dux Hebræus virtutibus præditus fuit. *l. 3. c. 36. n. 6.* Ejus fortitudo laudatur ab Ecclesia. *Ibid.* Virginitatem illam custodivit: & ardenti zelo honoris Dei ipsi inservivit cunctis diebus vitæ suæ. *n. 11.* Victorias insignes ab inimicis reportavit. *n. 16.* In lectulo suo pia relinquens documenta mortuus est. *c. 38. n. 24.* Angelum adoravit, & coluit. *l. 1. cap. 1. n. 16.* Inter SS. numeratur. *c. 12. n. 15.* Sub spectabili forma Deum vidit. *l. 3. c. 50. n. 2.* Cum Sol ad ejus imperium unius diei spatio immotus permanisset, miraculum contra natrum patravit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 10.* Miraculose vicit quinque Reges Gabonem obidentes. *n. 17.* Civitatem Hiericuntinam vastavit. *c. 38. n. 9.* De immobilitate Solis ad ejus preceptum. *c. 24. n. 1.* Ipsius sanctitati non offitit, eum post mortem in limbum descendisse. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* In Martyrologio celebratur. *Ibid.* Ejus festum apud Græcos celebratum fuit. *c. 29. n. 10.*

S. Iovita Martyr cum S. Paulino in Patronum Civitatis Brixienus electus est. *l. 3. c. 10. n. 5.*

S. Ireneus cur tamquam Doctor non celebratur ab Ecclesia. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 9.* De ejus laudibus. *l. 1. c. 4. n. 6.*

S. Irene a Dulceto Præfide morti tradita, cum cibis Diis immolatos comedere nollet, inter Martyres recensetur. *l. 3. c. 14. n. 7.*

Isaac ex Jacobi Patriarchæ, & Moysis assertione dicitur invocandus. *l. 1. c. 12. n. 2.* Inter Sanctos numeratur. *n. 5.* A Deo per-

percutissus est cecitate. *l. 3. c. 30. n. 5.* In seculo suo obiit sancta præbens documenta. *c. 38. n. 24.* Jacobo pro Esau benedicens vehementer expavit. *c. 49. n. 5.* Per ejus merita, ac virtutes supplicatus Deus Azariam, & focios ab igne servavit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 24.* In diverso tentorio ac ejus uxor morabatur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 15.*

Iſaac Abbas Regulam instituit, sub qua degunt Eremitæ in cellulis separatis. *l. 3. c. 27. n. 14.*

S. *Iſaac* Eremita plurimum commendatur a *S. Gregorio* in *Dialogis. lib. 2. c. 19. n. 6.*

Iſaias Propheta vicinam mortem prædixit *Ezechie* Regi. *l. 3. c. 45. n. 1.* Mors non venit, quin exinde prophetia falsa sit appellanda. *c. 47. n. 7.* Et cum eidem Regi incolumitatem prædiceret, ad hujus preces in horologio *Achaz* retrogressus est *Sol*, ut ipse fidem dictis adhereret. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 10.* Prophetavit asserens, *Christum* D. cæcos, mutos, & surdos esse sanaturum, quæ omnia rei eventus comprobavit. *c. 10. n. 1.* Idque ad claudos ampliavit loquens de ipso Domino, & Apostolis. *c. 11. n. 1.* Prædixit Beatissimam Virginem Mariam absque dolore parituram esse. *c. 20. n. 39.* Ut Solis umbra retrocederet, a Deo obtinuit. *c. 24. n. 1.* Præcognovit, cæcos tenebris fore obscurandos. *c. 25. n. 5.* Sanctorum numero adjungitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Ipsius mortis causa describitur a *S. Zenone. c. 29. n. 7.* Ejusdem nomen in *Menologio Græcorum* invenitur. *n. 9.* Eique Bononiæ dicata est quædam Ecclesia. *n. 11.* De præcepto ei a Deo imposito. *l. 3. c. 41. n. 20.*

S. Iſidorus Agricola ut canonizaretur, iterum examinata, & approbata sunt illa omnia, quæ pro ejus Beatificatione demonstrata fuerant. *l. 1. c. 25. n. 6.* Uxorem habuit *B. Mariam* de Capite. *c. 31. n. 14.* Quamvis in antiquissima cultus possessione esset, ut tamen a *Gregorio XV.* canonizaretur, discussio formalis virtutum facta fuit. *c. 32. n. 11.* Cum aliis Beatis canonizatus est a *Gregorio XV.* *c. 36. n. 4.* Noninatus fuit servato jure antiquitatis. *n. 6.* In Canonizatione Missam celebravit Pontifex. *n. 26.* Processus constructus est a Nuntio Apostolico. *l. 2. c. 2. n. 11.* Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, & fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Processus habitus fuit juridicus. *c. 3. n. 2.* De ipsius miraculis. *c. 4.*

n. 11. Qualiter ei cultus exhibitus fuerit ante Canonizationem. *c. 9. n. 3.* *U. n. 5.* Oblatio flores ferti, quæ per singulos annos ei fiebat publica intercedente auctoritate, ad cultum publicum relata est. *c. 12. n. 14.* Antequam beatificaretur, concessa est a Leone X. facultas Francisco de Vargas curandi, ut ipsius cadaver sub magnifico sepulcro conderetur, & in ejusdem honorem construeretur sacellum. *c. 20. n. 9.* De cultu, & sanctitate uxoris ejusdem. *c. 24. n. 97.* Quomodo processus Ordinarius approbatus sit. *c. 46. n. 6.* Canonizatus est post 372. annum ab obitu. *c. 34. n. 7.* Ejus quoddam miraculum approbavit Sacra Rota, de quo nihil affirmavit, aut negavit *S. Rituum Congregatio. l. 3. c. 4. n. 11.* Pro Canonizatione ratio habita est eorum, quæ de ipsius virtutibus ab Historicis relata fuerant. *c. 8. n. 21.* De caritate ejusdem erga Deum. *c. 23. n. 27.* Et erga proximum. *n. 36.* Et de prudentia. *c. 24. n. 8.* Cæcis visum restituit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Mutos, & surdos miraculose sanavit. *c. 10. n. 3.* Aliumque hernia vexatum. *c. 15. n. 18.* In ejus causa admissa fuerunt miracula negativa. *c. 22. n. 4.* Prodigiosum fontem e terra sicut ebullire. *c. 24. n. 2.* De miracula cadaverum Servorum Dei incorruptione. *c. 30. n. 3.* Ejusdem *S. a* corruptione illæso inter miracula numeratur. *Ibid.* De examine habito pro hujus miraculi discussione. *n. 8.* Ipsum cadaver miram flagrantiam emittebat. *c. 31. n. 26.* Preciōis novendialibus invocatus miracula patravit. *l. 4. p. 2. c. 13. c. 12.* Officio duplici cum octava celebratus est, dum adhuc beatificatus tantum esset. *c. 14. n. 3.*

S. Iſidorus Archiepiscopus in Ecclesia Officio Doctorum celebratur. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 15.* *U. n. 12. n. 9.* Frater fuit *S. Leandri* Episcopi Hispalensis, quem plurimum commendat. *Ibid.* Frater fuit *SS. Fulgentii*, & *Florentinæ. c. 11. n. 16.* Ob sanctitatem, & miracula in Martyrologio Romano laudatur. *c. 19. n. 4.*

S. Iſidorus Martyr laudatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 8.*

S. Iſidorus Nitriensis Episcopus a *S. Hieronymo* vocatur Confessor Dei. *l. 1. c. 2. n. 6.*

S. Iſidorus Pelusiota Monachus prædictus fuit mirabili doctrina. *l. 2. c. 25. n. 9.* In Martyrologio Romano veneratione dignus proponitur. *lib. 4. par. 2. cap. 19. num. 6.*

S. Iſmael Martyr invicta fortitudine mor-

mortem pro Christo toleravit. *l. 3. c. 20. n. 11.*

S. Judas Apostolus a SS. Evangelistis inter Apostolos ultimo in loco numeratur. l. 4. p. 2. c. 11. n. 1. Qualiter celebrandus sit, c. 16. n. 27. Cum S. Simone Apostolo ab Ecclesia colitur. n. 42. Ubi nam martyrium subierit. n. 45. Sanasse dicitur Abgarum Regem Edessæ. c. 26. n. 7.

Judas Machabæus Summus Sacerdos, Princeps Hebræorum, & pietate insignis fuit. l. 3. c. 36. n. 6. Plura bella adorsus est. n. 16. Ei apparuerunt, postquam e vita migrarunt, Onias Sacerdos, & Jeremias Propheta, ut ipsum commoverent ad debellandos patræ hostes. c. 50. n. 8. & l. 4. p. 1. c. 32. n. 2.

Juditâ populum suum ab inimico obsessum hortata est, ut Deum lacrymis placaret. l. 3. c. 26. n. 10. Joannium observabat, & cilio se induibat. c. 28. n. 3. Gratia sermonis prædita fuit. c. 43. n. 7.

B. Juliana Cornelienfis quæ modo cultui publico decoretur. l. 2. c. 12. n. 4. In Litanis apud Ordinem Præmonstratensem invocatur. c. 14. n. 7. Revelationem dicitur habuisse de Institutione Festi Sanctissimi Sacramenti, dicti Corporis Christi Domini. l. 4. p. 2. c. 31. n. 23. De eadem Revelatione. n. 24.

S. Juliana de Falconeriis cum beatificanda proponeretur, ejus processus subscriptus fuit in S. Rituum Congregatione a Promotore Fidei. l. 1. c. 18. num. 15. Pro ejus Beatificatione sub Benedicto XIII. expedita sunt duo Decreta, alterum de miraculis, alterum de tuto progressu ad Beatificationem. c. 26. n. 9. Ob cultum inmemorabilem beatificata dicta fuit ab Innocentio XI. cap. 31. n. 12. Per modum dubii formalis virtutes Theologales, & Cardinales examinatæ fuerunt, quamvis in ejus causa præcessisset declaratio casus excepti. c. 32. n. 12. Et pro eadem examine facta est Congregatio Antepreparatoria in Aedibus Cardinalis Fabroni, & ex Indulto Benedicti XIII. absolutum fuit examen in Congregatione Particulari. n. 14. Et responsum est, ita constare de virtutibus, ut deveniri posset ad discussionem miraculorum. n. 17. Ut tuto procedi posset ad Canonizationem, Decretum edidit Benedictus XIII. Sed solemnitas non complevit. c. 34. n. 1. Canonizata fuit a Clemente XII. in Basilica Lateranensi. c. 36. n. 3. Et cum alii Beati canonizaren-

Tom. VIII.

tur, servatus est Ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. n. 8. Quid factum sit pro subeundis ejus Canonizationis expensis. c. 35. n. 1. Decretum de tuto progressu ad Canonizationem. l. 2. cap. 24. num. 49. Quando factus sit in eadem progressu ad discussionem dubii super virtutibus, & miraculis. n. 50. Patrum habuit B. Alexium de Falconeriis unum ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Virginis Mariæ. Ibid. Quibus scriptæ sint Litteræ Remissoriales, & Compulsoriales. c. 45. n. 8. Apposita fuit clausula pro substitutione Judicum: Firmis remanentibus ceteris, qui in precedentibus Litteris Remissorialibus fuerant in Judices deputati: c. 46. num. 9. Inducti sunt testes a Filiei Subpromotore. c. 48. n. 27. Cum Interrogatoria apparerent transcripta, ante testium depositiones, processus tamquam validus admissus est. c. 49. n. 8. Ut ejus scriptura rite compilaretur, ab Archivo extracta fuit. c. 52. n. 7. Processus constructus ab Ordinario post appositionem manus Sedis Apostolicæ, ianavit Benedictus XIII. c. 53. n. 8. Discussum fuit dubium de virtutibus in specie, deficientibus testibus de visis. l. 3. c. 3. num. 7. Virtutes ulterius comprobatæ sunt ex iis, quæ regularat Nicolaus de Pittorio. c. 58. c. 18. Prodigiis quoddam eadem Sancta patravit coram Jacobo Confessario suo. Ibid. Dum de memoratæ S. virtutibus tractaretur, approbata sunt quedam de eisdem documenta ab Autore Anonymo scripta. c. 9. n. 2. Decretum de tuto progressu ad ejus Canonizationem edidit Benedictus XIII. canonizavit vero Clemens XII. c. 38. n. 25. Eadem Sancta morti proxima miraculose Sacra Eucharistia refecta est. Ibid. Supra eam circa cor ipsius Sanctæ inventa est (post ejus obitum) Imago Christi Crucifixi. n. 25. Ostendit Petrus Alfalsens, dolores non obitare miraculose sanationi, & idcirco ipsius Sanctæ miraculum quoddam approbavit Benedictus XIII. l. 4. p. 2. c. 8. n. 24. Alium paralisi laborantem sanavit. c. 12. n. 15. Officio, & Missa ab Innocentio XII. (beatificata tantum) decorata est. l. 4. p. 2. c. 3. n. 2. & n. 6. Quin de virtutibus examen præcessisset casus exceptus. c. 4. n. 1. De ejus nominis in Martyrologio Romano descriptione. cap. 18. num. 15.

S. Juliana Virgo, & Martyr ob translationem suam celebratur in Martyrologio Romano. l. 4. p. 2. c. 19. n. 9.

C c c

Julia-

Julianus V.S. Julianus Episcopus Conchenſis.

Servus Dei Julianus a S. Auguſtino odorem virtutum reliquit, & proceſſum in ejus cauſa conſectum ab Ordinario uo- pte juridicum appoſuit Sacre Rotæ Auditores. *h.2. c.3. n.8.* Ejus in Deoſpes demonſtrata ſunt ex ingreſſu ad Religio- nem. *h.3. c.23. n.18.* De ipſius erga proxi- mum intenſa caritate. *n.36.* Sermone Sapientiæ, & Scientiæ floruit. *c.43. n.7.* Decoratus a Deo fuit ſcientia inſula. *n.12.* Cæcis viſum conceſſit. *h.4. p.1. c.9. n.4.* Plura examinata fuerunt de prodi- gioſa ſanatione claudorum. *c.11. n.4.*

S. Julianus Episcopus Conchenſis lite- ris, & ſanctitate in Hiſpaniarum Regnis floruit, ejusque ſententiam citavit Eli- pandus circa Chriſti reſpectu Dei ſilia- tionem. *h.4. p.2. c.12. n.6.* Sub ejusdem Regula inſtituti ſunt Equites Montefæ, & Alcantaræ. *c.14. n.5.* Miraculis fulſit, ut aſſeritur in Martyrologio Romano. *c.19. n.3.*

S. Julianus Martyr ab Eccleſia colitur demonſtrata divinitus die, qua ei veneratione exhibenda ſit. *h.2. c.13. n.1.* Cum uxore S. Baſiliſſa ab Eccleſia celebratur inter Martyres. *h.3. c.12. n.14.* Pro Chri- ſti amore mortem pertulit. *c.15. n.12.* Qualiter martyrium ſubierit. *c.18. n.16.* S. Baſiliſſam quamvis in uxorem ſuſce- perit, caſtita-tem tamen illaſam cuſtodi- vit. *c.24. n.57.*

S. Julianus Presbyter & Martyr cum S. Ceſario a Luxurio, qui poteſtatem ad id acceperat a Traiano Imperatore, morti traditus eſt ob Chriſti Fidem. *h.3. c.14. n.14.*

S. Julianus Saba corpus ſuum aſperri- me macerabat. *h.3. c.28. n.14.* Vidit ani- mam S. Simeonis Stylitæ, qui fulgure percufus interiit, in cælos conſcendere. *c.38. n.24.* Celebratur in Martyrologio Romano ob miracula. *h.4. p.2. c.19. n.3.*

S. Iuliana in Actis ab hæreticis ſcriptis Martyr nuncupata eſt; ſed non amplius ut talis agnoſcitur ex Decreto S. Gelafii Papæ. *h.1. c.3. n.9.* Mater ſuit S. Quiri- ci, & pro Chriſti Fide trucidata eſt, ut oſtenditur ex Literis encyclicis. *cap. 4. n.2. c.13. c.15. n.6.* De ejus martyrio, & prædiſto Decreto. *Ibid.* Quam inviſta fortitudine tormenta perpeſſa fuerit. *c.20. n.11.* Ab ejus ſepulchro aqua proſiuit miraculoſa. *h.4. p.1. c.37. n.19.*

S. Iulius L. Papa adverſus Arrianos S. Athanaſium Episcopum Alexandri-

num vindicavit, & Marcellum Ancyra- num Episcopum, qui hæreſeos reus fue- rat judicatus; proſcripſit hæreſem Photi- ni; & confirmavit ſua appellationum Episcopatum ad Romanam Sedem, id- que executioni mandavit. *h.3. c.32. n.16.*

S. Ivo Trecorenſis antequam a Cle- mente VI. canonizaretur, de ejus vir- tutibus coram eodem Papa habitum eſt Conſultorium Cardinalium, & Episcoporum. *h.1. c.15. n.16.* Canonizatus ſuit a diſto Pontifice in Civitate Avenionenſi. *c.36. n.2.* In Canonizationis Diplomate nihil de Officio decernitur, ſed ſolum ut ejus memoria pie recolatur. *c.38. n.5.* *c.39. n.10.* Supplices preces, ut ad Canonizationem procederet, eidem Pontifici exhibite ſunt a Duce Britanniæ. *h.2. c.36. n.9.* Pro ejus cauſa 249. teſtes ſeparatim fuerunt examinati, & 500. ſimul. *c.49. n.2.* Juxta recentiore con- ſuetudinem Eccleſiæ canonizatus ſuit. *h.1. c.35. n.1.* Non ſolum munera Sa- cerdotis, ſed etiam Vicarii Generalis recte explevit. *n.3.* Angliæ nomen de- dit cuidam Templo. *h.4. p.2. c.15. n.1.*

S. Iuſſa Martyr coronata fuit. *h.3. c.17. n.8.*

Serva Dei Iuſſina Socia ſuit B. Veroni- cæ de Binaſco, & Martyr appellatur a Bollandi ob longam ægritudinem pa- tienter toleratam. *h.3. c.11. n.2.* Per an- nos 30. phthiſi laboravit, ut æternum præmiuſ aſſequeretur. *c.39. n.7.*

S. Iuſſinus Episcopus Theatinus juxta diſciplinam antiquiore canonizatus eſt. De ejus cultu, ac in Martyrologio de- ſcriptione. *h.4. p.2. c.18. n.8.*

S. Iuſſinus Martyr in Urbe pro Chri- ſti Fide trucidatus eſt. *h.1. c.4. n.9.* De ejus martyrio. *h.3. c.14. n.2.* Teſtatur, ſe ſactum eſſe Chriſtianum, cum cuius liceret martyrio coronari. *c.16. n.9.* Mirabili conſtantia dira tormenta perpeſſus eſt. *c.22. n.11.*

S. Iuſſus ſe ſponte Tyranno obtulit ad martyrium perſerendum, iaudaturque a S. Eulogio Episcopo & Martyre. *h.3. c.16. n.10.* Eleſtus, & approbatus ſuit in Patronum Civitatis Licienſis. *h.4. p.2. c.14. n.8.*

Servus Dei Iuvenalis de Ancina Epi- ſcopus ſuit Salutarium, & pro ejus pro- ceſſu Literæ Remiſſoriales expeditæ ſunt Inquiſitori loco unius ex Episcopis. *h.2. c.45. n.18.* Quid reſponſum fuerit circa omiſſionem examinis teſtium ſuper nonnullis Interrogatoriis. *c.49. n.6.* De

ejuſ-

eiusdem martyrio causa non fuit introducta, cum non constaret de acceptatione eiusdem. *h.3. c. 16. n.5.* Interrogatum fuit, an ipse Dignitatis Ecclesiasticas ambiat. *c.21. n.13.* Cur in ejus causa approbatus fuerit non cultus. *h.2. c.16. n.4.*

S. Iuveninus Martyr laudatur a S. Joanne Chrysostomo. *h.1. c.12. n.5.* De ejus martyrio loquitur idem S. *c.14. n.4.* Ipsi etiam meminerunt Theodoretus, & Baronius. *h.3. c. 13. n.9.* Plura de præfati S. morte. *h.4. p.2. c.17. n.9.*

S. Kilianus. V. S. Chilianus.

K *Entigernus* Episcopus aves nonnullas refuscitavit. *h.4. p.1. c.21. n.6.*

L *Actantius Martyr* in odium Fidei fuit occisus. *h.3. c.14. n.2.*

B. Ladislaus Rex Hungarie a Civitate *Warsavia* electus est in Patronum. *h.4. p.2. c.14. n.3.*

S. Landoldus cum Sociis ab Episcopo prius beatificatus est, postea ad preces Vomari Abbatiss a Joanne XIII. canonizatus fuit. *h.1. c.7. n.16.*

Serva Dei Laurentia virtutibus fuisse, ejusque processum apertus est, nulla facta extrinsecus recognitione sigillorum, aut subscriptionum Judicum. *h.2. cap.51. n.11.*

Servus Dei Laurentius Brundisius floruit virtutibus, ejusque processum apertus fuit, quin sigilla, vel Judicum subscriptiones recognoscerentur. *lib.2. c.51. n.12.*

S. Laurentius Dublinensis Archiepiscopus eum canonizaturus Honorius III. Episcoporum suffragia audivit. *h.1. c.15. n.12.* Dilata est ipsius Canonizatio ab eodem Pontifice, ut Episcopos, & Capellanos adventantes expectans ipsos reciperet hujusmodi solemnitati adfuturos. *n.13.* Sanctorum catalogo adscriptus fuit, præhabitis suffragiis Cardinalium, & Episcoporum. *n.17.* Bulla Canonizationis eum ostendit signa, seu miracula patravisse. *c.28. n.14.* In Canonizatione a Summo Pontifice concessæ sunt Indulgentiæ fidelibus, qui ejus corpus in Ecclesia S. Marie de Augusto, in qua requiescit, visitarent. *c.36. n.9.* Ipsi mi. acula jussu Summi Pontificis, antequam eundem canonizaret, publicati sunt, lesæque a Nicolao Cardinali, & Episcopo. *n.15.* In Bulla Canonizationis

nulla fit mentio Missæ, vel Officii. *c.37. n.5.*, & *c.39. n.10.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c.39. n.11.* In Sanctorum numerum relatus est, postquam ad Sanctam Sedem devolutæ fuerint causæ Canonizationum. *h.3. c.34. n.1.* Mutos, & surdos sanavit. *h.4. p.1. c.10. n.3.* Mortuos ad vitam revocavit. *c.21. n.5.*

Servus Dei Laurentius Eremita, seu de Rovello corpus suum asperrime macebat. *h.3. c.29. n.10.* In ejus causâ processum confici jussit Innocentius IV. *Ibid.* Necesse fuit, reverendi processum, autographum propter questionem extortam circa concordiam inter particulam exempli, & particulam autographi. *h.2. c.50. n.8.*

S. Laurentius Justinianus ne canonizaretur, sex inter se conventus habuerunt S. Rotæ Auditores. *h.1. c.17. n.9.* Ejus causæ examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus, eisdemque collata est jurisdictio per Commissiorem manu Papæ signatam. *n.8.* In eadem causa suffragium tulit tamquam Consultor Promotor Fidei, jussu Alexandri VIII. *c.18. n.2.* Miracula ex suffragiis Medicorum, sic decernente S. Rituum Congregatione, demonstrata fuerunt. *c.19. n.17.* Canonizatus fuit, tum quia ob cultum immemorabilem Decretum eviderat Pontifex, ut ad ulteriora procederetur, tum quia miracula juridice examinata, & approbata fuerant. *c.32. n.8.* De virtutum discussione. *n.20.* In Canonizatione Missam non celebravit Alexander VIII. senescente impeditus. *c.36. n.24.* A Clemente XII. beatificatus honore Missæ decoratus est, sed non exinde tamquam Canonizatus habitus est, id exprimente eodem Pontifice. *c.42. n.17.* Ex solo Indulto Apostolico approbatus est casus exceptus. *h.2. c.10. n.1.* Eiusdem (tunc beatificati) Imaginem colli, indulsit Clemens XII. *n.8.* Casus exceptus approbatus est dependente ab Indulgentiarum concessionibus. *n.13.* Signaturæ Commissionis præcessit revisionem operum ab eo scriptorum. *c.27. n.4.* Qualiter ipsius fama sanctitatis a Leone X. probata fuerit. *c.39. n.13.* Ut rite processum compulsetur, ab Archivio desumptus est. *c.52. n.7.* Canonizatus fuit post. 236. annum ab obitu. *c.54. n.7.* Quamvis soli testes de auditu inventi fuerint. *h.3. c.1. n.11.*, & *h.2. c.5. n.3.* Episcopi Sancti vitam scripsit ipse Nepos Bernardus Justinianus,

C c c 2

cujus

cujus quidem non modica ratio habita est, cum ad Relationem Cardinalis Baronii in ipsius honorem lectiones propriæ concessæ fuerint. c.26. n.12. Donum habuit lacrymarum. c.26. n.10. Triplici Summi Pontificis præcepto adfectus fuit, ut Patriarchatum Venetiarum susceperet. c.31. n.4. Sanctorum in numerum relatus est, postquam Canonizationum cause ad Apostolicam Sedem revocatz sunt. c.34. n.1. Justitia demonstrata fuit, cum ejus sententiæ inappellabiles dictæ fuerint. n.9. Optimum præbuit exemplum erga confanguineos, & affines. n.29. An miraculose hydrocephalum quendam sanaverit. l.4. c.1. c.15. n.10. & num.11. Cur hoc miraculum non fuerit approbatum. n.11. Fæminam ab ulcerato tumore prodigiose liberavit, quod miraculum ab Alexandro VIII. approbatum est. c.17. n.7. An alium a febre ex tetano exemerit. c.18. n.35. Monialem nodosa podagra laborantem incolumem reddidit. c.19. n.11. A Civitate Panormitana electus est in Patronum; & de ipsius beatificati solum cultu. l.4. p.2. c.14. n.3. In Martyrologio Romano celebratur ob doctrinæ præstantiam. c.19. n.5. De ipsius Reliquiarum translatione. c.22. n.8.

S. Laurentius Levita, & Martyr in Urbe pro Fide martyrium perpassus est. l.1. c.4. n.10. Primum Beatus agnitus est, posteaque Canonizatus, accedente consensu Ecclesiæ universalis. c.6. n.9. Expressus fuit Musivo opere a Peisagio II. constructio orbe ducto circa caput. c.41. n.22. Ob caritatem erga Deum commendatur a S. Leone Mag. 10. & a S. Ambrasio. l.3. c.23. n.25. Fortitudine præciosa præditus fuit. c.21. n.33. Cum in ejus Basilica invocaretur S. Damianus, huic miracula, quæ tunc contigerunt, tribuit Cæsar Baronius. l.4. p.1. c.5. n.7. Quiliter ejus dies festus celebrari debeat. l.4. p.2. c.16. num.27. De ipsius martyrio. n.56.

S. Laurentius Presbyter, & Martyr cum pueris, quos ipse educaverat, mortem pro Fide pertulit, & ab eorum ossibus mirus liquor effluxit. l.4. p.1. c.31. n.19.

S. Laurentius Sabinorum Episcopus commendatur a Joanne VIII. & eus cultum in memorabilem oilendunt Gregorius Monachus Farsensis, & B. Petrus Damianus. l.4. p.2. c.6. n.2.

Servus Dei Laurentius de Rovello.
V. Laurentius Eremita.

Laurel nomen esse dicitur Angeli Cu-
stodis S. Joannis de Cruce, cui revela-
tum fuit. l.2. c.32. n.4.

S. Lazarus Christi discipulus graves ærumnas passus est. l.3. c.30. n.4. De ipsius laboribus loquitur S. Joannes Chrysostomus. *Ibid.* A Christo Domino ad vitam revocatus est. l.4. p.1. c.2. n.6. & l.1. c.28. n.14. Ut gloria Dei manifestaretur. l.4. p.1. c.4. n.1. De ipsius resurrectione locutus est S. Joannes Evangelista. c.21. n.2. Ad plures annos postea vitam protraxit. n.30. Quo duplex fuerit S. Lazarus, & quis, ac qualiter ab Ecclesia colatur. l.4. p.2. c.29. n.12.

S. Leander Archiepiscopus frater fuit S. Isidori Archiepiscopi, ac SS. Fulgentii, & Florentini. l.4. p.2. c.11. n.16. Sanctitate, & doctrina fulsit. *Ibid.* Inter Doctores Ecclesiæ recensetur. *Ibid.* & l.1. p.2. c.12. n.9.

S. Leo Archiepiscopus, & Martyr flammam Martis insufflans, in cineres redegit, & ideoque occisus est. l.3. c.17. n.6.

S. Leo Catanensis Episcopus miraculis, & sanctitate floruit, ut aliceretur in Martyrologio Romano. l.4. p.2. c.19. n.4.

S. Leo Magnus I. hujus nominis Papa a primis Ecclesiæ temporibus celebratur. l.1. c.5. n.6. Causas, quæ majores dicuntur, ad S. Sedem devolvendas esse, statuit. c.11. n.10. Deposuit fuit in Abbede antiqui Sacelli S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. c.41. n.20. De pictura, qua ipsius caput ostendebatur. num.22. & 31. A S. Petro Apostolo certior factus est, sibi a Deo culpas omnes condonatas fuisse. l.2. c.32. n.2. Adversus S. Hilarium Arelatensem dissidia habuit. c.41. n.8. & 9. De condonatione peccatorum sibi a Deo facta. l.3. c.34. n.17. Nomen dedit cuidam oppido in Ducatu Urbini. l.4. p.2. c.15. n.1. Ejus corpus a Clemente XI. translatum fuit. c.23. n.7. usque ad n.15. In Oratorio S. Leonis IV. reconditum fuerat a Paschali II. n.7. 8. & 9. Ipsi translatio ab uno in aliud altare in Basilica Vaticana vespere facta est. n.17. De ipsius alia translatione. c.7. n.4.

S. Leo IX. Papa quartum Concilium Romanum congregavit. l.1. c.6. n.5. & c.8. n.8. & 9. c.3. n.7. In civitate vortatiensi in Summum Pontificem electus est. *Ibid.* Galliam petivit: mox Ratiponam aliens, pacem inter Andream Hungariæ Regem, & Henricum Imperatorem firmari, curavit. c.8. n.9. Patavii excep-
prius

ptus est a Bernardo Episcopo, & ejus tempore Italian venit Attila. *Ibid.* A S. Brunone Signienfi dicitur Divinam Revelationem habuisse, ex qua cognovit, milites eum in Apuliam secutos, & in praelio occisos martyrium subisse. *l. 3. c. 18. n. 7.* Opera columniarum intensus fuit B. Petro Damiano. *c. 30. n. 18.* Plures Orbis partes visitavit, Christianum mores instauravit, Fermentaceorum hæresim proscriptis, & Berengarium hæresarcham condemnavit. *c. 32. n. 17.* Adversus Normannos cum bellum gesserit, id reprobavit B. Petrus Damianus. *c. 36. n. 16.* Idem S. exercitum armis instructum duxit. *n. 16.* An partem Sanguinis Christi Domini & Mantua Romam detulerit. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 8.*

B. Leo Ordinis Minorum Martyr apud Septem in Mauritania Tingitana pro Christi Fide trucidatus est, & a Leone X. beatificatus fuit. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ipsi corpus in Hispanias translatus fuit. *Ibid.* Ejusdem miraculorum nemini Marcus Ulyssiponenfis. *Ibid.* De ipsius martyrio, & cultu egerunt Galefinus, Baronius, & Castellinus. *l. 2. c. 20. n. 4.* In Litanis a Fratribus sui Ordinis invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Leo I. Papa. V. S. Leo Magnus.

S. Leo IV. Papa quomodo dum in vivis esset, pictus fuerit. *l. 1. c. 41. n. 21.* Civitatem Leoninam juxta Basilicam Apostolorum fundavit, Ostiam e Roma profectus Saracenos dispersit, pro Disciplina Ecclesiastica impie laboravit, & ut Jus Appellationum ad S. Sedem devotum illud permaneret, noluit confirmare Suesionense Concilium. *l. 3. c. 32. n. 25.* Incendium quoddam in Urbe miraculose extinxit. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 22.* Quomodo sepultus, & translatus fuerit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 7.* usque ad n. 10. Et qualiter in tumulum suum reconditus fuerit tempore Clementis XI. *n. 14.* Scalam Sanctam summo honore prosecutus est. *c. 26. n. 19.* In honorem S. Michaelis Ecclesiam construxit. *c. 30. n. 9.*

S. Leo II. Papa qualiter sepultus sit. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 7.* usque ad n. 10. In sepulcrum suum reconditus fuit tempore Clementis XI. *n. 14.*

S. Leo III. Papa sub qua forma pictus olim fuerit. *l. 1. c. 51. n. 21.* A SS. Apollotis Petro, & Paulo miraculose sanatus est, cum ei lingua præcisâ esset, & eruti oculi. *l. 3. c. 32. n. 23.* & *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.* Strenue laboravit pro dogma-

te processionis Spiritus S. a Patre, & libellum Felcis Episcopi Aleutino dictum damnavit, eique, nisi respuerit, anathema pronuntiavit. *l. 3. c. 32. n. 23.* Ecclesiastico ritu dicavit civitatem Leoninam, quam muris cinxit. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 19.* Recognovit Sanguinem Christi Domini Manruæ repertum. *c. 10. n. 8.* Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *c. 18. n. 7.* In Oratorio S. Leonis IV. tumulatus, a Paschali II. postea (nempe sub Paulo V.) translatus est. *c. 23. n. 7.* usque ad n. 10. Reconditus est in sepulcrum suum tempore Clementis XI. *n. 14.* Magna veneratione coluit Scalam Sanctam. *c. 26. n. 19.*

S. Leobardus cum laudatur in Martyrologio Romano, Reclusus dicitur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Leodegarius Martyr in agone mortis Deum oravit. *l. 3. c. 18. n. 15.*

S. Leocadia Virgo & Martyr Officio pro aliquibus locis celebratur, dum ipsius Reliquiarum translatio facta esset. *l. 4. p. 2. c. 32. n. 12.* Apparuisse dicitur S. Ildefonso, eique gratias egisse, cum ipse adversus Elvidianam hæresim egregie pugnasset. *c. 10. n. 26.* Qualiter explicanda sint quædam verba ab eadem tunc prolata. *n. 27.*

Servus Dei Leonardus de Fusco.

V. Joannes.

Servus Dei Leonardus de Litteris virtutibus emicuit, & qualiter in ejus causa examinata sint, & revisa ipsius scripta. *l. 2. c. 27. n. 10.*

B. Leonardus Vvcehellus Martyr fuit Gortcomiensis. *l. 1. c. 24. n. 10.*

S. Leontius utpote martyrio coronatus cultu dignus creditur. *l. 1. c. 1. n. 18.* & *l. 3. c. 20. n. 11.*

S. Leopoldus Austriæ Marchio, & Imperator ab Innocentio VIII. canonizatus est. *l. 1. c. 13. n. 16.* Præsertim ipsius virtutes a nonnullis Cardinalibus examinatae fuerunt. *c. 15. n. 16.* Habitumque est ipsorum, ac Episcoporum Consiliorum. *n. 16.* In ejusdem causa Canonizationis plura, eaque minutissima a Romanis Pontificibus interrogata fuerunt. *c. 20. n. 15.* In Canonizationis solemnitate concionem habuit præfatus Pontifex. *c. 36. n. 37.* Et in Bulla decernitur qualis cultus ei præstandus sit. *c. 39. n. 10.* Quænam pro Canonizatione expense sint pecuniæ. *c. 46. n. 30.* Canonizatus fuit post 349. annum ab obitu. *l. 2. c. 59. n. 7.* Juxta præfentem Rationem Ecclesiæ. *l. 3. c. 36.*

c.36. n. 8. Commendatur ob debitam venerationem, qua Sedem Apostolicam prosecutus est. n. 15. & 8. Mortuos ad vitam revocavit. l.4. p.1. c. 21. n. 5. Canonizatus fuit ab Innocentio VIII. in Basilica Vaticana, quamvis idem Pontifex in Palatio Lateranensi degeret. l.1. c.36. n.3.

S. *Liberatus* Abbas incolum a tormentis exivit. l.3. c.12. n.12.

B. *Liberatus* de Lauro Sanctus fuit nuncupatus, & ob cultum immemorabilem cum beatificavit Clemens XI. l.1. c. 31. n. 15. Quod decus fuit in S. Rituum Congr. super ejus immemorabili cultu, & picturis, quibus representatur. l.2. c. 17. n. 7. Decretum, in quo prohibetur invocatio circa ejusdem cultum, a Clemente XI. expeditum. c. 24. n. 129. Quando lata fuerit ab Ordinario sententia circa approbationem præfati cultus. n. 132. Quid actum fuerit pro Signatura Commissionis. *Ibid.* Eum Arturus inquit cum Petro de Macerata Cælestinum V. adivisse, & ab eo pro Reformatione Fratrum Minorum Diploma impetrasse; ex quibus nonnulli arguunt ipsum Authorem fuisse hæresis Fratricellorum, & Bizzocorum. n. 133. An ista suppositicia credi debeant. n. 134.

S. *Liberius* Patronus Anconitanus cultu gaudet in Civitate Anconitana a tempore immemorabili cum Officio, ac Missa de communi Confessoris non Pontificis, quin unquam signata fuerit Commissio, aut sententia ulla Ordinarii super eodem cultu immemorabili. l.2. c. 18. n. 2. Cujusnam filius fuerit, pluraque de ipsius cultu. *Ibid.*

B. *Liduvina*, seu *Liduviges* Virgo colitur apud Belgas, & in ejus festo canitur Missa de Sanctissima Trinitate. l.2. c. 20. n. 16. In Hollandiæ Provinciis nata est, & plures infirmitates, quas a Domino petiit, constanter toleravit. l.3. c. 30. n. 7.

B. *Lioba* Abbatiſſa, S. Bonifacii Moguntini Discipula fuit, ac ab Eigile Abbate Fuldensi collocata juxta memoriam S. Ignatii Martyris, prævia facultate Aistulphi Archiepiscopi Moguntini, ut a Fidelibus coleretur. l.1. c. 6. n. 4.

S. *Linus* a Josepho Maria Suarez inter Martyres recensetur. l.1. c. 3. n. 7.

S. *Ligarda* Divinis Revelationibus decorata est. l.3. c. ultimo n. 3.

S. *Longinus* Martyr in odium Fidei cruciatus est. l. 3. c. 14. n. 5. Mantuz

dicetur obiisse, & in eamdem Civitatem Christi sanguinem portasse. l.4. p.2. c. 10. n. 8. De ejus vita, martyrio, & corporis inventione. n. 10.

Lot Angelos hospitio excepit. l.3. c. 37. n. 12. Qui cum eo sermonem habuerunt. c. 45. n. 5. Ei sub forma visibili apparuit Deus. c. 50. n. 2. A Sodomis ex particulari Dei beneficio liberatus est. l. 4. c. p.1. c. 4. n. 1. Et ejus uxor, nemine id petente, a Deo miraculose conversi est in statuansalis. c. 5. n. 7. & c. 7. n. 5. & 10. P. æcognovit everſionem Sodomæ, & Gomorrhæ, ac cum uxore, & filiabus fuit in Civitate Segor. c. 25. n. 25. In Ecclesia Orientali celebratur. l.4. p.2. c. 29. n. 9. Quamvis peccaverit, culpas suas penitentia delevit, & inter justos numeratur. n. 9.

S. *Lucas* Evangelista a primis Ecclesiæ temporibus coli cepit. l.1. c. 5. n. 8. A S. Gaudenzio Brixienſi Martyr dicitur, & ab aliis Apostolorum nuncupatur. *Ibid.* Imaginem B. V. Mariæ pinxit, cujus translatio in Urbe Officio celebratur. l.4. p. 2. c. 7. n. 3. An Medicus, & Pisor fuerit. c. 10. n. 28. Controvertitur, utrum Imaginem B. V. Mariæ pinxerit. *Ibid.* & n. 29. & 30. Inter Apostolos numeratur. c. 11. n. 4. Eus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. c. 19. n. 9. Qualiter conſlet de ipsius brachii identitate, quod asſervatur in Ecclesia Bononiensi Monachorum Cælestinorum. c. 25. n. 49. Imaginem Christi etiam pinxit. c. 31. n. 14.

S. *Lucas Junior* Thaumaturgus frequenter orationi vacabat. l.3. c. 25. n. 11.

B. *Lucæſius*, seu Lucensis, aut Lucius a B. Gregorio X. beatificatus est. l.1. c. 9. n. 11. Corpus processionaliter delatum est ex concessione prædicti Pontificis. c. 37. n. 8. & n. 11. Plura de ejusdem cultu. l.2. c. 20. n. 14.

Servæ Dei *Lucina* Soncinas per nonnullas quadragesimas sola Sacra Eucharistia refecta fuit. l.4. p.1. c. 27. n. 5.

B. *Lucia* Bononiensis in Monasterio Bononiæ dicto *Setteſanti* edificato a Martino Priore Generali Camaldulensi, gubernante Ecclesiam Bononiensem Gerardo II. floruit, & paulo post ipsum obiit. l.1. c. 18. n. 11. Eiusdem corpus in Ecclesia S. Christinæ Caſtri Septemfontium sepultum esse, inquit Cherubinus Ghirardinicus, ipsius meminit Joannes Franciscus Niger, & nonnulla addit de ejus translatione. n. 13. Quæ conſtat ex Lite-

Literis Apostolicis Gregorit XIII. & authenticum processum construxit Angelus Perucius Vicarius Generalis Cardinalis Palazoti, a quo ipsa translatio statuta fuit. *n. 14.* Colitur cultu immemorabili. *n. 15.*

S. Lucia Narniensis ob cultum immemorabilem beatificata est a Clemente XI. *l. 1. c. 31. n. 5. & l. 4. p. 2. c. 8. n. 9. & l. 1. c. 42. n. 9.* In ejus honorem celebratur Missa de Sanctissima Trinitate. *l. 2. c. 20. n. 17.* Pro ipsius causa processum construxit Machiavellus Cardinalis & Episcopus Ferrariæ. *Ibid.* De oppositione facta casui excepto. *c. 23. n. 5.* Et de ejusdem approbatione. *n. 8.* Ipsi cultus immemorabilis confirmatus est a Clemente XI. per Literas Apostolicas. *c. 24. n. 116.* Quando mortua fuerit, & qualiter prædictus cultus approbatus sit. *n. 117.* De ipsius stigmatibus in Brevis Apostolico fit sermo, & in ejus vita. *n. 118.* Plura de præfatis stigmatibus. *l. 1. p. 2. c. 12. n. 12.* In memorata causa cum deperderetur processus, opus fuit confici novum exemplum. *c. 50. n. 8.* Matrimonium quamvis contraxerit, virginitatem illibatam custodivit. *l. 3. c. 24. n. 57.* Missa ac Officio celebrari concessum est, probato casu excepto, quin de ipsius virtutibus examen præceperit. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.* Postea pro ejusdem Officio concessæ etiam fuerunt lectiones propriæ. *n. 7.* Eius stigmatum impressionis memoriam Officio celebrari indulsit Benedictus XIII. *c. 8. n. 9.* An inter Virgines numeranda sit. *c. 12. n. 12.* De ejusdem sanctitate, & cultu. *Ibid.*

S. Lucia Virgo, & Martyr tamquam Beata primum colebatur, & postea approbante universa Ecclesia, canonizata fuit. *l. 1. c. 6. n. 9.* Afferuit virginitatem non amitti, si Virgo invita corruptatur. *l. 3. c. 24. n. 51. & l. 4. p. 2. c. 12. n. 12.*

S. Lucianus Presbyter, & Martyr ob excellentiam doctrinæ commendatur. *l. 2. c. 25. n. 9.* Morti traditus est in odium Fidei a Sabino Judice. *l. 3. c. 14. n. 2.* Laudatur a S. Joanne Chrysostomo, cum tunc inedia vexatus Idolochoya sibi oblata comedere recusaverit. *n. 7.* In ejus Actis mentio fit duorum puerorum, qui martyrio coronati sunt. *c. 15. n. 6.* Divinitus admonitus sacra Lyliana S. Stephan Protomartyris invenit. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 3.* Ejus memoria in Martyrologio Romano recollitur. *c. 19. n. 5.*

Lucifer Calaritanus Episcopus in Con-

cilio Mediolanensi strenue pro Fide laboravit. *l. 1. c. 40. n. 2.* Pluribus libris objuravit Constantinum Imperatorem, & eius opera edita fuerunt a Joanne Tillio Episcopo Meldensi. *Ibid.* Ab exilio, quod pro Christo patiebatur, absolutus est a Juliano Imperatore Successore Constantii, & cum S. Eusebio Vercellensi a Thebaide regressus non interfuit Concilio Alexandrino pro bono Ecclesiæ, & Arriantis profligandis congregato, ac Antiochiæ Paulinum Presbyterum Episcopum dictæ Civitatis consecravit; quod tamen dissensiones tunc exortas minime delevit, & præfatus Lucifer a communionem S. Eusebii discessit. *Ibid.* Sensui Ecclesiæ Luciferum semper adhæsisse, affirmant Socrates, & Sozomenus, ejusque Seditatoribus iidem tribuunt schisma Luciferianum; Lucifer vero dicitur ab aliis sensum contrarium S. Hilario habuisse, & condemnasse Episcopos Concilii Ariminensis, seque segregasse ab eorum communione. *Ibid.* Eum Fidei communionem deseruisse, ac schisma disseminasse, ostendunt SS. Ambrosius, & Augustinus, & quamvis a S. Hieronymo Beatus nuncupetur, id civilitatis causa factum esse, plures volunt. *Ibid.* De eo plura habentur apud Mabilonium, ipsiusque obitum Cardinalis Baronius deservit. *Ibid.* Post hujus mortem nonnulla Luciferi inventa esse dicuntur sanctitatis indicia. *Ibid.* Juxta Natalem Alexandrum, & Baillet, teupore persecutionis Vandalicæ alter fuit Lucifer Calaritanus Episcopus, cui Ecclesia subterranea reperta in Civitate Calaritana dicata est, & hujus corpus repertum tunc etiam fuit. *Ibid.* Primo Lucifero Discipulos cultum præstitisse, ab Episcopis exinde toleratum novas vires in Civitate Calaritana sumpsisse, animadvertit Tillemontius. *Ibid.* Prædicti Luciferi sanctitas impugnatura a Turriano Archiepiscopo Sardo; laudatur ab Ambrosio Machino Sardo identidem Archiepiscopo, & huic adhærent Bollandiani. *Ibid.* De ipsius meritis nonnulla confessit Nurra Canonicus. *Ibid.* Ejus cultus meminerunt præfati Bollandiani. *Ibid.* Quid de ejusdem sanctitate decreverit sentiendum Urbanus VIII. *l. 1. c. 40. n. 3.*

S. Lucinius Episcopus in Martyrologio Romano commendatur, desumpto ejus elogio ab ipsius sanctitate. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Lucius Martyr in odium Fidei inter-

fectus

festus fuit. *l. 3. c. 14. n. 6.* De ejus martyrio locutus est Ruinart. *c. 15. n. 12.* Egredere, mortem sibi differri. *cap. 16. num. 2.*

S. Ludgerus Episcopus ardenti solitudine pauperes alebat, quibus omnia erogabat. *l. 3. c. 34. n. 31.* Cur inter Ecclesiarum Doctores non annumeretur. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 14.*

B. Ludovicus Albertonia tempore Clementis XI. ob cultum immemorabilem beatificatus fuit. *l. 1. c. 31. n. 11.* De oppositione adversus præsum cultum, ipsiusque probatione. *l. 2. c. 22. n. 4. & 5.* Sub Clemente X. expeditæ fuerunt Literæ Apostolicæ de cultu approbato. *cap. 24. n. 25.* Quo anno e vita migraverit. *n. 26.* In visitatione sepulcri non fuit servata norma præscripta in Literis Remissorialibus, at hunc errorem sanavit Clementis X. *c. 51. n. 7.* Officio, & Missa celebratur. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3.* Officio designatæ sunt postea lectiones propriæ. *c. 4. n. 5.* Ipsius nomen in Martyrologio descriptum fuit. *c. 18. n. 15.*

B. Ludovicus Alamandus Cardinalis a Raynaldo, Dionysio Sammarthano, Joanne Lauooio, & Bollandianis commendatur. *l. 1. c. 39. n. 4.* Cum a Clemente VII. beatificaretur, idem Pontifex declaravit, eum non exinde iudicandum fore canonizatum. *c. 39. n. 4.* Laudatur a Giacconio, & Aenea Sylvio (postea Pio II.) & adversus Papam Eugenium Antipapam Felicem consecravit, sed facti postea poenitens obedientiam exhibuit Nicolao V. Eugenio Successori. *l. 3. c. 20. n. 7.*

S. Ludovicus Bertrandus Ordinis Prædicatorum ut Sanctorum numero adscriberetur, iterum examinata sunt ea omnia, quæ ipsius Beatificationem præcesserant. *l. 1. c. 25. n. 6.* Cum ante Decreta Urbani VIII. discuterentur & approbarentur virtutes, ac miracula in Auditorio Rotæ, & in S. Rituum Congregatione, quæ censuerat, procedi tuto posse ad Canonizationem; post eadem Decreta resumpta fuit causa, ratogno habito easu excepto, cum miracula fides essent ante venerationem, novæ Literæ Remissoriales pro miraculis secutis a veneratione expeditæ sunt, quibus approbatis tandem ad Canonizationem ventum est. *c. 33. n. 13.* Pro publico cultu indulgentiarum habuit tempore Sixti V. Honoratus Burghesius Advocatus Consistorialis. *c. 35. n. 8.* Cum alii Beatis a Clemente X. canonizatus est. *c. 36. n. 4.* Nominatus fuit in Canonizatione quarto

loco, ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ. *n. 6.* In ejusdem honorem aliquæ votivæ tabellæ appensæ sunt. *l. 2. c. 11. n. 15.* De iudicio lato super ejus casu excepto. *c. 17. n. 3.* Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitus fieret, data fuit Commissio reassumptionis. *c. 38. n. 2.* Promotor Fidei egit Procuratorem Fidealem, ac fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Ex testibus singularibus comprobatum est, eum dono prophetiæ decoratum esse. *l. 3. c. 2. n. 7.* De quodam ejusdem S. miraculo. *c. 7. n. 9.* Magna Fide præditus fuit. *c. 23. n. 9.* Quoddam aliud sejus insigne miraculum narratur. *Ibid.* Spe in Deo heroica fuit. *n. 18.* Ardenter Deum dilexit. *n. 27.* Et proximum. *n. 34.* De prudentia. *c. 24. n. 1.* Et de virtutibus, quæ sunt partes pietatis, celestis justitiæ. *n. 19.* Heroica fortitudine emicuit. *n. 36.* Publicæ, & communi orationi frequenter infusebat. *c. 25. n. 21.* Mentali orationi vacabat. *c. 26. n. 9.* Et ad Sacramentum Pœnitentiæ assidue veniebat. *c. 27. n. 2.* Fere quotidie Missam celebrabat, & impeditus ad sacrificium peragendum sacra Eucharistia reficiebatur. *n. 3.* Ipsius spontanea verberatio. *c. 28. n. 11.* Se acriter assilgebat, paroque cibo utebatur. *c. 28. n. 17.* Pluribus infirmitatibus a Deo percussus eas constanter toleravit. *c. 30. n. 7.* Sanctorum numero adscriptus est iuxta novissimum Ecclesiæ ritum. *c. 35. n. 1.* Sermone Sapientiæ, & Scientiæ illustris fuit, & plura hominum millia ad Fidem Catholicam reduxit. *c. 43. n. 7.* Gratia linguarum præditus fuit. *c. 48. n. 9.* Cæcos miraculose illuminavit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Claudos sanavit. *c. 11. n. 4.* Quemdam ab heresia liberavit. *c. 15. n. 18.* & 20. Alium ab ulcero abscessu. *c. 17. n. 22.* Et feminam a partu difficili. *c. 20. n. 27.* Incendium quoddam miraculose extinxit. *c. 24. n. 6.* Idem S. mirabili luce in obitu coruscavit. *c. 26. n. 15.* & 16. Ejus cadaveris incorruptio inter miracula numeratur. *c. 30. n. 7.* & 8. Hoc miraculum cum aliis requisitum est ad Canonizationem. *n. 23.* Ex cadavere mirus odor diffundebatur. *c. 31. n. 26.* Cum beatificatus tantum esset, Officio, & Missa decoratus est. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 7.* A B. Nicolao Fautore in Litteris supplicabatur, atqueam canonizaretur. *c. 20. n. 2.*

S. Ludovicus Caroli Regis Siciliæ filius. *V. S. Ludovicus* Tolosanus Episcopus.

S. Ludovicus Galliarum Rex cum canoniz-

nonizandus proponeretur, ejus virtutes examinate sunt a nonnullis Cardinalibus sub Martino IV. Nicolao IV. & Bonifacio VIII. *l. 1. c. 15. n. 16.* Et antequam a Bonifacio VIII. canonizaretur, coarctum fuit pro eisdem virtutibus disceptationis Consistorium Cardinalium, & Episcoporum. *n. 16.* De pluribus aliis examinis ejusdem virtutum. *c. 20. n. 13.* Canonizatus est a Bonifacio in Urbe Veteri. *c. 36. n. 2.* In Bulla Canonizationis statuitur dumtaxat, ejusdem memoriam, & diem anniversariam recoli debere. *c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10.* Magna veneratione coluit B. Gregorium X. *l. 2. c. 24. n. 15.* Vigesimo septimo anno, postquam e vita migraverat, in Sanctorum numerum relatus est. *c. 54. n. 7.* Confessorem habuit Gauridum, qui de ejus vita, ac moribus interrogatus est a B. Gregorio X. *l. 3. c. 7. n. 4.* Milites in prælio ab Infidelibus occisos Martyres reputavit. *c. 18. n. 7.* Et Comitem Atrebatensem, qui frater ejusdem Sancti erat, ac similiter fuerat trucidatus. *Ibid.* Infirmis in Notocanis infirmerabat. *c. 21. n. 11.* Et post sacramentalem confessionem humiliter a Confessarin recipiebat flagellationem. *c. 28. n. 8.* Injurias, & probra patienter sustinuit. *c. 30. n. 9.* Juxta novissimam Ecclesie consuetudinem canonizatus fuit. *c. 36. n. 7.* Ejus vitam, & virtutes exposuit Gauridus de Belloloco ipsius Confessarius. *n. 9.* Dilatationi Fidei Catholice summopere insistebat. *n. 13.* Plura Monasteria fundavit, & pauperes alere indefesso animo studuit. *n. 14.* Filio suo in Testamento præcepit, ut Sanctæ Sedi Apostolicæ obedientiam interruptam præstaret. *n. 15.* Quid censeri debeat de Pragmatica Sanctione, & Articulo, quæ ejus nomine circumferuntur. *Ibid.* Bellum gessit, ut Terram Sanctam recuperaret, & in prælio captivus ductus est. *n. 16.* Filio suo indixit qualiter adversus Principes Christianos bellum gesturus esset. *n. 17.* De ejusdem bello adversus Infideles, & intracto animo, quo captivitate suam pertulit, sermonem habet Otho Frisingensis. *n. 17.* Prævia approbatione Engenii III. & S. Bernardi bellum prædictum adversus Infideles adortus est. *c. 47. n. 8.* Surdos, & mutos sanavit. *l. 4. p. 1. c. 10. num. 3.* Cuius paralytico sanitatem reddidit. *c. 12. n. 6.* Nonnullos ab ariditate membrorum liberavit. *n. 17.* Hydropicos reddidit incolumes. *c. 29. n. 2.* In honorem

Tom. III.

Coronæ Christi Domini sacellum ædificavit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 13.* Recuperavit Sacras, & infignes Reliquias Christi. *c. 31. n. 11.* Et solam missam esse a Balduino II. Conspectum lanceæ Christi Domini, ostendit Guillelmus Corbinius. *n. 13.* B. Ludovicus Morbiolus in Ecclesia Bonniensi colitur a tempore immemorabili. *l. 2. n. 18. n. 5.* De ipsius laudibus. *n. 6.* Eum commendat Joannes Baptista Mantuanus Carmelita. *n. 7.* Et plures alii Authores. *n. 8.* De ipsius cultu, miraculis, & processu. *Ibid.*

Ludovicus Pias Imperator debito obsequio veneratus est Apostolicam Sedem. *l. 3. c. 36. n. 15.* Ante mortem quadraginta dies traxit sola Sacra Eucharistia quotidie sumpta nutritus. *lib. 4. par. 1. cap. 27. num. 5.*

Servus Dei Ludovicus a Ponte Societatis Jesu Religiosus fuit, & quid ejusmodi non cultum judicatum fuerit in Sacra Rituum Congregatione. *l. 2. c. 12. n. 13.* Pro ejus causa cum nonnulli Theologi ipsius opera reviderent, & assererent, nihil in eis reperiri, quod ad doctrinam pertineret, sed aliqua offendi, quæ virtuti humilitatis, ac dono discretionis spiritum obflare poterant, factus est progressus ad ulteriora, ut suo loco, & tempore difficultates istæ opponerentur. *l. 2. c. 28. n. 3.* Admissus est processus quævis non traditus a Portitore per Judices Remissoriales electo, cum ei impedimentum superveoerit. *l. 2. c. 47. n. 12.* Quibus fuerint inscriptæ Litteræ Remissoriales pro dicto processu. *c. 45. n. 13.* Processu deperdito necesse fuit consilium novum exemplum. *c. 50. n. 8.* Novum hoc exemplum a quo confectum sit. *n. 8.* Processus apertio facta est, quin sigilla, aut subscriptiones Judicum extrinsecus recognoscerebatur. *c. 51. n. 12.*

S. Ludovicus Tolosanus Episcopus antequam a Joanne XXII. canonizaretur, Consistorium Cardinalium, & Episcoporum coram eodem Pontifice de ejus virtutibus habuit. *l. 1. c. 15. n. 16.* A præfato Pontifice Sanctorum numero adscriptus fuit Avenione. *cap. 36. n. 2.* Post Canonizationem Pontifex ultra Bullam alias edidit Litteras ipsam indicantes. *n. 38.* Nulla in eis Officii fit mentio, sed decernitur, ejus memoriam, & diem anniversariam de votissime recoli debere. *c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10.* Canonizationis Diploma particulatim pertinis inscriptum fuit. *n. 12.* In ipsius obsequium

D d d

quum quædam votivæ tabellæ appensæ fuerunt. *l. 2. c. 11. n. 15.* Commendatur in Bulla Canonizationis ob doctrinæ præstantiam. *c. 25. n. 9.* Vigesimo post obitum anno canonizatus est. *c. 54. n. 7.* Orationi frequenter ac devote infusebat. *l. 3. c. 25. n. 2.* Quotidie Missam celebrabat. *c. 27. n. 3.* Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ ad Sanctam Sedem revocatae sunt. *c. 34. n. 1.* Insigni pietate pauperibus subveniebat. *n. 31.* Scientia infusa a Deo decoratus est. *c. 43. n. 12.* Mutos, & surdos sanavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 3.* Et epilepticos. *c. 21. n. 5.* Filius fuit Caroli Regis Siciliæ, & de ejus cultu plura. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 48.*

S. Lupus Cabillonensis Episcopus canonizatus dicitur a Joanne VIII. ad preces Giraldis Episcopi. *l. 1. c. 7. n. 15.*

Luteringus in elenchob Fundatorum Ordinis B. Mariæ ab aliquibus ponitur, sed immerito. *l. 2. c. 24. n. 171.*

S. Macarius Alexandrinus publice objuravit peccata. quæ supernaturali modo cognoverat. *l. 3. c. 4. n. 3.* Ab igne miraculose liberavit Templum Constantinopolitanum S. Anastasie. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.* In Martyrologio ob sanctitatem, & miracula celebratur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 4.*

S. Macarius Presbyter martyrium pro Christo pertulit sub Juliano Apostata. *l. 3. c. 17. n. 6.*

S. Macedonius Martyr pro Christi Fide trucidatus est, cum Ethnicorum Idola confringeret. *l. 3. c. 17. n. 8.* Cur Idola subverterit. *n. 9.*

Serva Dei Maffalda Princeps fuit Lusitana, & cur in ejus causâ supplicatum fuerit pro signatâ Commissionis, antequam Testamentum ab ea confectum examinaretur. *l. 2. c. 27. n. 7.*

Magister Epile. V. B. *Petrus de Arbues.* *S. Maglorius* nomen dedit cuidam Templo in Britania minori. *l. 4. p. 2. c. 15. n. 1.*

S. Majoricus Dionysiæ Matronæ filius adhuc puer cum matre martyrio coronatus est. *l. 3. c. 15. n. 6.*

S. Malachias Episcopus a Clemente III. canonizatus est. *l. 1. c. 9. n. 6.* Laudatur a S. Bernardo. *c. 13. n. 6.* Ejus virtutes coram præfato Pontifice ab Episcopis examinatae fuerunt. *c. 15. n. 12.* Pro ejus obitu funebrem Orationem habuit S. Bernardus. *l. 2. c. 12. n. 10.* Præclaris moribus præditus fuit. *l. 3. c. 22. n. 10.* Invitus, & reluctans Hiberniæ

Prinatum suscepit. *c. 31. n. 4.* In Sanctorum numerum relatus est, postquam Canonizationum causæ Sedi Apostolicæ reservatae sunt. *c. 34. n. 1.* Commendatur a S. Bernardo ob zelum Fidei Catholicæ dilatandæ. *n. 2.* & 3. Omnem sollicitudinem adhibendam esse curavit pro recto regimine gregis sui. *n. 4.* Pissime ab hac vita decessit. *c. 38. n. 9.* Recta conscientia fuit. *c. 39. n. 11.* Pedester visitabat Episcopatus sui Ecclesias. *c. 41. n. 17.* Puerum a manu arida sanavit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 17.*

S. Malachias Propheta inter Sanctos recensetur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Celebratur in Ecclesia Orientali. *c. 29. n. 9.* Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n. 10.*

Malcolinus Rex Scotiæ pudicitia intaminata floruit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 2.*

S. Malchus unus fuit inter SS. Martyres, qui dormientes appellati sunt, & de eodem plura narrat Baldellus. *l. 3. c. 49. n. 5.*

Manes Hispanus virutibus sic fuit, ut canonizari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

B. Manettus descriptus est in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 15.*

Manue miraculose genuit Samsonem. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 3.*

S. Manuel Martyr invicta fortitudine pro Christi Fide passus est. *l. 3. c. 20. n. 11.*

S. Marcellinus Episcopus Anconitanus censetur æquipolenter canonizatus. *l. 2. c. 18. n. 22.* Anconitanam civitatem ab incendio miraculose liberavit. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.* Officio celebratur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 6.*

S. Marcellinus Papa a 72. testibus criminis Idololatriæ accusatus fuit. *l. 2. c. 5. n. 4.* Id a Cardinali Norisio supposititium reputatur. *n. 5.* An à Fide Catholica recesserit, uti in Breviario Romano asseritur. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 8.*

S. Marcellus inter Martyres numeratus cultu dignus proponitur a Theodoro. *l. 1. c. 1. n. 18.* Præcepta Maxentii Tyranni irridens in servitium bestiarum damnatus fuit, & cilicio amictus e vita decessit. *l. 3. c. 12. n. 9.*

S. Marcellus (alter) cum ab Aurelio Auxicolano in odium Fidei morte plederetur, exceptoris munus omisit S. Callianus Martyr. *l. 3. c. 14. n. 8.*

S. Marcellus (alter) Centurionis munus exercuit, sed rejecta militia, martyrio coronatus est, cum Diis, & Imperatoribus nollet sacrificare. *l. 3. c. 14. n. 9.*

S. Marcellus Apameæ Episcopus cum Jovis

Jovis Delubrum diruisset, ab Ethnicis occisus fuit. *l. 3. c. 17. n. 8. & 9.*
Marcellus de Aste Cardinalis, & Archiepiscopus fuit Bononiensis, ac pietate insignis. *l. 3. c. 73. n. 9.*

Marcellus II. Papa erga consanguineos, & affines sobrios se exhibuit. *l. 3. c. 34. n. 29.*

S. Marcinianus Episcopus, & Martyr morti proximus Sacrum Vaticum propriis manibus ori suo admovit. *l. 3. c. 38. n. 17.*

S. Marcianus Martyr, & Lector pro Christo crucidatus fuit. *l. 1. c. 3. n. 7.* Et a Christianis colitur. *n. 8.* Eum occidi, iussit Sabinus Proconsul. *l. 3. c. 14. n. 2.* Tyrannum precatus est per salutem Imperatorum, ut sibi mortem infligi incunctanter juberet. *n. 8.* Invidia fortitudine tormenta pertulit. *c. 20. n. 11.*

S. Marcianus Solitarius corpus suum acerrime affligebat. *l. 3. c. 28. n. 14.*

S. Marculphus a Deo obtinuit Regibus Galliarum speciale gratiam seraphas sanandi. *l. 4. p. 1. c. 3. n. 21.*

Marcus cum a Græcis Ephesi coleretur, ejus cultum abrogari fecit Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus. *l. 2. c. 8. n. 5.*

S. Marcus Episcopus Arethufius laudatur a S. Gregorio Nazianzeno, & martyrio se obtulit, ne pro eo alii fideles ad supplicia peterentur. *l. 3. c. 16. n. 11.*

S. Marcus Evangelista inter Apostolos numeratur. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 4.* Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.* Venetias translatus fuit corpus, & iterum mox inventum summa veneratione colitur. *c. 25. n. 43.* Ejus manu scriptum Evangelium Venetiis devotissime aservatur. *c. 26. n. 7.*

S. Marcus Papa per breve tempus Ecclesiam rexit, & sepultus est in Cœmeterio Balbinæ. *l. 3. c. 32. n. 32.*

S. Margarita dissimulato habitu muliebri, vixit ex inspiratione Dei. *l. 3. c. 41. n. 20.*

Serva Dei Margarita Alacoeque vi cuiusdam Revelationis dicitur cognovisse, Divinæ Voluntati respondere Festum instituendum in honorem Sanctissimi Cordis Jesu. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 20. & n. 22.* Commendatur a Joanne Josepho Languet Episcopo Suesidensis, qui ejus vitam scripsit. *n. 20.*

B. Margarita de Cassia. V. B. Rita de Cassia.

S. Margarita de Cortona a Leone X.

beatificata fuit. *l. 1. c. 20. n. 18.* Sanctitate floruit, & ejus miracula approbarunt Bonifacius VIII. & Eugenius IV. *Ibid.* Pro causa Canonizationis duo expedita sunt Decreta, alterum de miraculis, alterum de tuto progressu ad præstatam Canonizationem. *c. 26. n. 9.* In Basilica Vaticana canonizata fuit a Benedicto XIII. *c. 36. n. 3. & n. 4.* Dum canbeatificaret Leo X. facultatem dedit ut cohereretur. *c. 39. n. 8.* Et ut Missa in ejus honorem celebraretur. *c. 42. n. 17.* Approbatus fuit casus exceptus. *l. 2. c. 17. n. 3. & n. 6. & c. 20. n. 1. & n. 13.* In ipsius causa factæ sunt ulteriori probationes pro demonstranda ejus cadaveris mirifica incorruptione. *c. 53. n. 19.* In virtutum dubio non parva fides adhibita est testimonio Confessarii ejusdem. *l. 3. c. 7. n. 6.* Ejus corporis incorruptio iterum, fuit examinata. *c. 10. n. 12.* Canonizata fuit juxta præsentem Ecclesiæ ritum. *c. 35. n. 1.* Prophetiæ dono illustris fuit, & secreta cordium agnoscebat. *c. 47. n. 1.* An quemdam a morbo iliaco miraculose liberaverit. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 15.* Approbata fuerunt negativa miracula. *c. 22. n. 4.* Ejus cadaveris incorruptio per quatuor secula non fuit miraculosa reputata; ipsum enim aromatibus conditum fuerat. *c. 30. n. 7. & n. 14.* De cultu in ejus honorem a Leone X. concessio. *n. 14.* Prædicti cadaveris incorruptionis continuatio tamquam miraculosa habita non est. *n. 18.* In ejus causa tamquam novum miraculum ad Canonizationem proposita est incorruptio partis corporis a reliquo corpore separatæ, nec ullo balsamo conditæ. *n. 19.* Quid responsum fuerit. *n. 19. & n. 20.* Alia pro ipsius Canonizatione ulterius approbata sunt miracula. *n. 23.* Approbato cultu immemorabili, Missa, & Officio celebrata est. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 6.* Ejus nomen descriptum est in Martyrologio Romano. *c. 18. n. 3. & n. 15.*

Serva Dei Margarita Diomira fuisse virtutibus, & in ejus causa concessa fuit Signatura Commissionis ante solum decennium elapsam. *l. 2. c. 36. n. 4.*

B. Margarita Hungaria in Civitate Tifernatensi colitur. *l. 2. c. 13. n. 10.* In ipsius causa pro indagandis virtutibus Interrogatoria expediti Innocentius V. *l. 2. c. 44. n. 10.*

B. Margarita de Sabaudia tertio Ordini S. Dominici addicta fuit, & probato casu excepto, beatificata a Clemente IX. *l. 1. c. 31. n. 10.* Marchionis fuit Montis

D d d 2

Fer-

Ferrati, & ex concessione a S. Pio V. facta Abbatissæ & Monialibus S. Mariæ Magdalensæ Civitatis Albæ ab eis colitur. c. 37. n. 11. Ejus cultus exceptus ex solo Indulto Apostolico approbatus est. l. 2. c. 20. n. 1. Ejus commemorationem fieri in Officiis Divinis, concessit S. Pius V. n. 15. De approbatione cultus immemorabilis Decretum. c. 24. n. 23. Apostolicum Indultum pro ejus cultu concessisse S. Pium V. affirmat Castellinus. c. 24. n. 21. Juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem Ipsi cultus approbatus est. l. 3. c. 36. n. 5. Missa, & Officio celebratur. l. 3. p. 2. c. 3. n. 12. & c. 4. n. 3. Ejus Officio designatæ sunt postea lectiones propriæ. n. 5.

S. Margarita Scottie Regina commendatur a Surio, & Turgoto Episcopo, qui ejus vitam scripserunt. l. 1. c. 41. n. 13. Ab Innocentio IV. dicitur canonizata. *Ibid.* Post mortem, ad Mæholmi sponsi sui latus miraculose collocata est. *Ibid.* Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est. *Ibid.* Ipsi cultum sub ritu simpliciter ad libitum in universa Ecclesia celebratum, & postea pro Britannia Regio cum lectionibus propriis ab Innocentio XI. approbatum ampliat Innocentius XII. *Ibid.* De ejus æquivalenti Canonizatione. l. 3. c. 36. n. 5.

Beatissima Virgo Maria Divinitatem nullam habet, & coli debet cultu Hyperulie. l. 1. c. 1. n. 13. Ejus sit mentio in Canone Missæ Mozarabici. c. 5. n. 6. Ipsi in cælis Assumptio celebrari jubetur a Concilio Moguntino, & Purificationis in Templo. n. 7. Ab Ecclesiæ primordiis eam coluerunt fideles, & nonnulli ipsa uti Dea adorabant, qui error a S. Epiphanio eliminatur. n. 8. Eiusdem laudes amplificat SS. Irineus, & Hieronymus. *Ibid.* Hevæ constituta est a Deo Advocata, & pro hominibus apud Dominum intercedit. c. 12. n. 4. Et licet a primis sæculis apud Deum sanctitæ fulgor, & coram ipso mediatrice sit pro hominibus, Deus tamen plura nobis confert beneficia ad preces aliorum Sanctorum. c. 13. n. 14. Dum adhuc viveret, in ejus honorem constructa sunt Tempia, scilicet Avenione a S. Marcha, Cæsaraugustæ a S. Jacobo Apostolo, & a Carnotenensibus 100. annis ante ipsius Nativitatem, ad obsequium partus ejusdem. c. 14. n. 11. An mortua fuerit, dubitat a S. Epiphanio; a Tillemontio discutitur, ubi obierit. n. 12.

A Clemente V. S. Petrum Cælestinum canonizatum invocata est. c. 36. n. 12. Interdum ab Ecclesiâ appellatur Sancta, & interdum Beata. c. 37. n. 7. Ei prædixit S. Gabriel Angelus, ipsam esse Spiritu Sancto Christum Dominum concepturam fore. n. 7. Apparuisse dicitur S. Petro Nolasco, & eidem præcepisse, ut Religionem (quæ hodie dicitur B. Mariæ de Mercede) institueret; seque videndam iterum dedisse præfato S. Matutinum pensum in Choro absoluturo. c. 41. n. 9. Ipsi Conceptio ex Constitutione Sixti IV. & Gregorii XV. & S. Pii V. Pauli V. Alexandri VIII. & Clementis XI. celebratur. c. 42. n. 14. In Conceptione prædicta an a peccato originali immuavis fuerit. n. 14. De eius in Cælos Assumptione plures SS. loquuntur, quævis eam de Fide non esse demonstrat Theophilus Raynaudus, & alii. n. 15. Ubi genuerit Christum Dominum. l. 2. c. 32. n. 8. Invocata fuit a Servo Dei Hieronymo Æmiliano, quem a carcere liberavit; & quomodo hujusmodi invocatio probata fuerit. l. 3. c. 5. n. 18. A nonnullis ex oraculo Simeonis gladio icta, & martyrio sublata creditur. c. 11. n. 2. Eam improprie tantum Martyrem appellandam esse, contendit S. Ambrosius, & demonstratur a S. Thomas Aquino, & pluribus aliis. n. 3. Matrimonium verum contraxit cum S. Josepho. c. 24. n. 57. An voto virginittis fuerit obstricta. *Ibid.* S. Petrus de Alcantara paulo ante mortem apparuit. c. 38. n. 12. Sola fuit exsententia S. Augustini, quæ absque culpa veniali in hoc mundo vixit. c. 39. n. 10. Turbata fuit in sermone Angeli, sed timore depulsa, cum is sibi Dei gratiam annuntiaret. c. 51. n. 3. Ipsi Angelus Divini Verbi incarnationem prædixit. n. 7. Nullum dum viveret miraculum patravit. l. 4. p. 1. c. 5. n. 2. De ipsius parca, & Christi conceptione. c. 20. n. 1. & n. 2. Absque dolore Christum peperit. n. 39. De Missa ejus nomine appellata. l. 4. p. 2. c. 1. n. 3. Ipsi Nominis Officium pro universa Ecclesia indulsit Innocentius XI. c. 6. n. 12. Et pro Translatione ejus Sacræ Domus Lauretanzæ Officium indultum est aliquibus locis. c. 7. n. 3. Et pro Translatione ejus Imaginis piæ a S. Luca. *Ibid.* De concessione Officii in memoriam Apparitionis ejusdem factæ S. Gallæ Romanæ. n. 6. Aliud Officium in ejus honorem celebrari concessum est

est Civitati Pistoriensi *n. 7.* Miraculose in Civitate Iertusa apparuit, & in ea idcirco Officio colitur. *n. 8. & 9.* Qualiter etiam appaerit S. Moocæ. *n. 9.* De cultu Zone ipsius B. Virginis. *Ibid.* Ejus statua antiquissima in Aede Lauretana aservata Zona apparet insculpta, qua ipsius Latera præcinguntur. *Ibid.* Alio Officio celebratur in honorem Apparitionis factæ S. Jacobo Apostolo in Hispanias profecto. *c. 8. n. 2.* De pluribus aliis Officiis in multis pro ejus cultus ampliatione. *c. 9. n. 5.* Se visibilem præstitit SS. Petro Nolascæ, & Raymundo de Penafort, ac Jacobo Aragoniæ Regi, ut Ordo Redemptionis Captivorum fundaretur. *n. 6. 7. & 8.* Officio in ejusdem memoriam laudatur. *n. 9.* Celebratur ab Apparitionem factam S. Simoni Stoch, cum Carmelitis Sacram Scapulare dono præberet. *n. 10.* An ab inferis animas possit deducere. *Ibid.* Eius Officio concessio in honorem Translationis Domus Lauretanæ designatæ sunt lectiones propriæ. *c. 10. n. 11.* Nata est in Domino Lauretana, & in eadem ab Angelo annunciata Christum concepit. *Ibid.* Fundamenta, & rationes, quæ isti assertioni opponuntur. *c. 10. n. 14.* Eisdem rationibus alijs verioribus satisfiat. *n. 15.* An ipsa B. Virgo, & ejus parentes divitiis polleant. *n. 15.* Utrum, dum ab Angelo annuotata fuit, desponsata jam esset S. Josepho. *Ibid.* Eam in domo S. Josephi sanctam fuisse, ostenditur. *Ibid.* S. Jacobo Apostolo, ut sibi Templum Cæsaraugustanum construi curaret, se videndam adhuc vivens præstitit. *n. 17. & n. 18.* Idcirco piissime celebratur. *Ibid.* Num vivens ab Ecclesia culta fuerit. *n. 20.* In memoriam Rosarii ipsius Officium aliud institutum est. *n. 24.* Utrum ejus Imago a S. Luca picta fuerit. *n. 28. 29. & 30.* Officio honoratur. *n. 30.* Aliis Officiis recolitur in memoriam Apparitionis in Porticu, & Tituli Montis Carmeli. *Ibid.* Sub ejus tutela instituti sunt Equites nuncupati Montesiæ, & S. Mariæ Tientonici. *c. 14. n. 5.* Alique sub nomine S. Mariæ de Mercede, S. Mariæ de Monte Carmelo, & Militiæ Christianæ. *Ibid.* Ejus Conceptio jussu Clementis XI. sub præcepto celebratur. *c. 15. n. 10.* Ipsius festivitates peragende sunt. *c. 16. n. 40.* Sponsam habuisse S. Josephum probat S. Matthæus Evangelista. *c. 20. n. 35.* Eidem Virgini Beatisimæ subditus fuit Christus Dominus. *n. 37.* De celebri-

tate pro ejus Conceptione instituta. *n. 38.* Quomodo ejus Imagines pingendæ sint. *c. 21. n. 6. & n. 8.* An sub Titulo Dolorum habitu nigro induta pingi possit. *c. 21. n. 7. & n. 9.* Utrum appaerit indicos Fratribus Ordinis Servorum nigrum habitum eos esse delicturos. *n. 9.* Ipsius Imago, quæ apparebat exhibens Rosarium S. Francisco de Assisio, & S. Clare, ab Alexandro VII. inhibita fuit. *n. 10.* Eadem B. Virgo picta fuit S. Eucharistiam ex manibus S. Joannis Apostoli recipiens. *n. 14.* Quæ Sacramenta Sanctissima Virgo suscepit. *Ibid.* Num Messanenibus epistolam scripserit. *c. 26. n. 7.* Quid de institutione Festi Conceptionis ejusdem opinatus fuerit S. Bernardus. *c. 31. n. 24.* De Leteris, quæ ab eadem scriptæ dicuntur. *n. 26.* S. Joanni de Matha his apparuit. *n. 30.* De ejusdem invocationibus sub titulo de Mercede, & de Remedio. *Ibid.* Postremus titulum prælatorum revocatus est a Clemente XII. *c. 31. n. 30. & 31.* De ejus cultu in Sacramento Altaris. *n. 32.* Festum dictum ejusdem Secundinarum cur fuerit extioctum. *c. 32. n. 34.* Filium suum eam oculo dolore vexatum peperisse, affirmat S. Bernardus. *Ibid.* De pluribus B. Virginis miraculis. *c. ultimo n. 2. & n. 4.*

S. Maria Ægyptiaca spirituales tribulationes per annos 17. perpessa est. *l. 3. c. 30. n. 19.*

B. Maria de Capite, seu *de la Cabeza* cum beatificanda propoeretur, ejus causæ prævium examen demandatum est tribus Rotæ Auditoribus per Commissionem manu Patris signatam. *l. 1. c. 17. n. 8.* Uxor fuit S. Isidori Agricoltæ, & ob cultum immemorabilem beatificata est ab Innocentio XII. *c. 31. n. 14.* Pro ipsius causa Relator fuit Clemens XL. tunc Cardinalis, & de approbatione ejusdem cultus in S. Rituum Congregatione. *l. 2. c. 23. n. 6. & c. 24. n. 94.* Ubi ejus corpus sepultum, ac inventum fuerit, & qualiter ipsius caput Fideles venerarentur. *n. 95.* Eam Mariam Torribiam appellatam esse, affirmat Henrichius, & Papebrochius, exprimentque, cur Maria de Capite nuncupetur. *n. 95.* Ejusdem fit mentio in Bulla Canonizationis S. Isidori conjugis sui. *n. 97.* Pro approbando casu excepto sententiam utit Episcopus Ordinarius. *c. 45. n. 8.* Et visitatum fuit ejusdem sepulcrum ab anteriori parte. *c. 51. n. 1.* Marito supervixit. *l. 3. c. 37. n. 3.*

B. Ma-

B. Maria de Cervellone, seu de Subsidio. V. Maria de Socos.

Ven. Maria Crucifixæ cum virtutibus floruisse, expedita fuit in S. Rituum Congregatione sententia pro approbando ejus non cultu post prolatam sententiam ab Ordinario Agrigentino. l. 2. c. 15. n. 13. Concessa fuit Signatura Commissionis ante requisitum decennium elapsum. c. 36. n. 4. Qualiter commissæ fuerint Literæ Remissoriales. c. 45. n. 17.

Serva Dei Maria Emmanuelis Ducis Sabaudiz filia in elogio ab Alexandro VII. compositæ, & sepulcro suo affixo dicta est eum magna sanctitatis opinione e vita decessisse. l. 2. c. 12. n. 4.

Serva Dei Maria de Escobar a Dæmone horribiliter cruciatur ex permissione Dei. l. 3. c. 30. n. 8.

Serva Dei Maria Evangelista socia fuit Servæ Dei Joannæ de Cruce, & quæ ipsa de eadem Joanna scriptis mandaverat, autographa examinata sunt. l. 2. c. 26. n. 6.

Serva Dei Maria Felix Orsina Ducissa fuit Memoransiac Religiosa, & Superior Ordinis Visitationis in civitate Moulins, & mortua est, relicta magnæ sanctitatis opinione; cuius corpus humi sepeliretur, eor. repositum fuit in argentea capsa. l. 2. c. 13. n. 6.

S. Maria Jacobi celebratur in Martyrologio ob translationem suam. l. 4. p. 2. c. 19. n. 9. Translata est habita facultate Nicolai V. c. 22. n. 15.

Serva Dei Maria a Jesu Monialis fuit Ordinis Minorum S. Francisci civitatis Angelopolitanæ, & eor. postquam effluerant 42. anni a die prolatæ sententiæ pro ejus non cultu, ipsa sententia confirmata fuerit. l. 2. c. 15. n. 17. Supplicarunt Possulatores, & obtinuerunt confirmationem Revisorum destinatorum, pro examinandis scriptis ipsius Servæ Dei, cum Cardinalis novus Relator in locum alterius subrogatus fuerit. c. 27. n. 9. Qualiter examinatz sint difficultates circa approbationem scriptorum. n. 10. Eteum nonnulla Servæ Dei scripta a Revisoribus examinarentur, non obstantibus difficultatibus, utpote quæ doctrinam non respiciebant, progressus factus est ad ulteriora. c. 28. n. 7.

Serva Dei Maria a Jesu de Agreda revelationes habuit, de quibus sententiam tulit Joannes Cortesius Ollorius. l. 3. c. ult. n. 7. De fide ejus revelationibus præstantia. n. 5.

S. Maria Magdalena lacrymis culpas suas delevit, & plorans orabat. l. 3. c. 26. n. 10. Soror fuit S. Marthæ. c. 37. n. 3. Num peccatrix dicta fuerit, & an tantum semina hoc Magdalenz nomine appellata fuerit. Ibid. Eam inter Sanctas recenset Raynaudus. Ibid. Optime noscit, culpas suas in Ecclesia quotidie prædicari, quin inde tristitiam, aut dolorem concipiat. c. 39. n. 4. Ei sub forma Hortulani apparuit Christus Dominus post resurrectionem suam. c. 50. n. 6. Cum conjugata fuerit, an in Litanii inter Virgines, aut Viduas sit invocanda. l. 4. p. 2. c. 20. n. 57.

S. Maria Magdalena de Pazzi Del visione scruitur iuxta Phæbzum. l. 1. c. 3. n. 6. & c. 7. n. 10. Pro ejus Beatificatione approbata sunt 18. miracula. c. 22. n. 10. In Beatificationis literis affirmatur, Papam tuto devenire posse ad Canonizationem, & interim ei cultum Beatæ indulgere. c. 25. n. 12. Acta Canonizationis collegit Dominicus Cappellus, & ejus miracula patrata post concessam venerationem Beatæ a Cardinalibus, & Confessoribus in Congregatione coram Papa examinata sunt. c. 26. n. 3. Pro Beatificatione editum fuit Decretum, ut approbarentur miracula ab ea in vita sua patrata, & quedam alia miracula, quæ post mortem operata est. c. 37. n. 17. Eius Beatificationis solemnia in Basilica Vaticana ab Alexandro VII. peracta sunt. c. 38. n. 3. De processionibus pro ejusdem Canonizatione factis. n. 10. Pro eadem preces fudit nomine Imperatoris, & Regis Catholici Cardinalis Rospigiosus. n. 18. Quomodo ejus Canonizationis sententia edita sit a Clemente IX. n. 22. Missam in Canonizatione celebravit eor. a Clemente IX. Cardinalis Barberinus Decanus Sacri Collegii. Ibid. Commendatur a Phæbo. c. 39. n. 5. Quis Canonizationis Acta collegerit. l. 2. c. 3. n. 1. Processus pro ejus causa confectus juridicus fuit. n. 8. Ipsi corpus Florentiæ Fidelibus ostenditur. c. 13. n. 10. Quid a S. Rituum Congregatione responsum fuerit super ejusdem casu excepto. c. 17. n. 3. Os digiti S. Aloysii Gonzaga cum vellet dividere, quid circa hoc decusum sit. c. 19. n. 13. Plura affirmavit de gloria, & sanctitate ejusdem S. Aloysii, quæ tamquam vera admissa sunt. c. 26. n. 1. De mentis Excessibus, & Revelationibus. c. 32. n. 6. Ut transitus fieret a formali Beatificatione ad

ad Canonizationem, indulta est commissio re assumptionis. c. 38. n. 2. Quomodo pro ejusdem processu explicata fuerit clausula illa Remissorialium: *Ut duo Episcopi ad minus procedant.* c. 46. num. 2. Admissa est validitas processus, licet etiam testimonium exhibuerint oonnulli Regulares absque Superiorum licentia. c. 48. n. 5. In ejusdem processu quamvis testes non jurassent per diem ante examen, sed solum tempore, quo examinabantur, non proinde pars ista examinis reiecta fuit. n. 10. Dum heret processus io specie super miraculis separatus a processu super virtutibus, ipsius sepulcrum visitatum fuit. c. 51. n. 2. In bujus S. Relatione commendantur virtutes S. Aloysii Gonzaga. c. 52. n. 7. Sacrae ipsius etiam processus sanatus fuit. c. 54. n. 16. Ejusdem Sanctae Fides probata fuit ex ipsius iudiciali cura pro rudibus, & imperitis in doctrina Christiana imbuendis. l. 3. c. 23. n. 9. Deum intente dilexit. n. 27. Et proximum. n. 35. & 36. Floruit economica prudentia. c. 24. n. 9. De virtutibus, quae sunt partes parentales iustitiae. num. 19. Et de virtute fortitudinis. n. 31. Oratiooi frequenter vacabat. c. 25. n. 2. Abstinentia, & macerationibus se acriter affligebat. c. 28. n. 17. Plures Daemonum tentationes superavit. cap. 30. n. 13. Spiritalis tribulationes perpessa est. n. 19. Scrupulis vexata fuit. n. 20. Canonizata fuit juxta praesentem Ecclesiae consuetudinem. c. 35. n. 1. De iis, quae post ipsius mortem contigerunt, & de ejusdem mirabili obedientia. c. 38. n. 14. Plura prophetico lumine praedixit. c. 47. n. 1. Qualiter se gesserit dum Divinas ecclesiales patiebatur. c. 49. n. 10. Et cum a Patre Cepario quamdam Reliquiam S. Aloysii Gonzaga acciperet, in ecstasim rapta fuit. n. 11. Ecstasim ipsam descripsit Andreas Budriolius. *Ibid.* Apparitionibus, & Visionibus Divinis recreata fuit. c. 51. n. 1. Plures habuit Revelationes. c. 51. n. 1. Caeceos illuminavit. l. 4. p. 1. c. 9. n. 4. Apoplecticum sanavit. c. 29. n. 7. Oleumque multiplicavit. c. 23. n. 3. Et Demones ab energumenis ejecit. c. 29. n. 9. Ipsi S. post mortem immunitas a corruptione miraculosa recensetur. c. 30. n. 3. Quomodo incorruptio ista examinata fuerit. n. 13. & 17. Sed ultra hoc miraculum alia pro ipsius Canonizatione approbata fuerunt. n. 23. Ab ejusdem cadavere mirus liquor effluxit. c. 31. n. 20. Dum esset beatificata dumtaxat, pro ejus

Officio petita sunt lectiones propriae. l. 4. p. 2. c. 2. n. 14. Cur non fuerit electa, & confirmata io Patronam civitatis Neapolitanae. c. 15. n. 5. Novis vestibus per sepe induitur. c. 26. n. 10. Et cura haec Monialibus demandatur. n. 11.

S. Maria Martyr Cordubensis commendatur a S. Eulogio Episcopo, & Martyre, cum se martyrio perscrutando obtulerit, oe pro ea alii Fideles capite damorentur. l. 3. c. 16. n. 11.

S. Maria Ognacensis magoa contritioe, & dolore culpas suas Confessario aperiebat. l. 3. c. 30. n. 20. Miraculose agnovit versutum Diaboli homini culdam bona opera suadentis, ut ipsum postea ad prava iuduceret. c. 51. n. 3. Per totos triginta quique dies solo Divino pane vixit. l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.

S. Maria Salome cum Sociis auctoritate Nicolai V. e sepulcro translata est. l. 4. p. 2. c. 22. n. 15.

B. Maria de Socos Monialis Ordinis de Mercede ob cultum inmemorabilem ab Innocentio XII. beatificata fuit. l. 1. c. 31. n. 14. Decretum pro eodem cultu approbarum a dicto Pontifice. l. 2. c. 24. n. 67. Quando obierit. n. 68. In ipsius causa facta est Commissio re assumptionis, licet non comparuerit processus ordinarius. c. 38. n. 10. De ejusdem Literis Remissorialibus & de Compulsorialibus c. 45. n. 8, 13, & n. 17. Et exhibita fuit fides Notario attestanti, se fuisse depulatum to Actuarium. c. 47. n. 8. De ejus cultus inmemorabilis approbatione. l. 4. p. 2. c. 3. n. 3. Missa, & Officio celebratur. n. 6. Qualiter hujusmodi cultus concessus fuerit. c. 4. n. 3. In ejus Officio sunt indultae lectiones propriae. n. 5. Ipsi B. nomen descriptum est in Martyrologio Romano. c. 18. n. 15.

Maria Soror Moysis appellatur Prophetissa. l. 3. c. 45. n. 8. In Moysen obmurmorans a Deo punita Leprosa evasit. l. 4. p. 1. c. 4. n. 1. Postea sanata fuit. c. 5. n. 26.

Maria Stuarda Regina Jacobi V. Regis Scotiae filia Regum Angliae Insignia, & Titulos sumpsit. l. 3. c. 13. n. 10. Quibus nupserit, & cur capite damnata fuerit. *Ibid.* Adversus eam losemum libellum scripsit Georgius Buchananus, quem tamen sprexit Camdeous licet heterodoxus. *Ibid.* Eandem in odium Fidei trucidatam esse, affirmant Henricus Spondaous, Georgius Conzeus, & alii. *Ibid.* De epistola a praefata Regina Sinto V.

xto V. scripta, in qua mortis suae causam revelabat. *Ibid.*

Serva Dei Maria Victoria de Furnariis quamvis post obitum super terram conderetur, responsum fuit pro ejus non cultu. *l. 2. c. 12. n. 14.*

S. Mariannus Martyr Numidiae martyrium passus est, & ejus Acta scripta sunt a quodam, qui certamini aderat. *l. 1. c. 3. n. 5.* Solemniter, & cum canticis introductum est in Urbem ejus cadaver a Stephano V. *lib. 4. par. 2. cap. 28. n. 32.*

Serva Dei Marianna a Jesu Ordini B. Mariae de Mercede nomen dedit, & pie in Domino moriens sepulta est in Ecclesia S. Barbarae Martirentis, & cadaver a terra sublatum erat, & locatum intra parietem dividente alterum ab altero sacello, ut ab utraque parte per crates ferreas conspici posset, & responsum fuit in ejus causa pro non cultu. *l. 2. c. 12. n. 14. & c. 16. n. 4.* Decretum fuit, revocandam esse ejus vitam, quam Confessarius scripserat. *c. 26. n. 1.* Exdispensatione factus est processus in specie, quin constructus esset in genere. *c. 39. n. 3.* Apertus fuit ejusdem processus, quin Judicium subscriptionis, vel sigilla recognoscerentur. *c. 57. n. 11.*

Serva Dei Marianna a Jesu (altera) tertium Ordinem S. Francisci de Pœnitentia professi est, & cur ejus non cultus approbatus fuerit. *l. 2. c. 16. n. 4.*

S. Marina ex divina inspiratione sub virili habitu vixit. *l. 3. c. 43. n. 20.*

S. Marina Virgo, & Martyr in Martyrologio Romano celebratur in honorem translationis ejusdem. *l. 4. par. 2. c. 19. n. 9.*

S. Marius Martyr sepultus fuit cum monogrammate. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 18.*

S. Martha Avenione construi fecit quoddam Templum in honorem B. Virginis Mariae. *l. 1. c. 14. n. 11.* Ab aliquibus, sed immerito, dicitur mulier haemorrhoea, quam Christus miraculose sanavit. *l. 4. p. 1. c. 8. 11.*

S. Martialis Martyr pro Fide occisus est. *l. 3. c. 18. n. 15.* Miraculose ad Fidem conversus est. *l. 4. p. 1. c. 28. n. 7.* A S. Petro in Gallias missus est, ut Fidem Catholicam praedicaret, & Apostolus cognominatus fuit. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 5.* An nunc eodem titulo gaudeat. *n. 7.*

S. Martinianus fuit e Martyribus dormientibus. *l. 3. c. 49. n. 5.*

S. Martinianus (alter) martyrium pro

Christi Fide latens Deum enixe oravit. *l. 3. c. 18. n. 15.*

S. Martinus Episcopus Turonensis magna veneratione coluit S. Agnetem. *l. 1. c. 4. n. 10.* In ejus honorem Basilica constructa est a S. Brizio Episcopo. *n. 15.* Obiit quarto seculo, & a Severo Supplio par Martyribus dicitur. *c. 5. n. 5.* Solus ex Confessoribus Officio proprio celebratur in Breviariis antiquissimis; ejusque corpus a Candarensi pago ad Turonensem Ecclesiam fuit translatus. *Ibid.* Ex sententia Thomassini prior multis aliis SS. Confessoribus a Christianis adoratur. *Ibid.* In ipsius obsequium Symmachus Papa Ecclesiam in Urbe dicavit. *Ibid.* Ejus Missa in Mozarabico antiquissimo Missali reperitur. *Ibid.* Et praedicto Missali addita fuit. *n. 6.* A Fidelibus coli jubetur in Concilio Moguntino. *n. 7.* Apud Monasterium suum Altare erectum cuidam Latroni immerito reputato Martiri destruxit. *c. 6. n. 1.* A privata Ecclesia primum adoratus, postea accedente approbatione tacita Summi Pontificis, ab universa celebratur. *c. 6. n. 9.* Eius vitam scripsit Severus Sulpicius. *c. 42. n. 7.* Ejus Imago a Severo collocata est in Baptisterio Ecclesiae a se constructae. *l. 2. c. 14. n. 3.* Nonnulla dixit, quae de eo postea affirmavit Severus Sulpicius. *l. 3. p. 10. n. 11.* A S. Laurentio Justiniano vocatur Martyr Divini amoris. *c. 11. n. 2.* Intensum habuit martyrii desiderium, sed ab Ecclesia tamquam Confessor celebratur. *n. 6.* Commendatur a S. Thoma de Villanova ob opera misericordiae corporalia, quae erga proximum exercuit. *c. 23. n. 32.* Parcum se exhibuit in usu vestium, & ciborum. *c. 34. n. 27.* In extremo vitae discrimine, a Dæmone tentatus fuit. *c. 38. n. 18.* Morti proximis se adiuturiorem vitam Deo obtulit, sigregis sui bono necessarius esset. *Ibid.* Ex iis, quae ipse protulit, ejusdem vitam scripsit praefatus Severus, hujusque partem scriptam esse, vivente eodem Sancto, affirmat Cardinalis Baronius. *n. 40. n. 2.* Pro aliquibus reis morte placendis, ne puniretur, intercessit. *c. 41. n. 7.* Ab Imperatore Maximo, & istius uxore plurimum colebatur, & quid de exiliis istis honoribus sentiendum sit. *num. 14.* Invitatus a Vincentio Praefecto Galliarum, ut in Monasterio sibi prandium exhiberet, id facere recusavit. *n. 16.* Indignus Episcopatu reputatus est a nonnullis Episcopis, cum sordida veste in Ju-

indutus, & crine deformis incederet. *n. 17.* Cum S. Hilario Episcopo, ægrotum miraculose sanavit. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 7.* Aliud ejus miraculum, quin invocatus esset, exponit Severus Sulpicius. *n. 26.* Duplici miraculo sanavit mulierem retortis ad crura pedibus, & cæcitate laborantem. *c. 8. n. 21.* Alia patravit miracula, quamvis cum dolore ipsorum, qui eadem experiebantur. *n. 24.* Ei è sella noluit assurgere Valentinianus Imperator, sed ab eadem sella igne exeunte, ad ipsius S. pedes se submisit. *c. 26. n. 30.* A pluribus energumens Dæmones eiecit. *c. 29. n. 8.* Globum ignis in ejus capite coruscantem quidam viderunt. *c. 32. n. 15.* Ipsius funeri interfuit miraculose S. Ambrosius, sed de hoc dubitatur. *n. 18.* De Missa ejus nomine appellata. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 3.* Cur in ejus Beatificatione concessa fuerint Missa & Officium, etiam pro Ecclesiis Inquisitionis Regni Aragoniz. *n. 10.* A nonnullis dicitur in sanctitate par Apostolis. *c. 11. n. 1.* Eiusdem dies festus sub præcepto olim celebrabatur. *c. 16. n. 16.* Ipsius translatio in Martyrologio Romano annuntiatur. *c. 19. n. 9.* Qualiter nonnullas Reliquias probaverit. *c. 24. n. 9.* De miraculis per ejusdem scripta patris. *c. 26. n. 7.*

S. Martinus Martyr pro Christo cruciatus est, ut ex Literis encyclicis patet. *l. 1. c. 4. n. 2.*

S. Martinus Papa in exilio ob Christi Fidem vitam amittens inter Martyres numeratur. *l. 3. c. 12. n. 9.*

Servus Dei Martinus de Porres virtutibus illustis fuit, & in ejus causa probata est fama sanctitatis per testes singulares singularitate adminiculativa. *l. 2. c. 40. n. 3.* Quæ clausula apposita fuerit in Literis Remissorialibus pro ejus processu constructione. *c. 46. n. 7.* Responsum est super omissione examinis testium in nonnullis interrogatoriis. *c. 49. c. 6.* Processu amisso, necesse fuit confici novum exemplum. *c. 50. n. 8.* In præfato processu, omnia recognitione sigillorum exteriorum, facta fuit recognitio characterum, sive subscriptionum. *c. 51. n. 11.* Quibus conditionibus apertus fuerit prædictus processus. *n. 12.*

Martinus Papa sobrium se gessit erga consanguineos, & affines suos. *lib. 3. cap. 34. num. 29.*

S. Martyris Lector in odium Fidei occisus fuit. *l. 3. c. 17. n. 8. & l. 1. c. 7. n. 2.*

Servus Dei Masculinus de Forolivio *Tom. VIII.*

Ordini Prædicatorum nomen dedit, & in Civitate Forolivienſi colitur, ejusque die anniversaria celebratur Missa de Sanctissima Trinitate. *l. 2. c. 20. n. 16.* Pro Commiſſione reſumptionis reſponſum fuit, exhibendum ſore proceſſum ordinarium, & non Apoſtolicum, quia completus non erat. *c. 38. n. 10.*

Matthias Judæus filios pro tenebris Dei lege morituros hortatur, ut Sanctorum exempla imitentur. *l. 1. c. 13. num. 5.* Obedire noluit injuſto præcepto Antiochi, & zelo honoris Dei commotus Judæum quendam ſacrificantem ad aras cruciavit. *l. 3. c. 18. n. 9.* In ſectulo ſuo ſancta præbens documenta mortuus eſt. *c. 38. n. 24.*

Matthæus nomen eſſe dicitur S. Boni Latoris. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 10.*

S. Matthæus Apoſtolus, & Evangeliſta plura peccata commiſit, antequam ad Deum converteretur. *l. 3. c. 39. num. 4.* Ejus converſio fuit miraculoſa, nec ipſe amplius ad telonium rediit. *l. 4. pag. 1. c. 28. n. 9.* De celebritate pro ejus ſeſto peragenda. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 27.* Quando ad Dominum migraverit. *num. 53.* Ipsius translatio in Martyrologio Romano celebratur. *c. 19. n. 9.*

B. Matthæus Carrero V. de Mantua.

B. Matthæus Cluniacensis laudatur ab Andrea Sauffajo. *l. 3. c. 33. n. 5.* Ejus vita scripta fuit a Petro Abbate Cluniacensi, & a Cardinali Baronio, qui etiam testantur, ipsum ab Honorio II. inter Cardinales fuisse numeratum. *Ibid.* Episcopus Albanensis fuit, & quamdiu vixit, se sicut Monachum gerebat. *c. 35. n. 13.*

B. Matthæus de Mantua Ordinis Prædicatorum a tempore Sixti IV. coliccepit, ejusque corpus prædictus Pontifex ad digniorem locum transferri permisit, & in festo Dedicationis Ecclesiæ S. Petri de Vigevano hymnum cum oratione cani in honorem ipsius. *l. 2. c. 20. n. 15.* In Civitate Viglevani colitur, approbato ejus casu excepto per Decretum S. Inquisitionis. *c. 24. n. 5.* Mortuus est in præfata Civitate, ejusque cum laude meminerunt plures. *n. 7.* Ipsius cultum, & corporis honorificam translationem fieri, indulſit Sixtus IV. *n. 8.* Missa & Officio celebratur. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 12.*

S. Matthias Apostolus cur per sortes electus fuerit in Apostolum. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 4.* Suffectus est in locum Judæ, qui prævaricatus fuerat. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 1.* Ejus festum celebrandum est. *c. 16.*

E c c

n. 27.

n. 27. De ipsius die obitus, ac celebri-
tatis. n. 52.

Ven. Matildes nupsit S. Conrado Hen-
rici IV. Imperatoris filio, & virginitatem
illam eundem die obitus. l. 3. c. 24. n. 57.

Ven. Maurus Abbas Cisterciensis vir-
tutibus floruit, & eius processum fieri
decrevit Honorius III. l. 2. c. 3. n. 1. Pro
eiusdem causæ examine Iudices quosdam
instituit præfatos Pontifex, qui testes
turnatim interrogarunt, ideoque ab eo-
dem Pontifice alii pro hoc munere exer-
cendo destinati sunt. c. 49. n. 2. Quam-
vis nonnulla patriverit miracula, quæ
jussu prædicti Pontificis indagata fue-
runt, approbata tamen non sunt, cum
de eisdem testes non fuerint rite exami-
nati. l. 3. c. 10. n. 12.

S. Maurus Martyr, cum pro Chri-
sti amore vitam amiserit, adorandus
proponitur a Theodoro. l. 1. c. 1. n. 18.
De ipsius martyrio extant Litteræ ency-
clicæ. c. 4. n. 2.

S. Maurus Martyr (alius) cum So-
cietis Legionis Thebæ a S. Eucherio
commendatur, quamvis eorum passio de
auditu solum probaretur l. 3. c. 1. n. 9.
Prædicti Martyres milites fuerunt, & in
odium Fidei occisi sunt a Maximiano Im-
peratore, quin Tyranno eidem resiste-
rent. l. 3. c. 18. n. 6. Sub tutela S. Mau-
ritii institutus est quidam Ordo Milita-
ris. l. 4. p. 2. c. 14. n. 5. Cum eis colit-
ur. l. 3. c. 18. n. 19.

S. Maurus Abbas discipulus fuit S. Be-
nedicti, & pie in Domino obdormivit.
l. 1. c. 7. n. 7. Ejus vita a Faustio Monacho
scripta dicata fuit Bonifacio III. ut eam
confirmaret. *Ibid.* In ejus vita composi-
ta ab Episcopo Trecenti mentio fit voca-
buli *Extrema Unctio*. l. 3. c. 10. n. 3. Jus-
sus a S. Benedicto Abbate auxilium exhi-
bere S. Placido in lacum delapso, enim
periculo liberavit, sed miraculum ipsum
virtuti S. Benedicti tribuit præfatus S.
Placidus. c. 41. n. 9. An Gallias peti-
rit. c. 9. n. 5.

S. Maurus Episcopus Cæsenæ per tri-
dium vocatus laminam a Dæmone libe-
ravit. l. 4. p. 2. c. 13. n. 13. Ob sanctita-
tem, & virtutes in Martyrologio cele-
bratur. c. 19. n. 4.

S. Maximianus Martyr laudatur a Ba-
ronio, Galeisio, & Ufuardo, & militem
egit sub Imperatoribus Ethnicis. lib. 3.
c. 14. n. 9.

S. Maximianus (Martyr alter) unus
fuit è septem dormientibus. l. 3. c. 49. n. 5.

S. Maximilianus Martyr sub Juliano
Imperatore passus est, & in ejus passio-
ne quædam evenerunt prodigia. l. 1. c. 29.
n. 3. Morti adjudicatus fuit, cum nol-
let militem agere sub Imperatoribus
Ethnicis ob frequentes occasiones pec-
candi. l. 3. c. 14. n. 9.

S. Maximinus Martyr laudatur a S. Joan-
ne Chrysostomo. l. 1. c. 12. n. 5. Pro Christo
occisus est. c. 14. n. 4. Sub Juliano Apo-
stata passus est. l. 3. c. 13. n. 9.

S. Maximus Episcopus Neapolis a Leo-
ne IX. canonizatus est. l. 1. c. 8. n. 9. Ejus
cadaver inventum fuit a Religiosis Ca-
puëinis ejusdem civitatis, & a Cardina-
li Rusticuccio expositum fuit, quoniam
in loco collocandum esset. l. 4. p. 2. c. 26.
n. 3.

S. Maximus Martyr Sanctorum ora-
tionibus se adjutum esse facit, eorum-
que invocatione commendat. l. 1. c. 12.
n. 4. Morti traditus est in odium Fidei.
l. 3. c. 14. n. 2. Passus fuit sub Juliano A-
postata, eumque sub nomine Xynoridis
laudavit S. Joannes Chrysostomus. l. 4.
p. 2. c. 17. n. 9.

S. Medicus Martyr qualiter inventus
sit, ejusque corporis identitas probata
fuerit. l. 4. p. 2. c. 24. n. 16.

S. Medoaldus Episcopus ignem extin-
xit miraculose. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6. Ejus
cadaver eum quidam Galli furtim ablu-
issent, copioso adeo sanguine manavit,
ut incolæ Trevirenses furtum ipsum
conjectantes, illud recuperaverint. c. 31.
n. 8.

S. Meinvercus Episcopus cum ab
Vvolfgangus Aquilejensis Patriarcha ac-
cipere corpus S. Felicis, ipsius identi-
tatem qualiter probaverit. l. 4. p. 2. c. 24.
n. 4.

S. Melanius Episcopus ob miracula,
commendatur in Martyrologio Romano.
l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.

Melebisdech an aliquam venialem
culpam commiserit. l. 3. c. 39. n. 10.

S. Meletius Magnus Episcopus pluri-
mum laudatur a S. Gregorio Nysseno.
l. 3. c. 34. n. 2. Qualiter eum coluerint An-
tiocheni. l. 4. p. 2. c. 19. n. 19.

S. Mellitus socius fuit S. Augustini Ar-
chiepiscopi Cantuariensis, & dictus si-
mul eum eo miraculum quoddam patraf-
se, sanato ægroto, qui S. Augustinum in-
vocavit, & manum feretro S. Melliti ad-
movit. l. 4. p. 1. c. 5. n. 20.

S. Mercurius in odium Fidei a Tyran-
no interfectus est. l. 3. c. 14. n. 3.

S. Me-

S. Metras pro Christi Fide vita fuit spoliatus, ut ex Literis encyclicis ostenditur. *l. 1. c. 4. n. 2.*

S. Michael Archangelus celebratur sub titulo Dedicationis iussu Concilii Moguntini. *l. 1. c. 5. n. 7.* Beatus ab Ecclesia nuncupatur. *c. 37. n. 7.* Ejus nomen inter tria Angelorum uti verum agnoscit Ecclesia. *l. 2. c. 32. n. 4.* Sub ejus auspiciis instituti sunt Equites Alæ pro Regula Cisterciensi. *l. 4. p. 2. c. 24. n. 5.* Et Equites appellati militiæ Christianæ. *Ibid.* Electus fuit in Patronum Ordinis Minorum. *Ibid.* Ejusdem festivitatem inter festa de præcepto non agnovit Eugenius IV. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 17.* Celebritas pro ejus festo postea indicta. *n. 27.* Non invocabatur olim in Litanii. *c. 20. n. 2.* Inter Angelos recensetur. *c. 30. n. 3.* Exoratur in Litanii Ecclesiæ, & in benedictione Incensi. *n. 5.* In ipsius honorem Deo dicantur Ecclesiæ. *n. 6.* Ecclesiæ ejus nomine nuncupatas, affirmat Guynet, dicari omnibus Angelis. *Ibid.* Ipsius festum dici potest omnium Angelorum. *Ibid.* De S. Michaelis antiqua veneratione. *n. 7.* De ejus Apparitione, & cultu in monte Gargano. *n. 9.* Et de aliis Ecclesiis in ipsius honorem dicatis ob diversas ejusdem Apparitiones. *Ibid.* Sacerdos miraculose ingavit tempore Leonis IV. *Ibid.* De Officiis, quibus celebratur. *n. 11.*

S. Michael Getrosius a Canonici S. Augustini Ducatus Lithuanie electus fuit in Patronum. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 3.*

Servus Dei Michael a Sanctis cum san-
ctitatis opinione & visis decessit, & quo-
modo in ejus causa facta sit Commissio
reassumptionis. *l. 2. c. 38. n. 8.* Cum Fam-
iliæ Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis
nomen dedisset, & ad Discalceatos ejus-
dem Invocationis transfiret, dictus fuit
non transiisse ex una in aliam Religio-
nem. *l. 3. c. 41. n. 8.* Ejus virtutes in gra-
du heroicæ approbatæ fuerunt. *Ibid.* Ejus
eccelesias Divinæ reputatæ sunt. *c. 49.
n. 11.*

Micheas Propheta in Martyrologio ce-
lebratur. *l. 4. p. 2. c. 2. n. 11.* Et colitur
in Ecclesia Orientali. *c. 29. n. 9.*

S. Michelina Pisauensis Tertiaria
fuit Ordinis Minorum Conventualium, &
ob cultum inmemorabilem beatificata
est a Clemente XII. *l. 1. c. 31. n. 18.* Decre-
tum de ejus Beatificatione. *l. 2. cap. 24.
n. 181.* Pisauri orta est. *n. 182.* Quo anno
obierit, & cur, suscepto habitu Tertia-

riæ S. Francisci, Palæstinam perrexe-
rit, in monte Calvario tantisper morata
fuerit, ac deinde Pisaurum redierit. *Ibid.*
Cura Fabii de Oliveriis Cardinalis Pi-
saurensis confecti sunt in ejusdem causâ
processus ab Episcopo Pisaurensi, ac tan-
dem cultus ipsius immemorabilis appro-
batus est, eademque B. in prædicta Civi-
tate per triduum celebrata fuit sumpti-
bus præfati Cardinalis. *Ibid.* Ab eodem
Summo Pontifice Missa, & Officio deco-
rata est. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 10.* Electa fuit in
Patronam civitatis Pisaurensis. *c. 14.
n. 3.*

Milammon Monachus Gerarum Epi-
scopatum recusavit a Theophilo Alexan-
drino sibi oblatum, & ejus cultus ini-
tium habuit a quarto seculo. *l. 1. c. 5.
n. 4.*

S. Miniates nomen dedit cuidam Fano
in Etruria. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 1.*

Misac puer statum Nabuchodonosor
cum adorare recusaret, in ignem in-
jediis fuit, a quo solum exivit, cum tamen
ut Martyrem recenset S. Cyprianus. *l. 3.
c. 12. n. 13.* Eum Angelus ab incendio li-
beravit. *l. 4. p. 1. c. 1. n. 16.* Miraculum
istud negativum fuit. *l. 4. p. 1. c. 22. n. 4.*
Vestibus indutus in ardentem fornacem
missus est. *c. 24. n. 12.*

Misael Sanctorum numero adscribitur.
l. 4. p. 2. c. 20. n. 11. In Menologio Græ-
corum celebratur. *c. 29. n. 9.*

S. Modestus Martyr cum pro Christi
Fide occideretur, tonitrua, & terræ-
motus evenerunt, quibus non pauci a.
stantium oppressi sunt. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.*
Ab Urbe in civitatem Beneventanam
translatus fuit ex concessione S. Grego-
rii Magni. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 10.*

S. Monica mater fuit S. Augustini, ejus-
que vita a filio suo scripta est. *l. 3. c. 6.
n. 12.* De oratione, & precibus pro ejus
anima. *l. 1. c. 5. n. 6.* Nonnulla de ea retu-
lit S. Augustinus. *l. 3. c. 6. n. 12.* Com-
mendatur a S. Augustino, cum piissimam
se gesserit in statu conjugii. *c. 37. n. 11.*
Et cum recte filios educaverit. *n. 12.*
Qualiter filium suum S. Augustinum a
libidinis cœco revocare induciverit. *c. 51.
n. 1.* De ejusdem Sanctæ miraculosa Zona.
l. 4. p. 2. c. 7. n. 9. Quo cultu decoretur.
Ibid. Ejus corporis translatio celebratur
in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.* Et
Missa ac Officio. *c. 7. n. 3.* Ipsius cadaver,
habita a Martino V. facultate, ex civi-
tate Ostiensi in Urbem translatus est.
cap. 22. num. 15. De loco, in quo ejus-

E e c 2

dem

dem corpus reconditur . *cap. 25. num. 52.*

S. Montanus Martyr in odium Fidei occisus est . *l. 3. c. 15. n. 12.* In carcerem missus cum Sociis egre tulit, sibi martyrium differri . *c. 16. n. 2.* Quale martyrium passus fuerit . *c. 18. n. 15.* Invisita fortitudine & patientia tormenta pertulit . *c. 20. n. 11.* Hæreticorum superbiam conculeavit . *n. 14.* Colitur tamquam Patronus Cajetæ civitatis . *l. 4. p. 2. c. 15. n. 6.*

Moses Abbas plura scelera commisit , de quibus eum postea pœnituit . *l. 3. c. 39. n. 4.*

S. Moses Episcopus in Martyrologio Romano commendatur . *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

Moses Hebræus Abraham , Isaac , & Jacob Servos Dei invocavit . *l. 1. c. 12. n. 2.* A Deo laudatus fuit , & ob ejus merita misericordem se exhibuit erga populum . *Ibid.* Inter Sanctos numeratur . *n. 5.* Saceri sui consilium (quod Deus approbavit) amplectens , 70. Judices pro populi Judaici regimine constituit . *c. 16. n. 1.* A S. Joanne Chrysostomo , & ab Elisha titulo Servi Dei laudatur . *c. 37. n. 3.* Cum fiducia Dei possessionem sub ratione Beatitudinis , retributionis , ac mercedis expectavit . *l. 2. c. 31. n. 9.* Ardentior erga proximum caritatem demonstravit , cum Deo dixit : *Aut dimitte eis hanc noxam , aut de le me de libro tuo . n. 11.* Quæ verba ab Isidoro Pelusita explicantur . *Ibid.* Præfatam locutionem hyperbolicam fuisse , adnotavit Gagnæus . *n. 12.* De eisdem verbis sermonem faciunt S. Augustinus , & Tullatus . *n. 13.* Jejunium per 40. dies absque cibo , & potu servavit . *l. 3. c. 29. n. 3.* Indices populo regem lo instituit . *c. 34. n. 10.* Primus fuit Hebræorum Dux , & ejus sanctitas commendatur . *c. 36. n. 6.* Iplius mansuetudo extollitur in S. Scriptura . *n. 7.* Zelo honoris Dei raptus plura hominum millia occidi jussit semel , & iterum . *n. 11.* Adversus inimicos egregie pugnavit . *n. 16.* In testulo suo sancta præbens documenta mortuus est . *c. 38. n. 24.* An , dum viveret , aliquam culpam lethalem , aut venialem commiserit . *c. 39. n. 8.* Ei sub visibili forma apparuit Deus . *c. 50. n. 2.* Et eisdem voce Angeli locutus est . *n. 4.* An Dei essentiam , dum in terris erat , clare viderit . *n. 5.* Ranas expulit præscripto tempore a Pharaone . *l. 4. p. 1. c. 1. n. 8.* Ad ejus prædicationem Datan , & Abiron terra deglutiuit . *Ibid.* Miracula contra naturam patravit , cum pelagus in duas

partes divisit , ut Israelitæ a Pharaone impetiti incolumes ipsius ope transirent . *n. 10.* Ejus miracula Deum habuerunt causam efficientem . *c. 2. n. 2.* Prodigia effecit , quæ & Malefici patraverunt . *c. 3. n. 4.* Ut Deus glorificaretur , miraculosum pluries se exhibuit in liberando populo a tyrannide Pharaonis . *c. 4. n. 1.* Cum adversus ipsum obloquerentur Aaron , & Maria , hanc Deus punivit , & Moysen fidelem Servum suum appellavit . *Ibid.* Virtute miracula faciendi a Deo decoratus fuit , ut offenderet , se a Domino missum esse . *n. 4.* De ejusdem miraculorum veritate . *n. 9.* Eadem negavit Celsus , in quem acriter invehit eæ Origenes . *n. 12.* Adejus preces Maria , quæ a Deo punita fuerat , mundata est a lepra . *c. 5. n. 26.* Aquas Maræ miraculo in dulces convertit . *c. 23. n. 7.* Et aquam , ut populus biberet , miraculose a Deo inieperavit . *c. 24. n. 1.* Cum rubum ardentem , & incombustum visit , ei res supra naturæ vires demonstrata fuit . *c. 22. n. 4.* Aquam & silice fecit erumpere . *c. 24. n. 9.* A Deo obtinuit , ut Dathan , & Abiron insolito mortis genere occumberent . *c. 25. n. 24.* Grandinem copiosam , & fulgura de celo fecit descendere . *n. 33.* In Transfiguratione Christi Domini visus est , & de ejus facie . *c. 26. n. 13.* Diu jejunium observavit . *c. 27. n. 3.* Quod miraculosum reputatur . *n. 4.* Cur non combureretur rubus ardens ab eo visus . *c. 33. n. 22.* Et quare apparuerit in Transfiguratione Christi Domini . *c. 32. n. 2.* Deum quomodo viderit . *l. 4. p. 2. c. 21. n. 2.* In Ecclesia Hierosolymitana cultu publico celebratur . *c. 29. n. 10.*

Myrogenes Abbas sic semetipsum afflixit , ut hydropticus factus sit ; ob quod non parvum dolorem concepit . *lib. 3. c. 29. n. 5.*

NAbum Propheta inter Sanctos numeratur . *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.*

S. Nazarius Martyr in odium Fidei Catholicæ trucidatus fuit . *lib. 3. cap. 14. num. 2.*

S. Nazarius Martyr una , & eadem die cum aliis Sanctis ab Ecclesia colitur . *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.* Ejus corporis inventio celebratur in Martyrologio Romano . *c. 19. n. 9.*

S. Nazianzenus V. S. Gregorius . *Nebemias* opera sua iusta , ac recta Deo commendavit . *l. 3. c. 40. n. 1.* Ad popu-

populum suum liberandum se præparans
jejunavit . *l. 4. p. 1. c. 27. n. 14.*

S. Nicander Martyr uxorem habuit
S. Dariam, & a Christianis cum ea cele-
bratur ob martyrium constanter tolera-
tum. *l. 1. c. 3. n. 8.* Tyrannum in agone
rogavit per salutem Imperatorum, ut
sibi mortem infligi quantocius curaret.
l. 3. c. 14. n. 8. Invidiæ patientiæ tormenta
perpassus est. *c. 20. n. 11.*

S. Nicanor sub titulo Diaconi celebra-
tur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

B. Nicasius *Josannes* *Hezius* Martyrum
Gorcomiensium unus fuit, & Religiosus
Ordinis *S. Francisci*. *l. 1. c. 24. n. 10.* Cum
Sociis beatificatus est. *Ibid.*

S. Nicephorus in odium Fidei marty-
rio coronatus est. *l. 3. c. 14. n. 5.*

Ven. Nicolaus *Ailion* *Limana* in Dice-
cessi mortuus est, & cum de ejus causâ
in *S. Rituum* Congregatione ageretur,
Promotor Fiscalis insidit, & obtinuit,
ut valvis Ecclesiæ Cathedralis, aliis-
que Civitatis *Limanzæ* locis publicis as-
sigerentur Edicta adversus scientes, &
non revelantes cultum publicum, si is
præstiteret esset, aut prælaretur *Servis*
Dei, de quorum causis ageretur. *lib. 2.*
cap. 15. num. 10. Virtutibus floruit, &
ejusumpta fuit. *c. 17. n. 8.* Ipsius
causa super non cultu, quamvis remo-
tissima, examinata fuit a Cardinali *Ur-
bis* *Vicario*. *l. 2. c. 45. n. 5.* Ut rite Scri-
ptura compulsetur, a quo Archivum de-
sumpta fuerit. *c. 52. n. 7.* Deum ardenti
caritate profecutus est. *l. 3. c. 23. n. 27.*
Et proximum. *n. 36.* Sermonem Sapientiæ,
& scientiæ prædixit fuit. *c. 43. n. 7.* Cum
in Divinas ecclesias rapiebatur, nullam
corporis lassitudinem sentiebat. *c. 49.*
n. 8. Quemdam ab Apoplexia miraculose
liberavit. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 7.* Ex particu-
lari devotione in Litanis invocavit
S. Ludovicum Bertrandum tunc non cano-
nizatum. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

B. Nicolaus *Albergatus* *Bononiensem*
Episcopatum per plures annos admini-
stravit, & Cardinalis fuit. *l. 1. c. 13. n. 18.*
Monachus fuit *Carthusianus*, & in Civi-
tate *Senensis* pie obiit, & ejus cadaver
Florentiam translatus est. *l. 2. cap. 18.*
n. 16. Quomodo ipsius cultus immemora-
bilis probatus fuerit. *Ibid. c. 17.* Ei
quamvis dicatur concessum fuisse cultum
ab *Urano VIII.* id rejicitur, & alius cul-
tus immemorabilis demonstratur. *c. 20.*
n. 5. Episcopatum *Bononiensem* invitus
suscepit. *l. 3. c. 31. n. 4.* Cardinalitiam
dignitatem merito obtinuit. *c. 33. n. 7.* A
Jacobo Zeno commendatur, cum pluri-
bus Legationibus non absque magno
Reipublicæ Christianæ profectu usus
fuerit. *n. 22.* A *Carolo Sigonlo* laudatur,
quod ante Cardinalatum in familiæ
suos viros probatissimos elegerit. *c. 34.*
n. 11. Electus fuit in Patronum Sodalita-
tis *Bononiensis Perseverantiæ* nuncupa-
tæ. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 3.*

S. Nicolaus de Bara V. S. Nicolaus
Myrensis Episcopus.

Servus Dei Nicolaus *Canuti* *Regis* fi-
lius cum beatificandus proponeretur,
pro ejus causâ *Literas* *Remissoriales* ex-
pedivit *Alexander IV.* nonnullis Episco-
pis, & quibusdam Regularibus. *lib. 2.*
c. 45. n. 11.

Servus Dei Nicolaus de Deo pie e vita
decessit, & in ejusdem causa concessa fuit
Signatura Commissionis ante solutum
decennium elapsum. *l. 2. c. 36. n. 4.*

B. Nicolaus *Factor* virtutibus illustris
fuit, & cum in ipsius causa favorabile
judicium tulissent *S. Romæ Auditores*,
sed ante Decreta *Urbani VIII.* relatio-
nes non fuissent suppositæ examini
S. Congregationis Rituum, resumpta
causa post eadem Decreta, & rata habita
obedientia eisdem, propositum fuit du-
bium, an constaret de virtutibus? quod
felicitate absolutum fuit tempore *Benedi-
cti XIII.* *l. 1. c. 33. n. 10.* Quid pro ejus
Beatificatione præcesserit circa Signa-
turam Commissionis. *c. 17. n. 8.* Ipsius
causa super non cultu, quamvis remo-
tissima, examinata fuit a Cardinali *Ur-
bis* *Vicario*. *l. 2. c. 45. n. 5.* Ut rite Scri-
ptura compulsetur, a quo Archivum de-
sumpta fuerit. *c. 52. n. 7.* Deum ardenti
caritate profecutus est. *l. 3. c. 23. n. 27.*
Et proximum. *n. 36.* Sermonem Sapientiæ,
& scientiæ prædixit fuit. *c. 43. n. 7.* Cum
in Divinas ecclesias rapiebatur, nullam
corporis lassitudinem sentiebat. *c. 49.*
n. 8. Quemdam ab Apoplexia miraculose
liberavit. *l. 4. p. 1. c. 19. n. 7.* Ex particu-
lari devotione in Litanis invocavit
S. Ludovicum Bertrandum tunc non cano-
nizatum. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

B. Nicolaus de *Flue* *Eremita* tempore
Innocentii X. æquipollenter beatificatus
est. *l. 1. c. 31. n. 8.* *Saxellæ* coiebat
prius, & in ejus honorem ibidem *Missa*
celebrabatur, quæ cum publicum cultum
arguerent, abrogata sunt a *Joanne Ge-
orgio* ab *Halvili* *Præfule* *Constantiensis*
ob defectum facultatis *Sedis Apostolicæ*.
l. 2. c. 14. n. 6. In *Litanis* ab *Heivetiis*
invocabatur. *l. 2. c. 14. n. 7.* Ex *Indulto*
Innocentii decimi colitur. *l. 2. c. 24. n. 12.*
Eius vitam scripsit *Petrus Hngo*, iussus-
que meminerunt *Bollandiani*. *l. 2. c. 24.*
n. 13. Eundem per viginti duos annos
nullam cibum, aut potum sumpsisse, as-
sermat *Carolus Bovillus* scribens *Nico-
lao Florio*. *Ibid.* De ejus laudibus plura
scripsit laudatus *Petrus Hngo*. *l. 3. c. 35.*
n. 15.

n. 15. De ipsius longa & insolita abstinentia a cibo & potu, præter Carolum Bouvillum, egerunt etiam Michael Angelus Lapius, & Valentinus Steber. *l. 2. p. 1. c. 27. n. 1.* Et qualiter examinatum fuerit miraculosum illud jejunium, ostenditur. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 14.* Postquam ejusdem cultus immemorabilis approbatus fuit, idem B. Officio & Missa celebratur etiam ex concessione Pontificia. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 4. & l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.*

Servus Dei Nicolaus Hungarus Ordinis Prædicatorum nomen dedit, & sic fuit virtutibus, ut canonizari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

B. Nicolaus Lincopensis Episcopus ut beatificaretur, ejus vita inquisita fuit a Concilio Constantiensi. *l. 1. c. 11. n. 11.* Ipsius causa proposita fuit Joanni XXIII. & ad preces Henrici Regis Sueciæ ante ejus a Pontificatu depositionem & assensu Martini V. beatificatus est. *n. 13.*

Servus Dei Nicolaus de Longobardis emicuit virtutibus, & in ejusdem causa inter sententiam, & confirmationem, ipsius pro non cultu comparando quid factum fuerit. *l. 1. c. 15. n. 14.* Processus Ordinarius factus, & admittus est absque Adjunctis juxta præscripta in Epistola Circulari. *c. 43. n. 14.* De modo quo constructi sunt ejusdem processus. *c. 45. n. 9.*

B. Nicolaus Martyr Gorcomienfis dictus Pichus Guardianus fuit Ordinis Minorum S. Francisci, & cum Sociis in Basilica Vaticana beatificatus fuit. *l. 1. c. 24. n. 10.*

B. Nicolaus Martyr Gorcomienfis dictus Popelius cum sociis in Basilica Vaticana beatificatus est. *l. 1. c. 24. n. 10.*

Servus Dei Nicolaus Minorita martyrium pertulit sub Soldano Ægyptio Alexandriæ. *l. 3. c. 15. n. 18.*

B. Nicolaus Minorum Ordinis a Leone X. beatificatus est, postquam pro Christi Fide vitam amiserat. *l. 1. c. 29. n. 16.* Ipsius Corpus in Hispanias delatum fuit. *Ibid.* Ejusdem miracula exponit Marcus Ulysipponensis. *Ibid.* De ipsius cultu. *l. 2. c. 20. n. 4.* In Litanis invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Nicolaus Myrensis Episcopus beatificatus primum, accedente postea Summorum Pontificum approbatione in Sanctorum numerum relictus est. *l. 1. c. 6. n. 9.* In Urbe colitur; constructio in ejus honorem altari a Callisto II. *l. 1. c. 41. n. 18.* Pictus fuit in Abside Sacelli an-

qui Patriarchi Lateranensis eidem dicati. *n. 20.* Cum puer esset, jejunium observabat. *l. 3. c. 21. n. 11.* Ejus dextera, qua se misericordem erga pauperes ostenderat, incorrupta permansit. *l. 4. p. 1. c. 30. n. 15.* De manna ab ipso sepulcro miraculose effluente. *c. 31. n. 19.* Ejusdem corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 9.* Ad ejus Sacellum translata sunt corpora SS. Leonis I., II., III., & IV. *c. 23. n. 10.* Ab Ecclesia Civitatis Myrensis furto sublatum portatum fuit in Civitatem Bariensem. *c. 25. n. 42.*

B. Nicolaus Peregrinus Tranensis ex facultate concessa ab Urbano II. Bisantio Archiepiscopo Tranensi, per ipsum canonizatus fuisse dicitur. *l. 1. c. 8. n. 12.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *c. 39. n. 11.* Qualiter prædictam facultatem indulserit prædictus Pontifex. *c. 24. n. 10.* Ejus corporis translatio sub Bitautio Juniore peracta est. *n. 13.* Beatificatus fuit ab Urbano II., & de Commissione prædictæ causæ. *l. 1. c. 44. n. 14.*

S. Nicolaus Papa pugnavit pro S. Ignatio Episcopo Constantiopolitano adversus Photium, qui eus Sedem invaserat. *l. 3. n. 32. n. 35.* Lotharium Regem Lotharingiæ filium Lotharii Imperatoris a sententia uxorem suam legitimam dimittendi, & pellicem assumendi, revocavit. *Ibid.* Rotnaldum Episcopum Sueffionensem e Sede depulsum sub Hincmaro Rhemenis Metropolitano, in contemptum appellationis ad Apostolicam Sedem, Episcopatu restituit, & Acta Synodi Sueffionensis, quibus ei sententia indicata fuerat, rescindenda esse, decrevit. *Ibid.* Justo Hadriani II. in Sacris Diphthychis describendus dicitur. *l. 1. c. 7. n. 14.*

B. Nicolaus de Rupe V. B. Nicolaus de Flue.

S. Nicolaus de Tolentino Ordinis S. Augustini antequam ab Eugenio IV. canonizaretur, ejus virtutes examinatz sunt a nonnullis Cardinalibus. *l. 1. c. 15. n. 16.* Et in Consistorio Episcoporum. *Ibid.* Ab eo canonizatus fuit tempore Beffaronis Cardinalis, præhabitis dictis suffragiis. *c. 21. n. 12.* A S. Antonio plurimum commendatur. *n. 15.* De ipsius Canonizatione tractari cepit tempore Joannis XXII. *Ibid.* Canonizatus fuit in Basilica Vaticana, *c. 36. n. 3.* In Canonizationis Diplomate nullum Decretum de

de Officio reperitur. *c. 2. n. 5.* & *c. 39. n. 10.* Bulla Canonizationis data est ad universos Christi fideles. *c. 39. n. 11.* Antequam in SS. numerum referretur, sic præcipiente Eugenio IV. confectus est super ejus miraculis processus auctoritate Ordinaria. *l. 2. c. 7. n. 6.* Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ consuetudinem. *l. 3. c. 35. n. 1.* A pueritia futuræ sanctitatis specimen præbuit. *c. 39. n. 2.* Antequam Religioni S. Augustini nomen daret, Canonicus Regularis fuerat. *c. 41. n. 8.* Erga paralyticos miraculosum fæ gessit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 6.* Ab hæmorrhagia sæminam liberavit. *c. 16. n. 2.* Mortuos suscitavit. *c. 21. n. 5.* Ab ejus cadavere, & brachiis resectis sæpe cruor effluxit, qui impendens malum Reipublicæ Christianæ prænuntiabat. *c. 21. n. 8.* De ejus Officio pro toto Orbe recitando Decretum expeditum fuit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 13.* Habitu Fratrum Discalceatorum indutus pingebatur, quod ab Urbano VIII. prohibitum fuit. *c. 26. n. 5.*

Nec inter Sanctos numeratur. *l. 1. c. 12. n. 5.* Et vir iustus dictus est. *l. 7. c. 24. n. 13.* Solus poterat ab ira Dei liberari. *c. 39. n. 10.* An aliquod veniale peccatum commiserit. *Ibid.* Ei visibiliter apparuit Deus. *c. 50. n. 2.* Miraculose, & ex speciali Dei beneficio a Diluvio liberatus fuit. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 1.* Diluvium ipsum præcognovit, & Arcam fabricari fecit, ut saluti suæ consulere. *c. 25. n. 25.*

S. Norbertus Institutor fuit Ordinis Præmonstratensis, & Episcopus Magdeburgensis. *l. 1. c. 41. n. 5.* Quando mortuus fuerit. *Ibid.* An canonizatus fuerit, nesciri inquit Surius, Castellinus vero asserit, nesciri a quo Pontifice. *Ibid.* Juxta Joannem le Paige ab Innocentio III. canonizatus fuit, sed de hoc dubitant Bollandiani. *Ibid.* Miræ ipsum credit canonizatum a Gregorio XIII. *Ibid.* Cur ad Cardinalem Ordinis Protectorem Philippum Boncompagnum recursus factus sit pro dubio Canonizationis istius removendo. *Ibid.* Eundem S. Norbertum coli sub ritu duplici concessit Gregorius XIII. *Ibid.* Ipsum canonizatione æquipollenti, in Sanctorum numerum retulit Urbanus VIII., & postea Clementis X., quorum ille festum prædicti S. Breviario inserens, eundem sub ritu semiduplici, hic vero sub ritu duplici celebrari iussit. *Ibid.* Cum adversum se offenderet erroribus Petri Abaelardi, ab ipso convitiis impetens fuit. *l. 2. c. 41.*

n. 14. A teneris annis futuram sanctitatem demonstravit. *l. 7. c. 39. n. 2.* Officio pro universa Ecclesia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.*

S. Norbertus Balbulus a Constantiensis Episcopo beneficiatus fuit, facta ei à Julio II. facultate, qui expressit, prædictum Beatum non exinde censendum fore canonizatum. *l. 1. c. 20. n. 19.* & *c. 39. n. 4.* Honore Missæ eundem coli indultus prænominatus Pontifex. *c. 42. n. 17.* In Litanis invocabatur a Monachis S. Galli. *l. 2. c. 14. n. 7.* In ipsius causâ confectus est processus a solo Notario facultatem habente ab Episcopo. *c. 47. n. 2.* Ex Indulto pro ejusdem Officio demonstratur, in quibus causis præter testes de auditu admittendi sint historici. *l. 3. c. 8. n. 20.*

S. Nympha Virgo pro Christi Fide martyrium pertulit, & ejus capitis translatio celebratur. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 15.* & *n. 16.*

Odo Monachus Carthusianus virtutibus illustris fuit, & pro ejus causâ Remissoriam commisit Gregorius IX. quibusdam Regularibus. *l. 2. c. 45. n. 11.*

Odo, seu Otho Urgellensis Episcopus a Petro Urgeileni Episcopo dicitur cultu affectus; non tamen probatur a Balutio, eum auctoritate Episcopali canonizatum esse. *l. 1. c. 10. n. 7.*

S. Odilon commendatur a S. Petro Damiano, eum insignis fuisse in exercandis operibus misericordiæ corporalibus. *l. 3. c. 23. n. 32.*

S. Oldegarius, seu Ollegarius primum fuit Barcinonensis, & mox Tarraconensis Archiepiscopus, & in ejus processu cum Ordinarius super casu excepto non protulisset sententiam suam, eandem proferre debuit jussu S. Rituum Congregationis. *l. 1. c. 31. n. 3.* Tempore Clementis X. beatificatus est, probato cultu immemorabili. *n. 11.* In Litanis apud Barcinonenses invocabatur. *l. 2. c. 14. n. 7.* Quamvis de ejusdem sanctitate locuti fuerint SS. Bernardus, & Vincentius Ferrerius, Sacra Rituum Congregatio ad declarationem casus excepti processit ob cultum immemorabilem, non ex dictis eorumdem Sanctorum. *c. 19. n. 5.* Decretum pro ipsius cultus approbatione. *c. 24. n. 39.* Quando mortuus fuerit. *n. 40.* De ipsius Canonizatione dicitur S. Raymundum de Pennafort petrastrasse coram Summo Pontifice. *Ibid.* In processu super cultu immemorabili visitatum fuit ejusdem sepulcrum ab anteriori parte. *c. 51.*

c. 51. n. 1. Miraculose sanavit quosdam ægrotos ab infirmitatibus. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 1.* Missa, & Offitio celebratur ex facultate Pontificia. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3.* De causis hujus concessionis. *n. 6.* Factum est hoc Indultum, antequam ipsius virtutes examinarentur. *c. 4. n. 3.*

B. Olivarius. V. B. Liberius.

S. Onuphrius virtutes, & gesta sua omnia aperuit *S. Paphnutio. l. 3. c. 40. n. 2.*

Oriens cum tamquam Sanctus coleretur tempore *S. Vincentii Ferrerii*, hic strenue adlaboravit. ut hujusmodi cultus abrogaretur. *l. 2. c. 8. n. 6.*

S. Orontius confirmatus fuit in Patronum civitatis Liciensis. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 8.*

Oseas Propheta ex præcepto Dei uxorem fornicariam suscepit, & utrum in hoc peccaverit. *l. 3. c. 41. n. 20.* Sanctorum numero in Martyrologio Romano adjungitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Colitur in Ecclesia Hierosolymitana. *c. 29. n. 10.*

S. Osmundus Saresberienfis Episcopus antequam a Callisto III. canonizaretur, ejus virtutes jussu ejusdem a nonnullis Cardinalibus, & in Consistorio eorumdem, & Episcoporum examinatz sunt. *l. 1. c. 15. n. 16.* Auditiq; sunt Doctores. *Ibid.* In causa Canonizationis plura, eaque minutissima, a Romanis Pontificibus inquisita fuerunt. *c. 10. n. 15.* Canonizatus fuit a præfato Pontifice tempore *Beñarionis* Cardinalis, præhabitis suffragitis Cardinalium. *n. 21. n. 14.* Canonizatus fuit post 407. annum ab obitu. *l. 2. c. 54. n. 7.* Et postquam causæ Canonizationum Apostolicæ Sedi reservatz fuerunt. *l. 3. c. 34. n. 1.* Bona patrimonialia in usus pios, & Sanctos convertit. *n. 24.* Nonnullos cecos miraculose illuminavit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4.*

S. Orsmanus Abbas colitur auctoritate *Salomonis* Constantiensis Episcopi. *l. 1. c. 6. n. 4.* Præcessit facultas Pontificia. *c. 7. n. 10.*

S. Orbo Bambergensis Episcopus a Clemente III. canonizatus fuit. *l. 1. c. 9. n. 6.* Et ut canonizatus declararetur, ab eodem Pontifice data fuit commissio Episcopis *Mersburgensi*, & *Eistettenfi*, inquisitis prius ejus vita, & miraculis. *c. 44. n. 10. l. 2. c. 3. n. 3.* Canonizatus fuit postquam ad *S. Sedem* Apostolicam revocatæ sunt hujusmodi causæ. *l. 3. c. 34. n. 1.*

S. Orbo Ordinis Minorum a Sixto IV. beatificatus fuit, probatis ejus nonnullis

miraculis. *l. 1. c. 29. n. 15.* Missa, & Offitio celebratur a sui Ordinis Religiosis ex concessione ejusdem Pontificis. *c. 39. n. 9.* A *S. Francisco* de Assisio missus est ad Fidem Evangelicam prædicandam, pro cujus defensione vitam amisit. *l. 3. c. 17. n. 15.* A Sixto IV. dicitur etiam canonizatus. *Ibid.*

S. Pacianus quid senserit de veritate doctrinæ Christianæ, etsi per impossibile ejus hostes errores suos miraculis confirmarent. *l. 4. p. 1. c. 4. n. 3.*

B. Pacificus a Ceradano cultum ampliori decoratus est. *l. 1. c. 31. n. 18.*

Paco Abbas graves carnis tentationes pertulit, ut ipse *Palladio* retulit. *l. 3. c. 30. n. 11.*

S. Pachomius Abbas a *Rosveydo* commendatur. *l. 3. c. 27. n. 9.* Successorem habuit *Theodorum* Sacerdotem. *n. 10.* Miraculose linguarum dono a Deo decoratus fuit. *c. 48. n. 9.*

Pacefius quamvis diverso modo ac frater suus *Ezaias*, hæreditatem suam distribuerit, a Deo tamen æternum premium consecutus est. *l. 3. c. 41. n. 16.*

Ven. Paganus Mergobensis Ordinis Prædicatorum sic fuisse virtutibus, ut canonizari rite posset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

Palæotus. V. Gabriel.

Palamas cum apud Græcos coleretur, ejus cultum abrogari jussit *Gennadius* Patriarcha Constantinopolitanus. *l. 2. c. 8. n. 5.*

Palladius lascivam tentationem superavit, habito colloquio cum *Pacone* Abbate, qui eam quoque perpassus fuerat. *l. 3. c. 30. n. 11.* *Evagrii* discipulus fuit. *c. 39. n. 4.*

Pambo Abbas opera sua juxta, & pia Monachis exposuit. *l. 3. c. 40. n. 2.* Retulit etiam, Præsum, & *Ezaiam* fratres Dei visione frui. *c. 41. n. 16.*

S. Pampbius plures errores secutus est, sed per martyrium culpas suas delevit. *l. 3. c. 15. n. 18.*

S. Pantaleo Martyr à pluribus tormentis illæsus exivit. *l. 3. c. 12. n. 12.* In Litaniis tamquam Martyr a Clero *Luccensi* invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.* Adorandus est. *l. 1. c. 1. n. 18.*

S. Parisius de Bononia Camaldulensis quo anno mortuus fuerit. *l. 2. c. 12. n. 7.* Ejus memoria recolitur apud *Sorium*, aliosque, & in Martyrologio Romano. *Ibid.*

S. Paschalis Baylon ut canonizaretur, etc.

iterum discussa sunt ea omnia, quæ pro
ejus Beatificatione examinata, & appro-
bata fuerant. *l. 2. c. 25. n. 6.* Cum de
ipsius causa ante Decreta Urbani VIII. tra-
ctaretur, & virtutes, ac miracula ap-
probarentur in Auditorio Rotæ, & in
S. Rituum Congregatione, quæ censue-
rat, tuto procedi posse ad Canonizationem,
post eadem Decreta resumpta fuit
causa, ratoque habito casu excepto, cum
miracula facta fuerint ante venerationem,
novæ Literæ Remissoriales pro
processu super miraculis secutis a veneratione
expeditæ sunt, quibus quidem
approbatis, tandem ad Canonizationem
deventum est. *c. 33. n. 13.* In Canoniza-
tionis solemnitate Missam non celebra-
vit Alexander VIII., utpote senio gra-
vatus. *c. 36. n. 24.* Processus ab Ordina-
rio constructus juridicus fuit. *l. 2. c. 3. n. 8.* Colebatur ante Canonizationem.
c. 9. n. 3. In ejus causa post approbationem
non cultus supervenit introductio
novi cultus, hujusque remotio demon-
strata fuit, ut ad ulteriora fieret pro-
gressus. *c. 16. n. 4.* Ex Decretis in ea-
dem editis constat, processum ipsius su-
per casu excepto confectum fuisse a Car-
dinali Causa Relatore, citato Promoto-
re Fidei. *c. 17. n. 3.* Revisa sunt nonnulla
ejus opera, quamvis nunquam edita.
c. 26. n. 2. Quo sensu intelligendum sit
Decretum pro operibus ab eo conscriptis
revidendis, ac examinandis. *n. 6.* Commisit
Summus Pontifex S. Congregationi
Rituum inquisitionem de fama sancti-
tatis in genere, & in specie. *c. 35. n. 6.*
Procurator Fiscalis, qui citatus fuit,
egit etiam Promotorem Fidei. *c. 47. n. 7.*
In ejus processu, cum testes solum jura-
rent tempore, quo examina bantur, non
proinde ista pars examinis nulla fuit re-
putata. *c. 48. n. 10.* Ejus Fides qualiter
probata fuerit. *l. 3. c. 23. n. 6.* Spem in
Deo heroicam demonstravit ex ingressu
ad Religionem, & ex divitiis contemp-
tis. *n. 18.* Proximam ardentem dilige-
bat. *n. 36.* Orationi frequenter vacabat.
c. 25. n. 2. & *c. 26. n. 9.* A cibis abstine-
bat, & se ipsum macebat. *c. 28. n. 17.*
Multa passus est afflictus ab hominibus,
qui de Fide male audiebant. *c. 30. n. 14.*
Canonizatus est juxta novissimam Ecclē-
siæ consuetudinem. *c. 35. n. 1.* Commenda-
tus ab Innocentio XII. ob indicia Sancti
vocationis ad Religionem. *n. 6.* Plura
propheticæ spiritui eventura prædixit.
c. 47. n. 1. Miraculose cæcos illumina-

Tom. VIII.

vit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4.* Sardos, & mu-
tos sanavit. *c. 10. n. 3.* Alium ægrotum
ab ulcere liberavit. *c. 17. n. 22.* Fontem
et terra fecit ebullire. *c. 24. n. 2.* Ejus ca-
daveris incorruptio miraculosa reputata
est. *c. 30. n. 3.* Qualiter examinata fue-
rit. *n. 8.* A præfato cadavere mirus odor
diffundebatur. *c. 31. n. 26.* In honorem
Translationis ejus concessum fuit Offi-
cium. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 4.*

B. Paschalis Ordinis Minorum ab hæ-
reticis in odium Fidei occisus, cum Joan-
ni XXII. beatificandus proponeretur, i-
dem Pontifex commisit Episcopo Valen-
tino, ut ejus martyrium, & miracula
examinaret. *l. 1. c. 29. n. 12.* De exami-
ne ipsius martyrii. *l. 3. c. 28. n. 12.*

S. Paschalis I. Papa opem tulit fidelibus
periclitantibus, uti novit acceptis
litteris a Theodoro Studita per Diony-
sium discipulum suum, & aliis, qui exi-
lium patiebantur sub Leone Armeno,
cum sacras Imagines convulsi. *l. 3. c. 32. n. 20.* Et Ebnem Archiepiscopum Rhe-
mensensem misit, ut Danis Evangelicam
Fidem prædicaret. *Ibid.* Cum canticis,
& solemniter in Urbem transtulit plu-
rium SS. Reliquias. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 32.*

Paschalis II. Papa qualiter pius videat-
ur hodie in Sacello S. Nicolai Patriar-
chii Lateranensis. *l. 1. c. 41. n. 19.* Quo-
modo in eodem olim pius fuerit. *n. 20.*
Ejus caput quondam ostendebatur pi-
um. *n. 22.* Successor fuit Urbani II. pri-
mumque dictus Rainerus. *n. 26.* De pi-
etatis, quibus representabatur. *Ibid.*
A Gregorio VII. Cardinalis creatus est,
& invitatus ac reluctans Summum Ponti-
ficatum suscepit. *Ibid.* Ipsius Pontifica-
tus partim turbulentus, partim quie-
tus fuit. *Ibid.* Quid cum Henrico IV. Im-
peratore ei acciderit. *n. 27.* Culpam
tuam agnovit, & ingemuit. *n. 29.* Se ab
hæresis labe purificavit, & pie e vivis
decessit. *Ibid.* Ejus mors commendatur a
Cardinali Baronio, aliisque pluribus. *Ibid.*
Ab aliquibus improbatum post factum
Henrici Imperatoris, ab aliis vindica-
tum. *n. 28.* Nullo modo dicendus est ca-
nonizatus. *n. 32.* Timore mortis dicitur
concessisse Henrico privilegium luvē-
sturarum, quod tamen inficiantur plu-
res. *l. 3. c. 16. n. 4.*

Paschalis Diaconus Laurentio adve-
sus Symmachum Papam adhærens, post
obitum dicitur purgatorio addictus,
sed canonizatus non erat. *l. 1. c. 14. n. 8.*
& *l. 3. c. 20. n. 7.*

F f f

S. Pa.

S. Paschasius Episcopus Viennensis præstanti doctrina floruit. *l. 2. c. 25. n. 9.* Ob eam, & ob sanctitatem commendatur in Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. c. 6.*

S. Paschasius Ratbertus Abbas a Gregorio VII. canonizatus fuit. *l. 1. c. 8. n. 11.*

S. Pastor a S. Eulogio Episcopo celebratur, cum se Tyranno sponte obtulerit ad martyrium perferendum. *l. 3. c. 16. n. 10.*

Pastor Presbyter in Domino mortuus est, relicta sanctitatis fama. *l. 1. c. 4. n. 7.*

S. Paternus occisus, quia Martyres sepeliebat, inter eosdem numeratur. *l. 3. c. 19. n. 4.*

S. Paternus focius S. Teliai Episcopi cum plurimum Dei Evangelium prædicare cuperet, gratiam linguarum a Domino accepit. *l. 3. c. 48. n. 9.*

S. Patritius Episcopus per dies 20., quin cibum ullum sumeret, jejuniū observavit. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.* Apostolus Hiberniz dicitur, cum in eadem Catholicam Fidem plantaverit. *l. 4. p. 2. r. 11. n. 6.*

S. Patritius Martyr Deum oravit, ut sibi adesset, dum pro ejus amore sanguinem effusus erat. *l. 3. c. 18. n. 15.*

S. Patroclus Martyr ab Eusebio celebratur, qui etiam in ejus honorem Ecclesiam constructam esse, testatur. *l. 1. r. 3. n. 8.* Martyrium passus est, cum Theodebertus Rex Gallorum Italiam peteret, ejusque meminit S. Gregorius Turonensis. *c. 4. n. 15.*

S. Paula Romana dum Sanctos Eremitas visitabat, ad eorum pedes se prosternebat. *l. 2. c. 7. n. 4.* A S. Hieronymo vocatur Sancta, antequam beatificaretur, ant canonizaretur. *l. 2. c. 12. n. 2.* Eutrochii mater, & virtutibus prædita fuit, infans tamen reputata est ab hominibus. *c. 41. n. 6.* Cum adversam hæreticis se offerret, ejus Fidem commendavit S. Hieronymus. *l. 3. c. 23. n. 7.* Firmam in Deo spem habuit. *n. 14.* Dominum ardens amore persecuta fuit. *n. 25.* Opera misericordiz corporalia erga proximum exercebat. *n. 32.* Fulsit virtute Religionis. *c. 24. n. 11.* Et ipsius oblatione. *n. 23.* Dolores invicta patientia toleravit. *n. 34.* Floruit virtute perfectioris. *n. 35.* In asperitate vitæ, & abstinentiis excessit. *c. 29. n. 9.* Levissimas culpas expiare satagebat. *r. 39. n. 8.* In Martyrologio Romano commendatur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Paulinus Episcopus Lucensis inter

Martyres a Clero Lucensi in Litanis invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Paulinus Episcopus Nolanus cum adhuc viveret, collocata est a Severo ejus Imago in Ecclesie Baptisterio ab eodem constructo. *l. 2. c. 14. n. 3.* Laudatur a S. Augustino. *c. 19. n. 6.* Ipsius liberalitatem extollunt SS. Ambrosius, & Augustinus. *l. 3. c. 24. n. 25.* Et S. Hieronymus. *Ibid.* Invitus, & coactus Episcopatum suscepit. *r. 31. n. 4.* In Africam perrexit, ut filium viduæ a captivitate liberaret, seque pro illo obtulit. *c. 34. n. 4.* Parce cibis, & vestibus utebatur. *n. 27.* Parum propitium sibi dicitur habuisse Syricium Papam. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 4.*

S. Paulus Apostolus cultu dignus asseritur a Theodoro, utpote martyrio coronatus. *l. 1. c. 1. n. 18.* De eo fit sermo in Canone Missalis Mozarabici. *c. 5. n. 6.* Ipsum colendum esse, Decretum fuit in Concilio Moguntino. *n. 7.* A S. Eucherio Lugdunensi commendatur. *r. 13. n. 6.* Et a S. Bernardo Abbate. *n. 10.* Invocatus est a Clemente V. S. Petrum de Morono canonizatur. *c. 36. n. 12.* Dicitur Dei Servus, & ejus Epistola ad Romanos a S. Joanne Chrysostomo illustrata est. *r. 37. n. 3.* Beatus ab Ecclesia nuncupatur. *n. 7.* A Pelagio II. representatus est in Opere Musivo. *c. 41. n. 22.* Se publice caesum esse pro Christo, gloriatur, & concionum suarum neminit. *l. 2. c. 7. n. 5.* Igne caritatis succensus doctrinam Christianam evangelizabat. *r. 25. n. 9.* Expectavit cum fiducia Dei possessionem, retributionem, & mercedem. *c. 11. n. 9.* Extiniam suam erga proximum dilectionem testatur, dum inquit, se optare pro fratribus suis anathema esse a Christo. *n. 11.* Hæc verba hyperbolica esse, notat Gagnæus, & idem desiderium ex parte subiecti inefficax fuisse, probat Cornelius a Lapide. *n. 12.* A pluribus Doctoribus idcirco laudatur. *Ibid.* Præstatam propositionem explicant plures Auctores. *n. 14.* Tamquam hæreticus, & criminiosus reputatus fuit ab hominibus. *c. 41. n. 1.* De se ipso testimonium perhibuit. *l. 3. c. 10. n. 11.* A S. Joanne Chrysostomo appellatur Martyr Divinæ caritatis. *c. 11. n. 2.* Fugam arripuit, cum eum occidere vellet Aretas Rex. *c. 16. n. 14.* Et gregem suum deseruit, ut ei opportuniori tempore prodesset. *n. 15.* Ejus prudentia extollitur a S. Joanne Chrysostomo. *c. 24. n. 8.* Et ipsius humilitas. *n. 54.* Lascivis tentationibus vexatus

tus fuit. c. 30. n. 10. In faciem refecit S. Petro Apostolo, cum ille Legalia observaret ob timorem circumcisorum. n. 18. Apostolos plurimum coluit. c. 31. n. 5. In timore, & tremore, inquit, se Apostolatus Officium exercuisse. n. 6. Ad ejus, & S. Petri sepulcrum oravit S. Leo Magnus, ut sibi peccata condonarentur. c. 34. n. 17. Timotheum discipulum suum instruxit in viduis honorandis, & alendis sumptibus Ecclesie. c. 37. n. 12. Plura peccata commisit. c. 39. n. 4. A se gesta, & Visiones, ac Revelationes sibi a Deo factas apernit. c. 40. n. 1. Ut nonnullos ad Deum converteret, revelavit miracula, quæ Deus per eum patravat. n. 6. Se excusavit, cum se ipsum commendavit, & invitus id fecit. n. 7. Gloriatum est de operibus suis. *Ibid.* Publice peccantes publice increpandos esse, docuit. c. 41. n. 3. Elymam, & Galatas zelo honoris Dei commotus acriter oburgavit. n. 3. Conversus fuit ad Deum ex speciali impulsu Spiritus S. n. 20. De te asseruit, gratias Deo agere quod omnium idiomata loqueretur. c. 48. n. 8. Titum delegit in mysteriorum Interpretem. n. 11. Eum Troade non inveniens, conturbatus est. n. 12. In eccliam raptus non potuit ea, quæ vidit, revelare. c. 49. n. 12. Visionem, & Apparitionem Dei obtinuit. c. 50. n. 5. An Dei essentiam viderit. *Ibid.* Ei personaliter dicitur apparuisse Christus Dominus. n. 6. Revelatio non approbata, quæ ejus nomine circumfertur, apocrypha est. c. *ultima* n. 16. Modo extraordinario, & miraculoso ad Dei amorem conversus fuit. c. 4. p. 1. c. 1. n. 1. c. 4. n. 1. Elymam Magum excœcavit, & Corinthium incestuosum Diabolo tradidit, ut salutem animæ consulcret. n. 1. Ex miraculis quæ patrabat, intulit Apostolatus sui certitudinem. n. 4. Cum Sita Deum oravit, & ambo a carcere liberati sunt prodigiose. c. 5. n. 24. Cum S. Barnaba Iconii ad Fidem multos convertit, claudum sanavit, & Lystram deveniens eos, qui illum Mercurium appellabant, oburgavit. c. 11. n. 2. Patrem Publici a febre, & dysenteria miraculose liberavit. c. 18. n. 3. Euzychum adolescentem miraculose sanavit. c. 21. n. 2. Ipsum Deo commendatum Antiocheni ad jejunandum convenientes, ut ministerium suum imple-ret. c. 27. n. 14. Ejusdem conversionem miraculosam appellant S. Thomas de Aquino, & Franciscus Suarez. c. 28. n. 8.

c. 9. Ejusdem vestes morbos, & Demones a corporibus eiecerunt. c. 29. n. 10. Quomodo ei Christus apparuerit. c. 32. n. 15. Cum ipsius caput transferretur, Officium indultum est Basilicæ Lateranensi. c. 4. p. 2. c. 7. n. 3. In Urbe celebrandus est. c. 9. n. 13. De ipsius Commemorationis, Translationis, & Conversionis celebratate. n. 14. Insistit Spiritus S. Apostolis annumeratus est. c. 11. n. 1. Inter eosdem recensetur, quamvis a Christo inter duodecim non fuerit electus. n. 4. De ejus festo. c. 16. n. 40. c. 42. Eadem die, qua S. Petrus Apostolus mortuus est, pro Christo occisus fuit. c. 45. Ipsius Conversio in Martyrologio Romano celebratur. c. 19. n. 9. Ejus Sudarium negatum fuit Constantinæ Augustæ ipsam a S. Gregorio petenti. c. 25. n. 4. Ejusdem velamen, quod ipsius corpori admodum fuit, ab Hormida Papa S. Germano promissum est. *Ibid.* In studio Divini Evangelicam prædicandi excellens fuit. c. 13. c. 21. n. 15. Evangelium prædicavit Messanenibus. c. 4. p. 2. c. 26. n. 1.

Servus Dei Paulus Buralis Cardinalis virtutibus fuit, & in eius causa ex Decreto BENEDICTI XIV. jussu est prius fieri examen de virtutibus, & mox de miraculis. c. 1. c. 27. n. 8. Eius non cultum approbavit S. Rituum Congr. c. 16. n. 4. Revixit, & examinata sunt Constitutiones Synodales ab eo editæ. c. 26. n. 2. In ejusdem processu quid factum sit circa articulorum examen. c. 49. n. 7. In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. c. 54. n. 8. Decretum fuit a Summo Pontifice præfatum, ne ipsius virtutum examen, & miraculorum discussio miscerentur, sed successive proponerentur. n. 9. Qualem oppositionem in causa fecerit Prosper Bottinius. c. 13. c. 38. n. 17.

S. Paulus Diaconus vere martyrium pertulisse declaratur a S. Joanne Chrysostomo. c. 1. c. 3. n. 7.

S. Paulus Eremita primus commendatus a S. Hieronymo, qui ejus vitam scripsit. c. 2. c. 19. n. 6. Canonizatus est; tum quia ipsius animam in celos ferri viderint SS. Antonius Abbas, Gregorius Nazianzenus, & Benedictus; tum ex aliis sanctitatis argumentis. n. 11. Habuit effusam Dei gratiam, ut ipsius virtutes manifestarentur. c. 3. c. 10. n. 8. Abstinentiæ virtute floruit. c. 28. n. 14. Dispendium panis a Deo miraculose quoti-

die accipiebat. c.29. n.3. Ex speciali Dei providentia, quamvis corpus maceraverit, diu vitam protraxit. n.6. Pie in Domino mortuus est, ad ipsum accedente S. Antonio Abbate, qui erga eum plura pietatis officia exereuit, & prodigia, quæ in ejus obitu contigerunt, vidit. c.38. n.5. Pallio, quod S. Athanasius prædicto S. Antonio dono dederat, involutus ab isto sepultus est. n. 5. Miraculose tumulatus est, quia prodigium illud a Deo rogatum esset. l.4. p.1. c.5. n. 26. De victu ei a Deo quotidie præstito. c.23. n. 6. Hospitio excepit S. Antonium Abbatem, eique corvus tunc integrum panem ætulit, cum primum dimidium tantum deferre consuevisset. n.11. Ejus anima vita est a S. Antonio in cælos evehi. c.32. n.5.

Servus Dei Paulus Justinianus Eremita fuit Camaldulensis, cujus vitam Benedicto XIII. dicavit Augustinus Romanus Fiori, eumque Bestum appellat. l.2. c.11. n. 5. Quid circa ipsius linaginem pictam cum laurea circa caput decretum fuerit in S. Rituum Congregatione. *Ibid.*

Servus Dei Paulus a S. Maria sanctitatis opinionem reliquit, & in ejus causa indultum est, fieri processum in specie, quamvis in genere non fuisset constructus. l.2. c.39. n.3. Quotodo pro processu ordinario explicata fuerit clausula in Remissorialibus: *Ut duo Episcopi ad minus procedant.* c.46. n.2.

S. Paulus Martyr pro Christi Fide martyrio coronatus fuit. l.3. c.18. n.15.

S. Paulus Micki Societatis Jesu pro Christi amore occisus cum Sociis in Beatorum numerum relatus est, concessaque sunt in ipsum honorem Missa, & Officium pro universa Soc. Jesu. l.4. d.2. c.1. n. 7. Hujusmodi cultus ampliatus fuit. c. 2. n. 5. Officio designatæ sunt lectiones propriæ. n.14.

Paulus Nazarenus Abbas in Oratione dono lacrymarum potitus est. l. 3. c.26. n.10.

S. Paulus Papa I. omnem curam adhibuit pro vindicando Jure Locorum, & Patrimoniorum ad Sedem Apostolicam spectantium, & ut Constantinum Copronymum a sua adversus Sacras Imagines impietate removeret. l.3. c.32. n.24. Plura SS. Martyrum corpora e cæmeteriis extraxit, eaque in Urbem cum hymnis, & canticis introduxit. l.4. p.2. c.28. n.32.

S. Paulus Socius S. Joannis eum eo

translatus fuit, & Officio decoratus est a Benedicto XIII. l.4. p.2. c.57. n.4.

S. Paulus Trecentis Episcopus in Martyrologio Romano ob virtutes, & miracula celebratur. l.4. p.2. c.19. n.4.

S. Paulus Virodunensis Episcopus commendatur in Martyrologio ob miracula. l.4. p.2. c.19. n.3.

S. Paulides Tyranno se sponte obtulit, ut martyrium pateretur. l.3. c.16. n.9.

S. Pelagia Virgo Antiochena ne libidine sedaretur, se in aquas præcipitavit, & tamquam Martyr colebatur tempore S. Joannis Chrysostomi. l.3. c.12. n. 10. De ejus morte loquitur S. Augustinus. n. 12. Eandem sibi mortem intulisse ex speciali impulsu Spiritus S., asserunt Cardinales Cozza, Gravina, & Clericatus. *Ibid.*

S. Pelagius puer pro Christo martyrium pertulit. l.3. c.15. n.6.

S. Peregrinus Latiofus dum beatificandus proponeretur, ejusque processus construeretur extra Urbem a Promotore Fidei, in Subpromotorem electus fuit vir probus & idoneus, non autem Promotor Fiscalis Episcopus. l. 1. c.18. n. 14. Pro ejus virtutibus, & miraculis examinandis duo expedita sunt Decreta. c.26. n.9. Ejus virtutes Theologales, & Cardinales per modum dubii formalis examinatz sunt, & in ejus cultus augmentum concessum jam fuerat, Officium recitari, Missamque celebrari. c. 32. n.12. Eiusdem virtutes in Congregationibus discussæ sunt tempore Clementis XI. n. 14. Cum in Congregatione Particulari examinarentur, responsum fuit, sic de eisdem constare, ut deveniri posset ad discussionem miraculorum. n. 17. Quamquam approbatæ essent virtutes dependenter a processu Ordinario, pro concessione tamen cultus opus fuit, ut post causam resumptam construeretur auctoritate Apostolica processus super virtutibus, & tunc dependenter ab utroque dubium de virtutibus propositum est. c.33. n.9. Canonizatus fuit a Benedicto XIII. in Basilica Vaticana. c. 36. n.3. Cum aliis Beatis. n.4. Probatus, & admissus fuit casus exceptus. l.2. c.17. n.6. l.3. c.20. n.1. Approbato cultu immemorabili, & confirmato a Pontifice, antequam beatificaretur, Beatus fuit nominatus pro retentione nominationis antiquæ. c.24. n.15. Officium, & Missam concessit Paulus V., & pro Officio lectiones proprias; præcedente tantum quo-

quodam processu Ordinario . c. 38. n. 3. Literæ Remissoriales pro ipsius processu tribus Episcopis inscriptæ fuerunt . c. 45. n. 10. Latum est responsum super omissione examinis testium pro nonnullis Interrogatoriis . c. 49. n. 6. Cum in processu non nominaretur locus loci pro examine , id parvi momenti reputatum est . n. 22. Dum non cultus probandus esset , visitatum fuit ejus sepulcrum ab anteriori parte . c. 51. n. 1. SS. numero adscriptus est , quavis in ejusdem causa soli testes de auditu examinati fuerint . l. 3. c. 1. n. 11. Quomodo progressus factus fuerit in ejus causa , cum super dubio virtutum deficeret testes de visu . c. 3. n. 7. Aliqua de eo scripta sunt , quorum pro ipsius causa magna ratio habita est . c. 6. n. 18. Pro ejus virtutibus probandis admisa sunt historica testimonia . c. 8. n. 16. Canonizatus fuit juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem . c. 35. n. 1. Non fuerunt admixtæ tamquam miracula sanationes duorum claudorum . l. 4. p. 1. c. 11. n. 13. Pluræ examinata sunt prodigia miraculosa sanatione a paralyti . c. 12. n. 12. Paralyticum prodigiose sanavit . n. 15. Gangrenas extinxit . c. 17. n. 22. Descriptus fuit in Martyrologio Romano , dum beatificatus tantum esset , ex concessione Pauli V. l. 4. p. 2. c. 18. n. 9. S. Perpetua in Calendario Buchariano celebratur . l. 1. c. 4. n. 14. Antequam cum sociis martyrium pateretur , quædam prodigia evenerunt . c. 29. n. 3. De martyrio suo præfata S. conscripsit . l. 3. c. 16. n. 11. Martyrium subitura a Christo Domino in cellam panis accepit , per quam Sacra Synaxis adumbrabatur . c. 15. n. 14. Et in agone posita Gladiatoris errantem manum jugulo suo apposuit . c. 17. n. 3. S. Petronilla Virgo cur S. Petri filia nuncupata fuerit . l. 4. p. 1. c. 8. n. 30. Eam demonstravit S. Apostolus non expedire a febri liberari . *Ibid.* S. Petrus de Alcantara ut canonizaretur , ejusdem causæ examen per commissionem manu Papæ signatam tribus Rotæ Auditoribus demandatum fuit . l. 1. c. 17. n. 8. In Literis Beatificationis affirmatur , Pontificem ad ipsius Canonizationem tuto devenire posse , & interim concedere , eum tamquam Beatum coli . c. 25. n. 12. Suffragia Cardinalium , & Consultorum pro præfata causa Secretario S. Congregationis Rituum designata sunt , ut eadem inter Alia Congregatio

nis reponeret . c. 26. n. 4. In ejusdem S. Canonizatione nomine Imperatoris , & Regis Catholici supplicavit Cardinalis Rospigliosus . c. 36. n. 18. Qua formula sententia ejusdem Canonizationis edita fuerit a Clemente IX. n. 22. Missam in Canonizatione celebravit coram Clemente IX. Cardinalis Barberinus Decanus Sacri Collegii . n. 24. In Bulla Canonizationis nihil de Officio decessit . c. 38. n. 5. Ei cultus præstandus est , ut a Bulla Canonizationis liquet . c. 39. n. 10. Ejus animam in caelos ferri vixit S. Teresa , ejus testimonium pro Canonizatione adminiculi vim habuit . l. 2. c. 19. n. 12. In ejusdem causa , Notarii qualitas probata fuit per attestaciones Judicum . c. 47. n. 8. Quomodo confluentes sit processus compulsores . c. 52. n. 1. A quo Archivo delumpta sit processus scriptura , ut rite compulsetur . c. 52. n. 7. Fides Servorum Dei per bona opera probatur . l. 3. c. 23. n. 2. De ejus Fide . n. 6. Quæ demonstrata fuit ex desiderio reformationis morum , & Fidei propagationis . n. 8. Firmam in Deo Spem habuit . n. 17. *Id.* n. 19. Eundem ardentem dilexit . n. 27. Et proximum . n. 35. *Id.* 36. Virtute humilitatis floruit . c. 24. n. 55. Orationi devote & assidue vacabat . c. 25. n. 2. *Id.* c. 26. n. 3. Missæ sacrificium pie peragebat . c. 27. n. 3. Asperime corpus suum affligebat . c. 28. n. 15. Canonizatus fuit ad normam præsentis Ecclesiæ Ritus . c. 35. n. 1. Quam pie & religiose ad mortem se præparavit , & quam sancte obierit . c. 38. n. 12. Ante obitum mirabili visione intuitus est Sanctissimam Trinitatem , B. Virginem Mariam , & S. Joannem Evangelistam . *Ibid.* Pro ejus causa inquisitum fuit super fama miraculorum , & sanctitatis in obitu . n. 19. A pueritia futuræ sanctitatis indicia præbuit . c. 39. n. 2. Plura de se manifestavit S. Teresæ , quæ in sui ipsius laudem cedebant . c. 40. n. 2. Prophetico spiritu plura prædixit . c. 47. n. 1. Gratia discretionis spirituum floruit . c. 48. n. 5. Divinas Ecclases , & Raptus frequenter experiebat . c. 49. n. 7. Ejus corpus tunc e terra sæpe visum fuit elevatum . n. 9. Gremios sine horrore emittebat . n. 11. Spiritum S. Teresæ rectum agnovit , & probavit . c. 52. n. 11. Cum in locatus esset a quadam familia , ei sanitatem miraculose concessit . l. 4. p. 1. c. 5. n. 8. Cæcos illuminavit . c. 9. n. 4. Mutos , & sordos sanavit . c. 10. n. 3. Alium ab hernia incolumem reddidit . c. 5. n. 18. Cui-

Cuidam erysipellate laboranti subvenit. *c. 18. n. 30.* E terra fontem erumpere, & cibos apparere fecit miraculose. *c. 24. n. 2.* Aquas ipse, & juvenis quidam ejus cpe tretus, incolumis pertransivit. *n. 3.* Et per medias flammam incedens ignem extinxit. *n. 6.* Ejus cadaver miram fragrantiam emittebat. *c. 31. n. 27.* Adhuc vivens mirabiliter S. Teresiz non semel apparuit. *c. 32. n. 17.* Matronam quendam nobilem ab impedimento se movendi miraculose liberavit. *c. ultimo n. 30.* Ex concessione Sedis Apostolicæ per universum orbem Officio celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 14.* Miraculum quoddam patravit novendialibus precibus supplicatus. *c. 13. n. 12.* Qualis erga eum (beatificatum dumtaxat) cultus concessus fuerit. *c. 14. n. 3.*

S. Petrus Alexandrinus a Maximino Imperatore in carcerem detrusus, se obtulit martyrio perferendo, ut malum Christianis imminens devitaret. *l. 3. c. 16. n. 11.*

S. Petrus Anagninus Episcopus a Paschali II. canonizatus fuit. *l. 1. c. 8. n. 13.* In ejus Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ, dum vixerat, patraverat. *c. 33. n. 16.* In ea, quin de Officio aliquid decernatur, ejus memoriam, & anniversariam diem celebrari, præcipitur. *c. 38. n. 5.* Ipsa particularibus personis inscripta fuit. *c. 39. n. 11.* Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ ad S. Sedem revocatæ fuerunt. *l. 3. c. 34. n. 1.*

S. Petrus Apostolus celebratur in Canone Missalis Mozarabici. *l. 1. c. 5. n. 6.* Eum coli decrevit Concilium Moguntinum. *n. 7.* Preces ad Deum fudit, ut homines documentorum suorum, postquam ipse e vivis discederet, recordarentur. *c. 12. n. 3.* A S. Eucherio commendatur. *c. 13. n. 6.* Sanavit claudum ad Portam Templi Speciosam. *c. 13. n. 9.* Laudatur a S. Bernardo. *n. 10.* Tridentina in ejus Ecclesia colitur S. Simeon puer. *c. 14. n. 4.* De ejus negationibus loquitur S. Augustinus. *c. 29. n. 2.* Invocatus fuit a Clemente V. canonizatus S. Petrum Cælestinum. *c. 36. n. 12.* Beatus ab Ecclesia nuncupatur. *c. 37. n. 7.* Visitavit Christianos, & ad eos, qui Lyddæ morabantur, pervenit. *n. 7.* Representatus fuit opere Musivo a Pelagio II. quodam orbe ducto circa caput. *c. 41. n. 22.* Deo in ejusdem S. honorem magnificum in Urbe Templum dicatum fuit. *c. 46. n. 45.*

S. Leon I. apparuit, eique dixit, peccata sua a Deo esse condonata. *l. 2. c. 31. n. 2.* De claudum ab eo ad Portam Templi sanato. *l. 3. c. 6. n. 8.* Romam venit, ut ait Lactantius, tempore Neronis Imperatoris; Orosius autem adventum ipsius refert ad tempus Claudii, sed non exinde ernitur, eundem Romam non petisse. *c. 9. n. 5.* Præmonitus fuit a Christo Domino, se a Tyranno (Nerone) occidendum esse. *c. 11. n. 1.* Mortem sibi ab Herode paratam declinavit. *c. 16. n. 14.* Gregem suum dereliquit, ut ei opportuniori tempore prodesset. *n. 15.* Dilectione Dei perfecta excellens fuit. *c. 21. n. 15.* Ejus Fidem extollit S. Leo Magnus ob externam confessionem de Christi Divinitate. *c. 23. n. 3.* Ipsius caritatem erga Christum Dominum prædicat S. Ambrosius. *n. 25. c. 33.* Et plus ceteris Apostolis enim amavit. *c. 26. n. 4.* Ipsius lacrymæ a præfato S. Doctore extolluntur. *n. 10.* In culpam incidit, quæ hominum probat fragilitatem. *c. 28. n. 12.* Ei, cum ob timorem circumcisiorum legalia observaret, in faciem restitit S. Paulus Apostolus. *c. 30. n. 18.* Missus fuit, ut in nomine Jesu baptizatis Sacramentum Confirmationis conferret. *c. 34. n. 16.* S. Leoni Magno apparet, ei nuntiavit veniam peccatorum. *n. 17.* De ipsius negationibus. *c. 39. n. 4.* Scit, & optime nescit, peccata sua in Ecclesia quotidie prædicari, quin de hoc tristitiam, aut dolorem concipiat, cum id in majorem Dei gloriam cedat. *Ibid.* Sermone Sapientiæ decoratus fuit. *c. 43. n. 6.* S. Marco Evangelista usus est tanquam mytheriorum Interpreter. *c. 48. n. 11.* Oratione sua Simonem Magum in aera virtute Dæmonis evedum præcipitavit. *c. 49. n. 4.* Historiarum veritas ex pluribus Auctoribus probatur. *Ibid.* Ei post Resurrectionem apparuit Christus Dominus. *c. 50. n. 6.* Personalis fuit hujusmodi Apparitio. *Ibid.* De ejus Visione, quæ postea Revelationis naturam induit. *c. ult. n. 1.* Intravit in domum Cornelii Centurionis in civitate Joppen, ibique plures invenit, qui eum expectabant, ut audirent verbum Dei. *Ibid.* Eneam sanans, & claudum ex utero matris, Tabithamque a mortuis resuscitans, confessus est, Deum esse miraculorum factorem. *l. 4. p. 1. c. 2. n. 2.* Quomodo a Christo in montem excelsum assumptus fuerit. *c. 3. n. 10.* Ananiam, & Sapphiram morte punivit. *c. 4. n. 1.* Ad ipsius orationem Simon Magus, qui falsa

patra-

patrabat miracula, coofractus corrui-
n. 11. Cur S. Petrooilla difta fuerit ejuf-
 dem filia. *c. 8. n. 30.* Et eum eandem per-
 miferit iufurmatibus detineri. *Ibid. m.*
 Claudum cum S. Joanne Apoftolo fana-
 vit. *c. 11. n. 1.* Aeneam a paralyfi libera-
 vit. *c. 12. n. 5.* Malchum a Chriſto mi-
 raculoſe poſtea fanatum vulceravit. *c. 16.*
n. 32. Tabitham ad vitam revocavit. *c. 22.*
n. 2. Super aquas ad nutum Chriſti inceſ-
 ſit. *c. 24. n. 10.* Vidit Domini Transfigu-
 rationem. *c. 26. n. 8.* Adverſus Simonem
 Magum congreſſurus pridie jejunavit.
c. 27. n. 14. Poſt Converſionem ſuam ad
 pſicationem rediit. *c. 28. n. 10.* Ad ejus
 catenæ contactum a Joanne Pontifice im-
 poſitæ incolumis evaſit energumenes
 quidam familiaris Othonis Imperatoris.
c. 29. n. 8. De ipſius S. Apoftoli catenis.
Ibid. De feſto, quo io Urbe celebratus
 eſt. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 13.* In honorem vin-
 culorum feſtum pro univerſa Eccleſia
 peragitur. *n. 14.* Et in obſequium Cathed-
 ræ Romanæ, & Antiocheæ. *Ibidem.*
 Ejufdem nomen primum inter Apoftolo-
 rum nomina exprimitur ab Evangelis-
 tis. *c. 11. n. 3.* De ipſius primatu ſuper
 alios Apoftolos. *n. 4.* S. Martialem in
 Gallias miſit, ut Fidei Catholicam præ-
 dicaret. *n. 5.* Ejus feſtivitas quomodo ce-
 lebranda ſit. *c. 16. n. 40. & 42.* Eadem,
 & una die cum S. Paulo Apoftolo mar-
 tyrium ſubiit. *n. 45.* Frater fuit S. An-
 dræe Apoftoli, & ab eo ad Dominum ad-
 ductus eſt. *n. 47.* De ejus celebritate.
n. 47. Ipſius catenarum pars (ſi limando
 ateri poſſet) promiſſa fuit a S. Grego-
 rio Magno Conſtantiæ Auguſtæ. *c. 25.*
n. 4. Ejufdem velamen, ſeu Sanctuarium
 promiſſum eſt ab Hormiſda Papa S. Ger-
 mano. *Ibid.* Qualiter apparuerit S. Pe-
 tro Noſaſco. *l. 1. c. 41. n. 9.* Io honorem
 translationis Capitis ipſius conceſſum eſt
 Officium Baſilicæ Lateranenſis. *l. 4. p. 2.*
c. 7. n. 3.

B. Petrus Aragonius. V. B. Petrus de
Arbus.

B. Petrus de Arbus: ejus cauſæ exa-
 men vi Commiſſionis manu Papæ ſigna-
 tæ designatum fuit tribus Rotæ Auditori-
 bus. *l. 1. c. 17. n. 8.* Diſti Auditores
 quique Conventus habuerunt. *n. 9.* Can-
 onicus Cæſar Auguſtanus, & primus In-
 quiſitor Regni Aragoniæ fuit, ſecundus
 vero, cujus Beatificationis ſolemnia ce-
 lebrata fuerunt io Baſilica Vaticana. *c. 24.*
n. 10. In cauſa Beatificationis ootatum,
 fuit in Regeſtis Decretum Conſtare de

martyrio, & de cauſa martyrii; ſed non
 fuit editum, niſi coextem cum Decre-
 to approbante miracula. *c. 27. n. 4.* Præ-
 via duorum miraculorum approbatione
 beatificatus eſt. *n. 9.* Quamvis ipſius mar-
 tyrium, & cauſa martyrii approbarentur
 per viam non cultus, obſenta pro eo
 fuit ſolemnis Beatificatio, antequam ad
 Canonizationem progreſſus fieret. *Ibid.*
 Canonizatus fuit ab Alexandro VII. *c. 30.*
n. 4. Dum Beatus declararetur, ejufdem
 cultus permiſſus, oon præceptus fuit.
c. 39. n. 8. Ipſius miracula approbari po-
 terant e ſolo proceſſu Ordinario, cum
 de cauſa Martyris ageretur. *l. 2. c. 4.*
n. 11. In præſata cauſa accepta ſunt teſ-
 timonia quinque ſciciorum. *l. 3. c. 17.*
n. 7. Inter Martyres recenſetur, quam-
 vis ejus mors ab odio Fidei non fuerit
 derivata. *c. 13. n. 12.* An ejus martyrii
 cauſa ob odio Fidei proceſſerit. *c. 14. n. 13.*
 In agone mortis poſitus Deum oravit.
c. 18. n. 15. Quid de ejufdem ſuaſionibus
 ſenſerit Gregorius XI. morti proximus.
c. ultimo n. 16. Miſſa, & Officio ſub ri-
 tui duplici celebratur. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 6.*
& n. 10. De ampliatione ejus cultus. *c. 17.*
& c. 2. n. 5. De ejufdem finali perfeve-
 rantia. *l. 3. c. 18. n. 17.*

B. Petrus Armengol, ſeu Armengau-
dius ab Innocentio XI. cultu immemo-
 rabili approbato, beatificatus eſt. *l. 1. c. 31.*
n. 12. De ejus æquipollenti beatificatio-
 ne. *c. 42. n. 9.* Pro præſata cauſa habitum
 eſt teſtium examen. *l. 2. c. 23. n. 5.* Or-
 dini B. Mariæ de Mercede additus fuit,
 & Decretum pro approbatione cultus
 immemorabilis. *c. 24. n. 56.* Cur approba-
 tus fuerit. *n. 57.* Quare tanquam Mar-
 tyr. habeatur, & quo anno mortuus fue-
 rit. *n. 58.* Cum ſupplicaretur pro Signa-
 tura Commiſſionis reſponſum fuit, deſi-
 derari repetitis inſtantiis Principum. *c. 36.*
n. 8. Quomodo factus ſit proceſſus
 Ordinarius ſuper cultu immemorabilis,
 & caſu excepto. *c. 45. n. 8.* Editum fuit
 Decretum pro coadjuvandis probationi-
 bus. *c. 53. n. 14.* De præſato cultu im-
 memorabilis, & Miſſæ, ac Officii con-
 ceſſione. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 4.* & *c. 4. n. 3.*
 Diſto Officio indulgæ ſunt poſtea leſſio-
 nes propriæ. *n. 5.* In cultus augmentum
 Officium euni octava conceſſit Innocen-
 tius XI. *c. 13. n. 10.* Ipſius nomeo deſcrip-
 tum eſt in Martyrologio Romano. *c. 18.*
n. 3. & *n. 15.*

B. Petrus Aſcanius Ordinal Minorum
S. Fraſceſci additus, & Martyr fuit
 Gor-

Gorcomienſis, ac una cum Sociis beatiſicatus. *l. 1. c. 24. n. 10.*

Servus Dei Petrus de Aylla pro Fide Catholica occiſus eſt, & de ejus martyrio agitur. *l. 3. c. 12. n. 20.* Decretum pro ejusdem martyrii comprobatione expeditum. *l. 3. c. 3. n. 1.*

S. Petrus Baſſamus in odium Fidei Chriſtiane ad martyrium a Tyranno damnatus. *l. 3. c. 14. n. 2.*

Servus Dei Petrus de Bettancurt cum beatiſicandis proponeretur, judicatum fuit pro ipſius non cultu, quamvis ejus oſſa ſupra terram requieſcerent, cum nulla exteriora cultus publici indicia reperirentur. *l. 2. c. 12. n. 14.* Approbatus fuit non cultus. *c. 16. n. 4.* Cum Signatura Commiſſionis peteretur, reſponſum fuit, expectandas eſſe Literas Regias. *c. 36. n. 7.*

S. Petrus Cæleſtinus, ſeu de Morono antequam a Clemente V. canonizaretur, de ejus virtutibus coram eodem Papa habitum eſt Conſiſtorium Cardinalium, & Episcoporum. *lib. 1. cap. 15. n. 16.* Conſiſtorium Cardinalium congregatum etiam fuit pro Canonizatione, & pro tunc (uti mos erat) ſubſecreto inter eosdem remanſit ejusdem Papæ deſinitio. *cap. 21. num. 1.* Convocati etiam fuerunt in Conſiſtorio Præſules in Urbe degentes, ut ſuffragia ſua ſerrent. *n. 3.* A præſato Pontifice canonizatus eſt Avenione. *c. 36. n. 2.* Invocatum fuit in huiusmodi ſolemnitate auxilium Dei, B. Virginis Mariæ, SS. Petri, Pauli, & Michaelis Archangeli. *n. 12.* Ejus Aſſa in ipſa Canonizationis die leſa ſunt ex præcepto Summi Pontificis. *n. 15.* Miſſam celebravit Summus Pontifex. *n. 25.* Et concionem conſuevit habuit. *n. 36.* Nulla in Bulla Canonizationis mentio fit Officii, aut Miſſæ. *c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10.* Undecimo ab obitu ſuo anno in Sanctorum numerum relatus eſt. *l. 2. c. 54. n. 7.* Orationi aſſidue vacabat. *l. 3. c. 25. n. 7. n. 2.* Idcirco commendatur a prædiſto Summo Pontifice. *n. 21.* Ad Summum Pontificatum eveſtus nuncupatus fuit Cæleſtinus V. eumque invitatus ſuſcepit, ipſumque acceptavit Carolo Rege Siciliae, & ejus filio Carolo Rege Hungariae ſuadentibus. *c. 31. n. 3.* Pontificatum poſtea dimiſit. *c. 32. n. 38.* Canonizatus fuit ſervato ordine juris Eccleſiaſtici. *Ibid. & l. 3. c. 35. n. 1.* Fundavit Ordinem dictum Cæleſtinorum. *c. 35. n. 1.* Laudatur a Jecobo Cardinali S. Georgii ad

Velum aureum, & a Petro Cardinali de Alliaco, quod ad Pontificatum aſſumptus induci non poterit, ut equo veheretur, aſt aſellum conſcendit, eum comitantibus Carolo Rege Siciliae, & Carolo Rege Hungariae, aliſque aſini fræna tenentibus; quod idem S. Pontifex effecit, ne a Monasticæ humilitatis propoſito reſiliret. *n. 13.* Dimiſſo Summo Pontificatu, ad Monasterium ſuum rediit. *n. 14.* Paralyticos miraculoſe ſanavit. *l. 4. p. 1. c. 42. n. 6.* Et manizatum quemdam. *c. 14. n. 12.* Puellamque a Lethali fiſtula. *c. 17. n. 22.* In ejus morte viſa fuit crux præfulgens in ære ante cubiculi oſtium. *c. 25. n. 32.* Officio pro univerſa Eccleſia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.*

Servus Dei Petrus Caniſſus Societatis Jeſu virtutibus illuſtris fuit; & cum in Sacra Rituum Congr. de inſcriptione quadam ejus Imagini aſſixa ageretur, reſponſum fuit pro non cultu. *l. 2. c. 12. n. 4.*

B. Petrus de Caſtronovo Ciſterciensis ab hæreticis in odium Fidei cruciatus, a Gallis Ciſterciensis colitur. *l. 1. c. 13. n. 17.* Inquiſitor fuit adverſus hæreticam pravitatem, & a tempore Innocentii III. coli cæpit, cum juſſu Raymundi Comitis Toſoſani occiſus fuerit; & 29. n. 8. Legati Apoſtolicæ munus exercuit, & poſtquam tumulatus fuerat, in Eccleſia S. Aegidii, cum ejus calaver transferretur, incorruptum repertum eſt. *n. 8.* An ab Innocentio III. uti Martyr dumtaxat habitus fuerit, & approbata ſit ejus martyrii cauſa, quin ipſe beatiſicaretur. *Ibid.* Plura de ejusdem martyrio, & finali perſeverantia edita ſunt a prælaudato Summo Pontifice. *l. 3. c. 18. n. 17.*

S. Petrus Chryſologus inter Eccleſiæ Doctores annumerandus eſt. *l. 4. p. 2. c. 12. n. 9.*

Servus Dei Petrus Claver Soc. Jeſu pie obiit ejusque cauſa in S. Rituum Congregationem introducta fuit. *l. 2. c. 2. n. 2.* Quo tenſu affirmatum fuerit a S. Congregatione, nullum ipſius cultum vigiſſe. *c. 15. n. 12.* Quamvis pro proceſſu Ordinario juramentum emiſerint teſtes de veritate dicenda, non tamen de ſervando ſecreto, proceſſus non fuit reputatus invalidus. *c. 43. n. 18.* In ejusdem proceſſu ſupplevit Vicarius generalis Episcopi pro uno ex Episcopis, qui ei intereſſe debebant. *l. 2. c. 45. n. 16.* Et conceſſa fuit etiam Episcopo ſacultas deputandi nonnullos Sacerdotes Religioſos, ut conſeſſioni proceſſus intereſſent. *l. 2.*

e. 45. n. 19. In prædica causa, Relatore Cardinali Ferrario, responsum fuit iuper omiffione examinis testium pro nonnullis Interrogatoriis, ut dicitur. *l. 2. c. 49. n. 6.* Et qualiter de Interrogatoriis, & articulis confectum fuerit examen; ostenditur. *l. 2. c. 49. n. 7.* Quidam vero decifum fuerit, cum nonnulli, præter illos ad quos attinebat, dicti sint examini testium interfuisse, exponitur. *l. 2. c. 49. n. 13.* Memoratus processus reputatus est validus, licet eus exscriptio a Procuratore causæ facta esset, idque oppositum fuisset a Promotore Fisci. *l. 2. c. 50. n. 1.* Qualiter ad processum apertionem devenitum fuerit, narratur. *l. 2. c. 51. n. 11.* Idem processus apertus est abique recognitione sigillorum Iudicum, aut subscriptionum a parte exteriori. *Ibid.* Quoniam modo subscriptus, & sigillatus fuerit, expositur. *l. 2. c. 51. n. 12.*

B. Petrus Dorianus laudatur a S. Gregorio Papa. *l. 1. c. 30. n. 10.* Deceptus fuit, dum se opposuit B. Petro Urscoli. *l. 3. c. 10. n. 7.* Usui propriis manibus se ipsum flagellandi introduxit. *c. 28. n. 7.* Eum non inventorem, sed propagatorem huius consuetudinis fuisse affirmat Baronius. *n. 7.* Corpus suum alliduis, & spontaneis verberationibus affligebat. *n. 9.* S. Leonem IX. infensum sibi habuit opera calumniatorum. *c. 30. n. 18.* Invitus Episcopatum suscepit, & ut obediret Stephano Pontifici. *c. 31. n. 4.* A Stephano IX. creatus fuit Cardinalis. *c. 33. n. 3.* Pauperes summa cum diligentia alere studebat. *c. 34. n. 31.* Dimisso Episcopatu, ad Monasterium suum regressus est. *c. 35. n. 14.* An recte improbaverit bellum geri a S. Leone IX. *c. 36. n. 16.* De concessione tituli Doctoris in ipsius honorem, & de ejus doctrinæ laudibus. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 14.*

Servus Dei Petrus e Duennas martyrium subit a Mahumetanis occisus, cum Evangelicam Fidem prædicaret. *l. 3. c. 17. n. 8.*

B. Petrus Erenita cum a tempore memorabili Missa, & Officio coleretur, eadem approbavit Clemens VIII. examinato prius Officio a Cardinali Barroio. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 3.* Cur in Martyrologio Romano deleriptus sit. *c. 18. n. 7.*

B. Petrus Forerius decimus tertius fuit, qui beatificatus est in Basilica Vaticana, eumque beatificavit Benedictus XIII. *l. 1. c. 24. n. 13.* De ejus Beatificationis Brevi. *Ibid.* Et de ipsius Beatificatione. *cap. 36. num. 3.* In Beatifica-

tionis Brevi conceditur facultas, ut ei cultus præstetur. *c. 39. n. 8.* Cum quendam miraculose sanaret, miraculum prævio examinae, approbavit Episcopus Tullesius auctoritate sua ordinaria. *l. 2. c. 1. n. 7.* Eus cor fuit allervatum, & non cultus æemonstratus. *c. 13. n. 6.* In ejus causa adhibiti fuerunt Adjuncti juxta præscripta in Epistola Circulari pro validitate processus Ordinarii. *c. 43. n. 13.* Concessum fuit, eodem tempore examinari testes in genere, & in specie, sed cum restrictione. *c. 53. n. 5.* Dubium de Virtutibus semel propositum in Congregatione, iterum coram Summo Pontifice discutium est. *c. 54. n. 15.* Approbatæ etiam sunt ipsius fustiones, quibus plures conjugatos induxit, ut continentiam servarent. *l. 3. c. 24. n. 58.* Rejeda sunt 10 memorata causa quædam assertæ miraculose sanationes a cæcitate. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 17.* Quid oppositum fuerit sanationi herniæ ab eo duobus fratribus concessæ. *c. 15. n. 21.* Ipsam inter miracula recensuit Benedictus XIII. *n. 22.* Alium ægrotum a febre maligna prodigiose liberavit. *c. 18. n. 19.* Et duos pueros vitæ sanctos suscitavit. *c. 21. n. 16.* & 17. 17. In ipsius obsequium, dum beatificaretur, indulta sunt Officium, & Missa pro universo ejus Ordine. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Et pro Monasterio de Calmusiaco, in quo professionem emiserat, ac pro alio Oppido, in quo curam animarum obvierrat. *n. 10.* Ampliata postea fuit concessio celebrationis Missarum ejusdem. *c. 2. n. 5.* Officio designatæ fuerunt Lectiones propriæ. *n. 14.* De ejus Cadaveris translatione. *c. 22. n. 5.*

B. Petrus Gonzalez vulgo *Sanctus Telmus* dicitur, & ab Innocentio IV. beatificatus est; Bulla tamen Beatificationis non reperitur, & quomodo facta sit, ignoratur. *l. 1. c. 20. n. 17.* Eum ratione cultus immemorabilis Beatum declaravit Benedictus XIV. *c. 31. n. 8.* Beatus jam agnoscebatur. *l. 2. c. 24. n. 217.* Decretum pro approbatione ejusdem cultus immemorabilis. *Ibid.* Quo tempore, & loco natus sit. *n. 212.* Deca 101. in Palentinæ Cathedralis ab Honorio II. sibi collatum omisit, ut in Rhigionem S. Domini adhuc viventis se recipret, ibique virtutibus florens a Ferdinando III. Castellæ Rege in Conestarium suum delectus est, & in Tudenſi Civitate ad Domum migravit. *Ibid.* Cur beatus tamquam nautarum patronus, &

auxiliator in periculis . n. 214. De ejus causæ processibus . n. 215. Iis, qui se adscriberent Confraternitati in ipsius honorem apud Baionam erectæ, Indulgentiam plenariam concessit Clemens VIII. aliusque indulgentias concessere Clemens XI., & Benedictus XIII. n. 216. Pro ejus Officio concessæ sunt lectiões propriæ . l. 4. p. 2. c. 4. n. 7.

B. Petrus Igoues Ordinalis Vallis Umbre. Le nomen dedit . l. 3. c. 33. n. 3. Quomodo ostenderit, Petrum Pavellum Episcopum Florentium Sedem simoniace obtinuisse . *Ibid.* Discipulus fuit S. Joannis Gualberti, a quo Abbas creatus est, & postea a Gregorio VII. Cardinalis, & Episcopus Albanensis . *Ibid.* Illasum per ignem transiisse probatur . l. 4. p. 2. c. 24. n. 4. Officio proprio aliquibus in locis decoratus est . l. 4. p. 2. c. 5. n. 3. Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum fuit . n. 4. An inter Sanctos numerandus sit . n. 7. De ejusdem cultus concessione, & ampliacione . *Ibid.* De nominis in Martyrologio descriptione . c. 18. n. 16.

*Servus Dei Petrus a S. Josepho virtutibus clarus fuit, & in ejusdem causa, concessa fuit Signatura Commissionis ante solitum decennium elapsam . l. 2. c. 36. n. 4. Cur dispensatio huiusmodi indulta fuerit a Clemente XI. *Ibid.**

*B. Petrus de Lucemburgo Episcopus ab Antipapa Clemente VII. Cardinalis creatus est, & de ejus Beatificatione agebatur tempore Concilii Constantiensis . l. 1. c. 12. n. 11. Eadem causa ab Andrea de Borvil Monacho Cælestino Martino V. propoſita est, nec complementum habuit nisi tempore Clementis VII. legitimi Papæ . n. 12. Eum cum beatificaret Clemens VII. decrevit, ipsum non reputari debere Canonizatum . c. 39. n. 4. De ipsius Beatificatione . l. 3. c. 20. n. 7. Ejus virtutum meminit Spoudanus, miraculorum vero Baluzius, & ex ipsius in Cardinalitum Dignitatem electione, non modicum augumentum recipit estimatio Clementis VII. Antipapæ . *Ibid.* Aveſione colitur . c. 33. n. 7. Ejus cultus ampliatus fuit . l. 4. p. 2. c. 5. n. 3. Officio proprio celebratus . n. 6.*

S. Petrus Maritimus V. S. Petrus de Verona. Petrus Minorita sub Soldano Aegypto Alexandriæ martyrium passus est . l. 3. c. 15. n. 18.

S. Petrus Minorum Ordinis a Sixto IV. probatis ejus miraculis, beatificatus est . l. 1. c. 29. n. 15. Martyrium pro

Christo pertulit . *Ibid.* Missa, & Officio ex concessione dicti Pontificis Religiosis sui Ordinis celebratur . c. 39. n. 9. A S. Francisco de Assisio missus est ad Evangelicam Fidem prædicandam, eumque canonizavit Sixtus IV. l. 3. c. 17. n. 15.

B. Petrus Minorum Ordinis (alius) ob cultum immemorabilem a Clemente XI. beatificatus est . l. 1. c. 31. n. 15. Quamvis de ejus sanctitate testimonium exhibuerit S. Antoninus, in ejus tamam causa processit S. Rituum Congregatio ad declarationem causæ excepti ratione tantum cultus immemorabilis . l. 2. c. 19. n. 5. Mortem pro Christi Fide parpens est, & Decretum da ejus cultus approbatione . c. 24. n. 109. De ipsius Martyrio fuisse loquitur S. Antoninus . n. 111.

S. Petrus de Morono V. S. Petrus Cælestinus .

Ven. Petrus a Nativitate cum e sepulcro transferendus esset, quid responderit S. Rituum Congregatio . l. 4. p. 2. c. 22. n. 5.

*S. Petrus Nolascus Fundator fuit Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, eumque canonizavit Benedictus XII. seu XIII. Pontifex illegitimus . l. 1. c. 41. n. 8. Eum nonnulli dicunt canonizatum ab Urbano VIII. & Boilandus testatur, fa vidistis paenegyricam Orationem de ipsius Canonizatione . *Ibid.* Eius æquipollens Canonizatio habita est sub Alexandro VII. qui & ipsius nomen in Martyrologio describi, & ejusdem festum sub ritu semiduplici celebrari concessit . *Ibid.* Quis pro ejusdem cultu indulsit Urbanus VIII. *Ibid.* Clemens X. ad preces Regiæ Galliarum eundem coli jussit sub ritu duplici . *Ibid.* Ad præfati S. cultum pertinens monumentum apud Marcum Salmeron invenitur, quod compendium est causæ processus ab Ordinario super ejus sanctitate constructi, & transmissi Alexandro IV. n. 9. Ejusdem vita exponitur in processu compilato auctoritate Arnaldi Episcopi Barchinonensis . *Ibid.* Quomodo Religioem suam instituerit, quam confirmavit Perusæ Gregorius IX. ad preces S. Raymundi de Pennafort . *Ibid.* Præfati S. in Choro canenti dicitur apparuisse B. Virgo Maria . *Ibid.* Idem Jacobum Regem admonuit ut Valentiam obsideret, eumque victoriam reportaturum promissit . *Ibid.* Ipsi apparuit S. Petrus Apostolus . *Ibid.* Petrum Amerinum Socium suum apud Barbaros relili-*

reliquit, ut captivos redimeret. *Ibid.* Barchinonenses Cives ad Deum orandum commovit, cum Federicus Imperator Italiam vexaret, & Ludovicum Galliarum Regem induxit, ut Hierosolymitanam Civitatem & Turcarum manibus liberaret. *Ibid.* Quam pie obierit, & de Instrumento, seu processu sanctitatis ejusdem. *Ibid.* S. Raymundum Nonnarum habitu Religionis suae induit. n. 10. In Ordinem suum admittit B. Serapionem Martyrem. l. 2. c. 24. n. 174. Officio pro univerſa Ecclesia celebratur, cum Religioſi Ordinis Fundator ſit. l. 4. p. 2. c. 6. n. 8. & n. 14. Quomodo ut Religionem suam inſtitueret, ei Beatissima V. Maria apparuerit. c. 9. n. 6. & n. 8. Ejus nomen in Martyrologio deſcriptum eſt. c. 18. n. 3. & c. 19. n. 7. In Litanis a Religioſis Ordinis a ſe inſtituti invocatur. c. 20. n. 4.

B. Petrus Paſchaſius Ordini B. Mariae de Mercede nomen dedit, & ob cultum immemorabilem a Clemente X. beatificatus eſt. l. 1. c. 31. n. 11. Breve de ipſius cultu immemorabili. l. 2. c. 24. n. 22. De ejus martyrio. n. 23. Opera quaedam ſcripta. n. 24. Praedita opera reſiſa, & examinata ſunt, quamvis martyrio coronatus fuerit. c. 16. n. 2. Quomodo datum ſit Indultum, ut Officio, ac Miſſa celebraretur. l. 4. p. 2. c. 3. n. 3. Officio poſtea deſignata ſunt Lectiones propriae. c. 4. n. 5. De ejus nominis in Martyrologio Romano deſcriptione. c. 18. n. 15. De modo quo pingentius eſt. c. 21. n. 10.

B. Petrus de Piſis a Fidelibus colitur, approbato ejus caſu excepto ex ſolo Apoſtolico Indulto. l. 2. c. 20. n. 1. Fundator fuit Congregationis Pauperum Eremitarum S. Hieronymi, & Decretum de ipſius cultus approbatione ſub Innocentio XII. expeditum. c. 24. n. 72. Quo tempore obierit. n. 74. Ipſius cultum approbavit etiam per Literas Apoſtolicas Paulus III., Gregorius XIII. S. Pius V., & Clemens VIII. n. 77. Miſſa, & Officio celebratur. l. 4. p. 2. c. 3. n. 7. Quin examinata fuiſſent ejus virtutes. c. 4. n. 3. Officio adiunctae ſunt Lectiones propriae. n. 5. De praefato Officio. c. 6. n. 9.

B. Petrus Regalius ut canonizaretur, ſeptem inter ſe Conventus habuerunt S. Rotae Auditores. l. 1. c. 17. n. 9. Ab Innocentio XI. ob cultum immemorabilem beatificatus eſt. c. 31. n. 12. Ordini Minorum Recoleſtionis S. Franciſci additus fuit, & Decretum de ejus cultus ap-

probatione. l. 2. c. 24. n. 50. Quomodo praediſtus cultus demonſtratus ſit. n. 51. Quo anno obierit. n. 52. Quomodo pro ejus proceſſu expeditae fuerint Literae Remiſſoriales, Compulſoriales, & aliae. c. 45. n. 8. Super ejus miraculis editum fuit Decretum, ut probationes conſueverentur. c. 33. n. 11. Quid ſuper miraculis pro Canonizatione obtinenda, deciſum fuerit. c. 34. n. 14. Per testes de auditu expedita fuit ejus cauſa ſuper dubio virtutum. l. 3. c. 3. n. 15. Quemdam ulcere vexatum miraculoſe ſanavit. l. 4. p. 1. c. 17. n. 22. Mortuus ad vitam ſalutavit. c. 21. n. 5. Ejus incorruptum, & fragrans cadaver a diuturno poſt obitum intervallo cruore manavit. c. 31. n. 8. Approbato ejus cultu immemorabili, Miſſa & Officio decoratus eſt, cum jam ipſius virtutes in gradu heroico approbatae eſſent. l. 4. p. 2. c. 3. n. 5. & c. 4. n. 3.

Ven. Petrus Sablaſienſis Abbas quomodo mortuus fuerit. l. 3. c. 19. n. 4.

Servus Dei Petrus de Saxo ſervato cum a S. Antonino laudaretur, quid reſponſum ſit pro ejus caſu excepto probando. l. 2. c. 19. n. 6. Ipſius ſepulcrum viſitatum fuit a parte anteriori. c. 51. n. 1. Ordini Minorum S. Franciſci nomen dedit, & in ejus honorem conceſſa fuerunt Officium, & Miſſa. l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. & c. 4. n. 3.

S. Petrus Tarentienſis commendatur a Gaufrido, licet non floruerit primis ſeculis. l. 1. c. 13. n. 12. Ordini Praedicatorum additus fuit, & ſuccreſſor Beati Gregorii X. in Summo Pontificatu, diſcuſſaque ſuit Innocentius V. l. 2. c. 24. n. 3. 6. Decimo ſexto ab obitu ſuo anno in Sanctorum numerum reſatus eſt. c. 44. n. 7. Ejus ſanctitas praecipue a viſitibus probata eſt, non a miraculis, ut notant Bollandiani in ejuſdem vitae Hiſtoria celebrata Alexandro III. & Lucio III. l. 4. p. 1. c. 5. n. 5. Ei adſcriptum fuit miraculum quoddam repentinae ſanationis a paraſi, & non S. Thomae Cantuarienſis, ad cujus opem aeger prius conſugerat, quilo ſanctatem acquireret. n. 27. Ipſius hinc pro Canonizatione obtinenda exhibita fuit Lucio III. *Ibid.*

S. Petrus de Verona Ordinis Praedicatorum antequam ab Innocentio IV. canonizaretur, de ejus virtutibus Conſiſtorium habuerunt Cardinales, & Epilcopi. l. 1. c. 15. n. 16. Ab haereticis inſodium Fidei occiſus fuit. c. 18. n. 4. Virtutibus ſemper floruit. c. 29. n. 2. Canonizatus

nizatus fuit probatis miraculis ab eodem patris . n. 10. In civitate Perusina canonizatus fuit . c. 36. n. 2. Quomodo hujusmodi Canonizatio publicata fuerit . n. 3. Tunc etiam Christi fidelibus concessæ sunt Indulgentiæ . n. 9. Non probatur tamen , in dicta Canonizatione Summum Pontificem Missam celebrasse . n. 23. Alias edidit Summus Pontifex Literas Apostolicas de hac Canonizatione præter Bullam . n. 38. In Bulla nihil de Officio discernitur . c. 38. n. 5. & c. 39. n. 10. Primo ab obitu suo anno canonizatus fuit . l. 2. c. 54. n. 7. Ex attestatione Confessorum ejus morum innocentiam agnovit Innocentius IV. l. 2. c. 7. n. 6. A nonnullis Auditoribus cum Castellano dicitur scripsisse proprio sanguine (in agone positus) verba illa Symboli : *Credo in unum Deum* . c. 9. n. 5. Eum ab hereticis occisum esse ostenditur . c. 3. n. 3. Plura de ejus martyrio , & finali perseverantia . c. 18. n. 17. Canonizatus est juxta ritum novissimum Ecclesiæ . c. 35. n. 1. Mutos , & surdos miraculose sanavit . l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Alium morbo fitulæ laborantem . c. 17. n. 22. Et mortuos ad vitam revocavit . c. 21. n. 5. Fratres Ordinis Servorum B. Mariæ nigro colore induti , approbavit . l. 4. p. 2. c. 21. n. 9.

Servus Dei Petrus de Uracca cum nonnullis erga Deum affectus propria manu confiberet , hi in ejus causa reversi & examinati fuerunt . l. 2. c. 26. n. 2. Concessa fuit Signatura Commissionis ante decennium elapsam post processum factum ab Ordinario . c. 36. n. 4. In ipsius processu super qua nullitate dispensatum fuerit . c. 54. n. 7.

S. Petrus Urseolus commendatur a Justo Fontano Archiepiscopo Ancyrano . l. 1. c. 5. n. 6. & c. 37. n. 7. Venetiarum Dux fuit , & postea Monachus Benedictinus , ac a B. Petro Damiano dicitur fuisse occisoribus Petri Candiani Ducis Venetiarum (quem Vitalem appellat) siquæ ad ejusdem dignitatis fastigium ascendisse . l. 2. c. 42. n. 4. His oppositio facta est , ne in ejus cultum Officium & Missa concederentur . l. 2. c. 42. n. 5. Quid B. Petri Damiani assertioni responsum fuerit . n. 6. & 7. Cum ei se opponeret B. Petrus Damianus , deceptus fuit . l. 1. c. 10. n. 7. De ejusdem cultus ampliacione . l. 4. p. 2. c. 5. n. 3. c. 6. Ipsum nomen insu Clementis XI. in Martyrologio Romano descriptum fuit . c. 18. n. 16. Utrum vestis alba , an nigra induens pingendus sit . c. 21. n. 10.

Servus Dei Petrus de Zuniga Ordinis Eremitarum S. Augustini fuit , & de ejus martyrio agitur , cum ipse pro Christo mortem pertulerit . l. 3. c. 22. n. 20. Decretum pro præfati Martyrii approbatione . c. 13. n. 1.

S. Pharaides nonnullas aves demortuas resuscitavit . l. 4. p. 1. c. 21. n. 6.

S. Phileas Martyr celebratur a Ruinart , cum Judicis sententiæ , ut occideretur , etiam Legum subsidio fultus , resfragari noluerit . l. 3. c. 18. n. 6.

S. Philippa cum cibis Diis immolatos edere recusaret , a Dulceto Præfide , morti tradita , inter Martyres numeratur . l. 3. c. 14. n. 7.

S. Philippus Apostolus quomodo celebrandus sit . l. 4. p. 2. c. 16. n. 27. Ejus & S. Jacobi simul memoria ab Ecclesia recolitur . n. 42. Cum eo martyrium pertulit . n. 43. Hæc tamen assertio examinatur . n. 45.

S. Philippus Benjctius ut canonizaretur , ejusdem causæ examen per Commissionem Papæ manu signatam tribus Rotæ Auditoribus propositum fuit . l. 1. c. 17. n. 8. Decretum fuit a S. Rituum Congregatione , ad ulteriora procedendum esse absque discussione dubii : *An constaret de virtutibus Theologicalibus , Cardinalibus , & amplexu , in gradu heroico , cum extarent* . Brevia Leonis X. Pauli V. & Urbani VIII. de ejus Beatificatione , & cultu immemorabili , & statutum est , ut quæ post cultum supervenerunt , coram Papa (Clemente IX.) juri dice examinarentur . c. 32. n. 8. Examinatæ , & approbatæ fuerunt virtutes , antequam ad miraculorum discussionem deveniretur . n. 20. Cum aliis canonizatus fuit a Clemente X. c. 36. n. 4. Tertio loco nominatus fuit , ut servaretur ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ . n. 6. Cum a Leone X. beatificaretur , Pontifex iste ejus cultum permisit . c. 39. n. 8. Et eundem statuit . l. 2. c. 7. n. 8. Publico festo ex facultate Leonis X. celebratus est . c. 20. n. 14. Canonizatus fuit post 386. annum ab obitu . c. 54. n. 7. Canonizatus fuit , quamvis pro ejus causa soli inventi sint testes de auditu . l. 3. c. 1. n. 1. Quomodo ejus virtutes in specie examinatæ fuerint . c. 2. n. 8. Se abscondit , mortuo Clemente IV. ne Summus Pontifex eligeretur . c. 31. n. 3. Juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem in Sanctorum numerum relatus est . c. 25. n. 1. Puerum gibbosum , & acriuitate laborantem miraculose sanavit .

vlt. l.4. p.1. c.11. n.16. Officio, & Missa pro universa Ecclesia celebratur. l.4. n.2. c.6. n.8. Non Institutor, sed Propagator fuit Ordinis Servorum B. Virginis Mariz. l.1bid. Ejus Officium ad ritum duplicem elevatum est. n.24. In eius translatione Indulgentias concessit Gregorius XIII. c.7. n.4. In Beatificatione honoris Missa decoratur est. l.1. c.42. n.17.

B. Philippus Bituricensis Archiepiscopus cum Joanni XXII. canonizandus proponeretur, ejus merita accurate examinari præcepit dictus Pontifex. l.1. c.15. n.7. Literas Remissionales pro ejus causa expedit nonnullis Episcopis, & Regularibus. l.2. c.45. met.

S. Philippus Nerius Ponentes Canonizationis suæ habuit Cardinales Bellarminum, & Crescentium, & ab ejus relatione colligitur, Cardinales Relatores causam delectos olim fuisse a S. Rituum Congregatione. l.1. c.16. n.12. Ut beatificaretur, ejusdem causæ discussio vi Commissionis manu Papæ signatæ facta fuit a tribus Rotæ Auditoribus, postquam in S. Congregatione confecta erat Relatio procellus ipsius Apostolica auctoritate constructa. c.17. n.8. Advocatus Fisci & Promotor Fidei fuit Joannes Baptista Spada. c.18. n.9. Ipsius miracula a Medicis examinata fuerunt. c.19. n.17. Et iterum discussa, & approbata sunt illa omnia, quæ pro ipsius Beatificatione requisita erant. c.25. n.6. A Gregorio XV. cum aliis Beatis canonizatus fuit. c.36. n.4. Id factum fuit, cum in eorumdem causis nil, præterquam solemnis Canonizatio, desisset. n.5. In Bulla Canonizationis Officium celebrandum esse decernitur, sed tantum ex facultate. c.38. n.5. A Summo Pontifice definitur, cultum eidem præstandum esse. c.39. n.10. Qualis ei cultus ante Canonizationem exhibitus fuerit. l.2. c.9. n.3. Ejus imagines cum splendore, ac diademate pictæ sunt ex facultate Clementis VIII. n.5. Quamquam ejus gesta descripta a Gallonio approbaverint sex Cardinales, liber tamen Ipse solemniter fuit examinatus, ut a ejusdem S. Beatificatione, & Canonizationem procederetur. c.11. n.13. Ipsius corpus in Urbe Fidelibus ostenditur. c.13. n.10. Quid senserit de SS. Reliquiis. n.11. Ejus cubiculum in sacellum verum est ex concessione Clementis VIII. c.14. n.6. Mirabiliter vidit SS. Ignatium de Loyola, & Catharinam de Ricciis. c.19. n.8. An-

te ejus Canonizationem die ipsius anniversaria Missa celebrabatur. c.20. n.16. Expeditum fuit Breve Commissionis S. Rituum Congregationi pro Inquisitione sanctitatis tum in genere, tum in specie. c.25. n.6. Fuit citatus Promotor Fidei, qui Fiscalis erant Advocatus. c.47. n.7. Et octo Cardinales in testes vocati fuerunt. c.49. n.19. Vigesimo septimo post obitum a quo canonizatus fuit. c.54. n.7. In dicta causa pluraquam undecim Oratorii Patres testimonium tulerunt. l.3. c.6. n.18. Ipse S. expertus est effusum Dei gratiam, ut ejus merita perspicua fierent. c.10. n.8. Palæologum Apostatam, & Hæresiarcham, & nonnullos alios Hebræos ad Fidem reduxit. c.23. num.9. Ejusdem Sancti Fides extollitur. l.1bid. Ejus Fides, & Spes demonstratur ex lætitia mortis venientis. n.19. Plures peccatores ad Deum convertit. n.35. Proximum ardenti dilectione prosequabatur. n.36. Floruit œconomica potentia. c.24. n.9. Ab eo in spiritualibus rebus arduis felicia consilia acceperunt Gregorius XIII. & alii. l.1bid. Ipsius simplicitas commendatur. n.12. De ejus virtute fortitudinis. n.36. Castitatem virginalem servavit. n.60. Assidue vacabat orationi. c.25. n.2. Coluit Hieronymum Savonarolam, & ejusdem doctrinam propagavit. n.19. Missam celebrans mira luce fulgere visus est. c.26. num.12. Ejusdem insigne miraculum a dilectione Dei proveniens. l.1bid. Quotidianam S. Eucharistiæ sumptione rehebatur. c.27. n.3. A singularitatis vitio semper recessit. c.29. n.7. Tentationibus, & visionibus Dæmoniis sæpe vexabatur. c.30. n.13. Temporibus Pauli IV. & S. Pii dictus fuit inepte loqui, & vanam gloriam ambire. n.13. Recusavit Cardinalitatem Dignitatem. c.31. n.4. Canonizatus fuit juxta hodiernam consuetudinem Ecclesiæ. c.35. n.1. Se virginem esse, manifestavit. c.40. n.2. Prædixit Canonizationem suam. n.10. Munditiam amabat, & sordes oderat, in vestibus præcipue, quamvis paupertatem diligeret. c.41. n.15. Et a Deo concessa fuit gratia discretionis spirituum. cap. 48. n.5. Ipsius corpus a terra sæpe elevabatur. c.49. n.9. Quomodo se gesserit, dum exstaret in Missa patiebatur. n.10. Confilium dedit pluribus, ut Visiones, & Apparitiones Divinas repellerent. c.52. n.5. Nonnullos ægrotos remediis sanitati profus contrariis incolemes reddidit, & in.

& inter eos Cardinales Baronium. *l. 4. p. 1. c. 8. n. 8.* Plura de ejus cordis miraculosa palpitatione, exuberatione quadam in parte thoracis anteriore, & fræctione costarum. *c. 19. n. 25. usque ad n. 27.* Fæminam prodigiis a partu difficili liberavit. *c. 20. n. 27.* Mortuos ad vitam reduxit. *c. 21. n. 5. & 20.* Splendorem vidit (quod & testis est) in facie S. Ignatii de Loyola. *c. 26. n. 15.* Quomodo splendorem in facie ejusdem S. Philippi examinaverit Aurelius Baccius. *n. 26.* Idem S. Philippus in facie S. Caroli Borromæi simile prodigium intuitus est. *n. 26.* Vincetium Vallesium, & Stephanum Calcinarium a vehementibus carnis tentationibus miraculose liberavit. *c. 28. n. 3.* Dæmones a pluribus ejecit. *c. 29. n. 9.* Mirabiliter apparuit B. Catharinæ de Rleccis. *c. 32. num. 17.* Cum Congregationis Oratorii Fundator extiterit, Officio pro universa Ecclesia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 8.* Ejus Officium ad Ritum duplicem elevatum est. *n. 14.* In Martyrologio Romano commendatur. *c. 19. n. 7.* In ipsius (beatificati tunc) honorem Indulgentias concessit Clemens VIII. *n. 12.* Magna cum devotione Scalani Sanctam colebat. *c. 26. n. 19.*
Philomenus Martyr constanter pro Fide Catholicæ martyrium pertulit. *l. 3. c. 18. n. 6.*

Phines inter Sanctos numeratur. *l. 1. c. 12. n. 5.* Zelo Divinæ Legis floruit. *l. 3. c. 21. n. 15.*

S. Phocas Martyr Tyranno se sponte obtulit ad mortem perferendam. *l. 3. c. 16. n. 9.*

S. Photinus Episcopus & Martyr quomodo pro Christi Fide occubuerit. *l. 3. c. 15. n. 18.*

S. Pionius cum Sociis in odium Fidei mortem perpassus est. *l. 3. c. 14. n. 3.*

B. Pipinus Dux a Belgis in Litanis invocabatur. *l. 2. c. 14. n. 7.*

S. Pius V. antequam beatificaretur, ejus quatuor miracula approbata fuerunt. *l. 2. c. 22. n. 10.* A Clemente X. beatificatus est, rite prius examinata ipsius causa in S. Rituum Congregatione. *c. 23. n. 6.* Quartus fuit, cujus solennis Beatificatio in Basilica Vaticana peracta est. *c. 24. n. 8.* In Literis ejus Beatificationis omittitur clausula illa apponi solita *Papam*, nempe, *ad Canonizationem devotius posse, & interim Beatificationem indulgere.* *c. 25. n. 12.* Ut a Clemente XI. canonizaretur, duæ habitæ sunt coram eodem Pontifice Congre-

gationes, altera de miraculis, altera de tuto progressu ad Canonizationem. *c. 26. n. 6.* In Bulla Canonizationis habetur ratio miraculorum, quæ dum vixerat, patrataverat. *c. 33. n. 16.* Ad suffragia pro Canonisatione vocati sunt Episcopi Orientales in Urbe commorantes. *c. 34. n. 2.* In Consistorio semipublico asseruit Clemens XI. concessum ipsum Cardinalium & Episcoporum præferre imaginem antiquorum Conciliorum Romanorum. *Ibid.* Compendium vite, virtutum, & miraculorum, cum ægrotaret Inghiramus Secretarius S. Rituum Congregationis, Pontificis jussu exaravit Promotor Fidei. *n. 3.* Cum aliis Beatis canonizandis propositus fuit, sed cu uslibet causam separatim retulit Cardinalis Præfectus S. Rituum Congregationis. *n. 4.* In Consistorio semipublicum accitus fuit jussu Pontificis Promotor Fidei. *n. 10.* A Clemente XI. in Sanctorum numerum relatus est. *c. 36. n. 4.* Quid S. Pius decreverit de primatu Ordinum Mendicantium. *n. 8.* Pro Canonizatione Procuratorum munus nomine Regum, Magistrum, Civitatum, & Ordinum Regularium exercuit Cardinalis Hannibal Albani, & ipsius Cardinalis nomine supplicavit Marcellinus Colrus Advocatus Consistorialis. *n. 18.* Canonizationis formula edita a Clemente XI. *c. 36. n. 21.* In Canonizatione Homiliam habuit Pontifex. *n. 37.* In Bulla Canonizationis nil de Officio, aut Missa decernitur. *c. 38. n. 7.* Tempore præfati Sancti quidam libri ad usum Ecclesiæ Maronitarum in Urbe editi fuerunt. *n. 11.* Improbavit consuetudinem, cujus vi Græci Latino, Latini vero Græco Ritu Missam celebrabant, & Officium Divinum absoluebant. *n. 13.* Decrevit, ut in Urbe ab Orientalibus Sacra peragerentur juxta Ritum suum, servatis servandis. *Ibid.* In Brevi Beatificationis conceditur facultas, ut ipse colatur a Cæritifidelibus. *c. 39. n. 8.* Memoratus S. Constitutionem edit de Conceptione B. Virginis Mariæ. *c. 42. n. 14.* Et Michaelis Baii propositiones damnavit. *c. 45. n. 23.* Decrevit, quomodo tumultuosa sint cadavera. *l. 2. c. 12. n. 14.* Cur in ipsius causa probari posset casus exceptus. *c. 20. n. 10.* Antequam canonizaretur, die ejus anniversaria Missa celebrabatur de Sanctissima Trinitate. *n. 16.* Et tolerata fuit a S. Rituum Congregatione. *n. 17.* A Clemente XI. canonizatus fuit. *c. 26. n. 3.* *Revisè & exami-*

examinatæ sunt quædam ejus epistolæ, non vero Constitutiones editæ in Bullario Romano. n. 5. Censura Theologica affectit propositiones Michaelis Bait. c. 28. n. 5. Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitus ferret, data est Commissio reassumptionis. c. 38. n. 2. Quomodo declarata fuerit clausula Remissorialium: *Ut aut Episcopi ad minus procedant.* c. 46. n. 3. Pro processu a Cardinali Millino construendo, sex Cardinales testimonium exhibuerunt. c. 49. n. 19. Cur processus a Clemente XI. sanatus fuerit. c. 54. n. 16. Ejus vita a Hieronymo Catena scripta fuit, & ipsius magna ratio habita est. l. 3. c. 6. n. 12. Quo argumento ipsius Fides heroica demonstrata fuerit. c. 23. n. 9. Ex ejusdem morte magnum merorem concepit S. Teresa. n. 35. Floruit prudentia politica Christiana. c. 24. n. 10. Liberalem, & gratum se exhibuit erga Panlum, a quo in Cardinalatum fuerat assumptus, erga Joannem Hieronymum Albanum, quem inter Cardinales numeravit, & plures alios. n. 20. Hierosolam perseverantiam adeptus est. c. 36. Ejus pudicitia virginalis quomodo probata fuerit. n. 50. Orationi frequenter infusebat. c. 25. n. 2. & 13. Proscripsit sententiam Cardinalis Cajetani asserentis, Sacerdotem nunquam celebrantem solius culpe venialis reum esse. c. 37. n. 5. Corpus suum asperime macerabat. c. 28. n. 16. Summum Pontificatum nunquam quæsit. c. 31. n. 3. Examinatum fuit, an Dignitates Ecclesiasticas quæsit. n. 13. Canonizatus est servato recentiori Juris Ordine. c. 32. n. 38. Ejus gesta & virtutes narrantur a Clemente XI. n. 40. & 41. Coram Pio IV. sententiam, & consilium suum libere semper exposuit, ob quæ non paucæ incommoda toleravit. c. 33. n. 30. Gratas egit Cardinali S. Severinæ, cum ille ei se opposuisset, & omnibus præcepit in virtute S. Obedientiæ, ut libere in dandis consiliis sensum suum aperirent. *Ibid.* Cur extinxerit Ordinem nuncupatum Fratrum Humiliatorum. c. 34. n. 9. Domesticos suos pietate, & doctrina sovebat. n. 11. Subditorum commoda perquirebat, & in viâ patientia eorum preces quotidie accipere solebat. n. 12. Parcum fere gessit erga Confanguineos, & Affines suos. n. 29. Ad Summum Pontificatum assumptus de prius Religiosæ vite austeritate nihil remisit. c. 35. n. 13. Ab Archangelo Bianchi Cardinali,

& Humberto Locato Episcopo Balnearum, qui ejus confessiones exceperunt, dictus fuit, nullam unquam culpam lethalem commississe. c. 39. n. 11. Insculpi fecit Insignia Familie sue Ghislerie angulis Aedium Tribunalis Romani S. Inquisitionis. c. 40. n. 14. Prædixit victoriam a Christianis adversus Selimum Turcarum Tyrannum ad Echinas Insulas reportatam. c. 47. n. 1. Cum ejusdem miracula examinauerunt, quid eis oppositum fuerit. l. 4. p. 1. c. 5. n. 9. Forma cereæ dictæ *Agnus Dei* ab eodem benedictæ commendantur a Raynaudo, & Gabutio, ob ipsius Pontificia sanctitatem. n. 13. Hujusmodi formarum, quas dictus Pontifex sacravit, effectus mirabiles describuntur. n. 14. Et eadem S. tribuantur. n. 15. Quod & confirmavit, & approbavit Clemens XI. *Ibid.* A cuidam ægroto a paralyti sanationem miraculosam impetraverit. c. 12. n. 14. Idem miraculum approbatum fuit. n. 15. Fæminam partu difficili laborantem in colicam reddidit. c. 20. n. 34. Prodigiose dicitur liberatus a gravi læsione sclopi. c. 22. n. 20. Examen pro eodem asserto miraculo. n. 21. Cur non fuerit approbatum. *Ibid.* Farinam prodigiose multiplicavit. c. 23. n. 3. Ejus Imago in mediis flammis incombusta permansit. c. 24. n. 6. Beatificavit Missa, & Officio sub Ritu semiduplici celebratur. l. 4. p. 2. c. 1. n. 6. In universo Ordine Prædicatorum. n. 7. Et in Diocesi, in qua Episcopus fuerat. n. 9. Et in Civitate, in qua natus est, ac in loco, in quo corpus ejus requiescit. n. 11. Missæ in ejus honorem celebrandæ ampliæ sunt. c. 2. n. 5. Ejus Officio (post Beatificationem) designatæ fuerunt lectiones propriæ. n. 14. Missæ, & Brevisimum Romanum reformari jussit. c. 3. n. 4. S. Dominicum Institutorem Rosarii fuisse, testatus est. c. 10. n. 23. Virginitatem illam custodisse asseritur. c. 12. n. 12. Ipsius nomen in Martyrologio Romano descriptum est. c. 18. n. 3. Ejus (beatificati dumtaxat) Imago Agnis Cereis insculpta fuit. c. 21. n. 13. Inlittuit, quomodo corpora sepulcris tradenda sint. c. 22. c. 10. Cur Mitra quædam, quæ illius fuisse dicebatur, non fuerit publicæ venerationi exposita. c. 25. n. 1. Cardinali Rusticuccio sanguine, & familiaritate additus fuit. *Ibid.* Beatificatus antiquis vestibus exutus, novis amictus est, Mitraque, & parva Crux, quibuscum fuerat tumulatus, Innocentio XII.

ab Antonino Cloche Generali Ordinis Prædicatorum dono datæ sunt. *cap. 26. n. 10.* Quædam verba Angelicæ salutationis superaddi voluit. *c. 31. n. 29.* Bonis spiritualibus, & temporalibus locupletavit Ecclesiam S. Mariz a Vado Ferrariæ. *c. ult. n. 7.*

S. *Placidus* Monachus a Manuea Pirata in odium Fidei interfectus cum fratribus, cum iis ab Ecclesiâ celebratur. *l. 3. c. 18. n. 19.* In lacum delabens liberatus fuit a S. Mauro iussu S. Benedicti, sed id miraculum S. Benedicto tribuit. *c. 41. n. 9.* Aquas miraculose pertransiit. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 3.* Cum Sociis colitur, postquam eorum corpora inventa sunt, sic decernebat Sixto V. *l. 4. p. 2. c. 9. n. 4. c. 24. n. 14.* Quomodo eorum identitas probata fuerit, ipsorumque cultus amplius. *Ibid.*

S. *Pelcarpus* Episcopus, & Martyr magnum movit Christianorum desiderium, ut ejus Reliquiæ invenirentur. *l. 1. c. 2. n. 9.* Ejus historiæ fragmentum repertum est. *Ibid.* Ipsius cadaver, aut cineres ne colligerentur, Nicetas Herodis pater, & trater Dalies Proconsulem adiit; quod tamen non obtinuit. *n. 10.* S. Benignum in via Dei intruxit, ac discipulum habuit. *c. 4. n. 15.* Antequam ad Amphitheatrum pro Chirillo occidendus duceretur, mansuetudinis argumenta non paucæ exhibuit, & quæ ipsius sanctitatem demonstrabant. *c. 29. n. 2.* Visionem in oratione triduo ante passionem suam habuit, ex qua prophetice intellexit, se vivum pro Christo concremandum fore. *n. 3.* Martyrium per tulit, cum per Cæsarem, & ejus Fortunam jurare renueret. *l. 3. c. 14. n. 8.* Eileonem, & postea vivum comburi imprecatus est populus Smyrnenfis. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.* De ipsius martyrio. *n. 12.* Dum ejus Officium celebrabatur, ipsius Passio legi solebat. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 5.*

S. *Pontianus* Pontifex Romani translatus est, & in Sardinia passus fuerat tempore persecutionum Ecclesiæ. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 1.*

S. *Servus Dei Pontius* Hispanus Ordini Prædicatorum addictus fuit, eamque sanctitatis opinionem reliquit, ut canonizandus esset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

S. *Pontius Martyr* pro Fide Catholica trucidatus est; & ejus Acta pecunia comparavit Valerius ipsius comes, & alumnus. *l. 1. c. 3. n. 4.*

S. *Poppe*, seu Poppon Abbas commen-

datur a Bollandi ob assiduam orationem mentalem, & donum lacrymarum. *l. 3. c. 26. n. 10.* Corpus spontaneis verberationibus affligebat. *c. 28. n. 7.* Atrebatu gessit miracula, ob quæ in Martyrologio Romano celebratur. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.*

S. *Potamiena* Virgo Alexandrina, martyrium subitura, ne vellibus spoliaretur, Tyraunum precata est per caput Imperatoris. *l. 3. c. 14. n. 8.*

S. *Potamiena* Martyr a Basilide humaniter accepta pro eodem ad Deum intercessit, & ejusdem ad Christi Fidem conversionem obtinuit, propter quam trucidari iussa est. *l. 1. c. 12. n. 4.*

S. *Porinus* Episcopus martyrium per tulit pro Fidei Catholicæ defensione. *l. 1. c. 9. n. 2.*

S. *Positus* Martyr Psalmos cecinit, quamvis ei lingua amputata esset. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.*

S. *Præcordius* cum S. Paschasio Rabberto publice colendus proponitur. *l. 1. c. 8. n. 1.*

S. *Prædes* Martyr a Pastore Presbytero sepulta fuit. *l. 1. c. 5. n. 8.*

S. *Prisdianus* puer a S. Basylla Episcopo educatus, sub Decio Imperatore martyrio coronatus est. *l. 1. c. 14. n. 4.*

S. *Primulus* Cathedrae sue martyrium pro Christi Fide perpassus est. *lib. 3. c. 15. n. 12.*

S. *Procopius* Abbas S. Benedicti ab Innocentio III. canonizatus est. *l. 1. c. 9. n. 8.*

S. *Proculus* Martyr Protector Bononiæ Marinum Præfatum, qui persecutionem excitavit a versus Christianos, interiecit, ob quod martyrio coronatus dicitur sub Justino Imperatore. *l. 3. c. 18. n. 8.* Eum inter SS. numerat S. Paulinus, sed utrum sub Justino Imperatore, an sub Theodorico Rege mortuus fuerit, dubitatur. *n. 9.* Ipsius factum narrat S. Antoninus, de quo quid sentiendum sit. *Ibid.*

S. *Proiectus* Episcopus, & Martyr se ipsum Tyranno obtulit, ut martyrii palmam assequeretur. *l. 3. c. 16. n. 9.*

S. *Proldes* cum matre, & sorore, in fluvium se precipitavit. *l. 3. c. 11. n. 10.*

S. *Prosser* non est de Fide reputandus Episcopus. *l. 1. c. 43. n. 13.* Commendatur a Cardinali B. Larmino. *l. 2. c. 29. n. 5.* Impugnavit Cælianum, qui Semipelagianis adhaesit. *n. 6.* Invenit est in Vincentium Semipelagianis faventem, quem Lirineus fuisse, tradunt plures. *num. 7.*

S. *Pro-*

S. Protasius Martyr ab Ecclesia celebratur cum socio suo S. Gervasio . *lt. c. 41. n. 4.* Cum eo miraculum quoddam patravit . *l. 4. p. 2. c. 8. n. 21.* Ejus corpus inventum , & translatum fuit a S. Ambrosio . *l. 4. p. 2. c. 23. n. 7.* De hujusmodi translatione . *c. 24. n. 9. & c. 26. n. 4.* Ipsi Reliquiæ Lesicæ impolitæ sunt , ut in Processione deferrentur . *n. 6.*

Protheus , cuius nemini Lucianus , non est Martyr reputandus . *lt. c. 3. n. 6.*

S. Prothomachus Martyr occisus est ; quia Christianus erat . *lt. c. 14. n. 6.*

S. Prothomachus Martyr (alter) discipulus fuit S. Petri , & ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est . *l. 4. p. 2. c. 18. n. 7.* Exumilatus est . *c. 27. n. 23.*

S. Prothomachus Monachus frequenti Sacre Eucharistiæ sumptione reficiebatur . *lt. c. 27. n. 29.*

S. Publia Abbattissa quomodo a Juliana Apollata punita fuerit . *lt. c. 17. n. 6.*

S. Publius Episcopus Atheniensis excellenti doctrina floruit . *lt. c. 25. n. 9.*

S. Publius Monachus Senior corpus suum assiduè macerationibus cruciabat . *lt. c. 28. n. 14.*

S. Pudens pater fuit Sanctorum Praxedis , & Pudencianæ . *lt. c. 5. n. 8.*

S. Pudenciana Virgo apud Bollandianos celebratur . *lt. c. 5. n. 8.*

Serva Dei Pudenciana de Zagnonis virtutibus illustris fuit , & in ejus causa pro Beatificatione , & Canonizatione non cultus probatus est non solum in loco , in quo sepulta fuerat , sed etiam in aliis locis . *lt. c. 15. n. 6.*

Puleberia Imperatrix Marciano nupsit , & virginitatem illæsam usque ad mortem custodivit . *lt. c. 24. n. 57.*

S. Quidius Episcopus Vasonensis ob miracula commendatur in Martyrologio Romano . *lt. 4. p. 2. c. 19. n. 7.*

S. Quiriacus puellæ corpus assidue maceraverit , diu ex speciali Dei providentia vixit . *lt. c. 29. n. 6.*

S. Quiricus an ex Decreto Gelasii Papæ uti Martyr dignoscendus sit . *lt. c. 3. n. 5.* Triennis cum matre S. Iulitta martyrio coronatus est ; quod non ex Aris proscriptis , sed ab aliis sincerioribus probatur . *lt. c. 15. n. 6.* Landatur a Theodoro Episcopo Iconii . *Ibid.* Invidia fortitudine tormenta pro Christi Fide perpassus est . *c. 20. n. 11.*

S. Quirinus Martyr laudatur a S. Basilio Magno exponente artificium Judicij . *Tom. VIII.*

cis cum a vera Fide removere satagentis . *lt. c. 14. n. 4.* Impunitatem sibi ab Amanatio Judice oblatam , dum a Fide resilliret , constanter spernens , pro Fide mortuus est . *lt. c. 14. n. 5.*

S. Quirinus Martyr , & Episcopus quomodo in Ecclesiam S. Mariz Trantiberinam in Urbe translatus sit tempore Innocentii II. *lt. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

S. Quintinus martyrium pro Christi amore toleravit , & ejus corpus mirabiliter invenit B. Eligius Episcopus Novomiensis . *lt. 4. p. 2. c. 31. n. 25.* Translatus fuit tempore Honorii III. *lt. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

S. R. Adegundes Regina auctoritate Honorii III. de loco in locum translata est . *lt. 4. p. 2. c. 21. n. 13.*

S. Regnebertus dum in Purgatorio detinebatur , non patravit miracula . *lt. c. 14. n. 7.*

S. Raphael Angelus hoc nomine tamquam vero ab Ecclesia colitur . *lt. c. 32. n. 4.* Tobiam confirmavit in opere mortuos sepeliendi , quod exercebat . *lt. c. 17. n. 16.* Tobiz Saram in uxorem eligenti suavit , ut tantisper continentiz vacaret . *c. 24. n. 58.* Dæmonem eiecit , non vero fumus piscis a Tobia adhibitus . *lt. p. 2. c. 29. n. 7.* Eusilem Tobiz comes per longum iter se visibilem præstitit . *c. 32. n. 15.* Non invocabatur olim in Litanis . *lt. 4. p. 2. c. 20. n. 2.* Inter Angelos recensetur . *c. 30. n. 3.* Et in Litanis invocatur . *n. 5.* In ipsius honorem Deo dicantur Ecclesiæ . *n. 6.* De Officio , ac Missa pro ejus cultu concessis . *n. 13.*

Rosmonda iterum a populo colitur , quamvis ipsius cultus primum fuerit abrogatus . *lt. c. 6. n. 5.*

Raymundus Lullus ab Arturo dicitur in odium Fidei a Saracenis occisus , ad Insulas Baleares ejus corpus delatum , & Maricæ colli a Fidelibus . *lt. c. 40. n. 4.* Eius tamen libri damnantur erroribus , & manifestæ hæresi inquinati , ut ex Gregorii XI. judicio adnotavit Nicolaus Eimericus . *Ibid.* Quamvis eisdem libros , & errores in eis contentos non Lullo , sed Raymundo Tarragæ aliqui tribuant apud Theophilum Raynaudum , id verum non est . *Ibid.* Plura de ejus operibus . *Ibid.* De ejus sanctitate nihil decernendum est , donec Sedes Apostolica suum ferat judicium . *Ibid.*

S. Raymundus Nonnatus Ordini B. Mariz de Mercede nomen dedit , habitumque

H h

que

que distæ Religioni a S. Petro Nolasco accepit. *l. 1. c. 41. n. 10.* Dignitate Cardinalitæ a Gregorio IX. decoratus est. *Ibid.* An a Benedicto XII., seu XIII. illegitimo Pontifice canonizatus fuerit. *Ibid.* Eum cultu donatum esse a Gregorio IX., inquit Joannes a S. Felice. *Ibid.* Ipsi cultum pro Religione ejusdem S. permisit Urbanus VIII. eundemque ampliavit Alexander VII. ad preces Virginii Ursini Cardinalis Tituli S. Eustachii, ut in præfata Diaconia Titulari celebraretur ipse S., qui eodem Titulo juxta nonnullos fundus fuerat. *Ibid.* Ejusdem nomen in Martyrologio Romano describi, concessit Alexander VII., & Lectiones, ac orationem propriam pro ejus festo approbavit. *Ibid.* Cultum S. Raymundi pro universa Ecclesia sub ritu semiduplici ad libitum permisit Clemens IX. sed eundem a ritum duplicem de præcepto ampliavit Innocentius XI. *Ibid.* Eum a Gregorio IX. in Cardinalem electum fuisse, ulterius probatur. *l. 3. c. 33. n. 6.* A teneræ ætate futuram sanctitatem demonstravit. *c. 39. n. 2.* Ejus Officium pro universa Ecclesia celebrari concessum est. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 14.* Et ipsius nomen in Martyrologio descriptum fuit. *c. 17. n. 3.*

S. Raymundus de Pennafort cum canonizandus proponeretur, Institutus est Secretarius S. Rituum Congregationis Anselmus Dandinus Proto-notarius Apostolicus. *l. 1. c. 17. n. 1.* Ejus canonizationis causa summo studio, & diligentia examinata fuit. *n. 9.* Pro ea discutenda undecim inter se Convenus habuerunt S. Rotæ Auditores, & a Penia accurate examinata est. *Ibid.* Pro eadem causa suffragia tulerunt Cardinales, postquam judicium suum interposuerant Auditores Rotæ. *n. 11.* A Clemente VIII. canonizatus est. *c. 18. n. 9. & c. 21. n. 12.* Canonizationis Acta a Francisco Penia collecta fuerunt. *c. 20. n. 9.* De eo fit Officium In Conventibus Ordinis Prædicatorum ex concessione Pauli III. *n. 18.* Pro Canonizatione cum fieret Consistorium, peroravit Advocatus Consistorialis Bernardinus Scottus Mediolanensis, utpote Hispaniarum Regi tunc subiectus. *c. 21. n. 6.* Quomodo canonizatus fuerit. *c. 32. n. 11.* Pro ipsius Canonizatione celebranda semipublicum Consistorium habitum fuit coram Clemente VIII. *Ibid.* Canonizatus fuit in Basilica Vaticana. *c. 36. n. 3.* In eadem celebritate in prædicti S. honorem Officium

concessit Clemens VIII. *n. 22.* Præcipitur in ejusdem Bulla recitatio Officii, & celebratio Missæ pro universa Ecclesia. *c. 38. n. 5.* Decernitur, cultum eidem præstandum esse. *c. 39. n. 10.* Cum S. Petro Nolasco approbavit institutionem Ordinis B. Mariæ de Mercede. *c. 41. n. 9.* Et ejusdem Religiosis confirmationem a Summo Pontifice impetravit. *Ibid.* Beatificatus cultu Missæ celebrabatur auctoritate Pontificia. *c. 42. n. 17.* Primus processus pro ejus Canonizatione sub Nicolao III. constructus est. *l. 2. c. 3. n. 4.* Ipsi miracula a Martino IV. jussa fuit examinari. *Ibid.* Cur quædam miracula recitata fuerint a numero prodigiorum. *c. 5. n. 6.* In ejus honorem quædam votivæ tabellæ appensæ sunt. *c. 11. n. 15.* Antequam Canonizationem indulget Paulus III. ut ipse in Litanis invocaretur. *c. 14. n. 7.* Causæ commissio a Summo Pontifice Auditoribus Rotæ delegata fuit. *c. 35. n. 7.* Et Literæ Remissoriales, ac Compulsoriales subscriptæ sunt ab omnibus Cardinalibus S. Rituum Congregationis. *c. 44. n. 9.* Promotor Fidei exercuit munus Procuratoris Fiscalis, & fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Post confectum processum auctoritate Apostolica super miraculis, Ordinaribus Barchinonenis auctoritate suæ alium processum compilavit, qui admissus fuit ut validus. *c. 53. n. 7.* Canonizatus est post 326. annum ab obitu. *c. 54. n. 7.* Ejus causa tanquam certissimis documentis suffulta reputata est a Cardinali Bellarmino, probataque fuit per testes de auditu. *l. 3. c. 1. n. 6.* Et sic expedita fuit Bulla Canonizationis. *n. 11.* Ipsi virtutum in specie examen per testes auritus factum admittum fuit. *c. 3. n. 8.* Expeditum fuit de ejusdem virtutibus dubium. *n. 15.* Quomodo in ipsius causa nonnulla miracula dicantur probata per testes singulares. *c. 4. n. 8.* Ejus quoddam miraculum approbatum est a S. Rituum Congregatione. *n. 12.* In eadem causa duo testes retulerunt ipsius quoddam miraculum, quod viderant impuberes, sed pubertati proximi, de quo quid responsum fuerit. *c. 6. n. 3.* Non parva fides adhibita fuit testimonio de eo scripto a Nicolao Eimerico. *n. 18.* Magna quoque ratio habita est eorum, quæ ab Historicis de ipsius virtutibus narrabantur. *c. 8. n. 21.* Indagata fuit ejus humilitas. *c. 24. n. 48.* Quotidie Missam celebrabat. *c. 27. n. 3.* Juxta hodiernam Ecclesiæ consuetudinem canonizatus fuit. *c. 35.*

cáp. 35. num. 1. Commendatur a Clemente VIII. ob indicia sanctæ vocationis ad Religionem. *c. 35. num. 6.* Archiepiscopatum Tarracensem, Officium Confessarii, & plura alia sibi a Gregorio IX. oblata constanter recusavit. *n. 10.* Inquisitum fuit de fama miraculorum, & sanctitatis in obitu. *c. 38. n. 19.* Fæminam quamdam ab hæmorrhagia prodigiose liberavit. *l. 4. p. 1. c. 16. n. 2.* Nonnullos ægrotos a febre sanavit, quin hoc tamquam miraculum acceptum fuerit. *c. 18. n. 5.* Mulierem gravi mortis periculo in partu laborantem incolumem reddidit. *c. 20. n. 14. & 27.* Mortuam ad vitam revocavit. *c. 21. n. 5.* Puellam suscitavit, quæ postea quatuordecim annos vixit. *n. 30.* Aquas miraculose pertransivit. *c. 24. n. 3.* Fratrem Martinum Conversum Ordinis S. Dominici ab impuris tentationibus prodigiose liberavit. *c. 28. n. 3.* De ejus cadaveris miraculosa fragrantia. *c. 31. n. 26.* Cur pro universa Ecclesia Officio celebrandum sit. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 12.* Plura de Apparitione ei facta a B. Virgine Maria. *c. 9. n. 6. & 8.* Ejus elogium in Martyrologio Romano editum describitur. *c. 19. n. 6.*

S. Raynaldus Nucernus Episcopus ampliato cultu celebratur. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 3.* Nucernæ civitatis tamquam Patronus colebatur. *n. 5.*

Pen. Raynerius Episcopus Furconensis virtutibus illustris fuit, literasque Remissoriales pro ejus causa inscripsit Honorius III. nonnullis Episcopis, & Regularibus. *l. 2. c. 45. n. 11.*

Raynerius Eremita Spiritu Sancto ductus spontaneas verberationes aliquibus in locis introduxit. *l. 3. c. 28. n. 9.*

Servus Dei Redemptus a Cruce pie obiit. *l. 2. c. 15. n. 11.* Pro ejusdem processu, utpote remotissimo in loco conficiendo, concessa est Episcopo facultas deputandi tres Religiosos Sacerdotes, qui ipsius constructioni conjunctim interessent. *c. 45. n. 19.*

Servus Dei Reginaldus a S. Egidio fìclarus fuit virtutibus, ut merito canonizari posset. *l. 1. c. 21. n. 12.*

S. Regular Martyr a Clero Lucensi in Litanis olim invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Reinoldus Martyr Missa, & Officio celebratur in Diocesi Toletana; cum in Ecclesia ejusdem Diocesis Matrice ipsius insignes Reliquiæ afferrentur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 4.*

S. Remigius Episcopus a Fidelibus colitur jussu Concilii Moguntini. *l. 1. c. 5. n. 7.* Miraculose oleo unxit Clodoveum Regem Francorum. *l. 3. c. 36. n. 1.* De Testamento præfati S. n. 1. & 2. Translatum fuit a S. Leone IX. *l. 4. p. 2. c. 23. n. 2.*

S. Renus Martyr pro Christi amore sanguinem sudit. *l. 3. c. 15. n. 12.*

S. Respicio Martyr tormenta pro Catholica Fide constanter ferens jussu Aquilini Præfati, eorum dolores expertus non est. *l. 3. c. 12. n. 12.*

S. Restitus morti tradita est in odium Fidei. *l. 3. c. 14. n. 2.*

S. Richardus Abbas commendatur a Bollandianis. *l. 1. c. 8. n. 5.* A Clero Lucensi in Litanis olim invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

Reberius Armachanns Archiepiscopus plura asseruit, & scripsit, ex quibus tamquam hæreticus habitus est. *l. 2. c. 30. n. 2.* Cur id fecerit. *Ibid.* Cum ipse sanctitatis, & miraculorum fama vigeret, Remissoriam expeditiv Bonifacius IX. ut de eadem inquisitio fieret. *Ibid.*

S. Richardus Ciceſtrienſis Episcopus priusquam ab Urbano IV. canonizaretur, coram eodem Papa habitum fuit Conſistorium Cardinalium, & Episcoporum pro ejusdem virtutibus examinandis. *l. 1. c. 15. n. 16.* In Bulla Canonizationis affirmatur, eum signa, seu miracula fecisse. *c. 28. n. 14.* A præfato Pontifice canonizatus fuit in civitate Viterbiensi. *c. 36. n. 2. & c. 41. n. 12.* In Bulla Canonizationis nihil de Officio, aut Missa decernitur. *c. 38. n. 5.* Quomodo canonizatio celebrata fuerit. *l. 2. c. 3. n. 3.* In Sanctorum numerum relatus est, postquam Sedi Apostolicæ reservatæ fuerunt hujusmodi causæ. *l. 3. c. 34. n. 1.* Commendatur ab Urbano IV. ob indefessam sollicitudinem, pro ovibus suis. *n. 5.* Paralyticum miraculose sanavit. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 6.* Alios ægrotos a situlis liberavit. *c. 17. n. 22.* Et mortuos ad vitam revocavit. *c. 21. n. 5.* Panem prodigiose multiplicavit. *c. 23. n. 3.*

B. Richardus puer Parisiis in odium Fidei a Judæis occisus, uti Martyr celebratur. *l. 1. c. 14. n. 4.*

B. Ricoverus Lippinus unus fuit ex Fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, & ob cultum immemorabilem beatificatus est a Benedicto XIII. *l. 1. c. 31. n. 17. & l. 2. c. 24. n. 166. & n. 167.*

B. Rita de Cassia a Clemente XII. beatificata

H h 2

alificata

tificata fuit, probato cultu immemorabili. *l. 1. c. 3. n. 18.* Ejus cultus ab Urbano VIII. concessus describitur. *l. 2. c. 24. n. 183.* Ipse vita describitur in lectionibus propriis Officii sui approbatis. *2.* S. Rituum Congregatione. *Ibid.* Ex Concessione Benedicti XIII. consecrata fuit in Brasilia Ecclesia in ejusdem honorem. *Ibid.* Cum ipseus B. nomen descriptum fuisset in Martyrologio Romano, in Congregatione habita, referente Cardinali Corradino, signata fuit resumptio causæ, & responsum est, constare de cultu immemorabili. *Ibid.* Quomodo ipseus nomen descriptum fuerit in Martyrologio, ejusque Beatificationis solemnitas peregerit Cardinalis Antouius Barberinus. *l. 4. p. 2. c. 5. n. 2.* De ipsius cultus concessione facta ab Urbano VIII. *n. 2.*

S. Robertus Abbas Fundator fuit Ordinis Cisterciensis, & ab Honorio III. canonizatus. *l. 1. c. 9. n. 9.* Prædictum Ordinem annuente Archiepiscopo Lugdunensi Hugone instituit. *c. 13. n. 17.* E vita discedens a præfato Pontifice beatificatus est. *Ibid.* Eum publico cultu ab Honorio decoratum esse, ostenditur ex Bollandianis. *c. 37. n. 11.* Miraculose eundem ægroto sanitarum dedisse dicitur a Morbodo Episcopo Rhedonensi, cum æger ipse, aliis Sanctis invocatis, non convalesceret. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 21.*

Servus Dei Robertus de Ambrosello, seu Arbrissello virtutibus clarus fuit, in ejusque causa cum supplicaretur pro Signatura Commissionis, responsum fuit, expectandas esse Literas Regias. *l. 2. c. 36. n. 7.* Monasterium fundavit in Silva Fontis Ebraldi, & præfato Ordini a Callisto II. & Paschali II. confirmato, nomen dedit. *c. 41. n. 12.* De ejus virtutibus, & miraculis egerunt Bollandiani, & Raynaudus. *Ibid.* Eum in quadam epistola, cujus meminit Sirmondus, objurat Goffridus Cardinalis, & ejusdem epistole meminerunt Mabillonius, & Natalis Alexander adversus Bollandianos, quamvis ille, Baillet, & Graveson ejusdem sanctitatem commendat. *Ibid.* Ipse Canonizationis Introductioni ob dictam epistolam se opposuit Petrus Franciscus de Rubeis Promotor Fidei. *Ibid.*

B. Robertus Archiepiscopus dum Joanni XXII. canonizandus proponeretur, ejus virtutes accuratissimo examine, jubente eodem Summo Pontifice, examinatae sunt. *l. 1. c. 15. n. 7. & l. 2. c. 3. n. 5.*

Ven. Robertus Aurebatenis Comes fuit

In odium Fidei a Saracenis occisus juxta Bonifacium VIII; sed non exinde eum Summo Pontifici Martyrem appellavit. *l. 3. c. 18. n. 7.*

Ven. Robertus Bellarminus Cardinalis Societatis Iesu Religiosus fuit, & cum ejus processus non ab Episcopo, sed a Vicario Generali construeretur absque delegatione peculiari Episcopi, responsum fuit pro ipsius validitate. *l. 2. c. 2. n. 9.* Quamvis magnificentissime sepultus fuerit, ejus tamen non cultum approbavit Sacra Rituum Congregatio. *c. 12. n. 13.* Pro ipsius causa revise sunt, & examinata ejusdem eruditæ Controversiæ, quamvis, eo vivente, examinatae jam fuissent in S. Indici Congregatione. *c. 26. n. 2.* Quis de nonnullis operibus ab eo conscriptis judicium tulerit. *n. 9.* Cum de ejusdem scriptis Revisio facta ellet absque solitis Specificationibus, sed verbis generalibus duntaxat, non fuit iterum Revisoribus commissa. *c. 27. n. 14.* Cum ipse nonnulla de vita sua scripsisset, examinata sunt. *c. 28. n. 4.* Approbata est validitas processus Ordinarii, facto iterum examine a solo Notario, cui a Judicibus facultas ista delegata fuerat. *c. 47. n. 2.* In eodem processu responsum fuit pro validitate, licet non omnes testes inducti fuissent examinati, cum id ad adversa parte non requireretur. *c. 49. n. 1.* In ipso attestations aliquæ Cardinalium reputatae sunt extrajudiciales. *n. 19.* In una eademque Congregatione propositum fuit dubium de Virtutibus Theologicis, & Cardinalibus. *c. 54. n. 8.* Indagatum fuit, an ipse Dignitates Ecclesiasticas quævisset. *l. 3. c. 31. n. 13.* Exemplar virtutum sibi proposuit Cardinale Hannibaldum Hannibaldensem, ut eundem imitaretur. *c. 33. n. 7.* Imitari etiam optavit Joannem Fischerium, & Robertum Policianum de Nobilibus Cardinales. *n. 8.* Super ejus virtutibus constructi sunt processus. *n. 9.* Purpuram respiciebat tamquam martyrii signum. *n. 10.* Commendatur a Fulgatto, & Bertolo, & a Cardinalibus Scipione Gobelluto, Desiderio Scaglia, & Alexandro Ursino ob eximias virtutes, quibus floruit. *n. 16.* Qua constantia, & fortitudine sensum suum asperiret coram Clemente VIII, licet inter dum Summo Pontifici displiceret. *n. 20. & 21.* Plura affirmavit de onere Episcoporum pro prædicando Evangelio, ipsumque indefessam curam prædicabat, cum ellet Archiepiscopus

pns Capuanus . c. 34. n. 7. Invehitur in Episcopos , qui pluribus indiguis Sacros Ordines conferunt , eosque paucis , & idoneis ipse conferebat . n. 17. A Clemente VIII. creatus fuit Cardinalis , & filius erat Sororis Marcelli II. n. 28. Sotium se gessit erga confanguineos , & alios . n. 29. Quomodo approbatum fuerit , eum in Confanguineos transfuisse quidam Ecclesiasticas Pensiones . n. 30. Approbatum fuit , eundem gesta sua scriptis commisisse , cum id ex Superiorum consilio effecerit . c. 40. n. 9. Invocatus a Serva Dei Arilia Altissima , a Deo obtinuit , morbum , quo ipsa vexabatur , in alium transferri . l. 4. p. 1. c. 8. num. 25.

S. Robertus Casadei Abbas canonizatus fuit iuxta hodiernum ritum Ecclesiæ . l. 3. c. 35. n. 1. Per triduum rogatus cæcum miraculose illuminavit . l. 4. p. 2. c. 13. n. 13. Auctoritate Apostolica et sepulcro in aliud magnificentius translatus fuit . c. 22. n. 15.

Servus Dei Robertus Politianus de Nobilibus tamquam virtutum exemplar reputatus est a Cardinali Bellarmino ; eumque , cum annos tredecim absolveret , Cardinale creavit Julius III. l. 3. c. 33. n. 8. Eiusdem Pontificis Pronepos fuit . c. 34. n. 28.

S. Reobus non fuit canonizatus , aut beatificatus a Concilio Constantiensi . l. 1. c. 11. n. 11. Ut a Deo impetraret Constantiopolitane Urbis ab insecta liberationem , ejus Imago per eandem Urbem solemnem cum pompa delata fuit , sed non ex hoc introductus fuit usus vexilla in Processionibus deferendi . c. 36. n. 10. De ejus cultu . l. 4. p. 2. c. 5. n. 2. An Tertio Ordini S. Francisci adscriptus fuerit . *Ibid.* Ejus nomen Martyrologio Romano inscriptum est . n. 4. Quomodo ei cultus concessus sit . n. 6. Cur beatificatus tantum cum esset , in Martyrologio ejus nomen celebratum sit . c. 18. n. 9. Eiusdem laudes in præfato Martyrologio exponuntur . c. 19. n. 8. De Indulgentiis pro ejus festo concessis . n. 12. E Monte Pessulano furto sublatas , & Venetias adportatas ibidem colit , & ipsius corporis insignia Reliquia in Urbe colebatur tempore Urbani VIII. c. 25. num. 45.

S. Rodesindus , seu Rudesindus a Cælestin III. canonizatus est . l. 1. c. 9. n. 7. Præhabitu fuit ejus vitæ examen , & Præsulum Consilium . c. 20. n. 19.

Servus Dei Rodulphus Aquaviva Soc. Jesu cum Sociis martyrio coronatus est , & ejus processum approbavit S. Rituum Congregatio , excepto testium examine . l. 2. c. 2. n. 12. Cum sub ejus Imagine describeretur elogium de ipsius martyrio , hoc censuit S. Rituum Congregatio non adversari Decretis Urbani VIII. c. 12. n. 5. Et quamquam ejusdem Reliquie servarentur extra sepulcrum in capsula peculiari , cum extra locum sacrum colebatur , responsum fuit pro non cultu . c. 13. n. 11. Responsum est pro Signatura Commissionis , probata continuatione samæ sanctitatis . c. 38. n. 11. Eiusdem processum concessum est constitui a tribus Episcopis Suffraganeis , aut Titularibus . c. 45. n. 10. Admissus fuit , tamquam validus , processus constructus a Notario Regia tantum auctoritate creato , probato defectu Notarii Apostolici ex actionibus Judicum . c. 47. n. 9. Quamvis non fuisset traditus a Portitore per Judices Remissoriales electo . n. 12. Et licet a pertus consignaretur , cum hoc inculpabiliter contigisset , & junctum fuit Promotori Fidei , ne hunc defectum opponeret , cum de ipsius validitate agendum esset . *Ibid.* De ipsius martyrio agitur , cum ipse pro Christi amore trucidatus fuerit . l. 3. c. 12. n. 20. In ipsius causa nullum editum fuit Decretum , ex quo constet , probari martyrium ex parte Tyranni , sed pertractatum fuit de ratione , quæ Tyrannum impulit ad mortem ei infligendam . c. 13. n. 1. Quomodo ad martyrium suscipiendum se præparaverit . c. 15. n. 10. Inquisitum fuit de Idolorum confractione , & de prædicto Servo Dei affirmat Vasquez occisum fuisse , cum Templum construere meditaretur . c. 17. num. 15.

Ven. Rodulphus Episcopus Eugubinus corpus suum spontaneis , & assiduis verberationibus affligebat . l. 3. c. 28. n. 9. Cum ab Alexandro II. canonizandus esset , ipse Pontifex ejus miracula inquisivit , cui tamen respondit B. Petrus Damianus , sanctitatem ex solis virtutibus demonstrari . l. 4. p. 1. c. 5. n. 2.

S. Rogatianus pro Christi Fide interfectus est . l. 3. c. 15. n. 12.

S. Romana quomodo in Martyrologio Romano celebretur . l. 4. p. 2. c. 19. n. 4.

S. Romanus Abbas ob virtutes , & miracula in Martyrologio commendatur . l. 4. p. 2. c. 19. n. 4. Ejus Reliquiam sur-

to sublatam ab Aarone Sacerdotē, publicę venerationi exposuit Heribaldus. *c. 25. n. 39.* Canonizatus est a S. Leone IX. *l. 1. c. 7. n. 9.*

S. *Romanus* Episcopus discipulus fuit S. Petrolomei, ac pro Fide occisus. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 7.* Celebratur in Martyrologio Romano. *Ibid.*

S. *Romanus* Martyr dum viveret, famulus Dei vocatus est a S. Eucherio Lugdunensi, post passionem vero, a micus Domini. *l. 1. c. 1. n. 13.* De ejusdem martyrio agit Ensebius Cæsariensis apud Sirmondum. *l. 3. c. 15. n. 6.* Et cum eo, teste Prudentio, passus est etiam martyrium quidam puer septennis. *Ibid.* Tyrannum sponte adiit, ut mortem periret. *c. 16. n. 9.* Cum ei lingua iussu Tyranni præcinderetur, perfectius allocutus est. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 4.* Per Joannem Vincentium Guicciardum a sepulcro extractus est. *l. 4. p. 2. c. 27. n. 23.*

S. *Romarius* a S. Leone IX. in Sanctorum numerum relatus est. *l. 1. c. 8. n. 9.* Injuste bonis suis spoliatus, & pro eorum recuperatione apud Reginam Brunildam insiliens, adversum sibi dicitur habuisse S. Aligium, seu Arigium Episcopum Lugdunensem, de quo quid sentiendum sit. *l. 3. c. 39. n. 6.*

S. *Romualdus* Abbas a Joanne XIX. canonizatus dicitur juxta nonnullos: ab aliis vero per Benedictum IX. *l. 1. c. 8. n. 4.* Quo anno mortuus sit. *Ibid.* Ejus Monachi in ipsius honorem (post annum mortis suę quintum) habita a Summo Pontifice facultate, Altare contruxerunt, quod Indultum non reperitur in Archivis Vallis Castri, aut Fabriaul. *c. 41. n. 2.* Ejusdem sanctitatem laudat Guillelmus Sadoletus Cardinalis, asseritque, sic manifestam fuisse, ut absque cæremoniis consuetis ipsius cultus pro universa Ecclesia dilatus fuerit. *Ibid.* Non recte dicitur a Cardinali Baronio (quamvis desumpto fundamento ex epistola quadam B. Petri Damiani) Ordines ab Episcopo Simoniaci suscepisse. *Ibid.* Ipsius cultus non extendebatur ultra fines Provinciarum Piceni, Umbrię, & Tuscię. *n. 7.* Eundem coluerunt Monachi Canadulenses, & Cassinenses, sic suadente Paulo Justiniano *n. 4.* A Clemente VIII. Canonizatione æquipollent in Sanctorum numerum relatus est, ejusque festo designata est dies translationis corporis. *Ibid.* Ipsius vitam edidit B. Petrus Damianus. *l. 2. c. 42. n. 7.* Intantum

habuit martyrii desiderium, sed ab Ecclesia tamquam Confessor celebratur. *l. 3. c. 11. n. 6.* Ejus discipuli fuerunt Joannes, & Benedictus Monachi & Martyres. *c. 15. n. 13.* Ejusdem herolica, & invicta patientia commendatur a B. Petro Damiano. *c. 24. n. 34.* Jejunia frequenter servavit. *n. 45.* Orationi assidue vacabat. *c. 25. n. 12.* Quomodo mortuus fuerit. *c. 38. n. 21.* Ignem miraculose extinxit. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.* Suasit Othoni Imperatori, nudis pedibus in Montem Garganum pergere. *l. 4. p. 2. c. 30. n. 9.*

Romualdus Episcopus Camericensis quali æstimatione habendus sit, describitur a B. Petro Damiano, qui de eo plura narrat. *l. 1. c. 41. n. 3.*

Serva Dei Romula cum invicta, & heroica patientia floruerit, commendatur a S. Gregorio Magno. *l. 3. c. 24. n. 34.*

S. *Romulus* Martyr Tyrannum sponte adiit, ut ab eodem pro Christi Fide occideretur. *l. 3. c. 16. n. 9.*

S. *Rosa de S. Maria*, seu de Lima: pro ejus Beatificatione approbata sunt quinque miracula. *l. 1. c. 22. n. 10.* Tertio Ordini S. Dominici nomen dedit. *c. 23. n. 5.* Tempore Alexandri VII. ex Decreto S. Congregationis Rituum beatificanda, & canonizanda propozita est. *Ibid.* Ex eodem Decreto liquet, quam accurate ejusdem causa examinata fuerit. *Ibid.* Beatificata fuit a Clemente IX. *n. 6.* Tertia fuit, cujus Beatificationis solennitas in Basilica Vaticana celebrata est. *c. 24. n. 7.* A Clemente X. canonizata fuit cum aliis Beatis. *c. 36. n. 4.* Nominata fuit quinto loco, ut servaretur Ordo Hierarchię Ecclesiasticę. *n. 6.* Quin de Officio, aut Missa aliquid in ejus Canonizationis Bulla decernatur. *c. 38. n. 5.* In ejusdem Beatificatione a Summo Pontifice concessus est ipsius cultus. *c. 39. n. 8.* A Clemente IX. cultu decorata Beatis adscripta est, electaque in Patronam, principalem Civitatis Limanę, totinque Regni Peruvianı. *Ibid.* Et a Clemente X. declarata fuit etiam (antequam canonizaretur) Patrona omnium Provinciarum totius Americę Philippinarum, & Indiarum. *Ibid.* Ab eodem Pontifice concessa fuit Missa in ejus honorem pro universa Ecclesia. *n. 9.* In Bulla Canonizationis decernitur a Summo Pontifice, ei cultum a Christianis exhibendum esse. *n. 10.* De præfata ejusdem ante Canonizationem cultu. *n. 12.* Quomodo

modo concessus fuerit. *n. 13.* In ipsius vita explicat Lennardus Hanſeo, quoniam modo executioni mandata fuerint, cum de ejusdem causa pertractaretur, Decreta Urbani VIII. circa cultum Servorum Dei. *l. 2. c. 11. n. 2.* Memorata S. commendatur ob excellentiam doctrinae suae. *c. 25. n. 9.* Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transitis fieret, data fuit Commissio reassumptionis. *c. 38. n. 2.* Dispensatum fuit super Decreto de nou procedendo ad Beatificationem, vel Canonizationem, nisi lapsus 50. annis ab obitu Servorum Dei. *c. 54. n. 5.* Rationes, ob quas dispensatio illa concessa fuit. *n. 6.* De praedictae S. cuoi Deo mystica unione. *l. 2. c. 26. n. 6.* Vultu interdum miraculose fulgebat. *n. 12.* Asperime corpus suum macerabat. *c. 28. n. 15.* Plurimis infirmitatibus laboravit, aequum ad aeternam requiem vocaretur. *c. 30. n. 7.* A Deo impetravit, ut in se transferretur febris, qua Confessarius suus vexabatur. *Ibid.* Canonizata fuit juxta praesentem Ecclesiae ritum. *c. 35. n. 1.* Inquisitum fuit de fama sanctitatis, ac miraculorum in obitu. *c. 38. n. 19.* A pueritia futurae sanctitatis indicia praebuit. *cap. 39. n. 2.* Scientiam insulae a Deo obtinuit. *cap. 43. num. 12.* Prophetiae dono illustris plura praedixit. *cap. 47. num. 1.* Apparitionibus, & Visionibus Divinis recreata est. *c. 51. n. 1.* Dicta fuit leprosus miraculose sanale. *l. 4. p. 1. c. 17. n. 4.* Incolumem reddidit phthisicum in tertio morbi gradu constitutum. *c. 18. n. 11.* Aliumque aegrotum febre maligna laborantem. *n. 17.* Praedictae S. prodigiose subministratus est potus chocollatae. *c. 27. n. 6.* Diu sola Sacra Eucharistia refecta vixit. *c. 27. n. 5.* De ejus cadaveris miro odore, & fragrantia. *c. 31. n. 27.* Com beatificaretur, Missa & Officio pro universo Ordine celebrari concessum est. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 6.* & 7. De praefati cultus ampliatione. *c. 2. n. 5.* & n. 12. Decretum de ejus Officio pro toto Orbe recitando a Benedicto XIII. expeditum. *c. 6. n. 12.* Precibus novendialibus rogata miraculose praestitit. *c. 13. n. 12.* Quomodo in Patronam Regni Peruviani, & Civitatis Limae electa fuerit. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 6.* & n. 10. Missam in ejus cultum (dum beatificata tantum esset) iolulit Clemens X. *c. 2. n. 2.*

S. Rosa Viterbiensis ab Innocentio IV. canonizata fuit, & tunc Summus Pon-

tifex exposuit, huiusmodi causas dumtaxat absolvendas esse praevio maturo examine. *l. 1. c. 15. n. 6.* Remissiorum rime commisit praetius Pontifex omnibus Regularibus. *l. 2. c. 45. n. 11.* In ejus Translatione Indulgentias concessit Sixtus IV. *l. 4. p. 2. c. 7. n. 4.*

S. Rosalia electa fuit io Patroam Regnorum, & Proviociarum haereditarium Imperatoris. *l. 4. p. 2. c. 14. n. 11.* Ejus corporis inventio celebratur in Martyrologio Romano. *c. 19. n. 9.*

S. Rufina cum sociis martyrium subiit. *l. 3. c. 17. n. 8.* In scitidum, & obsecrum carecem coniecta fuit, sed in lucidissimum, & mundus miraculose effectus est. *l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.*

Servus Dei Rupertus de Silva in extremo vitae discrimine constitutus a Dæmone validissime teotatus fuit. *l. 3. c. 38. n. 18.*

S. S. Abas Martyr pro Christo occisus est, ut constat ex literis encyclicis. *l. 3. c. 4. n. 2.*

S. Sabbas Martyr cibos Diis Immolatos ei ab Athalarico Tyranno missos constantissime rejecit. *l. 3. c. 14. n. 7.*

S. Sabbatius Martyr commendatur a Cardinali Baronio, qui ejus passionem refert. *l. 2. c. 17. n. 6.*

S. Sabel Martyr invicta patientia, & fortitudine mortem pro Fide Catholica perpassus est. *l. 2. c. 20. n. 11.*

S. Sadoch Ordinis Praedicatorum cum sociis a Scythis, & Tartaris pro Christo occisus est, & in honorem ipsorum Alexander IV. concessit Indulgentias eorumdem sepulcra visitantibus. *l. 2. c. 20. n. 13.*

S. Sadoch Episcopus cum aliis ceotum viginti octo in Perside martyrium per tulit. *l. 3. c. 18. n. 15.*

S. Salomea Regina Alitiae, seu Galaticae Moialis fuit Ordinis S. Clarae, & tempore Clementis X. ob cultum immemorabilem beatificata fuit. *l. 1. c. 31. n. 19.* & n. 24. n. 35. Decretum de ipsius cultus approbatione. *Ibid.* Quo tempore obierit. *l. 2. c. 24. n. 36.* Pro ejusdem Canonizatione supplices preces exhibuit suot Urbano VII. a Syoodo Provinciali Gnesoensi. *Ibid.* Ipsius processus cur sanatus fuerit ab Alexandro VII. *cap. 54. n. 16.* Ejus cultus approbatus est juxta novissimam Ecclesiae consuetudinem. *l. 3. c. 36. n. 5.* Pro ejusdem cultus incrementis concessa fuerunt Officium, & Missa

pro.

probato casu excepto, & quin præcesserit de ipsius virtutibus examen. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.*

S. Salomon Rex Britanniæ Armoricæ perperam dicitur ab Anastasio III. canonizatus, & pro defensione Juris Ecclesiæ martyrium subivit. *l. 3. c. 19. n. 4.*

Salomon Rex Israel Dei misericordiam imploravit, invocato Davide servo ipsius Domini. *l. 1. c. 12. n. 2.* Dubitatur de ejus penitentia, & an salvus factus sit. *n. 5.* De Templo ab eo in honorem Dei constructo, ac de serpente æneo in eodem aservato. *l. 2. c. 11. n. 14.* Ob sapientiam suam ab Ecclesia commendatur. *l. 3. c. 36. n. 6.* Quomodo ei a Deo insula sit scientia. *c. 43. n. 8.* Cum ei Dominus apparuit, ut quod vellet postularet, hujusmodi Apparitu fuit imaginaria. *c. 50. n. 3.* Cur ejus idololatricæ labe polluti punishmentem dissulerit Deus. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 24.* A Deo edoctus Dæmones fugabat. *c. 29. n. 6.* Exorcismi de ejus nomine nuncupati imperitiosi sunt. *Ibid.*

B. Salvator de Horta Ordinis Minorum ob cultum immemorabilem beatificatus est a Clemente XI. *l. 1. c. 31. n. 15.* Pro declaratione casus excepti facta est instantia per communem Ecclesiæ consensum. *l. 2. c. 19. n. 3.* Plura de ejusdem casus excepti approbatione. *n. 4.* Approbatus fuit dependenter ab Indulgentiarum concessionibus. *c. 20. n. 3.* Et a duobus Decretis S. Rituum Congregationis. *c. 21. n. 2.* Et cum alterum tantum ex duobus istis Decretis inveniretur, primum firmatum est argumentis juridicis ejusdem existentiam omnino comprobantibus. *n. 3.* Decretum de præfati cultus immemorabilis approbatione. *c. 24. n. 120.* Quando mortuus fuerit. *n. 121.* Quomodo eidem titulus Beati, & cultus concessus fuerit, liquet ex Decreto. *n. 122.* Decretum pro eodem Beato non amovendo a capsâ, in qua tumulatus erat. *n. 124.* Ejus primum miraculum colligitur ex rescripto Coccini ad hoc ab Auditoribus Rotæ deputati. *n. 125.* Indulgentiarum Breve pro ipsius cultu ampliando. *Ibid.* Aliud Breve simile expeditum fuit ab Innocentio XI. *n. 126.* In ejusdem causa per viam casus excepti processum Ordinarium confecit Cardinalis Urbis Vicarius. *c. 45. n. 5.* Missa, & Officio colitur. *l. 4. p. 2. c. 4. n. 3. & c. 3. n. 5.*

Samson Hebræus columnas magnæ domus evertit, & sub ruinæ pondere animam efflavit. *l. 3. c. 11. n. 11.* Eum a cul-

pa excusat S. Augustinus. *n. 12.* A S. Paulo Apostolo inter Sanctos numeratur. *n. 13.* Laudatur a S. Thoma de Aquino. *Ibid.* Ejus parentibus apparuit Deus. *c. 50. n. 2.* A matre sterili miraculose genitus est. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 7.* Cum fieret, prodigiose e maxilla asini egressa est aqua. *c. 24. n. 1.* Miraculum illud exponit S. Ephraem. *c. 31. n. 21.*

B. Samuel Ordinis Minorum Septæ in Mauritania Tingitana pro Christo occisus est, eumque Leo X. beatificavit. *l. 1. c. 29. n. 16.* Quomodo ipsius corpus in Hispanias translatum fuerit. *Ibidem.* De ipsius cultu sermonem habent Baronius Cardinalis, Galefinus, & Castellinus. *l. 2. c. 20. n. 4.* Ex concessione Leonis X. a Fratribus sui Ordinis in Litanis invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

Samuel Propheta a Deo laudatur, & ob ejus merita misericordia usus est. *l. 1. c. 12. n. 2.* Inter Sanctos recensetur. *n. 5.* Ipsum commendat S. Thomas de Aquino. *c. 28. n. 14.* In lætulo suo sancta relinquens documenta, e vita decellit. *l. 3. c. 38. n. 24.* Ut calumniam repelleret, innocentiam suam universo populo Israelitico exposuit. *c. 40. n. 6.* A Domino de perniciæ Heli Sacerdotis, & totius ejusdem domus instructus fuit. *c. 45. n. 8.* Nesciebat quem ex filiis Isai in Regem Israel undurus esset, conjectitque Eliab ex vultu, & statura eligendum esse, sed Dominus ei præcepit, ut Davidem ungeret. *n. 10.* Quomodo post mortem Sanli apparuerit. *c. 50. n. 3.* Eum miraculose concepit mater sterilitate laborans. *l. 4. p. 1. c. 20. n. 3.* Sanctorum numero in Martiologio adscribitur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Et celebratur ab Ecclesia Hierosolymitana. *c. 29. n. 10.*

B. Sancia Lusitana ut beatificaretur, ejus causa examen commissum fuit tribus Rotæ Auditoribus per commissionem manu Papæ signatam. *l. 1. c. 17. n. 8.* Monialis fuit Cisterciensis, vulgoque Regina Sancta nuncupatur. *c. 31. n. 15.* Eam, probato culto immemorabili, beatam declaravit Clemens XI. *Ibid.* Ut præfatus cultus immemorabilis probaretur, demonstratum fuit, eundem nunquam interruptum fuisse. *l. 2. c. 22. n. 2.* Eam *Reginam Sanctam* appellari, & pro ipsius cultu Breve a Clemente X. expeditum fuisse, ulterius probatur. *c. 24. n. 112.* Cur Regina S. nuncupetur. *n. 115.* Cur in ipsius causa, pro qua Relator fuit Clemens undecimus tunc Cardinalis, dilata-

lata fuerit Signatura Commissionis. *c. 36. n. 11.* In præfata causa, ac conferretur processus, expeditæ sunt Literæ Remissoriales, Compulsoriales, & aliz particulares. *c. 45. n. 8.* Et cum impedimentum eveniret Judici delegato pro processu construendo, ut constitit, alius a S. Rismum Congregatione substitutus fuit. *c. 46. n. 9.* Filia fuit Sanci primi Regis Portugaliz, ejusque cultus approbatus est juxta novissimam Ecclesiæ consuetudinem. *L. 3. c. 36. n. 5.* In ejus obsequium concessa sunt Officium, & Missa. *L. 4. p. 2. c. 3. n. 6., & c. 4. n. 3.* Ejusdem Officio adscriptæ sunt Leliones propriæ. *n. 5.*

S. Sara famula fuit SS. Mariz Jacobi, ac Mariz Salome, & ex concessione Nicolai V. cum eis e sepulcro translata fuit. *L. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

Sara uxor Abraham senescente, & flexillate laborans miraculose concepit. *L. 4. p. 1. c. 20. n. 3.* In tentorio diverso a tentorio Abrahæ morabatur. *L. 4. p. 2. c. 10. n. 15.*

Sara Uxor Tobiz eum ei nuberet, exercebat castitatem conjugalem. *L. 3. c. 24. n. 58.* Deo exposuit opera sua iusta, & recta. *c. 40. n. 1.* Cum marito suo Deum orans, a vexatione Dæmonis liberata est. *L. 4. p. 1. c. 5. n. 24.*

S. Saturninus Martyr in agone mortis positus Deum oravit. *L. 3. c. 18. n. 15.*

S. Saturninus Martyr cum Sociis pro Christo occisus fuit, & ab ejus Actis constat apud Balutium, quale eliditum confectum fuerit ab Imperatoribus Ethnicis pro Sacris Codicibus, & Scripturis comburendis. *L. 3. c. 14. n. 11.* Morti traditus fuit, cum ad sacrum synaxim accederet, contempto Imperatoris præcepto. *n. 12.* In via Salaria sepultus fuit. *L. 4. p. 2. c. 27. n. 3.*

S. Saturnus Martyr plura de Martyrio suo conscripsit. *L. 3. c. 10. n. 11.*

S. Saturnus cum idolum sufflasset, ipsum in terram dejecit, & idcirco decollatus fuit. *L. 3. c. 17. n. 6.*

Satyrus frater fuit S. Ambrosii, a quo ipfius vita scripta fuit. *L. 3. c. 6. n. 12.* Quare ab eodem S. rei domesticæ præfatus fuerit. *c. 34. n. 12.*

Savonarola V. Hieronymus.

S. Savinus virtutibus illustris fuit, ejusque corpus in Civitate Viterbiensi aservatur, non tamen Officio, aut Missa colitur. *L. 4. p. 2. c. 28. n. 20.*

S. Sebastiana Virgo canonizata est; tum quia eius animam in celos ferri vi-

dit S. Benedictus Abbas ejus frater; tum ex aliis sanctitatis argumentis. *L. 2. c. 19. n. 11.* De ipsius in celos assumptione loquitur S. Gregorius Magnus. *L. 4. p. 1. c. 32. n. 6.* De loco, in quo corpus ejus reconditur dicitur, quid sentiendum sit. *L. 4. p. 2. c. 25. n. 52., & 53.*

Servus Dei Sebastianus de Apparitione virtutibus fultus, & in ejus causa data est fides Notario attestanti, se fuisse deputatum in Actuarium. *L. 2. c. 47. n. 8.* Quid responsum fuerit de Porritore, cujus mentio fit in Literis Remissorialibus. *n. 12.* In ejusdem processu quomodo testes depositiones suas subscripserint. *c. 49. n. 18.* Et quibus conditionibus processus apertus fuerit absque recognitione sigillorum, ac subscriptionum Judicum. *c. 51. n. 12.* Bis dicitur matrimonium contraxisse, illæsa semper castitate, de quo tamen hæcenus nullum judicium tulit Sedes Apostolica. *L. 3. c. 24. n. 57.*

S. Sebastianus Martyr laudatur a S. Eulogio Episcopo & Martyre, cum se sponte Tyranno obtulerit ad mortem perferendam. *L. 3. c. 16. n. 10.*

S. Secunda Martyr in odium Fidei morti tradita est. *L. 3. c. 14. n. 2.* Cum Sociis in tenebrosam carcerem detrusa fuit, qui mira luce circumfusus est. *L. 4. p. 1. c. 23. n. 32.*

S. Secundus Episcopus Abulensis, concessa a Leone X. facultate, e tumulo translatus fuit. *L. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

S. Segala Abbatisa venialia peccata etiam minutissima, lacrymis fuo Confessione expiabat. *L. 3. c. 27. n. 4.*

S. Seraphinus de Asculo, seu de Monte Granario Laicus fuit Ordinis Minorum Capuccinorum S. Francisci, & ob cultum immemorabilem eum beatificavit Clemens XI. *L. 1. c. 31. n. 15.* Ejus virtutum examen confectum est in Congregatione Ordinaria. *c. 32. n. 14.* Colitur, id permittente vivæ vocis oraculo Paulo V. *L. 2. c. 20. n. 4.* Pro casu excepto Indultum, quod verbale fuerat, probatum est argumentis id clare demonstrantibus. *c. 21. n. 3.* De Decreto pro approbatione ejusdem cultus a Clemente XI. expedito. *c. 24. n. 151.* Quo anno e vita migraverit. *n. 152.* Ipsius cultus approbatus fuit. *n. 153.* Apud ejusdem sepulcrum lampadem accensam apponi, indulget Paulus V. *Ibid.* Cur in præfata causa signata fuerit Commissio ræsumptionis, licet non comparuerit processus Ordinarius. *c. 38. n. 10.* Quomodo factum fuerit

fuerit ejus virtutum in specie examen. *h. 3. c. 2. n. 8.* De eodem plura scripsit Bo-verius, quorum pro ipsius causa magna ratio habita est. *c. 6. n. 18.* Missa, & Officio celebrari concessum est. *h. 4. p. 2. c. 4. n. 3.*

Servus Dei Seraphinus de Porreſta Ordinis Prædicatorum quomodo sepultus fuerit. *h. 2. c. 12. n. 13., & n. 14.*

S. Serapion Martyr unus fuit e septem dormientibus. *h. 3. c. 49. n. 5.*

B. Serapion Martyr Ordinis B. Mariæ de Mercede ob cultum immemorabilem, a Benedicto XIII. beatificatus est. *h. 1. c. 31. n. 17.* Decretum de præfati cultus approbatione. *h. 2. c. 24. n. 172.* Anglus fuit natione, habitumque Religiosum suscepit a S. Petro Nolascio. *n. 174.* De Redemptionibus ab eo factis, Martyrioque Agariæ tolerato pro Christi Fide, ac de prædicto cultu immemorabili. *Ibid.* Pro validitate processus judicatum fuit, non requiri adjunctos. *l. 2. c. 43. n. 13.* Missa & Officio celebrari concessum fuit, quin de ipsius virtutibus examen præcessisset. *h. 4. p. 2. c. 4. n. 3.* Officio postea adjunctæ fuerunt Lectiones propriæ. *n. 7.* In ejusdem honorem a Paulo V. & Urbano VIII. concessæ sunt Indulgentiæ. *c. 19. n. 12.*

Serapion Monachus Solitarius Sacra Communione reſciiebatur sibi a Presbytero perſpuerum Laicum transmissa. *h. 3. c. 27. n. 19.*

S. Serena Martyr Missa, & Officio celebratur; cum ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum fuerit. *h. 4. p. 2. c. 5. n. 4.*

Ven. Serenus Abbas sic castus fuit, ut nulla impudica unquam tentatione vexatus fuerit. *h. 3. c. 30. n. 12.*

S. Sergius Martyr cum pro Christi Fide trucidatus fuerit, cultu dignus proponitur a Theodoro. *l. 1. c. 1. n. 18.* Primicerius fuit Maximini Imperatoris, eumque comitans Jovi sacrificaturum, ac Templi Januam ingredi nolens martyrio coronatus fuit. *h. 3. c. 19. n. 6.* Missa, & Officio colitur. *h. 4. p. 2. c. 28. n. 18.*

S. Sergius I. Papa adversus Justinianum Imperatorem inflexo animo rejectit Canones Synodi Quinisextæ, & ejus tempore extinctum fuit schisma Ecclesiæ Aquilejensis. *lib. 3. cap. 32. num. 29.* Eundem Pontificem Constantinopolim asportari tentavit prædictus Imperator per Zachariam Protospatarium suum, ni Synodum illam confirmaret; Zacharias ta-

men timore percussus ad pedes præfati S. provolutus veniam ab eo petit. *Ibid.* Idem S. in Cæmeteriis Martyrum Functiones sacras exercebat. *h. 4. p. 2. c. 27. n. 3.*

S. Severianus Martyr cum sub nomine unius e quatuor Coronatis ab Ecclesia celebraretur, ejus nomen, & aliorum ipsius fratrum Martyrum a Deo revelata sunt. *h. 4. p. 2. c. 18. n. 14.*

S. Severinus Episcopus Colonix juxta S. Petrum Damianum Purgatorio fuit adjudicatus; quod a Cardinali Baronio, & Lupo supposititium creditur. *l. 1. c. 14. n. 8.* Cur dictus fuerit Apostolus Noricum. *h. 4. p. 2. c. 11. n. 6.*

S. Severinus Episcopus Septempedanus in Patronum electus nomen dedit prædictæ Civitati. *h. 4. p. 2. c. 15. n. 1.*

S. Severus Martyr cum fratribus sociis suis sub nomine unius quatuor Coronatorum diutius celebratus est, mox eorum nomina revelavit Deus. *h. 4. p. 2. c. 28. n. 14.*

S. Severus Ravennæ Episcopus cum Antecessoribus ab Aderito miraculose columbæ indicio fuit in Episcopum electus. *h. 3. c. 31. n. 12.* Ejus vitam scripsit Monachus quidam circa ætatem S. Petri Damiani. *Ibid.* De ejusdem S. in Episcopum electione agunt plures Auctores. *Ibid.* Commendatur in Martyrologio Romano. *h. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

Sidrach puer Statuam Nabuchodonosoris adorare cœuens, in caminum ignis conſectus est, quin tormenti dolorem senſerit, aut obierit, & inter Martyres numeratur a S. Cypriano. *h. 3. c. 12. n. 13.* Eum Angelus ab incendio miraculose liberavit. *h. 4. p. 1. c. 1. n. 16.* Miraculum istud negativis adjungitur. *c. 22. n. 4.* Cum vestibus in formacem injectus fuerat. *c. 24. n. 12.*

S. Sigibertus Rex Austrasiæ in Litaniis colebatur, & cum ejus nomen ab ipsis abraderet Hugo Monachus, & idcirco immobilis permaneret, ipsum postea in eisdem rescriptis. *h. 4. p. 2. c. 20. n. 2.*

S. Sigismundus Missa quadam celebratur. *h. 4. p. 2. c. 1. n. 3.*

S. Silas cum S. Paulo Apostolo Deum adprecans cum eodem etiam a carcere miraculose liberatus est. *h. 4. p. 1. c. 5. n. 24.* Inter Apostolos recensetur. *h. 4. p. 1. c. 11. num. 4.*

S. Silverius Papa Martyr dicitur, cum ex aliquorum sententia inedia, & ærumnis consumptus fuerit. *h. 3. c. 12. n. 9.* Eum

Eum tamen ferro occisum fuisse, inquit Procopius, Alemannus, & Pagi Junior. *n. 9.*

S. Silvester Christi Confessor a Joanne VIII. canonizatus est. *l. 1. c. 7. n. 15.*

S. Silvester Guzzolinus Fundator fuit Silvestrinorum, & Missa, ac Officio celebratur. *l. 4. p. 2. c. 6. n. 11.* De Congregatione ab eo fundata, cultuque eidem *S. præstito. Ibid.* Ejus nomen jussu Clementis VIII. in Martyrologio Romano descriptum est. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.*

S. Silvester Nonantulanus Officio proprio, ac Missa celebratur. *l. 4. p. 2. c. 28. num. 27.*

S. Silvester Papa nullam Synodum celebravit, ut Notarii res gestas Martyrum conscriberent. *l. 1. c. 3. n. 2.* Non ante quartum seculum in Summi Pontificatum assumptus fuit. *c. 5. n. 3.* Ab ejus tempore initium habuit cultus Ecclesiasticus præstandus Sanctis Christi Confessoribus. *n. 8.* Beatus fuit appellatus a Summis Pontificibus. *c. 37. n. 7.* Laudatur a Gregorio IX. *c. 38. n. 12.* De ejusdem pictura in Patriarchio Lateranensi. *c. 41. n. 19. & n. 31.* Ejus historia in Urbe & extra Urbem legebatur, teste *S. Gelasio. l. 3. c. 9. n. 22.* Instituit Festum Translationis *S. Pauli. l. 4. p. 2. c. 9. n. 14.* An Constantinum Magnum baptizaverit. *c. 13. n. 8.* Festo de præcepto celebratur, quod extinxit Eugenius IV. *c. 16. n. 17.* Eiusmodi festum innovatum fuit postea. *n. 27.* A Gallis acceptum fuerit. *n. 31. & 33.*

S. Simeon Episcopus martyrio occubuit, cum Christianus esset. *l. 3. c. 14. n. 6.* In Persue occisus fuit cum pluribus aliis Sociis. *c. 20. n. 11.*

S. Simeon Monachus Solitarius asperime corpus suum affligebat. *l. 3. c. 28. num. 14.*

S. Simeon Padolinensis Eremita a Benedicto VIII. in Sanctorum numerum relatus est. *l. 1. c. 8. n. 3.* In Bulla Canonizationis definitur a Summo Pontifice, cultum ipsi præstandum esse. *c. 39. n. 10.* Canonizationis Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* Quomodo ei cultus a prædicto Summo Pontifice concessus fuerit. *c. 44. n. 10. & n. 11.* A Benedicto VIII. merito beatificatus dicitur. *n. 12.* Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesie Ritus. *l. 3. c. 35. n. 1.*

S. Simeon senex inter SS. novi Testamenti recensendus est. *l. 4. p. 2. c. 29. n. 2.* Colitur in Ecclesia Orientali. *n. 9.*

S. Simeon Stylita Junior assidue, ac devote Orationi vacabat. *l. 3. c. 25. n. 14.*

S. Simeon Stylita Senior cum adhuc vivens Antiochenum Mercatorem miraculose sanaret, ejus Imaginem ad vestibulum ædium suarum iste apposuit, eamdemque nonnulli infideles a dicto loco deturbantes severe a Deo puniti fuerunt. *l. 2. c. 11. n. 15.* Ejusdem viventis adhuc Imaginem in porticibus, & vestibulis Officinarum collocabant Romæ Artifices, unde tutelam, & incolumitatem sibi sperabant. *Ibid.* Quomodo puerum a gravi periculo submersiōis in aquam liberaverit, ipsiusque *S. cultus* auctus fuerit. *Ibid.* Admonitus a Joanne Monacho, ut a maceratione corporis asperima tantisper desisteret, id nunquam effecit. *l. 3. c. 29. n. 8.* Fulgure percussus subito, ac pie mortuus est. *c. 38. n. 24.* An ille sit, ejus meminit Theodoretus. *Ibid.* Ejus animam in celos ascendere, vidit Julianus Stylites. *Ibid.* Inspiratione Divina permotus vitam in columna transiegit. *c. 41. n. 20.* Per 40. dies sepe jejunavit, & die Paschatis, sumpta prius *S. Eucharistia*, tantillum cibi accipiebat. *l. 4. p. 1. c. 27. n. 5.* De ejus elogio. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Simeon Syracusanus a Benedicto IX. canonizatus est. *l. 1. c. 10. n. 1.* In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ dum vixerat, patraverat. *c. 33. n. 16.* Ei cultum præstandum esse, decernitur a Summo Pontifice. *c. 39. n. 10.*

S. Simeon Tridentinus, seu Trevirensis puer a Judæis in odium Christi occisus est. *l. 1. c. 14. n. 4.* Ejus martyrium, examinari præcepit Sixtus IV. idemque approbavit Gregorius XIII. *n. 4.* Eundem, instante Cardinali Madrutio Episcopo Tridentino, Sixtus V. pro Ecclesia Tridentina celebrari jussit. *Ibid.* In eadem Ecclesia corpus ejus servatur cum Passionis instrumentis, idque visitantibus Indulgentia plenaria concessa est. *Ibid.* De ipsius obitu extat in Urbe processus authenticus. *l. 3. c. 15. n. 6.* Canonizatus est ad normam præsentis Ecclesie consuetudinis. *c. 35. n. 1.* Ejusdem nomen in Martyrologio Romano descriptum fuit jussu Gregorii XIII. *l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.*

S. Simon Apostolus celebrari præcipitur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 27.* Una, & eadem die cum *S. Juda* Apostolo colitur. *n. 42.* Ubi pro Christo occisus fuerit. *n. 45.*

Servus Dei Simon de Collazzono Ordini

dini Minorum nomen dedit, & pro ejus processu literas Remissoriales expeditit Innocentius IV. l. 2. c. 46. n. 3. Coocessit Pontifex Judicibus subdelegatis facultatem alios subdelegandi. n. 10.

Servus Dei Simon de Lipnica, probato cultu in memorabili, ab Innocentio XI. beatificatus est. l. 1. c. 31. n. 12. Quid circa ejusdem cultum ab Innocentio VIII. concessum fuerit, quod non parum profuit in ipsius causa ad probandum casum exceptum. l. 2. c. 20. n. 9. De ejus cultu. c. 24. n. 53. & 54. In ipsius causa adhibiti fuerunt Adjuncti pro validitate processus Ordinaris juxta præscripta in Epistola Circulari. c. 43. n. 13. Missa, & Officio celebratur, probato casu excepto, & quin de ejus virtutibus examen præceperit. l. 4. p. 2. c. 4. n. 3.

Servus Dei Simon de Roxas virtutibus clarus fuit, ejusque processus confectus est auctoritate Julii Sacchetti Hispaniarum Nuntii, sed nullus reputatus est ob defectum jurisdictionis. l. 2. c. 2. n. 11. Cur in Hispaniarum Regnis judicatum fuerit ad ejus sepulcrum apponi posse tabellas votivas. c. 11. n. 16. De Signatura Commissionis. c. 38. n. 8. Pro ipsius processu expeditæ sunt Literæ Remissoriales Episcopo Suffraganeo Præsidenti Bullæ Cruciatæ, & tribus Protonotariis Judicibus Ordinariis in Civitate Matritensi. c. 45. n. 17. De ejusdem vita, & moribus testimonium exhibuerunt etiam Reges. c. 49. n. 9. Concessa fuit Cardinali Portocarrero Archiepiscopo Toletano facultas processum ejus conficiendi in Sacello Palatii sui Matritensis. n. 22.

Simon Stock visione B. Virginis Mariæ recreatus fuit, & ab ea pro Carmelitæ accepit Sacrum Scapulare in pignus magni privilegii. l. 4. p. 2. c. 9. n. 10.

Symphorianus Martyr in odium Fidei occisus est. l. 3. c. 14. n. 2. Cultum Diaux, ac Apollinis contempsit, & Tyrannum seriter objuravit. c. 17. n. 3. Ipsi Tyranno dixit, se idola esse fracturum, si id sibi permetteretur. *Ibid.*

Simplicius Papa, & Confessor Leonis Imperatori propugnanti privilegia Ecclesiæ Constantinopolitanæ restitit, misso ad eum Probo Episcopo Canusino Legato, damnavit Timotheum Erulum, Petrum Fulonem, Joannem Apamenum, & Paulum Episcopum Ephesiorum, Zenonique Episcopo Hispanensi vices suas commisit pro conservanda Ecclesiastica Disciplina. l. 3. c. 32. n. 12.

Sisinnius Martyr, & Diaconus pro Fide Catholica sanguinem effudit, ejusque passio narratur in literis encyclicis. l. 1. c. 4. n. 2. & c. 7. n. 2.

Sixtus Martyr cum in Angliæ Regno coleretur, ejus Reliquiæ quomodo probatæ fuerint, sic decernente S. Gregorio Magno. l. 3. c. 1. n. 9. & l. 4. p. 2. c. 24. n. 9.

Sixtus I. Papa sub Hadriano Imperatore martyrio coronatus est. l. 4. p. 2. c. 27. n. 11. Ipsius corpus dono datum ab Anacleto II. Rainulpho Comiti Aliphan, an in Civitate Aliphana transfatum fuerit. *Ibid.* Ejusdem seilicet cum choreis olim celebrabatur, quæ mox vetitæ fuerunt. c. 31. n. 34.

Sophonias Propheta in Sanctorum numerum relatus est. l. 4. p. 2. c. 20. n. 11. In Ecclesia Hierosolymitana celebratur. c. 29. n. 10.

Sopronia Romana in manibus Maxentii Tyranni derelicta, ne ab eo corrumpere, se ipsam occidit, & laudatur a Cardinali Baronio, quamvis non sit canonizata; cum id ex impulsu Spiritus Sancti effecisse non constet. l. 3. c. 11. n. 12.

Sosseneus in Martyrologio Romano celebratur. l. 4. p. 2. c. 18. n. 15.

S. Separatus Martyr in odium Fidei occisus est. l. 3. c. 14. n. 2.

S. Stanislaus Episcopus, & Martyr dum canonizatur, hæreticis confusio suboritur. l. 1. c. 13. n. 3. Dum ab Innocentio IV. canonizandus esset, auditis prius aliis de more suffragiis, ejus causæ indagatio commissæ est Joanni Cajetano Urfino Cardinali, qui ad Summum Pontificatum electus dictus fuit Nicolaus III. c. 15. n. 15. Pro virtutum approbatione habitum est eorum dicto Pontifice Confessorum Cardinalium, & Episcoporum. n. 16. Prædicta causa non fuit examinata a Raynaldo Cardinali Hollicosi ex delegatione Innocentii IV. ut inquit Galefianus, sed a Cardinali Cajetano, & Sancti ejusdem cultui se opposuit Reginaldus Cardinalis Hollicensis, sed ab oppositione destitit, cum ei ægrotanti ipse S. appareret eundem increpas, quod Canonizationem suam vellet impedire. c. 20. n. 11. Ejusdem Acta iterum examinata sunt a Jacobo Vellestreus misso in Poloniam ab Innocentio IV. n. 12. In Bulla Canonizationis dicitur signa effecisse, idem miracula. c. 28. n. 14. Ejus martyrium, causa martyrii, & conversatio dum in vivis erat, a Jacobo Vellestreus examinata

minata sunt. c. 39. n. 2. Canonizatus fuit ab Innocentio IV. sed examinatis prius accuratissime ejusdem miraculis. n. 10. Ipsi Canonizatio Assisii celebrata fuit. c. 36. n. 2. In eadem civitate Pontifex Decretum Canonizationis publicavit inter Missæ solemnias, & Ambonem conscendens. n. 3. In Processione pro hujusmodi solemnitate distributa sunt candelæ omnibus, qui eidem interfuerunt. n. 10. Tunc apparuit miraculosum vexillum, ex quo initium habuit consuetudo deferendi vexilla in Canonizationibus novorum Sanctorum. n. 10. Antequam canonizaretur, jussu Pontificis publicata sunt ejus gesta, & miracula probata a Cardinali Cajetano. n. 15. In Canonizationis Diplomate nihil de Officio decernitur. c. 38. n. 5. c. 39. n. 10. Electus fuit in Patronum Regni Poloniæ. n. 8. Bulla Canonizationis particularibus personis inscripta fuit. n. 11. Ut ipsum canonizaret, Innocentius IV. rogatus fuit a Clero, & Capitulo Cracovicensi per duos Nuntios. l. 2. c. 36. n. 9. Cui Pontifex pro eadem causâ Remissoriam inscripserit. c. 35. n. 11. In ejusdem processu supplavit Vicarius generalis Episcopi pro uno ex iis, qui ei interesse debebant. n. 16. Pro eo a Summo Pontifice concessa est facultas iudicibus subdelegatis alios subdelegandi. c. 46. n. 10. Licet adversus disiam Canonizationem controverteret Reginaldus Cardinalis Hostiensis, cum soli adessent testes de auditu, ea tamen felicitate absoluta est. l. 3. c. 1. n. 10. Inter Martyres numeratur, quamvis a Boleslao Rege Polonorum Christiano interfecisset fuerit. c. 13. n. 3. Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ Sedi Apostolicæ reservatæ fuerunt. c. 34. n. 1. Mutos, & surdos miraculose sanavit. l. 4. p. 1. c. 10. n. 3. Et claudos. c. 11. n. 3. Prodigiosum se exhibuit erga epilepticos. c. 13. n. 2. Mortuus ad vitam suscitavit. c. 21. n. 5.

S. Stanislaus Kostka Societatis Jesu ut beatificaretur, causæ suæ examen per Commissionem manu Papæ subscriptam tribus Rotæ Auditoribus demandatum est. l. 1. c. 17. n. 8. In ea suffragium tulit, tamquam Consultor, Promotor Fidei, mandante S. Rituum Congregatione, ut judiciorum cursus dirigeretur. c. 18. n. 2. Quomodo a Clemente XI. præfata causa definita fuerit, approbati pro Canonizatione tribus miraculis. c. 26. n. 8. Adversus ipsius Beatificationem a Promo-

tore Fidei opposita est difficultas circa dubium: *An hanc approbationem virtutum, & duorum miraculorum tertii generis, tuto procedi possit ad Canonizationem?* & responsum fuit affirmative. c. 32. n. 3. In ejus causâ, post declaratum casum, exceptum a Decretis Urbani VIII. ratione Indulti venerationis in ipsius cultum, ad instantiam Promotoris Fidei Clementis X. decrevit, in Congregatione particulari virtutes ejusdem (Beati tunc) examinari, non per modum dubii formalis, sed ad effectum progressus ad miraculorum discussionem. n. 13. Miraculorum examen expletum fuit tempore Clementis XI. *Ibid.* In Basilica Vaticana canonizatus fuit a Benedicto XIII. c. 36. n. 3. Cum aliis Beatis. n. 4. Quo cultu a Paulo V. decoratus fuerit. c. 37. n. 11. Ante Canonizationem a Clemente X. electus est in Patronum Poloniæ, Ducatus Lithuanicæ, aliarumque Provinciarum, & colijussus est sicuti alii ejusdem Regni Patroni. c. 39. n. 6. De cultu ante Canonizationem. n. 12. Io ipsius causâ non fuit acceptus tamquam Apostolicus processus Ordinarius. l. 3. c. 6. n. 7. Mortuus est tempore S. Francisci Borjæ Religionis suæ Generalis, & quomodo sepultus fuerit. l. 2. c. 12. n. 3. Cur non oblatante Clementis VIII. Indulto, ut ejus vita ederet, & in qua ipse sæpius Beatus appellabatur, a Paulo V. judicatus fuerit approbatus ejusdem non cultus. c. 20. n. 2. Eidem præstita fuit veneratio ex concessione Pauli V. vivæ vocis oraculo. n. 4. Plura de ejus cultu exhibentur. *Ibid.* Ipsi Imago in Altari exposita fuit cum votivis tabellis ex Indulto Pauli V. hinc & non ex aliis rationibus approbatus est ejusdem casus exceptus. n. 13. In die ejus anniversaria ante Canonizationem celebrabatur Missa. n. 16. Pro casu excepto Indultum Summi Pontificis, quod verbale fuerat, probatum est argumentis id evincenibus. c. 21. n. 3. Ipsi Imago, indulgente Paulo V. publicæ venerationi exposita est in Ecclesia Patrum Societatis S. Andrea in Urbe dicatæ, & in eius honorem Officium. Missæque pro aliquibus locis concessit Clemens X. n. 5. A quo tempore ejus veneratio principium habuerit, judicatum fuit tempore Clementis XI. *Ibid.* Plura ad ejusdem Canonizationis progressum attinentia. *Ibid.* Statutum fuit, omnem ab eo scripta (postquam autographia examinata fuerunt) restitui posse petentibus, dum in

in Archivio S. Rituum Coogregationis dimittereot exemplar cum Autographo collatum, ut constat ex Decreto .c. 26. n. 8. Pro ejus processus constructione Litteræ Remissoriales inscriptæ sunt tribus Episcopis .c. 45. n. 10. De clausula quadam præfatis Litteris adjuncta .c. 46. n. 7. In ejusdem processibus Romæ, Polnaniæ, Cracoviæ, & Leopoli confectis responsum fuit pro validitate, quamvis non omnes testes induti examinarentur, cum id a parte adversa non fuisset requisitum. c. 49. n. 1. Rescriptum fuit, non esse necessarium, omnes testes super omnibus articulis examinari .n. 7. In processu quoniam modo examinati fuerint articuli .n. 7. Cum ejus quoddam miraculum probaretur per processum Ordinarium coeffectum post appositionem manus Sedis Apostolicæ, nullum gradum probationis, sed tantum admoiculi constituit .c. 53. n. 8. Quomodo factum fuerit exameo virtutum in specie .l. 3. c. 3. n. 8. Repente sanavit Andream Faustum Ordiois S. Benedicti, & Clemens XI. miraculum ipsum approbavit ex duobus testibus contestibus, cum non plures duobus, aut tribus Religiosis tunc in Præpositura Calissi, in qua miraculum evenerat, morarentur. c. 55. n. 14. & c. 6. n. 11. Canonizatus fuit juxta præsentem Ecclesiæ Ritum .c. 35. n. 1. Cur inter ejus miracula non fuerit adscripta quædam sanatio a surditate .l. 4. p. 1. c. 10. n. 9. Examinata est quædam sanatio a paralyti, ut dignosceretur an esset miraculosa .c. 12. n. 15. Approbatumque fuit duplex hujusmodi miraculum .Ibid. Sanasse dicitur Æthiopem quemdam, qui sibi internas venas jugulares, arterias, & æsophagum inciderat .c. 16. n. 22. De eodem asserito miraculo plura discutuntur .n. 23. usque ad n. 26. Quemdam febre maligna vexatum prodigiose incolumem reddidit .c. 18. n. 17. Ex Decreto Clementis XI. distus fuit canonizandus, eum vero in Sanctorum numerum retulit Benedictus XIII. l. 1. c. 34. n. 1. Inter ejus miracula trium puerorum resurrectiones propostæ sunt .l. 4. p. 1. c. 21. n. 19. Et liberatio a suffocatione sub aquis .n. 28. Examinata fuerunt quædam miracula negativa .c. 22. n. 4. Confirmatus fuit in Patronum Poloniæ, ac Ducatus Lithuaniæ .l. 4. p. 2. c. 14. n. 7. & 10. & c. 15. n. 4. Quomodo ejus translatio facta fuerit .c. 22. n. 8.

B. Stephanus de Quiozanis ob cultum

immemorabilem a BENEDICTO XIV. beatificata fuit. l. 1. c. 31. n. 18. Ordini S. Dominici nomen dedit. Ibid. Decretum de ipsius cultus approbatione .l. 2. c. 24. n. 199. De tempore obitus .n. 200. Qualis ei cultus fuerit exhibitus in Opido Soncini .n. 202. Ejusdem Officio concessæ sunt lectiones propriæ .l. 4. p. 2. c. 4. n. 7.

S. Stephanus Abbas cum Sociis martyrio coronatus est sub Rassa Arabum Tyranno, ejusque nomen Martyrologio Romano inscriptum fuit tempore Clementis VIII. a Cardinali Barocio. l. 4. p. 2. c. 17. n. 6. & c. 18. n. 16.

S. Stephanus Diensis Episcopus cum canonizandus esset, Gregorio IX. propostus ad id fuit ab Archiepiscopo Vienneisibus in Gallia. l. 1. c. 10. n. 8.

S. Stephanus Grandimontensis Ordinis Fundator a Clemente III. cannizatus est. l. 1. c. 9. n. 6. Id ut executioni mandaret, a Pontifice commissum fuit Joanni Presbytero S. Marci Cardinali Legato. c. 44. n. 9. Assidue orationi vacabat. l. 3. c. 25. n. 15. Canonizatus est juxta hodiernam Ecclesiæ consuetudinem. c. 35. n. 1. Quomodo in Martyrologio Romano commemoratur .l. 4. p. 2. c. 18. n. 7. & c. 19. n. 4.

S. Stephanus Hungariæ Rex Pannoniam ad Chritli Fidem convertit, & a Gregorio VII. in Sandorum numerum relatus fuit. l. 1. c. 8. n. 11. Eum coluit S. Ladislaus Rex. Ibid. Ejusdem oomen in Martyrologio reperiebatur. c. 41. n. 14. E sepulcro a Summo Pontifice elevatus fuerat, intercedente S. Ladislao Rege Hungariæ; eum tamen æquipollenter canonizavit Innocentius XI. qui etiam decrevit ad preces Leopoldi Imperatoris, ejus seipsum pro univerſa Ecclesiâ celebrari sub ritu semiduplici io die ejus obitus, facta ipsius nominis in Martyrologio translatione in memoriam victoriæ a Turcis reportatæ. n. 14. De ejus æquipollenti Canonizatione. l. 3. c. 36. n. 5. Virtutibus clarus fuit .n. 8. Ardenti studio Fidem Catholicam propagari curavit, Deumque summopere dilexit. n. 14. Adversus Conradum Imperatorem pugnavit. n. 16. Ignem miraculo extinxit. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6. Ejus dextera ob insignem erga pauperes misericordiam post plures ab obitu annos incorrupta reperta est. c. 30. n. 15. Ipsius Officium ad ritum duplicem promovit Innocentius XI. l. 4. p. 2. c. 6. n. 2.

Vem.

Ven. Stephanus Minorita a Fide reliens ad Mahumetanos defecit, sed postea, tolerato martyrio, culpam suam delevit. *h. 3. c. 15. n. 18.*

S. Stephanus Papa martyrio occubuit, & sub eius auspiciis institutus est Ordo quidam militaris. *h. 4. p. 2. c. 14. n. 5.*

S. Stephanus Protomartyr pro Christi amore interfecit, & de eorum habuerunt Apostoli. *h. 1. c. 4. n. 7.* Quomodo a Pelagio insculptus fuerit. *c. 4. n. 21.* Blasphemus apud homines reputatus est. *h. 2. c. 41. n. 1.* Persecutores suos morti proximus increpavit. *h. 3. c. 17. n. 3.* Plenus fuit Spiritu Sancto, & Fide. *c. 21. n. 2.* Laudatur a S. Fulgentio Episcopo, cum erga proximum opera misericordiae spiritualia incessanter exercuerit. *c. 23. n. 33.* In Julios acriter investus est. *c. 41. n. 3.* In Diaconatum assumptus sermone sapientiae decoratus fuit. *c. 43. n. 6.* Revelatio, quae ejus nomine circumfertur non approbata, apocrypha est. *c. ultimo n. 16.* Egrotos duos podagra laborantes miraculose sanavit. *h. 4. p. 1. c. 8. n. 9.* Puerum vitam suam ad eam revocavit. *c. 21. n. 17.* Ipsi cadaver miram fragrantiam diffundebat. *c. 71. n. 27.* De Missa ab ejus nomine appellata. *h. 4. p. 2. c. 1. n. 3.* De ejus corporis inventione, & cultu ei praestito. *c. 9. n. 3.* De ipsius martyrio, ac celebritate. *c. 16. n. 56.* Ipsi corporis & inventio, & translatio in Martyrologio Romano celebrantur. *c. 19. n. 9.* Ejus Reliquiae in Processione delatae fuerunt a Lucillo Episcopo. *c. 26. n. 6.*

S. Sturmus Abbas Fuldenfis ab Innocentio II. canonizatus est. *h. 1. c. 8. n. 16.* Habitus fuit pro hujusmodi solemnitate Concilium plenarium. *c. 10. n. 1.* Quae in secundo Concilio Lateranensi peracta, est. *c. 20. n. 5.* Id tamen non probatur. *c. 36. n. 3.* In Bulla Canonizationis praecipitur a Summo Pontifice, eidem cultum exhiberi. *c. 39. n. 10.* Diploma particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* Quomodo canonizatus fuerit. *h. 2. c. 3. n. 3.* In Sanctorum numerum relatus est juxta novissimum Ecclesiae ritum. *h. 3. c. 35. n. 1.*

S. Sulpicius Pius Episcopus Bituricensis ob miracula, & sanctitatem in Martyrologio Romano celebratur. *h. 4. p. 2. c. 19. n. 4.*

S. Suverbertus a Leone III. canonizatus dicitur apud Surium, qui & exponit, cur in SS. omerum a Stephano III. non fuerit relatus, id supplicante Rege Frao-

corum Pipino. *h. 1. c. 7. n. 12.* Ipsi vita juxta nonnullos a S. Marcellino scripta fuit; sed id reprobant Bollandiani. *n. 13.* Juxta Mabillonium eum canonizavit S. Leo IX. *c. 8. n. 9.* Ejus solum celebraturis Indulgentias impertivit Leo III. dum eum canonizavit. *c. 36. n. 9.*

S. Simachus Papa S. Martiano Turonensis Episcopo Ecclesiam in Urbe dicavit. *h. 1. c. 5. n. 5.* S. Paschasius Diaconum sibi infensum habuit, ut Laureotio adhereret, vigente schismate. *c. 14. n. 8.* De eodem schismate adversus praefatum S. Pontificem alloquens Ennodius affirmat, occisos, quia ei adhererant, Martyres fuisse. *h. 3. c. 20. n. 2.* S. Paschasium praedictum Laurentii partes iosecutum esse, testatur S. Gregorius Magnus. *n. 7.* *Syricius* Papa an inter Sanctos sit recensendus. *h. 4. p. 2. c. 5. n. 4.* Cur non celebretur Missa, & Officio. *ibid.*

T Amasius Monachus dictus fuit a Cyrillo Ammonius, ut tamquam Martyr a Christianis coleretur. *h. 1. c. 42. n. 7.*

S. Tatianus Martyr pro Fide trucidatus est, cum Ethnicorum idola confringeret. *h. 3. c. 17. n. 8.* Et cur id fecerit, *n. 9.*

S. Telemachus Monachus Honorii Imperatorem adprecans pro Gladiatorum spectaculis abolendis, ab eisque occisus, numero Martyrum a praedicto Imperatore adscribitur, obtenta tamen facultate a Summo Pontifice. *h. 1. c. 1. n. 13.*

S. Telsius Episcopus desiderio praedicandi Evangelium inflammatus a Deo miraculose Linguarum gratia decoratus est. *h. 3. c. 48. n. 9.*

S. Telsus V. B. Petrus Gonzales.

Temison a S. Appollonio apud Eusebium inter Martyres non receosetur, utpote qui data pecunia a vinculis ereptus est, & adversus Ecclesiam doctrinam profeminavit. *h. 1. c. 2. n. 7.*

S. Terentius Martyr in Patronum Pilsaurensis electus. *h. 4. p. 2. c. 3. n. 10.*

S. Teresa Carmelitana cum proponeretur canonizanda, a S. Riccio Congregatione tres Rotae Auditores electi fuerunt, ut ejus causam examinarent. *h. 1. c. 17. n. 8.* Pro Beatificatione examen causae demandatum est tribus Rotae Auditoribus per Commissionem manu Papae signatam. *ibid.* Advocatus Fisci, & Promotor Fidei fuit Joannes Baptista Spada. *c. 18. n. 9.* De ejus Beatificatione, & Cano-

Canonizatione duo libri afferuntur in Archivo Conventus S. Annæ de Urbe Patrum Hispanorum Discalceatorum, quorum primus subscriptus est a Joanne Paulo Mucantio. *c. 25. n. 7.* In eodem habetur commissio Clementis VIII. pro inquisitione virtutum in genere, Pauli V. pro inquisitione virtutum in specie, & Decretum S. Rituum Congregationis Cardinali Lancellotto expeditum, ut processus examinaret. *n. 8.* Delegatus est pro causæ examine Cardinalis de Monte, & quidam alii S. Rotæ Auditores. *n. 9.* Cum Relatorem ageret Cardinalis Lancellotto, alique Cardinales benigna ferrent suffragia, a Paulo V. beatificata fuit. *n. 10.* Secundus ex prædictis liber in Archivo PP. Hispanorum reconditis subscriptus est a Petro Ciaramarcono Secretario S. Rituum Congregationis, in eoque affirmatur, in munus Cardinalis Lancellotti defuncti Cardinalem Mutum subrogatum esse, tandemque absolutis examinibus consuetis de validitate processuum, sanctitatis vitæ, ac miraculis, deventum esse ad Canonizationem tempore Gregorii XV. *n. 11.* Pro causâ Canonizationis Consistorium secretum habuit Gregorius XV. in quo fuit definitum, ad ulteriora procedi posse. *c. 34. n. 9.* Ab eodem Pontifice cum aliis Beatis canonizata fuit. *c. 36. n. 4.* Qui Missam celebravit. *n. 26.* In Canonizationis Diplomate mentio fit Officii ex facultate tantum, non ex præcepto celebrandi. *c. 38. n. 5.* Processus pro ejus causâ confectus juridicus fuit. *l. 2. c. 3. n. 8.* Quid senserit de servo Dei Ignatio de Azevedo, ac Socii. *c. 19. n. 11.* Animam S. Petri de Alcantara in cælos ferri vidit, & hoc testimonium pro dicti S. Canonizatione administraculi vim habuit. *n. 12.* In Bulla Canonizationis ob excellentiam doctrinæ commendatur. *c. 25. n. 9.* Optavit anathema esse a Christo pro fratribus suis. *c. 31. n. 12.* Pro ipsius causâ concessit Clement VIII. S. Rituum Congregationi facultatem committendi aliquibus Episcopis, ut de fama ejus sanctitatis in genere tantum inquirerent; & Paulus V. ut compleretur inquisitio sanctitatis in specie. *c. 35. n. 6.* Ejusdem causæ commissio directa fuit ad Auditores Rotæ a Cardinali S. Congregationis Rituum Præfeso, habito prius verbo cum Sanctissimo, & ejus Oraculo audito. *n. 7.* Nonnullorum testium examen in Urbe factum fuit a Cardinali Pamphilio Vicario, non ab

Ordinis Carmelitani Protectore. *c. 47. n. 3.* Pro processu constructione facultas data est Cardinali Archiepiscopo Tolentino cum facultate alios Judices subdelegandi. *c. 46. n. 10.* Promotor Fidei egit Procuratorem Fiscalem, & fuit citatus. *c. 47. n. 7.* Prædicta S. experta est effusam Dei gratiam, & communicationem, ut sanctitatis suæ merita paterent. *l. 3. c. 10. n. 8.* Intensum quamvis martyrii desiderium habuerit, non appellatur Martyr apud Ecclesiam. *c. 11. n. 6.* Memorata S. peculiare votum emisit, agendi nempe quidquid perfectius esse cognosceret: quod sane assus heroicis reputandus est. *c. 22. n. 8.* De ipsius Fide. *c. 23. n. 6. & n. 8.* Et de spe. *n. 17. & n. 19.* De caritate. *n. 27. & n. 35.* Mœstissimam magnam concepit, dum moreretur S. Pius V., ac Servus Dei Joannes de Avila. *n. 35.* Ipsius œconomica prudentia commendatur. *c. 24. n. 9.* De ejus contemplatione. *c. 26. n. 9.* Dum orationi vacabat ejusdem facies splendebat, sæpiusque, dum rei Divinæ insisteret. *n. 12.* Sacra Eucharistia frequenter reficiebatur. *c. 27. n. 2.* Reprobavit corpora castigaciones, quæ non sunt prævio consensu Patris Spiritualis. *c. 29. n. 8.* Ab omnibus derelicta fuit. *cap. 30. n. 9.* Nunquam carnis tentaciones experta est, ex speciali Dei privilegio. *n. 12.* Plures & graves calumnias perpessa fuit. *n. 15.* Accusata fuit coram S. Inquisitionis Tribunali. *n. 16.* Ariditate, & desolatione spiritus per 20. sere annos vexata fuit. *n. 19.* Canonizata fuit juxta hodiernum ritum Ecclesiæ. *c. 35. c. 1.* Sermone Sapientiæ, & Scientiæ a Deo illustrata est. *c. 43. n. 7. & n. 12.* In oratione sæpe a terra elevabatur. *c. 49. n. 9.* Divinas Ecclesias passa est. *n. 14.* Apparitionibus, & visionibus Divinis recreata fuit. *c. 51. n. 1.* Eæque approbatæ sunt. *c. 52. n. 3.* De ipsi cum laude loquitur Cardinalis Bona. *n. 4.* Ejus spiritum probaverunt nonnulli viri doctissimi & virtutibus conspicui. *n. 11.* De ipsius Revelationibus Divinis. *c. ultimo n. 3.* Claudum miraculose sanavit. *l. 4. p. 1. c. 11. n. 4.* Aliumque ægrotum cancro laborantem. *c. 17. n. 19.* Et Monalem erysipelate vexatim. *c. 18. n. 30.* Farinam prodigiose multiplicavit. *c. 23. n. 3.* Ejusdem cadaveris integritas miraculis fuit ascripta. *c. 30. n. 3.* De præfati cadaveris incorruptione. *n. 8. & n. 11.* Ab ejus corpore incorrupto, & flexibili liquor prodigiosus effluxit. *c. 31. n. 20.*

n. 20. Miramque fragrantiam diffundebat . n. 26. Ipsi cadaveris iocorruptio, & mirus odor tamquam duo miracula, approbata sunt . n. 28. Et sæpe mirabiliter apparuit adhuc vivens S. Petrus de Alcantara . c. 32. n. 17. Io ipsius cultum pro univerſa Eccleſia conceſſa ſunt Officium, & Miſſa . l. 4. p. 2. c. 6. n. 8. Quæ poſtea ad ritum duplicem elevata ſuerunt . n. 14. Pro celebranda ipſius Translatione Officium indulgentiæ eſt . c. 7. n. 3. Et pro ejuſdem Cordis Transverberatione auctoritate Beoediſti XIII. c. 8. n. 3. Poſt ooven-diales preces ſe miraculoſam exhibuit . c. 13. n. 12. Singularem devotione conſuiſt S. Joſephum . c. 20. n. 17.

B. Tereſa Luſitana Monialis fuit Ciſterciensis, & vulgo Regina Sancta nuncupata . l. 1. c. 31. n. 15. Eam, probato cultu immemorabili, beatificavit Clemens XI. *Ibid.* De ejus cultu . l. 2. c. 24. n. 112. Poſtquam matrimonium cum Alphonſo IX. Rege Legionenſi contraxit, juſſu Cæſeſtini III. ob conſanguinitatem ab ipſo fuit ſeparata . c. 117. Cur ex hoc nullum deſumatum argumentum adverſus ejuſdem ſanctitatem . n. 114. Poſt ſeparationem a thalamo Deo ſoli vacavit . *Ibid.* De proceſſu pro ejus Canonizatione loquuntur Bollandiani, & quomodo Regina Sancta appellata fuerit . n. 115. Cur in ipſius cauſa dilata ſit Signatura Commiſſionis . c. 36. n. 11. Pro conſtruendo proceſſu expeditæ ſunt Literæ Remiſſoriales, & Compulſoriales . c. 45. n. 8. Et cum pro ejuſdem proceſſu conſtructione cuidam ex Judicibus delegatis impedimentum ſuperveniret, uti conſtitit, alius a S. Rituum Congregatione ſubſtitutus eſt . c. 46. n. 9. Filia fuit Sancio I. Regis Portugalliæ, ejuſque cultus juxta noviffimum ritum Eccleſiæ approbatus eſt . l. 3. c. 36. n. 5. De Officio, ac Miſſa in ejus honorem conceſſis . l. 4. p. 2. c. 3. n. 6. & c. 4. n. 3. Ipſius Officio deſignatæ ſunt etiam lectiones propriæ . n. 5.

S. Judeus V. S. Judas

Thalleleus Abbas donum lacrymarum a Deo obtinuit . l. 3. c. 26. n. 10.

S. Tharacus Martyr pro Chriſto occidendus bellum incitavit, ut ciclus interſiceretur . l. 3. c. 17. n. 3.

S. Thraſius Episcopus commedatur ob doctrinæ præſtantiam . l. 2. c. 25. n. 9. Ejus indirecto mentio ſit in Martyrologio Romano . l. 4. p. 2. c. 19. n. 6.

S. Thecla inter feminas Protomartyr fuit . l. 3. c. 12. n. 5. Beſſiſi tradita iocolum Tom. VIII.

mis evaſit, eamque a mortis periculo divioitus liberatam eſſe affirmant Tillemontius, & Baillet. *Ibid.* Ab igne quoque miraculoſe prodiit incolumis . l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.

S. Themilloſtes Martyr ſe loco S. Dioſcori obtulit, ut morte pro Fide Catholica plecteretur . l. 3. c. 19. n. 4.

S. Theobaldus Eremita ab Alexandro II. juxta aliquos caſoizatus dicitur; & ſecundum alios ab Alexandro III. l. 1. c. 8. n. 10. & c. 9. n. 2. De prædiſta Canonizatione . c. 15. n. 17. Pro eadem editum fuit Diploma ad univerſos Chriſtiſideles . c. 39. n. 11. Diſtus S. canonizatus fuit juxta noviffimum Eccleſiæ ritum . l. 3. c. 35. n. 1. & c. 36. n. 5. Ortus eſt ex Comitibus Campaniæ in Diœceſi Senonenſi . n. 5.

S. Theodardus Episcopus pro ovibus ſuis animam poſuit . l. 3. c. 19. n. 4.

S. Theodora ante idolum Ethnicorum adducta inſuſſans ipſum in terram ſtravit, ac diſrupit; quare occiſa eſt . l. 3. c. 17. n. 6.

S. Theodora Martyr mortem pro Chriſti amore pertulit ſub Luxurio Præſide . l. 3. c. 14. n. 14.

S. Theodora Virgo ſub virili habitu inter Monachos incedens, ac degens, cæca obedientia prædita fuit . l. 3. c. 41. n. 9. Deo iſpizante, diſſimulato vixit ſexu . n. 20.

Theodoricus cum Ada cooſuge Monasterium conſtruxit, & ad Dei judicium vocatus dicitur, cum in bello adverſus Comitem Balduinum oconulla Monasteria flammis tradiſſet . l. 4. p. 2. c. 10. n. 21. Pro eodem exoraffe dicitur B. Virgo Maria apud Divinum Tribunal . *Ibid.*

B. Theodoricus Emdeus Amersforſti Martyrum Gorcomienſium unum fuit, Ordineque Minorum S. Franciſci addiſtus . l. 1. c. 24. n. 10. Cum ſociis beatificatus eſt . *Ibid.*

Theodorius Episcopus Meteoſi Othoni III. Imperatori ſanguine cojunctus fuit, donoque accepit a Joanne XXIII. partem Catenæ S. Petri, cujus opemquam a Dæmone vexatum liberavit . l. 4. p. 2. c. 9. n. 14.

S. Theodorus Præbyter ſub Conſtantino Imperatore paſſus eſt pro Fide Catholica, in ejuſque paſſione nonnulla evocuerunt prodigia . l. 1. c. 29. n. 3.

B. Theodorus Congregationem S. Benediſti rexit . l. 1. c. 7. n. 7.

S. Theodorus Confessor Manſioariuſ fuit Baſilicæ Vaticanæ, & Officio cum

K k k lectio

lectionibus propriis celebratur. *l. 4. p. 2. c. 10. n. 6.* Censetur æquipoſſenter canonizatus. *l. 2. c. 18. n. 22.* Ejus meminit S. Gregorius Magnus. *Ibid.*

S. Theodorus Confessor (alius) a Cleo Lucensi in Litaniis invocabatur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 2.* Illæ tamen ab Ecclesia non fuerunt approbatæ. *n. 59.*

S. Theodorus Episcopus Laodiceus an Arrianis adhæſerit, & utrum Sanctorum catalogi inferendus sit. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

S. Theodorus Manſonarius V. S. Theodorus Confessor.

S. Theodorus Martyr commendatur a S. Gregorio Nyſſeno. *l. 1. c. 12. n. 5.* Ejus vitam ſcripſit Torrigius. *c. 41. n. 21.* Quomodo olim pius fuerit. *Ibid. c. 42. c. 11. n. 12.* Quamvis a Salluſtio, & Juliano Imperatore torqueri juſſus ſit, incolumiſque poſt tormenta perſiſterit, eum tamen Martyrum catalogo adſcribunt Ruſſinus, & Ruinar. *l. 3. c. 12. n. 17.* Morti traditus eſt, cum a Catholica Fide deſicere renueret, etiam oblati a Tyranno muneribus. *c. 14. n. 4.* Extrahus a Catacumbis Urbis aſſervatur in Collegio Auguſtæ Vindelicorum Societatis Jeſu. *l. 4. p. 2. c. 28. n. 26.* Ejus nomen proprium eſt appellativum, quamvis in Martyrologio non fuerit deſcriptum. *Ibid.* In ipſius honorem Officium cum lectionibus propriis ſupplicavit Simon Mayr, & de cultu eide:n exhibendo. *Ibid.*

S. Theodorus Monachus ſucceſſor fuit S. Pachomii, ac Sacerdos. *l. 3. c. 27. n. 10.* Ipſius elogium. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 2.*

S. Theodoſia Virgo, & Martyr occiſa eſt, cum ſaluſtaſſet Chriſtianos ante Judicem aditantes, eoſque rogaveſſet, ut coram Domino ſui recordarentur. *l. 3. c. 17. num. 6.*

S. Theodoſius Episcopus ſe aſperime macerabat. *l. 3. c. 28. n. 14.* Diu tamen ex ſpeciali Dei providentia vitam protraxit. *l. 3. c. 29. n. 6.*

S. Theodorus Ancyranus Martyr pro hominibus apud Deum ſe oraturum promiſit. *l. 1. c. 12. n. 4.* De ipſius paſſione. *c. 29. n. 3.* In tormentis poſitus eorum doctorem expertus non eſt. *l. 3. c. 12. n. 12.* Ejus Reliquiarum translatio celebratur in Menologio Græcorum. *l. 4. p. 2. c. 19. num. 10.*

S. Theodorus Episcopus an rite fuerit in Martyrologio Romano deſcriptus, & num Arrianis adhæſerit. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

S. Theodorus cum Ethnicorum idola diſrumpere, pro Chriſto occiſus eſt. *l. 3. c. 17. n. 8.* Cur eadem idola confregit. *n. 9.* Quam inviſta fortitudine tormenta pro Fide toleraverit. *c. 20. n. 11.*

S. Theophilus Martyr in caminum ignis injectis illæſus evaſit. *l. 3. c. 12. n. 12.*

S. Theopiſta conjux fuit S. Euſtachii, & cum eo, ac filiis ab Eccleſia colitur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

S. Theopiſtus Martyr cum S. Euſtachio, ac Theopiſta parentibus ſuis, & cum fratre ab Eccleſia celebratur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

S. Thomas Apoſtolus martyrio inſignitus adorandus proponitur a Theodoro. *l. 1. c. 1. n. 18.* Incredulitatis reus fuit. *l. 3. c. 39. n. 4.* De ejus die feſto. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 37; c. 48; ac 49.* Quando trucidatus fuerit. *n. 49.* Ipſius corporis translatio in Martyrologio Romano annuntiatur. *c. 19. n. 19.* Colitur in Eccleſia S. Thomæ de Formis nuncparæ. *c. 25. n. 11.* Plagas Chriſti Domini poſt R. ſurrectionem ejusdem vidit, ac tetigit. *c. 37. n. 19.* De Revelatione ejus nomie appellata. *l. 3. c. ult. n. 16.*

S. Thomas de Aquino Joanni XXII. ut canonizaretur propoſitus fuit, & de ejus virtutibus accuratum prius examen, ſic decernente præſato Pontifice, habitum eſt. *l. 1. c. 15. n. 7.* Diſſenſusque fuerunt in Conſiſtorio Cardinalium, & Episcoporum. *n. 16.* A Joanne XXII. in Sanctorum numerum relatus eſt. *c. 21. n. 12.* Peracta ſuit ſolemnitas in Civitate Avinionenſi. *c. 36. n. 2.* Conclonem habuit laudans Summus Pontifex. *n. 37.* Et ultra Bullam Canonizationis aliæ Litteræ expeditæ fuerunt. *n. 38.* In Bulla nihil de Officio decernitur. *c. 38. n. 5; c. 39. n. 2.* Eiuſdem S. proceſſus delatus Joanni XXII. conſtructus eſt a Guillelmo de Thoco, & Roberto Leſtore Ordinis Prædicatorum auctoritate Roberti a S. Valentino, & aliorum in Conventu Galecanæ. *l. 2. c. 2. n. 12; c. 3. n. 5.* Ab eiuſdem offendiſſet, qualis ei cultus ante Canonizationem exhibitus fuerit. *c. 9. n. 3.* Cur præſatus cultus permiſſus fuerit. *n. 6.* Ab ipſius proceſſu Apoſtolico demonſtratur, plura vota ad ejus ſepulcrum appenſa fuiſſe. *c. 11. n. 15.* Ob præſtantiam doctrinæ commendatur a Joanne XXII. *c. 25. n. 9.* Laudatur a S. Antonino, cum licet nove dixerit, nova tamen non docuerit. *c. 28. n. 6.* In ipſa cauſa cum novas litteras Remiſſoriales expediret Joannes XXII. pro

pro miraculorum processu, inhibuit, ne de iis, super quibus inquisitum fuerat, noviter interrogaretur. *c. 53. n. 10.* De ipsius laudibus. *l. 3. c. 7. n. 6.* De prælatis S. oratione mentali, ac dono lacrymarum. *c. 26. n. 10.* Quotidie Missam celebrabat. *c. 27. n. 3.* Omnem singularitatem abhorrebat. *c. 29. n. 7.* Episcopatum sibi oblatum constanter recusavit. *c. 31. n. 4.* Canonizatus fuit juxta hodiernam consuetudinem Ecclesiæ. *c. 35. n. 1.* An ex Religione S. Benedicti ad Ordinem Prædicatorum transierit. *c. 41. n. 8.* Scientiam intuitum a Deo obtinuit. *c. 43. n. 12.* Dum oraret, & terra sæpe elevabatur. *c. 49.* Miraculosum fidei gessit erga mutos, & surdos. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 3.* Ejus cadaver prodigiosum odorem diffundebat. *c. 31. n. 27.* Inter Doctores Ecclesiæ recensebatur. *l. 4. p. 2. c. 11. n. 12.* Ejus doctrina commendatur. *Ibid.* De cultu erga eum concessio. *c. 112. n. 9.* Et de quodam ipsius miraculo *p. 1. c. 4. n. 16.* Ejus Reliquiæ translatæ fuerunt auctoritate Urbani V. *l. 4. p. 2. c. 22. n. 15.*

S. Thomas Canuariensis Archiepiscopus ab Alexandro III. canonizatus est. *l. 1. c. 9. n. 2.* Vocati sunt Episcopi ut suffragium terrent. *c. 15. n. 12.* Inquisiti fuerunt Cardinales. *n. 17.* Ab impiis hominibus occisus est. *c. 28. n. 4.* In Canonizationis Bulla alicuius Alexander III. ad cultum publicum necessario prærequiri miracula. *n. 10.* Eundemque S. virtutibus semper floruisse. *c. 29. n. 2.* Ut canonizaretur, a præfeto Pontificis miracula examinata fuerunt. *n. 6.* Ipsius miraculorum meminerunt Radolphus de Dicero, & Wilhelmus Archiepiscopus Senensis in epistola Alexandro III. transmissa. *n. 7.* Ejusdem meritis pro Canonizatione, & miraculis approbandis expositi sunt Alexandro III. per testimonia Præbiterorum Cardinalium Alberti Tiliensis, Laurentii in Lucina, & Theodini Tituli S. Vitalis. *Ibid.* Postquam eum canonizavit, præfatus Pontifex in aliquot annos vitam protraxit. *c. 36. n. 4.* Prædicti S. corpus honorifice collocatum, & in altum elevatum est jussu ejusdem Summi Pontificis. *n. 16.* Dum Canonizatio perageretur in Campania apud Signum, Missam celebravit laudatus Summus Pontifex. *n. 25.* Et præter Bullam aliz ab eodem expeditæ fuerunt Litteræ Canonizationis. *n. 38.* In ea nihil de Officio throni. *c. 38. n. 5.* *l. 4. p. 2. c. 39. n. 10.* Canonizationis Diploma

particularibus personis inscriptum fuit. *n. 11.* In ejus obitu, Angeli Missam de S. Confessore cecinerunt. *l. 2. c. 12. n. 1.* Calumniis post mortem affectus fuit. *c. 41. n. 3.* Tertiis ab obitu anno in Sanctorum numerum relatus est. *c. 54. n. 7.* Ab Henrico Rege Anglorum Christiano ocellus, inter Martyres numeratur. *l. 3. c. 13. n. 3.* Quamvis Tyrannus solum verba protulerit, quibus incitati Satellites eum trucidarunt. *n. 11.* Occisoribus, eum posset, noluit excusare. *c. 18. n. 6.* In agone mortis posuit Deum oravit. *n. 15.* Causa ejus martyrii a nonnullis Anterioribus elucidatur. *c. 59. n. 4.* Canonizatus fuit, postquam ad Sanctam Sedem hujusmodi causæ revocate s. *n. 1.* *c. 34. n. 1.* Cilicium bellicolis immundis scatenis tolerabat. *c. 41. n. 15.* Ob miracula judicatus fuit Sanctus a Joanne Saresburiensi, quamvis ejus Canonizationem differret Alexander III. *l. 4. p. 1. c. 5. n. 3.* Ipsius opem cum invocaret ægrotus, sanitatemque non assequeretur, a S. Petro Tarasias Archiepiscopo sanatus dicitur. *n. 21.*

S. Thomas Herfordiensis Episcopus antequam a Joanne XXII. in Sanctorum numerum celeretur, coram eodem Pontifice habitum est de ejus virtutibus Confessorium Cardinalium, & Episcoporum. *l. 1. c. 15. n. 16.* A laudato Pontifice canonizatus est in Civitate Avenionensi. *c. 36. n. 2.* In Bulla Canonizationis nihil de Officio præcipitur. *c. 38. n. 5.* *l. 4. p. 2. c. 39. n. 10.* Missam quotidie celebrabat, & orationi frequenter inflebat. *c. 27. n. 3.* Corpus suum asperime, ac sponte macerabat. *c. 28. n. 15.* Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ ad Sanctam Sedem revocate sunt. *c. 34. n. 1.* Commendatur a Joanne XXII. quod pro grege suo omnem curam pastorem adhibuerit. *n. 9.* A teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. *c. 39. n. 2.* Mortuos suscitavit. *l. 4. p. 1. c. 21. n. 5.* *l. 4. p. 2. c. 39. n. 10.* Orationi mentali frequenter vacabat. *l. 3. c. 25. n. 2.*

Thomas Lancastrie Comes a populo Londinensis Civitatis in Ecclesia S. Pauli tempore Eduardi II. Regis Angliæ colebatur, quin ad hoc præhabitus fuerit Summi Pontificis consensus; ob quod a præfato Eduardo oburgatus est Stephanus Londinensis Episcopus. *l. 1. c. 10. n. 1.* Pro ejusdem Canonizatione impetranda apud Joannem XXII. supplices preces indit Eduardus III. Anglorum Rex. *Ibid.*

Ven. Thomas Lombardus Cisterciensis dum Missam celebrabat, & facie splendidi

diffinis radios emittebat. *l. 4. p. 1. c. 26. n. 28.*

S. Thomas Martyr . V. S. Thomas Apostolus .

Ven. Thomas Minorita Hungarus postquam ad Mahumetanum descenderat, martyrio coronatus est sub Soldano Aegyptio Alexandrino. *l. 3. c. 15. n. 18.*

Servus Dei Thomas Morus martyrio coronatus occubuit, licet non recensatur inter Martyres Vindicatos, & ut obediuntiam Sedi Apostolicæ exhibendam, illam servaret, munera sibi oblata constanter recusavit. *l. 3. c. 14. n. 5. Cum Joanne Fischerio Cardinali, & Episcopo Roseni ab Henrico VIII. Angliæ Rege in carcerem detrusus est. c. 33. n. 8.*

Ven. Thomas Parisiensis Prior S. Victoris quale martyrium subierit exponitur a S. Bernardo. *l. 3. c. 13. n. 11.*

S. Thomas de Villanova ut in Sanctorum numerum referretur, iterum discussa, & approbata sunt illa omnia, quæ pro ejusdem Beatificatione indagata fuerant. *l. 1. c. 25. n. 6. In ejus causa* Fiscalis Advocatus fuit Promotor Fidei. *c. 18. n. 9. Cum* iphus causa ante Decreta Urbani VIII. examinaretur, & approbarentur virtutes, & miracula ab Auditotio Rotæ, & a S. Rituum Congregatione, quæ censuerat, tuto procedi posse ad Canonizationem, post eadem Decreta resumpta fuit causa, ratioue habito casu excepto, cum miracula facta essent ante exhibitionem cultus, novæ Litteræ Remissoriales pro processu super miraculis secutis a veneratione expeditæ sunt, quibus approbatis, ad Canonizationem factus est progressus. *c. 33. n. 13. In Bulla* Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ patravrat, dum in vivis esset. *n. 16. Pro* ejus Canonizatione supplicavit Cardinalis Columna nomine Regis Hispaniarum. *c. 36. n. 18. Quænam* fuerit ejus Canonizationis formula edita ab Alexandro VII. *n. 22. In Bulla* nullæ Officii fit mentio. *c. 38. n. 5. In* Canonizatione sacras vestes ornatissimas Sacriliæ Basilicæ Vaticanæ dono dedit Alexander VII. *c. 46. n. 31. In* ejus causa Auditores Rotæ tantum non fuerunt processibus Apostolicis. *l. 2. c. 3. n. 8. In* eadem causa in adminiculum processus Apostolici admixtus fuit processus ordinarius. *c. 5. n. 5. Ex* Decretis pro eadem causa editis ostenditur, (secundum ritum antiquiorem) sententiam super casu excepto pronuntiatam esse a Cardinali causæ Rela-

tore, & postea confirmatam a S. Rituum Congregatione. *c. 17. n. 3. Idem* Sanctus in Bulla Canonizationis ob excellentiam doctrinæ commendatur. *c. 25. n. 9. Post* ejus Beatificationem examinata sunt opera ab eodem scripta. *c. 27. n. 8. Commisit* Summus Pontifex S. Rituum Congregationi inquisitionem de fama sanctitatis tum in genere, tum in specie. *c. 35. n. 6. Promotoris* Fidei munus exercuit Joannes Baptista Spada Procurator Fiscalis, & fuit citatus. *c. 47. n. 7. Prælati* S. in Deo spes demonstratur. *l. 3. c. 23. n. 18. De* ejus erga proximum dilectione. *n. 36. Prudentia* politica floruit. *c. 24. n. 10. Ejusdem* Sanctitas virginialis probata fuit ex publica voce, & fama, ac communi assensu. *n. 60. Singularitatis* vitium horrebat. *c. 29. n. 7. Canonizatus* fuit post hujusmodi causarum Sedi Apostolicæ reservationem. *c. 34. n. 1. Commendatur* ab Alexandro VII. cum mori non recusaverit, aut timeret pro mendis Ecclesiasticis Juribus, & Autoritate. *n. 9. Congregata* Synodo Provinciali plures abusus reformavit. *n. 14. Tria* Collegia erexit, eademque pinguibus proventus ditavit, ut doctrina, ac probitate plures influerentur. *n. 19. Eum* laudavit præfatus Summus Pontifex ob insignem erga pauperes misericordiam. *n. 31. Vicinæ* mortis nuntium hilaris accepit, omnia quæ habebat pauperibus distribuit, & Ecclesiæ Sacramentis sulcitus pie in Domino obiit. *c. 38. n. 10. Commendavit* S. Martinum Episcopum, qui morti proximus se Deo obtulit ad longiorem vitam, si saluti spirituali gregis sui esset necessarius; quod etiam ipse S. Thomas fecit. *n. 18. Inquisitionem* fuit de fama sanctitatis, & miraculorum in obitu. *n. 19. A* pueritia futuram sanctitatem demonstravit. *c. 39. n. 2. Modestis* vestibus exterius usus est, sed interius laceris cooperiebatur. *c. 41. n. 17. Scientia* insula a Deo decoratus est. *c. 43. n. 12. Miraculose* cæcos illuminavit. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 4. Paralyticum* sanavit. *c. 12. n. 6. Aliumque* egrotum cancro laborantem. *c. 17. n. 19. Mortuus* ad vitam revocavit. *c. 21. n. 5. In* 15. Post novendiales prececa miraculum quoddam patravit. *l. 4. p. 2. c. 13. n. 12.*

Servus Dei Thomas Cardinalis .

V. Josephus Maria .

S. Thrasen Martyr occisus fuit, cum Christianis, ut alerentur, subfidium præstaret. *l. 3. c. 19. n. 4. In* via Salaria sepultus est, & de ejus eximio loquitur

et Joannes Marangonus . l. 4. p. 2. c. 27. n. 3.

S. Tiburtius Martyr tempore Diocletiani nudis pedibus super ignitos carbones incolimus incessit, & mox pro Christo occisus est. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6. Missa, & Officio celebratur. l. 4. p. 2. c. 5. n. 4. Ejus sepulcrum maximo in honore habuit a Joanne III. Summo Pontifice. c. 27. n. 3.

S. Timolaeus Martyr morti ferendæ se sponte obtulit. l. 3. c. 16. n. 9.

S. Timotheus Episcopus stomachi infirmitate vexatus modico vino usus est. l. 3. c. 29. n. 3. Instruētus a S. Paulo Apostolo sumptibus Ecclesiæ viduus alebat. n. 37. n. 12. Ejus corporis translatio celebratur in Martyrologio Romano. l. 4. p. 2. c. 19. n. 9. Ipsius Reliquiæ tempore Constantinianæ Magni Constantinopolim, solemniter translatae fuerunt. cap. 22. n. 1.

S. Titus Diaconus martyrium subiit, cum pauperibus pecunias erogasset. l. 3. c. 19. n. 4.

S. Titus Flavius . V. S. Clemens .

Tobias Junior cum Sara continentiam conjugalem exercuit. l. 3. c. 24. n. 58. Id fecit ab Angelo Raphaelæ præmonitus. *Ibid.* Laudatur in sacra Pagina, cum a puero resce, & in conspectu Dei ambulaverit. c. 39. n. 2. Socium itineris sui eundem Angelum habuit. c. 51. n. 7. Deum orans cum conjugē suā a Dæmone liberatus est. l. 4. p. 1. c. 5. n. 24. Tobiz patris sui cæcitatem curavit adhibito felle piscis. c. 8. n. 9. An sanatio illa fuerit miraculosa. *Ibid.* Ab Angelo instruētus fuit de rebus naturalibus ad fugandos Dæmones. c. 29. n. 7. Ejus comes Angelus Raphael ab omnibus per longum iter visus est. c. 32. n. 15.

Tobias Senior ab Angelo Raphaelæ laudatus fuit, quod sepeliret interfectos in odium Mosaicæ Religionis, dnm in captivitate detinebatur, quamvis immineret mortis periculum. l. 3. c. 17. n. 16. Jejunio se ipsum macerabat. c. 28. n. 2. Vigilantiam, & sollicitudinem omnem adhibuit, ut filium suum recte educaret. c. 37. n. 12. In lectulo suo sancta relinquens documenta animam efflavit. c. 38. n. 24. An miraculose visum recuperaverit. l. 4. p. 1. c. 8. n. 9. c. 9. n. 11.

S. Totmanus, seu Totnanus Diaconus pro Christi Fide occisus fuit in civitate Herbipolensi. l. 1. c. 7. n. 8.

S. Tranquillus Episcopus a Joanne VIII.

in Sanctorum numerum relatus est. l. 2. c. 7. n. 15.

S. Tribunus Martyr quam invisa patientia pro Christo tormenta toleraverit. l. 3. c. 20. n. 11.

S. Triphyllus Episcopus pro Christo occidi ardentè optavit, & cum id obtinere non potuerit (vixit enim tempore Constantini Magni) incorruptus 300. annis remansit, & ab initio quodam Saraceno ejus tunc caput amputatum fuit, a quo statim sanguis effluxit. l. 4. p. 1. c. 31. n. 3.

S. Trophimus Martyr a camino ignis illæsus miraculose exivit. l. 3. c. 12. n. 12. Cur martyrium passus sit. c. 17. n. 6.

S. Trudertus Martyr ex familia fuit S. Ruperti Episcopi Salisburgensis, & a Stephano III. (qui a Baronio IV. appellatur) in Sanctorum numerum relatus est. l. 1. c. 7. n. 10. Licet non fuerit occisus directè pro Fide, sed pro virtutibus ad eandem referendis, uti Martyr colitur. l. 3. c. 19. n. 4.

S. Tryphon Martyr jussu Aquilini Præfetti tormenta in odium Fidei perferens, ipsorum dolorem expertus non est. l. 3. c. 12. n. 12.

S. Turribius Alphonfus Mogrobesius Archiepiscopus Limanus beatificatus est, approbatus tantum duobus miraculis. l. 1. c. 22. n. 10. Ex unanimi consensu S. Rituum Congregationis dictus est virtutibus in gradu heroico floruisse. n. 14. Die 17. Junii S. Antonio Patavino dicata ab Innocentio XI. beatificatus est. c. 23. n. 8. Beatificationis diploma editum fuit, examinata prius ejusdem causa. *Ibid.* Septimus fuit, qui beatificatus sit in Basilica Vaticana. c. 24. c. 11. Beatificationis solemnitas ad plura loca, quam de more sit, dilatata est a Summo Pontifice, instantibus Carolo II. & Marianna ejus uxore Regibus Hispaniarum. n. 15. In Basilica Vaticana canonizatus est a Benedicto XIII. c. 36. n. 3. Vivens adhuc miraculose a Deo obtinuit aquam incolis oppidi S. Ludovici de Madate Provincie de Gavillas, & Joannem de Codois hostili gladio transfixum instantaneè sanavit, quæ quidem miracula pro progressu ad Beatificationem sufficientia judicata sunt. c. 37. n. 18. Cum aliis Beatis canonizatus est. c. 36. n. 4. Quid factum fuerit pro subeundi Canonizationis expensis. c. ult. n. 1. Quo ordine pro Canonizatione distributæ sint pecuniæ. n. 2. Pro ipsius causa concessum est, pro processum Ordinarium tam-

tam-

tamquam Apostolica auctoritate consecutum haberi. *l. 2. c. 6. n. 7.* Revisæ, & examinatz sunt Constitutiones Synodales ab eodem editæ. *c. 27. n. 9.* Ut a formali Beatificatione ad Canonizationem transiret, data est Commissio Resumptionis. *Ibid.* In eadem facta est discussio validitatis processuum. *c. 43. n. 18.* Cumque in ipsa postularentur Literæ Remissionis ad probanda nonnulla miracula, rejecta fuit supplicatio, defectu scilicet exhibitionis articulorum. *c. 44. n. 2.* De examine processuum Ordinarii. *n. 18.* Quæ clausula apposita fuerit Literis Remissionis per confessionem processuum. *c. 46. n. 7.* Licet testimonium exhibuerint nonnulli Regulares citati, non tamen habentes Superiorum facultatem, admissa est validitas processuum. *c. 48. n. 5.* In ipsius processuum iudicatum est, testes examinandos esse ad normam Decreti Innocentii XI. *n. 13.* Quomodo peracta sit discussio articulorum. *c. 49. n. 7.* Cum ejusdem quoddam miraculum probaretur per processum Ordinarium post Apostolicæ Sedis manus appositionem consecutum, nullum gradum probationis constituit, sed tantum adminiculi. *c. 53. n. 8.* Cur eundem processum sanaverit Benedictus XIII. *Ibid.* De examine per miraculis probandis. *c. 54. n. 5.* Prædictus Sarderiter proximam dilexit. *l. 3. c. 23. n. 36.* Accurate discussum fuit, an ipse Ecclesiasticas Dignitates perquisiverit. *c. 31. n. 13.* Canonizatus est, postquam hujusmodi causæ ad Apostolicam Sedem devolutæ sunt. *c. 34. n. 10.* Commendatus a Benedicto XIII. ob susceptum laborem in Diocesi suæ visitatione, promovendaque pietate Christiana. *n. 13.* Synodos congregavit pro recta Ecclesiæ suæ administratione. *n. 14.* Decies centena hominum millia dicitur Sacramento Confirmationis munivisse. *n. 16.* Approbata est tamquam miraculosa quedam a paralyti sanatio. *l. 4. p. 1. c. 12. n. 15.* Amentem, ac furiosum prodigiose sanavit. *c. 14. n. 3.* Cur non fuerit approbata tamquam miraculosa sanatio ejusdem famine ab hæmorrhagia. *c. 16. n. 20.* De simili ab hæmorrhagia liberatione. *Ibid.* Joannem de Codois incolmum effecit post lethale vulnus. *n. 27.* Gangranis laborantibus auxilium præstitit. *c. 17. n. 22.* An apostolicum quemdam prodigiose sanaverit. *c. 19. n. 7.* Indagatum est, an idem miraculose a morte liberaverit feminam per tres dies, antequam pareret, acerbis dolori-

bus vexatam. *c. 20. n. 17.* Cur resurrectionis ejusdem miraculo ipsius adscripta non fuerit. *c. 21. n. 7.* Prodigiose fontem et terra fecit ebullire. *c. 24. n. 2.* De ejus cadaveris incorruptione. *c. 30. n. 8.* In ipsius Beatificatione concessa sunt Officium & Missa pro Diocesi, in qua fuit Archiepiscopus. *p. 2. c. 1. n. 9.* Et pro Collegio Ovetenfi Universitatis Salmanticensis, in quo Divinis, & humanis literis operam dederat. *n. 10.* Et pro universa civitate, in qua natus est. *n. 11.* Et pro loco, in quo corpus ejusdem requiescebat. *Ibid.* Facultas celebrationis Missarum in honorem ipsius ampliata fuit. *c. 2. n. 5.* Ejusdem, dum Beatis tantum annumeratus esset, cultum auxit Innocentius XI. *n. 11.* Tunc in Martyrologio Romano descriptus fuit. *c. 18. n. 9.* In ipsius causa discussum fuit, an descriptio ejusvis in Martyrologio cultum arguat. *c. 19. n. 5.*

S. Valentinus Episcopus in extremo vitæ discrimine constitutus Sacerum Viaticum ori propriis manibus admovit. *l. 3. c. 38. n. 17.*

S. Valentinus Presbyter præstanti floruit doctrina. *l. 2. c. 25. n. 5.* Id ipsum probatur ex Martyrologio Romano. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 5.*

S. Valerianus Martyr sponsam habuit S. Cæciliam, quæ virginitatem semper custodivit. *l. 3. c. 24. n. 57.* Ejus cimetorium plurimum colebatur a Jeanne III. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 3.*

S. Ubaldis Episcopus Eugubinus canonizatus est a Cælestinio III. *l. 1. c. 9. n. 7.* Idem Papa ostendit, quam prudenter, & accurate ad Canonizationes deveniendum sit, Deoque, addidit, hujusmodi causas enixe esse commendandas. *c. 15. n. 2.* Antequam canonizaretur, suffragia sua tulerunt Episcopi. *n. 12.* Eus canonization in Basilica Lateranensi celebrata fuerit. *c. 36. n. 3.* In Canonizationis Diplomate tantum præcipitur, prædicti S. memoriam, diemque anniversariam devote, ac pie celebrari debere. *c. 38. n. 5.* *l. 3. c. 39. n. 10.* Pro ejus Canonizatione supplices preces non semel effudit Episcopus Eugubinus. *l. 2. c. 36. n. 8.* Sanctorum numero adscriptus est, postquam causæ Canonizationis Apostolicæ Sedi reservatz fuerunt. *l. 3. c. 34. n. 1.*

S. Udalricus Episcopus a Joanne XV. canonizatus est ad preces Luitolphi Episcopi. *l. 1. c. 8. n. 2.* Solemnitas ista in

Con-

Concilio plebano celebrata est. c. 10. n. 1. De ipsius Canonizatione Diploma edidit præfatus Pontifex. n. 8. Ejus Canonizatione publicata est in Concilio Lateranensi, lecta ipsius vita, & miraculis ejusdem intra, & extra corpus probatis. c. 20. n. 2. In Bulla Canonizationis ratio habetur miraculorum, quæ ab eodem vive-ret, patrata fuerant. c. 37. n. 16. De ipsius Canonizatione. c. 36. n. 3. & 23. & c. 38. n. 5. Et cultus præstendus est, hæc decernente Summo Pontifice. c. 39. n. 10. Canonizationis Bulla particularibus personis directæ fuit. n. 11. In memorata Bulla decrevit laudatus Pontifex anathemate puniendos esse, qui ejusdem sanctitatem inficiarentur. c. 45. n. 27. Quomodo Canonizationis ab eodem Pontifice absoluta fuerit. l. 2. c. 3. n. 7. Vigesimo post obitum suum anno in Sanctorum numerum relatus est. c. 54. n. 7. Canonizatus est, postquam illiusmodi causæ Apostolicæ Sedi reservatæ fuerunt. l. 3. c. 34. n. 1. Agmina in bello ducebat, licet armis non præclius fuerit, aut in agmine pugnaverit. c. 41. n. 18. In Bulla Canonizationis mentio fit miraculosa sanationis a paralyti. l. 4. p. 1. c. 12. n. 6. Demones ab obfessis corporibus fugavit. c. 29. n. 9.

S. Vedastus Episcopus ob miracula in Martyrologio Romano celebratur. l. 4. p. 2. c. 19. n. 3.

S. Venantius Martyr cum pro Fide Catholica occideretur, fulgura, & terremotus evenirent. l. 4. p. 1. c. 25. n. 32. De ejus lectionibus per secundo Nocturno in Breviario Romano contentis, quæ ab ipsius Actis desumptæ esse affirmantur, dubitatur an sint veræ. l. 4. p. 2. c. 13. n. 8.

S. Venturinus Martyr non celebratur Officio, aut Missa in Collegiata S. Martini Thronensis, cum ejus nomen non fuerit descriptum in Martyrologio Romano. l. 4. p. 2. c. 28. n. 21.

S. Veranus Episcopus a Joanne VIII. canonizatus fuit. l. 1. c. 7. n. 15.

B. Veridiana Virgo Monialis fuit Ordinis Vallumbrosæ, & in Martyrologio celebratur. l. 4. p. 2. c. 18. n. 16.

S. Veronica, Vernices, aut Berenices ab aliquibus, sed immerito, dicitur mulier hæmorrhøissa a Christo Domino miraculose sanata. l. 4. p. 1. c. 8. n. 11. Sudarium præstitisse eidem Domino affirmatur, ipsumque Romam deluisse. l. 4. p. 2. c. 31. n. 14. De ejus historiarum veritate. *Ibid.*

B. Veronica de Binasco a Religiosis E-

remitis S. Augustini colitur ex concessione Leonis X. l. 1. c. 37. n. 11. & l. 2. c. 20. n. 8. Sociam habuit Justinam. l. 3. c. 11. n. 2.

S. Serva Dei Veronica de Laparellis pie in Domino obdormivit, & in ipsius causâ, quamvis super terram ejus corpus conderetur, responsum fuit pro non cultu. l. 2. c. 12. n. 14. Sententia lata super non cultu a S. Rituum Congregatione confirmaretur, novus processus constructus est, cum medietate longum tempus ante eandem confirmationem. c. 15. n. 13. Concessa fuit signatura Commissionis ante decennium elapsam post processum. c. 36. n. 4. Pro ea concedenda probata fuit fama sanctitatis. n. 19. In ipsius processu eodem tempore concessum est examinari testes in genere, & in specie, quantumvis cum restrictione. c. 53. n. 5.

S. Vestina Martyr in odium Fidelis Catholicæ martyrium pertulit. l. 3. c. 14. n. 2.

S. Veturius Martyr pro Christi amore fuit interfectus. l. 3. c. 14. n. 2.

B. Vgucion cur in Martyrologio Romano descriptus fuerit. l. 4. p. 2. c. 18. n. 15.

S. Vidor Martyr capite cæsus est, accusatus falso, quod Imperatori esset inimicus. l. 3. c. 15. n. 5.

S. Vidor Martyr (alius) impunitatem sibi a Judice oblatam, si a Christi Fide discederet, constanter recusavit, & idcirco interfectus est. l. 3. c. 14. n. 5.

S. Vidor Martyr (alius) cum Sociis legionis Thebææ ab Ecclesiâ colitur. l. 3. c. 18. n. 19.

S. Vidor Papa cum alijs Sanctis eadem die celebratur. l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.

Vidor III. Papa quomodo hodierno tempore pius sit in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. l. 1. c. 41. n. 19. & 22. Contumeliis afficitur ab Hugone Abbate Flaviniacensi, cui nulla fides adhibenda est, cum festerit per Hugone Archiepiscopo Lugdunensi Pontificatum Summum ambitiose quærente. num. 24. Mortuus est prædictus Pontifex, infidus Henrici Imperatoris, veneno in calicem, dum Missam celebraret, injecto. *Ibid.* Eum Martyrem aliqui fuisse crediderunt, cum in odium Fidei occisum prædicent. *Ibid.* Ipsius virtutes extollit Petrus Diaconus. *Ibid.* Successorem habuit Urbanum II. *Ibid.* Nec fo maliter, neque æquipollenter dici potest canonizatus. n. 32. Coactus Summum Pontificatum suscepit. l. 3. c. 31. n. 3.

Serva

Serva Dei Victoria de Furnariis virtutibus floruit, & quibus pro ejus processu construendo inscriptæ fuerint Literæ Remissoriales. l. 2. c. 45. n. 13. Pro ejusdem causa, accepta fuit validitas processus, quamvis depositio testium facta fuerit coram iudicibus, & a Notario excepta. c. 49. n. 18.

S. Victorius Africanus in odium Christianæ Fidei occisus est. l. 3. c. 15. n. 12.

S. Victorinus Martyr sub nomine unius e quatuor Coronatis ab Ecclesia celebrabatur cum fratribus suis Martyribus; sed ipsorum nomina a Deo postea revelata fuerunt. l. 4. p. 2. c. 28. n. 14.

S. Victorinus Martyr (alius) a Manuca Pirata in odium Fidei occisus cum fratribus ab Ecclesia colitur. l. 3. c. 18. n. 19. Frater fuit S. Placidi Monachi, & cum ejus corpus inveniretur, in ipsius honorem Officium pro universa Ecclesia indulgit Sixtus V. l. 4. p. 2. c. 9. n. 4. Frater etiam fuit SS. Eutychii, & Flavii, & de ipsius cultus concessione, ampliacione, ac ejus corporis inventione, & identitate sub Sixto V. demonstrata. c. 24. num. 14.

S. Vigilius Episcopus Tridentinus passus est martyrium tempore Flavii Stiliconis Consulis; ejusdemque Acta Romam transmissa sunt. l. 1. c. 4. n. 12. & c. 7. n. 2. Quarto seculo mortuus est. c. 7. n. 2. Cum idola confringeret, & eorum cultum extirpare conaretur, occisus fuit. l. 3. c. 17. n. 8.

Ven. Vincentius Bernedo virtutibus enituit, & in ejus causa examinata sunt, quæ ipse scripserat, ante Signaturam Commissionis. l. 2. c. 27. n. 5.

Servus Dei Vincentius Cracoviensis Episcopus cognomine dictus fuit Kadlnbech, & in ejus causa cum ageretur de Signatura Commissionis, demonstratum est a Promotore Fidei, quomodo probanda sit fama sanctitatis, & miraculorum. l. 2. c. 36. n. 13. In eadem causa factus est processus in specie, quin facta esset inquisitio in genere, cum procederet per viam casus excepti. c. 39. n. 4.

S. Vincentius Ferrerius ut a Nicolao V. canonizaretur, prius, eodem Pontifice sic jubente, de ejus vita accuratum examen habitum est. l. 1. c. 15. n. 8. Ipsius virtutes a Pio II. examinatz fuerunt, ut ad Canonizationem deveniri posset. n. 16. De eisdem coram Pontifice habitum fuit Consiliorum Cardinalium, & Episcoporum. *Ibid.* De ipsius causæ definitione

Consiliorum congregavit Callistus III. ut a Cardinalibus testium depositiones examinarentur. c. 21. n. 2. Cum tempore Cardinalis Bessarionia in Sanctorum numerum referretur, pro ejusdem Canonizatione præhabita sunt omnium Cardinalium suffragia. n. 14. A Callisto III. canonizatus dicitur in Basilica Vaticana. c. 36. n. 3. Tunc, ut constat ex Bulla Canonizationis a Pio II. expedita, concessæ sunt Christifidelibus indulgentiæ. n. 9. In præfata Bulla nulla Officii fit mentio. c. 38. n. 5. Idem S. strenue laboravit, ut Orientis cujusdam *Sancti* nuncupati cultus abrogaretur. l. 2. c. 8. n. 6. Quamvis B. Ollegarium commendaverit, quomodo ad declarationem casus excepti in humana causa devenitum fuerit. c. 19. n. 5. Pro eodem S. Vincentio canonizando, Martino V. missi sunt Legati a pluribus Principibus Christianis, & a Joanne Duce Britanniæ. c. 36. n. 9. Falso dictus esse asseruisse, Judam habuisse veram poenitentiam. c. 41. n. 14. Calumnia illa nullum ejus Canonizationi detrimentum attulit. *Ibid.* De ejus vita, & moribus testimonium perhibuit Alphonsus Rex Aragoniæ, & nonnulli Cardinales. c. 49. n. 19. Benedicto XIII. seu Petro de Luna Antipapæ adhæsit, ab eo postea discessit, utque id efficeret, suavit Ferdinandando Regi Aragoniæ, & pro tollendo schismate idem S. invitatus fuit ad Concilium Constantiense. l. 3. c. 20. n. 7. Quomodo cum multi semetipsos flagellantes insecuti fuerint. c. 28. n. 11. Plures calumnias toleravit. c. 30. n. 15. Oblatum sibi Episcopatum nunquam voluit acceptare. c. 31. n. 4. Canonizatus fuit juxta Ecclesiæ novissimam consuetudinem. c. 35. n. 1. A pueritia futuræ sanctitatis specimen præbuit. c. 39. n. 2. Alphonso Borgiæ amplissimum Dignitatem prædixit, ex qua sibi quoque magnus honor suboriretur; quæ omnia sic evenerunt; testatursque fuit, S. Bernardinum Senensem juvenem sibi feni in honoribus Ecclesiæ esse præferendum, quod & contigit. c. 40. n. 10. Sermone Sapientiæ, & Scientiæ sic floruit, ne quamplures in erroribusque pertinaces ad Fidem reduceret. c. 43. n. 7. Prædixit imminentem finem mundi, & adventum Antichristi. c. 47. n. 8. Prædicans Verbum Dei vulgari idiomate Catalaunico ab hominibus exterarum nationum, qui illud non didicerant, capiebatur. c. 48. n. 9.

S. Vincentius Levita, & Martyr uti Beatus primum colebatur, dein accedente

dente Ecclesiæ universalis consensu, Canonizatis annumeratus est. *l. 1. c. 6. n. 9.* Quarto seculo pro Fide Catholicæ interdictus est, & in ejus passione nonnulla evenerunt prodigia. *c. 29. n. 3.* De ejus martyrio. *l. 3. c. 4. n. 10.* Ipsius fortitudo laudatur a S. Angustino. *c. 24. n. 33.* De ipsius quodam miraculo. *l. 4. p. 1. c. 15. n. 11.*

S. *Vincentius* Lirinensis quamvis Semipelagianorum errori subscripserit, a culpa tamen excusatur. *l. 2. c. 29. n. 4.* Ab aliquibus non receleatur inter Semipelagianos. *n. 5.* Ejus nomen in Martyrologio Romano descriptum est, & de ipsius cultu sermonem habent Pagi, Norisius Cardinalis, & Tillemontius. *n. 7.* Ipsius opus *Commonitorium* appellatum commendatur a pluribus. *Ibid.* Eum Semipelagianum credidit Cardinalis Norisius. *Ibid.* Non est confundendus cum alio Vincentio, qui S. Prospero se opposuit. *Ibid.* Epistolam S. Cælestini Papæ, qua S. Angustini doctus laudatur, veneratus est. *Ibid.* Nulla de ejusdem sanctitate habenda est controversia. *n. 9.*

S. *Vincentius* de Paulo dum beatificandus proponeretur, ejus processus in S. Rituum Congregatione subscriptus fuit a Promotore Fidei. *l. 1. c. 18. n. 15.* A Benedicto XIII. beatificatus est, & duodecimus fuit inter beatificatos in Basilica Vaticana; ejusque solemnitate Breve publici juris fecit Justus Fontaninus Archiepiscopus Ancyranus. *c. 24. n. 12. & c. 36. n. 3.* A Clemente XII. in Basilica Lateranensi canonizatus fuit. *Ibid.* Cum aliis Beatis canonizatus, eisdem prior in Canonizationis solemnitate nominatus est, utpote Fundator Congregationis Missionis, ut servaretur ordo Ecclesiasticæ Hierarchy. *c. 36. n. 8.* In Beatificationis Breve indulgetur facultas, ut ipse a fidelibus colatur. *c. 39. n. 8.* Ejusdem sepulchrum quamvis Angelorum vigiliis esset exornatum, ipsius tamen non cultum approbavit S. Rituum Congregatio. *l. 2. c. 12. n. 13.* Licet etiam ejus cor fuerit a corpore divellum, peculiarique fuit custodia aservatum, cum tamen nunquam venerationis expositum esset, responsum fuit pro ejusdem non cultu. *c. 13. n. 6.* Revisæ & examinatz sunt ipsius epistolæ familiares. *c. 26. n. 2.* Concessa fuit Signatura Commissionis ante solum decennium elapsam. *c. 36. n. 4.* Epistolæ pro progressu memoratæ causæ ad ulteriora editæ sunt. *n. 10.* Cur dilata-

fuerit Signatura Commissioni. *c. 36. n. 11.* Quomodo Signaturæ Commissionis oppositio facta sit, ipsaque postea concessa fuerit. *n. 7.* Quamvis supplicatum fuerit pro dispensatione processus in genere, ut fieret processus in specie, id tamen renuit dispensare Clemens XI. *c. 39. n. 3.* Calumnias fuit ob intimam amicitiam cum Joanne Verger de Haugra, de qua quid sentiendum sit. *c. 42. n. 9.* Hunc ob errores suos multoties objuravit. *Ibid.* Cur io ipsius causa non facta fuerit ante Signaturam Commissionis iterata, dissentio processus. *c. 43. n. 6.* Admissus fuit processus ordinarius super non cultu, licet constructus esset hoc Adjunctis. *n. 13.* In ipsius processu examinata sunt Interrogatoria, & Articuli. *c. 49. n. 7.* Pro ejus processu indultum est, eodem tempore examinari testes in genere, & in specie, aut cujus restrictione. *c. 53. n. 5.* Magna in veneratione habuit Servamus Dei Joannem Franciscum Fremiot. *l. 3. c. 3. n. 12.* Proximum summopere diligebat. *c. 23. n. 36.* Sacrz Eucharistiæ sumptione quotidiana reiciebatur. *c. 27. n. 3.* Die qua mortuus est, Sacram Eucharistiæ recepit, & ideo ei Viaticum non fuit administratum. *c. 38. n. 22.* Ipsius sanctitas non fuit probata ex gratis gratis datis, sed nonnullas ei defuisse, demonstratum fuit. *c. 42. n. 10.* Vifum miraculose dedit Claudio Josepho Compositionem, ut approbavit Benedictus XIII. *l. 4. p. 1. c. 9. n. 17.* Similiter puellæ mitæ loquelam concessit. *c. 10. n. 9.* Inter miracula non fuit recessita sanatio pueri a brachiorum, & pedum inversione omnimoda. *c. 11. n. 13.* Idem S. iudicatus est paraliticum prodigiose sanasse. *c. 12. n. 15.* Inter miracula approbata fuit a Clemente XII. quædam ab hernia sanatio per eum facta. *c. 15. n. 23.* Sanavit miraculose feminam ulcere vexatam, quod & prodigium agnovit Benedictus XIII. *c. 17. n. 22.* Cum fuit beatificatus, in ipsius honorem concessa sunt Officium, & Missa pro universis ejusdem Instituto adhzrentibus. *l. 4. p. 2. c. 1. n. 7.* Et pro Castro de Cichhi, ac Oppido de Chatillon, in quibus animarum curæ vacaverat. *num. 10.* Et pro loco, in quo corpus ejus requiescebat. *num. 11.* Ampliatiusque fuit postea hujusmodi cultus. *cap. 2. num. 5.* & *num. 14.* Beatificatus dumtaxat in Martyrologio Romano descriptus est. *c. 18. n. 9.*

B. *Vincentius* Vvernerius apud Vvesaliam

liam Diæcesis Trevirensis a Judæis occisus in odium Fidei ex immemorabili confusus idine uti Martyr colitur, ejusque processum judiciale martyrii, & miraculorum confecit Joannes Ursinus Cardinalis tempore Martini V. l. 1. c. 29. n. 13. & l. 2. c. 2. n. 11. Pro ejus causa indulta est Signatura Commissionis ante solitum decennium elapsam. l. 2. c. 36. n. 4.

Ven. Vincentius Kadlubech V. Ven. Vincensius Cracoviensis.

S. Virgilius Salisburgensis Episcopus antequam canonizaretur, ejus virtutes a Gregorio IX. consilio Episcoporum, utente examinatæ fuerunt. l. 1. c. 15. n. 12. Canonizationis Diploma universis Christianis in scriptum fuit. c. 39. n. 11. A præfato Pontifice canonizatus est adhibito momento ejus vitæ, quam scripserat Eberardus Salisburgensis Præsul. l. 2. c. 8. n. 21. In Sanctorum numerum relatus est, postquam Canonizationum causæ ad Apostolicam Sedem devolutæ sunt. l. 3. c. 34. n. 2.

S. Vfidencius ignem miraculose extinxit. l. 4. p. 1. c. 24. n. 6.

S. Vitalianus Papa omnem sollicitudinem adhibuit, ut Ecclesiam Orientalem Romanæ associaret, Constantinum Imperatorem a Monothelitarum hæresi removere procuravit, & Catholicam Religionem in Angliæ Regno collapsam reparare. l. 3. c. 32. n. 10.

S. Vitalis Martyr cum Sociis Legionis Thebæ ab Ecclesia celebratur. l. 3. c. 18. n. 19. Heroica fortitudine præditus fuit. c. 24. n. 33. & c. 23. n. 33. Ejus corpus translatum est a Cardinali Gabriele Paleoto. l. 4. p. 2. c. 23. n. 18.

S. Vitus Martyr maximo opere colebatur a S. Venceslao Rege Bohemæ. l. 3. c. 36. n. 8. Cum a Tyranno in odium Fidei trucidaretur, tonitrua, & terræmotus supervenerunt, quibus non pauci oppressi sunt. l. 4. p. 1. c. 25. n. 32.

S. Vivaldus ab Oppido Montajone in Etruria electus est in Patronum. l. 4. p. 2. c. 14. n. 3. In ejus honorem Indulgentias concessit Leo X. l. 4. p. 2. c. 19. n. 12.

S. Vlsfridus Episcopus cum Evangelium prædicasset, & Idolum diruisset, martyrium subiit. l. 3. c. 17. n. 8.

Ven. Vlsricus Monachus Villariensis celebris fuit sanctitate, & super ejus caput, dum Missæ Sacrificium perageret, igneus globus visus est. l. 4. p. 1. c. 26. n. 28.

Ven. Urbanus Papa II. discipulus fuit

S. Brunonis Fundatoris Carthusianorum. l. 1. c. 13. n. 18. De ejus pictura in Sacello S. Nicolai Patriarchii Lateranensis. c. 41. n. 19. 20. 22. & 25. Succellus fuit Victoris III. ejusque cum laude meminit Mabillonius. n. 25. Nec æquipollenter, neque formaliter in Sanctorum numerum relatus est. n. 32.

S. Urbanus puer a S. Babyla educatus est, martyriumque passus fuit sub Decio Imperatore. l. 1. c. 14. n. 4.

Vener. Urbanus V. Papa qualiter olim depictus fuerit. l. 1. cap. 41. num. 22. Virtutibus floruit. Ibidem. Pro ejus Canonizatione preces fudit apud Gregorium XI. Vvaldemarus Danicæ Rex. Ibidem. Pro ea intercesserunt Carolus Galliarum, & Ludovicus Siciliæ Reges per Petrum Olmarium Canonicum Aquefensem apud Robertum Gebenensem dictum Clementem VIII. Antipapam sedentem Avenione, qui processum confici decrevit. Ibidem. De eodem processu agit Sorelinus, & cultum ipsius Urbani publicum viguisse affirmant Pagii Junior, & Spondanus, ejusdemque miracula habentur apud Massoniam, & Bgouum. Ibidem.

S. Uriel ab Scriptoribus Catholicis inter Angelos recensetur, & an id sit admittendum. l. 4. p. 2. c. 30. n. 3.

S. Ursinus martyrio occubuit. l. 3. c. 23. n. 33.

S. Ursinarius Abbas a Fidelibus colitur, prævio assensu Halidgarii Episcopi Cameracensis. l. 1. c. 6. n. 4.

S. Ursula Virgo, & Martyr cum Sociis in quibusdam invocatur Litanis, Ecclesiastica auctoritate non approbata. l. 4. p. 2. c. 20. n. 59.

Servæ Dei Ursula Benincasa Beata suis appellata, & cur titulus iste prohibitus fuerit a S. Rituum Congregatione, facta Commissione Archiepiscopo Neapolitano, ut eundem amoveri curaret. l. 2. c. 12. n. 3. Pro ejus causa concessa fuit Signatura Commissionis ante solitum decennium. l. 2. c. 36. n. 4.

Servæ Dei Ursula Mariæ Santini virtutibus illustris fuit, & in eus causa responsum est Archiepiscopo Panormitano a S. Rituum Congregatione, confici posse processum de non cultu; cultus enim eidem præstitus cessaverat. l. 2. c. 16. n. 4.

S. Vlsbazanes Eunuchus, & Regiæ domus Præpositus, eo quod Christianus erat, sub Sapore Rege Persiarum occisus fuit. l. 3. c. 14. n. 6.

Ven. Walbertus relicta sanctitatis fama obiit

oblit. & ejus anniversaria dies celebratur. *l. 2. c. 13. n. 4.*

S. Walburga, seu Vvalburgis ab Otgaro Episcopo Eyslettenensi colit concessa est. *l. 1. c. 6. n. 4.* Juxta nonnullos ab eodem Otgaro translata dicitur, & ab Hadriano II. canonizata, de quo tamen extat dubium. *c. 7. n. 14.*

S. Waltheus Abbas per literas admonitus esse dicitur a Christo Domino, & a B. Virgine Maria de venturo suo obitu. *l. 4. p. 2. c. 31. n. 26.*

S. Wenceslaus Dux Bohemix Martyr in Martyrologio Romano celebratur. *l. 1. c. 41. n. 15.* In ejus honorem a Danix incolis plura templa Deo dicata fuerunt. *Ibid.* A Clemente X. æquipollenti Canonizatione Sanctorum numero adscriptus dicitur, id supplicante Cardinali de Haslia nomine Leopoldi Imperatoris, & concessum in ejus cultum esse Officium cum propriis lectionibus pro universa Ecclesia ad preces Matthxi Ferdinandi Episcopi Pragensis. *Ibid.* Benedictus XIII. decrevit sub præcepto, eum ab universa Ecclesia sub ritu semiduplici celebrari. *Ibid.* Quam pium se gesserit, facta sibi ab Othone Imperatore facultate postulandi quidquid vellet. *l. 3. c. 36. n. 8.* Duelum habuit cum Ladislao Curimensi, in quo iste in ejus obsequium se convertit. *l. 3. c. 36. n. 16.*

S. Wencesladi Virgo & Martyr miraeulose secit e terra fontem ebullire. *l. 4. p. 1. c. 24. n. 2.*

B. Wernerius. V. *B. Vincentius Wernerius*.

S. Wiborada ad preces S. Burkardi Henrici Imperatoris, & Agnetis ejus uxoris a Clemente II. canonizata est. *l. 1. c. 8. n. 7.* De ejus martyrio, & Canonizatione. *c. 29. n. 7.*

B. Willadus Danus Ordinis Minorum S. Francisci, & Martyr Gorcomienfis fuit. *l. 1. c. 24. n. 10.* Cum Sociis beatificatus est. *n. 10.*

S. Willclmus Abbas. V. *S. Guillelmus Abbas*.

S. Willclmus Bituricensis. V. *S. Guillelmus Bituricensis*.

S. Willclmus Briocensis. V. *S. Guillelmus Briocensis*.

S. Willclmus Canonicus. V. *S. Guillelmus Canonicus*.

S. Willclmus Eboracensis. V. *S. Guillelmus Eboracensis*.

S. Willibaldus commendatur a Jacobo Gretsero, qui ipsius vitam edidit. *l. 1.*

c. 6. n. 4. A Leone VIII. juxta aliquos canonizatus est. *c. 7. n. 16.*

S. Wolfangus Episcopus Ratifponæ a S. Leone IX. canonizatus est. *l. 1. c. 8. n. 9.* & *c. 10. n. 1.*

S. Wulfstanus Episcopus ab Innocentio III. in Sanctorum numerum relatus est. *l. 1. c. 15. n. 3.* Pro ejus Canonizatione prærequisita fuerunt suffragia Episcoporum. *n. 12.* Quando eum canonizaverit præfatus Pontifex, qui Orationem Commemorationis ejusdem composuit. *c. 29. n. 8.* In Bulla Canonizationis præcipitur eidem cultum exhiberi. *c. 39. n. 10.* Ejus processum fieri jussit prælaudatus Pontifex non per testimonia dumtaxat, sed per testes juratos, & Scripturam authenticam. *l. 2. c. 3. n. 3.* & *7.* Processus ipse juridicus non fuit reputatus. *n. 7.* Canonizatus fuit, postquam hujusmodi causæ Sedi Romanæ reservatæ fuerunt. *l. 3. c. 34. n. 1.* Mutos, & surdos sanavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 3.* Et hydropicos. *c. 15. n. 1.*

S. Xenophon a Græcis una, & eadem die cum conjugē, & Arcadio, ac Joanne filiis celebratur. *l. 4. p. 2. c. 16. n. 55.*

Ven. Ximenes Cardinalis V. Franciscus.

S. Xistus Martyr sanguinem effudit pro Christi Fide, & de ejus Martyrio Literas encyclicas expeditit S. Cyprinus. *l. 1. c. 4. n. 2.* & *n. 8.*

S. Xistus III. Papa ante Pontificatum Pelagianis intellus fuit, & post Pontificatum Julianum Pelagianum, qui adversus S. Augustinum scripserat, damnavit, curavitque, ut Nestorium ab hæresi removeret. *l. 3. c. 32. n. 14.*

Xynoris per errorem Martyr dicebatur in Martyrologio Romano, cum nullum proprium nomen significet, sed tantum par Martyrum. *l. 4. p. 2. c. 17. n. 9.*

S. Zacharias Papa commendatur in Canone Missalis Mozarabici. *l. 1. c. 5. n. 6.* S. Kilianum inter Sanctos agnovit. *c. 7. n. 8.* Disciplinam Ecclesiasticam reformavit, & Albertum, ac Clementem hæreticos damnavit. *l. 3. c. 32. n. 13.* Restaurato Cænobio Cassinensi in eodem coluit Reliquias SS. Benedicti, & Scholasticæ. *l. 4. p. 2. c. 25. n. 53.* Proscriptæ orationem cuiusdam Adalberti, in qua octo Angelorum nomina recitabantur. *c. 30. n. 3.*

S. Zacharias pater S. Joannis Baptistæ

an aliquas veniales culpas commiserit. *l. 3. c. 39. n. 10.* Ei nonnulla prædixit S. Gabriel Angelus. *c. 45. n. 5.* Angelo loquente, timor ejus evanuit. *c. 57. n. 3.* Miraculose mntus fastus, usum loquelæ similiter recuperavit. *l. 4. p. 1. c. 10. n. 1.* De ipsius culpa. *n. 2.* In Martyrologio inter Sanctos recensetur. *l. 4. p. 2. c. 20. n. 11.* Et Sanctis novi Testamenti adjungendus est. *c. 29. n. 2.* Ejus martyrii causa explanatur. *n. 7.* Celebratur in Menologio Græcorum. *n. 9.* Et in Ecclesia Hierosolymitana. *n. 10.* Et in Ecclesia quadam, ei Venetiis dicata. *n. 11.* Officio proprio a quibusdam Monialibus Venetiarum, colitur. *n. 13.* Ipsi apparuisse dicitur Gabriel Angelus, cum flaret a dextris Altaris Incensi. *c. 20. n. 5.*

S. Zeno celebratur in Martyrologio ob assumptionem suam in Episcopum Veronensem. *l. 4. p. 2. c. 19. n. 9.*

B. Zisa Lucensis ab Innocentio XII. probato cultu immemorabili, beatificata est. *l. 1. c. 31. n. 14.* Ejus corpus in Civitate Lucensi Fidelibus ostenditur. *l. 2. c. 11. n. 10.* In quibusdam particularibus Litanis iuvocabatur. *c. 14. n. 7.* In ipsius causa, posito Indulto Apostolico, declaratio casus excepti a cultu immemorabili demonstrato tantum habita est. *c. 20.*

n. 1. Ejus Commemoratio fieri potest in Divinis Officiis ex concessione Leonis X. *n. 15.* Decretum de approbatione cultus immemorabilis. *c. 24. n. 91.* Quando obierit. *n. 92.* Ejus vitam ediderunt Henschenius, & Papebrochius. *Ibid.* Ipsius festum sub ritu duplici celebrari concessit Leo X. a Canonis Regularibus S. Frigidiani Civitatis Lucensis. *n. 93.* Pro ejusdem causa indulta est Signatura Commis- sionis ante solitum decennium. *c. 37. n. 2.* Adhibitiq; sunt Adjuncti pro validitate processus Ordinarii juxta præscripta in Epistola circulari. *c. 43. n. 13.* Cur, approbato cultu immemorabili, Missa, & Officio decorata sit. *l. 4. p. 2. c. 3. n. 6.* Ad istam concessionem non fuit requisitum ejus virtutum examen. *n. 3.* Ipsius nomen descriptum fuit in Martyrologio Romano. *c. 18. n. 15.*

S. Zozimus Martyr invicta patientia pro Christi Fide tormenta toleravit. *l. 3. c. 20. n. 11.*

S. Zozimus Monachus quamvis asperime corpus suum afflixerit, diu vixit ex speciali Dei providentia. *l. 3. c. 29. n. 6.*

S. Zozimus Papa Pelagianam hæresim profligavit, & plurimum laboravit pro conservanda Ecclesiastica disciplina. *l. 3. c. 32. n. 6.*

NOMINA AUCTORUM

QUI IN TOTO OPERE

DE SERVORUM DEI BEATIFICATIONE,
ET BEATORUM CANONIZATIONE
CITANTUR.

- A**bbas Hottrevillus.
 Abbas Panormitanus.
 Abel Roscius.
 Abrahamus Bzovius.
 Abrahamus Scultetus.
 Adamannus.
 Adamus Opatovius.
 Adamus Tanner.
 Addeus.
 Adelphus.
 Ademarus Monachus.
 Adon.
 Ægidius Bellamera.
 Ægidius Columna.
 Ægidius de Coninch.
 Ægidius Crapols.
 Ægidius Fulcarerius.
 Ælianus.
 Æmilius Parisanus.
 Æmilius Vexosius.
 Æneas Falconius.
 Æneas Jasonius.
 Æneas Sylvius.
 Aetius.
 Agobardus Episcopus.
 Agnellus.
 Aimonius.
 Alanus Copus.
 Alanus Episcopus.
 B. Alanus de Rupe.
 Albericus.
 Albertinus Mustatus.
 Albertus Aquensis.
 Albertus Brunus.
 Albertus Chrantzius.
 Albertus de Fabris.
 B. Albertus Magnus.
 Albertus Tarvisinus Epif.
 Albucassius Medicus.
 Alcinus.
 Alexander ab Alexandro.
 Alexander de Benedictis
   Medicus.
 Alexander Caprara Card.
 Alexander Guagninus.
 Alexander Ghicciardinus.
 Alexander de Ales.
 Alexander Justus.
 Alexander Lamius.
 Alexander Maderna.
 Alexander Massejus.
 Alexander Massaria.
 Alexander Pascolus.
 Alexander Plovierius.
 Alexander Papa II.
 Alexander Papa III.
 Alexander Papa IV.
 Alexander Papa VII.
 Alexander Sperellus.
 Alexander Sybillanus.
 Alexander Tassonus.
 Alexander Trallianus.
 Alexander Trentacinq.
 Alexander Ursinus Card.
 Alexius Comnenus Impe-
   rator Orientis.
 Aliot de Muffey.
 Aloysius Garbins.
 Aloysius de Granata.
 Aloysius Maria Lucini.
 Aloysius Novarinus.
 Aloysius Sottilla de Mesa.
 Aloysius Turrianus.
 Alphonsus Ayendanus.
 Alphonsus Borellus.
 Alphonsus Calarubios.
 Alphonsus de Castro.
 Alphonsus Ciacconius.
 Alphonsus Ferre.
 Alphonsus Gesualdus Card.
 Alphonsus Manzanedus.
 Alphonsus de Orofco.
 Alphonsus Palæotus.
 Alphonsus Peres Pacheco.
 Alphonsus Renion.
 Alphonsus Rodericus Soc.
   Jesu.
 Alphonsus Salmeron Soc.
   Jesu.
 Alphonsus Segobienſis E-
   piscopus.
 Alphonsus Solitarius Epi-
   scopus Giennensis.
 Alphonsus Toſtatus Abu-
   lenſis Episcopus.
 Alphonsus de Vargas.
 Alphonsus de Villegas.
 Alredus Rhievallus.
 Alvarus Cienfuegos Soc.
   Jesu, & S.R.E. Card.
 Alvarus Gomeſius.
 Alvarus Pelagius.
 Armandus Diaconus.
 Amatus Lusitanus.
 S. Ambrosius.
 Ambrosius Altamura.
 Ambrosius Camaldulensis
   Generalis.
 Ambrosius Catharinus.
 Ambrosius Gallianus.
 Ambrosius Leo.
 Ambrosius Machinus Ar-
   chiepiscopus.
 Ambrosius Morales.
 Ambrosius Parmus.
 Ambrosius Tægus.
 Ammonius.
 Amos.
 Amosſtius.
 Anacletus.
 Anastasius Bibliothecarius.
 Anastasius Episcopus Nyſ-
   ſenus.
 Anastasius Germonnius.
 Anastasius Nicolli.
 Andreas Alciatus.
 Andreas Aznar.
 Andreas Boſius.
 Andreas Budriolus Societ.
   Jesu.
 Andr-2s Cesalpinus.
 Andreas du Cheſne.
 Andreas Dandalus.
 Andreas Duvaillius.

An-

Andreas Facebinus .
 Andreas Fufius .
 Andreas Gabriel .
 Andreas Hieronymus Andreucci .
 Andreas Hierofolymitanus .
 Andreas Leo .
 Andreas Laurentius .
 Andreas Libavius .
 Andreas Lofæus .
 Andreas Matthiolus .
 Andreas Maurocenus .
 Andreas Mophefius .
 Andreas Otho .
 Andreas Pierius .
 Andreas Rota .
 Andreas Sauffajus .
 Andreas Taurellus .
 Andreas Tiraquellus .
 Andreas Viſtorellus .
 Andry .
 Angelus Calogierà .
 Angelus Lantufca .
 Angelus Maria Verricellus .
 Angelus Modius .
 Angelus de Nuce .
 Angelus Petricca .
 Angelus Rocca .
 Angelus Viſtorius .
 Anitius Manlius Severinus Bortius .
 Anfaldus .
 S. Anfelmus .
 Anfelmus Dandinus .
 S. Antiochus .
 Antiochus Abbas .
 S. Antoninus .
 Antoninus Bremond .
 Antoninus Diana .
 Antoninus Politius .
 Antonius ab Annuntiatione .
 Antonius Arnaldus .
 Antonius Auguftinus .
 Antonius Beatillus .
 Antonius Bellinger .
 Antonius Bellote .
 Antonius Belluer .
 Antonius Bonfinius .
 Antonius Boſius .
 Antonius Brataulus .
 Antonius Butrius .
 Antonius Campana .
 Antonius Caraciolus .
 Antonius Carolus Aquilanus .

Antonius Codeus .
 Antonius de Corduba .
 Antonius Dadinus Altaſſera .
 Antonius Daza .
 Antonius Deuſingius .
 Antonius Franceſius .
 Antonius Gabriel .
 Antonius Gallonius .
 Antonius Gonzales .
 Antonius Lampridius .
 Antonius Lubianus Zapatta .
 Antonius Mareſciallus .
 Antonius Maria Bonucci .
 Antonius Maria Gratianus .
 Antonius Maria Valfalva .
 Antonius Maſinius .
 Antonius Niqueus .
 Antonius Pagi .
 Antonius Panormitanus .
 Antonius a Panormo .
 Antonius Placentius .
 Antonius Portus .
 Antonius Poſſevinus .
 Antonius Qulntanaduegnas .
 Antonius del Re .
 Antonius Sacaron .
 Antonius Salt .
 Antonius Sandorellus .
 Antonius Sandenus .
 Antonius Sandinus .
 Antonius Senenſis .
 Antonius de Souza .
 Antonius a Spiritu Sancto .
 Antonius Thomas Schiara .
 Antonius Valliſnerius .
 Antonius Vandale .
 Antonius Vincentius Domenech .
 Antonius Urſillus .
 Arcæus .
 Arcadius Imperator Orientalis .
 Archangelus Giannius .
 Archangelus Roſmus .
 Archimedes .
 Arculphus Epifcopus .
 Ardinghellus .
 Aretæus .
 Argonus de Molina .
 Arias de Meſa .
 Arichifius .
 Ariftoteles .

Arnaldus de Offat Card .
 Arnobius .
 Arnoldus Abbas .
 Arnoldus Ferroni .
 Arnoldus Vyion .
 Aſcanius Arnolphinus .
 Aſcenſius Bodius .
 S. Anaſtaſius Epifcopus .
 Athenagoras .
 Athenæus .
 S. Atticus Antiſtes Conſtantinopolitanus .
 Aubertus Miræus .
 Auguſtinus Barboza Epif .
 Auguſtinus Calmet .
 Auguſtinus Florentinus .
 Auguſtinus Lincius .
 Auguſtinus Lubin .
 Auguſtinus Marthæucci .
 Auguſtinus Oldoinus .
 Auguſtinus Patritius Piccolomineus .
 Auguſtinus Romanus Froari .
 Auguſtinus Stencus .
 Auguſtinus Sueſanus .
 Auguſtinus Ticinenſis .
 Auguſtinus Tolentino .
 Auguſtinus Triumphus ſen de Ancona .
 Auguſtinus Valerius Cardinalis .
 Avicenna .
 Avitus Viennenſis Epif .
 Aulus Gelius .
 Aurelianus .
 Aurelius de Anzi .
 S. Aurelius Auguſtinus Epifcopus Hipponenſis .
 Aurelius Clemens Prudentius .
 Aurelius Marochus .
 Aurelius Viſtorius .
 Augentius .
 Aymus Cravetus .

B Accius Baldinus .
 Baldericus .
 Baldus de Ubaldiſ .
 Balthaſar Bekker .
 Balthaſar Caſtillionius .
 Baptiſta Campoſulgoſus .
 Baptiſta Piergilius .
 Baptiſta Vintimilienſis .
 Bartholdus Nihufius .
 Bartholomæus Amicus .
 Bartholomæus Caranza .
 Bartholomæus Chafaneus .
 Bar-

- Bartholomæus Durandus .
 Bartholomæus Fifeus .
 Bartholomæus Fifeus .
 Bartholomæus Fumus .
 Bartholomæus Gavanti .
 Bartholomæus Leopoliensis Consul .
 Bartholomæus a Martyribus Archiepiscopus .
 Bartholomæus Medina .
 Bartholomæus Moriarius .
 Bartholomæus Pisanus .
 Bartholomæus Platina .
 Bartholomæus Sybilla .
 Bartholomæus de Torres .
 Bartholomæus Ximenes Paton .
 Bartholus .
 S. Basilus Magnus .
 Basilus Pontius .
 Basilus .
 Bazarus Lucerinus Episc. Ven. Beda .
 Belarius Morgagnus .
 Benedictus XI. .
 Benedictus XII. .
 Benedictus XIII. .
BENEDICTUS XIV.
 Benedictus Bacchinus .
 Benedictus Canonicus .
 Benedictus Clarellus .
 Benedictus Hærenus .
 Benedictus Justinianus .
 Benedictus Mazzara .
 Benedictus Pecerius Soc. Jesu .
 Berengarius Pistaviensis .
 Bernardinus de Butlis .
 Bernardinus Castellanus .
 Bernardinus Christinus .
 Bernardinus Gomecius Miedes .
 Bernardinus Gurlinus .
 Bernardinus Narius .
 Bernardinus Rosignolius .
 Bernardinus Scardeonus .
 S. Bernardinus Senensis .
 Bernardinus Vaporius .
 S. Bernardus Abbas .
 Bernardus de Bernardis .
 Bernardus Gordonius .
 Bernardus Guido .
 Bernardus Justinianus .
 Bernardus Lamy .
 Bernardus Montfaucon .
 Bernardus Rabaudius .
 Bernardus de Vargas .
 Bernardus Verzalche .
 Bertoldus Constantiensis .
 Birgitta .
 Blasius Ortisius .
 Blasius Paschalis .
 Blasius a Purificatione .
 Bocchellius .
 Bonamens Aliprandus .
 S. Bonaventura Ecclesie Doctor, & Card. .
 Bonaventura Baro .
 Bonaventura Cavallo .
 Bonaventura a S. Elia .
 Bollandiani .
 S. Bonifacius .
 Bonifacius Ferrarius .
 Bonifacius II. Papa .
 Bonifacius VIII. Papa .
 Bonifacius IX. Papa .
 Boulainvilliers .
 Bondrius .
 Boundelmontius .
 Brailion Episcopus .
 Bruuo Abbas Cassinensis .
 Bruno Neuser .
 Bruno Signienus Episc. .
 Burkardus Monachus .
Cæcilius Archidiaconus .
 Cælestinus .
 Cælestinus tertius Papa .
 Cælius Rhodiginus .
 Cælius Sedulius .
 Cæsar Baronius Cardin. .
 Cæsar Capaccius .
 Cæsar Carena .
 Cæsar Magatus .
 Cæsar Rasponus Cardin. .
 Cæsareus .
 S. Cæsarens Episcopus Arelatensis .
 Cæsarius Monachus .
 Cajetanus Benites de Lugo .
 Cajetanus Cennus .
 Cajetanus Felix Veranus .
 Cajetanus Merati .
 Cajus Vellejus Paterculus .
 Callistus III. Papa .
 Camillus Borellus .
 Candidus Parthenosinus .
 Carolus Albertus Guidobono Cavalchinus .
 Carolus Augustus Salesius .
 Carolus a Basilica Petri .
 Carolus Bentivolus Comes .
 Carolus Bichius .
 Carolus Bovillus .
 Carolus Chartarius .
 Carolus Cointius .
 Carolus Delarve Benedictinus .
 Carolus Dufresnius du Cange .
 Carolus Felix de Matta Episcopus .
 Carolus Fontenettus .
 Carolus Guyetus .
 Carolus Maigretius .
 Carolus Molinæus .
 Carolus Montgeronus .
 Carolus Mussitanus .
 Carolus Platinus .
 Carolus Pauluccius .
 Carolus Petralba .
 Carolus Rabiolus .
 Carolus Sigonius .
 Carolus Stephanus .
 Carolus Taglinus .
 Carolus Tapia .
 Carolus Vallesius .
 Cardus de Vifch .
 Carolus Witas .
 Carthusius Episcopus .
 Casimirus Oudin .
 Casimirus Romanus .
 Cassiodorus .
 Cattaneus Marabottus .
 Celsus Phaleonius .
 Chastellain Canonicus .
 Cherubinus Ghirardacius .
 Chefelden .
 Christianus Fridericus Germanus .
 Christianus Holmannus .
 Christianus Hugenius .
 Christianus Lupus .
 Christianus Kortholti .
 Christophorus Broverus .
 Christophorus a Capite fontium .
 Christophorus Castelletus .
 Christophorus Corcyrensis Archiepiscopus .
 Christophorus Galganus .
 Christophorus Gervaldus .
 Christophorus Henriquez .
 Christophorus Heumanus .
 Christophorus Mansuetus .
 Christophorus de Valisio .
 Christophorus de Vega Cinus .

Clinus
 Claudianus.
 Claudius la Combiere.
 Claudius la Croix.
 Claudius Espenceus.
 Claudius Fleury.
 Claudius Frassen.
 Claudius Grananetus.
 Claudius Molines.
 Claudius Salmassius.
 Claudius Taurinensis.
 Claudius de Vert.
 Clemens Alexandrinus.
 Clemens III. Papa.
 Clemens VI. Papa.
 Clemens VII. Papa.
 Clemens VIII. Papa.
 Clemens VII. Papa.
 Clemens X. Papa.
 Clemens XI. Papa.
 Clemens XII. Papa.
 Clemens Galanus.
 Clemens Tosi.
 Cohausen.
 Conradus Episcopus Assisensis.
 Conradus Guesnerus.
 Conradus Ianningus Soc. Jesu.
 Conradus Scheneydems.
 Conialvus Durantis Episc.
 Constantinus Cajetanus Abbas.
 Constantinus Ghinus.
 Constantinus Palmella.
 Cornelius Alapide.
 Cornelius Celsus.
 Cornelius Curinus.
 Cornelius Jansenius Episc.
 Cornelius Tacitus.
 Cornelius Vander Stalpar-tius.
 Cosmus Fayilla.
 Cosmus Vestiarus.
 Crescentius de Vassellis.
 Cupis.
 Curtius Martinellus.
 S. Cyprianus Episcopus.
 Cyriacus.
 S. Cyrillus Alexandrinus Episcopus.
 S. Damasus Papa.
 Damianus Cornegius.
 Desmianus Stephanus.
 Daniel Brikkuer.
 Daniel Cardonus.

Daniel Clericus.
 Daniel Daurigni.
 Daniel Huetius Episc.
 Daniel Monschus.
 Daniel Papebrochius.
 Daniel Propheta.
 Daniel Rolz.
 Daniel Sennertus.
 Daniela Virgine Maria.
 Dantes Aligerus.
 David Poyellus.
 S. David Propheta & Rex.
 David Romheus.
 Decius Aufonius.
 Democares.
 Democritus.
 Demosthenes.
 Dermicius Thaddæus.
 Desiderius Abbas.
 Desiderius Erasmus.
 Desiderius Heraldus.
 Desiderius Scaglia Card.
 S. Diadochus.
 Didacus Britus.
 Didacus Celada.
 Didacus de Corduba.
 Didacus Covarrubias.
 Didacus Decs.
 Didacus de Lequille.
 Didacus de Quadros.
 Dimas Serpius.
 Dinus Conspagnius.
 Dio.
 S. Dionysius Alexandrinus.
 S. Dionysius Areopagita.
 Dionysius Carthusianus.
 Dionysius Halicarnassens.
 Dionysius Paleotus.
 Dionysius Peravius.
 Dionysius Sammarthanus.
 Dodechinus Abbas.
 Dominicus Anfosius.
 Dominicus Antonius Gandolphus.
 Dominicus Bannex Ord. Prædict.
 Dominicus Berninus.
 Dominicus Capellus.
 Dominicus Calvisianus.
 Dominicus Codagli.
 Dominicus de Dominicis.
 Dominicus Georgius.
 Dominicus Gravinus.
 Dominicus de Gubernatis.
 Dominicus Jacobatius Cardinalis.
 Dominicus Lopez.
 Dominicus Machaneus.

Dominicus Maernus.
 Dominicus Pansrolla.
 Dominicus Pinellus s. Monte Cardinslis.
 Dominicus Riera.
 Dominicus Segnerius.
 Dominicus Sotus Ordinis Prædict.
 Dominicus s. S. Thoma.
 Dominicus de Thou.
 Dominicus a Sanctissima Trinitate.
 Dominicus Tuseus Card.
 Domitius Ulpianus.
 Donatus Antonius ab Altomari.
 Donatus Antonius de Marinis.
 S. Dorotheus.
 Drepanius Florus.
 Drogo.

B. E Alredus.
 Ebbo Monachus.
 Eberardus Archiepisc.
 Edimerus.
 Edmundus Martene.
 Edmundus Purchotius.
 Edo Nebusius.
 Edeardus Corfinus.
 Egallius Bulæus.
 Egidius Gelenius.
 Egilwardus.
 Eifengrenius.
 Elias Capreolus.
 Emerix Junior.
 Emmanuel Lopez.
 Emmanuel Magnanus.
 Emmanuel de Moura.
 Emmanuel Rodericus.
 Emmanuel Sanz.
 Emmanuel Schellstrate.
 Emmannel Thefsurus.
 Enochius.
 Enoch Propheta.
 S. Ephraem.
 S. Epiphanius.
 Erasmus Gattola.
 Erghenbeldus Abbas.
 Ernaldus Abbas.
 Ernestus Grabius.
 Eldras.
 Evagrius.
 S. Eucherius Lugdunensis Episcopus.
 Eutemon Joannes.
 B. Everhelms.
 Euglenus.

Engi-

- Engippius.**
S. Eulogius Alexandrinus.
S. Eulogius Cordubensis
Episcopus.
Eusebius Emisenus.
Eusebius Pamphilus Cæsariensis.
Eusebius Renaudotius.
Eustachius.
Eustathius.
Euthymius.
Eutitius.
Eutropius.
Ezechiel Propheta.
Ekkerardus.
F. Abritius ab Aquapendente.
Facundus Hermianensis.
Falcinus Abbas.
Famianus Strada Soc. Jesu.
Fattinellus de Fattinellis.
Faustus.
Felinus Sandeus.
Felix Contelorius.
Felix Piaterus.
Felix Urgellitanus Episcopus.
Ferdinandus de Castillo.
Ferdinandus de Castrola Soc. Jesu.
Ferdinandus de Meodoza.
Ferdinandus de Orio.
Ferdinandus de Pineda.
Ferdinandus Ughellius.
Ferrarius Gallus.
Ferreus Vicentinus.
Fredericus Borromæus Cardinalis.
Filibertus Campanillus.
Flaminius Riccius.
Flavius Blondus.
Flavius Dexter.
Floravantes Martinellus.
Fortunatus Heuberus.
Fortunatus Pissavienensis.
Fortunatus Scacchus.
Fortunius Licetus.
Foxus.
Framannus.
Franceschinus Vicecomes.
Franciscus Albicius Card.
Franciscus Amatus Ponget.
Franciscus Amboesius.
Franciscus de Araujo.
Franciscus Arefius.
Franciscus Aretinus de Pitigianis.
Franciscus a S. Augustino Macedo.
Franciscus Baco Baro de Verulamio.
Franciscus Bacconus.
Franciscus Baertius.
Franciscus Berlendus.
Franciscus Bivarius.
Franciscus Bianchini.
Franciscus Boozspei.
Franciscus Bordonis.
Franciscus Boschettus.
Franciscus Cambevius.
Franciscus Carrascus.
Franciscus Catilioniensis.
Franciscus du Chesne.
Franciscus Collins.
Franciscus Cuperus.
Franciscus Diagus, seu Diegus.
Franciscus Diedo.
Franciscus Dinus.
Franciscus Dominicus Beocinus.
Franciscus de Enghiel.
Franciscus Ferrari.
Franciscus Florens.
Franciscus Gonzaga.
Franciscus Guicciardinus.
Franciscus Hallier.
Franciscus Haroldus.
Franciscus Horantius.
Franciscus Jurettus.
Franciscus de Lanis.
Franciscus de Loogobardis.
Franciscus Lucas.
Franciscus Majeron.
Franciscus Maldente.
Franciscus Marchesius.
Franciscus Maria Angelus a Rivortorto.
Franciscus Maria de Aste Episcopus.
Franciscus Maria Forentinus.
Franciscus Maria Grimaldus.
Franciscus Maria Nigri-foli.
Franciscus Maria Phæbæus.
Franciscus Maria Torrigins.
Franciscus Mauriceau.
Franciscus Maurolicus.
Franciscus Mennenius.
Franciscus Monacellus.
Franciscus Moneta.
Franciscus Mucantius.
Franciscus Nicolai Episc.
Franciscus Pagius.
Franciscus Pecetius.
Franciscus Pegna.
Franciscus Pellizarius.
Franciscus Penia.
Franciscus Petrarcha.
Franciscus Piccolomioeius.
Franciscus Pienus.
Franciscus Pipinus.
Franciscus Pontius.
Franciscus de Putco.
Franciscus Quarefinus.
Franciscus Ragnel.
Franciscus Reui.
Franciscus Rella.
Franciscus Rolandus.
Franciscus Romanus.
Franciscus Ruysenius.
Franciscus Salefinus.
Franciscus Sanfovinus.
Franciscus Seghizzi.
Franciscus Suares Societ. Jesu.
Franciscus Thiers.
Franciscus Titelmanos.
Franciscus Toletus Card. Soc. Jesu.
Franciscus Torreblanca.
Franciscus Turrianus.
Franciscus Valeioli.
Franciscus Valleius.
Franciscus Vistonius.
Franciscus Vilches.
Franciscus Vivius.
Franciscus Xavier Maroc-tus.
Franciscus Zabarella.
Franciscus Zanottus.
Franciscus Zinus.
Franciscus Zumel.
Franciscus Zypæus.
Fredegarius.
Fredericus Caccia Card.
Fredericus Garmanus.
Fredericus Gavardus.
Fredericus Hoffmannus.
Fredericus de Senis.
Fredericus Spanhemius.
Fredericus Staphylus.
Fremaut.
Frigidianus Castagnorius.
Fronto Ducæus.
Fulbertus Carnotensis Episcopus.
Fulcherius Caroontensis.

S. Ful-

S. Fulgentius Episcopus.
Fulgentius Petrellus.
Fulvius Mariottellus.
Fulvius Pacianus.

Gabriel Albaspineus.
Gabriel Buccellinus.
Gabriel Clauderus.
Gabriel Cossartius.
Gabriel Fallopius.
Gabriel Flamma.
Gabriel Palæotus Card.
Gabriel Penotus.
Gabriel Præteolus.
Gabriel Vázquez Soc. Jesu.
Gabriel a S. Vincentio.
Galenus.
Galileus Galilæi.
Galvanus Flamma.
Garzas Loaysa.
Gaspar Antonius Petrina.
Gaspar Bartholinus.
Gaspar Bombacius.
Gaspar Caldera de Heredia.
Gaspar Juveninus.
Gaspar a S. Michaeli.
Gaspar Neumannus.
Gaspar a Reyes.
Gedeon Harveyus.
S. Gaudentius Brixienfis.
Gastridus.
Gemilianus.
Gennadius.
Gentianus Hervettus Aurelius.
Georgius Abraham Merkliaus.
Georgius Alexandrinus Patriarcha.
Georgius Bernardus Bilsingerus.
Georgius Bertinus Caniparus.
Georgius Buchananus.
Georgius Cardofus.
Georgius Cedrenus.
Georgius Codinus.
Georgius Conæus.
Georgius Echardus.
Georgius Franciscus Xavier.
Georgius Garnefelt.
Georgius G. bat.
Georgius Hornius.
Georgius Innez Scotus.
Georgius Laodiceus.
Georgius Lazarus.

Georgius Merula.
Georgius Raguseus.
Georgius Tobias Durrius.
Georgius Trapezuncius.
Georgius Vvolfgangus.
S. Gerardus Abbas.
Gerardus Monachus.
Gerardus Vossius.
S. Germanus Constantino-
politianus.
S. Gertrudea.
Gilbertus Genebrardus.
Giosanus.
Giraldus Fulgofus Quercetanus.
Giribaldus.
Gisbertus Cuperns.
Godefridus Henschenius Soc. Jesu.
Goffredus.
Goffridus Abbas Vindocinensis & Card.
Gregorius Alafia.
B. Gregorius X. Papa.
Gregorius XIII. Papa.
Gregorius XV. Papa.
Gregorius Horilius.
Gregorius Hymannus.
Gregorius de Lande.
S. Gregorius Lingolnienfis Episcopus.
Gregorius Lombardellus.
S. Gregorius Magnus PP.
Gregorius Mastrillus.
Gregorius Miricaut.
Gregorius Monachus Farsensis.
S. Gregorius Nazianzenus.
Gregorius IX. Papa.
S. Gregorius Nyffenus.
Gregorius Sayrus.
S. Gregorius VII. Papa.
Gregorius Suveviciaki.
Gregorius Tanromitanus.
S. Gregorius Turonenfis Episcopus.
Gregorius de Valentia.
Gregorius XI. Papa.
Gualterus.
Guilbertus Abbas.
Guido Carmelitanus.
Guido Grando.
Guido Patinus.
Guido Posthumus.
Guido Viennensis.
Guido.
Guillelmus Abbas.
Guillelmus Ader.

Guillelmus Alanus Card.
Guillelmus Ballonius.
Guillelmus de Bellai.
Guillelmus Bessin.
Guillelmus Burius.
Guillelmus Camdenus.
Guillelmus Caorinus.
Guillelmus Cassadorus.
Guillelmus Cave.
Guillelmus Daubenton.
Guillelmus Deernham.
Guillelmus Doviatius.
Guillelmus Dunoxettus.
Guillelmus Edius.
Guillelmus Fabritius Hildanus.
Guillelmus Gumpfenberg.
Guillelmus Lindanus.
Guillelmus Malmesberienfis.
Guillelmus Nangius, seu de Nangiac.
Guillelmus Occamus.
Guillelmus Parisiensis.
Guillelmus Regino.
Guillelmus Sadoletus Cardinalis.
Guillelmus de Salligoy.
Guillelmus Sirletus Card.
Guillelmus Speculator.
Guillelmus Spina.
Guillelmus de Thoco.
Guillelmus Tyrius Archiepiscopus.
Guillelmus de Vvaha.
Gundisalvus Illefcas.
Gundisalvus Villad.

Hadrianus.
Hadrianus Baillet.
Hadrianus Cyprarius.
Hadrianus Finus.
Hadrianus Hecquet.
Hadrianus de Vvallemberg.
Hadrianus Valfefius.
Helleotius.
Henricus Boiens.
Henricus Canifus.
Henricus Deventrius.
Henricus Doduvellus.
Henricus Engelgrave.
Henricus Harpius.
Henricus de Hassia.
Henricus ab Heers.
Henricus Hottenfis.
Henricus Lincompenfis Episcopus.

Hen-

- Henricus Lucionensis Episcopus.**
Henricus Mantuanus Episcopus.
Henricus Meibomus.
Henricus Norficus Card.
Henricus Pirhing.
Henricus Reddoff.
Henricus Regius.
Henricus Spelmanus.
Henricus Spondanus.
Henricus de Thiard de Billy Card.
Henricus Vallesius.
Heraclius Manfredius.
Hercules Marefcortus.
Hercules Maria Zanottus.
Hercules Vernazza.
Herebertus.
Heribertus Rosveydus.
Herimanus.
Hermanus Boherhaavius.
Hermanus Conringius.
Hermanus Contractus.
Hernandus de Caltrillo.
Herodianus.
Herodotus.
S. Hieronymus Ecclesie Doct.
Hieronymus Alexander.
Hieronymus Angelita.
Hieronymus Barnabeus.
Hieronymus Baruffaldus.
Hieronymus Bollecius.
Hieronymus Bosius.
Hieronymus Burfellus.
Hieronymus Cardanus.
Hieronymus Casanate Cardinalis.
Hieronymus Castaldus Cardinalis.
Hieronymus Catena.
Hieronymus Cenedus.
Hieronymus Clofius.
Hieronymus Dandinus.
Hieronymus Fabricius.
Hieronymus Fracallorius.
Hieronymus Jordanus.
Hieronymus Manfredus.
Hieronymus Marinus.
Hieronymus Medina.
Hieronymus Mercutialis.
Hieronymus Nimanus.
Hieronymus Platus.
Hieronymus de Quintana.
Hieronymus Romanus.
Hieronymus Savonarola.
Hieronymus a Sorbo.
Hieronymus Tartarottus.
Hieronymus Vitalia.
Hieronymus de Voetx.
Hieronymus de Utino.
Hieronymus Zurita.
Hilarion Genuensis.
Hilarius.
S. Hilarius Episcopus Arlatensis.
Hilduinus.
Hincmarus Rhemenfis.
Hinnicus de Aragonia Card.
Hippocrates.
S. Hippolytus.
Hippolytus Boschius.
Hippolytus Donemundus.
Hippolytus Florentinus.
Hippolytus Franciscus Albertinus.
Hippolytus Maraccius.
Hippolytus Porrus.
Hippolytus Riminaldus.
Honoratus Boucheus.
S. Honoratus Episcopus.
Honoratus Faber.
Honoratus a S. Maria Carmelita Discalceatus.
Honoratus Tournely.
Honorius Augustodunensis.
Honorius III. Papa.
Horatius Augenius.
Horatius Flaccus.
Horatius Lancellottus Card.
Horatius Turfellinus.
Hugo Archiepiscopus Rhotomagensis.
Hugo Card.
Hugo Caverus.
Hugo Cluniacensis Abbas.
Hugo Donellus.
Hugo Flaviniacensis.
Hugo Florestensis.
Hugo Grotius.
Hugo Menardus.
Hugo Monachus.
Hugo Præmonstratensis Abbas.
Hugo a S. Viftore.
Humbertus Card.
Hundius Vvigueus.
Hyacinthus Andress Gotholan.
Hyacinthus Barefcinus.
Jacobus Albergatus.
Jacobus Almainus.
Jacobus Alvarez de Paz.
Jacobus Antonius del Monaco.
S. Jacobus Apostolus.
Jacobus Augustus Thuanus.
Jacobus Baccius.
Jacobus Bartholomæus Beccarius.
Jacobus Benignus Bossuet Episcopus.
Jacobus Berengarius Carpenfis.
Jacobus Bidermanus.
Jacobus Bieda.
Jacobus Blondellus.
Jacobus Bosius.
Jacobus Boyleau.
Jacobus du Brevil.
Jacobus Burallius.
Jacobus Butrigarius.
Jacobus Cæcilius Card.
Jacobus Cancer.
Jacobus Cardinalis S. Georgii.
Jacobus Cassianus.
Jacobus Castellanus de Ferrara.
Jacobus Castellius.
Jacobus Coellus.
Jacobus Collectarius.
Jacobus Crescentius.
Jacobus Cujacius.
Jacobus David Perronius Card.
Jacobus Ekard Ord. Prædicatorum.
Jacobus Faber Stapulensis.
Jacobus Fornerius.
Jacobus Fuligattus.
Jacobus Gadius.
Jacobus Gillottus.
Jacobus Goar.
Jacobus Gordonus.
Jacobus Græcus Syllaneus.
Jacobus de Grassia.
Jacobus Grassettus.
Jacobus Gretzerus.
Jacobus Grevenus.
Jacobus Gronovius.
Jacobus Gualterius.
Jacobus Hollerius.
Jacobus Hyacinthus Serpy.
Jacobus Ledema.
Jacobus Lescot.
Jacobus Longueval.

Iacobus Mallebranchius .
 S. Iacobus de Marchia .
 Iacobus Marcianensis .
 Iacobus Marianus Grimal-
 dus .
 Iacobus Mejerus .
 Iacobus Merlinus .
 Iacobus Minutulus .
 Iacobus Nardius .
 Iacobus Oddi .
 Iacobus Pamelius .
 Iacobus Petitus .
 Iacobus Philippus Bergo-
 menfis .
 Iacobus Platellus .
 Iacobus Piccolomineus Pa-
 piensis Cardinalis .
 Iacobus Pignatellus .
 Iacobus Præpositus .
 Iacobus Primerofius .
 Iacobus Quetif .
 Iacobus Riccius .
 Iacobus Rohaultius .
 Iacobus Rolliandus de Bel-
 lebad .
 Iacobus Salianus .
 Iacobus Sb-ozzus .
 Iacobus Serces .
 Iacobus Severtus .
 Iacobus Siccomarus .
 Iacobus Sinnibaldus .
 Iacobus Sirmondus .
 Iacobus Solanius .
 Iacobus Tirinus .
 Iacobus de Vitriaco Card .
 Iacobus Vogaterranus .
 Iacobus de Voragine .
 Iacobus Ufferius Arma-
 chanus .
 Iacobus Zenus Episc .
 Iamblicus .
 Ianuarius Ianellius .
 Iannus Gruterus .
 Ianus Nitius Erythræus .
 Ianus Pyrrhus Pincius .
 Ieremias Propheta .
 Ieremia Triverius .
 Ignatius Hyacinthus Amat
 de Gravefon .
 Ignatius Vidondus .
 Ignatius Urfolinus .
 S. Ildephonfus Archiepi-
 scopus Toletanus .
 Ildephonfus de Flores .
 Ildephonfus Manrique .
 Ildephonfus Mier .
 Ildephonfus Remon .
 Iluinus .

Innocentius Mironius .
 S. Innocentius I. Papa .
 Innocentius III. Papa .
 Innocentius IV. Papa .
 Innocentius VI. Papa .
 Innocentius VIII. Papa .
 Innocentius X. Papa .
 Innocentius XI. Papa .
 Innocentius XII. Papa .
 Innocentius XIII. Papa .
 Innocentius Gizielus .
 Innocentius Ordinis Mi-
 norum .
 Joachim Myfingier .
 Joannes Abbas S. Arnulphi .
 Joannes Abbas Cafemarius .
 Joannes Egidius Trul-
 lench .
 Joannes Albertus Fabri-
 tius .
 Joannes Ignatius Albertus
 Ssvertz .
 Joannes de Anania .
 Joannes de Andrada Se-
 ptenfis .
 Joannes Andreas .
 Joannes Andreas Coppe-
 stein .
 Joannes Anguiffola .
 Joannes Antonius Bello-
 nus .
 Joannes Antonius Cag-
 gianus .
 Joannes Antonius Garzins
 de Caralaps .
 Joannes Antonius Gabu-
 tius .
 Joannes Antonius de Pa-
 normo .
 Joannes Antonius Petra-
 mellarius .
 Joannes Antonius Sum-
 mont .
 Joannes Antonius Viflori-
 rius .
 Joannes de Avila .
 Joannes Axor .
 Joannes Baccanellus .
 Joannes Baptista Afinius .
 Joannes Baptista Bottinius .
 Joannes Baptista Caccia-
 lupus .
 Joannes Baptista Cancel-
 lottus .
 Joannes Baptista Castaldus .
 Joannes Baptista Coccinus .
 Joannes Baptista Codron-
 chius .

Joannes Baptista Cotele-
 rius .
 Joannes Baptista Foffom-
 bronus .
 Joannes Baptista Fulgofus .
 Joannes Baptista Gamba-
 ruccijs Archiepifcopus .
 Joannes Baptista Guefna-
 jus .
 Joannes Baptista Larrea .
 Joannes Baptista Lezana
 Carmelitanus .
 Joannes Baptista de Luca
 Cardinalis .
 Joannes Baptista Mantua-
 nus Carmelitanus .
 Joannes Baptista Marus .
 Joannes Baptista Memmius .
 Joannes Baptista Monta-
 narus .
 Joannes Baptista Pamphi-
 lius .
 Joannes Baptista Pazo .
 Joannes Baptista Pierius .
 Joannes Baptista de Popu-
 lona .
 Joannes Baptista Poſſevi-
 nus .
 Joannes Baptista Riccio-
 lius .
 Joannes Baptista Rocca-
 berti .
 Joannes Baptista Roſſius .
 Joannes Baptista Salò .
 Joannes Baptista Sfronda-
 tus Epifcopus .
 Joannes Baptista Signius ,
 vel Sginius .
 Joannes Baptista Silvati-
 cus .
 Joannes Baptista du Sollier .
 Joannes Baptista Thiers .
 Joannes Baptista Ventri-
 glia .
 Joannes Baptista Villalpan-
 dus .
 Joannes Bedel .
 Joannes Bellettus .
 Joannes Berò .
 Joannes Blancus .
 Joannes Boccacius .
 Joannes Bodinus .
 Joannes Bohn .
 Joannes Bolllefius .
 Joannes Bollandus Soc. Jef .
 Joannes Bona Cardinalis .
 Joannes Bonifacius Bagat-
 ta .

Joan-

- Ioannes Boucchettus.
 Ioannes Brecheus.
 Ioannes Bromptonus Jor-
 nalenfis.
 Ioannes Buchardus.
 Ioannes Bustamantus.
 Ioannes Caballutius.
 Ioannes Cajetanus Episco-
 pus.
 Ioannes Calderinus.
 Ioannes Calvinus.
 S. Ioannes de Capistrano.
 Ioannes Carafinus.
 Ioannes Caramuel.
 Ioannes Carolus Vespina-
 nus.
 Ioannes Caserius.
 Ioannes Cassianus.
 Ioannes Cattilus.
 Ioannes Cephalius.
 Ioannes Chapeauil.
 Ioannes Christophoro-
 nius.
 Ioannes Christophorus Ba-
 tellus.
 Ioannes Christophorus
 Sturmius.
 S. Ioannes Chrysostomus.
 Ioannes Chrysostomus
 Trombellus.
 Ioannes Ciampinus.
 Ioannes le Clerc.
 Ioannes Clericatus.
 Ioannes Clericus.
 S. Ioannes Climacus.
 Ioannes Cocleus.
 Ioannes Contardus Danha-
 vverus.
 Ioannes Cortesius Osorius.
 Ioannes Costerius.
 Ioannes Croce.
 S. Ioannes de Cruce.
 Ioannes Dallæus.
 S. Ioannes Damascenus.
 Ioannes Daniellus Gejerus.
 Ioannes Dartis.
 Ioannes VIII. Papa.
 Ioannes XV. Papa.
 Ioannes XXII. Papa.
 Ioannes Diaconus.
 Ioannes Dolæus.
 Ioannes Dominicus Puti-
 gnatus.
 Ioannes Dominicus San-
 florinus.
 Ioannes Douiat.
 Ioannes Dubravius Episc.
 Ioannes Duglossus.
 Ioannes Duns Scottus.
 Ioannes Episcopus Mabil-
 lonensis.
 Ioannes de Escobar.
 S. Ioannes Evangelista &
 Apostolus.
 Ioannes Eusebius Nierem-
 berg Soc. Iesu.
 Ioannes Faber.
 Ioannes a S. Felice.
 Ioannes Fernelius.
 Ioannes de Figueras.
 Ioannes Fischerius Card.
 Ioannes Fissilæ.
 Ioannes Flaminius.
 Ioannes Fortis.
 Ioannes Fragosus.
 Ioannes Franciscus Bud-
 æus.
 Ioannes Franciscus Fagna-
 nus.
 Ioannes Franciscus Loy-
 ab Erlfeld.
 Ioannes Franciscus de Ni-
 colais.
 Ioannes Franciscus Niger.
 Ioannes Franciscus Pavi-
 nius.
 Ioannes Franciscus Picus
 Mirandulanus.
 Ioannes Franciscus Ran-
 zius.
 Ioannes Franciscus Ripa.
 Ioannes Fredericus Orto-
 bius.
 Ioannes Freseobaldus.
 Ioannes de Friburgo.
 Ioannes Fridericus de
 Vico.
 Ioannes Fronto.
 Ioannes Gagnæus.
 Ioannes Galleatius Man-
 zins.
 Ioannes Gaspar Roig.
 Ioannes Gaspar Vvestpha-
 lius.
 Ioannes Gersonius.
 Ioannes Gobelinus.
 Ioannes Gofelinus.
 Ioannes Graneolas.
 Ioannes Guillelmus Al-
 brecht.
 Ioannes Guttierrez.
 Ioannes Hardouin.
 Ioannes Helfrigus Iungen.
 Ioannes Henricus Meibom-
 ius.
 Ioannes Henricus Ottius.
 Ioannes Herbinus.
 Ioannes Herculanus.
 Ioannes Herbutus de Ful-
 satyn.
 Ioannes Hevelius.
 Ioannes Heurnius.
 Ioannes Hieronymus Sba-
 ralea.
 Ioannes Hus.
 Ioannes Hyacinthus Vogli.
 Ioannes Jacobus Manget-
 tus.
 Ioannes Iacobus Scheuch-
 zerus.
 Ioannes de Janus.
 Ioannes de Imola.
 Ioannes Imperialis.
 Ioannes Interiande Ayala.
 Ioannes Iovinivius.
 Ioannes Ioslonus.
 Ioannes Iosephus Langlet
 Episcopus.
 Ioannes Iovinianus Pon-
 tanus.
 Ioannes de Laes.
 Ioannes Landspergius.
 Ioannes Langius.
 S. Ioannes Laudensis.
 Ioannes Launojus.
 Ioannes Laurentius Berti.
 Ioannes Lazarus Butier.
 Ioannes Lensæus.
 Ioannes Leunclavius.
 Ioannes Longinus.
 Ioannes Lopez Episcopus.
 Ioannes Lorinus.
 Ioannes Lugdunensis Ar-
 chiepiscopus.
 Ioannes de Lugo Cardina-
 lis Soc. Iesu.
 Ioannes Mabilionius.
 Ioannes Magnus.
 Ioannes Major.
 Ioannes Malderus.
 Ioannes Maldonatus.
 Ioannes Marangonus.
 Ioannes a S. Maria.
 Ioannes Maria Brasche-
 lensis.
 Ioannes Maria Crescimbeni.
 Ioannes Maria Lancisus.
 Ioannes Maria Monticel-
 lus.
 Ioannes Maria Thomagus
 Ioannes Marianna.
 Ioannes Marietta.

Ioan-

ioannes Marques.
 ioannes Martinus de Lau-
 bardemont.
 ioannes Martinus Ripalda.
 ioannes Mattiotus.
 ioannes Melchior Ver-
 dries.
 ioannes Meldenfis Episc.
 ioannes Menochius.
 ioannes de Mey.
 ioannes Michael Cavalle-
 rius.
 ioannes Michael Pid.
 ioannes Michael Silos.
 ioannes Molanus.
 ioannes Morinus.
 ioannes Moscus.
 ioannes Moshemius.
 ioannes Munickius.
 ioannes de Neapoli.
 ioannes Nicenus.
 ioannes Nicolaus Peekli-
 nius.
 ioannes VIII. Papa.
 ioannes le Paige.
 ioannes a S. Paulo Archi-
 episcopus.
 ioannes Paulus Mucantius.
 ioannes Pearfonius.
 ioannes Peres de Mun-
 brega.
 ioannes Petrus Iussans.
 ioannes Petrus Maffius
 Soc. Iesu.
 ioannes Petrus Pinamonti.
 ioannes Petrus Puricellus.
 ioannes Petrus Verhoft.
 ioannes Phereponus.
 ioannes Philippus Ingraf-
 fia.
 ioannes Philopponus.
 ioannes Phocas.
 ioannes Pilus.
 ioannes Pistorius Nidanus.
 ioannes Pomeranus.
 ioannes Pontas.
 ioannes Quetif.
 ioannes Rada.
 ioannes de Ragusio.
 ioannes Raulinus.
 ioannes Rho.
 ioannes Rhodius.
 ioannes Riolanus.
 ioannes Royas.
 ioannes Rudius.
 ioannes Ruyr.
 ioannes Salas.
 ioannes Salinas.

ioannes Salmuthus.
 ioannes Saresberienfis.
 ioannes Saubertus.
 ioannes Schenckius.
 ioannes Severanus.
 ioannes Sianda.
 ioannes Sicardus.
 ioannes da Silveira.
 ioannes Soloraanus.
 ioannes Stephanus Ferrer.
 ioannes Stokius.
 ioannes Syrus.
 ioannes Tabiena Card.
 ioannes Tagaultius.
 ioannes Tamafius de Sala-
 zar.
 ioannes Tanner.
 ioannes Thabot.
 ioannes Thaulerus.
 ioannes Theſſalonicenſis.
 ioannes a S. Thoma.
 ioannes Tomæus Episc.
 ioannes Tomkus Marmo-
 nitius Episcopus.
 ioannes Trithemius.
 ioannes Trullius.
 ioannes Turrecremata.
 Cardinalis.
 ioannes Vaillant.
 ioannes Varandæus.
 ioannes Verger de Hau-
 ranne.
 ioannes Vierus.
 ioannes XXII. Papa.
 ioannes Vignolius.
 ioannes Viguer.
 ioannes Villanus.
 ioannes de Villegas Pardus.
 ioannes Vitalis Card.
 ioannes Wicleff.
 ioannes Kommovorus.
 S. Iob.
 Iodocus Coccius.
 Iodocus Lomnius.
 Ioeyſe Cardinalis.
 Iosephus de Aguirre Card.
 ioannes Antonius Patri-
 gnanus.
 Iosephus Antonius Saxius.
 Iosephus Auguſtinus Orſi
 Dominicanus.
 Iosephus Binghamus.
 Iosephus Blanchinus.
 Iosephus a Coſta.
 Iosephus Donzelli.
 Iosephus Galliffet.
 Iosephus Giballinus.
 Iosephus Granado.
 Iosephus Hebræus.
 Iosephus de Lacerda.
 Iosephus Lansonus.
 Iosephus Ludovicus.
 Iosephus de Lacerda.
 Iosephus Maria Brochius.
 Iosephus Maria Perimezai
 Episcopus.
 Iosephus Maria Prola.
 Iosephus Maria Sanfelicius.
 Iosephus Maria Soreſinus.
 Iosephus Maria Suareſius
 Episcopus.
 Ven. Iosephus Maria Tho-
 mafius Cardinalis.
 Iosephus Maria Trainiti.
 Iosephus Mascardus.
 Iosephus Pozzi.
 Iosephus Renatus a Jeſu
 Maria.
 Iosephus Ripamontius.
 Iosephus Roſella.
 Iosephus Salicetus.
 Iosephus Siguena.
 Iosephus Simonius Affema-
 nus.
 Iosephus Scaliger.
 Iosephus du Vernois.
 Iosephus.
 S. Irineus Episcopus.
 Iſaac Cardoſus.
 Iſaac Habertus.
 Iſaac Calaubonus.
 Iſaac Pontanus.
 Iſaac Vaſſius.
 Iſaias Propheta.
 Iſbrandus Diemerbroek.
 S. Iſidorus Hiſpalenſis Episc.
 Iſidorus de Holanis.
 Iſidorus Mediolanenſis.
 Iſidorus Mercator.
 Iſidorus Peluſiota.
 Iſidorus Toſcannus.
 Iſo Monachus.
 S. Iudas Apoſtolus.
 Iulianus Gradi.
 Iulianus Guarnier.
 Iulianus Pelagianus.
 Iulianus Saſacenus.
 Iulius Alexandrinus Aſua-
 rius.
 Iulius Cæſar Arantius.
 Iulius Cæſar Bulengerus.
 Iulius Cæſar Imperator
 Romanus.
 Iulius Cæſar Lagalla.
 Iulius Cæſar Minnanus.
 Iulius Cæſar Scaliger.

Julius Capitolinus.
Julius Cerrus Cardinalis.
Julius Laurus.
Julius Luceotus.
Julius de Medicis.
Julius Nigrionius.
Julius Poganus Novariensis.

Julius Sacchetti Card.
Julius II. Papa.
Julius Zanchinus.
Ivo Carnotensis.
Iustinianus Chiapponius.
Iustinianus Imperator.
Iustinus Goblerus.
S. Iustinus Martyr.
Iustinus Miccovienfis.
Iustus Calvinus.
Iustus Fontanianus Archiepiscopus.
Iustus Lypsius.
Ven. Iuvenalis de Ancina Episcopus.

K Eplerns.

L Ambertus Daneus.
Lambertus Luxonius.
Lambertus Schafnaburgensis.
Lamiodus Britanni.
Ladniphus Inuio.
Landus Ferretus.
Lanfrancus Caotuariensis.
Latiuus Latini.
Laurentius Anianus.
Laurentius Arturus.
Laurentius Bellinus.
Laurentius Blanchettus.
Laurentius Clavenfis.
Laurentius Cozza Card.
Laurentius Crement.
Laurentius Heilerus.
S. Laurentius Iustinianus.
Laurentius de Magallottis.
Laurentius Migliaccius.
Laurentius Portel.
Laurentius Sarius.
Laurentius de Zaccagnis.
Laurens de Franchis.
Lazarus Benedictus Miglioruecius.
Lazarus Riberius.
Leander Albertus.
S. Leander Archiepiscopus.
Leander Colloredus Card.
Leuius Lemnius.

Lelius Jordanus.
Lelius Soccinus.
Leontius Patriarcha.
Leo Allatius.
Leo IX. Papa.
Leo X. Papa.
S. Leo Magnus Papa.
Leo Maricanus.
Leo Ostiensis.
Leonardus Brunus Aretinus.

Leonardus Coquzus.
Leonardus Facechius.
Leonardus Hansen.
Leonardus Lessius.
Leonardus Saramensis.
Leonardus de Utino.
Leontius.
Libertus Fromondus.
Linus Archiepiscopus.
Lisidus Episcopus.
Lope de Vega Carpius.
Loretus.
Lucianus.
Lucas d' Acheri, seu Dacherius.

Lucas Castellinus.
S. Lucas Evangelista.
Lucas Holstenus.
Lucas Pagi.
Lucas Schroeckius.
Lucas Tozaius.
Lucas Tudenfis.
Lucas Vydingus.
S. Lucianus.
Lucius Annæus Seneca.
Lucius Apuleius.
Lucius Cæcilius Lactantius Firmianus.
Lucretius.
Ludolphus Kuster.
Ludovicus Abelly Episc.
Ludovicus de Ameno.
Ludovicus Andruzzius.
Ludovicus Aotonius Murratorius.
Ludovicus Bail.
Ludovicus Belluga Card.
Ludovicus Biosius Abbas.
Ludovicus Centoflorinus.
Ludovicus Chazecas.
Ludovicus Donius.
Ludovicus Duret.
Ludovicus Elias Dupin.
Ludovicus Ferandus.
Ludovicus Gressolus.
Ludovicus de Gusa Card.
Ludovicus Hurtadus.

Ludovicus Jacobillus Fulginas.
Ludovicus Lippomanus.
Ludovicus Ludovicius Cardinalis.
Ludovicus Maimbourg.
Ludovicus Mercatus.
Ludovicus de Miranda.
Ludovicus Moreri.
Ludovicus a Paramo.
Ludovicus a Ponte.
Ludovicus Sebastianus le Nain de Tillemontio.
Ludovicus Septalius.
Ludovicus de Souza.
Ludovicus Straudius.
Ludovicus Thomassinus.
Ludovicus Tottus.
Ludovicus de Valentibus.
Ludovicus Vives.
Luitprandus Ticinensis.

M Acananus Azzoguidus.
S. Macarius Ægyptius.
Macerateus.
Machiarellus Monachus.
Massejus Servita.
Masseus Veggius.
Mairan.
Malachias Inguibert.
Malachias Truston.
S. Marcellius.
Marcellinus Ammianus.
Marcellinus Comes.
Marcellus Crescentius.
Marcellus Donatus.
Marcellus Malphigius.
Marcellus Megalio.
Marcellus secundus Papa.
Marcellus Severollus.
Marcus Angelus de Marcangelis.
Marcus Antonius Boldettus.
Marcus Antonius Cappellus.
Marcus Antonius de Dominis.
Marcus Antonius de Mozis.
Marcus Antonius Pellegrinus.
Marcus Antonius Sabellicus.
Marcus Aurelius Grattarola.
Marcus Aurelius Severinus.

Mar-

Marcus Bataglinus Episc.
 Marcus Damascenus.
 S. Marcus Evangelista.
 Marcus Litta.
 Marcus Mantua.
 Marcus Maximus.
 Marcus Salmeron.
 Marcus Tullius Cicero.
 Marcus Varro.
 Marcus Viguerius Card.
 Marcus Ulyssiponenfis.
 Margardus.
 Margarita Piveria.
 Marianus Balbus.
 Marianus Florentinus.
 Marianus Scottus.
 Marianus Soccinus.
 Marianus Victorius.
 Marius Equicola.
 Marius Mutius.
 Marius Vipera.
 Marguardus Hercott.
 Marilius Ficinus.
 Martines de Prado.
 Martinus Andreas.
 Martinus Antonius del
 Rio Soc. Jesu.
 Martinus de Bellai.
 Martinus Bielleschus.
 Martinus Bielski.
 Martinus Bonacina.
 Martinus Chromerus Episc.
 Martinus de Esparza.
 Martinus Fngellius.
 Martinus Keimnifius.
 Martinus Laudenfis.
 Martinus Lutherus.
 Martinus de Magistris.
 Martinus Mayer.
 Martinus Navarrus.
 Martinus Polonus.
 Martinus Quadratus.
 Martinus de Ximena.
 Martorellus Episcopus.
 S. Maruthas Episcopus.
 Matriglius Duran.
 Matthias Lagunez.
 Matthias Mechlinienfis Ar-
 chiepiscopus.
 Matthias Micchiiovius.
 Matthias Oxoflorus.
 Matthias Tanner.
 Matthias Thanafi.
 S. Matthæus Apostolus &
 Evangelista.
 Matthæus Bazanus.
 Matthæus Burattus.
 Matthæus Magnanus.

Matthæus Nerbutus.
 Matthæus Parisius.
 Matthæus Petitdidier.
 Matthæus Raderus.
 Matthæus Villanius.
 Matthæus Vyestmonaile-
 rienfis.
 Maximilianus Sandeus.
 S. Maximus Episcopus.
 Megiftus Abbas.
 Melchior Canus.
 Melchior Corneus.
 Melchior Goldastus.
 Melchior Inchofier.
 Melchior Lotterius.
 Melchior Regnault.
 Mennius.
 Merbesius Bonus.
 Michæas Propheta.
 Michael Alphordus.
 Michael Angelus Lapius.
 Michael Angelus Matthæ-
 us.
 Michael Augustinus.
 Michael Bernardus Valen-
 tinus.
 Michael Ettmullerus.
 Michael Glicas.
 Michael de Heredia.
 Michael Maucerus.
 Michael Modius.
 Michael de Molinos.
 Michael de Montanea.
 Michael Paludanus.
 Michael Piocciantius.
 Michael Salon.
 Michael Verius.
 Micrologus.
 Milliet de Challes.
 Milo Crispinus.
 Minutius Felix.
 Monasticus Anglicanus.
 Montuus Anasceves.
 Moyfes Charas.
 Moyfes Propheta.
 Mutius Vittelleschus.
 Myrsilius Lesbicus Fene-
 stella.
 Myrthæus Onatinus Ru-
 beus.

Natalis Alexander Ord.
 Prædicat.
 S. Neo.
 Nicephorus Callistus.
 Nicetas Choniates.
 S. Nicetius Trevirensis.
 Nicolaus Alemanius.

Nicolaus Antonius.
 Nicolaus Baldeffus.
 Nicolaus Burghesius.
 Nicolaus Cabæus.
 Nicolaus Cabaffia.
 Nicolaus Caracciofus Car-
 dinalis.
 Nicolaus Catalanus.
 Nicolaus Chesnau.
 Nicolaus Clemangius.
 Nicolaus Crufenius.
 Nicolaus de Curbio Episc.
 Nicolaus Dias.
 Nicolaus Eimericus.
 Nicolaus de Fara.
 Nicolaus Fontana.
 Nicolaus Georgius.
 Nicolaus Harbsfellius.
 Nicolaus Darfloerker.
 Nicolaus Hieronymus
 Ceppins.
 Nicolaus Lanciens.
 Nicolaus de Lyræ.
 Nicolaus Magnacutius.
 Nicolaus Monachus.
 Nicolaus Mortierius.
 Nicolaus Orlandinus.
 Nicolaus Regulettus.
 Nicolaus Pifo.
 Nicolaus Processi.
 Nicolaus Rodrigues Fer-
 mosinus.
 Nicolaus Serarius.
 Nicolaus de Severollis.
 Nicolaus Suetionensis.
 Nicolaus III. Papa.
 Nicolaus Trigantius.
 Nicolaus Tulpius.
 Nicolius Advocatus.
 Nilus.
 Nonus Panopolitanus.
 B. Notkerus.

Octavianus Cacheran-
 nus.
 Octavius Bandinus Card.
 Octavius Pallavicinus Car-
 dinalis.
 Octavius Pancirollus.
 Odeardus.
 Odericus Uticenfis.
 S. Odo Cluniacensis.
 Odeardus Farnesius Card.
 Odofredus.
 Odoricus Raynallus.
 E. Odoricus Utinenfis.
 Olas Magnus.
 Oldradus de Ponte.

Olliverius de Langhe .
 Olympiodorus .
 Omanna .
 Omnibonus Ferrarius .
 Onuphrius Panvinus .
 Opiatus Milevitanus .
 Ordericus Vitalis .
 Origenes .
 Otho Frisingensis .
P Ace Iordanus , seu Pax
 Iordanus .
 S. Pacianus .
 Palladius .
 Pallanterior Plumbinus .
 Pancratius Bruno .
 Pandulphus Pisanus .
 Papacoda Episcopus .
 S. Paphnutius .
 Papius Maffolius .
 Paris de Crassis .
 Paschasius Quefnellius .
 S. Paschasius Ratbertus .
 S. Pastor Presbyter .
 Patritius Magonus .
 Patritius Sporer .
 S. Paulinus Episcopus No-
 lanus .
 Paulinus Foro-Julienfis E-
 piscopus .
 Paulus Aegineta .
 Paulus Aemilius Verallus .
 Paulus Alexander Maffo-
 jus .
 Paulus de Angelis .
 S. Paulus Apollolus .
 Paulus Aringhius .
 Paulus de Attavantiis .
 Paulus Barbetta .
 Paulus Benriedensis .
 Paulus Campus .
 Paulus Cafatos .
 Paulus Caftrenfis .
 Paulus Conftantius Phry-
 gius .
 Paulus Crivellus .
 Paulus Diaconus .
 Paulus Duranus .
 Paulus Florentinus .
 Paulus Friger .
 Paulus Gironi .
 Paulus Grillandus .
 Paulus Iovius .
 Paulus Laymanus .
 Paulus Manfredus .
 Paulus Maria Pagliari .
 Paulus Martinellus .
 Paulus Morigia .
 Paulus Orobus .

Tomus VIII.

Paulus Ricautus .
 Paulus Santiorins .
 Paulus II. Papa .
 Paulus III. Papa .
 Paulus IV. Papa .
 Paulus V. Papa .
 Paulus de Sorbait .
 Paulus Vecchi .
 Paulus Zacchias .
 Pelagius .
 Peregrinus Merula .
 Pergamius .
 Petilianus .
 Petronius .
 Petrus Abbas Vallis Cer-
 naji .
 Petrus Abaelardus .
 Petrus de Alagona .
 S. Petrus de Alcantara .
 Petrus Aldobrandinus
 Card .
 S. Petrus Alexandrinus .
 Petrus de Aliaco Card .
 Petrus Amelius .
 Petrus de Ancharano .
 Petrus Andreas Castaneus .
 Petrus de Annalibus .
 Petrus Annatus .
 Petrus Antonius Spinel-
 lius .
 S. Petrus Apollolus .
 Petrus Arcudius .
 Petrus Aretinus .
 Petrus de Argellata .
 Petrus Benedictus Ioanni-
 nus .
 Petrus Bernilus Card .
 Petrus Bielenfis .
 Petrus Blomevenne .
 Petrus Borellus .
 Petrus le Bron .
 Petrus Canifus .
 Petrus Cantor .
 Petrus de Castro Mona-
 chus .
 Petrus Cerebrofius .
 S. Petrus Chryfologus .
 Petrus Cismariconus .
 Ven. Petrus Cluniacenfis
 Abbas .
 Petrus Coustant .
 Petrus Cunen .
 B. Petrus Damianus .
 Petrus Diaconus .
 Petrus Duegnas .
 Petrus Equilinus .
 Petrus Fernandes de Vil-
 legas .

Petrus Folerius .
 Petrus Forestus .
 Petrus Franciscus Foggi-
 nus .
 Petrus Franciscus Male-
 tus .
 Petrus Franciscus Peggi .
 Petrus Franciscus de Ru-
 beis .
 Petrus Galatinus .
 Petrus Galefinius .
 Petrus Gassendus .
 Petrus Gonzales .
 Petrus Gregorius Tolofa-
 nus .
 Petrus Haloix .
 Petrus Hieronymus Xa-
 vier Card .
 Petrus Hugo .
 Petrus Iuannes Olivarius .
 Petrus Labatus .
 Petrus Luceufis .
 Petrus Mallius .
 Petrus de Marca .
 Petrus Marcantus .
 Petrus Maria Campus .
 Petrus Maria Pallerinus .
 Petrus Martyr Vermilius .
 Petrus Mennitus .
 Petrus Meffias .
 Petrus Molinæus .
 Petrus Morales .
 Petrus Morellus .
 Petrus Morettus .
 Petrus de Murga .
 Petrus de Natalibus .
 Petrus Nicolaus de Piffo-
 rio .
 Petrus Oshobonus .
 Petrus de Palude .
 Petrus Paulus Sabbatinus .
 Petrus Pigreus .
 Petrus Pomponatius .
 Petrus Quintanilla .
 Petrus Rebuffus .
 Petrus de Ribadaneyra
 Soc. Jefu .
 Petrus Ridolphinus .
 Petrus Rodolphus Toffi-
 nianenfis , seu Toffinia-
 nus .
 Petrus a S. Romualdo .
 Petrus Ruifus a Vifitatio-
 ne .
 Petrus Sallus Diverfus .
 Petrus Sanches Arroyos .
 Petrus de Sopronio .
 Petrus Sutor .

N n n

Petrus

Petrus Sarga .
 Petrus Thomas Campana .
 Petrus Thyraeus .
 Petrus Torellus .
 Petrus de Tuderti .
 Petrus Valerius Martorel-
 lus Episcopus .
 Petrus de Vallemburgh .
 Petrus Uffembachius .
 Petrus Victor Palmasenior .
 Petrus a Vincentia .
 Petrus de Zilar .
 Philander Collutus .
 S. Philastrius Episcopus .
 Philibertus Marchinus .
 Philibertus Pingonius .
 Philippus Albritius .
 Philippus Alegambe .
 Philippus Briccius .
 Philippus Buonarota .
 Philippus Camerarius .
 Philippus de Comines .
 Philippus Episcopus .
 Philippus Ferrarius .
 Philippus Francus .
 Philippus Guimera .
 Philippus Labbe .
 Philippus Maria a S. Paulo .
 Philippus Meda Episc .
 Philippus Melancthon .
 Philippus Morneus .
 Philippus Ord. Serv. Ge-
 neralis .
 Philippus Origlia .
 Philippus Rondininus .
 Philippus a Sanctissima .
 . Trinitate .
 Philippus a Turre .
 Philo Hebraeus .
 Philomarinus .
 Philopater .
 Philostratus .
 Photius .
 Pius IV. Papa .
 Pius V. Papa .
 Plato Philosophus .
 Plantus .
 Plompins .
 Plinius .
 Plodius .
 Plutarchus .
 Poggius Florentinus .
 Polydorus Ripa .
 Polydorus Serantonius .
 Polydorus Virgilius .
 Pompejus Caius .
 Pompejus Lomori .
 Pompejus Sarnellus Episc .

Pompejus Trogius .
 Pompejus Visanus .
 Pontius Diaconus .
 Pontus Euterus .
 Porphyrius .
 S. Possidius Episc .
 Priolus .
 Procopius .
 S. Propter .
 Prosper Bottinius Archie-
 piscopus .
 Prosper Farinacius .
 Prosper Martianus .
 Prudentius de Sandoval
 Episcopus .
 Ptolomæus Lucensis , seu
 de Luca .
 Publius Ovidius Naso .

Quartus Lando .
 Quintus Curtius .

Rabanus Maurus .
 Radulphus Codvvor-
 thus .
 Radulphus de Dicro .
 Radulphus Tugrensis .
 Raphael Aversa .
 Raphael Fabrettus .
 Raphael Fulgofus .
 Raphael Maffei .
 Raphael de la Torre .
 Raphael Volateranus .
 Raymundus de Agiles .
 Raymundus Capisuccus
 Card .
 B. Raymundus Capuanus .
 Raymundus Misforius .
 S. Raymundus de Penna-
 fort .
 Raynsldus Hostiensis .
 Raynerius .
 Recentior .
 Reginaldus Polus .
 Regnerus a Mansuet .
 Reinerius Giaberti .
 S. Remigius Archiepisc .
 Remigius Ceillierius .
 Remigius Florentinus .
 Renardus Lutsemburgh .
 Renatus des Chartes .
 Renatus Massuet .
 Richardus Dominicanus .
 Richardus Holdsvorta .
 Richardus Lovverus .
 Richardus de Mediavilla .
 Richardus Montacutius .
 Richardus Mortonus .

Richardus Simonius .
 Richardus a S. Victore .
 Richardus Victorinus .
 Rigoldus .
 Rinconius .
 Robertus Bellarminus .
 Robertus Boyle .
 Robertus Gaguinus .
 Robertus Gervafius Episc .
 Robertus Liciensis Episc .
 Robertus Maranta .
 Robertus Personius .
 Robertus Stephanus .
 Rochus Pyrrhus .
 Rodericus de Arriaga .
 Rodericus de Fonseca .
 Rodericus Ximenius Card .
 Rodolphus Glabrus .
 Rodolphus Hospinianus .
 Rodolphus Senogaliensis
 Episcopus .
 Rogerius Albanus .
 Rogerius Conoe .
 Rolingius Guernerus .
 Romanus Canonius .
 Romualdus Scottus .
 Rufinus Aquilejensis .
 Rupertus Abbas .
 Rutilius Benzoni .
 Rutilius Gallicinus .

Salmom Rex .
 Samuel Basnagius .
 Samuel Bochartus .
 Samuel Cierkius .
 Samuel Daniel .
 Samuel David .
 Samuel Gaichenon .
 Samuel Lebb .
 Samuel Ledellius .
 Samuel Marefius .
 Samuel Verensels .
 Scævola Sammarthaur .
 Schmalzgrueber .
 Scholasties .
 Scholiographus .
 Scipio Ammiratus .
 Scipio Barbatus .
 Scipio Caycius .
 Scipio Cobellutius Card .
 Scipio Duplex .
 Sebastianus Andreanton-
 nellus .
 Sebastianus Badus .
 Sebastianus Barradius .
 Sebastianus a Conceptione .
 Sebastianus Cramoisy .
 Seba-

Sebastianus Egbertus.
 Sebastianus Medices.
 Sebastianus Mellus.
 Sebastianus a S. Paulo.
 Sebastianus Perusinus.
 Sebastianus Sallèles.
 Sebastianus Vantus.
 Seraphinus Capponi de
 Porreña.
 Seraphinus de Cracovia.
 Seraphinus Razius.
 Seraphinus de Seraphinis.
 Servius.
 Severinus Binnius.
 Sico Polentonus.
 Sigebertus.
 Sigismundus Ferrarius.
 Sigismundus Scaccia.
 Sigismundus Titius.
 Silius.
 Silvanus Razius.
 Silvester Marolus.
 Silvester Maurus.
 Silvester Petrasancta.
 Silvester Prieras.
 Silvester Rattray.
 Silvester de Saavedra.
 Silvius.
 Silvius de la Boc.
 Simeon Locotheta.
 Simeon Metaphrastes.
 Simeon Paulus.
 Simeon Scardius.
 Simeon Stravolscius.
 Simonius Moracinus.
 Sirachides.
 Sixtus Illuminatus a Ianua.
 Sixtus IV. Papa.
 Sixtus V. Papa.
 Sixtus Senensis.
 Socrates.
 Sophronius.
 Sozomenus.
 Stanislaus Cracoviensis.
 Stanislaus Lubienietz.
 Stanislaus Ord. Min.
 Stanislaus Sarnicius.
 Stephanardus de Vimmer-
 cato.
 Stephanus Ballutius.
 Stephanus Biancardus.
 Stephanus Bubalus.
 Stephanus Corbera.
 Stephanus Fagundes.
 Stephanus Henricus.
 Stephanus Infessura.
 Stephanus Iulianus.
 Stephanus Meazaray.

Stephanus Ranchinus.
 Stephanus Rodericus Ca-
 strensis, seu a Castro.
 Stephanus Tornacensis.
 Strabo.
 Strabo Vvalfridus.
 Suidas.
 Sulpicius Severus.
 Synesius Episcopus.

T Acciapus Assyrius.
 Tegrinus Tegrinil.
 Telefinus Abbas.
 Terentius.
 S. Teresa.
 Tertullianus.
 Thaddæus Adamarius.
 Tharasis Patriarcha.
 Theobaldus.
 Theobaldus Comes.
 Theodorus.
 B. Theodoretus.
 Theodoretus Episcopus.
 Theodoretus Sozomenus.
 Theodoricus Abbas.
 Theodoricus de Apoldia.
 Theodoricus Ruinart.
 Theodorus Balfamon.
 Theodorus Beza.
 Theodorus Cantuariensis.
 Theodorus Craanen.
 Theodorus Episcopus.
 Theodorus Ferronius.
 Theodorus Lector.
 Theodorus Spanduginus.
 Theodorus Studita.
 Theodorus Zuingherus.
 Theodosius Imperator.
 Theophilus Alexandrinus.
 Theophilus Bonettus.
 Theophilus Raynaudus
 Soc. Jesu.
 Theophrastus Paracelsus.
 Theophylactus.
 Thomas de Angelo.
 S. Thomas de Aquino Ord.
 Prædicat.
 Thomas de Argentina.
 Thomas Bartholinus.
 Thomas del Bene.
 Thomas Bonetus.
 Thomas Bosius.
 Thomas Burnetus.
 Thomas de Vio.
 Thomas.
 Thomas Campanella.
 Thomas Cantipratenfis.
 Thomas Comptonus.
 Thomas Cornelius.
 Thomas Fienus.
 Thomas Garzonius.
 Thomas Grossius.
 Thomas Herrera.
 Thomas a Jesu.
 Thomas Malvenda.
 Thomas Massutius.
 Thomas Nellus.
 Thomas Reinesius.
 Thomas Sagittarius.
 Thomas Ssilus.
 Thomas Salazar.
 Thomas Sanches.
 Thomas Sumos.
 Thomas Strapletonus.
 Thomas Sydenham.
 Thomas Tamburinus.
 Thomas Valgoner.
 Thomas de Vega.
 Thomas de Verona.
 S. Thomas de Villanova.
 Thomas Vincentius Me-
 nella.
 Thomas de Vio Cajetanus
 Cardinalis.
 Thomas waldensis.
 Thomas Willis.
 Thomas Vvolsonius.
 Thomas de Kempis.
 Thucydides.
 Thyrius Gonzales.
 Tiberius Alphanus.
 Tiberius Putignanus.
 Tiburtius Navarrus.
 Tillemanus seu Tilmanus
 Brendenbachius.
 Timotheus Botoneus.
 Titus Livius.
 Tonellus.
 Touron.
 Trajanus Maffejus.
 Tristatus Calvus.
 Troilus Lancetta.
 Troilus Malvetius.
 S. Turbo.
 Turgotus Episcopus.
 Turritanus Archiepisc.
 Tycho Brahe.

V Allasius de Taranta.
 Valentinianus Impe-
 rator.
 Valentinus Steber.
 Valerius Cancellotti.
 Valerius Maximus.
 Valerius Venetus.
 Valerius Zanus.

Udal.

Udalricus Episcopus.
 Vellerus Patritius.
 Venantius Fortunatus.
 Venura Camassens.
 Verheyen.
 Uldericus Carpinus Card.
 Vitenfis.
 Victorinus Mansus.
 Victorius Giovardi.
 Victorius Masinius.
 Victorius Stancarius.
 Vidua Vidius.
 S. Vigilius Episcopus.
 Vincentius Armanus.
 Vincentius Baronius.
 Vincentius Bellovacensis.
 Vincentius Bellus.
 Vincentius Bondius.
 Vincentius Carocinus.
 Vincentius Casalius.
 Vincentius Contenson.
 S. Vincentius Ferrerius.
 Vincentius Filliuecius.
 Vincentius Fontana.

Vincentius Hondedus.
 Vincentius Lauræ Card.
 S. Vincentius Lirinenfis.
 Vincentius Ludovicus Got.
 ti Card. Ord. Prædicat.
 Vincentius Petra Card.
 Vincentius Puccinus.
 Vincentius Temonius.
 Virgilius Ceparlus Societatis Jesu.
 Virgilius Maro.
 Virgilius Valsechius.
 Vitalis de Avanzilis.
 Vitalis Martius.
 Vitus de Cortona.
 Ulysses Aldrovandus.
 Urbanus IV. Papa.
 Urbanus VIII. Papa.
 Uispergensis Abbas.
 Usuardus.
 Vvandelibertus.
 Vvenceslaus Hallecius.
 Vvibertus.
 Vvillebaldus Episcopus.

Vvillimus Abbas.
 Vvillimus Archiepiscopus
 Scnonensis.
 Vvillimus Neubricensis.
 Vvolfangus du Gange.

X Enophon.

Y Epes.

Z Acharias Boverius.
 Zacharias Pasqualignus.
 Zacutus Lusitanus.
 Zagerus Bernardus Vvanespen.
 S. Zeno Episc. & Martyr.
 Zephyrinus de Someire.
 Zixilianus Episcopus.
 Zonaras.
 Zoximus.

F I N I S.

ANT 1.316.588

51